

NTR

**NOUA TRADUCERE ÎN
LIMBA ROMÂNĂ**

<i>Prefață</i>	5
VECHIUL TESTAMENT	8
GENESA	9
EXODUL	56
LEVITICUL	96
NUMERI	125
DEUTERONOMUL	165
IOSUA	199
JUDECĂTORII	222
RUT	245
1 SAMUEL	249
2 SAMUEL	279
1 ÎMPĂRAȚI	304
2 ÎMPĂRAȚI	333
1 CRONICI	362
2 CRONICI	391
EZRA	424
NEEMIA	434
ESTERA	448
IOV	456
PSALMII	481
PROVERBELE	542
ECLESIASTUL	563
CÂNTAREA CÂNTĂRILOR	571
ISAIA	575
IEREMIA	621
PLÂNGERILE LUI IEREMIA	672
EZECHIEL	677
DANIEL	724
OSEA	739
IOEL	746
AMOS	749
OBADIA	755

AMOS	756
MICA	758
NAUM	762
HABACUC	764
ȚEFANIA	766
HAGAI.....	769
ZAHARIA.....	771
MALEAHI	779
NOUL TESTAMENT	782
MATEI.....	783
MARCU.....	815
LUCA.....	835
IOAN.....	869
FAPTELE APOSTOLILOR	894
ROMANI	927
1 CORINTENI.....	941
2 CORINTENI.....	954
GALATENI	963
EFESENI.....	968
FILIPENI	973
COLOSENI.....	977
1 TESALONICENI.....	980
2 TESALONICENI.....	983
1 TIMOTEI.....	985
2 TIMOTEI.....	989
TITUS	992
FILIMON.....	994
EVREI.....	995
IACOV	1005
1 PETRU.....	1009
2 PETRU.....	1013
1 IOAN.....	1016
2 IOAN.....	1020

3 IOAN.....	1021
IUDA.....	1022
REVELAȚIA	1023

Prefață

Acest proiect de traducere a Bibliei este inițiativa International Bible Society și s-a născut din dorința de a pune la dispoziția Bisericii și societății românești Cuvântul lui Dumnezeu tradus cu acuratețe din limbile ebraică, aramaică și greacă, textul final fiind rodul a aproape un deceniu de lucru intens pe manuscrisele originale ale Vechiului și Noului Testament. Biblia de față se dorește a fi un instrument de informare și studiu adaptat cerințelor omului secolului XXI, un text potrivit pentru uzul liturgic și personal deopotrivă, o nouă alternativă oferită atât celui implicat în slujirea din mediul eclesial, cât și cititorului de rând, care nu deține neapărat cunoștințe avansate în materie de teologie. În eforturile de a realiza o traducere relevantă pentru vorbitorul de limbă română de astăzi, traducătorii au ținut cont de inovațiile limbii române actuale din domeniul lexicului, al terminologiilor, al tiparelor sintactice, al strategiilor de comunicare, folosind totodată și termeni care, deși există în uzanța limbii române de câteva decenii, și-au păstrat expresivitatea și continuă să rămână potriviți pentru un text sacru.

Traducerea cărților Vechiului și Noului Testament a trecut prin două etape importante. În prima etapă, textul original a fost tradus de o echipă formată din licențiați în Teologie Pastorală în cadrul Universității Emanuel Oradea, asistați atât teologic cât și lingvistic. În cea de-a doua etapă textul a fost supus unei analize detaliate, fiind verificat și revizuit sub atenta supraveghere a lui James L. Courter, specializat în Antropologie (New Mexico State University) și în Traducerea Bibliei (University of Texas, la Arlington, în asociere cu centrul lingvistic SIL/Wycliffe din Dallas). Această din urmă etapă a implicat o examinare amănunțită a textului biblic pentru a se asigura o armonizare suplimentară a acestuia din punct de vedere teologic, fonologic, lexical, gramatical și stilistic. S-a optat pentru mai mult decât o traducere termen-cu-termen (metafrază), urmărindu-se nu numai fidelitatea față de original ci și denotația și conotația termenilor pentru a se asigura un înțeles corespunzător fiecărui context în parte. Dat fiind că în manuscrisele originale există expresii cu mai multe valențe semantice și implicit cu mai multe posibilități de interpretare, colectivul editorial, ferm susținător al inspirației și ineranței Bibliei, a considerat necesar să elaboreze un aparat științific bogat în note de specialitate, comentarii detaliate care includ ultimele cercetări ale specialiștilor în domeniul biblic. Cele aproape 6000 de astfel de note informative sau explicative îi oferă cititorului lămuriri legate de multitudinea de interpretări ale textului original, precum și aspecte referitoare la istoria și geografia biblică, necesare atât pentru înțelegerea textului în sine cât și pentru o cunoaștere amănunțită a lumii Vechiului și Noului Testament.

O altă preocupare importantă a traducătorilor a fost aceea de a armoniza în detaliu pasajele paralele din Vechiul Testament (VT), pasaje care, fie se regăsesc sub aceeași formă, fie exprimă, cu mici diferențe, aceleași idei. De asemenea au fost armonizate și textele paralele dintre Evangheliile Sinoptice, precum și versetele din Vechiul Testament care sunt citate în cărțile Noului Testament (NT).

Pentru traducerea VT, traducătorii au folosit textul critic standard ebraic, așa cum se găsește el în Biblia Hebraica Stuttgartensia (BHS), ed. K. Elliger și W. Rudolph, Stuttgart, 1967/77, ediție critică standard a Textului Masoretic (TM), care folosește ca text de bază Codexul Leningrad (L), cel mai vechi manuscris care conține întreg TM, precum și un uriaș aparat critic care vine să suplinească înțelegerea TM. În același timp însă, pentru o perspectivă mai completă asupra sensului sau a variantelor textului, traducătorii au făcut referire și la Manuscrisele de la Marea Moartă (Q), la Pentateuhul Samaritean (PentSam), precum și la alte tradiții scribale antice (așa-numitele tiquene-soferim [îndreptări ale scribilor, care și-au rezervat dreptul, în unele locuri, de a amenda textul Pentateuhului, în special pentru a evita antropomorfismele]). De asemenea, din același motiv s-a făcut referire și la cele mai importante versiuni antice neebraice ale VT: Septuaginta (LXX), Aquila, Symmachos, Theodotion, Vulgata (VUL), Pesita Siriacă și Targumurile. Aceste versiuni, care au o valoare incontestabilă asupra studiului textului VT ebraic, au fost folosite în acele locuri în care TM este neclar și unde studiul critic al TM dovedea că una dintre aceste versiuni oferea citirea corectă sau, cel puțin, o citire

alternativă. Numărul foarte mare de manuscrise și de variante ale VT și diferențele dintre aceste versiuni aruncă o lumină suplimentară asupra înțelegerii mesajului teologic al VT. Variantele textuale nu scot în evidență numai diferențele dintre ele, ci vin totodată în sprijinul specialiștilor biblici în încercarea lor de a stabili o istorie cât mai obiectivă a transmiterii textului VT. Este cunoscut faptul că, practic, nu există un text „original“ al VT, în sensul în care prin text original se înțelege manuscrisul scris de mâna autorului. Distanța dintre manuscrisul original și cel mai vechi manuscris păstrat este de secole. Între sec. VI-X d.Cr., un grup de învățați evrei, numiți masoreți, au făcut o standardizare a textului ebraic, cunoscut mai târziu ca Textul Masoretic. Cel mai vechi manuscris complet al TM a fost Codexul de la Alep (910-930 d.Cr.), dar din cauza faptului că o parte din acest codex a fost distrusă în anul 1947, cel mai vechi manuscris complet al VT rămâne Codexul de la Sankt Petersburg (L), datat 1008-1009 d.Cr.

Anterior standardizării textului ebraic al VT a avut loc traducerea în greacă a VT ebraic, cunoscută sub numele de Septuaginta (LXX), traducere care a fost realizată în sec. III î.Cr. și care a constituit Scriptura autorilor NT și Scriptura Bisericii din primele secole. Cercetătorii au căzut de acord că, deși există diferențe între TM și LXX, studiul comparativ al celor două versiuni nu face altceva decât să îmbogățească perspectiva asupra mesajului VT, asupra istoriei transmiterii acestuia și asupra istoriei iudaismului în perioada dintre cele două Testamente. Ei sunt de părere că ceea ce merită să se scoată în evidență sunt corespondențele dintre cele două versiuni, concluzia finală fiind aceea că, în esență, este vorba despre aceeași Biblie. Unele din diferențele evidente dintre TM și LXX constau în faptul că LXX cuprinde și așa-numitele cărți deuterocanonice, în număr de 14, pe care TM nu le conține; în unele locuri, LXX prezintă versiuni mai scurte sau mai lungi ale anumitor paragrafe, decât TM; numerotarea Psalmilor 9-147 este diferită în cele două variante: fie TM desparte în două unii psalmi, fie LXX.

Tradiția răsăriteană a traducerii VT, și în special cea românească, este bazată în principal pe LXX ca text de bază (sau *textus receptus*). Traducerea care este prefațată aici vine pe o tradiție protestantă a traducerii VT, care folosește TM ca text de bază. Prin urmare, cititorul avizat știe că diferențele de structură, de formă și, pe alocuri, de conținut, dintre unele traduceri românești ale Bibliei țin de opțiunea traducătorilor vizavi de textul de bază folosit în traducere (LXX sau TM).

Traducerea de față are anumite particularități, explicate după cum urmează:
Acolo unde în TM apare așa-numitul Tetragrammaton (YHWH) s-a tradus cu DOMNUL, folosindu-se majuscule pentru întregul cuvânt. Acolo unde în TM apare termenul Adonai s-a tradus cu Stăpânul. Construcția ebraică Yahweh Sabaoth a fost tradusă peste tot cu DOMNUL Oștirilor.

S-a folosit paragraful ca unitate structurală de bază a textelor narative. Împărțirea pe paragrafe a textului precum și enunțarea de titluri de paragraf a fost opțiunea traducătorilor. Aceste titluri au drept scop o oarecare structurare tematică și simplificare a citirii textului.

Deoarece textele narative au uneori mult prea multe niveluri ale vorbirii, s-a optat, acolo unde avem dialog, pentru linia de dialog. Textele poetice au fost redactate în formă poetică, cu versuri care intenționează să redea specificul poeziei ebraice, nu pe cel al poeziei moderne. Specificul poeziei ebraice este paralelismul ideilor, pe care traducătorii au încercat să-l scoată în evidență, în măsura în care acest lucru a fost posibil. Versurile au fost împărțite în strofe, pe baza unui criteriu tematic.

Acolo unde textul în limba română pretinde, pentru claritate, prezența unui termen sau a unor termeni, care nu apar în limba originală, dar care sunt subînțeleși, acești termeni au fost incluși ca informație sugerată.

În ce privește numele proprii s-a intenționat păstrarea unui echilibru între transcrierea lor ebraică corectă și transcrierea pe filieră grecească, încetățenită în onomastica românească. Nu au fost modificate nume adânc înrădăcinate în uz, ca de exemplu Solomon, Samuel, Mardoheu etc.

S-au păstrat în text unitățile de măsură sau cele monetare originale, acestea fiind echivalate cu aproximație la note în termeni moderni.

La unele note explicative, atunci când termenii care sunt explicați apar de mai multe ori în aceeași carte, s-a menționat: „peste tot în carte”. Prin elaborarea de note explicative și informative s-a urmărit să se scoată în evidență unele jocuri de cuvinte, detalii istorice, sociale, culturale, traducerea unor eufemisme și explicarea unor figuri de stil specifice limbii ebraice, dar necunoscute cititorului român, explicarea unor termeni tehnici etc. De asemenea, unele note prezintă traduceri alternative sau variante textuale ale unor termeni sau versete.

Acolo unde sensul termenului, al propoziției sau al întregului verset este disputat de către cercetători, s-a menționat în mod onest la notă că sensul termenului/propoziției/versetului este nesigur, iar în unele cazuri au fost oferite și alte variante de traducere.

Termenii ebraici și grecești care apar la note nu au fost transliterați conform regulilor stricte ale transcrierii fonetice, ci s-au folosit caractere simple, românești. La unele note au fost prezentate citate sau idei din surse extra-biblice, îndeosebi literatura clasică greco-romană, acolo unde acestea aruncau o lumină în plus asupra înțelegerii textului biblic. Aceste surse sunt prezentate în lista de abrevieri.

Comitetul editorial al NTR

VECHIUL TESTAMENT

GENESA

1 1 La început, Dumnezeu a creat cerurile și pământul.
2 Pământul era fără formă și gol; peste fața adâncului era întuneric, iar Duhul lui Dumnezeu plutea peste întinderea apelor.
3 Atunci Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!"; și a fost lumină.
4 Dumnezeu a văzut că lumina era bună și a despărțit lumina de întuneric.
5 Dumnezeu a numit lumina „zi", iar întunericul l-a numit „noapte". A fost o seară și a fost o dimineață: ziua întâi.
6 Dumnezeu a zis: „Să fie o boltă cerească în mijlocul apelor, care să despartă apele de ape!"
7 Astfel, Dumnezeu a făcut bolta și a despărțit apele care sunt sub boltă de apele care sunt deasupra ei. Și așa a și fost.
8 Dumnezeu a numit bolta „cer". A fost o seară și a fost o dimineață: ziua a doua.
9 Dumnezeu a zis: „Să se adune la un loc apele care sunt sub cer și să apară uscatul!" Și așa a și fost.
10 Dumnezeu a numit uscatul „pământ", iar apele care au fost adunate la un loc, le-a numit „mări". Dumnezeu a văzut că acest lucru era bun.
11 Atunci Dumnezeu a zis: „Să dea pământul vegetație: plante care să facă sămânță și pomi fructiferi care să dea rod cu sămânță în el, potrivit soiului lor!" Și așa a și fost.
12 Pământul a dat vegetație: plante care fac sămânță potrivit soiului lor și pomi care dau rod cu sămânță în el, potrivit soiului lor. Dumnezeu a văzut că acest lucru era bun.
13 A fost o seară și a fost o dimineață: ziua a treia.
14 Dumnezeu a zis: „Să fie niște aștri pe bolta cerului, care să despartă ziua de noapte; ei să fie semne care să arate anotimpurile, zilele și anii
15 și să slujească drept luminători pe bolta cerului, ca să dea lumină pământului!" Și așa a și fost.
16 Dumnezeu a făcut cei doi aștri mari: astrul cel mare, care să domnească ziua, și astrul cel mic, care să domnească noaptea; a făcut, de asemenea, și stelele.
17 Dumnezeu i-a așezat pe bolta cerului, ca să dea lumină pământului,
18 să domnească ziua și noaptea și să despartă lumina de întuneric. Dumnezeu a văzut că acest lucru era bun.

19 A fost o seară și a fost o dimineață: ziua a patra.
20 Dumnezeu a zis: „Să mișune apele de viețuitoare și să zboare păsări pe bolta cerului, deasupra pământului!"
21 Astfel, Dumnezeu a făcut monștrii marini, toate viețuitoarele care se mișcă și de care mișună apele, potrivit speciilor lor și toate păsările înaripate, potrivit speciilor lor. Dumnezeu a văzut că acest lucru era bun.
22 Dumnezeu le-a binecuvântat zicând: „Fiți roditoare, înmulțiți-vă și umpleți apele mărilor; să se înmulțească și păsările pe pământ!"
23 A fost o seară și a fost o dimineață: ziua a cincea.
24 Dumnezeu a zis: „Să dea pământul viețuitoare, potrivit speciilor lor: vite, animale mici și animale sălbatice, fiecare potrivit speciilor lor!" Și așa a și fost.
25 Dumnezeu a făcut animalele sălbatice, potrivit speciilor lor, vitele, potrivit speciilor lor și toate animalele mici care mișună pe pământ, potrivit speciilor lor. Dumnezeu a văzut că acest lucru era bun.
26 Atunci Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; ei să domnească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate animalele mici care mișună pe pământ!"
27 Astfel, Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său, după chipul lui Dumnezeu l-a creat; bărbat și femeie i-a creat.
28 Dumnezeu i-a binecuvântat și le-a zis: „Fiți roditori și înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; domniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste toate viețuitoarele care mișună pe pământ!"
29 Apoi Dumnezeu a zis: „V-am dat toate plantele care fac sămânță și care se află pe tot pământul și toți pomii care fac fructe cu sămânță în ele, ca să le aveți pentru hrană.
30 Tuturor animalelor pământului, tuturor păsărilor cerului și tuturor animalelor mici care mișună pe pământ, care au suflare de viață în ele, le-am dat ca hrană toate plantele verzi." Și așa a și fost.
31 Dumnezeu s-a uitat la tot ce a făcut și toate erau foarte bune. A fost o seară și a fost o dimineață: ziua a șasea.

2 **1** Astfel a fost încheiată crearea cerurilor, a pământului și a întregii lor oștiri.

2 În ziua a șaptea, Dumnezeu Își terminase lucrarea pe care a făcut-o; El s-a odihnit în ziua a șaptea de toată lucrarea pe care a făcut-o.

3 Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ea s-a odihnit de toată lucrarea pe care a făcut-o în creație.

Adam și Eva

4 Aceasta este relatarea creării cerurilor și a pământului. Când Domnul Dumnezeu a făcut pământul și cerurile,

5 pe pământ nu era încă nici o plantă verde, iar iarba câmpului încă nu încolțise pentru că Domnul Dumnezeu încă nu dăduse ploaie pe pământ și pentru că omul încă nu exista, ca să lucreze pământul,

6 ci doar un abur se ridica de pe pământ și uda toată suprafața pământului.

7 Atunci Domnul Dumnezeu l-a modelat pe Adam din țărâna pământului și a suflat în nările lui suflare de viață, iar Adam a devenit un suflet viu.

8 Domnul Dumnezeu a plantat o grădină în Eden, în răsărit. Acolo l-a pus pe Adam, omul pe care l-a modelat.

9 Domnul Dumnezeu a făcut să crească din țărâna pământului tot felul de pomi care sunt plăcuți la vedere și buni de mâncat; de asemenea, în mijlocul grădinii se aflau pomul vieții și pomul cunoașterii binelui și răului.

10 Un râu curgea din Eden ca să ude grădina, iar de acolo se despărțea în patru brațe.

11 Numele primului braț era Pișon; el curgea împrejurul țării Havila, unde era aur.

12 Aurul acelei țări era bun; de asemenea, acolo se găseau bedelion și piatră de onix.

13 Numele celui de-al doilea braț era Ghihon. El curgea împrejurul țării Cuș.

14 Numele celui de-al treilea braț era Tigru; el curgea la răsăritul Asurului. Numele celui de-al patrulea braț era Eufrat.

15 Domnul Dumnezeu l-a luat pe Adam și l-a așezat în grădina Eden, ca să o lucreze și să o păzească.

16 Domnul Dumnezeu i-a poruncit lui Adam: „Poți să mănânci din orice pom din grădină,

17 dar din pomul cunoașterii binelui și răului să nu mănânci, pentru că în ziua în care vei mânca din el vei muri negreșit!“

18 Apoi Domnul Dumnezeu a zis: „Nu este bine ca Adam să fie singur; îi voi face un ajutor potrivit.“

19 Astfel, Domnul Dumnezeu a modelat din țărână toate animalele câmpului și toate păsările cerului și le-a adus la Adam, ca să vadă ce nume le va da. Și numele pe care Adam i l-a dat fiecărei viețuitoare, acela a rămas.

20 Adam le-a dat nume tuturor vitelor, păsărilor cerului și fiarelor câmpului; însă pentru el nu s-a găsit nici un ajutor potrivit.

21 Așa că Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste Adam, iar acesta a adormit. Atunci Domnul a luat una dintre coastele lui și a închis carnea la locul ei.

22 Și, din coasta pe care a luat-o din Adam, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și i-a adus-o lui Adam.

23 Atunci Adam a exclamat: „În sfârșit, aceasta este os din oasele mele și carne din carnea mea; ea se va numi «femeie», pentru că a fost luată din bărbat.“

24 De aceea bărbatul își va lăsa tatăl și mama și se va uni cu soția lui, iar ei vor deveni un singur trup.

25 Omul și soția lui erau goi, dar nu le era rușine.

3 Căderea în păcat și consecințele sale

1 Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului, pe care Domnul Dumnezeu le făcuse. El i-a spus femeii: - A zis oare Dumnezeu: „Să nu mâncați din orice pom din grădină.“?

2 - Putem să mâncăm din rodul pomilor din grădină, i-a răspuns femeia șarpelui,

3 dar Dumnezeu a zis: „Să nu mâncați din rodul pomului care este în mijlocul grădinii; nici să nu-l atingeți, pentru că veți muri negreșit!“

4 Dar șarpele i-a zis femeii: - Nu veți muri nicidecum!

5 Dimpotrivă, Dumnezeu știe că, atunci când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.

6 Când a văzut că rodul pomului era bun de mâncat, plăcut la înfățișare și de dorit să facă pe cineva înțelept, femeia a luat din rodul lui și a mâncat; i-a dat și soțului ei, care era cu ea, și a mâncat și el.

7 Atunci li s-au deschis ochii, și-au dat seama că sunt goi, au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut învelitori cu ele.

8 Ei au auzit glasul Domnului Dumnezeu, Care umbla prin grădină în adierea amurgului și s-au ascuns de Domnul Dumnezeu printre pomii din grădină.

9 Dar Domnul Dumnezeu l-a chemat pe Adam și i-a zis: - Unde ești?

10 - Am auzit glasul Tău în grădină, a răspuns el, dar mi-a fost teamă pentru că eram gol; de aceea m-am ascuns.

11 Dumnezeu l-a întrebat: - Cine ți-a spus că ești gol? Ai mâncat cumva din pomul din care ți-am poruncit să nu mănânci?

12 - Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie cu mine mi-a dat din pom și am mâncat, a răspuns Adam.

13 Atunci Domnul Dumnezeu i-a zis femeii: - Ce ai făcut? - Șarpele m-a înșelat și am mâncat, a răspuns femeia.

14 Domnul Dumnezeu i-a zis șarpelui: „Pentru că ai făcut aceasta, blestemat ești între toate vitele și între toate animalele sălbatice; pe pânțele te vei târî și vei mânca țărână toată viața.

15 Voi pune dușmănie între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei; El îți va zdrobi capul, iar tu îi vei zdrobi călcâiul.“

16 Femeii i-a zis: „Îți voi mări mult durerile nașterii; în durere vei naște copii. Dorința ta va fi pentru soțul tău, iar el va stăpâni peste tine.“

17 Iar lui Adam i-a zis: „Pentru că ai ascultat de soția ta și ai mâncat din pomul din care-ți poruncisem să nu mănânci, blestemat este pământul din cauza ta; cu trudă îți vei lua hrana din el toată viața ta.

18 Spini și mărcini îți va da, iar tu vei mânca din plantele câmpului.

19 Cu sudoarea frunții tale îți vei mânca pâinea, până când te vei întoarce în pământ, pentru că din el ai fost luat; căci țărână ești și în țărână te vei întoarce.“

20 Adam a numit-o Eva pe soția sa, pentru că ea a fost mama tuturor celor vii.

21 Domnul Dumnezeu a făcut haine de piele pentru Adam și pentru soția sa și i-a îmbrăcat.

22 Atunci Domnul Dumnezeu a zis: „Adam a ajuns ca unul dintre Noi, cunoscând binele și răul; acum el și-ar putea întinde mâna să ia și din pomul vieții ca să mănânce și va trăi veșnic.“

23 De aceea Domnul Dumnezeu l-a alungat pe Adam afară din grădina Eden, ca să muncească pământul din care a fost luat.

24 După ce l-a alungat pe Adam, a pus la răsăritul grădinii Eden niște heruvimi și o sabie învăpăiată care se rotea, ca să păzească drumul spre pomul vieții.

4 Cain și Abel

1 Adam a cunoscut-o pe soția sa, Eva, iar ea a rămas însărcinată și l-a născut pe Cain. Ea a zis: „Am căpătat un om cu ajutorul Domnului.“

2 Apoi l-a născut pe Abel, fratele lui Cain. Abel era păstor, iar Cain – plugar.

3 După o vreme, Cain l-a adus Domnului o jertfă din rodul pământului,

4 iar Abel l-a adus o jertfă din întâii născuți ai turmei sale și din grăsimea lor. Domnul a privit cu plăcere spre Abel și jertfa lui,

5 însă spre Cain și jertfa lui nu a privit cu plăcere. Cain s-a mâniat foarte tare și i s-a posomorât fața.

6 Domnul i-a zis lui Cain: „De ce te-ai mâniat și de ce ți s-a posomorât fața?

7 Dacă faci ce este bine, oare nu vei fi primit? Dar dacă nu faci ce este bine, păcatul pânđește la ușă, dorința lui este să te domine, dar tu trebuie să-l stăpânești.“

8 Cain i-a zis fratelui său, Abel: „Haidem să ieșim la câmp!“ Pe când se aflau acolo, Cain l-a lovit pe fratele său, Abel, și l-a omorât.

9 Atunci Domnul l-a întrebat pe Cain: - Unde este fratele tău, Abel? - Nu știu, a răspuns el. Sunt eu păzitorul fratelui meu?

10 Domnul i-a zis: - Ce ai făcut? Ascultă: glasul sângelui fratelui tău strigă din pământ către Mine!

11 Acum ești blestemat de pământul care și-a deschis gura să primească sângele fratelui tău din mâna ta.

12 Când vei ara pământul, el nu-ți va mai da recolta; pe pământ vei fi un pribeag, un rătăcitor.

13 Cain l-a spus Domnului: - Pedepsa mea este prea mare ca s-o pot purta.

14 Din moment ce m-ai izgonit astăzi de pe fața pământului și trebuie să mă ascund de fața Ta și să devin un pribeag, un rătăcitor pe pământ, atunci oricine mă va întâlni mă va ucide.

15 Domnul i-a răspuns: - Nu va fi așa; dacă cineva îl va ucide pe Cain, Cain va fi răzbunat de șapte ori. Domnul a pus un semn pe Cain, pentru ca oricine îl va găsi să nu-l omoare.

16 Cain a plecat din prezența Domnului și s-a așezat în țara Nod, la răsărit de Eden.

Începuturile civilizației

17 Cain a cunoscut-o pe soția sa, iar ea a rămas însărcinată și l-a născut pe Enoh. Cain a construit o cetate și a numit-o Enoh, după numele fiului său.

18 Lui Enoh i s-a născut Irad, iar Irad a fost tatăl lui Mehuiael. Mehuiael a fost tatăl lui Metușael, iar Metușael a fost tatăl lui Lameh.

19 Lameh și-a luat două soții: pe una o chema Ada, iar pe cealaltă – Țila.

20 Ada l-a născut pe Iabal; el a fost tatăl celor care locuiesc în corturi și au turme.

21 Numele fratelui său era Iubal; el a fost tatăl tuturor celor care cântă cu lira și cu fluietul.

22 Țila l-a născut pe Tubal-Cain, care a făcut tot felul de unelte din bronz și fier. Sora lui Tubal-Cain a fost Naama.

23 Lameh le-a spus soțiilor sale: „Ada și Țila, ascultați-mă! Soții ale lui Lameh, luați aminte la ce vă spun! Am omorât un om pentru că m-a rănit, un tânăr pentru că m-a lovit.

24 Dacă de șapte ori va fi răzbunat Cain, Lameh va fi răzbunat de șaptezeci și șapte de ori.“

25 Adam a cunoscut-o din nou pe soția sa. Aceasta a născut un fiu pe care l-a numit Set, zicând:

„Dumnezeu mi-a dăruit un alt urmaș în locul lui Abel, întrucât el a fost omorât de Cain.“

26 Lui Set i s-a născut un fiu căruia i-a pus numele Enoș. Atunci au început oamenii să cheme Numele Domnului.

5 *Urmașii lui Adam până la Noe*

1 Aceasta este cartea genealogiei lui Adam. În ziua în care l-a creat pe om, Dumnezeu l-a făcut după asemănarea Sa.

2 I-a creat bărbat și femeie; în ziua în care i-a creat, i-a binecuvântat și le-a dat numele de „om“.

3 La vârsta de o sută treizeci de ani, lui Adam i s-a născut un fiu după asemănarea sa, după chipul său, iar el i-a pus numele Set.

4 După nașterea lui Set, Adam a mai trăit opt sute de ani și i s-au mai născut și alți copii: fii și fiice.

5 Astfel, Adam a trăit în total nouă sute treizeci de ani; apoi a murit.

6 La vârsta de o sută cinci ani, lui Set i s-a născut Enoș.

7 După nașterea lui Enoș, Set a mai trăit opt sute șapte ani și i s-au mai născut și alți copii: fii și fiice.

8 Astfel, Set a trăit în total nouă sute doisprezece ani; apoi a murit.

9 La vârsta de nouăzeci de ani, lui Enoș i s-a născut Chenan.

10 După nașterea lui Chenan, Enoș a mai trăit opt sute cincisprezece ani și i s-au mai născut și alți copii: fii și fiice.

11 Astfel, Enoș a trăit în total nouă sute cinci ani; apoi a murit.

12 La vârsta de șaptezeci de ani, lui Chenan i s-a născut Mahalalel.

13 După nașterea lui Mahalalel, Chenan a mai trăit opt sute patruzeci de ani și i s-au mai născut și alți copii: fii și fiice.

14 Astfel, Chenan a trăit în total nouă sute zece ani; apoi a murit.

15 La vârsta de șaiszeci și cinci de ani, lui Mahalalel i s-a născut Iared.

16 După nașterea lui Iared, Mahalalel a mai trăit opt sute treizeci de ani și i s-au mai născut și alți copii: fii și fiice.

17 Astfel, Mahalalel a trăit în total opt sute nouăzeci și cinci de ani; apoi a murit.

18 La vârsta de o sută șaiszeci și doi de ani, lui Iared i s-a născut Enoh.

19 După nașterea lui Enoh, Iared a mai trăit opt sute de ani și i s-au mai născut și alți copii: fii și fiice.

20 Astfel, Iared a trăit în total nouă sute șaiszeci și doi de ani; apoi a murit.

21 La vârsta de șaiszeci și cinci de ani, lui Enoh i s-a născut Metușelah.

22 După nașterea lui Metușelah, Enoh a umblat cu Dumnezeu trei sute de ani și i s-au mai născut și alți copii: fii și fiice.

23 Astfel, toate zilele lui Enoh au fost de trei sute șaiszeci și cinci de ani.

24 Enoh a umblat cu Dumnezeu; apoi n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu l-a luat.

25 La vârsta de o sută optzeci și șapte de ani, lui Metușelah i s-a născut Lameh.

26 După nașterea lui Lameh, Metușelah a mai trăit șapte sute optzeci și doi de ani și i s-au mai născut și alți copii: fii și fiice.

27 Astfel, Metușelah a trăit în total nouă sute șaiszeci și nouă de ani; apoi a murit.

28 La vârsta de o sută optzeci și doi de ani, lui Lameh i s-a născut un fiu

29 căruia i-a pus numele Noe, zicând: „El ne va mângâia în munca și truda mâinilor noastre care vin din pământul pe care Domnul l-a blestemat.

30 După nașterea lui Noe, Lameh a mai trăit cinci sute nouăzeci și cinci de ani și i s-au mai născut și alți copii: fii și fiice.

31 Astfel, Lameh a trăit în total șapte sute șapte zeci și șapte de ani; apoi a murit.

32 La vârsta de cinci sute de ani, lui Noe i s-au născut Sem, Ham și Iafet.

6 *Potopul*

1 Când oamenii au început să se înmulțească pe pământ și li s-au născut fiice,

2 fiii lui Dumnezeu au văzut că fiicele oamenilor erau frumoase și și-au luat dintre ele ca soții pe acelea pe care și le-au ales.

3 Atunci Domnul a zis: „Duhul Meu nu va rămâne pentru totdeauna în om, pentru că el este carne; totuși anii lui vor fi în număr de o sută douăzeci.”

4 Pe pământ trăiau uriași în zilele acelea – și chiar și după aceea, când fiii lui Dumnezeu au intrat la fiicele oamenilor și ele le-au născut copii. Aceștia au fost eroii din vechime, oameni cu renume.

5 Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că fiecare înclinație a gândurilor din mintea lui era tot timpul numai înspre rău.

6 Domnului I-a părut rău că l-a făcut pe om pe pământ și s-a întristat în inima Lui.

7 El a zis: „Îl voi șterge de pe fața pământului pe omul pe care l-am creat, atât pe el, cât și vitele, animalele mici și păsările cerului, pentru că Îmi pare rău că le-am făcut.”

8 Dar Noe a găsit har înaintea Domnului.

9 Aceasta este istoria lui Noe. Noe a fost un om drept și integru între cei din generația sa; el a umblat cu Dumnezeu.

10 Noe a avut trei fii: Sem, Ham și Iafet.

11 Pământul era corupt înaintea lui Dumnezeu și plin de violență.

12 Dumnezeu a văzut că pământul era corupt, pentru că toate creaturile de pe pământ își stricaseră căile.

13 Dumnezeu i-a zis lui Noe: „Sfârșitul tuturor creaturilor este hotărât înaintea Mea, pentru că pământul este plin de violență din cauza lor; le voi distruge împreună cu pământul.

14 Fă-ți o arcă din lemn de gofer. Fă-i niște încăperi și acoper-o cu smoală pe dinăuntru și pe dinafară.

15 Să o faci astfel: lungimea ei să fie de trei sute de coți, lățimea – de cincizeci, iar înălțimea – de treizeci.

16 Fă-i un acoperiș pe care să-l prelungești cu un cot. Pune ușa arcei pe o parte a sa. Să faci arca cu trei punți: una jos, a doua la mijloc, iar a treia sus.

17 Eu voi aduce un potop de apă pe pământ ca să distrug toate creaturile de sub ceruri, care au suflare de viață în ele; și tot ce este pe pământ va pieri.

18 Dar voi face un legământ cu tine, iar tu vei intra în arcă împreună cu fiii tăi, cu soția ta și cu soțiile fiilor tăi.

19 Să aduci în arcă câte o pereche din fiecare specie de viețuitoare, ca să le ții vii împreună cu tine. Această pereche să fie mascul și femelă.

20 Să vină la tine înăuntru, ca să le ții vii, câte o pereche din fiecare specie de păsări, din fiecare specie de animale sălbatice și din fiecare specie de animale mici care mișună pe pământ.

21 Ia cu tine din fiecare fel de mâncare și depoziteaz-o; ea va sluji drept hrană pentru tine și pentru ele.”

22 Noe a făcut toate aceste lucruri așa cum i-a poruncit Dumnezeu.

7 **1** Apoi Domnul i-a zis lui Noe: „Intră în arcă, tu și toată familia ta, pentru că am văzut că, din această generație, doar tu ești drept înaintea Mea.

2 Ia cu tine șapte perechi din toate animalele curate, mascul și femelă, și câte o pereche din animalele necurate, mascul și femelă.

3 Ia câte șapte perechi din păsările cerului, mascul și femelă, ca să le ții specia vie pe pământ,

4 pentru că, peste șapte zile, voi trimite ploaie pe pământ timp de patruzeci de zile și patruzeci de nopți și voi șterge de pe pământ toate viețuitoarele pe care le-am făcut.”

5 Noe a făcut toate aceste lucruri așa cum i-a poruncit Domnul.

6 Noe avea șase sute de ani când au venit apele potopului pe pământ.

7 Noe a intrat în arcă împreună cu fiii săi, cu soția sa și cu soțiile fiilor săi, pentru ca să scape de apele potopului.

8 Dintre vitele curate și necurate, dintre păsările și toate animalele mici care mișună pe pământ

9 au intrat în arca lui Noe două câte două, mascul și femelă, așa cum Dumnezeu i-a poruncit lui Noe.

10 După șapte zile, au venit pe pământ apele potopului.

11 În al șase sutelea an al vieții lui Noe, în a șaptesprezecea zi a lunii a doua, toate fântânile marelui adânc au țâșnit, iar stăvilarele cerului s-au deschis.

12 Ploaia a căzut pe pământ timp de patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

13 Noe, fiii săi, Sem, Ham și Iafet, soția sa, precum și cele trei soții ale fiilor săi au intrat în arcă în aceeași zi

14 și împreună cu ei, toate viețuitoarele potrivit speciilor lor, toate animalele potrivit speciilor lor, toate animalele mici care mișună pe pământ, potrivit speciilor lor și toate păsările potrivit speciilor lor – toate păsările și toate creaturile înaripate.

15 Dintre toate creaturile care au suflare de viață în ele, au intrat în arca lui Noe două câte două.

16 Animalele, mascul și femelă dintre toate creaturile, au intrat în arca lui Noe, așa cum Dumnezeu i-a poruncit acestuia; apoi Domnul l-a închis înăuntru.

17 Potopul a ținut patruzeci de zile pe pământ; apele au crescut și au înălțat arca, iar ea s-a ridicat cu mult deasupra pământului.

18 Apele s-au ridicat și au crescut mult pe pământ, iar arca plutea deasupra apelor.

19 Apele s-au ridicat așa de mult pe pământ, încât toți munții înalți de sub cerul întreg au fost acoperiți.

20 Apele s-au ridicat deasupra munților, acoperindu-i cu aproape cincisprezece coți.

21 Toate creaturile care mișunau pe pământ au pierit: păsări, vite, animale sălbatice, toate animalele mici care mișună pe pământ și toți oamenii.

22 Toate creaturile de pe uscat, care aveau în nări suflare de viață, au murit.

23 Dumnezeu a șters de pe pământ toate viețuitoarele: om și vite, animale mici și păsări ale văzduhului; toate au fost șterse de pe pământ. Doar Noe a rămas împreună cu cei care erau cu el în arcă.

24 Apele au fost mari pe pământ timp de o sută cincizeci de zile.

8 **1** Dumnezeu Și-a adus aminte de Noe și de toate vietățile și vitele care erau împreună cu el în arcă. Dumnezeu a făcut să sufle un vânt peste pământ, iar apele s-au potolit.

2 Fântânile adâncului și stăvilarele cerului au fost închise, iar ploaia din cer s-a oprit.

3 Apele au început să se retragă de pe pământ. La sfârșitul celor o sută cincizeci de zile, ele au scăzut,

4 iar în a șaptesprezecea zi a lunii a șaptea, arca s-a oprit pe munții Ararat.

5 Apele au continuat să scadă până în luna a zecea, iar în ziua întâi a lunii a zecea, s-au văzut vârfulurile munților.

6 După patruzeci de zile, Noe a deschis fereastra arcei pe care a făcut-o

7 și a trimis afară un corb care a zburat înapoi și încolo, până când apele de pe pământ s-au uscat.

8 Apoi a trimis un porumbel ca să vadă dacă apele de pe pământ au scăzut;

9 dar porumbelul n-a găsit nici un loc unde să se așeze, pentru că încă era apă pe tot pământul. De aceea el s-a întors la Noe în arcă, iar acesta și-a întins mâna, l-a luat și l-a adus la el în arcă.

10 El a mai așteptat încă șapte zile și apoi a trimis din nou porumbelul din arcă.

11 Porumbelul s-a întors la el seara, iar în cioc avea o frunză de măslin ruptă de curând. Noe și-a dat seama că apele de pe pământ scăzuseră.

12 A mai așteptat încă șapte zile, iar apoi a trimis din nou porumbelul, dar acesta nu s-a mai întors la el.

13 În anul șase sute unu al vieții lui Noe, în prima zi a lunii întâi, pământul era uscat. Noe a ridicat învelitoarea arcei și a văzut că pământul era uscat.

14 În a douăzeci și șaptea zi a lunii a doua, pământul era uscat de tot.

15 Atunci Dumnezeu i-a spus lui Noe:

16 „Ieși afară din arcă, tu, împreună cu soția ta, cu fiii tăi și cu soțiile acestora.

17 Scoate afară toate viețuitoarele care sunt cu tine – păsările, animalele, precum și toate animalele mici care mișună pe pământ – pentru ca ele să se răspândească pe pământ, să fie roditoare și să se înmulțească.“

18 Astfel, Noe a ieșit din arcă împreună cu fiii săi, cu soția sa și cu soțiile fiilor săi.

19 De asemenea, toate viețuitoarele, potrivit speciilor lor, toate animalele mici și toate păsările, tot ce mișună pe pământ, au ieșit și ele din arcă.

20 Atunci Noe a zidit un altar Domnului, a luat din toate animalele curate și din toate păsările curate și le-a adus ca ardere de tot pe altar.

21 Domnul a simțit o aromă plăcută și a zis în inima Lui: „Nu voi mai blestema niciodată pământul din cauza omului, chiar dacă înclinația minții lui este înspre rău din tinerețe, și nici nu voi mai distruge toate viețuitoarele, așa cum am făcut-o.

22 Atâta timp cât va dăinui pământul, nu vor înceta semănatul și seceratul, frigul și căldura, vara și iarna, ziua și noaptea.“

9 *Legământul lui Dumnezeu cu Noe*

1 Dumnezeu i-a binecuvântat pe Noe și pe fiii săi și le-a zis: „Fiți roditori, înmulțiți-vă și umpleți pământul.

2 Frica și groaza de voi să fie peste toate viețuitoarele pământului, peste păsările cerului, peste toate creaturile care mișună pe pământ și peste toți peștii mării. Ele vă sunt date în stăpânire.

3 Tot ce se mișcă și are viață vă va fi hrană. Așa cum v-am dat plantele verzi, acum vă dau totul.

4 Dar să nu mâncați carne cu viața ei, adică cu sânge.

5 Pentru sângele vieților voastre voi cere socoteală; voi cere socoteală de la orice vietate. Iar din mâna omului, voi cere socoteală pentru viața semenului său.

6 Cine varsă sângele omului, de om sângele-i va fi vărsat, căci după chipul lui Dumnezeu l-a făcut Dumnezeu pe om.

7 Iar voi, fiți roditori și înmulțiți-vă; răspândiți-vă pe pământ și înmulțiți-vă pe el.“

8 Apoi Dumnezeu le-a spus lui Noe și fiilor săi:

9 „Fac un legământ cu voi, cu urmașii voștri

10 și cu toate viețuitoarele care au fost cu voi – păsările, vitele și toate animalele sălbatice care au fost cu voi, toate cele care au ieșit din arcă – cu toate viețuitoarele de pe pământ.

11 Închei un legământ cu voi: niciodată nu vor mai fi distruse toate creaturile de apele vreunui potop și niciodată nu va mai fi vreun potop care să distrugă pământul.“

12 Dumnezeu a mai zis: „Acesta este semnul legământului pe care îl fac cu voi și cu toate viețuitoarele care au fost cu voi, pentru toate generațiile viitoare:

13 pun în nori curcubeul Meu; el va fi semnul legământului dintre Mine și pământ.

14 Când voi aduce nori peste pământ, iar curcubeul se va vedea în nori,

15 Îmi voi aminti de legământul pe care l-am făcut cu voi și cu toate viețuitoarele din toate speciile. Apele nu vor mai deveni niciodată potop care să distrugă toate creaturile.

16 Când curcubeul va fi în nori, îl voi vedea și Îmi voi aminti de legământul veșnic dintre Dumnezeu și

toate viețuitoarele din toate speciile care sunt pe pământ.“

17 Dumnezeu i-a zis lui Noe: „Acesta este semnul legământului pe care l-am făcut cu toate creaturile care sunt pe pământ.“

Fiii lui Noe

18 Fiii lui Noe, care au ieșit din arcă, au fost: Sem, Ham și Iafet. Ham a fost tatăl lui Canaan.

19 Aceștia trei au fost fiii lui Noe și din ei s-au răspândit oameni pe tot pământul.

20 Noe a început să lucreze pământul și a plantat o vie.

21 El a băut vin, s-a îmbătat și s-a dezbrăcat în cortul său.

22 Ham, tatăl lui Canaan, a văzut goliciunea tatălui său și le-a spus despre acest lucru celor doi frați ai săi de afară.

23 Dar Sem și Iafet au luat o haină, și-au pus-o pe umeri, au intrat în cort mergând cu spatele și au acoperit goliciunea tatălui lor; fețele lor erau întoarse, astfel încât ei n-au văzut goliciunea tatălui lor.

24 Când Noe s-a trezit din beție și a aflat ce i-a făcut fiul său cel tânăr,

25 a zis: „Blestemat să fie Canaan; să fie cel mai de jos dintre sclavi pentru frații săi.“

26 Noe a mai zis: „Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Sem, iar Canaan să-i fie sclav.

27 Fie ca Dumnezeu să mărească teritoriul lui Iafet; el să locuiască în corturile lui Sem, iar Canaan să-i fie sclav.“

28 După potop Noe a mai trăit trei sute cincizeci de ani.

29 Astfel, Noe a trăit în total nouă sute cinci zeci de ani; apoi a murit.

10 *Formarea și răspândirea neamurilor pe pământ*

1 Aceasta este genealogia fiilor lui Noe – Sem, Ham și Iafet – și aceștia au fost fiii care li s-au născut după potop.

Iafetiții

2 Fiii lui Iafet au fost: Gomer, Magog, Madai, Iavan, Tubal, Meșek și Tiras.

3 Fiii lui Gomer au fost: Așchenaz, Rifat și Togarma.

4 Fiii lui Iavan au fost: Elișa, Tarșiș, Chitim și Dodanim.

5 Din aceștia s-au răspândit în teritoriile lor neamurile de pe coastă, fiecare neam având limba lui și fiind organizat pe clanuri în propriul său teritoriu.

Hamiții

6 Fiii lui Ham au fost: Cuș, Mițrayim, Put și Canaan.

7 Fiii lui Cuș au fost: Seba, Havila, Sabta, Rama și Sabteca. Fiii lui Rama au fost: Șeba și Dedan.

8 Lui Cuș i s-a născut Nimrod; acesta a ajuns un om puternic pe pământ.

9 El a fost un vânător puternic înaintea Domnului; de aceea se spune: „Ca Nimrod, vânător puternic înaintea Domnului.”

10 Primele centre ale regatului său au fost: Babel, Erec, Akkad și Calne, în țara Șinar.

11 Din acea țară, el s-a dus în Asur și a construit Ninive, Rehobot-Ir, Calah

12 și Resen, care este între Ninive și Calah; aceasta este cetatea cea mare.

13 Din Mițrayim provin ludiții, anamiții, lehabiții, naftuhiții,

14 patrușiții, casluhiții și caftoriții; din casluhiți provin filistenii.

15 Lui Canaan i s-a născut Sidon, întâiul său născut, și Het;

16 din el provin și iebusiții, amoriții, ghirgasiții,

17 hiviții, archiții, siniții,

18 arvadiții, țemariții și hamatiții. După aceea clanurile canaanitelor s-au răspândit,

19 iar hotarele lor se întindeau de la Sidon spre Gherar, până la Gaza și apoi spre Sodoma, Gomora, Adma și Ţeboim, până la Lașa.

20 Aceștia au fost urmașii lui Ham, potrivit clanurilor lor, după limbile lor, în țările și în cadrul neamurilor lor.

Semiții

21 I s-au născut fii și lui Sem, fratele mai mare al lui Iafet; Sem a fost strămoșul tuturor fiilor lui Eber.

22 Fiii lui Sem au fost: Elam, Asur, Arpahșad, Lud și Aram.

23 Fiii lui Aram au fost: Uț, Hul, Gheter și Maș.

24 Lui Arpahșad i s-a născut Șelah, iar lui Șelah i s-a născut Eber.

25 Lui Eber i s-au născut doi fii: numele unuia era Peleg, pentru că în timpul vieții lui a fost împărțit pământul, iar numele fratelui său era Ioktan.

26 Lui Ioktan i s-au născut Almodad, Șelef, Hațar-Mavet, Iarah,

27 Hadoram, Uzal, Dikla,

28 Obal, Abimael, Șeba,

29 Ofir, Havila și Iobab. Toți aceștia au fost fiii lui Ioktan.

30 Regiunea în care locuiau se întindea de la Meșă spre Sefar, muntele de la răsărit.

31 Aceștia au fost urmașii lui Sem, potrivit clanurilor lor, după limbile lor, în țările și în cadrul neamurilor lor.

32 Acestea au fost clanurile fiilor lui Noe, potrivit urmașilor lor, în cadrul neamurilor lor; din ei s-au răspândit neamurile pe pământ, după potop.

11 Turnul Babel

1 Tot pământul vorbea o singură limbă și folosea aceleași cuvinte.

2 Venind dinspre răsărit, oamenii au găsit o câmpie în țara Șinar și s-au așezat acolo.

3 Ei și-au spus unul altuia: „Haideți să facem cărămizi și să le ardem bine.” Ei foloseau cărămizi în loc de pietre și smoală în loc de mortar.

4 Apoi au zis: „Haidem să ne construim o cetate și un turn cu vârful până la cer și să ne facem un nume, altfel vom fi împrăștiați pe tot pământul.”

5 Domnul S-a coborât să vadă cetatea și turnul pe care oamenii le construiau.

6 Domnul a zis: „Ei sunt un singur popor, toți au aceeași limbă, iar acesta este doar începutul a ceea ce vor să facă; nimic din ceea ce și-au propus să facă nu va fi imposibil pentru ei.

7 Haidem să Ne coborâm și să le încurcăm acolo limba, pentru ca ei să nu-și mai înțeleagă limba unul altuia.”

8 Astfel, Domnul i-a împrăștiat de acolo pe tot pământul, iar ei au încetat să mai construiască cetatea.

9 De aceea cetatea a fost numită Babel, pentru că acolo Domnul a încurcat limba întregului pământ și apoi i-a împrăștiat pe tot pământul.

Urmașii lui Sem până la Avram

10 Aceasta este genealogia lui Sem. La vârsta de o sută de ani, la doi ani după potop, lui Sem i s-a născut Arpahșad.

11 După nașterea lui Arpahșad, Sem a mai trăit cinci sute de ani și i s-au mai născut și alți copii: fii și fiice.

12 La vârsta de treizeci și cinci de ani, lui Arpahșad i s-a născut Șelah.

13 După nașterea lui Șelah, Arpahșad a mai trăit patru sute trei ani și i s-au mai născut și alți copii: fii și fiice.

14 La vârsta de treizeci de ani, lui Șelah i s-a născut Eber.

15 După nașterea lui Eber, Șelah a mai trăit patru sute trei ani și i s-au mai născut și alți copii: fii și fiice.

16 La vârsta de treizeci și patru de ani, lui Eber i s-a născut Peleg.

17 După nașterea lui Peleg, Eber a mai trăit patru sute treizeci de ani și i s-au mai născut și alți copii: fii și fiice.

18 La vârsta de treizeci de ani, lui Peleg i s-a născut Reu.

19 După nașterea lui Reu, Peleg a mai trăit două sute nouă ani și i s-au mai născut și alți copii: fii și fiice.

20 La vârsta de treizeci și doi de ani, lui Reu i s-a născut Serug.

21 După nașterea lui Serug, Reu a mai trăit două sute șapte ani și i s-au mai născut și alți copii: fii și fiice.

22 La vârsta de treizeci de ani, lui Serug i s-a născut Nahor.

23 După nașterea lui Nahor, Serug a mai trăit două sute de ani și i s-au mai născut și alți copii: fii și fiice.

24 La vârsta de douăzeci și nouă de ani, lui Nahor i s-a născut Terah.

25 După nașterea lui Terah, Nahor a mai trăit o sută nouăsprezece ani și i s-au mai născut și alți copii: fii și fiice.

26 La vârsta de șaptezeci de ani, lui Terah i s-au născut Avram, Nahor și Haran.

27 Aceasta este genealogia lui Terah: Terah a fost tatăl lui Avram, Nahor și Haran. Haran a fost tatăl lui Lot.

28 Haran a murit înaintea tatălui său, Terah, în țara în care s-a născut, în Ur din Caldeea.

29 Avram și Nahor și-au luat soții. Numele soției lui Avram era Sarai, iar numele soției lui Nahor era Milca. Ea era fiica lui Haran, tatăl Milcăi și al Iscăi.

30 Sarai era stearpă; ea nu avea copii.

31 Terah i-a luat pe fiul său Avram și pe nepotul său Lot, fiul lui Haran, precum și pe Sarai, nora sa și soția fiului său Avram, și au ieșit împreună din Ur, din Caldeea, ca să meargă în Canaan; dar când au ajuns în Haran, s-au așezat acolo.

32 Terah a trăit două sute cinci ani, apoi a murit în Haran.

12 *Chemarea lui Avram*

1 Domnul îi zisese lui Avram: „Ieși din țara ta, dintre rudeniile tale și din casa tatălui tău și vino în țara pe care ți-o voi arăta!

2 Te voi face un neam mare și te voi binecuvânta; voi face numele tău mare, iar tu vei fi o binecuvântare.

3 Îi voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, dar îl voi blestema pe cel ce te va blestema. Prin tine vor fi binecuvântate toate familiile pământului!“

4 Avram a plecat, așa cum îi spusese Domnul, iar Lot a mers împreună cu el. Avram avea șaptezeci și cinci de ani când a plecat din Haran.

5 El a luat-o pe soția sa, Sarai, și pe nepotul său Lot, toate bunurile pe care ei le-au adunat și sclavii pe care i-au dobândit în Haran, au plecat spre Canaan și au ajuns acolo.

6 Avram a călătorit prin țară până la stejarul lui More din Șehem. Pe atunci canaaniții se aflau în țară.

7 Domnul i S-a arătat lui Avram și i-a zis:

„Seminței tale îi voi da această țară!“ Avram a zidit acolo un altar Domnului Care i Se arătase.

8 De acolo a pornit spre munte, la răsărit de Betel și și-a întins cortul, având Betelul la apus, iar Ai la răsărit. El a zidit acolo un altar Domnului și a chemat Numele Domnului.

9 Apoi Avram a călătorit în continuare spre Neghev.

Avram în Egipt

10 A venit o foamete în țară și, pentru că foamea era grea, Avram s-a dus în Egipt ca să locuiască acolo pentru o vreme.

11 Când era aproape de a intra în Egipt, Avram i-a zis soției sale, Sarai: „Știu că ești o femeie frumoasă.

12 Când te vor vedea egiptenii și își vor da seama că ești soția mea, pe mine mă vor omorî, iar pe tine te vor lăsa în viață.

13 Spune că ești sora mea, ca să-mi meargă bine din cauza ta și viața să-mi fie cruțată datorită ție.“

14 Când Avram a intrat în Egipt, egiptenii au văzut că Sarai era foarte frumoasă.

15 Demnitarii lui Faraon au văzut-o, i-au lăudat-o, iar ea a fost adusă în familia lui.

16 Faraon l-a tratat bine pe Avram datorită ei și i-a dat oi, boi, măgari, măgărițe, sclavi, sclave și cămile.

17 Dar Domnul l-a lovit cu urgii pe Faraon și familia lui din cauza lui Sarai, soția lui Avram.

18 Atunci Faraon l-a chemat pe Avram și l-a întrebat: „De ce mi-ai făcut una ca asta? De ce nu mi-ai spus că ea este soția ta?”

19 De ce ai pretins că este sora ta, iar eu am luat-o de soție? Ia-ți soția și du-te!“

20 Faraon le-a dat porunci oamenilor săi cu privire la Avram, iar aceștia l-au izgonit împreună cu soția lui și cu tot ce avea.

13 *Despărțirea lui Avram de Lot*

1 Avram a urcat din Egipt în Neghev împreună cu soția lui și cu tot ce avea, iar Lot a mers împreună cu el.

2 Avram era foarte bogat în turme, în argint și în aur.

3 Din Neghev, el a călătorit până la Betel, până la locul în care și-a întins cortul la început, între Betel și Ai,

4 loc în care a făcut un altar și a chemat Numele Domnului.

5 Lot, care a mers împreună cu Avram, avea și el turme de oi, cirezi de boi și corturi.

6 Dar teritoriul locuit nu-i mai încăpea; aveau atât de multe bunuri, încât nu mai puteau locui împreună.

7 De asemenea, s-a iscat o ceartă între păstorii turmelor lui Avram și păstorii turmelor lui Lot. În vremea aceea canaanii și periziții locuiau în Canaan.

8 Atunci Avram i-a zis lui Lot: „Să nu fie ceartă între mine și tine, nici între păstorii mei și păstorii tăi, căci suntem rude.

9 Nu este oare toată țara înaintea ta? Desparte-te de mine, te rog. Dacă tu o iei la stânga, eu o voi lua la dreapta, iar dacă tu o iei la dreapta, eu o voi lua la stânga.“

10 Lot și-a ridicat privirea și a văzut că toată Câmpia Iordanului până la Țoar era bine udată, ca grădina Domnului, ca țara Egiptului; aceasta s-a întâmplat înainte ca Domnul să fi distrus Sodoma și Gomora.

11 Lot și-a ales toată Câmpia Iordanului și a pornit spre răsărit. Așa s-au despărțit unul de celălalt.

12 Avram a locuit în Canaan, în timp ce Lot a locuit între cetățile din câmpie, unde și-a așezat cortul aproape de Sodoma.

13 Oamenii din Sodoma erau răi, păcătuiind peste măsură împotriva Domnului.

14 Domnul i-a spus lui Avram după ce Lot s-a despărțit de el: „Ridică-ți privirea din locul în care ești și uită-te spre nord și spre sud, spre răsărit și spre apus,

15 pentru că toată țara pe care o vezi și-o voi da ție și seminței tale pentru totdeauna.

16 Îi voi face pe urmașii tăi ca pulberea pământului, astfel încât, dacă cineva poate număra pulberea pământului, și urmașii tăi vor putea fi numărați.

17 Scoală-te, străbate țara în lung și în lat, pentru că ție și-o voi da.“

18 Astfel, Avram și-a mutat cortul și a venit să se așeze lângă stejarii lui Mamre, în Hebron, unde a zidit un altar Domnului.

14 *Avram îl salvează pe Lot*

1 În zilele lui Amrafel, regele Șinarului, regii Ariok din Elasar, Chedorlaomer din Elam și Tidal din Goyim,

2 s-au luptat împotriva regilor Bera din Sodoma, Birșa din Gomora, Șinab din Adma, Șemeber din Țeboim și împotriva regelui din Bela, adică Țoar.

3 Toți aceștia din urmă s-au unit în valea Sidim, adică Marea Sărată.

4 Ei l-au slujit pe Chedorlaomer timp de doisprezece ani, dar în al treisprezecelea an s-au răsculat.

5 În al paisprezecelea an, Chedorlaomer și regii care erau cu el au venit și i-au înfrânt pe refaiți la Aștarot-Karnaim, pe zuziți la Ham, pe emiți la Șave Chiriatayim

6 și pe horiți în ținutul muntos, din Seir până la El-Paran, la marginea pustiei.

7 Apoi s-au întors și au venit la En-Mișpat sau Kadeș, unde au cucerit tot teritoriul amalekiților, precum și pe amoriții care locuiau în Hațașon-Tamar.

8 Atunci regii din Sodoma, din Gomora, din Adma, din Țeboim și din Bela, adică din Țoar, au ieșit și s-au pregătit de luptă, în valea Sidim,

9 împotriva regilor Chedorlaomer din Elam, Tidal din Goyim, Amrafel din Șinar și Ariok din Elasar - patru regi împotriva a cinci.

10 Valea Sidim era plină de gropi cu smoală, astfel încât, atunci când regii din Sodoma și din Gomora au fugit, unii dintre oamenii lor au căzut în ele, iar ceilalți au fugit la munte.

11 Cei patru regi au capturat toate bunurile din Sodoma și din Gomora, precum și toate proviziile lor de hrană și au plecat.

12 Ei l-au capturat și pe Lot, nepotul lui Avram, care locuia în Sodoma, împreună cu bunurile lui, și au plecat.

13 Un om care a scăpat cu viață a venit și l-a înștiințat de acest lucru pe evreul Avram, care locuia lângă stejarii amoritului Mamre, fratele lui Eșkol și al lui Aner; aceștia erau aliații lui Avram.

14 Când Avram a auzit că nepotul său fusese luat prizonier, i-a chemat la luptă pe cei trei sute optsprezece sclavi pregătiți, născuți în gospodăria sa, și a pornit în urmărire până la Dan.

15 El și-a împărțit oamenii, i-a atacat pe regi noaptea, i-a izgonit și i-a urmărit până la Hoba, la nord de Damasc.

16 Avram a recuperat toate bunurile; l-a adus înapoi și pe nepotul său, Lot, împreună cu toate bunurile lui, precum și pe femei și pe ceilalți oameni.

17 După ce Avram s-a întors de la înfrângerea lui Chedorlaomer și a regilor care erau cu el, regele din Sodoma i-a ieșit în întâmpinare în valea Șave, adică Valea Regelui.

18 Melhisedek, regele Salemului, a adus pâine și vin; el era preot al Dumnezeului cel Preaînalt.

19 L-a binecuvântat pe Avram astfel: „Binecuvântat să fie Avram de Dumnezeul cel Preaînalt, Creatorul cerului și al pământului,

20 și binecuvântat să fie Dumnezeul cel Preaînalt, Care i-a dat pe dușmanii tăi în mâinile tale!“ Și Avram i-a dat zeciuială din toate.

21 Apoi regele din Sodoma i-a zis lui Avram: - Dă-mi oamenii și păstrează bunurile pentru tine.

22 Dar Avram i-a răspuns regelui din Sodoma: - I-am jurat Domnului, Dumnezeul cel Preaînalt, Creatorul cerului și al pământului,

23 că nu voi lua nici măcar un fir de ață sau o curea de sandală din ceea ce este al tău, pentru ca să nu pretinzi că l-ai îmbogățit pe Avram.

24 Eu nu voi lua nimic, în afară de ceea ce au mâncat oamenii mei și de partea celor care au mers împreună cu mine – Aner, Eșkol și Mamre. Ei să-și ia partea lor.

15 *Legământul lui Dumnezeu cu Avram*

1 După toate acestea, Domnul i-a vorbit lui Avram într-o viziune astfel: - Nu te teme, Avrame. Eu sunt scutul tău; răsplata ta va fi foarte mare.

2 - Stăpâne Doamne, ce-mi vei da? I-a răspuns Avram. Căci mor fără copii, iar moștenitorul gospodăriei mele este Eliezer din Damasc?

3 Nu mi-ai dat nici un urmaș, a continuat Avram, și prin urmare, un sclav din gospodăria mea va fi moștenitorul meu.

4 Dar Domnul i-a răspuns: - Nu acesta va fi moștenitorul tău, ci unul care se va naște din tine, el îți va fi moștenitor.

5 Apoi l-a dus afară și i-a spus: - Uită-te la cer și numără stelele, dacă poți! Atât de numeroși vor fi urmașii tăi! a continuat El.

6 Avram l-a crezut pe Domnul, și El i-a socotit acest lucru dreptate.

7 Domnul i-a mai spus: - Eu sunt Domnul Care te-a adus din Ur, din Caldeea, ca să-ți dea această țară drept moștenire.

8 - Stăpâne Doamne, cum voi ști că o voi moșteni? L-a întrebat Avram.

9 - Adu-Mi o junincă de trei ani, a răspuns El, o capră de trei ani, un berbec de trei ani, o turturea și un pui de porumbel.

10 Avram l-a adus toate acestea, le-a despicat în două și a așezat jumătățile una în fața celeilalte; dar păsările nu le-a despicat.

11 Când păsările de pradă s-au năpustit asupra stârvurilor, Avram le-a izgonit.

12 Pe când apunea soarele, pe Avram l-a cuprins un somn adânc și un întuneric mare și înfricoșător a venit peste el.

13 Atunci Domnul i-a zis lui Avram: „Să știi că urmașii tăi vor fi străini într-o țară care nu este a lor și vor fi înrobiți și asupriți timp de patru sute de ani.

14 Dar pe neamul căruia îi vor sluji ei îl voi judeca Eu, iar după aceea vor ieși de acolo cu mari bogății.

15 Tu însă vei merge la strămoșii tăi în pace; vei fi îngropat după o bătrânețe fericită.

16 Urmașii tăi se vor întoarce aici în a patra generație, pentru că nelegiuirea amoritilor nu este încă deplină.“

17 Când a apus soarele și s-a întunecat, s-a văzut un fum ca de cuptor și o torță aprinsă care a trecut printre acele bucăți.

18 În ziua aceea, Domnul a încheiat un legământ cu Avram, zicând: „Seminței tale îi voi da această țară, de la Râul Egiptului până la Râul cel Mare, adică Euftrat,

19 și anume pe cheniți, pe cheniziți, pe cadmoniți,

20 pe hitiți, pe periziți, pe refaimiți,

21 pe amoriți, pe canaaniți, pe ghirgasiți și pe iebusiți.“

16 *Agar și Ismael*

1 Sarai, soția lui Avram, nu-i născuse acestuia copii. Dar ea avea o sclavă egipteană, pe care o chema Agar,

2 așa că i-a spus lui Avram: „Domnul m-a oprit să am copii. Intră, te rog, la sclava mea; poate voi primi copii prin ea.“ Avram a ascultat-o pe Sarai.

3 Astfel, după ce Avram a locuit zece ani în Canaan, soția sa, Sarai, a luat-o pe egipteanca Agar, sclava sa, și i-a dat-o soțului ei, Avram, ca să-i fie soție.

4 El a intrat la Agar, iar aceasta a rămas însărcinată; când a văzut că a rămas însărcinată, Agar a privit-o cu dispreț pe stăpâna sa.

5 Atunci Sarai i-a spus lui Avram: - Fie ca răul care mi se face să cadă peste tine! Ți-am dat-o în brațe pe sclava mea, iar când a descoperit că a rămas însărcinată, m-a privit cu dispreț. Domnul să judece între mine și tine!

6 Avram i-a răspuns lui Sarai: - Sclava ta este sub autoritatea ta; trateaz-o așa cum crezi că este bine! Sarai a asuprit-o pe Agar, iar aceasta a fugit de la ea.

7 Îngerul Domnului a găsit-o în pustie, lângă un izvor de apă - izvorul de lângă drumul care duce la Șur -

8 și a întrebat-o: - Agar, sclava lui Sarai, de unde vii și unde mergi? - Fug de stăpâna mea, Sarai, a răspuns ea.

9 Îngerul Domnului i-a zis: - Întoarce-te la stăpâna ta și supune-i-te.

10 Îi voi înmulți atât de mult pe urmașii tăi, încât acea mulțime nu va putea fi numărată, a adăugat Îngerul Domnului.

11 Îngerul Domnului i-a mai spus: - Iată că ești însărcinată și vei naște un fiu. Îi vei pune numele Ismael, pentru că Domnul a auzit despre asuprirea ta.

12 El va fi ca un măgar sălbatic; va fi împotriva tuturor oamenilor, și toți oamenii vor fi împotriva lui; va locui separat de toți frații săi.

13 Agar l-a numit pe Domnul Care i-a vorbit: „Dumnezeul Care mă vede“, zicându-și: „L-am văzut într-adevăr aici pe Cel Care mă vede.“

14 De aceea fântâna a fost numită Beer Lahai-Roi; ea se află între Kadeș și Bered.

15 Agar i-a născut lui Avram un fiu, iar Avram i-a pus numele Ismael.

16 Avram avea optzeci și șase de ani când Agar i l-a născut pe Ismael.

17 *Semnul legământului lui Dumnezeu cu Avraam: circumcizia*

1 Când Avram avea nouăzeci și nouă de ani, Domnul i S-a arătat acestuia și i-a zis: - Eu sunt Dumnezeul cel Atotputernic. Umblă înaintea Mea și fii fără pată,

2 iar Eu voi face un legământ cu tine și te voi înmulți foarte mult.“

3 Atunci Avram i s-a închinat până la pământ, iar Dumnezeu i-a zis:

4 „În ce Mă privește pe Mine, acesta este legământul Meu cu tine: tu vei fi tatăl multor neamuri.

5 Nu te vei mai numi Avram, ci numele tău va fi Avraam, pentru că te-am făcut tatăl multor neamuri.

6 Te voi face foarte roditor: voi face să iasă multe neamuri din tine, chiar regi vor ieși din tine.

7 Voi încheia un legământ veșnic cu tine și cu urmașii tăi după tine, pentru toate generațiile care vor urma, pentru a fi Dumnezeul tău și al urmașilor tăi după tine.

8 Eu îți voi da, ție și seminței tale după tine, țara în care locuiești acum ca străin, toată țara Canaan, ca pe o proprietate veșnică; iar Eu voi fi Dumnezeul lor.“

9 Dumnezeu i-a mai zis lui Avraam: - În ce te privește pe tine, să păzești legământul Meu, tu și urmașii tăi după tine, în toate generațiile care vor urma.

10 Acesta este legământul Meu cu tine și cu urmașii tăi după tine, legământ pe care trebuie să-l respecti: fiecare bărbat dintre voi să fie circumcis.

11 Să vă circumcideți în carnea prepuțului vostru; acesta va fi un semn al legământului Meu cu voi.

12 În toate generațiile care vor urma, fiecare băiat trebuie să fie circumcis când va avea opt zile, fie că

este născut în gospodăria ta, fie că l-ai cumpărat cu argint de la vreun străin, și nu este dintre urmașii tăi.

13 Trebuie să fie circumcizi atât cel născut în gospodăria ta, cât și cel cumpărat cu argintul tău. legământul Meu în carnea voastră va fi un legământ veșnic.

14 Orice băiat necircumcis, adică cel care nu este circumcis în carnea prepuțului său, să fie nimicit din poporul său; el a rupt legământul Meu.“

15 De asemenea, Dumnezeu i-a zis lui Avraam: - În ce o privește pe Sarai, soția ta, să nu o mai chemi Sarai, căci de acum numele ei va fi Sara.

16 Eu o voi binecuvânta și îți voi da un fiu prin ea. O voi binecuvânta, astfel încât ea va deveni mama unor neamuri; chiar regi ai popoarelor vor ieși din ea.“

17 Atunci Avraam I s-a închinat până la pământ, a răs și și-a zis în sine: „I se poate naște copil unui om de o sută de ani? Poate Sara, care este de nouăzeci de ani, să aibă un copil?“

18 Apoi I-a zis lui Dumnezeu: - Aș vrea ca Ismael să trăiască înaintea Ta!

19 Dar Dumnezeu i-a răspuns: - Cu siguranță Sara îți va naște un fiu căruia să-i pui numele Isaac. Eu voi încheia un legământ veșnic cu el și cu sămânța lui după el.

20 În ceea ce-l privește pe Ismael, te-am auzit: îl voi binecuvânta și îl voi face roditor și foarte numeros. El va fi tatăl a doisprezece prinți, iar Eu îl voi face un neam mare.

21 Totuși legământul Meu îl voi încheia cu Isaac, cel pe care Sara îl va naște la anul, pe vremea aceasta.

22 Când a terminat de vorbit cu Avraam, Dumnezeu S-a înălțat de la el.

23 Chiar în ziua aceea, Avraam i-a luat pe fiul său Ismael, pe toți cei născuți în gospodăria sa și pe toți cei cumpărați cu argintul său, pe toți bărbații din gospodăria sa, și i-a circumcis în carnea prepuțurilor lor, așa cum i-a poruncit Dumnezeu.

24 Avraam avea nouăzeci și nouă de ani când a fost circumcis în carnea prepuțului său,

25 iar fiul său Ismael avea treisprezece ani.

26 Avraam și fiul său au fost circumcizi chiar în ziua aceea.

27 Au fost circumcizi împreună cu el și toți bărbații din gospodăria sa, atât cei născuți în gospodărie, cât și cei cumpărați cu argint de la străini.

18 *Cei trei vizitatori*

1 Domnul i S-a arătat lui Avraam lângă stejarii lui Mamre, pe când acesta stătea la intrarea cortului său, în căldura zilei.

2 La un moment dat, Avraam și-a ridicat privirea și a văzut trei bărbați stând în apropierea sa. Când i-a văzut, a alergat de la intrarea cortului ca să-i întâmpine și s-a plecat până la pământ.

3 El a zis: - Stăpâne, dacă am găsit bunăvoință la Tine, Te rog, nu trece pe lângă robul Tău.

4 Permiteți să se aducă puțină apă ca să vi se spele picioarele și să vă odihniți sub copac.

5 Permiteți-mi să aduc niște mâncare, ca să vă înviorați inimile, după care puteți merge mai departe, căci de aceea ați venit la slujitorul vostru. - Așa este; fă după cum ai spus, i-au răspuns ei.

6 Avraam s-a dus repede în cort la Sara și i-a zis: „Ia repede trei măsuri de făină, frământă și fă pâine.“

7 El a alergat la turmă, a luat un vițel a cărui carne era fragedă și bună și i l-a dat unui slujitor care s-a grăbit să-l pregătească.

8 Apoi a luat niște iaurt, niște lapte, precum și vițelul pe care îl pregătise și i-a servit pe cei trei bărbați. În timp ce ei mâncau, Avraam stătea lângă ei, sub copac.

9 Ei l-au întrebat: - Unde este Sara, soția ta? - Acolo, în cort, a răspuns el.

10 Apoi Unul dintre ei a spus: - La anul, pe vremea aceasta, Mă voi întoarce din nou la tine, iar Sara, soția ta, va avea un fiu. Sara asculta la intrarea cortului care era în spatele Lui.

11 Avraam și Sara erau bătrâni, înaintați în vârstă, iar Sara trecuse de vârsta când putea avea copii.

12 De aceea Sara a răs în sinea ei, zicând: „Acum că am îmbătrânit, iar stăpânul meu este bătrân, să mai am plăcerea aceasta?“

13 Domnul l-a întrebat pe Avraam: - De ce a răs Sara, zicând: „Să am într-adevăr un copil acum când sunt bătrână?“

14 Este ceva prea greu pentru Domnul? La anul, pe vremea aceasta, Mă voi întoarce la tine, iar Sara va avea un fiu.

15 Dar Sara – pentru că se temea – a negat zicând: - Nu am răs. - Ba da, ai răs! a răspuns El.

Mijlocirea lui Avraam pentru Sodoma

16 Când s-au ridicat de acolo, bărbații s-au uitat înspre Sodoma, iar Avraam a mers împreună cu ei ca să-i conducă.

17 Dar Domnul a zis: „Să ascund oare de Avraam ceea ce urmează să fac,

18 din moment ce el va deveni un neam mare și puternic și prin el vor fi binecuvântate toate neamurile pământului?

19 Căci l-am ales pentru a le porunci copiilor săi și urmașilor săi după el să țină calea Domnului, făcând ceea ce este drept și corect, pentru ca Domnul să-i dea lui Avraam ceea ce i-a promis.“

20 Atunci Domnul a zis: „Plângerea împotriva Sodomei și Gomorei este foarte mare, iar păcatul lor este foarte grav!

21 Trebuie să cobor să văd dacă au făcut așa cum s-a auzit până la Mine; iar dacă nu, voi ști.“

22 Acei bărbați s-au întors de acolo și au plecat înspre Sodoma. Dar Avraam a rămas, stând înaintea Domnului.**4**

23 Avraam s-a apropiat de El și a zis: - Îl vei distruge Tu și pe cel drept împreună cu cel rău?

24 Poate că sunt cincizeci de oameni drepti în cetate; vei distruge atunci acel loc și nu-l vei cruța de dragul celor cincizeci de oameni drepti care sunt în cetate?

25 Departe de Tine să faci un astfel de lucru: să-l omori pe cel drept împreună cu cel rău, astfel încât celui drept să i se facă la fel ca și celui rău! Departe de Tine lucrul acesta! Oare nu va face Judecătorul întregului pământ ceea ce este drept?

26 - Dacă voi găsi în cetatea Sodoma cincizeci de oameni drepti, i-a răspuns Domnul, voi cruța tot acel loc de dragul lor.

27 - Acum, că am îndrăznit să-I vorbesc Stăpânului, a spus Avraam, deși nu sunt decât praf și cenușă,

28 dacă din cei cincizeci vor lipsi cinci, vei distruge toată cetatea din cauza lipsei celor cinci? - Dacă voi găsi acolo patruzeci și cinci de oameni drepti, nu o vei distruge, i-a răspuns El.

29 - Poate vor fi găsiți numai patruzeci, a adăugat din nou Avraam. - De dragul celor patruzeci, nu o vei distruge, i-a răspuns El.

30 - Să nu se mânie Stăpânul dacă vorbesc iarăși, I-a spus Avraam. Poate vor fi găsiți doar treizeci. - Dacă voi găsi acolo treizeci de oameni drepti, nu o vei distruge, i-a răspuns El.

31 - Acum, că am îndrăznit să-I vorbesc Stăpânului, a continuat Avraam, poate vor fi găsiți doar douăzeci. - De dragul celor douăzeci, nu voi distruge cetatea, i-a răspuns El.

32 - Să nu se mânie Stăpânul dacă mai vorbesc doar o dată, I-a spus Avraam. Poate vor fi găsiți doar zece oameni drepti în cetate. - De dragul celor zece, nu o voi distruge, i-a răspuns El.

33 După ce a terminat de vorbit cu Avraam, Domnul a plecat, iar Avraam s-a întors acasă.

19 Distrugerea Sodomei și Gomorei

1 Cei doi îngeri au ajuns seara la Sodoma. Lot stătea la poarta Sodomei, iar când i-a văzut, s-a ridicat să-i întâmpine, li s-a închinat până la pământ

2 și le-a zis: - Stăpânii mei, vă rog, întoarceți-vă la casa slujitorului vostru, rămâneți peste noapte și spălați-vă picioarele. Mâine dimineață vă veți scula devreme și vă veți continua drumul. - Nu, i-au răspuns ei, ci vom petrece noaptea în afara cetății.

3 Dar Lot a insistat foarte mult, astfel încât ei s-au întors cu el și au intrat în casa lui. Lot le-a pregătit masa, a copt azime, iar aceștia au mâncat.

4 Dar înainte ca ei să se culce, toți bărbații din toate colțurile cetății Sodoma, tineri și bătrâni, au înconjurat casa,

5 l-au strigat pe Lot și l-au întrebat: - Unde sunt bărbații care au venit la tine în această seară? Scoate-i afară la noi ca să-i cunoaștem.

6 Lot a ieșit afară la ei, a închis ușa după el

7 și a zis: - Vă rog, fraților, nu fiți atât de răi.

8 Am două fiice care n-au cunoscut bărbat; lăsați-mă să vi le aduc și faceți cu ele ce vă place; dar să nu le faceți nimic acestor bărbați, căci ei au venit să se adăpostească sub acoperișul meu.

9 - Dă-te din calea noastră! i-au răspuns ei. Acesta a venit aici ca străin, au continuat ei, iar acum face pe judecătorul! Ne vom purta cu tine mai rău decât cu ei. Ei l-au împins cu putere pe Lot și s-au apropiat ca să spargă ușa.

10 Dar bărbații dinăuntru și-au întins mâinile, l-au tras pe Lot în casă și au închis ușa;

11 iar pe bărbații care erau la ușa casei, atât pe cei tineri, cât și pe cei bătrâni, i-au lovit cu orbire, astfel încât aceștia n-au mai putut găsi ușa.

12 Atunci acei bărbați i-au zis lui Lot: „Mai ai și pe altcineva în cetate: gineri, fii, fiice, sau pe altcineva? Scoate-i din acest loc,

13 pentru că urmează să-l distrugem, deoarece plângerea împotriva acestui popor a ajuns atât de mare înaintea Domnului, încât Domnul ne-a trimis să-l distrugem!“

14 Lot a ieșit și le-a spus ginerilor săi, care erau căsătoriți cu fiicele sale: „Sculați-vă și ieșiți din acest loc, pentru că Domnul urmează să distrugă cetatea.“ Dar ginerii săi au crezut că glumește.

15 Când s-a crăpat de ziuă, îngerii l-au grăbit pe Lot, zicând: „Scoală-te, ia-ți soția și pe cele două fiice ale tale, care sunt aici, ca să nu fii distrus odată cu pedeapsa adusă asupra cetății.“

16 Dar pentru că el întârzia, acei bărbați i-au luat de mână pe el, pe soția lui și pe cele două fiice ale sale, i-au scos și i-au lăsat în afara cetății, pentru că Domnului I-a fost milă de el.

17 Imediat ce i-au scos afară din cetate, Unul dintre ei a zis: - Fugi, ca să-ți scapi viața; nu te uita înapoi și nu te opri nicăieri în câmpie. Fugi la munte, căci altfel vei fi distrus.

18 - Nu, Stăpâne, Te rog, I-a răspuns Lot.

19 Slujitorul Tău a găsit bunăvoință la Tine, iar Tu Ți-ai arătat îndurarea față de mine, salvându-mi viața; nu pot fugi însă la munte, pentru că dezastrul mă va ajunge din urmă și voi muri.

20 Această cetate este destul de aproape ca să pot fugi în ea și este mică: dă-mi voie să fug acolo. Nu-i așa că este mică? Astfel, viața îmi va fi salvată!

21 - Bine, i-a zis El, îți împlinesc și această cerere și nu voi distruge cetatea despre care ai vorbit.

22 Grăbește-te, fugi acolo, pentru că nu pot face nimic până când nu ajungi acolo. De aceea cetatea a fost numită Țoar.

23 Răsărea soarele pe pământ când a intrat Lot în Țoar.

24 Atunci Domnul a făcut să plouă foc și pucioasă din cer de la Domnul, peste Sodoma și Gomora.

25 Astfel, El a distrus acele cetăți, toată câmpia, toți locuitorii cetăților, precum și ceea ce creștea pe pământ.

26 Dar soția lui Lot, care se afla în spatele acestuia, s-a uitat înapoi și a fost transformată într-un stâlp de sare.

27 Avraam s-a sculat dis-de-diminează și s-a dus la locul unde a stat înaintea Domnului.

28 S-a uitat în jos spre Sodoma și Gomora și spre tot ținutul câmpiei și a văzut un fum gros ca fumul unui cuptor de ars, ridicându-se de pe pământ.

Lot și fiicele sale

29 Atunci când a distrus cetățile din câmpie, Dumnezeu Și-a adus aminte de Avraam și l-a scos pe Lot din mijlocul nenorocirii care a căzut peste cetățile în care acesta locuise.

30 Lot a ieșit din Țoar și a locuit pe munte împreună cu cele două fiice ale sale, pentru că se temea să rămână în Țoar; a locuit într-o peșteră împreună cu cele două fiice ale sale.

31 Cea mai mare dintre ele i-a zis celei mai mici: „Tatăl nostru este bătrân și nu este nici un bărbat prin împrejurimi care să între la noi, așa cum este obiceiul pe tot pământul.“

32 Haide să-l facem pe tatăl nostru să bea vin și să ne culcăm cu el, pentru ca să avem copii de la tatăl nostru.“

33 Astfel, ele l-au îmbătat pe tatăl lor în noaptea aceea, iar cea mai mare s-a dus și s-a culcat cu tatăl ei; el n-a știut nici când s-a culcat ea, nici când s-a sculat.

34 În ziua următoare, cea mai mare i-a zis celei mai mici: „Noaptea trecută eu m-am culcat cu tatăl meu; să-l îmbătăm și în noaptea aceasta, apoi tu te vei duce și te vei culca cu el, pentru ca să avem copii de la tatăl nostru.“

35 Ele l-au îmbătat pe tatăl lor și în seara aceea, apoi cea mai mică s-a dus și s-a culcat cu el. El n-a știut nici când s-a culcat ea, nici când s-a sculat.

36 Astfel, cele două fiice ale lui Lot au rămas însărcinate de la tatăl lor.

37 Cea mai mare a născut un fiu și i-a pus numele Moab, care este strămoșul moabiților de astăzi.

38 Cea mai mică a născut și ea un fiu și i-a pus numele Ben-Ami, care este strămoșul amoniților de astăzi.

20 Avraam la Gherar

1 De acolo, Avraam a călătorit spre ținutul Neghev și a locuit între Kadeș și Șur. În timp ce locuia ca străin în Gherar,

2 el pretindea că soția sa, Sara, este sora lui. Regele Abimelek din Gherar a trimis după Sara pe care a luat-o de soție.

3 Dar Dumnezeu a venit la Abimelek noaptea într-un vis și i-a zis: - Vei muri din cauza femeii pe care ai luat-o de soție, deoarece ea este măritată.

4 Întrucât nu se atinsese de ea, Abimelek a spus: - Stăpâne, vei distruge Tu un popor nevinovat?

5 Nu mi-a spus el că este sora lui? Și ea însăși a mărturisit că el este fratele ei. Am făcut acest lucru în curăție de inimă și în nevinovăție.

6 Atunci Dumnezeu i-a zis în vis: - Știu că ai făcut acest lucru cu integritate, dar te-am oprit să păcătuiești împotriva Mea; de aceea nu te-am lăsat să te atingi de ea.

7 Acum, dă-i bărbatului soția înapoi! Întrucât este profet, el se va ruga pentru tine și vei trăi. Dar, dacă nu i-o dai înapoi, să știi că vei muri, tu și toți ai tăi.

8 Abimelek s-a sculat dis-de-dimineată, i-a chemat pe toți curtenii săi, le-a istorisit toate aceste lucruri, iar bărbații s-au temut foarte tare.

9 Apoi Abimelek l-a chemat pe Avraam și l-a întrebat: - Ce ne-ai făcut? Cu ce-am păcătuit împotriva ta ca să aduci o vină așa de mare peste mine și peste regatul meu? Mi-ai făcut ceea ce n-ar fi trebuit.

10 Ce urmăreai când ai făcut acest lucru?

11 Avraam i-a răspuns: - Am făcut acest lucru gândindu-mă că nu este frică de Dumnezeu în acest loc și temându-mă că mă veți omorî din pricina soției mele.

12 De altfel, ea este într-adevăr sora mea, fiica tatălui meu, dar nu și fiica mamei mele și a ajuns soția mea.

13 Când Dumnezeu m-a chemat să plec din casa tatălui meu, i-am cerut această favoare: ca oriunde vom merge să spună despre mine că sunt fratele ei.

14 Atunci Abimelek a luat oi și boi, sclavi și sclave, i le-a dat lui Avraam și i-a dat-o înapoi și pe Sara, soția lui.

15 Abimelek i-a zis: „Țara mea este înaintea ta; locuiește unde-ți place.“

16 Iar Sarei i-a zis: „Iată, îi dau fratelui tău o mie de șecheli de argint. Ei sunt dovada că ești fără vină înaintea tuturor; ești pe deplin dezvinovățită.“

17 Atunci Avraam s-a rugat lui Dumnezeu, iar Dumnezeu i-a vindecat pe Abimelek, pe soția lui, precum și pe sclavele lui, pentru ca ele să poată avea din nou copii,

18 deoarece Domnul închisese pânțele tuturor celor de la curtea lui Abimelek din cauza Sarei, soția lui Avraam.

21 *Nașterea lui Isaac*

1 Domnul a avut grijă de Sara, după cum a spus și a făcut pentru ea ceea ce a promis.

2 Sara a rămas însărcinată și i-a născut lui Avraam un fiu la bătrânețe, la vremea la care Dumnezeu îi spusese.

3 Avraam i-a pus fiului său, pe care i-l născuse Sara, numele Isaac.

4 Avraam l-a circumcis pe fiul său Isaac la opt zile, așa cum i-a poruncit Dumnezeu.

5 Avraam avea o sută de ani când s-a născut fiul său Isaac.

6 Sara a zis: „Dumnezeu m-a făcut să râd și oricine va auzi despre acest lucru va râde împreună cu mine.“

7 Cine i-ar fi spus lui Avraam că Sara va alăpta copii? a continuat ea. Totuși i-am născut un fiu la bătrânețe.“

Alungarea lui Agar și a lui Ismael

8 Copilul a crescut și a fost înțărcat. În ziua în care Isaac a fost înțărcat, Avraam a dat un ospăț mare.

9 Dar Sara l-a văzut pe fiul egiptencei Agar, pe care aceasta i-l născuse lui Avraam, bătându-și joc

10 și i-a spus lui Avraam: „Alung-o pe această sclavă și pe fiul ei, pentru că fiul acestei sclave nu va moșteni împreună cu fiul meu Isaac!“

11 Acest lucru l-a tulburat mult pe Avraam, pentru că-l avea în vedere pe fiul său.

12 Dar Dumnezeu i-a spus lui Avraam: „Nu fi tulburat din cauza băiatului și a sclavei tale; ascult-o pe Sara în tot ce îți spune, pentru că prin Isaac își va primi numele sămânța ta.“

13 Cât despre fiul sclavei tale, îl voi face și pe el un neam, pentru că și el este urmașul tău.“

14 Avraam s-a sculat dis-de-dimineată, a luat niște pâine și un burduf cu apă și i le-a dat lui Agar, punându-i-le pe umăr; i-a dat și copilul și a izgonit-o. Ea a plecat și a rătăcit în pustia Beer-Șeba.

15 Când apa din burduf s-a terminat, Agar a pus copilul sub unul dintre tufișuri,

16 apoi s-a dus și a șezut singură mai departe, ca la o aruncătură de arc, pentru că se gândea: „Să nu văd moartea copilului.“ Șezând acolo, ea a început să plângă.

17 Dumnezeu a auzit glasul copilului, iar Îngerul lui Dumnezeu a strigat-o pe Agar din cer și i-a zis: „Ce se întâmplă, Agar? Nu te teme, pentru că Dumnezeu a auzit glasul băiatului din locul în care este.“

18 Scoală-te, ridică băiatul și ține-l de mână, pentru că voi face din el un neam mare.“

19 Apoi Dumnezeu i-a deschis ochii, iar ea a văzut o fântână cu apă. S-a dus, a umplut burduful cu apă și i-a dat băiatului să bea.

20 Dumnezeu a fost cu băiatul, iar el a crescut, a locuit în pustie și a ajuns arcaș.

21 A locuit în pustia Paran, iar mama lui i-a luat o soție din țara Egiptului.

Legământul dintre Avraam și Abimelek

22 În vremea aceea, Abimelek, împreună cu Pihol, conducătorul oștirii sale, i-a spus lui Avraam: - Dumnezeu este cu tine în tot ceea ce faci;

23 jură-mi acum pe Dumnezeul tău că nu mă vei înșela nici pe mine, nici pe copiii mei, nici pe urmașii mei, ci că, așa cum eu am fost bun cu tine, tot așa vei fi și tu cu mine și cu țara în care locuiești ca străin.

24 - Jur, i-a răspuns Avraam.

25 Dar Avraam i s-a plâns lui Abimelek cu privire la o fântână cu apă, pe care slujitorii acestuia o luaseră în stăpânire.

26 Abimelek i-a răspuns: „Nu știu cine a făcut acest lucru. Tu nu mi-ai spus, iar eu nu am auzit despre aceasta până acum.“

27 Atunci Avraam a luat oi și boi și i le-a dat lui Abimelek; apoi cei doi au încheiat un legământ.

28 Avraam a pus deoparte șapte mielusele din turmă,

29 iar Abimelek l-a întrebat: - Ce ai de gând să faci cu aceste șapte mielusele pe care le-ai pus deoparte?

30 - Primește-le ca o mărturie pentru mine că eu am săpat această fântână, i-a răspuns Avraam.

31 De aceea acel loc a fost numit Beer-Șeba, pentru că amândoi au depus acolo un jurământ.

32 După ce au încheiat legământul la Beer-Șeba, Abimelek și Pihol, conducătorul oștiri sale, s-au sculat și s-au întors în țara filistenilor.

33 Avraam a plantat un tamarisc în Beer-Șeba și a chemat acolo Numele Domnului, Dumnezeul cel Veșnic.

34 El a locuit ca străin în țara filistenilor multă vreme.

22 Încercarea lui Avraam

1 După toate acestea, Dumnezeu l-a pus la încercare pe Avraam și i-a zis: - Avraame! - Iată-mă, a răspuns el.

2 Dumnezeu i-a spus: - Ia-l pe fiul tău Isaac, pe singurul tău fiu, fiul pe care-l iubești, du-te în

ținutul Moria și jertfește-l acolo ca ardere de tot pe unul dintre munții despre care îți voi spune.

3 Avraam s-a sculat dis-de-dimineată, a înșeuat măgarul, i-a luat pe doi dintre slujitorii săi și pe fiul său Isaac, a tăiat lemne pentru arderea de tot și a plecat spre locul despre care i-a spus Dumnezeu.

4 A treia zi, Avraam și-a ridicat privirea și a văzut locul de departe.

5 Atunci Avraam le-a zis slujitorilor săi: „Rămâneți aici cu măgarul; eu și băiatul vom merge până acolo, ne vom închina, iar după aceea ne vom întoarce la voi.“

6 Avraam a luat lemnele pentru arderea de tot și le-a pus în spinarea fiului său Isaac, iar el a dus focul și cuțitul. Și cei doi au mers împreună.

7 Isaac i-a zis tatălui său, Avraam: - Tată! - Da, fiule, a răspuns el. - Avem focul și lemnele, dar unde este mielul pentru arderea de tot? l-a întrebat Isaac.

8 - Dumnezeu Însuși va da mielul pentru arderea de tot, fiule, i-a răspuns Avraam. Și cei doi și-au continuat drumul împreună

9 până au ajuns la locul pe care Dumnezeu i-l indicase lui Avraam. Acolo Avraam a zidit un altar și a aranjat lemnele pe el, după care l-a legat pe fiul său Isaac și l-a pus pe altar, deasupra lemnului.

10 Apoi și-a întins mâna și a luat cuțitul ca să-l înjunghie pe fiul său.

11 Dar Îngerul Domnului l-a strigat din cer: - Avraame! Avraame! - Aici sunt, a răspuns el.

12 - Nu pune mâna pe băiat, i-a spus Îngerul. Nu-i face nimic, pentru că acum știu că te temi de Dumnezeu, întrucât nu l-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine.

13 Avraam și-a ridicat privirea și a văzut un berbec prins cu coarnele într-un tufiș. S-a dus, a luat berbecul și l-a jertfit ca ardere de tot în locul fiului său.

14 Avraam a numit acel loc „Domnul va purta de grijă“, motiv pentru care se spune și astăzi: „Pe muntele unde Domnul va purta de grijă.“

15 Îngerul Domnului l-a strigat din cer pentru a doua oară pe Avraam

16 și i-a spus: „Jur pe Mine Însumi, zice Domnul, că, deoarece ai făcut acest lucru și nu l-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu,

17 te voi binecuvânta cu adevărat și-ți voi înmulți foarte mult urmașii, cât stelele cerului și cât nisipul

de pe țărmlul mării. Urmașii tăi vor pune stăpânire pe cetățile dușmanilor lor,

18 iar prin sãmânța ta vor fi binecuvântate toate neamurile pãmântului, pentru cã M-ai ascultat.“

19 Avraam s-a întors la slujitorii săi, iar ei s-au sculat și au mers împreună la Beer-Șeba. Și Avraam a locuit în Beer-Șeba.

Urmașii lui Nahor

20 După toate acestea, a ajuns la Avraam vestea cã Milca i-a nãscut și ea copii fratelui său, Nahor:

21 pe Uț, întâiul său nãscut, pe Buz, fratele acestuia, pe Chemuel, tatãl lui Aram,

22 pe Chesed, pe Hazo, pe Pildaș, pe Yidlaf și pe Betuel.

23 Lui Betuel i s-a nãscut Rebeca. Pe aceștia opt i-a nãscut Milca lui Nahor, fratele lui Avraam.

24 De asemenea, Reuma, țiiitoarea lui, i-a nãscut pe Tebah, pe Gaham, pe Tahaș și pe Maaca.

23 Moartea și îngroparea Sarei

1 Sara a trãit o sutã douãzeci și șapte de ani; aceasta a fost durata vieții ei.

2 Ea a murit la Chiriati-Arba, adicã Hebron, în Canaan, iar Avraam s-a dus s-o jleascã și sã plângã dupã ea.

3 Apoi Avraam s-a ridicat de lângã moarta sa și le-a spus hitiților:

4 - Eu sunt doar un strãin și un peregriin printre voi: vindeți-mi în mijlocul vostru un teren pentru înmormântare, pentru ca sã-mi îngrop moarta dinaintea mea.

5 Hitiții i-au rãspuns lui Avraam:

6 - Ascultã-ne, domnul nostru! Tu ești un prinț puternic printre noi. Îngroapã-ți moarta în cel mai bun dintre mormintele noastre; nici unul dintre noi nu te va opri sã-ți îngropi moarta în mormântul lui.

7 Avraam s-a ridicat și s-a prosternat înaintea hitiților, poporul țării.

8 El le-a zis: - Dacã vreți sã-mi îngrop moarta dinaintea mea, atunci ascultați-mã și rugați-l pentru mine pe Efron, fiul lui Ţohar,

9 sã-mi vândã peștera Mahpela, care este a lui și care se aflã la marginea ogorului său. Sã mi-o vândã la un preț întreg, ca teren pentru înmormântare printre voi.

10 Fiind printre ceilalți hitiți, Efron i-a rãspuns lui Avraam în auzul tuturor hitiților care veniserã la poarta cetãții sale:

11 - Nu, domnul meu, ascultã-mã! Îți dau ogorul și-ți dau și peștera care este în el; ți-o dau în prezența oamenilor din poporul meu. Îngroapã-ți moarta.

12 Atunci Avraam s-a prosternat înaintea poporului țării

13 și i-a zis lui Efron în auzul poporului: - Ascultã-mã, te rog! Îți voi plãti prețul pentru ogor; primește-l de la mine, pentru ca sã-mi îngrop moarta acolo.

14 Efron i-a rãspuns lui Avraam:

15 - Domnul meu, ascultã-mã: o bucatã de pãmânt de patru sute de șecheli de argint, ce este aceasta între mine și tine? Îngroapã-ți moarta.

16 Avraam a fost de acord cu Efron și i-a cântãrit prețul pe care acesta l-a menționat în auzul hitiților: patru sute de șecheli de argint, potrivit tarifelor comercianților.

17 Astfel, ogorul lui Efron din Mahpela, care se afla la rãsãrit de Mamre (adicã ogorul, peștera care se afla în el, precum și toți copacii care erau pe acel teren) a trecut

18 în proprietatea lui Avraam prin cumpãrare în prezența tuturor hitiților care veniserã la poarta cetãții sale.

19 După aceea, Avraam a îngropat-o pe Sara, soția sa, în peștera de pe ogorul din Mahpela, care se afla la rãsãrit de Mamre, adicã Hebron, în țara Canaan.

20 Astfel, ogorul și peștera care se afla în el au trecut de la hitiți în proprietatea lui Avraam, ca teren pentru înmormântare.

24 Cãsãtoria lui Isaac cu Rebeca

1 Avraam era acum bãtrân, înaintat în vârstã, iar Domnul îl binecuvântase în toate lucrurile.

2 El i-a zis celui mai bãtrân dintre sclavii din gospodãria sa, cel care îngrijea de tot ceea ce avea el: - Pune-ți mâna sub coapsa mea

3 și jurã-mi pe Domnul, Dumnezeuul cerului și al pãmântului, cã nu vei lua o soție pentru fiul meu dintre fiicele canaaniților, în mijlocul cãrora locuiesc,

4 ci cã te vei duce în țara mea, la rudele mele, și de acolo vei lua o soție pentru fiul meu Isaac.

5 - Poate femeia nu va vrea sã vinã cu mine în aceastã țarã, a rãspuns sclavul; trebuie atunci sã-l duc pe fiul tãu în țara din care ai venit?

6 - Sã nu cumva sã-l duci pe fiul meu acolo, i-a spus Avraam.

7 Domnul, Dumnezeuul cerului, Cel Care m-a scos din casa tatãlui meu și din patria mea, Care mi-a

vorbit și mi-a jurat spunând: „Seminței tale îi voi da această țară!“; îl va trimite pe Îngerul Său înaintea ta, iar tu vei lua de acolo o soție pentru fiul meu.

8 Dar dacă femeia nu va dori să te urmeze, vei fi dezlegat de acest jurământ al meu; numai să nu-l duci pe fiul meu acolo.

9 Sclavul și-a pus mâna sub coapsa stăpânului său, Avraam, și i-a jurat în legătură cu acest lucru.

10 El a luat zece dintre cămilele stăpânului său și tot felul de daruri alese și a plecat fără întârziere spre Aram-Naharayim, spre cetatea lui Nahor.

11 A lăsat cămilele să se așeze în afara cetății, lângă izvorul de apă – era spre seară, pe vremea când femeile veneau să scoată apă –

12 apoi s-a rugat: „Doamne, Dumnezeul stăpânului meu Avraam, Te rog, împlinește-mi astăzi dorința și arată-Ți îndurarea față de stăpânul meu, Avraam.

13 Acum stau lângă acest izvor de apă, iar fiicele oamenilor din cetate vor veni să scoată apă.

14 Fie ca fata căreia îi voi spune: «Te rog, dă-mi vasul tău ca să beau» și care îmi va răspunde: «Bea! și-ți voi adăpa și cămilele», aceea să fie fata pe care ai ales-o pentru slujitorul Tău Isaac. Prin aceasta voi cunoaște că Ți-ai arătat îndurarea față de stăpânul meu.“

15 Înainte ca el să-și fi terminat rugăciunea, a ieșit cu vasul pe umăr Rebeca; ea era fiica lui Betuel, fiul Milcăi, soția lui Nahor, fratele lui Avraam.

16 Fata era foarte frumoasă; era fecioară și nici un bărbat n-o cunoscuse. Ea a coborât la izvor, și-a umplut vasul și apoi s-a întors.

17 Sclavul a alergat să o întâlnească și i-a zis: - Te rog, dă-mi puțină apă din vasul tău.

18 - Bea, domnul meu, a răspuns ea. Și a coborât repede vasul pe mână și i-a dat să bea.

19 După ce i-a dat de băut, ea a spus: - Voi scoate apă și pentru cămilele tale, până vor termina de băut.

20 A golit repede vasul în adăpătoare, a alergat din nou la izvor ca să scoată apă și a scos apă pentru toate cămilele lui.

21 Bărbatul o privea fără să spună nimic, pentru ca să cunoască dacă Domnul i-a făcut reușită călătoria sau nu.

22 După ce cămilele au terminat de băut, bărbatul i-a dat fetei un inel de aur, cântărind o jumătate de șechel și două brățări de aur, cântărind zece șecheli.

23 Apoi a întrebat-o: - A cui fiică ești? Spune-mi, te rog, este loc în locuința tatălui tău pentru noi, ca să înnoptăm acolo?

24 - Sunt fiica lui Betuel, fiul Milcăi, pe care aceasta i l-a născut lui Nahor, a răspuns ea.

25 Avem paie și hrană din belșug, precum și loc de înnoptat, a continuat ea.

26 Atunci bărbatul s-a plecat, s-a închinat Domnului și a zis: „Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul stăpânului meu, Avraam, Care nu Și-a îndepărtat îndurarea și credințioșia de la stăpânul meu. În ceea ce mă privește, Domnul m-a condus pe cale, până la locuința rudelor stăpânului meu.“

28 Fata a alergat și le-a spus celor din familia mamei ei aceste lucruri.

29 Rebeca avea un frate pe care-l chema Laban; acesta a alergat la acel bărbat, la izvor.

30 De îndată ce a văzut inelul și brățările în mâinile surorii sale și a auzit-o spunând: „Așa mi-a vorbit bărbatul acela“, el s-a dus la acel bărbat pe care l-a găsit stând cu cămilele lângă izvor.

31 I-a zis: „Vino, binecuvântatul Domnului! De ce stai afară când eu am pregătit locuința și un loc pentru cămile?“

32 Bărbatul a intrat în casă, iar Laban a cerut să fie descărcate lucrurile de pe cămile și să li se dea acestora paie și nutreț; apoi el i-a dat bărbatului apă, ca să spele picioarele lui și pe ale bărbaților care erau cu el.

33 I s-a pus de mâncare, ca să mănânce, dar el a spus: - Nu voi mânca până nu voi spune ce am de spus. - Spune! i-a zis Laban.

34 - Eu sunt sclavul lui Avraam, a spus el.

35 Domnul l-a binecuvântat mult pe stăpânul meu, iar el a ajuns un om bogat; i-a dat oi și vite, aur și argint, sclavi și sclave, cămile și măgari.

36 Sara, soția stăpânului meu, i-a născut acestuia un fiu la bătrânețe, iar el i-a dat lui tot ceea ce are.

37 Stăpânul meu m-a pus să jur, zicându-mi: „Să nu iei o soție pentru fiul meu dintre fiicele canaaniților, în a căror țară locuiesc,

38 ci să te duci la familia tatălui meu, la clanul meu, și de acolo să iei o soție pentru fiul meu!“

39 Eu i-am spus stăpânului meu: „Poate femeia nu mă va urma.“

40 Dar el mi-a răspuns: „Domnul, înaintea Căruia am umblat, Își va trimite Îngerul cu tine și-ți va face reușită călătoria, iar tu vei lua o soție pentru fiul meu din clanul meu, din familia tatălui meu.

41 Dar dacă vei merge la clanul meu, iar ei nu ți-o vor da, vei fi dezlegat de jurământul meu.“

42 Când am venit astăzi la izvor, m-am rugat: „Doamne, Dumnezeul stăpânului meu, Avraam, de mi vei fi prielnic în călătoria pe care am făcut-o,

43 iată, stau lângă acest izvor de apă; fie ca fata care va ieși să scoată apă, căreia îi voi spune: «Te rog, dă-mi să beau puțină apă din vasul tău»

44 și care îmi va răspunde: «Bea! și voi scoate apă și pentru cămilele tale», aceea să fie soția pe care Domnul a ales-o pentru fiul stăpânului meu.“

45 Înainte ca eu să fi terminat rugăciunea în inima mea, Rebeca a ieșit cu vasul ei pe umăr, s-a coborât la izvor și a scos apă. Eu i-am zis: „Te rog, dă-mi să beau!“

46 Ea a coborât repede vasul de pe umăr și mi-a răspuns: „Bea! și-ți voi adăpa și cămilele.“ Eu am băut, iar ea a adăpat și cămilele.

47 După aceea am întrebat-o: „A cui fiică ești?“ Ea mi-a răspuns: „Sunt fiica lui Betuel, fiul lui Nahor, pe care Milca i l-a născut acestuia.“ Eu i-am pus inelul în nas și brațările pe mâini.

48 Apoi m-am plecat, m-am închinat Domnului și L-am binecuvântat pe Domnul, Dumnezeul stăpânului meu, Avraam, Care m-a condus pe calea cea dreaptă, ca s-o iau pe nepoata fratelui stăpânului meu pentru fiul său.

49 Astfel dar, dacă vreți să arătați bunătate și credincioșie față de stăpânul meu, spuneți-mi; dacă nu, spuneți-mi, ca să mă pot îndrepta fie la dreapta, fie la stânga.

50 Atunci Laban și Betuel au răspuns: - Acest lucru vine de la Domnul; nu-ți putem spune nici rău, nici bine.

51 Iată, Rebeca este înaintea ta! Ia-o și du-te! Ea să fie soția fiului stăpânului tău, așa cum a spus Domnul.

52 Când sclavul lui Avraam a auzit cuvintele lor, s-a prosternat înaintea Domnului.

53 Apoi a scos bijuterii de argint și de aur, precum și îmbrăcăminte și i le-a dat Rebecăi; de asemenea, el le-a dăruit lucruri prețioase și fratelui, și mamei ei.

54 După aceea, el și bărbații care erau cu el au mâncat, au băut și au rămas acolo peste noapte. Când s-au trezit dimineața, el le-a spus celor de-ai casei: - Lăsați-mă să mă întorc la stăpânul meu.

55 Fratele și mama fetei i-au răspuns: - Fata să mai rămână cu noi măcar zece zile; după aceea va putea pleca.

56 Dar el le-a zis: - Nu mă opriți acum, căci Domnul mi-a făcut reușită călătoria; lăsați-mă să plec, ca să mă întorc la stăpânul meu.

57 - Să chemăm fata și să o întrebăm, au răspuns ei.

58 Au chemat-o pe Rebeca și au întrebat-o: - Vrei să mergi cu acest bărbat? - Da, a răspuns ea.

59 Ei au lăsat-o pe sora lor Rebeca, precum și pe doica ei să plece împreună cu sclavul lui Avraam și cu oamenii săi.

60 Ei au binecuvântat-o și i-au zis: „Sora noastră, fie ca să ajungi mama a mii de mii și fie ca sămânța ta să stăpânească cetățile dușmanilor lor.“

61 Apoi Rebeca și servitoarele ei s-au sculat, au încălecat pe cămile și au plecat după acel bărbat. Astfel, sclavul a luat-o pe Rebeca și a plecat.

62 Isaac se întorsese de la Beer Lahai-Roi, pentru că locuia în Neghev.

63 El a ieșit într-o seară pe câmp ca să mediteze și, ridicându-și privirea, a văzut venind niște cămile.

64 Rebeca și-a ridicat și ea privirea, iar când l-a văzut pe Isaac, s-a dat jos de pe cămilă

65 și l-a întrebat pe sclav: - Cine este acel bărbat care vine pe câmp să ne întâlnească? - Este stăpânul meu, a răspuns sclavul. Ea și-a luat vâul și s-a acoperit.

66 Sclavul i-a istorisit lui Isaac toate lucrurile pe care le făcuse.

67 Apoi Isaac a dus-o pe Rebeca în cortul mamei sale, Sara, și s-a căsătorit cu ea; ea a devenit soția lui, iar el a iubit-o. Astfel a fost mângâiat Isaac după moartea mamei sale.

25 *Ultimii ani ai vieții lui Avraam*

1 Avraam și-a mai luat o soție pe care o chema Chetura.

2 Ea i-a născut lui Avraam pe Zimran, Iokșan, Medan, Midian, Ișbak și Șuah.

3 Lui Iokșan i s-au născut Șeba și Dedan. Urmașii lui Dedan au fost: așuriții, letușiții și leumiții.

4 Fiii lui Midian au fost: Efa, Efer, Enoh, Abida și Eldaa. Toți aceștia au fost fiii Cheturei.

5 Avraam i-a dat lui Isaac tot ceea ce avea;

6 el le-a oferit daruri fiilor țiitoarelor sale și, pe când era încă în viață, i-a trimis de lângă fiul său Isaac spre răsărit, în țara de la răsărit.

7 Avraam a trăit o sută șaptezeci și cinci de ani.

8 El și-a dat ultima suflare, murind după o bătrânețe fericită și înaintată; astfel, el a fost adăugat la poporul său.

9 Fiii săi, Isaac și Ismael, l-au îngropat în peștera Mahpela din ogorul lui Efron, fiul hititului Țohar, ogor care se află la răsărit de Mamre

10 și pe care Avraam îl cumpărase de la hitiți. Acolo a fost îngropat Avraam împreună cu soția lui, Sara.

11 După moartea lui Avraam, Dumnezeu l-a binecuvântat pe Isaac, fiul acestuia. Isaac s-a așezat lângă Beer Lahai-Roi.

Urmașii lui Ismael

12 Aceasta este genealogia lui Ismael, fiul lui Avraam, pe care egipteanca Agar, sclava Sarei, i l-a născut lui Avraam

13 și acestea au fost numele fiilor lui Ismael în ordinea nașterii lor: Nebaiot, întâiul născut al lui Ismael; Chedar, Adbeel, Mibsam,

14 Mișma, Duma, Masa,

15 Hadad, Tema, Ietur, Nafiș și Chedma.

16 Aceștia au fost fiii lui Ismael și acestea au fost numele celor doisprezece prinți ai triburilor lor, după așezările și taberele lor.

17 Ismael a trăit o sută treizeci și șapte de ani; el și-a dat ultima suflare și a murit, fiind adăugat la poporul său.

18 Ei au locuit în teritoriul dintre Havila și Șur, care se află la răsărit de Egipt, cum mergi spre Asur și au trăit separat de toate rudele lor.

Esau și Iacov

19 Aceasta este genealogia lui Isaac, fiul lui Avraam: lui Avraam i s-a născut Isaac;

20 acesta avea patruzeci de ani când s-a căsătorit cu Rebeca, fiica arameului Betuel din Padan-Aram și sora arameului Laban.

21 Isaac s-a rugat Domnului pentru soția sa, pentru că ea era stearpă. Domnul i-a ascultat rugăciunea, iar Rebeca, soția lui, a rămas însărcinată.

22 Copiii se băteau în pântecele ei; de aceea ea a spus: „De ce mi se întâmplă acest lucru?” Și s-a dus să-L întrebe pe Domnul.

23 Domnul i-a răspuns: „Două neamuri sunt în pântecele tău și două popoare născute din tine se vor despărți; unul va fi mai puternic decât celălalt și cel mai mare îi va sluji celui mai mic.”

24 Când i-a venit timpul să nască, Rebeca avea gemeni în pântece.

25 Primul s-a născut roșu și tot trupul lui era ca o manta de păr; de aceea i-au pus numele Esau.

26 După aceea s-a născut fratele său, ținându-se cu mâna de călcâiul lui Esau; de aceea i s-a pus numele Iacov. Isaac avea șaizeci de ani când Rebeca i-a născut pe cei doi fii.

27 Când băieții au crescut, Esau a ajuns un vânător priceput, un om al câmpului, dar Iacov era un om liniștit, care locuia în corturi.

28 Isaac l-a îndrăgit pe Esau, pentru că mânca din vânatul lui, dar Rebeca l-a îndrăgit pe Iacov.

29 Odată, pe când Iacov făcea o ciorbă, Esau a venit de la câmp obosit.

30 Esau i-a zis lui Iacov: - Dă-mi să mănânc din ciorba aceea roșiatică, pentru că sunt obosit! De aceea lui Esau i s-a mai spus și Edom.

31 Iacov i-a răspuns: - Vinde-mi mai întâi dreptul tău de întâi născut.

32 - Sunt pe moarte, a spus Esau, la ce-mi folosește dreptul de întâi născut?

33 - Jură-mi mai întâi, i-a cerut Iacov. Esau i-a jurat și i-a vândut dreptul de întâi născut lui Iacov.

34 Apoi Iacov i-a dat lui Esau niște pâine și niște ciorbă de linte; acesta a mâncat și a băut, apoi s-a sculat și a plecat. Astfel, Esau și-a nesocotit dreptul de întâi născut.

26 Isaac la Gherar

1 În țară a venit o foamete, alta decât foametea care fusese pe vremea lui Avraam, iar Isaac s-a dus în Gherar la Abimelek, regele filistenilor.

2 Domnul i S-a arătat lui Isaac și i-a zis: „Nu coborî în Egipt, ci locuiește în țara despre care îți voi spune.

3 Locuiește în această țară; Eu voi fi cu tine și te voi binecuvânta, pentru că ție și seminței tale vă voi da toate aceste ținuturi; astfel, voi împlini jurământul pe care i l-am făcut tatălui tău, Avraam.

4 Îți voi face urmașii la fel de numeroși precum stelele cerului și le voi da toate aceste ținuturi; prin sămânța ta vor fi binecuvântate toate neamurile pământului,

5 pentru că Avraam a ascultat glasul Meu și a păzit principiile, poruncile, orânduirile și legile Mele.”

6 Astfel, Isaac a locuit în Gherar.

7 Atunci când oamenii din acel loc îl întrebau despre soția lui, el le răspundea că este sora lui, deoarece se temea să le spună că este soția lui,

crezând că oamenii locului îl vor omorî din cauza Rebecăi, pentru că era frumoasă.

8 După ce a stat mai multă vreme acolo, s-a întâmplat că regele Abimelek s-a uitat pe fereastră și l-a văzut pe Isaac dezmierdând-o pe soția sa, Rebeca.

9 Abimelek l-a chemat pe Isaac și i-a zis: - Cu siguranță, ea este soția ta! Atunci de ce ai pretins că este sora ta? - Pentru că mă temeam că voi muri din cauza ei, a răspuns Isaac.

10 - Ce ne-ai făcut? a continuat Abimelek. Unul dintre oamenii din popor s-ar fi putut culca cu soția ta și astfel ai fi adus vina asupra noastră.

11 Prin urmare, Abimelek a poruncit întregului popor: „Oricine se va atinge de acest om sau de soția lui va fi omorât.“

12 Isaac a semănat în acea țară și, în același an, a recoltat însutit, pentru că Domnul l-a binecuvântat.

13 El s-a îmbogățit, iar bogăția a continuat să-i crească până când a ajuns foarte bogat.

14 Avea turme de oi, cirezi de vite și mulți sclavi; de aceea filistenii îl invidiau.

15 Ei au astupat, umplând cu pământ, toate fântânile pe care sclavii tatălui său, Avraam, le săpaseră pe când acesta era în viață.

16 Abimelek i-a zis lui Isaac: „Pleacă de la noi, deoarece ai ajuns mult mai puternic decât noi.“

17 Atunci Isaac a plecat de acolo, și-a așezat tabăra în valea Gherar și a locuit acolo.

18 El a săpat din nou fântânile care fuseseră săpate pe vremea tatălui său, Avraam, întrucât filistenii le-au astupat după moartea lui Avraam; el le-a dat acestora aceleași nume pe care tatăl său le dăduse înainte.

19 Sclavii lui Isaac au săpat în vale și au descoperit acolo o fântână cu apă proaspătă,

20 dar păstorii din Gherar s-au certat cu păstorii lui Isaac, zicând: „Apa este a noastră.“ Isaac i-a pus fântânii numele Esek, pentru că ei s-au certat cu el.

21 Apoi au săpat o altă fântână, dar ei s-au certat și pentru aceasta; de aceea i-a pus numele Sitna.

22 Isaac a plecat de acolo și a săpat o altă fântână, pentru care nu s-au mai certat; de aceea i-a pus numele Rehobot, zicând: „Acum Domnul ne-a făcut loc și vom fi roditori în țară.“

23 De acolo a plecat la Beer-Șeba,

24 iar în noaptea aceea Domnul i S-a arătat și i-a zis: „Eu sunt Dumnezeuul tatălui tău, Avraam; nu te teme, pentru că Eu sunt cu tine; te voi binecuvânta

și-ți voi înmulți urmașii datorită robului Meu Avraam.“

25 Isaac a zidit acolo un altar și a chemat Numele Domnului; el și-a întins cortul în acel loc, iar sclavii săi au săpat acolo o fântână.

26 După aceea, Abimelek a venit la el din Gherar, împreună cu Ahuzat, sfetnicul său, și cu Pihol, conducătorul oștirii sale.

27 Isaac i-a întrebat: - De ce ați venit la mine, când voi m-ați urât și m-ați izgonit de la voi?

28 Ei i-au răspuns: - Vedem clar că Domnul este cu tine și ne-am gândit că trebuie să încheiem un jurământ între noi. Să încheiem acest legământ între noi:

29 promite-ne că nu ne vei face nici un rău, așa cum nici noi nu ne-am atins de tine și ți-am făcut numai bine, lăsându-te să pleci în pace. Acum tu ești binecuvântat de Domnul.

30 Isaac le-a dat un ospăț, iar ei au mâncat și au băut.

31 A doua zi, dimineața, s-au sculat devreme și au încheiat împreună legământul; apoi Isaac i-a lăsat să plece, iar ei au plecat de la el în pace.

32 În aceeași zi, sclavii lui Isaac au venit și l-au anunțat despre fântâna pe care o săpaseră, zicându-i că au dat de apă.

33 El i-a pus numele Șeba. De aceea numele cetății este Beer-Șeba până în ziua de azi.

Binecuvântarea și fuga lui Iacov în Padan-Aram

34 La vârsta de patruzeci de ani, Esau s-a căsătorit cu Iudita, fiica hititului Beer, și cu Basmat, fiica hititului Elon,

35 însă ele au fost o sursă de amărăciune pentru Isaac și Rebeca.

27 Iacov obține binecuvântarea prin înșelăciune

1 Când a îmbătrânit și i-au slăbit ochii, astfel încât nu mai putea să vadă, Isaac l-a chemat pe Esau, fiul său cel mare, și i-a zis: - Fiule! - Aici sunt! a răspuns el.

2 - Eu sunt bătrân și nu știu ziua morții mele, i-a spus Isaac.

3 Deci ia-ți armele – tolba cu săgeți și arcul – du-te la câmp și adu-mi vânat.

4 Apoi pregătește-mi o mâncare gustoasă, așa cum îmi place mie și adu-mi-o să o mănânc, pentru ca să te pot binecuvânta înainte de a muri.

5 Rebeca a tras cu urechea la ceea ce Isaac i-a spus fiului său Esau. Apoi, după ce Esau a plecat la câmp ca să prindă vânat și să-l aducă,

6 Rebeca i-a zis fiului său Iacov: - L-am auzit pe tatăl tău cerându-i fratelui tău, Esau,

7 să-i aducă vânat și să-i pregătească o mâncare gustoasă ca să o mănânce, pentru ca să îl binecuvânteze înaintea Domnului înainte de a muri.

8 De aceea, fiule, ascultă-mă și fă ceea ce-ți poruncesc!

9 Du-te la turmă și alege-mi de acolo doi iezi, ca să-i fac tatălui tău o mâncare gustoasă, așa cum îi place lui;

10 apoi tu o vei duce tatălui tău să o mănânce, pentru ca el să te binecuvânteze înainte să moară.

11 Dar Iacov i-a răspuns mamei sale, Rebeca: - Fratele meu, Esau, este pârșos, iar eu am pielea netedă.

12 Dacă tatăl meu mă va pipăi, mă va considera un înșelător și voi atrage asupra mea blestemul în locul binecuvântării.

13 - Asupra mea să cadă blestemul tău, fiule, a spus mama sa. Ascultă-mă deci! Du-te și adu-mi iezi!

14 El s-a dus, i-a luat și i-a adus mamei sale, iar mama sa a pregătit o mâncare gustoasă, așa cum îi plăcea tatălui său.

15 După aceea, a luat cele mai bune haine ale fiului său cel mare, Esau, pe care le avea acasă și l-a îmbrăcat cu ele pe fiul său cel mic, Iacov;

16 ea a pus pieile iezilor pe mâinile lui și pe partea netedă a gâtului său.

17 Apoi i-a dat fiului său Iacov mâncarea gustoasă și pâinea pe care le pregătise,

18 iar el s-a dus la tatăl său și i-a zis: - Tată! - Aici sunt! a răspuns el. Care ești, fiule?

19 - Sunt Esau, întâiul tău născut, i-a răspuns Iacov. Am făcut așa cum mi-ai spus; acum scoală-te, șezi și mănâncă din vânatul meu, pentru ca să mă binecuvântezi.

20 - Cum de l-ai găsit așa de repede, fiule? l-a întrebat Isaac. - Domnul, Dumnezeul tău, mi l-a scos în cale, a răspuns el.

21 Atunci Isaac i-a zis lui Iacov: - Apropie-te ca să te pot pipăi, fiule, pentru ca să-mi dau seama dacă tu ești într-adevăr fiul meu Esau.

22 Iacov s-a apropiat de tatăl său, Isaac, care l-a pipăit și și-a zis: „Vocea este a lui Iacov, dar mâinile sunt ale lui Esau.“

23 Nu l-a recunoscut, pentru că mâinile lui erau păroase la fel ca și mâinile fratelui său, Esau; așa că l-a binecuvântat.

24 Isaac l-a întrebat încă o dată: - Ești tu într-adevăr fiul meu Esau? - Da, sunt! a răspuns Iacov.

25 Atunci Isaac a zis: - Adu-mi să mănânc din vânatul fiului meu, pentru ca să te binecuvânteze. Iacov i-a adus mâncarea, iar Isaac a mâncat; i-a adus și vin ca să bea.

26 Apoi tatăl său, Isaac, i-a zis: - Apropie-te și sărută-mă, fiule.

27 El s-a apropiat și l-a sărutat; Isaac a simțit mirosul hainelor lui și l-a binecuvântat zicând: „Mirosul fiului meu este ca mirosul câmpului pe care Domnul l-a binecuvântat.

28 Dumnezeu să-ți dea din roua cerului și din grăsimea pământului; să-ți dea grâu și vin din belșug.

29 Popoare să-ți slujească și neamuri să se plece înaintea ta. Stăpânește peste frații tăi și fiii mamei tale să se plece înaintea ta. Blestemați să fie cei care te vor blestema și binecuvântați să fie cei care te vor binecuvânta!“

30 Imediat după ce Isaac l-a binecuvântat pe Iacov, iar acesta a plecat dinaintea tatălui său, Isaac, fratele său, Esau, s-a întors de la vânatoare.

31 A pregătit și el o mâncare gustoasă și i-a adus-o tatălui său, zicând: - Tată, scoală-te și mănâncă din vânatul fiului tău, pentru ca să mă binecuvântezi.

32 - Tu cine ești? l-a întrebat tatăl său, Isaac. - Sunt fiul tău cel întâi născut, Esau! a răspuns el.

33 Atunci Isaac a început să tremure foarte tare și a zis: - Atunci cine a fost cel care a prins vânat și mi l-a adus? Din a cui mâncare am mâncat eu înainte să vii tu și pe cine am binecuvântat? Cu siguranță, el va fi binecuvântat.

34 Când a auzit cuvintele tatălui său, Esau a izbucnit într-un strigăt foarte puternic și amar și i-a spus tatălui său: - Binecuvântează-mă și pe mine, tată!

35 - Fratele tău a venit cu înșelăciune și ți-a luat binecuvântarea, i-a răspuns tatăl său.

36 - Nu pe bună dreptate se numește el Iacov? a zis Esau. M-a înșelat de două ori: mai întâi mi-a luat dreptul de întâi născut, iar acum mi-a luat și binecuvântarea. N-ai păstrat nici o binecuvântare pentru mine? a adăugat el.

37 Isaac i-a răspuns lui Esau: - L-am rânduit drept stăpân peste tine, i le-am dat pe toate rudele sale ca

slujitori și l-am ajutat cu grâu și vin. Ce mai pot face pentru tine, fiule?

38 - Numai o binecuvântare ai, tată? i-a zis Esau tatălui său. Binecuvântează-mă și pe mine! Apoi și-a ridicat glasul și a plâns.

39 Tatăl său, Isaac, i-a răspuns: - Locuința ta va fi departe de grăsiimea pământului și de roua cerului de sus.

40 Vei trăi din sabia ta și-i vei sluji fratelui tău; dar când te vei răscula, îi vei zdrobi jugul de pe gâtul tău.

Fuga lui Iacov la Laban

41 Esau l-a urât pe Iacov din cauza binecuvântării pe care tatăl său i-a dat-o și și-a zis: „Zilele de jale pentru tatăl meu se apropie; apoi îl voi ucide pe fratele meu, Iacov.“

42 Când a aflat de planurile lui Esau, fiul ei cel mare, Rebeca a trimis după Iacov, fiul ei cel mic, și i-a zis: „Fratele tău, Esau, se împacă cu gândul că te va omorî.“

43 De aceea, fiule, ascultă-mă! Fugi de îndată la fratele meu, Laban, în Haran

44 și stai la el pentru o vreme, până va scădea ura fratelui tău,

45 până se va potoli mânia lui față de tine și va uita ce i-ai făcut. Apoi voi trimite după tine și te voi aduce înapoi de acolo. De ce să vă pierd pe amândoi în aceeași zi?“

46 După aceea, Rebeca i-a zis lui Isaac: „M-am scârbit de viața din cauza acestor hitite; dacă Iacov își va lua o soție dintre fetele țării, o hitită ca acestea, la ce-mi mai este bună viața?“

28 **1** Isaac l-a chemat pe Iacov, l-a binecuvântat și i-a poruncit astfel: „Să nu-ți iei o soție dintre canaanite.

2 Ci du-te de îndată în Padan-Aram, la familia lui Betuel, tatăl mamei tale, și ia-ți de acolo o soție dintre fiicele lui Laban, fratele mamei tale.

3 Dumnezeu cel Atotputernic să te binecuvânteze, să te facă roditor și să te înmulțească, pentru ca să ajungi o mulțime de popoare.

4 El să-ți dea binecuvântarea lui Avraam ție și urmașilor tăi, ca să iei în stăpânire țara în care locuiești acum, țara pe care Dumnezeu i-a promis-o lui Avraam.“

5 Astfel, Isaac l-a trimis pe Iacov și acesta s-a dus în Padan-Aram, la Laban, fiul arameului Betuel și fratele Rebecăi, mama lui Iacov și a lui Esau.

6 Esau a văzut că Isaac l-a binecuvântat pe Iacov, l-a trimis în Padan-Aram ca să-și ia o soție de acolo și că, atunci când l-a binecuvântat, i-a poruncit să nu-și ia o soție dintre canaanite,

7 precum și că Iacov i-a ascultat pe tatăl său și pe mama sa și s-a dus în Padan-Aram.

8 Esau și-a dat seama că tatălui său, Isaac, nu-i plăceau canaanitele.

9 El s-a dus la ismaeliți și a luat-o de soție pe Mahalat, sora lui Nebaiot și fiica lui Ismael, fiul lui Avraam, pe lângă soțiile pe care le avea.

Visul lui Iacov la Betel

10 Iacov a plecat din Beer-Șeba și s-a dus la Haran.

11 A ajuns într-un anumit loc și, pentru că soarele asfințise, a rămas acolo peste noapte. A luat o piatră, și-a pus-o sub cap și s-a culcat acolo.

12 El a avut un vis în care a văzut o scară care se rezema cu un capăt pe pământ, iar cu celălalt atingea cerul; îngerii lui Dumnezeu urcau și coborau pe ea,

13 iar Domnul stătea lângă ea. El i-a zis: „Eu sunt Domnul, Dumnezeul strămoșului tău, Avraam, și Dumnezeul lui Isaac; teritoriul pe care ești culcat ți-l voi da ție și seminței tale.

14 Urmașii tăi vor fi ca pulberea pământului și te vei întinde spre apus și spre răsărit, spre nord și spre sud. Toate familiile pământului vor fi binecuvântate prin tine și prin sămânța ta.

15 Eu voi fi cu tine, te voi păzi oriunde vei merge și te voi aduce înapoi în această țară; nu te voi părăsi până nu voi împlini ceea ce ți-am promis.“

16 Când s-a trezit din somn, Iacov a zis: „Cu siguranță Domnul este în acest loc, iar eu n-am știut!“

17 I s-a făcut frică și a spus: „Cât de înfricoșător este acest loc! Aceasta nu este altceva decât casa lui Dumnezeu; aceasta este poarta cerului.“

18 Iacov s-a sculat dis-de-diminează, a luat piatra care fusese sub capul lui, a ridicat-o ca stâlp de aducere-aminte și a turnat untdelemn pe vârful ei.

19 El a numit acel loc Betel, deși, înainte, numele cetății era Luz.

20 Apoi Iacov a făcut un jurământ, zicând: „Dacă Dumnezeu va fi cu mine, dacă mă va păzi în această călătorie pe care o fac și îmi va da hrană să mănânc și haine să mă îmbrac,

21 astfel încât mă voi întoarce în pace acasă la tatăl meu, și dacă Domnul va fi Dumnezeul meu,

22 atunci această piatră, pe care am așezat-o ca stâlp de aducere-aminte, va fi «casa lui Dumnezeu»; și din tot ceea ce îmi vei da, Îți voi da a zecea parte.“

29 Iacov și Rahela

1 Apoi Iacov și-a continuat călătoria și a ajuns în țara poporului de la răsărit.

2 A văzut o fântână pe câmp și trei turme de oi stând lângă ea, pentru că din acea fântână erau adăpate turmele; piatra de pe gura fântânii era mare.

3 Atunci când toate turmele erau adunate acolo, păstorii dădeau la o parte piatra de la gura fântânii și adăpau oile; apoi puneau piatra înapoi, la locul ei, pe gura fântânii.

4 Iacov i-a întrebat pe păstori: - Fraților, de unde sunteți? - Din Haran, au răspuns ei.

5 - Îl cunoașteți pe Laban, nepotul lui Nahor? i-a întrebat Iacov. - Îl cunoaștem.

6 El i-a mai întrebat: - Este sănătos? - Este sănătos, au răspuns ei; uite, Rahela, fiica lui, vine cu oile.

7 Atunci Iacov a zis: - Este încă devreme; nu este timpul să fie adunate turmele. Adăpați oile, apoi duceți-vă și pașteți-le din nou.

8 - Nu putem, au răspuns ei, până când nu se adună toate turmele ca astfel piatra să se dea la o parte de pe gura fântânii; abia după aceea adăpăm oile.

9 În timp ce vorbea cu ei, a sosit Rahela cu oile tatălui ei, pentru că ea le păstora.

10 Când a văzut-o pe Rahela, fiica lui Laban, fratele mamei sale, și oile lui Laban, Iacov s-a apropiat de fântână, a dat la o parte piatra de pe gura fântânii și a adăpat turma lui Laban, fratele mamei sale.

11 El a sărutat-o pe Rahela și a plâns în hohote.

12 Iacov i-a spus Rahelei că el este rudă cu tatăl ei, deoarece este fiul Rebecăi; ea a alergat și i-a spus tatălui ei despre aceasta.

13 Când a auzit veștile despre Iacov, fiul surorii sale, Laban a alergat să-l întâmpine. L-a îmbrățișat, l-a sărutat și l-a dus în casa sa. Iacov i-a spus lui Laban toate aceste lucruri.

14 Apoi Laban i-a zis: „Cu siguranță, tu ești os din oasele mele și carne din carnea mea!“ Și Iacov a locuit timp de o lună în casa lui Laban.

Căsătoria lui Iacov cu fiicele lui Laban

15 După aceea, Laban i-a zis lui Iacov: - Să-mi slujești degeaba doar pentru că ești rudă cu mine? Spune-mi: care să-ți fie plata?

16 Laban avea două fete; pe cea mai mare o chema Lea, iar pe cea mai mică, Rahela.

17 Ochii Leei erau delicați, însă Rahela era întru totul atrăgătoare și frumoasă.

18 Iacov o iubea pe Rahela, așa că i-a răspuns lui Laban: - Îți voi sluji șapte ani pentru fiica ta cea mică, Rahela.

19 - Mai bine să ți-o dau ție, decât să i-o dau unui alt bărbat, a spus Laban; rămâi la mine.

20 Astfel, Iacov i-a slujit lui Laban șapte ani pentru Rahela, dar acești ani i s-au părut ca și cum ar fi fost doar câteva zile, datorită dragostei sale pentru ea.

21 La sfârșitul celor șapte ani, Iacov i-a zis lui Laban: „Dă-mi soția, pentru că s-a împlinit vremea să intru la ea.“

22 Laban i-a adunat pe toți oamenii din acel loc și le-a dat un ospăț.

23 Seara, a luat-o pe fiica sa Lea și a adus-o la Iacov, iar el a intrat la ea.

24 Laban i-a dat-o ca sclavă fiicei sale Lea, pe Zilpa.

25 A doua zi, dimineața, Iacov a descoperit că era Lea. Atunci l-a întrebat pe Laban: - Ce mi-ai făcut? Nu pentru Rahela ți-am slujit? Atunci de ce m-ai înșelat?

26 Laban i-a răspuns: - Aici, la noi, nu se obișnuiește să se dea în căsătorie fata mai mică înaintea celei mai mari.

27 Împlinește săptămâna nupțială cu aceasta; apoi ți-o vom da și pe cealaltă pentru încă șapte ani de slujire.

28 Iacov a făcut astfel și a împlinit săptămâna cu Lea; apoi Laban i-a dat-o de soție pe fiica sa Rahela.

29 Laban i-a dat-o ca sclavă fiicei sale Rahela, pe Bilha.

30 Iacov a intrat la Rahela și a iubit-o mai mult decât pe Lea. Apoi i-a slujit lui Laban încă șapte ani.

Copiii lui Iacov

31 Când Domnul a văzut că Lea nu era iubită, i-a deschis pântecele, pe când Rahela a rămas stearpă.

32 Lea a rămas însărcinată și a născut un fiu căruia i-a pus numele Ruben, deoarece a zis: „Domnul a văzut suferința mea; acum, cu siguranță, soțul meu mă va iubi.“

33 Ea a rămas din nou însărcinată, a născut un fiu și a zis: „Pentru că Domnul a auzit că nu sunt iubită, mi l-a dat și pe acesta!“ De aceea i-a pus numele Simeon.

34 Ea a rămas din nou însărcinată, a născut un fiu și a zis: „De data aceasta soțul meu se va alipi de mine, pentru că i-am născut trei fii.“ De aceea i-a pus numele Levi.

35 Ea a rămas din nou însărcinată, a născut un fiu și a zis: „De data aceasta Îl voi lăuda pe Domnul!“ De aceea i-a pus numele Iuda. Apoi a încetat să mai aibă copii.

30 **1** Când Rahela a văzut că ea nu i-a născut nici un copil lui Iacov, a invidiat-o pe sora sa și i-a zis lui Iacov: - Dă-mi copii, altfel voi muri!

2 Iacov s-a mâniat pe Rahela și i-a răspuns: - Sunt eu în locul lui Dumnezeu, Care te-a oprit să ai copii?

3 Apoi ea i-a zis: - Aici este sclava mea, Bilha! Intră la ea, pentru ca ea să nască pe genunchii mei și pentru ca să-mi pot zidi și eu o familie prin ea.

4 Astfel, Rahela i-a dat-o de soție lui Iacov pe sclava ei, Bilha; Iacov a intrat la ea,

5 iar ea a rămas însărcinată și i-a născut lui Iacov un fiu.

6 Atunci Rahela a zis: „Dumnezeu mi-a făcut dreptate, mi-a auzit glasul și mi-a dat un fiu!“ De aceea i-a pus numele Dan.

7 Bilha, sclava Rahelei, a rămas din nou însărcinată și i-a născut lui Iacov un al doilea fiu.

8 Atunci Rahela a zis: „Cu lupte mari m-am războit cu sora mea și am biruit!“ De aceea i-a pus numele Neftali.

9 Când Lea a văzut că ea a încetat să mai aibă copii, a luat-o pe sclava ei, Zilpa, și i-a dat-o de soție lui Iacov.

10 Zilpa, sclava Leei, i-a născut un fiu lui Iacov.

11 Lea a zis: „Ce noroc!“ și i-a pus numele Gad.

12 Zilpa, sclava Leei, i-a născut lui Iacov un al doilea fiu.

13 Lea a zis: „Cât de fericită sunt, pentru că femeile mă vor numi fericită!“; și i-a pus numele Așer.

14 Pe vremea seceratului grâului, Ruben a plecat la câmp și a găsit mandragore pe care le-a adus mamei lui, Lea. Rahela i-a zis Leei: - Te rog, dă-mi și mie din mandragorele fiului tău.

15 Dar ea a răspuns: - Nu-ți ajunge că mi-ai luat bărbatul, de vrei să ieși și mandragorele fiului meu? - Bine, a spus Rahela, se poate culca cu tine la noapte în schimbul mandragorelor fiului tău.

16 Seara, când Iacov se întorcea de la câmp, Lea i-a ieșit în întâmpinare și i-a zis: „Trebuie să intri la

mine, pentru că te-am cumpărat cu mandragorele fiului meu.“ Astfel, el s-a culcat cu ea în acea noapte.

17 Dumnezeu a ascultat-o pe Lea, iar ea a rămas însărcinată și i-a născut lui Iacov un al cincilea fiu.

18 Lea a zis: „Dumnezeu m-a răsplătit, pentru că am dat-o pe sclava mea soțului meu.“ Și i-a pus numele Isahar.

19 Lea a rămas din nou însărcinată și i-a născut lui Iacov un al șaselea fiu.

20 Ea a zis: „Dumnezeu mi-a oferit un dar prețios! De data aceasta soțul meu mă va onora, pentru că i-am născut șase fii!“ Și i-a pus celui din urmă numele Zabulon.

21 După aceea a născut o fiică pe care a numit-o Dina.

22 Dumnezeu Și-a adus aminte de Rahela, a ascultat-o și i-a deschis pântecele.

23 Ea a rămas însărcinată, a născut un fiu și a zis: „Dumnezeu mi-a luat ocară!“

24 I-a pus numele Iosif, zicând: „Domnul să-mi mai adauge un fiu!“

Îmbogățirea lui Iacov

25 După ce Rahela l-a născut pe Iosif, Iacov i-a zis lui Laban: - Lasă-mă să plec, să mă întorc acasă, în țara mea.

26 Dă-mi soțiile și copiii pentru care ți-am slujit, ca astfel să pot pleca, căci știi cât ți-am slujit.

27 Dar Laban i-a răspuns: - Dacă am găsit bunăvoință la tine, te rog să mai rămâi. Am observat că Domnul m-a binecuvântat datorită ție;

28 spune-mi plata și ți-o voi da.

29 Atunci Iacov i-a zis: - Știi cum ți-am slujit și cum le-a mers animalelor cu mine,

30 pentru că puținul pe care-l aveai înainte să vin eu s-a înmulțit foarte mult; Domnul te-a binecuvântat oriunde m-am dus eu. Acum dar, când voi lucra și pentru familia mea?

31 Laban a întrebat: - Ce să-ți dau? - Nu trebuie să-mi dai nimic, a răspuns Iacov. Dacă vrei să continui să-ți păstoresc și să-ți păzesc turma, fă următorul lucru pentru mine:

32 lasă-mă să trec astăzi prin turma ta și să pun deoparte toți miei peștriți și cu pete, toți miei negri și toți iezi cu pete și peștriți; aceasta să-mi fie plata.

33 În viitor, dreptatea mea va vorbi pentru mine atunci când îmi vei vedea plata: tot ce nu va fi pătat sau peștriț între capre și negru între miei, dar care va fi găsit la mine, să fie socotit ca furat.

34 - Bine! a spus Laban. Fie așa cum ai zis.

35 În acea zi, el a pus deoparte țapii vârgați și cu pete, toate caprele peștițe și cu pete, toate cele care aveau alb pe ele, și toți mieii negri și le-a dat în grija fiilor săi.

36 Apoi a pus o distanță de trei zile între el și Iacov, în timp ce Iacov continua să păstorească restul turmelor lui Laban.

37 Iacov a luat nuiiele verzi de plop, de migdal și de platan și le-a descojit, astfel încât să se poată vedea lemnul alb al acestora.

38 Apoi a pus nuiielele pe care le-a descojit înaintea oilor, în jgheaburi, adică în adăpătoare, de unde veneau oile să bea, pentru ca ele să zămislească atunci când veneau să bea.

39 Oile au zămislit înaintea nuiielelor și au făcut miei vârgați, peștiți și cu pete.

40 Iacov a despărțit mieii, iar oile lui Laban le-a pus cu fața spre oile negre și peștițe. El și-a pus deoparte turmele lui și nu le-a amestecat cu cele ale lui Laban.

41 Ori de câte ori oile mai puternice erau în călduri, Iacov pune nuiiele înaintea lor, în jgheaburi, pentru ca ele să zămislească lângă acestea.

42 Dar când oile erau slabe, nu pune nuiiele, astfel încât cele slabe erau pentru Laban, iar cele puternice, pentru Iacov.

43 Acest om s-a îmbogățit foarte mult și avea multe turme, sclave și sclavi, cămile și măgari.

31 Fuga lui Iacov de la Laban

1 Iacov a auzit că fiii lui Laban ziceau: „Iacov a luat tot ce era al tatălui nostru; el a câștigat toată această bogăție din averea tatălui nostru.“

2 Iacov a observat, de asemenea, că Laban nu-l mai privea cu bunăvoință, așa cum o făcuse înainte.

3 Atunci Domnul i-a zis lui Iacov: „Întoarce-te în țara strămoșilor tăi, la rudele tale, iar Eu voi fi cu tine.“

4 Iacov a trimis pe cineva să le cheme pe Rahela și pe Lea pe câmp, unde se afla turma sa

5 și le-a zis: - Văd că tatăl vostru nu mă mai privește cu bunăvoință, așa cum a făcut-o înainte, dar Dumnezeu tatălui meu a fost cu mine.

6 Voi știți că i-am slujit tatălui vostru cu toată puterea mea;

7 totuși tatăl vostru m-a înșelat și mi-a schimbat plata de zece ori, dar Dumnezeu nu i-a permis să-mi facă rău.

8 Dacă el spunea: „Mieii peștiți vor fi plata ta“, atunci toate oile fătau miei peștiți; dacă el spunea: „Mieii vârgați vor fi plata ta“, atunci toate oile fătau miei vârgați.

9 Astfel, Dumnezeu a luat turmele tatălui vostru și mi le-a dat mie.

10 Pe vremea când oile erau în călduri, am avut un vis în care am văzut că berbecii care săreau pe oi erau vârgați, peștiți și cu pete.

11 Apoi îngerul lui Dumnezeu m-a chemat pe nume în vis. „Aici sunt!“ i-am răspuns eu.

12 El mi-a spus: „Ridică-ți ochii și privește că toți berbecii care sar pe oi sunt vârgați, peștiți și cu pete, pentru că am văzut tot ceea ce ți-a făcut Laban.“

13 Eu sunt Dumnezeul Betelului, unde ai uns un stâlp și Mi-ai făcut un jurământ. Acum scoală-te, ieși din această țară și întoarce-te în țara ta natală.“

14 Atunci Rahela și Lea i-au răspuns: - Mai este vreo parte de moștenire pentru noi în familia tatălui nostru?

15 Din moment ce ne-a vândut și a și folosit argintul luat pe noi, nu suntem văzute de către el ca niște străine?

16 De fapt, toate bogățiile pe care Dumnezeu le-a luat de la tatăl nostru ne aparțin nouă și copiilor noștri; prin urmare fă tot ceea ce ți-a spus Dumnezeu.

17 Iacov s-a sculat, și-a pus copiii și soțiile pe cămile

18 și și-a luat toate turmele și toate lucrurile pe care le-a acumulat în Padan-Aram, ca să meargă la tatăl său, Isaac, în Canaan.

19 În timp ce Laban s-a dus să-și tundă oile, Rahela a furat terafimii care-i aparțineau tatălui ei.

20 Iacov l-a înșelat pe arameul Laban, pentru că nu i-a spus că pleacă.

21 Astfel, el a fugit cu tot ce avea; s-a sculat, a trecut râul și s-a îndreptat spre regiunea muntoasă a Ghiladului.

Laban îl urmărește pe Iacov

22 După trei zile, lui Laban i s-a spus că Iacov a fugit.

23 Atunci, Laban, însoțit de rudele sale, l-a urmărit pe Iacov timp de șapte zile și l-a ajuns în regiunea muntoasă a Ghiladului.

24 Dar Dumnezeu i S-a arătat lui Laban noaptea într-un vis și i-a zis: „Ai grijă să nu-l ameninți cu nimic pe Iacov!“

25 Iacov își așezase cortul în regiunea muntoasă a Ghiladului când l-a ajuns Laban, iar acesta și-a așezat tabăra împreună cu rudele sale tot acolo.

26 Laban i-a zis lui Iacov: - Ce-ai făcut? M-ai înșelat și mi-ai luat fiicele ca pe niște captive de război.

27 De ce ai fugit pe ascuns, de ce m-ai înșelat și nu mi-ai spus nimic? Te-aș fi lăsat să pleci cu bucurie și cu cântece de tamburină și liră.

28 Nu m-ai lăsat nici măcar să-mi sărut nepoții și fiicele?! Te-ai purtat nechibzuit.

29 Am putere să-ți fac rău, dar Dumnezeuul tatălui tău mi-a vorbit azi noapte, zicând: „Ai grijă să nu-l ameninți cu nimic pe Iacov!”

30 Dar acum că ai plecat, pentru că ți-era tare dor de familia tatălui tău, de ce mi-ai furat terafimii?

31 Iacov i-a răspuns lui Laban: - Eu am plecat pentru că m-am temut gândindu-mă că îți vei lua fiicele de la mine cu forța.

32 Dar cel la care-ți vei găsi terafimii nu va rămâne în viață. Caută, înaintea rudelor noastre, ce ai la mine și ia. Iacov nu știa însă că Rahela furase terafimii.

33 Laban a intrat în cortul lui Iacov, în cortul Leei și în cortul celor două slave, dar n-a găsit nimic. După ce a ieșit din cortul Leei, a intrat în cortul Rahelei.

34 Rahela luase terafimii, îi pusese sub șaua cămillei și se așezase deasupra lor. Laban a căutat peste tot în cort, dar nu i-a găsit.

35 Rahela i-a zis tatălui său: „Să nu se mânie stăpânul meu pe mine din cauză că nu mă pot ridica înaintea ta, pentru că mi-a venit rânduiala femeilor.” El a căutat, dar nu a găsit terafimii.

36 Atunci Iacov s-a mâniat și l-a muștră pe Laban, spunându-i: - Care este greșeala mea? Care este păcatul meu, de m-ai urmărit cu atâta înverșunare?

37 Deși ai căutat prin toate bunurile mele, ai găsit ceva care să aparțină gospodăriei tale? Pune-l aici, înaintea rudelor mele și înaintea rudelor tale, pentru ca ele să judece între noi doi!

38 Am stat la tine timp de douăzeci de ani; oile și caprele tale au făcut la vreme, iar eu n-am mâncat berbeci din turma ta.

39 Nu ți-am adus animale sfâșiate de fiare sălbatice, ci eu însumi sufeream pierderea; o cereai din mâna mea, fie că era furată ziua, fie noaptea.

40 Ziua mă topeam de căldură, iar noaptea înghețam de frig, astfel încât îmi pierdea somnul.

41 Așa am petrecut douăzeci de ani în gospodăria ta; ți-am slujit paisprezece ani pentru cele două fiice ale tale și șase ani pentru turma ta, dar tu mi-ai schimbat plata de zece ori.

42 Dacă Dumnezeuul tatălui meu, Dumnezeuul lui Avraam și Cel de Care se teme Isaac, n-ar fi fost cu mine, cu siguranță m-ai fi lăsat acum să plec cu mâinile goale. Dar Dumnezeu a văzut suferința mea și truda mâinilor mele și te-a muștră azi noapte.

43 Laban i-a răspuns lui Iacov: - Fetele sunt fetele mele, copiii sunt copiii mei, turmele sunt turmele mele: tot ce vezi îmi aparține. Dar ce pot face eu astăzi pentru aceste fete ale mele sau pentru copiii pe care ele i-au născut?

44 Haide să încheiem un legământ care să fie mărturie între mine și tine.

45 Astfel, Iacov a luat o piatră și a așezat-o în picioare.

46 Laban le-a zis rudelor sale: „Adunați niște pietre”; ei au adunat niște pietre, au făcut din ele o movilă și au mâncat pe ea.

47 Laban a numit-o Iegar-Sahaduta, iar Iacov a numit-o Galed.

48 Laban a zis: - Această movilă este astăzi martoră între mine și tine. De aceea a fost numită Galed.

49 Ea a mai fost numită și Mițpa, pentru că el a zis: - Domnul să vegheze între mine și tine chiar și atunci când suntem departe unul de celălalt.

50 Dacă te vei purta rău cu fiicele mele sau dacă îți vei mai lua și alte soții pe lângă fiicele mele, deși nimeni altcineva nu va fi cu noi, adu-ți aminte că Dumnezeu este martor între mine și tine.

51 Laban i-a mai zis lui Iacov: - Iată această movilă și stâlpul pe care l-am așezat între mine și tine!

52 Această movilă și stâlpul sunt martori că nu voi trece de această movilă la tine, pentru ca să-ți fac rău și că nici tu nu vei trece de această movilă și de acest stâlp la mine, pentru ca să-mi faci rău.

53 Fie ca Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Nahor, Dumnezeuul tatălui lor, să judece între noi. Iacov a jurat pe Cel de Care se temea tatăl său, Isaac;

54 apoi a adus o jertfă pe munte și și-a invitat rudele să mănânce; după ce au mâncat, au petrecut noaptea pe munte.

55 A doua zi, dimineața, Laban s-a sculat devreme, și-a sărutat nepoții și fiicele și i-a binecuvântat; apoi a plecat și s-a întors acasă.

32 **1** Iacov și-a continuat drumul și s-a întâlnit cu îngerii lui Dumnezeu.

2 Când i-a văzut, Iacov a zis: „Aceasta este tabăra lui Dumnezeu!“ Și a numit acel loc Mahanayim.

Iacov se pregătește să-l întâlnească pe Esau

3 Iacov a trimis înaintea lui mesageri la fratele său, Esau, în Seir, în ținutul lui Edom,

4 poruncindu-le să-i spună stăpânului său, Esau, următoarele: „Așa vorbește slujitorul tău, Iacov: «Până acum am locuit la Laban;

5 am viței, măgari, oi, sclavi și sclave și am trimis acest mesaj stăpânului meu, pentru ca să găsec bunăvoință la tine.»“

6 Mesagerii s-au întors la Iacov, spunând: „Ne-am dus la fratele tău, Esau, iar el vine în întâmpinarea ta cu patru sute de bărbați.“

7 Iacov s-a înspăimântat foarte tare și era frământat; a împărțit în două tabere oamenii care erau cu el, oile, vitele și cămilele,

8 gândindu-se că, dacă Esau va ataca una dintre tabere și o va nimici, cealaltă va putea scăpa.

9 Apoi Iacov s-a rugat: „Doamne, Dumnezeuul tatălui meu, Avraam, și Dumnezeuul tatălui meu, Isaac, Cel Care mi-ai spus: «Întoarce-te în țara ta, la rudele tale, pentru ca să te fac să prosperi»,

10 nu sunt vrednic de toată îndurarea și credințioșia pe care le-ai arătat față de slujitorul Tău, pentru că am trecut Iordanul doar cu toiagul meu, iar acum am ajuns două tabere.

11 Scapă-mă, Te rog, din mâna fratelui meu, Esau, deoarece mă tem că va veni și ne va omorî pe mine, pe mame și pe copii.

12 Totuși Tu ai promis: «Te voi face să prosperi și-ți voi face urmașii la fel de numeroși precum nisipul mării care nu poate fi numărat.»“

13 El a rămas acolo peste noapte și a pregătit din averea sa un dar pentru fratele său, Esau:

14 două sute de capre și douăzeci de țapi, două sute de oi și douăzeci de berbeci,

15 treizeci de cămile care alăptau, împreună cu puii lor, patruzeci de vaci și zece tauri, precum și douăzeci de măgărițe și zece măgari.

16 El le-a dat sclavilor săi câte o turmă la fiecare, și le-a spus: „Mergeți înaintea mea și lăsați o distanță între fiecare turmă.“

17 El i-a poruncit celui dintâi: „Când îl vei întâlni pe fratele meu, Esau, iar el te va întreba: «Al cui

ești? Unde te duci? Și ale cui sunt aceste animale dinaintea ta?»»,

18 tu să-i răspunzi: «Sunt ale slujitorului tău, Iacov; sunt un dar trimis stăpânului meu, Esau, iar el însuși vine în urma noastră.»“

19 Iacov le-a poruncit celui de-al doilea, celui de-al treilea și tuturor celor care mânau turmele, astfel: „Să-i spuneți același lucru lui Esau, când îl veți întâlni.

20 Spuneți-i, de asemenea: «Slujitorul tău, Iacov, vine în urma noastră»“, pentru că își zicea: „Îl voi potoli cu darul care este înaintea mea, iar când îl voi vedea față în față, poate mă va accepta.“

21 Astfel, darul a trecut înaintea lui, iar el a rămas în tabără în noaptea aceea.

Lupta lui Iacov la Peniel

22 În aceeași noapte, Iacov s-a sculat, și-a luat cele două soții, cele două sclave și cei unsprezece copii și a trecut vadul Iabok.

23 I-a luat, i-a trecut vadul, apoi și-a trecut și toată averea.

24 Iacov a fost lăsat singur și un bărbat s-a luptat cu el până în revărsatul zorilor.

25 Când bărbatul acela a văzut că nu-l poate învinge, l-a lovit la încheietura coapsei, astfel încât încheietura coapsei lui Iacov a sărit de la loc, în timp ce se lupta cu El.

26 Apoi a zis: - Lasă-Mă să plec pentru că se ivesc zorile. Dar Iacov I-a răspuns: - Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta.

27 Și El l-a întrebat: - Cum te cheamă? - Iacov, a răspuns el.

28 Atunci bărbatul acela i-a zis: - Nu te vei mai numi Iacov, ci Israel, pentru că te-ai luptat cu Dumnezeu și cu oamenii și ai învins.

29 - Te rog, spune-mi care este Numele Tău? L-a întrebat Iacov. El i-a răspuns: - De ce Îmi ceri Numele? Și l-a binecuvântat acolo.

30 Iacov a numit acel loc Peniel, zicând: „L-am văzut pe Dumnezeu față în față și totuși viața mi-a fost cruțată.“

31 Răsărea soarele atunci când Iacov a plecat din Peniel schiopătând din coapsă.

32 Până în ziua de azi, israeliții nu mănâncă tendonul de la încheietura coapsei animalelor, tocmai pentru că Iacov a fost lovit în tendonul de la încheietura coapsei.

33 *Întâlnirea dintre Iacov și Esau*

1 La un moment dat, Iacov și-a ridicat privirea și l-a văzut pe Esau venind cu patru sute de bărbați.

Atunci el și-a împărțit copiii între Lea, Rahela și cele două sclave.

2 Le-a pus pe cele două sclave împreună cu copiii lor în față, apoi pe Lea împreună cu copiii ei, iar la urmă de tot pe Rahela cu Iosif.

3 El însuși s-a așezat înaintea lor și s-a plecat până la pământ de șapte ori în timp ce se apropia de fratele său.

4 Dar Esau a alergat să-l întâmpine și l-a îmbrățișat; și-a pus mâinile în jurul gâtului său, l-a sărutat, apoi au plâns împreună.

5 Când Esau și-a ridicat privirea și a văzut femeile și copiii, a întrebat: - Cine sunt aceștia care vin în urma ta? - Sunt copiii cu care Dumnezeu l-a binecuvântat pe slujitorul tău, a răspuns Iacov.

6 Apoi sclavele și copiii lor s-au apropiat și s-au plecat înaintea lui Esau;

7 de asemenea, Lea și copiii ei s-au apropiat și s-au plecat înaintea lui; iar în cele din urmă, Iosif și Rahela s-au apropiat și s-au plecat și ei înaintea lui.

8 Esau a întrebat: - Ce ai de gând să faci cu toată tabăra aceea pe care am întâlnit-o? - Să găsec bunăvoință la stăpânul meu, a răspuns Iacov.

9 - Eu am destul, frate, i-a spus Esau; păstrează ce ai pentru tine.

10 Dar Iacov i-a răspuns: - Nu, te rog! Dacă am găsit bunăvoință la tine, primește darul meu, căci, cu adevărat, atunci când ți-am văzut fața, parcă aș fi văzut fața lui Dumnezeu, iar tu ai fost binevoitor cu mine.

11 Te rog, primește binecuvântarea mea, care ți-a fost adusă, pentru că Dumnezeu a fost bun cu mine și am de toate. Astfel, Iacov a insistat, iar Esau a primit.

12 Apoi Esau a zis: - Hai să pornim și să ne continuăm călătoria; eu voi merge înaintea ta.

13 Însă Iacov i-a răspuns: - Stăpânul meu știe că pruncii sunt plăpânzi și că trebuie să am grijă de oile și vitele care alăptează; dacă sunt silite la drum o singură zi, toate vor muri.

14 Să meargă stăpânul meu înaintea slujitorului său, iar eu voi veni încet, la pas cu turma care este înaintea mea și cu copiii, până voi ajunge la stăpânul meu, în Seir.

15 Esau i-a zis: - Atunci, dă-mi voie să las câțiva dintre oamenii mei cu tine. - Pentru ce asta? a răspuns Iacov. Mi-ajunge să găsec bunăvoință la stăpânul meu.

16 În aceeași zi, Esau s-a întors în Seir.

17 Însă Iacov a călătorit spre Sucot unde și-a zidit o casă și a făcut adăposturi pentru turmele sale; de aceea acel loc se numește Sucot.

18 Întorcându-se din Padan-Aram, Iacov a ajuns în siguranță în cetatea Șehem, care se află în Canaan, și și-a așezat tabăra în fața cetății.

19 Cu o sută de chesita, el a cumpărat de la fiii lui Hamor, tatăl lui Șehem, partea de teren pe care și-a întins cortul.

20 Acolo a ridicat un altar și l-a numit El-Elohe-Israel.

34 *Dina și hiviții*

1 Dina, fiica pe care Lea i-o născuse lui Iacov, a ieșit să vadă fetele țării.

2 Când a văzut-o, Șehem, fiul hivitului Hamor, prințul țării, a luat-o, s-a culcat cu ea și astfel a necinstit-o.

3 El s-a îndrăgostit de Dina, fiica lui Iacov, a îndrăgostit-o și i-a vorbit frumos.

4 Apoi i-a zis tatălui său, Hamor: „Ia-mi pe această fată de soție!”

5 Iacov a aflat că Șehem a necinstit-o pe fiica sa, Dina, însă pentru că fiii săi erau cu animalele la câmp, a tăcut până când s-au întors ei.

6 Hamor, tatăl lui Șehem, a venit la Iacov să-i vorbească.

7 Imediat ce-au auzit cele întâmplare, fiii lui Iacov s-au întors de la câmp. Ei s-au supărat și s-au mâniat foarte tare, pentru că Șehem a făcut un lucru rușinos în Israel, culcându-se cu fiica lui Iacov; un astfel de lucru nu trebuia făcut.

8 Însă Hamor le-a vorbit astfel: - Fiul meu, Șehem, s-a îndrăgostit de fiica voastră; vă rog, dați-i-o de soție.

9 Încuscriți-vă cu noi: dați-ne fiicele voastre și luați fiicele noastre pentru voi.

10 Locuiți împreună cu noi; întrucât țara este înaintea voastră, locuiți în ea, faceți negoț și dobândiți proprietăți în ea.

11 Șehem le-a mai spus tatălui și fraților Dinei: - Să găsec bunăvoință la voi și vă voi da orice îmi veți cere.

12 Cereți-mi o zestre și un dar cât de mari vreți, iar eu vă voi da orice îmi veți cere; doar dați-mi fata de soție.

13 Fiii lui Iacov le-au răspuns cu viclenie lui Șehem și tatălui său, Hamor, pentru că Șehem a necinstit-o pe sora lor, Dina,

14 zicând: - Nu putem face acest lucru; nu putem s-o dăm pe sora noastră unui bărbat necircumcis, pentru că aceasta ar fi o ocară pentru noi.

15 Vom fi de acord doar dacă voi vă veți face ca noi, adică doar dacă fiecare bărbat dintre voi va fi circumcis.

16 Apoi vă vom da fiicele noastre și le vom lua pentru noi pe fiicele voastre; vom locui împreună cu voi și vom alcătui un singur popor.

17 Dar dacă nu ne veți asculta ca să vă circumcideți, ne vom lua fata și vom pleca.

18 Lui Hamor și lui Șehem, fiul acestuia, le-a plăcut cererea.

19 Tânărul, care era cel mai respectat în familia tatălui său, n-a întârziat să facă lucrul cerut, pentru că îi plăcea de fiica lui Iacov.

20 Astfel, Hamor și fiul său, Șehem, au venit la poarta cetății lor și le-au vorbit bărbaților din cetate astfel:

21 „Acești bărbați sunt pașnici cu noi; să locuiască în țară și să facă negoț în ea, pentru că țara este suficient de mare pentru ei; să ne luăm soții dintre fiicele lor, iar noi să le dăm pe fiicele noastre, lor.

22 Ei vor să locuiască împreună cu noi și să alcătuim un singur popor doar dacă fiecare bărbat dintre noi va fi circumcis, așa cum sunt și ei.

23 Nu vor fi atunci vitele, bogățiile și toate animalele lor ale noastre? Deci să fim de acord și să-i lăsăm să locuiască împreună cu noi.“

24 Toți cei care au ieșit la poarta cetății au ascultat de Hamor și de fiul său, Șehem, astfel că toți bărbații care au ieșit la poarta cetății au fost circumciși.

25 A treia zi, pe când sufereau ei încă, doi dintre fiii lui Iacov, Simeon și Levi, frații Dinei, și-au luat săbiile, au atacat cetatea care se credea în siguranță și i-au ucis pe toți bărbații.

26 Ei i-au ucis cu sabia pe Hamor și pe fiul său, Șehem, au luat-o pe Dina din casa lui Șehem și au plecat.

27 Fiii lui Iacov s-au năpustit asupra celor înjunghiați și au jefuit cetatea, pentru că o necinstiseră pe sora lor.

28 Le-au luat oile, vitele, măgarii și tot ce era în cetate și pe câmp.

29 Le-au luat ca pradă toată bogăția, toți copiii și soțiile și au jefuit tot ce era în case.

30 Atunci Iacov le-a zis lui Simeon și lui Levi: - M-ați nenorocit făcându-mă urât canaaniților și periziților, locuitorii țării; eu am puțini oameni în subordine, iar ei se vor strânge împotriva mea și mă vor omorî, astfel încât voi fi nimicuit eu și familia mea.

31 Dar ei i-au răspuns: - Se cuvenea ca el să se poarte cu sora noastră ca și cu o prostituată?

35 *Întoarcerea lui Iacov la Betel*

1 Dumnezeu i-a vorbit lui Iacov astfel: „Scoală-te, du-te la Betel, locuiește acolo și zidește un altar pentru Dumnezeul Care ți S-a arătat pe când fugeai de fratele tău, Esau.“

2 Iacov le-a spus celor din familia sa și tuturor celor care erau cu el: „Îndepărtați zeii care sunt în mijlocul vostru, curățiți-vă și schimbați-vă hainele, **3** pentru ca să ne sculăm și să mergem la Betel unde voi zidi un altar pentru Dumnezeul Care mi-a răspuns în ziua necazului meu și Care a fost cu mine pe oriunde am umblat.“

4 Ei i-au dat lui Iacov toți zeii pe care-i aveau și cerceii pe care-i purtau în urechi. După ce i-a îngropat sub terebintul care se afla lângă Șehem,

5 au pornit la drum. Groaza lui Dumnezeu a cuprins cetățile din împrejurimi, astfel încât nimeni nu i-a urmărit.

6 Iacov a ajuns la Luz, adică Betel, care se află în Canaan, împreună cu toți cei care erau cu el.

7 Acolo a zidit un altar și a pus aceluși loc numele El-Betel, pentru că Dumnezeu Însuși i Se arătase acolo, pe când fugea de fratele său, Esau.

8 Debora, doica Rebecăi, a murit și a fost îngropată sub un stejar, mai jos de Betel; de aceea stejarul a fost numit Alon-Bakut.

9 După ce Iacov s-a întors din Padan-Aram, Dumnezeu i S-a arătat din nou, l-a binecuvântat

10 și i-a zis: „Numele tău este Iacov; dar nu te vei mai numi Iacov, ci numele tău va fi Israel.“ Și l-a numit Israel.

11 Dumnezeu i-a mai zis: „Eu sunt Dumnezeul cel Atoputernic: fii roditor și înmulțește-te; un neam și o mulțime de neamuri vor ieși din tine, chiar regi vor ieși din coapsele tale.

12 Țara pe care le-am dat-o lui Avraam și Isaac ți-o voi da ție și seminței tale după tine.“

13 Apoi Dumnezeu S-a înălțat de la el, din locul în care îi vorbise.

14 Iacov a așezat un stâlp de piatră în locul în care Dumnezeu îi vorbise și a turnat o jertfă de băutură și untdelemn pe el.

15 Iacov a numit locul în care Dumnezeu îi vorbise, Betel.

Moartea Rahelei și a lui Isaac

16 După aceea au plecat de la Betel, iar, înainte de a ajunge la Efrata, pe Rahela au cuprins-o durerile nașterii și a avut o naștere grea.

17 Pe când era în durerile nașterii, moașa i-a zis: „Nu te teme, pentru că mai ai un fiu.“

18 Pe când își dădea sufletul, pentru că era pe moarte, Rahela i-a pus băiatului numele Ben-Oni; însă tatăl său i-a pus numele Benjamin.

19 Rahela a murit și a fost îngropată pe drumul spre Efrata, adică Betleem.

20 Iacov a așezat un stâlp pe mormântul ei, stâlp care se află pe mormântul Rahelei până astăzi.

21 Israel și-a continuat călătoria și și-a întins cortul dincolo de Migdal-Eder.

22 În timp ce Israel locuia în acel ținut, Ruben s-a dus și s-a culcat cu Bilha, țiitoarea tatălui său, dar Israel a aflat despre acest lucru. Iacov avea doisprezece fii.

23 Fiii Leei au fost: Ruben, întâiul născut al lui Iacov; Simeon, Levi, Iuda, Isahar și Zabulon.

24 Fiii Rahelei au fost: Iosif și Benjamin.

25 Fiii Bilhei, sclava Rahelei, au fost: Dan și Neftali.

26 Fiii Zilpei, sclava Leei, au fost: Gad și Așer. Aceștia au fost fiii lui Iacov, care i s-au născut în Padan-Aram.

Moartea lui Isaac

27 Iacov a ajuns la tatăl său, Isaac, în Mamre, lângă Chiriati-Arba, adică Hebron, unde au locuit ca străini Avraam și Isaac.

28 Isaac a trăit o sută optzeci de ani.

29 El și-a dat ultima suflare și astfel a murit bătrân și sătul de zile, fiind adăugat la poporul său; iar Esau și Iacov, fiii săi, l-au îngropat.

36 *Urmașii lui Esau*

1 Aceștia au fost urmașii lui Esau, adică Edom:

2 Esau și-a luat soții dintre canaanite: pe Ada, fiica hititului Elon, pe Oholibama, fiica lui Ana, fiul hivitului Țivon,

3 și pe Basmat, fiica lui Ismael și sora lui Nebaiot.

4 Ada i l-a născut lui Esau pe Elifaz, Basmat i l-a născut pe Reuel,

5 iar Oholibama i-a născut pe Ieuș, pe Ialam și pe Korah. Aceștia au fost fiii lui Esau, care i s-au născut în Canaan.

6 Esau și-a luat soțiile, fiii, fiicele, pe toți cei din casa lui, vitele, toate animalele și averile pe care le-a strâns în Canaan și s-a mutat de lângă fratele său, Iacov, într-o altă țară,

7 pentru că proprietățile lor erau prea mari ca ei să locuiască împreună; țara în care locuiau nu mai avea loc pentru turmele lor.

8 Astfel, Esau, adică Edom, s-a așezat în regiunea muntoasă al Seirului.

9 Aceștia au fost urmașii lui Esau, tatăl edomiților din regiunea muntoasă a Seirului.

10 Iată care au fost numele fiilor lui Esau: Elifaz, fiul Adei, soția lui Esau; Reuel, fiul Basmatei, soția lui Esau.

11 Fiii lui Elifaz au fost: Teman, Omar, Țefo, Gatam și Chenaz.

12 Timna era țiitoarea lui Elifaz, fiul lui Esau; ea i l-a născut lui Elifaz pe Amalek. Aceștia au fost nepoții Adei, soția lui Esau.

13 Aceștia au fost fiii lui Reuel: Nahat, Zerah, Șama și Miza. Aceștia au fost nepoții Basmatei, soția lui Esau.

14 Aceștia au fost fiii Oholibamei, soția lui Esau și fiica lui Ana, fiul lui Țivon: ea i-a născut lui Esau pe Ieuș, pe Ialam și pe Korah.

15 Iată care au fost căpeteniile fiilor lui Esau: fiii lui Elifaz, întâiul născut al lui Esau au fost: căpetenia Teman, căpetenia Omar, căpetenia Țefo, căpetenia Chenaz,

16 căpetenia Korah, căpetenia Gatam, căpetenia Amalek. Acestea au fost căpeteniile lui Elifaz în Edom; aceștia au fost nepoții Adei.

17 Aceștia au fost fiii lui Reuel, fiul lui Esau: căpetenia Nahat, căpetenia Zerah, căpetenia Șama, căpetenia Miza. Acestea au fost căpeteniile lui Reuel în țara Edom; aceștia au fost nepoții Basmatei, soția lui Esau.

18 Aceștia au fost fiii Oholibamei, soția lui Esau: căpetenia Ieuș, căpetenia Ialam, căpetenia Korah;

acestea au fost căpeteniile Oholibamei, fiica lui Ana și soția lui Esau.

19 Aceștia au fost fiii lui Esau, adică Edom, și acestea au fost căpeteniile lor.

20 Aceștia au fost fiii horitului Seir, locuitorii țării: Lotan, Șobal, Țivon, Ana,

21 Dișon, Ețer și Dișan. Acestea au fost căpeteniile horiților, fiii lui Seir, în Edom.

22 Fiii lui Lotan au fost Hori și Hemam. Sora lui Lotan a fost Timna.

23 Aceștia au fost fiii lui Șobal: Alvan, Manahat, Ebal, Șefo și Onam.

24 Aceștia au fost fiii lui Țivon: Ayia și Ana; el este Ana, cel care a găsit izvoarele în pustie, pe când păștea măgarii tatălui său, Țivon.

25 Aceștia au fost copiii lui Ana: Dișon și Oholibama, fiica lui Ana.

26 Aceștia au fost fiii lui Dișon: Hemdan, Eșban, Itran și Cheran.

27 Aceștia au fost fiii lui Ețer: Bilhan, Zaavan și Akan.

28 Aceștia au fost fiii lui Dișan: Uț și Aran.

29 Acestea au fost căpeteniile horiților: căpetenia Lotan, căpetenia Șobal, căpetenia Țivon, căpetenia Ana,

30 căpetenia Dișon, căpetenia Ețer și căpetenia Dișan; acestea au fost căpeteniile horiților, potrivit cetelor lor în țara lui Seir.

Regii Edomului

31 Regii care au domnit în Edom, înainte ca vreun rege să domnească peste Israel, au fost:

32 Bela, fiul lui Beor, a domnit în Edom; numele cetății sale era Dinhaba.

33 Când Bela a murit, Iobab, fiul lui Zerah, din Boțra, a domnit în locul lui.

34 Când Iobab a murit, Hușam, din țara temaniților, a domnit în locul lui.

35 Când Hușam a murit, Hadad, fiul lui Bedad, cel care i-a învins pe midianiți la Moab, a domnit în locul lui; numele cetății sale era Avit.

36 Când Hadad a murit, Samla, din Masreka, a domnit în locul lui.

37 Când Samla a murit, Saul din Rehobotul de lângă râu a domnit în locul lui.

38 Când Saul a murit, Baal-Hanan, fiul lui Acbor, a domnit în locul lui.

39 Când Baal-Hanan, fiul lui Acbor, a murit, Hadar a domnit în locul lui; numele cetății sale era Pau.

Numele soției sale era Mehetabeel, fiica lui Matred, fiica lui Me-Zahab.

40 Numele căpeteniilor care provin din Esau, după clanurile și regiunile lor, sunt următoarele:

căpetenia Timna, căpetenia Alva, căpetenia Ietet,

41 căpetenia Oholibama, căpetenia Ela, căpetenia

Pinon,

42 căpetenia Chenaz, căpetenia Teman, căpetenia Mibțar,

43 căpetenia Magdiel și căpetenia Iram. Acestea au fost căpeteniile Edomului, potrivit teritoriilor lor în țara pe care o stăpâneau. Esau a fost strămoșul edomiților.

37 Iosif și frații săi

1 Iacov s-a așezat în țara în care a locuit tatăl său, în Canaan.

2 Aceasta este istoria lui Iacov. La vârsta de șaptesprezece ani, Iosif păștea turma împreună cu frații săi, fiii Bilhei și ai Zilpei, soțiile tatălui său; el îi spunea tatălui lor lucrurile rele pe care aceștia le făceau.

3 Israel îl îndrăgea pe Iosif mai mult decât pe toți ceilalți fii ai săi, pentru că era un fiu născut la bătrânețe și i-a făcut o tunică decorată.

4 Când frații săi au văzut că tatăl lor îl îndrăgea mai mult decât pe ei, l-au urât pe Iosif și n-au putut să-i vorbească prietenește.

5 Iosif a avut un vis pe care l-a istorisit fraților săi, dar aceștia l-au urât și mai mult.

6 El le-a zis: - Ascultați visul pe care l-am avut!

7 Se făcea că eram la legatul snopilor pe câmp. Deodată, snopul meu s-a ridicat în picioare, iar snopii voștri s-au adunat în jurul lui și s-au plecat înaintea snopului meu.

8 Frații săi i-au răspuns: - Doar nu vei domni tu peste noi?! Doar nu ne vei stăpâni tu?! Și l-au urât și mai mult din cauza viselor și a cuvintelor sale.

9 Iosif a mai avut un vis și l-a istorisit și pe acesta fraților săi: - Am mai avut un vis, a spus el. Se făcea că soarele, luna și unsprezece stele se plecau înaintea mea.

10 Dar când le-a istorisit acest vis tatălui și fraților săi, tatăl său l-a muștrat zicându-i: - Ce fel de vis este acesta pe care l-ai avut? Oare vom veni eu, mama ta și frații tăi ca să ne prosternăm înaintea ta?

11 Frații săi l-au invidiat, dar tatăl său a ținut minte acest vis.

12 Frații săi s-au dus să pască turma tatălui lor lângă Șehem.

13 Israel i-a zis lui Iosif: - Știi că frații tăi pasc oile lângă Șehem. Vino, căci vreau să te trimit la ei. - Sunt gata, a răspuns el.

14 - Du-te, vezi dacă frații tăi și turma sunt bine și adu-mi vești! i-a zis Israel. Apoi l-a trimis din valea Hebron. Când a ajuns la Șehem,

15 un om l-a găsit rătăcind pe câmp și l-a întrebat: - Ce cauți?

16 - Îi caut pe frații mei, a răspuns el; spune-mi, te rog, unde pasc ei turma?

17 Omul acela i-a răspuns: - Au plecat de aici. I-am auzit sfătuindu-se să meargă la Dotan. Iosif s-a dus pe urma fraților săi și i-a găsit la Dotan.

18 Ei l-au văzut de departe și, înainte ca el să ajungă la ei, au pus la cale să-l omoare.

19 Ei s-au sfătuit astfel: - Vine „visătorul“!

20 Haideți să-l omorâm și să-l aruncăm într-una dintre aceste gropi. Vom spune că l-a mâncat un animal sălbatic și vom vedea ce se va alege de visele lui.

21 Dar când Ruben a auzit lucrul acesta, i-a ținut apărarea zicând: - Să nu-i luăm viața!

22 Fără vărsare de sânge! a continuat el. Aruncați-l în această fântână din pustie, fără să vă întindeți mâna asupra lui. Spunea aceasta pentru ca să-l scape din mâinile lor și să-l aducă înapoi la tatăl său.

23 Când Iosif a ajuns la frații săi, aceștia l-au dezbrăcat de tunica sa, de tunica decorată pe care o purta,

24 l-au luat și l-au aruncat într-o fântână; fântâna era goală, fără pic de apă în ea.

25 Apoi s-au așezat să mănânce. Dintr-odată au observat apropiindu-se o caravană de-a ismaeliților venind din Ghilad și ducând în Egipt, pe cămilele lor, condimente, balsam și smirnă.

26 Iuda le-a zis fraților săi: „Ce câștigăm dacă ne omorâm fratele și-i ascundem sângele?”

27 Haideți să-l vindem ismaeliților și să nu ne întindem mâna asupra lui, căci totuși este fratele nostru, carne din carnea noastră.“ Frații săi au fost de acord.

28 Când s-au apropiat negustorii midianiți, frații săi l-au scos pe Iosif afară din fântână și l-au vândut ismaeliților cu douăzeci de șecheli de argint. Aceștia l-au dus pe Iosif în Egipt.

29 Când Ruben s-a întors la fântână și a văzut că Iosif nu mai era acolo, și-a sfâșiat hainele.

30 Apoi s-a dus la frații săi și le-a zis: „Copilul a dispărut; ce mă fac?”

31 Dar ei au luat tunica lui Iosif, au înjunghiat un țap și au înmuiat tunica în sânge.

32 I-au trimis tunica decorată tatălui lor, zicând: „Am găsit asta; vezi dacă nu este tunica fiului tău.“

33 El a recunoscut-o și a zis: „Este tunica fiului meu! L-a mâncat un animal sălbatic; fără îndoială, Iosif a fost sfâșiat în bucăți.“

34 Atunci Iacov și-a sfâșiat hainele, și-a pus un sac pe coapse și l-a jelit pe fiul său multe zile.

35 Toți fiii și fiicele sale au venit să-l mângâie, dar el n-a vrut să fie mângâiat, ci l-a bocat zicând:

„Jelind voi coborî la fiul meu în Locuința Morților.“

36 Midianiții l-au vândut pe Iosif în Egipt lui Potifar, unul dintre demnitarii lui Faraon și conducător al gărzii.

38 Iuda și Tamar

1 În vremea aceea, Iuda a plecat de la frații săi și s-a așezat în vecinătatea unui adulamit pe care îl chema Hira.

2 Iuda a întâlnit-o acolo pe fiica unui canaanit pe care-l chema Șua, s-a căsătorit cu ea și a intrat la ea.

3 Ea a rămas însărcinată și a născut un fiu căruia Iuda i-a pus numele Er.

4 Ea a rămas din nou însărcinată și a născut un fiu căruia i-a pus numele Onan.

5 A născut un alt fiu și i-a pus numele Șela. Ea l-a născut în Chezib.

6 Iuda i-a luat o soție lui Er, întâiul său născut; numele ei era Tamar.

7 Dar Er, întâiul născut al lui Iuda, era rău înaintea Domnului, iar Domnul l-a omorât.

8 Atunci Iuda i-a zis lui Onan: „Căsătorește-te cu soția fratelui tău și împlinește-ți față de ea datoria de cumnat: ridică-i un urmaș fratelui tău.“

9 Dar pentru că știa că urmașul nu va fi al său, Onan vărsa sămânța pe pământ ori de câte ori intra la soția fratelui său, pentru a nu-i da un urmaș fratelui său.

10 Ceea ce făcea Onan era o nelegiuire înaintea Domnului, așa că Domnul l-a omorât și pe el.

11 Atunci Iuda i-a zis nurorii sale, Tamar: „Rămâi văduvă în casa tatălui tău până va crește fiul meu Șela.“ El spunea însă așa, de teamă ca nu cumva și acesta să moară, ca și frații săi. Astfel, Tamar s-a întors în casa tatălui ei.

12 După mai multă vreme, soția lui Iuda, fiica lui Șua, a murit. După ce a depășit durerea pierderii ei, Iuda s-a dus împreună cu adulamitul Hira, prietenul său, la Timna, la cei care-i tundeau oile.

13 Tamarei i s-a spus: „Socrul tău se duce la Timna, ca să-și tundă oile.“

14 Atunci ea și-a schimbat hainele de văduvă, s-a acoperit cu un văl și s-a înfășurat cu un șal, apoi s-a așezat la intrarea în Enayim, care se află în drum spre Timna. Își dăduse seama că, deși Șela crescuse, ea nu-i fusese dată de soție.

15 Când Iuda a văzut-o, a crezut că este o prostituată, pentru că avea fața acoperită.

16 El s-a îndreptat către ea pe marginea drumului și, fără să știe că era nora sa, i-a zis: - Lasă-mă să intru la tine! - Ce-mi vei da, dacă intri la mine? a întrebat ea.

17 - Îți voi trimite un ied din turmă, a răspuns el. - Doar dacă îmi dai o garanție până îl vei trimite, a spus ea.

18 - Ce garanție să-ți dau? a întrebat el. - Sigiliul tău, șnurul tău și toiagul din mâna ta, a răspuns ea. El i le-a dat și a intrat la ea, iar ea a rămas însărcinată de la el.

19 După aceea ea a plecat îndată, și-a dat jos vălul și s-a schimbat în hainele de văduvă.

20 Când Iuda a trimis iedul prin prietenul său adulamit, ca să recupereze garanția de la femeie, acesta n-a mai găsit-o.

21 El i-a întrebat pe localnici: - Unde este prostituata care stătea lângă drum, la Enayim? - N-a fost aici nici o prostituată, au răspuns ei.

22 El s-a întors la Iuda și i-a zis: - N-am găsit-o; mai mult, localnicii au zis că n-a fost nici o prostituată acolo.

23 Iuda a răspuns: - Să țină ce a luat, numai să nu ne facem de râs; am trimis acest ied, dar n-ai mai găsit-o.

24 După trei luni, lui Iuda i s-a spus: - Nora ta, Tamar, s-a prostituat și chiar a rămas însărcinată în urma desfrânării ei. - Scoateți-o afară ca să fie arsă! a spus Iuda.

25 Pe când era scoasă afară, ea i-a trimis vorbă socrului ei: „Proprietarul acestor lucruri m-a lăsat însărcinată; vezi dacă recunoști ale cui sunt acest sigil, șnur și toiag.“

26 Iuda le-a recunoscut și a zis: „Ea este mai puțin vinovată decât mine, pentru că nu i-am dat-o de

soție fiului meu Șela.“ De atunci nu s-a mai apropiat de ea.

27 Când i-a venit vremea să nască, în pântecele ei se aflau gemeni.

28 În timpul nașterii, unul dintre ei a scos mâna; moașa i-a apucat-o și a legat-o cu un fir roșu, zicând: „Acesta a ieșit primul!“

29 Dar el și-a tras mâna înapoi și a ieșit fratele său; atunci ea a zis: „Ce spărtură ai făcut!“ De aceea i s-a pus numele Peret.

30 După aceea a ieșit fratele său, cel cu firul roșu legat la mână și i s-a pus numele Zerah.

39 *Iosif și soția lui Potifar*

1 Iosif a fost dus în Egipt, iar Potifar, conducător al gărzii și unul dintre demnitarii lui Faraon, l-a cumpărat de la ismaeliții care l-au adus acolo.

2 Domnul a fost cu Iosif, astfel încât acesta a prosperat și a locuit în casa stăpânului său egiptean.

3 Stăpânul său a observat că Domnul era cu Iosif și că făcea ca toate să prospere în mâna lui.

4 Iosif a găsit bunăvoință la el și i-a slujit, iar stăpânul său l-a rânduit supraveghetor al palatului său și i-a dat în grijă toată gospodăria sa.

5 De când l-a făcut supraveghetor peste palatul său și peste toată gospodăria sa, Domnul a binecuvântat palatul egipteanului de dragul lui Iosif; binecuvântarea Domnului era peste toată gospodăria sa, inclusiv peste ce avea pe câmp.

6 Astfel, stăpânul a lăsat în grija lui Iosif tot ce avea și n-avea altă grijă decât să mănânce. Iosif era chipeș și arătos.

7 După o vreme, soția stăpânului său a pus ochii pe Iosif și i-a zis: - Culcă-te cu mine!

8 Dar el a refuzat și i-a răspuns: - Stăpânul meu n-are nici o grijă în ce privește gospodăria, dându-mi în grijă tot ce are.

9 Nimeni nu este mai mare în această gospodărie decât mine, iar el nu m-a oprit de la nimic, în afară de tine, pentru că ești soția lui. Deci cum aş putea să fac răul acesta mare și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?

10 Deși ea îi vorbea lui Iosif în fiecare zi, el n-a ascultat-o nici ca să se culce cu ea, nici să stea în prezența ei.

11 Într-o zi însă, când Iosif a intrat în palat ca să-și îndeplinească slujba și nimeni altcineva dintre sclavii palatului nu era acolo,

12 ea l-a prins de haină, poruncindu-i: „Culcă-te cu mine!“ Dar el și-a lăsat haina în mâna ei și a fugit afară.

13 Când a văzut că el și-a lăsat haina în mâna ei și a fugit afară,

14 i-a chemat pe sclavii palatului și le-a zis:

„Vedeți, soțul meu ne-a adus un evreu ca să-și bată joc de noi. El a intrat la mine ca să se culce cu mine, dar eu am țipat cât am putut,

15 iar când el a auzit că țip cu putere, și-a lăsat haina lângă mine și a fugit afară.“

16 Ea i-a ținut haina lângă ea, până când a venit stăpânul său acasă

17 și i-a spus și lui aceleași lucruri: „Sclavul acela evreu, pe care ni l-ai adus, a intrat la mine ca să-și bată joc de mine,

18 dar, când am țipat cu putere, și-a lăsat haina lângă mine și a fugit afară.“

19 Când stăpânul său a auzit acuzele soției sale, care spunea: „Așa s-a purtat sclavul tău cu mine!“, s-a aprins de mânie,

20 l-a luat pe Iosif și l-a aruncat în temniță, în locul în care erau închiși prizonierii regelui; și acolo a rămas.

21 Dar Domnul a fost cu Iosif, i-a arătat îndurare și a făcut ca el să găsească bunăvoință la comandantul temniței.

22 Comandantul temniței i-a dat în grija lui Iosif pe toți cei închiși în temniță; tot ceea ce se făcea acolo, se făcea prin el.

23 Comandantul temniței nu se mai îngrijea de nimic din ceea ce era în responsabilitatea lui Iosif, pentru că Domnul era cu el și îl ajuta să prospere în tot ceea ce făcea.

40 *Visele celor doi demnitari ai lui*

Faraon

1 După toate acestea, paharnicul și brutarul monarhului Egiptului au păcătuit împotriva stăpânului lor, monarhul Egiptului.

2 Faraon s-a mâniat pe cei doi demnitari ai săi, pe căpetenia paharnicilor și pe căpetenia brutarilor,

3 și i-a pus sub pază în palatul căpeteniei gărzii, în aceeași temniță în care era închis și Iosif.

4 Conducătorul gărzii i-a dat în grija lui Iosif și el i-a slujit, iar aceștia au rămas sub pază pentru o vreme.

5 Într-o noapte, amândoi, atât paharnicul, cât și brutarul monarhului Egiptului, care erau întemnițați, au avut câte un vis, fiecare vis cu semnificația lui.

6 Dimineața, când a venit la ei, Iosif a observat că erau tulburați.

7 El i-a întrebat pe demnitarii lui Faraon, care erau sub pază împreună cu el în palatul stăpânului său: - De ce sunteți atât de abătuți astăzi?

8 - Am avut niște vise, dar nu este nimeni care să ni le poată interpreta, au răspuns ei. Atunci Iosif le-a zis: - Oare nu lui Dumnezeu îi aparțin interpretările viselor? Istorisiți-mi mie visele.

9 Căpetenia paharnicilor i-a istorisit visul său lui Iosif: - În visul meu am văzut o viță

10 care avea trei ramuri. Imediat după ce a înmugurit, i s-a deschis floarea, iar ciorchinii s-au făcut struguri copti.

11 Eu aveam cupa lui Faraon în mână, am luat strugurii, apoi i-am stors în cupă și am pus cupa în mâna lui Faraon.

12 Iosif i-a zis: - Aceasta este interpretarea visului: cele trei ramuri reprezintă trei zile;

13 peste trei zile, Faraon îți va înălța capul și te va repune în slujbă, iar tu vei pune cupa în mâna sa, așa cum făceai înainte, când erai paharnicul lui.

14 Dar când îți va merge bine, adu-ți aminte de mine, arată-ți îndurarea față de mine, vorbindu-i lui Faraon despre mine și scoate-mă din această temniță,

15 pentru că am fost luat cu forța din țara evreilor și nici chiar aici n-am făcut nimic pentru care să merit să fiu aruncat în temniță.

16 Când căpetenia brutarilor a văzut că Iosif a dat o interpretare îmbucurătoare, i-a zis: - Și eu am avut un vis! Se făcea că pe capul meu se aflau trei coșuri de pâine;

17 în coșul de deasupra erau tot felul de aluaturi coapte pentru Faraon, dar păsările le mâncau din coșul de pe capul meu.

18 Iosif i-a răspuns: - Aceasta este interpretarea visului: cele trei coșuri reprezintă trei zile;

19 peste trei zile, Faraon îți va tăia capul și te va spânzura de un copac, iar carnea îți-o vor mânca păsările.

20 A treia zi, Faraon și-a sărbătorit ziua de naștere și le-a dat un ospăț tuturor slujitorilor săi. Dintre demnitarii săi, Faraon a înălțat capul căpeteniei paharnicilor și pe al căpeteniei brutarilor.

21 El a repus în slujbă pe căpetenia paharnicilor, care a pus din nou cupa în mâna lui Faraon,

22 însă pe căpetenia brutarilor a spânzurat-o, întocmai cum le interpretase Iosif.

23 Dar căpetenia paharnicilor nu și-a mai adus aminte de Iosif, ci l-a uitat.

41 *Visele lui Faraon*

1 După doi ani, Faraon a visat că stătea pe malul Nilului

2 și că din Nil au ieșit șapte vaci frumoase și grase, care pășteau între trestii.

3 După ele au ieșit din Nil alte șapte vaci urâte și sfrijite, care s-au așezat lângă celelalte vaci, pe malul Nilului.

4 Vacile urâte și sfrijite le-au mâncat pe cele șapte vaci frumoase și grase. Atunci Faraon s-a trezit din somn.

5 Apoi a adormit din nou și a avut un alt vis: șapte spice de grâu, grase și bune, creșteau pe același pai.

6 După ele au răsărit șapte spice slabe și arse de vântul de răsărit.

7 Spicele slabe le-au înghițit pe cele șapte spice grase și pline. Atunci Faraon s-a trezit din somn; acestea au fost visele sale.

8 Dimineața duhul său era tulburat; el a trimis să-i cheme pe toți magicienii și pe toți înțelepții Egiptului, cărora le-a istorisit visele, dar nimeni n-a putut să i le interpreteze.

9 Atunci căpetenia paharnicilor i-a zis lui Faraon: „Mi-aduc astăzi aminte de greșeala mea;

10 Faraon s-a mâniat odată pe slujitorii săi și ne-a pus sub pază, în casa conducătorului gărzii, pe mine și pe căpetenia brutarilor.

11 El și cu mine am avut în aceeași noapte câte un vis, fiecare vis având o interpretare proprie.

12 Împreună cu noi, se afla acolo și un tânăr evreu, sclav al conducătorului gărzii. I-am istorisit acestuia visele noastre, iar el ni le-a interpretat, dând fiecărui vis o interpretare proprie.

13 Și s-a întâmplat exact așa cum ni le-a interpretat el: pe mine Faraon m-a repus în slujbă, iar pe brutar l-a spânzurat.“

14 Atunci Faraon a trimis după Iosif, iar el a fost scos repede din temniță. Iosif s-a ras, și-a schimbat hainele și s-a prezentat înaintea lui Faraon.

15 Acesta i-a zis: - Am avut un vis, dar nu este nimeni care să-l poată interpreta. Am auzit că tu poți interpreta un vis imediat ce-l auzi.

16 - Nu eu, ci Dumnezeu îi va da lui Faraon un răspuns prielnic, i-a răspuns Iosif.

17 Atunci Faraon i-a zis lui Iosif: - Am visat că stăteam pe malul Nilului

18 și că din Nil au ieșit șapte vaci frumoase și grase, care pășteau între trestii.

19 După ele au ieșit alte șapte vaci mici, foarte urâte și sfrijite. Niciodată n-am văzut vaci atât de urâte în toată țara Egiptului.

20 Vacile sfrijite și urâte le-au mâncat pe primele șapte vaci grase;

21 dar după ce le-au mâncat, nimeni nu și-ar fi dat seama că au făcut acest lucru, pentru că erau la fel de sfrijite ca și înainte. Apoi m-am trezit.

22 Am adormit din nou și am avut un alt vis: șapte spice de grâu, pline și bune, creșteau pe același pai.

23 După ele au răsărit șapte spice uscate, slabe și arse de vântul de răsărit.

24 Spicele slabe le-au înghițit pe cele șapte spice bune. Le-am spus magicienilor aceste vise, dar nici unul nu mi le-a putut explica.

25 Atunci Iosif i-a zis lui Faraon: - Visele lui Faraon reprezintă același lucru; Dumnezeu i-a descoperit ce urmează să facă.

26 Cele șapte vaci bune reprezintă șapte ani, iar cele șapte spice bune reprezintă tot șapte ani; este un singur vis.

27 Cele șapte vaci slabe și urâte, care au ieșit după primele, reprezintă șapte ani, ca și cele șapte spice goale, arse de vântul de răsărit. Ele reprezintă șapte ani de foamete.

28 Se va întâmpla exact așa cum i-am spus lui Faraon; Dumnezeu i-a arătat lui Faraon ce urmează să facă.

29 Vor veni șapte ani de mare belșug în toată țara Egiptului.

30 După ei vor veni șapte ani de foamete, astfel încât tot belșugul din țara Egiptului va fi uitat. Foametea va pustii țara;

31 belșugul nu va mai fi cunoscut în țară din cauza foametei care va urma, pentru că ea va fi foarte grea.

32 Visul i-a fost arătat lui Faraon în două feluri, pentru că acest lucru este hotărât de Dumnezeu, iar Dumnezeu îl va împlini în curând.

33 De aceea Faraon să aleagă acum un om priceput și înțelept și să-l pună conducător peste țara Egiptului.

34 Faraon să rânduiască supraveghetori peste țara Egiptului și să ia o cincime din rodul țării în timpul celor șapte ani de belșug.

35 Ei să strângă toată hrana din acești ani buni care vin, să pună grâul pentru hrana celor din cetăți sub stăpânirea lui Faraon și să-l păzească.

36 Hrana aceea va fi o rezervă pentru țară în cei șapte ani de foamete care vor veni peste țara Egiptului, astfel încât țara să nu piară în timpul foametei.

Înălțarea lui Iosif

37 Lui Faraon și tuturor slujitorilor săi li s-a părut potrivit planul.

38 Așa că el le-a zis slujitorilor săi: „Vom putea noi găsi pe cineva ca acesta, în care să fie Duhul lui Dumnezeu?”

39 Apoi Faraon i-a zis lui Iosif: - Pentru că Dumnezeu ți-a descoperit toate acestea, nu este nimeni la fel de priceput și de înțelept ca tine.

40 De aceea tu vei fi conducător peste curtea mea și tot poporul meu va asculta de cuvântul tău; doar în ce privește tronul, eu voi fi mai mare decât tine.

41 Așadar, te-am pus conducător peste toată țara Egiptului.

42 Faraon și-a scos inelul cu sigiliu din deget și l-a pus pe degetul lui Iosif. L-a îmbrăcat în haine de in subțire, iar în jurul gâtului i-a pus un lanț de aur.

43 Apoi l-a pus în carul care venea după al său și înaintea lui se striga: „Plecați genunchiul!” Astfel, Faraon l-a pus pe Iosif conducător peste tot Egiptul.

44 De asemenea, el i-a mai spus lui Iosif: - Eu sunt Faraon, dar fără consimțământul tău nimeni nu va face nimic în toată țara Egiptului.“

45 Faraon i-a pus lui Iosif numele Țafnat-Paneah și i-a dat-o de soție pe Asnat, fiica lui Poti-Fera, preotul din On. Iosif a plecat prin țara Egiptului.

46 El avea treizeci de ani când a intrat în slujba monarhului Egiptului. Iosif a ieșit de la Faraon și a călătorit prin tot Egiptul.

47 În timpul celor șapte ani de belșug, pământul a rodit foarte mult.

48 În timpul acestor șapte ani de belșug din țara Egiptului, Iosif a adunat toată hrana și a depozitat-o în cetăți; în fiecare cetate el a depozitat hrana care provenea de pe câmpurile din jur.

49 Astfel, Iosif a strâns foarte mult grâu, ca nisipul mării, încât a încetat să-l mai cântărească, deoarece era foarte mult.

50 Înainte să vină anii de foamete, Asnat, fiica lui Poti-Fera, preotul din On, i-a născut lui Iosif doi fii.

51 Iosif i-a pus întâiului său născut numele Manase, zicând: „Aceasta pentru că Dumnezeu m-a făcut să uit toate necazurile mele și toată familia tatălui meu.“

52 Celui de-al doilea fiu i-a pus numele Efraim, zicând: „Aceasta pentru că Dumnezeu m-a făcut roditor în țara durerii mele.“

53 Cei șapte ani de belșug din țara Egiptului s-au sfârșit

54 și au început șapte ani de foamete, așa cum a spus Iosif. În toate țările era foamete, dar în toată țara Egiptului era pâine.

55 Când toată țara Egiptului a flămânzit, poporul a strigat către Faraon după pâine. Faraon le-a zis tuturor egiptenilor: „Mergeți la Iosif, și el vă va spune ce să faceți!”

56 Foametea a cuprins întreaga țară, iar Iosif a deschis toate locurile cu provizii și le-a vândut grâu egiptenilor, deoarece foametea era grea în Egipt.

57 Și, pentru că în toate țările foametea era grea, veneau în Egipt oameni din toate țările, ca să cumpere grâu de la Iosif.

42 Prima călătorie a fraților lui Iosif în Egipt

1 Când Iacov a aflat că în Egipt se găsește grâu, le-a zis fiilor săi: „De ce stați și vă uitați unii la alții?”

2 Am auzit că în Egipt se găsește grâu; duceți-vă și cumpărați-ne de acolo grâu, pentru ca să trăim și să nu murim.“

3 Zece dintre frații lui Iosif s-au dus să cumpere grâu din Egipt.

4 Dar Iacov nu l-a trimis și pe Beniamin, fratele lui Iosif, împreună cu frații săi, pentru că se gândea să nu i se întâmple vreo nenorocire.

5 Astfel, pentru că și în Canaan era foamete, fiii lui Israel s-au dus să cumpere grâu din Egipt împreună cu alți oameni care mergeau într-acolo.

6 Iosif era stăpânul țării, cel care vindea hrană întregului popor al țării. Când frații lui Iosif au ajuns la el, s-au plecat cu fața până la pământ înaintea lui.

7 De îndată ce și-a văzut frații, Iosif i-a recunoscut, dar s-a prefăcut că nu-i cunoaște și le-a vorbit cu asprime. - De unde veniți? i-a întrebat el. - Venim din Canaan, ca să cumpărăm hrană, au răspuns ei.

8 Iosif i-a recunoscut pe frații săi, dar ei nu l-au recunoscut pe el.

9 El și-a amintit visele pe care le-a avut despre ei și le-a zis: - Voi sunteți iscoade și ați venit să vedeți unde este țara neprotejată!

10 - Nu, stăpâne, au răspuns ei, slujitorii tăi au venit să cumpere hrană.

11 Toți suntem fiii aceluiasi om. Suntem oameni cinstiți; slujitorii tăi nu sunt iscoade.

12 Dar el le-a zis: - Nu e adevărat, ci voi ați venit să vedeți unde este țara neprotejată!

13 Ei au răspuns: - Noi, slujitorii tăi, suntem doisprezece frați, fiii aceluiasi om din Canaan; cel mai mic este acum cu tatăl nostru, iar unul nu mai este.

14 Dar Iosif le-a zis: - Sunteți iscoade, așa cum v-am spus!

15 Iată cum veți fi testați: pe viața lui Faraon că nu veți pleca din acest loc decât dacă vine aici fratele vostru mai mic!

16 Trimiteți-l pe unul dintre voi să-l aducă pe fratele vostru, iar ceilalți să rămână în temniță, pentru ca vorbele voastre să fie puse la încercare și să se vadă dacă spuneți adevărul; dacă nu, pe viața lui Faraon, cu siguranță că sunteți iscoade!

17 Și i-a aruncat pe toți în temniță pentru trei zile.

18 A treia zi, Iosif le-a zis: - Faceți acest lucru și veți trăi; eu mă tem de Dumnezeu.

19 Dacă sunteți oameni cinstiți, unul dintre voi să rămână aici în temniță, iar ceilalți mergeți, duceți grâu familiilor voastre înfometate

20 și aduceți-mi-l pe fratele vostru mai mic. Așa vor fi verificate cuvintele voastre și nu veți muri. Ei au făcut întocmai.

21 Și-au zis unul altuia: - Cu siguranță plătim pedeapsa pentru ceea ce i-am făcut fratelui nostru, pentru că i-am văzut durerea sufletului când ne ruga pentru viața lui, dar nu l-am ascultat. De aceea a venit peste noi necazul acesta.

22 Ruben le-a răspuns: - Nu v-am spus eu să nu păcătuiești împotriva băiatului? Dar nu m-ați ascultat. Acum trebuie să dăm socoteală de sângele lui.

23 Ei nu știau că Iosif îi înțelege, pentru că vorbea cu ei printr-un traducător.

24 Iosif a plecat de lângă ei și a început să plângă. Apoi s-a întors și le-a vorbit din nou. L-a luat pe Simeon și l-a legat în prezența lor.

25 Apoi a dat poruncă să li se umple sacii cu grâu, să se pună fiecăruia argintul înapoi în sac și să li se

dea provizii pentru drum. După ce li s-au făcut aceste lucruri,

26 ei au încărcat grâul pe măgari și au plecat.

27 Când unul dintre ei și-a deschis sacul ca să dea măgarului său nutreț, în locul în care au înnoptat, și-a văzut argintul la gura sacului.

28 El le-a zis fraților săi: „Argintul mi-a fost dat înapoi; este aici în sacul meu!“ Atunci li s-au înmuiat inimile și și-au zis unul altuia tremurând: „Ce ne-a făcut Dumnezeu?“

29 Când au ajuns la tatăl lor, Iacov, în Canaan, i-au povestit tot ce li se întâmplase. Ei au zis:

30 - Acel om, stăpânul țării, ne-a vorbit aspru și ne-a luat drept iscoade ale țării.

31 Dar noi i-am spus: „Suntem oameni cinstiți, nu suntem iscoade.

32 Suntem doisprezece frați, fiii aceluiasi tată; unul dintre noi nu mai este, iar cel mai mic este acum cu tatăl nostru în Canaan.“

33 Atunci, omul acela, stăpânul țării, ne-a spus: „Iată cum voi ști dacă sunteți oameni cinstiți: lăsați-l pe unul dintre voi cu mine, luați grâu pentru familiile voastre înfometate și plecați.

34 Dar aduceți-mi-l pe fratele vostru mai mic și voi ști că nu sunteți iscoade, ci oameni cinstiți. Apoi vi-l voi da înapoi pe fratele vostru și veți putea face negoț în țară.“

35 Când și-au golit sacii, fiecare a găsit în sacul său punga cu argint. Văzând pungile cu argint, ei și tatăl lor s-au temut.

36 Tatăl lor, Iacov, le-a zis: - Voi m-ați lăsat fără copii. Iosif nu mai este, Simeon nu mai este și acum vreți să-l luați și pe Benjamin. Toate acestea sunt împotriva mea!

37 Atunci Ruben i-a zis tatălui său: - Să-i omori pe cei doi fii ai mei, dacă nu ți-l voi aduce înapoi pe Benjamin. Lasă-l în grija mea și ți-l voi aduce înapoi.

38 Dar el a răspuns: - Fiul meu nu va merge cu voi, pentru că fratele său este mort și doar el a mai rămas. Dacă i se va întâmpla vreo nenorocire în călătoria pe care o faceți, cu durere îmi veți coborî capul încărunțit în Locuința Morților.

43 *A doua călătorie a fraților lui Iosif în Egipt*

1 Foamea era grea în țară.

2 Când au terminat de mâncat grâul pe care-l aduseseră din Egipt, tatăl lor le-a zis: - Duceți-vă din nou și cumpărați-ne puțină mâncare.

3 Dar Iuda i-a răspuns: - Omul acela ne-a avertizat clar, poruncindu-ne să nu mai dăm ochii cu el dacă fratele nostru nu este cu noi.

4 Dacă-l vei trimite pe fratele nostru cu noi, ne vom duce și-ți vom cumpăra mâncare.

5 Dar dacă nu-l vei trimite, nu ne vom duce, pentru că acel om ne-a zis: „Să nu mai dați ochii cu mine dacă fratele vostru nu este cu voi.”

6 Atunci Israel le-a zis: - De ce v-ați purtat așa de rău cu mine și i-ați spus acelui om că mai aveți un frate?

7 Ei i-au răspuns: - Omul acela ne-a pus întrebări amănunțite în legătură cu noi și cu familia noastră, zicând: „Mai trăiește tatăl vostru? Mai aveți vreun frate?” Noi i-am răspuns la aceste întrebări. De unde era să știm că ne va cere să-l aducem pe fratele nostru?

8 Atunci Iuda i-a zis tatălui său, Israel: - Trimite băiatul cu mine; vom pleca imediat, pentru ca noi, tu și copiii noștri să trăim și să nu murim.

9 Eu însumi voi răspunde pentru el; din mâna mea îl vei cere. Dacă nu ți-l voi aduce înapoi și dacă nu-l voi pune înaintea ta, voi fi vinovat înaintea ta toată viața.

10 Dacă n-am fi întârziat, cu siguranță că ne-am fi întors de două ori până acum.

11 Atunci, tatăl lor, Israel, le-a zis: - Dacă așa trebuie, atunci așa să faceți. Luați cu voi câteva dintre cele mai alese produse ale țării și duceți-le ca dar acelui om: puțin balsam, puțină miere, condimente, mir, fistic și migdale.

12 Luați de două ori mai mult argint, pentru că trebuie să dați înapoi argintul care a fost pus la gura sacilor voștri. Poate a fost o greșeală.

13 Luați-l și pe fratele vostru și mergeți din nou la omul acela.

14 Dumnezeu cel Atotputernic să vă dea milă înaintea acelui om, pentru ca el să-i trimită înapoi pe celălalt frate al vostru și pe Benjamin. Cât despre mine, dacă trebuie să fiu lipsit de copii, atunci lipsit să fiu.

15 Oamenii au luat cu ei darul, argintul – de două ori mai mult – și pe Benjamin, s-au dus în Egipt și s-au prezentat înaintea lui Iosif.

16 Când l-a văzut pe Benjamin cu ei, Iosif i-a poruncit administratorului gospodăriei sale:

„Condu-i pe acești oameni înăuntru, taie un animal și pregătește-l, pentru că vor prânzi împreună cu mine.“

17 Administratorul a făcut așa cum i-a poruncit Iosif și i-a condus pe oameni în palatul lui Iosif.

18 Lor le-a fost frică, pentru că au fost duși în palatul lui Iosif și și-au zis: „Am fost aduși înăuntru din cauza argintului care a fost pus în sacii noștri prima dată, pentru ca să ne atace, să ne biruiască, să ne înrobească și să ne ia măgarii.“

19 Ei s-au apropiat de administratorul gospodăriei lui Iosif și au vorbit cu el la intrarea în palat.

20 Ei i-au zis: - Iartă-ne, domnul nostru ... noi am mai venit o dată aici să cumpărăm mâncare,

21 dar când am ajuns la locul unde am înnoptat și ne-am deschis sacii, am găsit la gura sacilor fiecăruia tot argintul nostru. Așa că l-am adus înapoi.

22 Am mai adus cu noi și alt argint ca să cumpărăm mâncare. Nu știm cine ne-a pus argintul înapoi în saci.

23 El le-a răspuns: - Totul este în ordine, nu vă temeți. Dumnezeu vostru, Dumnezeul tatălui vostru, v-a pus o comoară în saci; eu am primit argintul vostru. Apoi l-a adus la ei și pe Simeon.

24 Administratorul i-a condus pe oameni în palatul lui Iosif și le-a dat apă ca să-și spele picioarele și nutreț pentru măgari.

25 Ei au pregătit darul pentru Iosif care urma să vină la prânz, pentru că au auzit că vor mânca acolo.

26 Când Iosif a venit acasă, ei i-au oferit darul pe care-l aduseseră în palat și s-au prosternat înaintea lui.

27 El i-a întrebat de sănătate și le-a zis: - Este sănătos bătrânul vostru tată despre care mi-ați vorbit? Mai trăiește?

28 Ei i-au răspuns: - Da, slujitorul tău, tatăl nostru, este sănătos! Mai trăiește! Apoi s-au plecat și i s-au închinat.

29 El l-a observat pe fratele său Benjamin, fiul mamei sale, și a întrebat: „Acesta este fratele vostru mai mic despre care mi-ați vorbit?“ Apoi a adăugat: „Dumnezeu să-ți dea har, fiule!“

30 Fiind foarte emoționat la vederea fratelui său, Iosif a ieșit în grabă și a căutat un loc unde să plângă. A intrat într-o cameră și a plâns acolo.

31 Apoi și-a spălat fața, a revenit și, stăpânindu-se, a poruncit: „Aduceți de mâncare!“

32 Pe el l-au servit separat, pe frații săi, separat, iar pe egiptenii care mâncau împreună cu el, separat, pentru că egiptenii nu puteau mânca cu evreii, aceasta fiind pentru ei o urâciune.

33 Frații săi s-au așezat înaintea lui, în ordinea vârstei, de la întâiul născut până la cel mai tânăr și se uitau unii la alții cu mirare.

34 Li s-au servit câte o porție de la masa lui Iosif, dar porția lui Beniamin era de cinci ori mai mare decât a celorlalți. Ei au băut și s-au bucurat împreună cu el.

44 **1** După aceea, Iosif i-a poruncit administratorului gospodăriei sale: „Umple sacii acestor oameni cu mâncare, atât cât pot duce și pune argintul fiecăruia la gura sacului său.

2 Pune cupa mea de argint la gura sacului celui mai mic, împreună cu argintul pentru grâu.“

Administratorul a făcut așa cum i-a poruncit Iosif.

3 Cum s-a făcut dimineață, oamenii au fost trimiși cu măgarii lor.

4 Ei au ieșit din cetate, dar n-au ajuns prea departe, când Iosif i-a poruncit administratorului gospodăriei sale: „Scoală-te, urmărește-i pe acei oameni, iar când îi vei ajunge, întreabă-i: «De ce ați răsplătit binele cu rău?»

5 Nu este aceasta cupa din care bea stăpânul meu și pe care o folosește el pentru ghicire? Rău lucru ați făcut.»“

6 Când i-a ajuns, administratorul le-a spus aceste cuvinte.

7 - De ce spune stăpânul nostru aceste cuvinte? i-au răspuns ei. Nici gând ca slujitorii tăi să fi făcut acest lucru!

8 Noi ți-am adus înapoi din Canaan argintul pe care-l găsisem la gura sacilor noștri; cum să fi furat argint sau aur din palatul stăpânului tău?

9 Fie ca acela dintre slujitorii tăi, la care va fi găsită cupa, să moară, iar noi ceilalți să devenim sclavii stăpânului nostru.

10 - Fie așa cum ați spus, le-a zis el; cel la care va fi găsită cupa va fi sclavul meu, dar voi ceilalți veți fi considerați nevinovați.

11 Fiecare și-a dat repede jos sacul și l-a deschis.

12 El a căutat cupa începând cu cel mai mare și terminând cu cel mai mic, iar aceasta a fost găsită în sacul lui Beniamin.

13 Atunci ei și-au sfâșiat hainele, fiecare și-a încărcat măgarul și s-au întors în cetate.

14 Iuda și frații săi au intrat în palatul lui Iosif, pe când el era încă acolo și s-au prosternat înaintea lui.

15 Iosif i-a întrebat: - Ce înseamnă lucrul acesta pe care l-ați făcut? Nu știți că un om ca mine poate ghici?

16 Iuda i-a răspuns: - Ce putem să-i spunem stăpânului nostru? Ce putem spune? Cum să ne dezvinovățim? Dumnezeu a descoperit vina slujitorilor tăi; suntem sclavii stăpânului nostru, noi și cel la care a fost găsită cupa.

17 Dar el a zis: - Nici gând să fac acest lucru! Doar cel la care a fost găsită cupa va fi sclavul meu, iar voi ceilalți mergeți în pace la tatăl vostru.

18 Atunci Iuda s-a apropiat de el și i-a zis: - Stăpânul meu, te rog, dă-i voie slujitorului tău să-i spună ceva stăpânului meu și să nu te mânie pe slujitorul tău, pentru că tu ești ca Faraon.

19 Stăpânul meu i-a întrebat pe slujitorii săi, dacă avem tată și dacă mai avem vreun alt frate.

20 Noi i-am răspuns stăpânului nostru că avem un tată în vârstă, care mai are un fiu mai tânăr ce i s-a născut la bătrânețe. Fratele său este mort, doar el a mai rămas dintre copiii mamei sale, iar tatăl său îl iubește.

21 Atunci tu le-ai cerut slujitorilor tăi să-l aducă la tine ca să-l vezi cu ochii tăi.

22 Noi i-am spus stăpânului nostru că băiatul nu poate pleca de lângă tatăl său, pentru că, dacă ar pleca, tatăl său ar muri.

23 Dar tu le-ai spus slujitorilor tăi că, dacă fratele nostru mai mic nu vine cu noi, să nu mai dăm ochii cu tine.

24 Când ne-am întors la slujitorul tău, tatăl meu, i-am făcut cunoscute cuvintele stăpânului nostru.

25 Când tatăl nostru ne-a cerut să ne întoarcem și să mai cumpărăm niște mâncare,

26 noi i-am răspuns că nu putem merge decât dacă va veni cu noi și fratele nostru mai mic, pentru că nu putem să dăm ochii cu tine dacă fratele nostru mai mic nu este cu noi.

27 Atunci slujitorul tău, tatăl meu, ne-a amintit ceea ce știam, și anume că soția sa i-a născut doi fii,

28 dintre care unul a plecat și se crede că a fost sfâșiat de fiare, pentru că nu a mai fost văzut de atunci

29 și că, dacă i l-am lua și pe acesta și i se va întâmpla vreo nenorocire, cu durere îi vom coborî capul încărunțit în Locuința Morților.

30 De aceea, dacă mă voi întoarce la slujitorul tău, tatăl meu, și băiatul nu va fi cu noi, pentru că el este atașat de băiat,

31 va muri când va vedea că băiatul nu este cu noi; iar slujitorii tăi vor coborî cu durere capul încărunțit al slujitorului tău, tatăl nostru, în Locuința Morților.

32 Slujitorul tău s-a pus garant la tatăl meu pentru băiat, promițând că dacă nu i-l voi aduce înapoi, voi fi vinovat înaintea tatălui meu toată viața.

33 Astfel dar dă-i voie, te rog, slujitorului tău să rămână ca sclav al stăpânului meu în locul băiatului și dă-i voie băiatului să se întoarcă cu frații săi.

34 Cum să mă întorc la tatăl meu dacă băiatul nu este cu mine? Să nu văd durerea care va veni asupra tatălui meu!

45 *Iosif li se face cunoscut fraților săi*

1 Atunci Iosif nu s-a mai putut stăpâni înaintea tuturor celor ce se aflau acolo și a poruncit: „Să iasă toată lumea afară!“ Astfel, nici unul n-a rămas cu el atunci când Iosif s-a făcut cunoscut fraților săi.

2 Și a plâns atât de tare, încât l-au auzit și egiptenii, și curtea lui Faraon.

3 Iosif le-a zis fraților săi: „Eu sunt! Iosif! Mai trăiește tatăl meu?“ Dar frații săi nu i-au putut răspunde, pentru că au înlemnit în prezența sa.

4 Atunci Iosif le-a zis fraților săi: „Apropiați-vă de mine!“ Ei s-au apropiat de el, iar el le-a zis: „Eu sunt fratele vostru Iosif, cel pe care l-ați vândut în Egipt!“

5 Acum nu vă întristați și nu vă mâniați pe voi înșivă pentru că m-ați vândut aici, fiindcă Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră pentru a vă păstra în viață.

6 Deoarece foametea durează de doi ani pe pământ și vor mai fi încă cinci ani în care nu se va ara și nu se va secera,

7 Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră pentru a vă păstra o rămășiță pe pământ și pentru a vă salva viețile printr-o mare eliberare.

8 Așadar, nu voi m-ați trimis aici, ci Dumnezeu; El m-a făcut tată pentru Faraon, stăpân al curții sale și domnitor peste toată țara Egiptului.

9 Duceți-vă repede la tatăl meu și spuneți-i că așa vorbește fiul său Iosif: «Dumnezeu m-a făcut stăpân peste tot Egiptul; vino la mine fără întârziere.

10 Vei locui în ținutul Goșen și vei fi lângă mine, tu, copiii tăi, nepoții tăi, turmele, cirezile tale și tot ceea ce este al tău.

11 Acolo îți voi purta de grijă, căci mai sunt încă cinci ani de foamete, pentru ca să nu sărăcești tu, familia ta și gospodăria ta.»

12 Voi înșivă și fratele meu Benjamin vedeți că eu sunt cel care vă vorbește.

13 Să-i spuneți tatălui meu despre toată gloria pe care o am în Egipt și despre tot ce ați văzut; grăbiți-vă și aduceți-l pe tatăl meu aici.“

14 Apoi l-a îmbrățișat pe fratele său Benjamin și a plâns, în timp ce Benjamin plângea și el pe umărul lui.

15 Iosif i-a sărutat pe toți frații săi și a plâns pe umerii lor; după aceea frații săi au vorbit cu el.

16 Când Faraon și slujitorii săi au auzit că au venit frații lui Iosif, s-au bucurat.

17 Faraon i-a poruncit lui Iosif să le spună fraților săi următoarele: „Încărcați-vă animalele și întoarceți-vă în Canaan.

18 Luați-l pe tatăl vostru și familiile voastre și veniți la mine; eu vă voi da ce este mai bun în țara Egiptului și veți mânca ce este mai bun în țară.“

19 El i-a poruncit să le mai spună astfel: „Luați din țara Egiptului niște care pentru copiii și soțiile voastre, luați-l pe tatăl vostru și veniți.

20 Nu vă gândiți la bunurile voastre, pentru că tot ce este mai bun în Egipt va fi al vostru.“

21 Fiii lui Israel au făcut întocmai. Iosif le-a dat care după porunca lui Faraon și provizii pentru drum.

22 Fiecăruia i-a dat câte un rând de haine, dar lui Benjamin i-a dat trei sute de șecheli de argint și cinci rânduri de haine.

23 Tatălui său i-a trimis zece măgari încărcăți cu ce era mai bun în Egipt și zece măgărițe încărcate cu grâu, pâine și provizii pentru drum.

24 Iosif i-a trimis pe frații săi și la despărțire le-a zis: „Să nu vă certați pe drum!“

25 Ei au plecat din Egipt, s-au dus la tatăl lor, Iacov, în Canaan

26 și i-au zis: „Iosif trăiește! Chiar el este domnitor peste toată țara Egiptului!“ Însă inima lui Iacov a rămas rece, pentru că nu-i credea.

27 Dar când i-au istorisit tot ceea ce le spusese Iosif și când a văzut carele pe care le trimisese Iosif să-l ducă, duhul tatălui lor, Iacov, s-a înviorat.

28 Israel a zis: „Destul! Iosif, fiul meu, încă trăiește. Trebuie să merg să-l văd înainte de a muri.“

46 *Iacov și familia sa merg în Egipt*

- 1** Israel a pornit în călătorie cu tot ce avea, iar când a ajuns la Beer-Șeba, a adus jertfe Dumnezeului tatălui său, Isaac.
- 2** Dumnezeu i-a vorbit lui Israel într-o vedenie de noapte și i-a zis: - Iacove, Iacove! - Aici sunt, a răspuns el.
- 3** - Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeul tatălui tău; nu te teme să te duci în Egipt, pentru că acolo te voi face un neam mare.
- 4** Eu Însumi voi merge cu tine în Egipt și te voi aduce înapoi, iar Iosif îți va închide ochii.
- 5** Apoi Iacov a plecat din Beer-Șeba. Fiii lui Israel i-au dus pe tatăl lor, Iacov, pe copiii și pe soțiile lor în carele pe care Faraon le trimisese să-i aducă.
- 6** Iacov și toți urmașii săi și-au luat turmele și averile, pe care le-au adunat în Canaan, și au venit să locuiască în Egipt.
- 7** El i-a adus cu el în Egipt pe fiii, pe nepoții, pe fiicele și pe nepoatele sale; adică pe toți urmașii.
- 8** Acestea au fost numele israeliților (Iacov și urmașii săi) care au venit în Egipt: Ruben, întâiul născut al lui Iacov,
- 9** și fiii lui Ruben: Hanoh, Palu, Hețron și Carmi.
- 10** Fiii lui Simeon: Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin, Țohar și Saul, fiul unei canaanite.
- 11** Fiii lui Levi: Gherson, Chehat și Merari.
- 12** Fiii lui Iuda: Er, Onan, Șela, Pereț și Zerah; dar Er și Onan au murit în Canaan. Fiii lui Pereț au fost Hețron și Hamul.
- 13** Fiii lui Isahar: Tola, Puva, Iov și Șimron.
- 14** Fiii lui Zabulon: Sered, Elon și Iahleel.
- 15** Aceștia au fost fiii Leei, pe care ea i-a născut lui Iacov în Padan-Aram; ea îi mai născuse și o fiică, pe nume Dina. Toți fiii și fiicele sale au fost în număr de treizeci și trei.
- 16** Fiii lui Gad: Țifion, Haghi, Șuni, Ețbon, Eri, Arodi și Areli.
- 17** Fiii lui Așer: Imna, Ișva, Ișvi și Beria. Sora lor a fost Serah. Fiii lui Beria: Heber și Malchiel.
- 18** Aceștia au fost copiii Zilpei, pe care Laban i-a dat-o ca sclavă fiicei sale Lea; pe aceștia i-a născut ea lui Iacov, fiind în total șaisprezece persoane.
- 19** Fiii Rahelei, soția lui Iacov: Iosif și Beniamin.
- 20** În țara Egiptului, lui Iosif i s-au născut Manase și Efraim pe care i i-a născut Asnat, fiica lui Poti-Fera, preotul din On.

- 21** Fiii lui Beniamin: Bela, Becher, Așbel, Ghera, Naaman, Ehi, Roș, Mupim, Hupim și Ard.
- 22** Aceștia au fost fiii Rahelei, care i s-au născut lui Iacov, fiind în total paisprezece persoane.
- 23** Fiul lui Dan: Hușim.
- 24** Fiii lui Neftali: Iașteel, Guni, Iețer și Șilem.
- 25** Aceștia au fost copiii Bilhei, pe care Laban i-a dat-o fiicei sale Rahela; pe aceștia i-a născut ea lui Iacov, fiind în total șapte persoane.
- 26** Toți cei care au mers cu Iacov în Egipt, care erau urmașii lui direcți, fără a socoti soțiile fiilor săi, erau în total șaiszeci și șase de persoane.
- 27** Lui Iosif i s-au născut doi fii în Egipt; astfel, toți cei din familia lui Iacov, care au venit în Egipt, erau șaptezeci.

Iacov se așază în Goșen

- 28** Iacov l-a trimis pe Iuda înainte la Iosif pentru a afla drumul spre Goșen. Când au ajuns în Goșen,
- 29** Iosif și-a pregătit carul și s-a dus să-l întâmpine pe tatăl său acolo. Când a ajuns la el, l-a îmbrățișat și a plâns pe umărul lui multă vreme.
- 30** Apoi Israel i-a zis lui Iosif: „Acum pot să mor, căci am văzut că încă trăiești.“
- 31** Iosif le-a zis fraților săi și familiei tatălui său: „Mă duc la Faraon să-i spun: «Frații mei și familia tatălui meu, care erau în Canaan, au venit la mine. »
- 32** Acești oameni sunt păstori, deoarece cresc vite; ei și-au adus turmele, cirezile și tot ceea ce au.»
- 33** Când Faraon vă va chema și vă va întreba despre ocupația voastră,
- 34** voi să-i răspundeți că sunteți păstori încă din tinerețe, asemenea strămoșilor voștri. Astfel, veți putea locui în ținutul Goșen, pentru că toți păstorii sunt detestați de către egipteni.“
- 47** **1** Iosif s-a dus și i-a spus lui Faraon că tatăl său și frații săi au venit din Canaan cu turmele, cirezile și cu tot ceea ce au și că se află în Goșen.
- 2** Iosif i-a luat pe cinci dintre frații săi și i-a dus la Faraon.
- 3** Faraon i-a întrebat: - Cu ce vă ocupați? - Slujitorii tăi sunt păstori, așa cum au fost și strămoșii noștri, au răspuns ei.
- 4** Am venit să locuim ca străini în țară, pentru că foametea este grea în Canaan și nu mai este pășune pentru turmele slujitorilor tăi. Permite-le deci slujitorilor tăi să locuiască în Goșen.
- 5** Atunci Faraon i-a zis lui Iosif: - Tatăl tău și frații tăi au venit la tine.

6 Țara Egiptului este înaintea ta. Așază-i pe tatăl tău și pe frații tăi în cea mai bună parte a țării. Să locuiască în Goșen. Iar dacă tu știi că între ei sunt oameni pricepuți, pune-i responsabili peste turmele mele.

7 Iosif l-a adus pe tatăl său, Iacov, l-a prezentat lui Faraon, iar Iacov l-a binecuvântat pe Faraon.

8 Faraon l-a întrebat pe Iacov: - Câți ani ai?

9 - Anii călătoriei mele sunt o sută treizeci, a răspuns Iacov. Anii vieții mele au fost puțini și grei. Ei n-au ajuns anii vieții strămoșilor mei în timpul călătoriei lor.

10 Apoi Iacov l-a binecuvântat pe Faraon și a plecat de la el.

11 Iosif i-a așezat pe tatăl său și pe frații săi în țara Egiptului și le-a dat o moșie în cea mai bună parte a țării, în ținutul Ramses, așa cum poruncise Faraon.

12 Iosif s-a îngrijit de hrana tatălui său, a fraților săi și a întregii familii a tatălui său, după numărul copiilor lor.

Iosif și foametea din Egipt

13 În toată țara nu mai era hrană, pentru că foametea era foarte grea. Țara Egiptului și Canaanul lăncezeau din cauza foametei.

14 Iosif a adunat tot argintul care se găsea în țara Egiptului și în Canaan în schimbul grâului pe care l-au cumpărat și l-a adus în vistieria lui Faraon.

15 Când s-a terminat argintul din țara Egiptului și din Canaan, toți egiptenii au venit la Iosif și i-au zis: - Dă-ne pâine! De ce să murim înaintea ta din cauză că nu mai avem argint?

16 Iosif a răspuns: - Dacă nu mai aveți argint, dați-mi turmele voastre și vă voi da pâine în schimbul lor.

17 Ei și-au adus turmele la Iosif, iar Iosif le-a dat pâine în schimbul cailor, turmelor de oi, cirezilor de vite și măgarilor. În acel an i-a hrănit cu pâine în schimbul tuturor turmelor lor.

18 Când s-a terminat acel an, ei au venit la el în anul următor și i-au zis: „Nu putem ascunde de stăpânul nostru că nu mai avem argint și că cirezile de vite sunt ale stăpânului nostru. Nu ne-a mai rămas nimic pentru stăpânul nostru decât trupurile și pământurile noastre.

19 De ce să murim noi și pământurile noastre înaintea ta? Cumpără-ne pe noi și pământurile noastre în schimbul hranei, iar noi și pământurile noastre vom deveni slujitorii lui Faraon. Dă-ne

sămânță ca să trăim și să nu murim, iar țara să nu rămână pustie.“

20 Astfel, Iosif a cumpărat toate pământurile din Egipt pentru Faraon. Toți egiptenii și-au vândut pământurile, deoarece foametea era prea grea pentru ei; și țara a ajuns a lui Faraon.

21 După aceea, a mutat în cetăți poporul de la o margine a Egiptului până la cealaltă.

22 Totuși el n-a cumpărat pământurile preoților, pentru că preoții aveau venit dat de Faraon și trăiau din venitul pe care li-l dădea Faraon; de aceea ei nu și-au vândut pământurile.

23 Apoi Iosif a zis poporului: - Pentru că astăzi v-am cumpărat împreună cu pământurile voastre pentru Faraon, vă dau sămânță să semănați pământul,

24 dar la seceriș va trebui să-i dați a cincea parte lui Faraon. Celelalte patru părți vor fi ale voastre ca sămânță pentru ogor și ca hrană pentru voi, pentru familiile voastre și pentru copiii voștri.

25 Ei au răspuns: - Tu ne-ai salvat viețile; să găsim bunăvoință la stăpânul nostru și vom fi slujitorii lui Faraon.

26 Astfel, Iosif a făcut o lege pentru Egipt, care a rămas valabilă până în ziua de azi, potrivit căreia a cincea parte este a lui Faraon. Doar pământurile preoților nu au ajuns ale lui Faraon.

Ultimele zile ale lui Iacov

27 Israeliții s-au așezat în țara Egiptului, în ținutul Goșen; ei au dobândit proprietăți acolo, au fost roditori și s-au înmulțit foarte mult.

28 Iacov a trăit în țara Egiptului șaptesprezece ani; anii vieții sale au fost o sută patruzeci și șapte.

29 Cu puțin înainte să moară, Iacov l-a chemat pe fiul său Iosif și i-a zis: - Dacă am găsit bunăvoință la tine, pune-ți mâna sub coapsa mea și poartă-te cu mine cu bunăvoință și credincioșie. Nu mă îngropa în Egipt,

30 ci, atunci când voi muri, du-mă din Egipt și îngroapă-mă în mormântul strămoșilor mei. - Voi face așa cum ai zis, a răspuns el.

31 - Jură-mi, i-a cerut Iacov. Iosif i-a jurat. Apoi Israel s-a închinat pe căpătâiul patului său.

48 Iacov îi binecuvântează pe fiii lui Iosif

1 După toate acestea, într-o zi, Iosif a fost anunțat: „Tatăl tău este bolnav.“ Atunci acesta i-a luat cu el pe cei doi fii ai săi - pe Manase și pe Efraim.

2 Când lui Iacov i s-a spus: „Fiul tău Iosif a venit la tine“, el și-a adunat puterile și a șezut pe pat.

3 Iacov i-a zis lui Iosif: - Dumnezeu cel Atotputernic mi S-a arătat la Luz, în Canaan, m-a binecuvântat

4 și mi-a zis: „Te voi face roditor și te voi înmulți; te voi face o adunare de popoare și voi da această țară urmașilor tăi după tine ca pe o proprietate veșnică.“

5 De aceea cei doi fii ai tăi, care ți s-au născut în țara Egiptului, vor fi ai mei; Efraim și Manase vor fi ai mei așa cum sunt Ruben și Simeon.

6 Urmașii care ți s-au născut după ei vor fi ai tăi. În teritoriul pe care îl vor moșteni, ei vor fi numiți după numele fraților lor.

7 După ce m-am întors din Padan, Rahela a murit pe drum, în Canaan, înainte de a ajunge la Efrata; am îngropat-o acolo, pe drumul spre Efrata, adică Betleem.

8 Când Israel i-a văzut pe fiii lui Iosif, a întrebat: - Cine sunt aceștia?

9 - Sunt fiii pe care Dumnezeu mi i-a dat aici, a răspuns Iosif. - Adu-i la mine să-i binecuvânteze, a zis el.

10 Vederea lui Israel slăbise din cauza bătrâneții, astfel că nu mai vedea bine. Iosif i-a apropiat pe cei doi fii ai săi de el, iar Israel i-a sărutat și i-a îmbrățișat.

11 Apoi i-a zis lui Iosif: - Nu mi-am închipuit c-o să te mai văd, dar Dumnezeu m-a ajutat să-ți văd și copiii.

12 Iosif i-a îndepărtat de lângă genunchii tatălui său și s-a plecat cu fața până la pământ.

13 Apoi i-a luat pe amândoi, pe Efraim la dreapta sa și la stânga lui Israel, iar pe Manase la stânga sa și la dreapta lui Israel și i-a apropiat de el.

14 Dar Israel, încrucișându-și mâinile, și-a întins mâna dreaptă și a pus-o pe capul lui Efraim, care era mai mic, iar mâna stângă a pus-o pe capul lui Manase, deși el era întâiul născut.

15 El l-a binecuvântat pe Iosif și a zis: „Dumnezeul înaintea Căruia au umblat strămoșii mei, Avraam și Isaac, Dumnezeu Care a fost păstorul vieții mele până astăzi,

16 Îngerul Care m-a scăpat din fiecare necaz, să-i binecuvânteze pe acești băieți. Ei să fie numiți după numele meu și după numele strămoșilor mei, Avraam și Isaac, și să se înmulțească foarte mult pe pământ.“

17 Când Iosif a văzut că tatăl său și-a pus mâna dreaptă pe capul lui Efraim, nu i-a plăcut și a luat mâna tatălui său ca să o mute de pe capul lui Efraim pe capul lui Manase.

18 El i-a zis tatălui său: - Nu așa, tată! Acesta este întâiul născut; pe capul lui pune-ți mâna dreaptă.

19 Dar tatăl său a refuzat și a răspuns: - Știu, fiule, știu; și el va ajunge un popor, și el va fi mare. Totuși fratele său mai mic va fi mai mare decât el, iar urmașii lui vor ajunge o mulțime de neamuri.

20 Israel i-a binecuvântat în ziua aceea, zicând: „În numele tău va binecuvânta Israel și va zice:

«Dumnezeu să te facă precum Efraim și Manase.»“ Astfel, el l-a pus pe Efraim înaintea lui Manase.

21 Apoi Israel i-a zis lui Iosif: - Eu voi muri, dar Dumnezeu va fi cu voi și vă va întoarce în țara strămoșilor voștri.

22 Ție, care ești deasupra fraților tăi, îți dau Șehemul pe care l-am luat cu sabia și cu arcul meu din mâna amoriților.

49 *Iacov își binecuvântează fiii*

1 Iacov i-a chemat pe fiii săi și le-a zis: „Adunați-vă să vă spun ce vi se va întâmpla în zilele care vin!

2 Adunați-vă și ascultați, fiii lui Iacov! Ascultați-l pe tatăl vostru, Israel!

3 Ruben, tu ești întâiul meu născut, puterea și primul rod al vigoriei mele, deosebit în demnitate și în putere.

4 Năvalnic ca apa, tu nu vei mai avea întâietatea, pentru că te-ai suit în patul tatălui tău și, suindu-te în el, l-ai pângărit!

5 Simeon și Levi sunt frați; săbiile lor sunt arme ale violenței.

6 Să nu intru la sfatul lor, să nu-mi ajungă onoarea în compania lor, pentru că în mânia lor au omorât oameni și în plăcerea lor au tăiat tendoanele boilor.

7 Blestemată să fie mânia lor, pentru că este crâncenă și furia lor, pentru că este crudă! Îi voi despărți în Iacov și îi voi împrăștia în Israel.

8 Iuda, frații tăi te vor lăuda; tu vei avea autoritate asupra dușmanilor tăi, iar fiii tatălui tău se vor pleca înaintea ta.

9 Iuda, tu ești un pui de leu; fiule, te-ai întors de la pradă. Iuda stă culcat și se întinde ca un leu, ca o leoaică – cine va îndrăzni să o trezească?

10 Sceptrul nu se va îndepărta de la Iuda, nici toiagul domnitorului de lângă picioarele sale, până va veni Șilo; de El vor asculta popoarele.

11 El își leagă măgarul de vița-de-vie și mânzul măgăriței Lui de cea mai aleasă viță. Își spală hainele în vin și îmbrăcămintea în sângele strugurilor.

12 Ochii îi sunt mai negri decât vinul, iar dinții mai albi decât laptele.

13 Zabulon va locui pe malul mării, va fi un liman pentru corăbii, iar hotarul lui se va întinde până la Sidon.

14 Isahar este un măgar puternic, care se culcă între două grajduri.

15 Când va vedea că locul de odihnă este bun și că țara este frumoasă, își va pleca umărul să ducă povara și va ajunge sclav la muncă forțată.

16 Dan va judeca pe poporul său ca una dintre semințiile lui Israel.

17 Dan va fi un șarpe pe drum, o viperă pe cărare, mușcând caii de călcâie, făcând călărețul să cadă pe spate.

18 Mântuirea Ta o aștept, Doamne!

19 Gad va fi atacat de o ceată jefuitoare, dar el îi va ataca pe la spate.

20 Hrana lui Așer va fi bogată; el va oferi mâncăruri împărătești.

21 Neftali este o cerboaică lăsată liberă; el spune cuvinte frumoase.

22 Iosif este o viță roditoare, o viță roditoare lângă un izvor, ale cărei ramuri se înalță peste zid.

23 Arcașii l-au atacat fioros, au tras spre el și l-au urât.

24 Totuși arcul lui a rămas tare, iar brațele mâinilor sale au fost întărite de mâinile Puternicului lui Iacov, de Păstorul, Stânca lui Israel,

25 de Dumnezeuul tatălui tău, Care te va ajuta, de Cel Atotputernic, Care te va binecuvânta cu binecuvântările cerului de sus, cu binecuvântările adâncului de jos, cu binecuvântările sânilor și ale pântecelui.

26 Binecuvântările tatălui tău sunt mai mari decât binecuvântările munților veșnici, decât darurile dealurilor veșnice; acestea să fie peste capul lui Iosif, pe creștetul capului său, a celui deosebit de frații săi.

27 Beniamin este un lup care sfășie; dimineața își devorează victima, iar seara împarte prada.“

Moartea și îngroparea lui Iacov

28 Toate acestea sunt cele douăsprezece seminții ale lui Israel și acestea sunt cuvintele pe care le-a spus

tatăl lor când i-a binecuvântat dându-le fiecăruia dintre ei o binecuvântare potrivită.

29 Apoi le-a poruncit: „Eu voi fi adăugat la poporul meu; înmormântați-mă alături de strămoșii mei, în peștera care se află în ogorul hititului Efron,

30 ogorul Mahpela, la răsărit de Mamre, în Canaan. Avraam a cumpărat această peșteră de la hititul Efron, împreună cu ogorul, ca teren pentru înmormântare.

31 Acolo au fost îngropați Avraam și Sara, soția sa, acolo au fost îngropați Isaac și Rebeca, soția sa, și acolo am îngropat-o eu pe Lea.

32 Ogorul și peștera care se află în el au fost cumpărate de la hitiți.“

33 Când a terminat de vorbit cu fiii săi, Iacov și-a tras picioarele în pat și a murit, fiind astfel adăugat la poporul său.

50 **1** Atunci Iosif s-a aruncat pe fața tatălui său, a plâns și l-a sărutat.

2 Apoi le-a poruncit îmbălsămătorilor aflați în slujba lui să-l îmbălsămeze pe tatăl său, Israel, iar aceștia au făcut întocmai.

3 Îmbălsămarea a durat patruzeci de zile, căci acesta era timpul necesar pentru îmbălsămare. Egiptenii l-au jelit șaptezeci de zile.

4 După ce au trecut zilele de jale, Iosif le-a zis celor de la curtea lui Faraon: „Dacă am găsit bunăvoință la voi, vorbiți-i lui Faraon astfel:

5 «Tatăl meu m-a pus să jur cerându-mi ca, atunci când va muri, să-l îngrop în mormântul pe care și l-a săpat în Canaan. De aceea dă-mi voie să mă duc să-l îngrop acolo pe tatăl meu, după care mă voi întoarce.»“

6 Faraon a răspuns: „Du-te și îngroapă-l pe tatăl tău, așa cum te-a pus să juri.“

7 Iosif s-a dus să-și îngroape tatăl și împreună cu el au mers toți slujitorii lui Faraon, sfetnicii săi și toți bătrânii țării Egiptului,

8 toată familia lui Iosif, frații săi și familia tatălui său. Doar copiii, turmele și cirezile lor au rămas în Goșen.

9 Împreună cu el au mers care și călăreți, formând o mulțime foarte mare.

10 Când au ajuns la Aria lui Atad, care se află dincolo de Iordan, au ținut acolo un bocet mare și solemn. Iosif a ținut un bocet de șapte zile pentru tatăl său.

11 Când locuitorii din Canaan au văzut bocetul din Aria lui Atad, au zis: „Acesta este un mare bocet al egiptenilor.“ De aceea acel loc a fost numit Abel-Miṭrayim; el se află dincolo de Iordan.

12 Astfel, fiii lui Iacov au făcut pentru el așa cum le-a poruncit acesta.

13 Ei l-au dus în Canaan și l-au îngropat în peștera din ogorul Mahpela, la răsărit de Mamre, pe care Avraam a cumpărat-o de la hititul Efron, împreună cu ogorul, ca teren pentru înmormântare.

14 După ce l-a îngropat pe tatăl său, Iosif s-a întors în Egipt, împreună cu frații săi și cu toți cei care se duseseră cu el să-și îngroape tatăl.

Bunătatea lui Iosif față de frații săi

15 Când frații lui Iosif au văzut că tatăl lor murise, s-au gândit că poate Iosif îi va urî și se va răzbuna pentru tot răul pe care i l-au făcut.

16 De aceea ei au trimis să-i spună lui Iosif că, înainte să moară, tatăl lui i-ar fi dat următoarea poruncă:

17 „Iosife, te rog, iartă nelegiuirea și păcatul fraților tăi, pentru că ei ți-au făcut rău. Iartă, te rog, nelegiuirea slujitorilor Dumnezeului tatălui tău.“ Iosif a plâns când i s-au spus aceste lucruri.

18 Frații lui au venit, s-au plecat înaintea lui și i-au zis: - Suntem sclavii tăi.

19 - Nu vă temeți! le-a răspuns Iosif. Sunt eu în locul lui Dumnezeu?

20 Chiar dacă voi ați intenționat să-mi faceți rău, Dumnezeu a schimbat răul în bine pentru a susține viața unui popor numeros, așa cum face astăzi.

21 Deci nu vă temeți! Eu însumi mă voi îngriji de hrana voastră și a copiilor voștri. Apoi i-a mângâiat și le-a vorbit cu bunătate.

Moartea lui Iosif

22 Iosif a locuit în Egipt împreună cu familia tatălui său; el a trăit o sută zece ani.

23 Iosif i-a văzut pe copiii lui Efraim până la a treia generație, iar copiii lui Machir, fiul lui Manase, au fost născuți pe genunchii săi.

24 Apoi Iosif le-a zis fraților săi: „Eu voi muri, dar Dumnezeu va veni în ajutorul vostru și vă va duce din această țară în țara pe care le-a jurat-o lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov.“

25 Iosif i-a pus pe fiii lui Israel să jure: „Când Dumnezeu va veni în ajutorul vostru, să luați oasele mele de aici.“

26 Iosif a murit la vârsta de o sută zece ani. După ce l-au îmbălsămat, l-au pus într-un sicriu, în Egipt.

EXODUL

1 *Asuprirea israeliților în Egipt*

1 Acestea sunt numele israeliților care au venit în Egipt împreună cu Iacov și împreună cu familiile lor:

2 Ruben, Simeon, Levi și Iuda,

3 Isahar, Zabulon și Beniamin,

4 Dan și Neftali, Gad și Așer.

5 Toți urmașii lui Iacov erau în număr de șaptezeci. Iosif se afla deja în Egipt.

6 După o vreme, Iosif a murit; apoi au murit toți frații săi și toată generația de atunci.

7 Israelii s-au înmulțit foarte mult; ei au devenit numeroși și au ajuns puternici, astfel încât țara s-a umplut de ei.

8 Peste Egipt s-a ridicat un nou monarh, care nu-l cunoscuse pe Iosif.

9 El a zis poporului său: „Iată că poporul israeliților este prea mare și prea puternic pentru noi.

10 Haideți să ne purtăm cu dibăcie față de ei, căci altfel se vor înmulți și, dacă se va întâmpla să fim în război, s-ar putea să li se alătore dușmanilor noștri, să lupte împotriva noastră și să fugă din țară.“

11 Astfel, au pus peste ei supraveghetori de sclavi, ca să-i asuprească prin poveri grele; în acest fel au zidit Pitomul și Ramsesul ca cetăți cu hambare pentru Faraon.

12 Însă cu cât erau ei mai asupriți, cu atât se înmulțeau și se răspândeau mai mult; egiptenii au ajuns să se teamă de israeliți

13 și i-au supus la o muncă foarte grea;

14 le-au făcut viețile amare, punându-i să muncească din greu la facerea mortarului, a cărămizilor și la tot felul de lucrări pe câmp. În toate sarcinile pe care le dădeau israeliților, egiptenii erau foarte aspri.

15 Monarhul Egiptului le-a zis moașelor evreilor (pe una o chema Șifra, iar pe cealaltă Pua):

16 „Când vă veți împlini slujba de moașe la femeile evreilor și le veți vedea pe scaunul de naștere, dacă cel care se va naște va fi băiat, omorâți-l, dar dacă va fi fată, lăsați-o să trăiască.“

17 Însă moașele s-au temut de Dumnezeu și n-au făcut cum le-a poruncit monarhul Egiptului, ci au lăsat și băieții să trăiască.

18 Monarhul Egiptului le-a chemat pe moașe și le-a întrebat: – De ce ați făcut acest lucru și i-ați lăsat și pe băieți să trăiască?

19 Moașele i-au răspuns lui Faraon: – Deoarece femeile evreilor nu sunt ca și femeile egiptene; ele sunt vâjnoase și nasc înainte ca moașa să ajungă la ele.

20 Dumnezeu le-a făcut bine moașelor, iar poporul s-a înmulțit și a ajuns foarte puternic.

21 Pentru că moașele s-au temut de Dumnezeu, El le-a întemeiat familii.

22 Apoi Faraon a poruncit întregului său popor: „Aruncați în Nil orice băiat care li se va naște evreilor! Doar pe fete să le lăsați să trăiască!“

2 *Nașterea și tinerețea lui Moise*

1 Un bărbat din casa lui Levi își luase de soție o fată a lui Levi.

2 Femeia a rămas însărcinată și a născut un fiu; fiindcă a văzut că era un copil frumos, ea l-a ascuns timp de trei luni.

3 Când nu l-a mai putut ascunde, a luat un coș de papură, l-a uns cu lut și smoală, a pus copilul în el și l-a pus între trestii, pe malul râului.

4 Sora lui stătea la distanță, ca să vadă ce se va întâmpla cu el.

5 Fiica lui Faraon a coborât la râu să se scalde și fetele care erau cu ea se plimbau pe malul râului; ea a văzut coșul între trestii și și-a trimis sclava să i-l aducă.

6 Când l-a deschis, a văzut înăuntru copilul. Acesta plângea, iar fiicei lui Faraon i s-a făcut milă de el și a zis: „Trebuie să fie unul dintre copiii evreilor.“

7 Atunci sora copilului a întrebat-o pe fiica lui Faraon: – Să merg și să chem o doică dintre femeile evreilor ca să alăpteze copilul pentru tine?

8 – Du-te! i-a răspuns fiica lui Faraon. Fata s-a dus și a chemat-o pe mama copilului.

9 Fiica lui Faraon i-a zis: „Ia acest copil și alăptează-l pentru mine, iar eu îți voi plăti.“ Femeia a luat copilul și l-a alăptat.

10 Când copilul a crescut, ea l-a adus la fiica lui Faraon și el a devenit fiul acesteia; ea i-a pus numele Moise, deoarece l-a scos din apă.

Fuga lui Moise în Midian

11 Într-o zi, pe când crescuse deja, Moise a ieșit să vadă greutatea celor din poporul său; el a văzut cum un egiptean îl bătea pe un evreu, unul dintre cei din poporul său.

12 S-a uitat într-o parte și într-alta și, nevăzând pe nimeni, l-a ucis pe egiptean și l-a ascuns în nisip.

13 A doua zi, pe când ieșea din nou, a văzut doi evrei bătându-se. El l-a întrebat pe cel vinovat: – De ce-ți lovești semenul?

14 Acesta i-a răspuns: – Cine te-a pus pe tine conducător și judecător peste noi? Vrei să mă ucizi și pe mine așa cum l-ai ucis pe egiptean? Atunci Moise s-a temut și și-a zis: „Cu siguranță că acest lucru este cunoscut.“

15 Când a aflat Faraon acest lucru, a căutat să-l omoare pe Moise. Însă Moise a fugit de Faraon și s-a refugiat în țara Midian; el s-a așezat lângă o fântână.

16 Preotul din Midian avea șapte fiice. Ele au venit la fântână, au scos apă și au umplut jgheburile ca să adape turma tatălui lor.

17 Au sosit însă acolo niște păstori care le-au izgonit; Moise s-a ridicat, le-a luat apărarea și apoi le-a adăpat turmele.

18 Când ele s-au întors la tatăl lor, Reuel, acesta le-a întrebat: – Cum se face că ați venit mai repede astăzi?

19 Ele i-au răspuns: – Un egiptean ne-a scăpat din mâna păstorilor, ne-a scos apă și ne-a adăpat turma.

20 Atunci el le-a spus fiicelor sale: – Și unde este acum omul acela? Cum de l-ați lăsat acolo? Invitați-l la masă!

21 Moise a fost de acord să locuiască la acel om și acesta i-a dat-o de soție pe fiica sa, Sefora.

22 Ea a născut un fiu, iar Moise i-a pus numele Gherșom, zicându-și: „Sunt un străin într-o țară străină.“

Dumnezeu ia aminte la suferința israeliților

23 După o perioadă lungă de timp, monarhul Egiptului a murit. Israelii încă gemeau în sclavia lor și strigau după ajutor; strigătul lor din cauza sclaviei a ajuns la cunoștința lui Dumnezeu.

24 Dumnezeu le-a auzit geamătul și Și-a adus aminte de legământul Său cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov.

25 Astfel, Dumnezeu a luat aminte la starea israeliților și I-a păsat de ei.

3 Tufișul în flăcări – delegarea lui Moise

1 Moise păștea turma socrului său, Ietro, preotul din Midian. El și-a dus turma dincolo de pustie și a ajuns la Horeb, muntele lui Dumnezeu.

2 Acolo i S-a arătat Îngerul Domnului într-o flăcărie de foc care ieșea dintr-un tufiș. Moise s-a uitat într-acolo și a văzut că, deși tufișul ardea, totuși nu se mistuia.

3 Atunci Moise și-a zis: „Trebuie să mă apropiu ca să văd această priveliște deosebită; oare de ce nu se mistuie tufișul?“

4 Când Domnul a văzut că el s-a apropiat să privească la ce se întâmpla, l-a chemat din tufiș și i-a zis: – Moise, Moise! – Sunt aici! a răspuns el.

5 Dumnezeu i-a zis: – Nu te apropia! Dă-ți jos sandalele, căci locul pe care stai este un pământ sfânt.

6 El i-a mai zis: – Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov. Moise și-a ascuns fața, căci se temea să se uite la Dumnezeu.

7 Domnul i-a mai zis: – Am văzut asuprirea poporului Meu care este în Egipt și i-am auzit strigătul scos din cauza asupritorilor lui. Cunosc suferințele lui,

8 așa că M-am coborât să-l eliberez din mâna egiptenilor și să-l duc din țara aceea într-o țară în care curge lapte și miere, în locul canaanților, al hitiților, al amoriților, al periziților, al hiviților și al iebusiților.

9 Strigătul israeliților a ajuns până la Mine; am văzut cum îi asupresc egiptenii.

10 Acum, vino, căci te voi trimite la Faraon să-Mi scoți poporul din Egipt!

11 Moise I-a răspuns lui Dumnezeu: – Cine sunt eu, să merg la Faraon și să-i scot pe israeliți din Egipt?

12 El i-a zis: – Eu voi fi cu tine; acesta va fi semnul pentru tine că Eu te-am trimis: când vei scoate poporul Meu din Egipt, vă veți închina lui Dumnezeu pe muntele acesta.

13 Dar Moise I-a răspuns lui Dumnezeu: – Dacă voi merge la israeliți și le voi spune că Dumnezeul părinților lor m-a trimis la ei, iar ei mă vor întreba Care este Numele Său, ce le voi răspunde?

14 Dumnezeu i-a zis lui Moise: – EU SUNT CEL CE SUNT! Să le spui israeliților că Cel Ce Își spune „EU SUNT“ te-a trimis la ei.

15 Dumnezeu i-a mai zis lui Moise: – Așa să le vorbești israeliților: „Domnul, Dumnezeul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov m-a trimis la voi.“ Acesta este Numele Meu pentru veci de veci; acest Nume este o aducere-aminte pentru toate generațiile.

16 Du-te, convoacă sfatul bătrânilor lui Israel și spune-le: „Domnul, Dumnezeul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov, mi S-a arătat și mi-a zis: «Am luat aminte la voi și la ce vi se face în Egipt;

17 am hotărât că vă voi scoate de sub asuprirea Egiptului și vă voi duce în țara canaanitilor, a hitiților, a amoriților, a periziților, a hiviților și a iebusiților, o țară în care curge lapte și miere.»“

18 Ei vor asculta glasul tău și astfel, tu împreună cu cei din sfatul bătrânilor veți merge la monarhul Egiptului și îi veți spune: „Domnul, Dumnezeul evreilor, ne-a ieșit în cale; lasă-ne să facem o călătorie de trei zile în pustie, ca să aducem jertfe Domnului, Dumnezeul nostru.“

19 Totuși Eu știu că monarhul Egiptului nu vă va lăsa să ieșiți până nu-l voi sili cu mâna Mea puternică.

20 Eu Îmi voi întinde mâna și voi lovi Egiptul cu toate minunile Mele, pe care le voi face în el; după aceea monarhul Egiptului vă va lăsa să plecați.

21 Eu voi face ca acest popor să găsească bunăvoință la egipteni în așa fel încât, atunci când veți pleca, să nu ieșiți cu mâinile goale.

22 Fiecare femeie israelită va cere vecinei ei și oricărei femei care locuiește în casa vecinilor, lucruri de argint, lucruri de aur și îmbrăcăminte; acestea le veți pune pe fiii și pe fiicele voastre și astfel îi veți prăda pe egipteni.

4 *Semnele care-l vor însoți pe Moise*

1 Moise I-a răspuns: – Dar dacă nu mă vor crede și nu mă vor asculta, ci vor zice: „Nu ți S-a arătat Domnul!“

2 – Ce ai în mână? I-a întrebat Domnul. – Un toiag, I-a răspuns Moise.

3 – Aruncă-l la pământ! i-a zis Dumnezeu. El l-a aruncat la pământ și acesta s-a transformat într-un șarpe; Moise a fugit de el.

4 Apoi Domnul i-a zis lui Moise: – Întinde-ți mâna și prinde-l de coadă! El și-a întins mâna, l-a prins și acesta s-a transformat în mână lui într-un toiag.

5 – Vei înfăptui această minune pentru ca ei să creadă că Domnul, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov, ți S-a arătat.

6 Domnul i-a mai zis: – Bagă-ți mâna în sân! Moise și-a băgat mâna în sân și când a scos-o era plină de lepră, albă ca zăpada.

7 Apoi Dumnezeu i-a zis: – Bagă-ți mâna înapoi în sân! El și-a băgat mâna înapoi în sân, însă când a scos-o, era la fel de sănătoasă ca tot trupul său.

8 – Dacă nu te vor crede și nu vor lua în seamă mesajul primului semn, îl vor crede pe cel de-al doilea.

9 Dacă nu vor crede nici aceste două semne și nu te vor lua în seamă, să iei apă din Nil și să o verși pe pământ. Apa pe care o vei lua din Nil se va preface în sânge pe pământul uscat.

10 Dar Moise I-a zis Domnului: – Stăpâne, niciodată nu am fost un vorbitor bun, nici în trecut, nici chiar acum când ai vorbit robului Tău; am vorbirea și limba încurcată.

11 Atunci Domnul l-a întrebat: – Cine a făcut gura omului? Cine a făcut pe mut sau pe surd, cine a făcut vederea sau orbirea? Oare nu Eu, Domnul?

12 Acum, du-te, căci Eu voi fi cu gura ta și te voi învăța ce să spui.

13 Însă Moise I-a răspuns: – Stăpâne, Te rog, trimite pe altcineva!

14 Atunci mânia Domnului s-a aprins împotriva lui Moise și El i-a zis: – Nu este levitul Aaron frate cu tine? Știu că el poate vorbi bine; chiar acum vine să te întâlnească, iar când te va vedea, se va bucura în inima lui.

15 Să stai de vorbă cu el și să-l împuternicești să vorbească toate cuvintele pe care ți le-am dat; Eu voi fi cu gura ta și cu gura lui și te voi învăța ce să faci.

16 El va vorbi poporului în locul tău; îți va sluji drept gură și tu vei fi pentru el cum este Dumnezeu pentru tine.

17 Ia în mână acest toiag, căci cu el vei face semnele.

Moise se întoarce în Egipt

18 Moise s-a întors la socrul său, Ietro, și i-a zis: – Te rog, lasă-mă să mă întorc la cei din poporul meu, care sunt în Egipt, ca să văd dacă mai trăiesc. – Du-te în pace! i-a răspuns Ietro.

19 Domnul îi spusese lui Moise în Midian: „Întoarce-te în Egipt, pentru că toți cei ce căutau să-ți ia viața au murit.“

20 Moise și-a luat soția și fiii, i-a pus pe măgari și s-a întors în Egipt. Moise avea în mână toiagul lui Dumnezeu.

21 Domnul i-a zis lui Moise: „Când te vei întoarce în Egipt și vei înfăptui înaintea lui Faraon toate

minunile pe care te-am împuternicit să le faci, Eu îi voi împietri inima și el nu va lăsa poporul să plece.

22 Atunci să-i spui lui Faraon: «Așa vorbește Domnul: ‘Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut.

23 Ți-am poruncit să-l lași pe fiul Meu să plece ca să Mi se închine, însă tu nu ai vrut! Iată că acum îl voi ucide pe întâiul tău născut!’»

24 Pe drum, în locul în care au rămas peste noapte, Domnul l-a întâlnit și a vrut să-l omoare.

25 Dar Sefora a luat o piatră ascuțită, a tăiat prepuțul fiului ei, l-a aruncat la picioarele lui Moise și a zis: „Tu îmi ești un soț de sânge!”

26 Atunci El l-a lăsat în pace. Ea a zis: „Un soț de sânge” din cauza circumciziei.

27 Domnul i-a zis lui Aaron: „Du-te în pustie ca să-l întâlnești pe Moise.” El a plecat și, când a ajuns la muntele lui Dumnezeu, l-a întâlnit pe Moise și l-a sărutat.

28 Moise i-a zis lui Aaron toate cuvintele cu care Domnul l-a trimis și toate semnele pe care i le-a poruncit să le facă.

29 Apoi Moise și Aaron s-au dus și au convocat sfatul bătrânilor lui Israel.

30 Aaron le-a spus toate cuvintele pe care Domnul i le zisese lui Moise și a făcut semnele înaintea poporului.

31 Poporul a crezut, iar când au auzit că Domnul i-a cercetat pe israeliți și că le-a văzut necazul, s-au plecat la pământ și s-au închinat.

5 *Moise și Aaron înaintea lui Faraon*

1 După aceea, Moise și Aaron s-au dus la Faraon și i-au zis: – Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Lasă-Mi poporul să plece ca să țină o sărbătoare pentru Mine în pustie.”

2 Dar Faraon a răspuns: – Cine este Domnul ca eu să-L iau în seamă și să-l las pe Israel să plece? Nu-L cunosc pe Domnul și nu-l voi lăsa pe Israel să plece.

3 Ei au continuat: – Însuși Dumnezeul evreilor ni S-a arătat; te rugăm, lasă-ne să facem o călătorie de trei zile în pustie, ca să aducem jertfe Domnului, Dumnezeul nostru, căci altfel El va veni peste noi cu molimă și cu sabie.

4 Dar monarhul Egiptului le-a zis: – Moise și Aaron, de ce abateți poporul de la lucru? Întoarceți-vă la treburile voastre!

5 Vedeți, a mai zis Faraon, cât de numeros este acum acest popor în țară, și voi vreți să-l opriți de la lucru!

6 În aceeași zi, Faraon le-a poruncit vătafilor și supraveghetorilor poporului:

7 „Să nu mai dați poporului paie ca înainte, ca să facă cărămizi, ci să se ducă ei înșiși să și le adune.

8 Totuși să le cereți același număr de cărămizi ca mai înainte și să nu le micșorați norma, pentru că sunt leneși. De aceea își permit să strige: «Lasă-ne să plecăm ca să aducem jertfe Dumnezeului nostru!»

9 Să li se dea mai mult de lucru, ca să aibă ce să muncească și să nu mai ia în seamă tot felul de minciuni.”

10 Vătafii și supraveghetorii poporului s-au dus și au anunțat poporul: „Așa vorbește Faraon: «Nu vă mai dau paie;

11 mergeți și adunați-vă paie de oriunde găsiți, însă să știți că norma voastră nu va fi micșorată.»”

12 Poporul s-a răspândit prin toată țara Egiptului ca să adune miriște în loc de paie.

13 Vătafii îi grăbeau, zicându-le: „Terminați-vă lucrul, norma zilnică, ca și atunci când vi se dădeau paie.”

14 Supraveghetorii israeliților, care fuseseră puși peste ei de către vătafii lui Faraon, erau bătuți și întrebați: „De ce ieri și astăzi n-ați terminat numărul de cărămizi pe care-l făceați înainte?”

15 Atunci supraveghetorii israeliților au venit la Faraon și i-au zis: – De ce te porți așa cu sclavii tăi?

16 Nu li se mai dau paie sclavilor tăi, și totuși li se cere aceeași normă de cărămizi! Ia aminte cum sunt bătuți sclavii tăi! Greșeala este a poporului tău!

17 Faraon le-a răspuns: – Leneșilor! Asta sunteți, niște leneși! De aceea ziceți: „Lasă-ne să plecăm ca să aducem jertfe Domnului.”

18 Întoarceți-vă la lucru, pentru că va trebui să faceți aceeași normă de cărămizi, fără să mai primiți paie.

19 Supraveghetorii israeliților și-au dat seama că sunt în necaz când li s-a spus că nu li se va micșora numărul zilnic de cărămizi.

20 Când au ieșit de la Faraon, s-au întâlnit cu Moise și cu Aaron care îi așteptau.

21 Ei le-au zis: „Domnul să se uite la voi și să vă judece! Voi ne-ați făcut urâți înaintea lui Faraon și a vătafilor săi și le-ați pus sabia în mână ca să neucidă.”

22 Atunci Moise s-a întors către Domnul și L-a întrebat: – Stăpâne, de ce ai adus acest necaz peste popor? De ce m-ai trimis?

23 De când am venit și i-am vorbit lui Faraon în Numele Tău, el a făcut mai mult rău poporului, iar Tu n-ai făcut nimic ca să-Ți eliberezi poporul.

6 *Promisiunea eliberării este reafirmată*

1 Domnul i-a răspuns lui Moise: – Vei vedea acum ce-i voi face lui Faraon. O mână puternică îl va sili să-i lase să plece. Datorită unei mâini puternice, el îi va izgoni din țara lui.

2 Dumnezeu i-a mai zis lui Moise: – Eu sunt Domnul.

3 Eu M-am descoperit lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov ca Dumnezeu Atotputernic, dar cu Numele de „Domnul“ nu le-am fost cunoscut.

4 Am făcut legământ cu ei ca să le dau Canaanul, țara în care au locuit ca străini;

5 tot Eu am auzit geamătul israeliților pe care egiptenii îi țin ca sclavi și Mi-am adus aminte de acest legământ.

6 De aceea așa să le spui israeliților: „Eu sunt Domnul și vă voi elibera de sub jugul egiptenilor; vă voi elibera din sclavia în care ei vă țin. Vă voi răscumpăra cu o mână întinsă și cu faptele mărețe ale judecății Mele.

7 Vă voi lua ca popor al Meu și Eu voi fi Dumnezeu vostru. Veți ști că Eu sunt Domnul, Dumnezeu vostru, Care v-a eliberat de sub jugul egiptenilor.

8 Vă voi duce în țara pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov și am să v-o dau vouă ca moștenire. Eu sunt Domnul.“

9 Moise le-a spus aceste cuvinte israeliților, dar ei nu le-au luat în seamă, din cauza deznădejdiei lor și a sclaviei crude.

10 După aceea, Domnul i-a zis lui Moise:

11 – Du-te și spune-i lui Faraon, monarhului Egiptului, să-i lase pe israeliți să plece din țara sa.

12 Dar Moise I-a răspuns Domnului: – Dacă israeliții nu m-au luat în seamă, cum mă va asculta atunci Faraon pe mine, un vorbitor atât de slab?

13 Astfel le-a vorbit Domnul lui Moise și lui Aaron și le-a dat porunci cu privire la israeliți și la monarhul Egiptului, pentru a-i putea scoate pe israeliți din Egipt.

Genealogia lui Moise și a lui Aaron

14 Iată-i pe cei care au fost conducătorii familiilor părinților lor: Fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel, au fost: Hanoh, Palu, Hețron și Carmi; acestea au fost clanurile lui Ruben.

15 Fiii lui Simeon au fost: Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin, Țohar și Saul, fiul unei canaanite; acestea au fost clanurile lui Simeon.

16 Fiii lui Levi, potrivit genealogiilor lor, au fost: Gherson, Chehat și Merari. Durata vieții lui Levi a fost de o sută patruzeci și trei de ani.

17 Fiii lui Gherson au fost: Libni și Șimei, potrivit clanurilor lor.

18 Fiii lui Chehat au fost: Amram, Ițhar, Hebron și Uziel. Durata vieții lui Chehat a fost de o sută treizeci și trei de ani.

19 Fiii lui Merari au fost: Mahli și Muși. Acestea au fost clanurile lui Levi, potrivit genealogiilor lor.

20 Amram a luat-o de soție pe Iochebed, sora tatălui său. Ea i-a născut lui Amram pe Aaron și pe Moise. Durata vieții lui Amram a fost de o sută treizeci și șapte de ani.

21 Fiii lui Ițhar au fost: Korah, Nefeg și Zicri,

22 iar fiii lui Uziel: Mișael, Elțafan și Sitri.

23 Aaron a luat-o de soție pe Elișeba, fiica lui Aminadab, sora lui Nahșon. Ea i-a născut lui Aaron pe Nadab, pe Abihu, pe Elazar și pe Itamar.

24 Fiii lui Korah au fost: Asir, Elkana și Abiasaf. Acestea au fost clanurile korahiților.

25 Elazar, fiul lui Aaron, a luat-o de soție pe una dintre fiicele lui Putiel. Ea i l-a născut pe Fineas. Aceștia au fost conducătorii familiilor leviților, potrivit clanurilor lor.

26 Iar acești Aaron și Moise sunt cei cărora Domnul le-a zis să-i scoată pe israeliți din țara Egiptului, după oștirile lor.

27 Ei sunt cei care i-au zis lui Faraon, monarhul Egiptului, să-i lase pe israeliți să plece din Egipt – acești Moise și Aaron.

Aaron vorbește pentru Moise

28 În ziua când Domnul i-a vorbit lui Moise în țara Egiptului,

29 El i-a zis: – Eu sunt Domnul; spune-i lui Faraon, monarhul Egiptului, tot ce ți-am poruncit.

30 Însă Moise i-a răspuns Domnului: – Dar eu sunt un vorbitor slab, de ce m-ar asculta Faraon?

7 **1** Domnul i-a zis lui Moise: – Iată, te-am făcut ca Dumnezeu pentru Faraon, iar fratele tău, Aaron, îți va fi profet.

2 Să-i spui tot ce ți-am poruncit, iar fratele tău, Aaron, să-i spună lui Faraon să-i lase pe israeliți să iasă din țara sa.

3 Eu însă îi voi împietri inima lui Faraon și voi înmulți semnele și minunile în țara Egiptului.

4 Când Faraon nu te va asculta, Îmi voi întinde mâna împotriva Egiptului și prin faptele mărețe ale judecății Mele Îmi voi scoate din țara Egiptului oștirile, pe israeliți, poporul Meu.

5 Egiptenii vor recunoaște că Eu sunt Domnul când Îmi voi întinde mâna împotriva Egiptului și îi voi scoate pe israeliți din mijlocul lor.

6 Moise și Aaron au făcut astfel; ei au făcut întocmai cum le-a poruncit Domnul.

7 Moise avea optzeci de ani și Aaron avea optzeci și trei de ani atunci când i-au vorbit lui Faraon.

Toiagul lui Aaron se transformă în șarpe

8 Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron:

9 „Când Faraon vă va zice să faceți o minune, atunci tu, Moise, să-i spui lui Aaron să ia toiagul și să-l arunce înaintea lui Faraon; și toiagul se va transforma în șarpe.”

10 Moise și Aaron s-au dus la Faraon și au făcut așa cum le-a poruncit Domnul; Aaron a aruncat toiagul înaintea lui Faraon și a slujitorilor săi, iar acesta s-a transformat într-un șarpe.

11 Atunci Faraon i-a chemat pe oamenii înțelepți și pe vrăjitorii Egiptului și ei au făcut la fel prin vrăjitoriile lor.

12 Toți și-au aruncat toiagele și acestea s-au transformat în șerpi, însă toiagul lui Aaron a înghițit toiagele lor.

13 Inima lui Faraon era împietrită, astfel că el nu i-a ascultat pe cei doi, după cum zisese Domnul.

Prima urgie: prefacerea apei în sânge

14 Apoi Domnul i-a zis lui Moise: „Inima lui Faraon este împietrită; el nu vrea să lase poporul să plece.

15 Du-te dis-de-diminează la Faraon, atunci când acesta merge la apă, stai pe malul râului ca să-l întâlnești și ia în mână toiagul care s-a făcut șarpe.

16 Să-i spui astfel: «Domnul, Dumnezeuul evreilor, m-a trimis să-ți cer să lași poporul să plece ca să I se închine în pustie. Dar până acum n-ai ascultat.

17 De aceea așa vorbește Domnul: ‘Prin aceasta vei cunoaște că Eu sunt Domnul: cu toiagul din mâna mea voi lovi apa din Nil, iar aceasta se va preface în sânge.

18 Peștii din râu vor muri, râul se va împuți și egiptenii nu vor mai putea să bea apă din Nil.’»

19 Domnul i-a mai zis lui Moise: „Spune-i lui Aaron: «Ia-ți toiagul, întinde-ți mâna peste apele

Egiptului - peste râuri, canale, iazuri și peste toate bălțile - și ele se vor preface în sânge.» Va fi sânge în toată țara Egiptului, chiar și în vasele de lemn și de piatră.”

20 Moise și Aaron au făcut așa cum le-a poruncit Domnul. În prezența lui Faraon și a slujitorilor săi, el a ridicat toiagul, a lovit apa din râu, și toată apa din râu s-a prefăcut în sânge,

21 iar peștii din râu au murit. Râul s-a împuțit, astfel că egiptenii n-au mai putut să bea apă și a fost sânge în toată țara Egiptului.

22 Dar vrăjitorii Egiptului au făcut și ei la fel prin vrăjitoriile lor; inima lui Faraon a rămas împietrită și nu i-a ascultat pe Aaron și pe Moise, după cum spusese Domnul.

23 Faraon s-a întors, a intrat în palat și inima nu i-a fost mișcată de întâmplarea aceasta.

24 Toți egiptenii au săpat de-a lungul Nilului ca să găsească apă de băut, căci nu puteau să bea apă din acest râu.

25 Trecuseră șapte zile de când Domnul lovise Nilul.

8 A doua urgie: broaștele

1 Domnul i-a zis lui Moise: „Du-te la Faraon și spune-i: «Așa vorbește Domnul: ‘Lasă-Mi poporul să plece ca să Mi se închine.

2 Dacă nu-l vei lăsa să plece, voi lovi țara cu broaște.

3 Râul va fi plin de broaște; ele vor intra în palatul tău, în dormitorul tău, în patul tău, în casele slujitorilor tăi, ale poporului tău, în cuptoare și în vasele de frământat.

4 Broaștele se vor sui pe tine, pe poporul tău și pe toți slujitorii tăi.’»

5 Domnul i-a mai zis lui Moise: „Spune-i lui Aaron să-și întindă mâna cu toiagul peste râuri, canale și iazuri, ca broaștele să iasă în țara Egiptului.”

6 Aaron și-a întins mâna peste apele Egiptului, iar broaștele au ieșit și au acoperit țara Egiptului.

7 Dar vrăjitorii au făcut și ei la fel prin vrăjitoriile lor și au adus broaște în Egipt.

8 După aceea Faraon i-a chemat pe Moise și pe Aaron și le-a zis: – Rugați-vă Domnului să ia broaștele de pe mine și de pe poporul meu și voi lăsa poporul să plece ca să aducă jertfe Domnului.

9 Moise i-a răspuns lui Faraon: – Îți las cinstea să hotărăști când să mă rog pentru tine, pentru slujitorii

tăi și pentru poporul tău, ca broaștele să fie luate de pe tine și din casele tale și să rămână doar în Nil.

10 – Măine! i-a zis el. – Fie așa cum spui – i-a răspuns Moise – ca să știi că nu este nimeni ca Domnul, Dumnezeuul nostru.

11 Broaștele se vor depărta de la tine, din casele tale, de la slujitorii tăi și de la poporul tău; ele vor rămâne doar în Nil.

12 Moise și Aaron au ieșit de la Faraon și Moise a strigat către Domnul cu privire la broaștele pe care le-a adus peste Faraon.

13 Domnul a făcut așa cum I-a cerut Moise: broaștele au murit în case, în curți și pe câmpuri.

14 Ei le-au adunat grămezi și țara s-a împutit.

15 Când Faraon a văzut că are răgaz, și-a împietrit inima, după cum spusese Domnul și nu i-a ascultat.

A treia urgie: țânțarii

16 Apoi Domnul i-a zis lui Moise: „Spune-i lui Aaron: «Întinde-ți toiagul și lovește praful pământului ca el să se prefacă în țânțari în toată țara Egiptului.»“

17 Ei au făcut întocmai: Aaron și-a întins mâna cu toiagul, a lovit praful pământului și au venit țânțari peste oameni și peste animale; în toată țara Egiptului praful pământului s-a transformat în țânțari.

18 Vrăjitorii au încercat să facă și ei țânțari prin vrăjitoriile lor, dar n-au putut. Țânțarii se aflau pretutindeni, pe oameni și pe animale.

19 Atunci vrăjitorii i-au zis lui Faraon: „Acesta este degetul lui Dumnezeu!“ Dar inima lui Faraon era împietrită și nu i-a ascultat, după cum spusese Domnul.

A patra urgie: muștele

20 După aceea, Domnul i-a zis lui Moise: „Scoală-te dis-de-diminează, du-te înaintea lui Faraon, când el se va duce la apă și spune-i: «Așa vorbește Domnul: ‘Lasă-Mi poporul să plece ca să Mi se închine.»“

21 Dacă nu-Mi vei lăsa poporul să plece, voi trimite roiuri de muște peste tine, peste slujitorii tăi, peste poporul tău și în casele tale: atât casele egiptenilor, cât și țara în care locuiesc se vor umple de roiuri de muște.

22 Dar în ziua aceea voi proteja ținutul Goșen, unde locuiește poporul Meu, iar roiurile de muște nu vor ajunge acolo, ca să recunoști că Eu sunt Domnul în această țară.

23 Astfel, voi face o deosebire între poporul Meu și poporul tău. Semnul acesta ți se va arăta mâine.’»“

24 Domnul a făcut întocmai și roiurile de muște au venit în palatul lui Faraon și în casele slujitorilor săi; toată țara Egiptului a fost pustiiță din cauza muștelor.

25 Atunci Faraon i-a chemat pe Moise și pe Aaron și le-a zis: – Duceți-vă și aduceți jertfe Dumnezeului vostru în țară.

26 – Nu este bine să facem astfel, i-a răspuns Moise, pentru că jertfele pe care le aducem Domnului, Dumnezeuul nostru, sunt privite drept urâciuni de către egipteni. Dacă aducem înaintea egiptenilor jertfe care pentru ei sunt o urâciune, nu ne vor omorî ei cu pietre?

27 Va trebui să facem o călătorie de trei zile în pustie și acolo să aducem jertfe Domnului, Dumnezeuul nostru, așa cum ne-a poruncit.

28 Faraon a zis: – Vă voi lăsa să plecați ca să aduceți jertfe Domnului, Dumnezeuul vostru, în pustie, doar dacă nu veți merge prea departe. Deocamdată, rugați-vă pentru mine.

29 – Imediat ce ies de la tine, i-a răspuns Moise, mă voi ruga Domnului ca mâine să îndepărteze roiurile de muște de la Faraon și de la poporul său. Numai să înceteze Faraon să se mai poarte cu viclenie și să nu lase poporul să plece ca să aducă jertfe Domnului!

30 Moise a ieșit de la Faraon și s-a rugat Domnului.

31 Domnul a făcut așa cum I-a cerut Moise: a îndepărtat roiurile de muște de la Faraon, de la slujitorii săi și din poporul său; nici una n-a rămas.

32 Însă și de data aceasta Faraon și-a împietrit inima și nu a lăsat poporul să plece.

9 A cincea urgie: molimă peste animale

1 Apoi Domnul i-a zis lui Moise: „Du-te la Faraon și spune-i: «Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul evreilor: ‘Lasă-Mi poporul să plece ca să Mi se închine.»“

2 Dacă nu-l vei lăsa să plece și-l vei opri din nou,

3 mâna Domnului va lovi cu molimă grea vitele de pe câmp: caii, măgarii, cămilele, cirezile și turmele.

4 Dar Domnul va face deosebire între vitele lui Israel și vitele Egiptului pentru ca nimic să nu moară din ce este al israeliților.’

5 Domnul a hotărât o vreme, zicând că mâine va face acest lucru în țară.»“

6 În ziua următoare, Domnul a făcut întocmai: toate vitele egiptenilor au murit, dar din vitele israeliților n-a murit nici una.

7 Faraon a trimis pe cineva și a aflat că nici una din vitele israeliților n-a murit. Inima lui Faraon însă a rămas împietrită și tot nu a lăsat poporul să plece.

A șasea urgie: bube peste egipteni

8 Domnul le-a zis din nou lui Moise și lui Aaron: „Umpleți-vă mâinile cu cenușă din cuptor și Moise să o arunce în aer înaintea lui Faraon.

9 Ea se va transforma într-un praf fin peste toată țara Egiptului și va cauza bube cu puroi pe oameni și pe animale în toată țara Egiptului.“

10 Ei au luat cenușă din cuptor și s-au înfățișat înaintea lui Faraon. Moise a aruncat-o înspre cer și ea a dat naștere la bube cu puroi pe oameni și pe animale.

11 Vrăjitorii n-au putut sta înaintea lui Moise din cauza bubelor, pentru că bubele erau și pe vrăjitori, ca pe toți egiptenii.

12 Dar Domnul i-a împietrit inima lui Faraon și acesta nu i-a ascultat, după cum îi spusese Domnul lui Moise.

A șaptea urgie: grindina

13 După aceea, Domnul i-a zis lui Moise: „Scoală-te dis-de-diminează, du-te înaintea lui Faraon și spune-i: «Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul evreilor: ‘Lasă-Mi poporul să plece ca să Mi se închine,

14 pentru că de data aceasta Îmi voi trimite toate urgiile împotriva ta, împotriva slujitorilor tăi și împotriva poporului tău, ca să știi că nu este nimeni ca Mine pe întreg pământul.

15 Căci, dacă Mi-aș fi întins mâna și te-aș fi lovit pe tine și pe poporul tău cu molimă, ai fi pierit de pe pământ.

16 Dar te-am ridicat ca să-ți arăt puterea Mea și astfel Numele Meu să fie vestit pe întreg pământul.

17 Încă mai continui să te ridici împotriva poporului Meu ca să nu-l lași să plece?

18 Ei bine, mâine, pe vremea aceasta, voi face să cadă cea mai grea grindină din câte au căzut vreodată în Egipt, de când a fost întemeiat până acum.

19 De aceea trimite oamenii ca să adăpostească, la loc sigur, vitele și tot ce ai pe câmp; orice om și orice animal care va fi pe câmp și nu la adăpost va muri atunci când grindina va cădea peste el.’»“

20 Aceia dintre slujitorii lui Faraon care s-au temut de Cuvântul Domnului și-au adăpostit sclavii și vitele în case,

21 dar cei care n-au luat în seamă Cuvântul Domnului și-au lăsat sclavii și vitele pe câmp.

22 Domnul i-a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna spre cer ca să cadă grindină peste toată țara Egiptului: peste oameni, peste animale și peste plantele câmpului din țara Egiptului.“

23 Când Moise și-a întins toiagul spre cer, Domnul a trimis o furtună cu grindină și trăsnete care au căzut pe pământ. Domnul a făcut să cadă grindină peste țara Egiptului:

24 era grindină amestecată cu trăsnete, o grindină atât de grea, cum n-a mai căzut niciodată în țara Egiptului, de când aceasta a fost întemeiată ca neam.

25 Grindina a doborât la pământ tot ce era pe câmp în toată țara Egiptului, atât oameni, cât și animale; grindina a doborât la pământ toate plantele câmpului și a frânt orice copac de pe câmp.

26 Singurul loc în care n-a căzut grindină a fost ținutul Goșen, unde locuiau israeliții.

27 Faraon și-a trimis slujitorii să-i cheme pe Moise și pe Aaron și le-a zis: – De data aceasta am păcătuit; Domnul este drept, eu și poporul meu suntem răi.

28 Rugați-vă Domnului, căci ne este de ajuns trăsnetul și grindina lui Dumnezeu! Vă las să plecați; nu mai trebuie să stați.

29 Moise i-a răspuns: – Cum voi ieși din cetate, îmi voi ridica mâinile spre Domnul; trăsnetul nu va mai lovi și nu va mai cădea grindină, ca să recunoști că pământul este al Domnului.

30 Cât despre tine și slujitorii tăi, știu că încă nu vă temeți de Domnul Dumnezeu.

31 Plantațiile de in și de orz au fost distruse, pentru că orzul dăduse în spic și inul înflorise,

32 însă cele de grâu și ovăz n-au pățit nimic, pentru că erau sădite târziu.

33 Moise l-a lăsat pe Faraon, a ieșit din cetate și și-a ridicat mâinile spre Domnul; atunci trăsnetul și grindina au încetat și n-a mai turnat ploaie pe pământ.

34 Când Faraon a văzut că ploaia, grindina și trăsnetul au încetat, a păcătuit din nou și și-a împietrit inima atât el, cât și slujitorii săi.

35 Inima lui Faraon s-a împietrit și nu i-a lăsat pe israeliți să plece, după cum îi spusese Domnul lui Moise.

10 *A opta urgie: lăcustele*

1 Apoi Domnul i-a zis lui Moise: „Du-te la Faraon, căci i-am împietrit inima atât lui, cât și slujitorilor săi, ca să descopăr aceste semne în mijlocul lor

2 și pentru ca voi să puteți istorisi copiilor și nepoților voștri cât de aspru m-am purtat cu egiptenii, ce semne am făcut în mijlocul lor; și astfel să știți că Eu sunt Domnul.“

3 Moise și Aaron s-au dus la Faraon și i-au zis: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeuzeul evreilor: «Până când vei refuza să te smerești înaintea Mea? Lasă-Mi poporul să plece și să Mi se închine.

4 Dacă nu-Mi vei lăsa poporul să plece, voi aduce mâine lăcuste în țara ta.

5 Ele vor acoperi țara și nimeni nu va mai putea vedea pământul. Ele vor mânca ce v-a mai rămas după grindină, vor mânca orice copac care crește pe câmp și

6 îți vor umple palatele tale, casele slujitorilor tăi și ale tuturor egiptenilor; va fi ceva ce nici părinții, nici părinții părinților tăi n-au văzut de când sunt ei pe pământ și până în ziua de azi.»“ Apoi ei s-au întors și au ieșit de la Faraon.

7 Slujitorii lui Faraon i-au zis acestuia: „Până când va fi omul acesta o cursă pentru noi? Lasă poporul să plece ca să se închine Domnului, Dumnezeuzeul lor; încă nu înțelegi că Egiptul este ruinat?“

8 Moise și Aaron au fost aduși înapoi la Faraon și el le-a zis: – Duceți-vă și închinați-vă Domnului, Dumnezeuzeul vostru! Dar cine dintre voi va merge?

9 Moise i-a răspuns: – Vom merge cu tinerii și cu bătrânii, cu fiii și fiicele noastre, cu turmele și cirezile noastre, pentru că avem de celebrat o sărbătoare în cinstea Domnului.

10 El le-a zis: – Așa să fie Domnul cu voi, cum vă voi lăsa eu să plecați cu copiii voștri! Băgați de seamă, căci aveți de gând să faceți ceva rău.

11 Nu, nu! Doar bărbații voștri pot merge să se închine Domnului, pentru că aceasta ați cerut. Și au fost izgoniți dinaintea lui Faraon.

12 După aceea, Domnul i-a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna peste țara Egiptului și o vor invada lăcustele care vor mânca orice plantă din țara Egiptului, tot ce a mai rămas după urgia cu grindina.“

13 Moise și-a întins toiagul peste țara Egiptului și Domnul a adus vântul de răsărit peste țară pe tot timpul zilei și al nopții; când s-a făcut dimineață, vântul de răsărit a adus lăcustele.

14 Lăcustele au venit peste toată țara Egiptului și s-au așezat pe întreg teritoriul ei, un roi de lăcuste atât de numeros, cum n-a mai fost vreodată și nu va mai fi.

15 Ele au acoperit întreaga țară și tot pământul s-a făcut negru; au mâncat toate plantele din țară și tot rodul pomilor care a mai rămas după urgia cu grindina. În toată țara Egiptului n-a mai rămas nimic verde, nici copaci și nici plante pe câmp.

16 Faraon i-a chemat repede pe Moise și pe Aaron și le-a zis: „Am păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeuzeul vostru, și împotriva voastră.

17 Iartă-mi și păcatul acesta și roagă-te Domnului, Dumnezeuzeul vostru, ca să îndepărteze de la mine această urgie de moarte.“

18 Ei au ieșit de la Faraon și Moise s-a rugat din nou Domnului.

19 Domnul a făcut să sufle dinspre apus un vânt puternic care a luat lăcustele și le-a aruncat în Marea Roșie. Nici o lăcustă n-a fost lăsată în Egipt.

20 Dar Domnul i-a împietrit inima lui Faraon și acesta nu i-a lăsat pe israeliți să plece.

A noua urgie: întunericul

21 Apoi Domnul i-a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna spre cer ca să se facă întuneric peste toată țara Egiptului; atât de întuneric, încât să-l pipăi cu mâna.“

22 Moise și-a întins mâna spre cer și s-a făcut un mare întuneric peste toată țara Egiptului timp de trei zile.

23 Oamenii nu se puteau vedea unii pe alții și timp de trei zile nu s-au putut mișca de unde erau; dar toți israeliții au avut lumină acolo unde locuiau.

24 Faraon l-a chemat pe Moise și i-a zis: – Duceți-vă și închinați-vă Domnului. Copiii voștri pot merge cu voi, însă turmele și cirezile voastre vor rămâne.

25 Moise i-a răspuns: – Trebuie să ne lași să aducem jertfe și arderi-de-tot Domnului, Dumnezeuzeul nostru.

26 Vitele noastre trebuie să meargă cu noi; nici o copită nu va rămâne, pentru că trebuie să alegem dintre ele pentru a ne închina Domnului, Dumnezeuzeul nostru, și nu știm ce vom folosi pentru a ne închina Domnului decât atunci când vom ajunge acolo.

27 Dar Domnul i-a împietrit inima lui Faraon și acesta n-a vrut să-i lase să plece.

28 Apoi Faraon i-a zis: – Ieși de la mine! Ferește-te să-mi mai vezi fața, pentru că, în ziua în care-mi vei vedea fața, vei muri.

29 – Să fie precum ai zis! i-a răspuns Moise. Nu-ți voi mai vedea fața.

11 Vestirea celei de-a zecea urgii

1 Domnul îi zisese lui Moise: „Voi mai aduce încă o urgie peste Faraon și peste Egipt. După aceasta, el vă va lăsa să plecați de acolo. Când vă va lăsa să ieșiți, de fapt el vă va izgoni de tot.

2 Spune poporului ca orice om să ceară vecinului său și orice femeie să ceară vecinei ei lucruri de argint și de aur.“

3 Domnul a făcut ca poporul să găsească bunăvoință la egipteni. Mai mult, Moise a devenit un om de seamă în Egipt; așa îl considerau atât slujitorii lui Faraon, cât și poporul egiptean.

4 Moise i-a mai zis lui Faraon: – Așa vorbește Domnul: „La miezul nopții voi trece prin Egipt.

5 Toți întâii născuți din țara Egiptului vor muri, de la întâiul născut al lui Faraon care stă pe tron, până la întâiul născut al slavei care învârte la rășniță și până la toți întâii născuți ai vitelor.

6 Apoi va fi un mare strigăt în toată țara Egiptului, așa cum n-a mai fost și nu va mai fi.

7 Dar între israeliți nici măcar un câine nu va lătra, nici la animale, nici la oameni, ca să știți ce deosebire face Domnul între Egipt și Israel.“

8 Atunci toți acești slujitori ai tăi vor veni la mine și se vor pleca până la pământ înaintea mea, zicând: „Pleacă, tu și tot poporul care te urmează!“ După aceea voi pleca. Și plin de mânie Moise a ieșit de la Faraon.

9 Domnul îi zisese de la început lui Moise: „Faraon nu te va asculta, pentru ca minunile Mele să se înmulțească în țara Egiptului.“

10 Moise și Aaron au făcut toate aceste minuni înaintea lui Faraon, dar Domnul i-a împietrit inima și acesta n-a lăsat pe popor să plece din țara sa.

12 Mielul pascal și azimile

1 Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron în țara Egiptului:

2 „Această lună va marca începutul lunilor; ea va fi pentru voi prima lună din an.

3 Spune întregii adunări a lui Israel ca, în ziua a zecea a acestei luni, să ia un miel pentru fiecare familie, un miel pentru fiecare casă.

4 Dacă o familie este prea mică pentru un miel ei vor trebui să-l împartă cu vecinul lor cel mai apropiat, după numărul persoanelor, iar mielul să fie împărțit după cât mănâncă fiecare om.

5 Mielul vostru să aibă un an și să nu aibă meteahnă. Puteți lua un miel sau un ied.

6 Să-l țineți până în ziua a paisprezecea a lunii, apoi întreaga adunare să-l înjunghie între cele două seri.

7 Să ia din sângele lui și să ungă cei doi ușori și pragul de sus al caselor în care vor mânca.

8 Să mănânce mielul în aceeași noapte; să-l mănânce fript la foc, cu azime și cu ierburi amare.

9 Să nu-l mâncați crud sau fiert în apă, ci fript la foc – capul, picioarele și măruntaiele.

10 Să nu lăsați nimic din el până dimineață; orice va rămâne din el până dimineața să fie ars.

11 Când îl veți mânca să aveți mijlocul încins, sandalele în picioare și toiagul în mână. Să-l mâncați în grabă căci este mielul de Paște al Domnului.

12 Pentru că în noaptea aceea, Eu voi trece prin țara Egiptului și voi lua viața tuturor întâilor născuți din țara Egiptului, atât ai oamenilor, cât și ai animalelor și îi voi judeca pe toți zeii Egiptului. Eu sunt Domnul.

13 Sângele de pe casele în care locuiți va fi un semn pentru voi: când voi vedea sângele, vă voi ocoli și urgia nu vă va distruge atunci când voi lovi țara Egiptului.

14 Această zi va fi pentru voi o zi de aducere-aminte: să o comemorați ca pe o sărbătoare pentru Domnul; să o comemorați de-a lungul generațiilor ca pe o sărbătoare dată printr-o poruncă veșnică.

15 Timp de șapte zile să mâncați azime. Chiar din prima zi să scoateți aluatul din casele voastre, pentru că oricine mănâncă pâine dospită din prima până în a șaptea zi va fi nimicit din Israel.

16 În prima zi să aveți o adunare sfântă; în ziua a șaptea să aveți, de asemenea, o adunare sfântă. Să nu faceți nici o muncă în zilele acelea; doar ceea ce trebuie să mănânce fiecare, aceea să fie pregătit de voi.

17 Să țineți Sărbătoarea Azimelor, pentru că în aceeași zi am scos oștirile voastre din țara Egiptului. Să țineți această zi în toate generațiile, ca o poruncă veșnică.

18 În prima lună, din seara celei de-a paisprezecea zi până în seara celei de-a douăzeci și una zile să mâncați azime.

19 Timp de șapte zile să nu fie aluat în casele voastre, pentru că oricine mănâncă ce este dospit va fi nimicitor din adunarea lui Israel, fie că este străin, fie că este băștinaș.

20 Să nu mâncați nimic dospit; numai azime să se mănânce în toate locuințele voastre.“

21 Moise a convocat sfatul bătrânilor lui Israel și le-a zis: „Duceți-vă să vă alegeți miei pentru clanurile voastre și înjunghiați mielul de Paște.

22 Luați un mănunchi de isop, înmuiați-l în sângele dintr-un vas și ungeți cu el pragul de sus și cei doi ușori ai casei voastre. Nimeni să nu iasă în afara ușii casei până dimineața,

23 pentru că Domnul va trece să-i lovească pe egipteni. Când va vedea sângele pe pragul de sus și pe cei doi ușori, Domnul va trece pe lângă acea ușă și nu va lăsa pe nimicitorul să intre în casele voastre și să vă ia viața.

24 Să țineți acest lucru ca pe o poruncă veșnică pentru voi și pentru copiii voștri.

25 Când veți ajunge în țara pe care Domnul v-o va da, așa cum a promis, să păziți această poruncă.

26 Când copiii voștri vă vor întreba: «Ce înseamnă acest lucru?»,

27 voi să le răspundeți: «Este jertfa de Paște în cinstea Domnului, pentru că El a trecut pe lângă casele noastre în Egipt, atunci când i-a lovit pe egipteni și a scăpat familiile noastre.»“ Poporul s-a plecat la pământ și s-a închinat.

28 Apoi israeliții au plecat și au făcut așa cum le-a poruncit Domnul lui Moise și lui Aaron.

Moartea întâilor născuți și ieșirea din Egipt

29 La miezul nopții Domnul a lovit toți întâii născuți din țara Egiptului, de la întâiul născut al lui Faraon, care stătea pe tronul său, până la întâiul născut al întemnițatului și întâiul născut al tuturor vitelor.

30 Când Faraon, slujitorii săi și toți egiptenii s-au sculat noaptea, au fost mari țipete în Egipt, pentru că nu era casă unde să nu fie cineva mort.

31 În aceeași noapte, el i-a chemat pe Moise și pe Aaron și le-a zis: „Plecați! Ieșiți în grabă din mijlocul poporului meu, voi și toți israeliții. Duceți-vă și închinați-vă Domnului, așa cum ați zis.

32 Luați-vă turmele și cirezile, așa cum ați cerut, plecați și binecuvântați-mă.“

33 Egiptenii zoreau poporul ca să-l scoată cât mai repede afară din țară, căci își ziceau: „Vom muri cu toții!“

34 Poporul și-a luat aluatul înainte ca el să dospească, împreună cu vasele de frământat. Le-au înfășurat în haine și le-au pus pe umeri.

35 Israeliții au făcut așa cum le-a spus Moise; au cerut egiptenilor lucruri de argint și de aur, precum și îmbrăcăminte.

36 Domnul a făcut ca poporul să găsească bunăvoință la egipteni și aceștia le-au dat ce-au cerut. Și astfel i-au prădat pe egipteni.

37 Israeliții au călătorit pe jos, din Ramses spre Sucot; ei erau în număr de șase sute de mii de bărbați care mergeau pe jos, în afară de copii.

38 O mulțime amestecată de oameni a plecat împreună cu ei, precum și foarte multe cirezi de vite și turme de oi.

39 Au făcut turte din aluatul nedospit pe care l-au adus din Egipt; aluatul nu era dospit, pentru că atunci când au fost izgoniți n-au mai avut timp să-și ia provizii.

40 Israeliții au stat în Egipt patru sute treizeci de ani.

41 La sfârșitul celor patru sute treizeci de ani, chiar în ziua aceea, toate oștirile Domnului au ieșit din țara Egiptului.

42 Pentru că, în noaptea aceea, Domnul a vegheat ca să-i scoată din țara Egiptului, toți israeliții și toți urmașii lor trebuie să țină aceeași noapte de veghe în cinstea Domnului.

Porunci privind Paștele

43 Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron: „Aceasta este porunca cu privire la Paște: nici un străin să nu mănânce mielul de Paște,

44 dar orice sclav cumpărat poate mânca din el după ce a fost circumcis;

45 peregrinul sau slujitorul plătit să nu mănânce.

46 Să fie mâncat într-o singură casă; să nu scoateți carnea afară din casă și să nu-i zdrobiți nici unul din oase.

47 Paștele să fie ținut de întreaga adunare a lui Israel.

48 Dacă vreun străin care locuiește la tine va dori să sărbătorească Paștele Domnului, toți bărbații din familia lui să fie circumciși; doar după aceea se poate apropia să sărbătorească. El va fi privit ca un

băștinaș. Nici unul care este necircumcis să nu mănânce.

49 Va fi o singură lege atât pentru băștinaș, cât și pentru străinul care locuiește în mijlocul vostru.“

50 Toți israeliții au făcut așa cum le poruncise Domnul lui Moise și lui Aaron.

51 În ziua aceea Domnul i-a scos pe israeliți din țara Egiptului, după oștirile lor.

13 *Sărbătoarea Azimelor și răscumpărarea întâilor născuți*

1 Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Să-Mi pui deoparte orice întâi născut de-al israeliților, care este băiat; primul rod al pântecelui, atât dintre oameni, cât și dintre animale, este al Meu.“

3 Moise a zis poporului: „Aduceți-vă aminte de ziua aceasta, în care ați ieșit din Egipt, din casa sclaviei, pentru că Domnul v-a scos de acolo cu mâna Sa puternică; să nu se mănânce pâine dospită.

4 Astăzi ieșiți, în luna Abib.

5 Când Domnul vă va duce în țara canaaniților, a hitiților, a amoriților, a hiviților și a iebusiților, țară pe care El a jurat părinților voștri că v-o va da – o țară în care curge lapte și miere – să țineți această sărbătoare în luna aceasta.

6 Șapte zile să mâncați azime, iar în a șaptea zi să țineți o sărbătoare în cinstea Domnului.

7 Timp de șapte zile să mâncați azime; să nu se găsească la voi pâine dospită și nici un fel de aluat să nu fie văzut pe teritoriul vostru.

8 Fiecare să spună copilului său în ziua aceea: «Aceasta este o aducere-aminte a ceea ce a făcut DOMNUL pentru mine când am ieșit din Egipt.»

9 Să fie pentru voi ca un semn pe mână și ca un semn de aducere-aminte pe frunte, pentru ca Legea Domnului să fie pe buzele voastre; căci, cu mâna Lui puternică, v-a scos Domnul din Egipt.

10 Să țineți această poruncă la vremea ei, în fiecare an.

11 Când Domnul vă va duce în țara canaaniților, așa cum a jurat părinților voștri, și are să v-o dea vouă,

12 să puneți deoparte pentru Domnul pe toți aceia care vor fi primul rod al pântecelui. Toți întâii născuți dintre vitele voastre să fie ai Domnului și anume fiecare mascul.

13 Dar orice întâi născut al măgăriței să-l răscumpărați cu o oaie; dacă nu-l răscumpărați, să-i

frângeți gâtul. De asemenea, să răscumpărați pe fiecare întâi născut dintre copiii voștri.

14 Când copiii voștri vă vor întreba: «Ce înseamnă aceasta?», să le răspundeți: «Domnul, cu mâna Lui puternică, ne-a scos din Egipt, din casa sclaviei.

15 Când Faraon s-a încăpățânat să nu ne lase să plecăm, Domnul le-a luat viața tuturor întâilor născuți din țara Egiptului, de la întâiul născut al omului până la întâiul născut al animalelor. De aceea jertfim Domnului primul rod al pântecelui fiecărui animal și răscumpărăm pe întâii născuți dintre copiii noștri.

16 Faptul că Domnul ne-a scos din Egipt cu mâna Lui puternică, este pentru noi ca un semn pe mână și ca un semn pe frunte.»“

Trecerea Mării Roșii

17 Când Faraon a lăsat poporul să plece, Dumnezeu nu i-a condus prin țara filistenilor, deși era mai aproape, pentru că Dumnezeu a zis: „S-ar putea ca poporul să se răzgândească și să se întoarcă în Egipt, dacă va trebui să poarte război.“

18 Astfel, Dumnezeu a condus poporul, punându-l să ocolească pe drumul spre pustie, către Marea Roșie. Israelii au ieșit din țara Egiptului pregătiți pentru război.

19 Moise a luat cu el oasele lui Iosif care-i pusese pe israeliți să jure: „Când Dumnezeu va veni în ajutorul vostru, să luați oasele mele de aici.“

20 Ei au ieșit spre Sucot și și-au așezat tabăra la Etam, la marginea pustiei.

21 Ca să-i conducă pe drum, Domnul a mers înaintea lor într-un stâlp de nor ziua și într-un stâlp de foc noaptea, ca să le dea lumină, astfel că puteau călători atât ziua, cât și noaptea.

22 Nici stâlpul de nor din timpul zilei, nici stâlpul de foc din timpul nopții nu se depărta dinaintea poporului.

14 **1** Apoi Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Spune-le israeliților să se întoarcă și să-și așeze tabăra lângă Pi-Hahiroț, între Migdol și mare, față în față cu Baal-Țefon; să vă așezați tabăra lângă mare, față în față cu Baal-Țefon.

3 Faraon va zice despre israeliți: «Rătăcesc fără țintă prin țară, îi înghite pustia.»

4 Eu îi voi împietri inima lui Faraon și el îi va urmări; însă Îmi voi aduce slavă de pe urma lui Faraon și a întregii lui oștiri. Egiptenii vor

recunoaște astfel că Eu sunt Domnul.“ Și ei au făcut întocmai.

5 Când i s-a spus monarhului egiptean că poporul a fugit, Faraon și slujitorii săi s-au răzgândit cu privire la israeliți, zicând: „Cum de-am putut să-l lăsăm pe Israel să plece și să nu ne mai slujească?“

6 Faraon și-a pregătit carul și și-a luat oștirea cu el; **7** a luat șase sute de care alese și toate celelalte care ale Egiptului, fiecare cu propria lui căpetenie.

8 Domnul a împietrit inima lui Faraon, monarhul Egiptului, astfel că acesta a început să-i urmărească pe israeliți; în acest timp, israeliții își continuau drumul cu îndrăzneală.

9 Egiptenii i-au urmărit cu toți caii și carele lui Faraon, cu călăreții și oștirea acestuia. I-au ajuns tocmai când aveau tabăra așezată lângă mare, lângă Pi-Hahiot, față în față cu Baal-Țefon.

10 În timp ce Faraon se apropia, israeliții îi priveau pe egipteni mărșăluind înspre ei. Atunci s-au temut și au început să strige către Domnul.

11 Apoi i-au zis lui Moise: – Pentru că nu mai erau morminte în Egipt ne-ai adus să murim în pustie? Ce ne-ai făcut scoțându-ne din Egipt?

12 Nu-ți spuneam noi în Egipt să ne lași să lucrăm pentru egipteni? Ar fi fost mult mai bine pentru noi să lucrăm pentru egipteni decât să murim în pustie.

13 Dar Moise i-a zis poporului: – Nu vă temeți, stați fermi și veți vedea eliberarea pe care Domnul v-o va da azi, pentru că pe egiptenii pe care îi vedeți azi nu-i veți mai vedea.

14 Domnul se va lupta pentru voi; voi trebuie doar să tăceți.

15 Apoi Domnul i-a zis lui Moise: „De ce strigi către Mine? Spune poporului să meargă înainte.

16 Tu să-ți ridici toiagul și să-ți întinzi mâna spre mare, iar ea se va despărți și israeliții vor trece prin mijlocul mării ca pe uscat.

17 Apoi voi împietri inimile egiptenilor și aceștia vor merge după ei; astfel Îmi voi aduce slavă de pe urma lui Faraon, a întregii lui oștiri, a carelor și a călăreților lui.

18 Egiptenii vor recunoaște că Eu sunt Domnul, atunci când Îmi voi aduce slavă de pe urma lui Faraon, a carelor și călăreților lui.“

19 Îngerul Domnului, Care mergea înaintea taberei lui Israel, Și-a schimbat locul și a început să meargă în spatele israeliților. Stâlpul de nor și-a schimbat locul și, din fața lor, a început să meargă în spatele lor.

20 El s-a așezat între tabăra egiptenilor și tabăra lui Israel. Noaptea, norul era întunecos într-o parte și luminos în cealaltă. Astfel, cele două tabere nu s-au apropiat una de cealaltă întreaga noapte.

21 Apoi Moise și-a întins mâna spre mare. Domnul a pus marea în mișcare printr-un vânt puternic dinspre răsărit, care a despărțit apele și a făcut din mare pământ uscat.

22 Israeliții au trecut prin mijlocul mării ca pe pământ uscat, apele făcându-se zid la dreapta și la stânga lor.

23 Egiptenii i-au urmărit și toți caii lui Faraon, carele și călăreții lui au intrat după ei în mare.

24 Spre dimineață Domnul s-a uitat din stâlpul de foc și din nor la oștirea egiptenilor și a adus învălmășeală în rândul acestora.

25 A făcut ca roțile de la carele lor să cadă, astfel că egiptenii au început să le mânuiască cu greutate. Ei au zis: „Să fugim dinaintea lui Israel căci Domnul se luptă pentru ei împotriva Egiptului!“

26 Apoi Domnul i-a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna spre mare și apele vor veni înapoi peste egipteni, peste carele și peste călăreții lor.“

27 Moise și-a întins mâna spre mare și, înspre dimineață, marea a revenit la adâncimea ei deplină. În timp ce egiptenii fugeau din calea ei, Domnul i-a năpustit pe aceștia în mijlocul mării;

28 apele s-au întors și au acoperit carele, călăreții și toată oștirea lui Faraon, care venise după israeliți în mijlocul mării; nici unul n-a rămas în viață.

29 Însă israeliții au mers prin mijlocul mării ca pe uscat, apele făcându-se zid la dreapta și la stânga lor.

30 Așa l-a salvat Domnul pe Israel în ziua aceea de egipteni. Israeliții i-au văzut pe egipteni zăcând morți pe malul mării.

31 Ei au văzut lucrarea măreață pe care Domnul a înfăptuit-o împotriva egiptenilor; poporul s-a temut de Domnul și a crezut în Domnul și în robul Său Moise.

15 *Cântarea de laudă a lui Moise și a lui Miriam*

1 Atunci Moise și israeliții au cântat această cântare Domnului: „Voi cânta Domnului căci Și-a arătat slava, năpustind în mare pe cal și pe călăreț.

2 Domnul este tăria mea și cântarea mea, El a devenit mântuirea mea; Acesta este Dumnezeuul meu

și Îl voi lăuda, este Dumnezeuul tatălui meu și Îl voi înălța.

3 Domnul este un războinic; Numele Lui este Domnul.

4 El a aruncat în mare carele lui Faraon și oștirea lui; căpeteniile lui alese s-au înecat în Marea Roșie.

5 Ape adânci i-au acoperit; s-au prăbușit în adânc ca o piatră.

6 Dreapta Ta, Doamne, este măreață în putere, dreapta Ta, Doamne, i-a zdrobit pe dușmani.

7 Cu măreția majestății Tale Ți-ai doborât vrăjmașii, Ți-ai dezlănțuit mânia care i-a mistuit ca pe o miriște.

8 La suflarea nărilor Tale apele s-au adunat, puhoaietele de ape s-au ridicat ca un zid, adâncurile s-au închegat în inima mării.

9 Vrăjmașul își zicea: «Îi voi urmări, îi voi ajunge din urmă. Voi împărți prada; îmi voi împlini dorința cu privire la ei. Îmi voi scoate sabia și mâna mea va pune stăpânire pe ei.»

10 Însă când Tu ai suflat cu suflarea Ta, marea i-a acoperit; s-au afundat ca plumbul în apele mărețe.

11 Care dintre zei este ca Tine, Doamne? Cine este ca Tine, glorios în sfințenie, temut în splendoare și înfăptuitor de minuni?

12 Ți-ai întins mâna dreaptă și pământul i-a înghițit.

13 Prin îndurarea Ta Ți-ai condus poporul pe care l-ai răscumpărat; prin puterea Ta l-ai călăuzit spre Locuința Ta cea sfântă.

14 Popoarele vor începe să tremure când vor auzi; îi va cuprinde groaza pe locuitorii Filistiei.

15 Căpeteniile Edomului se vor teme; un tremur îi va cuprinde pe conducătorii Moabului. Toți locuitorii Canaanului se vor topi de spaimă;

16 teroarea și groaza vor cădea peste ei; din pricina măreției brațului Tău, vor amuți ca o piatră, până va trece poporul Tău, Doamne, până va trece poporul pe care l-ai căștigat.

17 Tu îl vei aduce și-l vei sădi pe muntele moștenirii Tale, în locul pe care Tu, Doamne, Ți l-ai pregătit ca locuință, lăcașul pe care mâinile Tale, Stăpâne, l-au întemeiat.

18 Domnul va domni în veci de veci!“

19 Când caii, carele și călăreții lui Faraon au intrat în mare, Domnul a adus înapoi apele mării peste ei; israeliții însă au mers prin mare ca pe pământ uscat.

20 Apoi Miriam, profetesa, sora lui Aaron, a luat o tamburină în mână și toate femeile au ieșit după ea având tamburine în mâini și dansând.

21 Miriam le cânta: „Cântați Domnului, căci Și-a arătat slava; i-a năpustit în mare pe cal și pe călăreț.“

Apele de la Mara și Elim

22 După aceea, Moise l-a luat pe Israel de lângă Marea Roșie și au intrat împreună în pustia Șur. Au mers trei zile prin pustie, fără să găsească apă.

23 Au ajuns într-un loc unde, deși era apă, n-au putut să o bea pentru că era amară, motiv pentru care au numit locul acela Mara.

24 Poporul s-a plâns lui Moise, zicând: „Ce vom bea?“

25 El a strigat către Domnul și Domnul i-a arătat o bucată de lemn; Moise a aruncat lemnul în apă și apa s-a făcut dulce. Acolo le-a dat Domnul legi și porunci și i-a pus la încercare.

26 El le-a zis: „Dacă veți asculta cu atenție glasul Domnului, Dumnezeuul vostru, dacă veți face ce este drept înaintea Lui, dacă veți lua aminte la poruncile Lui și veți păzi toate legile Lui, nu voi aduce peste voi nici una din bolile pe care le-am adus peste egipteni. Căci Eu sunt Domnul Care vă vindecă.“

27 În cele din urmă au ajuns la Elim, unde se găseau douăsprezece izvoare și șaptezeci de palmieri; ei și-au așezat tabăra lângă apă.

16 *Mana și prepelițele*

1 Întreaga adunare a israeliților a plecat de la Elim și a ajuns în pustia Sin, care este între Elim și Sinai, în ziua a cincisprezecea a lunii a doua, după ce a ieșit din țara Egiptului.

2 În pustie, întreaga adunare a murmurat împotriva lui Moise și a lui Aaron.

3 Israeliții le-au zis: „O, de-am fi fost omorâți de mâna Domnului în țara Egiptului! Cel puțin acolo stăteam lângă oalele de carne și mâncam pâine din belșug. Ne-ați adus aici, în pustia aceasta, ca să faceți să moară de foame toată mulțimea aceasta!“

4 Atunci Domnul i-a zis lui Moise: „Voi face să plouă pâine din cer; în fiecare zi poporul să iasă și să adune pâine pentru ziua aceea. În acea zi, îi voi pune la încercare ca să văd dacă vor trăi după Legea Mea sau nu.“

5 În ziua a șasea să pregătească ce au adunat, într-o cantitate dublă față de ce au adunat în fiecare zi.“

6 Moise și Aaron le-au zis tuturor israeliților: „În seara aceasta veți ști că Domnul v-a scos din țara Egiptului,

7 iar dimineață veți vedea slava Domnului, pentru că El aude plângerea voastră împotriva Lui. Cine suntem noi să vă plângeți împotriva noastră?”

8 Moise a mai zis: „Veți ști că a fost Domnul, atunci când, seara, vă va da carne, iar dimineața – pâine din belșug, pentru că Domnul v-a auzit plângerea împotriva Lui, căci noi nu suntem nimic; plângerea voastră nu este împotriva noastră, ci împotriva Domnului.”

9 După aceea, Moise i-a zis lui Aaron: „Spune întregii adunări a israeliților: «Apropiați-vă de Domnul pentru că El a auzit plângerea voastră.»”

10 În timp ce Aaron vorbea întregii adunări, ei s-au uitat înspre pustie și slava Domnului s-a arătat în nor.

11 Domnul i-a vorbit lui Moise astfel:

12 „Am auzit plângerea israeliților; de aceea spune-le: «Între cele două seri veți avea carne, iar dimineața – pâine din belșug; atunci veți ști că Eu sunt Domnul, Dumnezeu vostru.»”

13 Seara au venit niște prepelițe care au acoperit tabăra; dimineața, în jurul taberei, se afla un strat de rouă.

14 Când stratul de rouă s-a ridicat, pe suprafața pustiei au rămas niște boabe mici, ca boabele de gheață pe pământ.

15 Când le-au văzut, neștiind ce sunt, israeliții și-au zis unii altora: „Oare ce sunt acestea?” Moise le-a zis: „Este pâinea pe care Domnul v-a dat-o s-o mâncați.

16 Domnul a poruncit ca fiecare om să adune cât îi trebuie pentru hrană și anume un omer de fiecare persoană, după numărul celor din cortul lui. Să adunați pentru fiecare persoană din cortul vostru.”

17 Israeliții au făcut astfel: unii au adunat mai mult, alții mai puțin.

18 După ce au măsurat-o cu omerul, au văzut că celui ce a adunat mai mult nu i-a rămas în plus, iar cel ce a adunat mai puțin nu a dus lipsă; fiecare om a adunat după nevoile lui.

19 Deși Moise le-a zis să nu lase nimic din ea până dimineața,

20 ei nu l-au ascultat; unii au lăsat o parte din ea până dimineața, astfel că aceasta a făcut viermi și s-a împuțit, iar Moise s-a mâniat pe ei.

21 În fiecare dimineață israeliții adunau după cum aveau nevoie. Când soarele era fierbinte, pâinea se topea.

22 În ziua a șasea ei au adunat de două ori mai mult, doi omeri pentru fiecare persoană. Când toți conducătorii adunării au venit și i-au spus acest lucru lui Moise,

23 el le-a răspuns: „Domnul a poruncit astfel: «Mâine este o zi de odihnă, un Sabat sfânt pentru Domnul; coaceți ce aveți de copt, fierbeți ce aveți de fiert și tot ce vă rămâne păstrați până dimineața.»”

24 Ei au păstrat-o așa cum a poruncit Moise; ea nu s-a împuțit și n-a făcut viermi.

25 Moise le-a zis: „Mâncați-o azi, pentru că azi este Sabatul Domnului; azi nu veți găsi pâine pe câmp.

26 S-o adunați șase zile, căci în a șaptea zi, care este o zi de odihnă, ea nu va fi.”

27 În ziua a șaptea însă unii oameni din popor au ieșit să adune pâine, dar n-au găsit nimic.

28 Domnul i-a zis lui Moise: „Până când veți refuza să păziți poruncile și legile Mele?

29 Știți că Domnul v-a dat Sabatul și de aceea în a șasea zi vă dă hrană pentru două zile. Orice om să rămână acolo unde este. Nici unul să nu iasă din locul său în ziua a șaptea.”

30 Și astfel, în ziua a șaptea poporul s-a odihnit.

31 Casa lui Israel a numit pâinea venită din cer „mană”; ea era albă, ca bobul de coriandru, iar la gust era ca o turtă cu miere.

32 Moise le-a zis: „Iată ce a poruncit Domnul: «Puneți deoparte un omer de mană, ca să fie păstrat pentru toate generațiile, pentru ca ei să vadă pâinea cu care v-am hrănit în pustie, când v-am scos din țara Egiptului.»”

33 Moise i-a zis lui Aaron: „Ia un vas, pune în el un omer plin cu mană și așază-l înaintea Domnului ca să fie păstrat pentru urmașii voștri.”

34 Aaron l-a pus înaintea Mărturiei ca să fie păstrat acolo, după cum îi poruncise Domnul lui Moise.

35 Israeliții au mâncat mană timp de patruzeci de ani, până au ajuns într-o țară locuită; au mâncat mană până au ajuns la hotarul Canaanului. (

36 Un omer este a zecea parte dintr-o efă.)

17 *Apa din stâncă și victoria împotriva lui Amalek*

1 Întreaga adunare a israeliților a plecat din pustia Sin, călătorind din loc în loc, după cum le-a poruncit Domnul. Ei și-au așezat tabăra la Refidim; acolo nu era apă de băut pentru popor.

2 Poporul s-a certat cu Moise și i-a zis: – Dă-ne apă să bem! Moise le-a răspuns: – De ce vă certați cu mine? De ce Îl ispitiți pe Domnul?

3 Poporul stătea acolo însetat și cărtea împotriva lui Moise, zicându-i: – De ce ne-ai scos din Egipt? Ca să ne faci să murim aici de sete cu tot cu copii și cu vite?

4 Moise a strigat către Domnul, zicându-I: – Ce să fac cu acest popor? Sunt gata să mă omoare cu pietre!

5 Domnul i-a răspuns lui Moise: – Du-te înaintea poporului și ia cu tine pe câțiva din sfatul bătrânilor lui Israel; ia în mână toiagul cu care ai lovit Nilul și du-te.

6 Eu voi sta acolo, înaintea ta, la stâncă, în Horeb. Lovește stânca și din ea va ieși apă; astfel, poporul va putea să bea. Moise a făcut întocmai înaintea sfatului bătrânilor lui Israel.

7 El a numit locul acela „Masa și Meriba“, pentru că acolo israeliții s-au certat și Lau testat pe Domnul, zicând: „Este oare Domnul cu noi sau nu?“

8 După aceea a venit Amalek și s-a luptat cu Israel la Refidim.

9 Moise i-a zis lui Iosua: „Alege câțiva oameni dintre noi și du-te să te lupți cu Amalek. Măine voi sta pe vârful dealului cu toiagul lui Dumnezeu în mână.“

10 Iosua a făcut precum i-a zis Moise și s-a luptat cu Amalek, în timp ce Moise, Aaron și Hur s-au urcat pe vârful dealului.

11 Când Moise își ținea mâinile sus, Israel era mai tare; când el își lăsa mâinile jos, era mai tare Amalek.

12 La un moment dat mâinile lui Moise au obosit; atunci Aaron și Hur au luat o piatră, au așezat pe ea, după care au început să-i sprijine mâinile, unul de-o parte, iar altul de cealaltă parte. Mâinile lui au rămas întinse până la apusul soarelui.

13 Și Iosua l-a biruit cu ajutorul sabiei pe Amalek și pe poporul acestuia.

14 Atunci Domnul i-a zis lui Moise: „Scrie lucrul acesta într-o carte ca o aducere-aminte și citește-l în auzul lui Iosua: «Voi șterge pomenirea lui Amalek de sub ceruri.»“

15 Moise a zidit un altar și l-a numit „Domnul este steagul meu“,

16 zicând: „Pentru că o mână s-a ridicat spre tronul Domnului, Domnul se va lupta cu Amalek din generație în generație.“

18 *Vizita lui Ietro și organizarea juridică a poporului*

1 Ietro, preotul din Midian, socrul lui Moise, a aflat tot ce făcuse Dumnezeu pentru Moise și pentru poporul Său, Israel; a aflat cum l-a scos Domnul pe Israel din Egipt.

2 Ietro a adus-o înapoi pe Sefora, soția lui Moise, care fusese trimisă acasă.

3 I-a adus și pe cei doi fii ai Seforei. Unul se numea Gherșom (căci Moise zisese: „Locuiesc ca străin într-o țară străină“),

4 iar celălalt se numea Eliezer (căci Moise zisese: „Dumnezeul tatălui meu a fost ajutorul meu și m-a scăpat de sabia lui Faraon“).

5 Ietro, socrul lui Moise, a venit în pustia unde așezase Moise tabăra, lângă muntele lui Dumnezeu, aducându-i cu el pe fiii lui Moise și pe soția acestuia.

6 Ietro i-a trimis vorbă lui Moise, zicându-i: „Eu, socrul tău, Ietro, vin la tine cu soția și cu fiii ei.“

7 Moise a ieșit să-l întâlnească pe socrul său; s-a plecat înaintea lui și l-a sărutat. S-au întrebat unul pe celălalt de sănătate și împreună au intrat în cort.

8 Apoi Moise i-a istorisit socrului său tot ceea ce a făcut Domnul lui Faraon și egiptenilor de dragul lui Israel, toate greutățile care veniseră peste ei pe drum și cum i-a eliberat Domnul.

9 Ietro s-a bucurat pentru tot binele pe care Domnul îl făcuse lui Israel, scăpându-l din mâna egiptenilor.

10 Ietro a zis: „Binecuvântat să fie Domnul Care v-a scăpat din mâna egiptenilor și a lui Faraon.“

11 Acum știu că Domnul este mai mare decât toți zeii, căci în fiecare lucru în care ei s-au purtat cu trufie față de Israel, El a fost mai presus de ei.“

12 Ietro, socrul lui Moise, a adus o ardere de tot și jertfe lui Dumnezeu. Aaron a venit împreună cu toți cei din sfatul bătrânilor lui Israel, ca să ia masa împreună cu socrul lui Moise, înaintea lui Dumnezeu.

13 În ziua următoare, Moise s-a așezat ca să judece poporul și poporul a stat în jurul lui de dimineața până seara.

14 Când socrul lui Moise a văzut tot ce făcea el pentru popor, l-a întrebat: – Ce faci tu acolo pentru

popor? De ce stai singur și tot poporul stă în jurul tău de dimineața până seara?

15 Moise i-a răspuns socrului său: – Pentru că poporul vine la mine să ceară sfatul lui Dumnezeu.

16 Când au vreo problemă, vin la mine ca să-i judec, iar eu le fac cunoscute poruncile și legile lui Dumnezeu.

17 Socrul lui Moise i-a zis: – Ceea ce faci tu nu este bine.

18 Te istovești singur și istovești și poporul care este cu tine. Sarcina este prea grea pentru tine, ca să o poți purta singur.

19 Ascultă-mă: îți voi da un sfat și Dumnezeu va fi cu tine! Stai înaintea lui Dumnezeu pentru popor și adu problemele înaintea Sa;

20 învață-i poruncile și legile și arată-le calea pe care trebuie să meargă și lucrurile pe care trebuie să le facă.

21 Caută oameni destoinici în popor, oameni care se tem de Dumnezeu, care sunt vrednici de încredere și urâsc câștigul necinstit. Pune-i pe acești oameni conducători peste o mie, peste o sută, peste cincizeci și peste zece oameni.

22 Ei să slujească ca judecători ai poporului în orice vreme; să aducă înaintea ta orice caz greu, însă cazurile ușoare să le judece ei înșiși. În felul acesta va fi mai ușor pentru tine și ei vor duce povara împreună cu tine.

23 Dacă vei face lucrul acesta și dacă Dumnezeu îți va porunci așa, vei putea face față sarcinilor și tot poporul va merge la locul lui în pace.

24 Moise a ascultat de socrul său și a făcut tot ceea ce acesta i-a zis.

25 A ales oameni destoinici din tot Israelul și i-a pus conducători peste popor: conducători peste o mie, peste o sută, peste cincizeci și peste zece oameni.

26 Ei judecau poporul tot timpul; cazurile grele le aduceau lui Moise, iar cele ușoare le judecau ei înșiși.

27 Apoi Moise și-a lăsat socrul să plece în țara lui.

19 *Israel în pustia Sinai*

1 Chiar în ziua în care se împlineau trei luni de la ieșirea israeliților din țara Egiptului, ei au ajuns în pustia Sinai.

2 După ce părăsiseră Refidimul, au intrat în pustia Sinai și și-au așezat tabăra în pustie, înaintea muntelui.

3 Acolo Moise s-a suit la Dumnezeu. Domnul l-a chemat de pe munte și i-a zis: „Așa să vorbești casei lui Iacov; iată ce să le spui israeliților:

4 «Ați văzut ce le-am făcut egiptenilor, cum v-am purtat pe aripi de vulturi și v-am adus la Mine.

5 De aceea, acum, dacă veți asculta de glasul Meu și veți păzi legământul Meu, veți fi comoara Mea dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu.

6 Voi Îmi veți fi o preoție împărătească și un neam sfânt.» Acestea sunt cuvintele pe care să le spui israeliților.“

7 Moise s-a întors, a convocat sfatul bătrânilor și le-a zis toate cuvintele pe care Domnul i le-a poruncit.

8 Și tot poporul i-a răspuns într-un singur glas: „Vom face tot ce a zis Domnul.“ Moise I-a spus Domnului răspunsul poporului.

Sfințirea poporului

9 Atunci Domnul i-a zis lui Moise: „Voi veni la tine într-un nor gros, pentru ca poporul să audă când îți vorbesc și să aibă întotdeauna încredere în tine.“

Tot atunci, când Moise I-a spus Domnului răspunsul poporului,

10 Domnul i-a mai zis: „Du-te la popor și sfințește-l azi și mâine. Să-și spele hainele

11 și să se pregătească pentru a treia zi, pentru că atunci Domnul Se va coborî pe muntele Sinai în fața întregului popor.

12 Să pui de jur împrejur limite pentru popor și să-i zici: «Aveți grijă să nu vă urcați pe munte, nici să nu-i atingeți poalele, pentru că, oricine se va atinge de munte, va fi pedepsit cu moartea.»

13 Nici măcar o mână să nu-l atingă; dacă-l va atinge cineva, să fie omorât cu pietre sau străpuns cu săgeți; indiferent ce va fi, om sau animal, să nu trăiască! Când trâmbița va suna, poporul să se apropie de munte.“

14 Moise s-a coborât de pe munte la popor. A sfințit poporul și acesta și-a spălat hainele.

15 Moise le-a zis celor din popor: „Fiecare din voi să fie pregătit pentru a treia zi; până atunci nimeni să nu se apropie de soția lui!“

16 În dimineața celei de-a treia zi au fost tunete și fulgere, iar un nor gros acoperea muntele; sunetul trâmbiței era atât de puternic, încât tot poporul din tabără tremura.

17 Moise a scos poporul din tabără ca să-L întâlnească pe Dumnezeu. Oamenii au stat la poalele muntelui.

18 Muntele Sinai era acoperit cu fum, pentru că Domnul S-a coborât pe el în foc. Fumul se înălța ca fumul unui cuptor și tot muntele se cutremura cu putere.

19 În timp ce trâmbița suna din ce în ce mai tare, Moise vorbea, și glasul lui Dumnezeu îi răspundea.

20 Când Domnul S-a coborât pe vârful muntelui Sinai, El l-a chemat pe Moise pe vârful muntelui, iar Moise s-a suit acolo.

21 Apoi Domnul i-a zis: – Coboară și avertizează poporul să nu se apropie să se uite la Domnul, pentru ca nu cumva să piară mulți dintre ei.

22 Chiar și preoții care se apropie de Domnul trebuie să se sfințească, căci doar așa Domnul nu-i va nimici.

23 Moise I-a răspuns Domnului: – Poporul nu are voie să se apropie de muntele Sinai, pentru că Tu însuși ne-ai avertizat zicând: „Pune limite în jurul muntelui și păstrează-l sfânt.“

24 Domnul i-a zis: – Coboară și adu-l cu tine pe Aaron, dar nu lăsa nici preoții, nici poporul să se apropie și să se suie la Domnul, ca să nu-i nimicească.

25 Moise s-a coborât la popor și a vorbit cu ei.

20 *Cele Zece Porunci*

1 Apoi Dumnezeu a rostit toate aceste cuvinte:

2 „Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, Care te-am scos din țara Egiptului, din casa sclaviei.

3 Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine!

4 Să nu-ți faci vreun idol reprezentând vreun lucru de sus din cer, de jos de pe pământ sau din apele de sub pământ.

5 Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești, fiindcă Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, Care pedepsesc copiii pentru nelegiuirea părinților lor, până la a treia sau a patra generație a celor ce Mă urăsc

6 și Îmi arăt îndurarea până la a mia generație a celor ce Mă iubesc și împlinesc poruncile Mele.

7 Să nu folosești nesăbuit Numele Domnului, Dumnezeul tău, căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel care va folosi nesăbuit Numele Lui.

8 Adu-ți aminte de ziua de Sabat, ca s-o sfințești!

9 Să lucrezi șase zile și să-ți faci toată lucrarea ta,

10 dar ziua a șaptea este Sabatul Domnului, Dumnezeul tău; să nu faci nici o lucrare nici tu, nici fiul tău sau fiica ta, nici sclavul tău, nici sclava ta,

nici vitele tale și nici străinul care locuiește în cetatea ta.

11 Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul, marea și tot ce este în ele, dar în ziua a șaptea s-a odihnit. De aceea a binecuvântat Domnul ziua de Sabat și a sfințit-o.

12 Cinstește-l pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să trăiești mult timp în țara pe care ți-o va da Domnul, Dumnezeul tău!

13 Să nu ucizi!

14 Să nu comiți adulter!

15 Să nu furi!

16 Să nu depui mărturie falsă împotriva semenului tău!

17 Să nu poftești casa semenului tău; să nu o poftești pe soția semenului tău, să nu poftești sclavul sau sclava lui, boul sau asinul lui și nici vreun alt lucru care este al semenului tău!“

18 Tot poporul vedea tunetele și fulgerele care aveau loc, vedea muntele fumegând și auzea sunetul trâmbiței; poporul tremura de frică și stătea la depărtare.

19 Ei i-au zis lui Moise: – Vorbește-ne tu însuși și vom asculta; dar să nu ne mai vorbească Dumnezeu căci vom muri!

20 Moise a răspuns poporului: – Nu vă temeți, pentru că Dumnezeu a venit doar ca să vă pună la încercare și să aveți în voi frica de El, pentru ca să nu păcătuiți.

21 Poporul stătea la depărtare, iar Moise s-a apropiat de negura unde se afla Dumnezeu.

22 Domnul i-a zis lui Moise: „Așa să vorbești israeliților: «Voi înșivă ați văzut că v-am vorbit din ceruri.

23 Să nu vă faceți zei de argint și nici zei de aur pe care să-i puneți alături de Mine.

24 Să-Mi faceți un altar de pământ și să aduceți pe el arderile voastre de tot și jertfele de pace, oile și boii. Oriunde voi face ca Numele Meu să fie pomenit, voi veni și vă voi binecuvânta.

25 Dacă-Mi veți face un altar de piatră, să nu-l faceți din pietre cioplite, pentru că, atunci când veți pune dalta pe piatră, o veți pângări.

26 Să nu vă urcați la altarul Meu pe trepte, pentru ca să nu vi se descopere goliciunea înaintea lui.»“

21 *Cartea Legământului – legi privind sclavia*

1 „Acestea sunt legile pe care trebuie să le pui înaintea lor:

2 «Dacă vei cumpăra un sclav evreu, el să te slujească timp de șase ani, iar în al șaptelea an să-l eliberezi fără să plătească nimic.

3 Dacă a intrat singur, va putea să plece singur. Dacă era căsătorit, să plece și soția lui împreună cu el.

4 Dacă stăpânul lui i-a dat o soție și ea i-a născut fii sau fiice, soția și copiii ei să rămână ai stăpânului, iar el să plece singur.

5 Dar dacă sclavul va zice: ‘Îmi iubesc stăpânul, soția și copiii, și nu doresc să plec ca să fiu liber’,

6 atunci stăpânul să-l apropie de ușă sau de ușori și, în prezența judecătorilor, să-i străpungă lobul urechii cu o andrea. Astfel, el îi va sluji toată viața.

7 Dacă cineva își vinde fata ca slujitoare, ea nu va fi eliberată asemenea sclavilor.

8 De asemenea, dacă ea nu-i va plăcea stăpânului ei, care și-a luat-o pentru el, acesta trebuie să permită a fi răscumpărată. Nu va avea dreptul s-o vândă unui străin, pentru că a fost nedrept cu ea.

9 Dacă o va da fiului său, va trebui să se poarte cu ea ca și cu o fiică.

10 Dacă își va lua altă soție, nu va avea voie să-i scadă nimic din hrana, îmbrăcămintea și drepturile ei de soție.

11 Dacă-i va scădea din aceste trei lucruri, atunci ea va putea să plece de la el fără nici o despăgubire, fără să plătească argint.

Legi privind violența fizică

12 Oricine lovește mortal un om trebuie să fie pedepsit cu moartea.

13 Dacă n-a făcut-o intenționat, ci Dumnezeu a îngăduit să se întâmple asta, îi voi pregăti un loc unde să poată fugi.

14 Dacă cineva va merge până acolo încât să-l ucidă pe semenul său folosindu-se de vicleșug, chiar și de la altarul Meu să-l iei și să-l omori!

15 Oricine își lovește tatăl sau mama trebuie să fie pedepsit cu moartea.

16 Cine răpește un om și-l vinde – sau chiar dacă omul este găsit în mâna răpitorului – trebuie să fie pedepsit cu moartea.

17 Cel ce își blestemă tatăl sau mama trebuie să fie pedepsit cu moartea.

18 În cazul în care doi oameni se vor certa și unul îl va lovi pe celălalt cu o piatră sau cu pumnul, iar acesta din urmă nu va muri, ci va fi nevoit să stea la pat,

19 cel care l-a lovit să nu fie pedepsit, deoarece rănitul va putea să se ridice după o vreme și să umble afară cu ajutorul toiagului lui; va trebui însă să-l despăgubească pe cel rănit pentru tot timpul pierdut și să-l îngrijească până când acesta se va vindeca.

20 Dacă un stăpân va lovi cu bățul un sclav sau o sclavă, iar unul din aceștia va muri pe loc, stăpânul va trebui să fie pedepsit,

21 dar dacă sclavul își revine după o zi sau două, stăpânul să nu fie pedepsit, căci este argintul său.

22 Dacă se vor lupta doi oameni și vor lovi o femeie însărcinată, făcând-o să nască înainte de vreme, fără nici o altă nenorocire, cel responsabil trebuie să fie pedepsit așa cum cere soțul femeii, plătind atât cât au hotărât judecătorii.

23 Dar, dacă se va întâmpla vreo nenorocire, vei da viață pentru viață,

24 ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior,

25 arsură pentru arsură, rană pentru rană și vânătaie pentru vânătaie.

26 Dacă un stăpân va lovi ochiul vreunui sclav sau al vreunei sclave și-l face pe acesta sau pe aceasta să-și piardă ochiul, sclavul, respectiv sclava, să fie lăsați să plece liberi ca despăgubire pentru ochi.

27 Dacă stăpânul va face să cadă un dinte de-al vreunui sclav sau de-al vreunei sclave, sclavul, respectiv sclava, să fie eliberați ca despăgubire pentru dinte.

28 Dacă un bou va împunge și va omorî un bărbat sau o femeie, boul să fie omorât cu pietre, carnea să nu i se mănânce, iar proprietarul boului să nu fie pedepsit.

29 Dar, dacă se știa că boul obișnuiește să împungă și proprietarul său a fost avertizat, însă nu l-a închis, atunci, în momentul în care boul va omorî un bărbat sau o femeie, acesta să fie omorât cu pietre, iar proprietarul său să fie pedepsit cu moartea.

30 Dacă proprietarului i se va cere un preț de răscumpărare, el să plătească tot ce i se va cere pentru răscumpărarea vieții lui.

31 Dacă boul va împunge un băiat sau o fată, proprietarului i se va cere după aceeași lege.

32 Dacă boul va împunge un sclav sau o sclavă, proprietarul să plătească stăpânului sclavilor treizeci de șecheli de argint și boul să fie omorât cu pietre.

33 Dacă un om va face o groapă și nu o va acoperi, iar un bou sau un măgar va cădea în ea,

34 cel ce a făcut groapa va trebui să-l despăgubească cu argint pe proprietarul animalelor moarte, iar acestea să-i rămână celui dintâi.

35 Dacă boul unui om va împunge boul altuia și cel din urmă moare, atunci proprietarii lor vor trebui să vândă boul viu, să împartă argintul și să împartă și boul mort.

36 Dar, dacă se știa că boul obișnuiește să împungă și proprietarul său nu l-a închis, atunci proprietarul să dea un bou viu în schimbul boului mort, iar boul mort să-i rămână lui.

22 *Legi privind proprietatea*

1 Dacă un om fură un bou sau o oaie și taie animalul sau îl vinde, să restituie cinci boi pentru fiecare bou furat și patru oi pentru fiecare oaie.

2 Dacă hoțul este prins spărgând și este lovit, iar în cele din urmă moare, cel care l-a lovit nu va fi vinovat de moartea lui.

3 Dar, dacă primește lovitura după răsăritul soarelui, atunci cel care l-a lovit va fi vinovat de moartea sa. Hoțul prins trebuie să restituie ceea ce este dator să dea; dacă nu are ce să dea, să fie vândut ca sclav pentru a plăti ceea ce a furat.

4 Când animalul – fie el bou, măgar sau oaie – este găsit viu în proprietatea hoțului, acesta să plătească dublu.

5 Dacă un om își lasă turma să pască într-un ogor sau într-o vie ori își lasă vitele să facă stricăciuni în ogorul altuia, să dea ca despăgubire din ce are mai bun în ogorul sau în via sa.

6 Dacă izbucnește un foc care cuprinde spinii și incendiază grâul adunat în snopi, grâul aflat încă în picioare sau întreg ogorul, cel ce a aprins focul să plătească întreaga despăgubire.

7 Dacă un om încredințează semenului său argint sau bunuri spre păstrare și acestea sunt furate din casa celui din urmă, dacă este prins, hoțul trebuie să plătească dublu.

8 Dacă hoțul nu este prins, stăpânul casei să fie cercetat de judecători, ca să se vadă dacă nu cumva și-a însușit el bunurile semenului său.

9 În orice dispută cu privire la vreun bou, măgar, îmbrăcăminte sau orice altă pierdere despre care

una din părți spune: ‘Este a mea’, cauza ambelor părți să fie cercetată de judecători; cel pe care-l vor condamna judecătorii să plătească celui alt dublu.

10 Când cineva încredințează altcuiva un măgar, un bou, o oaie sau orice alt animal spre păstrare și animalul moare, este vătămat sau este luat de la el fără să vadă cineva,

11 să se facă un jurământ în Numele Domnului între cele două părți. Cel căruia i se încredințase animalul va mărturisi că n-a pus mâna pe bunurile celui alt; stăpânul va accepta jurământul și celălalt nu va fi dator să-i restituie nimic.

12 Dacă animalul a fost furat de la el, trebuie să-l restituie stăpânului.

13 Dacă a fost sfâșiat de fiare, hoitul animalului să fie adus ca dovadă, iar cel căruia i-a fost încredințat nu va trebui să restituie nimic pentru rămășițele sfâșiate.

14 Când cineva împrumută un animal de la semenul său, iar animalul se lovește sau moare în lipsa stăpânului, cel ce l-a împrumutat va trebui să-l înlocuiască.

15 Dacă stăpânul a fost de față, nu va trebui să-l înlocuiască; dacă animalul a fost închiriat, prețul chiriei va acoperi pierderea.

Legi privind relațiile sociale și respectul față de Dumnezeu

16 Dacă un om înșală o fecioară care nu este logodită și se culcă cu ea, va trebui să-i plătească zestrea și să o ia de soție.

17 Dacă tatăl ei refuză să i-o dea de soție, el îi va plăti în argint prețul zestrei unei fecioare.

18 Pe vrăjitoare să n-o lași să trăiască.

19 Oricine se culcă cu un animal să fie imediat pedepsit cu moartea.

20 Oricine aduce jertfe zeilor, și nu Domnului, să fie nimicit.

21 Să nu-l asuprești pe străin și să nu-i faci rău, pentru că și voi ați fost străini în țara Egiptului.

22 Să nu îi asuprești pe văduvă sau pe orfan.

23 Dacă îi asuprești și ei strigă la Mine după ajutor, Eu le voi asculta strigătul;

24 mânia Mea se va aprinde și vă voi omorî cu sabia, soțiile voastre vor ajunge văduve, iar copiii voștri, orfani.

25 Dacă împrumuți argint vreunui din poporul Meu care este în nevoie, să nu te porți cu el ca un cămătar și să nu ceri de la el dobândă.

26 Dacă iei haina semenului tău drept garanție, să i-o dai înapoi înainte de apusul soarelui,

27 căci este singura lui învelitoare, este mantaua cu care își învelește trupul. Altfel, cu ce se va culca? Dacă semenul tău strigă către Mine, Eu îl voi asculta, căci sunt milostiv.

28 Să nu-L hulești pe Dumnezeu și să nu-l blestemi pe conducătorul poporului tău.

29 Să nu întârzii să-Mi aduci jertfe din pârga secerișului tău și a viei tale. De asemenea, să-Mi dai pe întâiul născut dintre fiii tăi.

30 Să faci la fel cu boii și cu oile tale: șapte zile să rămână cu mama sa, iar în a opta zi să Mi-l dai Mie.

31 Să-Mi fiți niște oameni sfinți. Să nu mâncați nici un fel de carne sfâșiată de fiare pe câmp, ci s-o aruncați la câini.

23 *Legi privind dreptatea și mila*

1 Să nu răspândești minciuni. Să nu te alături celui rău pentru a fi un martor mincinos.

2 Să nu te iei după mulțime, când aceasta săvârșește răul; când depui mărturie la judecată, să nu treci de partea celor mulți ca să pervertești dreptatea

3 și nici să nu-l favorizezi pe cel sărac la judecată.

4 Dacă întâlnești boul sau măgarul rătăcit al dușmanului tău, să i-l duci înapoi.

5 Dacă vezi măgarul celui ce te urăște căzut sub povară, să nu-l lași acolo, ci să-l ajuți să o ia de pe el.

6 Să nu calci în picioare dreptatea săracului la judecată.

7 Păzește-te de sentințe greșite și nu-l ucide pe cel nevinovat sau pe cel drept, căci Eu oricum nu-l voi considera drept pe cel vinovat.

8 Să nu iei mită, pentru că mita orbește pe cei ce văd și sucește cuvintele celor drepti.

9 Să nu-l asuprești pe străin, căci voi înțelegeți starea străinului, deoarece și voi ați fost străini în țara Egiptului.

10 Timp de șase ani să semeni pământul și să-i aduni rodul,

11 dar în al șaptelea an să-l lași să se odihnească neșemănat, pentru ca săracul din poporul tău să poată mânca, iar ceea ce mai rămâne să fie mâncat de animalele sălbatice. Să faci la fel cu via și cu măslinii.

12 Șase zile să lucrezi, iar în a șaptea zi să te odihnești, pentru ca astfel și boul, și măgarul tău să

se poată odihni, precum și sclavul născut în casa ta, și străinul.

13 Să păzești tot ceea ce ți-am spus. Să nu invoci numele altor dumnezei: numele lor să nu fie auzite pe buzele tale.

Cele trei sărbători anuale

14 De trei ori pe an să ții sărbători în cinstea Mea.

15 Să ții Sărbătoarea Azimelor; așa cum ți-am poruncit, să mănânci azime timp de șapte zile, la vremea hotărâtă, și anume în luna Abib, pentru că atunci ai ieșit din Egipt. Nimeni să nu vină înaintea Mea cu mâinile goale.

16 Să ții Sărbătoarea Recoltei, a primelor roade ale muncii tale, din ceea ce ai semănat în ogor. Să ții Sărbătoarea Culesului la sfârșitul anului, atunci când strângi de pe câmp rodul muncii tale.

17 De trei ori pe an bărbații să se înfățișeze înaintea Stăpânului Domn.

18 Să nu aduci sângele jertfei Mele împreună cu pâine dospită, nici să nu lași ca grăsimea de la sărbătoarea Mea să rămână până dimineața.

19 Primele roade ale pământului să le aduci în Casa Domnului, Dumnezeul tău. Să nu fierbi iedul în laptele mamei sale.

Promisiunea ocupării Canaanului

20 Voi trimite un Înger înaintea ta, ca să te păzească pe drum și să te ducă în locul pe care l-am pregătit.

21 Fii cu luare aminte la El și ascultă-I glasul. Nu te răzvrăți împotriva Lui, pentru că nu îți va ierta nelegiuirea, căci Numele Meu este în El.

22 Dacă Îl vei asculta și vei face tot ce-ți voi spune, Eu voi fi dușmanul dușmanilor tăi și potrivnicul potrivnicilor tăi.

23 Când Îngerul Meu va merge înaintea ta și te va conduce la amoriți, la hitiți, la periziți, la canaaniți, la hiviți și la iebusiți, Eu îi voi nimici,

24 dar tu să nu te pleci înaintea zeilor lor și să nu li te închini. Să nu urmezi faptele lor, ci să-i nimicești cu desăvârșire și să le dărâmi pietrele sacre.

25 Tu să te închini Domnului, Dumnezeul tău, iar Eu îți voi binecuvânta pâinea și apa și voi îndepărta boala din mijlocul tău.

26 Nici o femeie din țară nu va pierde sarcina și nici una nu va fi stearpă. Voi face să fie deplin numărul zilelor tale.

27 Voi trimite groaza Mea înaintea ta, voi distruge toate popoarele la care vei ajunge și voi face ca toți dușmanii tăi să fugă dinaintea ta.

28 Voi trimite viespi înaintea ta care îi vor izgoni pe hiviți, pe canaaniți și pe hitiți.

29 Totuși nu-i voi izgoni într-un singur an, pentru că țara ar rămâne pustie și viețuitoarele de pe câmp s-ar înmulți.

30 Puțin câte puțin, îi voi izgoni dinaintea ta până vei crește la număr și vei stăpâni țara.

31 Îți voi întinde hotarele de la Marea Roșie până la Marea Filistenilor și de la pustie până la râu, căci Eu îi voi da în mâinile tale pe locuitorii țării și tu îi vei izgoni dinaintea ta.

32 Tu însă să nu închei legământ cu ei și cu zeii lor.

33 Să nu le dai voie să locuiască în țara ta, ca să nu te faci să păcătuiești împotriva Mea, căci dacă te vei închina înaintea zeilor lor, aceasta va fi o cursă pentru tine.»“

24 *Confirmarea legământului*

1 Apoi Domnul i-a zis lui Moise: „Urcați-vă la Domnul, tu, Aaron, Nadab, Abihu și șaptezeci de bărbați din sfatul bătrânilor lui Israel, și închinați-vă de departe.

2 Doar Moise să se apropie de Domnul; ceilalți să nu se apropie și poporul să nu se suie cu el.“

3 Moise s-a întors și a zis poporului toate cuvintele și toate poruncile Domnului. Întreg poporul a răspuns într-un glas: „Vom face tot ce a zis Domnul.“

4 Moise a scris toate cuvintele Domnului. Apoi s-a sculat dis-de-dimineată, a zidit un altar la poalele muntelui și a ridicat doisprezece stâlpi după cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

5 A trimis niște tineri din popor care au adus arderi de tot și au înjunghiat boi ca jertfe de pace în cinstea Domnului.

6 Moise a luat jumătate din cantitatea de sânge și a turnat-o într-un vas, jumătatea cealaltă stropind-o pe altar.

7 Apoi Moise a luat Cartea Legământului și a citit-o în auzul întregului popor. Israelii au zis: „Vom face tot ce a spus Domnul și-L vom asculta!“

8 Moise a luat sângele și a stropit poporul, zicând: „Acesta este sângele legământului pe care Domnul l-a încheiat cu voi pe temeiul tuturor acestor cuvinte.“

Moise pe muntele Sinai

9 După aceea, Moise s-a suit împreună cu Aaron, Nadab, Abihu și cei șaptezeci de bărbați din sfatul bătrânilor lui Israel;

10 ei L-au văzut pe Dumnezeu lui Israel. Sub picioarele Lui era ceva ca un fel de lucrare de piatră de safir, ca cerul senin.

11 Dumnezeu nu Și-a întins mâna împotriva conducătorilor israeliților; ei L-au văzut pe Dumnezeu și totuși au mâncat și au băut.

12 Domnul i-a zis lui Moise: „Suie-te la Mine pe munte și așteaptă acolo; îți voi da niște table de piatră cu Legea și poruncile pe care le-am scris pentru ca ei să poată fi învățați.“

13 Moise, împreună cu Iosua care-i slujea, s-a ridicat și s-a urcat pe muntele lui Dumnezeu.

14 Moise le-a zis celor din sfatul bătrânilor: „Așteptați-ne aici până ne vom întoarce. Aaron și Hur vor rămâne cu voi, așa că, dacă va avea cineva vreo neînțelegere, să meargă la ei.“

15 Moise s-a suit pe munte și norul a acoperit muntele.

16 Slava Domnului s-a așezat pe muntele Sinai și norul l-a acoperit pentru șase zile; în ziua a șaptea, Domnul l-a chemat pe Moise din nor.

17 Înfățișarea slavei Domnului le apărea israeliților ca un foc mistuitor pe vârful muntelui.

18 Moise a intrat în nor și s-a suit pe munte. El a rămas acolo timp de patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

25 *Contribuții pentru construirea Tabernaculului*

1 Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Spune-le israeliților să-Mi aducă o contribuție; s-o primiți pentru Mine de la fiecare om care o va da cu dragă inimă.

3 Aceasta este contribuția pe care va trebui să o primești de la ei: aur, argint, bronz,

4 fire de culoare albastră, purpurie și cărămizie, fir de in subțire, păr de capră,

5 piei de berbeci, vopsite în roșu, piei de vițel de mare, lemn de salcâm,

6 untdelemn pentru luminat, mirodenii pentru untdelemnul folosit la ungere și pentru tămâia mirositoare,

7 pietre de onix și pietre pentru efod și pieptar.

8 Să-Mi faci un Lăcaș și Eu voi locui în mijlocul lor.

9 Să faceți Tabernaculul și lucrurile din el după modelul pe care ți-l voi arăta.

Instrucțiuni privind Chivotul

- 10** Să facă un chivot din lemn de salcâm; acesta să aibă lungimea de doi coți și jumătate, iar lățimea și înălțimea de un cot și jumătate.
- 11** Să-l poleiești cu aur curat pe dinăuntru și pe dinafară și să-i faci un chenar de aur de jur împrejur.
- 12** Să torni patru inele de aur pentru el și să le fixezi la cele patru colțuri ale sale, două inele de o parte și două inele de cealaltă parte.
- 13** Să faci niște drugii din lemn de salcâm și să-i poleiești cu aur.
- 14** Să introduci drugii prin inelele de pe cele două părți ale Chivotului pentru ca acesta să poată fi dus cu ajutorul lor.
- 15** Drugii să rămână în inelele Chivotului și să nu fie scoși din ele.
- 16** Să pui în Chivot Mărturia pe care ți-o voi da.
- 17** Apoi să faci un capac al ispășirii din aur curat, lung de doi coți și jumătate și lat de un cot și jumătate.
- 18** Să faci și doi heruvimi din aur bătut, la cele două capete ale Capacului Ispășirii.
- 19** Să faci un heruvim la un capăt și un heruvim la celălalt capăt. Să-i faci, la cele două capete ale Capacului Ispășirii, dintr-o singură bucată cu el.
- 20** Heruvimii să fie cu aripile întinse deasupra, umbrind astfel Capacul Ispășirii cu aripile lor. Ei să stea față în față; fețele heruvimilor să fie întoarse înspre Capacul Ispășirii.
- 21** Să pui Capacul Ispășirii deasupra Chivotului, iar în Chivot să pui Mărturia pe care ți-o voi da.
- 22** Acolo, deasupra Capacului Ispășirii, între cei doi heruvimi care sunt pe Chivotul Mărturiei, mă voi întâlni cu tine și îți voi da toate poruncile pentru israeliți.

Instrucțiuni privind masa pentru pâinea prezentării

- 23** Să faci o masă din lemn de salcâm, lungă de doi coți, lată de un cot și înaltă de un cot și jumătate.
- 24** Să o poleiești cu aur curat și să-i faci un chenar de aur de jur împrejur.
- 25** Să-i faci împrejur un pervaz cu lățimea de o palmă și un chenar de aur de jur împrejurul pervazului.
- 26** Să-i faci mesei patru inele de aur și să le fixezi în cele patru colțuri, în dreptul celor patru picioare ale ei.

- 27** Inelele care țin drugii folosiți la ducerea mesei să se afle în apropierea pervazului.
- 28** Să faci drugii pentru ducerea mesei din lemn de salcâm și să-i poleiești cu aur.
- 29** Să-i faci farfurii și vase pentru tămâie, ulcioare și boluri cu care să torni jertfele de băutură; să le faci din aur curat.
- 30** Să pui pe masă pâinea prezentării, ca să fie continuu înaintea Mea.

Instrucțiuni privind sfeșnicul

- 31** Apoi să faci un sfeșnic din aur curat. Piciorul și arborele să fie din aur bătut. Cupele, bobocii și petalele să fie dintr-o singură bucată cu el.
- 32** Din laturile lui să iasă șase ramuri, trei ramuri ale sfeșnicului într-o parte și trei ramuri ale sfeșnicului în cealaltă parte.
- 33** Să fie făcute trei cupe în formă de floare de migdal, fiecare cu boboc și petale pe o ramură, și trei cupe în formă de floare de migdal, fiecare cu boboc și petale pe o altă ramură; așa vor trebui făcute toate cele șase ramuri care ies din sfeșnic.
- 34** Pe sfeșnic să fie patru cupe făcute în formă de floare de migdal cu boboci și petale.
- 35** Sub fiecare pereche de ramuri dintre cele șase care ies din sfeșnic să fie câte un boboc.
- 36** Bobocii și ramurile să fie dintr-o singură bucată cu sfeșnicul; totul să fie din aur bătut, din aur curat.
- 37** Să faci șapte candelے pentru sfeșnic; ele să fie fixate deasupra, în așa fel încât să lumineze în față.
- 38** Mucarnițele și tăvițele să fie din aur curat.
- 39** Sfeșnicul cu toate uneltele lui să fie făcute dintr-un talant de aur curat.
- 40** Vezi să faci totul după modelul care ți-a fost arătat pe munte.

26 *Instrucțiuni privind cortul Tabernaculului*

- 1** Tabernaculul să-l faci din zece draperii din fir de în subțire răsucit și din fire de culoare albastră, purpurie și cărămizie; să le brodezi cu heruvimi, lucrați cu măiestrie.
- 2** Fiecare draperie să fie lungă de douăzeci și opt de coți și lată de patru coți. Toate draperiile să fie de aceeași mărime.
- 3** Cinci din aceste draperii să fie prinse laolaltă, iar celelalte cinci să fie prinse și ele laolaltă.
- 4** La marginea draperiei exterioare din primul set, să faci niște cheotori din fir de culoare albastră; la fel

să faci și la marginea draperiei exterioare a celui de-al doilea set.

5 Să faci cincizeci de cheotori pe marginea draperiei din primul set și cincizeci de cheotori pe marginea draperiei celui de-al doilea set, astfel încât cheotorile să se potrivească unele cu celelalte.

6 Să faci cincizeci de cârlige de aur și cu acestea să prinzi draperiile unele de altele, astfel încât Tabernaculul să alcătuiască un întreg.

7 Să faci și unsprezece draperii din păr de capră pentru acoperișul Tabernaculului.

8 Fiecare draperie să fie lungă de treizeci de coți și lată de patru coți; toate cele unsprezece draperii să fie de aceeași mărime.

9 Să prinzi laolaltă cinci dintre draperii ca să alcătuiască un set, iar cu celelalte șase să faci un alt set. A șasea draperie s-o îndoi în fața cortului.

10 Să faci cincizeci de cheotori pe marginea draperiei exterioare din primul set și cincizeci de cheotori pe marginea draperiei exterioare a celui de-al doilea set.

11 Să faci cincizeci de cârlige de bronz pe care să le introduci prin cheotori și să îmbini părțile cortului, astfel încât acesta să alcătuiască un întreg.

12 Partea care rămâne din draperiile cortului, mai exact jumătatea care rămâne, să atârne în partea din spate a Tabernaculului.

13 Un cot într-o parte și un cot în cealaltă parte, astfel încât, ceea ce mai rămâne din lungimea draperiilor cortului, să atârne peste marginile Tabernaculului, într-o parte și în cealaltă și să îl acopere.

14 Să mai faci pentru cort o învelitoare din piei de berbeci vopsite în roșu și o acoperitoare exterioară din piele de vițel de mare.

15 Să faci pentru Tabernacul niște scânduri drepte din lemn de salcâm.

16 Fiecare scândură să fie lungă de zece coți și lată de un cot și jumătate;

17 fiecare să aibă câte două cepuri prin care să fie îmbinate. Să faci la fel toate scândurile Tabernaculului.

18 Să faci douăzeci de scânduri pentru partea de sud a Tabernaculului.

19 Sub cele douăzeci de scânduri să faci patruzeci de pedestale de argint, din care două să fie sub prima scândură cu cele două cepuri ale ei și două sub următoarea scândură cu cele două cepuri ale ei.

20 Pentru partea de nord a Tabernaculului să faci douăzeci de scânduri

21 și patruzeci de pedestale de argint, câte două sub fiecare scândură.

22 Pentru partea din spate a Tabernaculului, orientată spre apus, să faci șase scânduri.

23 Apoi să faci încă două scânduri pentru colțurile din spate ale Tabernaculului.

24 Acestea trebuie făcute din câte două bucăți, unite de sus până jos; în partea de sus trebuie prinse cu un inel de metal; să faci la fel pentru scândurile din ambele colțuri.

25 Vor fi astfel opt scânduri cu pedestalele lor de argint, în total șaisprezece pedestale, câte două sub fiecare scândură.

26 Să faci apoi drugii din lemn de salcâm, cinci drugii pentru cadrul primei părți a Tabernaculului,

27 cinci pentru cadrul celei de-a doua părți a Tabernaculului și cinci pentru cadrul din spate al Tabernaculului, orientat spre apus.

28 Drugul din centru să treacă prin mijlocul cadrului, de la un capăt la celălalt.

29 Să poleiești cadrul cu aur și să faci din aur inelele care țin drugii poleiți cu aur.

30 Să ridici Tabernaculul după modelul care ți-a fost arătat pe munte.

Cele două draperii

31 Să faci o draperie din fire de culoare albastră, purpurie și cărămizie și din fir de in subțire răsucit, cu heruvimi brodați pe ea cu măiestrie.

32 Să o prinzi pe patru stâlpi din lemn de salcâm poleiți cu aur, care au cârlige de aur și care sunt fixați pe patru pedestale de argint.

33 Să atârni draperia de cârlige și să aduci Chivotul Mărturiei înăuntru, în spatele draperiei. Draperia va despărți Locul Sfânt de Locul Preasfânt.

34 Să pui Capacul Ispășirii peste Chivotul Mărturiei în Locul Preasfânt.

35 Să pui masa dincoace de draperie, în partea de nord a Tabernaculului, iar sfeșnicul în partea de sud, față în față cu masa.

36 Pentru intrarea în cort să faci o draperie de culoare albastră, purpurie și cărămizie, din fir de in subțire răsucit, lucrată la gherghef.

37 Pentru această draperie să faci cinci stâlpi din lemn de salcâm pe care să-i poleiești cu aur. Cârligele să le fie de aur și să torni pentru ei cinci pedestale de bronz.

27 *Instrucțiuni privind altarul arderii*

de tot

1 Să faci un altar din lemn de salcâm, lung de cinci coți și lat de cinci coți; suprafața altarului să fie pătrată, iar înălțimea lui să fie de trei coți.

2 La cele patru colțuri să-i faci niște coarne care să fie din aceeași bucată cu el, după care să-l poleiești cu bronz.

3 Să-i faci oale pentru scos cenușa, lopeți, vase, furculițe și fărâșe pentru cărbuni; toate uneltele lui să i le faci din bronz.

4 Să-i faci un grătar din bronz, ca o rețea și pe el să torni patru inele de bronz, la cele patru colțuri ale sale.

5 Să-l pui sub pervazul altarului, astfel încât grătarul să fie la jumătatea înălțimii altarului.

6 Apoi să faci drugii pentru altar, drugii din lemn de salcâm pe care să-i poleiești cu bronz.

7 Drugii să fie introduși prin inelele de pe laturile altarului, pentru ca acesta să poată fi dus.

8 Altarul să fie făcut din scânduri, gol pe dinăuntru, așa cum ți-a fost arătat pe munte.

Instrucțiuni privind curtea

Tabernaculului

9 Curtea Tabernaculului să o faci astfel: în partea de sud, pe o lungime de o sută de coți, să pui draperii din fir de in subțire răsucit.

10 Cei douăzeci de stâlpi cu cele douăzeci de pedestale ale lor să fie din bronz, iar cârligele stâlpilor și legăturile lor să fie din argint.

11 În partea de nord, pe o lungime de o sută de coți, să pui draperiile cu cei douăzeci de stâlpi ai lor și cele douăzeci de pedestale din bronz ale acestora; cârligele stâlpilor și legăturile lor să fie din argint.

12 Pe lățimea curții, în partea de apus, să pui draperii pe o lungime de cincizeci de coți, cu cei zece stâlpi ai lor și cele zece pedestale ale acestora.

13 În partea de răsărit, lățimea curții să fie de cincizeci de coți.

14 Draperiile pentru una din părțile intrării să fie pe o lungime de cincisprezece coți, cu cei trei stâlpi ai lor și cele trei pedestale ale acestora.

15 În cealaltă parte să fie puse draperii pe o lungime de cincisprezece coți, cu cei trei stâlpi ai lor și cele trei pedestale ale acestora.

16 Pentru intrarea curții să fie o draperie lungă de douăzeci de coți, din fire de culoare albastră, purpurie și cărămizie, din fir de in subțire răsucit,

lucrată la gherghef, cu cei patru stâlpi ai ei și cele patru pedestale ale acestora.

17 Toți stâlpii curții să aibă legăturile și cârligele din argint, iar pedestalele din bronz.

18 Curtea să fie lungă de o sută de coți, lată de cincizeci de coți și înaltă de cinci coți, având draperii din fir de in subțire răsucit și pedestale din bronz.

19 Toate uneltele rânduite pentru slujba în Tabernacul, toți țărșii lui și toți țărșii curții să fie din bronz.

Instrucțiuni privind untdelemnul pentru sfeșnic

20 Să poruncești israeliților să-ți aducă pentru luminat untdelemn pur din măslina presate, ca să ardă în candelă și astfel sfeșnicul să lumineze continuu.

21 Aaron și fiii lui să-l pregătească în Cortul Întâlnirii, dincoace de draperia care este în fața Mărturiei, ca să ardă de seara până dimineața înaintea Domnului. Aceasta să fie o poruncă veșnică pentru toate generațiile israeliților.

28 *Instrucțiuni privind veșmintele preoților*

1 Apoi adu-i lângă tine, dintre israeliți, pe fratele tău, Aaron, și pe fiii săi, Nada și Abihu, Elazar și Itamar, ca să-Mi împlinescă slujba de preoți.

2 Fratelui tău, Aaron, să-i faci veșminte sfinte, ca acestea să-i confere demnitate și să-i servească drept podoabă;

3 să vorbești cu toți acei oameni pricepuți, pe care i-am umplut cu un duh de înțelepciune, să facă veșmintele lui Aaron, ca să fie sfințit și să-Mi împlinescă slujba de preot.

4 Acestea sunt veșmintele pe care trebuie să le facă: un pieptar, un efod, o mantie, o tunică țesută, o mitră și un brâu. Atunci când vor face aceste veșminte sfinte pentru fratele tău, Aaron, și pentru fiii săi, ca aceștia să-Mi împlinescă slujba de preoți,

5 să folosească aur, fire de culoare albastră, purpurie și cărămizie și fir de in subțire.

Instrucțiuni privind efodul

6 Să facă un efod din aur, din fire de culoare albastră, purpurie și cărămizie și din fir de in subțire răsucit, lucrat cu măiestrie.

7 Acesta să aibă doi umerari prinși la cele două margini ale sale, în așa fel încât să fie unit cu ei.

8 Brâul efodului, care este prins de el, să fie lucrat la fel și din aceleași materiale: din aur, din fire de culoare albastră, purpurie și cărămizie și din fir de in subțire răsucit.

9 Să iei două pietre de onix și să gravezi pe ele numele israeliților:

10 șase din numele lor pe o piatră, iar celelalte șase pe cealaltă piatră, în ordinea nașterii lor.

11 Așa cum este lucrătura gravurii pe o piatră sau așa cum este gravura unui sigiliu, tot așa să gravezi pe cele două pietre numele israeliților și să fixezi apoi aceste pietre în monturi de aur.

12 Să pui cele două pietre pe umerarii efodului, ca să fie pietre de aducere-aminte pentru israeliți.

Aaron să poarte numele lor înaintea Domnului, pe umerii săi, ca aducere-aminte.

13 Monturile să le faci din aur;

14 să faci și două lăntișoare din aur curat, împletite ca niște funii și să prinzi aceste lăntișoare de monturi.

Instrucțiuni privind pieptarul

15 Să faci pieptarul judecății, lucrându-l cu măiestrie; să-l faci la fel ca efodul, din aur, din fire de culoare albastră, purpurie și cărămizie și din fir de in subțire răsucit.

16 Să aibă suprafața pătrată și să fie făcut din material dublu; lungimea și lățimea să fie de o palmă.

17 Să fixezi pe el patru șiruri de pietre: pe primul șir – un sard, un topaz și un smarald,

18 pe al doilea șir – un turcoaz, un safir și un diamant,

19 pe al treilea șir – un iacint, un agat și un ametist, iar

20 pe al patrulea șir – un hrisolit, un onix și un iaspis. Acestea să fie fixate în monturi de aur.

21 Să aveți douăsprezece pietre cu numele israeliților; pe fiecare dintre acestea să fie gravate, asemenea sigiliilor, numele uneia din cele douăsprezece seminții.

22 Pentru pieptar să faci lăntișoare din aur curat, răsucite ca niște funii;

23 tot pentru pieptar să mai faci două inele din aur și să fixezi ambele inele la cele două margini ale pieptarului.

24 Să treci cele două lăntișoare de aur prin cele două inele de la marginile pieptarului,

25 iar celelalte două capete ale lăntișoarelor să le prinzi în cele două monturi și să le pui peste umerarii efodului, în partea din față.

26 Să mai faci două inele de aur și să le pui la celelalte două margini ale pieptarului, pe partea interioară, în apropierea efodului.

27 Apoi să mai faci încă două inele de aur și să le pui în partea inferioară a umerarilor efodului, la nivelul ligaturilor sale, deasupra brâului efodului.

28 Pieptarul cu inelele lui să fie legat de inelele efodului cu o sfoară albastră, astfel încât să fie fixat peste brâul efodului fără să se miște de pe efod.

29 Astfel, atunci când va intra în Locul Sfânt, Aaron va purta numele israeliților pe inima sa, fixate pe pieptarul judecății, pentru o aducere-aminte continuă înaintea Domnului.

30 Pe pieptarul judecății să fixezi Urimul și Tumimul; ele vor fi pe inima lui Aaron atunci când va merge înaintea Domnului. În acest fel, Aaron va purta întotdeauna pe inima sa judecata israeliților când va fi înaintea Domnului.

Instrucțiuni cu privire la alte veșminte ale preoților

31 Mantia efodului să o faci din fir de culoare albastră.

32 Să aibă o deschizătură pentru cap ca și deschizătura unei cămăși cu zale, cu un tiv țesut de jur împrejurul ei, ca să nu se rupă.

33 Pe marginea de jos, de jur împrejur, să-i faci rodii din fire de culoare albastră, purpurie și cărămizie, cu clopoței din aur între ele;

34 să fie câte un clopoțel de aur și o rodie, un clopoțel de aur și o rodie, pe marginea de jos a mantiei, de jur împrejur.

35 Aaron să poarte mantia atunci când va face slujba; când va intra în Locul Sfânt, înaintea Domnului și când va ieși de acolo, se va auzi sunetul clopoțelilor și astfel el nu va muri.

36 Să faci apoi o plăcuță din aur curat și să gravezi pe ea, așa cum se gravează un sigiliu: «Sfânt pentru Domnul.»

37 Să o prinzi pe mitră cu o sfoară albastră; ea să se afle în partea din față a mitrei.

38 Să fie pe fruntea lui Aaron, iar Aaron va lua asupra lui fărădelegile israeliților, când ei își vor aduce darurile sfinte; să fie întotdeauna pe fruntea sa, pentru ca ei să fie acceptați înaintea Domnului.

39 Să țezi apoi o tunică din fir de in subțire și să faci o mitră tot din fir de in subțire; brâul să fie lucrat la gherghef.

40 Pentru fiii lui Aaron să faci tunici, brâie și scufii, ca acestea să le confere demnitate și să le servească drept podoabe.

41 Să-i îmbraci cu ele pe Aaron și pe fiii lui, după care să-i ungi, să-i investești în slujire și să-i sfințești, căci ei Îmi vor sluji ca preoți.

42 Să le faci izmene de in, ca să le acopere goliciunea, de la șold până la coapse.

43 Aaron și fiii săi să le poarte când intră în Cortul Întâlnirii sau în momentul în care se apropie de altar, ca să slujească în Locul Sfânt; dacă nu vor face așa, vor aduce vina asupra lor și vor muri. Aceasta să fie o poruncă veșnică pentru el și pentru urmașii lui după el.

29 *Instrucțiuni pentru investirea în slujire a preoților și pentru consacrarea altarului*

1 Pentru a-i sfinți ca să-Mi împlinească slujba de preoți, trebuie să faci următoarele: ia un vițel și doi berbeci fără meteahnă,

2 azime, turte nedospite, amestecate cu untdelemn și turte subțiri, nedospite, stropite cu untdelemn, făcute din făină de grâu aleasă;

3 să le pui într-un coș și să le aduci împreună cu vițelul și cu cei doi berbeci;

4 să-i aduci apoi pe Aaron și pe fiii lui la intrarea în Cortul Întâlnirii și să-i speli cu apă;

5 apoi să iei veșmintele și să-l îmbraci pe Aaron cu tunică, cu mantia efodului, cu efodul și cu pieptarul și să-l încingi cu brâul efodului;

6 să-i pui mitra pe cap și să fixezi cununa sfântă pe mitră;

7 să iei untdelemnul pentru ungere, să i-l torni pe cap și să-l ungi.

8 Apoi să-i aduci și pe fiii lui și să-i îmbraci cu tunicele,

9 să-i încingi cu brâiele, pe Aaron și pe fiii lui, și să le pui scufiile; preoția va fi a lor printr-o poruncă veșnică. În acest fel trebuie să-i investești pe Aaron și pe fiii săi în slujba Mea.

10 Să aduci vițelul înaintea Cortului Întâlnirii.

Aaron și fiii lui să-și pună mâinile pe capul vițelului
11 și să înjunghie vițelul înaintea Domnului, la intrarea în Cortul Întâlnirii.

12 Să iei cu degetul din sângele vițelului și să ungi cu el coarnele altarului, după care să verși restul sângelui la picioarele altarului.

13 Să iei toată grăsimea de pe măruntaie, membrana ficatului și cei doi rinichi cu grăsimea de pe ei și să le arzi pe altar.

14 Iar carnea vițelului, pielea și balega să le arzi în foc, în afara taberei; este o jertfă pentru păcat.

15 Apoi să iei unul dintre berbeci, iar Aaron împreună cu fiii lui să-și pună mâinile pe capul acestuia;

16 va trebui să înjunghii berbecul, să-i iei sângele și să-l stropești pe altar de jur împrejur.

17 Apoi să tai berbecul în bucăți, să-i speli măruntaiele și picioarele și să le pui lângă celelalte bucăți și lângă cap.

18 Să arzi tot berbecul pe altar; este o ardere de tot pentru Domnul de o aromă plăcută, o jertfă mistuită de foc pentru Domnul.

19 Apoi să iei celălalt berbec, iar Aaron și fiii săi să-și pună mâinile pe capul acestuia.

20 Să înjunghii berbecul și să-i iei sângele, după care să ungi lobul urechii drepte a lui Aaron și lobul urechii drepte a fiilor lui, degetul mare al mâinii lor drepte și degetul mare al piciorului lor drept și să stropești restul sângelui pe altar, de jur împrejur.

21 Apoi să iei din sângele de pe altar și din untdelemnul pentru ungere și să-l stropești pe Aaron și veșmintele lui, precum și pe fiii săi și veșmintele acestora.

22 De asemenea, să iei grăsimea berbecului: grăsimea cozii, grăsimea de pe măruntaie, membrana ficatului, cei doi rinichi cu grăsimea de pe ei și spata dreaptă (pentru că este un berbec în vederea investirii în slujire),

23 apoi să iei o turtă de pâine, o turtă făcută cu untdelemn și o turtă subțire din coșul azimelor, care este înaintea Domnului

24 și să le pui pe toate în mâinile lui Aaron și în mâinile fiilor săi și să le legene ca jertfă legănată înaintea Domnului.

25 Apoi să le iei din mâinile lor și să le arzi pe altar, deasupra arderii de tot ca o aromă plăcută înaintea Domnului; aceasta este o jertfă mistuită de foc pentru Domnul.

26 Să iei și pieptul berbecului care va sluji la investirea în slujire a lui Aaron și să-l legeni ca jertfă legănată înaintea Domnului; aceasta va fi partea ta.

27 Apoi, din berbecul care va fi folosit la investirea în slujire a lui Aaron și a fiilor săi, să pui deoparte pieptul adus ca jertfă legănată și spata adusă ca jertfă prin ridicare.

28 Ele vor fi ale lui Aaron și ale fiilor săi ca o contribuție din partea israeliților; aceasta să fie o poruncă veșnică. Căci este o contribuție a israeliților din jertfele lor de pace, o contribuție pentru Domnul.

29 Veșmintele sfinte ale lui Aaron să fie date fiilor lui după el; ei le vor purta atunci când vor fi unși și sfințiți pentru slujbă.

30 Vor fi purtate de acela care-i va lua locul în slujba preoției; el le va purta șapte zile atunci când va intra în Cortul Întâlnirii ca să facă slujba în Locul Sfânt.

31 Să iei berbecul folosit la investirea în slujire și să-i fierbi carnea într-un loc sfânt.

32 Aaron și fiii săi să mănânce carnea berbecului și pâinea din coș, la intrarea în Cortul Întâlnirii.

33 Doar ei să mănânce hrana prin care s-a făcut ispășirea în vederea investirii lor în slujire și a sfințirii lor; nimeni altcineva să nu mănânce din ea, deoarece această hrană este sfântă.

34 Dacă, până dimineața, va mai rămâne ceva din carnea pentru investirea în slujire sau din pâine, să arzi totul în foc. Să nu fie mâncată de altcineva, căci este carne sfântă.

35 Acestea sunt poruncile pe care trebuie să le urmezi cu privire la Aaron și la fiii săi. Investirea în slujire să dureze șapte zile.

36 În fiecare zi să jertfești un vițel ca jertfă pentru păcat, în vederea ispășirii. De asemenea, să aduci o jertfă pentru păcat pe altar când vei face ispășire pentru el și să-l ungi pentru a-l sfinți.

37 Șapte zile să faci ispășire pentru altar și să-l sfințești, iar altarul va fi preasfânt. Oricine se va atinge de altar va fi sfințit.

Instrucțiuni privind jertfa continuă

38 Iată ce va trebui să jertfești pe altar: zilnic, doi miei de un an;

39 un miel să-l jertfești dimineața, iar pe celălalt miel, între cele două seri;

40 împreună cu primul miel să aduci și a zecea parte dintr-o efă de făină aleasă, amestecată cu un sfert de hin de untdelemn de măsline presate și o jertfă de băutură de un sfert de hin de vin;

41 al doilea miel să-l jertfești între cele două seri și să aduci împreună cu el un dar de mâncare și o

jertfă de băutură ca și dimineața; aceasta este o jertfă mistuită de foc de o aromă plăcută Domnului.

42 Aceasta va fi o ardere de tot continuă, care va trebui adusă de toți urmașii voștri la intrarea în Cortul Întâlnirii, înaintea Domnului; acolo mă voi întâlni cu tine și-ți voi vorbi.

43 Tot acolo mă voi întâlni și cu israeliții, iar locul va fi sfințit de slava Mea.

44 Voi sfinți Cortul Întâlnirii și altarul. Îi voi sfinți pe Aaron și pe fiii săi ca să fie în slujba Mea ca preoți.

45 Voi locui în mijlocul israeliților și Eu voi fi Dumnezeu lor.

46 Ei vor ști că Eu sunt Domnul, Dumnezeu lor, Care i-am scos din țara Egiptului ca să locuiesc în mijlocul lor. Eu sunt Domnul, Dumnezeu lor.

30 *Instrucțiuni privind altarul tămâierii*

1 Să faci apoi un altar din lemn de salcâm pe care să arzi tămâie.

2 Atât lungimea, cât și lățimea lui să fie de un cot, având o suprafață pătrată. Înălțimea să-i fie de doi coți, iar coarnele să fie dintr-o bucată cu el.

3 Să poleiești cu aur curat atât partea superioară și părțile laterale ale altarului, cât și coarnele sale. Să-i faci un chenar de aur de jur împrejur

4 și două inele de aur pe care să le fixezi sub chenar, pe ambele părți. Ele vor ține drugii cu care-l vei duce.

5 Să faci drugii din lemn de salcâm și să-i poleiești cu aur.

6 Să așezi altarul în fața draperiei care este înaintea Chivotului Mărturiei – în fața Capacului Ispășirii care este deasupra Mărturiei – unde mă voi întâlni cu tine.

7 Aaron să ardă tămâie pe el în fiecare dimineață când pregătește candelile.

8 De asemenea să ardă tămâie pe el și între cele două seri, când va aprinde candelile. Astfel, va fi tot timpul tămâie din partea voastră înaintea Domnului, din neam în neam.

9 Să nu arzi tămâie străină pe el, să nu aduci pe el nici ardere de tot, nici dar de mâncare și să nu torni nici o jertfă de băutură pe el.

10 Doar o dată pe an, Aaron va face ispășire pe coarnele altarului. Această ispășire va trebui făcută cu sângele jertfei pentru ispășirea păcatului; de asemenea, ea va trebui făcută din neam în neam. Acesta este un lucru preasfânt înaintea Domnului.“

Instrucțiuni privind prețul răscumpărării

11 Domnul i-a mai zis lui Moise:

12 „Când vei face număratoarea israeliților, fiecare va trebui să plătească Domnului, atunci când va fi numărat, un preț de răscumpărare pentru viața lui, pentru ca atunci când vei face număratoarea nici o nenorocire să nu vină peste ei.

13 Fiecare dintre cei ce sunt numărați să dea o jumătate de șechel, după șechelul Lăcașului (un șechel este douăzeci de ghere); această jumătate de șechel va fi o jertfă pentru Domnul.

14 Fiecare dintre cei numărați, cei având vârsta de la douăzeci de ani în sus, să ofere această jertfă Domnului.

15 Când vei aduce Domnului această jertfă ca să faci ispășire pentru sufletele voastre, cel bogat să nu dea mai mult de o jumătate de șechel, iar cel sărac să nu dea mai puțin.

16 Să primești de la israeliți argintul pentru ispășire și să-l folosești pentru slujirea din Cortul Întâlnirii; aceasta va fi pentru israeliți o aducere-aminte înaintea Domnului a prețului de răscumpărare pentru sufletele lor.“

Instrucțiuni privind vasul pentru spălare

17 După aceea, Domnul i-a zis lui Moise:

18 „Să faci un lighean din bronz pentru spălat, al cărui pedestal să fie făcut tot din bronz. Să-l așezi între Cortul Întâlnirii și altar și să pui apă în el.

19 Aaron și fiii lui vor trebui să-și spele mâinile și picioarele cu apa din el.

20 Atunci când vor intra în Cortul Întâlnirii, să se spele cu apa aceasta ca să nu moară; vor trebui să facă acest lucru atunci când se vor apropia de altar ca să slujească sau când vor aduce Domnului jertfe mistuite de foc.

21 Așadar, să-și spele mâinile și picioarele ca să nu moară. Aceasta să fie o poruncă veșnică pentru Aaron, pentru fiii lui și pentru urmașii lor.“

Instrucțiuni privind untdelemnul pentru ungere și tămâia sacră

22 Domnul i-a mai zis lui Moise:

23 „Ia cele mai fine mirodenii: ia cinci sute de șecheli de smirnă lichidă, apoi ia jumătate de cantitate, adică două sute cincizeci de șecheli, de scorțișoară mirositoare, două sute cincizeci de șecheli de trestie mirositoare,

24 cinci sute de șecheli de cassia măsuțați după șechelul Lăcașului și un hin de untdelemn de măslina.

25 Să faci din acestea un untdelemn sfânt pentru ungere, amestecat în același fel în care se face mirul; să fie un untdelemn sfânt pentru ungere.

26 Cu el să ungi Cortul Întâlnirii, Chivotul Mărturiei,

27 masa și uneltele ei, sfeșnicul și uneltele lui, altarul tămâierii,

28 altarul arderilor de tot cu toate uneltele lui și ligheanul cu pedestalul său.

29 Să sfințești aceste lucruri ca ele să fie preasfinte; oricine se va atinge de ele va fi sfințit.

30 Să-i ungi pe Aaron și pe fiii săi și să-i sfințești, pentru ca ei să fie în slujba Mea ca preoți.

31 Iar israeliților să le spui: «Acesta va fi untdelemnul Meu sfânt pentru ungere, pentru toate generațiile de acum încolo.

32 Să nu fie turnat pe trupul vreunui om și să nu faceți altul ca el, după aceeași întocmire. El este sfânt, deci să fie sfânt și pentru voi.

33 Oricine va face un untdelemn ca acesta și oricine va unge pe cineva care nu este preot cu el, să fie nimicit din poporul său.»“

34 Domnul i-a zis lui Moise: „Ia niște mirodenii plăcut mirositoare, precum stactele, onicele și galbanul; amestecă câte o parte din fiecare cu tămâie curată

35 și fă o tămâie amestecată, la fel cum se face mirul: să fie sărată, curată și sfântă.

36 O parte din ea s-o pisezi mărunț și s-o pui înaintea Mărturiei, în Cortul Întâlnirii unde mă voi întâlni cu tine. Ea să fie preasfântă pentru voi.

37 Când vei face tămâie după întocmirea aceasta, să n-o faci pentru voi înșivă, ci s-o privești ca sfântă pentru Domnul.

38 Oricine va face tămâie ca aceasta pentru a o folosi ca parfum, să fie nimicit din poporul său.“

31 Desemnarea artizanilor

1 Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Să știi că l-am chemat pe nume pe Bețalel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din seminția lui Iuda,

3 l-am umplut cu Duhul lui Dumnezeu, cu înțelepciune, cu pricepere și cunoaștere pentru tot felul de lucrări,

4 ca să creeze proiecte de artă, să prelucreze aurul, argintul și bronzul,

5 să taie și să fixeze pietre scumpe, să prelucreze lemnul și să facă tot felul de lucrări artisanale.

6 I-am dat ca ajutor și pe Oholiab, fiul lui Ahisamah, din seminția lui Dan; tuturor oamenilor iscusiți le-am dat înțelepciune, ca să facă tot ce ți-am poruncit:

7 Cortul Întâlnirii, Chivotul Mărturiei și Capacul Ispășirii care este peste el, precum și toate lucrurile din cort –

8 masa și uneltele ei, sfeșnicul din aur curat cu toate uneltele lui, altarul tămâierii,

9 altarul arderilor de tot cu toate uneltele lui, ligheanul cu pedestalul lui,

10 veșmintele țesute, veșmintele sfinte ale preotului Aaron, veșmintele fiilor săi pentru slujirea ca preoți,

11 untdelemnul pentru ungere și tămâia mirositoare pentru Locul Sfânt. Toate acestea vor trebui să le facă după cum ți-am poruncit.“

Imperativul păzirii Sabatului.

Tablele Legământului

12 Domnul i-a mai zis lui Moise:

13 „Așa să le spui israeliților: «Să țineți Sabatele Mele, pentru că lucrul acesta este un semn între Mine și voi pentru generațiile care vin, ca voi să știți că Eu, Domnul, vă sfințesc.

14 Să țineți Sabatul, căci el este pentru voi ceva sfânt; oricine îl va pângări să fie pedepsit cu moartea; oricine va lucra în ziua aceea să fie nimicrit din poporul său.

15 Să se lucreze șase zile, iar ziua a șaptea să fie o zi de odihnă, pusă deoparte pentru Domnul; oricine lucrează în ziua de Sabat să fie pedepsit cu moartea.

16 Israeliții trebuie să țină Sabatul, păzindu-l în generațiile care vin, ca pe un legământ necurmat.

17 Acesta va fi un semn veșnic între Mine și israeliți, căci în șase zile a făcut Domnul cerurile și pământul, iar în ziua a șaptea s-a odihnit și Și-a tras răsuflarea.»“

18 Când Dumnezeu a terminat de vorbit cu Moise pe muntele Sinai, i-a dat acestuia cele două table ale Mărturiei, table de piatră scrise cu degetul lui Dumnezeu.

32 Vițelul de aur

1 Când poporul a văzut că Moise întârzie să coboare de pe munte, s-a strâns în jurul lui Aaron și i-a zis: – Vino și fă-ne niște zei care să meargă înaintea noastră, căci nu știm ce s-a întâmplat cu acest Moise, care ne-a scos din țara Egiptului!

2 Aaron le-a răspuns: – Scoateți cerceii de aur din urechile soțiilor voastre, ale fiilor voștri și ale fiicelor voastre și aduceți-i la mine!

3 Și toți și-au scos cerceii de aur din urechi și i-au adus la Aaron.

4 El a luat aurul de la ei, l-a bătut cu o unealtă și a făcut din el un vițel turnat. Ei au zis: „Israele, aceștia sunt zeii tăi care te-au scos din țara Egiptului!“

5 Când a văzut Aaron lucrul acesta, a zidit un altar înaintea lui și a zis: „Mâine va fi o sărbătoare în cinstea Domnului!“

6 A doua zi s-au sculat dis-de-dimineată și au adus arderi de tot și jertfe de pace. Poporul s-a așezat să mănânce și să bea, după care s-a sculat să se distreze.

7 Domnul i-a zis lui Moise: – Coboară de pe munte, căci poporul tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului, s-a stricat.

8 S-au abătut repede de la calea pe care le-am poruncit-o; și au turnat un vițel, i s-au închinat, i-au adus jertfe și au zis: „Israele, iată zeii tăi care te-au scos din țara Egiptului!“

9 Am văzut cât de încăpățânat este acest popor, a continuat Domnul să-i spună lui Moise.

10 Acum, lasă-Mă! Mânia Mea are să se aprindă împotriva lor și-i voi mistui, iar din tine voi face un neam mare.

11 Dar Moise a încercat să-L înduplece pe Domnul, Dumnezeul său, zicând: – Doamne, de ce să se aprindă mânia Ta împotriva poporului Tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului cu mare putere și cu mână puternică?

12 De ce să zică egiptenii: „Spre nenorocirea lor i-a scos, ca să-i omoare prin munți și să-i ștergă de pe fața pământului!“ Întoarce-Te din mânia Ta cea aprigă și lasă-Te de răul pe care vrei să-l faci poporului Tău.

13 Adu-Ți aminte de robii Tăi: Avraam, Isaac și Israel, cărora le-ai jurat pe Tine Însuși, zicându-le: „Vă voi înmulți urmașii ca stelele cerului și toată această țară, pe care v-am promis-o, o voi da urmașilor voștri și ei o vor moșteni pentru totdeauna.“

14 Atunci Domnul a renunțat la răul pe care avea de gând să-l facă poporului Său.

15 Apoi Moise s-a întors și s-a coborât de pe munte cu cele două table ale Mărturiei în mâini, table care

erau scrise pe ambele părți, scrise pe față și pe spate.

16 Tablele erau lucrarea lui Dumnezeu și scrisul era scrisul lui Dumnezeu săpat pe table.

17 Când Iosua a auzit zgomotul făcut de poporul care striga, i-a zis lui Moise: – Este zgomot de război în tabără.

18 Moise a răspuns: – Nu este nici strigăt de biruință, nu este nici vaiet de înfrângere, ci zgomot de petrecere este ceea ce eu aud.

19 În timp ce se apropia de tabără, Moise a văzut vițelul și dansul. Atunci s-a aprins de mânie, a aruncat tablele din mâini și le-a sfărâmat de poalele muntelui.

20 A luat vițelul pe care l-au făcut și l-a ars în foc. L-a măcinat până s-a făcut cenușă, după care a împrăștiat cenușa pe apă și a dat-o israeliților s-o bea.

21 – Ce ți-a făcut acest popor de ai adus asupra lui un păcat atât de mare? i-a zis Moise lui Aaron.

22 – Să nu se aprindă de mânie domnul meu, i-a răspuns Aaron; tu cunoști poporul acesta și știi că este pornit la rău.

23 Ei mi-au zis: „Vino și fă-ne niște zei care să meargă înaintea noastră, căci nu știm ce s-a întâmplat cu acest Moise, care ne-a scos din țara Egiptului.“

24 Atunci eu le-am răspuns: „Oricine are aur să-l scoată!“ Ei mi l-au dat, iar eu l-am aruncat în foc și din el a ieșit vițelul acesta.

25 Când a văzut Moise că poporul era fără frâu – căci Aaron îl făcuse să fie fără frâu și de batjocură înaintea dușmanilor lui –

26 a stat la intrarea în tabără și a zis: „Cine este de partea Domnului, să vină la mine!“ Toți leviții s-au adunat în jurul lui.

27 El le-a zis: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: «Fiecare dintre voi să se încingă cu sabia! Întoarceți-vă și mergeți din poartă în poartă, prin toată tabăra și fiecare să omoare pe fratele, pe prietenul și pe vecinul său.»“

28 Leviții au făcut așa cum le-a poruncit Moise și aproape trei mii de oameni au căzut în ziua aceea.

29 Apoi Moise le-a zis: „Astăzi v-ați predat Domnului, fiecare cu prețul fiului și al fratelui său, aducând binecuvântare peste voi.“

Mijlocirea lui Moise

30 În ziua următoare Moise a zis poporului: „Ați făcut un mare păcat. Acum mă voi sui la Domnul; poate voi putea face ispășire pentru păcatul vostru.“

31 Moise s-a întors la Domnul și I-a zis: – Oamenii aceștia au săvârșit un mare păcat, făurindu-și zei din aur.

32 Dar acum, Te rog, iartă-le păcatul! Dacă nu, șterge-mă din cartea pe care ai scris-o.

33 – Pe acela care a păcătuit împotriva Mea îl voi șterge din cartea Mea, i-a răspuns Domnul lui Moise.

34 Acum du-te și condu poporul spre locul despre care ți-am spus. Iată că Îngerul Meu va merge înaintea ta. Totuși, atunci când va veni ziua pedepsei, îi voi pedepsi pentru păcatul lor.

35 Domnul a lovit poporul, pentru ceea ce făcuseră cu vițelul făurit de Aaron.

33 **1** Domnul i-a zis lui Moise: „Pleacă din locul acesta împreună cu poporul pe care l-ai scos din țara Egiptului și îndreaptă-te spre țara pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, zicând: «Semiței tale i-o voi da.»

2 Voi trimite un Înger înaintea ta și îi voi izgoni pe canaaniți, pe amoriți, pe hitiți, pe periziți, pe hiviți și pe iebusiți.

3 Îndreaptă-te deci spre țara aceasta în care curge lapte și miere. Dar Eu Însumi nu voi veni împreună cu voi, ca să nu vă mistui pe drum, căci sunteți un popor încăpățânat.“

4 Când a auzit poporul aceste cuvinte aspre, a început să plângă și nimeni nu și-a pus podoabele pe el.

5 Căci Domnul îi zisese lui Moise: „Așa să le spui israeliților: «Sunteți un popor încăpățânat; dacă pentru o clipă aș veni împreună cu voi, v-aș mistui. De aceea dați-vă podoabele jos și apoi mă voi hotărî ce voi face cu voi.»“

6 Așadar, israeliții și-au scos podoabele la muntele Horeb.

7 Moise luase un cort și îl întinsese în afara taberei, la o oarecare distanță. El l-a numit „cortul întâlnirii“. Toți aceia care doreau să-L întrebe pe Domnul, mergeau la „cortul întâlnirii“, în afara taberei.

8 Când se ducea Moise la cort, tot poporul se ridica în picioare și fiecare om stătea la intrarea cortului

său și îl urmărea cu privirea pe Moise până când acesta intra în cort.

9 Când Moise intra în cort, stâlpul de nor se cobora și se oprea la intrarea cortului, iar Domnul vorbea cu Moise.

10 Când vedea stâlpul de nor stând la intrarea în cort, tot poporul se ridica și se pleca cu fața la pământ, fiecare la intrarea cortului său.

11 Domnul obișnuia să vorbească cu Moise gură către gură, așa cum vorbește un om cu prietenul său. Apoi Moise se întorcea în tabără; dar tânărul lui slujitor, Iosua, fiul lui Nun, nu se îndepărta de cort.

12 Moise I-a zis Domnului: – Tu îmi poruncești să conduc poporul acesta, dar nu-mi spui pe cine vei trimite cu mine, deși mi-ai zis că mă cunoști pe nume și că am găsit bunăvoință la Tine.

13 Dacă am găsit bunăvoință la Tine, descoperă-mi căile Tale ca să Te cunosc și să continui să am parte de bunăvoința Ta. Gândește-te că acest popor este poporul Tău.

14 – Prezența Mea te va însoți și îți voi da odihnă, i-a răspuns Domnul.

15 – Dacă nu vei merge Tu Însuți cu noi, a spus Moise, nu ne trimite de aici.

16 Cum se va ști că eu și poporul Tău am găsit bunăvoință la Tine, dacă nu vei merge cu noi? În felul acesta eu și poporul Tău vom fi deosebiți de toate popoarele de pe fața pământului.

17 Domnul i-a răspuns lui Moise: – Voi face ceea ce ai cerut, căci ai parte de bunăvoință din partea Mea și te cunosc pe nume.

18 – Te rog, arată-mi slava Ta, I-a zis Moise.

19 – Voi face să treacă prin fața ta toată bunătatea Mea, i-a răspuns El, și voi proclama înaintea ta Numele de „Domnul“. Eu mă îndur de cine vreau să mă îndur și am milă de cine vreau să am milă.

20 Dar, a zis El, tu nu-Mi poți vedea fața, căci omul nu mai poate trăi odată ce M-a văzut.

21 Iată un loc lângă Mine unde să stai pe stâncă, a continuat Domnul.

22 Când va trece slava Mea, te vei așeza într-o crăpătură a stâncii, iar Eu te voi acoperi cu mâna Mea, în timp ce voi trece.

23 Apoi Îmi voi lua mâna și Mă vei vedea din spate. Fața Mea însă nu poate fi văzută.

34 *Reînnoirea legământului*

1 Domnul i-a zis lui Moise: „Taie două table de piatră asemenea celor dintâi, căci Eu voi scrie pe ele

cuvintele care erau pe cele dintâi, pe care tu le-ai spart.

2 Fii gata dis-de-dimineață, suie-te pe muntele Sinai și înfățișează-te înaintea Mea, acolo pe vârful muntelui.

3 Să nu vină nimeni cu tine și să nu fie nimeni pe tot muntele; să nu lași turmele sau cirezile să pască pe lângă munte.“

4 Moise a tăiat două table de piatră asemenea celor dintâi și s-a urcat pe muntele Sinai dis-de-dimineață, așa cum i-a poruncit Domnul, luând cele două table de piatră în mână.

5 Domnul S-a coborât într-un nor, a stat cu el acolo și a proclamat Numele de „Domnul“.

6 Domnul a trecut prin fața lui și a strigat: „Domnul, Domnul Dumnezeu, este milostiv și binevoitor, încet la mânie și plin de îndurare și credinciosie.

7 El Își păstrează îndurarea față de mii de generații, iertând nedreptatea, răzvrătirea și păcatul, dar nu lasă nepedepsit pe cel vinovat, ci pedepsește nelegiuirea părinților în copii și în copiii copiilor lor până la a treia și a patra generație.“

8 Moise și-a plecat repede capul la pământ și s-a închinat.

9 Apoi a zis: – Stăpâne, dacă am găsit bunăvoință la Tine, Te rog să mergi Tu, Stăpâne, cu noi. Într-adevăr, poporul acesta este un popor încăpățânat, dar iartă-ne nelegiuirea și păcatul și ia-ne ca moștenire.

10 Dumnezeu i-a răspuns : – Iată, Eu închei un legământ. Voi face minuni în fața întregului tău popor, așa cum nu au mai fost făcute în nici o țară de pe fața pământului; tot poporul care este în jurul tău va vedea lucrarea Domnului, căci prin tine voi face lucruri înspăimântătoare.

11 Ia seama la ceea ce-ți poruncesc azi. Voi izgoni dinaintea ta pe amoriți, pe canaaniți, pe hitiți, pe periziți, pe hiviți și pe iebusiți.

12 Să nu închei legământ cu locuitorii țării unde vei merge, ca să nu fie o cursă pentru tine.

13 Dimpotrivă, să le dărâmi altarele, să le zdrobești pietrele sacre și să le tai așerele,

14 pentru ca tu să nu te închini nici unui alt dumnezeu, căci Domnul, al Cărui Nume este Gelos, este un Dumnezeu gelos.

15 Să nu închei legământ cu locuitorii țării ca nu cumva, atunci când se vor prostitua înaintea zeilor

lor și le vor aduce jertfe, să te cheme și pe tine ca să mănânci din jertfele lor.

16 Să nu iei soții dintre fiicele lor pentru fiii tăi, ca nu cumva fiicele lor, prostituându-se înaintea zeilor lor, să-i târască și pe fiii tăi să se prostitueze înaintea acestor zei.

17 Să nu-ți torni idoli.

18 Să ții Sărbătoarea Azimelor. Șapte zile să mănânci azime, așa cum ți-am poruncit, la timpul hotărât, în luna Abib, pentru că în luna Abib ai ieșit din Egipt.

19 Primul rod al fiecărui pântec este al Meu. Fiecare mascul din turmele tale, întâii născuți ai vacilor și ai oilor, sunt ai Mei.

20 Întâiul născut al măgăriței să-l răscumperi cu un miel, iar dacă nu-l vei răscumpăra, să-i frângi gâtul. Să răscumperi pe toți întâii născuți ai fiilor tăi.

Nimeni să nu vină înaintea Mea cu mâinile goale.

21 Să lucrezi șase zile, iar în a șaptea zi să te odihnești; chiar și în perioada aratului și a secerișului să te odihnești.

22 Să ții Sărbătoarea Săptămânilor, a primelor roade din secerișul grâului, precum și Sărbătoarea Culesului la sfârșitul anului.

23 De trei ori pe an toți bărbații să se înfățișeze înaintea Stăpânului Domn, Dumnezeuul lui Israel.

24 Eu voi izgoni neamuri dinaintea ta și îți voi lărgi hotarele; și nimeni nu îți va pofti țara când te vei duce să te înfățișezi înaintea Domnului, Dumnezeuul tău, de trei ori pe an.

25 Să nu aduci sângele jertfei Mele împreună cu pâine dospită, iar jertfa de la Sărbătoarea Paștelui să nu rămână până dimineața.

26 Primele roade ale pământului să le aduci în Casa Domnului, Dumnezeuul tău. Să nu fierbi iedul în laptele mamei sale.

27 – Scrie aceste cuvinte, căci pe temeiul lor am încheiat legământ cu tine și cu Israel, i-a mai spus Domnul lui Moise.

28 Moise a stat cu Domnul patruzeci de zile și patruzeci de nopți, timp în care n-a mâncat deloc pâine și n-a băut deloc apă. El a scris pe table cuvintele legământului, Cele Zece Porunci.

Strălucirea feței lui Moise

29 Moise s-a coborât de pe muntele Sinai. A coborât de pe munte cu cele două table ale Mărturiei în mână și nu știa că pielea feței sale strălucea pentru că vorbise cu Domnul.

30 Când Aaron și toți israeliții au văzut cum strălucea pielea feței lui Moise, sau temut să se apropie de el.

31 Dar Moise i-a chemat; Aaron și conducătorii adunării s-au întors la el și el le-a vorbit.

32 După aceea, toți israeliții sau apropiat și el le-a dat toate poruncile pe care le primise de la Domnul pe muntele Sinai.

33 Când Moise a terminat de vorbit cu ei, și-a așezat un văl pe față.

34 Ori de câte ori mergea Moise înaintea Domnului ca să-I vorbească, își lua vălul de pe față până când ieșea; iar când ieșea, le spunea israeliților ce i s-a poruncit.

35 Israeliții vedeau că pielea feței lui Moise strălucea. Și Moise își punea din nou vălul pe față, până când intra să vorbească cu Domnul.

35 Daruri pentru construirea Tabernaculului

1 Moise a strâns la un loc toată adunarea israeliților și le-a zis: „Acestea sunt lucrurile pe care le-a poruncit Domnul să le faceți:

2 «Șase zile să lucrați, iar ziua a șaptea să fie ziua voastră sfântă, o zi de odihnă închinată Domnului; oricine va lucra în ziua aceea să fie pedepsit cu moartea.

3 Să nu aprindeți focul în nici una din locuințele voastre în ziua de Sabat.»“

4 Moise a mai zis întregii adunări a israeliților: „Iată ce a mai poruncit Domnul:

5 «Luați din ceea ce aveți și aduceți o contribuție Domnului; fiecare să aducă o contribuție Domnului după cum îl lasă inima: aur, argint, bronz,

6 fire de culoare albastră, purpurie și cărămizie, fir de in subțire, păr de capră,

7 piei de berbeci vopsite în roșu, piei de vițel de mare, lemn de salcâm,

8 untdelemn pentru luminat, mirodenii pentru untdelemnul folosit la ungere și pentru tămâia mirositoare,

9 pietre de onix și pietre pentru efod și pieptar.»

10 Toți aceia dintre voi care sunt pricepuți, să vină și să facă tot ce a poruncit Domnul:

11 Tabernaculul, cu cortul și acoperișul lui, cârligele, scândurile, drugii, stâlpii și pedestalele lui,

12 Chivotul cu drugii lui, Capacul Ispășirii și draperia despărțitoare,

13 masa cu drugii și cu toate uneltele ei, pâinea prezentării,
14 sfeșnicul pentru luminat cu uneltele și cu candelile lui, precum și untdelemnul pentru luminat,
15 altarul tămâierii cu drugii lui, untdelemnul pentru ungere, tămâia mirositoare, draperia de la intrarea în Tabernacul,
16 altarul arderilor de tot cu grătarul de bronz, cu drugii și cu toate uneltele lui, ligheanul cu pedestalul lui,
17 draperiile curții, stâlpii lor și pedestalele acestora, draperia pentru intrarea curții,
18 țărșii Tabernaculului, țărșii curții și funiile lor,
19 veșmintele lucrute cu măiestrie pentru slujirea în Locul Sfânt, veșmintele sfinte ale preotului Aaron și veșmintele fiilor săi pentru slujirea ca preoți.“
20 Toată adunarea israeliților a plecat dinaintea lui Moise.
21 Apoi au revenit, fiecare cu ce s-a hotărât în inima lui și cu ce l-a îndemnat duhul și și-au adus Domnului contribuția pentru lucrarea de la Cortul Întâlnirii, pentru toată slujirea de acolo și pentru veșmintele sfinte.
22 Au venit atât bărbați, cât și femei; cei care s-au hotărât, au adus cercei și belciuge de nas, inele, bijuterii, tot felul de lucruri de aur; fiecare și-a adus aurul ca o jertfă legănată pentru Domnul.
23 Oricine avea fire de culoare albastră, purpurie și cărămizie, fir de in subțire, păr de capră, piei de berbeci vopsite în roșu sau piei de vițel de mare, le-a adus.
24 Oricine putea aduce o contribuție în argint sau bronz a adus-o Domnului. Oricine avea lemn de salcâm bun pentru orice fel lucrare l-a adus.
25 Toate femeile pricepute au tors cu mâinile lor și au adus astfel fire de culoare albastră, purpurie și cărămizie și fir de in subțire;
26 femeile care s-au hotărât, și-au folosit priceperea să toarcă păr de capră.
27 Conducătorii au adus pietre de onix și pietre pentru efod și pieptar,
28 mirodenii, untdelemn pentru luminat, untdelemn pentru ungere și pentru tămâia mirositoare.
29 Israelii, bărbați și femei, care s-au hotărât în inimile lor să aducă ceva pentru lucrarea pe care a poruncit-o Domnul prin Moise să se facă, au adus ca un dar de bunăvoie pentru Domnul.

30 Bețalel și Oholiab Apoi Moise le-a zis israeliților: „Vă anunț că Domnul l-a chemat pe nume pe Bețalel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din seminția lui Iuda,
31 pe care El l-a umplut cu Duhul lui Dumnezeu, cu înțelepciune, cu pricepere și cunoaștere pentru tot felul de lucrări,
32 ca să creeze proiecte de artă, să prelucreze aurul, argintul și bronzul,
33 să taie și să fixeze pietre scumpe, să prelucreze lemnul și să facă tot felul de lucrări artisanale.
34 Lui i-a fost dată și îndemânarea de a-i învăța pe alții, atât lui, cât și lui Oholiab, fiul lui Ahisamah, din seminția lui Dan.
35 El i-a umplut cu înțelepciune, ca să facă tot felul de lucrări, de gravură, de croire, de brodare cu fire de culoare albastră, purpurie și cărămizie și cu fire de in subțire – tot felul de lucrări și de planuri iscusite.“

36 **1** Bețalel, Oholiab și oricine era priceput, căruia Domnul îi dăduse îndemânare și înțelepciune ca să cunoască cum să facă vreo lucrare în vederea construirii Lăcașului, au lucrat potrivit cu tot ceea ce a poruncit Domnul.
2 Moise i-a chemat pe Bețalel, pe Oholiab, pe oricine era priceput, adică pe toți cărora Domnul le dăduse îndemânare, și pe toți cei dornici să vină și să înceapă lucrarea.
3 Ei au luat de la Moise toate contribuțiile pe care israeliții le aduseseră pentru lucrarea de la Lăcaș. Fiindcă ei continuau să aducă daruri de bunăvoie în fiecare dimineață,
4 toți meșterii care făceau lucrările la Lăcaș, au lăsat lucrul,
5 au venit la Moise și i-au zis: „Poporul aduce mai mult decât este nevoie pentru lucrarea pe care Domnul ne-a poruncit să o facem.“
6 Atunci Moise a poruncit să se anunțe prin toată tabăra ca nici un bărbat și nici o femeie să nu mai aducă contribuții pentru Lăcaș. Și astfel, poporul a fost oprit să le mai aducă,
7 căci adusesese deja mai mult decât era nevoie pentru lucrare.

Tabernaculul

8 Toți bărbații cu îndemânare, care erau printre lucrători, au făcut tabernaculul din zece draperii din fir de in subțire răsucit și din fire de culoare

albastră, purpurie și cărămizie; ele erau brodate cu heruvimi, lucrați cu măiestrie.

9 Fiecare draperie era lungă de douăzeci și opt de coți și lată de patru coți. Toate draperiile erau de aceeași mărime.

10 Ei au prins laolaltă cinci dintre aceste draperii, după care le-au prins laolaltă și pe celelalte cinci.

11 La marginea draperiei exterioare din primul set, au făcut niște cheotori din fir de culoare albastră; la fel au făcut și la marginea draperiei exterioare a celui de-al doilea set.

12 Au făcut cincizeci de cheotori pe marginea draperiei din primul set și cincizeci de cheotori pe marginea draperiei celui de-al doilea set, astfel încât cheotorile să se potrivească unele cu celelalte.

13 Apoi au făcut cincizeci de cârlige de aur și cu acestea au prins draperiile unele de altele, astfel încât tabernaculul alcătuiască un întreg.

14 De asemenea, au făcut și unsprezece draperii din păr de capră pentru acoperișul tabernaculului.

15 Fiecare draperie era lungă de treizeci de coți și lată de patru coți; toate cele unsprezece draperii erau de aceeași mărime.

16 Au prins laolaltă cele cinci draperii ca să alcătuiască un set, iar cu celelalte șase au făcut un alt set.

17 Au făcut cincizeci de cheotori pe marginea draperiei exterioare din primul set și cincizeci de cheotori pe marginea draperiei exterioare a celui de-al doilea set.

18 Au făcut cincizeci de cârlige de bronz ca să îmbine părțile cortului, astfel încât acesta să alcătuiască un întreg.

19 Au făcut pentru cort o învelitoare din piei de berbeci vopsite în roșu și o acoperitoare exterioară din piele de vițel de mare.

20 Apoi au făcut pentru tabernacul niște scânduri drepte din lemn de salcâm.

21 Fiecare scândură era lungă de zece coți și lată de un cot și jumătate;

22 fiecare avea câte două cepuri prin care erau îmbinate. Au făcut la fel toate scândurile tabernaculului.

23 Au făcut douăzeci de scânduri pentru partea de sud a Tabernaculului.

24 Sub cele douăzeci de scânduri au făcut patruzeci de pedestale de argint, din care două sub prima scândură cu cele două cepuri ale ei și două sub următoarea scândură cu cele două cepuri ale ei.

25 Pentru partea de nord a Tabernaculului au făcut douăzeci de scânduri

26 și patruzeci de pedestale de argint, câte două sub fiecare scândură.

27 Pentru partea din spate a Tabernaculului, orientată spre apus, au făcut șase scânduri.

28 Apoi au făcut încă două scânduri pentru colțurile părții din spate a Tabernaculului.

29 Fiecare era făcută din câte două bucăți, unite de sus până jos, în partea de sus fiind prinse cu un inel de metal; au făcut la fel pentru scândurile din ambele colțuri.

30 Erau opt scânduri cu pedestalele lor de argint, în total șaisprezece pedestale, câte două sub fiecare scândură.

31 Au făcut apoi drugii din lemn de salcâm, cinci drugi pentru cadrul primei părți a Tabernaculului,

32 cinci pentru cadrul celei de-a doua părți a Tabernaculului și cinci pentru cadrul din spate al Tabernaculului, orientat spre apus.

33 Drugul din centru trecea prin mijlocul cadrului, de la un capăt la celălalt.

34 Au poleit cadrul cu aur și i-au făcut inele de aur, ca să țină drugii poleiți cu aur.

35 După aceea, au făcut draperia din fire de culoare albastră, purpurie și cărămizie și din fir de in subțire răsucit, cu heruvimi brodați pe ea cu măiestrie.

36 Au făcut pentru ea patru stâlpi din lemn de salcâm și i-au poleit cu aur; cârligele stâlpilor erau din aur iar cele patru pedestale ale lor erau făcute din argint.

37 De asemenea, au făcut la gherghef o draperie pentru intrarea în cort, din fire de culoare albastră, purpurie și cărămizie și din fir de in subțire răsucit.

38 Au făcut pentru ea și cinci stâlpi cu cârlige. Le-au acoperit vârfurile și partea de jos cu aur, iar pedestalele le-au făcut din bronz.

37 *Chivotul*

1 Bețalel a făcut Chivotul din lemn de salcâm; acesta avea lungimea de doi coți și jumătate, iar lățimea și înălțimea de un cot și jumătate.

2 L-a poleit cu aur curat pe dinăuntru și pe dinafară și i-a făcut un chenar de aur de jur împrejur.

3 I-a turnat patru inele de aur pentru cele patru colțuri, două inele de o parte și două inele de cealaltă parte.

4 A făcut niște drugii din lemn de salcâm și i-a poleit cu aur;

5 a introdus drugii prin inelele de pe cele două părți ale Chivotului ca acesta să poată fi dus.

6 Apoi a făcut Capacul Ispășirii din aur curat, lung de doi coți și jumătate și lat de un cot și jumătate.

7 Au făcut și doi heruvimi din aur bătut la cele două capete ale Capacului Ispășirii,

8 un heruvim la un capăt și un heruvim la celălalt capăt. Ia făcut, la cele două capete ale Capacului Ispășirii, dintr-o singură bucată cu el.

9 Heruvimii erau cu aripile întinse deasupra, umbrind astfel Capacul Ispășirii cu aripile lor. Ei stăteau față în față; fețele heruvimilor erau întoarse înspre Capacul Ispășirii.

Masa pentru pâinea prezentării

10 De asemenea, Bețalel a făcut masa din lemn de salcâm, lungă de doi coți, lată de un cot și înaltă de un cot și jumătate.

11 A poleit-o cu aur curat și i-a făcut un chenar de aur de jur împrejur.

12 I-a făcut împrejur un pervaz cu lățimea de o palmă și un chenar de aur de jur împrejurul pervazului.

13 I-a turnat mesei patru inele de aur și le-a fixat în cele patru colțuri, în dreptul celor patru picioare ale ei.

14 Inelele care țineau drugii folosiți la ducerea mesei se aflau în apropierea pervazului.

15 A făcut drugii pentru ducerea mesei din lemn de salcâm și i-a poleit cu aur.

16 A făcut uneltele de pe masă din aur curat: farfuriile, vasele pentru tămâie, ulcioarele și bolurile cu care se toarnă jertfele de băutură.

Sfeșnicul

17 De asemenea, a mai făcut și sfeșnicul din aur curat. Picioarul și arborele erau din aur bătut. Cupele, bobocii și petalele erau dintr-o singură bucată cu el.

18 Din laturile lui ieșeau șase ramuri, trei ramuri ale sfeșnicului într-o parte și trei ramuri ale sfeșnicului în cealaltă parte.

19 Au fost făcute trei cupe în formă de floare de migdal, fiecare cu boboc și petale pe o ramură, și trei cupe în formă de floare de migdal, fiecare cu boboc și petale pe o altă ramură; așa au fost făcute toate cele șase ramuri care ies din sfeșnic.

20 Pe sfeșnic erau patru cupe făcute în formă de floare de migdal cu boboci și petale.

21 Sub fiecare pereche de ramuri dintre cele șase care ies din sfeșnic era câte un boboc.

22 Bobocii și ramurile erau dintr-o singură bucată cu sfeșnicul; totul era făcut din aur bătut, din aur curat.

23 Cele șapte candelă, mucarnițele și tăvițele le-a făcut din aur curat.

24 A făcut sfeșnicul cu toate uneltele lui dintr-un talant de aur curat.

Altarul tămâierii

25 A făcut altarul tămâierii din lemn de salcâm. Atât lungimea, cât și lățimea lui erau de un cot, având o suprafață pătrată. Înălțimea lui era de doi coți, iar coarnele erau dintr-o bucată cu el.

26 A poleit cu aur curat atât partea superioară și părțile laterale ale altarului, cât și coarnele sale. I-a făcut un chenar de aur de jur împrejur

27 și două inele de aur pe care le-a fixat sub chenar, pe ambele părți. Ele țineau drugii cu care trebuia dus.

28 Drugii i-a făcut din lemn de salcâm și i-a poleit cu aur.

29 A preparat untdelemnul sfânt pentru ungere și tămâia mirositoare, curată, amestecată în același fel în care se face mirul.

38 Altarul arderii de tot și vasul pentru spălare

1 După aceea, a făcut din lemn de salcâm altarul arderii de tot; suprafața altarului era pătrată, având lungimea și lățimea de cinci coți, iar înălțimea de trei coți.

2 La cele patru colțuri ia făcut niște coarne care erau din aceeași bucată cu el, după care l-a poleit cu bronz.

3 A făcut și toate uneltele altarului: oalele, lopețile, vasele, furculițele și fârașele; toate uneltele lui le-a făcut din bronz.

4 A făcut pentru altar un grătar din bronz, ca o rețea, pe care l-a pus sub pervaz, la jumătatea înălțimii.

5 A turnat patru inele la cele patru colțuri ale grătarului de bronz, inele ce urmau să țină drugii.

6 A făcut drugii din lemn de salcâm și i-a poleit cu bronz.

7 A introdus drugii prin inelele de pe laturile altarului, pentru ca acesta să poată fi dus. Altarul l-a făcut din scânduri, gol pe dinăuntru.

8 Din oglinzile femeilor care slujeau la intrarea în Cortul Întâlnirii a făcut ligheanul de bronz cu pedestalul lui făcut tot din bronz.

Curtea Tabernaculului

9 Apoi a făcut curtea: în partea de sud, pe o lungime de o sută de coți, erau draperiile curții, din fir de in subțire răsucit .

10 Cei douăzeci de stâlpi cu cele douăzeci de pedestale ale lor erau din bronz, iar cârligele stâlpilor și legăturile lor erau din argint.

11 În partea de nord, pe o lungime de o sută de coți, au fost puse draperiile cu cei douăzeci de stâlpi ai lor și cele douăzeci de pedestale de bronz ale acestora; cârligele stâlpilor și legăturile lor erau din argint.

12 În partea de apus au fost puse draperii pe o lungime de cincizeci de coți, cu cei zece stâlpi ai lor și cele zece pedestale ale acestora; cârligele stâlpilor și legăturile lor erau din argint.

13 În partea de răsărit se aflau draperii pe o lungime de cincizeci de coți.

14 Draperiile pentru una din părțile intrării erau pe o lungime de cincisprezece coți, cu cei trei stâlpi ai lor și cele trei pedestale ale acestora.

15 În cealaltă parte, la fel; astfel, de fiecare parte a intrării în curte se aflau draperii pe o lungime de cincisprezece coți, cu cei trei stâlpi ai lor și cele trei pedestale ale acestora.

16 Toate draperiile din jurul curții erau din fir de in subțire răsucit.

17 Pedestalele stâlpilor erau din bronz, iar cârligele stâlpilor și legăturile lor erau din argint; chiar și partea de sus a stâlpilor era poleită cu argint; astfel, toți stâlpii curții aveau legături din argint.

18 Draperia de la intrarea curții era din fire de culoare albastră, purpurie și cărămizie, din fir de in subțire răsucit, lucrată la gherghef; era lungă de douăzeci de coți și înaltă de cinci coți ca și draperiile curții.

19 Cei patru stâlpi ai ei și cele patru pedestale ale acestora erau din bronz, iar cârligele și legăturile erau din argint, partea de sus fiind poleită tot cu argint.

20 Toți țărșii Tabernaculului și ai curții dimprejur erau din bronz.

Inventarul materialelor folosite

21 Aceasta este cantitatea materialelor folosite la Tabernacul, la Tabernaculul Mărturieii, numărate după porunca lui Moise, prin lucrarea leviților, sub conducerea lui Itamar, fiul preotului Aaron.

22 Bețalel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din seminția lui Iuda, a făcut tot ce i-a poruncit Moise;

23 împreună cu el a fost și Oholiab, fiul lui Ahisamah, din seminția lui Dan, cioplitor, proiectant, țesător la gherghef cu fire de culoare albastră, purpurie și cărămizie și cu fir de in subțire.

24 Tot aurul folosit pentru lucru, în toată construcția Lăcașului, aur adus ca jertfă legănată, a fost de douăzeci și nouă de talanți și șapte sute treizeci de șecheli măsurăți după șechelul Lăcașului.

25 Argintul strâns de la adunare cântărea o sută de talanți și o mie șapte sute șaptezeci și cinci de șecheli, măsurăți după șechelul Lăcașului.

26 S-a folosit o beca de fiecare om, adică o jumătate de șechel, măsurat după șechelul Lăcașului, pentru fiecare om numărat la recensământ de la douăzeci de ani în sus, adică șase sute trei mii cinci sute cincizeci de oameni.

27 O sută de talanți de argint au fost folosiți pentru a turna pedestalele Lăcașului și pedestalele curții; o sută de pedestale dintr-o sută de talanți, ceea ce înseamnă că un pedestal a fost făcut dintr-un talant.

28 Din o mie șapte sute șaptezeci și cinci de șecheli au fost făcute cârligele pentru stâlpi, le-au fost poleite vârfulurile și le-au fost făcute legăturile.

29 Bronzul dăruit a fost de șaptezeci de talanți și două mii patru sute de șecheli.

30 Cu el au fost făcute pedestalele de la intrarea în Cortul Întâlnirii, altarul de bronz și grătarul lui de bronz cu toate uneltele lui,

31 pedestalele de jur împrejurul curții, pedestalele de la poarta curții, toți țărșii cortului și toți țărșii din jurul curții.

39 Veșmintele preoților – efodul

1 Veșmintele pentru slujirea în Locul Sfânt și veșmintele sfinte ale lui Aaron le-au făcut din fire de culoare albastră, purpurie și cărămizie, așa cum i-a poruncit Domnul lui Moise.

2 Au făcut efodul din aur, din fire de culoare albastră, purpurie și cărămizie și din fir de in subțire răsucit.

3 Au bătut niște plăci de aur și le-au tăiat în fire subțiri, după care le-au țesut cu firele de culoare albastră, purpurie și cărămizie și cu firele de in; efodul era lucrat cu măiestrie.

4 Au făcut umerarii pentru efod, care se prindeau la cele două margini ale lui, astfel încât acesta era unit cu ei.

5 Brăul efodului, care era prins de el, era lucrat la fel și din aceleași materiale: din aur, din fire de

culoare albastră, purpurie și cărămizie și din fir de in subțire răsucit, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

6 Au pregătit pietrele de onix, le-au fixat în monturi de aur și au gravat pe ele numele israeliților, așa cum se gravează un sigiliu.

7 Le-au pus pe umerarii efodului ca să fie pietre de aducere-aminte pentru israeliți, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

Pieptarul

8 Apoi au făcut pieptarul pe care l-au lucrat cu măiestrie, așa cum au făcut și efodul: din aur, din fire de culoare albastră, purpurie și cărămizie și din fir de in subțire răsucit.

9 Pieptarul avea suprafața pătrată și era făcut din material dublu, având lungimea și lățimea de o palmă.

10 Au fixat pe el patru șiruri de pietre: pe primul șir – un sard, un topaz și un smarald;

11 pe al doilea șir – un turcoaz, un safir și un diamant;

12 pe al treilea șir – un iacint, un agat și un ametist; iar

13 pe al patrulea șir – un hrisolit, un onix și un iaspis. Acestea erau fixate în monturi de aur.

14 Erau douăsprezece pietre cu numele israeliților; pe fiecare dintre acestea era gravat, asemenea sigiliilor, numele uneia din cele douăsprezece seminții.

15 Pentru pieptar au făcut lăntișoare din aur curat, răsucite ca niște funii;

16 au mai făcut și două monturi din aur și două inele din aur, după care au fixat ambele inele la cele două margini ale pieptarului.

17 Lăntișoarele de aur le-au trecut prin cele două inele de la marginile pieptarului,

18 iar celelalte capete ale lăntișoarelor le-au prins în cele două monturi și le-au pus peste umerarii efodului, în partea din față.

19 Au mai făcut două inele de aur și le-au pus la celelalte două margini ale pieptarului, pe partea interioară, în apropierea efodului.

20 Apoi au făcut încă două inele de aur și le-au pus în partea inferioară a umerarilor efodului, la nivelul ligaturilor sale, deasupra brâului efodului.

21 Au legat pieptarul cu inelele lui de inelele efodului cu o sfoară albastră, astfel încât să fie fixat peste brâul efodului, fără să se miște de pe efod, cum îi poruncise Domnul lui Moise.

Alte veșminte ale preoților

22 După aceea, au făcut mantia efodului din fir de culoare albastră.

23 Deschizătura mantiei era ca deschizătura unei cămăși cu zale, cu un tiv țesut de jur împrejurul ei, ca să nu se rupă.

24 Pe marginea de jos a mantiei, de jur împrejur, au făcut rodii din fire de culoare albastră, purpurie și cărămizie și din fir de in subțire răsucit.

25 Au făcut și niște clopoței din aur curat pe care i-au pus între rodii, pe marginea de jos a mantiei, de jur împrejur;

26 erau câte un clopoțel și o rodie, un clopoțel și o rodie pe marginea de jos a mantiei pentru slujire, de jur împrejur, așa cum i-a poruncit Domnul lui Moise.

27 Au făcut și tunicile țesute din fir de in subțire pentru Aaron și fiii săi;

28 mitra și scufiile le-au făcut tot din fir de in subțire, izmenele – din fir de in subțire răsucit,

29 iar brâul – din fir de in subțire răsucit și din fire de culoare albastră, purpurie și cărămizie, lucrat la gherghef, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

30 Au făcut apoi și plăcuța de aur curat, cununa sfântă, și au gravat pe ea, așa cum se gravează un sigiliu: „Sfânt pentru Domnul.“

31 Au prins-o sus, pe mitră, cu o sfoară albastră, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

Încheierea lucrărilor

32 În felul acesta a fost isprăvită toată lucrarea Tabernaculului, Cortul Întâlnirii; israeliții au făcut totul potrivit cu ceea ce Domnul îi poruncise lui Moise.

33 Apoi i-au predat Tabernaculul lui Moise – cortul cu toate uneltele lui: cârligele, scândurile, drugii, stâlpii și pedestalele lui,

34 învelitoarea din piei de berbeci vopsite în roșu, acoperitoarea din piei de viței de mare, draperia despărțitoare,

35 Chivotul Mărturiei cu drugii lui și cu Capacul Ispășirii,

36 masa cu toate uneltele ei, pâinea prezentării,

37 sfeșnicul din aur curat cu candelile și uneltele lui, untdelemnul pentru luminat,

38 altarul de aur, untdelemnul pentru ungere, tămâia mirositoare, draperia de la intrarea în Tabernacul,

39 altarul de bronz cu grătarul de bronz, cu drugii și cu toate uneltele lui, ligheanul cu pedestalul lui,

40 draperiile curții, stâlpii lor și pedestalele acestora, draperia pentru intrarea curții, funiile, țăruii, toate uneltele pentru slujirea în Tabernacul, în Cortul Întâlnirii,

41 veșmintele lucrute cu măiestrie pentru slujirea în Locul Sfânt, veșmintele sfinte ale preotului Aaron și veșmintele fiilor săi pentru slujirea ca preoți.

42 Israelii au făcut toată lucrarea așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

43 Moise a verificat toată lucrarea și iată că ei o făcuseră așa cum poruncise Domnul. Și Moise i-a binecuvântat.

40 *Ridicarea și sfințirea Tabernaculului*

1 Domnul i-a vorbit lui Moise și i-a zis:

2 „În prima zi a lunii întâi să ridici Tabernaculul, Cortul Întâlnirii.

3 Înăuntru, în spatele draperiei despărțitoare, să așezi Chivotul Mărturiei.

4 Să duci masa înăuntru și să aranjezi pe ea lucrurile ei; să aduci sfeșnicul și să-i pui candelule.

5 Altarul de aur pentru tămâiere să-l pui înaintea Chivotului Mărturiei și să atârni draperia de la intrarea în Tabernacul.

6 Să pui altarul arderilor de tot înaintea intrării în Tabernacul, în Cortul Întâlnirii,

7 iar ligheanul să-l așezi între Cortul Întâlnirii și altar și să pui apă în el.

8 Să ridici curtea de jur împrejur și să pui draperia la intrarea în curte.

9 Apoi să iei untdelemnul pentru ungere, să ungi Tabernaculul cu tot ce este în el; să-l sfințești cu toate uneltele lui și el va fi sfânt.

10 Apoi să ungi altarul arderilor de tot și toate uneltele lui; să sfințești altarul și acesta va fi preasfânt.

11 Să ungi ligheanul cu pedestalul lui și să-l sfințești.

12 După aceea, să-i aduci pe Aaron și pe fiii săi la intrarea în Cortul Întâlnirii și să-i speli cu apă;

13 să-l îmbraci pe Aaron cu veșmintele sfinte, să-l ungi și să-l sfințești, ca el să-Mi îndeplinească slujba de preot.

14 Să-i aduci și pe fiii lui, să-i îmbraci cu tunici

15 și să-i ungi așa cum l-ai uns pe tatăl lor, ca să-Mi îndeplinească slujba de preoți; ungerea lor va da urmașilor lor dreptul unei preoții veșnice.“

16 Moise a făcut totul așa cum i-a poruncit Domnul.

17 În luna întâi, în anul al doilea, în prima zi a lunii, Tabernaculul a fost ridicat.

18 Moise a ridicat Tabernaculul; i-a pus pedestalele, a așezat scândurile și drugii, a ridicat stâlpii,

19 a întins acoperitoarea peste Tabernacul și a așezat acoperitoarea cortului deasupra lui, așa cum îi poruncise Domnul.

20 A luat Mărturia și a pus-o în Chivot, a așezat drugii Chivotului și a pus Capacul Ispășirii deasupra Chivotului;

21 a adus Chivotul în Tabernacul, a agățat draperia despărțitoare și a acoperit astfel Chivotul Mărturiei, așa cum îi poruncise Domnul.

22 A așezat masa în Cortul Întâlnirii, în partea de nord, dincoace de draperie

23 și a pus pe ea pâinea înaintea Domnului, așa cum îi poruncise Domnul.

24 A pus sfeșnicul în Cortul Întâlnirii, față în față cu masa, în partea de sud a Tabernaculului

25 și a așezat candelule înaintea Domnului, așa cum El îi poruncise.

26 A pus altarul de aur în Cortul Întâlnirii, înaintea draperiei

27 și a ars tămâie mirositoare pe el, așa cum îi poruncise Domnul.

28 A așezat și draperia de la intrarea în Tabernacul.

29 A pus altarul arderilor de tot la intrarea Tabernaculului, la intrarea Cortului Întâlnirii și a adus pe el arderea de tot și darul de mâncare, așa cum îi poruncise Domnul.

30 A pus ligheanul între Cortul Întâlnirii și altar și a turnat în el apă pentru spălat,

31 apă cu care Moise, Aaron și fiii săi trebuiau să se spele pe mâini și pe picioare;

32 când intrau în Cortul Întâlnirii și când se apropiau de altar, ei trebuiau să se spele, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

33 Apoi a ridicat curtea din jurul Tabernaculului și a altarului și a pus draperia de la intrarea curții. Și astfel, Moise a isprăvit întreaga lucrare.

34 Atunci norul a acoperit Cortul Întâlnirii și slava Domnului a umplut Tabernaculul.

35 Moise n-a putut să intre în Cortul Întâlnirii deoarece norul se așezase deasupra lui și slava Domnului umplea Tabernaculul.

36 În toate călătoriile lor, israeliții porneau atunci când norul se ridica de deasupra Tabernaculului;

37 când norul nu se ridica, ei nu porneau, dar în ziua în care acesta se ridica, plecau și ei.

38 Norul Domnului era deasupra Tabernaculului ziua, iar noaptea, în nor era un foc sub privirea celor din casa lui Israel, în timpul tuturor călătoriilor lor.

LEVITICUL

1 *Arderea de tot*

- 1 Domnul l-a chemat pe Moise și a vorbit cu el din Cortul Întâlnirii, poruncindu-i
- 2 să li se adreseze israeliților și să le spună astfel: „Când vreunul dintre voi aduce Domnului un dar, să-l aducă din turmele de oi sau din cirezile de vite.
- 3 Dacă darul lui va fi o ardere de tot din cireadă, atunci să aducă un mascul fără meteahnă; să-l aducă la intrarea în Cortul Întâlnirii ca să fie plăcut înaintea Domnului.
- 4 Să-și pună mâna pe capul vițelului adus ca ardere de tot și acesta va fi primit în locul lui ca ispășire pentru el.
- 5 Vițelul să fie înjunghiat înaintea Domnului și fiii lui Aaron, preoții, să aducă sângele și să-l stropească de jur împrejurul altarului de la intrarea în Cortul Întâlnirii.
- 6 Arderea de tot să fie jupuită și tăiată în bucăți.
- 7 Fiii preotului Aaron vor trebui să facă foc pe altar și să pună lemne în foc.
- 8 Apoi preoții, fiii lui Aaron, să așeze bucățile, capul și grăsimea pe lemnele puse pe focul de pe altar,
- 9 iar măruntaiele și picioarele să le spele cu apă. Și preotul să le ardă pe altar ca o ardere de tot, o jertfă mistuită de foc de o aromă plăcută Domnului.
- 10 Dacă darul lui pentru arderea de tot este din turmă, din oi sau din capre, atunci să fie un mascul fără meteahnă.
- 11 Să-l înjunghie în partea de nord a altarului, înaintea Domnului și fiii lui Aaron, preoții, să-i stropească sângele pe altar, de jur împrejur.
- 12 Preotul să-l taie în bucăți, după care să așeze bucățile împreună cu capul și grăsimea pe lemnele puse pe focul de pe altar,
- 13 iar măruntaiele și picioarele să le spele cu apă. Apoi preotul să le aducă pe toate și să le ardă pe altar; aceasta este o ardere de tot, o jertfă mistuită de foc de o aromă plăcută Domnului.
- 14 Dacă darul adus Domnului este o ardere de tot din păsări, să-l aducă din turturele sau din pui de porumbei.
- 15 Preotul să aducă pasărea lângă altar, să-i despice capul și să o ardă pe altar; va trebui ca sângele să i se scurgă pe o parte a altarului.

16 Apoi să-i scoată gușa cu ce are în ea și să o arunce lângă altar, pe partea de răsărit, în locul pentru cenușă.

17 Să-i taie aripile fără a le scoate de tot. După aceea, preotul să ardă pasărea pe altar, pe lemnele de pe foc. Aceasta este o ardere de tot, o jertfă mistuită de foc de o aromă plăcută Domnului.

2 *Darul de mâncare*

- 1 Când cineva aduce Domnului un dar de mâncare, darul să fie din făină aleasă; să toarne untdelemn peste ea, să adauge tămâie
- 2 și s-o aducă preoților, fiilor lui Aaron. Preotul să ia un pumn din făina aleasă și din untdelemn, precum și toată tămâia și să le ardă pe altar ca o jertfă de aducere-aminte; aceasta este o jertfă mistuită de foc de o aromă plăcută Domnului.
- 3 Ce va rămâne din darul de mâncare să fie a lui Aaron și a fiilor săi, ca parte preasfântă a jertfelor mistuite de foc pentru Domnul.
- 4 Când aduci un dar, un dar de mâncare copt în cuptor, să aduci niște turte nedospite făcute din făină aleasă, amestecată cu untdelemn sau niște turte subțiri stropite cu untdelemn.
- 5 Dacă darul tău este un dar de mâncare pregătit pe grătar, să fie o turtă nedospită făcută din făină aleasă, amestecată cu untdelemn.
- 6 S-o frângeră în bucăți și să torni untdelemn peste ea; acesta este un dar de mâncare.
- 7 Dacă darul tău este un dar de mâncare pregătit în tigaie, să fie din făină aleasă, amestecată cu untdelemn.
- 8 Să aduci Domnului darul de mâncare care este pregătit într-unul dintre aceste moduri; când va fi adus înaintea preotului, acesta să îl pună pe altar.
- 9 Preotul să ia o parte din darul de mâncare și să o ardă pe altar ca jertfă de aducere-aminte, o jertfă mistuită de foc de o aromă plăcută Domnului.
- 10 Ceea ce rămâne din darul de mâncare să fie a lui Aaron și a fiilor săi; este o parte preasfântă a jertfelor mistuite de foc pentru Domnul.
- 11 Nici unul din darurile de mâncare pe care le aduceți Domnului să nu fie făcute din aluat dospit, pentru că nu trebuie să ardeți nimic făcut din aluat dospit sau care conține miere, ca jertfă mistuită de foc pentru Domnul.

12 Cât despre darul primelor roade, puteți să-l aduceți Domnului, dar el să nu fie ars pe altar ca o aromă plăcută.

13 Toate darurile tale de mâncare să fie presărate cu sare; să nu lași să lipsească sarea legământului Dumnezeuului tău din darurile tale de mâncare. Să aduci sare la toate darurile tale de mâncare.

14 Dacă aduci un dar pentru Domnul din primele tale roade, să aduci un dar de mâncare din spice proaspete, prăjite la foc și din boabe noi, pisate.

15 Să pui untdelemn peste ele și să adaugi și tămâie; acesta este un dar de mâncare.

16 Preotul să ardă boabele pisate și untdelemnul cu toată tămâia ca jertfă de aducere-aminte. Aceasta este o jertfă mistuită de foc în cinstea Domnului.

3 *Jertfa de pace*

1 Dacă cineva va aduce un dar ca jertfă de pace din cireada lui, animalul, mascul sau femelă, trebuie să fie fără meteahnă și așa să fie adus înaintea Domnului.

2 Să pună mâna pe capul jertfei sale și să o înjunghie la intrarea în Cortul Întâlnirii, iar preoții, fiii lui Aaron, să stropească sângele pe altar, de jur împrejur.

3 Apoi, din această jertfă de pace, să aducă o jertfă mistuită de foc pentru Domnul. Să o aducă din grăsimea care acoperă măruntaiele și din toată grăsimea din jurul măruntaielor,

4 din cei doi rinichi cu grăsimea de pe ei și de pe coapse, precum și din membrana ficatului, pe care o va desprinde odată cu rinichii.

5 Fiii lui Aaron să le ardă pe altar, deasupra arderii de tot care va fi pe lemnele de pe foc, ca o jertfă mistuită de foc de o aromă plăcută Domnului.

6 Dacă darul lui ca jertfă de pace în cinstea Domnului este din turma lui, animalul, mascul sau femelă, trebuie să fie fără meteahnă.

7 Dacă aduce ca dar un miel, să-l aducă înaintea Domnului,

8 să-și pună mâna pe capul jertfei sale și să o înjunghie înaintea Cortului Întâlnirii, iar fiii lui Aaron să-i stropească sângele pe altar, de jur împrejur.

9 Apoi, din jertfa de pace, să aducă o jertfă mistuită de foc pentru Domnul. Să o aducă din grăsime – și anume toată grăsimea cozii care va fi desprinsă de la șira spinării, grăsimea de pe măruntaie și toată grăsimea din jurul măruntaielor –

10 din cei doi rinichi cu grăsimea de pe ei și de pe coapse, precum și din membrana ficatului, pe care o va desprinde odată cu rinichii.

11 Apoi preotul să le ardă pe altar; este o mâncare adusă ca jertfă mistuită de foc pentru Domnul.

12 Dacă darul lui este o capră, atunci va trebui s-o aducă înaintea Domnului,

13 să-și pună mâna pe capul ei și să o înjunghie înaintea Cortului Întâlnirii, iar fiii lui Aaron să stropească sângele pe altar, de jur împrejur.

14 Apoi să aducă din ea o jertfă mistuită de foc pentru Domnul; s-o aducă din grăsimea de pe măruntaie, din toată grăsimea din jurul măruntaielor,

15 din cei doi rinichi cu grăsimea de pe ei și de pe coapse, precum și din membrana ficatului, pe care o va desprinde odată cu rinichii.

16 Apoi preotul să ardă toate acestea pe altar; este o mâncare adusă ca jertfă mistuită de foc de o aromă plăcută. Toată grăsimea este a Domnului.

17 Aceasta să fie o lege veșnică pentru toate generațiile, în toate locurile unde veți locui: să nu mâncați grăsimea și să nu mâncați sângele.“

4 *Jertfa pentru păcat*

1 Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Spune-le israeliților: «Când va păcătui cineva fără voie împotriva vreunei porunci a Domnului, săvârșind fapte care nu trebuie făcute,

3 dacă cel ce păcătuiește este chiar preotul care a primit ungerea, aducând astfel vină asupra poporului, el va trebui să aducă Domnului pentru păcatul săvârșit un vițel și fără meteahnă din cireada sa, ca jertfă pentru păcat.

4 Să aducă vițelul la intrarea în Cortul Întâlnirii, înaintea Domnului, să-și pună mâna pe capul vițelului și vițelul să fie înjunghiat acolo, înaintea Domnului.

5 Preotul care a primit ungerea să ia din sângele vițelului, să-l aducă în Cortul Întâlnirii,

6 să-și pună degetul în sânge și să-l stropească de șapte ori înaintea Domnului, înaintea draperiei despărțitoare a Lăcașului.

7 Preotul să unșă cu sânge coarnele altarului tămâierii, care este în Cortul Întâlnirii, înaintea Domnului; restul sângelui vițelului să-l verse la picioarele altarului arderilor de tot, care este la intrarea în Cortul Întâlnirii.

8 Apoi să ia toată grăsimea vițelului adus ca jertfă pentru păcat – și anume grăsimea de pe măruntaie și grăsimea din jurul măruntaielor –

9 cei doi rinichi cu grăsimea de pe ei și de pe coapse, precum și membrana ficatului, care trebuie desprinsă odată cu rinichii.

10 Preotul să ia aceste părți, așa cum sunt luate de la boul adus ca jertfă de pace și să le ardă pe altarul arderilor de tot.

11 Dar pielea vițelului, toată carnea lui, capul, picioarele, măruntaiele și balega,

12 adică ce a rămas din vițel, să le ducă într-un loc curat în afara taberei, acolo unde se aruncă cenușa și să le ardă într-un foc făcut din lemne; deci să le ardă acolo unde se aruncă cenușa.

13 Dacă toată adunarea lui Israel va păcătui fără voie și nu-și va da seama de lucrul acesta, săvârșind fapte care sunt împotriva poruncilor Domnului și făcându-se astfel vinovată,

14 dacă păcatul pe care l-a săvârșit va fi descoperit, adunarea va trebui să aducă ca jertfă pentru păcat un vițel. Să-l aducă înaintea Cortului Întâlnirii,

15 iar sfatul bătrânilor adunării să-și pună mâinile pe capul vițelului în prezența Domnului și vițelul să fie înjunghiat acolo, înaintea Domnului.

16 Preotul care a primit ungerea să ia din sângele vițelului, să-l ducă în Cortul Întâlnirii,

17 să-și pună degetul în sânge și să stropască cu el de șapte ori înaintea Domnului, în fața draperiei.

18 Apoi să ungă cu sânge coarnele altarului care este înaintea Domnului, în Cortul Întâlnirii, iar restul sângelui să-l verse la picioarele altarului arderilor de tot, care este la intrarea în Cortul Întâlnirii.

19 Toată grăsimea vițelului s-o ia și s-o ardă pe altar.

20 Acest vițel să fie jertfit la fel ca vițelul jertfei pentru păcat. Astfel, preotul va face ispășire pentru ei și vor fi iertați.

21 Părțile rămase din vițel să fie duse în afara taberei și să fie arse, la fel cum s-a făcut cu părțile primului vițel. Aceasta este o jertfă adusă pentru păcatul adunării.

22 Dacă un conducător va păcătui fără voie împotriva vreuneia dintre poruncile Domnului, Dumnezeuul său, săvârșind fapte care nu trebuie făcute și făcându-se astfel vinovat,

23 dacă el ajunge să-și descopere păcatul pe care l-a săvârșit, atunci va trebui să aducă ca jertfă un țap fără meteahnă.

24 Să-și pună mâna pe capul țapului și acesta să fie înjunghiat în locul unde se înjunghie arderile de tot înaintea Domnului; aceasta este o jertfă pentru păcat.

25 Preotul să ia cu degetul din sângele jertfei pentru păcat și să ungă cu el coarnele altarului arderilor de tot, iar restul sângelui să-l toarne la picioarele altarului arderilor de tot.

26 Apoi să ardă toată grăsimea pe altar, la fel cum se arde grăsimea de la jertfa de pace. Așa să facă preotul ispășire pentru păcatul aceluia conducător și acesta din urmă va fi iertat.

27 Dacă unul dintre oamenii de rând păcătuiește fără voie împotriva vreuneia dintre poruncile Domnului, săvârșind fapte care nu trebuie făcute și făcându-se astfel vinovat,

28 dacă el ajunge să-și descopere păcatul pe care l-a făcut, atunci va trebui să aducă ca jertfă pentru păcatul săvârșit o iadă fără meteahnă.

29 Să-și pună mâna pe capul jertfei pentru păcat și aceasta să fie înjunghiată în locul unde se aduc arderile de tot.

30 Preotul să ia cu degetul din sângele jertfei și să ungă cu el coarnele altarului arderilor de tot, iar restul sângelui să-l toarne la picioarele altarului.

31 Să ia apoi toată grăsimea, la fel cum se ia grăsimea de la jertfa de pace și s-o ardă pe altar, căci aceasta este de o aromă plăcută Domnului. Așa să facă preotul ispășire pentru păcatul omului de rând și acesta din urmă va fi iertat.

32 Dacă va aduce ca jertfă pentru păcat un miel, acesta să fie fără meteahnă.

33 Să-și pună mâna pe capul jertfei pentru păcat și aceasta să fie înjunghiată în locul în care sunt înjunghiate arderile de tot.

34 Preotul să ia cu degetul din sângele jertfei pentru păcat și să ungă cu el coarnele altarului arderilor de tot, iar restul sângelui să-l toarne la picioarele altarului.

35 Să ia apoi toată grăsimea, la fel cum se ia grăsimea de la jertfa de pace și s-o ardă pe altar, deasupra jertfelor mistuite de foc pentru Domnul. Așa să facă preotul ispășire pentru păcatul săvârșit de acel om și acesta din urmă va fi iertat.

5 **1** Dacă cineva, fiind pus sub jurământ ca martor, va păcătui prin faptul că, deși poate dezvălui ceea ce a văzut sau știe, totuși nu o face, își va purta pedeapsa.

2 Dacă cineva va atinge fără să-și dea seama vreun lucru necurat, fie hoitul unei fiare necurate, fie hoitul unei vite necurate, fie hoitul unei târâtoare necurate, va fi necurat și considerat vinovat.

3 Sau dacă cineva va atinge fără să-și dea seama vreo necurăție omenească, adică orice necurăție prin care cineva poate ajunge necurat, iar apoi își va da seama de acest lucru, va fi considerat vinovat.

4 Dacă cineva va jura pripit că va face bine sau rău cu privire la orice lucru despre care se poate jura și, deși nu și-a dat seama la început, ajunge totuși să-și dea seama mai târziu, va fi considerat vinovat.

5 Așadar, dacă cineva se va face vinovat de oricare din aceste fapte, va trebui să-și mărturisească păcatul săvârșit

6 și să aducă Domnului ca jertfă pentru păcat, o femelă din turmă; să aducă ca jertfă pentru păcat o oaie sau o capră, iar preotul să facă ispășire pentru păcatul aceluia om.

7 Dacă nu poate aduce o oaie, atunci să aducă Domnului ca jertfă pentru păcatul săvârșit două turturele sau doi pui de porumbei, una ca jertfă pentru păcat și cealaltă ca ardere de tot.

8 Să le dea preotului care va trebui să aducă, mai întâi, ca jertfă pentru păcat prima turturea, rupându-i capul de la gât, fără să-l desprindă.

9 Apoi va trebui să stropească o latură a altarului cu o parte din sângele jertfei pentru păcat, iar restul sângelui să-l toarne la picioarele altarului; aceasta este o jertfă pentru păcat.

10 Cea de-a doua turturea s-o aducă ca ardere de tot, după rânduială. Așa să facă preotul ispășire pentru păcatul săvârșit de acel om și acesta din urmă va fi iertat.

11 Dacă nu poate aduce nici două turturele sau doi pui de porumbei, atunci, cel care a păcătuit să aducă ca jertfă pentru păcatul săvârșit a zecea parte dintr-o efă de făină aleasă; să nu pună nici untdelemn și nici tămâie pe ea, căci este o jertfă pentru păcat.

12 S-o ducă la preot și preotul să ia un pumn de făină ca jertfă de aducere-aminte și s-o ardă pe altar deasupra jertfelor mistuite de foc pentru Domnul; aceasta este o jertfă pentru păcat.

13 Așa va trebui să facă preotul ispășire pentru oricare din aceste păcate pe care omul acela le-a săvârșit și astfel omul va fi iertat. Ceea ce va mai rămâne din jertfa aceasta să fie a preotului, așa cum se obișnuiește și la darul de mâncare.»“

Jertfa pentru vină

14 Domnul i-a mai zis lui Moise:

15 „Dacă cineva va săvârși o nelegiuire și va păcătui fără voie față de oricare din lucrurile sfinte ale Domnului, atunci va trebui să aducă Domnului ca jertfă pentru vină un berbec fără meteahnă din turmă, a cărui valoare în șecheli de argint să o apreciezi tu după valoarea șechelului Lăcașului; aceasta este o jertfă pentru vină.

16 El să plătească pentru ceea ce a greșit în ce privește lucrurile sfinte, adăugând încă o a cincea parte din valoarea berbecului și încredințând-o apoi preotului. Preotul să facă ispășire cu berbecul jertfei pentru vină și omul acela va fi iertat.

17 Așadar, dacă cineva va păcătui fără să-și dea seama, săvârșind împotriva poruncilor Domnului lucruri care nu trebuie făcute, va fi considerat vinovat și își va purta pedeapsa.

18 El va trebui să aducă preotului, ca jertfă pentru vină, un berbec fără meteahnă din turmă, la aprecierea ta; preotul să facă ispășire în locul lui pentru nelegiuirea pe care a făcut-o fără voie și acesta va fi iertat.

19 Aceasta este o jertfă pentru vină. Omul acesta s-a făcut vinovat față de Domnul.“

6 **1** Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Dacă cineva dintre voi va păcătui și va arăta necredincioșie față de Domnul, înșelându-și semenul în legătură cu un lucru dat lui spre păstrare ori în garanție sau în legătură cu un lucru însușit prin jaf, sau dacă își va înșela semenul,

3 mințind că nu a găsit un lucru pierdut, sau dacă face un jurământ fals cu privire la vreunul din aceste păcate pe care le-a săvârșit, făcându-se vinovat,

4 deci dacă va păcătui astfel, și prin urmare, se va face vinovat, va trebui să dea înapoi ceea ce și-a însușit prin jaf sau minciună, să dea înapoi lucrul care i-a fost dat spre păstrare sau lucrul pierdut pe care l-a găsit

5 sau toate lucrurile despre care a făcut un jurământ fals; va trebui să-l restituie la întreaga lui valoare, adăugând încă o cincime din preț. Să-l dea înapoi

proprietarului de drept, chiar în ziua în care își va aduce jertfa pentru vină.

6 Iar ca jertfă pentru vină să aducă Domnului pentru păcatul lui un berbec fără meteahnă din turmă, după aprecierea ta, și să-l dea preotului.

7 Preotul să facă ispășire pentru acest om înaintea Domnului și acesta din urmă va fi iertat de oricare dintre aceste păcate pe care le-a săvârșit, făcându-se vinovat.“

Instrucțiuni suplimentare pentru aducerea jertfelor. Arderea de tot

8 După aceea, Domnul i-a zis lui Moise:

9 „Iată ce să le poruncești lui Aaron și fiilor săi: «Cu privire la legea arderii de tot, aceasta să rămână pe vatra altarului toată noaptea, până dimineața și în felul acesta focul de pe altar să ardă continuu.

10 Preotul să se îmbrace cu veșmintele de în după ce și-a luat izmenele pe el; să ia cenușa arderii de tot de pe altar și să o pună lângă altar.

11 Apoi să-și scoată veșmintele, să-și ia alte haine și să ducă cenușa într-un loc curat, în afara taberei.

12 Focul de pe altar să continue să ardă și să nu se stingă deloc. În fiecare dimineață preotul să ardă lemne pe altar, să pună pe ele arderea de tot și să ardă deasupra grăsimea jertfelor de pace.

13 Focul să ardă continuu pe altar și să nu se stingă deloc.

Darul de mâncare

14 Cu privire la legea darului de mâncare, fiii lui Aaron să-l aducă înaintea Domnului, înaintea altarului.

15 Să ia un pumn din făina aleasă și din untdelemnul pentru darul de mâncare, cu toată tămâia care a fost adăugată la acest dar de mâncare și să le ardă pe altar ca jertfă de aducere-aminte de o aromă plăcută Domnului.

16 Aaron și fiii săi să mănânce ce va mai rămâne din ea; s-o mănânce sub formă de turte nedospite într-un loc sfânt; să le mănânce în curtea Cortului Întâlnirii.

17 Să nu fie coapte cu aluat dospit. Aceasta este partea pe care Eu le-am dat-o din jertfele Mele mistuite de foc; ea este preasfântă, la fel ca jertfa pentru păcat și jertfa pentru vină.

18 S-o mănânce fiecare bărbat dintre urmașii lui Aaron. Aceasta este o poruncă veșnică pentru toate generațiile, cu privire la jertfele mistuite de foc pentru Domnul; oricine se va atinge de ele va fi sfințit.»“

Darul de mâncare al preotului

19 Domnul i-a mai zis lui Moise:

20 „Iată care este darul pe care Aaron și fiii săi vor trebui să-l aducă Domnului în ziua în care vor primi ungerea: ca dar zilnic, să aducă a zecea parte dintr-o efă de făină aleasă, jumătate din ea dimineața și jumătate seara.

21 Să fie făcută cu untdelemn într-o tigaie, iar după ce se va coace să fie tăiată în bucăți și adusă ca dar de mâncare de o aromă plăcută Domnului.

22 Preotul care va fi uns în locul lui Aaron, dintre fiii acestuia, să-l pregătească în acest fel. Aceasta este o poruncă veșnică înaintea Domnului: să fie ars în întregime.

23 Fiecare dar de mâncare al preotului să fie ars în întregime; nimic să nu se mănânce din el.“

Jertfa pentru păcat

24 Domnul i-a zis din nou lui Moise:

25 „Așa să le spui lui Aaron și fiilor săi: «În ce privește legea jertfei pentru păcat, va trebui ca animalul destinat jertfei să fie înjunghiat înaintea Domnului, în locul în care este înjunghiat animalul destinat arderii de tot; aceasta este o jertfă preasfântă.

26 Preotul care aduce jertfa pentru păcat, acela să o mănânce; să fie mănăcată într-un loc sfânt, în curtea Cortului Întâlnirii.

27 Oricine se atinge de carnea jertfei va fi sfințit; dacă va sări sânge pe veșmânt, locul stropit să fie spălat într-un loc sfânt.

28 De asemenea, vasul de pământ în care a fost fiartă jertfa să fie spart, iar dacă a fost fiartă într-un vas de bronz, să fie frecat și limpezit cu apă.

29 Fiecare bărbat dintre preoți să mănânce din ea; aceasta este o jertfă preasfântă.

30 Dar să nu se mănânce nici o jertfă pentru păcat din al cărei sânge se va aduce în Cortul Întâlnirii pentru facerea ispășirii în Locul Sfânt, ci aceea să fie mistuită în foc.

7 Jertfa pentru vină

1 În ce privește legea jertfei pentru vină, aceasta este o jertfă preasfântă.

2 Animalul adus ca jertfă pentru vină să fie înjunghiat în locul în care se înjunghie animalul adus ca ardere de tot, după care sângele să-i fie stropit pe altar, de jur împrejur.

3 Apoi să fie adusă ca jertfă toată grăsimea – grăsimea cozii și grăsimea de pe măruntaie –

4 cei doi rinichi cu grăsimea de pe ei și de pe coapse, precum și membrana ficatului, care va trebui luată odată cu rinichii.

5 Preotul să le ardă pe altar, ca jertfă mistuită de foc pentru Domnul; aceasta este o jertfă pentru vină.

6 Fiecare bărbat dintre preoți să mănânce din ea într-un loc sfânt, căci este o jertfă preasfântă.

7 Jertfa pentru vină se aduce la fel ca jertfa pentru păcat, pentru amândouă fiind valabilă aceeași lege; animalul jertfit va fi al preotului care face ispășirea.

8 De asemenea, preotul care aduce arderea de tot a cuiva, poate păstra pentru sine pielea acelei ardere de tot pe care a jertfit-o.

9 Orice dar de mâncare copt în cuptor și tot ce este gătit în tigaie sau pe grătar să-i rămână preotului care îl aduce.

10 Dar orice dar de mâncare amestecat cu untdelemn sau uscat să fie al fiilor lui Aaron, împărțit acestora în mod egal.

Jertfa de pace

11 Iată care este legea cu privire la jertfa de pace pe care cineva vrea s-o aducă în cinstea Domnului:

12 dacă acesta o va aduce drept mulțumire, va trebui să aducă odată cu jertfa de mulțumire și câteva turte nedospite, amestecate cu untdelemn; turte subțiri, nedospite, stropite cu untdelemn și turte din făină aleasă, amestecată cu untdelemn.

13 Alături de jertfa de mulțumire, din jertfa lui de pace va trebui să aducă ca dar și turte de pâine dospită.

14 Din toate acestea să aducă câte o turtă ca dar pentru Domnul; aceasta va fi a preotului care stropește sângele jertfei de pace.

15 Carnea jertfei de mulțumire din jertfa lui de pace să fie mâncată în ziua în care este adusă ca jertfă; să nu se lase nimic din ea până dimineată.

16 Dar dacă jertfa pe care o aduce este în vederea împlinirii unui jurământ sau este un dar de bunăvoie, aceasta să fie mâncată în ziua în care este adusă, iar ce a mai rămas să se mănânce în ziua următoare.

17 Ceea ce va mai rămâne din carnea jertfei până a treia zi să fie arsă.

18 Dacă va mânca cineva din carnea jertfei a treia zi, jertfa lui de pace nu va fi primită. Ea nu i se va lua în considerare celui ce a adus-o, ci va fi privită ca o urâciune, iar cel ce o mănâncă își va purta vina.

19 Carnea care a fost atinsă de ceva necurat să nu fie mâncată, ci să fie arsă. Carnea considerată curată însă poate fi mâncată de oricine este curat.

20 Cât despre cel care va mânca din carnea jertfei de pace a Domnului când este necurat, acela să fie nimicit din poporul său.

21 Dacă cineva va atinge un lucru necurat, fie vreo necurăție omenească, fie vreun animal necurat sau orice altă necurăție și va mânca apoi din jertfa de pace a Domnului, să fie nimicit din poporul său.»“

Grăsimea și sângele interzise

22 Domnul i-a zis lui Moise:

23 „Așa să le spui israeliților: «Să nu mâncați grăsime de bou, de oaie sau de capră.

24 Grăsimea unui animal care a murit sau a fost sfâșiat de fiare poate fi folosită la orice altceva, dar de mâncat să nu o mâncați.

25 Dacă cineva dintre voi va mânca grăsimea unui animal din care a fost adusă o jertfă mistuită de foc pentru Domnul, cel care o va mânca să fie nimicit din poporul său.

26 Să nu mâncați cu sânge nici o pasăre și nici un animal în nici unul din locurile în care veți locui.

27 Acela dintre voi care va mânca cu sânge să fie nimicit din poporul său.»“

Partea preotului din jertfa de pace

28 Domnul i-a vorbit din nou lui Moise și i-a zis:

29 „Iată ce să le mai spui israeliților: «Cel ce își aduce înaintea Domnului jertfa lui de pace trebuie să aducă Domnului un dar din jertfa lui de pace.

30 Cu mâinile lui să aducă jertfele mistuite de foc; să aducă grăsimea împreună cu pieptul, iar pieptul să fie legănat înaintea Domnului ca o jertfă legănată.

31 Preotul să ardă grăsimea pe altar, iar pieptul să fie al lui Aaron și al fiilor săi.

32 Spata dreaptă de la jertfele voastre de pace să o dați preotului drept contribuție.

33 Acela dintre fiii lui Aaron care aduce sângele și grăsimea jertfei de pace să oprească spata dreaptă ca parte a lui.

34 Căci Eu am luat de la israeliți, din jertfele lor de pace, pieptul jertfei legănată și spata adusă ca jertfă prin ridicare și le-am dat preotului Aaron și fiilor săi, aceasta fiind o poruncă veșnică pentru israeliți.

35 Aceasta este partea dăruită lui Aaron și fiilor săi din jertfele mistuite de foc pentru Domnul, din ziua în care au fost aduși să slujească Domnului ca preoți.

36 Domnul a poruncit ca această parte să le fie dată din partea israeliților, din ziua când El i-a uns; aceasta este o poruncă veșnică pentru toate generațiile.»“

37 Aceasta este legea cu privire la arderea de tot, darul de mâncare, jertfa pentru păcat, jertfa pentru vină, jertfa în vederea investirii în slujire și jertfa de pace,

38 pe care Domnul i-a poruncit-o lui Moise pe muntele Sinai, atunci când le-a spus israeliților să-și aducă jertfele înaintea Domnului, în pustia Sinai.

8 *Investirea în slujire a lui Aaron și a fiilor săi*

1 Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Ia-i pe Aaron și pe fiii lui, adu veșmintele, untdelemnul pentru ungere, vițelul jertfei pentru păcat, doi berbeci și coșul cu azime

3 și convoacă întreaga adunare la intrarea în Cortul Întâlnirii.“

4 Moise a făcut așa cum i-a poruncit Domnul. Când adunarea s-a prezentat la intrarea Cortului Întâlnirii,

5 Moise i-a zis: „Iată cum a poruncit Domnul să se facă.“

6 Mai întâi, Moise i-a adus pe Aaron și pe fiii săi și i-a spălat cu apă.

7 L-a îmbrăcat pe Aaron cu tunica, l-a încins cu brâul, l-a îmbrăcat cu mantia, a pus pe el efodul și l-a încins cu brâul efodului, țesut cu măiestrie, legând astfel efodul de el.

8 I-a pus pieptarul, iar în pieptar a pus Urimul și Tumimul.

9 I-a pus mitra pe cap, iar pe mitră, în față, a fixat plăcuța de aur, sfânta cunună, așa cum îi poruncise Domnul.

10 Apoi Moise a luat untdelemnul pentru ungere și a uns Tabernaculul cu tot ce este în el, sfințindu-l.

11 A stropit din el de șapte ori pe altar, a uns altarul cu toate uneltele lui, precum și ligheanul cu pedestalul lui, ca să sfințească totul.

12 A turnat din untdelemnul pentru ungere pe capul lui Aaron și l-a uns ca să-l sfințească.

13 Moise i-a adus și pe fiii lui Aaron, i-a îmbrăcat cu tunicile, i-a încins cu brâiele și le-a pus scufiile, așa cum îi poruncise Domnul.

14 După aceea a adus vițelul jertfei pentru păcat. Aaron și fiii săi și-au pus mâinile pe capul vițelului pentru jertfă,

15 după care Moise a înjunghiat vițelul, a luat din sânge cu degetul și a uns cu el coarnele altarului, curățind astfel altarul. Apoi a vărsat restul sângelui la picioarele altarului. Așa l-a sfințit, făcând ispășire pentru el.

16 Moise a luat toată grăsimea de pe măruntaie, membrana ficatului și cei doi rinichi cu grăsimea de pe ei și le-a ars pe altar.

17 Resturile vițelului, adică pielea, carnea și balega, le-a ars în foc în afara taberei, așa cum îi poruncise Domnul.

18 Apoi a adus berbecul pentru arderea de tot.

Aaron și fiii săi și-au pus mâinile pe capul berbecului,

19 iar Moise l-a înjunghiat și a stropit sângele pe altar, de jur împrejur.

20 După ce a tăiat berbecul în bucăți, Moise i-a ars capul, bucățile și grăsimea.

21 După ce a spălat cu apă măruntaiele și picioarele, Moise a ars tot berbecul pe altar ca o ardere de tot de o aromă plăcută, o jertfă mistuită de foc pentru Domnul, așa cum îi poruncise El.

22 După aceea, a adus și al doilea berbec, berbecul pentru jertfă în vederea investirii în slujire. Aaron și fiii săi și-au pus mâinile pe capul berbecului,

23 iar Moise l-a înjunghiat, a luat din sânge și a uns lobul urechii drepte a lui Aaron, degetul mare al mâinii lui drepte și degetul mare al piciorului lui drept.

24 Apoi au fost aduși fiii lui Aaron. Moise le-a uns cu sânge lobul urechii lor drepte, degetul mare al mâinii lor drepte și degetul mare al piciorului lor drept, după care a stropit restul sângelui pe altar, de jur împrejur.

25 După aceea, a luat grăsimea – grăsimea cozii și toată grăsimea de pe măruntaie – membrana ficatului, cei doi rinichi cu grăsimea de pe ei și spata dreaptă.

26 Din coșul azimelor, care era înaintea Domnului, a luat o turtă de pâine, o turtă de pâine făcută cu untdelemn și o turtă subțire și le-a pus pe grăsime și pe spata dreaptă.

27 Le-a pus apoi pe toate în mâinile lui Aaron și în mâinile fiilor săi și le-a legănat ca jertfă legănată înaintea Domnului.

28 Apoi Moise le-a luat din mâinile lor și le-a ars pe altar, deasupra arderii de tot, ca o jertfă în vederea investirii în slujire de o aromă plăcută; aceasta este o jertfă mistuită de foc pentru Domnul.

29 Moise a luat pieptul și l-a adus ca o jertfă legănată înaintea Domnului; aceasta a fost partea lui Moise din berbecul folosit la învestirea în slujire, așa cum îi poruncise Domnul.

30 După aceea, Moise a luat din untdelemnul pentru ungere și din sângele de pe altar, după care l-a stropit pe Aaron și veșmintele sale și, de asemenea, pe fiii săi și veșmintele lor.

31 Moise le-a zis lui Aaron și fiilor săi: „Fierbeți carnea la intrarea în Cortul Întâlnirii și mâncați-o acolo împreună cu pâinea din coșul jertfelor folosite la învestirea în slujire, așa cum am poruncit când am zis: «S-o mănânce Aaron și fiii săi»,

32 iar ce va mai rămâne din carne și din pâine să fie ars în foc.

33 Să nu ieșiți dincolo de intrarea Cortului Întâlnirii timp de șapte zile, până când se vor împlini zilele învestirii voastre, căci șapte zile va dura învestirea voastră în slujire.

34 Ce s-a făcut astăzi, așa a poruncit Domnul să se facă și de acum încolo ca ispășire pentru voi.

35 Să rămâneți la intrarea Cortului Întâlnirii zi și noapte, timp de șapte zile, și să păziți porunca Domnului ca să nu muriți, căci așa mi s-a poruncit.“

36 Aaron și fiii săi au făcut toate lucrurile pe care Domnul le-a poruncit prin Moise.

9 *Preoții aduc primele jertfe la Cortul Întâlnirii*

1 În cea de-a opta zi, Moise i-a convocat pe Aaron, pe fiii săi și pe cei din sfatul bătrânilor lui Israel.

2 El i-a zis lui Aaron: „Ia un vițel pentru o jertfă pentru păcat și un berbec fără meteahnă pentru o ardere de tot și adu-i înaintea Domnului.

3 Iar israeliților să le spui să ia un țap pentru o jertfă pentru păcat, un vițel și un miel de un an, fără meteahnă, pentru o ardere de tot,

4 un bou și un berbec pentru o jertfă de pace și să-i aducă înaintea Domnului; de asemenea, să aducă și un dar de mâncare amestecat cu untdelemn, căci astăzi li Se va arăta Domnul.“

5 Israeliții au adus în fața Cortului Întâlnirii ce a poruncit Moise și toată adunarea s-a apropiat și a stat înaintea Domnului.

6 Moise le-a zis: „Acesta este lucrul pe care Domnul vi l-a poruncit să-l faceți, pentru ca slava Domnului să vi se arate.“

7 Apoi Moise i-a zis lui Aaron: „Apropie-te de altar și adu jertfa pentru păcatul tău și arderea ta de tot și

fă ispășire pentru tine și pentru popor; după aceea, adu și jertfa poporului și fă ispășire pentru el, așa cum a poruncit Domnul.“

8 Aaron s-a apropiat de altar și a înjunghiat vițelul adus ca jertfă pentru păcat; acesta era pentru el.

9 Fiii lui Aaron i-au adus sângele, iar el a luat cu degetul din sânge și a uns coarnele altarului; restul sângelui l-a turnat la picioarele altarului.

10 Dar grăsimea, rinichii și membrana ficatului de la jertfa pentru păcat le-a ars pe altar, așa cum i-a poruncit Domnul lui Moise.

11 Carnea și pielea le-a ars în afara taberei.

12 Apoi a înjunghiat arderea de tot. Fiii lui Aaron i-au adus sângele și el l-a stropit pe altar, de jur împrejur.

13 I-au adus arderea de tot tăiată în bucăți, cu tot cu cap, și el le-a ars pe altar.

14 A spălat măruntaiele și picioarele și le-a ars pe altar, deasupra arderii de tot.

15 După aceea Aaron a adus jertfa poporului. A luat țapul care trebuia adus ca jertfă pentru păcatul poporului, l-a înjunghiat, după care l-a adus ca jertfă pentru păcat, ca și pe cea dintâi jertfă.

16 A adus apoi arderea de tot și a jertfit-o potrivit poruncii.

17 A adus darul de mâncare, a luat un pumn de făină din el și a ars-o pe altar, pe lângă arderea de tot de dimineață.

18 După aceea a înjunghiat boul și berbecul ca jertfă de pace pentru popor. Fiii lui Aaron i-au adus sângele și el l-a stropit pe altar, de jur împrejur.

19 I-au adus apoi grăsimea bouului și a berbecului: grăsimea cozilor, grăsimea de pe măruntaie, rinichii și grăsimea de pe ei, membranele de pe ficăți.

20 Au pus grăsimea deasupra pieptilor, iar Aaron a ars această grăsime pe altar.

21 După aceea, a legănat pieptii și spata dreaptă ca jertfă legănată înaintea Domnului, așa cum a poruncit Moise.

22 Aaron și-a ridicat mâinile spre popor și l-a binecuvântat. Apoi Aaron s-a coborât din locul în care a adus jertfa pentru păcat, arderea de tot și jertfa de pace.

23 Moise și Aaron au intrat în Cortul Întâlnirii, iar când au ieșit, au binecuvântat poporul. Atunci slava Domnului s-a arătat întregului popor.

24 Un foc a ieșit dinaintea Domnului și a mistuit arderea de tot și grăsimea de pe altar. Tot poporul a

văzut lucrul acesta, a chiuit de bucurie și a căzut cu fața la pământ.

10 Moartea lui Nadab și Abihu

1 Nadab și Abihu, fiii lui Aaron, și-au luat fiecare cădelnițele, au pus foc în ele și au pus tămâie pe foc. Astfel au adus foc străin înaintea Domnului, lucru pe care El nu li-l poruncise.

2 Atunci a ieșit un foc dinaintea Domnului care i-a mistuit și au murit înaintea Domnului.

3 Apoi Moise i-a zis lui Aaron: „Iată deci ce a vrut Domnul să spună atunci când a zis: «În mijlocul celor ce se apropie de Mine Mă voi sfinți și înaintea întregului popor Mă voi slăvi.»“ Aaron a tăcut.

4 Moise i-a chemat pe Mișael și pe Elțafan, fiii lui Uziel, unchiul lui Aaron, și le-a zis: „Apropiați-vă, luați-vă rudele dinaintea Lăcașului și duceți-le într-un loc, în afara taberei.“

5 Ei au venit și i-au dus pe fiii lui Aaron afară din tabără, îmbrăcați în tunicile lor, așa cum poruncise Moise.

6 După aceea, Moise le-a zis lui Aaron și fiilor săi, Elazar și Itamar: „Să nu vă descoperiți capetele și să nu vă sfâșiați veșmintele căci veți muri și El se va mânia pe toată adunarea. Lăsați-i pe frații voștri, toată casa lui Israel, să-i jelească pe cei ce au fost mistuiți de focul Domnului.“

7 Să nu ieșiți dincolo de intrarea în Cortul Întâlnirii ca să nu muriți, căci untdelemnul pentru ungere, untdelemnul Domnului, este peste voi.“ Ei au făcut așa cum le-a poruncit Moise.

8 Domnul i-a zis lui Aaron:

9 „Nici tu și nici fiii tăi să nu beți vin sau băutură tare, atunci când veți intra în Cortul Întâlnirii, ca să nu muriți. Aceasta este o poruncă veșnică pentru toate generațiile.“

10 Să faceți deosebire între ce este sfânt și ce este obișnuit, între ce este curat și ce este necurat

11 și să-i învățați pe israeliți toate poruncile pe care Domnul li le-a dat prin Moise.“

Părțile cuvenite preoților

12 Moise i-a zis lui Aaron și fiilor care i-au mai rămas, Elazar și Itamar: „Luați darul de mâncare rămas de la jertfele mistuite de foc pentru Domnul și mâncați-l nedospit lângă altar, căci este preasfânt.“

13 Să-l mâncați într-un loc sfânt; el este dreptul vostru și al fiilor voștri din jertfele mistuite de foc pentru Domnul, căci așa mi s-a poruncit.

14 Dar pieptul jertfei legănate și spata adusă ca jertfă prin ridicare va trebui să le mâncați într-un loc curat atât voi, cât și fiii voștri și fiicele voastre, căci ele v-au fost date vouă și copiilor voștri din jertfele de pace ale israeliților.

15 Spata adusă ca jertfă prin ridicare și pieptul jertfei legănate să fie aduse împreună cu grăsimea jertfelor mistuite de foc și să fie legănate înaintea Domnului ca jertfă legănată; ele vor fi ale tale și ale fiilor tăi pentru totdeauna, așa cum a poruncit Domnul.“

16 Apoi Moise a căutat cu atenție țapul jertfei pentru păcat, însă acesta fusese ars. El s-a mâniat pe Elazar și pe Itamar, fiii care-i mai rămăseseră lui Aaron, și le-a zis:

17 „De ce n-ați mâncat jertfa pentru păcat în Lăcaș, căci aceasta este preasfântă și Dumnezeu v-a dat-o vouă ca să purtați vina adunării și să faceți ispășire pentru ea înaintea Domnului?“

18 Uite, sângele ei nici n-a fost adus în Locul Sfânt! Trebuia să o mâncați în Lăcaș, așa cum am poruncit!“

19 Aaron i-a zis lui Moise: „Dar ei au adus astăzi jertfa pentru păcatul lor, precum și arderea de tot înaintea Domnului și totuși aceste lucruri au venit peste mine. Dacă aș fi mâncat azi jertfa pentru păcat, aș mai fi fost plăcut în ochii Domnului?“

20 Când a auzit Moise aceste cuvinte, a fost mulțumit.

11 Animale curate și animale necurate

1 Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron:

2 „Spuneți-le israeliților: «Dintre toate animalele țării, acestea sunt cele pe care puteți să le mâncați:

3 să mâncați din orice animal care rumegă și are copita sau unghia despicață, adică despărțită în două.

4 Dar dintre cele care doar rumegă sau au doar copita despicață să nu mâncați următoarele: cămila (deși rumegă, nu are copita despicață; s-o considerați necurată),

5 viezurele (deși rumegă, nu are unghia despicață; să-l considerați necurat),

6 iepurele sălbatic (deși rumegă, nu are unghia despicață; să-l considerați necurat)

7 și porcul (deși are copita despicață, nu rumegă; să-l considerați necurat).

8 Să nu mâncați din carnea lor și să nu vă atingeți de hoiturile lor, ci să le considerați necurate.

9 Dintre cele care sunt în apă veți putea mânca din următoarele: să mâncați din tot ce trăiește în apă – fie în mări, fie în râuri – cu condiția să aibă aripioare și solzi.

10 Tot ce trăiește în mări sau în râuri, tot ce se mișcă în apă sau orice făptură care este în apă, dar nu are aripioare și solzi, să fie considerate necurate.

11 Să le considerați necurate; să nu le mâncați carnea și să le considerați hoiturile ca fiind necurate.

12 Să considerați o urâciune orice trăiește în apă și nu are aripioare și solzi.

13 Dintre păsări să le considerați necurate, adică să nu le consumați ca hrană pentru că sunt o urâciune, pe următoarele: vulturul, vulturul pleșuv, acvila,

14 gaia roșie, șorecarul și toate speciile lui,

15 corbul și toate speciile lui,

16 struțul, striga, pescărușul, șoimul și toate speciile lui,

17 cucuveaua, cormoranul, bufnița,

18 ciuful de pădure, ciușul, uliganul pescar,

19 barza, bătlanul și toate speciile lui, pupăza și liliacul.

20 De asemenea, să considerați o urâciune orice insectă care zboară și umblă pe patru picioare.

21 Dintre creaturile care zboară și umblă pe patru picioare, le veți putea mânca pe acelea care au fluierul picioarelor din spate mai mare, ca să poată sări pe pământ.

22 Astfel, veți putea mânca: lăcusta Arbe, lăcusta Solam, lăcusta Hargol și lăcusta Hagab, după speciile lor.

23 Însă toate celelalte insecte înaripate care au patru picioare, să le considerați o urâciune.

24 Ele vă vor face necurați; oricine se va atinge de hoiturile lor va fi necurat până seara

25 și oricine va căra părți ale hoiturilor lor, va trebui să-și spele hainele și va fi necurat până seara.

26 Orice animal care are unghia despăcată, dar nu are copita despărțită sau nu rumegă, să-l considerați necurat; oricine îl va atinge va fi necurat.

27 Să considerați necurate animalele cu patru picioare care umblă pe labelle lor; oricine se va atinge de hoiturile lor va fi necurat până seara,

28 iar cine le va căra hoiturile va trebui să-și spele hainele și va fi necurat până seara. Să le considerați necurate.

29 Dintre creaturile care mișună pe pământ, iată care sunt acelea pe care să le considerați necurate: nevăstuica, șoarecele, șopârla mare după speciile ei,

30 șopârla cenușie, șopârla ocelată, șopârla de ziduri, șopârla de nisip și cameleonul.

31 Dintre toate creaturile care mișună, pe acestea să le considerați necurate; oricine le va atinge când sunt moarte va fi necurat până seara.

32 Orice lucru peste care va cădea vreuna din ele, când sunt moarte, va fi considerat necurat, fie vreun lucru din lemn, fie o haină sau piele sau sac, orice lucru întrebuițat la ceva; acesta să fie pus în apă, căci va fi considerat necurat până seara; apoi va fi curat.

33 Dacă vreuna din ele va cădea într-un vas de pământ, tot ce este în el să fie considerat necurat, iar vasul să fie spart.

34 Orice lucru bun de mâncat peste care a căzut apă dintr-un astfel de vas să fie considerat necurat și orice băutură care se află într-un astfel de vas să fie considerată necurată.

35 Orice lucru peste care va cădea ceva din hoitul vreunei astfel de creaturi, să fie considerat necurat. Dacă este vorba despre un cuptor sau o vatră, acestea să fie dărâmate; ele vor fi necurate și va trebui să le considerați necurate.

36 Numai izvoarele sau fântânile în care este apă din belșug, vor rămâne curate; însă cine se va atinge de hoiturile lor să fie considerat necurat.

37 Dacă va cădea ceva din hoiturile lor pe sămânța folosită la semănat, aceasta va rămâne curată,

38 însă dacă se pusese apă pe sămânță, va trebui considerată necurată.

39 Dacă moare vreunul din animalele pe care le puteți mânca și cineva se atinge de hoitul acestuia, el va fi necurat până seara.

40 Cine va mânca din hoitul lui să-și spele hainele și va fi necurat până seara; cei care îi vor căra hoitul vor trebui să-și spele hainele și vor fi necurați până seara.

41 Toate creaturile care mișună sunt o urâciune; să nu fie mâncate.

42 Din orice creatură care se târăște pe pânțe sau umblă pe patru picioare sau are mai multe picioare, din toate aceste creaturi care mișună pe pământ, să nu mâncați, ci să le considerați o urâciune.

43 Să nu deveniți voi înșivă o urâciune, mâncând vreuna din aceste creaturi care mișună; să nu vă pângăriți și să nu vă spurcați cu ele.

44 Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru! Sfințiți-vă și fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt. Să nu vă pângăriți cu vreo creatură care mișună pe pământ,

45 căci Eu sunt Domnul Care v-am scos din țara Egiptului ca să fiu Dumnezeul vostru. Deci fiți sfinți, după cum Eu sunt sfânt!»

46 Aceasta este legea cu privire la animalele, păsările, făpturile care trăiesc în ape și la creaturile care mișună pe pământ,

47 ca să puteți face deosebire între ce este curat și ce este necurat, între animalele care pot fi mâncate și animalele care nu pot fi mâncate.“

12 *Reglementarea curăției în lăuzie*

1 Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Spune-le israeliților: «Când o femeie rămâne însărcinată și naște un băiat, să fie considerată necurată timp de șapte zile; să fie necurată, la fel ca în zilele necurăției ei.

3 În cea de-a opta zi băiatul să fie circumcis.

4 Femeia va mai rămâne încă treizeci și trei de zile, ca să se curețe de sângele ei; să nu atingă vreun lucru sfânt, nici să nu vină în Lăcaș până nu se împlinesc zilele curățirii ei.

5 Dacă naște o fetiță, femeia să fie considerată necurată timp de două săptămâni, ca în zilele necurăției ei; ea va mai rămâne încă șaiszeci și șase de zile, ca să se curețe de sângele ei.

6 Când se vor împlini zilele curățirii ei, pentru un băiat sau o fată, va trebui să aducă preotului, la intrarea în Cortul Întâlnirii, un miel de un an pentru arderea de tot și un pui de porumbel sau o turturea pentru jertfa pentru păcat.

7 Preotul să-l jertfească înaintea Domnului și să facă ispășire pentru ea; astfel ea va fi curățită de curgerea sângelui ei. Aceasta este legea pentru femeia care va da naștere unui băiat sau unei fetițe.

8 Dacă nu poate aduce un miel, să aducă două turturele sau doi pui de porumbei ca jertfă pentru păcat, iar preotul să facă ispășire pentru ea; astfel ea va fi curată.»“

13 *Reglementarea curăției în bolile infecțioase de piele*

1 Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron:

2 „Dacă un om are pe pielea trupului său o umflătură, o erupție sau o pată albă, care se aseamănă cu rana de lepră pe pielea trupului său, el

trebuie să fie adus la preotul Aaron sau la unul din fiii săi, preoții.

3 Preotul să-i cerceteze rana de pe pielea trupului, iar dacă părul din rană s-a albit și rana este mai adâncă decât pielea trupului său, atunci este lepră; după ce preotul l-a cercetat, să-l declare necurat.

4 Dar dacă pata este albă pe pielea trupului său și nu este mai adâncă decât pielea, iar părul nu s-a albit, atunci preotul să-l închidă pe cel cu rana șapte zile.

5 În a șaptea zi preotul va trebui să-l cerceteze; dacă i se va părea că rana a rămas așa cum a fost și nu s-a împrăștiat pe piele, atunci preotul să-l închidă încă șapte zile.

6 În ziua a șaptea preotul să-l cerceteze din nou, iar dacă rana a mai scăzut și nu s-a întins pe piele, atunci preotul să-l declare curat, căci este doar o erupție; el să-și spele hainele și va fi curat.

7 Dacă erupția se întinde pe piele după ce omul s-a arătat preotului pentru a fi declarat curat, el va trebui să vină din nou înaintea preotului.

8 Preotul să-l cerceteze și dacă erupția s-a întins pe piele, preotul să-l declare necurat, căci are lepră.

9 Dacă cineva are o rană de lepră, să fie adus la preot.

10 Preotul să-l cerceteze și dacă pe piele este o umflătură albă care a făcut ca și părul să se albească, iar în umflătură este și o urmă de carne vie,

11 atunci pe pielea trupului aceluși om se află o lepră veche. Preotul să-l declare necurat; să nu-l închidă, pentru că este necurat.

12 Dar dacă lepra erupe pe piele și acoperă toată pielea, din creștet până în tălpi, pretutindeni pe unde se uită preotul,

13 preotul să-l cerceteze și dacă lepra i-a acoperit tot trupul, atunci va trebui să-l declare curat pe cel cu rana; el este curat deoarece toată rana s-a albit.

14 Dacă însă mai apare vreo urmă de carne vie pe el, va fi necurat.

15 Preotul să cerceteze carnea vie și să-l declare necurat. Carnea vie este necurată, pentru că este lepră.

16 Dar dacă carnea vie se face albă, el trebuie să vină la preot.

17 Preotul să-l cerceteze, iar dacă rana s-a albit, atunci preotul să-l declare curat pe cel cu rana. El este curat.

18 Dacă cineva are pe pielea trupului său o bubă care s-a vindecat,

19 iar pe locul unde era buba apare o umflătură albă sau o pată de un alb-roșiatic, omul acela să se înfățișeze înaintea preotului.

20 Preotul să-l cerceteze, iar dacă pata este mai adâncă decât pielea și dacă părul s-a albit, preotul să-l declare necurat; este o rană de lepră care a erupt în bubă.

21 Însă dacă preotul o cercetează și părul nu este alb, iar pata nu este mai adâncă decât pielea, ci a scăzut, preotul să-l închidă șapte zile.

22 Dacă, în cele din urmă, se împrăstie pe piele, preotul să-l declare necurat; este o rană de lepră.

23 Dar dacă pata rămâne într-un loc și nu se împrăstie, atunci este vorba de cicatricea bubei; preotul să-l declare curat.

24 Dacă un om are o arsură pe piele și carnea vie a arsurii devine o pată alb-roșiatică sau albă,

25 preotul s-o cerceteze, iar dacă părul de pe pată s-a albit și pata este mai adâncă decât pielea, atunci este o rană de lepră care a erupt în arsură; preotul să-l declare necurat pe omul acela, căci are o rană de lepră.

26 Dar dacă preotul cercetează pata și vede că părul de pe ea nu s-a albit, și ea nu este mai adâncă decât pielea, ci a scăzut, atunci preotul să-l închidă șapte zile.

27 În a șaptea zi preotul va trebui să-l cerceteze și dacă pata s-a împrăștiat pe piele, atunci preotul să-l declare necurat. Este o rană de lepră.

28 Dar dacă pata a rămas într-un loc și nu s-a întins pe piele, ci a scăzut, înseamnă că este o umflătură de la arsură; preotul să-l declare curat, căci este vorba de cicatricea arsurii.

29 Dacă un bărbat sau o femeie au o rană pe cap sau la barbă,

30 preotul să cerceteze rana. Dacă este mai adâncă decât pielea, iar părul de pe ea este gălbui și subțire, preotul să-l declare necurat; rana este o râie de cap sau de barbă.

31 Dacă preotul vede că rana râiei nu este mai adâncă decât pielea și nu este păr negru pe ea, atunci preotul să-l închidă pe cel cu rana timp de șapte zile.

32 În cea de-a șaptea zi preotul să cerceteze râia; dacă râia nu s-a întins, nu are păr gălbui pe ea și nu este mai adâncă decât pielea,

33 atunci omul acela trebuie să se radă, dar nu și acolo unde este râia. Preotul să-l închidă pe cel cu râia încă șapte zile.

34 În cea de-a șaptea zi preotul să cerceteze din nou râia; dacă râia nu s-a întins pe piele și nu este mai adâncă decât pielea, atunci preotul poate să-l declare curat. El să-și spele hainele și va fi curat.

35 Dar dacă se pare că râia s-a întins pe piele după ce a fost declarat curat,

36 preotul să-l cerceteze din nou. Dacă într-adevăr râia s-a întins pe piele, preotul nu va mai trebui să se uite după păr gălbui; omul acela este necurat.

37 Dacă vede că râia a stat totuși pe loc și a crescut păr negru pe ea, înseamnă că râia s-a vindecat; omul acela este curat și preotul să-l declare curat.

38 Dacă un bărbat sau o femeie au pete pe pielea trupului, pete albe,

39 preotul să le cerceteze. Dacă petele de pe pielea trupului sunt de un alb gălbui, acestea nu sunt decât niște pete care au erupt pe piele; el este curat.

40 Dacă unui om îi cade părul de pe cap, el devine pleșuv, dar este curat.

41 Dacă părul îi cade de pe frunte, el devine pleșuv pe frunte, dar este curat.

42 Însă dacă pe capul sau pe fruntea pleșuvă va avea o pată de culoare alb-roșiatică, atunci aceasta este lepră; ea a erupt pe partea pleșuvă sau pe fruntea pleșuvă.

43 Va trebui ca preotul să-l cerceteze; dacă pe partea pleșuvă sau pe fruntea pleșuvă umflătura rânii este de un alb-roșiatic care seamănă cu lepra de pe pielea trupului,

44 atunci el este lepros, este necurat. Preotul să-l declare necurat, căci are o rană pe cap.

45 Leprosul care are acea rană trebuie să poarte haine sfâșiate, să umble cu capul gol, să-și acopere barba și să strige: «Necurat! Necurat!»

46 El va fi necurat atâta timp cât are rana; este necurat. Să trăiască singur și locuința sa să fie în afara taberei.

Reglementarea curăției în cazul mucegaiului

47 Dacă va apărea o pată ca de lepră pe îmbrăcăminte, pe o haină de lână sau de in,

48 pe o țesătură sau pe o bătătură de in ori de lână, pe o piele sau pe un lucru din piele,

49 dacă pata de pe haină, de pe piele sau de pe vreun lucru din piele, de pe țesătură sau de pe bătătură, va fi de culoare verzuie sau roșiatică, atunci aceasta este o pată de lepră și trebuie arătată preotului.

50 Preotul să cerceteze pata și să închidă șapte zile materialul pe care este pata.

51 În ziua a șaptea să cerceteze din nou pata și dacă aceasta s-a întins pe haină sau în țesătură sau în bătătură, pe piele sau pe ceva din piele, atunci este o pată de lepră care se întinde; lucrul acela este necurat.

52 El trebuie să ardă haina, țesătura sau bătătura de lână ori de in sau orice altceva din piele, pentru că este o lepră care se întinde; materialul să fie ars în foc.

53 Dar dacă preotul o cercetează și pata nu s-a întins pe haină sau în țesătură sau în bătătură sau pe vreun lucru din piele,

54 atunci preotul să poruncească să se spele materialul pe care este pata și să-l închidă încă șapte zile.

55 Preotul să cerceteze materialul cu pata după ce a fost spălat. Dacă pata nu și-a schimbat culoarea, chiar dacă nu s-a întins, materialul este necurat; să-l ardeți în foc, căci pata continuă să roadă, fie înăuntru, fie în afară.

56 Însă dacă preotul o cercetează și vede că pata s-a micșorat după ce a fost spălată, atunci va trebui să o rupă din haină, din țesătură, din bătătură sau din piele.

57 Dacă apare din nou pe haină sau pe țesătură sau pe bătătură sau pe vreun lucru din piele, înseamnă că se întinde; să ardeți în foc lucrul pe care este pata.

58 Dar haina, țesătura, bătătura sau orice altceva din piele, de pe care rana dispăre atunci când o spălați, va trebui să fie spălată încă o dată și apoi va fi curată.

59 Aceasta este legea pentru pata de lepră de pe o haină de lână sau in, de pe țesătură, de pe bătătură sau de pe vreun lucru din piele, pentru a hotărî dacă sunt curate sau necurate.“

14 *Curățirea diferitelor boli ale pieii*

1 Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Iată care este legea cu privire la cel lepros în ziua curățirii lui: să fie adus înaintea preotului;

3 preotul să iasă afară din tabără și să-l cerceteze; dacă omul a fost vindecat de lepră,

4 preotul să poruncească să se ia pentru cel ce trebuie curățit două păsări vii și curate, lemn de cedru, fir de culoare cărămizie și isop.

5 Preotul să poruncească ca una dintre păsări să fie înjunghiată într-un vas de pământ, deasupra unei ape curgătoare.

6 Să ia pasărea vie și s-o înmoaie împreună cu lemnul de cedru, firul cărămiziu și isopul în sângele păsării care a fost înjunghiată deasupra apei curgătoare.

7 Să-l stropească de șapte ori pe cel ce trebuie curățit de lepră, după care să-l declare curat și să dea drumul păsării vii pe câmp.

8 Cel ce trebuie curățit va trebui să-și spele hainele, să-și radă tot părul și să se scalde în apă; apoi va fi curat. După aceea va putea să vină în tabără, dar va trebui să stea șapte zile în afara cortului său.

9 În ziua a șaptea să-și radă tot părul: părul de pe cap, barba și sprâncenele; să-și radă tot părul. Apoi să-și spele hainele, să-și scalde trupul în apă și va fi curat.

10 În ziua a opta să ia doi miei și o mielușea de un an, fiecare fără meteahnă, trei zecimi dintr-o efă de făină aleasă, amestecată cu untdelemn ca dar de mâncare și un log de untdelemn.

11 Preotul care face curățirea să-l aducă pe omul care trebuie curățit înaintea Domnului, la intrarea în Cortul Întâlnirii.

12 Preotul să ia unul din miei, să-l aducă ca jertfă pentru vină împreună cu logul de untdelemn și să le legene ca jertfă legănată înaintea Domnului.

13 Să înjunghie mielul în locul în care sunt înjunghiate jertfele pentru păcat și arderile de tot, adică într-un loc sfânt. La fel ca jertfa pentru vină, și jertfa pentru păcat va fi a preotului, căci acestea sunt preasfinte.

14 Preotul să ia din sângele jertfei pentru vină și să-l pună pe lobul urechii celui ce trebuie curățit, pe degetul mare al mâinii lui drepte și pe degetul mare al piciorului lui drept.

15 Preotul să ia din logul de untdelemn, să-și toarne în palma stângă,

16 să-și pună degetul mâinii drepte în untdelemnul din palma mâinii stângi și, cu degetul, să stropească din untdelemn de șapte ori înaintea Domnului.

17 Din untdelemnul care-i mai rămâne în palmă, preotul să ungă lobul urechii drepte a celui ce trebuie curățit, degetul mare al mâinii lui drepte, degetul mare al piciorului lui drept și, de asemenea, să arunce cu untdelemn peste sângele jertfei pentru vină.

18 Restul untdelemnului din palma preotului să fie pus pe capul celui ce trebuie curățit. Apoi preotul să facă ispășire în locul celui om înaintea Domnului.

19 Preotul să aducă jertfa pentru păcat ca să facă ispășire pentru cel ce trebuie curățit de necurăția sa. La urmă, va trebui să înjunghie arderea de tot.

20 Preotul va aduce arderea de tot și darul de mâncare pe altar. Așa va face preotul ispășire pentru acel om și acesta din urmă va fi curat.

21 Dacă este sărac și nu poate aduce toate aceste lucruri, atunci să ia un singur miel ca jertfă pentru vină ce trebuie legănată, ca să se facă ispășire pentru el; de asemenea, să mai ia a zecea parte dintr-o efă de făină aleasă, amestecată cu untdelemn pentru darul de mâncare și un log de untdelemn.

22 Să ia și două turturele sau doi pui de porumbei, după cât poate, unul ca jertfă pentru păcat și celălalt ca ardere de tot.

23 În cea de-a opta zi să le aducă la preot pentru curățirea lui, la intrarea în Cortul Întâlnirii, înaintea Domnului;

24 preotul să ia mielul jertfei pentru vină și logul de untdelemn și să le legene ca jertfă legănată înaintea Domnului.

25 Apoi să înjunghie mielul jertfei pentru vină și să ia din sângele acestuia ca să ungă lobul urechii drepte a celui ce trebuie curățit, degetul mare al mâinii lui drepte și degetul mare al piciorului lui drept.

26 După aceea va trebui ca preotul să-și toarne niște untdelemn în palma mâinii stângi

27 și, cu degetul de la mâna dreaptă, să stropească cu untdelemnul care este în palma sa stângă, de șapte ori înaintea Domnului.

28 Preotul să ungă cu untdelemnul din palma sa lobul urechii drepte a celui ce trebuie curățit, degetul mare al mâinii lui drepte, degetul mare al piciorului lui drept și locul unde a fost pus sângele jertfei pentru vină.

29 Restul untdelemnului din palmă să-l pună pe capul celui care trebuie curățit și să facă astfel ispășire în locul lui înaintea Domnului.

30 Apoi să aducă una dintre turturele sau unul dintre puii de porumbei, după cum poate,

31 unul ca jertfă pentru păcat și altul ca ardere de tot, împreună cu darul de mâncare, iar preotul să facă ispășire înaintea Domnului în locul celui ce trebuie curățit.

32 Aceasta este legea pentru leprosul care nu poate aduce jertfele obișnuite pentru curățirea lui.“

Curățirea mucegaiului de pe case și haine

33 Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron:

34 „Când veți intra în țara Canaan, pe care v-o voi da în stăpânire, dacă voi trimite o rană de lepră în vreo casă din țara pe care o veți stăpâni,

35 atunci stăpânul casei să anunțe preotul că a văzut ceva ca o pată în casa lui.

36 Înainte de a merge să cerceteze pata, preotul să poruncească să se scoată totul din casă, ca nu cumva tot ce se află în casă să devină necurat; după aceea preotul va putea să intre ca să cerceteze casa.

37 Să se uite la pată; dacă pata de pe zidurile casei are niște gropițe verzui sau roșiatice și dacă este mai adâncă decât suprafața peretelui,

38 preotul să iasă din casă și să o închidă pentru șapte zile.

39 În a șaptea zi preotul să vină din nou să o cerceteze. Dacă pata s-a împrăștiat pe zidurile casei,

40 preotul să poruncească să se scoată pietrele atinse de pată și să fie aruncate într-un loc necurat în afara cetății.

41 Apoi să pună să se răzuiască tot interiorul casei și tot ce s-a răzuit să se arunce într-un loc necurat, în afara cetății.

42 După aceea, să se ia alte pietre, să se pună în locul celor scoase și să se tencuiască din nou casa.

43 Dacă pata apare din nou în casă, după ce au fost scoase pietrele și după ce casa a fost răzuită și tencuită,

44 preotul să meargă încă o dată și să o cerceteze. Dacă pata s-a răspândit pe casă, atunci este o rană de lepră care se întinde; casa este deci necurată.

45 Stăpânul să-și dărâme casa – pietrele, lemnul și toată tencuiala – și să le ducă într-un loc necurat în afara cetății.

46 Toți aceia care au intrat în casă în timp ce era închisă, să fie necurați până seara

47 și toți aceia care au dormit sau au mâncat în casă, să-și spele hainele.

48 Dar dacă preotul a venit, a cercetat, iar pata nu s-a răspândit pe casă după ce aceasta a fost tencuită, atunci el să o declare curată, căci pata s-a dus.

49 Pentru curățirea casei va trebui să ia două păsări, lemn de cedru, fir de culoare cărămizie, isop

50 și să înjunghie una din păsări într-un vas de pământ, deasupra unei ape curgătoare.

51 Să ia lemnul de cedru, isopul, firul cărămiziu și pasărea vie, să le înmoaie în sângele păsării înjunghiate, apoi în apa curgătoare și să stropească casa de șapte ori.

52 Să curețe astfel casa cu sângele păsării, cu apă proaspătă, cu pasărea vie, cu lemnul de cedru, cu isopul și cu firul cărămiziu.

53 După aceea să-i dea drumul pe câmp păsării celei vii, care se află în cetate. Astfel va face ispășire pentru casă și ea va fi curată.

54 Aceasta este legea pentru orice fel de rană de lepră, pentru râie,

55 pentru lepra de pe haine și de pe case,

56 pentru umflături, erupții și pete;

57 ea arată când anume un lucru este considerat necurat sau curat. Aceasta este legea pentru lepră.“

15 Reglementarea curăției în cazurile de scurgere

1 Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron:

2 „Spuneți-le israeliților: «Când un om are o scurgere din trupul său, scurgerea îl face necurat.

3 Din cauza scurgerii lui, el este necurat: indiferent dacă trupul lui lasă scurgerea sau o oprește, el este necurat.

4 Orice pat în care se va culca cel cu scurgerea va fi necurat și orice lucru pe care se va așeza va fi necurat.

5 Orice persoană care îi atinge patul trebuie să-și spele hainele și să se scalde în apă; ea va fi necurată până seara.

6 Toți aceia care se așază pe vreun lucru pe care a stat cel cu scurgerea, să-și spele hainele și să se scalde în apă; ei vor fi necurați până seara.

7 Toți aceia care se ating de trupul celui cu scurgerea, să-și spele hainele și să se scalde în apă; ei vor fi necurați până seara.

8 Dacă cel cu scurgerea va scuipa pe cineva care este curat, acesta din urmă trebuie să-și spele hainele și să se scalde în apă; el va fi necurat până seara.

9 Orice șa pe care va călări cel cu scurgerea va fi necurată.

10 Cine atinge vreun lucru care a fost sub acel om, va fi necurat până seara, iar cel ce cară un astfel de lucru, trebuie să-și spele hainele și să se scalde în apă; el va fi necurat până seara.

11 Cine va fi atins de cel cu scurgerea, fără ca acesta să-și fi spălat mai înainte mâinile, trebuie să-

și spele hainele și să se scalde în apă; el va fi necurat până seara.

12 Orice vas de pământ care este atins de cel cu scurgerea trebuie să fie spart, iar dacă este un vas de lemn trebuie să fie spălat cu apă.

13 După ce va fi curățit de scurgerea lui – omul acela va trebui să numere șapte zile pentru curățirea lui – să-și spele hainele, să-și spele trupul în apă curgătoare și va fi curat.

14 În ziua a opta să ia două turturele sau doi pui de porumbei, să vină înaintea Domnului, la intrarea în Cortul Întâlnirii și să-i dea preotului.

15 Preotul să-i aducă ca jertfă, unul ca jertfă pentru păcat și altul ca ardere de tot, și astfel să facă ispășire în locul acelui om înaintea Domnului, pentru scurgerea lui.

16 Când un bărbat are o scurgere de sămânță, trebuie să-și spele tot trupul cu apă; el va fi necurat până seara.

17 Orice haină sau lucru din piele pe care ajunge sămânța lui trebuie să fie spălat cu apă și va fi necurat până seara.

18 Dacă o femeie se culcă cu un bărbat și acesta are o scurgere de sămânță, amândoi trebuie să se scalde în apă; ei vor fi necurați până seara.

19 Când o femeie are o scurgere de sânge, adică scurgerea periodică din trupul ei, trebuie să rămână șapte zile în necurăția ei. Oricine o atinge va fi necurat până seara.

20 Orice pat în care se va culca în timpul necurăției ei va fi necurat și orice lucru pe care se va așeza va fi necurat.

21 Orice persoană care îi atinge patul trebuie să-și spele hainele și să se scalde în apă; ea va fi necurată până seara.

22 Toți aceia care se ating de vreun lucru pe care a șezut ea trebuie să-și spele hainele și să se scalde în apă; ei vor fi necurați până seara.

23 Fie că este vorba de pat sau de orice alt lucru pe care aceasta a șezut, dacă-l atinge cineva, acea persoană va fi necurată până seara.

24 Dacă bărbatul se culcă cu ea și astfel necurăția ei ajunge la el, atunci el va fi necurat șapte zile; orice pat în care se va culca va fi necurat.

25 Dacă o femeie are o scurgere de sânge timp de mai multe zile, dar nu la vremea necurăției ei sau dacă are o scurgere care ține mai mult decât de obicei, ea va trebui să rămână în necurăția ei; la fel ca în zilele necurăției ei, ea va fi necurată.

26 Orice pat în care se va culca în timpul zilelor scurgerii ei, să fie considerat la fel ca și patul din timpul necurăției ei; orice lucru pe care se va așeza va fi necurat ca și în timpul necurăției ei.

27 Toți aceia care se vor atinge de aceste lucruri vor fi necurați; ei trebuie să-și spele hainele, să se scalde în apă și vor fi necurați până seara.

28 Dar dacă ea va fi curățită de scurgerea ei, să numere șapte zile și apoi va fi curată.

29 În ziua a opta să ia două turturele sau doi pui de porumbei și să-i aducă la preot, la intrarea în Cortul Întâlnirii.

30 Preotul să-i aducă ca jertfă, unul ca jertfă pentru păcat iar celălalt ca ardere de tot, și astfel să facă ispășire pentru ea înaintea Domnului, pentru scurgerea necurată.»

31 În acest fel trebuie să-i țineți departe pe israeliți de necurățiile lor, pentru ca ei să nu moară din cauza necurățiilor lor, pângărind Tabernaculul Meu, care este în mijlocul lor.

32 Aceasta este legea pentru cel care are o scurgere, pentru cel care ajunge necurat prin faptul că are o scurgere de sămânță,

33 pentru cea care are scurgerea ei periodică, pentru orice bărbat sau femeie care are o scurgere și pentru cel ce se culcă cu o femeie care este necurată.“

16 Ziua ispășirii

1 Domnul i-a vorbit lui Moise după moartea celor doi fii ai lui Aaron, care au murit atunci când s-au înfățișat înaintea Domnului.

2 Domnul i-a zis: „Spune-i fratelui tău, Aaron, să nu intre oricând în Locul Preasfânt, dincolo de draperia dinaintea Capacului Ispășirii, care este pe chivot, ca să nu moară; căci Eu Mă voi arăta în nor, deasupra Capacului Ispășirii.

3 Iată cum trebuie să intre Aaron în Locul Preasfânt: să ia un vițel pentru o jertfă pentru păcat și un berbec pentru o ardere de tot.

4 Să se îmbrace cu tunica de in sfințită și să-și ia pe el izmenele de in; să se încingă cu brâul de in și să-și pună mitra de in; acestea sunt veșminte sfinte. Să se îmbrace cu ele după ce își va scălda trupul în apă.

5 De la adunarea israeliților să ia doi țapi pentru o jertfă pentru păcat și un berbec pentru o ardere de tot.

6 Aaron să aducă un vițel ca jertfă pentru păcatul lui și să facă ispășire pentru el însuși și pentru familia sa.

7 Să ia apoi cei doi țapi și să-i înfățișeze înaintea Domnului, la intrarea în Cortul Întâlnirii.

8 Aaron să arunce sorții pe cei doi țapi, un sort pentru Domnul și altul pentru Azazel.

9 Aaron să ia țapul care a ieșit la sorți pentru Domnul și să-l aducă ca jertfă pentru păcat,

10 iar țapul care a ieșit la sort pentru Azazel să fie adus viu înaintea Domnului, ca să fie folosit la ispășire și să i se dea drumul în pustie ca țap de ispășire.

11 Apoi Aaron să aducă vițelul ca jertfă pentru păcatul lui și să facă ispășire pentru el și pentru familia lui; să înjunghie vițelul ca jertfă pentru păcatul lui.

12 Să ia o cădelniță cu cărbuni aprinși de pe altarul dinaintea Domnului, doi pumni de tămâie mirositoare, pisată mărunt, să le aducă dincolo de draperie

13 și să pună tămâia pe foc, înaintea Domnului, pentru ca norul de tămâie să acopere Capacul Ispășirii, care este deasupra Mărturie și astfel să nu moară.

14 Să ia din sângele vițelului și să stropească cu degetul partea de răsărit a Capacului Ispășirii; sângele să-l stropească cu degetul de șapte ori înaintea Capacului Ispășirii.

15 După aceea, să înjunghie țapul jertfei pentru păcat, care este pentru popor, să aducă sângele dincolo de draperie și să facă cu sângele lui la fel cum a făcut cu sângele vițelului; să-l stropească pe Capacul Ispășirii și înaintea Capacului Ispășirii.

16 Așa să facă ispășire pentru Locul Preasfânt, din cauza necurăției israeliților, din cauza greșelilor lor și a tuturor păcatelor lor; așa să facă și pentru Cortul Întâlnirii, care este între ei, în mijlocul necurățiilor lor.

17 Nimeni să nu fie în Cortul Întâlnirii din momentul în care el va intra în Locul Preasfânt ca să facă ispășire și până când va ieși, atunci când va fi făcut deja ispășire pentru el, pentru familia sa și pentru toată adunarea lui Israel.

18 Apoi va trebui să iasă, să se ducă lângă altarul care este înaintea Domnului și să facă ispășire pentru altar; să ia din sângele vițelului și din sângele țapului și să unșă coarnele altarului.

19 Să ia sânge cu degetul și să stropească altarul de șapte ori; astfel îl va curăți și-l va sfinți de necurățiile israeliților.

20 După ce va termina de făcut ispășirea pentru Locul Preasfânt, pentru Cortul Întâlnirii și pentru altar, să aducă țapul cel viu.

21 Aaron să-și pună mâinile pe capul țapului viu și să mărturisească toate nelegiuirile israeliților, toate greșelile lor și toate păcatele lor, punându-le pe capul țapului și izgonindu-l pe acesta departe în pustie, printr-un om care va avea această însărcinare.

22 Astfel, țapul va duce cu el toate nelegiuirile lor într-un loc pustiu, căci țapului i se va da drumul în pustie.

23 Apoi Aaron să intre în Cortul Întâlnirii, să se dezbrace de veșmintele de in, cu care se îmbrăcase când intrase în Locul Preasfânt și să le lase acolo.

24 Să-și scalde trupul în apă într-un loc sfânt și să se îmbrace cu veșmintele sale; apoi să vină și să jertfească atât arderea de tot pentru el, cât și arderea de tot pentru popor, făcând ispășire pentru el și pentru popor.

25 Grăsimea jertfei pentru păcat s-o ardă pe altar.

26 Cel ce va da drumul țapului pentru Azazel va trebui să-și spele hainele și să-și scalde trupul în apă; apoi va putea să revină în tabără.

27 Vițelul jertfei pentru păcat și țapul jertfei pentru păcat, al căror sânge a fost adus înăuntru pentru a se face ispășire în Locul Preasfânt, să fie scoși afară din tabără; pielea, carnea și balega să le fie arse în foc.

28 Cel care le va arde va trebui să-și spele hainele și să-și scalde trupul în apă; după aceea va putea reveni în tabără.

29 Aceasta să fie o poruncă veșnică pentru voi: în a zecea zi a lunii a șaptea să vă smeriți sufletele și să nu lucrați nimic, nici voi, nici băștinașul și nici străinul care locuiește în mijlocul vostru.

30 Pentru că în ziua aceasta se va face ispășire pentru voi ca să fiți curățiți; astfel veți fi curățiți înaintea Domnului de toate păcatele voastre.

31 Este un Sabat, o zi de odihnă în care să vă smeriți sufletele; aceasta este o poruncă veșnică.

32 Preotul care va fi uns și sfințit ca preot în locul tatălui său va trebui să facă ispășire îmbrăcat în veșmintele de in, veșmintele sfinte.

33 Să facă ispășire pentru Locul Preasfânt, să facă ispășire pentru Cortul Întâlnirii și pentru altar, să facă ispășire pentru preoți și pentru tot poporul din adunare.

34 Aceasta să fie o poruncă veșnică pentru voi: să se facă ispășire pentru israeliți o singură dată pe an, pentru toate păcatele lor. «Și Moise a făcut așa cum i-a poruncit Domnul.

17 *Locul pentru jertfe*

1 Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Poruncește-le lui Aaron, fiilor săi și tuturor israeliților, din partea Domnului, următoarele:

3 «Dacă un israelit înjunghie în tabără sau în afara taberei un bou, un miel sau un țap,

4 în loc să vină cu el la intrarea în Cortul Întâlnirii și să-l aducă ca jertfă pentru Domnul, înaintea Tabernaculului Domnului, omul acela va fi vinovat de vărsare de sânge; el a vărsat sânge și, prin urmare, va trebui să fie nimicit din poporul său.

5 De aceea, în loc să-și aducă jertfele pe câmp, israeliții vor trebui să le aducă Domnului, înfățișându-le preotului la intrarea în Cortul Întâlnirii și aducându-le ca jertfe de pace în cinstea Domnului.

6 Preotul să stropească sângele pe altarul Domnului, la intrarea în Cortul Întâlnirii și să ardă grăsimea care va fi de o aromă plăcută Domnului.

7 Să nu-și mai aducă jertfele idolilor înaintea cărora se prostituează. Aceasta să fie o poruncă veșnică pentru ei și pentru urmașii lor.»

8 Să le mai spui: «Dacă vreun israelit sau vreun străin care locuiește în mijlocul vostru aduce o ardere de tot sau o altă jertfă,

9 fără să o înfățișeze la intrarea în Cortul Întâlnirii pentru a o jertfi Domnului, omul acela să fie nimicit din poporul său.»

Interdicția mâncării cu sânge

10 Dacă vreun israelit sau vreun străin care locuiește în mijlocul vostru va mânca cu sânge, Îmi voi întoarce fața împotriva aceluia om și-l voi nimici din poporul său.

11 Căci viața trupului este în sânge; Eu vi l-am dat ca să puteți face ispășire pentru viețile voastre pe altar; pentru că sângele face ispășire pentru viața cuiva.

12 De aceea le-am zis israeliților: «Nimeni să nu mănânce cu sânge, nici voi și nici străinul care locuiește printre voi.»

13 Când vreunul dintre israeliți sau dintre străinii care locuiesc printre voi vânează sau prinde vreun animal sau vreo pasăre care poate fi mâncată, el trebuie să-i verse sângele și să-l acopere cu țărână.

14 Căci viața oricărei făpturi este sângele ei. De aceea ți-am zis să le poruncești israeliților să nu mănânce cu sânge nici o făptură, pentru că viața oricărei făpturi este sângele ei; oricine va mânca cu sânge va fi nimicit.

15 Orice persoană care mănâncă din ceea ce a murit sau din ceea ce a fost sfâșiat de fiare sălbatice – fie băștinaș, fie străin – va trebui să-și spele hainele și să se scalde în apă; el va fi necurat până seara, după care va fi curat.

16 Dar dacă nu și le spală și nu-și scaldă trupul, va fi vinovat.“

18 *Avertizări privind imoralitatea de tip egiptean și canaanit*

1 Domnul i-a zis lui Moise

2 să le poruncească israeliților: „Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.

3 Să nu săvârșiți faptele care se fac în țara Egiptului, unde ați locuit, și să nu săvârșiți faptele care se fac în Canaan, țara unde vă duc. Să nu trăiți după legile lor.

4 Să împliniți poruncile Mele și să păziți legile Mele, urmându-le. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.

5 Să păziți legile și poruncile Mele; omul care le împlinește va trăi prin ele. Eu sunt Domnul.

6 Nimeni dintre voi să nu se apropie de ruda lui apropiată ca să-i descopere goliciunea. Eu sunt Domnul.

7 Să nu descoperi goliciunea tatălui tău, căci este goliciunea mamei tale; să nu-i descoperi goliciunea întrucât îți este mamă.

8 Să nu descoperi goliciunea soției tatălui tău, căci este goliciunea tatălui tău.

9 Să nu descoperi goliciunea surorii tale, fiica tatălui tău sau fiica mamei tale, indiferent dacă este născută în casa ta sau în afara casei tale.

10 Să nu descoperi goliciunea fiicei fiului tău sau a fiicei fetei tale, căci goliciunea lor este goliciunea ta.

11 Să nu descoperi goliciunea fiicei soției tatălui tău, născută tatălui tău, pentru că ea este sora ta.

12 Să nu descoperi goliciunea surorii tatălui tău; ea este ruda tatălui tău.

13 Să nu descoperi goliciunea surorii mamei tale, pentru că ea este ruda mamei tale.

14 Să nu descoperi goliciunea fratelui tatălui tău, adică să nu te apropii de soția lui; îți este mătușă.

15 Să nu descoperi goliciunea nurorii tale; ea este soția fiului tău; să nu-i descoperi goliciunea.

16 Să nu descoperi goliciunea soției fratelui tău; este goliciunea fratelui tău.

17 Să nu descoperi goliciunea unei femei și a fiicei sale și nici să nu iei pe fiica fiului ei sau pe fiica fetei sale ca să le descoperi goliciunea, căci ele îi sunt rudenii și lucrul acesta este o nelegiuire.

18 Să nu o iei pe sora soției tale ca să-i descoperi goliciunea. Dacă faci lucrul acesta cât timp soția ta mai este încă în viață îi faci un mare necaz.

19 Să nu te apropii de o femeie ca să-i descoperi goliciunea în timpul necurăției ei.

20 Să nu te culci cu soția semenului tău, pângărindu-te astfel cu ea.

21 Să nu dai pe nici unul dintre fiii tăi să fie jertfiți lui Moleh, profanând astfel Numele Dumnezeului tău. Eu sunt Domnul.

22 Să nu te culci cu un bărbat așa cum te culci cu o femeie; este o urâciune.

23 Să nu te împreunezi cu un animal, spurcându-te cu el. Nici femeia să nu se apropie de un animal ca să se împreuneze cu el; este o perversitate.

24 Să nu vă spurcați în nici unul din aceste feluri, căci prin toate aceste fapte s-au spurcat neamurile pe care le voi izgoni dinaintea voastră.

25 Țara a fost pângărită prin ele; de aceea Eu o voi pedepsi pentru neleguirea ei, astfel încât țara îi va vărsa pe locuitorii ei.

26 Voi însă să păziți poruncile și legile Mele; nici băștinașul și nici străinul care locuiește printre voi să nu săvârșească aceste urâciuni,

27 căci toate aceste urâciuni le-au făcut locuitorii acestei țări, care au fost înainte de voi în ea și țara a fost astfel pângărită.

28 Dacă și voi veți pângări țara, ea vă va vărsa așa cum le-a vărsat și pe neamurile care au fost înaintea voastră.

29 Căci oricine va face aceste urâciuni va fi nimicit din mijlocul poporului său.

30 De aceea păziți poruncile Mele și nu urmați nici unul din aceste obiceiuri îngrozitoare, care au fost practicate înaintea voastră, ca să nu vă spurcați cu ele. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.“

19 *Legi privind viața de fiecare zi*

1 Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Vorbește întregii adunări a israeliților și spune-le: «Fiți sfinți, pentru că Eu, Domnul, Dumnezeuul vostru, sunt sfânt.

3 Fiecare din voi să-și cinstească mama și tatăl și să țină Sabatele Mele. Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru.

4 Să nu vă întoarceți spre idoli și să nu vă turnați idoli. Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru.

5 Când veți aduce o jertfă de pace pentru Domnul, să o aduceți în așa fel încât să fie primită.

6 Să fie mâncată în ziua când o veți jertfi sau în ziua următoare; ce va mai rămâne până a treia zi să fie ars în foc.

7 Dacă se va mânca ceva din ea a treia zi, fapta aceasta va fi o urâciune și, prin urmare, jertfa nu va fi primită.

8 Acela care va mânca din ea își va purta pedeapsa pentru că a profanat ceea ce este sfânt pentru Domnul; omul acela să fie nimicit din poporul său.

9 Când veți secera holdele țării, să nu seceri până la marginea ogorului tău și să nu aduni spicele rămase după seceriș.

10 Să nu aduni ciorchinii de struguri rămași după culesul viei tale și să nu aduni boabele căzute din viță, ci să le lași pentru cel sărac și pentru străin. Eu sunt Domnul, Dumnezeuul tău.

11 Să nu furați, să nu vă purtați cu viclesug și să nu vă mințiți unii pe alții.

12 Să nu jurați fals pe Numele Meu, profanând Numele Dumnezeuului vostru. Eu sunt Domnul.

13 Să nu-ți înșeli semenul și nici să nu-l jefuiești; să nu oprești până a doua zi plata zilerului.

14 Să nu vorbești de rău pe cel surd și să nu pui o piatră înaintea celui orb, ci să te temi de Dumnezeuul tău. Eu sunt Domnul.

15 Să nu faceți nici o nedreptate la judecată; să nu fii părtinitor cu cel sărac și să nu favorizezi pe nimeni dintre cei mari, ci să-l judeci cu dreptate pe semenul tău.

16 Să nu umbli cu bârfe în popor și să nu te atingi de viața semenului tău. Eu sunt Domnul.

17 Să nu-l urăști în inima ta pe fratele tău, ci muștră-l pe semenul tău, pentru a nu te încărca cu păcat din cauza lui.

18 Să nu te răzbuni și să nu ții necaz pe cei din poporul tău, ci să-l iubești pe semenul tău ca pe tine însuși. Eu sunt Domnul.

19 Să păziți poruncile Mele. Să nu împerechezi două vite de rasă diferită; să nu semeni ogoarele cu

două feluri de semințe; să nu porți haine țesute din două feluri de fire.

20 Dacă un om se va culca cu o femeie, o sclavă, logodită cu un alt bărbat, care nu fusese încă răscumpărată sau eliberată, să fie pedepsiți amândoi. Să nu fie însă omorâți, pentru că ea nu fusese eliberată.

21 El va trebui să aducă Domnului o jertfă pentru vină la intrarea în Cortul Întâlnirii; să aducă un berbec ca jertfă pentru vină.

22 Cu berbecul jertfei pentru vină preotul va face ispășire pentru el înaintea Domnului, pentru păcatul pe care l-a săvârșit și astfel păcatul pe care l-a săvârșit îi va fi iertat.

23 Când veți intra în țară și veți planta tot felul de pomi pentru hrană, să priviți roadele lor ca fiind interzise; timp de trei ani să fie interzise pentru voi; să nu le mâncați.

24 În al patrulea an, toate roadele lor să fie închinat Domnului, spre lauda Lui.

25 În al cincilea an, să mâncați din roadele lor, pentru ca roadele lor să vi se înmulțească. Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru.

26 Să nu mâncați nimic cu sânge. Să nu vă îndeletniciți cu vrăjitoria sau ghicirea.

27 Să nu vă tundeți părul de pe tâmpile și să nu-ți razi colțurile bărbii.

28 Să nu vă faceți tăieturi în carne pentru un mort și să nu vă imprimați nici un semn pe piele. Eu sunt Domnul.

29 Să nu-ți pângărești fiica, făcând-o prostituată, pentru ca nu cumva țara să ajungă un loc de prostituție și să se umple de nelegiuire.

30 Să țineți Sabatele Mele și să cinstiți Lăcașul Meu. Eu sunt Domnul.

31 Să nu vă duceți la cei ce cheamă duhurile morților sau la descântători; să nu-i căutați ca să nu vă spurcați cu ei. Eu sunt DOMNUL, Dumnezeuul vostru.

32 Să te ridici înaintea perilor albi și să onorezi pe cel bătrân; să te temi de Dumnezeuul tău. Eu sunt Domnul.

33 Dacă vreun străin vine să locuiască împreună cu voi în țara voastră, să nu-l asupriți.

34 Străinul să fie privit ca un băștinaș între voi; să-l iubiți ca pe voi înșivă, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului. Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru.

35 Să nu înșelați când va fi vorba să judecați cu privire la măsurarea lungimii, la cântărirea greutateii sau a cantității.

36 Să aveți cumpene drepte, greutate corectă, o efa corectă și un hin corect. Eu sunt Domnul, Dumnezeu vostru, Care v-am scos din țara Egiptului.

37 Să păziți toate poruncile și toate legile Mele și să le împliniți. Eu sunt Domnul.»“

20 Pedepse pentru încălcarea reglementărilor

1 Domnul i-a zis din nou lui Moise:

2 „Să le mai spui israeliților: «Dacă vreunul dintre israeliți sau dintre străinii care locuiesc în Israel își vor da copiii lui Moleh, omul acela să fie pedepsit cu moartea; poporul din țară să-l ucidă cu pietre.

3 Eu Îmi voi întoarce fața împotriva aceluia om și-l voi nimici din poporul său, pentru că și-a dat fiii lui Moleh, Mi-a spurcat Lăcașul și a profanat Numele Meu cel sfânt.

4 Dacă poporul din țară îl va ierta atunci când își va da copiii lui Moleh și nu-l va omorî,

5 Eu Însuși Îmi voi întoarce fața împotriva aceluia om și împotriva clanului lui și-l voi nimici din poporul lui, împreună cu toți cei ce îl urmează prostituându-se înaintea lui Moleh.

6 Dacă se va duce cineva la cei ce cheamă duhurile morților sau la descântători, ca să se prostitueze luându-se după ei, Îmi voi întoarce fața împotriva lui și îl voi nimici din poporul său.

7 De aceea sfințiți-vă și fiți sfinți, căci Eu sunt Domnul, Dumnezeu vostru.

8 Să păziți poruncile Mele și să le împliniți; Eu sunt Domnul Care vă sfințesc.

9 Cine își va blestema tatăl sau mama să fie pedepsit cu moartea; și-a blestemat tatăl sau mama, prin urmare, trebuie să se facă ispășire cu propriul lui sânge.

10 Dacă un bărbat a comis adulter cu soția semenului său, cei doi adulteri să fie omorâți.

11 Dacă un om se va culca cu soția tatălui său, descoperind astfel goliciunea tatălui său, cei doi să fie omorâți; să se facă ispășire cu propriul lor sânge.

12 Dacă un om se va culca cu nora sa, amândoi să fie omorâți; ei au săvârșit o perversitate, prin urmare, sângele lor să cadă asupra lor.

13 Dacă un bărbat se va culca cu un alt bărbat la fel cum se culcă cu o femeie, amândoi au săvârșit o

urâciune; să fie nimiciți și să se facă ispășire cu propriul lor sânge.

14 Dacă un bărbat va lua de soție atât pe fată, cât și pe mama ei, lucrul acesta este o nelegiuire. Să fie arși în foc atât el, cât și ele, pentru ca nelegiuirea să nu-și mai găsească loc printre voi.

15 Dacă un bărbat se va împreuna cu un animal, atunci atât bărbatul, cât și animalul să fie nimiciți.

16 Dacă o femeie se va apropia de un animal ca să se împerecheze cu el, să nimiciți atât femeia, cât și animalul. Să fie nimiciți și astfel sângele lor să cadă asupra lor.

17 Dacă un om o va lua pe sora sa, fiica tatălui său sau fiica mamei sale, și-i va vedea goliciunea, iar ea îi va vedea goliciunea lui, fapta aceasta este o urâciune; să fie nimiciți amândoi sub privirea poporului lor. El a descoperit goliciunea surorii lui și, prin urmare, trebuie să-și poarte pedeapsa.

18 Dacă un bărbat se culcă cu o femeie care este în perioada necurăției ei, descoperindu-i astfel goliciunea, dacă el îi descoperă scurgerea și ea își descoperă scurgerea de sânge, amândoi să fie nimiciți din poporul lor.

19 Să nu descoperiți goliciunea surorii mamei voastre, nici a surorii tatălui vostru, pentru că aceasta ar însemna să descoperiți goliciunea unei rude apropiate. Cei vinovați de acest păcat își vor purta pedeapsa.

20 Dacă un bărbat se va culca cu mătușa sa, aceasta înseamnă că el a descoperit goliciunea unchiului său; amândoi să fie pedepsiți; ei vor muri fără să aibă copii.

21 Dacă un bărbat va lua pe soția fratelui său, lucrul acesta este o necurăție, căci el a descoperit goliciunea fratelui său; nu vor avea copii.

22 Să ascultați de toate poruncile Mele și să le împliniți, pentru ca țara în care vă voi așeza să nu vă verse din gura ei.

23 Să nu vă luați după obiceiurile neamurilor pe care le voi izgoni dinaintea voastră, căci ele au făcut toate aceste lucruri și Mi-e scârbă de ele.

24 Vouă însă v-am promis că veți moșteni țara; Eu Însuși vă voi da în stăpânire o țară în care curge lapte și miere. Eu sunt Domnul, Dumnezeu vostru, Care v-a ales dintre popoare.

25 De aceea să faceți deosebire între un animal curat și unul necurat, între o pasăre necurată și una curată, ca să nu vă pângăriți prin animalele, păsările sau prin orice fel de creatură care mișună pe

pământ, despre care v-am spus să le considerați necurate.

26 Voi să-Mi fiți sfinți, pentru că Eu, Domnul, sunt sfânt; Eu v-am ales dintre popoare ca să fiți ai Mei.

27 Dacă vreun bărbat sau vreo femeie cheamă duhurile morților sau se ocupă cu descântecele, să fie pedepsiți cu moartea; să fie omorâți cu pietre și să se facă astfel ispășire cu propriul lor sânge.»“

21 *Reglementări speciale pentru preoți*

1 Domnul i-a zis lui Moise: „Spune-le preoților, fiii lui Aaron, următoarele: «Nici un preot să nu se pângărească atingându-se de un mort din poporul său,

2 decât dacă este vorba de rudele lui cele mai apropiate: mama, tatăl, fiul, fiica, fratele

3 și sora lui, care, fecioară fiind, încă mai locuiește în casa părintească și n-a avut soț; pentru ea se poate pângări,

4 dar ca fruntaș în poporul său să nu se pângărească.

5 Preoții să nu se radă pe cap, să nu-și taie perciunii și să nu-și facă tăieturi în piele.

6 Să fie sfinți pentru Dumnezeul lor și să nu profaneze Numele Dumnezeului lor, căci ei aduc Domnului jertfele mistuite de foc, mâncarea Dumnezeului lor; de aceea să fie sfinți.

7 Să nu ia în căsătorie o prostituată sau o femeie care s-a pângărit, nici o femeie divorțată de soțul ei, căci ei sunt sfinți pentru Dumnezeul lor.

8 Prin urmare, să-i privești ca sfinți, pentru că ei aduc mâncarea Dumnezeului vostru; preotul să fie considerat sfânt de către tine, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul, Care vă sfințesc.

9 Dacă fiica unui preot se pângărește prostituându-se, ea își necinstește tatăl; să fie arsă în foc.

10 Cel care a fost ales mare preot dintre frații săi, adică acela pe capul căruia a fost turnat untdelemnul pentru ungere, care a fost pus deoparte ca să poarte veșmintele, să nu-și descopere capul și să nu-și sfășie veșmintele în nici o împrejurare.

11 Să nu se apropie de nici un mort; să nu se pângărească nici chiar pentru tatăl său sau mama sa.

12 Să nu iasă din Lăcaș și să nu profaneze Lăcașul Dumnezeului său, căci el a fost investit în vederea slujirii prin untdelemnul pentru ungere, care este peste el, untdelemnul Dumnezeului său. Eu sunt Domnul.

13 Să se căsătorească doar cu o fecioară.

14 Să nu se căsătorească cu o văduvă sau cu o femeie divorțată, nici cu o femeie care s-a pângărit sau cu o prostituată. Femeia pe care o va lua de soție din poporul său, va trebui să fie fecioară, **15** ca astfel să nu-și facă de rușine urmașii în poporul său; căci Eu sunt Domnul Care-l sfințesc.»“

16 Domnul i-a zis din nou lui Moise:

17 „Spune-i lui Aaron: «Nici un bărbat dintre urmașii tăi din generațiile viitoare care va avea o meteahnă să nu se apropie să aducă mâncarea Dumnezeului său.

18 Nici unul care va avea vreo meteahnă să nu se apropie, nici unul care va fi orb, șchiop, care va avea fața mutilată sau un mădular mai lung,

19 nici unul care va avea piciorul rupt sau mâna ruptă,

20 care va fi cocoșat sau pitic, care va avea un defect la ochi, care va avea râie sau răni pe piele sau ale cărui boașe nu vor fi întregi.

21 Nici unul dintre urmașii preotului Aaron, care va avea vreo meteahnă nu va putea să se apropie ca să aducă Domnului jertfe mistuite de foc; cine are o meteahnă nu se poate apropia ca să aducă mâncarea Dumnezeului său.

22 El va putea totuși mânca din pâinea Dumnezeului său, atât din cea preasfântă, cât și din cea sfântă.

23 Însă nu va avea voie să se apropie de draperia despărțitoare sau de altar, fiindcă are o meteahnă; să nu-Mi profaneze locurile Mele sfinte, pentru că Eu sunt Domnul Care le sfințesc.»“

24 Astfel, Moise a spus toate aceste cuvinte lui Aaron, fiilor acestuia și tuturor israeliților.

22 **1** Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Spune-le lui Aaron și fiilor săi să aibă respect față de lucrurile sfinte care-Mi sunt închinare de către israeliți și să nu profaneze Numele Meu cel sfânt. Eu sunt Domnul.

3 Să le spui: «Dacă vreunul dintre urmașii voștri din generațiile viitoare se va apropia, în timp ce va fi necurat, de lucrurile sfinte, pe care israeliții le dau Domnului, atunci omul acela să fie nimicit dinaintea Mea. Eu sunt Domnul.

4 Nici unul dintre urmașii lui Aaron care va avea o rană de lepră sau care va suferi de vreo scurgere, să nu mănânce din lucrurile sfinte până nu va fi curat. Oricine va atinge vreun lucru care a devenit necurat

din cauza unui trup mort sau a unui bărbat care a avut o scurgere de sâmbânță,

5 oricine va atinge vreun animal care mișună, prin care poate ajunge necurat sau vreun om prin care poate ajunge necurat, oricare ar fi necurăția lui,

6 acela care va atinge un astfel de lucru va fi necurat până seara. El nu va putea mânca din lucrurile sfinte până nu-și va spăla trupul cu apă.

7 La asfințitul soarelui va fi curat; după aceea va putea mânca din lucrurile sfinte, căci acestea sunt hrana sa.

8 Să nu mănânce din ceva mort sau din ceea ce a fost sfâșiat de animalele sălbatice, ca să nu ajungă necurat. Eu sunt Domnul.

9 Preoții să păzească poruncile Mele ca să nu se încarce cu păcat și să moară din cauză că le-au necinstit. Eu sunt Domnul; Eu îi sfințesc.

10 Nici un om care nu este preot să nu mănânce din lucrurile sfinte. Nici oaspetele și nici cel angajat de preot ca ziler să nu mănânce din lucrurile sfinte.

11 Dar dacă preotul își va cumpăra un sclav cu argintul său, acesta va putea să mănânce; de asemenea, sclavii născuți în familia sa vor putea să mănânce din hrana lui.

12 Dacă fiica unui preot se va căsători cu un bărbat care nu este preot, ea nu va putea mânca din darurile sfinte.

13 Dar fiica unui preot care a rămas văduvă sau care este divorțată neavând copii și care s-a întors în casa tatălui ei ca în tinerețe, va putea să mănânce din hrana tatălui ei. Însă nici un om care nu este preot să nu o mănânce.

14 Dacă un om va mânca din lucrurile sfinte fără să-și dea seama, atunci el va trebui să dea preotului prețul lucrului sfânt și să adauge încă o cincime la el.

15 Preoții să nu profaneze lucrurile sfinte pe care israeliții le aduc Domnului,

16 dându-le voie acestora să mănânce din ele, fiindcă ar aduce asupra lor un păcat de care s-ar face vinovați; căci Eu sunt Domnul Care îi sfințesc.“

Jertfele să fie fără meteahnă

17 Domnul i-a zis lui Moise:

18 „Spune-le lui Aaron, fiilor săi și tuturor israeliților: «Toți bărbații din casa lui Israel și toți străinii din Israel care vor dori să aducă o ardere de tot Domnului, fie ca jertfă pentru împlinirea jurămintelor lor, fie ca daruri de bunăvoie,

19 să ia un mascul fără meteahnă dintre vite, oi sau capre, după cum doresc și să-l jertfească.

20 Să nu aduceți nici o jertfă care are vreo meteahnă, pentru că nu va fi primită de la voi.

21 Când cineva va aduce Domnului o jertfă de pace pentru împlinirea unui jurământ deosebit sau ca dar de bunăvoie, din cireadă sau din turmă, va trebui ca aceasta să fie desăvârșită pentru a fi primită; să nu aibă nici o meteahnă.

22 Cele oarbe, lovite, mutilate, cele care au vreo scurgere, râie sau bube pe piele să nu le jertfiți Domnului și să nu le puneți pe altar ca jertfe mistuite de foc pentru Domnul.

23 Pentru un dar de bunăvoie veți putea aduce un bou sau un miel care are un mădular mai lung sau mai scurt, însă ca jertfă pentru împlinirea unui jurământ el nu va fi primit.

24 Orice animal care are vreo parte lovită, zdrobită, sfâșiată sau tăiată să nu-l jertfiți Domnului; să nu aduceți asemenea jertfe în țara voastră

25 și să nu primiți vreun astfel de animal de la un străin pentru a-l aduce ca hrană Dumnezeului vostru; fiindcă sunt mutilate și au meteahnă, ele nu vor fi primite de la voi.»“

26 Domnul i-a mai zis lui Moise:

27 „Când se naște un vițel, un miel sau un ied, acesta trebuie să rămână șapte zile cu mama lui, după care, începând cu ziua a opta, poate fi primit ca jertfă mistuită de foc pentru Domnul.

28 Vaca, oaia sau capra să nu le înjunghiați în aceeași zi cu fătul lor.

29 Când veți aduce o jertfă de mulțumire pentru Domnul, să o jertfiți în așa fel încât să fie primită de la voi.

30 Să fie mâncată în aceeași zi; să nu lăsați nimic din ea până dimineață. Eu sunt Domnul.

31 Să păziți poruncile Mele și să le împliniți. Eu sunt Domnul.

32 Să nu profanați Numele Meu cel sfânt, ca să fiu sfințit în mijlocul israeliților. Eu sunt Domnul Care vă sfințesc,

33 Eu, Cel Care v-am scos din țara Egiptului ca să fiu Dumnezeul vostru: Eu sunt Domnul.“

23 **1** Calendarul sărbătorilor. Sabatul Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Vorbește israeliților și spune-le: «Acestea sunt sărbătorile Domnului cu ocazia cărora veți vesti adunări sfinte; acestea sunt sărbătorile Mele.

3 Să se lucreze șase zile, dar ziua a șaptea este Sabatul, o zi de odihnă însoțită de o adunare sfântă; să nu faceți nici o lucrare în această zi: să fie Sabatul Domnului în toate locuințele voastre.

Paștele și Sărbătoarea Azimilor

4 Celelalte sărbători ale Domnului, cu adunări sfinte, pe care le veți sărbători la vremea hotărâtă pentru ele sunt următoarele:

5 În a paisprezecea zi a lunii întâi, între cele două seri, va fi Paștele Domnului,

6 iar în a cincisprezecea zi a acestei luni va fi Sărbătoarea Azimilor în cinstea Domnului; timp de șapte zile să mâncați azime.

7 În prima zi să aveți o adunare sfântă; să nu faceți nici o muncă obișnuită.

8 Apoi, timp de șapte zile să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc, iar în ziua a șaptea să aveți o adunare sfântă; să nu faceți nici o muncă obișnuită.»“

Sărbătoarea Primelor Roade

9 Domnul i-a mai zis lui Moise:

10 „Spune-le israeliților: «Când veți intra în țara pe care v-o voi da și veți aduna recolta, să aduceți preotului un snop din primele roade ale secerișului.

11 Să legene snopul înaintea Domnului ca voi să fiți primiți; preotul să-l legene la o zi după Sabat.

12 În ziua când veți legăna snopul, să jertfiți un miel de un an, fără meteahnă, ca ardere de tot pentru Domnul.

13 Să adăugați la el un dar de mâncare din două zecimi dintr-o efa de făină aleasă, amestecată cu untdelemn, ca jertfă mistuită de foc de o aromă plăcută Domnului și o jertfă de băutură de un sfert de hin de vin.

14 Să nu mâncați nici pâine, nici spice prăjite, nici boabe, până în ziua aceasta, când veți aduce această jertfă Dumnezeului vostru: aceasta este o poruncă veșnică pentru toți urmașii voștri în toate locurile în care veți locui.

15 Sărbătoarea Săptămânilor Din ziua de după Sabat, adică din ziua în care veți aduce snopul ca jertfă legănată, să numărați șapte săptămâni întregi.

16 Să numărați cincizeci de zile până în ziua următoare celui de-al șaptelea Sabat, după care să aduceți Domnului un nou dar de mâncare.

17 Să aduceți din locuințele voastre două pâini ca jertfă legănată; să fie făcute din două zecimi de efa de făină aleasă și să fie coapte după ce s-a dospit

aluatul; acestea sunt cele dintâi roade pentru Domnul.

18 Împreună cu pâinile să aduceți, ca ardere de tot pentru Domnul, șapte miei de un an, fără meteahnă, un vițel și doi berbeci; la acestea să adăugați darul de mâncare și jertfele de băutură ca jertfă mistuită de foc de o aromă plăcută Domnului.

19 Să aduceți și un țap ca jertfă pentru păcat și doi miei de un an ca jertfă de pace.

20 Preotul să le legene ca jertfă legănată înaintea Domnului împreună cu pâinea adusă din primele roade și cu cei doi miei; ele să fie puse deoparte pentru Domnul și să rămână ale preotului.

21 În aceeași zi să vestiți o adunare sfântă; atunci să nu faceți nici o muncă obișnuită. Aceasta este o poruncă veșnică pentru voi și pentru urmașii voștri în toate locurile în care veți locui.

22 Când veți aduna recolta țării voastre, să nu adunați recolta de la marginea ogorului și să nu strângeți spicele care vor rămâne după seceriș; lăsați-le pentru cel sărac și pentru străin. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.»“

Sărbătoarea Trâmbițelor

23 Domnul i-a zis lui Moise:

24 „Spune-le israeliților: «În prima zi a lunii a șaptea să aveți o zi de odihnă, o adunare sfântă vestită cu sunete de trâmbițe.

25 Să nu faceți nici o muncă obișnuită în timpul ei și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc.»“

Ziua Ispășirii

26 Domnul i-a zis din nou lui Moise:

27 „În a zecea zi a lunii a șaptea să fie Ziua Ispășirii. Atunci să aveți o adunare sfântă; să vă smeriți sufletele și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc.

28 Să nu lucrați nimic în ziua aceea, căci este Ziua Ispășirii, când se face ispășire pentru voi înaintea Domnului, Dumnezeul vostru.

29 Acela care nu se va smeri în ziua aceea va fi nimicit din poporul său.

30 Pe acela care va lucra ceva în ziua aceea îl voi nimici din mijlocul poporului său.

31 Să nu lucrați nimic: este o poruncă veșnică pentru toți urmașii voștri în toate locurile în care veți locui.

32 Este un Sabat, o zi de odihnă în care să vă smeriți sufletele; din seara celei de-a noua zi până în seara următoare să țineți Sabatul.»“

33 Sărbătoarea Corturilor Domnul i-a zis lui Moise:

34 „Spune-le israeliților: «În a cincisprezecea zi a acestei a șaptea luni să țineți Sărbătoarea Corturilor în cinstea Domnului, timp de șapte zile.

35 În prima zi să aveți o adunare sfântă; să nu faceți nici o muncă obișnuită în timpul ei.

36 Timp de șapte zile să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc; în ziua a opta să aveți o adunare sfântă și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc. Este o adunare sfântă; să nu faceți nici o muncă obișnuită în timpul ei.

37 Acestea sunt sărbătorile Domnului, cu ocazia cărora va trebui să vestiți adunări sfinte, pentru a aduce Domnului jertfe mistuite de foc – arderi de tot și daruri de mâncare, jertfe și jertfe de băutură, fiecare la vremea hotărâtă

38 – în afară de Sabatele dedicate Domnului, în afară de darurile voastre, de toate jurămintele și de toate darurile voastre de bunăvoie pe care le oferiți Domnului.

39 În a cincisprezecea zi a lunii a șaptea, după ce ați adunat roadele țării, să țineți sărbătoarea Domnului, timp de șapte zile; atât prima, cât și a opta zi să fie o zi de odihnă.

40 În prima zi să luați fructe din pomii cei frumoși, ramuri de palmier, crengi de pomi stufoși și crengi de sălcii de râu; să vă bucurați înaintea Domnului, Dumnezeuul vostru, timp de șapte zile.

41 În fiecare an să țineți această sărbătoare în cinstea Domnului, timp de șapte zile. Să o țineți în luna a șaptea – este o poruncă veșnică pentru toate generațiile.

42 Să locuiți în corturi șapte zile; toți israeliții să locuiască în corturi,

43 pentru ca urmașii voștri să știe că Eu am hotărât ca israeliții să locuiască în corturi, după ce i-am scos din țara Egiptului. Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru.»“

44 Și astfel, Moise le-a spus israeliților care sunt sărbătorile Domnului.

24 *Jertfele continue din Cortul*

Întâlnirii

1 Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Poruncește israeliților să-ți aducă pentru luminat untdelemn pur din măslinile presate, ca să ardă în candelă și astfel sfeșnicul să lumineze continuu.

3 Aaron să-l pregătească în Cortul Întâlnirii, dincoace de draperia Mărturieii, ca să ardă continuu înaintea Domnului, de seara până dimineața. Aceasta

să fie o poruncă veșnică pentru toate generațiile voastre.

4 Să așeze candelă în sfeșnicul de aur curat, ca să fie întotdeauna înaintea Domnului.

5 Să iei făină aleasă și să faci din ea douăsprezece pâini; pentru fiecare pâine să folosești două zecimi dintr-o efă.

6 Să le pui în două șiruri pe masa de aur curat, câte șase pe fiecare șir, înaintea Domnului.

7 Să pui tămâie curată pe fiecare șir, ca aceasta să poată fi pe pâine o aducere-aminte, o jertfă mistuită de foc pentru Domnul.

8 În fiecare zi de Sabat să se aducă continuu aceste pâini înaintea Domnului, fiind luate de la israeliți printr-un legământ veșnic.

9 Ele vor rămâne ale lui Aaron și ale fiilor săi, care vor trebui să le mănânce într-un loc sfânt, căci ele sunt pentru ei un lucru preasfânt, o parte din jertfele mistuite de foc pentru Domnul. Aceasta este o poruncă veșnică.“

Pedeapsa pentru hulă și Legea Talionului

10 Fiul unei femei israelite și al unui bărbat egiptean a ieșit printre israeliți. Acest fiu al femeii israelite s-a luat la luptă, în tabără, cu un bărbat israelit.

11 Fiul femeii israelite a hulit Numele lui Dumnezeu și L-a blestemat. L-au adus la Moise – pe mama lui o chema Șelomit, fiica lui Dibri, din seminția lui Dan –

12 și l-au închis până avea să le fie arătată hotărârea Domnului.

13 Domnul i-a zis lui Moise:

14 „Scoateți-l pe cel ce a hulit în afara taberei; toți aceia care l-au auzit să-și pună mâinile pe capul lui și întreaga adunare să-l omoare cu pietre.

15 Apoi să le spui israeliților: «Oricine Îl va blestema pe Dumnezeuul lui își va purta pedeapsa pentru păcatul lui.

16 Cine va huli Numele Domnului va fi omorât; toată adunarea să-l omoare cu pietre. Atât străinii, cât și băștinașii care vor huli Numele Meu, să fie omorâți.

17 Cine va ucide un om să fie pedepsit cu moartea.

18 Cine va omorî un animal va trebui să dea altul în loc: viață pentru viață.

19 Dacă un om va răni pe semenul său, să i se facă așa cum a făcut el:

20 rană pentru rană, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte; să i se facă aceeași rană pe care a făcut-o el semenului său.

21 Cel ce va omorî un animal va trebui să dea altul în loc, însă cel ce va ucide un om să fie pedepsit cu moartea.

22 Să aveți aceeași lege atât pentru străin, cât și pentru băștinaș, căci Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.»“

23 Moise le-a spus israeliților aceste cuvinte; ei au scos în afara taberei pe cel ce hulise și l-au omorât cu pietre. Israeliții au făcut așa cum i-a poruncit Domnul lui Moise.

25 Reglementări privind celebrarea anului sabatic

1 Domnul i-a zis lui Moise pe muntele Sinai:

2 „Spune-le israeliților: «Când veți intra în țara pe care v-o dau, pământul să țină un Sabat în cinstea Domnului.

3 Șase ani să-ți semeni ogorul și șase ani să-ți tai via și să-i strângi roadele,

4 dar în al șaptelea an să ții un Sabat deplin pentru pământ, un Sabat în cinstea Domnului: să nu-ți semeni ogorul și să nu-ți tai via.

5 Să nu culegi ce va ieși după seceriș și să nu aduni strugurii viei tale netăiate; să fie un an de odihnă pentru pământ.

6 Să mănânci ceea ce va ieși de la sine din pământ în timpul anului de odihnă, atât tu, cât și sclavul sau sclava ta, zilerul, pelerinul,

7 vitele tale și animalele sălbatice din țară; tot ce va ieși din pământ să vă slujească drept hrană.

Reglementări privind celebrarea anului de veselie

8 Să numeri șapte rânduri de sabbat al anilor, adică de șapte ori șapte ani; așadar șapte rânduri de sabbat al anilor sunt patruzeci și nouă de ani.

9 Apoi să pui să se sune tare din trâmbiță; în ziua a zecea a lunii a șaptea, în Ziua Ispășirii, să se sune din trâmbiță în toată țara.

10 Să sfințiți cel de-al cincizecilea an și să vestiți libertatea în toată țara pentru toți locuitorii ei. Acesta să fie pentru voi anul de veselie: fiecare din voi să se întoarcă la proprietatea lui și fiecare din voi să se întoarcă la clanul lui.

11 Anul al cincizecilea să fie pentru voi anul de veselie: să nu semănați, să nu culegeți ce crește după seceriș și să nu culegeți viile netăiate.

12 Acesta este anul de veselie – să fie sfânt pentru voi; să mâncați doar ceea ce va crește de la sine pe ogor.

13 În acest an de veselie să vă întoarceți, fiecare din voi, la proprietatea voastră.

14 Când veți vinde ceva semenului vostru sau când veți cumpăra de la semenul vostru, să nu vă înșelați unul pe altul.

15 Când veți cumpăra de la semenul vostru, să plătiți socotind anii de la anul de veselie, iar cel care vă va vinde să ceară un preț, ținând cont de anii care mai rămân pentru cules.

16 Dacă anii sunt mulți, atunci să ridici prețul, iar dacă anii sunt puțini, să scazi prețul, pentru că ți se vinde un anumit număr de secerișuri.

17 Să nu vă înșelați unul pe altul, ci să vă temeți de Dumnezeul vostru. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.

18 Să împliniți poruncile Mele, să păziți legile Mele și să le înfăptuiți, ca să trăiți în siguranță în țară.

19 Țara își va da rodul, iar voi veți mânca și veți trăi în siguranță în ea.

20 Dacă vă veți întreba ce veți mânca în al șaptelea an, deoarece nu semănați și nu vă strângeți roadele,

21 atunci să știți că Eu vă voi da binecuvântarea Mea în al șaselea an într-o asemenea măsură, încât pământul va da roade pentru trei ani.

22 Când veți semăna în al optulea an, veți mânca tot din roadele vechi; până în al nouălea an, până la noile roade, veți mânca tot din cele vechi.

23 Pământul să nu fie vândut pe veci, pentru că țara este a Mea, iar voi sunteți străini și peregrini înaintea Mea.

24 De aceea, în toată țara pe care o veți stăpâni, să dați dreptul de răscumpărare pentru pământuri.

25 Dacă unul dintre cei din poporul tău va săraci și își va vinde o parte din proprietatea lui, cel ce are dreptul de răscumpărare, adică ruda lui cea mai apropiată, va trebui să vină și să răscumpere ceea ce el a vândut.

26 Dacă omul nu are pe nimeni care să răscumpere, dar ajunge el însuși în stare să poată face răscumpărarea,

27 atunci să socotească anii de la vânzare și să dea înapoi cumpărătorului diferența, după care se poate întoarce la proprietatea lui.

28 Dar dacă nu poate să facă răscumpărarea, atunci ceea ce a vândut să rămână la cumpărător până la anul de veselie; în anul de veselie cumpărătorul va

trebuie să iasă din ea și astfel el se va putea întoarce la proprietatea lui.

29 Dacă cineva va vinde o casă de locuit, aflată într-o cetate înconjurată cu ziduri, aceasta va putea fi răscumpărată în timp de un an de la vânzare; dreptul de răscumpărare este de un an.

30 Dacă nu este răscumpărată înainte de împlinirea unui an întreg, casa din cetatea înconjurată cu ziduri să rămână pentru totdeauna a cumpărătorului și a urmașilor lui; să nu iasă din ea în anul de veselie.

31 Casele din satele care nu sunt înconjurate cu ziduri vor fi privite la fel ca și ogoarele țării; ele vor putea fi răscumpărate, iar cumpărătorul va trebui să le restituie în anul de veselie.

32 Cât despre cetățile leviților, leviții vor avea pentru totdeauna dreptul de răscumpărare asupra caselor din cetățile lor.

33 Dacă un om cumpără o casă de la leviți, casa care a fost vândută în cetatea lor să fie restituită în anul de veselie, întrucât casele din cetățile leviților sunt proprietatea lor în mijlocul israeliților.

34 Dar ogoarele din jurul cetăților leviților nu pot fi vândute, pentru că sunt proprietatea lor pentru totdeauna.

35 Dacă unul dintre cei din poporul tău sărăcește și devine dependent de tine, tu să-l ajuți ca și cum ar fi un străin sau un pelerin; să-l lași să locuiască la tine.

36 Să nu iei nici un fel de dobândă de la el, ci temete de Dumnezeu; lasă-l pe fratele tău să locuiască împreună cu tine.

37 Să nu-i împrumuți argint cu dobândă și să nu-i dai mâncare pe camătă.

38 Eu sunt Domnul, Dumnezeuul tău, Care te-am scos din țara Egiptului ca să-ți dau Canaanul și să fiu Dumnezeuul tău.

39 Dacă unul dintre cei din poporul tău sărăcește și îți se vinde, să nu-l obligi să lucreze ca sclav.

40 Să rămână la tine ca ziler sau ca pelerin. Să te slujească până la anul de veselie.

41 Atunci va putea pleca de la tine împreună cu copiii lui și astfel se va putea întoarce la clanul lui și la proprietatea părinților lui.

42 Căci ei sunt sclavii Mei pe care i-am scos din țara Egiptului; să nu fie vânduți cum se vând sclavii.

43 Să nu-i stăpânești cu asprime, ci teme-te de Dumnezeu.

44 Cât despre sclavii și slavele pe care poate vrei să îi ai, îi poți cumpăra dintre neamurile din jur.

45 Poți să-i iei și dintre fiii peregrinilor care vor locui la tine sau dintre cei din clanurile lor care se vor naște în țara voastră; ei pot fi proprietatea voastră.

46 Îi puteți lăsa ca moștenire copiilor voștri, iar aceștia să-i moștenească ca pe o proprietate. Ei vor fi sclavii voștri pe viață. Cât despre israeliți, frații voștri, nici unul din voi să nu stăpânească peste altul cu asprime.

47 Dacă un străin sau un pelerin se îmbogățește, iar unul din frații voștri sărăcește lângă el și se vinde străinului sau pelerinului sau vreunui din clanul străinului,

48 după ce s-a vândut, el mai poate fi răscumpărat. Să-l răscumpere una din rudele sale;

49 atât unchiul său, cât și fiul unchiului său sau orice rudă apropiată din clanul lui vor putea să-l răscumpere; sau dacă poate, să se răscumpere singur.

50 Să facă socoteala cu cel ce l-a cumpărat. Prețul eliberării sale să fie socotit după numărul de ani, din anul în care a fost vândut până la anul de veselie; perioada în care a fost cu proprietarul va fi prețuită la fel ca perioada prețuită în cazul unui lucrător plătit.

51 Dacă mai rămân însă mulți ani până la anul de veselie, în funcție de numărul lor, el va plăti pentru răscumpărarea lui o parte din argintul cu care a fost cumpărat.

52 Dacă mai sunt puțini ani până la anul de veselie, atunci să le facă socoteala și să-și plătească răscumpărarea în funcție de acești ani.

53 Acesta va fi pentru cumpărătorul său ca un lucrător plătit cu anul; deci să nu se poarte cu asprime cu el sub ochii tăi.

54 Dacă nu va fi răscumpărat în nici unul din aceste feluri, el și copiii lui să fie eliberați la anul de veselie.

55 Israeliții sunt robii Mei; ei sunt robii Mei pe care i-am scos din țara Egiptului. Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru.

26 *Binecuvântări în urma ascultării*

1 Să nu vă faceți idoli și să nu vă ridicați nici chip cioplit, nici stâlpi sacri; să nu așezați chipuri de piatră pe pământul țării voastre, ca să vă închinați înaintea lor, pentru că Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru.

2 Să țineți Sabatele Mele și să cinstiți Lăcașul Meu. Eu sunt Domnul.

3 Dacă veți urma hotărârile Mele, dacă veți păzi poruncile Mele și le veți împlini,

4 atunci vă voi da ploi la vreme, pământul își va da rodul lui și pomii câmpului își vor da roadele lor.

5 Secerișul va ține până la culesul viei, și culesul viei va ține până la semănat; veți mânca pâine din belșug și veți trăi în siguranță în țară.

6 Vă voi da pace în țară și astfel vă veți culca și nimeni nu vă va înspăimânta; voi nimici fiarele sălbatice din țară și sabia nu va trece prin țara voastră.

7 Veți urmări pe dușmanii voștri și ei vor cădea înaintea voastră loviți de sabie.

8 Cinci dintre voi vor urmări o sută și o sută vor urmări zece mii; dușmanii voștri vor cădea înaintea voastră loviți de sabie.

9 Mă voi întoarce spre voi, vă voi face roditori, vă voi înmulți și Îmi voi ține legământul Meu cu voi.

10 Veți mânca din grâul vechi și va trebui să scoateți afară pe cel vechi pentru a-i face loc celui nou.

11 Îmi voi așeza Locuința în mijlocul vostru și nu vă voi urî.

12 Voi umbla printre voi și voi fi Dumnezeuul vostru, iar voi veți fi poporul Meu.

13 Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru, Care v-am scos din țara Egiptului ca să nu mai fiți sclavii egiptenilor. Eu am rupt legăturile jugului vostru și v-am făcut să mergeți cu capul ridicat.

Blesteme în urma neascultării

14 Dar dacă nu Mă veți asculta și nu veți împlini toate aceste porunci,

15 dacă veți disprețui hotărârile Mele și veți urî legile Mele până într-acolo, încât nu veți mai împlini toate poruncile Mele, ci veți rupe legământul Meu,

16 iată ce vă voi face: voi aduce groaza peste voi; tifosul și frigurile vor face să vi se stingă ochii și să piară viața din voi. Vă veți semăna degeaba sămânța, căci o vor mânca dușmanii voștri.

17 Îmi voi întoarce fața împotriva voastră și veți fi biruiți de dușmanii voștri; cei ce vă urăsc vă vor stăpâni și veți fugi chiar și când nu veți fi urmăriți.

18 Dacă în ciuda acestor lucruri nu Mă veți asculta, voi continua și Eu să vă pedepsesc de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.

19 Voi frânge mândria puterii voastre, vă voi face cerul ca fierul și pământul ca bronzul.

20 Vi se va risipi puterea fără rost: pământul vostru nu-și va mai da rodul și pomii din țară nu-și vor mai da roadele.

21 Dacă și după aceasta veți continua să-Mi fiți potrivnici și nu veți voi să Mă ascultați, atunci vă voi lovi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.

22 Voi trimite fiarele sălbatice împotriva voastră, care vă vor lăsa fără copii și vă vor nimici vitele; ele vă vor împuțina și astfel drumurile voastre vor rămâne pustii.

23 Dacă nici după aceste pedepse nu vă veți lăsa disciplinați de Mine, ci Îmi veți fi potrivnici,

24 atunci și Eu vă voi fi potrivnic: vă voi lovi înșeptit pentru păcatele voastre.

25 Voi aduce sabia împotriva voastră, care va răzbuna legământul călcat; dacă vă veți aduna în cetățile voastre voi trimite molima printre voi și veți fi dați în mâinile dușmanilor voștri.

26 Când voi aduce lipsă de pâine, zece femei vă vor coace pâine într-un singur cuptor și vă vor da pâinea cu cântarul; dar, cu toate că o veți mânca, tot nu vă veți sătura.

27 Dacă nici după acestea nu Mă veți asculta, ci Îmi veți fi potrivnici,

28 atunci și Eu, în mânia Mea, vă voi fi potrivnic. Eu Însumi vă voi pedepsi înșeptit pentru păcatele voastre.

29 Vă veți hrăni cu carnea fiilor și a fiicelor voastre.

30 Vă voi nimici locurile înalte și vă voi dărâma stâlpii închinați soarelui; voi arunca trupurile voastre moarte peste trupurile moarte ale idolilor voștri și Eu Însumi vă voi urî.

31 Voi lăsa pustii cetățile voastre, vă voi pustii sanctuarele și nu-Mi voi mai găsi plăcere în mireasma jertfelor voastre.

32 Vă voi devasta țara, astfel încât dușmanii voștri care vor veni să locuiască în ea vor rămâne încremeniți văzând-o.

33 Vă voi împrăștia printre neamuri și voi scoate sabia împotriva voastră; țara vă va fi pustii și cetățile vă vor rămâne pustii.

34 Astfel țara se va bucura de Sabatele ei în perioada în care va rămâne pustie, însă voi veți fi în țara dușmanilor voștri; țara se va odihni și se va bucura de Sabatele ei.

35 Tot timpul cât va fi pustie se va odihni cum nu s-a putut odihni în zilele de Sabat din perioada când locuiați în ea.

36 Cât despre cei care vor supraviețui, le voi trimite frica în inimi în țara dușmanilor lor; foșnetul unei frunze luate de vânt îi va pune pe fugă; vor fugi cum fuge cineva de sabie și vor cădea, deși nimeni nu-i va urmări.

37 Se vor prăvăli unii peste alții ca înaintea sabiei, deși nimeni nu-i urmărește; și nu veți avea nici o putere ca să vă împotriviți dușmanilor voștri.

38 Veți pieri între neamuri și țara dușmanilor voștri vă va mânca.

39 Aceia dintre voi care vor supraviețui se vor stinge în țara dușmanilor voștri din cauza fărădelegilor lor; se vor stinge și din cauza fărădelegilor părinților lor.

40 Dar dacă ei își vor mărturisi fărădelegile lor și fărădelegile părinților lor, păcatele pe care le-au săvârșit împotriva Mea și, de asemenea, felul în care Mi-au fost potrivnici

41 – păcate din cauza cărora și Eu le-am fost potrivit și i-am dus în țara dușmanilor lor – dacă inima lor necircumcisă se va smeri și ei își vor recunoaște vinovăția,

42 atunci Îmi voi aduce aminte de legământul Meu cu Iacov, Îmi voi aduce aminte de legământul Meu cu Isaac și de legământul Meu cu Avraam și Îmi voi aduce aminte de țară.

43 Țara însă va fi părăsită de ei și se va bucura de Sabatele ei în perioada în care va rămâne pustie, iar ei își vor accepta pedeapsa, căci au disprețuit poruncile Mele și sufletul lor a urât hotărârile Mele.

44 Dar, cu toate acestea, chiar și atunci când vor fi în țara dușmanilor lor, nu-i voi izgoni și nu-i voi lepăda până acolo, încât să-i nimicesc și să rup legământul Meu cu ei, căci Eu sunt Domnul, Dumnezeuul lor.

45 Ci Îmi voi aduce aminte, spre binele lor, de legământul pe care l-am făcut cu strămoșii lor, legământ prin care i-am scos din țara Egiptului, în văzul neamurilor, ca să fiu Dumnezeuul lor. Eu sunt Domnul.»

46 Acestea sunt hotărârile, poruncile și legile pe care Domnul le-a statornicit între El și israeliți la muntele Sinai, prin Moise.

27 *Răscumpărarea lucrurilor închinare Domnului*

1 Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Spune-le israeliților: «Când un om va închina Domnului anumite persoane printr-un jurământ deosebit, să o facă după evaluarea ta;

3 dacă este vorba despre un bărbat cu vârsta cuprinsă între douăzeci și șaiszeci de ani, atunci evaluarea ta să fie de cincizeci de șecheli de argint, după șechelul Lăcașului.

4 Dacă este o femeie, atunci evaluarea ta să fie de treizeci de șecheli.

5 Dacă are între cinci și douăzeci de ani, evaluarea ta să fie de douăzeci de șecheli pentru un băiat și de zece șecheli pentru o fată.

6 Dacă are între o lună și cinci ani, evaluarea ta să fie de cinci șecheli de argint pentru un băiat și de trei șecheli de argint pentru o fetiță.

7 Dacă omul are șaiszeci de ani sau mai mult, atunci evaluarea ta pentru un bărbat să fie de cincisprezece șecheli, iar pentru o femeie să fie de zece șecheli.

8 Dacă este prea sărac ca să poată plăti evaluarea ta, atunci să se ducă la preot și preotul să-i facă o altă evaluare; preotul să facă o evaluare potrivit cu mijloacele pe care le are cel ce a făcut jurământul.

9 Dacă este vorba de animale care pot fi aduse ca jertfe Domnului, tot ceea ce va fi oferit Domnului să fie privit ca ceva sfânt.

10 Nu va avea voie să înlocuiască animalul și nici să schimbe unul bun pe altul rău sau unul rău pe altul bun; dacă un animal este înlocuit cu un altul, atunci și unul, și celălalt vor fi considerați sfinți.

11 Dacă este vorba de un animal necurat, care nu poate fi adus ca jertfă Domnului, animalul să fie adus înaintea preotului.

12 Preotul să-l evalueze să vadă dacă e bun sau rău; va rămâne la evaluarea făcută de preot.

13 Dacă vrea să-l răscumpere, să mai adauge o cincime la evaluarea lui.

14 Dacă un om îi va închina Domnului locuința sa, preotul s-o evalueze să vadă dacă e bună sau rea; va rămâne la evaluarea făcută de preot.

15 Dacă cel care și-a închinat Domnului locuința vrea să o răscumpere, va trebui să adauge o cincime la evaluarea ei și va fi a lui.

16 Dacă un om îi va închina Domnului o parcelă de pământ din moșia lui, evaluarea ei să fie făcută ținând cont de sămânța necesară cultivării ei:

cincizeci de șecheli de argint la un homer de sămânță de orz.

17 Dacă va închina ogorul în anul de veselie, acesta să rămână la evaluarea ta,

18 dar dacă va închina ogorul după anul de veselie, atunci preotul să-i socotească prețul în funcție de anii care mai rămân până la anul de veselie, după care să-l scadă din evaluarea ta.

19 Dacă cel care închină ogorul, va dori vreodată să-l răscumpere, atunci va trebui să adauge o cincime la prețul evaluării tale și ogorul va fi al lui.

20 Dar dacă nu va dori să-și răscumpere ogorul sau dacă îl va vinde altui om, atunci nu va mai putea fi răscumpărat.

21 În anul de veselie, când ogorul va fi eliberat, el va fi pus deoparte pentru Domnul ca un ogor închinat Lui; el va fi proprietatea preotului.

22 Dacă cineva închină Domnului un ogor pe care l-a cumpărat, care nu este parte din moșia lui,

23 preotul să socotească cât trebuie să fie prețul până la anul de veselie, iar el să plătească în aceeași zi evaluarea ta, ca un lucru închinat Domnului.

24 În anul de veselie ogorul acela să fie dat înapoi celui de la care fusese cumpărat, din moșia căruia făcea parte.

25 Toate evaluările să fie făcute după șechelul Lăcașului, care are douăzeci de ghere.

26 Nimeni nu va putea închina Domnului întâiul născut al animalelor, deoarece el aparține deja Domnului ca întâi născut; fie bou, fie oaie, este al Domnului.

27 Dacă este vorba însă de un animal necurat, atunci să-l răscumpere după evaluarea ta și să adauge o cincime la ea; dacă nu va fi răscumpărat, să fie vândut după evaluarea ta.

28 Nici un lucru închinat, pe care un om îl poate închina Domnului din tot ce are, fie om, fie animal, fie vreun ogor din moșia lui, nu va putea fi vândut sau răscumpărat; tot ce va fi închinat astfel va fi considerat preasfânt pentru Domnul.

29 Nici un om dat spre nimicire nu va putea fi răscumpărat, ci va fi omorât.

30 Toate zeciuiele din pământ, fie din sămânța pământului, fie din rodul pomilor, sunt ale Domnului; ele sunt închinare Domnului.

31 Dacă un om va dori să răscumpere ceva din zeciuiala sa, să mai adauge o cincime la ea.

32 Toate zeciuiele din cirezi sau din turme, tot ce va trece pe sub toiagul păstorului să fie închinat Domnului.

33 Să nu se cerceteze dacă animalul este bun sau rău și nici să nu se înlocuiască; dacă-l va înlocui cineva, atunci ambele animale vor fi sfinte, atât animalul înlocuit, cât și celălalt și nu vor putea fi răscumpărate.»“

34 Acestea sunt poruncile pe care Domnul i le-a dat lui Moise pe muntele Sinai, pentru poporul Israel.

NUMERI

1 *Primul recensământ al lui Israel*

1 Domnul i-a vorbit lui Moise în pustia Sinai, în Cortul Întâlnirii, în prima zi a celei de-a doua luni, în al doilea an după ce au ieșit din țara Egiptului. El i-a zis:

2 „Faceți numărătoarea întregii adunări a israeliților, după clanurile și familiile lor, înscriind pe fiecare bărbat în parte după numele său,

3 pe toți aceia din Israel de la douăzeci de ani în sus, care sunt în stare să meargă la război. Tu și Aaron să-i numărați potrivit oștirilor lor.

4 Să fie cu voi câte un bărbat din fiecare seminție, fiecare – căpetenia familiei lui.

5 Acestea sunt numele bărbaților care vor trebui să fie împreună cu voi: din Ruben: Elițur, fiul lui Ședeur,

6 din Simeon: Șelumiel, fiul lui Țurișadai;

7 din Iuda: Nahșon, fiul lui Aminadab;

8 din Isahar: Netanel, fiul lui Țuar;

9 din Zabulon: Eliab, fiul lui Helon;

10 din fiii lui Iosif – din Efraim: Elișama, fiul lui Amihud; din Manase: Gamaliel, fiul lui Pedahțur;

11 din Beniamin: Abidan, fiul lui Ghidoni;

12 din Dan: Ahiezer, fiul lui Amișadai;

13 din Așer: Paghiel, fiul lui Ocran;

14 din Gad: Eliasaf, fiul lui Deuel;

15 din Neftali: Ahira, fiul lui Enan.“

16 Aceștia au fost cei aleși din adunare, conducătorii semințiilor strămoșilor lor, căpeteniile miilor lui Israel.

17 Moise și Aaron i-au luat pe acești bărbați, care au fost desemnați

18 și, în prima zi a celei de-a doua luni, au convocat întreaga adunare. Poporul s-a înscris pe clanuri și familii, înscriind numele celor de la douăzeci de ani în sus, pe fiecare în parte,

19 așa cum i-a poruncit Domnul lui Moise. Așa i-a numărat el în pustia Sinai.

20 Urmașii fiilor lui Ruben, întâiul născut al lui Israel, după clanurile și familiile lor, înscriși după numele fiecărui bărbat de la douăzeci de ani în sus, toți aceia care erau în stare să meargă la război –

21 cei numărați din seminția lui Ruben – au fost patruzeci și șase de mii cinci sute.

22 Urmașii fiilor lui Simeon, după clanurile și familiile lor, toți aceia care au fost înscriși după

numele fiecărui bărbat de la douăzeci de ani în sus, toți aceia care erau în stare să meargă la război –
23 cei numărați din seminția lui Simeon – au fost cincizeci și nouă de mii trei sute.

24 Urmașii fiilor lui Gad, după clanurile și familiile lor, înscriși după numele celor de la douăzeci de ani în sus, toți aceia care erau în stare să meargă la război –

25 cei numărați din seminția lui Gad – au fost patruzeci și cinci de mii șase sute cinci zeci.

26 Urmașii fiilor lui Iuda, după clanurile și familiile lor, înscriși după numele celor de la douăzeci de ani în sus, toți aceia care erau în stare să meargă la război –

27 cei numărați din seminția lui Iuda – au fost șaptezeci și patru de mii șase sute.

28 Urmașii fiilor lui Isahar, după clanurile și familiile lor, înscriși după numele celor de la douăzeci de ani în sus, toți aceia care erau în stare să meargă la război –

29 cei numărați din seminția lui Isahar – au fost cincizeci și patru de mii patru sute.

30 Urmașii fiilor lui Zabulon, după clanurile și familiile lor, înscriși după numele celor de la douăzeci de ani în sus, toți aceia care erau în stare să meargă la război –

31 cei numărați din seminția lui Zabulon – au fost cincizeci și șapte de mii patru sute.

32 Fiii lui Iosif, mai exact urmașii fiilor lui Efraim, după clanurile și familiile lor, înscriși după numele celor de la douăzeci de ani în sus, toți aceia care erau în stare să meargă la război –

33 cei numărați din seminția lui Efraim – au fost patruzeci de mii cinci sute.

34 Urmașii fiilor lui Manase, după clanurile și familiile lor, înscriși după numele celor de la douăzeci de ani în sus, toți aceia care erau în stare să meargă la război –

35 cei numărați din seminția lui Manase – au fost treizeci și două de mii două sute.

36 Urmașii fiilor lui Beniamin, după clanurile și familiile lor, înscriși după numele celor de la douăzeci de ani în sus, toți aceia care erau în stare să meargă la război –

37 cei numărați din seminția lui Beniamin – au fost treizeci și cinci de mii patru sute.

38 Urmașii fiilor lui Dan, după clanurile și familiile lor, înscriși după numele celor de la douăzeci de ani în sus, toți aceia care erau în stare să meargă la război –

39 cei numărați din seminția lui Dan – au fost șaiszeci și două de mii șapte sute.

40 Urmașii fiilor lui Așer, după clanurile și familiile lor, înscriși după numele celor de la douăzeci de ani în sus, toți aceia care erau în stare să meargă la război –

41 cei numărați din seminția lui Așer – au fost patruzeci și unu de mii cinci sute.

42 Urmașii fiilor lui Neftali, după clanurile și familiile lor, înscriși după numele celor de la douăzeci de ani în sus, toți aceia care erau în stare să meargă la război –

43 cei numărați din seminția lui Neftali – au fost cincizeci și trei de mii patru sute.

44 Aceștia sunt cei care au fost numărați, pe care Moise și Aaron i-au numărat cu ajutorul conducătorilor lui Israel, cei doisprezece oameni, fiecare reprezentând propria lui familie.

45 Deci toți israeliții care au fost numărați după familiile lor, de la douăzeci de ani în sus, toți aceia din Israel, care erau în stare să meargă la război,

46 toți cei ieșiți la numărătoare au fost șase sute trei mii cinci sute cinci zeci.

47 Leviții, după seminția strămoșilor lor, n-au fost numărați împreună cu ei.

Deosebirea leviților

48 Domnul îi zise lui Moise:

49 „Să nu numeri seminția lui Levi și să nu îi ții socoteala în mijlocul celorlalți israeliți;

50 dă în grija leviților Tabernaculul Mărturiei, toate uneltele lui și tot ce ține de el; ei trebuie să poarte Tabernaculul și toate uneltele lui, să aibă grijă de el și să-și facă tabăra în jurul lui.

51 Când Tabernaculul urmează să fie mutat, leviții trebuie să-l strângă, iar când Tabernaculul urmează să fie întins, leviții să-l înalțe. Străinul care se va apropia să fie omorât.

52 Ceilalți israeliți să se așeze fiecare în tabăra lui, fiecare bărbat sub steagul său, potrivit oștirilor lor.

53 Dar leviții să-și facă tabăra în jurul Tabernaculului Mărturiei, ca să nu izbucnească mânia Mea împotriva adunării israeliților; leviții să aibă în pază Tabernaculul Mărturiei.“

54 Israeliții au făcut întocmai; ei au făcut așa cum Domnul i-a poruncit lui Moise.

2 Ordinea așezării taberei și a mărșăluirii

1 Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aaron:

2 „Israeliții să-și facă tabăra în jurul Cortului Întâlnirii, la o oarecare distanță de el, fiecare bărbat lângă steagul lui, alături de însemnele familiei lui.

3 În partea de răsărit să fie oștirile taberei lui Iuda, lângă steagul lor. Conducătorul fiilor lui Iuda este Nahșon, fiul lui Aminadab,

4 a cărui oștire este alcătuită din șaptezeci și patru de mii șase sute de oameni.

5 Seminția lui Isahar să-și facă tabăra lângă ei. Conducătorul fiilor lui Isahar este Netanel, fiul lui Țuar,

6 a cărui oștire este alcătuită din cinci zeci și patru de mii patru sute de oameni.

7 Apoi – seminția lui Zabulon. Conducătorul fiilor lui Zabulon este Eliab, fiul lui Helon,

8 a cărui oștire este alcătuită din cincizeci și șapte de mii patru sute de oameni.

9 Toți cei din tabăra lui Iuda ieșiți la numărătoare potrivit oștirilor lor, sunt o sută optzeci și șase de mii patru sute. Ei să pornească primii.

10 În partea de sud să fie oștirile taberei lui Ruben, lângă steagul lor. Conducătorul fiilor lui Ruben este Elițur, fiul lui Ședeur,

11 a cărui oștire este alcătuită din patruzeci și șase de mii cinci sute de oameni.

12 Lângă el să-și facă tabăra seminția lui Simeon. Conducătorul fiilor lui Simeon este Șelumiel, fiul lui Țurișadai,

13 a cărui oștire este alcătuită din cincizeci și nouă de mii trei sute de oameni.

14 Apoi – seminția lui Gad. Conducătorul fiilor lui Gad este Eliasaf, fiul lui Deuel,

15 a cărui oștire este alcătuită din patruzeci și cinci de mii șase sute cincizeci.

16 Toți cei din tabăra lui Ruben ieșiți la numărătoare potrivit oștirilor lor, sunt o sută cincizeci și unu de mii patru sute cincizeci de oameni. Ei să pornească în al doilea rând.

17 Apoi să pornească Cortul Întâlnirii împreună cu tabăra leviților, care este în mijlocul celorlalte tabere; ei să pornească în aceeași ordine în care și-au făcut tabăra, fiecare la rând, potrivit steagului lor.

18 În partea de apus să fie oștirile taberei lui Efraim, lângă steagul lor. Conducătorul fiilor lui Efraim este Elișama, fiul lui Amihud,
19 a cărui oștire este alcătuită din patruzeci de mii cinci sute de oameni.
20 După el să fie seminția lui Manase. Conducătorul fiilor lui Manase este Gamaliel, fiul lui Pedahțur,
21 a cărui oștire este alcătuită din treizeci și două de mii două sute de oameni.
22 Apoi – seminția lui Benjamin. Conducătorul fiilor lui Benjamin este Abidan, fiul lui Ghidoni,
23 a cărui oștire este alcătuită din treizeci și cinci de mii patru sute de oameni.
24 Toți cei din tabăra lui Efraim ieșiți la numărătoare potrivit oștirilor lor, sunt o sută opt mii o sută de oameni. Ei să pornească în al treilea rând.
25 În partea de nord să fie oștirile taberei lui Dan, lângă steagul lor. Conducătorul fiilor lui Dan este Ahiezer, fiul lui Amișadai,
26 a cărui oștire este alcătuită din șaizeci și două de mii șapte sute de oameni.
27 Seminția lui Așer să-și facă tabăra lângă el. Conducătorul fiilor lui Așer este Paghiel, fiul lui Ocran,
28 a cărui oștire este alcătuită din patruzeci și unu de mii cinci sute de oameni.
29 Apoi – seminția lui Neftali. Conducătorul fiilor lui Neftali este Ahira, fiul lui Enan,
30 a cărui oștire este alcătuită din cincizeci și trei de mii patru sute de oameni.
31 Toți cei din tabăra lui Dan ieșiți la numărătoare potrivit oștirilor lor, sunt o sută cincizeci și șapte de mii șase sute de oameni. Ei să pornească ultimii alături de steagurile lor.“
32 Aceasta a fost numărătorea israeliților, potrivit caselor părinților lor; numărul total al celor din tabere, potrivit oștirilor lor, a fost de șase sute trei mii cinci sute cincizeci de oameni.
33 Leviții nu au fost numărați împreună cu ceilalți israeliți, căci așa îi poruncise Domnul lui Moise.
34 Israeliții au făcut așa cum i-a poruncit Domnul lui Moise. Ei și-au așezat tabăra potrivit steagurilor lor și au pornit în același fel, fiecare după clanurile și familiile lor.

3 *Responsabilitățile leviților*

1 Aceștia sunt urmașii lui Aaron și ai lui Moise, de pe vremea când Domnul a vorbit cu Moise pe muntele Sinai.
2 Acestea sunt numele fiilor lui Aaron: Nadab, întâiul născut, Abihu, Elazar și Itamar;
3 acestea sunt numele fiilor lui Aaron, preoții care au primit ungerea, pe care el i-a investit în slujba preoției.
4 Nadab și Abihu au murit înaintea Domnului în pustia Sinai, atunci când au adus foc străin înaintea Domnului; ei n-au avut copii. Elazar și Itamar au slujit ca preoți în prezența tatălui lor Aaron.
5 Domnul i-a zis lui Moise:
6 „Adu-i pe cei din seminția lui Levi și pune-i înaintea preotului Aaron ca să-i slujească.
7 Ei să-l ajute în lucrurile pe care le are de făcut pentru el și pentru întreaga adunare înaintea Cortului Întâlnirii, slujind la Tabernacul;
8 atunci când slujesc la Tabernacul, ei trebuie să aibă grijă de toate lucrurile din Cortul Întâlnirii și să ajute la ceea ce li s-a poruncit israeliților să facă.
9 Să-i încredințați pe leviți lui Aaron și urmașilor săi; ei sunt aceia dintre israeliți care trebuie să-i fie încredințați lui cu totul.
10 Să-i pui pe Aaron și pe urmașii lui să-și păzească preoția, iar străinul care se va apropia să fie omorât.“

Leviții și întâii născuți ai lui Israel

11 Domnul i-a mai zis lui Moise:
12 „Iată că i-am luat pe leviți din mijlocul israeliților, în locul tuturor întâilor născuți care li se nasc israeliților. Leviții vor fi ai Mei,
13 pentru că toți întâii născuți sunt ai Mei; când i-am lovit cu moartea pe toți întâii născuți din țara Egiptului, Mi i-am pus deoparte pe toți întâii născuți din Israel, atât dintre oameni, cât și dintre animale; ei vor fi ai Mei. Eu sunt Domnul.“
14 Domnul i-a vorbit lui Moise în pustia Sinai și i-a zis:
15 „Numără-i pe leviți după familiile și clanurile lor. Să numeri fiecare bărbat de la vârsta de o lună în sus.“
16 Moise i-a numărat după Cuvântul Domnului, așa cum i s-a poruncit.
17 Acestea sunt numele fiilor lui Levi: Gherson, Chehat și Merari.

18 Acestea sunt numele fiilor lui Gherșon, potrivit clanurilor lor: Libni și Șimei.

19 Fiii lui Chehat, potrivit clanurilor lor: Amram, Ițhar, Hebron și Uziel.

20 Iar fiii lui Merari, potrivit clanurilor lor: Mahli și Muși. Acestea sunt clanurile leviților, potrivit familiilor lor.

21 Din Gherșon provin clanul lui Libni și clanul lui Șimei; acestea alcătuiesc clanurile gherșoniților.

22 Cei ieșiți la numărătoare, după ce au fost numărați toți bărbații de la vârsta de o lună în sus, erau în număr de șapte mii cinci sute.

23 Clanurile gherșoniților își făceau tabăra în spatele Tabernaculului, în partea de apus.

24 Căpetenia familiilor gherșoniților era Eliasaf, fiul lui Lael.

25 Responsabilitatea fiilor lui Gherșon în Cortul Întâlnirii era să aibă grijă de Tabernacul, de acoperitoarea cortului, de draperia de la intrarea în Cortul Întâlnirii,

26 de draperiile curții, de draperia de la intrarea în curtea dimprejurul Tabernaculului și a altarului și de funii.

27 Din Chehat provin clanul amramiților, clanul ițhariților, clanul hebroniților și clanul uzieliților; acestea alcătuiesc clanurile chehatiților.

28 După ce au fost numărați toți bărbații de la vârsta de o lună în sus, s-au găsit opt mii șase sute de bărbați care aveau grijă de lucrurile Lăcașului.

29 Clanurile chehatiților își făceau tabăra în partea de sud a Tabernaculului.

30 Căpetenia familiilor din clanurile chehatiților era Elițafan, fiul lui Uziel.

31 Responsabilitatea lor era să aibă grijă de chivot, masă, sfeșnic, altare, de uneltele Lăcașului cu care preoții își făceau slujba și de draperie.

32 Căpetenia conducătorilor leviților era Elazar, fiul preotului Aaron; el îi supraveghea pe cei care aveau grijă de Lăcaș.

33 Din Merari provin clanul lui Mahli și clanul lui Muși; acestea alcătuiesc clanurile lui Merari.

34 Cei ieșiți la numărătoare, după ce au fost numărați toți bărbații de la vârsta de o lună în sus, erau șase mii două sute de bărbați.

35 Căpetenia familiilor din clanurile lui Merari era Țuriel, fiul lui Abihail. Ei își făceau tabăra în partea de nord a Tabernaculului.

36 Responsabilitatea dată fiilor lui Merari era să aibă grijă de scândurile Tabernaculului, de drugi, stâlpi, pedestale și de toate uneltele ce țin de ele; **37** de asemenea, ei aveau grijă de stâlpii care împrejmuiau curtea, de pedestalele acestora, de țărugi și de funii.

38 Cei care-și făceau tabăra înaintea Tabernaculului, în partea de răsărit – chiar înaintea Cortului Întâlnirii, spre răsărit – erau Moise, Aaron și fiii lui Aaron. Ei aveau în grijă Lăcașul cu tot ce trebuia făcut pentru israeliți; oricine altcineva care se apropia era omorât.

39 Toți leviții pe care i-a numărat Moise și Aaron după porunca Domnului, potrivit clanurilor lor, și anume toți bărbații de la vârsta de o lună în sus, au fost douăzeci și două de mii.

40 Apoi Domnul i-a zis lui Moise: „Numără-i pe toți întâii născuți băieți ai israeliților, de la vârsta de o lună în sus, și fă o listă cu numele lor.

41 Pe leviți să-i iei pentru Mine – Eu sunt Domnul – în locul tuturor întâilor născuți ai israeliților, iar vitele leviților să le iei în locul tuturor întâilor născuți ai vitelor israeliților.“

42 Moise i-a numărat pe toți întâii născuți ai israeliților, așa cum i-a poruncit Domnul.

43 Toți întâii născuți băieți de la vârsta de o lună în sus, înscriși după numele lor, au fost douăzeci și două de mii două sute șaptezeci și trei.

44 După aceea, Domnul i-a zis lui Moise:

45 „Ia-i pe leviți în locul tuturor întâilor născuți ai israeliților, iar turmele leviților în locul turmelor acestora. Leviții vor fi ai Mei. Eu sunt Domnul.

46 Ca preț de răscumpărare pentru cei două sute șaptezeci și trei dintre întâii născuți ai israeliților, care trec peste numărul leviților,

47 să iei cinci șecheli pentru fiecare în parte, după șechelul Lăcașului (un șechel este douăzeci de ghere).

48 Să dai argintul acesta, cu care sunt răscumpărați cei ce trec peste numărul leviților, lui Aaron și fiilor săi.“

49 Moise a luat argintul pentru răscumpărare de la cei care erau peste numărul celor răscumpărați de leviți;

50 a luat argintul de la întâii născuți ai israeliților: o mie trei sute șizeci și cinci de șecheli, după șechelul Lăcașului.

51 Moise a dat argintul pentru răscumpărare lui Aaron și fiilor săi, după Cuvântul Domnului, așa cum Domnul i-a poruncit lui Moise.

4 *Responsabilitățile chehatiților*

1 Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron:

2 „Numărați-i pe fiii lui Chehat separat de ceilalți leviți, după clanurile și familiile lor,

3 de la vârsta de treizeci de ani până la vârsta de cincizeci de ani, pe toți aceia care sunt în stare să facă vreo lucrare la Cortul Întâlnirii.

4 Iată care este slujirea fiilor lui Chehat la Cortul Întâlnirii: să aibă grijă de lucrurile preasfinte.

5 În timp ce tabăra se pregătește de pornire, Aaron și fiii săi să intre, să dea jos draperia despărțitoare și să acopere Chivotul Mărturieii cu ea;

6 apoi să pună deasupra ei o învelitoare din piele de vițel de mare și să întindă peste aceasta o acoperitoare în întregime de culoare albastră, după care să pună drugii la loc.

7 Peste masa pâinii prezentării să întindă o acoperitoare de culoare albastră și să pună pe ea farfuriile, vasele pentru tămâie, ulcioarele și bolurile pentru jertfele de băutură; pâinea prezentării să fie, de asemenea, pe ea.

8 Apoi să întindă peste acestea o acoperitoare de culoare cărămizie, iar peste aceasta să pună o învelitoare din piele de vițel de mare, după care să pună drugii la loc.

9 Să ia o învelitoare de culoare albastră și să acopere sfeșnicul pentru luminat cu candelile lui, mucarnițele lui, tăvițele lui și toate vasele pentru untdelemn folosite la întrebuințarea lui;

10 să-l pună cu toate uneltele lui într-o învelitoare din piele de vițel de mare și să-l așeze pe targă.

11 Peste altarul de aur să întindă o acoperitoare de culoare albastră, iar peste aceasta să pună o învelitoare din piele de vițel de mare, după care să pună drugii la loc.

12 Apoi ei vor trebui să ia toate uneltele pentru slujire care sunt folosite în Lăcaș, să le pună într-o acoperitoare de culoare albastră, să le acopere cu o învelitoare din piele de vițel de mare și să le pună pe targă.

13 Să ia cenușa de pe altar și să întindă peste altar o acoperitoare de culoare purpurie;

14 să pună deasupra altarului toate uneltele lui care sunt folosite pentru slujire: fărâșele, furculițele, lopețile, vasele, toate uneltele altarului; să întindă

peste el o învelitoare din piele de vițel de mare și să îi pună drugii.

15 Când Aaron și fiii săi vor fi terminat de acoperit Lăcașul și toate lucrurile Lăcașului, iar tabăra va fi gata de pornire, fiii lui Chehat vor trebui să vină și să ducă aceste lucruri; dar să nu atingă nici unul din lucrurile sfinte pentru că vor muri. Acestea sunt lucrurile Cortului Întâlnirii pe care vor trebui să le ducă fiii lui Chehat.

16 Elazar, fiul preotului Aaron, va fi responsabil de untdelemnul pentru luminat, de tămâia mirositoare, de darul de mâncare continuu, de untdelemnul pentru ungere, de tot Tabernaculul cu tot ce este în el, de Lăcaș și de uneltele lui.“

17 După aceea, Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron:

18 „Aveți grijă de seminția clanurilor chehatiților, ca nu cumva să fie nimicită din mijlocul leviților.

19 Iată ce va trebui să faceți pentru ei, ca să trăiască și să nu moară atunci când se vor apropia de lucrurile sfinte: Aaron și fiii lui vor trebui să intre și să dea fiecăruia ceva de făcut sau de dus.

20 Fiii lui Chehat însă nu vor avea voie să intre și să se uite nici măcar o clipă la lucrurile sfinte, pentru că altfel vor muri.“

Responsabilitățile gherșoniților

21 Apoi Domnul i-a zis lui Moise:

22 „Numărați-i și pe fiii lui Gherșon după familiile și clanurile lor,

23 de la vârsta de treizeci de ani până la vârsta de cincizeci de ani, pe toți aceia care sunt în stare să facă vreo lucrare la Cortul Întâlnirii.

24 Iată care este slujba clanurilor gherșoniților, slujba pe care vor trebui s-o facă și ce anume vor trebui să ducă:

25 să ducă draperiile Tabernaculului, Cortul Întâlnirii cu învelitoarea lui, acoperitoarea din piei de vițel de mare care se pune deasupra, draperia de la intrarea în Cortul Întâlnirii,

26 draperiile curții, draperia de la intrarea pe poarta curții care înconjoară Tabernaculul și altarul, funiile lor și toate uneltele care țin de ele; ei să facă tot ce este nevoie cu privire la acestea.

27 Toată slujirea gherșoniților cu privire la tot ce trebuie să ducă și tot ce trebuie să facă, să fie făcută la porunca lui Aaron și a fiilor săi; să-i pui responsabili peste tot ce au de dus.

28 Aceasta este slujirea clanurilor gherșoniților în ce privește Cortul Întâlnirii; responsabilitățile lor să

fie sub supravegherea lui Itamar, fiul preotului Aaron.

Responsabilitățile merariților

29 Cu privire la fiii lui Merari, să-i numeri după clanurile și familiile lor,

30 de la vârsta de treizeci de ani până la vârsta de cincizeci de ani, pe oricine este în stare să facă vreo lucrare la Cortul Întâlnirii.

31 Acestea sunt lucrurile pe care trebuie să le ducă, aceasta este toată slujirea lor la Cortul Întâlnirii: scândurile Tabernaculului cu drugii lor, stâlpii, pedestalele,

32 stâlpii curții de jur împrejur, pedestalele lor, țărșii lor și funiile lor, toate uneltele lor și tot ce ține de acestea; să specificați exact numele lucrurilor pe care trebuie să le ducă.

33 Aceasta este slujirea clanurilor fiilor lui Merari, toată slujirea lor la Cortul Întâlnirii, sub supravegherea lui Itamar, fiul preotului Aaron.“

Numărul pe clanuri al leviților

34 Moise, Aaron și conducătorii adunării i-au numărat pe fiii lui Chehat, potrivit clanurilor și familiilor lor,

35 de la vârsta de treizeci de ani până la vârsta de cincizeci de ani, pe toți aceia care erau în stare să facă vreo lucrare la Cortul Întâlnirii;

36 numărul lor pe clanuri a fost de două mii șapte sute cincizeci.

37 Aceștia au fost cei ieșiți la numărătoare din clanurile chehatiților, toți aceia care puteau să slujească la Cortul Întâlnirii, pe care Moise și Aaron i-au numărat după porunca Domnului dată prin Moise.

38 Apoi au fost numărați gherșoniții potrivit clanurilor și familiilor lor,

39 de la vârsta de treizeci de ani până la vârsta de cincizeci de ani. Cei ce erau în stare să facă vreo lucrare la Cortul Întâlnirii,

40 numărați potrivit clanurilor și familiilor lor, au fost două mii șase sute treizeci de oameni.

41 Aceștia au fost cei ieșiți la numărătoare din clanurile gherșoniților, toți aceia care puteau să slujească la Cortul Întâlnirii, pe care Moise și Aaron i-au numărat după porunca Domnului.

42 După aceea, au fost numărați cei din clanurile fiilor lui Merari, potrivit clanurilor și familiilor lor,

43 de la vârsta de treizeci de ani până la vârsta de cincizeci de ani. Cei ce erau în stare să facă vreo lucrare la Cortul Întâlnirii,

44 numărați potrivit clanurilor lor, au fost trei mii două sute de oameni.

45 Aceștia au fost cei ieșiți la numărătoare din clanurile fiilor lui Merari, pe care Moise și Aaron i-au numărat după porunca Domnului dată prin Moise.

46 Toți leviții care au fost numărați, pe care Moise, Aaron și conducătorii lui Israel i-au numărat potrivit clanurilor și familiilor lor,

47 de la vârsta de treizeci de ani până la vârsta de cincizeci de ani, toți aceia care puteau să slujească și să ducă poverile de la Cortul Întâlnirii,

48 au fost în număr de opt mii cinci sute optzeci.

49 Ei au fost numărați după porunca dată de Domnul prin Moise, fiecăruia arătându-i-se ce trebuie să slujească și ce trebuie să ducă. Și astfel ei au fost numărați așa cum Domnul i-a poruncit lui Moise.

5 Curăția taberei

1 Apoi Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Poruncește-le israeliților să-i scoată afară din tabără pe toți leproșii, pe toți aceia care au vreo scurgere și pe oricine este necurat din cauză că a atins un mort.

3 Să-i scoateți afară atât pe bărbați, cât și pe femei; să-i scoateți afară din tabără ca nu cumva să pângărească tabăra, căci Eu locuiesc în mijlocul lor.“

4 Israeliții au făcut întocmai; ei i-au scos afară din tabără. Israeliții au făcut așa cum îi spusese Domnul lui Moise.

5 Domnul i-a mai zis lui Moise:

6 „Spune-le israeliților: «Când un bărbat sau o femeie cade într-unul din păcatele pe care le fac oamenii, săvârșind astfel o fărădelege împotriva Domnului, acel om este vinovat

7 și trebuie să-și mărturisească păcatul pe care l-a făcut. De asemenea, el trebuie să dea înapoi în întregime prețul pentru paguba făcută, să adauge încă o cincime la acest preț și să îl dea celui pe care l-a păgubit.

8 Dar dacă omul nu are nici o rudenie față de care să se facă restituirea pentru paguba făcută, atunci restituirea pentru paguba făcută să se întoarcă la Domnul și să fie a preotului, împreună cu berbecul pentru ispășire, cu care el trebuie să facă ispășire pentru acel om.

9 De asemenea, fiecare contribuție din toate darurile sfinte pe care israeliții le aduc la preot, să fie a preotului.

10 Darurile sfinte aduse de vreun om îi vor rămâne lui, iar ceea ce-i va da preotului va rămâne a preotului.»“

Testul pentru femeia bănuită de adulter

11 Apoi Domnul i-a zis lui Moise:

12 „Spune-le israeliților: «Dacă soția cuiva se abate de la calea cea dreaptă și îi este necredincioasă soțului ei,

13 dacă un altul se culcă cu ea, dar lucrul aceasta este ascuns de ochii soțului și astfel ea rămâne nedescoperită, cu toate că s-a pângărit, dacă nu există nici o mărturie împotriva ei și n-a fost prinsă în fapt,

14 dacă un duh de gelozie vine peste soțul ei și el începe să fie gelos pe soția lui care s-a pângărit sau dacă un duh de gelozie vine peste el și el începe să fie gelos pe soția lui, deși ea nu s-a pângărit,

15 atunci bărbatul trebuie să-și ducă soția la preot. El trebuie să aducă jertfa cerută pentru ea: a zecea parte dintr-o efă de făină de orz. Să nu toarne untdelemn pe ea și să nu pună tămâie, pentru că este un dar de mâncare pentru gelozie, un dar de descoperire, care descoperă o vină.

16 Apoi preotul s-o apropie și s-o pună să stea înaintea Domnului;

17 preotul să ia apă sfântă într-un vas de pământ, după care să ia niște praf de pe podeaua Tabernaculului și să-l pună în apă.

18 Să pună femeia să stea înaintea Domnului, să descopere capul femeii și să-i pună în mâini darul de mâncare pentru aducerea-aminte, care este darul de mâncare pentru gelozie. Preotul să aibă în mână apa amară care aduce blestem.

19 Preotul s-o pună pe femeie sub jurământ și să-i zică: ‘Dacă nici un bărbat nu s-a culcat cu tine și dacă nu te-ai abătut de la cale ca să trăiești în necurăție, în timp ce erai sub autoritatea soțului, atunci să nu-ți faci nici un rău aceste ape amare care aduc blestem.

20 Dar dacă te-ai abătut de la cale în timp ce erai sub autoritatea soțului, dacă te-ai pângărit și un alt bărbat, altul decât soțul tău, s-a culcat cu tine,’

21 – preotul s-o pună pe femeie sub acest jurământ al blestemului și să-i spună aceste cuvinte – ‘atunci Domnul să te facă să fii de disprețuit și de blestemat

în mijlocul poporului tău, făcând să ți se usuce coapsa și să ți se umfle pânțele;

22 fie ca această apă care aduce blestem să-ți intre în măruntaie și să facă să ți se umfle pânțele și să ți se usuce coapsa!’ Și femeia să zică: ‘Amin! Amin!’

23 Preotul să scrie aceste blesteme pe un sul și să le șteargă apoi cu apă amară.

24 După aceea, să-i dea femeii să bea apa amară care aduce blestem; apa care aduce blestem va intra în ea și-i va provoca suferință.

25 Preotul să ia din mâinile femeii darul de mâncare adus pentru gelozie, să-l legene înaintea Domnului și să-l aducă la altar;

26 preotul să ia un pumn din darul de mâncare, ca aducere-aminte, și să-l ardă pe altar. Apoi să dea femeii să bea apa.

27 După ce îi va da să bea apa, dacă ea s-a pângărit și i-a fost necredincioasă soțului ei, apa care aduce blestem va intra în ea și îi va provoca suferință: pânțele i se va umfla, coapsa i se va usca și femeia va ajunge să fie disprețuită în mijlocul poporului ei.

28 Dar dacă femeia nu s-a pângărit și este curată, atunci ea va fi considerată nevinovată și va putea avea copii.

29 Aceasta este legea geloziei, când o femeie, aflându-se sub autoritatea soțului, se abate de la calea cea dreaptă și se pângărește,

30 sau când duhul geloziei vine peste un bărbat și el începe să fie gelos pe soția lui; preotul trebuie s-o aducă înaintea Domnului și să-i facă întocmai după legea aceasta.

31 Bărbatul va fi scutit de vină, dar femeia aceea își va purta vina.»“

6 Nazireatul

1 Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Spune-le israeliților: «Când un bărbat sau o femeie face un jurământ deosebit, un jurământ de nazireat, pentru a se dedica Domnului,

3 ei trebuie să se abțină de la vin și băutură tare; să nu bea nici oțet făcut din vin, nici oțet făcut din băutură tare, să nu bea nici o băutură făcută din struguri, nici să nu mănânce struguri proaspeți sau uscați.

4 În toate zilele sale de nazireat să nu mănânce nimic care vine din viță, nici măcar sâmburi sau pielița strugurelui.

5 În toate zilele jurământului său de nazireat să nu treacă briciul pe capul lui; el va fi sfânt până se termină perioada pentru care s-a pus deoparte pentru Domnul; să-și lase părul să crească în voie.

6 În toate zilele dedicării sale pentru Domnul să nu se atingă de vreun mort.

7 Să nu se pângărească nici pentru tatăl său, nici pentru mama sa, nici pentru fratele său, nici pentru sora sa, când aceștia vor muri, pentru că semnul dedicării sale pentru Dumnezeu este pe capul lui.

8 În toate zilele nazireatului său să fie sfânt pentru Domnul.

9 Dar dacă un om moare brusc lângă el și astfel își pângărește capul care a fost consacrat, va trebui să-și radă capul în ziua curățirii lui; să și-l radă în ziua a șaptea.

10 Apoi, în ziua a opta, să aducă preotului, la intrarea în Cortul Întâlnirii, două turturele sau doi pui de porumbei.

11 Preotul s-o aducă pe una ca jertfă pentru păcat, iar pe cealaltă ca ardere de tot și să facă ispășire pentru nazireu cu privire la păcatul făcut din cauza mortului. În aceeași zi nazireul trebuie să-și consacre capul;

12 să dedice Domnului zilele sale ca nazireu și să aducă un miel de un an ca jertfă pentru vină. De zilele dinainte nu se va ține seama pentru că nazireatul său a fost pângărit.

13 Iată care este legea nazireului în ziua când ia sfârșit perioada lui de nazireat: nazireul trebuie să fie adus la intrarea Cortului Întâlnirii.

14 Acolo va trebui să aducă Domnului jertfa sa: un miel de un an, fără meteahnă, ca ardere de tot; o oaie de un an, fără meteahnă ca jertfă pentru păcat; un berbec fără meteahnă ca jertfă de pace;

15 un coș cu azime, turte făcute din făină aleasă, amestecată cu untdelemn, turte nedospite stropite cu untdelemn, împreună cu darurile de mâncare și jertfele de băutură obișnuite.

16 Preotul să le aducă înaintea Domnului, împreună cu jertfa lui pentru păcat și arderea lui de tot.

17 Să aducă și berbecul ca jertfă de pace în cinstea Domnului alături de coșul cu azime; de asemenea, preotul va trebui să aducă și darul lui de mâncare și jertfa lui de băutură.

18 Apoi nazireul va trebui să-și radă capul consacrat Domnului la intrarea Cortului Întâlnirii, să ia părul capului său care a fost consacrat și să-l pună pe foc, sub jertfele de pace.

19 Preotul va trebui să ia unul din membrele din față ale berbecului, după ce a fiert, precum și o turtă nedospită din coș și o azimă și să le pună în mâinile nazireului, după ce acesta și-a ras capul consacrat Domnului.

20 Preotul să le legene ca jertfă legănată înaintea Domnului. Acestea sunt sfinte și aparțin preotului, împreună cu pieptul adus ca jertfă legănată și spata adusă ca jertfă prin ridicare. După aceea nazireul va putea să bea vin.

21 Aceasta este legea pentru nazireul care face un jurământ. Așa trebuie să-și aducă el jertfa Domnului pentru nazireatul său, în afară de ceea ce poate dăruia de la sine. Să facă potrivit cu jurământul pe care l-a făcut, urmând legea nazireatului său.»“

Binecuvântarea poporului de către preoți

22 Apoi Domnul i-a zis lui Moise:

23 „Spune-le lui Aaron și fiilor săi: «Așa să binecuvântați pe israeliți. Să le spuneți:

24 ‘Domnul să te binecuvânteze și să te păzească!

25 Domnul să facă să lumineze fața Sa peste tine și să se îndure de tine!

26 Domnul să-Și înalțe fața peste tine și să-ți dea pacea!’»

27 Așa să pună Numele Meu peste israeliți și Eu îi voi binecuvânta.“

7 Jertfele conducătorilor lui Israel la sfințirea Tabernaculului

1 În ziua când a terminat Moise de înălțat Tabernaculul, el l-a uns și l-a sfințit împreună cu toate lucrurile lui. De asemenea, a uns și a sfințit altarul cu toate uneltele lui.

2 Apoi conducătorii lui Israel, căpeteniile familiilor lor, cei care erau conducătorii semințiilor, având autoritate peste cei numărați, au adus jertfe.

3 Ei și-au adus jertfele înaintea Domnului: șase care acoperite și doisprezece boi, un car pentru câte doi conducători și un bou pentru fiecare în parte; le-au adus înaintea Tabernaculului.

4 Atunci Domnul i-a zis lui Moise:

5 „Primește-le de la ei și întrebuițează-le în slujirea de la Cortul Întâlnirii; să le dai leviților, fiecăruia după cum cere slujba lui.“

6 Moise a luat carele și boii și le-a dat leviților.

7 Fiilor lui Gherșon le-a dat două care și patru boi, potrivit slujbei lor;

8 fiilor lui Merari le-a dat patru care și opt boi, potrivit slujbei lor, sub conducerea lui Itamar, fiul preotului Aaron.

9 Fiilor lui Chehat însă nu le-a dat nici unul, pentru că slujba lor era să aibă grijă de lucrurile sfinte care trebuiau duse pe umeri.

10 Conducătorii și-au adus jertfele pentru consacrarea altarului în ziua când acesta a fost uns; ei și-au adus jertfele înaintea altarului.

11 Atunci Domnul i-a zis lui Moise: „Pentru consacrarea altarului, fiecare conducător să-și aducă darurile în câte o zi.”

12 Cel care și-a adus jertfa în prima zi a fost Nahșon, fiul lui Aminadab, din seminția lui Iuda;

13 a adus ca jertfa: o farfurie de argint cântărind o sută treizeci de șecheli și un vas de argint cântărind șaptezeci de șecheli, după șechelul Lăcașului, amândouă pline cu făină aleasă, amestecată cu untdelemn; acestea erau pentru darul de mâncare;

14 o farfurie de aur cântărind zece șecheli plină cu tămâie;

15 un taur, un berbec și un miel de un an pentru arderea de tot;

16 un țap ca jertfă pentru păcat,

17 iar pentru jertfa de pace: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an pentru jertfa de pace. Aceasta a fost jertfa lui Nahșon, fiul lui Aminadab.

18 A doua zi, Netanel, fiul lui Țuar, conducătorul lui Isahar, a adus jertfa;

19 el a adus ca jertfă o farfurie de argint cântărind o sută treizeci de șecheli și un vas de argint cântărind șaptezeci de șecheli, după șechelul Lăcașului, amândouă pline cu făină aleasă, amestecată cu untdelemn; acestea erau pentru darul de mâncare;

20 o farfurie de aur cântărind zece șecheli plină cu tămâie;

21 un taur, un berbec și un miel de un an pentru arderea de tot;

22 un țap ca jertfă pentru păcat,

23 iar pentru jertfa de pace: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Aceasta a fost jertfa lui Netanel, fiul lui Țuar.

24 A treia zi, Eliab, fiul lui Helon, conducătorul fiilor lui Zabulon, a adus ca jertfa:

25 o farfurie de argint cântărind o sută treizeci de șecheli și un vas de argint cântărind șaptezeci de șecheli, după șechelul Lăcașului, amândouă pline cu

făină aleasă, amestecată cu untdelemn; acestea erau pentru darul de mâncare;

26 o farfurie de aur cântărind zece șecheli plină cu tămâie;

27 un taur, un berbec și un miel de un an pentru arderea de tot;

28 un țap ca jertfă pentru păcat,

29 iar pentru jertfa de pace: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Aceasta a fost jertfa lui Eliab, fiul lui Helon.

30 În a patra zi, Elițur, fiul lui Ședeur, conducătorul fiilor lui Ruben, a adus ca jertfă:

31 o farfurie de argint cântărind o sută treizeci de șecheli și un vas de argint cântărind șaptezeci de șecheli, după șechelul Lăcașului, amândouă pline cu făină aleasă, amestecată cu untdelemn; acestea erau pentru darul de mâncare;

32 o farfurie de aur cântărind zece șecheli, plină cu tămâie;

33 un taur, un berbec și un miel de un an pentru arderea de tot;

34 un țap ca jertfă pentru păcat,

35 iar pentru jertfa de pace: doi boi, cinci berbeci și cinci miei de un an. Aceasta a fost jertfa lui Elițur, fiul lui Ședeur.

36 În a cincea zi, Șelumiel, fiul lui Țurișadai, conducătorul fiilor lui Simeon, a adus ca jertfă:

37 o farfurie de argint cântărind o sută treizeci de șecheli și un vas de argint cântărind șaptezeci de șecheli, după șechelul Lăcașului, amândouă pline cu făină aleasă, amestecată cu untdelemn; acestea erau pentru darul de mâncare;

38 o farfurie de aur cântărind zece șecheli, plină cu tămâie;

39 un taur, un berbec și un miel de un an pentru arderea de tot;

40 un țap ca jertfă pentru păcat,

41 iar pentru jertfa de pace: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Aceasta a fost jertfa lui Șelumiel, fiul lui Țurișadai.

42 În a șasea zi, Elisaf, fiul lui Deuel, conducătorul fiilor lui Gad, a adus ca jertfă:

43 o farfurie de argint cântărind o sută treizeci de șecheli și un vas de argint cântărind șaptezeci de șecheli, după șechelul Lăcașului, amândouă pline cu făină aleasă, amestecată cu untdelemn; acestea erau pentru darul de mâncare;

44 o farfurie de aur cântărind zece șecheli, plină cu tămâie;

45 un taur, un berbec și un miel de un an pentru arderea de tot;
46 un țap ca jertfă pentru păcat,
47 iar pentru jertfa de pace: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Aceasta a fost jertfa lui Eliasaf, fiul lui Deuel.
48 În a șaptea zi, Elișama, fiul lui Amihud, conducătorul fiilor lui Efraim a adus ca jertfă:
49 o farfurie de argint cântărind o sută treizeci de șecheli și un vas de argint cântărind șaptezeci de șecheli, după șechelul Lăcașului, amândouă pline cu făină aleasă, amestecată cu untdelemn; acestea erau pentru darul de mâncare;
50 o farfurie de aur cântărind zece șecheli, plină cu tămâie;
51 un taur, un berbec și un miel de un an pentru arderea de tot;
52 un țap ca jertfă pentru păcat,
53 iar pentru jertfa de pace: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Aceasta a fost jertfa lui Elișama, fiul lui Amihud.
54 În a opta zi, Gamaliel, fiul lui Pedahțur, conducătorul fiilor lui Manase a adus ca jertfă:
55 o farfurie de argint cântărind o sută treizeci de șecheli și un vas de argint cântărind șaptezeci de șecheli, după șechelul Lăcașului, amândouă pline cu făină aleasă, amestecată cu untdelemn; acestea erau pentru darul de mâncare;
56 o farfurie de aur cântărind zece șecheli, plină cu tămâie;
57 un taur, un berbec și un miel de un an pentru arderea de tot;
58 un țap ca jertfă pentru păcat,
59 iar pentru jertfa de pace: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Aceasta a fost jertfa lui Gamaliel, fiul lui Pedahțur.
60 În a noua zi, Abidan, fiul lui Ghidoni, conducătorul fiilor lui Benjamin a adus ca jertfă:
61 o farfurie de argint cântărind o sută treizeci de șecheli și un vas de argint cântărind șaptezeci de șecheli, după șechelul Lăcașului, amândouă pline cu făină aleasă, amestecată cu untdelemn; acestea erau pentru darul de mâncare;
62 o farfurie de aur cântărind zece șecheli, plină cu tămâie;
63 un taur, un berbec și un miel de un an pentru arderea de tot;
64 un țap ca jertfă pentru păcat,

65 iar pentru jertfa de pace: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Aceasta a fost jertfa lui Abidan, fiul lui Ghidoni.
66 În a zecea zi, Ahiezer, fiul lui Amișadai, conducătorul fiilor lui Dan a adus ca jertfă:
67 o farfurie de argint cântărind o sută treizeci de șecheli și un vas de argint cântărind șaptezeci de șecheli, după șechelul Lăcașului, amândouă pline cu făină aleasă, amestecată cu untdelemn; acestea erau pentru darul de mâncare;
68 o farfurie de aur cântărind zece șecheli plină cu tămâie;
69 un taur, un berbec și un miel de un an pentru arderea de tot;
70 un țap ca jertfă pentru păcat,
71 iar pentru jertfa de pace: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Aceasta a fost jertfa lui Ahiezer, fiul lui Amișadai.
72 În a unsprezecea zi, Paghiel, fiul lui Ocran, conducătorul fiilor lui Așer a adus ca jertfă:
73 o farfurie de argint cântărind o sută treizeci de șecheli și un vas de argint cântărind șaptezeci de șecheli, după șechelul Lăcașului, amândouă pline cu făină aleasă, amestecată cu untdelemn; acestea erau pentru darul de mâncare;
74 o farfurie de aur cântărind zece șecheli plină cu tămâie;
75 un taur, un berbec și un miel de un an pentru arderea de tot;
76 un țap ca jertfă pentru păcat,
77 iar pentru jertfa de pace: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Aceasta a fost jertfa lui Paghiel, fiul lui Ocran.
78 În a douăsprezecea zi, Ahira, fiul lui Enan, conducătorul fiilor lui Neftali a adus ca jertfă:
79 o farfurie de argint cântărind o sută treizeci de șecheli și un vas de argint cântărind șaptezeci de șecheli, după șechelul Lăcașului, amândouă pline cu făină aleasă, amestecată cu untdelemn; acestea erau pentru darul de mâncare;
80 o farfurie de aur cântărind zece șecheli plină cu tămâie;
81 un taur, un berbec și un miel de un an pentru arderea de tot;
82 un țap ca jertfă pentru păcat,
83 iar pentru jertfa de pace: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Aceasta a fost jertfa lui Ahira, fiul lui Enan.

84 Acestea au fost jertfele aduse de conducătorii lui Israel pentru consacrarea altarului, în ziua când acesta a fost uns: douăsprezece farfurii de argint, douăsprezece vase de argint, douăsprezece farfurii de aur,

85 fiecare farfurie de argint cântărind o sută treizeci de șecheli și fiecare vas cântărind șaptezeci de șecheli; tot argintul acestor unelte cântărea două mii patru sute de șecheli, după șechelul Lăcașului;

86 douăsprezece farfurii de aur, pline cu tămâie cântărind zece șecheli fiecare, după șechelul Lăcașului; tot aurul farfuriilor cântărea o sută douăzeci de șecheli;

87 toată turma pentru arderea de tot a fost alcătuită din: doisprezece tauri, doisprezece berbeci și doisprezece miei de un an, alături de darurile lor de mâncare, și doisprezece țapi ca jertfe pentru păcat;

88 toată turma pentru jertfa de pace a fost alcătuită din: douăzeci și patru de boi, șaizeci de berbeci, șaizeci de țapi și șaizeci de miei de un an. Acestea au fost jertfele pentru consacrarea altarului după ce a fost uns.

DOMNUL se descoperă în mijlocul comunității

89 Când Moise intra în Cortul Întâlnirii ca să vorbească cu Domnul, el auzea vocea Lui vorbindu-i dintre cei doi heruvimi, de deasupra Capacului Ispășirii care este pe Chivotul Mărturie; așa îi vorbea El.

8 **1** Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Spune-i lui Aaron: «Când vei așeza candelile, cele șapte candelile vor trebui să lumineze în partea din față a sfeșnicului.»“

3 Aaron a făcut întocmai; a așezat candelile în partea din față a sfeșnicului, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

4 Sfeșnicul era din aur bătut; de la picior până la petale era din aur bătut; Moise îl făcuse după modelul pe care i-l arătase Domnul.

Sfințirea și slujirea leviților

5 Domnul i-a zis lui Moise:

6 „Ia-i pe leviți din mijlocul israeliților și curățește-i.

7 Iată ce trebuie să faci ca să fie curați: tu să-i stropești cu apa ispășirii, iar ei să-și radă tot trupul cu briciul și să-și spele hainele; așa se vor curăți.

8 Apoi să ia un taur și darul de mâncare făcut din făină aleasă amestecată cu untdelemn, iar tu să iei un alt taur ca jertfă pentru păcat.

9 Să-i aduci pe leviți înaintea Cortului Întâlnirii și să convoci toată adunarea israeliților.

10 Când îi vei aduce pe leviți înaintea Domnului, israeliții vor trebui să-și pună mâinile peste ei;

11 apoi Aaron îi va înfățișa pe leviți înaintea Domnului ca o jertfă legănată din partea israeliților, și astfel ei vor putea să slujească Domnului.

12 Leviții să-și pună mâinile pe capetele taurilor, după care el să-i jertfească în cinstea Domnului, pe unul ca jertfă pentru păcat, iar pe celălalt ca ardere de tot și să facă astfel ispășire pentru leviți.

13 Apoi să-i pui pe leviți să stea înaintea lui Aaron și a fiilor săi și să-i aduci ca jertfă legănată înaintea Domnului.

14 Așa să-i separi pe leviți de ceilalți israeliți și leviții vor fi ai Mei.

15 După ce i-ai curățit și i-ai adus ca jertfă legănată, leviții vor putea intra în Cortul Întâlnirii ca să slujească.

16 Căci ei îmi sunt dați pe deplin din mijlocul israeliților; i-am luat pentru Mine în locul tuturor celor ce sunt primul rod al pântecelui, în locul întâilor născuți ai israeliților.

17 Toți întâii născuți ai israeliților sunt ai Mei, atât dintre oameni, cât și dintre animale. Mie Mi i-am închinat în ziua în care i-am lovit pe toți întâii născuți din țara Egiptului.

18 De aceea i-am luat pe leviți în locul tuturor întâilor născuți ai israeliților.

19 Eu i-am dat în dar pe leviți lui Aaron și fiilor săi, ca să le slujească israeliților în Cortul Întâlnirii și să facă ispășire pentru israeliți; astfel, israeliții nu vor fi loviți de nici o urgie când se vor apropia de Lăcaș.“

20 Moise, Aaron și întreaga adunare a israeliților au făcut întocmai cu leviții; israeliții au făcut așa cum Domnul i-a poruncit lui Moise cu privire la ei.

21 Leviții s-au curățit și și-au spălat hainele; apoi Aaron i-a adus ca jertfă legănată înaintea Domnului și a făcut ispășire pentru ei ca să-i curățească.

22 După aceea, leviții au intrat să slujească în Cortul Întâlnirii înaintea lui Aaron și a fiilor săi.

Așa cum îi poruncise Domnul lui Moise cu privire la leviți, așa au făcut cu ei.

23 Domnul i-a zis lui Moise:

24 „Aceasta este o hotărâre în ceea ce-i privește pe leviți: de la vârsta de douăzeci și cinci de ani în sus, leviții vor putea să înceapă să slujească la Cortul Întâlnirii;

25 dar la vârsta de cincizeci de ani ei trebuie să se retragă de la datoria slujirii și să nu mai lucreze.

26 Vor putea însă să-i ajute pe frații lor la Cortul Întâlnirii în împlinirea datoriilor lor, dar nu vor putea sluji. Așa să faci cu leviții în ce privește datoriile lor.“

9 Sărbătorirea Paștelui în Sinai

1 Domnul i-a vorbit lui Moise în pustia Sinai, în prima zi a celui de al doilea an după ce au ieșit din țara Egiptului:

2 „Israelii să țină Paștele la vremea hotărâtă.

3 Să-l țină la vremea hotărâtă, în a paisprezecea zi a acestei luni, între cele două seri; să-l țineți potrivit cu toate hotărârile și toate legile luate cu privire la el.“

4 Moise le-a spus israeliților că trebuie să țină Paștele.

5 Ei au ținut Paștele în luna întâi, în a paisprezecea zi, între cele două seri, în pustia Sinai. Israelii au făcut așa cum i-a poruncit Domnul lui Moise.

6 Au existat însă niște oameni care, fiind necurați din cauză că se atinseseră de un mort, n-au putut ține Paștele în ziua aceea. Ei s-au înfățișat înaintea lui Moise și a lui Aaron în aceeași zi

7 și i-au zis lui Moise: – Știm că suntem necurați din cauză că ne-am atins de un mort, dar de ce trebuie să fim împiedicați să aducem jertfă Domnului la vremea hotărâtă împreună cu ceilalți israeliți?

8 Moise le-a spus: – Așteptați până voi afla ce va porunci Domnul cu privire la voi.

9 Domnul i-a zis lui Moise:

10 „Spune-le israeliților: «Chiar dacă cineva dintre voi sau dintre urmașii voștri va fi necurat din cauză că a atins un mort sau va fi departe în călătorie, va putea totuși să țină Paștele Domnului.

11 Să-l țină în luna a doua, în a paisprezecea zi, între cele două seri; să mănânce mielul de Paște cu azime și cu ierburi amare.

12 Să nu lase nimic din el până dimineața și să nu-i zdrobească nici un os. Să țină Paștele conform tuturor hotărârilor luate cu privire la el.

13 Dar dacă cineva este și curat, și nici nu este plecat în călătorie, dar se abține să țină Paștele, să

fie nimic din popor pentru că n-a adus jertfă Domnului la vremea hotărâtă; un astfel de om își va purta păcatul.

14 Orice străin care locuiește între voi și dorește să sărbătorească Paștele Domnului, să facă acest lucru potrivit legii Paștelui, ținând cont de hotărârile luate cu privire la el; să aveți o singură lege atât pentru străin, cât și pentru băștinaș.»“

Norul de deasupra Tabernaculului

15 În ziua când a fost înălțat Tabernaculul, norul a acoperit Tabernaculul, adică Cortul Mărturie; de seara până dimineața norul era deasupra Tabernaculului, arătând ca un foc.

16 Așa era tot timpul: ziua, norul acoperea Tabernaculul, iar noaptea arăta ca un foc.

17 Când norul se ridica de deasupra Cortului, israeliții porneau din nou la drum și, acolo unde se oprea norul, acolo își așezau tabăra și israeliții.

18 La porunca Domnului israeliții porneau și la porunca Domnului israeliții își așezau tabăra. Ei rămâneau în tabără atâta timp cât norul stătea deasupra Tabernaculului.

19 Când norul rămânea mai multe zile deasupra Tabernaculului, israeliții păzeau porunca Domnului și nu porneau.

20 Uneori norul rămânea doar câteva zile deasupra Tabernaculului, astfel că ei rămâneau în tabără la porunca Domnului și apoi, tot la porunca Domnului porneau.

21 Uneori norul rămânea de seara până dimineața, astfel că ei porneau dimineața, când norul se ridica. Dacă norul rămânea o zi și o noapte, ei porneau atunci când se ridica.

22 Dacă norul rămânea deasupra Tabernaculului două zile sau o lună sau mai multe zile, israeliții rămâneau în tabără și nu porneau; ei porneau doar atunci când acesta se ridica.

23 La porunca Domnului își așezau tabăra și la porunca Domnului porneau. Ei păzeau porunca Domnului, porunca Domnului dată prin Moise.

10 Trâmbițele din argint

1 Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Fă două trâmbițe din argint; să le faci din argint bătut și să le folosești pentru chemarea adunării și pentru pornirea taberelor.

3 Când se va suna din ele, toată adunarea să vină înaintea ta, la intrarea în Cortul Întâlnirii.

4 Când se va suna doar dintr-o singură trâmbiță, să vină la tine doar conducătorii, căpeteniile miilor lui Israel.

5 Când veți suna alarma, să pornească taberele din partea de răsărit;

6 când veți suna a doua alarmă, să pornească taberele din partea de sud. Să se sune alarma ori de câte ori pornesc.

7 Când veți strânge laolaltă adunarea, să sunați, dar să nu sunați ca la alarmă.

8 Fiii lui Aaron, preoții, să sune din trâmbițe; aceasta să fie o poruncă veșnică pentru voi și pentru urmașii voștri.

9 Când veți merge la război în țara voastră, împotriva dușmanului care vă asuprește, să sunați alarma din trâmbițe și Domnul, Dumnezeul vostru, Își va aduce aminte de voi și vă va elibera de dușmanii voștri.

10 De asemenea, în zilele voastre de bucurie, la sărbătorile voastre periodice, să sunați din trâmbițe peste arderile voastre de tot și peste jertfele de pace; ele vor face ca Domnul, Dumnezeul vostru, să Își aducă aminte de voi. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.“

Poporul părăsește Sinaiul

11 În al doilea an, în luna a doua, în a douăzecea zi a lunii, norul s-a ridicat de pe Tabernaculul Mărturiei.

12 Atunci israeliții au pornit din pustia Sinai în călătoriile lor; norul s-a așezat în pustia Paran.

13 Era pentru prima oară când porneau la porunca Domnului dată prin Moise.

14 Steagul taberei lui Iuda a pornit primul, oștire după oștire; Nahșon, fiul lui Aminadab, era peste toată oștirea.

15 Peste oștirea seminției lui Isahar era Netanel, fiul lui Ţuar;

16 peste oștirea seminției lui Zabulon era Eliab, fiul lui Helon.

17 După ce a fost coborât Tabernaculul, fiii lui Gherșon și fiii lui Merari au pornit ducând Tabernaculul.

18 Apoi a pornit steagul taberei lui Ruben, oștire după oștire; Elițur, fiul lui Ședeur era peste toată oștirea.

19 Șelumiel, fiul lui Ţurișadai, era peste seminția lui Simeon,

20 iar peste oștirea seminției lui Gad era Elisaf, fiul lui Deuel.

21 Apoi au pornit chehatiții, care duceau lucrurile sfinte; Tabernaculul fusese pregătit înainte ca ei să sosească.

22 Apoi a pornit steagul taberei fiilor lui Efraim, oștire după oștire; Elișama, fiul lui Amihud era peste toată oștirea.

23 Gamaliel, fiul lui Pedahtur, era peste oștirea seminției lui Manase,

24 iar Abidan, fiul lui Ghidoni, era peste oștirea seminției lui Beniamin.

25 Apoi a pornit steagul taberei lui Dan, care forma ariergarda tuturor taberelor, oștire după oștire; Ahiezer, fiul lui Amișadai, era peste toată oștirea.

26 Paghiel, fiul lui Ocran, era peste toată oștirea seminției lui Așer,

27 iar peste oștirea seminției lui Neftali era Ahira, fiul lui Enan.

28 Aceasta a fost ordinea de marș a israeliților când au pornit oștire după oștire.

29 Moise i-a zis lui Hobab, fiul midianitului Reuel, socrul lui Moise: – Pornim către locul despre care Domnul a zis: „Vi-l voi da vouă!“ Vino cu noi și-ți vom face bine, căci Domnul i-a promis binele lui Israel.

30 Dar el i-a răspuns: – Nu, eu nu voi merge, ci mă voi întoarce în țara mea și la rudele mele.

31 Moise însă i-a zis: – Te rog, nu ne părăsi, pentru că tu știi unde putem să ne așezăm tabăra în pustie și astfel vei fi ca ochii pentru noi.

32 Dacă vei merge cu noi, te vom face părtaș la orice bine pe care ni-l va face Domnul.

33 Și astfel, ei au pornit de la muntele Domnului și au mers cale de trei zile. Chivotul Legământului cu Domnul a mers înaintea lor cale de trei zile ca să le caute un loc de odihnă.

34 Norul Domnului era peste ei în ziua când au pornit din tabără.

35 Ori de câte ori Chivotul pornea, Moise zicea: „Ridică-Te, Doamne! Dușmanii Tăi să fie împrăștiați și cei ce Te urăsc să fugă dinaintea feței Tale!“

36 Și când se oprea să se odihnească, el zicea: „Întoarce-te, Doamne, la mulțimea miilor lui Israel!“

11 Focul DOMNULUI

1 După o vreme poporul a început să se plângă în auzul Domnului că-i merge rău; Domnul a auzit și s-a aprins de mânie. Focul Domnului s-a aprins

împotriva lor și a mistuit o parte din marginea taberei.

2 Atunci poporul a strigat către Moise; Moise s-a rugat Domnului și focul s-a stins.

3 Locul acela s-a numit Tabera pentru că focul Domnului s-a aprins împotriva lor.

Prepelițele

4 După aceea, adunătura de oameni care era în mijlocul lor a început să poftască cu nesaț, astfel că și israeliții s-au plâns din nou și au zis: „Cine ne va da carne să mâncăm?”

5 Ne aducem aminte de peștele pe care-l mâncam fără plată în Egipt, de castraveți, de pepeni, de praz, de ceapă și de usturoi.

6 Acum însă ni s-a uscat sufletul! Nu mai este nimic înaintea ochilor noștri, decât mana aceasta!“

7 Mana era ca sămânța de coriandru, iar la culoare era ca și rășina.

8 Poporul umbla prin împrejurimi și o aduna, o măcina în râșniță sau o pisa într-o piuă mică, apoi o fierbea în oale și făcea turte din ea; la gust era ca o turtă coaptă cu untdelemn.

9 Mana cădea odată cu lăsarea rouăi noaptea în tabără.

10 Moise a auzit poporul plângând, fiecare în clanul lui și la intrarea cortului lui. Atunci mânia Domnului s-a aprins foarte tare; Moise a înțeles că ceea ce făceau ei era un lucru rău.

11 Moise i-a zis Domnului: – De ce te-ai purtat atât de rău cu robul Tău? De ce n-am găsit bunăvoință la Tine și ai lăsat asupra mea povara acestui popor?

12 Oare eu am conceput poporul acesta? I-am născut eu ca să-mi spui: „Poartă-i la sân cum poartă o doică un sugăr“ înspre țara pe care ai jurat părinților lor că le-o vei da?

13 De unde să iau carne pentru tot poporul acesta? Căci vin și plâng înaintea mea și zic: „Dă-ne carne să mâncăm!“

14 Nu pot duce singur acest popor, căci este o povară prea grea pentru mine.

15 Dacă așa te porți cu mine, mai bine, Te rog, omoară-mă! Omoară-mă, dacă am găsit bunăvoință la Tine și nu mă mai lăsa să-mi văd nenorocirea!

16 Domnul i-a răspuns lui Moise: – Adună-Mi șaptezeci de bărbați dintre bătrânii lui Israel, despre care știi că sunt sfetnici ai poporului și supraveghetori peste el; adu-i la Cortul Întâlnirii ca să stea acolo împreună cu tine.

17 Eu Mă voi coborî și îți voi vorbi acolo; voi lua din Duhul Care este peste tine și-L voi pune peste ei; ei vor purta povara poporului împreună cu tine și astfel n-o vei mai purta singur.

18 Să spui poporului: „Sfințiți-vă pentru ziua de mâine; veți mânca și carne, pentru că v-ați plâns în auzul Domnului, spunând: «Cine ne va da carne să mâncăm? Ne era mai bine în Egipt.» De aceea Domnul vă va da carne să mâncați.

19 Nu veți mânca doar o zi sau două sau cinci sau zece sau douăzeci de zile,

20 ci o lună întreagă, până vă va ieși pe nări și vă veți scârbi de ea, pentru că L-ați respins pe Domnul Care este în mijlocul vostru, zicând: «De ce am ieșit oare din Egipt?»“

21 Dar Moise i-a zis: – Poporul care este cu mine este de șase sute de mii de oameni care merg pe jos și Tu zici: „Le voi da carne ca să mănânce o lună întreagă!“

22 Sunt destule turme și cirezi să tăiem? Este destul pește în mare să prindem?

23 Domnul i-a răspuns lui Moise: – Este oare mâna Domnului prea scurtă? Vei vedea acum dacă se va adevăra sau nu Cuvântul Meu.

24 Moise a ieșit și a spus poporului cuvintele Domnului. A adunat șaptezeci de bătrâni din popor și i-a pus să stea de jur împrejurul Cortului.

25 Apoi Domnul S-a coborât în nor, i-a vorbit lui Moise, a luat din Duhul Care era peste el și L-a pus peste bătrâni; când Duhul S-a așezat peste ei au început să profețască. Dar după aceea n-au mai profețit.

26 În tabără rămăseseră doi oameni: pe unul îl chema Eldad, iar pe celălalt Medad. Duhul S-a așezat și peste ei; aceștia erau dintre cei scriși, dar nu se duseseră la Cort așa că au profețit în tabără.

27 Un tânăr a alergat și i-a spus lui Moise: – Eldad și Medad profețesc în tabără.

28 Iosua, fiul lui Nun, care slujea lui Moise din tinerețe, i-a zis lui Moise: – Moise, stăpânul meu, oprește-i!

29 Dar Moise i-a răspuns: – Ești gelos de dragul meu? Eu îmi doresc ca tot poporul Domnului să fie alcătuit din profeți și Domnul să-Și pună Duhul Său peste ei!

30 Apoi Moise și sfatul bătrânilor lui Israel s-au întors în tabără.

31 Domnul a trimis un vânt puternic care a adus prepelițe dinspre mare și le-a făcut să zboare pe

lângă tabără, cale de o zi, de o parte și de alta a taberei, la o înălțime de doi coți de la pământ.

32 Toată ziua și toată noaptea și apoi toată ziua următoare, poporul a adunat prepelițe; cel care adunase cel mai puțin avea zece homeri. Ei și le-au întins în jurul taberei.

33 Dar în timp ce carnea le era încă între dinți, înainte să o mestece, mânia Domnului s-a aprins împotriva poporului și Domnul a lovit poporul cu o mare urgie.

34 Locul acela a fost numit Chibrot-Hataava pentru că acolo i-au îngropat pe cei care au poftit.

35 De la Chibrot-Hataava, poporul a călătorit spre Hațerot și s-a oprit acolo.

12 *Miriam și Aaron cârtesc împotriva lui Moise*

1 Miriam și Aaron au vorbit împotriva lui Moise din cauza femeii cușite cu care se căsătorise (pentru că el se căsătorise cu o femeie cușită);

2 ei ziceau: „Oare numai prin Moise a vorbit Domnul? N-a vorbit și prin noi?” Domnul a auzit ce spuneau.

3 Moise era un om foarte blând, mai blând decât orice om de pe fața pământului.

4 Deodată Domnul le-a zis lui Moise, lui Aaron și lui Miriam: – Veniți toți trei la Cortul Întâlnirii! Și cei trei au venit.

5 Atunci Domnul S-a coborât într-un stâlp de nor și i-a chemat pe Aaron și pe Miriam; amândoi au venit în față.

6 El le-a zis: – Ascultați cuvintele Mele: când este un profet între voi, Eu, Domnul, Mă fac cunoscut lui în vedenii și îi vorbesc în visuri.

7 Nu tot așa este și cu robul Meu Moise; el este credincios peste toată casa Mea.

8 Cu el vorbesc gură către gură, clar, nu prin cuvântări enigmatice. El vede înfățișarea Domnului. Cum de nu v-ați temut deci să vorbiți împotriva robului Meu Moise?

9 Mânia Domnului s-a aprins împotriva lor și El S-a îndepărtat.

10 Când norul s-a îndepărtat de pe Cortul Întâlnirii, Miriam era plină de lepră, albă ca zăpada. Aaron s-a întors spre Miriam și a văzut că era plină de lepră.

11 Atunci Aaron i-a zis lui Moise: – Stăpânul meu, nu ne pedepsi pentru un păcat pe care l-am făcut așa de nebunește.

12 Nu lăsa ca ea să fie ca un copil născut mort, a cărui carne este pe jumătate mâncată când iese din pântecele mamei lui.

13 Moise a strigat către Domnul: – O Dumnezeule, Te rog, vindec-o!

14 Dar Domnul i-a răspuns lui Moise: – Dacă tatăl ei ar fi scuipat-o în față, n-ar fi fost ea făcută de rușine timp de șapte zile? Să fie deci închisă afară din tabără timp de șapte zile, iar după aceea poate fi primită din nou.

15 Astfel Miriam a fost închisă în afara taberei timp de șapte zile. Poporul n-a mărșăluit mai departe până ce Miriam n-a fost primită din nou.

16 După aceea poporul a plecat din Hațerot și și-a așezat tabăra în pustia Paran.

13 *Poporul trimite iscoade în Canaan*

1 Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Trimite oameni să iscodească țara Canaanului pe care o dau israeliților. Din fiecare seminție a părinților lor să trimiți câte un om; toți să fie dintre conducătorii lor.”

3 Moise i-a trimis din pustia Paran, după porunca Domnului; toți aceștia erau conducători ai israeliților.

4 Acestea sunt numele lor: din seminția lui Ruben: Șamua, fiul lui Zachur;

5 din seminția lui Simeon: Șafat, fiul lui Hori;

6 din seminția lui Iuda: Caleb, fiul lui Iefune;

7 din seminția lui Isahar: Igal, fiul lui Iosif;

8 din seminția lui Efraim: Osea, fiul lui Nun;

9 din seminția lui Beniamin: Palti, fiul lui Rafu;

10 din seminția lui Zabulon: Gadiel, fiul lui Sodi;

11 din seminția lui Iosif (mai exact din seminția lui Manase): Gadi, fiul lui Susi;

12 din seminția lui Dan: Amiel, fiul lui Ghemali;

13 din seminția Așer: Setur, fiul lui Mihael;

14 din seminția lui Neftali: Nahbi, fiul lui Vofsi;

15 din seminția lui Gad: Gheuel, fiul lui Machi.

16 Acestea sunt numele oamenilor pe care i-a trimis Moise să iscodească țara. Moise a schimbat numele lui Osea, fiul lui Nun, în Iosua.

17 Moise i-a trimis să iscodescă țara Canaan, zicându-le: „Mergeți de aici spre Neghev, urcați muntele

18 și vedeți cum este țara: dacă poporul care locuiește acolo este puternic sau slab, dacă sunt mulți sau puțini,

19 dacă țara în care locuiesc este bună sau rea, dacă orașele în care locuiesc sunt ca niște tabere sau sunt fortificate,

20 dacă țara este bogată sau săracă și dacă sunt copaci în ea sau nu. Fiți curajoși și aduceți câteva din roadele țării. “ Era pe vremea când începeau să se coacă strugurii.

21 Și astfel ei s-au dus și au iscodit țara, începând de la pustia Țin până la Rehob, lângă Lebo-Hamat.

22 Au urcat spre Neghev și au ajuns la Hebron; acolo erau anachiții Ahiman, Șeșai și Talmai. (Hebronul a fost zidit cu șapte ani înaintea cetății Țoan din Egipt).

23 Apoi au ajuns în valea Eșcol; acolo au tăiat o mlădiță și un ciorchine de struguri, după care doi dintre ei l-au dus pe un drug. De asemenea, au luat și niște rodii și smochine.

24 Locul acela a fost numit valea Eșcol, din cauza ciorchinelui pe care israeliții l-au tăiat de acolo.

Raportul iscoadelor

25 S-au întors de la iscodirea țării după patruzeci de zile.

26 Au venit înaintea lui Moise, a lui Aaron și a întregii adunări a israeliților în pustia Paran, la Kadeș; le-au adus vești, lor și întregii adunări, și le-au arătat roadele țării.

27 Ei i-au zis lui Moise: „Am ajuns în țara în care ne-ai trimis și, într-adevăr, acolo curge lapte și miere; acesta este rodul ei.

28 Însă locuitorii țării sunt puternici, iar cetățile lor sunt fortificate și mari; mai mult, i-am văzut acolo și pe anachiți.

29 Amalekiții locuiesc în ținutul Neghev; hitiții, iebusiții și amoriții locuiesc în munți, iar canaaniții locuiesc lângă mare și de-a lungul Iordanului. “

30 Atunci Caleb a liniștit poporul înaintea lui Moise și a zis: – Haideți să mergem și să o ocupăm, căci sigur vom putea s-o cucerim!

31 Dar oamenii care au mers cu el au zis: – Nu putem să înaintăm împotriva acestui popor pentru că este mai puternic decât noi.

32 Astfel ei au adus israeliților un raport nefavorabil despre țara pe care au iscodit-o zicând: „Țara pe care am străbătut-o ca s-o iscodim este o țară care își mănâncă locuitorii și toți oamenii pe care i-am văzut în ea sunt înalți.

33 Acolo am văzut uriași (anachiții provin din uriași); când ne uitam la ei, parcă eram niște lăcuste și așa ne considerau și ei. “

14 Rebeliunea poporului și judecata DOMNULUI

1 Atunci toată adunarea a început să țipe și în noaptea aceea poporul a plâns.

2 Toți israeliții au cântit împotriva lui Moise și a lui Aaron; întreaga adunare le-a zis: – Dacă am fi murit în țara Egiptului sau dacă am fi murit în pustia aceasta!

3 De ce ne aduce Domnul în țara aceasta? Ca să cădem uciși de sabie? Soțiile noastre și copiii noștri vor ajunge pradă; n-ar fi mai bine să ne întoarcem în Egipt?

4 Și au zis unul către altul: – Să ne alegem o căpetenie și să ne întoarcem în Egipt!

5 Atunci Moise și Aaron au căzut cu fețele la pământ înaintea întregii adunări a israeliților.

6 Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, care erau dintre cei ce iscodiseră țara, și-au sfâșiat hainele

7 și au zis întregii adunări a israeliților: – Țara pe care am străbătut-o noi ca să o iscodim este o țară deosebit de bună.

8 Dacă Domnul Își găsește plăcerea în noi, ne va duce în această țară și ne-o va da nouă; este o țară în care curge lapte și miere.

9 Dar nu vă răzvrățiți împotriva Domnului și nu vă temeți de poporul din țară, căci îi vom înghiți de vii. Ei nu mai au nici o protecție, iar Domnul este cu noi; nu vă temeți de ei.

10 Dar întreaga adunare a zis să-i omoare cu pietre. Atunci slava Domnului s-a arătat la Cortul Întâlnirii, înaintea israeliților.

11 Domnul i-a zis lui Moise: – Până când Mă va disprețui poporul acesta? Până când vor refuza să creadă în Mine, în ciuda tuturor semnelor pe care le-am făcut între ei?

12 Îi voi lovi cu molimă și-i voi dezmoșteni, iar pe tine te voi face un neam mai mare și mai puternic decât ei.

13 Dar Moise i-a zis Domnului: – Egiptenii vor auzi lucrul acesta, căci prin puterea Ta ai scos acest popor din mijlocul lor,

14 și vor spune locuitorilor acestei țări. Ei au auzit că Tu, Doamne, ești în mijlocul acestui popor, că Tu, Doamne, ești văzut de ei față în față, că norul Tău stă peste ei și că mergi înaintea lor în timpul zilei într-un stâlp de nor, iar noaptea într-un stâlp de foc.

15 Dacă omori acest popor ca pe un singur om, atunci neamurile care au auzit despre Tine vor zice:

16 „Domnul n-a putut duce acest popor în țara pe care a jurat că le-o va da și i-a omorât în pustie.“

17 De aceea, Te rog, lasă acum ca puterea Domnului să se arate în măreția ei după cum ai promis atunci când ai spus:

18 „Domnul este încet la mânie și plin de îndurare, iertând nedreptatea și păcatul, dar nu lasă nepedepsit pe cel vinovat, ci pedepsește nelegiuirea părinților în copii și în copiii copiilor lor până la a treia și a patra generație.“

19 Te rog, iartă nedreptatea acestui popor, potrivit măreției îndurării Tale, așa cum ai iertat acest popor din Egipt până aici.

20 Domnul a zis: – I-am iertat așa cum ai cerut;

21 dar, așa cum este de adevărat faptul că Eu sunt viu și că slava Domnului va umple tot pământul,

22 tot așa nici unul din oamenii care au văzut slava Mea și semnele pe care le-am făcut în Egipt și în pustie și care totuși m-au ispitit de zece ori până acum și n-au ascultat glasul Meu,

23 nu vor vedea țara pe care am jurat că le-o voi da părinților lor; nici unul dintre cei care m-au disprețuit nu o vor vedea.

24 Dar pentru că robul Meu Caleb a fost călăuzit de un alt duh și M-a urmat pe deplin, îl voi duce în țara în care a fost, iar urmașii lui o vor moșteni.

25 Amalekiții și canaaniții locuiesc în vale. De aceea, mâine, întoarceți-vă și porniți spre pustie, pe drumul către Marea Roșie.

26 Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron:

27 „Până când va cârți această adunare rea împotriva Mea? Am auzit plângerile pe care israeliții le au împotriva Mea.

28 De aceea spuneți-le: «Pe viața Mea, zice Domnul, că vă voi face precum ați vorbit și voi în auzul Meu:

29 trupurile voastre moarte vor cădea în pustia aceasta; dintre toți cei de la vârsta de douăzeci de ani în sus care ați fost numărați și înscriși și care v-ați plâns împotriva Mea,

30 nici unul nu veți intra în țara în care am jurat că vă voi așeza, în afară de Caleb, fiul lui Iefune, și Iosua, fiul lui Nun.

31 Pe copilașii voștri însă, despre care ați spus că vor fi de jaf, îi voi duce în țară și astfel ei vor cunoaște țara pe care voi ați disprețuit-o.

32 Cât despre voi, trupurile voastre vor cădea în pustia aceasta.

33 Copiii voștri vor fi păstori în pustie timp de patruzeci de ani și vor purta vina necredințioșiei voastre până când trupurile voastre își vor găsi sfârșitul în pustie.

34 După cum timp de patruzeci de zile ați iscodit țara, tot așa, timp de patruzeci de ani – câte un an pentru fiecare zi – vă veți purta vina și astfel veți cunoaște respingerea Mea.»

35 Eu, Domnul, am vorbit; cu siguranță așa îi voi face acestei adunări rele care s-a adunat împotriva Mea. În pustia aceasta își va găsi sfârșitul, aici va muri.“

36 Bărbații pe care Moise îi trimisese să iscodească țara și care, atunci când s-au întors, au făcut toată adunarea să cărtească împotriva lui, aducând un raport nefavorabil despre țară,

37 deci oamenii aceia care aduseseră un raport rău despre țară, au murit loviți de o urgie înaintea Domnului.

38 Numai Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, au rămas în viață dintre bărbații care se duseseră să iscodească țara.

39 Când Moise le-a spus aceste cuvinte tuturor israeliților, poporul a fost cuprins de o mare jale.

40 Ei s-au trezit dis-de-diminează și s-au urcat pe vârful muntelui, zicând: – Iată-ne! Ne vom duce în locul pe care l-a promis Domnul, căci ne-am dat seama că am păcătuit.

41 Dar Moise le-a zis: – De ce continuați să călcați porunca Domnului? Nu veți reuși.

42 Să nu vă urcați pentru că Domnul nu este cu voi și astfel veți fi învinși de către dușmanii voștri.

43 Amalekiții și canaaniții sunt înaintea voastră și veți cădea loviți de sabie; fiindcă v-ați abătut de la Domnul, El nu va fi cu voi.

44 Ei însă au îndrăznit să se urce pe înălțimile muntelui, chiar dacă Moise și Chivotul Legământului cu Domnul nu au părăsit tabăra.

45 Atunci amalekiții și canaaniții care locuiau în acea regiune muntoasă au venit, i-au învins și i-au zdrobit până la Horma.

15 *Daruri suplimentare diferitelor jertfe*

1 Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Spune-le israeliților: «Când veți ajunge în țara în care veți locui, pe care v-o voi da,

3 și veți aduce Domnului o jertfă mistuită de foc – fie o ardere de tot, fie o jertfă pentru împlinirea unui jurământ deosebit sau un dar de bunăvoie sau o jertfă cu ocazia sărbătorilor periodice – ca să faceți din cirezile sau turmele voastre o aromă plăcută Domnului,

4 cel care va aduce Domnului o astfel de jertfă va trebui să aducă și un dar de mâncare dintr-o zecime de efă de făină aleasă, amestecată cu un sfert de hin de untdelemn.

5 Pentru fiecare miel adus ca jertfă sau ca ardere de tot, să aducă și un sfert de hin de vin ca jertfă de băutură.

6 Pentru fiecare berbec să aducă și un dar de mâncare din două zecimi de efă de făină aleasă, amestecată cu o treime de hin de untdelemn,

7 și o jertfă de băutură dintr-o treime de hin de vin, de o aromă plăcută Domnului.

8 Când vor aduce un bou ca jertfă sau ca ardere de tot pentru împlinirea unui jurământ deosebit sau ca jertfă de pace în cinstea Domnului,

9 să aducă împreună cu boul un dar de mâncare din trei zecimi de efă de făină aleasă, amestecată cu o jumătate de hin de untdelemn

10 și o jertfă de băutură din jumătate de hin de vin ca jertfă mistuită de foc de o aromă plăcută Domnului.

11 Așa să se facă pentru fiecare bou sau berbec sau pentru fiecare dintre miei sau iezi.

12 Așa să se facă pentru fiecare în parte, oricare ar fi numărul lor.

13 Așa să facă orice băștinaș care își va aduce jertfa mistuită de foc de o aromă plăcută Domnului.

14 Dacă vreun străin care locuiește cu voi sau care se naște printre voi de-a lungul generațiilor, va dori să aducă o jertfă mistuită de foc de o aromă plăcută Domnului, el va trebui să facă așa cum faceți voi.

15 Să fie o singură poruncă pentru toată adunarea, atât pentru voi, cât și pentru străinul care locuiește printre voi, o poruncă veșnică pentru toate generațiile; și voi și străinul veți fi la fel înaintea Domnului.

16 Să fie aceeași lege și aceeași poruncă atât pentru voi, cât și pentru străinul care locuiește cu voi.»“

17 Domnul i-a zis lui Moise:

18 „Spune-le israeliților: «După ce veți ajunge în țara în care vă duc,

19 când veți mânca din pâinea țării să aduceți Domnului o jertfă prin ridicare.

20 Din prima parte a aluatului să aduceți o turtă ca jertfă prin ridicare; să o aduceți așa cum aduceți o jertfă prin ridicare din aria de treierat.

21 În toate generațiile să aduceți Domnului această jertfă din prima parte a aluatului vostru.

Jertfe pentru păcatul fără voie

22 Dacă păcătuți fără voie, neîmplinind toate aceste porunci pe care Domnul i le-a spus lui Moise

23 – tot ce v-a poruncit Domnul prin Moise, din ziua în care Domnul v-a dat porunci și până acum, tot ce v-a spus de-a lungul generațiilor –

24 deci dacă păcătuți fără voie, fără ca adunarea să știe, toată adunarea să aducă un vițel ca ardere de tot de o aromă plăcută Domnului, împreună cu un dar de mâncare potrivit poruncii și un țap ca jertfă pentru păcat.

25 Preotul să facă ispășire pentru toată adunarea israeliților și ei vor fi iertați; căci au păcătuțit fără voie și și-au adus atât jertfa, adică jertfa mistuită de foc pentru Domnul, cât și jertfa de ispășire înaintea Domnului pentru păcatul pe care l-au săvârșit.

26 Toată adunarea israeliților va fi iertată, atât ei, cât și străinii care locuiesc în mijlocul lor, pentru că tot poporul a păcătuțit fără voie.

27 Dacă cineva păcătuiește fără voie să aducă o capră de un an ca jertfă pentru păcat.

28 Preotul să facă ispășire înaintea Domnului pentru cel care a păcătuțit fără voie și după ce va face ispășire pentru el, va fi iertat.

29 Să fie aceeași lege pentru toți aceia care păcătuiesc fără voie, atât pentru băștinașul dintre israeliți, cât și pentru străinul care locuiește în mijlocul lor.

30 Însă cel ce păcătuiește cu voie – indiferent dacă este băștinaș sau străin – Îl hulește pe Domnul; omul acela va trebui să fie nimic din mijlocul poporului.

31 Fiindcă a disprețuit Cuvântul Domnului și a călcat porunca, omul acela să fie nimic pe deplin și să-și poarte vina.»“

Pedeapsa pentru călcarea Sabatului

32 În timp ce israeliții erau în pustie, au găsit un om adunând vreascuri în ziua de Sabat.

33 Cei care-l găsiseră adunând vreascuri l-au adus înaintea lui Moise, a lui Aaron și a întregii adunări.

34 Pentru că încă nu era clar ce trebuie să i se facă, l-au pus sub pază.

35 Domnul i-a zis lui Moise: „Omul acela să fie omorât; toată adunarea să-l omoare cu pietre în afara taberei.“

36 Toată adunarea l-a dus în afara taberei și l-a omorât cu pietre, așa cum i-a poruncit Domnul lui Moise.

Ciucurii de la veșminte

37 Domnul i-a zis lui Moise:

38 „Spune-le israeliților să-și facă ciucuri la colțurile hainelor în fiecare generație și să pună un șnur albastru pe ciucurile de la fiecare colț.

39 Când veți avea ciucurii aceștia, să vă uitați la ei și să vă aduceți aminte de toate poruncile Domnului ca să le puteți împlini; și astfel nu veți mai umbla după poftele inimilor voastre și ale ochilor voștri prin care comiteți adulter.

40 Așa vă veți aduce aminte să împliniți toate poruncile Mele și veți fi sfinți pentru Dumnezeuul vostru.

41 Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru, Care v-am scos din țara Egiptului ca să fiu Dumnezeuul vostru: Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru.“

16 *Revolta lui Korah, Datan și Abiram*

1 Korah, fiul lui Ițhar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi, împreună cu Datan și Abiram, fiii lui Eliab, și On, fiul lui Pelet – urmași ai lui Ruben – au luat

2 două sute cincizeci dintre israeliți, conducători ai adunării, aleși din adunare, oameni bine cunoscuți și s-au ridicat împotriva lui Moise.

3 S-au adunat împotriva lui Moise și a lui Aaron și le-au zis: – Ați mers prea departe! Toată adunarea este sfântă, fiecare om din adunare, și Domnul este în mijlocul ei. Deci de ce vă ridicați pe voi înșivă deasupra adunării Domnului?

4 Când Moise a auzit, a căzut cu fața la pământ.

5 Apoi i-a zis lui Korah și cetei lui: – Dimineață Domnul va face cunoscut cine este al Său, cine este sfânt și cine are voie să se apropie de El; cel pe care El l-a ales, acela se va apropia de El.

6 Faceți lucrul acesta: luați cădelnițe, atât tu, Korah, cât și ceata ta,

7 și mâine puneți în ele foc și tămâie înaintea Domnului; omul pe care Domnul îl alege va fi cel sfânt. Voi, leviții, ați mers prea departe!

8 Apoi Moise i-a zis lui Korah: – Ascultați, fii ai lui Levi!

9 Este prea puțin pentru voi că Dumnezeuul lui Israel v-a ales din adunarea lui Israel, lăsându-vă să vă

apropiați de El pentru a face lucrarea de la Tabernaculul Domnului, să stați înaintea adunării și s-o slujiți?

10 El v-a lăsat să vă apropiați de El, pe tine și pe toți frații tăi, fiii lui Levi, iar acum vreți și preoția?

11 De aceea, să știi că tu și toată ceata ta, v-ați adunat împotriva Domnului. Căci cine este Aaron să vă plângeți împotriva lui?

12 Moise a trimis după Datan și Abiram, fiii lui Eliab, dar ei au zis: – Nu venim!

13 Este prea puțin că ne-ai scos dintr-o țară unde curge lapte și miere ca să ne omori în pustie, de mai vrei să și domnești peste noi?

14 Mai mult, nu ne-ai dus într-o țară în care curge lapte și miere, nici nu ne-ai dat ca moștenire ogoare și vii! Crezi că-i poți păcăli pe oamenii aceștia? Nu venim!

15 Moise s-a mâniat foarte tare și l-a zis Domnului: „Nu te uita la jertfa lor. Nu le-am luat nici măcar un măgar și nu le-am făcut nici un rău la nici unul dintre ei.“

16 După aceea, Moise i-a zis lui Korah: – Tu și toată ceata ta să vă înfățișați mâine înaintea Domnului – tu, ei și Aaron.

17 Fiecare să-și ia cădelnița, să pună tămâie în ea și să-și pună cădelnița înaintea Domnului: vor fi două sute cincizeci de cădelnițe; și tu și Aaron să veniți fiecare cu cădelnița lui.

18 Toți oamenii și-au luat cădelnițele, au pus foc și tămâie în ele și au stat la intrarea în Cortul Întâlnirii împreună cu Moise și Aaron.

19 Korah a strâns întreaga adunare împotriva lor la intrarea în Cortul Întâlnirii. Atunci slava Domnului s-a arătat întregii adunări.

20 Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron:

21 – Despărțiți-vă de această adunare, ca să-i pot mistui într-o clipă.

22 Ei au căzut cu fețele la pământ și au zis: – O Dumnezeule, Dumnezeuul duhurilor oricărui trup, dacă va păcătuia un singur om, te vei mânia pe toată adunarea?

23 Domnul i-a zis lui Moise:

24 – Spune-i adunării: „Îndepărtați-vă de locuințele lui Korah, Datan și Abiram.“

25 Moise s-a ridicat și s-a dus la Datan și Abiram; cei din sfatul bătrânilor lui Israel l-au urmat.

26 El a vorbit adunării și i-a zis: „Vă rog, îndepărtați-vă de corturile acestor oameni răi și nu

atingeți nimic din ce este al lor, altfel și voi veți fi nimiciți pentru toate păcatele lor.“

27 Ei s-au îndepărtat de corturile lui Korah, Datan și Abiram; Datan și Abiram au ieșit și au stat fiecare la intrarea în cortul lui împreună cu soțiile, fiii și copilașii lor.

28 Moise le-a zis: „Prin aceasta veți cunoaște că Domnul m-a trimis să fac toate aceste lucruri; nu am făcut-o de capul meu.

29 Dacă oamenii aceștia vor muri cum mor toți ceilalți oameni sau dacă vor avea aceeași soartă ca toți oamenii, înseamnă că nu Domnul m-a trimis.

30 Dar dacă Domnul face ceva nou și pământul își deschide gura și-i înghite cu tot ceea ce au și se coboară de vii în Locuința Morților, atunci să știți că oamenii aceștia l-au disprețuit pe Domnul.“

31 Imediat ce a terminat de spus aceste cuvinte, pământul de sub ei s-a despicat.

32 Pământul și-a deschis gura și i-a înghițit atât pe ei împreună cu casele lor, cât și pe toți oamenii lui Korah cu toate bunurile lor.

33 Și ei cu tot ce era al lor au coborât de vii în Locuința Morților; pământul s-a închis peste ei și ei au pierit din mijlocul adunării.

34 Toți israeliții care se aflau împrejurul lor au început să fugă la strigătul lor pentru că ziceau: „Pământul ne va înghiți și pe noi!“

35 Și s-a coborât foc din cer de la Domnul și i-a mistuit pe cei două sute cincizeci de bărbați care au adus tămâie.

36 Apoi Domnul i-a zis lui Moise:

37 „Spune-i lui Elazar, fiul preotului Aaron, să ia cădelnițele din foc pentru că sunt sfinte și să împrăstie focul la distanță.

38 Din cădelnițele acestor oameni, care au păcătuit împotriva sufletelor lor, să se facă niște plăci bătute cu care să se acopere altarul, căci ei le-au adus înaintea Domnului și, prin urmare, sunt sfinte; ele vor fi un semn pentru israeliți.“

39 Preotul Elazar a luat cădelnițele de bronz, pe care le aduseseră cei arși, le-a bătut și a făcut niște plăci pentru acoperirea altarului,

40 așa cum i-a poruncit Domnul prin Moise. Aceasta este o aducere-aminte pentru israeliți pentru ca nici un străin, care nu este urmaș al lui Aaron, să nu se apropie să aducă tămâie înaintea Domnului, ca să nu i se întâmple la fel cum i s-a întâmplat lui Korah și celor ce au fost cu el.

41 A doua zi întreaga adunare a israeliților a cântit împotriva lui Moise și a lui Aaron, zicând: „Voi ați omorât poporul Domnului.“

42 În timp ce adunarea se strânsese împotriva lor, Moise și Aaron s-au întors spre Cortul Întâlnirii; dintr-odată norul l-a acoperit și slava Domnului s-a arătat.

43 Moise și Aaron au venit înaintea Cortului Întâlnirii

44 și Domnul i-a spus lui Moise:

45 „Ieșiți din mijlocul acestei adunări ca s-o mistui într-o clipă!“ Ei au căzut cu fețele la pământ.

46 Moise i-a zis lui Aaron: „Ia-ți cădelnița, pune în ea foc de pe altar, pune tămâie în ea și du-te repede la adunare ca să faci ispășire pentru ei, pentru că a izbucnit mânia dinaintea Domnului; urgia a început.“

47 Aaron a luat cădelnița, după cum îi zisese Moise și a fugit în mijlocul adunării; urgia începuse deja între cei din popor. A tămâiat și a făcut ispășire pentru popor.

48 El s-a așezat între cei morți și cei vii și urgia s-a oprit.

49 Cei omorâți de urgie au fost paisprezece mii șapte sute în afară de cei ce muriseră din cauza lui Korah.

50 Când urgia s-a oprit, Aaron s-a întors la Moise, la intrarea în Cortul Întâlnirii.

17 Toiagul lui Aaron înflorește

1 Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Vorbește-le israeliților și ia de la ei câte un toiag, ținând cont de familiile lor, adică douăsprezece toiage de la toți conducătorii, potrivit familiilor lor. Scrie numele fiecărui om pe toiagul său

3 și scrie numele lui Aaron pe toiagul lui Levi. Să fie câte un toiag de la fiecare căpetenie a familiei lui.

4 Pune-le în Cortul Întâlnirii, înaintea Mărturieii, acolo unde mă întâlnesc cu voi.

5 Toiagul bărbatului pe care îl voi alege va înflori; așa voi opri plângerile israeliților împotriva voastră.“

6 Moise le-a vorbit israeliților și fiecare dintre conducătorii lor i-a dat toiagul, câte unul de fiecare conducător, potrivit familiilor lor, adică douăsprezece toiage; toiagul lui Aaron era între ale lor.

7 Moise a pus toiégele înaintea Domnului, în Cortul Mărturieii.

8 A doua zi Moise a intrat în Cortul Mărturieii și iată că toiagul lui Aaron, al casei lui Levi, înverzise, înmugurise, înflorise și avea migdale coapte.

9 Atunci Moise a luat dinaintea Domnului toate toiégele și le-a adus înaintea tuturor israeliților. Ei s-au uitat și fiecare și-a luat toiagul.

10 Domnul i-a zis lui Moise: „Pune înapoi toiagul lui Aaron înaintea Mărturieii; să fie păstrat ca un semn pentru răzvrățiți ca să se pună astfel capăt plângerilor lor împotriva Mea și să nu moară.“

11 Moise a făcut întocmai; el a făcut așa cum i-a poruncit Domnul.

12 Israeliții i-au zis lui Moise: „Iată că murim; pierim, pierim cu toții!“

13 Oricine se apropie de Tabernaculul Domnului moare. Vom muri oare toți?“

18 *Reglementări cu privire la responsabilitatea preoților și a leviților*

1 Domnul i-a zis lui Aaron: „Tu, fiii tăi și familia tatălui tău împreună cu tine, veți purta responsabilitatea pentru vina legată de Lăcaș, dar numai tu și fiii tăi veți purta responsabilitatea pentru vina legată de preoție.“

2 De asemenea, ia cu tine pe frații tăi din seminția lui Levi, seminția tatălui tău, pentru ca ei să fie împreună cu tine și să slujească, în timp ce tu și fiii tăi sunteți înaintea Cortului Mărturieii.

3 Să fie responsabili cu lucrurile de care tu ai nevoie și să aibă în grijă tot Cortul. Să nu se apropie nici de uneltele Lăcașului, nici de altar pentru că altfel și ei și tu veți muri.

4 Ei să fie alături de tine și să supravegheze tot ce se face la Cortul Întâlnirii, toată slujirea de la Cort; nici un străin să nu se apropie de voi.

5 Voi înșivă să împliniți cele privitoare la slujirea de la Lăcaș și de la altar pentru ca mânia Mea să nu mai vină niciodată peste israeliți.

6 Iată că i-am luat pe leviți, frații voștri, dintre israeliți; ei sunt ai voștri ca un dar oferit Domnului și ei vor împlini slujirea de la Cortul Întâlnirii.

7 Dar tu și fiii tăi împreună cu tine să vă împliniți datoriile preoțești, având grijă de tot ce ține de altar și de tot ce este dincolo de draperie. Vă dau preoția ca un dar; străinul care se va apropia să fie omorât.“

Partea ce le revine preoților

8 Domnul i-a zis lui Aaron: „Iată, Eu Însumi ți-am dat parte din jertfele care-Mi sunt aduse din toate lucrurile sfinte ale israeliților; ți le-am dat ție și fiilor tăi datorită ungerii printr-o poruncă veșnică.“

9 Iată ce va fi al tău din lucrurile preasfinte, care nu sunt mistuite de foc: orice jertfă pe care ei Mi-o aduc ca dar de mâncare, ca jertfă pentru păcat sau ca jertfă pentru vină, lucrurile acestea preasfinte să fie ale tale și ale fiilor tăi.

10 Să le măncați într-un loc preasfânt; fiecare bărbat să le mănânce. Să fie sfinte pentru voi.

11 De asemenea, ți-am mai dat fiecare jertfă adusă ca dar din toate jertfele legănate ale israeliților; ți le-am dat ție, fiilor tăi și fiicelor tale printr-o poruncă veșnică. Toți aceia din familia ta care sunt curați le vor putea mânca.

12 Tot ce este mai bun din untdelemn, din vin și din grâu, rodul ales pe care ei îl dau Domnului, ți l-am dat ție.

13 Primele roade din tot ce este în țara lor, pe care le aduc Domnului, să fie ale tale. Cel curat din familia ta va putea să mănânce.

14 Tot ce este pus deoparte în Israel să fie al tău.

15 Întâiul născut al oricărei făpturi pe care ei îl aduc Domnului, fie om sau animal, să fie al tău. Totuși atât pe întâiul născut al omului, cât și pe întâiul născut al animalelor necurate va trebui să-l răscumperi.

16 Prețul lor de răscumpărare, pus celor de la o lună în sus, să fie de cinci șecheli de argint după șechelul Lăcașului (adică douăzeci de ghere).

17 Dar pe întâiul născut al vacii, al oii sau al caprei să nu-l răscumperi; ei sunt sfinți. Să le stropești sângele pe altar și să le arzi grăsimea ca o jertfă mistuită de foc de o aromă plăcută Domnului.

18 Carnea lor să fie a ta așa cum este al tău pieptul jertfei legănate și spata dreaptă.

19 Toate jertfele sfinte, pe care israeliții le aduc Domnului, ți le-am dat ție, fiilor tăi și fiicelor tale printr-o poruncă veșnică; este un legământ al sării, un legământ veșnic înaintea Domnului pentru tine și urmașii tăi.“

20 Apoi Domnul i-a zis lui Aaron: „Să nu ai nici o moștenire în țara lor, să nu ai nici o parte între ei; Eu sunt partea ta și moștenirea ta între israeliți.“

21 Leviților le-am dat fiecare zeciuială din Israel ca o moștenire pentru slujirea pe care o fac, slujirea de la Cortul Întâlnirii.

22 De acum înainte israeliții să nu se mai apropie de Cortul Întâlnirii ca să nu se facă vinovați și să moară.

23 Doar leviții să împlinescă slujirea de la Cortul Întâlnirii și să fie responsabili pentru vina lor. Ei să nu aibă nici o moștenire între israeliți; aceasta să fie o poruncă veșnică pentru toate generațiile.

24 Căci zeciuielile israeliților, pe care ei le aduc ca jertfă prin ridicare Domnului, le-am dat leviților. De aceea am spus despre ei că nu vor avea nici o moștenire între israeliți.“

25 După aceea, Domnul i-a vorbit lui Moise:

26 „Să le spui leviților: «Când primiți zeciuiala de la israeliți, pe care v-am dat-o de la ei ca parte a voastră, să aduceți din ea o jertfă prin ridicare pentru Domnul, o zeciuială din zeciuială.

27 Ea să fie considerată un dar din partea voastră, la fel ca și grâul din aria de treierat și ca abundența ce curge din teasc.

28 Așadar, să aduceți Domnului o jertfă prin ridicare din toate zeciuielile pe care le primiți de la israeliți; să dați din ele o jertfă Domnului și să o lăsați preotului Aaron.

29 Din toate darurile voastre, pe care le aduceți Domnului din jertfele prin ridicare, cea mai bună parte din ele este partea ce trebuie pusă deoparte.»

30 Să le mai spui: «După ce veți aduce ca jertfă prin ridicare cea mai bună parte din ea, partea care a rămas să le fie considerată leviților ca venitul de la aria de treierat și ca venitul de la teasc.

31 O puteți mânca în orice loc, voi și familiile voastre, pentru că este plata voastră pentru slujirea în Cortul Întâlnirii.

32 Nu vă veți face vinovați de nici un păcat din cauza ei atunci când veți aduce prin ridicare cea mai bună parte din ea. Dar aveți grijă să nu profanați darurile sfinte ale israeliților pentru că altfel veți muri.»“

19 *Apa de curățire*

1 Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron:

2 „Aceasta este o poruncă a Legii pe care Domnul a dat-o: spune-le israeliților să aducă o vacă roșie, sănătoasă, care să nu aibă nici o meteahnă și care n-a fost pusă încă la jug.

3 Să o dați preotului Elazar; el s-o ducă afară din tabără și cineva s-o înjunghie înaintea lui.

4 Preotul Elazar să ia din sângele ei cu degetul și să stropească de șapte ori înaintea Cortului Întâlnirii.

5 Apoi vaca să fie arsă înaintea lui; să fie arse pielea, carnea, sângele și balega.

6 Preotul să ia lemn de cedru, isop și fir de culoare cărămizie și să le arunce în focul în care este arsă vaca.

7 Apoi preotul să-și spele hainele și să-și scalde trupul în apă; după aceea poate veni în tabără. Dar va rămâne necurat până seara.

8 De asemenea, cel care arde vaca trebuie să-și spele hainele și să-și scalde trupul în apă; el va rămâne necurat până seara.

9 După aceea, un om care este curat trebuie să adune cenușa vacii și să o pună într-un loc curat, în afara taberei; să fie păstrată pentru adunarea israeliților pentru apa de curățire. Este pentru curățirea de păcat.

10 Cel care adună cenușa vacii să-și spele hainele și va fi necurat până seara. Aceasta să fie o poruncă veșnică pentru israeliți și pentru străinul care locuiește între ei.

11 Cel care atinge trupul mort al cuiva va fi necurat șapte zile.

12 Să se curețe cu apă în ziua a treia și a șaptea; dacă nu se va curăți în ziua a treia și în a șaptea, nu va fi curat.

13 Oricine atinge un mort, trupul vreunui om care a murit, și nu se va curăți pângărește Tabernaculul Domnului. Omul acela să fie nimicit din Israel. Să fie necurat pentru că n-a fost stropit cu apă de curățire; necurăția lui rămâne asupra lui.

14 Aceasta este legea când un om moare într-un cort: toți aceia care intră în cort și toți aceia care sunt în cort vor fi necurați șapte zile;

15 și orice vas deschis care nu are capacul pus va fi necurat.

16 Oricine atinge, pe câmpul larg, un om care a fost ucis de sabie sau a murit sau care atinge osemintele vreunui om sau un mormânt, va fi necurat șapte zile.

17 Pentru cel necurat să se ia din cenușa vacii arse pentru curățirea de păcat și să se pună apă curgătoare peste ea, într-un vas.

18 Un om curat să ia isop, să-l înmoaie în apă și să stropească cortul, toate vasele, pe cei care erau acolo și pe cel care s-a atins de osemintele vreunui om sau de vreun om ucis sau de vreun om care a murit sau de vreun mormânt.

19 Cel curat să-l stropească pe cel necurat în a treia și a șaptea zi și să-l curețe astfel în a șaptea zi. Apoi

cel necurat să-și spele hainele și să se scalde în apă, iar seara va fi curat.

20 Orice om care este necurat și nu se va curăți să fie nimic din adunare pentru că a pângărit Lăcașul Domnului. Din cauză că n-a fost stropit cu apa de curățire, el este necurat.

21 Aceasta să fie o poruncă veșnică pentru ei. De asemenea, cel care stropește cu apa de curățire trebuie să-și spele hainele, iar cel care atinge apa de curățire va fi necurat până seara.

22 Orice lucru atins de cineva care este necurat va fi necurat și oricine îl atinge va fi necurat până seara.“

20 Moartea lui Miriam. Apă din stâncă

1 Toată adunarea israeliților a ajuns în pustia Țin în luna întâi. Poporul s-a stabilit în Kadeș. Acolo a murit și a fost îngropată Miriam.

2 Nu era apă pentru adunare, astfel că ei s-au adunat împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron.

3 Poporul s-a certat cu Moise și a zis: – Mai bine am fi murit când au murit frații noștri înaintea Domnului!

4 De ce ați adus adunarea Domnului în pustia aceasta? Ca să murim aici și noi și vitele noastre?

5 De ce ne-ați scos din Egipt să ne aduceți în acest loc uscat? Nu este nici loc de semănat, nici smochin, nici viță, nici rodie și nu este nici apă de băut.

6 Moise și Aaron au plecat din adunare la intrarea în Cortul Întâlnirii și au căzut cu fețele la pământ. Atunci li s-a arătat slava Domnului.

7 Domnul i-a spus lui Moise:

8 „Ia toiagul și convoacă adunarea, tu și fratele tău Aaron. Vorbiți stâncii dinaintea ochilor lor iar aceasta le va da apă din ea. Așa să scoți apă din stâncă pentru ei și să dai adunării și vitelor lor să bea.“

9 Moise a luat toiagul dinaintea Domnului așa cum El îi poruncise.

10 Moise și Aaron au convocat adunarea înaintea stâncii și Moise le-a zis: – Ascultați, răzvrătiților! Să scoatem apă din stânca aceasta pentru voi?

11 Atunci Moise și-a ridicat mâna și a lovit stânca de două ori cu toiagul; a ieșit apă din belșug, astfel că au băut atât adunarea, cât și vitele lor.

12 Dar Domnul le-a spus lui Moise și Aaron: „Pentru că nu v-ați încrezut în Mine ca să arătați sfințenia Mea înaintea ochilor israeliților, nu voi veți duce această adunare în țara pe care i-o dau.“

13 Acestea sunt apele de la Meriba unde israeliții s-au certat cu Domnul și prin care El Și-a arătat sfințenia.

Edom refuză tranzitarea teritoriului său de către israeliți

14 După aceea, Moise a trimis niște soli din Kadeș la regele Edomului: – Așa vorbește fratele tău Israel: Tu cunoști toate greutățile prin care am trecut,

15 cum părinții noștri s-au dus în Egipt și au locuit acolo multă vreme; egiptenii ne-au asuprit pe noi și pe părinții noștri.

16 Când am strigat către Domnul, El a auzit glasul nostru și a trimis Îngerul care ne-a scos din Egipt; suntem la Kadeș, o cetate aflată la marginea ținutului tău.

17 Lasă-ne să trecem prin țara ta. Nu vom trece nici prin ogoare, nici prin vii, nu vom bea apă din nici o fântână. Vom merge pe Drumul Regelui, fără să ne abatem nici la stânga nici la dreapta, până trecem prin ținutul tău.

18 Dar Edom i-a răspuns: – Să nu treci pe la mine căci te voi întâmpina cu sabia.

19 Israeliții i-au zis: – Vom merge pe Drumul cel Mare, iar dacă vom bea apa ta, noi și vitele noastre, îți vom plăti. Lasă-ne doar să trecem mergând pe jos, nimic mai mult.

20 Dar el le-a zis: – Să nu treceți! Și Edom a ieșit înaintea lor cu mulți oameni și cu mână puternică.

21 Astfel Edom nu l-a lăsat pe Israel să treacă prin ținutul lui; și Israel s-a întors de la el.

Moartea lui Aaron și investirea în slujire a lui Elazar

22 Toată adunarea israeliților a pornit din Kadeș și au ajuns la muntele Hor.

23 Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron la muntele Hor, la marginea țării Edom:

24 „Aaron va fi adăugat la poporul său; el nu va intra în țara pe care o dau israeliților, pentru că v-ați răzvrătit împotriva Cuvântului Meu la apele de la Meriba.

25 Ia-l pe Aaron și pe fiul său Elazar, și du-i pe muntele Hor.

26 Dezbracă-l pe Aaron de veșmintele lui și pune-le pe fiul său Elazar, iar Aaron va muri acolo.“

27 Moise a făcut așa cum i-a poruncit Domnul. Au urcat pe muntele Hor în prezența întregii adunări.

28 Moise l-a dezbrăcat pe Aaron de veșmintele lui și le-a pus pe fiul său Elazar; Aaron a murit acolo, pe vârful muntelui.

29 Când adunarea a văzut că Aaron a murit, toată casa lui Israel l-a jelit pe Aaron treizeci de zile.

21 *Distrugerea Aradului*

1 Când regele canaanit al Aradului, care locuia în Neghev, a auzit că Israel venea pe drumul spre Atarim, a pornit la luptă împotriva lui Israel și a luat câțiva prizonieri.

2 Atunci Israel a făcut un jurământ Domnului și a zis: „Dacă vei da poporul acesta în mâinile noastre, vom nimici în întregime cetățile lor.“

3 Domnul a ascultat glasul lui Israel și i-a dat pe canaaniti în mâinile lor; i-au nimicit în întregime pe ei și cetățile lor. Locul acela a fost numit Horma.

Șarpele din bronz

4 De la muntele Hor au pornit pe drumul către Marea Roșie ca să ocolească țara Edom; dar poporul și-a pierdut răbdarea pe drum

5 și a vorbit împotriva Domnului și împotriva lui Moise: „De ce ne-ați scos din Egipt, ca să murim în pustie? Nu mai avem nici pâine, nici apă și sufletul nostru s-a scârbit de această mâncare mizerabilă!“

6 Atunci Domnul a trimis împotriva poporului niște șerpi veninoși; ei i-au mușcat pe israeliți și mulți din popor au murit.

7 Poporul a venit la Moise și i-a spus: „Am păcătuit, căci am vorbit împotriva Domnului și împotriva ta. Roagă-te Domnului să alunge de la noi acești șerpi.“ Moise s-a rugat pentru popor.

8 Domnul i-a zis lui Moise: „Fă un șarpe și agață-l pe un stâlp. Oricine este mușcat și va privi spre el, va trăi.“

9 Și astfel, Moise a făcut un șarpe din bronz și l-a înălțat pe un stâlp. Oricine era mușcat de vreun șarpe și privea spre șarpele din bronz trăia.

Spre Moab

10 Israeliții au plecat de acolo și și-au așezat tabăra la Obot.

11 Au plecat din Obot și și-au așezat tabăra la Iye-Abarim, în pustia dinaintea Moabului, înspre răsăritul soarelui.

12 De acolo au plecat și și-au așezat tabăra în valea Zered.

13 De acolo au plecat și și-au așezat tabăra dincolo de Arnon care curge prin pustie și care iese din

teritoriul amoriților. Arnonul indică hotarul dintre moabiți și amoriți.

14 De aceea se spune în Cartea Războaielor

Domnului: „... Waheb în Sufa și uedurile; Arnonul **15** și albiile uedurilor care se întind înspre așezarea Arului și se proptesc de hotarul Moabului“.

16 De acolo au plecat spre Beer. La această fântână Domnul i-a zis lui Moise: „Adună poporul laolaltă și Eu îi voi da apă.“

17 Atunci Israel a cântat cântarea aceasta:

„Țâșnește, fântână! Cântați despre ea,

18 despre fântâna pe care au săpat-o prinții, pe care au săpat-o nobilii poporului, nobili cu sceptre și toiege!“ Apoi a plecat din pustie spre Matana;

19 din Matana la Nahaliel, de la Nahaliel la Bamot

20 și de la Bamot în valea din regiunea Moabului, unde, de pe vârful muntelui Pisga se vede toată pustia.

Înfrângerea lui Sihon și Og

21 Israel a trimis soli lui Sihon, regele amoriților, ca să-i spună:

22 „Lasă-mă să trec prin țara ta! Nu ne vom împărștia prin câmpii sau prin vii și nu vom bea apă din fântâni; vom merge doar pe Drumul Regelui până vom traversa teritoriul tău.“

23 Dar Sihon nu l-a lăsat pe Israel să-i traverseze teritoriul, ci și-a adunat toți oamenii, a ieșit la luptă împotriva lui Israel în pustie și l-a atacat la Iahaț.

24 Însă Israel l-a învins măcelărindu-l cu sabia.

Apoi i-a luat în stăpânire țara de la Arnon până la Iabok, până la hotarul cu amoniții, căci amoniții își întăriseră hotarul.

25 Israel a cucerit toate cetățile amoriților și a locuit în ele, inclusiv în Heșbon și în toate satele din împrejurimile lui.

26 Heșbonul era cetatea lui Sihon, regele amoriților, care luptase înainte cu fostul rege al moabiților și îi luase acest pământ până la Arnon.

27 De aceea zic poeții: „Veniți la Heșbon! Să fie rezidit! Să fie fortificată cetatea lui Sihon!

28 Un foc a ieșit din Heșbon, o flacără din cetatea lui Sihon; ea a mistuit Arul Moabului și conducătorii înălțimilor Arnonului.

29 Vai de tine, Moab! Ești nimicit, popor al lui Chemoș! Ți-ai risipit fiii și ți-ai dat fiicele sclave lui Sihon, regele amoriților!

30 Noi i-am spulberat, am distrus Heșbonul până la Dibon, am devastat până la Nofah, care se întinde până la Medeba.“

31 Astfel Israel a locuit în țara amoriților.

32 După ce Moise a trimis iscoade la Iazer, israeliții au cucerit satele din împrejurimi și i-au izgonit pe amoriții care locuiau acolo.

33 Apoi s-au întors și au urcat pe drumul către Bașan. Og, regele Bașanului, le-a ieșit înaintea împreună cu toți oamenii lui ca să se lupte cu ei la Edrei.

34 Domnul i-a zis lui Moise: „Nu te teme de el, căci l-am dat în mâna ta, cu tot cu poporul și țara sa. Să-i faci așa cum i-ai făcut lui Sihon, regele amoriților, care locuia în Heșbon.“

35 Astfel ei l-au lovit, pe el împreună cu fiii lui și cu tot poporul lui, până ce n-a mai rămas nici un supraviețuitor. Apoi au luat în stăpânire țara lui.

22 Balak trimite după Balaam

1 Israeliții au plecat și și-au așezat tabăra în câmpiile Moabului, dincolo de Iordan, în fața Ierihonului.

2 Balak, fiul lui Țipor, a văzut tot ce le făcuse Israel amoriților,

3 iar Moab s-a îngrozit la vederea unui popor așa de mare; Moab s-a umplut de groază în fața israeliților.

4 Atunci moabiții le-au zis bătrânilor Midianului: „Mulțimea aceasta va înghiți tot ce se află în jurul nostru, așa cum mănâncă boul verdeța câmpului.“ Balak, fiul lui Țipor, rege al Moabului în vremea aceea,

5 a trimis soli să-l cheme pe Balaam, fiul lui Beor, care locuia la Petor, lângă râu, în țara lui natală. Balak i-a zis: „Un popor a ieșit din Egipt, a acoperit fața pământului și s-a așezat înaintea mea.

6 Vino acum, te rog, și blestemă acest popor, căci este prea puternic pentru mine. Poate în acest fel îi voi putea învinge și alunga din țară, căci știu că ce binecuvântezi tu este binecuvântat și ce blestemi tu este blestemat.“

7 Bătrânii Moabului și ai Midianului au plecat luând cu ei daruri pentru prezicător. Când au ajuns la Balaam i-au spus cuvintele lui Balak.

8 „Petreceți noaptea aici, le-a spus Balaam, și vă voi răspunde ce-mi va spune Domnul.“ Conducătorii moabiți au rămas astfel la Balaam.

9 Dumnezeu a venit la Balaam și i-a zis: – Cine sunt oamenii aceștia care au venit la tine?

10 Balaam l-a răspuns lui Dumnezeu: – Balak, fiul lui Țipor, i-a trimis să-mi spună:

11 „Un popor a ieșit din Egipt și a acoperit fața pământului. Vino acum și blestemă-l. Poate atunci îi voi putea învinge și alunga din țară.“

12 Dumnezeu i-a zis lui Balaam: – Să nu mergi cu ei și să nu blestemi acest popor, căci el este binecuvântat.

13 Balaam s-a sculat dimineța și le-a zis conducătorilor lui Balak: – Duceți-vă în țara voastră căci Domnul nu-mi dă voie să vin cu voi.

14 Conducătorii moabiților s-au ridicat, s-au întors la Balak și i-au spus: „Balaam a refuzat să vină cu noi.“

15 Atunci Balak a trimis alți conducători, mai numeroși și mai cu vază decât primii.

16 Aceștia au mers la Balaam și i-au spus: – Așa îți vorbește Balak, fiul lui Țipor: „Nu lăsa pe nimeni să te împiedice să vii la mine,

17 căci te voi umple de slavă și voi face tot ce-mi vei spune. Vino, te rog, și blestemă acest popor pentru mine!“

18 Balaam le-a răspuns slujitorilor lui Balak: – Chiar dacă Balak mi-ar da palatul lui plin cu argint și aur, tot n-aș putea să fac nici un lucru, oricât de mic sau mare, peste porunca Domnului, Dumnezeul meu.

19 Rămâneți, vă rog, și voi aici peste noapte și voi afla ce-mi va mai spune Domnul.

20 În noaptea aceea Domnul a venit la Balaam și i-a zis: „Dacă oamenii aceștia au venit să te cheme ca să mergi cu ei, scoală-te și mergi cu ei, dar să faci doar ce-ți voi porunci Eu.“

Măgărița lui Balaam

21 Dimineța, Balaam s-a sculat, a pus șaua pe măgărița sa și a plecat cu conducătorii moabiți.

22 Dar Dumnezeu s-a aprins de mânie pentru că plecase și Îngerul Domnului s-a așezat în drum ca să i se împotrivescă. Balaam era călare pe măgărița lui, iar împreună cu el erau și doi din slujitorii lui.

23 Măgărița l-a văzut pe Îngerul Domnului stând în mijlocul drumului cu sabia în mână și a părăsit drumul, luând-o pe câmp. Balaam a început să-și bată măgărița ca s-o poată aduce din nou pe drum.

24 Atunci Îngerul Domnului s-a așezat pe un drum îngust între două vii unde erau ziduri de o parte și de alta.

25 Când măgărița l-a văzut pe Îngerul Domnului s-a împins lângă perete, strângând piciorul lui Balaam. Atunci el a bătut-o din nou.

26 Îngerul Domnului s-a mutat într-un loc strâmt unde nu era loc să te întorci nici la dreapta, nici la stânga.

27 Când măgărița L-a văzut pe Îngerul Domnului s-a culcat la pământ sub Balaam. Balaam s-a aprins de mânie și a început să o bată cu un băț.

28 Atunci Domnul a deschis gura măgăriței și ea i-a zis lui Balaam: – Ce ți-am făcut de m-ai bătut de trei ori?

29 Balaam i-a răspuns măgăriței: – Pentru că ți-ai bătut joc de mine! Dacă aș avea o sabie în mână, te-aș ucide chiar acum.

30 Măgărița i-a răspuns: – Nu sunt eu măgărița ta pe care ai călărit din zilele tinereții tale până astăzi? Am eu obiceiul să mă port astfel? – Nu, i-a răspuns el.

31 Atunci Domnul i-a deschis ochii lui Balaam și el L-a văzut pe Îngerul Domnului stând în mijlocul drumului cu sabia scoasă. El s-a închinat cu fața la pământ.

32 Îngerul Domnului l-a întrebat: – De ce ți-ai bătut măgărița de trei ori? Eu am ieșit ca să-ți stau împotriva, căci calea ta este una nechibzuită înaintea Mea.

33 Măgărița M-a văzut și s-a abătut de trei ori dinaintea Mea. Dacă nu s-ar fi abătut, te-aș fi ucis cu siguranță, dar pe ea aș fi cruțat-o.

34 Balaam l-a răspuns Îngerului Domnului: – Am păcătuit căci nu am știut că stăteai împotriva mea în mijlocul drumului. Dacă ceea ce fac este un lucru rău în ochii Tăi, mă voi întoarce.

35 Îngerul Domnului i-a zis lui Balaam: – Du-te cu oamenii aceștia, dar să le vorbești doar cuvintele pe care ți le voi spune Eu. Astfel Balaam a mers mai departe cu conducătorii lui Balak.

36 Când Balak a auzit că vine Balaam, i-a ieșit în întâmpinare în cetatea moabită de la hotarul Arnonului, la capătul teritoriului lui.

37 Balak i-a zis lui Balaam: – N-am trimis eu oare să te cheme la mine? De ce nu ai venit? Oare nu sunt eu în stare să te umplu de slavă?

38 – Iată-mă, am venit, i-a răspuns Balaam, dar oare voi putea să vorbesc ceva? Trebuie să spun doar cuvântul pe care mi-l va pune Dumnezeu în gură.

39 Balaam a mers cu Balak și au intrat în cetatea Chiriat-Huțot.

40 Balak a înjunghiat oi și capre și a trimis din ele atât lui Balaam, cât și conducătorilor care erau cu el.

41 A doua zi Balak l-a luat pe Balaam și l-a urcat pe Bamot-Baal de unde se putea vedea o parte din popor.

23 *Prima profeție rostită de Balaam*

1 Balaam i-a zis lui Balak: „Zidește-mi aici șapte altare și pregătește-mi șapte viței și șapte berbeci.”

2 Balak a făcut după spusele lui Balaam; Balak și Balaam au adus câte un vițel și un berbec pe fiecare altar.

3 Apoi Balaam i-a zis lui Balak: „Rămâi aici lângă arderea ta de tot, iar eu mă voi duce mai încolo. Poate Domnul mă va întâlni și astfel cuvântul pe care mi-l va descoperi ți-l voi dezvălui și ție.” Și s-a dus într-un loc mai înalt.

4 Dumnezeu l-a întâlnit pe Balaam, iar Balaam i-a spus: – Am pregătit șapte altare și pe fiecare am pregătit câte un vițel și un berbec.

5 Domnul a pus un cuvânt în gura lui Balaam și i-a zis: – Întoarce-te la Balak și așa să-i vorbești.

6 Balaam s-a întors și l-a găsit pe Balak stând lângă arderea sa de tot împreună cu toți conducătorii Moabului.

7 Atunci Balaam și-a rostit profeția și a zis: „Balak m-a adus din Aram, regele Moabului m-a chemat din munții de la răsărit. «Vino, mi-a zis el, și blestemă-l pe Iacov pentru mine, vino și acuză-l pe Israel!»

8 Cum pot eu să-i blestem pe cei pe care Dumnezeu nu i-a blestemat? Cum pot eu să-i acuz pe cei pe care Dumnezeu nu-i acuză?

9 Iată, îl văd de pe vârfurile stâncilor, îl privesc de pe înălțimea dealurilor. Este un popor care locuiește singur, care nu se consideră ca făcând parte dintre popoare.

10 Cine poate să numere pulberea lui Iacov și să spună numărul unui sfert din Israel? Să moară sufletul meu de moartea celor drepti și sfârșitul meu să fie ca al lor!”

11 Balak i-a zis lui Balaam: – Ce mi-ai făcut? Eu te-am adus ca să-mi blestemi dușmanii, dar iată că tu îi binecuvântezi din plin!

12 – Nu trebuie oare să vorbesc ce-mi pune Domnul în gură? i-a răspuns Balaam.

A doua profeție rostită de Balaam

13 Balak i-a zis: – Vino, te rog, cu mine în alt loc de unde-l poți vedea mai bine, căci nu vezi decât o parte din el, nu-l vezi pe tot; de acolo să-l blestemi pentru mine.

14 Și l-a dus în câmpia Țofim, spre vârful muntelui Pisga. Acolo a zidit șapte altare și a adus pe fiecare câte un vițel și un berbec.

15 Balaam i-a zis lui Balak: – Rămâi aici lângă arderea ta de tot, iar eu voi merge să-L întâlnesc pe Dumnezeu mai încolo.

16 Domnul l-a întâmpinat pe Balaam și i-a pus un cuvânt în gură; apoi i-a zis: „Întoarce-te la Balak și așa să-i vorbești.“

17 El s-a întors și l-a văzut pe Balak lângă arderea sa de tot împreună cu toți conducătorii Moabului. Balak l-a întrebat: – Ce ți-a spus Domnul?

18 Atunci el și-a rostit profeția și a zis: „Ridică-te, Balak, și ascultă! Ia aminte la mine, fiul lui Țipor!

19 Dumnezeu nu este un om ca să mintă, nici un fiu de om ca să-I pară rău. Vorbește El oare fără să înfăptuiască? Promite El oare fără să împlinească?

20 Iată, am primit poruncă să binecuvânteț. El a binecuvântat și eu nu pot schimba nimic.

21 El nu vede nici o nedreptate în Iacov și nici o un necaz în Israel. Domnul, Dumnezeu lui, este cu el și strigătul Împăratului este în mijlocul lui.

22 Dumnezeu l-a scos din Egipt, tăria lui este ca a unui bivol sălbatic.

23 Nu există nici o vrajă împotriva lui Iacov, nici un farmec împotriva lui Israel. Se va spune despre Iacov și despre Israel: «Priviți ce a făcut Dumnezeu!»

24 Poporul se ridică ca o leoaică și se înalță ca un leu care nu se odihnește până nu a devorat prada și nu a băut sângele celor sfâșiați.“

25 Balak i-a zis lui Balaam: – Dacă nu-i blestemi, nici nu-i binecuvânta!

26 – Nu ți-am spus că voi vorbi doar ce îmi zice Domnul? i-a răspuns Balaam.

A treia profeție rostită de Balaam

27 Atunci Balak i-a zis: – Vino, te rog, ca să te duc într-un alt loc. Poate Domnul va binevoi să-i blestemi pentru mine de acolo.

28 Balak l-a dus pe Balaam pe vârful muntelui Peor, de unde se vede toată pustia.

29 Balaam i-a zis lui Balak: – Zidește-mi aici șapte altare și pregătește-mi șapte viței și șapte berbeci.

30 Balak a făcut după spusele lui Balaam și a adus pe fiecare altar câte un vițel și un berbec.

24 **1** Când Balaam a văzut că lui Dumnezeu îi place să-l binecuvânteze pe Israel, n-a mai umblat

după farmece ca în celelalte dăți, ci și-a întors fața spre pustie.

2 Ridicându-și ochii, a văzut pe Israel organizat pe seminții. Atunci Duhul lui Dumnezeu a venit peste el,

3 iar Balaam a început să rostească profeția aceasta: „Iată rostirea lui Balaam, fiul lui Beor, rostirea celui ai cărui ochi sunt deschiși,

4 rostirea celui care aude spusele lui Dumnezeu, care vede o viziune de la Cel Atotputernic, care este prosternat înaintea Lui și ai cărui ochi sunt deschiși:

5 «Ce frumoase sunt corturile tale, Iacove, locuințele tale, Israele!

6 Se întind ca niște ueduri, ca niște grădini lângă un râu, ca niște plante de aloë sădite de Domnul, ca niște cedri lângă ape.

7 Apa va curge din gălețile lui și sămânța lui va fi udată de ape mari. Regele lui va fi mai mareț decât Agag și regatul lui va fi înălțat.

8 Dumnezeu l-a scos din Egipt, i-a dat tăria unui bivol sălbatic. Va devora neamurile dușmane, le va zdrobi oasele și le va străpunge cu săgețile lui.

9 Se ghemuiește, se întinde ca un leu, ca o leoaică – cine va îndrăzni să-l scoale? Binecuvântat să fie cel care te binecuvântează și blestemat să fie cel care te blestemă!»“

10 Atunci Balak s-a aprins de mânie împotriva lui Balaam. A bătut din palme și i-a zis lui Balaam: – Eu te-am chemat ca să-mi blestemi dușmanii, dar tu i-ai binecuvântat de trei ori.

11 Acum fugi, du-te acasă! Am zis că te voi umple de slavă, dar iată că Domnul te-a împiedicat să primești slavă.

12 Balaam i-a răspuns lui Balak: – Nu le-am spus eu oare solilor tăi, pe care i-ai trimis la mine:

13 „Chiar dacă Balak mi-ar da palatul lui plin cu argint și aur, eu tot n-aș putea să fac nimic de la mine însumi, fie bine, fie rău, dincolo de porunca Domnului, ci voi spune doar ce-mi va zice Domnul.“

14 Acum mă întorc la poporul meu, dar vino să te avertizez cu privire la ce va face poporul acesta poporului tău, în zilele următoare.

A patra profeție rostită de Balaam

15 Atunci el și-a rostit profeția și a zis: „Iată rostirea lui Balaam, fiul lui Beor, rostirea celui ai cărui ochi sunt deschiși,

16 rostirea celui care aude spusele lui Dumnezeu, care are cunoașterea Celui Preaînalt, care vede o

viziune de la Cel Atotputernic, care este prosternat înaintea Lui și ai cărui ochi sunt deschiși:

17 «Îl văd, dar nu acum, îl privesc, dar nu de aproape! O stea răsare din Iacov, un sceptru se ridică din Israel. El va zdrobi căpeteniile Moabului și capetele tuturor fiilor lui Șet.

18 Edom va fi cucerit; Seir, dușmanul lui, va fi cucerit, dar Israel va crește în putere.

19 Din Iacov va ieși cel ce va domni și-i va distruge pe supraviețuitorii cetății.»

Alte profeții rostite de Balaam

20 Apoi Balaam l-a văzut pe Amalek și a rostit următoarea profeție: „Amalek a fost primul dintre popoare, dar sfârșitul lui va fi o pieire veșnică.”

21 Când i-a văzut și pe cheniți, a rostit următoarea profeție: „Locuința vă este sigură și cuibul se află pe o stâncă,

22 dar voi, cheniților, veți fi pustiiți atunci când Asiria vă va lua în captivitate.”

23 După aceea a mai rostit următoarea profeție: „Vai! Cine va mai trăi când Dumnezeu va împlini toate acestea?

24 Niște corăbii vor veni de pe țărmul Chitimului; ele vor smeri Asiria și vor smeri Eberul, dar și el va pieri pentru totdeauna.”

25 Apoi Balaam s-a ridicat și s-a întors acasă, iar Balak s-a dus la ale lui.

25 *Israel se închină lui Baal-Peor*

1 În timp ce Israel locuia la Șitim, bărbații din popor au început să se destrăbăleze cu femeile moabite,

2 care i-au invitat să ia parte împreună cu ele la jertfele pe care le aduceau zeilor lor. Poporul a mâncat și s-a prosternat înaintea zeilor acestora.

3 Astfel Israel s-a alipit și el de Baal-Peor. Domnul s-a aprins de mânie împotriva lui Israel

4 și i-a zis lui Moise: „Ia toate căpeteniile poporului și spânzură-i înaintea Domnului, în lumina soarelui, pentru ca mânia cea aprigă a Domnului să se depărteze de Israel.”

5 Moise le-a zis judecătorilor lui Israel: „Fiecare dintre voi trebuie să ucidă pe bărbații de sub conducerea lui care s-au alipit de Baal-Peor.”

6 La un moment dat a sosit un bărbat israelit aducând înaintea celor din popor o femeie midianită, sub privirea lui Moise și sub privirea întregii adunări a lui Israel, care plângea la intrarea Cortului Întâlnirii.

7 Când preotul Fineas, fiul lui Elazar, fiul lui Aaron, a văzut acest lucru, s-a ridicat din mijlocul adunării, a luat o suliță în mână

8 și a intrat după bărbatul israelit în cort. I-a străpuns prin stomac pe amândoi, atât pe bărbatul israelit, cât și pe femeia aceea. Astfel a fost oprită urgia împotriva israeliților,

9 dar cei care au murit în această urgie au fost în număr de douăzeci și patru de mii.

10 Domnul i-a zis lui Moise:

11 „Preotul Fineas, fiul lui Elazar, fiul lui Aaron, a abătut mânia Mea de la israeliți, căci a fost plin de râvnă de dragul Meu în mijlocul lor și de aceea, în mânia Mea, nu i-am nimicit de tot pe israeliți.

12 Să-i spui că închei cu el un legământ de pace.

13 Va fi pentru el și pentru urmașii lui un legământ al unei preoții veșnice, pentru că a fost plin de râvnă pentru Dumnezeu lui și a făcut ispășire pentru israeliți.”

14 Numele bărbatului israelit care a fost ucis împreună cu femeia midianită era Zimri, fiul lui Salu, conducătorul unei familii de-a simeoniților.

15 Numele femeii midianite ucise era Cozbi, fiica lui Țur, un conducător de clan și de familie midianită.

16 Domnul i-a zis lui Moise:

17 „Pe midianiți să-i privești ca dușmani și să-i nimiciți,

18 căci și ei v-au privit ca pe niște dușmani și v-au înșelat prin vicleniile lor, folosindu-se de Peor și de Cozbi, fiica aceluia conducător midianit, femeia care a fost ucisă în ziua urgiei cauzate de închinarea înaintea lui Peor.”

26 *Al doilea recensământ al lui Israel*

1 După această urgie, Domnul le-a zis lui Moise și preotului Elazar, fiul lui Aaron:

2 „Faceți numărătoarea întregii adunări a israeliților, potrivit familiilor lor, a tuturor acelor din Israel care au peste douăzeci de ani și sunt în stare să meargă la luptă.”

3 Moise și preotul Elazar au vorbit poporului în câmpiile Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului și le-a zis:

4 „Faceți numărătoarea tuturor celor care au peste douăzeci de ani, așa cum le-a poruncit Domnul lui Moise.” Iată care au fost israeliții care au ieșit din țara Egiptului:

5 urmașii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel, erau: prin Enoh, clanul enohiților; prin Palu, clanul paluiților;
6 prin Hețron, clanul hețroniților; prin Carmi, clanul carmiților.
7 Acestea alcătuiau clanurile rubeniților; au fost numărați patruzeci și trei de mii șapte sute treizeci de bărbați.
8 Fiul lui Palu a fost Eliab,
9 iar fiii lui Eliab erau: Nemuel, Datan și Abiram. Datan și Abiram au fost cei care s-au răzvrătit împotriva lui Moise și Aaron în mijlocul mulțimii adunate de Korah, atunci când s-au răzvrătit împotriva Domnului.
10 Pământul și-a deschis gura și i-a înghițit împreună cu Korah, când focul i-a mistuit pe cei ce-l urmaseră, un număr de două sute cincizeci de bărbați. Ei au slujit drept pildă pentru popor.
11 Fiii lui Korah n-au murit atunci.
12 Urmașii lui Simeon, potrivit clanurilor lor, erau: prin Nemuel, clanul nemueliților; prin Iamin, clanul iaminiților; prin Iachin, clanul iachiniților;
13 prin Zerah, clanul zerahiților; prin Saul, clanul sauliților.
14 Acestea alcătuiau clanurile simeoniților; au fost numărați douăzeci și două de mii două sute de bărbați.
15 Urmașii lui Gad, potrivit clanurilor lor, erau: prin Țefon, clanul țefoniților; prin Haghi, clanul haghiților; prin Șuni, clanul șuniților;
16 prin Ozni, clanul ozniților; prin Eri, clanul eriților;
17 prin Arodi, clanul arodiților; prin Areli, clanul areliților.
18 Acestea alcătuiau clanurile urmașilor lui Gad; au fost numărați patruzeci de mii cinci sute de bărbați.
19 Fiii lui Iuda au fost Er și Onan; dar atât Er, cât și Onan au murit în Canaan.
20 Urmașii lui Iuda, potrivit clanurilor lor, erau: prin Șela, clanul șelaniților; prin Pereț, clanul perețiților; prin Zerah, clanul zerahiților.
21 Urmașii lui Pereț au fost: prin Hețron, clanul hețroniților; prin Hamul, clanul hamuliților.
22 Acestea alcătuiau clanurile urmașilor lui Iuda; au fost numărați șaptezeci și șase de mii cinci sute de bărbați.
23 Urmașii lui Isahar, potrivit clanurilor lor, erau: prin Tola, clanul tolaiților; prin Puia, clanul puțiilor;

24 prin Iașub, clanul iașubiților; prin Șimron, clanul șimroniților.
25 Acestea alcătuiau clanurile urmașilor lui Isahar; au fost numărați șazeci și patru de mii trei sute de bărbați.
26 Urmașii lui Zabulon, potrivit clanurilor lor, erau: prin Sered, clanul serediților; prin Elon, clanul eloniților; prin Iahleel, clanul iahleeliților.
27 Acestea alcătuiau clanurile urmașilor lui Zabulon; au fost numărați șazeci de mii cinci sute de bărbați.
28 Urmașii lui Iosif, potrivit clanurilor lor erau: Manase și Efraim.
29 Urmașii lui Manase au fost: prin Machir, clanul machiriților (Machir a fost tatăl lui Ghilad); prin Ghilad, clanul ghiladiților.
30 Urmașii lui Ghilad au fost: prin Iezer, clanul iezeriților; prin Helek, clanul helekiților;
31 prin Asriel, clanul asrieliților; prin Șehem, clanul șehemiților;
32 prin Șemida, clanul șemidaților; prin Hefer, clanul heferiților.
33 (Țelofhad, fiul lui Hefer, nu a avut fii; el a avut doar fiice, ale căror nume erau: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.)
34 Acestea alcătuiau clanurile urmașilor lui Manase; au fost numărați cincizeci și două de mii șapte sute de bărbați.
35 Urmașii lui Efraim, potrivit clanurilor lor, au fost: prin Șutelah, clanul șutelahiților; prin Becher, clanul becheriților; prin Tahan, clanul tahaniților.
36 Urmașii lui Șutelah au fost: prin Eran, clanul eraniților.
37 Acestea alcătuiau clanurile urmașilor lui Efraim; au fost numărați treizeci și două de mii cinci sute de bărbați. Aceștia au fost urmașii lui Iosif, potrivit clanurilor lor.
38 Urmașii lui Benjamin, potrivit clanurilor lor, erau: prin Bela, clanul belaiților; prin Așbel, clanul așbelaiților; prin Ahiram, clanul ahiramiților;
39 prin Șufam, clanul șufamiților; prin Hufam, clanul hufamiților.
40 Urmașii lui Bela prin Ard și Naaman au fost: prin Ard, clanul ardiților; prin Naaman, clanul naamaniților.
41 Acestea alcătuiau clanurile urmașilor lui Benjamin; au fost numărați patruzeci și cinci de mii șase sute de bărbați.

42 Urmașii lui Dan, potrivit clanurilor lor, erau: prin Șuham, clanul șuhamiților. Acestea erau clanurile lui Dan, potrivit clanurilor lor.

43 Toți cei din clanurile șuhamiților au fost în număr de șazeci și patru de mii patru sute de bărbați.

44 Urmașii lui Așer, potrivit clanurilor lor, erau: prin Imna, clanul imniților; prin Ișvi, clanul ișviților; prin Beria, clanul beriților;

45 iar prin urmașii lui Beria: prin Heber, clanul heberiților; prin Malchiel, clanul malchieliților.

46 (Numele fiicei lui Așer era Serah.)

47 Acestea alcătuiau clanurile urmașilor lui Așer; au fost numărați cincizeci și trei de mii patru sute de bărbați.

48 Urmașii lui Neftali, potrivit clanurilor lor, erau: prin Iahteel, clanul iahteeliților; prin Guni, clanul guniților;

49 prin Iețer, clanul iețeriților; prin Șilem, clanul șilemiților.

50 Acestea alcătuiau clanurile urmașilor lui Neftali; au fost numărați patruzeci și cinci de mii patru sute de bărbați.

51 Numărul bărbaților lui Israel era de șase sute una mii șapte sute treizeci.

52 Domnul i-a zis lui Moise:

53 Țara să le fie împărțită acestora ca moștenire, ținând cont de numărul celor înscriși la numărătoare.

54 Astfel, celor care sunt mai mulți să le dai o moștenire mai mare, iar celor ce sunt mai puțini să le dai o moștenire mai mică. Fiecăruia să i se dea moștenirea, ținându-se cont de numărul lor.

55 Să ai grijă ca țara să fie împărțită prin tragere la sorti. Fiecare din ei să o moștenească potrivit numelor semințiilor din care fac parte.

56 Apoi fiecare moștenire să fie împărțită între cei care sunt în număr mare și cei care sunt în număr mic, ținându-se cont de tragerea la sorti.

57 Iată leviții care au fost numărați potrivit clanurilor lor: prin Gherson, clanul gherșoniților; prin Chehat, clanul chehatiților; prin Merari, clanul merariților.

58 Alte clanuri ale lui Levi: clanul libniților, clanul hebroniților, clanul mahliților, clanul mușiților, clanul korahiților. (Chehat a fost tatăl lui Amram.

59 Soția lui Amram se numea Iochebed, o urmașă a lui Levi, născută în Egipt. Ea i-a născut lui Amram pe Aaron, pe Moise și pe sora lor, Miriam.

60 Lui Aaron i s-au născut: Nadab și Abihu, Elazar și Itamar.

61 Dar Nadab și Abihu au murit când au adus foc străin înaintea Domnului.)

62 Toți bărbații leviți care au fost numărați de la vârsta de o lună în sus erau în număr de douăzeci și trei de mii. Ei nu au fost incluși în numărătorea israeliților, deoarece lor nu li s-a dat moștenire printre israeliți.

63 Aceștia sunt cei care au fost numărați de Moise și de preotul Elazar; ei i-au numărat pe israeliți în câmpiile Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului.

64 Nici unul dintre aceștia nu luaseră parte la numărătorea israeliților, făcută de Moise și de preotul Aaron în pustia Sinai.

65 Pentru că Domnul le spusese acelor israeliți că vor muri în pustie, nici unul dintre ei n-a mai rămas viu în afară de Caleb, fiul lui Iefune, și Iosua, fiul lui Nun.

27 *Fiicele lui Țelofhad și legea privind moștenirile*

1 Fetele lui Țelofhad, fiul lui Hefer, fiul lui Ghilad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, aparțineau clanurilor lui Manase, fiul lui Iosif. Numele lor erau: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.

2 Ele s-au apropiat de intrarea Cortului Întâlnirii și au stat înaintea lui Moise, a preotului Elazar, a conducătorilor și a întregii adunări și le-au zis:

3 „Tatăl nostru a murit în pustie. El nu a făcut parte din ceata lui Korah, care s-a răzvrătit împotriva Domnului, ci a murit pentru păcatul lui și nu a avut nici un fiu.

4 De ce să dispară numele tatălui nostru din mijlocul clanului lui pentru că nu a avut fii? Dați-ne deci și nouă o moștenire în mijlocul rudeniilor tatălui nostru!“

5 Moise a adus cazul lor înaintea Domnului

6 și Domnul i-a răspuns:

7 „Ce spun fetele lui Țelofhad este drept! Să le dai și lor o proprietate drept moștenire în mijlocul rudeniilor tatălui lor și să treci moștenirea tatălui asupra lor.

8 Iar israeliților să le spui: «Dacă un om moare și nu lasă moștenitori, moștenirea lui să treacă în proprietatea fiicelor lui.

9 Dacă nu are fete, moștenirea lui să fie dată fraților lui.

10 Dacă nu are nici frați, moștenirea să fie dată fraților tatălui lui.

11 Dacă nici tatăl său nu are frați, moștenirea lui să fie dată în proprietatea rudeniei celei mai apropiate din clanul lui.» Aceasta să fie o prevedere legală pentru israeliți, după porunca Domnului dată lui Moise.“

Iosua drept succesor al lui Moise

12 După aceea, Domnul i-a zis lui Moise: – Urcă-te pe muntele acesta, Abarim, ca să vezi țara pe care am dat-o israeliților.

13 După ce o vei privi, vei fi adăugat la poporul tău tot așa cum a fost adăugat și fratele tău, Aaron.

14 Căci atunci când adunarea a început să se certe, voi v-ați răzvrătit împotriva poruncii Mele la apele din pustia Țin și nu M-ați sfințit înaintea ochilor lor. (Acestea au fost apele de la Meriba Kadeș, în pustia Țin.)

15 Moise I-a răspuns Domnului:

16 – Fie ca Domnul, Dumnezeu duhurilor oricărui trup, să numească un om peste această adunare,

17 care să iasă și să intre înaintea lor, care să-i scoată afară și să-i conducă înăuntru, pentru ca adunarea Domnului să nu fie ca o turmă fără păstor.

18 Domnul i-a zis lui Moise: – Ia-l pe Iosua, fiul lui Nun, bărbat în care este Duhul Meu, și pune-ți mâna peste el.

19 Să-l așezi înaintea preotului Elazar și a întregii adunări și să-l împuternicești în prezența lor.

20 Dă-i din autoritatea ta pentru ca toată adunarea israeliților să-l asculte.

21 Să stea înaintea preotului Elazar, iar acesta să întrebe pentru el decizia lui Urim înaintea Domnului. La porunca lui Elazar, Iosua și toți israeliții împreună cu el, toată adunarea, vor trebui să iasă și la porunca lui vor trebui să intre.

22 Moise a făcut după porunca Domnului. L-a luat pe Iosua și l-a pus înaintea preotului Elazar și a întregii adunări.

23 Apoi și-a pus mâinile peste el și l-a împuternicit, după cuvântul încredințat lui de Domnul.

28 Reglementări privind jertfele.

Jertfele zilnice

1 Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Poruncește-le israeliților și spune-le: «Aveți grijă să-Mi aduceți la vremea hotărâtă mâncarea – tot ce este folosit la jertfele mistuite de foc pentru Mine, de o aromă plăcută Mie.»»

3 Să le mai spui: «Iată jertfa mistuită de foc pe care va trebui să o aduceți Domnului zilnic: doi miei de un an, fără meteahnă, ca o ardere de tot continuă.

4 Un miel să-l jertfiți dimineața, iar pe celălalt între cele două seri,

5 împreună cu un dar de mâncare: a zecea parte dintr-o efă de făină aleasă, amestecată cu un sfert de hin de untdelemn de măslină presate.

6 Aceasta este o ardere de tot continuă, instituită la muntele Sinai, de o aromă plăcută, o jertfă mistuită de foc pentru Domnul.

7 Să aduceți și o jertfă de băutură dintr-un sfert de hin pentru fiecare miel jertfit. Această jertfă de băutură tare să fie adusă Domnului într-un loc sfânt.

8 Să jertfiți al doilea miel între cele două seri și să aduceți împreună cu el un dar de mâncare și o jertfă de băutură, ca și dimineața. Aceasta este o jertfă mistuită de foc de o aromă plăcută Domnului.

Jertfele de Sabat

9 În ziua de Sabat, să aduceți o jertfă din doi miei de un an, fără meteahnă, un dar de mâncare din două zecimi de efă de făină aleasă, amestecată cu untdelemn și o jertfă de băutură.

10 Aceasta este arderea de tot pentru fiecare zi de Sabat, în afară de arderea de tot continuă și de jertfa de băutură.

Jertfele pentru fiecare lună nouă

11 În prima zi a fiecărei luni, să aduceți ca ardere de tot Domnului doi viței, un berbec și șapte miei de un an, fără meteahnă.

12 Împreună cu fiecare vițel să aduceți un dar de mâncare din trei zecimi de efă de făină aleasă, amestecată cu untdelemn; alături de berbec să aduceți un dar de mâncare din două zecimi de efă de făină aleasă, amestecată cu untdelemn;

13 și alături de fiecare miel să aduceți un dar de mâncare dintr-o zecime de efă de făină aleasă, amestecată cu untdelemn. Aceasta este o ardere de tot de o aromă plăcută, o jertfă mistuită de foc pentru Domnul.

14 Să aduceți și jertfele de băutură dintr-o jumătate de hin de vin pentru fiecare vițel jertfit, o treime de hin pentru berbec și un sfert de hin pentru fiecare miel. Aceasta este arderea de tot lunară și trebuie adusă în fiecare lună din an.

15 În afară de arderea de tot continuă și jertfa de băutură să mai aduceți Domnului un țap ca jertfă pentru păcat.

Paștele și sărbătoarea Azimelor

16 În a paisprezecea zi a lunii întâi va fi Paștele Domnului,

17 iar în a cincisprezecea zi a acestei luni va fi o sărbătoare; timp de șapte zile să mâncați azime.

18 În prima zi să aveți o adunare sfântă; să nu faceți nici o muncă obișnuită.

19 Să aduceți Domnului ca ardere de tot o jertfă mistuită de foc: doi viței, un berbec și șapte miei de un an, fără meteahnă.

20 Darul de mâncare să fie adus din făină aleasă, amestecată cu untdelemn: trei zecimi de efă alături de fiecare vițel, două zecimi pentru berbec

21 și o zecime alături de fiecare din cei șapte miei.

22 De asemenea, să aduceți și un țap ca jertfă pentru păcat, ca să se facă ispășire pentru voi.

23 Să aduceți toate acestea în afară de arderea de tot de dimineață, care este adusă ca ardere de tot continuă.

24 În acest fel să pregătiți mâncarea zilnic, de-a lungul celor șapte zile; ea va fi folosită la jertfele mistuite de foc de o aromă plăcută Domnului. Acestea să fie aduse în afară de arderea de tot continuă și jertfa de băutură.

25 În ziua a șaptea să aveți o adunare sfântă; să nu faceți nici o muncă obișnuită.

Sărbătoarea Săptămânilor

26 În ziua primelor roade, când veți aduce Domnului un dar de mâncare din noile roade, în timpul Sărbătorii Săptămânilor, să țineți o adunare sfântă și să nu faceți nici o muncă obișnuită.

27 Să aduceți ca ardere de tot de o aromă plăcută Domnului doi viței, un berbec și șapte miei de un an.

28 Darul de mâncare să fie adus din făină aleasă, amestecată cu untdelemn: trei zecimi de efă alături de fiecare vițel, două zecimi pentru berbec

29 și o zecime alături de fiecare din cei șapte miei.

30 De asemenea, să aduceți și un țap, ca să se facă ispășire pentru voi.

31 Acestea vor trebui aduse în afară de arderea de tot continuă, darul de mâncare și jertfele de băutură; ele să fie fără meteahnă.

29 Sărbătoarea Trâmbițelor

1 În prima zi a lunii a șaptea să aveți o adunare sfântă; să nu faceți nici o muncă obișnuită în timpul ei. Este ziua când veți suna din trâmbițe.

2 Să aduceți o ardere de tot de o aromă plăcută Domnului, dintr-un vițel, un berbec și șapte miei de un an, toți fără meteahnă.

3 Darul de mâncare să fie din făină aleasă, amestecată cu untdelemn: trei zecimi de efă alături de vițel, două zecimi pentru berbec

4 și câte o zecime alături de fiecare miel din cei șapte.

5 Să aduceți și un țap ca jertfă pentru păcat, ca să se facă ispășire pentru voi.

6 Toate acestea să fie aduse în afară de arderea de tot lunară, cu darul ei de mâncare, arderea de tot continuă, cu darul ei de mâncare și jertfele lor de băutură care au fost stabilite. Aceasta este o jertfă mistuită de foc pentru Domnul, de o aromă plăcută.

Ziua Ispășirii

7 În a zecea zi a lunii a șaptea să țineți o adunare sfântă. Să vă smeriți sufletele și să nu lucrați nimic.

8 Să aduceți ca ardere de tot de o aromă plăcută Domnului, un vițel, un berbec și șapte miei de un an, toți fără meteahnă.

9 Darul de mâncare să fie adus din făină aleasă, amestecată cu untdelemn: trei zecimi de efă alături de vițel, două zecimi alături de berbec

10 și câte o zecime pentru fiecare din cei șapte miei.

11 Să aduceți și un țap ca jertfă pentru păcat, în afară de jertfa de ispășire pentru păcat, arderea de tot continuă, darul de mâncare și jertfele de băutură.

Sărbătoarea Corturilor

12 În a cincisprezecea zi a lunii a șaptea să aveți o adunare sfântă și să nu faceți nici o muncă obișnuită în timpul ei. Țineți o sărbătoare în cinstea Domnului timp de șapte zile.

13 Să aduceți ca ardere de tot o jertfă mistuită de foc de o aromă plăcută Domnului, din treisprezece viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an, toți fără meteahnă.

14 Darul de mâncare să fie adus din făină aleasă, amestecată cu untdelemn: trei zecimi de efă alături de fiecare din cei treisprezece viței, două zecimi alături de fiecare din cei doi berbeci

15 și o zecime alături de fiecare din cei paisprezece miei.

16 Să aduceți și un țap ca jertfă pentru păcat, în afară de arderea de tot continuă, darul de mâncare și jertfa de băutură.

17 A doua zi să aduceți doisprezece viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an, toți fără meteahnă.

18 Împreună cu viței, berbecii și miei să aduceți și darurile de mâncare, și jertfele de băutură potrivit măsurilor stabilite.

19 Să aduceți și un țap ca jertfă pentru păcat, în afară de arderea de tot continuă, darul de mâncare și jertfele de băutură.

20 În a treia zi să aduceți unsprezece viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an, toți fără meteahnă.

21 Împreună cu viței, berbecii și miei să aduceți și darurile de mâncare, și jertfele de băutură potrivit măsurilor stabilite.

22 Să aduceți și un țap ca jertfă pentru păcat, în afară de arderea de tot continuă, darul de mâncare și jertfa de băutură.

23 În a patra zi să aduceți zece viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an, toți fără meteahnă.

24 Împreună cu viței, berbecii și miei să aduceți și darurile de mâncare, și jertfele de băutură potrivit măsurilor stabilite.

25 Să aduceți și un țap ca jertfă pentru păcat, în afară de arderea de tot continuă, darul de mâncare și jertfa de băutură.

26 În a cincea zi să aduceți nouă viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an, toți fără meteahnă.

27 Împreună cu viței, berbecii și miei să aduceți și darurile de mâncare, și jertfele de băutură potrivit măsurilor stabilite.

28 Să aduceți și un țap ca jertfă pentru păcat, în afară de arderea de tot continuă, darul de mâncare și jertfa de băutură.

29 În a șasea zi să aduceți opt viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an, toți fără meteahnă.

30 Împreună cu viței, berbecii și miei să aduceți și darurile de mâncare, și jertfele de băutură potrivit măsurilor stabilite.

31 Să aduceți și un țap ca jertfă pentru păcat, în afară de arderea de tot continuă, darul de mâncare și jertfele de băutură.

32 În a șaptea zi să aduceți șapte viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an, toți fără meteahnă.

33 Împreună cu viței, berbecii și miei să aduceți și darurile de mâncare, și jertfele de băutură potrivit măsurilor stabilite.

34 Să aduceți și un țap ca jertfă pentru păcat, în afară de arderea de tot continuă, darul de mâncare și jertfa de băutură.

35 În a opta zi să țineți o adunare și să nu faceți nici o muncă obișnuită.

36 Să aduceți ca ardere de tot o jertfă mistuită de foc de o aromă plăcută Domnului, dintr-un vițel, un berbec și șapte miei de un an, toți fără meteahnă.

37 Împreună cu vițelul, berbecul și miei să aduceți și darurile de mâncare, și jertfele de băutură potrivit măsurilor stabilite.

38 Să aduceți și un țap ca jertfă pentru păcat, în afară de arderea de tot continuă, darul de mâncare și jertfa de băutură.

39 Acestea sunt jertfele pe care trebuie să le aduceți Domnului la sărbătorile rânduite, în afară de jertfele pentru împlinirea unui jurământ și darurile de bunăvoie: arderi de tot, daruri de mâncare, jertfe de băutură și jertfe de pace.»“

40 Moise le-a spus israeliților tot ce i-a poruncit Domnul.

30 Reglementări cu privire la ținerea unui jurământ

1 Moise a zis căpeteniilor semințiilor lui Israel: „Iată ce poruncește Domnul:

2 «Când un om face o promisiune Domnului sau un jurământ, legându-se printr-o obligație, să nu-și calce cuvântul, ci să îplinească tot ceea ce a spus.

3 Când o femeie tânără, care încă mai locuiește în casa tatălui ei, face o promisiune Domnului și se leagă printr-o obligație,

4 iar tatăl ei află de promisiunea și de obligația ei și nu-i spune nimic, atunci toate promisiunile și obligațiile prin care ea s-a legat vor rămâne valabile.

5 Dar dacă tatăl ei îi interzice în ziua când află de promisiunea ei, atunci nici una din promisiunile sau obligațiile prin care ea s-a legat nu mai sunt valabile. Domnul o va ierta, căci tatăl ei i-a interzis.

6 Dar dacă ea se va mărita, după ce a făcut promisiunea sau buzele ei au legat-o într-o obligație,

7 și soțul ei află despre acestea, dar nu-i spune nimic, atunci promisiunile și obligațiile prin care ea s-a legat vor rămâne valabile.

8 Dacă soțul ei însă îi interzice când aude de promisiunea ei, prin aceasta el desființează promisiunea pe care ea a făcut-o sau obligația prin care s-a legat cu buzele ei, iar Domnul o va ierta.

9 Orice promisiune sau obligație făcută de o femeie văduvă sau divorțată o va ține legată.

10 Dacă o femeie, care locuiește cu soțul ei, face promisiuni sau jurăminte, legându-se printr-o obligație,

11 iar soțul ei află de lucrul acesta, dar nu-i spune nimic și nu-i interzice, atunci toate promisiunile pe care le-a făcut vor rămâne valabile și toate obligațiile prin care s-a legat vor rămâne valabile.

12 Dar dacă soțul ei le desființează în ziua când aude despre ele, atunci nici una din promisiunile sau obligațiile prin care buzele ei au legat-o nu va mai fi valabilă.

13 Soțul ei poate întări sau desființa orice promisiune sau orice obligație prin care ea se leagă ca să-și smerească sufletul.

14 Dar dacă soțul ei nu-i spune nimic despre acestea timp de mai multe zile după ce a aflat, atunci el confirmă că toate promisiunile și obligațiile ei rămân valabile; le confirmă pentru că nu i-a zis nimic în ziua când a auzit despre ele.

15 Dacă totuși le va desființa mai târziu, atunci el va fi responsabil pentru vina ei.»“

16 Acestea sunt poruncile pe care Domnul i le-a dat lui Moise cu privire la relațiile dintre un soț și soția lui și dintre un tată și fiica lui care, tânără fiind, încă mai locuiește în casa tatălui ei.

31 Răzbunarea Domnului asupra midianiților

1 Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Răzbună-i pe israeliți împotriva midianiților; după aceea vei fi adăugat la poporul tău.“

3 Moise a spus poporului: „Înarmați câțiva bărbați dintre voi care să meargă la luptă împotriva lui Midian și să aducă răzbunarea Domnului asupra lui.

4 Trimiteți la război câte o mie de bărbați din fiecare seminție a lui Israel.“

5 Astfel, din miile lui Israel, au fost pregătiți douăsprezece mii de bărbați, câte o mie din fiecare seminție.

6 Moise i-a trimis la luptă pe acești o mie de bărbați din fiecare seminție, împreună cu preotul Fineas, fiul lui Elazar, care a luat cu el uneltele sfinte și trâmbițele de luptă.

7 Aceștia s-au luptat împotriva Midianului, după cum îi poruncise Domnul lui Moise și au ucis toți bărbații.

8 Alături de cei uciși se aflau și cei cinci regi ai Midianului: Evi, Rechem, Ţur, Hur și Reba. Au ucis cu sabia și pe Balaam, fiul lui Beor.

9 Israeliții au luat ca pradă de război femeile midianite și copiii lor, vitele lor, turmele lor și toate celelalte bunuri.

10 Au dat foc tuturor cetăților în care au locuit midianiții precum și tuturor fortărețelor lor.

11 Au luat toată prada și tot ce au jefuit, atât oameni, cât și animale,

12 și le-au adus – prizonierii, prada și jafurile – lui Moise, preotului Elazar și adunării israeliților la tabăra din câmpiile Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului.

13 Moise, preotul Elazar și toți conducătorii adunării s-au dus să-i întâlnească în afara taberei.

14 Moise s-a mâniat pe conducătorii oștirii – pe conducătorii peste mii și conducătorii peste sute – care se întorceau din război:

15 „Cum? Ați lăsat în viață femeile?“, i-a întreat el.

16 „Ele sunt acelea care au urmat sfatul lui Balaam și au fost un prilej de păcătuire a israeliților împotriva Domnului, în cele întâmplare la Peor, astfel încât poporul Domnului a fost lovit de o urgie.

17 Acum, ucideți toți băieții precum și toate femeile care n-au cunoscut un bărbat, culcându-se cu el,

18 iar pe fetele care nu s-au culcat niciodată cu un bărbat puteți să vi le păstrați vouă.

19 Apoi toți aceia dintre voi care ați ucis pe cineva sau ați atins vreun cadavru trebuie să rămâneți afară din tabără șapte zile. A treia și a șaptea zi trebuie să vă curățiți, atât voi, cât și prizonierii voștri.

20 De asemenea, să curățiți orice haină și orice lucru făcut din piele, din păr de capră sau din lemn.“

21 Apoi preotul Elazar le-a zis bărbaților care fuseseră la război: „Iată ce poruncește Legea pe care i-a poruncit-o Domnul lui Moise:

22 «Aurul, argintul, bronzul, fierul, cositorul, plumbul

23 și orice lucru care poate suferi focul, să-l treceți prin foc și apoi prin apa de curățire, ca să fie curățit. Tot ce nu suportă focul trebuie curățit prin această apă.

24 A șaptea zi să vă spălați hainele și veți fi curați. Apoi veți putea să vă întoarceți în tabără.»“

Împărțirea prăzii

25 Domnul i-a zis lui Moise:

26 „Tu, preotul Elazar și toți conducătorii familiilor din adunare să numărați toți oamenii și toate animalele care au fost luate ca pradă.

27 Împărțiți prada între cei care au luat parte la luptă și restul adunării.
28 De la bărbații care au luptat în război, să aduci ca tribut Domnului câte unul la cinci sute, fie oameni, boi, măgari, oi sau țapi.
29 Ia acest tribut din jumătatea cuvenită lor și dă-l preotului Elazar, ca parte a Domnului.
30 Din cealaltă jumătate, cuvenită poporului, alege câte unul din fiecare cincizeci – dintre oameni, boi, măgari, oi, țapi sau orice alt animal – și dă-i leviților care sunt responsabili de Tabernaculul Domnului.“
31 Moise și preotul Elazar au făcut întocmai după cum îi poruncise Domnul lui Moise.
32 Prada rămasă din jaful făcut de ostași era de șase sute șaptezeci și cinci de mii de oi,
33 șaptezeci și două de mii de boi,
34 șaiszeci și una de mii de măgari
35 și treizeci și două de mii de femei care nu s-au culcat niciodată cu un bărbat.
36 Jumătatea care alcătuia partea celor ce luptaseră în război era: trei sute treizeci și șapte de mii cinci sute de oi,
37 din care șase sute șaptezeci și cinci erau tribut Domnului;
38 treizeci și șase de mii de boi, din care șaptezeci și doi erau tribut Domnului;
39 treizeci de mii cinci sute de măgari, din care șaiszeci și unu erau tribut Domnului;
40 șaisprezece mii de oameni, din care treizeci și doi erau tribut Domnului.
41 Moise a dat acest tribut preotului Elazar, ca parte a Domnului, după cum Domnul îi poruncise lui Moise.
42 Jumătatea care alcătuia partea israeliților, pe care Moise a separat-o de cea a ostașilor
43 – jumătatea adunării – era de trei sute treizeci și șapte de mii cinci sute de oi,
44 treizeci și șase de mii de boi,
45 treizeci de mii cinci sute de măgari
46 și șaisprezece mii de oameni.
47 Din jumătatea israeliților, Moise a ales câte unul din fiecare cincizeci de oameni și animale, după cum i-a poruncit Domnul și i-a dat leviților care erau responsabili de Tabernaculul Domnului.
48 Atunci conducătorii oștirii – cei peste mii și cei peste sute – s-au dus la Moise
49 și i-au zis: „Slujitorii tăi au numărat luptătorii de sub comanda noastră și nu lipsește nici unul.

50 Noi aducem ca jertfă Domnului tot ce am găsit ca obiect de aur – lăntișoare, brățări, inele, cercei și coliere – ca să facem ispășire pentru sufletele noastre înaintea Domnului.“

51 Moise și preotul Elazar au acceptat de la ei toate aceste obiecte lucrute în aur.

52 Tot aurul pe care conducătorii peste mii și conducătorii peste sute l-au adus Domnului cântărea șaisprezece mii șapte sute cincizeci de șecheli.

53 Fiecare luptător și-a păstrat prada pentru sine.

54 Moise și preotul Elazar au acceptat aurul adus de conducătorii peste mii și conducătorii peste sute și l-au adus în Cortul Întâlnirii ca o aducere-aminte pentru israeliți înaintea Domnului.

32 *Așezarea semințiilor transiordaniene*

1 Rubeniții și gadiții, care aveau foarte multe turme, au văzut că pământurile Iazerului și Ghiladului erau locuri bune pentru vite.

2 Au venit la Moise, la preotul Elazar și la conducătorii adunării și le-au zis:

3 – Atarot, Dibon, Iazer, Nimra, Heșbon, Eleale, Sebam, Nebo și Beon

4 – ținuturile pe care Domnul le-a lovit înaintea poporului Israel – sunt ținuturi bune pentru vite, iar robii tăi au vite.

5 Dacă am găsit bunăvoință la tine, au adăugat ei, dă ținuturile acestea în proprietatea robilor tăi și nu ne trece peste Iordan.

6 Moise le-a răspuns gadiților și rubeniților: – Frații voștri se pregătesc de război, iar voi vreți să rămâneți aici?

7 De ce vreți să le descurajați inima israeliților și să nu mai mergă în țara pe care Domnul le-a dat-o?

8 Așa au făcut și părinții voștri pe care i-am trimis din Kadeș-Barnea să iscodească țara.

9 După ce au mers în valea Eșcol și au văzut țara, au descurajat poporul ca să nu mai mergă în țara pe care Domnul le-a dat-o.

10 Domnul s-a mâniat în ziua aceea și a jurat:

11 „Pentru că nu M-au urmat din toată inima lor, nici un bărbat peste douăzeci de ani care a ieșit din Egipt nu va vedea țara pe care am promis-o prin jurământ lui Avraam, Isaac și Iacov,

12 în afară de Caleb, fiul chenizitului Iefune, și Iosua, fiul lui Nun, care M-au urmat din toată inima lor.“

13 Atunci s-a aprins mânia Domnului împotriva lui Israel și i-a făcut să rătăcească în pustie timp de

patruzeci de ani, până când toată generația care făcuse rău înaintea Lui a murit.

14 Și iată că acum vă ridicăți voi, copiii de păcătoși, și luați locul părinților voștri ca să aprindeți și mai tare mânia Domnului împotriva lui Israel.

15 Dacă vă întoarceți de la El, El va părăsi iarăși pe poporul Său în pustie, iar cauza distrugerii lor veți fi voi.

16 Atunci ei s-au apropiat de Moise și i-au zis: – Vom zidi aici țarcuri pentru turmele noastre și cetăți pentru copiii noștri.

17 Apoi ne vom înarma și vom merge înaintea israeliților până îi vom duce pe fiecare la locul lui. În acest timp copiii noștri vor locui în cetăți fortificate pentru a fi protejați de locuitorii țării.

18 Nu ne vom întoarce la familiile noastre înainte ca fiecare israelit să-și fi primit moștenirea.

19 Nu vom mai moșteni nimic împreună cu ei dincolo de Iordan, nici mai departe, pentru că moștenirea noastră este la răsărit de Iordan.

20 Atunci Moise le-a răspuns: – Dacă veți face așa, dacă vă veți înarma ca să luptați înaintea Domnului,

21 dacă veți trece cu toți cei înarmați dincolo de Iordan, înaintea Domnului, până ce El Își va izgoni dinainte toți dușmanii Lui,

22 și dacă vă veți întoarce numai după ce țara va fi supusă Domnului, atunci veți fi fără vină înaintea Domnului și înaintea lui Israel, iar ținutul acesta va fi proprietatea voastră înaintea Domnului.

23 Dar dacă nu veți face așa, atunci veți păcătui înaintea Domnului și puteți fi siguri că păcatul vostru vă va ajunge.

24 Construiți cetăți pentru copiii voștri și țarcuri pentru turmele voastre, dar împliniți ce ați promis cu gura voastră.

25 Gadiții și rubeniții i-au zis lui Moise: – Noi, robii tăi, vom face întocmai după poruncile stăpânului nostru.

26 Copiii și soțiile noastre, turmele și vitele noastre vor rămâne aici în fortificațiile Ghiladului.

27 Dar robii tăi, toți cei pregătiți pentru război, vor trece dincolo să lupte înaintea Domnului, cum zice stăpânul nostru.

28 Atunci Moise le-a dat porunci cu privire la ei, preotului Elazar, lui Iosua, fiul lui Nun, și conducătorilor familiilor din semințiile israeliților.

29 El le-a zis: – Dacă gadiții și rubeniții, toți cei pregătiți pentru război, vor trece cu voi Iordanul

înaintea Domnului și veți supune țara, atunci să le dați Ghiladul în stăpânire.

30 Dar dacă nu vor trece dincolo înarmați împreună cu voi, atunci să li se dea o proprietate în mijlocul vostru în Canaan.

31 Gadiții și rubeniții au răspuns: – Robii tăi vor face așa cum a spus Domnul.

32 Vom trece înarmați în Canaan înaintea Domnului, iar proprietatea pe care o moștenim să fie de partea aceasta a Iordanului.

33 Atunci Moise a dat gadiților, rubeniților și la jumătate din seminția lui Manase, fiul lui Iosif, regatul lui Sihon, regele amoriților, și regatul lui Og, regele Bașanului – țara cu cetățile ei, cetățile cu teritoriile din jurul lor.

34 Gadiții au zidit Dibonul, Atarotul, Aroerul,

35 Atrot-Șofanul, Iazerul, Iogbeha,

36 Bet-Nimra și Bet-Haranul ca cetăți fortificate și au construit și țarcuri pentru turme.

37 Rubeniții au rezidit Heșbonul, Eleale, Chiriatayim,

38 precum și Nebo și Baal-Meon (aceste nume au fost schimbate) și Sibma. Ei au pus alte nume cetăților pe care le-au construit.

39 Urmașii lui Machir, fiul lui Manase, s-au îndreptat către Ghilad, l-au cucerit și i-au izgonit pe amoriții care locuiau acolo.

40 Atunci Moise i-a dat Ghiladul lui Machir, fiul lui Manase, și el a locuit acolo.

41 Iair, urmașul lui Manase, a luat în stăpânire și el câteva așezări și le-a numit Havot-Iair.

42 Nobah a cucerit Chenatul și satele din împrejurimile lui și l-a numit Nobah, după numele lui.

33 *Itinerariul lui Israel între Egipt și Iordan*

1 Iată popasurile israeliților care au ieșit din țara Egiptului potrivit oștirilor lor, sub conducerea lui Moise și a lui Aaron.

2 La porunca Domnului Moise a scris popasurile din timpul călătoriilor lor. Iată călătoriile lor potrivit popasurilor lor:

3 Israelii au ieșit din Ramses în a cincisprezecea zi a lunii întâi, a doua zi după Paște. Au ieșit cu îndrăzneală sub privirile tuturor egiptenilor

4 în timp ce egiptenii își înmormântau întâii născuți pe care Domnul îi lovise, căci Domnul a adus judecata până și asupra zeilor lor.

5 Israeliții au părăsit Ramsesul și și-au așezat tabăra la Sucot.
6 Au părăsit Sucotul și și-au așezat tabăra la Etam care este la marginea pustiei.
7 Au părăsit Etamul, s-au întors la Pi-Hahiroț care este față în față cu Baal-Țefon și și-au așezat tabăra înaintea Migdolului.
8 Au părăsit Pi-Hahiroțul, au trecut prin mijlocul mării spre pustie, au călătorit trei zile în pustia Etamului și și-au așezat tabăra la Mara.
9 Au plecat din Mara, s-au dus la Elim, unde erau douăsprezece izvoare și șaptezeci de palmieri și și-au așezat tabăra acolo.
10 Au părăsit Elimul și și-au așezat tabăra lângă Marea Roșie.
11 Au părăsit Marea Roșie și și-au așezat tabăra în pustia Sin.
12 Au părăsit pustia Sin și și-au așezat tabăra la Dofka.
13 Au părăsit Dofka și și-au așezat tabăra la Aluș.
14 Au părăsit Alușul și și-au așezat tabăra la Refidim, unde nu s-a găsit apă de băut pentru popor.
15 Au părăsit Refidimul și și-au așezat tabăra în pustia Sinai.
16 Au părăsit pustia Sinai și și-au așezat tabăra la Chibrot-Hataava.
17 Au părăsit Chibrot-Hataava și și-au așezat tabăra la Hațerot.
18 Au părăsit Hațerotul și și-au așezat tabăra la Ritma.
19 Au părăsit Ritma și și-au așezat tabăra la Rimon-Pereț.
20 Au părăsit Rimon-Pereț și și-au așezat tabăra la Libna.
21 Au părăsit Libna și și-au așezat tabăra la Risa.
22 Au părăsit Risa și și-au așezat tabăra la Chehelata.
23 Au părăsit Chehelata și și-au așezat tabăra la muntele Șafer.
24 Au părăsit muntele Șafer și și-au așezat tabăra la Harada.
25 Au părăsit Harada și și-au așezat tabăra la Makhelot.
26 Au părăsit Makhelotul și și-au așezat tabăra la Tahat.
27 Au părăsit Tahatul și și-au așezat tabăra la Terah.
28 Au părăsit Terahul și și-au așezat tabăra la Mitka.

29 Au părăsit Mitka și și-au așezat tabăra la Hașmona.
30 Au părăsit Hașmona și și-au așezat tabăra la Moserot.
31 Au părăsit Moserotul și și-au așezat tabăra la Bene-Iaakan.
32 Au părăsit Bene-Iaakan și și-au așezat tabăra la Hor-Haghidgad.
33 Au părăsit Hor-Haghidgad și și-au așezat tabăra la Iotbata.
34 Au părăsit Iotbata și și-au așezat tabăra la Abrona.
35 Au părăsit Abrona și și-au așezat tabăra la Ețion-Gheber.
36 Au părăsit Ețion-Gheber și și-au așezat tabăra la Kadeș, în pustia Țin.
37 Au părăsit Kadeșul și și-au așezat tabăra la muntele Hor, la hotarul Edomului.
38 La porunca Domnului, preotul Aaron s-a urcat pe muntele Hor unde a murit în prima zi a lunii a cincea, în al patruzecilea an după ieșirea israeliților din țara Egiptului.
39 Aaron era în vârstă de o sută douăzeci și trei de ani când a murit pe muntele Hor.
40 Regele canaanit al Aradului, care locuia în Neghev, în Canaan, a auzit de venirea israeliților.
41 Au părăsit muntele Hor și și-au așezat tabăra la Țalmona.
42 Au părăsit Țalmona și și-au așezat tabăra la Punon.
43 Au părăsit Punonul și și-au așezat tabăra la Obot.
44 Au părăsit Obot și și-au așezat tabăra la Iye-Abarim, la hotarul Moabului.
45 Au părăsit Iymul și și-au așezat tabăra la Dibon-Gad.
46 Au părăsit Dibon-Gad și și-au așezat tabăra la Almon-Diblataim.
47 Au părăsit Almon-Diblataim și și-au așezat tabăra în munții Abarimului, înaintea muntelui Nebo.
48 Au părăsit munții Abarimului și și-au așezat tabăra în câmpiile Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului.
49 Acolo, în câmpiile Moabului, și-au așezat tabăra de-a lungul Iordanului, de la Bet-Ieșimot la Abel-Șitim.

Porunci privind cucerirea țării

50 Domnul i-a vorbit lui Moise în câmpiile Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului și i-a zis:

51 „Spune-le israeliților: «Când veți trece dincolo de Iordan, în Canaan,

52 să-i izgoniți pe toți locuitorii țării dinaintea voastră. Să le distrugeți toate chipurile de piatră și toate chipurile turnate și să le nimicți toate înălțimile.

53 Luați țara în stăpânire și așezați-vă în ea, căci Eu v-am dat țara aceasta de moștenire.

54 Împărțiți țara prin tragere la sorti, după numărul clanurilor voastre. Celor ce sunt mai mulți să le dai o moștenire mai mare, iar celor ce sunt mai puțini să le dai o moștenire mai mică. Moștenirea fiecăruia să fie în locul care iese prin tragere la sorti. Să luați în stăpânire țara potrivit semințiilor părinților voștri.

55 Dar dacă nu-i veți izgoni pe locuitorii țării, aceia pe care îi veți lăsa să rămână vor fi ca niște spini în ochii voștri și ca niște ghimpți în coaste. Ei vă vor dușmăni în țara în care veți locui.

56 Și vă voi face și vouă așa cum am plănuț să le fac lor.»“

34 *Granițele Israelului*

1 Domnul i-a zis lui Moise:

2 „Poruncește-le israeliților și spune-le: «Când veți intra în Canaan, țara aceasta, care v-a căzut ca moștenire, țara Canaanului, va avea următoarele hotare:

3 Partea de sud să se întindă de la pustia Țin până la hotarul Edomului. Astfel hotarul de sud va începe de la marginea Mării Sărate spre răsărit,

4 va trece pe la sud de Înălțimea Scorpionului și va continua spre Țin până la sud de Kadeș-Barnea.

Apoi va trece prin Hațar-Adar spre Ațmon, **5** unde se va întoarce până la Râul Egiptului și se va sfârși la mare.

6 Hotarul de apus va fi Marea cea Mare. Acesta vă va fi hotarul de apus.

7 Pentru hotarul de nord, trageți o linie de la Marea cea Mare la muntele Hor,

8 de la muntele Hor la Lebo-Hamat. Apoi hotarul va ajunge la Țedad,

9 va continua la Zifron și va sfârși la Hațar-Enan. Acesta să vă fie hotarul de nord.

10 Pentru hotarul de răsărit, trageți o linie de la Hațar-Enan la Șefam.

11 Hotarul va coborî de la Șefam la Ribla, la răsărit de Ayin, și va continua pe marginea de răsărit a mării Chineret.

12 Apoi hotarul va coborî de-a lungul Iordanului și se va sfârși la Marea Sărată. Aceasta va fi țara voastră, cu hotarele ei de jur împrejur.»“

13 Moise le-a poruncit israeliților: „Aceasta este țara pe care o veți lua în stăpânire prin tragere la sorti. Domnul a poruncit să fie dată la nouă seminții și jumătate,

14 căci seminția urmașilor lui Ruben, potrivit familiilor lor, seminția urmașilor lui Gad, potrivit familiilor lor și jumătate din seminția lui Manase și-au primit moștenirea.

15 Aceste două seminții și jumătate și-au primit moștenirea la răsărit de Iordan, în fața Ierihonului, spre răsărit.“

Numele celor care trebuie să împartă țara

16 Domnul i-a mai zis lui Moise:

17 „Iată numele bărbaților care trebuie să vă împartă țara: preotul Elazar și Iosua, fiul lui Nun.

18 Să numești împreună cu ei câte un bărbat din fiecare seminție care să-i ajute la împărțirea țării.

19 Iată numele acestor bărbați: Caleb, fiul lui Iefune, din seminția lui Iuda;

20 Samuel, fiul lui Amihud, din seminția lui Simeon;

21 Elidad, fiul lui Chislon, din seminția lui Benjamin;

22 Buchi, fiul lui Iogli, conducător din seminția lui Dan;

23 Haniel, fiul lui Efod, conducător din seminția lui Manase, fiul lui Iosif;

24 Chemuel, fiul lui Șiftan, conducător din seminția lui Efraim, fiul lui Iosif;

25 Elițafan, fiul lui Parnak, conducător din seminția lui Zabulon;

26 Paltiel, fiul lui Azan, conducător din seminția lui Isahar;

27 Ahihud, fiul lui Șelomi, conducător din seminția lui Așer;

28 Pedahel, fiul lui Amihud, conducător din seminția lui Neftali.“

29 Aceștia sunt bărbații cărora Domnul le-a poruncit să le împartă israeliților moștenirea în țara Canaanului.

35 *Cetățile leviților*

1 Domnul i-a vorbit lui Moise în câmpiile Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului:

2 „Poruncește-le israeliților să dea leviților, din moștenirea pe care o vor avea, niște cetăți în care să

poată locui. Să le mai dea și pășuni în jurul acestor cetăți.

3 Cetățile să fie ale lor, ca să locuiască în ele, iar pășunile să fie pentru vitele, turmele și celelalte animale ale lor.

4 Pășunile din jurul cetăților pe care le veți da leviților să aibă, începând de la zidul exterior al cetății, o mie de coți de jur-împrejur.

5 În afara cetății să numărați două mii de coți în partea de răsărit, două mii de coți în partea de apus, două mii de coți în partea de nord și două mii de coți în partea de sud, astfel încât cetatea să fie în mijloc. Acestea să fie pășunile lor din jurul cetăților lor.

6 Șase din cetățile pe care le veți da leviților să fie cetăți de refugiu, în care să poată fugi ucigașul. Pe lângă acestea să le mai dați patruzeci și două de cetăți.

7 Astfel, toate cetățile pe care trebuie să le dați leviților să fie în număr de patruzeci și opt, împreună cu pășunile din jurul lor.

8 Cetățile pe care le veți oferi din moștenirea israeliților, să fie date astfel: cei ce au multe cetăți să dea mai multe și cei ce au puține cetăți să dea mai puține; fiecare seminție să dea leviților din cetățile ei, ținând cont de moștenirea pe care a primit-o.“

Cetățile de refugiu

9 Domnul i-a mai zis lui Moise:

10 „Vorbește-le israeliților și spune-le: «Când veți trece Iordanul în Canaan,

11 să alegeți câteva cetăți care să fie locuri de refugiu, unde să poată fugi ucigașul care a omorât fără voie o persoană.

12 Aceste cetăți vor fi locuri de refugiu dinaintea răzbnătorului, astfel încât ucigașul să nu fie omorât înainte de a se înfățișa în fața adunării pentru a fi judecat.

13 Din cetățile pe care le veți da, șase să fie cetăți de refugiu.

14 Trei să le dați de partea aceasta a Iordanului și trei în Canaan, ca cetăți de refugiu.

15 Aceste șase cetăți să fie locuri de refugiu pentru israeliți, pentru străini și pentru peregrinii din mijlocul vostru, pentru ca orice ucigaș care a omorât fără voie o persoană să poată fugi acolo.

16 Dacă un om lovește pe cineva cu un obiect de fier și-l ucide, acel om este un ucigaș; ucigașul trebuie să fie omorât.

17 Dacă cineva are în mână o piatră a cărei lovitură poate cauza moartea și lovește pe cineva omorându-l, acel om este un ucigaș; ucigașul trebuie să fie omorât.

18 Dacă cineva are în mână un obiect de lemn care poate cauza moartea și lovește pe cineva și-l omoară, acel om este un ucigaș; ucigașul trebuie să fie omorât.

19 Răzbnătorul sângelui să-l omoare pe ucigaș; atunci când îl va întâlni să-l omoare.

20 Dacă cineva împinge cu ură un om sau dacă-l pândește și aruncă cu ceva în el și-l omoară

21 sau dacă-l lovește cu pumnul din vrăjmășie și-l omoară, acel bărbat trebuie să fie omorât; el este un ucigaș. Răzbnătorul sângelui să-l omoare pe ucigaș când îl întâlnește.

22 Dar dacă cineva lovește o persoană fără să vrea sau dacă aruncă fără voie cu un obiect în ea

23 sau dacă, fără să-l vadă, aruncă în el cu o piatră care poate cauza moartea și acesta moare, atunci, de vreme ce nu i-a fost dușman și n-a intenționat să-l rănească,

24 adunarea trebuie să judece între el și răzbnătorul sângelui, ținând cont de următoarele legi:

25 Adunarea trebuie să-l elibereze pe ucigaș din mâna răzbnătorului de sânge și să-l trimită înapoi în cetatea de refugiu în care fugise. El să locuiască acolo până la moartea marelui preot care a fost uns cu untdelemn sfânt.

26 Dar dacă ucigașul trece dincolo de limitele cetății de refugiu în care a fugit

27 și răzbnătorul sângelui îl găsește în afara cetății, atunci răzbnătorul sângelui îl poate omorî pe ucigaș și nu va fi vinovat de omor.

28 Acuzatul trebuie să rămână în cetatea de refugiu până la moartea marelui preot. Numai după moartea marelui preot se poate reîntoarce la proprietatea lui.

29 Acestea vor fi pentru voi hotărâri pe baza cărora să judecați toate generațiile care vor urma, oriunde veți locui:

30 Dacă cineva a ucis o persoană, ucigașul trebuie să fie omorât doar pe baza mărturiei mai multor martori. Nimeni să nu fie ucis doar pe baza mărturiei unei singure persoane.

31 Să nu acceptați răscumpărare pentru viața unui ucigaș vinovat de moarte. El trebuie să fie omorât!

32 Să nu acceptați răscumpărare pentru cel care a fugit într-o cetate de refugiu și să nu-i dați voie să

se întoarce și să locuiască în proprietatea lui înainte de moartea marelui preot.

33 Să nu pângăriți țara unde veți locui. Sângele pângărește țara și nu se poate face altfel de ispășire pentru pământul peste care a fost vărsat sânge, decât prin sângele celui care l-a vărsat.

34 Să nu pângăriți deci țara în care veți locui și în care voi locui și Eu, căci Eu, Domnul, locuiesc în mijlocul israeliților.»“

36 *Cazul fiicelor lui Țelofhad*

1 Conducătorii familiilor din clanul urmașilor lui Ghilad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, care făceau parte din clanurile urmașilor lui Iosif, au venit și au vorbit înaintea lui Moise și a celorlalți conducători ai familiilor israelite.

2 Ei le-au zis: – Când Domnul i-a poruncit stăpânului nostru să împartă țara israeliților ca moștenire prin tragere la sorți, El ți-a poruncit să dai moștenirea fratelui nostru Țelofhad, fiicelor lui.

3 Dar dacă ele se mărită cu bărbați din alte seminții israelite, atunci moștenirea lor va fi luată din moștenirea seminției noastre și adăugată seminției din care bărbatul face parte. Astfel, o parte din moștenirea noastră ne va fi luată.

4 Și când va veni anul de veselie pentru israeliți, moștenirea lor va fi adăugată seminției în care ele s-au măritat și proprietatea va fi ștearsă astfel din moștenirea seminției părinților noștri.

5 Moise a poruncit israeliților din partea Domnului și le-a zis: – Ce spune seminția urmașilor lui Iosif este adevărat.

6 Iată ce poruncește Domnul fiicelor lui Țelofhad: „Se pot mărita cu cine doresc, dar să se mărite numai cu cineva dintr-un clan din seminția tatălui lor.

7 Nici o moștenire a israeliților să nu treacă dintr-o seminție într-alta, căci fiecare israelit trebuie să-și păstreze pământul moștenit de la părinții lui.

8 Orice fată care moștenește pământ în oricare din semințiile israelite, trebuie să se mărite cu cineva dintr-un clan din seminția tatălui ei, pentru ca fiecare israelit să păstreze moștenirea tatălui său.

9 Nici o moștenire nu va trece de la o seminție la alta, ci fiecare din semințiile israelite să-și păstreze propria-i moștenire.“

10 Fetele lui Țelofhad au făcut după porunca pe care Domnul i-a dat-o lui Moise.

11 Fetele lui Țelofhad – Mahla, Tirța, Hogla, Milca și Noa – s-au măritat cu verișori din partea tatălui lor.

12 Ele s-au măritat în interiorul clanurilor urmașilor lui Manase, fiul lui Iosif, iar moștenirea lor a rămas în seminția clanului tatălui lor.

13 Acestea sunt poruncile și hotărârile pe care Domnul le-a dat israeliților prin Moise în câmpiile Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului.

DEUTERONOMUL

1 *Recapitularea istoriei în Transiordania. Porunca de a părăsi Horebul*

1 Acestea sunt cuvintele rostite de Moise înaintea lui Israel, în pustia de la răsărit de Iordan, în Araba, față în față cu Suf, între Paran și Tofel, Laban, Hațerot și Di-Zahab.

2 Distanța de la Horeb până la Kadeș-Barnea este cale de unsprezece zile pe drumul către muntele Seir.

3 În al patruzecilea an, în prima zi a lunii a unsprezecea, Moise le-a spus israeliților ceea ce Domnul i-a poruncit să le spună.

4 Aceasta a avut loc după ce l-au învins pe Sihon, regele amorit, care locuia la Heșbon și pe Og, regele Bașanului, care locuia la Aștarot, în Edrei.

5 Dincolo de Iordan, în țara Moabului, Moise a început să explice Legea aceasta, zicând:

6 „Domnul, Dumnezeul nostru ne-a vorbit la Horeb și ne-a zis: «Ați locuit destulă vreme pe muntele acesta.

7 Întoarceți-vă și plecați; mergeți înspre regiunea muntoasă a amoriților și înspre toți locuitorii dimprejurul ei – din Araba, din regiunea muntoasă și din zona deluroasă, din Neghev și de pe țărmul mării – înspre țara Canaan și înspre Liban, până la Râul cel Mare, râul Eufrat.

8 Priviți, v-am pus țara înainte! Intrați și luați în stăpânire țara pe care Domnul a promis părinților voștri, Avraam, Isaac și Iacov, că le-o va da lor și seminței lor.»

Desemnarea liderilor

9 V-am spus atunci: «Nu sunt în stare să vă port singur.»

10 Domnul, Dumnezeul vostru, v-a înmulțit și iată că astăzi sunteți la fel de numeroși ca stelele cerului.

11 Domnul, Dumnezeul strămoșilor voștri, să vă înmulțească de o mie de ori și să vă binecuvânteze după cum a promis.

12 Deci cum puteam eu să port de unul singur povara voastră, problemele voastre și certurile voastre?

13 De aceea v-am spus: «Alegeți din semințiile voastre bărbați înțelepți, pricepuți și cunoscuți, iar eu îi voi pune conducători peste voi!»

14 Voi mi-ați răspuns atunci că porunca pe care v-am dat-o este un lucru bun.

15 Prin urmare, am luat căpetenii din semințiile voastre, bărbați înțelepți și cunoscuți, și i-am pus conducători peste voi: conducători peste o mie, peste o sută, peste cincizeci și peste zece oameni; i-am rânduit ca dregători în semințiile voastre.

16 Le-am dat porunci, în același timp, și judecătorilor voștri și le-am zis: «Să ascultați neînțelegerile dintre frații voștri și să judecați după dreptate neînțelegerile fiecăruia cu fratele său sau cu străinul.

17 Să nu fiți părtinitori în judecată, ci să-l ascultați pe cel mic la fel ca și pe cel mare. Să nu vă fie teamă de oameni, fiindcă judecata este a lui Dumnezeu; cazurile care sunt prea grele pentru voi să le aduceți la mine ca să le ascult.»

18 La vremea aceea v-am poruncit tot ce aveți de făcut.

Trimiterea iscoadelor

19 Am plecat din Horeb, așa cum Domnul, Dumnezeul nostru, ne poruncise, am călătorit prin toată pustia cea mare și înfricoșătoare, pe care ați văzut-o, mergând pe drumul către regiunea muntoasă a amoriților și am ajuns la Kadeș-Barnea.

20 Atunci eu v-am spus: «Ați ajuns în regiunea muntoasă a amoriților, pe care ne-o dă Domnul, Dumnezeul nostru.

21 Iată că Domnul, Dumnezeul vostru, v-a pus țara înainte. Duceți-vă și luați-o în stăpânire, așa cum v-a poruncit Domnul, Dumnezeul părinților voștri. Să nu vă fie frică și să nu vă însălmântați.»

22 Atunci v-ați apropiat de mine și mi-ați zis: «Să trimitem câțiva bărbați înaintea noastră ca să iscodească țara și să ne aducă un răspuns cu privire la drumul pe care trebuie să înaintăm și la cetățile în care vom intra.»

23 Propunerea voastră mi s-a părut bună, astfel că am luat doisprezece bărbați dintre voi, câte un om din fiecare seminție.

24 Ei au plecat, au trecut muntele, au ajuns în valea Eșcol și au început să iscodească țara.

25 Au luat cu ei din roadele țării, ni le-au adus și s-au întors cu următorul mesaj: «Țara pe care Domnul, Dumnezeul nostru, ne-o dă este bună.»

Răzvrătirea poporului

26 Dar voi n-ați vrut să mergeți și v-ați împotrivit poruncii Domnului, Dumnezeul vostru.

27 Ați cântit în corturile voastre și ați spus: «Pentru că ne urăște, de aceea ne-a scos Domnul din țara Egiptului! El vrea să ne dea pe mâna amoriților ca să fim nimiciți.

28 Unde să mergem? Frații noștri ne-au înmuiat inima când ne-au spus: ‘Locuitorii țării sunt mai puternici și mai înalți decât noi. Cetățile lor sunt mari, fortificate până la cer; mai mult, i-am văzut acolo și pe anachiți!’»

29 Dar eu v-am zis să nu vă temeți și să nu vă fie frică de ei,

30 fiindcă Domnul, Dumnezeul vostru, merge înaintea voastră și El se va lupta pentru voi, tot așa cum a făcut în Egipt, înaintea ochilor voștri.

31 Apoi, în pustie ați văzut cum Domnul, Dumnezeul vostru, s-a îngrijit de voi asemenea unui părinte care se îngrijește de fiul său, pe toată perioada călătoriei, până când ați ajuns în acest loc.

32 Cu toate acestea, nu v-ați încrezut în Domnul, Dumnezeul vostru,

33 Care mergea înaintea voastră pe drum, într-un stâlp de foc noaptea și într-un nor ziua, ca să vă caute un loc de popas și să vă arate drumul pe care să mergeți.

34 Când Domnul a auzit ceea ce ați vorbit, El s-a mâniat și a jurat zicând:

35 «Nici un bărbat din generația aceasta rea nu va vedea țara aceea bună pe care le-am promis-o, prin jurământ, strămoșilor voștri,

36 în afară de Caleb, fiul lui Iefune. El o va vedea și Eu îi voi da lui și fiilor lui țara în care merge, pentru că L-a urmat întru totul pe Domnul.»

37 Domnul s-a mâniat și pe mine din cauza voastră și mi-a zis: «Nici tu nu vei intra în ea,

38 însă Iosua, fiul lui Nun, slujitorul tău, va intra în ea. Încurajează-l, căci el îl va pune pe Israel s-o ia în stăpânire.

39 Cu privire la copilașii voștri, despre care ați spus că vor fi pradă și la fiii voștri, care azi nu cunosc nici binele, nici răul, ei vor intra în țară; Eu le-o voi da și ei o vor stăpâni.

40 Cât despre voi, întoarceți-vă și mergeți în pustie, pe drumul către Marea Roșie.»

41 Voi însă ați început să-mi spuneți: «Am păcătuit împotriva Domnului! Ne vom duce să ne luptăm, așa cum ne-a poruncit Domnul, Dumnezeul nostru!» Și astfel v-ați luat armele și ați îndrăznit să vă urcați pe vârful muntelui.

42 Dar Domnul mi-a poruncit să vă spun astfel: «Să nu vă urcați și să nu vă luptați pentru că Eu nu sunt în mijlocul vostru și astfel veți fi învinși de către dușmanii voștri.»

43 V-am vorbit, dar nu m-ați ascultat. V-ați împotrivit poruncii Domnului și, încrezători, v-ați urcat pe munte.

44 Atunci amoriții care locuiau în acea regiune muntoasă au venit împotriva voastră, v-au urmărit ca albinele și v-au zdrobit din Seir până la Horma.

45 Când v-ați întors, ați plâns înaintea Domnului, dar El nu v-a ascultat plânsul și nu v-a luat în seamă.

46 Și așa ați rămas la Kadeș, unde ați locuit multe zile.

2 *Pribegia prin pustie*

1 Apoi ne-am întors și am mers în pustie, pe drumul către Marea Roșie, după porunca Domnului. Am înconjurat multe zile muntele Seir.

2 Domnul mi-a zis:

3 «Ajunge cât ați înconjurat muntele acesta! Întoarceți-vă spre nord!

4 Poruncește poporului următorul lucru: ‘Acum veți traversa teritoriul fraților voștri, urmașii lui Edom, care locuiesc în Seir. Ei se vor teme de voi, dar voi să vă păziți bine.

5 Nu-i provocați la luptă, fiindcă nu vă voi da nimic din țara lor, nici măcar o palmă de pământ. Muntele Seir i l-am dat în stăpânire lui Esau.

6 Să cumpărați de la ei pe preț de argint hrană, ca să aveți ce mânca și să cumpărați de la ei pe preț de argint apă, ca să aveți ce bea,

7 căci Domnul, Dumnezeul vostru, a binecuvântat toată lucrarea mâinilor voastre. El cunoaște călătoria voastră prin pustia cea mare; în timpul acestor patruzeci de ani Domnul, Dumnezeul vostru, a fost cu voi și nu ați dus lipsă de nimic’.»

8 Și astfel am trecut pe lângă frații noștri, urmașii lui Esau, care locuiau în Seir, departe de drumul spre Araba, departe de Elat și de Ețion-Gheber; apoi ne-am întors și am luat-o pe drumul care traversează pustia Moabului.

9 Domnul mi-a zis: «Să nu-i asediați pe moabiți și să nu-i provocați la luptă, fiindcă nu vă voi da nimic din țara lor; cetatea Ar am dat-o în stăpânirea urmașilor lui Lot.»

10 (În trecut aici locuiau emiții, un popor puternic, numeros și de statură înaltă asemenea anachiților.

11 Ei erau considerați refaiți ca și anachiții, dar moabiții îi numeau emiți.

12 În Seir au locuit în trecut și horiții, însă urmașii lui Esau i-au ocupat, i-au nimicit și au locuit în locul lor, la fel cum a făcut Israel în țara pe care Domnul i-a dat-o ca moștenire.)

13 «Acum ridicați-vă și traversați uedul Zared!» Și noi am traversat uedul Zared.

14 Perioada de când am plecat din Kadeș-Barnea și până la traversarea uedului Zared a fost de treizeci și opt de ani, timp în care toată generația de luptători a pierit din mijlocul taberei, așa cum jurase Domnul.

15 Într-adevăr mâna Domnului a fost împotriva lor ca să-i nimicească din mijlocul taberei, până ce au pierit.

16 După ce au murit toți luptătorii din mijlocul poporului,

17 Domnul mi-a vorbit:

18 «Astăzi vei trece hotarul Moabului pe la Ar.

19 Când te vei apropia de amoniți, să nu-i asediezi și să nu-i provoci la luptă, fiindcă nu-ți voi da nimic din țara lor, pentru că am dat-o în stăpânirea urmașilor lui Lot.»

20 (Și această țară era considerată ca fiind a refaiților, deoarece ei au locuit-o în trecut; amoniții îi numeau zamzumimi.

21 Ei erau un popor puternic, numeros și de statură înaltă asemenea anachiților. Domnul i-a nimicit dinaintea amoniților care i-au ocupat și au locuit în locul lor.

22 La fel a făcut și pentru urmașii lui Esau, care locuiau în Seir, când i-a nimicit pe horiți dinaintea lor. Ei i-au ocupat și au locuit în acel loc până în ziua de azi.

23 Tot așa s-a întâmplat și cu aviții care locuiau în satele dimprejurul Gazei. Caftoriții, veniți din Caftor, i-au distrus și au locuit în locul lor.)

Înfrângerea lui Sihon, regele Heșbonului

24 «Ridică-te și traversează uedul Arnon, pentru că l-am dat în mâinile tale pe Sihon amoritul, regele Heșbonului, împreună cu țara lui. Începe cucerirea și provoacă-l la luptă.

25 De azi încolo voi băga groaza și frica de tine în toate popoarele de sub cer. Când vor auzi vești despre tine, vor începe să tremure și se vor îngrozi.»

26 Din pustia Chedemot am trimis soli lui Sihon, regele Heșbonului, cu gând de pace, ca să-i spun:

27 «Lasă-mă să trec prin țara ta! Voi merge numai pe drum și nu mă voi abate nici la dreapta, nici la stânga.

28 Să-mi vinzi pe preț de argint doar hrană, ca să am ce mânca și apă, ca să am ce bea. Lasă-mă doar s-o traversez mergând pe jos –

29 așa cum m-au lăsat urmașii lui Esau, care locuiesc în Seir și moabiții care locuiesc în Ar – până când voi traversa Iordanul în țara pe care Domnul, Dumnezeul nostru, ne-o dă.»

30 Dar Sihon, regele Heșbonului, nu ne-a lăsat să trecem, pentru că Domnul, Dumnezeul tău, i-a făcut duhul neînduplecat și i-a împietrit inima ca să-l dea în mâinile tale, după cum vezi astăzi.

31 Domnul mi-a zis: «Iată că am început să ți-l dau pe Sihon împreună cu țara lui; ia în stăpânire teritoriul lui.»

32 Când Sihon împreună cu toți oamenii săi a ieșit la luptă împotriva noastră la Iahaț,

33 Domnul, Dumnezeul nostru, l-a dat în mâinile noastre; noi l-am lovit de moarte atât pe el, cât și pe fiii lui și pe întregul lui popor.

34 Le-am cucerit atunci toate cetățile și am distrus tot ce era în ele – bărbați, femei și copii – fără să lăsăm să scape nici unul măcar.

35 Numai animalele și bunurile din cetăți le-am luat ca pradă pentru noi.

36 De la Aroer, care este pe malul uedului Arnon și de la cetatea care se află în defileu, până la Ghilad n-a existat nici o cetate prea puternică pentru noi. Domnul, Dumnezeul nostru, ni le-a dat pe toate.

37 Însă de țara amoniților, de malurile uedului Iabok și de cetățile din regiunea muntoasă nu v-ați atins, așa cum a poruncit Domnul, Dumnezeul nostru.

3 Înfrângerea lui Og, regele Bașanului

1 Ne-am întors și am luat-o în sus pe drumul către Bașan. Og, regele Bașanului, ne-a ieșit înaintea împreună cu toți oamenii lui ca să se lupte cu noi la Edrei.

2 Domnul mi-a zis: «Nu te teme de el, căci l-am dat în mâna ta, cu tot cu poporul și țara sa. Să-i faci așa cum i-ai făcut lui Sihon, regele amoriților, care locuia în Heșbon.»

3 El l-a dat în mâinile noastre și pe Og, regele Bașanului, împreună cu tot poporul lui. I-am lovit până ce n-a mai rămas nici un supraviețuitor.

4 Am cucerit atunci toate cetățile, până când n-a mai rămas nici una pe care să n-o fi luat de la ei, din cele șazeci de cetăți din tot ținutul Argobului, din regatul lui Og din Bașan.

5 Aceste cetăți erau fortificate cu ziduri înalte, cu porți și zăvoare; pe lângă acestea mai erau și satele fără ziduri, și ele numeroase.

6 Noi le-am distrus cu totul, așa cum îi făcusem și lui Sihon, regele Heșbonului, nimicind bărbații, femeile și copiii din fiecare cetate.

7 Dar toate animalele și bunurile care erau în cetăți le-am luat ca pradă pentru noi.

8 Astfel, în perioada aceea am cucerit de la doi regi amoriți teritoriile care sunt la răsărit de Iordan, de la uedul Arnon până la muntele Hermon

9 (Hermonul fiind numit Sirion de către sidoniți și Senir de către amoriți),

10 toate cetățile podișului, întreg Ghiladul și tot Bașanul până la Salca și Edrei, cetăți ale regatului lui Og, în Bașan.

11 (Doar Og, regele Bașanului, mai rămăsese din neamul refaiților. Patul lui este unul de fier și se află la Raba, cetatea amoniților. Are o lungime de nouă coți și o lățime de patru coți, după cotul unui om.)

Împărțirea Transiordaniei

12 Acesta era teritoriul pe care-l luasem în stăpânire atunci. Le-am dat rubeniților și gadiților ținutul de la Aroer, care este lângă uedul Arnon, precum și jumătate din regiunea muntoasă a Ghiladului împreună cu cetățile ei.

13 Ceea ce mai rămăsese din Ghilad și tot Bașanul, regatul lui Og, am dat unei jumătăți din seminția lui Manase. (Întreaga regiune a Argobului din Bașan era cunoscută ca țara refaiților.

14 Iair, urmașul lui Manase, a luat în stăpânire întreaga regiune a Argobului până la hotarul cu gheșuriții și maacatiții. El a numit acele așezări după numele său, acestea chemându-se până astăzi Havot-Iair.)

15 Iar Ghiladul l-am dat lui Machir.

16 Rubeniților și gadiților le-am dat ținutul de la Ghilad până la uedul Arnon, al cărui mijloc ține loc de hotar și până la uedul Iabok, care este hotarul amoniților.

17 Le-am dat Araba, care se întinde până la Iordan, din Chineret până la Marea Arabei (Marea Sărată), iar spre răsărit – până la poalele muntelui Pisga.

18 În vremea aceea v-am poruncit astfel: «Domnul, Dumnezeul vostru, v-a dat țara aceasta în stăpânire.

Toți cei puternici să meargă înarmați înaintea fraților lor israeliți.

19 Numai soțiile, copiii și vitele voastre – știu că aveți multe vite – să rămână în cetățile pe care vi le-am dat,

20 până când Domnul le va da odihnă fraților voștri la fel ca și vouă și vor stăpâni țara pe care El le-a dat-o dincolo de Iordan. După aceea fiecare se va întoarce la proprietatea lui.»

21 Tot atunci i-am spus lui Iosua: «Ai fost martor la tot ceea ce Domnul, Dumnezeul vostru, a făcut acestor doi regi; tot așa va face tuturor regatelor împotriva cărora vei merge.

22 Deci să nu vă temeți de ei, fiindcă Însuși Domnul, Dumnezeul vostru, va lupta pentru voi.»

Moise este oprit să treacă Iordanul

23 În perioada aceea m-am rugat Domnului și l-am zis:

24 «Stăpâne Doamne! Tu ai început să arăți robului Tău măreția și puterea mâinii Tale, căci care este dumnezeul acela, în cer sau pe pământ, care să poată face lucrări ca ale Tale și să aibă o putere asemănătoare cu a Ta?

25 Dă-mi voie, Te rog, să trec și să văd țara aceea bună care este dincolo de Iordan, munții aceia frumoși și Libanul.»

26 Dar Domnul s-a mâniat pe mine din cauza voastră și nu m-a ascultat. El mi-a răspuns: «Destul! Nu-Mi mai vorbi despre lucrul acesta.

27 Urcă-te pe vârful Pisga și privește spre apus, spre nord, spre sud și spre răsărit. Privește-o cu ochii tăi, pentru că nu vei trece Iordanul.

28 Instruiește-l pe Iosua, încurajează-l și întărește-l, fiindcă el va merge înaintea acestui popor și el îl va ajuta să stăpânească țara pe care tu o vei vedea.»

29 Și astfel am rămas în valea care este aproape de Bet-Peor.

4 Îndemn la supunere față de Lege

1 Acum, ascultă, Israele, poruncile și hotărârile pe care vă învăț. Împliniți-le ca să trăiți și să intrați în stăpânirea țării pe care Domnul, Dumnezeul părinților voștri, v-a dat-o.

2 Să nu adăugați nimic la cele ce vă poruncesc eu și să nu desființați nimic dintre ele. Dimpotrivă să păziți legile Domnului, Dumnezeul vostru, așa cum vi le dau eu.

3 Ați fost martori la ceea ce Domnul a făcut din cauza lui Baal-Peor. El a nimicit din mijlocul vostru toți bărbații care l-au urmat pe Baal-Peor,

4 însă voi, cei care ați rămas lângă Domnul, Dumnezeul vostru, sunteți toți vii astăzi.

5 Iată că v-am învățat poruncile și hotărârile așa cum mi-a poruncit Domnul, Dumnezeul meu, ca astfel să le puteți împlini în țara în care veți intra s-o luați în stăpânire.

6 Să le păziți și să le împliniți, fiindcă aceasta va fi înțelepciunea și discernământul vostru înaintea popoarelor; ele vor auzi despre toate aceste porunci și vor zice: «Într-adevăr poporul acesta este înțelept și neamul acesta mare are discernământ!»

7 Căci care neam este așa de mare, încât să-și aibă zeii atât de aproape, cum Îl avem noi pe Domnul, Dumnezeul nostru, ori de câte ori Îl chemăm?

8 Și care este neamul acela așa de mare, încât să fi avut porunci și hotărâri tot atât de drepte ca și legea aceasta, pe care eu v-o prezint astăzi?

9 Numai ia seama la tine și veghează cu luare-aminte asupra sufletului tău ca să nu uiți lucrurile pe care le-ai văzut cu ochii tăi și ca ele să nu se depărteze de inima ta în toate zilele vieții tale. Fă cunoscute aceste lucruri copiilor tăi și nepoților tăi.

10 Adu-ți aminte de ziua în care ai stat în prezența Domnului, Dumnezeul tău, la Horeb, atunci când Domnul mi-a zis: «Strânge poporul la Mine ca să asculte cuvintele Mele și să învețe astfel, atât ei, cât și copiii lor, să se teamă de Mine în toate zilele pe care le vor trăi pe pământ.»

11 Voi v-ați apropiat și ați stat în vecinătatea muntelui. Muntele ardea cu flăcări ce se înălțau până în inima cerurilor. Era întuneric, nori și negură.

12 Domnul v-a vorbit din mijlocul focului. Voi ați auzit sunetul cuvintelor Sale, dar nu ați văzut nici o înfățișare, ci ați auzit doar o voce.

13 El v-a vestit legământul Său, Cele Zece Porunci, pe care v-a poruncit să le urmați și pe care le-a scris pe două table de piatră.

14 În vremea aceea, Domnul mi-a poruncit să vă învăț poruncile și hotărârile pe care trebuie să le împliniți în țara pe care o veți stăpâni, după ce veți traversa Iordanul.

Idolatria este interzisă

15 În ziua când Domnul, Dumnezeul vostru, v-a vorbit la Horeb, din mijlocul focului, nu ați văzut

nici o înfățișare; de aceea vegheați cu luare-aminte asupra sufletelor voastre,

16 ca nu cumva să vă pervertiți și să vă faceți vreun chip cioplit, reprezentând un idol sau chipul unui bărbat sau al unei femei

17 sau înfățișarea unui animal de pe pământ sau a unei păsări care zboară prin aer

18 sau chipul vreunei creaturi care mișună pe pământ sau al vreunui pește care trăiește în ape.

19 Iar atunci când veți privi spre cer și veți vedea soarele, luna și stelele, întreaga oștire a cerului, să nu vă lăsați îndemnați să vă închinați înaintea lor și să le slujiți, căci acestea sunt lucruri care au fost împărțite de Domnul, Dumnezeul vostru, tuturor neamurilor de sub cer.

20 Pe voi însă Domnul v-a luat și v-a scos din cuptorul de fier, din Egipt, ca să fiți poporul moștenirii Lui, cum sunteți astăzi.

21 Domnul s-a mâniat pe mine din cauza voastră și a jurat că nu voi traversa Iordanul și nu voi intra în țara cea bună pe care El are să v-o dea ca moștenire.

22 Deci eu voi muri în țara aceasta și nu voi traversa Iordanul, dar voi îl veți traversa și veți lua în stăpânire țara aceea bună.

23 Așadar, vegheați asupra voastră și nu uitați legământul Domnului, Dumnezeul vostru, pe care l-a încheiat cu voi. Să nu vă faceți vreun idol sau orice alt fel de chip pe care Domnul, Dumnezeul vostru, v-a interzis să-l faceți.

24 Căci Domnul, Dumnezeul vostru, este un foc mistuitor și un Dumnezeu gelos.

25 Când veți avea copii și nepoți și veți locui de mult timp în țară, dacă vă veți perverti și vă veți face vreun idol sau orice alt fel de chip, dacă veți face ce este rău în ochii Domnului, Dumnezeul vostru, ca să-L mâniați,

26 chem astăzi cerul și pământul ca martori împotriva voastră, că veți fi nimiciți repede din țara pe care o veți lua în stăpânire după ce veți traversa Iordanul. Nu veți trăi multe zile, ci veți fi nimiciți.

27 El vă va risipi printre popoare și nu veți rămâne decât un mic număr de oameni acolo, între neamurile la care Domnul vă va conduce.

28 Acolo veți sluji unor zei făcuți de mâna omului, din lemn și din piatră, care nu pot nici să vadă, nici să mănânce, nici să audă și nici să miroasă.

29 Dar dacă de acolo Îl veți căuta pe Domnul, Dumnezeul vostru, Îl veți găsi, dacă Îl veți căuta din toată inima voastră și din tot sufletul vostru.

30 În strâmtorarea voastră, după ce vi se vor fi întâmplat toate aceste lucruri, în zilele din urmă, vă veți întoarce la Domnul, Dumnezeul vostru, și-I veți asculta glasul.

31 Căci Domnul, Dumnezeul vostru, este un Dumnezeu îndurător, Care nu vă va părăsi și nu vă va distruge. El nu va uita legământul pe care l-a încheiat, prin jurământ, cu strămoșii voștri.

Nimeni nu este ca DOMNUL

32 Întrebați despre vremurile străvechi, care au fost înainte de zilele voastre, începând cu ziua în care Dumnezeu l-a creat pe om pe pământ și cercetați cerul de la un capăt la celălalt. S-a întâmplat vreodată un lucru atât de mare ca acesta sau s-a auzit vreodată așa ceva?

33 A existat vreodată vreun popor care să fi auzit glasul lui Dumnezeu, vorbindu-i din mijlocul focului, cum l-ați auzit voi și să fi rămas în viață?

34 A existat vreodată vreun dumnezeu care să ia un neam din mijlocul altui neam, prin încercări, prin semne și minuni, prin război, cu mână puternică, cu braț întins și cu mare teroare, așa cum a făcut cu voi Domnul, Dumnezeul vostru, în Egipt, înaintea ochilor voștri?

35 Ție și-au fost arătate aceste lucruri ca să știți că Domnul este Dumnezeu și că nu este altul în afară de El.

36 Din cer te-a făcut să auzi vocea Lui, ca să te disciplineze. Pe pământ și-a arătat focul Lui cel mare, iar tu ai ascultat cuvintele Lui din mijlocul focului.

37 El i-a iubit pe strămoșii tăi și de aceea a ales sămânța lor după ei. Apoi te-a scos din Egipt prin prezența și puterea Lui cea mare.

38 A izgonit dinaintea ta neamuri mari și puternice ca să intri în țara pe care și-a dat-o ca moștenire, după cum vezi astăzi.

39 Să știi astăzi și să-ți pui la inimă faptul că Domnul este Dumnezeu sus în cer și jos pe pământ și că nu este altul în afară de El.

40 Păzește deci poruncile și legile Lui, pe care eu îți le dau astăzi, ca să-ți meargă bine atât ție, cât și urmașilor tăi și astfel să trăiești multe zile în țara pe care Domnul, Dumnezeul tău, și-o dă pentru totdeauna.“

Cetăți de scăpare

41 Atunci Moise a ales trei cetăți la răsărit de Iordan,

42 ca să slujească de refugiu ucigașului care l-a omorât fără voie pe semenul său, fără să-l fi urât mai dinainte. El va putea să se refugieze într-una din aceste cetăți pentru a-și salva viața.

43 Aceste cetăți erau: Bețer, în regiunea de podiș a rubeniților; Ramot, în Ghiladul gadiților și Golan, în Bașanul manasiților.

Recapitularea Legii de la Horeb și a Decalogului

44 Iată care este Legea pe care i-a dat-o Moise lui Israel.

45 Acestea sunt mărturiile, poruncile și hotărârile pe care Moise le-a dat israeliților după ce au ieșit din Egipt,

46 dincolo de Iordan, în vale, față în față cu Bet-Peor, în țara lui Sihon, regele amoriților, care locuia în Heșbon și a fost învins de Moise și de Israel după ieșirea lor din Egipt.

47 Ei au luat în stăpânire țara lui și țara lui Og, regele Bașanului, cei doi regi amoriți, care erau la răsărit de Iordan.

48 Țara lor se întindea de la Aroer, care este pe malul uedului Arnon, până la muntele Sirion (acesta este Hermonul)

49 și cuprindea toată Araba de la răsărit de Iordan până la Marea Arabei, lângă poalele muntelui Pisga.

5 **1** Moise a convocat tot Israelul și i-a zis:

„Ascultă, Israele, poruncile și legile pe care vi le spun astăzi, în auzul vostru. Învățați-le și împliniți-le!

2 Domnul, Dumnezeul nostru, a încheiat cu noi un legământ la Horeb.

3 Nu cu strămoșii noștri a încheiat El legământul acesta, ci cu noi, cei ce suntem în viață astăzi.

4 Domnul v-a vorbit față în față pe munte, din mijlocul focului.

5 Atunci eu am stat între El și voi, ca să vă fac cunoscut Cuvântul Domnului, deoarece v-a fost teamă de foc și nu v-ați urcat pe munte. Și El a zis astfel:

6 «Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, Care te-a scos din țara Egiptului, din casa sclaviei.

7 Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine.

8 Să nu-ți faci vreun idol reprezentând vreun lucru de sus din cer, de jos de pe pământ sau din apele de sub pământ.

9 Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești, fiindcă Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un

Dumnezeu gelos, Care pedepsesc copiii pentru nelegiuirea părinților lor, până la a treia sau a patra generație a celor ce Mă urăsc

10 și Îmi arăt îndurarea până la a mia generație a celor ce Mă iubesc și împlinesc poruncile Mele.

11 Să nu folosești nesăbuit Numele Domnului, Dumnezeul tău, căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel care va folosi nesăbuit Numele Lui.

12 Păzește ziua de Sabat, ca s-o sfințești, după cum ți-a poruncit DOMNUL, Dumnezeul tău.

13 Să lucrezi șase zile și să-ți faci toată lucrarea ta,

14 dar ziua a șaptea este Sabatul Domnului, Dumnezeul tău; să nu faci nici o lucrare, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sclavul sau sclava ta, nici boul, nici asinul și nici un alt animal de-al tău, nici străinul care locuiește în cetatea ta, pentru ca sclavul și sclava ta să se odihnească la fel ca tine.

15 Adu-ți aminte că și tu ai fost sclav în țara Egiptului și Domnul, Dumnezeul tău, te-a scos de acolo cu mână puternică și cu braț întins. De aceea ți-a poruncit El să păzești ziua de Sabat.

16 Cinstește-l pe tatăl tău și pe mama ta, așa cum ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău, pentru ca să trăiești mult timp și să-ți meargă bine în țara pe care ți-o va da Domnul, Dumnezeul tău!

17 Să nu ucizi!

18 Să nu comiți adulter!

19 Să nu furi!

20 Să nu depui mărturie falsă împotriva semenului tău!

21 Să nu o poftești pe soția semenului tău; să nu poftești casa semenului tău, pământul lui, sclavul sau sclava lui, boul sau asinul lui și nici vreun alt lucru care este al semenului tău.»

22 Acestea sunt poruncile pe care Domnul le-a rostit cu glas tare înaintea întregii adunări, pe munte, din mijlocul focului, dintre nori și negură deasă și nu a mai adăugat nimic. Le-a scris pe două table de piatră și mi le-a dat mie.

23 Când ați auzit glasul din mijlocul întunericului, în timp ce muntele ardea, căpeteniile semințiilor voastre și cei din sfatul bătrânilor s-au apropiat de mine

24 și mi-au zis: «Iată că Domnul, Dumnezeul nostru, ne-a arătat slava și măreția Sa și noi am auzit glasul Lui din mijlocul focului. În ziua aceasta am văzut că Dumnezeu a vorbit omului și el a rămas în viață.

25 Dar acum, de ce trebuie să murim? Căci focul Lui cel mare ne va mistui și ne va omorî dacă vom continua să ascultăm glasul Domnului, Dumnezeul nostru.

26 Cine este omul care să fi auzit, ca și noi, glasul Dumnezeului celui Viu, vorbind din mijlocul focului și să trăiască?

27 Apropie-te tu și ascultă tot ceea ce Domnul, Dumnezeul nostru, va vorbi. Apoi să ne spui și nouă tot ceea ce El îți va zice, iar noi vom asculta și vom împlini.»

28 Domnul a auzit cuvintele pe care mi le-ați spus și mi-a vorbit: «Am auzit cuvintele pe care ți le-a spus poporul acesta. Tot ceea ce au vorbit este bine.

29 O, dacă ar rămâne ei cu aceeași inimă, să se teamă de Mine și să păzească toate poruncile Mele în toate zilele vieții lor, ca să fie fericiți pentru totdeauna ei împreună cu fiii lor.

30 Du-te și spune-le să se întoarcă fiecare la cortul lui.

31 Tu însă rămâi aici cu Mine ca să-ți dau toate legile, poruncile și hotărârile pe care trebuie să-î înveți să le îplinească în țara pe care le-o dau în stăpânire.»

32 Deci vegheați ca să faceți așa cum v-a poruncit Domnul, Dumnezeul vostru. Să nu vă abateți nici la dreapta, nici la stânga.

33 Să umblați în toate căile pe care vi le-a poruncit Domnul, Dumnezeul vostru, ca să trăiți, să fiți fericiți și să aveți multe zile în țara pe care o veți stăpâni.

6 *Iubirea de Dumnezeu și împlinirea poruncilor*

1 Acestea sunt legile, poruncile și hotărârile pe care Domnul, Dumnezeul vostru, mi-a poruncit să vă învăț să le împliniți în țara pe care o veți moșteni, **2** ca să vă temeți de Domnul, Dumnezeul vostru, atât voi, cât și fiii și nepoții voștri, în toate zilele vieții voastre, păzind toate hotărârile și poruncile pe care eu vi le dau și ca să trăiți multe zile.

3 Ascultă, Israele, și veghează să le îplinești, ca să fii fericit și să devii numeros în țara în care curge lapte și miere, așa cum Domnul, Dumnezeul părinților tăi, ți-a promis.

4 Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn.

5 Să-L iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta.

6 Iar cuvintele acestea, pe care ți le poruncesc astăzi, să le păstrezi în inima ta.

7 Să le întipărești în mintea copiilor tăi și să vorbești despre ele când vei fi acasă sau în călătorie, când te vei culca sau când te vei trezi.

8 Să ți le legi de mâini ca semn de aducere-aminte și să ți le fixezi pe frunte.

9 Să le scrii pe ușorii caselor tale și pe porțile cetăților tale.

10 Când Domnul, Dumnezeul tău, te va duce în țara pe care a promis-o, prin jurământ, strămoșilor tăi, Avraam, Isaac și Iacov, și-ți va da cetăți mari și bune, pe care nu tu le-ai construit,

11 case pline cu tot felul de bunuri, pe care nu tu le-ai umplut, fântâni pe care nu tu le-ai săpat, vii și măslini pe care nu tu i-ai plantat, atunci când vei mânca și te vei sătura,

12 veghează ca nu cumva să uiți de Domnul, Care te-a scos din țara Egiptului, din casa sclaviei.

13 Să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, numai Lui să-I slujești și în Numele Lui să juri.

14 Să nu vă duceți după alți dumnezei, după zeii popoarelor din jurul vostru,

15 fiindcă Domnul, Dumnezeul vostru, Care este în mijlocul vostru, este un Dumnezeu gelos, iar mânia Lui s-ar aprinde împotriva voastră și v-ar nimici de pe fața pământului.

16 Să nu-L ispitiți pe Domnul, Dumnezeul vostru, așa cum L-ați ispăsit la Masa.

17 Să păziți cu atenție poruncile Domnului, Dumnezeul vostru, mărturiile și legile pe care vi le-a dat.

18 Să faceți ce este drept și bine înaintea Domnului, ca să fiți fericiți și să intrați în stăpânirea acelei țări bune pe care El a promis-o, prin jurământ, strămoșilor voștri

19 și astfel să-i izgoniți pe toți dușmanii voștri dinaintea voastră, după cum Domnul a promis.

20 Când fiul tău te va întreba într-o zi: «Ce înseamnă aceste mărturii, legi și hotărâri, pe care Domnul, Dumnezeul tău, ți le-a dat?»,

21 să îi răspunzi fiului tău astfel: «Îmi eram sclavi lui Faraon în Egipt, iar Domnul ne-a scos din Egipt cu mână tare,

22 făcând înaintea ochilor noștri semne, minuni mari și dezastre împotriva Egiptului, împotriva lui Faraon și a întregii lui case;

23 El ne-a scos de acolo ca să ne ducă în țara pe care a promis-o, prin jurământ, strămoșilor noștri.

24 Domnul ne-a poruncit să împlinim toate aceste legi și să ne temem de El ca să fim tot timpul fericiți și să ne țină în viață așa cum face astăzi.

25 Iar dacă vom avea grijă să împlinim toate poruncile acestea înaintea Domnului, Dumnezeul nostru, așa cum ne-a poruncit El, atunci vom avea parte de dreptatea Lui.»

7 Porunca de a-i nimici pe canaaniți și pe idolii lor

1 Când Domnul, Dumnezeul tău, te va duce în țara înspre care mergi ca să o iei în stăpânire și va izgoni dinaintea ta multe neamuri – pe hitiți, pe ghirgașiți, pe amoriți, pe canaaniți, pe periziți, pe hiviți și pe iebusiți, șapte neamuri mai numeroase și mai puternice decât tine –

2 când Domnul, Dumnezeul tău, ți le va da și le vei învinge, să le nimicești cu totul. Să nu închei legământ cu ele și nici să nu-ți fie milă de ele.

3 Să nu te înrudești cu ele, dându-ți fetele fiilor lor sau luând pe fetele lor pentru fiii tăi,

4 pentru că i-ar întoarce pe fiii tăi de la Mine și ar slui altor dumnezei. Atunci mânia Domnului s-ar aprinde împotriva ta și te-ar nimici îndată.

5 Iată însă ce să le faci: să le dărâmi altarele, să le zdrobești pietrele sacre, să le tai așerele și să le arzi idolii în foc.

6 Fiindcă voi sunteți un popor sfânt pentru Domnul, Dumnezeul vostru. El v-a ales dintre toate popoarele care sunt pe pământ, ca să fiți poporul Lui.

7 Domnul nu s-a atașat de voi și nu v-a ales pentru că sunteți mai numeroși decât celelalte popoare, – căci voi sunteți cei mai neînsemnați dintre toate popoarele, –

8 ci pentru că vă iubește și Și-a respectat jurământul pe care l-a făcut strămoșilor voștri; de aceea v-a scos cu mână puternică și v-a eliberat din casa sclaviei, din mâna lui Faraon, monarhul Egiptului.

9 Acum dar să știți că Domnul, Dumnezeul vostru, este Dumnezeu. El este un Dumnezeu credincios, Care Își respectă legământul și Își păstrează îndurarea până la a mia generație față de cei ce Îl iubesc și păzesc poruncile Lui.

10 Dar răsplătește îndată celor care Îl urăsc, nimicindu-i. El nu întârzie să-i răsplătească celui care-L urăște.

11 De aceea păziți poruncile, legile și hotărârile pe care vi le dau astăzi să le împliniți.

12 Dacă veți lua aminte la aceste legi, dacă le veți păzi și le veți împlini, atunci Domnul, Dumnezeul vostru, Își va respecta legământul și Își va păstra față de voi îndurarea pe care a jurat-o strămoșilor voștri.

13 El vă va iubi, vă va binecuvânta și vă va înmulți. Va binecuvânta rodul pântecelor voastre și rodul pământurilor voastre, grâul, mustul și untdelemnul vostru, creșterea cirezilor voastre și creșterea turmelor voastre în țara pe care a promis-o strămoșilor voștri că v-o va da.

14 Veți fi binecuvântați mai mult decât toate popoarele; la voi nu va exista nici un om și nici un animal sterp.

15 Domnul va îndepărta de la voi orice fel de maladie și nu vă va lovi cu nici una din bolile pe care le-ați cunoscut în Egipt, dar va lovi cu ele pe toți aceia care vă urăsc.

16 Să distrugeți toate popoarele pe care Domnul, Dumnezeul vostru, vi le va da. Ochii voștri să nu privească cu milă spre ele și să nu slujiți zeilor lor, fiindcă lucrurile acestea vor fi o capcană pentru voi.

17 Poate că veți zice în inimile voastre: «Popoarele acestea sunt mai numeroase decât noi! Cum vom putea să le izgonim?»

18 Să nu vă temeți de ele. Aduceți-vă aminte ceea ce Domnul, Dumnezeul vostru, i-a făcut lui Faraon și întregului Egipt,

19 aduceți-vă aminte de încercările mari pe care le-ați văzut, de semnele și de minunile, de mâna puternică și de brațul cu care El v-a scos. Tot așa va face Domnul, Dumnezeul vostru, tuturor popoarelor de care vă temeți.

20 Mai mult, El va trimite viespi împotriva lor, până vor fi nimiciți chiar și cei ce au mai rămas și s-au ascuns de voi.

21 Să nu vă temeți de ei fiindcă Domnul, Dumnezeul vostru, Care este în mijlocul vostru, este Dumnezeul cel Mare și Înfricoșător.

22 El va izgoni aceste neamuri dinaintea voastră încetul cu încetul. Nu le veți putea nimici repede ca să nu se înmulțească animalele sălbatice împotriva voastră.

23 Dar Domnul, Dumnezeul vostru, vi le va da vouă, va aduce peste ele o mare groază, până vor fi nimicite.

24 El îi va da pe regii lor în mâinile voastre și voi le veți șterge numele de sub cer. Nici un popor nu va putea să vă stea împotriva, până ce nu le veți nimici.

25 Chipurile zeilor lor să le ardeți în foc. Să nu poftești argintul și aurul lor și să nu le iei pentru tine ca să nu ajungă o capcană pentru tine, fiindcă acestea sunt o urâciune înaintea Domnului, Dumnezeul tău.

26 Să nu aduci în casa ta nici un lucru urâcios dintre lucrurile care sunt puse deoparte pentru distrugere, pentru că, altfel, ai fi și tu nimicit ca și el. Să-ți fie scârbă de ele și să le disprețuiești, fiindcă ele au fost rânduite pentru a fi nimicite.

8 *Israel nu trebuie să-L uite pe DOMNUL*

1 Să păziți și să împliniți toate poruncile pe care vi le dau astăzi, ca să trăiți, să vă înmulțiți și să intrați în stăpânirea țării pe care Domnul a promis-o strămoșilor voștri.

2 Adu-ți aminte de fiecare drum pe care Domnul, Dumnezeul tău, te-a condus prin pustie în timpul acestor patruzeci de ani, ca să te smerească, să te încerce și să cunoască ce este în inima ta și să vadă dacă vei păzi poruncile Lui sau nu.

3 Astfel El te-a smerit, te-a lăsat înfometat și te-a hrănit cu mana de care nu știai nimic nici tu, nici părinții tăi, ca să te învețe că omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura Domnului.

4 Hainele nu ți s-au învechit pe tine, iar picioarele nu ți s-au umflat în timpul acestor patruzeci de ani.

5 Recunoaște acum că Domnul, Dumnezeul tău, te disciplinează asemenea unui om care își disciplinează fiul.

6 Să păzești poruncile Domnului, Dumnezeul tău, umblând pe căile Lui și temându-te de El.

7 Căci El are să te conducă într-o țară bună, o țară cu râuri, izvoare și pâraie ce izvorăsc din văi și din munți,

8 o țară cu grâu și cu orz, cu vii, cu smochini și cu rodii, cu untdelemn și cu miere,

9 o țară unde nu vei duce lipsă de pâine și nu vei avea nevoie de nimic, o țară unde stâncile sunt de fier și din munții căreia vei putea extrage bronzul.

10 Când vei mânca și te vei sătura, să-L binecuvântezi pe Domnul, Dumnezeul tău, pentru țara cea bună pe care ți-a dat-o.

11 Ai grijă ca nu cumva să-L uiți pe Domnul, Dumnezeul tău, până acolo, încât să nu mai păzești poruncile, legile și hotărârile pe care eu ți le dau astăzi.

12 Când vei mânca și te vei sătura, când vei construi și vei locui în case frumoase

13 și când vei vedea că cirezile și turmele ți s-au înmulțit, argintul și aurul ți-au sporit și tot ce ai s-a mărit,

14 atunci să nu te mândrești în inima ta și să nu uiți de Domnul, Dumnezeul tău, Care te-a scos din țara Egiptului, din casa sclaviei.

15 El te-a condus prin pustia cea mare și înfricoșătoare cu ținuturi secetoase, cu șerpi veninoși și scorpioni. El a făcut să izvorască apă din stâncă.

16 El ți-a dat să mănânci în pustie mana pe care nu au cunoscut-o părinții tăi, ca să te smerească și să te încerce, dar cu scopul de a-ți face bine după aceea.

17 Să nu zici în inima ta: «Forța și puterea mâinilor mele mi-au câștigat aceste bogății!»

18 Ci să-ți aduci aminte de Domnul, Dumnezeul tău, fiindcă El este Cel Ce îți dă putere să-ți însușești aceste bogății, ca să întărească astfel legământul încheiat cu strămoșii tăi prin jurământ, așa cum face astăzi.

19 Dar dacă vei uita de Domnul, Dumnezeul tău, și te vei duce după alți dumnezei, dacă le vei sluji și te vei închina înaintea lor, te asigur astăzi că vei fi nimic.

20 Veți pieri la fel ca neamurile pe care Domnul le-a nimicit dinaintea voastră, dacă nu veți asculta de glasul Domnului, Dumnezeul vostru.

9 *Israel – un popor răzvrătit*

1 Ascultă, Israele! Astăzi veți traversa Iordanul ca să începeți să puneți stăpânire pe neamuri mai mari și mai puternice decât voi, cu cetăți mari și fortificate până la cer,

2 cum sunt anachiții, un popor puternic și de statură înaltă, pe care îi cunoașteți și despre care ați auzit zicându-se: «Cine poate sta împotriva anachiților?»

3 Dar să știți astăzi că Domnul, Dumnezeul vostru, va traversa El însuși înaintea voastră, ca un foc mistuitor. El îi va distruge și vi-i va supune, iar voi îi veți izgoni și îi veți nimici repede, așa cum Domnul v-a promis.

4 După ce îi va izgoni dinaintea voastră, să nu începeți să ziceți în inimile voastre: «Datorită dreptății noastre ne-a adus Domnul să stăpânim această țară!» Căci din cauza răutății acestor neamuri le va izgoni Domnul dinaintea voastră.

5 Nu datorită dreptății sau onestității inimilor voastre veți intra în stăpânirea teritoriilor lor, ci din cauza răutății acestor neamuri Domnul, Dumnezeul vostru, le va izgoni dinaintea voastră, prin aceasta împlinind totodată și jurământul făcut strămoșilor voștri, Avraam, Isaac și Iacov.

6 Să știți deci că nu din cauza dreptății voastre Domnul, Dumnezeul vostru, v-a dat în stăpânire această țară bună, fiindcă voi sunteți un popor îndărătnic.

7 Aduceți-vă aminte și nu uitați cum L-ați provocat la mânie în pustie. V-ați împotrivit Lui din ziua în care ați ieșit din țara Egiptului, până la sosirea voastră aici.

8 La Horeb ați provocat într-atât mânia Domnului, încât Domnul s-a mâniat pe voi, dorind să vă nimicească.

9 Când m-am urcat pe munte ca să iau tablele de piatră, Tablele Legământului pe care Domnul l-a încheiat cu voi, am rămas pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți fără să mănânc pâine și fără să beau apă.

10 Domnul mi-a dat cele două table de piatră scrise cu degetul lui Dumnezeu. Pe ele erau toate poruncile pe care mi le-a spus pe munte, din mijlocul focului, în ziua adunării.

11 La sfârșitul celor patruzeci de zile și patruzeci de nopți Domnul mi-a dat tablele de piatră, Tablele Legământului.

12 Domnul mi-a zis atunci: «Ridică-te și coboară-te repede din acest loc fiindcă poporul tău pe care l-ai scos din Egipt s-a pervertit. Repede s-a mai abătut de la calea pe care i-am poruncit-o, turnându-și un idol!»

13 Domnul mi-a vorbit din nou astfel: «Văd că poporul acesta este un popor îndărătnic.

14 Lasă-Mă să-l nimicesc și să-i șterg numele de sub cer, iar din tine am să fac un neam puternic și mai numeros decât el.»

15 Eu m-am întors și am coborât de pe munte. Muntele ardea ca un foc, iar cele două Table ale Legământului erau în mâinile mele.

16 Când m-am uitat, am văzut că păcătuiserăți împotriva Domnului, Dumnezeul vostru, făcându-vă ca idol un vițel. Repede v-ați abătut de la calea pe care v-o poruncise Domnul!

17 Atunci am luat cele două table și le-am aruncat din mâini, spărgându-le înaintea ochilor voștri.

18 M-am aruncat cu fața la pământ înaintea Domnului timp de patruzeci de zile și patruzeci de nopți. Nu am mâncat pâine și nici nu am băut apă din cauza tuturor păcatelor pe care le-ați săvârșit. Astfel ați făcut ce este rău înaintea Domnului și I-ați provocat mânia.

19 La vederea mâniei și furiei Domnului m-am înspăimântat, fiindcă era plin de mânie împotriva voastră până acolo, încât să vă nimicească. Dar Domnul m-a ascultat și de data aceasta.

20 De asemenea, Domnul a fost foarte supărat și pe Aaron, încât a dorit să-l omoare, dar m-am rugat atunci și pentru el.

21 Am luat vițelul pe care-l făcuserăți, isprava păcatului vostru, și l-am ars în foc. L-am sfărâmat bine, l-am măcinat până s-a făcut cenușă și am aruncat cenușa în pârâul care curgea din munte.

22 Apoi, la Tabera, la Masa și la Chibrot-Hataava ați provocat iarăși mânia Domnului.

23 Iar când v-a trimis Domnul de la Kadeș-Barnea, zicându-vă: «Duceți-vă și luați în stăpânire țara pe care v-am dat-o!», v-ați împotrivit din nou poruncii Lui. Nu v-ați încrezut în El și nu ați ascultat de glasul Lui.

24 V-ați împotrivit Domnului de când vă cunosc.

25 M-am aruncat cu fața la pământ înaintea Domnului patruzeci de zile și patruzeci de nopți, pentru că Domnul spusese că vrea să vă nimicească.

26 M-am rugat Domnului și I-am zis: «Stăpâne Doamne, nu distruge poporul Tău, moștenirea Ta, pe care ai izbăvit-o cu puterea Ta cea mare și ai scos-o din Egipt cu mână tare.

27 Adu-Ți aminte de slujitorii Tăi, Avraam, Isaac și Iacov. Nu privi la încăpățânarea acestui popor, nici la răutatea și păcatul lui,

28 ca nu cumva în țara din care ne-ai scos să se spună: 'Pentru că Domnul nu avea putere să-i ducă în țara pe care le-a promis-o și pentru că îi ura, de aceea i-a scos din Egipt, ca să-i omoare în pustie.'

29 Totuși ei sunt poporul Tău, moștenirea Ta, pe care ai izbăvit-o cu puterea Ta cea mare și cu brațul Tău întins.»

10 *Tablele noi ale Legii*

1 În vremea aceea Domnul mi-a zis: «Taie două table de piatră asemeni celor dintâi și urcă-te la Mine pe munte; să faci și un chivot din lemn.

2 Eu voi scrie pe ele cuvintele care erau pe cele dintâi, pe care tu le-ai spart. Apoi să le pui în chivot.»

3 Am făcut un chivot din lemn de salcâm, am tăiat două table de piatră asemeni celor dintâi și am urcat pe munte, având cele două table în mână.

4 Domnul a scris pe table ceea ce a fost scris pe primele, Cele Zece Porunci, care v-au fost spuse pe munte, din mijlocul focului, în ziua adunării. Și mi le-a dat mie.

5 Apoi am coborât de pe munte și am așezat tablele în Chivotul pe care l-am făcut, după porunca Domnului, și acolo au și rămas.

6 (Israelii au plecat din Beerot-Bene-Iaakan la Mosera. Acolo a murit și a fost înmormântat Aaron, iar în locul lui a slujit ca preot Elazar, fiul său.

7 De acolo au plecat la Gudgoda, iar de la Gudgoda la Iotbata, o regiune bogată în izvoare de apă.

8 În perioada aceea, Domnul a despărțit seminția lui Levi, poruncindu-i să ducă Chivotul Legământului cu Domnul, să stea înaintea Domnului ca să slujească și să binecuvânteze în Numele Lui. Aceste lucruri le-au făcut până în ziua de azi.

9 De aceea Levi nu are nici un teritoriu și nici o moștenire împreună cu frații săi. Domnul este moștenirea lui, după cum Domnul, Dumnezeuul vostru, le-a vorbit.)

10 Am stat pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți, ca și mai înainte, iar Domnul m-a ascultat din nou și n-a mai dorit să vă nimicească.

11 După aceea, Domnul mi-a zis: «Ridică-te și pornește în călătorie în fruntea poporului, ca astfel să între și să ia în stăpânire țara pe care am promis-o strămoșilor tăi că le-o voi da.»

Esența Legii

12 Acum, Israele, ce altceva cere Domnul, Dumnezeuul vostru, de la voi, decât să vă temeți de El, să umblați în toate căile Lui, să-L iubiți, să-L slujiți din toată inima și din tot sufletul

13 și să păziți poruncile și hotărârile Lui, pe care eu vi le dau astăzi pentru binele vostru?

14 Iată, ale Domnului, Dumnezeuul vostru, sunt cerurile și cerurile cerurilor, pământul și tot ce este pe el.

15 Domnul s-a atașat de strămoșii voștri, iubindu-i, dar v-a ales și pe voi, urmașii lor, dintre toate neamurile, după cum vedeți astăzi.

16 De aceea circumcideți-vă inima și nu mai fiți încăpățânați.

17 Căci Domnul, Dumnezeul vostru, este Dumnezeul dumnezeilor și Stăpânul stăpânilor, Dumnezeul cel Mare, Puternic și Înfricoșător, Care nu este părtinitor și nu primește mită,

18 Care face dreptate orfanului și văduvei și iubește pe străin, oferindu-i pâine și îmbrăcăminte.

19 Să-l iubiți pe străin, pentru că și voi ați fost străini în Egipt.

20 Temeți-vă de Domnul, Dumnezeul vostru, și slujiți-I. De El să vă atașați și în Numele Lui să jurați.

21 El este slava voastră și Dumnezeul vostru, Cel Ce a făcut aceste lucruri mari și înfricoșătoare, pe care ochii voștri le-au văzut.

22 Strămoșii voștri s-au coborât în Egipt în număr de șaptezeci de suflete, dar acum Domnul, Dumnezeul vostru, v-a făcut la fel de numeroși ca stelele cerului.

11 Binefacerile iubirii și ascultării de DOMNUL

1 Să-L iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, și să păzești îndatoririle, hotărârile, legile și poruncile Lui tot timpul.

2 Recunoașteți astăzi – căci nu stau de vorbă cu fiii voștri care n-au cunoscut și nici n-au văzut nimic, ci cu voi – disciplinările Domnului, Dumnezeul vostru, măreția Lui, puterea și brațul Lui întins,

3 minunile și lucrările pe care le-a înfăptuit în mijlocul Egiptului, în fața lui Faraon, monarhul Egiptului, și a întregii lui țări;

4 ce a făcut oștirii egiptenilor, cailor și carelor lor, când a năpustit peste ei apele Mării Roșii, atunci când aceștia vă urmăreau și cum i-a nimicit până în ziua de azi;

5 ce v-a făcut în pustie până să ajungeți în locul acesta;

6 ce a făcut lui Datan și lui Abiram, fiii rubenitului Eliab, când pământul s-a deschis și i-a înghițit împreună cu familiile, cu corturile și cu tot ceea ce aveau în mijlocul întregului Israel.

7 Fiindcă ați văzut cu ochii voștri toate aceste lucrări, pe care le-a făcut Domnul,

8 să păziți toate poruncile pe care eu vi le dau astăzi, ca să fiți puternici și să puteți intra în posesia țării spre care veți trece pentru a o lua în stăpânire

9 și ca să aveți multe zile în țara pe care Domnul a promis-o strămoșilor voștri că le-o va da atât lor, cât și seminței lor, o țară în care curge lapte și miere.

10 Căci țara în care veți intra pentru a o stăpâni, nu se aseamănă cu țara Egiptului, de unde ați venit și pe care ați semănat-o și irigat-o cu piciorul, ca pe o grădină de zarzavat.

11 Țara în care veți intra ca s-o moșteniți are munți și văi care adună apa ploilor.

12 De acest ținut se îngrijește Domnul, Dumnezeul vostru. Ochii Lui veghează continuu peste el de la începutul anului până la sfârșitul lui.

13 Dacă veți împlini poruncile pe care eu vi le dau astăzi, iubindu-L pe Domnul, Dumnezeul vostru, slujindu-I din toată inima și din tot sufletul,

14 atunci El vă va trimite ploaie pe pământ la timpul potrivit, ploaie timpurie și ploaie târzie,⁴ ca să puteți recolta cerealele, să faceți vin nou și untdelemn

15 și să crească iarbă pe câmp pentru vitele voastre. Astfel veți mânca și vă veți sătura.

16 Fiți atenți să nu vă înșelați în inimile voastre și astfel să vă abateți ca să slujiți altor dumnezei și să vă închinați lor.

17 Căci atunci mânia Domnului se va aprinde împotriva voastră; El va închide cerul și nu va mai ploua, iar pământul nu își va mai da rodul și veți fi nimiciți repede din țara cea bună pe care v-a dat-o.

18 Întipăriți-vă cuvintele acestea în inima și în sufletul vostru. Să vi le legați de mână ca semn de aducere-aminte și să vi le fixați pe frunte.

19 Să-i învățați pe copiii voștri, vorbindu-le despre ele când veți fi acasă sau în călătorie, când vă veți culca sau vă veți trezi.

20 Să le scrieți pe ușorii caselor voastre și pe porțile cetăților voastre.

21 Atunci zilele voastre și ale urmașilor voștri în țara aceasta, pe care Domnul a promis-o strămoșilor voștri că le-o va da, vor dăinui cât timp va exista cer deasupra pământului.

22 Dacă veți păzi deci cu grijă toate aceste porunci, pe care eu vi le dau ca să le împliniți, iubindu-L pe Domnul, Dumnezeul vostru, umblând în toate căile Lui și alipindu-vă de El,

23 atunci Domnul va izgoni toate aceste neamuri dinaintea voastră, iar voi veți stăpâni peste aceste popoare mai mari și mai puternice decât voi.

24 Orice loc pe care îl va călca piciorul vostru va fi al vostru. Teritoriul vostru se va întinde din pustie până în Liban, de la râu (adică râul Eufrat) până la Marea de Apus.

25 Nimeni nu va putea să vi se împotrivească. Domnul, Dumnezeul vostru, va răspândi frică și teroare față de voi în întreaga țară, oriunde veți merge, după cum v-a promis.

26 Iată, pun astăzi în fața voastră binecuvântarea și blestemul:

27 binecuvântarea dacă veți asculta de poruncile Domnului, Dumnezeul vostru, pe care eu vi le dau astăzi;

28 blestemul dacă nu veți asculta de poruncile Domnului, Dumnezeul vostru, și vă veți abate de la calea pe care v-am poruncit-o astăzi, ducându-vă după alți dumnezei, pe care nu i-ați cunoscut.

29 Când Domnul, Dumnezeul vostru, vă va conduce în țara pe care o veți stăpâni, să roștiți binecuvântarea pe muntele Garizim, iar blestemul pe muntele Ebal.

30 Munții aceștia sunt dincolo de Iordan, dincolo de drumul ce duce spre apus, în teritoriul canaanitilor care locuiesc în Araba, față în față cu Ghilgal, aproape de terebinții lui More.

31 Când veți traversa Iordanul ca să intrați în posesia țării pe care Domnul, Dumnezeul vostru, v-o dă, când o veți lua în stăpânire și veți locui în ea,

32 aveți grijă să împliniți toate poruncile și hotărârile pe care vi le dau astăzi.

12 *Un singur loc pentru închinare*

1 Acestea sunt poruncile și hotărârile pe care trebuie să le împliniți în țara pe care Domnul, Dumnezeul strămoșilor voștri, v-a dat-o în stăpânire, în toate zilele vieții voastre pe pământ.

2 Să distrugeți complet toate locurile aflate pe munții înalți, pe dealuri și sub orice copac verde, unde neamurile pe care le veți stăpâni slujesc zeilor lor.

3 Să le distrugeți altarele, să le sfărâmați pietrele sacre și să le ardeți în foc așerele, să le dărâmați chipurile cioplite ale zeilor lor și să le nimiciți numele din locurile acelea.

4 Voi să nu vă închinați astfel înaintea Domnului, Dumnezeul vostru,

5 ci să-L căutați în locul pe care Domnul, Dumnezeul vostru, îl va alege ca locuință din toate semințiile, ca să-Și așeze Numele acolo. În acel loc să mergeți.

6 Acolo să vă aduceți arderile de tot, jertfele, zeciuiele, primele roade, contribuțiile pentru

împlinirea jurămintelor, darurile de bunăvoie și întâii născuți din cirezile și turmele voastre.

7 Acolo, în prezența Domnului, să mâncați și să vă bucurați împreună cu familiile voastre de toate realizările mâinilor voastre, cu care Domnul, Dumnezeul vostru, vă va fi binecuvântat.

8 Să nu faceți așa cum facem noi astăzi aici, unde fiecare face ce-i place,

9 deoarece n-ați ajuns încă la locul de odihnă și la moștenirea pe care Domnul, Dumnezeul vostru, v-o dă.

10 Dar, după ce veți traversa Iordanul și vă veți așeza în țara pe care Domnul, Dumnezeul vostru, v-a dat-o ca moștenire și după ce vă va da odihnă din partea tuturor dușmanilor voștri, care vă înconjoară, ca să locuiți în siguranță,

11 atunci va exista un loc pe care Domnul, Dumnezeul vostru, îl va alege pentru a-Și așeza Numele Lui. Acolo să aduceți tot ceea ce v-am poruncit: arderea de tot, jertfele, zeciuiele, primele roade și toate contribuțiile voastre alese, pe care le veți aduce Domnului pentru împlinirea jurămintelor voastre.

12 Să vă bucurați în prezența Lui voi, fiii și fiicele voastre, slujitorii și slujitoarele voastre, precum și leviții din cetățile voastre, întrucât ei n-au parte de moștenire împreună cu voi.

13 Aveți grijă să nu jertfiți arderile de tot în orice loc pe care îl veți vedea,

14 ci să aduceți arderile de tot în locul pe care Domnul îl va alege într-una din semințiile voastre și acolo să împliniți tot ceea ce vă poruncesc.

15 Totuși toți aceia care vor dori vor putea să jertfească și să mănânce carne în cetățile lor potrivit cu binecuvântarea pe care Domnul, Dumnezeul vostru, le-o va da; atât cei necurați, cât și cei curați vor putea să mănânce din carne așa cum se mănâncă din gazelă și din cerb.

16 Dar să nu mâncați sângele, ci să-l vărsați pe pământ așa cum faceți cu apa.

17 Nu veți putea să mâncați în cetățile voastre zeciuiele din grâu, din vin, din untdelemn, din întâii născuți ai cirezilor și ai turmelor voastre, nici din ceea ce aduceți pentru împlinirea unui jurământ, nici din darurile de bunăvoie sau din contribuțiile voastre.

18 Pe acestea să le mâncați în prezența Domnului, Dumnezeul vostru, în locul pe care El îl va alege; să le mâncați atât voi, fiii și fiicele voastre, slujitorii și

slujitoarele voastre, precum și leviții din cetățile voastre. Să vă bucurați în prezența Domnului, Dumnezeul vostru, de toate realizările voastre.

19 Aveți grijă să nu-l părăsiți niciodată pe levit în tot timpul cât veți trăi pe pământ.

20 După ce Domnul, Dumnezeul vostru, vă va mări teritoriul, așa cum v-a promis și veți dori să mâncați carne, veți putea să mâncați carne după cum doriți.

21 Dacă locul pe care Domnul, Dumnezeul vostru, îl va alege pentru a-Și așeza Numele acolo va fi prea departe de voi, veți putea să jertfiți, așa cum v-am poruncit, din cirezile și turmele voastre, pe care El vi le-a dat și veți putea mânca din ele în cetățile voastre, după cum doriți.

22 Dar va trebui să le mâncați așa cum se mănâncă gazela și cerbul. Vor putea mânca atât cei necurați, cât și cei curați.

23 Ai grijă ca nu cumva să mănânci cu sânge, deoarece sângele este viața; să nu mănânci viața împreună cu carnea.

24 Să nu mănânci cu sânge, ci să verși sângele pe pământ așa cum faci cu apa.

25 Să nu mănânci cu sânge, ca să fii fericit atât tu, cât și urmașii tăi, căci astfel vei înfăptui ce este drept în ochii Domnului.

26 Însă lucrurile tale sfinte și ceea ce vei aduce pentru împlinirea unui jurământ va trebui să le iei și să le aduci în locul pe care Domnul îl va alege.

27 Să îți aduci arderea de tot, carnea împreună cu sângele, pe altarul Domnului, Dumnezeul tău. Sângele pentru jertfă trebuie vărsat pe altarul Domnului, Dumnezeul tău, iar carnea trebuie s-o mănânci.

28 Să păzești și să ascuți toate aceste cuvinte, pe care eu ți le poruncesc, ca să fii fericit pentru totdeauna atât tu, cât și urmașii tăi, înfăptuind ceea ce este bine și drept în ochii Domnului, Dumnezeul tău.

29 După ce Domnul, Dumnezeul vostru, va zdrobi dinaintea voastră neamurile pe care le veți invada ca să le stăpâniți, după ce le veți lua în stăpânire și veți locui în țara lor,

30 iar ele vor fi nimicite dinaintea voastră, aveți grijă să nu cumva să cădeți în capcană și să vă luați după ele, spunând: «Oare cum se închinău aceste neamuri zeilor lor? Și noi vrem să facem la fel!»

31 Voi să nu faceți așa față de Domnul, Dumnezeul vostru, căci ele săvârșeau înaintea zeilor lor tot felul de lucruri îngrozitoare, pe care Domnul le urăște.

Ele își ardeau fiii și fiicele în foc ca jertfe pentru zeii lor.

32 Voi însă să aveți grijă să împliniți toate lucrurile pe care vi le poruncesc. Să nu adăugați nimic la ele și să nu scoateți nimic din ele.

13 *Pedepsirea celor ce instigă la idolatrie*

1 Dacă în mijlocul vostru se va ridica un profet sau un tălmăci de vise care vă va vesti un semn sau o minune,

2 iar semnul sau minunea despre care v-a vorbit s-a împlinit, dacă vă va zice apoi: «Haideți să mergem după alți dumnezei, pe care nu îi cunoașteți, ca să le slujim!»,

3 să nu ascultați de cuvintele aceluia profet sau tălmăci de vise, fiindcă Domnul, Dumnezeul vostru, vă încearcă ca să știe dacă Îl iubiți pe Domnul, Dumnezeul vostru, din toată inima și din tot sufletul vostru.

4 Voi să-L urmați pe Domnul, Dumnezeul vostru, de El să vă temeți, poruncile Lui să le păziți, de glasul Lui să ascultați, Lui să-I slujiți și de El să vă atașați.

5 Acel profet sau tălmăci de vise va trebui să moară, deoarece a vorbit de răzvrătire împotriva Domnului, Dumnezeul vostru, Care v-a scos din țara Egiptului și v-a răscumpărat din casa sclaviei. El a dorit să vă abată de la calea pe care Domnul, Dumnezeul vostru, v-a poruncit s-o urmați. Să nimiciți astfel răul din mijlocul vostru.

6 Dacă fratele tău, fiul mamei tale, sau fiul tău sau fiica ta sau soția ta, care se odihnește la pieptul tău sau prietenul tău, pe care îl iubești ca pe tine însuși, te va stârni în secret, spunându-ți: «Hai să mergem și să slujim altor dumnezei», zeii pe care nu i-ai cunoscut nici tu și nici părinții tăi,

7 zeii dintre cei ai popoarelor care sunt în jurul tău, în apropierea ta sau mai departe de tine, de la o margine la cealaltă a pământului,

8 să nu accepți ce-ți spune și să nu-l ascuți, să nu-l privești cu compătimire și să nu-l cruți sau să-l ascunzi,

9 ci să-l omori. Tu să fii primul care se ridică împotriva lui ca să-l omoare și apoi întregul popor.

10 Să-l ucizi cu pietre, deoarece a căutat să te abată de la Domnul, Dumnezeul tău, Care te-a scos din țara Egiptului, din casa sclaviei.

11 Atunci toți israeliții vor auzi și se vor teme și nimeni nu va mai face un astfel de rău în mijlocul poporului.

12 Dacă, despre o cetate pe care Domnul, Dumnezeul vostru, v-a dat-o ca să locuiți în ea, veți auzi vorbindu-se astfel:

13 «Niște oameni nelegiuți au ieșit din mijlocul ei și i-au înșelat pe locuitorii cetății, zicându-le: 'Haideți să slujim altor dumnezei!'», zei pe care nu-i cunoașteți,

14 atunci să faceți cercetări, să căutați și să întrebați cu atenție. Dacă este adevărat și se dovedește că s-a săvârșit această faptă rea în mijlocul vostru,

15 atunci să-i ucideți cu sabia pe toți locuitorii cetății. Să nimiciți prin sabie toți oamenii și animalele care se află în ea.

16 Să adunați toate bunurile în piață, să ardeți complet cetatea împreună cu toate bunurile, ca o ardere de tot înaintea Domnului, Dumnezeul vostru, și astfel să rămână pentru totdeauna o ruină, niciodată să nu se mai reconstruiască.

17 Nimic din lucrurile date spre nimicire să nu se lipească de mâinile voastre pentru ca Domnul să se întoarcă din iuțimea mâniei Lui, să-Și arate compasiunea și îndurarea față de voi și să vă înmulțească, după cum a promis strămoșilor voștri că va face

18 dacă veți asculta de glasul Domnului, Dumnezeul vostru, păzind toate poruncile Lui, pe care eu vi le dau astăzi și înfăptuind ce este drept în ochii Domnului, Dumnezeul vostru.

14 Rituri funerare interzise. Animale curate și necurate

1 Voi sunteți copiii Domnului, Dumnezeul vostru. Să nu vă faceți creștături sau să vă radeți pentru un mort,

2 fiindcă voi sunteți un popor sfânt pentru Domnul, Dumnezeul vostru. El v-a ales dintre toate popoarele de pe pământ, ca să fiți poporul Lui.

3 Să nu mâncați nimic necurat.

4 Acestea sunt animalele pe care puteți să le mâncați: boul, oaia și capra,

5 cerbul, gazela, căprioara, țapul sălbatic, pigargul, antilopa și oaia sălbatică.

6 Să mâncați din orice animal care rumegă și are copita sau unghia despătată, adică despărțită în două.

7 Dar dintre cele care doar rumegă sau au doar copita despătată să nu mâncați următoarele: cămila, iepurele sălbatic și viezurele, pentru că, deși rumegă, acestea nu au copita despătată; să le considerați necurate.

8 De asemenea, să considerați necurat și porcul pentru că, deși are copita despătată, nu rumegă. Să nu mâncați din carnea lor și să nu vă atingeți de hoiturile lor.

9 Dintre cele care sunt în apă puteți mânca din tot ce are aripioare și solzi;

10 dar din acelea care nu au aripioare și solzi, să nu mâncați; să le considerați necurate.

11 Puteți să mâncați din orice pasăre curată.

12 Păsările pe care nu puteți să le mâncați sunt următoarele: vulturul, vulturul pleșuv, acvila,

13 gaia roșie, șorecarul și toate speciile lui,

14 corbul și toate speciile lui,

15 struțul, striga, pescărușul, șoimul și toate speciile lui,

16 cucuveaua, bufnița și ciuful de pădure,

17 ciușul, uliganul pescar, cormoranul,

18 barza, bătlanul și toate speciile lui, pupăza și liliacul.

19 De asemenea, să considerați necurată orice insectă care zboară; să nu mâncați din ele.

20 Puteți mânca din orice creatură zburătoare considerată curată.

21 Să nu mâncați din nici un hoit; să-l dați străinului care trăiește printre voi să-l mănânce, sau să-l vindeți celui de alt neam, fiindcă voi sunteți un popor sfânt pentru Domnul, Dumnezeul vostru. Să nu fierbeți iedul în laptele mamei lui.

Reglementări privind zecuielile

22 Să iei a zecea parte din tot ce-ți va produce sămânța, din tot ce-ți va da pământul în fiecare an.

23 Să mănânci zecuiuala din grâul, din vinul și din untdelemnul tău, întâii născuți din cireada și turma ta, în prezența Domnului, Dumnezeul tău, în locul pe care-L va alege ca să Își așeze Numele acolo, ca să înveți să te temi întotdeauna de El.

24 Dar dacă, atunci când te va binecuvânta Domnul, drumul pe care-l ai de făcut este prea lung și nu ești în stare să duci zecuiuala deoarece locul unde a ales Domnul, Dumnezeul tău, să-Și pună Numele este prea departe de tine,

25 atunci s-o schimbi în argint, să o iei în mâini și să te duci la locul pe care Domnul, Dumnezeul tău, l-a ales.

26 Acolo să cumperi cu argintul tot ce-ți dorește sufletul: vite, oi, vin sau băutură tare, sau orice altceva vei dori. Să mănânci și să te bucuri acolo, tu și familia ta, în prezența Domnului, Dumnezeul tău.

27 Să nu uiți de levitul care este în cetățile tale, fiindcă el nu are nici teritoriu și nici moștenire în popor.

28 La sfârșitul celui de-al treilea an să scoți toată zeciuiala din producția aceluia an și să o așezi în cetățile tale.

29 Atunci să vină levitul care nu are teritoriu sau moștenire în popor, străinul, orfanul și văduva din cetățile tale și să mănânce și să se sature, pentru că Domnul, Dumnezeul tău, să te binecuvânteze în toate lucrările pe care le vei face cu mâinile tale.

15 *Reglementări privind anul iertării*

1 La fiecare șapte ani să acordați iertarea datoriilor.

2 Și iertarea datoriilor se va face astfel: orice proprietar care l-a împrumutat pe semenul său va trebui să anuleze împrumutul dat. Să nu pretindă semenului sau fratelui său să-i plătească, pentru că Domnul a instituit acest timp de iertare a datoriilor.

3 Vei putea pretinde plata de la străin, dar datoria celui din poporul tău va trebui s-o anulezi.

4 Nu va trebui să existe între voi nici un sărac, deoarece în țara pe care Domnul, Dumnezeul tău, ți-o dă în stăpânire ca s-o moștenești, El te va binecuvânta foarte mult,

5 bineînțeles, numai dacă vei asculta întru totul de glasul Domnului, Dumnezeul tău, păzind și împlinind toate poruncile acestea, pe care eu ți le dau astăzi.

6 Căci Domnul, Dumnezeul vostru, vă va binecuvânta după cum v-a promis și veți putea împrumuta multor neamuri, dar voi nu veți lua cu împrumut. Veți domni peste multe neamuri, dar nimeni nu va stăpâni peste voi.

7 Dacă va exista printre voi vreun sărac, dintre frații voștri, într-una din cetățile voastre, în țara pe care v-o dă Domnul, Dumnezeul vostru, să nu vă împietriți inimile și să nu vă închideți mâna față de fratele vostru sărac.

8 Ci să-ți deschizi mâna ca să-l împrumuți cu tot ceea ce are nevoie.

9 Ai grijă ca nu cumva să te gândești cu răutate în inima ta și să spui: «Of, se apropie anul al șaptelea, anul iertării!» și ca nu cumva să privești cu ochi rău

pe fratele tău nevoiaș și să nu-l împrumuți. Atunci el va striga către Domnul și vei fi vinovat de păcat.

10 Să-i dai cu dărnicie, nu cu părere de rău în inimă, căci pentru aceasta te va binecuvânta Domnul, Dumnezeul tău, în toate lucrările tale și în orice lucru pe care vei pune mâna.

11 Întotdeauna vor exista săraci în țară; de aceea îți poruncesc să fii darnic față de fratele tău sărac și față de cel nevoiaș din țara ta.

12 Dacă unul dintre cei din poporul tău, evreu sau evreică, ți se va vinde, să te slujească timp de șase ani, iar în al șaptelea an să-l eliberezi.

13 Când îl vei elibera să nu-l trimiți cu mâna goală;

14 să-i dai produse din turma ta, din aria ta și din teascul tău, cu care Domnul, Dumnezeul tău, te-a binecuvântat.

15 Adu-ți aminte că și tu ai fost sclav în țara Egiptului, iar Domnul, Dumnezeul tău, te-a răscumpărat. De aceea îți dau astăzi porunca aceasta.

16 Dar dacă el îți va zice: «Nu doresc să plec de la tine», pentru că te iubește pe tine și familia ta și pentru că o duce bine la tine,

17 atunci să iei o andrea și să-i străpungi lobul urechii la ușă; astfel el va rămâne sclavul tău pentru toată viața. Tot așa să faci și cu sclava ta.

18 Să nu-ți pară rău din cauză că o vei lăsa să plece de la tine, deoarece ți-a slujit șase ani, ceea ce face cât de două ori plata unui angajat. Iar Domnul, Dumnezeul tău, te va binecuvânta în orice lucrare pe care o vei face.

Reglementări privind întâii născuți dintre animale

19 Să închini Domnului, Dumnezeul tău, fiecare întâi născut care este mascul din cireada și din turma ta. Să nu lucrezi cu întâii născuți ai vitelor tale și să nu tunzi întâii născuți ai oilor tale.

20 Să-i mănânci în fiecare an, tu și familia ta, înaintea Domnului, Dumnezeul tău, în locul pe care El îl va alege.

21 Dacă au vreo meteahnă, dacă sunt șchiopi sau orbi sau au alte metehne trupești, să nu-i jertfești Domnului, Dumnezeul tău.

22 Să-i mănânci în cetățile tale. Amândoi, atât cel necurat, cât și cel curat, vor putea să-i mănânce așa cum se mănâncă o gazelă sau un cerb.

23 Să nu mănânci însă cu sânge, ci să-l verși pe pământ așa cum faci cu apa.

16 Paștele și Sărbătoarea Azimelor

1 Să păziți luna Abib și să celebrați Paștele Domnului, Dumnezeul vostru, pentru că în luna Abib Domnul, Dumnezeul vostru, v-a scos din Egipt, noaptea.

2 Să jertfiți de Paște în cinstea Domnului, Dumnezeul vostru, un animal din turmele sau cirezile voastre, în locul pe care-l va alege ca să-Și așeze Numele.

3 Să nu mâncați pâine dospită, ci timp de șapte zile să mâncați azime, pâinea întristării, deoarece ați ieșit în grabă din țara Egiptului; așa să faceți pentru a vă aduce aminte în toate zilele vieții de ziua ieșirii voastre din țara Egiptului.

4 Să nu se vadă la voi aluat timp de șapte zile, pe tot cuprinsul țării. Să nu rămână nimic până dimineață din animalul pe care l-ați jertfit în seara primei zile.

5 Nu veți putea să aduceți jertfa de Paște în orice cetate pe care Domnul, Dumnezeul vostru, v-a dat-o,

6 ci doar dacă acea cetate este locul pe care El îl va alege pentru a-Și așeza Numele Lui acolo. Seara, la apusul soarelui, să aduceți acolo jertfa de Paște, ca să sărbătoriți ieșirea voastră din Egipt.

7 Să o fierbeți și să o mâncați în locul pe care Domnul, Dumnezeul vostru, îl va alege. Iar dimineața să vă întoarceți și să vă duceți la corturile voastre.

8 Timp de șase zile să mâncați azime, iar în ziua a șaptea să aveți o adunare de sărbătoare în cinstea Domnului, Dumnezeul vostru, și să nu lucrați.

Sărbătoarea Săptămânilor

9 Să numărați șapte săptămâni; de când veți începe seceratul grâului să numărați șapte săptămâni.

10 Să țineți Sărbătoarea Săptămânilor pentru Domnul, Dumnezeul vostru, aducând cu mâinile voastre daruri de bunăvoie potrivit cu ceea ce vă va binecuvânta Domnul, Dumnezeul vostru.

11 Să vă bucurați înaintea Domnului, Dumnezeul vostru, în locul pe care-l va alege ca să-Și așeze Numele, atât voi, fiii și fiicele voastre, slujitorii și slujitoarele voastre, cât și leviții care sunt în cetățile voastre, precum și străinii, orfanii și văduvele care sunt în mijlocul vostru.

12 Aduceți-vă aminte că și voi ați fost sclavi în Egipt și căutați să păziți și să împliniți poruncile acestea.

Sărbătoarea Corturilor

13 Să țineți Sărbătoarea Corturilor timp de șapte zile, după ce veți recolta din arie și din teasc.

14 Să vă bucurați la această sărbătoare atât voi, fiii și fiicele voastre, slujitorii și slujitoarele voastre, cât și leviții, străinii, orfanii și văduvele care sunt în cetățile voastre.

15 Timp de șapte zile să țineți sărbătoarea în cinstea Domnului, Dumnezeul vostru, în locul pe care-l va alege El; căci Domnul, Dumnezeul vostru, va binecuvânta toate veniturile voastre și toate lucrările mâinilor voastre; de aceea să fiți bucuși.

16 De trei ori pe an, toți bărbații să se înfățișeze înaintea Domnului, Dumnezeul vostru, în locul pe care-l va alege El: la Sărbătoarea Azimelor, la Sărbătoarea Săptămânilor și la Sărbătoarea Corturilor. Să nu vă înfățișați cu mâinile goale înaintea Domnului.

17 Fiecare bărbat să dea după binecuvântarea pe care Domnul, Dumnezeul vostru, i-a dat-o.

18 Să numiți judecători și dregători în toate cetățile pe care Domnul, Dumnezeul vostru, vi le dă, iar ei să judece poporul cu dreptate.

19 Să nu pervertiți judecata: să nu fiți părtinitori și să nu luați daruri, pentru că darurile orbesc ochii înțelepților și pervertesc cuvintele celor drepti.

20 Să urmați cu râvnă dreptatea ca să trăiți și să stăpâniți teritoriul pe care Domnul, Dumnezeul vostru, vi-l dă.

Idolatria este interzisă și pedepsită

21 Să nu plantați nici un copac al Așerei lângă altarul pe care îl veți înălța Domnului, Dumnezeul vostru,

22 și să nu ridicați nici o piatră sacră care este urâtă de Domnul, Dumnezeul vostru.

17 **1** Să nu jertfiți Domnului, Dumnezeul vostru, nici un bou sau un miel care are vreo meteahnă sau vreun cusur în el, fiindcă este o urâciune pentru Domnul, Dumnezeul vostru.

2 Dacă se va găsi în mijlocul vostru, într-una din cetățile voastre, pe care Domnul, Dumnezeul vostru, vi le dă, un bărbat sau o femeie care să facă ce este rău înaintea Domnului, Dumnezeul vostru, încălcând legământul

3 și care să meargă să slujească altor dumnezei și să se închine lor – la soare sau la lună, sau la toată oștirea cerurilor – contrar poruncii mele,

4 de îndată ce veți lua la cunoștință și veți afla lucrul acesta, să cercetați bine. Dacă este adevărat și se dovedește că această faptă rea s-a săvârșit în Israel,

5 să-i aduceți la porțile cetății pe bărbatul acela sau pe femeia aceea care a săvârșit această faptă rea și să-i omorâți cu pietre.

6 Cel vinovat de moarte să fie omorât pe baza mărturiei a doi sau trei martori; să nu fie omorât pe baza mărturiei unui singur martor.

7 Mai întâi martorii să arunce cu pietre în el ca să-l omoare și pe urmă întregul popor. Să nimiciți astfel răul din mijlocul vostru.

Forul suprem de judecată

8 Dacă vi se va părea prea greu de judecat o cauză cu privire la un omor, la o neînțelegere sau la o lovitură care aduce ceartă în cetățile voastre, să vă duceți la locul pe care Domnul, Dumnezeul vostru, îl va alege.

9 Să intrați la preoții leviți sau la judecătorul care va fi în zilele acelea. Să-i întrebați și ei vă vor aduce la cunoștință verdictul judecătii.

10 Să faceți după cuvântul pe care vi-l vor aduce la cunoștință în locul pe care Domnul îl va alege și să aveți grijă să înfăptuiți tot ceea ce vă vor învăța.

11 Să faceți potrivit cu legea pe care v-o vor arăta și cu hotărârea pe care v-o vor spune. Să nu vă abateți de la cuvintele pe care ei vi le-au spus, nici la dreapta, nici la stânga.

12 Bărbatul care din îngâmfare nu va asculta de preotul sau de judecătorul care este pus acolo să-L slujească pe Domnul, Dumnezeul vostru, să fie omorât. Să nimiciți astfel răul din Israel.

13 Atunci toți din popor vor auzi și se vor teme și nu vor mai fi îngâmfăți.

Reglementări pentru rege

14 Atunci când veți intra în țara pe care Domnul, Dumnezeul vostru, v-o va da, după ce o veți lua în stăpânire și veți locui în ea, și veți zice: «Ne vom pune un rege ca să domnească peste noi, ca toate neamurile ce ne înconjoară»,

15 să-l încoronați pe acela pe care Domnul, Dumnezeul vostru, îl va alege din mijlocul poporului vostru. Nu veți putea pune ca rege un străin care nu este fratele vostru.

16 Dar să nu aibă mulți cai și să nu întoarcă poporul în Egipt, pentru a avea mulți cai, deoarece Domnul v-a poruncit să nu vă mai întoarceți niciodată pe drumul acela.

17 Să nu-și ia multe soții ca să nu i se abată inima și să nu strângă mult argint și aur.

18 Când se va așeza pe tronul regatului său, să-și scrie pentru sine o copie a acestei Legi, pe care s-o ia de la preoții leviți.

19 Va trebui s-o aibă cu el și să citească din ea în toate zilele vieții lui, ca să învețe să se teamă de Domnul, Dumnezeul lui, să păzească toate cuvintele acestei Legi și să împlinească poruncile acestea.

20 În acest fel inima lui nu se va înălța mai presus de cei din poporul său și nu se va abate de la poruncile acestea, nici la dreapta, nici la stânga. Astfel el și fiii lui vor avea multe zile în regatul lui, în mijlocul lui Israel.

18 Dreptul preotului și al levitului

1 Preoții leviți – întreaga seminție a lui Levi – să nu aibă teritoriu sau moștenire împreună cu Israel. Ei vor trăi din jertfele mistuite de foc în cinstea Domnului, pentru că acestea sunt moștenirea lor.

2 Să nu moștenească nimic în mijlocul poporului lor, căci Domnul este moștenirea lor, după cum le-a promis.

3 Iată care este partea convenită preoților, când poporul jertfește un bou sau o oaie: să le dați preoților spata, fâlcile și viscerele.

4 De asemenea, să le dați cele dintâi roade din grâul, vinul și untdelemnul vostru, precum și prima lână de la tunsul turmelor voastre,

5 fiindcă Domnul, Dumnezeul vostru, i-a ales pe ei și pe urmașii lor, dintre toate semințiile, ca să stea și să slujească în Numele Domnului în toate zilele vieții lor.

6 Dacă un levit se va muta din cetatea în care el trăiește în Israel și se va duce după propria-i dorință într-un alt loc pe care Domnul îl va alege,

7 iar acolo va sluji în Numele Domnului, Dumnezeul lui, asemenea fraților lui leviți, care slujesc acolo în prezența Domnului,

8 el va trebui să primească ca hrană o parte egală cu a lor, pe lângă ceea ce vinde din moștenirea familiei.

Practici detestate de DOMNUL

9 După ce veți intra în țara pe care Domnul, Dumnezeul vostru, v-o dă, să nu învățați să vă îndeletniciți cu lucrurile îngrozitoare ale acelor neamuri.

10 Să nu existe nimeni care să-și treacă fiul sau fiica prin foc, care să se îndeletnicească cu ghicirea, prezicerea, tălmăcirea semnelor, vrăjitoria,

11 care să arunce vrăji, care să cheme duhurile și să descânte sau care să caute pe cei morți,

12 pentru că oricine se îndeletnicește cu toate aceste lucruri este o urâciune înaintea Domnului. Căci din cauza acestor lucruri va izgoni Domnul, Dumnezeul vostru, dinaintea voastră aceste neamuri.

13 Voi să fiți pe deplin ai Domnului, Dumnezeul vostru.

14 Neamurile acestea, pe care voi le veți cuceri, ascultă de cei ce se îndeletnicesc cu prezicerea și ghicirea; vouă însă Domnul, Dumnezeul vostru, nu vă dă voie să vă îndeletniciți cu așa ceva.

Un Profet asemenea lui Moise

15 Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un Profet asemenea mie. De El să ascultați!

16 Căci aceasta este ceea ce ați cerut de la Domnul, Dumnezeul vostru, la Horeb în ziua adunării, când ziceați: «Să nu mai auzim glasul Domnului, Dumnezeul nostru, și să nu mai vedem focul acesta mare ca să nu murim!»

17 Cu acel prilej Domnul mi-a vorbit astfel: «Ceea ce au spus ei este bine.

18 Le voi ridica, din mijlocul poporului lor, un Profet asemenea ție. Voi pune cuvintele Mele în gura Lui, iar El le va vorbi tot ceea ce-I voi porunci.

19 Dacă cineva nu va asculta de cuvintele pe care le va spune în Numele Meu, Eu îi voi cere socoteală.

20 Însă profetul care va îndrăzni să vorbească în Numele Meu un cuvânt pe care Eu nu i l-am poruncit să-l spună sau care va vorbi în numele altor dumnezei, acel profet va trebui să moară.»

21 Poate vă veți întreba: «Cum vom recunoaște cuvântul pe care nu l-a rostit Domnul?»

22 Dacă cuvântul pe care-l va rosti profetul în Numele Domnului nu se va adeveri sau nu se va împlini, acel cuvânt nu a fost rostit de Domnul. Profetul a vorbit din îngâmfare; să nu vă fie teamă de el.

19 *Cetățile de refugiu*

1 Când Domnul, Dumnezeul vostru, va fi nimicit neamurile din țara pe care El v-o dă, după ce o veți fi luat în stăpânire și veți fi locuit în cetățile și în casele lor,

2 atunci să alegeți trei cetăți în țara pe care Domnul, Dumnezeul vostru, v-o dă în stăpânire.

3 Să construiți drumuri până la ele și să împărțiți teritoriul țării, pe care Domnul, Dumnezeul vostru, v-o dă ca moștenire, în trei părți, astfel încât orice ucigaș să se refugieze acolo.

4 Aceasta este porunca privitoare la ucigașul care se va refugia acolo ca să trăiască, atunci când îl va omorî fără voie pe semenul său, fără să-i fi fost dușman mai dinainte.

5 De exemplu, dacă un om se va duce la pădure împreună cu semenul lui ca să taie lemne și, ridicând securea cu mâna pentru a tăia lemnul, i se va desprinde fierul securii din mâner și-l va lovi pe semenul său omorându-l, el va trebui să se refugieze într-una din cetățile acestea ca să-și salveze viața.

6 Altfel, s-ar putea ca atunci când îl va urmări pe ucigaș, răzbunătorul sângelui, cuprins de mânie, să-l ajungă din urmă deoarece distanța va fi prea mare și să-l omoare pe cel ce nu era vinovat de moarte, pentru că nu-l dușmănise mai dinainte pe semenul său.

7 De aceea v-am poruncit să alegeți trei cetăți.

8 Când Domnul, Dumnezeul vostru, vă va mări teritoriul, așa cum a promis strămoșilor voștri și vă va da toată țara, pe care le-a promis-o lor

9 (doar dacă veți fi păzit și împlinit toate poruncile acestea, pe care eu vi le poruncesc astăzi, iubindu-L pe Domnul, Dumnezeul vostru, și umblând întotdeauna pe căile Lui), atunci să adăugați încă trei cetăți la acestea trei,

10 ca să nu fie vărsare de sânge nevinovat în țara pe care Domnul, Dumnezeul vostru, v-o dă ca moștenire și astfel să fiți vinovați de acest sânge.

11 Dar dacă un om s-a refugiat într-una din aceste cetăți după ce, din ură, și-a pândit semenul, s-a aruncat asupra lui și l-a lovit de moarte,

12 atunci sfatul bătrânilor din cetatea lui să trimită să-l prindă și să-l dea în mâna răzbunătorului de sânge ca să moară.

13 Să nu vă fie milă de el, ci să ștergeți astfel vina pentru sângele celui nevinovat din Israel ca să vă meargă bine.

14 Să nu muți hotarul semenului tău, stabilit de înaintași în moștenirea ta, în țara pe care Domnul, Dumnezeul tău, ți-o dă în stăpânire.

Reglementări privind declarațiile martorilor

15 Un singur martor nu va fi de ajuns pentru a învinui un om sau pentru a-l dovedi vinovat de vreo nelegiuire sau de vreun păcat. Orice vorbă trebuie să fie susținută pe baza mărturiei a doi sau trei martori.

16 Dacă un martor mincinos se va ridica împotriva unui om ca să-l acuze de vreun păcat,

17 cei doi oameni, care se ceartă între ei, vor trebui să se înfățișeze înaintea Domnului, înaintea preoților și a judecătorilor care vor fi în slujbă în zilele acelea.

18 Judecătorii să cerceteze cu atenție, iar, dacă martorul se dovedește mincinos și că a depus o mărturie falsă împotriva fratelui său,

19 atunci să-i faceți ceea ce el dorea să-i facă fratelui său. Să nimiciți astfel răul din mijlocul vostru.

20 Ceilalți vor auzi și se vor teme și nu se va mai face vreo faptă așa de rea în mijlocul vostru.

21 Să nu vă fie milă, ci să cereți viață pentru viață, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior.

20 Reglementări privind războiul

1 Când veți merge la război împotriva dușmanilor voștri și veți vedea cai și care și o oștire mai numeroasă decât a voastră, să nu vă temeți de ei, pentru că Domnul, Dumnezeul vostru, Care v-a scos din țara Egiptului, va fi cu voi.

2 Când se va apropia momentul începerii războiului, să vină preotul și să vorbească poporului

3 astfel: «Ascultă, Israele! Astăzi porniți la război împotriva dușmanilor voștri. Să nu vi se înmoaie inima, să nu vă fie teamă, să nu vă înspăimântați și să nu tremurați înaintea lor,

4 fiindcă Domnul, Dumnezeul vostru, va merge cu voi ca să se lupte pentru voi împotriva dușmanilor voștri și să vă dea izbândă!»

5 Dregătorii să vorbească astfel către popor: «Cine și-a construit o casă nouă și nu a locuit încă în ea? Să se întoarcă de îndată acasă, ca să nu moară în luptă și să locuiască alt om în ea.

6 Cine a plantat o vie și nu s-a bucurat încă de ea? Să se întoarcă de îndată acasă, ca să nu fie ucis în luptă și un alt om să se bucure de ea.

7 Cine s-a logodit cu o femeie și nu s-a căsătorit încă cu ea? Să se întoarcă de îndată acasă, ca să nu

fie omorât în luptă și un altul să se căsătorească cu ea.»

8 După aceea, dregătorii să vorbească mai departe poporului: «Cine este fricos sau slab la inimă? Să plece și să se întoarcă acasă, ca să nu înmoaie inima celor din poporul lui.»

9 După ce dregătorii au terminat de vorbit poporului, să numească conducători în fruntea oștirii.

10 Când vă veți apropia de o cetate, ca să luptați împotriva ei, s-o îndemnați la pace.

11 Dacă vă vor accepta pacea și vă vor deschide porțile, atunci tot poporul care se află în ea va trebui să vă plătească tribut și să lucreze pentru voi.

12 Dacă nu vor dori să facă pace cu voi, ci vor dori să se lupte împotriva voastră, atunci să asediați cetatea.

13 Când Domnul, Dumnezeul vostru, v-o va da în mâini, să treceți prin ascuțișul sabiei pe toți bărbații din ea.

14 Dar femeile, copiii, animalele și tot ceea ce există în cetate să le luați ca pradă, apoi să mâncați prada luată de la dușmanii voștri, pe care Domnul, Dumnezeul vostru, v-a dat-o.

15 Așa să faceți cu toate cetățile care sunt la distanță mare de voi și care nu aparțin neamurilor din apropierea voastră.

16 Dar în cetățile acestor neamuri, pe care Domnul, Dumnezeul vostru, vi le dă ca moștenire, să nu lăsați nimic în viață.

17 Să-i nimiciți cu totul pe hitiți, pe amoriți, pe cananiți, pe periziți, pe hiviți și pe iebusiți, după cum v-a poruncit Domnul, Dumnezeul vostru,

18 ca nu cumva să vă învețe și pe voi să faceți toate urâciunile pe care ei le fac pentru zeii lor și să păcătuiți astfel împotriva Domnului, Dumnezeul vostru.

19 Când veți asedia o cetate timp de mai multe zile, fiind în război cu ea pentru a o cuceri, să nu distrugeți pomii fructiferi, tăindu-i cu securea. Să mâncați din ei și să nu-i tăiați, căci pomul de pe pământ nu este un om ca să-l asediați.

20 Doar copacii care nu fac roade bune de mâncat vor putea fi distruși sau tăiați, ca să puteți construi fortificații împotriva cetății care este în război cu voi, până va fi cucerită.

21 *Ispășire pentru crimele ai căror făptași nu sunt cunoscuți*

1 Dacă în țara pe care Domnul, Dumnezeul tău, ți-o dă ca moștenire vei găsi pe câmp un om ucis și nu știi cine l-a omorât,

2 cei din sfatul bătrânilor și judecătorii să vină și să măsoare distanța de la omul ucis până la cetățile cele mai apropiate.

3 Sfatul bătrânilor din cetatea cea mai apropiată de cel ucis să ia o juncană, care n-a fost pusă la muncă niciodată sau care n-a tras la jug,

4 să o ducă lângă o apă curgătoare unde nu se ară, nici nu se seamănă și să-i frângă gâtul.

5 Preoții leviți să se apropie, pentru că pe ei i-a ales Domnul, Dumnezeul vostru, ca să-I slujească, să binecuvânteze în Numele Lui și să decidă cu privire la orice ceartă și la orice rănire.

6 Atunci toți cei din sfatul bătrânilor cetății celei mai apropiate de cel ucis, să se spele pe mâini în apă, deasupra juncanei căreia i-au frânt gâtul

7 și să declare: «Mâinile noastre nu au vărsat sângele acesta și ochii noștri nu l-au văzut vărsându-se!»

8 Doamne, primește această ispășire pentru poporul Tău, Israel, pe care Tu l-ai răscumpărat și nu face vinovat poporul Israel de sângele unui om nevinovat.» Și se va face ispășire pentru ei din cauza sângelui vărsat.

9 Așa va trebui să îndepărtați de la voi vina pentru sângele nevinovat care este în mijlocul vostru, de vreme ce ați făcut ce este drept în ochii Domnului.

Reglementări privind relațiile familiale

10 Când vei merge la război împotriva dușmanilor tăi și Domnul, Dumnezeul tău, ți-i va da în mână și vei lua prizonieri,

11 dacă printre ei vei vedea o femeie frumoasă și te vei îndrăgosti de ea, vei putea s-o iei de soție.

12 S-o aduci în familia ta. Să se radă pe cap, să-și taie unghiile,

13 să-și schimbe haina pe care o purta când a fost luată captivă, să nu iasă din casă și să plângă pe tatăl și pe mama ei o lună de zile. După aceea să intri la ea; tu să-i fii soț, iar ea să-ți fie soție.

14 Dacă nu-ți va mai plăcea, să o lași să plece unde dorește. Nu vei putea s-o vinzi pe argint, nici să te porți cu ea ca și cu o sclavă, pentru că ai dezonorat-o.

15 Dacă un om are două soții și pe una o iubește, iar pe cealaltă nu o mai iubește și are copii de la amândouă, dacă întâiul născut este de la soția pe care nu o iubește,

16 în ziua când va împărți moștenirea între fiii lui, nu va putea da dreptul de întâi născut fiului celei pe care o iubește în defavoarea întâiului născut care este fiul soției pe care nu o iubește.

17 Să recunoască dreptul de întâi născut pentru fiul soției pe care nu o iubește și să-i dea o parte dublă din toată averea lui. Din moment ce el este primul rod al puterii lui, lui i se cuvine dreptul de întâi născut.

18 Dacă un om are un fiu neascultător și răzvrătit, care nu ascultă de tatăl și de mama lui și nu ascultă nici după ce l-au disciplinat,

19 părinții să-l ducă înaintea celor din sfatul bătrânilor, la poarta cetății

20 și să le spună: «Acest fiu al nostru este neascultător și răzvrătit! Nu ascultă de noi și este un risipitor și un bețiv.»

21 Atunci toți oamenii din cetatea lui să-l omoare cu pietre. Să nimiciți astfel răul din mijlocul vostru. Toți israeliții vor auzi și se vor teme.

Diferite reglementări

22 Dacă un om care a săvârșit un păcat vrednic de moarte, a fost condamnat și l-ați spânzurat de un copac,

23 să nu-i rămână trupul atârnat de lemn întreaga noapte, ci să-l îngropați în aceeași zi, pentru că blestemat de Dumnezeu este cel atârnat de lemn. Să nu pângăriți pământul pe care Domnul, Dumnezeul vostru, vi l-a dat ca moștenire.

22 **1** Dacă vei vedea boul sau oaia fratelui tău rătăcindu-se, să nu fii nepăsător, ci să i le aduci înapoi.

2 Dacă fratele tău nu locuiește aproape de tine sau dacă nu-l cunoști, să iei animalul acasă la tine și să-l păzești până va veni după el. Atunci să i-l dai înapoi.

3 La fel să faci și cu asinul, cu haina sau cu orice lucru pierdut de cel din poporul tău, pe care el l-a pierdut, iar tu l-ai găsit; să nu fii nepăsător.

4 Dacă vei vedea asinul sau boul fratelui tău căzut pe drum, să nu-l ocolești, ci să-l ajuți să se ridice.

5 Femeia să nu se îmbrace cu haine bărbătești, iar bărbatul să nu se îmbrace cu îmbrăcăminte

femeiască, fiindcă Domnul, Dumnezeul vostru, detestă pe cel ce face acest lucru.

6 Dacă vei găsi un cuib de pasăre lângă drum, într-un copac sau pe câmp, cu pui sau ouă, iar mama șezând peste pui sau peste ouă, să nu iei mama împreună cu puii.

7 Ci să dai drumul mamei și să nu iei decât puii, ca să-ți fie bine și să ai viață lungă.

8 Când vei construi o casă nouă, să faci un parapet pe acoperiș, ca să nu aduci vină de sânge peste casa ta, dacă va cădea cineva de pe ea.

9 Să nu semeni două feluri de semințe în podgoria ta, ca nu cumva să întinezi și rodul seminței pe care ai semănat-o, și rodul viei.

10 Să nu ari cu un bou și cu un asin înjugați împreună.

11 Să nu te îmbraci cu o haină țesută din fire diferite, cum ar fi lâna și inul țesute laolaltă.

12 Să faci ciucuri la cele patru colțuri ale mantiei cu care te vei înveli.

13 Dacă un bărbat și-a luat o soție, iar după ce a intrat la ea, a început s-o urască

14 și să-i aducă învinuiri, scoțându-i astfel un nume rău, zicând: «Am luat-o de soție pe femeia aceasta și când m-am apropiat de ea am descoperit că nu era fecioară»,

15 atunci părinții fetei să ia și să aducă semnele fecioriei fetei la poartă, înaintea celor din sfatul bătrânilor cetății.

16 Tatăl fetei să spună înaintea sfatului bătrânilor: «Am dat-o pe fiica mea de soție acestui bărbat, dar el nu o mai iubește.

17 Acum el o învinuiește pe fiica mea că nu a fost fecioară, dar iată, acestea sunt semnele fecioriei ei!» Atunci părinții fetei să desfacă haina înaintea sfatului bătrânilor cetății,

18 iar aceștia să-l ia pe bărbatul acela și să-l pedepsească.

19 Să-l pună să plătească o sută de șecheli de argint și să-i dea tatălui fetei, pentru că a scos nume rău unei fecioare israelite. Ea va rămâne soția lui, iar el nu va putea s-o izgonească toată viața lui.

20 Dar dacă faptul este adevărat și fata nu a fost găsită fecioară,

21 atunci ei vor trebui s-o aducă la ușa casei tatălui ei ca să fie omorâtă cu pietre de către bărbații cetății, pentru că a săvârșit o urâciune în Israel, desfrânându-se pe când era în casa tatălui ei. Astfel să scoateți răul din mijlocul vostru.

22 Dacă se va găsi un bărbat culcându-se cu o femeie măritată, să fie omorâți amândoi, atât bărbatul care s-a culcat cu femeia, cât și femeia. Să nimiciți astfel răul din Israel.

23 Dacă o fată fecioară este logodită, iar un bărbat o întâlnește în cetate și se culcă cu ea,

24 să îi aduceți împreună la porțile cetății și să-i uciideți cu pietre pe amândoi: pe fată s-o condamnați pentru că nu a strigat în cetate, iar pe bărbat fiindcă a necinstit-o pe soția semenului său. Să nimiciți astfel răul din mijlocul vostru.

25 Dar dacă bărbatul acela va întâlni pe câmp o fată logodită și o va forța să se culce cu el, atunci doar bărbatul care s-a culcat cu ea să fie ucis.

26 Fetei să nu-i faceți nimic, pentru că ea nu este vinovată de nici un păcat vrednic de moarte; căci este ca și cum un om se năpustește asupra semenului său și îi ia viața.

27 El a întâlnit-o pe câmp pe fata logodită și, deși ea a strigat, nu a fost nimeni care să o salveze.

28 Dacă un bărbat întâlnește o fată fecioară nelogodită și o forțează să se culce cu el și este descoperit,

29 bărbatul care s-a culcat cu ea, să plătească tatălui fetei cincizeci de șecheli de argint. Ea să rămână soția lui, pentru că a necinstit-o, iar el nu va putea s-o izgonească toată viața lui.

30 Nimeni să nu o ia de soție pe nevasta tatălui său și nici să nu descopere învelitoarea tatălui său.

23 *Reglementări privind curăția adunării*

1 Nici un om care este castrat prin zdrobire sau tăiere să nu intre în adunarea Domnului.

2 Bastardul să nu intre în adunarea Domnului, nici chiar cei din a zecea generație a lui să nu intre în adunarea Domnului.

3 Amonitul sau moabitul să nu intre niciodată în adunarea Domnului, nici chiar cei din a zecea generație a lor să nu intre în adunarea Domnului,

4 fiindcă nu v-au întâmpinat cu pâine și cu apă pe drum, la ieșirea voastră din Egipt și l-au adus împotriva voastră pe Balaam, fiul lui Peor, din Aram-Naharayim pentru a vă blestema.

5 Dar Domnul, Dumnezeul vostru, nu a vrut să-l asculte pe Balaam, ci a schimbat blestemul în binecuvântare, pentru că Domnul, Dumnezeul vostru, vă iubește.

6 Să nu contribui nici la fericirea lor, nici la bunăstarea lor, în toate zilele vieții tale, pentru totdeauna.

7 Să nu-l disprețuiești pe edomit, căci este rudă cu tine. Să nu-l disprețuiești pe egiptean, pentru că ai fost străin în țara lui.

8 A treia generație de copii care li se vor naște vor putea să intre în adunarea Domnului.

9 Când veți înainta cu oștirea împotriva dușmanilor voștri, să vă feriți de orice lucru rău.

10 Dacă vreunul din voi va fi necurat din cauza unei întâmplări din timpul nopții, să iasă din tabără și să rămână acolo.

11 Seara să se spele în apă, iar după asfințitul soarelui să se reîntoarcă în tabără.

12 Să aveți un loc în afara taberei și acolo să ieșiți.

13 Printre uneltele voastre să aveți și o lopată cu care să săpați în locul din afara taberei, ca să vă acoperiți murdăriile.

14 Căci Domnul, Dumnezeu vostru, merge în mijlocul taberei voastre ca să vă ocrotească și să vi-i dea în mâini pe dușmanii voștri. Prin urmare, tabăra voastră va trebui să fie sfântă, ca El să nu vadă nimic necurat la voi și să se întoarcă de la voi.

Diferite reglementări

15 Să nu-l dați înapoi stăpânului său pe sclavul care se va refugia la voi.

16 Să locuiască la voi, în mijlocul vostru, în locul pe care îl veți alege, în una din cetățile voastre, acolo unde îi va plăcea. Să nu-l asupriți.

17 Să nu existe printre femeile din Israel nici o prostituată și să nu existe printre bărbații din Israel nici unul care practică prostituția.

18 Să nu aduci în Casa Domnului, Dumnezeuul tău, câștigul unei prostituate sau al unui sodomit, ca împlinire a unui jurământ, căci și unul și celălalt sunt o urâciune înaintea Domnului, Dumnezeuul tău.

19 Să nu iei dobândă de la cel din poporul tău: nici pentru argint, nici pentru mâncare, pentru nimic care se împrumută cu dobândă.

20 De la străin vei putea lua dobândă, dar de la fratele tău să nu iei, pentru ca Domnul, Dumnezeuul tău, să te binecuvânteze în tot ce vei face, în țara în care vei intra ca s-o stăpânești.

21 Dacă vei face un jurământ Domnului, Dumnezeuul tău, să nu întârzi să-l împlinești, fiindcă Domnul, Dumnezeuul tău, cu siguranță te va întreba de el și vei fi vinovat de păcat.

22 Dacă te vei feri să faci un jurământ, nu vei păcătui.

23 Să păzești și să împlinești tot ce-ți va ieși de pe buze, deoarece jurământul pe care l-ai făcut Domnului, Dumnezeuul tău, cu însăși gura ta, l-ai rostit de bunăvoie.

24 Dacă vei intra în podgoria semenului tău, vei putea mânca câți struguri dorești, până te vei sătura, dar să nu iei și în coșul tău.

25 Dacă vei intra în aria semenului tău, vei putea culege cu mâna spice de grâu, dar nu vei putea secera în aria lui.

24 Reglementări privind divorțul și recăsătoria

1 Dacă un bărbat se va căsători cu o femeie și se va întâmpla ca ea să nu mai găsească bunăvoință în ochii lui, pentru că acesta a descoperit ceva rușinos la ea, să-i scrie o carte de despărțire, să i-o dea în mână și s-o lase să plece din casa lui.

2 Dacă ea a ieșit și a plecat din casa lui, va putea să se căsătorească cu un alt bărbat.

3 Dacă și al doilea soț nu o mai iubește, să-i scrie o carte de despărțire, să i-o dea în mână și s-o lase să plece din casa lui; sau dacă acest al doilea soț va muri,

4 atunci primul soț, care i-a dat drumul, nu va mai putea să se recăsătorească cu ea, după ce ea s-a necinstit. Aceasta ar fi o urâciune înaintea Domnului. Să nu aduceți vreun păcat asupra țării pe care Domnul, Dumnezeuul vostru, v-a dat-o ca moștenire.

5 Dacă un bărbat s-a căsătorit de curând cu o femeie, să nu fie trimis la război, nici să nu i se dea vreo sarcină. Timp de un an să fie scutit din cauza familiei și să-și înveselească soția cu care s-a căsătorit.

Reglementări privind dreptatea și grija pentru ceilalți

6 Să nu iei drept garanție pietrele de moară – nici piatra de jos, nici piatra de deasupra – deoarece e ca și cum ai lua drept garanție viața cuiva.

7 Dacă se va descoperi că un om l-a furat pe unul din frații lui israeliți și l-a tratat ca pe un sclav sau l-a vândut, hoțul să fie omorât. Să nimiciți astfel răul din mijlocul vostru.

8 Păziți-vă de plaga leprei și împliniți cu strictețe ceea ce preoții leviți v-au învățat! Să faceți tot ce v-au poruncit.

9 Aduceți-vă aminte ce i-a făcut Domnul, Dumnezeul vostru, lui Miriam pe drum, la ieșirea voastră din Egipt.

10 Când veți împrumuta cu ceva pe semenul vostru să nu intrați în casa lui ca să luați lucrul stabilit drept garanție.

11 Să rămâneți afară și omul pe care l-ați împrumutat să vă aducă afară lucrul stabilit drept garanție.

12 Dacă omul este sărac, să nu vă culcați acoperindu-vă cu lucrul luat drept garanție de la el.

13 La apusul soarelui să-i dați înapoi garanția ca să se culce în haina lui și să vă binecuvânteze. Lucrul acesta este considerat drept de Domnul, Dumnezeul vostru.

14 Să nu-l nedreptățești pe angajatul sărac și în nevoie, fie că este unul dintre cei din poporul tău, fie că este vreun străin care locuiește în regiunea ta, în cetatea ta.

15 Să-i dai plata în fiecare zi înainte de apusul soarelui, pentru că este sărac și sufletul lui o dorește. Altfel, ar striga împotriva ta către Domnul, Dumnezeul tău, și te-ai face vinovat de păcat.

16 Să nu-i omori pe părinți pentru copii și nici pe copii pentru părinți. Fiecare om să fie omorât pentru păcatul lui.

17 Să nu te atingi de dreptul străinului sau al orfanului și să nu iei drept garanție haina văduvei.

18 Adu-ți aminte că ai fost sclav în Egipt, iar Domnul, Dumnezeul tău, te-a răscumpărat de acolo. De aceea îți poruncește să îplinești poruncile acestea.

19 Când îți vei secera lanul și vei uita un snop pe câmp să nu te întorci să-l iei. Lasă-l străinului, orfanului și văduvei, pentru ca Domnul, Dumnezeul tău, să te binecuvânteze în toată lucrarea mâinilor tale.

20 Când îți vei scutura măslinii să nu te întorci să strângi ce a mai rămas în pomi. Lasă-le străinului, orfanului și văduvei.

21 Când îți vei strânge strugurii din vie să nu te întorci să strângi ce a mai rămas în vie. Lasă ce a mai rămas străinului, orfanului și văduvei.

22 Adu-ți aminte că ai fost sclav în țara Egiptului. De aceea îți poruncesc să îplinești aceste porunci.

25 **1** Când doi oameni se vor certa între ei, să se înfățișeze la judecată și să fie judecați. Să fie

considerat drept cel nevinovat, iar cel vinovat să fie condamnat.

2 Dacă cel vinovat merită să fie lovit, judecătorul să pună să-l întindă la pământ ca să fie lovit înaintea lui cu un număr de lovituri potrivit vinovăției lui,

3 dar să nu i se dea mai mult de patruzeci de lovituri, pentru ca nu cumva, dându-i-se mai multe lovituri, fratele vostru să fie înjosit în ochii voștri.

4 Să nu legi gura bouului în timp ce treieră grâul.

Legea leviratului

5 Dacă frații locuiesc împreună, iar unul dintre ei moare fără să aibă copii, soția celui mort să nu se mărite în afara familiei. Fratele soțului ei trebuie să intre la ea și să se căsătorească cu ea, împlinindu-și astfel datoria de cumnat față de aceasta.

6 Întâiul născut pe care ea îl va naște, va purta numele celui mort pentru ca să nu i se piardă numele în Israel.

7 Dacă bărbatul acesta nu va dori să se căsătorească cu soția fratelui lui, atunci ea să se ducă la cei din sfatul bătrânilor, la porțile cetății și să le spună: «Cumnatul meu nu vrea să ridice numele fratelui său în Israel și nu dorește să-și îplinească datoria de cumnat.»

8 Cei din sfatul bătrânilor cetății să-l cheme la ei și să-i vorbească. Dacă el refuză în continuare să se căsătorească cu ea,

9 cumnata lui să se apropie de el înaintea sfatului bătrânilor, să-i scoată sandala din picior, să-l scuipe în față și să-i spună: «Astfel se face bărbatului care nu vrea să ridice un moștenitor fratelui său.»

10 Familia lui va fi cunoscută în Israel ca «familia celui descălțat».

Diferite reglementări

11 Dacă doi oameni se vor lupta unul cu celălalt, iar soția unuia dintre ei se va apropia ca să-și scape soțul din mâna celui ce-l lovește și, întinzându-și mâna, îl prinde pe acesta de părțile rușinoase,

12 să-i tăiați mâna. Să nu vă fie milă de ea.

13 Să nu ai în sacul tău două greutăți diferite: una mai grea și alta mai ușoară.

14 Să nu ai în casă două unități de măsură diferite: una mai îngustă decât cealaltă.

15 Să ai o greutate adevărată și dreaptă și o unitate de măsură adevărată și dreaptă, ca să trăiești multe zile în țara pe care Domnul, Dumnezeul tău, ți-o dă.

16 Căci toți aceia care fac astfel de lucruri, toți aceia care fac ce nu este drept sunt o urâciune înaintea Domnului, Dumnezeul tău.

17 Aduceți-vă aminte ce v-au făcut amalekiții pe drum, când ați ieșit din Egipt.

18 Când erați oboșiți și sleiți de puteri, ei v-au întâlnit pe drum și i-au atacat pe toți cei care erau istoviți în urma voastră; ei n-au avut nici o teamă de Dumnezeu.

19 Când Domnul, Dumnezeu vostru, vă va izbăvi de toți dușmanii care sunt în jurul vostru, în țara pe care El v-o dă drept moștenire, ca s-o stăpâniți, să ștergeți amintirea lui Amalek de sub cer. Să nu uitați lucrul acesta!

26 *Primele roade și zeciuiala*

1 După ce vei intra în țara pe care Domnul, Dumnezeu tău, ți-o dă ca moștenire, după ce o vei lua în stăpânire și te vei așeza în ea,

2 să iei din primele roade ale pământului, pe care Domnul, Dumnezeu tău, ți le-a dat, să le pui într-un coș și să te duci în locul pe care Domnul, Dumnezeu tău, îl va alege ca să îți așeze Numele acolo.

3 Să mergi la preotul care va fi în slujbă în vremea aceea și să-i spui: «Mărturisesc astăzi înaintea Domnului, Dumnezeu tău, că am intrat în țara pe care Domnul a promis-o strămoșilor noștri că ne-o va da.»

4 Preotul să ia coșul din mâna ta și să-l așeze înaintea altarului Domnului, Dumnezeu tău.

5 Apoi să iei iarăși cuvântul înaintea Domnului, Dumnezeu tău, și să zici: «Strămoșul meu era un arameu pribeag, care a plecat spre Egipt împreună cu puțini oameni; ei au locuit acolo și au devenit un neam mare, puternic și numeros.

6 Dar egiptenii ne-au asuprit, ne-au făcut să suferim și ne-au supus la munci grele.

7 Noi am strigat către Domnul, Dumnezeu strămoșilor noștri. El ne-a auzit glasul și a văzut umilirea, truda și asuprirea noastră.

8 Astfel că Domnul ne-a scos din Egipt cu mână tare și braț întins, cu mare teroare, cu semne și minuni.

9 El ne-a adus în locul acesta și ne-a dat țara aceasta, țară unde curge lapte și miere.

10 Acum, iată, aduc cele dintâi roade ale pământului, pe care Tu, Doamne, mi le-ai dat.» Să-l așezi înaintea Domnului, Dumnezeu tău, și să te închini înaintea Lui.

11 Să te bucuri atât tu împreună cu familia ta, cât și levitul și străinul care sunt printre voi, de toate

bunurile pe care Domnul, Dumnezeu tău, ți le va fi dat.

12 Când vei termina de luat a zecea parte din toate roadele tale din anul al treilea, anul zeciuiei, s-o dai levitului, străinului, orfanului și văduvei; ei să mănânce și să se sature în cetatea ta.

13 Să declari înaintea Domnului, Dumnezeu tău, astfel: «Am scos din gospodăria mea partea consacrată și am dat-o levitului, străinului, orfanului și văduvei, ținând cont de toate poruncile pe care mi le-ai dat. Nu m-am îndepărtat de poruncile Tale, nici nu le-am uitat.

14 Nu am mâncat nimic din roadele acestea în perioada de jale, n-am luat nimic din ele cât timp am fost necurat și n-am dat nimic din ele cu prilejul morții cuiva. Am ascultat de glasul Domnului Dumnezeu și am împlinit tot ceea ce mi-a poruncit.

15 Privește din cer, din Lăcașul Tău cel Sfânt, binecuvântează pe poporul Israel și țara pe care ne-ai dat-o, așa cum ai promis strămoșilor noștri, țara acesta unde curge lapte și miere.»

16 Astăzi, Domnul, Dumnezeu vostru, vă poruncește să împliniți poruncile și legile acestea. Să le păziți și să le împliniți din toată inima voastră și din tot sufletul vostru.

17 Astăzi ați declarat înaintea Domnului că El va fi Dumnezeu vostru, că veți umbla în căile Lui, veți păzi poruncile, legile și hotărârile Lui și veți asculta de glasul Lui.

18 Astăzi, Domnul, Dumnezeu vostru, v-a declarat că veți fi poporul Lui, după cum v-a promis, iar voi va trebui să păziți toate poruncile Lui.

19 El vă va da întâietate, în slavă, în renume și în măreție, peste toate neamurile pe care le-a creat. Veți fi un popor sfânt pentru Domnul, Dumnezeu vostru, așa cum v-a promis.“

27 *Altarul de pe muntele Ebal*

1 Moise împreună cu cei din sfatul bătrânilor lui Israel au poruncit poporului: „Să păziți toate poruncile pe care vi le dau astăzi.

2 Când veți traversa Iordanul în țara pe care v-o dă Domnul, Dumnezeu vostru, să înălțați câteva pietre mari și să le văruiti.

3 Să scrieți pe ele toate cuvintele acestei Legi, după ce veți traversa ca să intrați în țara pe care Domnul, Dumnezeu vostru, v-o dă, țară în care curge lapte și miere, după cum Domnul, Dumnezeu strămoșilor voștri, v-a promis.

4 Când veți traversa Iordanul, să înălțați aceste pietre – pe care vă poruncesc astăzi să le ridicați – pe muntele Ebal și să le văruți.

5 Să construiți acolo un altar Domnului, Dumnezeuul vostru, un altar din pietre, peste care să nu treacă fierul.

6 Să construiți un altar Domnului, Dumnezeuul vostru, din pietre întregi și să aduceți pe el arderi de tot pentru Domnul, Dumnezeuul vostru.

7 Să aduceți jertfe de pace, să mâncați acolo și să vă bucurați în prezența Domnului, Dumnezeuul vostru.

8 Să scrieți foarte clar toate cuvintele acestei Legi pe pietrele acestea!“

Cele 12 blesteme rostite pe muntele Ebal

9 Moise împreună cu preoții leviți au vorbit întregului Israel: „Fă liniște, Israele, și ascultă! Astăzi, voi ați devenit poporul Domnului, Dumnezeuul vostru.

10 Să ascultați de glasul Lui și să împliniți legile și poruncile Lui, pe care vi le dau astăzi!“

11 În aceeași zi Moise a mai poruncit poporului:

12 „Când veți traversa Iordanul, semințiile lui Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Iosif și Beniamin să stea pe muntele Garizim și să binecuvânteze poporul.

13 Iar celelalte seminții, Ruben, Gad, Așer, Zabulon, Dan și Neftali, să stea pe muntele Ebal și să rostească blestemul.

14 Leviții să rostească cu glas tare înaintea întregului popor Israel astfel:

15 «Blestemat este omul care-și face un chip cioplit sau un idol turnat și-l așază într-un loc ascuns! Căci o astfel de lucrare a mâinilor aceluia meșteșugar este o urâciune înaintea Domnului.» Și tot poporul să răspundă: «Amin!»

16 «Blestemat este cel ce-și necinstește tatăl și mama!» Și tot poporul să răspundă: «Amin!»

17 «Blestemat este cel ce mută hotarul semenului său!» Și tot poporul să răspundă: «Amin!»

18 «Blestemat este cel care-l face pe orb să rătăcească pe drum!» Și tot poporul să răspundă: «Amin!»

19 «Blestemat este cel ce se atinge de dreptul străinului, al orfanului și al văduvei!» Și tot poporul să răspundă: «Amin!»

20 «Blestemat este cel ce se culcă cu soția tatălui său, pentru că descoperă învelitoarea tatălui lui!» Și tot poporul să răspundă: «Amin!»

21 «Blestemat este cel ce se culcă cu un animal!» Și tot poporul să răspundă: «Amin!»

22 «Blestemat este cel ce se culcă cu sora lui, fiica tatălui său sau a mamei sale!» Și tot poporul să răspundă: «Amin!»

23 «Blestemat este cel ce se culcă cu soacra lui!» Și tot poporul să răspundă: «Amin!»

24 «Blestemat este cel ce-și ucide semenul în ascuns!» Și tot poporul să răspundă: «Amin!»

25 «Blestemat este cel ce ia un dar ca să ucidă o persoană nevinovată!» Și tot poporul să răspundă: «Amin!»

26 «Blestemat este cel ce nu stăruiește să împlinească cuvintele acestei Legi!» Și tot poporul să răspundă: «Amin!»

28 *Binecuvântări datorate ascultării*

1 Dacă vei asculta pe deplin de glasul Domnului, Dumnezeuul tău, păzind și împlinind toate poruncile pe care eu ți le dau astăzi, Domnul, Dumnezeuul tău, îți va da întâietate peste toate neamurile pământului.

2 Toate aceste binecuvântări vor veni peste tine și vei avea parte de ele, dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeuul tău.

3 Vei fi binecuvântat în cetate și la câmp.

4 Rodul pântecelui tău și rodul pământurilor tale, creșterea cirezilor tale și creșterea turmelor tale vor fi binecuvântate.

5 Coșul și covata ta vor fi binecuvântate.

6 Vei fi binecuvântat la venire și la plecare.

7 Domnul îți va da biruință asupra dușmanilor care se vor ridica împotriva ta. Pe un drum vor ieși împotriva ta, dar pe șapte drumuri vor fugi dinaintea ta.

8 Domnul va face ca binecuvântarea să fie în hambarele tale și peste toate lucrurile pe care vei pune mâna în țara pe care Domnul, Dumnezeuul tău, ți-o dă.

9 Domnul te va face un popor sfânt, așa cum ți-a promis, dacă vei păzi poruncile Lui și vei umbla în căile Lui.

10 Toate popoarele pământului vor vedea că Numele Domnului este chemat peste tine și se vor teme de tine.

11 Domnul te va copleși cu bunătați – înmulțind rodul pântecelui tău, rodul animalelor tale și al pământului tău – în țara pe care Domnul, Dumnezeuul tău, a promis că ți-o va da.

12 El îți va deschide cerul, comoara Lui cea bună, pentru a-ți da ploaie pe pământ la timp și pentru a

binecuvânta tot lucrul mâinilor tale. Vei împrumuta multe neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut.

13 Domnul te va face cap, nu coadă; întotdeauna vei fi în frunte și niciodată nu vei fi ultimul, dacă vei asculta de toate poruncile Domnului, Dumnezeuul tău, pe care eu ți le dau astăzi ca să le păzești și să le împlinești

14 și dacă nu te vei abate de la nici o poruncă pe care ți-o dau astăzi, nici la dreapta și nici la stânga, păzindu-te ca nu cumva să te duci după alți dumnezei și să le slujești.

Blesteme în urma neascultării

15 Dar dacă nu vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeuul tău, păzind și împlinind toate poruncile și hotărârile pe care ți le dau astăzi, toate aceste blesteme vor veni peste tine și te vor ajunge.

16 Vei fi blestemat în cetate și la câmp.

17 Coșul și covata ta vor fi blestimate.

18 Rodul pântecelui tău, al pământului tău, al cirezilor tale și al turmelor tale va fi blestemat.

19 Vei fi blestemat la venire și la plecare.

20 Domnul va trimite împotriva ta blestemul, neliniștea și musturarea în mijlocul tuturor lucrurilor pe care le vei face, până când vei fi nimic și vei pieri repede din cauza faptelor tale rele, pentru care L-ai părăsit.

21 Domnul va trimite peste tine ciuma, până te va nimici din țara în care ai intrat ca s-o stăpânești.

22 El te va lovi cu tifos și cu friguri, cu inflamație și cu febră, cu sabie, cu filoxeră și cu mană. Ele te vor urmări până te vor distruge.

23 Cerul de deasupra capului tău va fi de cupru, iar pământul de sub tine va fi de fier.

24 Domnul va trimite pe pământul tău ploaie de praf și de pulbere. Ea va cădea din cer peste tine ca să te nimicească.

25 Domnul va face să fii biruit de dușmanii tăi; pe un drum vei ieși împotriva lor și pe șapte drumuri vei fugi dinaintea lor. Vei fi o pricină de groază pentru toate regatele pământului.

26 Trupurile alor tăi vor fi hrană pentru toate păsările cerului și pentru toate animalele pământului și nu va fi nimeni care să le sperie.

27 Domnul te va lovi cu bubele Egiptului și cu răni, cu umflături și cu scabie, de care nu te vei putea vindeca.

28 El te va lovi cu nebulă, cu orbire și cu rătăcire a minții.

29 Ziua în amiaza mare vei bâjbâi cum umblă orbul prin întuneric. Nu vei prospera în nimic din ceea ce vei face; cu adevărat, în fiecare zi vei fi asuprit și jefuit și nu va fi nimeni care să îți vină în ajutor.

30 Te vei logodi cu o femeie, dar altul o va lua și se va culca cu ea. Vei construi case și nu vei locui în ele, vei planta vii și nu te vei bucura de rodul lor.

31 Boii tăi vor fi înjunghiați înaintea ochilor tăi și nu vei mânca din ei. Ți se vor lua asinii dinaintea ta și nu ți se vor mai da înapoi. Turmele tale vor fi date dușmanilor tăi și nimeni nu îți va veni în ajutor.

32 Fiii și fiicele tale vor fi date unui alt popor, iar ochii tăi vor îmbătrâni uitându-se în fiecare zi după ei și mâinile tale vor fi fără putere.

33 Un popor pe care nu-l cunoști va mânca rodul câmpurilor tale și tot venitul muncii tale și în toate zilele vei fi asuprit și zdrobit.

34 Priveliștea aceasta, pe care o vei vedea zilnic, te va face să înnebunești.

35 Domnul te va lovi cu bube rele la genunchi și la picioare, de care nu vei fi în stare să te vindeci, te va lovi din talpa piciorului până în creștetul capului.

36 Domnul te va duce, pe tine și pe regele pe care îl vei pune să domnească peste tine, la un neam pe care nu l-ai cunoscut nici tu, nici părinții tăi. Acolo vei sluji altor dumnezei, idolilor din lemn și din piatră.

37 Vei fi de răs, de pomină și de batjocură printre toate popoarele, pe unde te va duce Domnul.

38 Vei semăna multă sămânță pe câmpurile tale, dar vei recolta puțin, pentru că o vor mânca lăcustele.

39 Vei sădi vii și le vei lucra, dar nu vei bea și nu vei strânge struguri din ele, pentru că le vor mânca viermii.

40 Vei avea măslini pe toată întinderea țării, dar nu te vei unge cu untdelemn, pentru că măslinile se vor strica.

41 Ți se vor naște fii și fiice, dar nu vor rămâne ai tăi, pentru că vor merge în captivitate.

42 Omizile îți vor mânca toți pomii și rodul pământului.

43 Străinul care locuiește în mijlocul tău se va ridica tot mai sus, deasupra ta, iar tu te vei coborî tot mai jos.

44 El te va putea împrumuta, dar tu nu vei fi în stare să-l împrumuți. El va fi cap, iar tu vei fi coadă.

45 Toate aceste blesteme vor veni peste tine, te vor urmări și te vor ajunge din urmă, până te vor nimici, fiindcă nu ai ascultat de glasul Domnului,

Dumnezeul tău, păzind poruncile și hotărârile pe care ți le-a dat.

46 Ele vor fi pentru totdeauna un semn și o minune pentru tine și urmașii tăi.

47 Fiindcă nu ai slujit Domnului, Dumnezeul tău, în vreme de prosperitate, cu bucurie și cu inimă bună,

48 vei sluji, flămând, însetat și dezbrăcat, dușmanilor tăi, pe care Domnul îi va trimite împotriva ta. El îți va așeza pe gât un jug de fier până când te va nimici.

49 Domnul va aduce de departe un neam împotriva ta, de la marginile pământului, care se va năpusti asupra ta asemenea vulturului, un neam a cărui limbă nu o vei înțelege,

50 un neam cu o înfățișare necruțătoare, care nu va avea respect față de bătrân sau milă pentru tânăr.

51 Ei îți vor mânca rodul cirezilor tale și rodul pământului tău, până când te vor face să pieri. Nu îți vor lăsa nici grâu, nici vin, nici untdelemn, nici viței în cirezile tale sau miei în turmele tale, până când te vor face să pieri.

52 Ei îți vor asedia toate cetățile de pe toată întinderea țării, ca să îți dărâme zidurile cele înalte și fortificate, în care te-ai încrezut. Ei îți vor asedia toate cetățile din întreaga țară, pe care ți-a dat-o Domnul, Dumnezeul tău.

53 În dezastrul și în strâmtorarea în care te va aduce dușmanul tău, te vei hrăni cu rodul pântecelui tău, carnea fiilor și a fiicelor tale, pe care Domnul, Dumnezeul tău, ți i-a dat.

54 Bărbatul cel mai delicat și mai sensibil dintre ai tăi va privi cu răutate la fratele lui, la femeia care se odihnește la pieptul lui și la copiii pe care i-a lăsat să trăiască

55 și nu le va da nimic din carnea copiilor cu care se hrănește, pentru că nu-i va mai rămâne nimic din cauza dezastrului și a strâmtorării în care te vor aduce dușmanii tăi, în toate cetățile tale.

56 Femeia cea mai delicată și mai sensibilă – care, de delicată și de sensibilă ce era, nu știa cum să calce mai fin cu piciorul pe pământ – va privi cu răutate pe bărbatul de la pieptul ei, pe fiii și pe fiicele ei

57 și nu le va da nimic din resturile ieșite, după naștere, dintre picioarele ei sau din copiii pe care îi va naște, pentru că îi va mânca pe toți în ascuns în timpul dezastrului și a strâmtorării în care te vor aduce dușmanii tăi, în cetățile tale.

58 Dacă nu vei păzi și împlini toate cuvintele acestei Legi, scrise în cartea aceasta, temându-te de acest Nume slăvit și înfricoșător – al Domnului, Dumnezeul tău –

59 atunci Domnul te va lovi, în chip nemaiauzit, pe tine și pe urmașii tăi, cu plăgi adânci și îndelungate și cu boli grave și prelungite.

60 Va aduce peste tine toate bolile Egiptului, de care ți-a fost frică și se vor lipi de tine.

61 Mai mult, Domnul va aduce peste tine, până te va distruge, toate bolile și rănile care nu sunt scrise în această Carte a Legii.

62 După ce ai fost atât de numeros precum stelele cerului, vei rămâne un mic număr de oameni, fiindcă nu ai ascultat de glasul Domnului, Dumnezeul tău.

63 Așa cum Domnul s-a bucurat să îți facă bine și să te înmulțească, tot așa Domnul se va bucura să te ruineze și să te nimicească. Și vei fi smuls din țara în care ai intrat s-o stăpânești.

64 Domnul te va împrăștia printre toate popoarele de la o margine până la cealaltă a pământului. Acolo vei sluji altor dumnezei, idolilor din lemn și din piatră, pe care nu i-ai cunoscut nici tu, nici părinții tăi.

65 Printre aceste neamuri nu vei avea pace și nu vei avea un loc de odihnă pentru talpa picioarelor tale. Acolo Domnul îți va da o inimă care tremură, niște ochi lăncezi și un suflet amorțit.

66 Vei trăi în continuă nesiguranță, te vei teme noaptea și ziua și niciodată nu vei fi sigur de viața ta.

67 Dimineața vei spune: «O, dacă ar veni seara!», iar seara vei spune: «O, dacă ar veni dimineața!», din cauza groazei care îți va umple inima și a lucrurilor pe care ochii tăi le vor vedea.

68 Domnul te va întoarce cu corăbiile în Egipt pe drumul despre care îți spusese: «Să nu-l mai vezi din nou!» Acolo vă veți vinde dușmanilor voștri ca sclavi și sclave, dar nu va fi nimeni să vă cumpere.“

29 *Reînnoirea legământului în câmpiile Moabului*

1 Acestea sunt cuvintele legământului pe care Domnul l-a poruncit lui Moise să-l încheie cu israeliții la Moab, în afara legământului pe care l-a încheiat cu ei la Horeb.

2 Moise i-a chemat pe toți israeliții și le-a spus: „Ați văzut tot ceea ce Domnul a făcut înaintea ochilor

voștri, în țara Egiptului, lui Faraon, tuturor slujitorilor lui și întregii lui țări.

3 Cu ochii voștri ați văzut aceste încercări, semne și minuni.

4 Dar Domnul nu v-a dat minte să înțelegeți, ochi să vedeți și urechi să ascultați, până în ziua de astăzi.

5 Timp de patruzeci de ani cât v-am condus prin pustie, hainele nu s-au învechit pe voi și nici încălțăminte nu s-a tocit în picioarele voastre.

6 Nu v-ați hrănit cu pâine și n-ați băut nici vin, nici băutură tare. În acest timp ați cunoscut că Domnul este Dumnezeuul vostru.

7 Când am ajuns în locul acesta, Sihon, regele Heșbonului, și Og, regele Bașanului, ne-au ieșit înainte ca să se lupte cu noi, dar noi i-am învins.

8 Le-am luat țara și am dat-o ca moștenire rubeniților, gadiților și unei jumătăți din seminția lui Manase.

9 Să păziți cuvintele acestui legământ și să le împliniți ca să prosperați în tot ceea ce veți face.

10 Astăzi stați în prezența Domnului, Dumnezeuul vostru, voi toți – căpeteniile semințiilor voastre și bătrânii voștri, dregătorii voștri împreună cu toți bărbații lui Israel,

11 copiii și soțiile voastre și străinul care este în mijlocul taberei voastre, de la cel ce vă taie lemne, până la cel ce vă scoate apă –

12 ca să intrați în legământ cu Domnul, Dumnezeuul vostru, legământ încheiat prin jurământ și făcut cu voi astăzi

13 și ca să vă faceți astăzi, poporul Lui, după cum v-a promis și a jurat strămoșilor voștri, Avraam, Isaac și Iacov.

14 Nu numai cu voi închei legământul acesta, încheiat prin jurământ,

15 ci îl fac atât cu cei care stau astăzi aici, înaintea Domnului, Dumnezeuul nostru, cât și cu cei care nu sunt astăzi aici.

16 Voi știți cum ați locuit în țara Egiptului și cum ați trecut prin mijlocul neamurilor pe care le-ați traversat.

17 Ați văzut urâciunile și idolii lor, idoli din lemn și din piatră, din argint și din aur.

18 Să nu existe printre voi nici un bărbat sau femeie, nici un clan și nici o seminție a căror inimă să se întoarcă astăzi de la Domnul, Dumnezeuul nostru, ducându-se să slujească zeilor acestor neamuri. Să nu existe la voi nici o rădăcină care produce otravă sau amărăciune.

19 Dacă cineva care a auzit cuvintele acestui jurământ, va invoca o binecuvântare asupra lui însuși, zicând în inima lui: «Voi avea pace, chiar dacă mi-aș urma pornirile minții mele, adăugând beția la sete!»,

20 pe acela Domnul nu va mai dori să-l ierte. Mânia și gelozia Domnului se va aprinde împotriva lui.

Toate blestemele scrise în Cartea aceasta vor veni peste el și Domnul îi va șterge numele de sub cer.

21 El îl va despărți de toate semințiile lui Israel ca să-l nenorocească potrivit cu tot ce este scris în această Carte a Legii.

22 Generațiile următoare, copiii care vor veni după voi și străinul care va veni dintr-o țară îndepărtată, vor vedea nenorocirile care au fost în țara aceasta și urgiile cu care Domnul v-a îndurerat.

23 Peste tot va fi pucioasă și sare; toată țara va fi arsă; nimic nu se va semăna, nimic nu va încolți și nici o plantă nu va crește. Va fi la fel ca la distrugerea Sodomei, Gomorei, Admei și Ţeboimului, pe care Domnul le-a distrus în mânia și urgia Lui. Toate neamurile vor întreba:

24 – De ce a făcut Domnul astfel țării acesteia? De ce s-a aprins cu o mânie atât de mare? Și li se va răspunde:

25 – Fiindcă au părăsit legământul Domnului, Dumnezeuul strămoșilor lor, pe care l-a încheiat cu ei când i-a scos din țara Egiptului.

26 Ei s-au depărtat, au slujit și s-au închinat altor dumnezei, zei pe care nu-i cunoșteau și pe care nu li-i dăduse El.

27 De aceea Domnul s-a aprins de mânie împotriva acestei țări, astfel că a adus peste ei toate blestemele scrise în Cartea aceasta.

28 Domnul i-a smuls din țara lor în mânia, urgia și înverșunarea Lui cumplită și i-a aruncat într-o altă țară, cum se vede astăzi.

29 Lucrurile ascunse sunt ale Domnului, Dumnezeuul nostru, iar cele descoperite sunt ale noastre și ale urmașilor noștri pentru totdeauna, ca să împlinim toate cuvintele acestei Legi.

30 Promisiunea restaurării

1 Când vor veni peste tine toate binecuvântările și blestemele pe care eu ți le-am pus înainte, iar tu îți vei aduce aminte de ele în mijlocul neamurilor în care Domnul, Dumnezeuul tău, te va risipi,

2 dacă tu și copiii tăi te vei întoarce la El și vei asculta de glasul Lui din toată inima ta și din tot

sufletul tău, potrivit cu tot ceea ce ți-am poruncit astăzi,

3 atunci Domnul, Dumnezeul tău, îți va întoarce captivii, va avea milă de tine, te va aduce înapoi și te va strânge dintre toate popoarele prin care te-a risipit.

4 Chiar dacă ai fi risipit până la marginile cerului, și de acolo Domnul, Dumnezeul tău, te va strânge și te va întoarce.

5 El te va aduce în țara pe care o stăpâneau strămoșii tăi și o vei lua în stăpânire. El îți va face bine și te va înmulți mai mult decât pe strămoșii tăi.

6 Domnul, Dumnezeul tău va circumcide inima ta și inima urmașilor tăi, ca să-L iubești din toată inima ta și din tot sufletul tău și astfel să trăiești.

7 Domnul, Dumnezeul tău, va face ca toate aceste blesteme să vină asupra dușmanilor tăi, care te prigonesc și asupra celor ce te urăsc.

8 Iar tu te vei întoarce, vei asculta de glasul Domnului și vei împlini toate poruncile pe care eu ți le-am dat astăzi.

9 Atunci Domnul, Dumnezeul tău, te va face să prosperi în toate lucrările mâinilor tale, în rodul trupului tău, în rodul cirezilor tale și în rodul pământului. Domnul se va bucura din nou de fericirea ta, așa cum s-a bucurat de cea a strămoșilor tăi,

10 dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeul tău, păzind poruncile și hotărârile Lui scrise în această Carte a Legii și dacă te vei întoarce la El din toată inima ta și din tot sufletul tău.

Alegerea între viață și moarte

11 Porunca aceasta, pe care ți-o dau astăzi, nu este prea grea pentru tine, nici prea departe de tine.

12 Nu este nici în cer, ca să zici: «Cine se va înălța la cer pentru noi ca să ne-o aducă și astfel să o auzim și să o împlinim?»

13 Și nu este nici de partea cealaltă a mării, ca să zici: «Cine va traversa marea ca să ne-o aducă și astfel să o auzim și s-o împlinim?»

14 Dimpotrivă, Cuvântul este foarte aproape de tine; este în gura ta și în inima ta, ca să-l poți împlini.

15 Iată, astăzi îți pun înaintea viața și binele și moartea și răul.

16 Pentru că astăzi îți poruncesc să-L iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, să umbli în căile Lui și să păzești poruncile, hotărârile și legile Lui; atunci vei trăi și te vei înmulți, iar Domnul, Dumnezeul tău, te

va binecuvânta în țara în care ai intrat s-o iei în stăpânire.

17 Dar dacă inima ta se va schimba și nu vei asculta, dacă te vei abate închinându-te și slujind altor dumnezei,

18 atunci îți fac cunoscut astăzi că vei fi nimic și nu vei locui multe zile în țara pentru care ai traversat Iordanul, ca să intri în ea și s-o iei în stăpânire.

19 Chem astăzi cerul și pământul ca martori împotriva voastră, că v-am pus înaintea viața și moartea, binecuvântarea și blestemul. Acum alege viața, ca să trăiești atât tu, cât și urmașii tăi,

20 iubindu-L pe Domnul, Dumnezeul tău, ascultând glasul Lui și alipindu-te de El. Căci El este viața și lungimea zilelor tale în țara pe care Domnul a promis-o strămoșilor tăi, Avraam, Isaac și Iacov, că le-o va da.“

31 Iosua drept succesori al lui Moise

1 Moise s-a dus și a spus următoarele cuvinte înaintea întregului Israel:

2 „Eu am o sută douăzeci de ani și nu voi mai putea să vă conduc. Domnul mi-a interzis să traversez Iordanul.

3 El Însuși va traversa înaintea ta, va nimici neamurile acestea dinaintea ta, iar tu le vei stăpâni. Iosua va traversa în fruntea ta, așa cum Domnul a vorbit.

4 Domnul va face cu ele tot așa cum le-a făcut lui Sihon și Og, regii amoriți, și țărilor lor, pe care le-a distrus.

5 Domnul vi le va da vouă, iar voi să faceți potrivit cu toate poruncile pe care vi le-am dat.

6 Întărește-te și încurajează-te! Să nu-ți fie teamă și să nu te înspăimânți din cauza lor, fiindcă Domnul, Dumnezeul tău, va merge împreună cu tine; El nu te va părăsi, nici nu te va uita.“

7 Moise l-a chemat pe Iosua și i-a vorbit înaintea întregului Israel: „Fii tare și încurajează-te, pentru că tu vei merge cu poporul acesta în țara pe care Domnul a promis-o strămoșilor lor că le-o va da și îi vei conduce la moștenirea lor.

8 Domnul Însuși va merge înaintea ta și va fi cu tine; El nu te va părăsi, nici nu te va uita; să nu-ți fie teamă și să nu te înspăimânți!“

Citirea publică și periodică a Legii

9 Moise a scris Legea aceasta și a încredințat-o preoților leviți, care duceau Chivotul Legământului cu Domnul, și sfatului bătrânilor lui Israel.

10 El le-a poruncit astfel: „La fiecare șapte ani, în anul iertării, la Sărbătoarea Corturilor,

11 când întreg Israelul va veni înaintea Domnului, Dumnezeul vostru, în locul pe care El îl va alege, să citiți această Lege înaintea întregului popor, în auzul lor.

12 Să convocați poporul – bărbații, femeile, copiii și străinul din cetățile voastre – ca să asculte și să învețe să se teamă de Domnul, Dumnezeul vostru, și să păzească toate cuvintele acestei Legi, împlinindu-le.

13 În acest fel și copiii lor, care nu o cunosc, o vor auzi și vor învăța să se teamă de Domnul, Dumnezeul vostru, în tot timpul cât veți trăi în țara pentru care ați trecut Iordanul ca s-o stăpâniți.“

Rebeliunea lui Israel este prezisă

14 Domnul i-a zis lui Moise: „Iată că se apropie ziua morții tale. Cheamă-l pe Iosua și înfățișăți-vă la Cortul Întâlnirii, ca să-i spun ce are de făcut.“

Moise și Iosua au venit și s-au înfățișat la Cortul Întâlnirii.

15 Atunci Domnul S-a arătat în Cort într-un stâlp de nor, iar stâlpul de nor s-a oprit la intrarea Cortului.

16 Domnul i-a vorbit lui Moise: „Iată, tu vei muri, iar poporul acesta se va ridica și se va prostitua înaintea zeilor străini din țara în care vor intra. Mă vor părăsi și vor rupe legământul pe care l-am încheiat cu ei.

17 În ziua aceea mă voi aprinde de mânie împotriva lor și îi voi părăsi, Îmi voi ascunde fața de ei și vor fi nimiciți. Multe rele și necazuri vor veni peste ei și atunci vor începe să se întrebe: «Oare nu ne-au ajuns aceste nenorociri din cauză că Dumnezeul nostru nu este în mijlocul nostru?»

18 Iar Eu Îmi voi ascunde fața de ei în ziua aceea, din cauza tuturor răutăților pe care le-au săvârșit întorcându-se spre alți dumnezei.

19 Acum scrieți pentru voi cântarea aceasta și învățați-i pe israeliți s-o cânte, pentru ca astfel, cântarea aceasta să fie pentru Mine un martor împotriva lor.

20 Când îi voi duce în țara unde curge lapte și miere, pe care am promis-o strămoșilor lor și când vor mânca, se vor sătura și se vor îngrășa, ei se vor

întoarce spre alți dumnezei și le vor sluji, iar pe Mine Mă vor disprețui și vor rupe legământul Meu.

21 Iar când vor fi loviți cu o mulțime de rele și necazuri, cântarea aceasta va mărturisi împotriva lor, pentru că ea nu va fi uitată de urmașii lor. Căci Eu le cunosc pornirile pe care le au chiar de pe acum, chiar înainte să-i duc în țara pe care le-am promis-o.“

22 În ziua aceea Moise a scris cântecul acesta și i-a învățat pe israeliți.

23 El i-a poruncit lui Iosua, fiul lui Nun:

„Îmbărbătează-te și încurajează-te, pentru că tu îi vei conduce pe israeliți în țara pe care le-am promis-o, iar Eu voi fi cu tine.“

24 După ce Moise a terminat de scris cuvintele acestei Legi într-o carte, de la început până la sfârșit,

25 a dat porunca aceasta leviților care duceau Chivotul Legământului cu Domnul:

26 „Luați această Carte a Legii și așezați-o în Chivotul Legământului cu Domnul, Dumnezeul vostru. Acolo va fi ca un martor împotriva voastră.

27 Pentru că eu cunosc împotrivirea și îndărătnicia voastră. Dacă voi v-ați împotrivit continuu Domnului în timp ce eu trăiam împreună cu voi, cu atât mai mult vă veți împotrivi după moartea mea!

28 Chemați-i înaintea mea pe toți bătrânii semințiilor voastre și pe toți dregătorii voștri! Voi spune în auzul lor aceste cuvinte și voi lua ca martor împotriva lor cerul și pământul.

29 Fiindcă eu știu că după moartea mea vă veți strica și vă veți abate de la calea pe care v-am poruncit-o. În zilele care vor urma va veni nenorocirea peste voi dacă veți face ceea ce este rău în ochii Domnului, mâniindu-L prin lucrarea mâinilor voastre.“

Cântarea lui Moise

30 Apoi Moise a rostit toate cuvintele acestei cântări în auzul întregii adunări a lui Israel:

32 **1** „Ascultați, ceruri, și voi vorbi. Ascultă, pământule, cuvintele gurii mele.

2 Ca ploaia să cadă învățătura mea și ca roua să curgă cuvintele mele, ca stropii de ploaie pe verdeață și ca aversele pe iarbă.

3 Căci voi proclama Numele Domnului. Aduceți laudă Dumnezeului nostru!

4 El este Stânca, lucrările Lui sunt desăvârșite, căci toate căile Lui sunt drepte. Dumnezeu este

credincios și în El nu este nedreptate, El este drept și cinstit.

5 Ei s-au stricat; spre rușinea lor ei nu mai sunt fiii Lui, ci o generație pervertită și necinstită.

6 Astfel Îl răsplățiți voi pe Domnul, popor nechibzuit și neînțelept? Nu este El Tatăl vostru, Creatorul vostru, Cel Ce v-a întocmit și v-a dat înfățișare?

7 Aduceți-vă aminte de zilele din trecut. Socotiți anii care au trecut din generație în generație. Întrebați-i pe părinții voștri și vă vor învăța, pe bătrânii voștri și vă vor spune.

8 Când Cel Preaînalt le-a dat neamurilor moștenirea, când i-a despărțit pe fiii oamenilor, El a așezat hotarele popoarelor după numărul fiilor lui Israel.

9 Căci partea Domnului este poporul Lui, Iacov este moștenirea Lui.

10 El l-a găsit într-un ținut pustiu, într-o singurătate plină de urlate deznădăjduite. L-a înconjurat și s-a îngrijit de el. L-a apărat ca pe lumina ochilor Lui,

11 asemenea vulturului care își scutură cuibul și zboară deasupra puilor, care își deschide aripile, îi ia și-i poartă pe penele lui.

12 Domnul a condus singur pe poporul Său și nu era nici un zeu străin alături de El.

13 El l-a urcat pe înălțimile țării și l-a hrănit cu roadele câmpului. L-a hrănit cu miere din stâncă și cu untdelemn din stânca cea mai tare,

14 cu iaurtul vitelor și cu laptele oilor, cu grăsimea mieilor, a berbecilor din Bașan și a țapilor, cu grăsimea boabelor de grâu. Și ai băut vin, sângele strugurilor.

15 Ieșurun s-a îngrășat și s-a împotrivit! Te-ai îngrășat, ai devenit greu și mare! El L-a părăsit pe Dumnezeu Care l-a creat și a respins Stânca mântuirii lui.

16 Ei L-au făcut gelos prin zeii străini și L-au mâniat prin urâciuni.

17 Ei au adus jertfe demonilor, nu lui Dumnezeu, unor zei pe care nu-i cunoșteau, zei noi, sosiți de curând, de care strămoșii voștri nu s-au temut.

18 Ați părăsit Stânca care v-a creat, ați uitat pe Dumnezeu Care v-a născut.

19 Domnul a văzut și i-a disprețuit; El s-a mâniat pe fiii și pe fiicele Lui.

20 «Îmi voi ascunde fața de ei, a zis El, și voi privi la sfârșitul lor, căci sunt o generație pervertită, sunt niște copii necredincioși.

21 M-au provocat la gelozie prin ceea ce nu este Dumnezeu și M-au mâniat prin idolii lor de nimic. De aceea și Eu îi voi provoca la gelozie prin ceea ce nu este un popor; îi voi mânia printr-un neam fără pricepere.

22 Căci focul mâniei Mele s-a aprins și va arde până în adâncul Locuinței Morților. Va distruge pământul împreună cu recoltele lui și va arde temeliiile munților.

23 Voi aduce nenorociri peste ei, voi arunca toate săgețile Mele împotriva lor;

24 vor fi înfometăți, mistuiți de foc și distruși cu asprime. Voi trimite împotriva lor colții animalelor sălbatice și veninul șerpilor.

25 Pe drum vor pieri de sabie, iar în odăi vor pieri de groază. Vor pieri și tânărul, și fecioara, și copilașul, și bătrânul.

26 Am zis că îi voi zdrobi și le voi șterge amintirea printre neamuri,

27 dar mă tem de insultele dușmanilor, ca nu cumva vrăjmașii lor să se amăgească singuri și să zică: 'Tăria mâinilor noastre, și nu Domnul a făcut toate aceste lucruri!''»

28 Ei sunt un neam lipsit de sfat și nu mai există discernământ în ei.

29 Dacă ar fi fost înțelepți, ar fi înțeles aceasta și s-ar fi gândit la ceea ce li se va întâmpla.

30 Cum ar fi putut unul să urmărească o mie sau doi să pună pe fugă zece mii, dacă nu i-ar fi vândut Stânca lor și dacă Domnul nu i-ar fi întemnițat?

31 Căci stânca lor nu este ca Stânca noastră, chiar și dușmanii noștri înțeleg aceasta.

32 Vița lor izvorăște din via Sodomei și din câmpiile Gomorei. Strugurii lor sunt plini de venin, iar ciorchinii sunt amari.

33 Vinul lor este venin de șerpi, veninul cobrelor nemiloase.

34 Oare nu este păstrat lucrul acesta la Mine și pecetluit printre comorile Mele?

35 A Mea este răzbunarea; Eu voi răsplăti! Vine vremea când le vor aluneca picioarele, întrucât zilele distrugerii sunt aproape și destinul lor se va grăbi.

36 Căci Domnul Își va judeca poporul, dar va avea milă de robii Săi când va vedea că li s-a dus puterea și că n-a mai rămas nimeni, nici întemnițat, nici liber.

37 «Unde le sunt zeii, va întreba El, stânca ce le slujea drept adăpost,

38 zei ce se hrăneau cu grăsimea jertfelor lor și care beau vinul jertfelor lor de băutură? Să se ridice ca să vă ajute! Să vă ofere un adăpost!

39 Vedeți acum că Eu Însumi sunt El! Nu mai există alt dumnezeu în afară de Mine. Eu dau la moarte și tot Eu aduc la viața, Eu zdrobesc și tot Eu vindec și nimeni nu se poate salva din mâna Mea.

40 Îmi ridic mâna spre cer și declar: Viu sunt Eu pe vecie,

41 că Îmi voi ascuți fulgerul sabiei Mele și voi începe, cu mâna Mea, să fac judecată. Mă voi răzbuna pe dușmanii Mei și voi pedepsi pe cei ce Mă urăsc.

42 Voi face ca săgețile Mele să se îmbete de sânge, iar sabia Mea se va hrăni cu carne, cu sângele celor uciși și al captivilor, și cu capetele conducătorilor dușmanilor.»

43 Bucurați-vă, neamuri, împreună cu poporul Lui, pentru că El va răzbuna sângele slujitorilor Lui, se va răzbuna pe dușmanii Lui și va face ispășire pentru țara și poporul Lui.“

44 Deci Moise a venit împreună cu Iosua, fiul lui Nun, și a rostit toate cuvintele acestei cântări în auzul poporului.

45 Când Moise a terminat de rostit toate cuvintele acestea către întreg Israelul,

46 le-a zis: „Puneți-vă la inimă toate cuvintele pe care eu vi le-am rostit astăzi, astfel încât să porunciți copiilor voștri să păzească și să împlinească toate cuvintele acestei Legi.

47 Căci nici un cuvânt nu este fără însemnătate, ele sunt viața voastră. Prin cuvintele acestea vă veți lungi zilele în țara voastră pe care o veți stăpâni după ce veți traversa Iordanul.“

Moise privește țara de pe muntele Nebo

48 În aceeași zi Domnul i-a vorbit lui Moise:

49 „Urcă-te pe muntele Abarim, adică pe muntele Nebo, în țara Moab, care este înaintea Ierihonului și privește Canaanul pe care Eu îl dau lui Israel în stăpânire.

50 Tu vei muri pe muntele pe care te vei urca și vei fi astfel adăugat la strămoșii tăi, după cum fratele tău Aaron a murit pe muntele Hor și a fost adăugat la strămoșii lui,

51 din cauză că ați fost necredincioși față de Mine înaintea israeliților, la apele Meribei din Kadeș, în pustia Țin, unde nu M-ați sfințit în mijlocul lui Israel.

52 Tu vei vedea pământul făgăduinței de la distanță, dar nu vei intra în țara pe care o dau poporului Israel.“

33 Moise binecuvintează cele douăsprezece seminții

1 Aceasta este binecuvântarea pe care Moise, omul lui Dumnezeu, a rostit-o pentru Israel, înainte de moartea sa.

2 El a vorbit astfel: „Domnul a venit din Sinai și a răsărit peste ei din Seir. A strălucit din muntele Paran și a venit din mijlocul zecilor de mii de sfinți, din sud, de pe versanții munților Lui.

3 Da, El Își iubește poporul, toți sfinții sunt în mâna Ta, ei s-au plecat la picioarele Tale și au primit cuvintele Tale.

4 Moise ne-a dat Legea, moștenirea adunării lui Iacov.

5 El era Rege peste Ieșurun când se adunau conducătorii poporului împreună cu semințiile lui Israel.

6 Să trăiască Ruben și să nu moară, iar bărbații lui să fie fără număr.

7 Despre Iuda a zis: Ascultă, Doamne, glasul lui Iuda și întoarce-l la poporul lui. Întărește-i mâinile și ajută-l împotriva dușmanilor lui.

8 Despre Levi a zis: Tumim și Urim au fost încredințate bărbatului pios, pe care l-ai încercat la Masa și l-ai certat la apele Meribei.

9 El a spus despre tatăl său și despre mama sa «Nu i-am văzut!», pe frații lui nu i-a recunoscut, iar de copiii lui n-a dorit să știe, fiindcă a împlinit Cuvântul Tău și a păzit legământul Tău.

10 El învață pe Iacov poruncile Tale și pe Israel Legea Ta. El așază tămâie înaintea Ta și jertfe pe altarul Tău.

11 Doamne, binecuvântează tăria lui și primește lucrarea mâinilor lui. Zdrobește coapsele celor ce se ridică împotriva lui și cei ce-l urăsc să nu se mai ridice.

12 Despre Benjamin a zis: Preaiubitul Domnului va locui în siguranță lângă El, Domnul îl va ocroti în toate zilele și el se va odihni pe umerii Lui.

13 Despre Iosif a zis: Binecuvântat de Domnul să fie pământul lui, cu roua îmbelșugată a cerului de sus și cu apele adânci de jos,

14 cu cele mai bune roade ale soarelui și cu cele mai bune recolte ale fiecărei luni,

15 cu înălțimile munților străvechi și cu bunătățile dealurilor veșnice.

16 Cele mai bune daruri ale pământului, belșugul lui și bunăvoința Celui Ce S-a arătat în rug să vină peste capul lui Iosif, pe creștetul capului său, a celui deosebit de frații săi.

17 El are frumusețea întâiului născut al taurului. Coarnele lui sunt coarnele bivolului sălbatic. Cu ele va împunge popoarele până la capătul pământului; ele sunt zecile de mii ale lui Efraim și miile lui Manase.

18 Despre Zabulon a zis: Bucură-te, Zabulon, de alergările tale și tu, Isahar, de corturile tale.

19 Ei vor chema popoarele pe munte și acolo vor oferi jertfe potrivite, căci vor sorbi bogățiile mării și comorile ascunse în nisip.

20 Despre Gad a zis: Binecuvântat să fie cel ce lărgește hotarele lui Gad! El se odihnește ca leul și sfâșie la braț sau la cap.

21 El și-a ales partea cea mai bună, căci acolo era ascunsă partea legiuitorului. El a venit cu căpeteniile poporului, a împlinit dreptatea Domnului și judecățile Lui cu privire la Israel.

22 Despre Dan a zis: Dan este un pui de leu care a sărit din Bașan.

23 Despre Neftali a zis: Neftali este sătul de bunăvoință și este plin de binecuvântarea Domnului. El va moșteni în partea de sud, lângă lac.

24 Despre Așer a zis: Cel mai binecuvântat dintre fii este Așer. Să fie plăcut fraților lui și să-și înmoaie picioarele în untdelemn.

25 Zăvoarele porților tale să fie de fier și de bronz, iar puterea ta să țină cât zilele tale.

26 Nimeni nu este ca Dumnezeuul lui Ieșurun, care străbate călare cerurile ca să te ajute și trece pe nori cu măreție.

27 Dumnezeuul cel veșnic este un adăpost, iar sub tine sunt brațele Lui veșnice. El îi va izgoni pe dușmani dinaintea ta și va zice: «nimiciți-i!»

28 Israel va locui singur la adăpost. Izvorul lui Iacov este în siguranță în țara cerealelor și a mustului, unde cerul lasă să cadă roua.

29 Fericit ești tu, Israel! Cine este ca tine, un popor mântuit de Domnul? El este scutul și ajutorul tău și sabia ta glorioasă. Dușmanii tăi te vor linguși și tu vei călca peste înălțimile lor.“

34 *Moartea lui Moise*

1 Moise s-a urcat din câmpiile Moabului pe muntele Nebo, pe vârful Pisga, care este înaintea Ierihonului. Domnul i-a arătat întreaga țară, de la Ghilad până la Dan,

2 țara lui Neftali, țara lui Efraim și a lui Manase, toată țara lui Iuda până la Marea de Apus,

3 Neghevul și toată regiunea din Valea Ierihonului, Cetatea de Palmieri, până la Țoar.

4 Atunci Domnul i-a vorbit: „Aceasta este țara pe care am promis-o lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov când am spus: «Seminței tale i-o voi da!» Te-am lăsat să o vezi, dar nu vei intra în ea.“

5 Moise, robul Domnului, a murit în țara Moab, după Cuvântul Domnului.

6 El l-a înmormântat în țara Moab, în valea care este față în față cu Bet-Peor, dar nimeni nu i-a cunoscut mormântul până în ziua de azi.

7 Moise era în vârstă de o sută douăzeci de ani când a murit, însă vederea nu-i slăbise și puterea nu-l părăsise.

8 Israelii l-au plâns pe Moise în câmpiile Moabului treizeci de zile, după care zilele de plâns și de doliu pentru Moise s-au încheiat.

9 Iosua, fiul lui Nun, era plin de duhul înțelepciunii, deoarece Moise își pusese mâinile peste el. Israelii au ascultat de el și au împlinit ceea ce Domnul i-a poruncit prin Moise.

10 De atunci nu s-a mai ridicat în Israel nici un alt profet asemenea lui Moise, pe care Domnul să-l fi cunoscut față în față.

11 Căci doar pe el Domnul l-a trimis în țara Egiptului ca să facă toate acele semne și minuni împotriva lui Faraon, a slujitorilor lui și împotriva întregii țări

12 și doar Moise a înfăptuit cu mână tare înaintea întregului Israel, toate acele fapte mărețe.

IOSUA

1 *Iosua – noul conducător al lui Israel*

1 După moartea lui Moise, robul Domnului, Domnul i-a vorbit lui Iosua, fiul lui Nun, slujitorul lui Moise, astfel:

2 „Moise, robul Meu, a murit. Acum dar traversează de îndată Iordanul, împreună cu tot poporul acesta, spre țara pe care o dau israeliților.

3 Vă voi da orice teritoriu peste care va trece talpa piciorului vostru, întocmai cum i-am promis lui Moise.

4 Teritoriul vostru se va întinde de la pustie până la Liban și de la Râul cel Mare, râul Eufrat, cuprinzând toată țara hitiților, până la Marea cea Mare, în apus.

5 Nici un om nu-ți va putea sta împotriva cât vei trăi. Cum am fost cu Moise, tot așa voi fi și cu tine! Nu te voi lăsa și nu te voi părăsi!

6 Fii tare și curajos, pentru că tu vei da în stăpânire acestui popor, țara pe care am jurat că le-o voi da părinților lor.

7 Fii deci tare și foarte curajos, veghind să împlinești toată Legea pe care ți-a poruncit-o robul Meu Moise. Nu te abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga, ca să prosperi oriunde vei merge.

8 Cartea aceasta a Legii să nu se depărteze de gura ta! Meditează asupra ei zi și noapte, veghind, astfel încât să poți împlini tot ceea ce este scris în ea, căci atunci vei izbândi oriunde vei merge și vei prospera!

9 Oare nu Eu te-am împuternicit? Fii tare și curajos! Nu te teme și nu te înspăimânta, fiindcă Domnul, Dumnezeuul tău, este cu tine oriunde vei merge!“

10 Iosua le-a poruncit conducătorilor poporului următoarele:

11 – Treceți prin tabără și porunciți poporului să-și pregătească provizii, căci peste trei zile veți traversa Iordanul ca să intrați și să cucerii țara pe care Domnul, Dumnezeuul vostru, v-o dă în stăpânire.

12 Rubeniților, gadiților și jumătății seminției lui Manase, Iosua le-a zis:

13 – Aduceți-vă aminte de însărcinarea pe care v-a dat-o Moise, robul Domnului, când a zis că Domnul, Dumnezeuul vostru, vă dă odihnă și vă dă țara aceasta.

14 Prin urmare, soțiile voastre, copiii voștri și vitele voastre vor trebui să rămână în țara pe care v-a dat-o Moise în partea aceasta a Iordanului. Însă toți

războinicii voștri vor trebui să traverseze înarmați înaintea fraților voștri ca să-i ajute,

15 până când Domnul, Dumnezeuul vostru, le va da și lor odihnă asemenea vouă și până când și ei vor lua în stăpânire țara pe care Domnul, Dumnezeuul vostru, le-o dă. După aceea vă veți întoarce să stăpâniți țara care v-a fost dată ca moștenire de către Moise, robul Domnului, dincoace de Iordan, spre răsăritul soarelui.“

16 – Vom face tot ceea ce ne-ai poruncit și vom merge oriunde ne vei trimite! i-au răspuns ei lui Iosua.

17 Te vom asculta tot așa cum l-am ascultat și pe Moise! Numai să fie acum Domnul, Dumnezeuul tău, și cu tine la fel cum a fost cu Moise.

18 Orice om care se va răzvrăti împotriva poruncii tale și care nu va asculta de toate cuvintele pe care ni le poruncești, va fi omorât. Tu însă fii tare și curajos!

2 *Iscoadele la Ierihon. Rahab*

1 După aceea, Iosua, fiul lui Nun, a trimis în secret, din Șitim, două iscoade și le-a zis: „Duceți-vă să cercetați țara și mai ales Ierihonul!“ Ei au plecat și au intrat în casa unei prostituate numită Rahab, înnoptând acolo.

2 Regelui Ierihonului i s-a spus: „Iată că niște israeliți au venit aici în timpul nopții ca să cerceteze țara“.

3 Atunci regele Ierihonului a trimis să i se spună prostituatei Rahab: – Scoate-i afară pe oamenii care au venit la tine și au poposit în casa ta fiindcă au venit să cerceteze întreaga țară!

4 Femeia însă îi luase pe cei doi bărbați și-i ascunsese. – Este adevărat că acei bărbați au venit la mine, a răspuns ea, dar eu nu știam de unde sunt.

5 Spre seară, când poarta trebuia să se închidă, bărbații au plecat și nu știu unde s-au dus. Urmăriți-i repede și îi veți ajunge!

6 Ea îi urcase pe acoperiș, ascunzându-i sub snopii de in pe care îi avea întinși acolo.

7 Ei i-au urmărit pe drumul care duce la vadurile Iordanului. După ce au plecat în urmărire, poarta s-a închis în urma lor.

8 Înainte ca iscoadele să adoarmă, Rahab s-a urcat la ei pe acoperiș

9 și le-a spus: – Știu că Domnul v-a dat țara aceasta. Din cauza voastră noi suntem îngroziți, iar locuitorii țării sunt topiți de frică.

10 Am auzit cum, la ieșirea voastră din Egipt, Domnul a secat înaintea voastră apele Mării Roșii și am aflat ce le-ați făcut lui Sihon și lui Og, cei doi regi amoriți de la răsărit de Iordan, pe care i-ați nimicit cu totul.

11 Când am auzit lucrurile acestea, ni s-au înmuiat inimile și fiecare om și-a pierdut curajul din cauza voastră, fiindcă Domnul, Dumnezeul vostru, este Dumnezeu sus în ceruri și jos pe pământ!

12 Acum dar, vă rog, jurați-mi pe Domnul că veți arăta față de familia tatălui meu, aceeași bunătate pe care și eu am avut-o față de voi. Dați-mi un semn demn de încredere

13 că veți cruța viața tatălui meu, a mamei mele, a fraților mei și a surorilor mele împreună cu tot ce au și că ne veți salva de la moarte.

14 – Suntem gata să ne dăm viața pentru voi, i-au răspuns bărbații, dacă nu ne vei trăda! Iar atunci când Domnul ne va da țara, ne vom purta cu tine cu bunătate și credincioșie.

15 Ea i-a coborât atunci prin fereastră cu o frânghie, căci casa ei era construită deasupra zidului cetății, locuind chiar deasupra zidului,

16 și i-a sfătuit astfel: – Mergeți spre munte ca să nu vă întâlniți cu cei care vă urmăresc și ascundeți-vă acolo timp de trei zile, până se vor întoarce. După aceea veți putea să vă continuați drumul.

17 Bărbații i-au spus: – Noi vom fi dezlegați de jurământul acesta, cu care ne-ai pus să ne legăm față de tine,

18 dacă, atunci când vom intra în țară, nu vei lega această frânghie roșie de fereastra prin care ne-ai coborât și dacă nu vei aduce în casa ta pe tatăl tău, pe mama ta și pe frații tăi, toată familia ta.

19 Dacă vreunul dintre ei va ieși dincolo de porțile casei tale, sângele lui va cădea asupra capului lui, iar noi vom fi nevinovați. Dar dacă va pune cineva mâna pe vreunul din cei ce vor fi în casă cu tine, sângele lui va cădea asupra capului nostru.

20 Dacă ne vei trăda, atunci vom fi dezlegați de jurământul acesta, pe care ne-ai pus să-l facem.

21 – Să fie precum ați spus! le-a răspuns ea. Apoi i-a trimis și ei au plecat, iar ea a legat frânghia roșie de fereastră.

22 Ei s-au dus și au ajuns la munte, unde au rămas trei zile, până când s-au întors cei care îi urmăreau

și care îi căutaseră de-a lungul întregului drum fără să-i găsească.

23 Apoi cei doi bărbați s-au întors, au coborât muntele și au trecut Iordanul. Au venit la Iosua, fiul lui Nun, și i-au istorisit tot ce li s-a întâmplat.

24 „Într-adevăr, i-au spus ei lui Iosua, Domnul a dat în mâinile noastre întreaga țară și toți locuitorii țării tremură înaintea noastră!”

3 *Israel traversează Iordanul*

1 Dis-de-dimineață Iosua s-a sculat și împreună cu tot poporul Israel au ieșit din Șitim și au pornit spre Iordan. Ei au rămas acolo peste noapte, înainte de a traversa râul.

2 După trei zile dregătorii poporului au străbătut tabăra

3 și au poruncit poporului: „Când veți vedea Chivotul Legământului cu Domnul, Dumnezeul vostru, dus de preoții leviți, să porniți din locul în care sunteți și să-l urmați.

4 Dar între voi și el să păstrați o distanță de două mii de coți. Să nu vă apropiați de el! Prin el voi veți cunoaște drumul pe care trebuie să mergeți, căci nu ați mai trecut niciodată pe drumul acesta.”

5 Iosua a zis poporului: „Sfințiți-vă, pentru că mâine Domnul va face lucrări minunate în mijlocul vostru!”

6 Iosua le-a spus apoi preoților: „Luați Chivotul Legământului și treceți înaintea poporului!” Ei l-au luat și au pornit în fața poporului.

7 Domnul i-a zis lui Iosua: „În această zi voi începe să te înalț în ochii întregului Israel, ca să știe astfel că Eu sunt cu tine tot așa cum am fost și cu Moise.

8 Poruncește-le preoților care duc Chivotul Legământului și spune-le: «Când veți ajunge la marginea apelor Iordanului, să vă opriți în Iordan!»

9 Iosua le-a spus israeliților: „Apropiați-vă ca să ascultați cuvintele Domnului, Dumnezeul vostru!

10 Prin aceasta veți cunoaște că Dumnezeul cel Viu este în mijlocul vostru și că va nimici dinaintea voastră pe caananiți, hitiți, hiviți, periziți, ghirgasiți, amoriți și iebusiți.

11 Iată, Chivotul Legământului cu Stăpânul întregului pământ traversează Iordanul înaintea voastră.

12 Alegeți acum doisprezece bărbați israeliți, câte un bărbat din fiecare seminție.

13 Când picioarele preoților care duc Chivotul Domnului, Stăpânul întregului pământ, vor intra în

apele Iordanului, apele care coboară din amonte se vor despica și se vor opri grămadă.“

14 Poporul a ieșit din corturi ca să treacă Iordanul, iar preoții care duceau Chivotul Legământului erau înaintea poporului.

15 Când preoții ce duceau Chivotul au ajuns la Iordan, iar picioarele lor au atins marginea apelor Iordanului (căci Iordanul inundă ambele maluri pe toată perioada secerișului),

16 apele care curgeau din amonte s-au oprit adunându-se grămadă pe o mare distanță, până la Adam, cetatea din vecinătatea Țortanului, iar cele care coborau în aval spre Marea Arabei (Marea Sărată), s-au scurs de tot. Și astfel poporul a traversat ajungând în fața Ierihonului.

17 Preoții care duceau Chivotul Legământului cu DOMNUL s-au oprit pe uscat, în mijlocul Iordanului, timp în care tot Israelul îl traversa, până când întregul popor a traversat Iordanul.

4 *Mărturii pentru posteritate*

1 Întregul popor a traversat Iordanul. Atunci DOMNUL i-a spus lui Iosua:

2 „Alege doisprezece bărbați din popor, câte un bărbat din fiecare seminție,

3 și poruncește-le să ia din mijlocul Iordanului, din locul unde au stat picioarele preoților, douăsprezece pietre, pe care să le duceți cu voi și să le așezați în locul în care veți înnopta.“

4 Iosua a chemat doisprezece bărbați, pe care i-a ales dintre israeliți, câte un bărbat din fiecare seminție, și le-a zis:

5 „Treceți în fața Chivotului DOMNULUI, Dumnezeul vostru, în mijlocul Iordanului și fiecare din voi să ridice pe umeri o piatră, câte una pentru fiecare seminție din Israel.

6 Acestea vor fi un semn în mijlocul vostru. Când fiii voștri vă vor întreba într-o zi despre semnificația acestor pietre,

7 voi să le istorisiți cum au fost secete apele Iordanului înaintea Chivotului Legământului cu DOMNUL, atunci când acesta a traversat Iordanul. Așadar, pietrele acestea să fie totdeauna o aducere-aminte pentru israeliți.“

8 Israelii au făcut așa cum le-a poruncit Iosua. Au luat douăsprezece pietre din mijlocul Iordanului, așa cum i-a spus DOMNUL lui Iosua, potrivit numărului semințiilor lui Israel, le-au dus în locul în care urmau să înnopteze și le-au așezat acolo.

9 Iosua a ridicat și el douăsprezece pietre în mijlocul Iordanului, pe locul unde au stat picioarele preoților care au dus Chivotul Legământului. Ele se mai află acolo și astăzi.

10 Preoții care duceau Chivotul au stat în mijlocul Iordanului până la împlinirea celor poruncite lui Iosua de către DOMNUL, pentru popor, potrivit cu tot ceea ce i-a poruncit Moise lui Iosua. Și poporul s-a grăbit să traverseze.

11 După ce a traversat tot poporul, Chivotul DOMNULUI și preoții au trecut înaintea poporului.

12 Urmașii lui Ruben, ai lui Gad și ai jumătății seminției lui Manase au traversat și ei, pregătiți pentru luptă, în fața israeliților, așa cum le spusese Moise.

13 Aproape patruzeci de mii de bărbați înarmați au trecut, gata de luptă, înaintea DOMNULUI în câmpiile Ierihonului.

14 În ziua aceea DOMNUL l-a înălțat pe Iosua în ochii întregului Israel, și toți israeliții s-au temut de el în toate zilele vieții lui, tot așa cum se temuseră și de Moise.

15 Atunci DOMNUL i-a spus lui Iosua:

16 „Poruncește-le preoților care duc Chivotul Mărturiei să iasă din Iordan.“

17 „Ieșiți din Iordan!“ le-a poruncit Iosua preoților.

18 Și preoții care duceau Chivotul Legământului cu DOMNUL au ieșit din mijlocul Iordanului. În momentul în care picioarele lor au atins malul, apele Iordanului s-au reîntors în albia lor, inundând din nou ambele maluri ale Iordanului.

19 Poporul a ieșit din Iordan în ziua a zecea a lunii întâi și și-a așezat tabăra la Ghilgal, în partea de răsărit a Ierihonului.

20 Cele douăsprezece pietre luate din Iordan au fost așezate de către Iosua la Ghilgal.

21 El le-a zis israeliților: „Când urmașii voștri își vor întreba părinții într-o zi, spunând: «Ce semnificație au pietrele acestea?»,

22 voi să-i învățați și să le spuneți: «Israel a traversat Iordanul acesta ca pe pământ uscat.»

23 Căci DOMNUL, Dumnezeul vostru, a secat apele Iordanului înaintea voastră ca să-l puteți traversa, la fel cum DOMNUL, Dumnezeul vostru, făcuse la Marea Roșie, când a secat-o înaintea noastră până am traversat-o.

24 Astfel toate popoarele pământului vor cunoaște că mâna DOMNULUI este puternică, iar voi vă veți

teme de DOMNUL, Dumnezeul vostru, în toate zilele vieții voastre.“

5 *Circumcizia și Paștele la Ghilgal*

1 Când toți regii amoriți din partea de apus a Iordanului și toți regii canaaniți de pe țărm au auzit că DOMNUL a secat apele Iordanului înaintea israeliților până l-au traversat, li s-au înmuiat inimile și și-au pierdut curajul înaintea israeliților.

2 Atunci DOMNUL i-a poruncit lui Iosua: „Făurește-ți niște cuțite de cremene și fă din nou circumcizia israeliților!“

3 Iosua a făcut niște cuțite de cremene și i-a circumcis pe israeliți la Ghivat-Haaralot.

4 Motivul pentru care el i-a circumcis, a fost următorul: toți aceia care ieșiseră din Egipt, și anume toți luptătorii, muriseră în timpul călătoriilor prin pustie, după ieșirea din Egipt.

5 Aceștia fuseseră circumciși, dar poporul născut în timpul călătoriilor prin pustie, după ieșirea din Egipt, nu fusese circumcis.

6 Israelii au călătorit patruzeci de ani prin pustie până când a pierit întreaga generație de luptători care ieșiseră din Egipt și care nu ascultaseră de glasul DOMNULUI. DOMNUL le-a jurat că nu îi va lăsa să vadă țara despre care DOMNUL jurase strămoșilor lor că le-o va da, țară în care curge lapte și miere.

7 În locul acestei generații, El i-a ridicat pe fiii lor, fii pe care i-a circumcis Iosua. Ei erau necircumciși pentru că nu fuseseră circumciși în timpul călătoriilor.

8 După ce a terminat de circumcis pe toți cei din popor, aceștia au rămas în tabără până s-au vindecat.

9 DOMNUL i-a spus lui Iosua: „Astăzi am îndepărtat de peste voi rușinea Egiptului!“ Și locul acela a fost numit Ghilgal, nume care i-a rămas până în ziua de azi.

10 Israelii și-au așezat tabăra la Ghilgal, în câmpiile Ierihonului și au sărbătorit Paștele în seara celei de-a patrusprezecea zi a lunii.

11 În prima zi după Paște, chiar în acea zi, au mâncat din roadele țării: azime și grăunțe prăjite.

12 Mana a încetat la o zi după ce au mâncat din roadele Canaanului, astfel că israelii nu au mai avut mană și, din anul acela, s-au hrănit din roadele țării.

Căpetenia oștirii DOMNULUI

13 În timp ce era lângă Ierihon, Iosua și-a ridicat privirea și a observat un bărbat care stătea înaintea lui, ținând în mână sabia scoasă din teacă. Iosua s-a dus spre el și l-a întrebat: – Ești dintre ai noștri sau dintre dușmanii noștri?

14 – Sunt căpetenia oștirii DOMNULUI și tocmai am sosit, a răspuns el. Iosua a căzut cu fața la pământ înaintea lui, i s-a închinat și l-a întrebat: – Ce spune Stăpânul meu robului Său?

15 – Dă-ți jos sandalele din picioare, i-a răspuns Căpetenia oștirii DOMNULUI, căci locul pe care stai este sfânt. Și Iosua a făcut întocmai.

6 *Cucerirea Ierihonului*

1 Ierihonul era închis și fortificat din cauza israeliților. Nimeni nu ieșea din el și nimeni nu intra în el.

2 DOMNUL i-a zis lui Iosua: „Iată că dau în mâna ta Ierihonul cu regele și cu luptătorii lui viteji.

3 Toți oamenii înarmați să mărșăluiască în jurul cetății, înconjurând-o o singură dată. Așa să faceți timp de șase zile.

4 Șapte preoți să meargă înaintea Chivotului, purtând fiecare câte o trâmbiță. În ziua a șaptea să înconjurați cetatea de șapte ori, iar preoții să sune din trâmbițe.

5 Când trâmbița va suna și îi veți auzi sunetul, tot poporul să scoată strigăte puternice. Atunci zidul cetății va cădea la pământ și poporul va putea să atace drept înainte!“

6 Iosua, fiul lui Nun, a chemat preoții și le-a spus: „Luați Chivotul Legământului și șapte preoți să poarte trâmbițele înaintea Chivotului DOMNULUI.“

7 Apoi a spus poporului: „Porniți și înconjurați cetatea, iar oamenii înarmați să pornească înaintea Chivotului DOMNULUI.“

8 După ce Iosua a vorbit poporului, cei șapte preoți care purtau trâmbițele înaintea DOMNULUI au trecut în față, sunând din trâmbițe, iar Chivotul Legământului cu DOMNUL venea în urma lor.

9 Oamenii înarmați au trecut în fața preoților care sunau din trâmbițe, iar ariergarda urma Chivotul. În timp ce mergeau, preoții sunau din trâmbițe.

10 Iosua poruncise poporului următorul lucru: „Să nu strigați, să nu vi se audă vocile și să nu vă iasă nici un cuvânt din gură, până în ziua când vă voi porunci să strigați! Așadar doar atunci să strigați.

11 Chivotul DOMNULUI a înconjurat o dată cetatea, după care au intrat în tabără și au petrecut noaptea acolo.

12 A doua zi Iosua s-a trezit în zori. Preoții au luat Chivotul DOMNULUI,

13 iar cei șapte preoți care purtau trâmbițele înaintea Chivotului DOMNULUI mergeau sunând din trâmbițe. Oamenii înarmați mășăluiau înaintea lor, iar ariergarda mășăluia în urma Chivotului DOMNULUI. În timp ce mergeau, se suna din trâmbițe.

14 Au mai înconjurat o dată cetatea și în cea de-a doua zi, după care s-au reîntors în tabără. La fel au procedat timp de șase zile.

15 În ziua a șaptea s-au trezit în zori și au înconjurat cetatea ca în celelalte dăți, dar de șapte ori. Aceasta a fost singura zi în care au înconjurat cetatea de șapte ori.

16 A șaptea oară, în timp ce preoții sunau din trâmbițe, Iosua a poruncit poporului: „Strigați, fiindcă DOMNUL v-a dat cetatea!

17 Cetatea cu tot ce-i în ea să fie dată DOMNULUI spre nimicire. Cruțați-o doar pe prostituata Rahab împreună cu întreaga ei familie, fiindcă a ascuns iscoadele trimise de noi.

18 Nu luați nimic din ceea ce trebuie nimicrit, pentru ca să nu fiți și voi nimicriți sau să puneți tabăra lui Israel în pericol de nimicire și să o tulburați.

19 Tot argintul și tot aurul, precum și toate obiectele din bronz și din fier sunt închinare DOMNULUI. Toate acestea vor intra în vistieria Lui.“

20 În timp ce se suna din trâmbițe, poporul a început să strige. Când s-a auzit sunetul trâmbițelor și strigătele puternice ale poporului, zidul s-a prăbușit. Poporul a pătruns în cetate, fiecare om în dreptul său și a capturat cetatea.

21 Au nimicrit cu sabia tot ce se afla în cetate: bărbat și femeie, tânăr și bătrân, boi, oi și măgari.

22 Iosua le-a poruncit iscoadelor: „Intrați în casa acelei prostituate și scoateți-o afară împreună cu tot ceea ce-i aparține, după cum i-ați jurat!“

23 Tinerele iscoade au intrat și au scos-o afară pe Rahab, pe tatăl ei, pe mama ei și pe frații ei împreună cu tot ceea ce-i aparținea. Au scos afară întreaga familie și i-au așezat în afara taberei lui Israel.

24 Au ars cetatea împreună cu tot ce era în ea, nu însă și argintul, aurul și obiectele din bronz și din

fier, care au fost puse în vistieria Casei DOMNULUI.

25 Iosua a cruțat viața prostituatei Rahab și a familiei ei, lăsându-i totodată tot ceea ce-i aparținea. Și astfel, ea a locuit în poporul Israel până în ziua aceasta, deoarece a ascuns iscoadele trimise de Iosua la Ierihon.

26 Cu acel prilej Iosua a rostit următorul blestem: „Blestemat să fie de DOMNUL cel care va încerca să reconstruiască această cetate a Ierihonului. Cu prețul întâiului său născut să-i pună temelia și cu prețul celui mai tânăr să-i așeze porțile.“

27 DOMNUL a fost cu Iosua și faima lui s-a răspândit în toată țara.

7 *Păcatul lui Acan și înfrângerea de la Ai*

1 Israeliții însă au fost necredincioși cu privire la ceea ce trebuia nimicrit. Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zimri, fiul lui Zerah, din seminția lui Iuda, a luat din ceea ce trebuia nimicrit și, prin urmare, DOMNUL s-a aprins de mânie împotriva israeliților.

2 Iosua a trimis câțiva bărbați din Ierihon la Ai, care era lângă Bet-Aven, la răsărit de Betel, zicându-le: – Duceți-vă să cercetați regiunea! Bărbații s-au dus și au cercetat cetatea Ai.

3 Când s-au întors la Iosua, i-au spus: – Nu e nevoie să înainteze toată oștirea pentru a ataca cetatea Ai, ci doar două sau trei mii de oameni. Nu mai obosi toată oștirea, fiindcă acolo sunt puțini oameni.

4 Aproape trei mii de bărbați din popor au înaintat, dar nu au rezistat înaintea bărbaților din Ai.

5 Aceștia le-au doborât treizeci și șase de oameni și i-au urmărit din fața porții până la carierele de piatră, doborându-i în vale. Inima poporului s-a înmuiat și s-a făcut ca apa.

6 Iosua și-a sfâșiat hainele și s-a aruncat cu fața la pământ înaintea Chivotului DOMNULUI, unde a stat astfel până seara, împreună cu cei din sfatul bătrânilor lui Israel, având cu toții capetele presărate cu pământ.

7 Iosua a zis: – Ah, Stăpâne DOAMNE, de ce ai făcut pe poporul acesta să traverseze Iordanul? Ca să ne dai în mâinile amoriților și să fim distruși? Nu ar fi fost mai bine să fi rămas pe malul celălalt al Iordanului?

8 Dar acum, Stăpâne, ce voi spune după ce Israel s-a retras din fața dușmanilor săi?

9 Canaanii și toți locuitorii țării vor afla despre aceasta, ne vor înconjura și ne vor șterge numele de pe pământ. Ce vei face Tu atunci pentru Numele Tău cel mare?

10 DOMNUL i-a răspuns: – Ridică-te! De ce stai astfel, cu fața la pământ?

11 Israel a păcătuit călcând legământul pe care i l-am poruncit. Și-au însușit din lucrurile date spre nimicire, au furat, au mințit și le-au pus alături de bunurile lor.

12 De aceea israeliții nu pot rezista în fața dușmanilor lor, fiindcă au fost dați spre nimicire. Eu nu voi mai fi cu voi decât dacă distrugeți din mijlocul vostru ceea ce trebuie nimicit.

13 Du-te și sfințește poporul. Să le spui astfel: „Sfințiți-vă pentru ziua de mâine, fiindcă DOMNUL, Dumnezeu lui Israel, a descoperit în mijlocul vostru lucruri care trebuiau date spre nimicire. Nu veți putea ține piept dușmanilor voștri, până când nu veți îndepărta ceea ce trebuia nimicit din mijlocul vostru.

14 Să vă înfățișați mâine dimineață în ordinea semințiilor voastre. Seminția arătată prin sorți de DOMNUL să se înfățișeze în ordinea clanurilor; clanul arătat prin sorți de DOMNUL să se înfățișeze în ordinea familiilor; familia arătată prin sorți de DOMNUL să se înfățișeze în ordinea bărbaților.

15 Acela care va fi arătat prin sorți că a luat ceea ce trebuia nimicit, să fie ars în foc, împreună cu tot ceea ce îi aparține, pentru că a călcat legământul DOMNULUI și a săvârșit o mișelie în Israel.“

16 Iosua s-a sculat dis-de-dimineață, a convocat semințiile lui Israel și a fost arătată prin sorți seminția lui Iuda.

17 A apropiat clanurile lui Iuda și a fost arătat prin sorți clanul lui Zerah. A apropiat clanul lui Zerah în ordinea familiilor și a fost arătat prin sorți Zimri.

18 A apropiat familia acestuia în ordinea bărbaților din familie și a fost arătat Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zimri, fiul lui Zerah, din seminția lui Iuda. Iosua i-a zis lui Acan:

19 – Fiule, dă slavă DOMNULUI, Dumnezeu lui Israel și laudă-L! Mărturisește-mi ce ai făcut și nu mi ascunde nimic!

20 Acan i-a răspuns lui Iosua: – Într-adevăr, eu am păcătuit împotriva DOMNULUI, Dumnezeu lui Israel, și iată ce am făcut:

21 am văzut în prada de război o manta frumoasă din Șinar, două sute de șecheli de argint și un obiect

de aur în greutate de cincizeci de șecheli. Le-am pofit și le-am luat. Acum sunt ascunse în pământ, în mijlocul cortului meu, iar argintul este sub ele.

22 Iosua a trimis niște soli care au alergat spre cort. Și iată că lucrurile erau ascunse în cortul lui, argintul fiind sub ele.

23 Le-au luat de acolo și le-au adus la Iosua și la adunarea israeliților, înfățișându-le înaintea DOMNULUI.

24 Atunci Iosua și toți cei din Israel l-au luat pe Acan, fiul lui Zerah, au luat argintul, mantaua, obiectul de aur, pe fiii și pe fiicele lui, vitele, măgarii și oile lui, cortul și tot ce-i aparținea lui și i-au dus în valea Acor.

25 „De ce ne-ai tulburat astfel?“ l-a întrebat Iosua. „Ei bine, și pe tine te va tulbura DOMNUL astăzi!“ a continuat Iosua. Și toți cei din Israel i-au omorât cu pietre. Apoi i-au ars în foc și i-au acoperit cu pietre,

26 ridicând peste ei un morman de pietre, care poate fi văzut și astăzi. Atunci DOMNUL S-a întors din mânia Lui aprigă. Valea aceea a purtat numele Acor până în ziua aceasta.

8 *Cucerirea cetății Ai*

1 DOMNUL i-a zis lui Iosua: „Nu te teme și nu te înspăimânta. Adună întreaga oștire și începeți asediul cetății Ai! Iată că-l dau în mâna ta pe regele din Ai împreună cu poporul său, cetatea lui și tot teritoriul lui.

2 Să-i faci cetății Ai și regelui ei la fel cum i-ai făcut Ierihonului și regelui lui. Totuși veți putea păstra ca pradă de război lucrurile de preț și animalele. Pune oameni la pândă în spatele cetății.“

3 Iosua a pornit cu toată oștirea ca să asedieze cetatea Ai. Iosua a ales treizeci de mii de războinici și i-a trimis în timpul nopții,

4 poruncindu-le: „Puneți-vă la pândă în spatele cetății, astfel încât să nu vă îndepărtați prea mult de cetate și să fiți pregătiți cu toții de luptă.

5 Eu și toți oamenii care sunt cu mine ne vom apropia de cetate, iar când ei vor ieși împotriva noastră ca și prima dată, noi ne vom retrage dinaintea lor.

6 Ei vor ieși afară după noi și astfel îi vom scoate din cetate. Căci ei vor zice: «Fug dinaintea noastră ca și prima dată!» Când noi vom fugi dinaintea lor,

7 voi să ieșiți de la pândă și să ocupați cetatea, căci DOMNUL, Dumnezeu vostru, o va da în mâinile voastre.

8 După ce veți cuceri cetatea, să-i dați foc! Să faceți întocmai după Cuvântul DOMNULUI. Fiți cu luare-aminte la ce v-am poruncit!“

9 Apoi Iosua i-a trimis. Ei s-au dus și s-au pus la pândă între Betel și Ai, înnoptând la apus de cetatea Ai. Iosua însă a petrecut noaptea în mijlocul poporului.

10 Iosua s-a sculat dis-de-diminează și după ce a cercetat poporul a pornit în fruntea lor spre Ai, însoțit de sfatul bătrânilor lui Israel.

11 Toți ostașii care erau cu el au înaintat și s-au apropiat de cetate. Când au ajuns înaintea cetății, și-au așezat tabăra la nord de Ai, între ei și cetate existând o vale.

12 Iosua luase deja aproape cinci mii de războinici și-i pusese la pândă între Betel și Ai, în partea de apus a cetății.

13 După ce și-a organizat astfel oamenii, atât pe cei din tabăra principală în partea de nord a cetății, cât și pe cei ce stăteau la pândă în partea de apus a cetății, Iosua a înaintat noaptea în mijlocul văii.

14 Când regele din Ai a văzut lucrul acesta, el și oamenii din cetate s-au sculat în grabă dis-de-diminează și au ieșit să lupte împotriva lui Israel. El și oamenii lui s-au îndreptat într-un loc anume dinaintea Arabei, fără să știe că în spatele cetății stăteau oameni la pândă.

15 Iosua și toată oștirea s-au prefăcut că sunt înfrânți și au fugit pe drumul către pustie.

16 Atunci toată oștirea din Ai a fost chemată să-i urmărească. Ei au pornit în urmărirea lor și Iosua i-a atras astfel în afara cetății.

17 Nu a rămas nici un bărbat în Ai sau în Betel care să nu fi ieșit după Israel. Au lăsat cetatea deschisă și au pornit în urmărirea lui Israel.

18 Atunci DOMNUL i-a zis lui Iosua: „Îndreaptă spre Ai sulița pe care o ții în mână, căci am să dau în mâna ta cetatea!“ Iosua și-a îndreptat spre Ai sulița pe care o ținea în mână.

19 În momentul în care și-a întins mâna, cei ce stăteau la pândă au ieșit repede din locul în care erau, au intrat în cetate, au capturat-o și s-au grăbit să-i dea foc.

20 Uitându-se înapoi, oamenii din Ai au observat fumul cetății ridicându-se spre cer. Ei n-au mai putut să scape nici într-o parte nici într-alta, căci

oștirea israelită care se retrăgea spre pustie s-a întors împotriva lor.

21 Într-adevăr, când Iosua și oștirea lui Israel au văzut că cei ce stătuseră la pândă capturaseră cetatea și că se ridica fum din cetate, s-au întors împotriva oamenilor din Ai și au început să-i lovească.

22 Ceilalți au ieșit și ei din cetate împotriva urmărilor, astfel încât Israel i-a prins din două părți și i-a lovit până când i-a nimicit, fără să lase vreun supraviețuitor sau vreun fugar.

23 L-au capturat doar pe regele din Ai și l-au adus la Iosua.

24 După ce Israel i-a ucis pe toți locuitorii din Ai, în câmpie și în pustia în care îi urmăriseră, după ce aceștia au căzut cu toții, fiind nimicți prin sabie, oștirea lui Israel s-a întors la Ai și a trecut cetatea prin ascuțișul sabiei.

25 Toți cei care au fost omorâți în ziua aceea, bărbați și femei, au fost în număr de douăsprezece mii – întreaga populație a cetății Ai.

26 Iosua nu și-a retras mâna pe care o ținea întinsă cu sulița, până când nu au fost nimicți toți locuitorii din Ai.

27 Israel a păstrat însă ca pradă de război animalele și lucrurile de preț din cetate, potrivit poruncii date de DOMNUL lui Iosua.

28 Iosua a ars cetatea Ai și a făcut din ea pentru totdeauna o movilă de moloz, așa cum se vede de atunci încolo.

29 Pe regele din Ai l-a spânzurat de un copac și l-a lăsat acolo până seara. La apusul soarelui însă Iosua a poruncit să-i coboare trupul din copac și să fie aruncat la intrarea porții cetății, după care au ridicat peste el o movilă mare de pietre care se poate vedea și astăzi.

Reînnoirea legământului pe muntele Ebal

30 Atunci Iosua a zidit un altar DOMNULUI, Dumnezeu lui Israel, pe muntele Ebal,

31 așa cum Moise, robul Domnului, le poruncise israeliților potrivit celor scrise în Cartea Legii lui Moise: un altar din pietre întregi, neatins de unelte din fier, altar pe care să aducă DOMNULUI ardere de tot și jertfe de pace.

32 Acolo, înaintea israeliților, Iosua a scris pe pietre o copie a Legii lui Moise.

33 Întregul Israel, bătrânii, dregătorii și judecătorii lui stăteau de-o parte și de alta a Chivotului, în fața preoților leviți care duceau Chivotul Legământului

cu DOMNUL. Jumătate din popor, străini sau evrei, erau așezați în fața muntelui Garizim, iar cealaltă jumătate în fața muntelui Ebal, așa cum poruncise mai înainte Moise, robul DOMNULUI, în scopul binecuvântării poporului Israel.

34 Apoi Iosua a citit toate cuvintele Legii – binecuvântările și blestemele – potrivit tuturor celor scrise în Cartea Legii.

35 Nu a existat nici o poruncă din toate cele poruncite de Moise pe care să nu o fi citit Iosua înaintea întregii adunări a lui Israel, inclusiv înaintea femeilor, a copiilor, precum și a străinilor care trăiau în mijlocul lor.

9 *Înșelătoria ghivoniților*

1 Auzind despre aceste evenimente, toți regii din regiunea de apus a Iordanului, atât cei din regiunea muntoasă și din zona deluroasă, cât și cei situați pe întreaga coastă a Mării celei Mari până în dreptul Libanului, și anume regii hitiți, amoriți, canaaniți, perezii, hiviți și iebusiți,

2 s-au aliat ca să lupte împotriva lui Iosua și a lui Israel.

3 Locuitorii din Ghivon însă, când au auzit ce făcuse Iosua cetăților Ierihon și Ai,

4 s-au folosit de vicleșug și au plecat spre israeliți, dându-se drept mesageri. Ei purtau pe măgarii lor saci învechiți și burdufuri vechi de vin, crăpate și peticite.

5 Erau încălțați cu sandale vechi și peticite și purtau pe ei haine învechite, iar toată pâinea pe care o aveau ca provizie era uscată și fărâmițată.

6 Au venit la Iosua în tabăra de la Ghilgal și i-au vorbit astfel lui și bărbaților lui Israel: – Noi am venit dintr-o țară îndepărtată. Încheiați acum un legământ cu noi!

7 Bărbații lui Israel le-au răspuns însă hiviților: – Poate că voi locuiți în mijlocul nostru. Cum să încheiem un legământ cu voi?

8 – Noi suntem slujitorii tăi! i-au zis ei lui Iosua. – Cine sunteți și de unde veniți? i-a întrebat Iosua.

9 – Slujitorii tăi au venit dintr-o țară foarte îndepărtată, i-au răspuns ei, din cauza Numelui DOMNULUI, Dumnezeul tău, fiindcă am auzit de faima Lui: tot ceea ce a făcut în Egipt,

10 precum și ce a făcut celor doi regi amoriți de la răsărit de Iordan, lui Sihon, regele Heșbonului și lui Og, regele Bașanului, care domnea la Aștarot.

11 Bătrânii noștri împreună cu toți locuitorii țării noastre ne-au zis să ne luăm provizii pentru călătorie, să plecăm, iar când vă vom întâlni, să vă spunem: „Noi suntem slujitorii voștri. Prin urmare, încheiați legământ cu noi!“.

12 Pâinea aceasta era caldă când am luat-o de acasă, în ziua în care am pornit în călătorie către voi, dar acum iată că este uscată și fărâmițată.

13 Aceste burdufuri de vin au fost odată pline și noi, dar acum iată că sunt crăpate, iar îmbrăcămintea și sandalele ni s-au învechit mult din cauza călătoriei lungi.

14 Israeliții le-au verificat proviziile și nu l-au mai întrebat pe DOMNUL.

15 Iosua a făcut pace cu ei, încheind un legământ că le va cruța viețile, iar conducătorii adunării i-au asigurat de aceasta printr-un jurământ.

16 La trei zile după încheierea legământului, israeliții au aflat că ghivoniții sunt vecini cu ei și că locuiesc în mijlocul lor.

17 După trei zile de călătorie israeliții au ajuns la cetățile acestora: Ghivon, Chefira, Beerot și Chiriat-Iearim.

18 Israeliții nu i-au putut ataca deoarece conducătorii adunării le juraseră pe DOMNUL, Dumnezeul lui Israel. Întreaga adunare a murmurat împotriva conducătorilor.

19 Toți conducătorii au zis înaintea întregii adunări: „Pentru că le-am jurat pe DOMNUL, Dumnezeul lui Israel, nu ne mai putem atinge de ei!“

20 Totuși iată ce le putem face: le vom cruța viețile ca să nu se reverse mânia asupra noastră, din cauza a ceea ce le-am promis prin jurământ.“

21 Conducătorii au mai zis: „Să trăiască!“ Au fost însă întrebuințați la tăiat lemne și la scos apă pentru întreaga adunare, cum le spusese conducătorii.

22 Iosua i-a chemat pe ghivoniți și le-a zis: – De ce ne-ați înșelat spunându-ne că veniți dintr-o țară foarte îndepărtată, când de fapt voi locuiți în mijlocul nostru?

23 Acum sunteți blestemați și nici unul din voi nu va înceta să taie lemne și să scoată apă pentru Casa Dumnezeului meu!

24 Ei i-au răspuns lui Iosua: – Slujitorilor tăi li s-a spus despre ceea ce DOMNUL, Dumnezeul tău, i-a poruncit robului Său Moise, și anume să vă dea toată țara și să-i nimicească pe toți locuitorii țării dinaintea voastră. Atunci am fost cuprinși de frică

pentru viețile noastre din cauza voastră și de aceea am făcut lucrul acesta.

25 Acum, noi suntem în mâinile tale. Prin urmare, fă-ne cum crezi că este bine și drept!

26 Iosua le-a făcut așa cum hotărâse; el i-a salvat din mâna israeliților și astfel ei nu i-au ucis.

27 Dar începând cu acea zi, Iosua i-a pus să taie lemne și să scoată apă pentru adunare și pentru altarul DOMNULUI, în locul pe care El îl va alege, ceea ce, de altfel, fac și în ziua de azi.

10 *Campania din sudul Canaanului*

1 Adoni-Țedek, regele Ierusalimului, a auzit că Iosua capturase cetatea Ai și o distrusese de tot, că-i făcuse cetății Ai și regelui ei la fel cum îi făcuse Ierihonului și regelui lui și că locuitorii Ghivonului încheiaseră pace cu Israel și erau în mijlocul lor.

2 Atunci a fost cuprins de frică, fiindcă Ghivon era o cetate mare, asemenea unei cetăți regale. Era mai mare chiar decât Ai și războinicii ei erau curajoși.

3 Adoni-Țedek, regele Ierusalimului, le-a trimis un mesaj lui Hoham, regele Hebronului, lui Piram, regele Iarmutului, lui Iafia, regele Lachișului și lui Debir, regele Eglonului, spunându-le:

4 „Veniți și ajutați-mă să atac Ghivonul, fiindcă a făcut pace cu Iosua și cu israeliții.“

5 Cei cinci regi ai amoriților – regele Ierusalimului, regele Hebronului, regele Iarmutului, regele Lachișului și regele Eglonului – și-au unit forțele și, împreună cu toată oștirea lor, și-au așezat tabăra lângă Ghivon și au început lupta împotriva lui.

6 Ghivoniții au apelat atunci la Iosua, aflat în tabăra de la Ghilgal: „Nu-i părăsi pe slujitorii tăi!“ au trimis ei să i se spună lui Iosua. „Grăbește-te și salvează-ne! Ajută-ne, căci toți regii amoriți care locuiesc în regiunea muntoasă și-au unit forțele împotriva noastră!“

7 Iosua a pornit din Ghilgal în fruntea întregii oștiri și a tuturor vitejilor.

8 „Nu te teme de ei, i-a spus DOMNUL lui Iosua, căci i-am dat în mâna ta și nici unul nu-ți va putea sta împotriva!“

9 Iosua i-a atacat pe neașteptate, după ce a mărșăluit toată noaptea de la Ghilgal.

10 DOMNUL i-a făcut să intre în panică înaintea lui Israel, care i-a învins și a reușit astfel o mare victorie la Ghivon. Israelii i-au urmărit pe drumul care urcă la Bet-Horon, nimicindu-i pe drum până la Azeka și pâna la Makkeda.

11 În timp ce fugeau dinaintea lui Israel, pe drumul care cobora de la Bet-Horon spre Azeka, DOMNUL a făcut să cadă din cer asupra lor pietre mari de grindină și ei au murit. Cei care au fost nimiciți de pietrele grindinei au fost în număr mai mare decât cei uciși cu sabia de către israeliți.

12 În ziua în care Domnul i-a dat pe amoriți în mâna lui Israel, Iosua s-a adresat Domnului în prezența lui Israel: „Soare, rămâi nemișcat deasupra Ghivonului și lună, rămâi peste valea Aialon.“

13 Soarele a rămas nemișcat, iar luna s-a oprit până când poporul s-a răzbunat pe dușmanii lui. Nu este scris lucrul acesta și în Cartea lui Iașar? Soarele a rămas nemișcat în mijlocul cerului și nu s-a grăbit să apună timp de aproape o zi.

14 Nu a mai fost nici o zi ca aceea, nici înainte, nici după, o zi în care Domnul să fi ascultat glasul unui om; fiindcă Domnul lupta pentru Israel.

15 Apoi Iosua și oștirea lui Israel s-au întors în tabăra de la Ghilgal.

16 Cei cinci regi însă fugiseră și se ascuseseră într-o peșteră la Makkeda.

17 Când i s-a spus lui Iosua că cei cinci regi au fost găsiți ascunși într-o peșteră la Makkeda,

18 acesta a zis: „Rostogoliți niște pietre mari la gura peșterii și puneți acolo niște oameni ca să-i păzească!“

19 Voi însă nu vă opriți, ci continuați să-i urmăriți pe dușmanii voștri și să-i loviți din urmă până îi veți nimici! Nu-i lăsați să intre în cetățile lor, căci DOMNUL, Dumnezeuul vostru, a hotărât să îi dea în mâna voastră.“

20 Iosua și israeliții au reușit nimicirea lor, lovindu-i până i-au distrus de tot. Au scăpat doar câțiva, aceștia adăpostindu-se în cetățile fortificate.

21 Întreaga oștire s-a întors apoi în siguranță la Iosua, în tabăra de la Makkeda și nimeni nu a îndrăznit să rostească nici măcar un cuvânt împotriva israeliților.

22 Iosua a zis atunci: „Eliberați intrarea peșterii și scoateți-i afară la mine pe cei cinci regi dinăuntru ei!“

23 Ei au făcut întocmai: i-au scos afară din peșteră pe cei cinci regi, și anume pe regele Ierusalimului, pe regele Hebronului, pe regele Iarmutului, pe regele Lachișului și pe regele Eglonului.

24 După ce au fost aduși acești regi înaintea lui Iosua, acesta a convocat oștirea lui Israel și le-a zis conducătorilor oștirii care fuseseră cu el la luptă:

„Apropiati-vă și puneți-vă picioarele pe gâturile acestor regi!“ Ei s-au apropiat și și-au pus picioarele pe gâturile lor.

25 Iosua le-a mai zis: „Nu vă temeți și nu descurajați!. Fiți puternici și curajoși, fiindcă astfel va face DOMNUL tuturor dușmanilor voștri împotriva cărora veți lupta.“

26 Apoi Iosua i-a lovit și i-a omorât, după care i-a spânzurat de cinci copaci și i-a lăsat atârnați acolo până seara.

27 La apusul soarelui Iosua a poruncit să fie coborâți din copaci și să fie aruncați în peștera în care se ascuseseră. La gura peșterii au rostogolit niște pietre mari care au rămas acolo până în ziua de azi.

28 În aceeași zi, Iosua a cucerit Makkeda și a trecut-o prin ascuțișul sabiei. L-a ucis pe regele ei și i-a nimicit cu desăvârșire pe toți oamenii care erau în ea, nelăsând nici un supraviețuitor. I-a făcut regelui din Makkeda la fel cum îi făcuse regelui din Ierihon.

29 Apoi, din Makkeda, Iosua împreună cu toată oștirea au pornit spre Libna și au început lupta împotriva Libnei.

30 DOMNUL, de asemenea, a dat-o în mâna lui Israel împreună cu regele ei. Israel a trecut cetatea și pe oamenii care erau în ea prin ascuțișul sabiei, nelăsând nici un supraviețuitor și i-a făcut regelui ei la fel cum îi făcuse regelui Ierihonului.

31 Din Libna, Iosua împreună cu toată oștirea lui Israel au pornit spre Lachiș; și-au așezat tabăra în apropierea cetății și au început lupta împotriva ei.

32 DOMNUL a dat cetatea Lachiș în mâna lui Israel. El a capturat-o în cea de-a doua zi a asediului, trecând prin ascuțișul sabiei pe toți oamenii care se aflau în ea, la fel cum făcuse și în Libna.

33 Între timp Horam, regele Ghezerului, venise în ajutorul cetății Lachiș, dar Iosua l-a învins, pe el și oștirea lui, fără să lase vreun supraviețuitor.

34 Din Lachiș, Iosua împreună cu toată oștirea lui Israel au pornit spre Eglon; și-au așezat tabăra în apropierea cetății și au început lupta împotriva ei.

35 Au capturat cetatea în aceeași zi, trecând-o prin ascuțișul sabiei și i-au nimicit cu desăvârșire pe toți oamenii care se aflau în ea, la fel cum făcuseră cu cetatea Lachiș.

36 Din Eglon, Iosua împreună cu oștirea lui Israel au pornit spre cetatea Hebron și au început lupta împotriva ei.

37 Au capturat-o și au trecut-o prin ascuțișul sabiei împreună cu regele ei, toate satele din împrejurimile ei și toți oamenii care se aflau în ea, nelăsând nici un supraviețuitor. Au nimicit cu desăvârșire Hebronul împreună cu toți oamenii care se aflau în el, la fel cum făcuseră cu Eglonul.

38 Apoi Iosua împreună cu oștirea lui Israel s-au întors înspre cetatea Debir și au început lupta împotriva ei.

39 Au capturat-o și au trecut-o prin ascuțișul sabiei împreună cu regele ei și toate satele din împrejurimile ei, nimicind cu desăvârșire pe toți oamenii care se aflau în ea, nelăsând nici un supraviețuitor. I-au făcut Debirului și regelui lui așa cum i-au făcut Hebronului și așa cum i-au făcut Libnei și regelui ei.

40 Iosua i-a învins astfel pe toți regii din întreaga regiune: din zona muntoasă, din Neghev, din zona deluroasă și de la poalele munților. Nu a lăsat nici un supraviețuitor, nimicind întreaga populație, așa cum poruncise DOMNUL, Dumnezeuul lui Israel.

41 Iosua a cucerit de la Kadeș-Barnea până la Gaza și întreaga regiune Goșen până la Ghivon.

42 Iosua i-a învins pe toți acești regi și a cucerit regatele lor într-o singură campanie, deoarece DOMNUL, Dumnezeuul lui Israel, lupta pentru Israel.

43 În cele din urmă, Iosua și oștirea lui Israel s-au reîntors în tabăra de la Ghilgal.

11 *Campania din nordul Canaanului*

1 Când a auzit cele întâmplate, Iabin, regele Hațorului, a trimis soli la Iobab, regele Madonului, la regele Șimronului, la regele Acșafului,

2 la regii din regiunea de nord, care erau în zona muntoasă, în Araba, la sud de Chineret și în zona deluroasă, la cei din Nafot-Dor, în apus,

3 precum și la canaaniții din partea de răsărit și de apus, la amoriți, la hitiți, la periziți, la iebusiții din munte și la hiviții de la poalele Hermonului, în regiunea Mițpa.

4 Aceștia au ieșit cu toate oștirile lor, alcătuind o mulțime foarte numeroasă, ca nisipul de pe țărmul mării și având un mare număr de cai și care de luptă.

5 Toți acești regi au hotărât un loc de întâlnire și astfel au venit și și-au așezat tabăra la apele Meromului, ca să se lupte cu Israel.

6 Domnul i-a zis lui Iosua: „Nu tremura înaintea lor, căci mâine, pe vremea aceasta, îi voi da pe toți la moarte înaintea lui Israel. Cailor să le tai tendoanele, iar carelor de luptă să le dai foc.”

7 Iosua împreună cu întreaga oștire, au venit pe neașteptate împotriva lor, lângă apele Meromului și s-au năpustit asupra lor.

8 DOMNUL i-a dat în mâna lui Israel, care i-a învins. I-a urmărit până la Sidonul cel Mare, până la Misrefot-Maim și până în valea Mițpa, în răsărit și i-a lovit de moarte, nelăsând nici un supraviețuitor.

9 Iosua a făcut așa cum îi poruncise DOMNUL: a tăiat tendoanele cailor și a ars carele de luptă.

10 După aceea, Iosua s-a întors și a cucerit Hațorul, omorându-i regele cu sabia. Odinioară Hațorul era capitala tuturor acestor regate.

11 Au nimicit întreaga populație care se afla în el, trecând-o prin ascuțișul sabiei, fără să lase nimic din ce avea suflare de viață și au dat foc cetății.

12 Iosua a învins toate cetățile acestor regi și pe regii lor odată cu ele, trecându-le prin ascuțișul sabiei. Le-a distrus cu desăvârșire, așa cum poruncise Moise, robul DOMNULUI.

13 Totuși Israel nu a ars nici una din cetățile așezate pe coline, în afară de Hațor, care a fost ars de către Iosua.

14 Israelii au luat ca pradă toate lucrurile de valoare din acele cetăți, precum și toate animalele. Ei au nimicit însă întreaga populație, trecând-o prin ascuțișul sabiei și nu au lăsat pe nimeni în viață.

15 Iosua a făcut așa cum îi poruncise DOMNUL robului Său Moise și așa cum îi poruncise Moise lui Iosua; el nu a lăsat nimic neîmplinit din ceea ce DOMNUL îi poruncise lui Moise.

Teritoriul controlat de Israel

16 Iosua a cucerit astfel toată această regiune: zona muntoasă, tot Neghevil, toată regiunea Goșen, zona deluroasă, Araba și ținutul muntos al lui Israel cu văile lui,

17 de la muntele Halak, care se înalță către Seir, până la Baal-Gad, în Valea Libanului, la poalele muntelui Hermon. I-a învins pe toți regii acestor ținuturi, capturându-i și omorându-i.

18 Războiul purtat de Iosua împotriva acestor regi a ținut multă vreme.

19 Nu a existat nici o cetate care să fi încheiat pace cu israeliții, în afară de hiviții care locuiau în Ghivon. Toate celelalte cetăți au fost cucerite prin luptă,

20 căci DOMNUL a îngăduit ca locuitorii acestora să-și împietrească inimile și să intre în război cu Israel pentru a fi omorâți fără milă, nimicți potrivit poruncii date de DOMNUL lui Moise.

21 Tot atunci Iosua i-a atacat și i-a nimicit și pe anachiții din munți: din Hebron, din Debir, din Anab, din toată regiunea muntoasă a lui Iuda și din toată regiunea muntoasă a lui Israel, distrugându-i împreună cu cetățile lor.

22 Nu a supraviețuit nici un anachit, în afară de cei care au rămas în Gaza, Gat și Așdod.

23 Astfel, Iosua a cucerit întreaga țară, potrivit cu tot ce-i spusese DOMNUL lui Moise. Și Iosua i-a dat-o ca moștenire lui Israel, împărțind-o după numărul semințiilor. Apoi țara s-a odihnit de război.

12 Regii din Transiordania, înfrânți de Moise

1 Regii Canaanului pe care israeliții i-au învins și ale căror teritorii le-au ocupat la răsărit de Iordan, de la uedul Arnon până la muntele Hermon, precum și toată partea de răsărit a Arabei, sunt Sihon și Og.

2 Sihon, regele amoritilor, locuia la Heșbon și domnea de la Aroer, care se află pe malul uedului Arnon, de la jumătatea uedului, peste o jumătate din Ghilad, până la uedul Iabok, hotarul amoniților.

3 El mai domnea de la Araba până la marea Chineret, în răsărit, și până la Marea Arabei (Marea Sărată), tot în răsărit, pe drumul către Bet-Ieșimot, iar în partea de sud până la poalele muntelui Pisga.

4 Og, regele Bașanului, unul dintre ultimii refaiți, locuia atât la Aștarot, cât și la Edrei

5 și domnea peste Hermon, Salca, peste întregul Bașan până la hotarul gheșuriților și al maacatiților și peste jumătate din Ghilad până la hotarul cu Sihon, regele Heșbonului.

6 Moise, robul DOMNULUI, împreună cu israeliții i-au cucerit, iar Moise, robul DOMNULUI, a dat acest teritoriu, ca moștenire, rubeniților, gadiților și jumătății seminției lui Manase.

Regii din Cisiordania, înfrânți de Iosua

7 Iată care sunt regii pe care Iosua i-a învins cu oștirea lui Israel în partea de apus a Iordanului, de la Baal-Gad în Valea Libanului, până la muntele Halak, care se înalță către Seir, al căror teritoriu l-a împărțit Iosua între semințiile lui Israel, ca partea lor de moștenire,

8 teritoriu ce cuprindea regiunea muntoasă, Araba, zona deluroasă, poalele munților, pustia și Neghevil

(acesta era teritoriul hitiților, amoriților, canaaniților, periziților, hiviților și iebusiților):

9 regele din Ierihon, unul; regele din Ai, care este lângă Betel, unul;

10 regele din Ierusalim, unul; regele din Hebron, unul;

11 regele din Iarmut, unul; regele din Lachiș, unul;

12 regele din Eglon, unul; regele din Ghezer, unul;

13 regele din Debir, unul; regele din Gheder, unul;

14 regele din Horma, unul; regele din Arad, unul;

15 regele din Libna, unul; regele din Adulam, unul;

16 regele din Makkeda, unul; regele din Betel, unul;

17 regele din Tapuah, unul; regele din Hefer, unul;

18 regele din Afek, unul; regele din Lașaron, unul;

19 regele din Madon, unul; regele din Hațor, unul;

20 regele din Șimron-Meron, unul; regele din Acașaf, unul;

21 regele din Taanah, unul; regele din Meghido, unul;

22 regele din Kedeș, unul; regele din Iokneam, lângă Carmel, unul;

23 regele din Dor (din Nafot-Dor), unul; regele din Goyim, lângă Ghilgal, unul;

24 și regele din Tirța, unul. În total treizeci și unu de regi.

13 *Porunca împărțirii teritoriului rămas necucerit*

1 Iosua îmbătrânise și era înaintat în vârstă. Atunci DOMNUL i-a vorbit astfel: „Tu ești bătrân și înaintat în vârstă, iar teritoriul care nu a fost luat în stăpânire este foarte mare.

2 Iată teritoriul care a rămas necucerit: toate ținuturile filistenilor și ale gheșuriților

3 (de la râul Șihor, care este în fața Egiptului, până la hotarul Ekronului, înspre nord, teritoriu care este considerat canaanit și care este al celor cinci domnitori filisteni: din Gaza, din Așdod, din Așchelon, din Gat și din Ekron), precum și ale aviților,

4 înspre sud. De asemenea, toate ținuturile canaaniților, de la Meara sidonienilor, până la Afek, spre hotarul cu amoriții,

5 apoi ținutul ghebațiților și întregul Liban înspre răsărit, de la Baal-Gad până la poalele muntelui Hermon și până la Lebo-Hamat

6 cu toți locuitorii regiunii muntoase din Liban până la Misrefot-Maim, adică toți sidonienii. Eu îi voi izgoni dinaintea israeliților. Tu însă împarte acest

teritoriu ca moștenire lui Israel, așa cum ți-am poruncit.

7 Împarte deci țara ca moștenire celor nouă seminții și jumătății din seminția lui Manase.“

Teritoriul împărțit în Transiordania

8 Cealaltă jumătate din seminția lui Manase împreună cu rubeniții și gadiții își primiseră moștenirea pe care le-a dat-o Moise la răsărit de Iordan, întocmai cum le-o împărțise Moise, robul DOMNULUI:

9 de la Aroer, care se află pe malul uedului Arnon și de la cetatea din mijlocul văii, întregul podiș al Medebei, până la Dibon,

10 toate cetățile lui Sihon, regele amoriților, care domnea la Heșbon, până la hotarul amoniților,

11 Ghiladul, teritoriul gheșurit și maacatit, tot muntele Hermon și tot Bașanul până la Salca,

12 întregul regat al lui Og în Bașan, care domnea la Aștarot și la Edrei și care era singurul rămas dintre refaiți. Moise i-a învins și le-a ocupat țara.

13 Dar israeliții nu i-au izgonit pe gheșuriții și pe maacatiții din Gheșur și din Maaca, astfel că ei au locuit în mijlocul lui Israel până în ziua de azi.

14 Seminția lui Levi nu a primit însă nici o moștenire, deoarece El îi spusese că jertfele mistuite de foc aduse DOMNULUI, Dumnezeuul lui Israel, sunt moștenirea ei.

15 Moise îi dăduse seminției rubeniților, potrivit clanurilor lor,

16 teritoriul de la Aroer, care este pe malul uedului Arnon și de la cetatea din mijlocul văii, întregul podiș de lângă Medeba,

17 Heșbonul cu toate cetățile dimprejurul lui din câmpie, Dibon, Bamot-Baal, Bet-Baal-Meon,

18 Iahaț, Chedemot, Mefaat,

19 Chiriatayim, Sibma, Țeret-Șahar, în muntele Emek,

20 Bet-Peor, poalele muntelui Pisga, Bet-Ieșimot,

21 toate cetățile podișului, adică întregul regat al lui Sihon, regele amoriților, care domnea la Heșbon și care fusese învins de Moise, împreună cu regii Midianului: Evi, Rechem, Țur, Hur și Reba, vasalii lui Sihon, care locuiau în țară.

22 Printre cei care fuseseră uciși cu sabia de israeliți se afla și prezicătorul Balaam, fiul lui Beor.

23 Hotarul teritoriului rubeniților era Iordanul.

Cetățile și satele acestea erau moștenirea urmașilor lui Ruben, potrivit clanurilor lor.

24 Moise îi dăduse seminției lui Gad, adică urmașilor lui Gad, potrivit clanurilor lor,

25 un teritoriu care cuprindea Iazerul, toate cetățile Ghiladului, o jumătate din teritoriul amoniților până la Aroer, care este față în față cu Raba,

26 de la Heșbon până la Ramat-Mițpa și Betonim și de la Mahanayim până la hotarul Debirului,

27 iar în vale, Bet-Haram, Bet-Nimra, Sucot și Țafon, partea care a mai rămas din teritoriul regelui Sihon al Heșbonului, teritoriu care se află în partea de răsărit a Iordanului, având ca hotar Iordanul până la marginea mării Chineret.

28 Cetățile și satele acestea erau moștenirea urmașilor lui Gad, potrivit clanurilor lor.

29 Moise dăduse jumătății seminției lui Manase, adică unei jumătăți dintre urmașii lui Manase, potrivit clanurilor lor,

30 un teritoriu care cuprindea Mahanayimul, întregul Bașan, întregul regat al regelui Og al Bașanului, și toate așezările lui Iair din Bașan – șazeci de cetăți.

31 Jumătate din Ghilad, Aștarot și Edrei, cetăți ale regatului lui Og din Bașan, fuseseră date urmașilor lui Machir, fiul lui Manase, adică unei jumătăți dintre urmașii lui Machir, potrivit clanurilor lor.

32 Acestea sunt teritoriile pe care le dăduse Moise ca moștenire, când era în câmpiile Moabului, de cealaltă parte a Iordanului, la răsărit de Ierihon.

33 Moise nu a dat însă nici o moștenire seminției lui Levi; DOMNUL, Dumnezeul lui Israel, este moștenirea lor, căci așa le-a spus El.

14 *Teritoriul repartizat în Cisiordania*

1 Iată care sunt teritoriile primite drept moștenire de către israeliți în Canaan, teritorii împărțite de preotul Elazar, de Iosua, fiul lui Nun, și de conducătorii clanurilor din semințiile lui Israel.

2 Moștenirea a fost împărțită prin tragere la sorți, așa cum poruncise DOMNUL prin Moise, pentru cele nouă seminții și jumătate.

3 Moise împărțise moștenirea celor două seminții și jumătate, de cealaltă parte a Iordanului; leviților nu le dăduse însă nici o moștenire printre ei,

4 deoarece urmașii lui Iosif alcătuiau două seminții, și anume Manase și Efraim. Leviții n-au primit nici un teritoriu în țară, ci doar câteva cetăți pentru locuit, împreună cu pășunile din jurul lor pentru turme și cirezi.

5 Așadar, israeliții împărțiseră țara, întocmai cum îi poruncise DOMNUL lui Moise.

Teritoriul moștenit de Caleb

6 Urmașii lui Iuda s-au apropiat de Iosua la Ghilgal, iar Caleb, fiul chenizitului Iefune, i-a spus: „Tu știi ce i-a zis DOMNUL lui Moise, omul lui Dumnezeu, despre mine și despre tine, pe când eram la Kadeș-Barnea.

7 Eu aveam patruzeci de ani atunci când Moise, robul DOMNULUI, m-a trimis din Kadeș-Barnea ca să iscodesc țara, iar eu i-am adus vești potrivit cu ceea ce era în mintea mea.

8 Frații mei care m-au însoțit au înmuiat inima poporului, însă eu L-am urmat întru totul pe DOMNUL, Dumnezeul meu.

9 În acea zi, Moise mi-a jurat astfel: «Teritoriul pe care l-ai străbătut cu piciorul tău va fi moștenirea ta și a urmașilor tăi pentru totdeauna, pentru că ai urmat întru totul calea DOMNULUI, Dumnezeul tău.»

10 Acum, iată că DOMNUL m-a ținut în viață așa cum a spus. Sunt patruzeci și cinci de ani, de când Cuvântul DOMNULUI a vorbit astfel lui Moise, pe vremea când Israel străbătea pustia și iată-mă astăzi, în vârstă de optzeci și cinci de ani!

11 Sunt la fel de puternic astăzi ca și în ziua în care Moise m-a trimis și am tot atâta vigoare cât aveam atunci pentru a merge la luptă.

12 Dă-mi deci această regiune muntoasă despre care a vorbit DOMNUL la acea vreme! Căci tu însuși ai auzit încă de atunci cum că acolo trăiesc anachiții, iar cetățile sunt înalte și fortificate. Poate că DOMNUL va fi cu mine și îi voi izgoni, așa cum a promis DOMNUL.“

13 Atunci Iosua l-a binecuvântat pe Caleb, fiul lui Iefune și i-a dat Hebronul ca moștenire.

14 De atunci încoace, Hebronul a rămas moștenirea lui Caleb, fiul chenizitului Iefune, pentru că L-a urmat întru totul pe DOMNUL, Dumnezeul lui Israel.

15 Înainte, Hebronul se numise Chiriat-Arba; Arba fusese un om cu seamă printre anachiți. După aceea țara s-a odihnit de război.

15 *Teritoriul moștenit de seminția lui Iuda*

1 Teritoriul seminției urmașilor lui Iuda, potrivit clanurilor lor, se întindea spre hotarul Edomului în sud, spre marginea de sud a pustiei Țin.

2 Hotarul lor de sud pornea de la marginea Mării Sărate, de la golful din sud,
3 continua prin sudul Înălțimii Scorpionului, traversa pustia Țin și urca la sud de Kadeș-Barnea, după care traversa Hețronul și urca spre Adar, întorcându-se pe la Karka.
4 Traversa apoi Ațmon, atingea Râul Egiptului și ieșea la marginea mării. Acesta era hotarul lor de sud.
5 Hotarul de răsărit era Marea Sărată până la gura de vărsare a Iordanului. Hotarul de nord pornea de la gura de vărsare a Iordanului în Marea Sărată,
6 urca către Bet-Hogla, traversa pe la nord de Bet-Araba, trecea pe la Piatra lui Bohan, fiul lui Ruben,
7 urca către Debir prin valea Acor, se întorcea către nord înspre Ghilgal, în dreptul Înălțimii Adumim, care era la sud de ued, trecea apoi pe la apele En-Șemeșului și ieșea la En-Roghel.
8 Urca prin valea Ben-Hinom, la marginea de sud a Iebusului (Ierusalimul), urca înspre vârful muntelui care era în partea de apus a văii Hinom, la marginea de nord a văii Refaim.
9 Apoi din vârful muntelui, hotarul se întindea către izvorul apelor Neftoahului, atingea cetățile muntelui Efron și continua până la Baala (Chiriati-Iearim).
10 Din Baala se întorcea către apus înspre muntele Seir, trecea peste versantul nordic al muntelui Iearim (Chesalon), cobora pe la Bet-Șemeș, trecea prin Timna
11 și peste versantul nordic al Ekronului, continua către Șikron, traversa muntele Baala, atingea Iabneelul și ajungea la mare.
12 Hotarul de apus era țarmul Mării celei Mari. Acesta era hotarul urmașilor lui Iuda, de jur împrejur, potrivit clanurilor lor.

Cetățile descendenților lui Iuda

13 Lui Caleb, fiul lui Iefune, i s-a dat un teritoriu care era în mijlocul urmașilor lui Iuda, potrivit celor spuse de DOMNUL lui Iosua, și anume Chiriati-Arba (Hebron), – Arba fusese tatăl lui Anac.
14 Caleb i-a izgonit de acolo pe cei trei urmași ai lui Anac: pe Șeșai, pe Ahiman și pe Talmai, urmașii lui Anac.
15 De acolo a pornit împotriva locuitorilor Debirului (înainte Debirul purta numele de Chiriati-Sefer).
16 Caleb a zis: „Aceluia care va ataca și va cuceri Chiriati-Seferul îi voi da de soție pe fiica mea Acsa!“

17 Otniel, fiul lui Chenaz, fratele lui Caleb, a cucerit cetatea, iar Caleb i-a dat-o de soție pe fiica lui, Acsa.
18 Odată, venind la Otniel, Acsa l-a îndemnat să-i ceară tatălui ei un teren. Când ea s-a dat jos de pe măgar, Caleb a întrebat-o: – Ce dorești?
19 – Dă-mi o binecuvântare adevărată, i-a răspuns ea, deoarece mi-ai dat un teritoriu în Neghev. Dăruiește-mi și izvoare de ape. Și astfel, Caleb i-a dat izvoarele de sus și izvoarele de jos.
20 Iată care este moștenirea seminției urmașilor lui Iuda, potrivit clanurilor lor:
21 cetățile care erau în Neghev, la marginea teritoriului seminției lui Iuda, înspre hotarul Edomului: Kabteel, Eder, Iagur,
22 China, Dimona, Adada,
23 Kedeș, Hațor, Itnan,
24 Zif, Telem, Bealot,
25 Hațor-Hadata, Cheriati-Hețron (Hațor),
26 Amam, Șema, Molada,
27 Hațar-Gada, Heșmon, Bet-Pelet,
28 Hațar-Șual, Beer-Șeba, Biziotia,
29 Baala, Iyim, Ețem,
30 Eltolad, Chesil, Horma,
31 Țiklag, Madmana, Sansana,
32 Lebaot, Șilhim, Ayin și Rimon – în total douăzeci și nouă de cetăți cu satele dimprejurul lor;
33 cetățile care erau în zona deluroasă: Eștaol, Țora, Așna,
34 Zanoah, En-Ganim, Tapuah, Enam,
35 Iarmut, Adulam, Soco, Azeka,
36 Șaarayim, Aditayim, Ghedera și Ghederotayim – paisprezece cetăți cu satele dimprejurul lor;
37 Țenan, Hadașa, Migdal-Gad,
38 Dilan, Mițpa, Iokteel,
39 Lachiș, Boțkat, Eglon,
40 Kabon, Lahmas, Chitliș,
41 Ghederot, Bet-Dagon, Naama și Makkeda – șaisprezece cetăți cu satele dimprejurul lor;
42 Libna, Eter, Așan,
43 Iftah, Așna, Nețib,
44 Cheila, Aczib, Mareșa – nouă cetăți cu satele dimprejurul lor;
45 Ekron cu cetățile și satele dimprejurul lor,
46 de la Ekron înspre mare, toate așezările din apropierea Așdodului și satele dimprejurul lor,
47 Așdod cu cetățile și satele dimprejurul lor, Gaza cu cetățile și satele dimprejurul lor, până la Râul Egiptului și până la țarmul Mării celei Mari;

48 cetățile care erau în regiunea muntoasă: Șamir, Iatir, Soco,
49 Dana, Chiriati-Sana (Debir),
50 Anab, Eștemo, Anim,
51 Goșen, Holon și Ghilo – unsprezece cetăți cu satele dimprejurul lor;
52 Arab, Duma, Eșan,
53 Ianim, Bet-Tapuah, Afeka
54 Humta, Chiriati-Arba (adică Hebronul) și Țior – nouă cetăți cu satele dimprejurul lor;
55 Maon, Carmel, Zif, Iuta,
56 Izreel, Iokdeam, Zanoah,
57 Kayin, Ghiva și Timna – zece cetăți cu satele dimprejurul lor;
58 Halhul, Bet-Țur, Ghedor,
59 Maarat, Bet-Anot și Eltekon – șase cetăți cu satele dimprejurul lor;
60 Chiriati-Baal (adică Chiriati-Iearim) și Raba – două cetăți cu satele dimprejurul lor;
61 cetățile care erau în pustie: Bet-Araba, Midin, Sehaha,
62 Nibșan, Ir-Hammelah și En-Ghedi – șase cetăți cu satele dimprejurul lor.
63 Urmașii lui Iuda nu i-au putut izgoni pe iebusiții care locuiau în Ierusalim și, prin urmare, iebusiții au locuit la Ierusalim împreună cu urmașii lui Iuda, până în ziua de azi.

16 Teritoriul moștenit de seminția lui

Efraim

1 Teritoriul urmașilor lui Iosif pornea de la Iordan, din dreptul Ierihonului, către apele Ierihonului, în partea de răsărit și urca prin pustie, de la Ierihon către regiunea muntoasă a Betelului.
2 Apoi pornea de la Betel (adică Luz), traversa către teritoriul archit prin Atarot
3 și cobora înspre apus, către teritoriul ialetiților, până la Bet-Horonul de Jos și până la Ghezer, atingând în final țărmul mării.
4 Acolo și-au primit moștenirea urmașii lui Iosif, Manase și Efraim.
5 Iată care era teritoriul urmașilor lui Efraim, potrivit clanurilor lor: hotarul moștenirii lor dinspre răsărit pornea de la Atarot-Adar, urca până la Bet-Horon
6 și atingea țărmul mării. Din Micmetat, în nord, se întorcea către răsărit, înspre Taanat-Șilo, traversând Ianoah în partea de răsărit.

7 Din Ianoah cobora la Atarot și Naarata, atingând Ierihonul și ajungând la Iordan.

8 Din Tapuah mergea către apus înspre uedul Kana și atingea țărmul mării. Aceasta era moștenirea seminției efraimiților, potrivit clanurilor lor.

9 Efraimiții mai aveau și un număr de cetăți în teritoriul urmașilor lui Manase, fiecare cetate având satele dimprejurul ei.

10 Ei nu i-au izgonit însă pe canaaniții care locuiau la Ghezer și, prin urmare, canaaniții au locuit printre efraimiți până în ziua aceasta, fiind puși la muncă forțată.

17 Teritoriul moștenit de seminția lui Manase

1 Teritoriul seminției lui Manase, întâiul născut al lui Iosif, era următorul: lui Machir, întâiul născut al lui Manase și tatăl lui Ghilad, i s-a dat Ghiladul și Bașanul, pentru că el era un războinic.

2 De asemenea, li s-a dat un teritoriu și celorlalți fii ai lui Manase, potrivit clanurilor lor: Abiezer cu fiii lui, Helek cu fiii lui, Asriel cu fiii lui, Șehem cu fiii lui, Hefer cu fiii lui și Șemida cu fiii lui; aceștia erau fiii lui Manase, fiul lui Iosif, potrivit clanurilor lor.

3 Țelofhad, fiul lui Hefer, fiul lui Ghilad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, nu a avut fii, ci doar fete ale căror nume erau: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.

4 Ele s-au prezentat înaintea preotului Elazar, înaintea lui Iosua, fiul lui Nun, și înaintea conducătorilor, spunând: „DOMNUL i-a poruncit lui Moise să ne fie dată o moștenire în mijlocul rudelor noastre.“ Iosua le-a dat o parte de moștenire printre frații tatălui lor, întocmai după porunca DOMNULUI.

5 Teritoriul lui Manase era alcătuit astfel din zece părți, în afară de Ghilad și Bașan, care erau dincolo de Iordan,

6 căci fetele lui Manase primiseră o moștenire printre fiii acestuia, iar ținutul Ghiladului fusese dat celorlalți fii ai lui Manase.

7 Hotarul teritoriului manasit se întindea de la Așer până la Micmetat, în partea de răsărit a Șehemului, continuând spre sud până la locuitorii din En-Tapuah.

8 Regiunea Tapuahului aparținea lui Manase, dar Tapuahul de pe hotarul lui Manase aparținea efraimiților.

9 Hotarul cobora apoi prin sudul uedului Kana. Aceste cetăți efraimite se aflau pe teritoriu manasit, hotarul lui Manase trecând pe la nord de ued și ajungând apoi la țărmlul mării.

10 În sud era teritoriul lui Efraim, iar în nord, cel al lui Manase, ambele având ieșire la mare, hotarul atingând apoi teritoriul lui Așer în partea de nord și pe cel al lui Isahar în partea de răsărit.

11 Manase mai avea stăpânire în Isahar și în Așer peste Bet-Șan cu satele dimprejurul lui, peste Ibleam cu satele dimprejurul lui, peste locuitorii din Dor cu satele dimprejurul lui, precum și peste locuitorii din En-Dor cu satele dimprejurul lui, peste locuitorii din Taanah cu satele dimprejurul lui și peste locuitorii din Meghido cu satele dimprejurul lui – cele trei înălțimi.

12 Manasiții nu au putut însă să ocupe acele cetăți și, prin urmare, canaaniții au continuat să locuiască în acea regiune.

13 Dar atunci când israeliții au devenit destul de puternici, i-au pus pe canaaniți la muncă forțată; de izgonit însă nu i-au izgonit.

14 Urmașii lui Iosif l-au întrebat pe Iosua: – De ce nouă ne-ai dat doar o singură parte și un singur teritoriu ca moștenire? Noi suntem un popor numeros și până acum am fost binecuvântați de DOMNUL.

15 – Dacă sunteți un popor atât de numeros și nu vă mai cuprinde regiunea muntoasă a lui Efraim, le-a răspuns Iosua, atunci duceți-vă spre pădure și tăiați-o ca să vă faceți loc în teritoriul periziților și al refaiților!

16 – Regiunea muntoasă nu ne va ajunge, i-au spus ei, iar canaaniții care locuiesc în vale au care de fier, atât cei din Bet-Șan și din împrejurimi, cât și cei din valea Izreel!

17 Dar Iosua le-a răspuns urmașilor lui Iosif, ai lui Efraim și ai lui Manase: – Voi sunteți un popor numeros și foarte puternic. Prin urmare, nu veți avea doar o singură parte,

18 ci veți avea și regiunea muntoasă. Căci veți tăia pădurea și trecătorile ei vor fi ale voastre, iar pe canaaniți îi veți izgoni, chiar dacă sunt puternici și au care de fier!

18 *Repartizarea teritoriului celorlalte seminții*

1 Întreaga comunitate a israeliților s-a strâns la Șilo și au așezat acolo Cortul Întâlnirii, țara fiind sub stăpânirea lor.

2 Mai rămăseseră însă șapte seminții ale israeliților cărora nu li se dăduse partea de moștenire.

3 Atunci Iosua le-a zis israeliților: „Până când mai amânați să luați în stăpânire teritoriul pe care vi l-a dat DOMNUL, Dumnezeul strămoșilor voștri?”

4 Alegeți câte trei bărbați din fiecare seminție, iar eu îi voi trimite să străbată țara și să întocmească o hartă a ei în vederea împărțirii moștenirii, după care se vor întoarce la mine.

5 Veți împărți teritoriul în șapte, dar Iuda va rămâne în teritoriul lui din sud, iar urmașii lui Iosif vor rămâne în teritoriul lor din nord.

6 Întocmiți o hartă a țării împărțite în șapte părți și aduceți-mi-o, iar eu voi arunca sorțul pentru voi în prezența DOMNULUI, Dumnezeul vostru.

7 Leviții nu vor avea o parte la fel ca voi, fiindcă moștenirea lor este preoția DOMNULUI, iar Gad, Ruben și jumătate din Manase și-au primit moștenirea dincolo de Iordan, teritoriu care le-a fost dat de către Moise, robul DOMNULUI.“

8 Când bărbații au fost gata să plece ca să întocmească harta țării, Iosua le-a poruncit astfel: „Duceți-vă, străbateți țara și întocmiți o hartă a ei, după care întoarceți-vă la mine, iar eu voi arunca sorțul pentru voi în prezența Domnului, la Șilo.“

9 Bărbații aceia au plecat și au străbătut țara, împărțind-o în șapte părți și întocmind pe un sul o hartă a acesteia, potrivit cetăților ei, după care s-au întors la Iosua, în tabăra de la Șilo.

10 Acolo, Iosua a aruncat sorțul pentru ei în prezența DOMNULUI și le-a împărțit israeliților teritoriul, dând fiecăruia partea lui.

Teritoriul moștenit de Benjamin

11 O parte a revenit seminției beniamiților, potrivit clanurilor lor. Teritoriul lor își avea hotarele între teritoriul urmașilor lui Iuda și cel al urmașilor lui Iosif.

12 Hotarul lor din nord începea de la Iordan, urca pe la capătul de nord al Ierihonului, continua spre apus prin munți și ajungea în pustia Bet-Aven.

13 De aici traversa marginea de sud a cetății Luz sau Betel și cobora la Atarot-Adar, dincolo de munte, în partea de sud a Bet-Horonului de Jos.

14 Hotarul de apus pornea de la muntele din partea de sud a Bet-Horonului și se întorcea către sud înspre Chiriati-Baal (Chiriati-Iearim), una din cetățile urmașilor lui Iuda. Acesta era hotarul de apus.

15 Hotarul de sud începea de la marginea Chiriati-Iearimului, în apus, continua până la izvorul de apă de la Neftoah,

16 cobora către marginea muntelui care se află în fața văii Ben-Hinom, în nordul văii Refaim, și cobora apoi prin valea Hinom spre partea de sud a Iebusului până la En-Roghel.

17 Se întorcea înspre nord, atingând En-Şemeş, apoi Ghelilot, care se află în fața Înălțimii Adumim, continua pe la Piatra lui Bohan, fiul lui Ruben,

18 cobora până în partea de nord a Bet-Arabei și apoi cobora spre Araba,

19 trecea prin partea de nord a cetății Bet-Hogla și atingea golful din partea de nord a Mării Sărate, în dreptul gurii de vărsare a Iordanului. Acesta era hotarul de sud.

20 Iordanul era hotarul din partea de răsărit. Aceasta era moștenirea urmașilor lui Benjamin, potrivit clanurilor lor, cu hotarele ei de jur împrejur.

Cetățile descendenților lui Benjamin

21 Cetățile seminției urmașilor lui Benjamin, potrivit clanurilor lor, erau următoarele: Ierihon, Bet-Hogla, Emek-Kețiț,

22 Bet-Araba, Țemarayim, Betel,

23 Avim, Para, Ofra,

24 Chefar-Amoni, Ofni și Gheva – douăsprezece cetăți cu satele dimprejurul lor.

25 Ghivon, Rama, Beerot,

26 Mițpa, Chefira, Moța,

27 Rechem, Irpeel, Tarala,

28 Țela, Elef, Iebus sau Ierusalim, Ghiva și Chiriati – paisprezece cetăți cu satele dimprejurul lor.

Acesta era moștenirea urmașilor lui Benjamin, potrivit clanurilor lor.

19 Teritoriul moștenit de Simeon

1 A doua parte a revenit lui Simeon, adică seminției urmașilor lui Simeon, potrivit clanurilor lor, moștenirea acestora fiind pe teritoriul urmașilor lui Iuda.

2 Moștenirea lor cuprindea: Beer-Şeba, Şeba, Molada,

3 Hațar-Şual, Bala, Ețem,

4 Eltolad, Betul, Horma,

5 Țiklag, Bet-Marcabot, Hațar-Susa,

6 Bet-Lebaot și Şaruhen – treisprezece cetăți cu satele dimprejurul lor.

7 Ayin, Rimon, Eter și Așan – patru cetăți cu satele dimprejur,

8 precum și toate satele din jurul acestor cetăți până la Baalat-Beer sau Ramat-Neghev. Aceasta era moștenirea seminției urmașilor lui Simeon, potrivit clanurilor lor.

9 Moștenirea simeoniților a fost luată din teritoriul urmașilor lui Iuda, pentru că teritoriul urmașilor lui Iuda era prea mare pentru ei. Așadar, urmașii lui Simeon și-au primit moștenirea pe teritoriul urmașilor lui Iuda.

Teritoriul moștenit de Zabulon

10 A treia parte a revenit urmașilor lui Zabulon, potrivit clanurilor lor. Hotarul moștenirii lor se întindea până la Sarid,

11 mergea spre apus către Marala, atingând Dabeșet și uedul care este în fața Iokneamului.

12 Din Sarid se întorcea spre răsărit, spre răsăritul soarelui, până la hotarul Chislot-Taborului, ieșind la Dabrat și urcând spre Iafia.

13 De aici, traversa spre răsărit către Gat-Hefer și Et-Kațin, ieșea la Rimon și se întorcea către Nea,

14 după care se întorcea spre nord, către Hanaton, mergând apoi până la valea Iftahel.

15 Cuprindea douăsprezece cetăți cu satele dimprejur, printre care erau: Katat, Nahalal, Şimron, Idala și Betleem.

16 Aceasta era moștenirea urmașilor lui Zabulon, potrivit clanurilor lor și acestea erau cetățile lor cu satele dimprejur.

Teritoriul moștenit de Isahar

17 A patra parte a revenit urmașilor lui Isahar, potrivit clanurilor lor.

18 Teritoriul lor cuprindea: Izreel, Chesulot, Şunem,

19 Hafarayim, Şion, Anaharat,

20 Rabit, Chișion, Ebeț,

21 Remet, En-Ganim, En-Hada și Bet-Pațet.

22 Hotarul atinge apoi Taborul, Şahațuma și Bet-Şemeş, ieșind la Iordan. În total erau șaisprezece cetăți cu satele dimprejurul lor.

23 Aceasta era moștenirea seminției urmașilor lui Isahar, potrivit clanurilor lor, ținând cont de cetățile și satele dimprejurul acestora.

Teritoriul moștenit de Așer

24 A cincea parte a revenit seminției urmașilor lui Așer, potrivit clanurilor lor.

25 Teritoriul lor trecea prin Helkat, Hali, Beten, Acaşaf,

26 Ala-Melek, Amad şi Mişal. La apus atingea Carmelul şi Şihor-Libnatul,

27 iar la răsărit se întorcea către Bet-Dagon, atingea Zabulon şi valea Iftahel la nord de Bet-Emek şi Neiel, ieşind în stânga, spre Cabul,

28 Abdon, Rehob, Hamon şi Kana, până la Sidonul cel Mare.

29 Se întorcea apoi către Rama până la fortăreaţa Tirului şi către Hosa, după care atingea ţărmlul mării în regiunea Aczib.

30 Mai cuprindea şi Uma, Afek şi Rehob – în total douăzeci şi două de cetăţi cu satele dimprejurul lor.

31 Cetăţile acestea împreună cu satele dimprejurul lor erau moştenirea seminţiei urmaşilor lui Aşer, potrivit clanurilor lor.

Teritoriul moştenit de Neftali

32 A şasea parte a revenit urmaşilor lui Neftali, potrivit clanurilor lor.

33 Hotarul lor pornea de la Helef şi de la stejarul din Ţaananim, trecea pe la Adami-Necheb şi Iabneel până la Lakum şi ieşea la Iordan,

34 după care se întorcea spre apus prin Aznot-Tabor. De aici continua către Hukok, atingea teritoriul lui Zabulon în sud, pe cel al lui Aşer la apus, iar Iordanul la răsărit.

35 Cetăţile fortificate erau: Ţidim, Ţer, Hamat, Rakat, Chineret,

36 Adama, Rama, Haţor,

37 Kedeş, Edrei, En-Haţor,

38 Iron, Migdal-El, Horem, Bet-Anat şi Bet-Şemeş – nouăsprezece cetăţi cu satele dimprejurul lor.

39 Cetăţile acestea împreună cu satele dimprejurul lor erau moştenirea seminţiei urmaşilor lui Neftali, potrivit clanurilor lor.

Teritoriul moştenit de Dan

40 A şaptea parte a revenit seminţiei urmaşilor lui Dan, potrivit clanurilor lor.

41 Hotarul moştenirii lor cuprindea: Ţora, Eştaol, Ir-Şemeş,

42 Şaalabin, Aialon, Itla,

43 Elon, Timnata, Ekron,

44 Elteche, Ghibeton, Baalat,

45 Iehud, Bene-Berak, Gat-Rimon,

46 Me-Iarkon şi Rakon la hotarul cu Iafo.

47 Teritoriul daniţilor trecea şi dincolo de aceste hotare. Urmaşii lui Dan au pornit să lupte împotriva Leşemului: au atacat cetatea, au capturat-o, au

trecut-o prin ascuţişul sabiei şi au ocupat-o. S-au stabilit în cetate şi au numit-o Dan, după numele strămoşului lor, Dan.

48 Cetăţile acestea împreună cu satele dimprejurul lor erau moştenirea seminţiei urmaşilor lui Dan, potrivit clanurilor lor.

Teritoriul dat spre moştenire lui Iosua

49 După ce au încheiat de împărţit ţara, potrivit hotarelor stabilite, israeliţii i-au dat şi lui Iosua, fiul lui Nun, o moştenire printre ei,

50 aşa cum poruncise DOMNUL. I-au dat cetatea pe care el o cerea, adică Timnat-Serah, în regiunea muntoasă a lui Efraim. Iosua a zidit cetatea din nou şi a locuit în ea.

51 Acestea sunt teritoriile pe care preotul Elazar, Iosua, fiul lui Nun, şi căpeteniile clanurilor din seminţiile lui Israel le-au dat ca moştenire, prin tragere la sorţi, la Şilo, în prezenţa DOMNULUI, la intrarea Cortului Întâlnirii. Şi astfel ei au încheiat împărţirea ţării.

20 Desemnarea cetăţilor de refugiu

1 Atunci DOMNUL i-a spus lui Iosua:

2 „Spune-le israeliţilor: «Alegeţi-vă cetăţile de refugiu despre care v-am vorbit prin Moise.

3 Ele vor fi un loc de refugiu pentru ucigaşul care va omorî fără voie o persoană (adică din greşeală) şi care va vrea să scape de răzbunătorul sângelui.

4 Când se va refugia într-una dintre aceste cetăţi, să se oprească la intrarea porţii acelei cetăţi şi să le spună celor din sfatul bătrânilor acelei cetăţi ce i s-a întâmplat. Ei să-l primească în cetate şi să-i dea un loc ca să locuiască împreună cu ei.

5 Dacă răzbunătorul sângelui îl va urmări, ei să nu-l dea pe ucigaş în mâinile lui, deoarece el l-a ucis fără voie pe semenul său, fără să-l fi urât mai dinainte.

6 Ucigaşul să rămână în cetatea aceea până se va înfăţişa înaintea adunării ca să fie judecat şi până la moartea marelui preot care va fi în slujbă în acea perioadă. Numai atunci se va putea întoarce din cetatea în care fugise în cetatea şi în casa sa.»“

7 Ei au pus deoparte Kedeşul, în Galileea, în regiunea muntoasă a lui Neftali, Şehemul, în regiunea muntoasă a lui Efraim şi Chiriati-Arba (Hebron), în regiunea muntoasă a lui Iuda;

8 iar de cealaltă parte a Iordanului, la răsărit de Ierihon, au ales Beţerul, în pustie, în podişul seminţiei lui Ruben; Ramotul, în Ghilad, pe

teritoriul seminției lui Gad și Golanul, în Bașan, pe teritoriul seminției lui Manase.

9 Acestea erau cetățile alese pentru toți israeliții și pentru străinii care locuiau în mijlocul lor, pentru ca orice ucigaș care omora fără voie o persoană să poată fugi acolo și să nu fie omorât de răzbunătorul sângelui înainte de a se prezenta în fața adunării.

21 Desemnarea cetăților levitice

1 Căpeteniile clanurilor levitice s-au apropiat de preotul Elazar, de Iosua, fiul lui Nun, și de căpeteniile clanurilor din semințiile israeliților,

2 la Șilo, în Canaan, și le-au vorbit astfel:
„DOMNUL a poruncit prin Moise să ni se dea cetăți de locuit și pășuni pentru animalele noastre.“

3 Atunci israeliții le-au dat leviților, pe teritoriul moștenirii lor, următoarele cetăți cu pășunile din jur, așa cum poruncise Domnul.

4 O parte a ieșit la sorți pentru clanurile chehatiților; acestor leviți, care erau urmașii preotului Aaron, li s-au dat treisprezece cetăți pe teritoriul semințiilor lui Iuda, a lui Simeon și a lui Beniamin.

5 Celorlalți urmași ai lui Chehat li s-au dat zece cetăți pe teritoriul clanurilor din seminția lui Efraim, din seminția lui Dan și din jumătatea seminției lui Manase.

6 Urmașilor lui Gherșon li s-au dat treisprezece cetăți pe teritoriul clanurilor din seminția lui Isahar, din seminția lui Așer, din seminția lui Neftali și din jumătatea seminției lui Manase, care ocupa Bașanul.

7 Urmașilor lui Merari li s-au dat douăsprezece cetăți pe teritoriul clanurilor din seminția lui Ruben, din seminția lui Gad și din seminția lui Zabulon.

8 Israelii au dat astfel leviților cetățile acestea cu pășunile din jur, așa cum poruncise DOMNUL prin Moise.

9 Pe teritoriul seminției urmașilor lui Iuda și al seminției urmașilor lui Simeon au dat următoarele cetăți menționate pe nume,

10 cetăți care au revenit urmașilor lui Aaron din clanurile chehatiților (urmașii lui Levi), căci ei au ieșit primii la sorți:

11 le-au dat Chiriati-Arba (Hebron) – Arba fusese tatăl lui Anac – cu pășunile din jur, în regiunea muntoasă a lui Iuda;

12 însă câmpia cetății și satele dimprejurul ei i-au fost date ca moștenire, lui Caleb, fiul lui Iefune.

13 Au dat deci Hebronul urmașilor preotului Aaron, ca cetate de refugiu pentru ucigași, cu pășunile din jur, precum și Libna cu pășunile din jur,

14 Iatir cu pășunile din jur, Eștemoa cu pășunile din jur,

15 Holon cu pășunile din jur, Debir cu pășunile din jur,

16 Ayin cu pășunile din jur, Iuta cu pășunile din jur și Bet-Șemeș cu pășunile din jur – nouă cetăți pe teritoriul acestor două seminții;

17 pe teritoriul seminției lui Beniamin le-au dat: Ghivon cu pășunile din jur, Gheva cu pășunile din jur,

18 Anatot cu pășunile din jur și Almon cu pășunile din jur – patru cetăți.

19 Toate cetățile preoților, urmașii lui Aaron, cu pășunile din jurul lor erau în număr de treisprezece.

20 Celorlalți leviți care au mai rămas din clanurile urmașilor lui Chehat, li s-au dat cetăți pe teritoriul seminției lui Efraim:

21 le-au dat Șehem, cetatea de refugiu pentru ucigași, cu pășunile din jur, în regiunea muntoasă a lui Efraim, Ghezer cu pășunile din jur,

22 Chibțayim cu pășunile din jur și Bet-Horon cu pășunile din jur – patru cetăți;

23 pe teritoriul seminției lui Dan le-au dat: Elteke cu pășunile din jur, Ghibeton cu pășunile din jur,

24 Aialon cu pășunile din jur și Gat-Rimon cu pășunile din jur – patru cetăți;

25 pe teritoriul jumătății seminției lui Manase le-au dat: Taanah cu pășunile din jur și Ibleam cu pășunile din jur – două cetăți.

26 Toate cetățile date clanurilor care au rămas din urmașii lui Chehat, cu pășunile din jur, erau în număr de zece.

27 Gherșoniților, unul din clanurile leviților, le-au fost date, pe teritoriul jumătății seminției lui Manase, următoarele: Golan, cetatea de refugiu pentru ucigași, care era în Bașan, cu pășunile din jur și Aștarot, cu pășunile din jur – două cetăți;

28 pe teritoriul seminției lui Isahar le-au dat: Kișion cu pășunile din jur, Dabrat cu pășunile din jur,

29 Iarmut cu pășunile din jur și En-Ganim cu pășunile din jur – patru cetăți;

30 pe teritoriul seminției lui Așer le-au dat: Mișal cu pășunile din jur, Abdon cu pășunile din jur,

31 Helkat cu pășunile din jur și Rehob cu pășunile din jur – patru cetăți;

32 pe teritoriul seminției lui Neftali le-au dat: Kedeș, cetatea de refugiu pentru ucigași, care era în Galileea, cu pășunile din jur, Hamot-Dor cu pășunile din jur și Kartan cu pășunile din jur – trei cetăți.

33 Toate cetățile clanurilor gherșoniților erau în număr de treisprezece, fiecare cetate cu pășunile din jur.

34 Celorlalti leviți care au mai rămas din clanurile urmașilor lui Merari, le-au fost date următoarele: pe teritoriul seminției lui Zabulon le-au dat: Iokneam cu pășunile din jur, Karta cu pășunile din jur,

35 Dimna cu pășunile din jur și Nahalal cu pășunile din jur – patru cetăți;

36 pe teritoriul seminției lui Ruben le-au dat: Bețer cu pășunile din jur, Iahaț cu pășunile din jur,

37 Chedemot cu pășunile din jur și Mefaat cu pășunile din jur – patru cetăți;

38 pe teritoriul seminției lui Gad le-au dat: Ramot, cetatea de refugiu pentru ucigași, care era în Ghilad, cu pășunile din jur, Mahanayim cu pășunile din jur,

39 Heșbon cu pășunile din jur și Iazer cu pășunile din jur – în total patru cetăți.

40 Toate cetățile date clanurilor urmașilor lui Merari, adică clanurilor leviților care mai rămăseseră, erau în număr de douăsprezece.

41 Toate cetățile leviților care erau pe teritoriul israeliților, împreună cu pășunile din jur, erau în număr de patruzeci și opt.

42 Fiecare din aceste cetăți își avea pășunile ei de jur împrejur; așa era fiecare dintre aceste cetăți.

Împlinirea promisiunilor

43 DOMNUL a dat astfel lui Israel toată țara pe care a jurat părinților lor că le-o va da, iar ei au luat-o în stăpânire și au locuit în ea.

44 DOMNUL le-a dat odihnă din toate părțile, așa cum jurase părinților lor. Nimeni nu le-a putut sta împotriva. DOMNUL i-a dat pe toți dușmanii în mâna lor.

45 Nu a rămas neîmplinit nici unul din lucrurile bune pe care DOMNUL le-a promis casei lui Israel. Toate s-au împlinit.

22 Lăsarea la vatră a semințiilor transiordaniene

1 Atunci Iosua i-a chemat pe rubeniți, pe gadiți și pe jumătate din seminția lui Manase

2 și le-a spus: „Voi ați păzit tot ceea ce v-a poruncit Moise, robul DOMNULUI, și ați ascultat de mine în tot ceea ce v-am poruncit.

3 Nu i-ați părăsit pe cei din poporul vostru în toată această perioadă îndelungată, până în ziua de azi, ci ați păzit cu grijă porunca DOMNULUI, Dumnezeul vostru.

4 Și acum, fiindcă DOMNUL, Dumnezeul vostru, le-a dat odihnă fraților voștri, așa cum le-a promis, întoarceți-vă și porniți spre corturile voastre, în teritoriul pe care-l stăpâniți și pe care vi l-a dat Moise, robul DOMNULUI, dincolo de Iordan.

5 Aveți însă foarte mare grijă să împliniți poruncile și Legea pe care v-a dat-o Moise, robul DOMNULUI: să-L iubiți pe DOMNUL, Dumnezeul vostru, să umblați în toate căile Lui, să ascultați de poruncile Lui, să vă alipiți de El și să-L slujiți din toată inima voastră și din tot sufletul vostru.“

6 Apoi Iosua i-a binecuvântat și i-a trimis înapoi, iar ei au pornit către corturile lor.

7 Unei jumătăți din seminția lui Manase, Moise îi dăduse moștenirea în Bașan, iar celeilalte jumătăți Iosua îi dăduse moștenirea lângă frații lor, în partea de apus a Iordanului. Când Iosua i-a trimis la corturile lor, el i-a binecuvântat

8 și le-a spus: „Întoarceți-vă la corturile voastre cu mulțimea bogățiilor voastre – cu nenumăratele cirezi de vite, cu argintul, cu aurul, cu bronzul, cu fierul și cu îmbrăcămintea voastră numeroasă – și împărțiți apoi și cu ceilalți frați ai voștri prada luată de la dușmani!“

Altarul mărturiei de la Ghelilot

9 Atunci rubeniții, gadiții și jumătate din seminția lui Manase s-au despărțit de israeliți la Șilo, în Canaan, și au pornit către Ghilad, spre teritoriul pe care l-au primit ca moștenire potrivit celor spuse de DOMNUL prin Moise.

10 Când au ajuns la Ghelilot, lângă Iordan, pe malul canaanit, rubeniții, gadiții și jumătate din seminția lui Manase au zidit un altar pe malul Iordanului, un altar de o mărime impresionantă.

11 Israelii au auzit că rubeniții, gadiții și jumătate din seminția lui Manase au zidit un altar la marginea Canaanului, la Ghelilot, lângă Iordan, pe teritoriul israelit.

12 Când au auzit israeliții lucrul acesta, întreaga adunare s-a adunat la Șilo ca să pornească la luptă împotriva lor.

13 Atunci israeliții l-au trimis la rubeniți, la gadiți și la jumătatea seminției lui Manase, în Ghilad, pe Fineas, fiul preotului Elazar,

14 împreună cu zece conducători, câte un conducător de clan din fiecare seminție a lui Israel, toți fiind conducători în familiile lor, între miile lui Israel.

15 Ei au venit la rubeniți, la gadiți și la jumătatea seminției lui Manase, în Ghilad și le-au spus astfel:

16 „Așa vorbește adunarea DOMNULUI: «Ce înseamnă această nelegiuire pe care ați săvârșit-o față de Dumnezeu lui Israel și de ce v-ați abătut în această zi de la DOMNUL, zidindu-vă un altar pentru a vă răzvrăți astăzi împotriva DOMNULUI?»

17 A fost oare prea neînsemnată nelegiuirea lui Peor, de care nu am reușit să ne curățim nici până astăzi, chiar dacă adunarea DOMNULUI a fost lovită cu urgie?

18 Iar voi vă abateți astăzi de la DOMNUL!? Dacă voi vă răzvrățiți astăzi împotriva DOMNULUI, mâine El se va mânia pe întreaga adunare a lui Israel.

19 Dacă țara pe care ați primit-o ca moștenire este necurată, atunci traversați în țara care este moștenirea DOMNULUI, acolo unde este așezat Cortul DOMNULUI și luați-vă moștenirea printre noi, dar nu vă răzvrățiți împotriva DOMNULUI sau împotriva noastră, zidindu-vă un altar, altul decât altarul DOMNULUI, Dumnezeu nostru.

20 Când Acan, fiul lui Zerah a săvârșit o nelegiuire cu privire la ceea ce trebuia nimicit, oare mânia nu s-a revărsat asupra întregii adunări a lui Israel? Iar el nu a fost singurul care a murit în urma nelegiurii lui.»“

21 Rubeniții, gadiții și jumătate din seminția lui Manase au răspuns astfel conducătorilor peste miile lui Israel.

22 „DOMNUL, Dumnezeu cel Atotputernic, chiar DOMNUL, Dumnezeu cel Atotputernic, știe și Israel însuși să știe lucrul acesta: dacă este răzvrătire sau nelegiuire în noi față de DOMNUL, să nu ne cruți astăzi!

23 Dacă ne-am zidit un altar ca să ne abatem de la DOMNUL și ca să aducem pe el arderi de tot și daruri de mâncare sau ca să aducem jertfe de pace, atunci DOMNUL să ne ceară socoteală!

24 Dimpotrivă, am făcut lucrul acesta fiindcă ne-am temut că într-o zi urmașii voștri s-ar putea să le zică

urmașilor noștri: «Ce legătură este între voi și DOMNUL, Dumnezeul lui Israel?»

25 DOMNUL a pus Iordanul ca hotar între noi și voi, urmași ai lui Ruben și ai lui Gad. Voi nu aveți nici o legătură cu moștenirea DOMNULUI!» Așa că urmașii voștri i-ar putea face pe urmașii noștri să nu se mai teamă de DOMNUL.

26 De aceea ne-am hotărât să ne zidim un altar, nu pentru arderi de tot sau jertfe,

27 ci ca să fie o mărturie între noi și voi, pe de o parte, și între urmașii noștri și urmașii voștri, pe de altă parte, căci dorim să slujim înaintea feței DOMNULUI prin arderile de tot, prin darurile de mâncare și prin jertfele de pace. Așadar, urmașii voștri nu le vor putea spune urmașilor noștri: «Voi nu aveți parte de DOMNUL!»

28 Dacă vreodată ne vor vorbi astfel nouă sau urmașilor noștri, ne-am gândit să le răspundem astfel: «Priviți acest altar al DOMNULUI pe care l-au zidit strămoșii noștri, nu pentru a aduce arderi de tot și jertfe, ci pentru a fi o mărturie între noi și voi.»

29 Departe de noi gândul să ne răzvrătim împotriva DOMNULUI și să ne abatem astăzi de la Domnul, zidindu-ne un altar pentru arderi de tot, daruri de mâncare sau jertfe, altul decât altarul DOMNULUI, Dumnezeu nostru, care este înaintea Cortului Său!“

30 Când preotul Fineas, conducătorii adunării și căpeteniile miilor lui Israel, au auzit cuvintele pe care le-au rostit urmașii lui Ruben, urmașii lui Gad și urmașii lui Manase, au fost mulțumiți.

31 Preotul Fineas, fiul lui Elazar, le-a răspuns astfel urmașilor lui Ruben, urmașilor lui Gad și urmașilor lui Manase: „Știm astăzi că DOMNUL este în mijlocul nostru, fiindcă nu ați săvârșit nelegiuirea aceasta împotriva DOMNULUI și i-ați salvat astfel pe israeliți din mâna DOMNULUI!“

32 Apoi preotul Fineas, fiul lui Elazar, și conducătorii i-au părăsit pe rubeniți și pe gadiți în Ghilad și s-au întors la israeliți, în țara Canaanului, istorisindu-le cele întâmplate.

33 Israeliții au fost mulțumiți de ceea ce au auzit, așa că au binecuvântat pe Dumnezeu și n-au mai pornit la război ca să pustiască teritoriul locuit de rubeniți și de gadiți.

34 Rubeniții și gadiții au numit altarul Ed, zicând: „Altarul este o mărturie între noi că DOMNUL este Dumnezeu.“

23 *Iosua îl îndeamnă pe Israel să fie credincios DOMNULUI*

1 Trecuse o lungă perioadă de timp de când DOMNUL dăduse odihnă lui Israel din partea tuturor dușmanilor care-l înconjurau, iar Iosua era bătrân și înaintat în vârstă.

2 Atunci Iosua a convocat întregul Israel, bătrânii, conducătorii, judecătorii și căpeteniile lui și le-a spus astfel: „Eu sunt bătrân acum și înaintat în vârstă;

3 voi ați văzut ce a făcut DOMNUL, Dumnezeul vostru, tuturor acestor neamuri, de dragul vostru, fiindcă Însuși DOMNUL, Dumnezeul vostru, a luptat pentru voi.

4 Semințiilor voastre le-am dat ca moștenire toate teritoriile acestor neamuri care au mai rămas, începând de la Iordan, toate neamurile pe care le-am nimicit, până la Marea cea Mare, în partea de apus.

5 Însuși DOMNUL, Dumnezeul vostru, le va izgoni dinaintea voastră. El le va îndepărta dinaintea voastră, iar voi le veți lua țara în stăpânire, așa cum v-a promis DOMNUL, Dumnezeul vostru.

6 Puneți-vă toată puterea ca să păziți și să împliniți toate cele scrise în Cartea Legii lui Moise, fără să vă abateți nici la stânga, nici la dreapta.

7 Nu vă întovărășiți cu neamurile acestea, care au rămas printre voi! Nu chemați numelor zeilor lor și nu jurați pe numele lor! Nu le slujiți și nu vă închinați înaintea lor,

8 ci rămâneți alipiți de DOMNUL, Dumnezeul vostru, așa cum ați făcut până în ziua aceasta.

9 DOMNUL a izgonit dinaintea voastră neamuri mari și puternice, astfel că nimeni nu a putut să vă stea împotriva până în ziua aceasta.

10 Un singur om dintre voi punea pe fugă o mie de dușmani, fiindcă Însuși DOMNUL, Dumnezeul vostru, lupta pentru voi, așa cum vă promisese.

11 Vegheați deci cu luare-aminte asupra sufletelor voastre, ca să-L iubiți pe DOMNUL, Dumnezeul vostru,

12 căci dacă vă veți abate și vă veți alipi de rămășița acestor neamuri, care au rămas printre voi, dacă vă veți uni cu ele prin căsătorii și veți intra la ele și ele la voi,

13 să știți că DOMNUL, Dumnezeul vostru, nu va mai izgoni aceste neamuri dinaintea voastră. Ele vă vor fi atunci o cursă și un laț, vor fi ca un bici pe spatele vostru și ca niște spini în ochii voștri, până

veți pieri din această țară bună, pe care v-a dat-o DOMNUL, Dumnezeul vostru.

14 Iată că se apropie vremea ca eu mă duc pe calea pe care merge tot ce este pământesc. Recunoașteți din toată inima și din tot sufletul vostru că nu a rămas neîmplinită nici una din promisiunile bune pe care vi le-a făcut DOMNUL, Dumnezeul vostru.

Toate s-au împlinit și nu a rămas neîmplinită nici măcar una.

15 Însă așa cum DOMNUL, Dumnezeul vostru, a împlinit toate promisiunile bune pe care vi le-a făcut, tot așa DOMNUL va aduce asupra voastră toate lucrurile rele despre care ați fost avertizați, până când veți fi nimicți din țara aceasta bună, pe care v-a dat-o DOMNUL, Dumnezeul vostru.

16 Dacă veți călca legământul DOMNULUI, Dumnezeul vostru, pe care El vi l-a poruncit și veți începe să slujiți altor dumnezei și să vă închinați înaintea lor, atunci DOMNUL se va aprinde de mânie împotriva voastră și veți pieri repede din țara cea bună, pe care v-a dat-o.“

24 *Reînnoirea legământului la Șehem*

1 Iosua a adunat toate semințiile lui Israel la Șehem și a convocat sfatul bătrânilor lui Israel, conducătorii, judecătorii și căpeteniile, iar aceștia s-au înfățișat înaintea DOMNULUI.

2 Atunci Iosua a zis întregului popor: – Așa vorbește DOMNUL, Dumnezeul lui Israel: „În vechime, strămoșii voștri, adică Terah, tatăl lui Avraam și al lui Nahor, locuiau de cealaltă parte a râului și se închinau altor dumnezei.

3 Eu l-am luat pe strămoșul vostru Avraam de dincolo de râu, l-am dus prin toată țara Canaanului și i-am dat foarte mulți urmași: i-am dat pe Isaac,

4 iar lui Isaac i-am dat pe Iacov și pe Esau. Lui Esau i-am dat în stăpânire regiunea muntoasă a Seirului, iar Iacov împreună cu fiii lui s-au dus în Egipt.

5 Apoi i-am trimis pe Moise și pe Aaron și am lovit Egiptul prin ceea ce am făcut în mijlocul lui, după care v-am scos afară.

6 După ce i-am scos pe părinții voștri din Egipt, ați pornit către mare, iar egiptenii i-au urmărit pe părinții voștri cu care de luptă și călăreți, până la Marea Roșie.

7 Atunci ei au strigat către DOMNUL, iar El a așezat întuneric între ei și egipteni, după care a adus apele mării peste ei și i-a acoperit. Ați văzut cu

ochii voștri ce le-am făcut egiptenilor. Apoi ați locuit în pustie o lungă perioadă de timp.

8 V-am dus prin regiunea amoriților care locuiau la răsărit de Iordan. Aceștia au luptat împotriva voastră, însă Eu i-am dat în mâinile voastre și i-am nimic dinaintea voastră, iar voi le-ați ocupat țara.

9 Balak, fiul lui Țipor, regele Moabului, s-a pregătit să lupte împotriva lui Israel și l-a chemat pe Balaam, fiul lui Beor, ca să vă blesteme,

10 dar Eu nu am vrut să-l ascult pe Balaam și, prin urmare, el v-a binecuvântat. Și astfel v-am scăpat din mâinile lui.

11 Apoi ați traversat Iordanul și ați pornit către Ierihon. Au luptat împotriva voastră atât locuitorii Ierihonului, cât și amoriții, periziții, cananiții, hitiții, ghirgasiții, hiviții și iebusiții, însă Eu i-am dat în mâinile voastre.

12 Am trimis înaintea voastră viespi care i-au izgonit pe aceștia dinaintea voastră ca și pe cei doi regi amoriți; ei nu au fost izgoniți prin sabia sau prin arcul vostru.

13 V-am dat astfel o țară pe care nu voi ați lucrat-o, cetăți pe care nu voi le-ați zidit, dar în care locuiți și vii și măslini pe care nu voi i-ați plantat, dar din care mâncați!“

14 Și acum, temeți-vă de DOMNUL și slujiți-I cu integritate și cu credincioșie! Îndepărtați zeii căroro le-au slujit strămoșii voștri dincolo de râu și în Egipt și slujiți DOMNULUI!

15 Iar dacă nu doriți să slujiți DOMNULUI, atunci alegeți astăzi cui vreți să slujiți: fie zeilor căroro le slujeau strămoșii voștri dincolo de râu, fie zeilor amoriților în a căror țară locuiți! Cât despre mine, eu și familia mea Îi vom sluji DOMNULUI!

16 – Departe de noi gândul să-L părăsim pe DOMNUL și să slujim altor dumnezei! a răspuns poporul.

17 DOMNUL, Dumnezeul nostru, este Cel Care ne-a scos pe noi și pe părinții noștri din țara Egiptului, din casa robiei și a înfăptuit înaintea noastră aceste minuni mari. El ne-a păzit de-a lungul întregului drum pe care l-am străbătut și printre toate neamurile pe unde am călătorit.

18 DOMNUL a izgonit dinaintea noastră toate neamurile, precum și pe amoriții care locuiau în țară. Noi vom sluji în continuare DOMNULUI, căci El este Dumnezeul nostru!

19 Iosua i-a zis poporului: – Voi nu veți fi în stare să-I slujiți DOMNULUI, fiindcă El este un

Dumnezeu sfânt, un Dumnezeu gelos! El nu vă va ierta răzvrătirile și păcatele.

20 Căci dacă Îl veți părăsi pe DOMNUL și veți sluji dumnezeilor străini, El se va întoarce și vă va face rău nimicindu-vă, după ce v-a făcut bine!

21 Poporul i-a răspuns lui Iosua: – Nu, ci noi vom sluji DOMNULUI!

22 Iosua le-a spus: – Voi sunteți martori împotriva voastră înșivă că ați ales să slujiți DOMNULUI! – Suntem martori! i-au răspuns ei.

23 – Atunci îndepărtați idolii care încă se mai găsesc în mijlocul vostru și întoarceți-vă inima spre DOMNUL, Dumnezeul lui Israel.

24 Și poporul i-a zis lui Iosua: – Vom sluji DOMNULUI, Dumnezeul nostru, și vom asculta de glasul Lui!

25 În acea zi, Iosua a încheiat un legământ cu poporul la Șehem și i-a dat porunci și legi.

26 Iosua a scris cuvintele acestea în Cartea Legii lui Dumnezeu. Apoi a luat o piatră mare și a așezat-o acolo, sub stejarul aflat pe locul sfânt al DOMNULUI.

27 Și Iosua a zis întregului popor: – Piatra aceasta va fi un martor împotriva noastră, căci ea a auzit toate cuvintele pe care ni le-a spus DOMNUL. Ea va fi un martor împotriva voastră în cazul în care Îl veți înșela pe Dumnezeul vostru.

28 Apoi Iosua a trimis poporul înapoi, pe fiecare la moștenirea lui.

Funeraliile lui Iosua și ale lui Elazar

29 După toate acestea, Iosua, fiul lui Nun, robul DOMNULUI, a murit fiind în vârstă de o sută zece ani.

30 L-au înmormântat pe teritoriul moștenirii lui, la Timnat-Serah, care era în regiunea muntoasă a lui Efraim, în partea de nord a muntelui Gaaș.

31 Israel a slujit DOMNULUI cât timp a trăit Iosua și bătrânii de după Iosua, care cunoscuseră toate lucrările pe care le făcuse DOMNUL pentru Israel.

32 Oasele lui Iosif, pe care israeliții le aduseseră din Egipt, au fost îngropate la Șehem, pe terenul cumpărat de Iacov de la hamoriți – Hamor era tatăl lui Șehem – pentru o sută de chesita și care era moștenirea urmașilor lui Iosif.

33 Elazar, fiul lui Aaron, a murit și el și a fost înmormântat la Ghiva, care fusese dată fiului său, Fineas, în regiunea muntoasă a lui Efraim.

JUDECĂTORII

1 *Neascultarea semințiilor lui Israel*

1 După moartea lui Iosua israeliții L-au întrebat pe Domnul: – Care dintre noi să pornească primul împotriva canaaniților ca să se lupte cu ei?

2 – Iuda să pornească, le-a răspuns Domnul. Iată că am dat țara în mâna lui!

3 Cei din seminția lui Iuda le-au zis fraților lor din seminția lui Simeon: – Veniți cu noi pe teritoriul care ne-a fost dat, ca să ne luptăm împotriva canaaniților, după care vom merge și noi cu voi pe teritoriul vostru! Și simeoniții s-au dus cu ei.

4 Astfel, cei din seminția lui Iuda au pornit la luptă și Domnul i-a dat pe canaaniți și pe periziți în mâinile lor; au ucis la Bezek zece mii de oameni.

5 Acolo l-au găsit pe Adoni-Bezek, s-au luptat împotriva lui și i-au învins pe canaaniți și pe periziți.

6 Adoni-Bezek a reușit să scape, dar ei l-au urmărit, l-au prins și i-au tăiat degetele mari de la mâini și de la picioare.

7 Atunci Adoni-Bezek a zis: „Șaptezeci de regi cu degetele cele mari de la mâini și de la picioare tăiate, au fost folosiți să adune firimituri de sub masa mea! După cum am făcut eu, tot așa mi-a răsplătit și mie Dumnezeu!” L-au dus la Ierusalim și a murit acolo.

8 Cei din seminția lui Iuda au luat cu asalt Ierusalimul și l-au cucerit; l-au trecut prin ascuțișul sabiei și au dat foc cetății.

9 După aceea cei din seminția lui Iuda s-au dus să lupte împotriva canaaniților care locuiau în regiunea muntoasă din partea de răsărit a țării și în câmpie.

10 Mai întâi au pornit împotriva canaaniților care locuiau la Hebron (numele Hebronului era atunci Chiriati-Arba). Acolo i-au învins pe Șeșai, pe Ahiman și pe Talmai.

11 De acolo au pornit împotriva locuitorilor Debirului (înainte Debirul purta numele de Chiriati-Sefer).

12 Caleb a zis: „Aceluia care va ataca și va cuceri Chiriati-Seferul îi voi da de soție pe fiica mea Acsa!”

13 Otniel, fiul lui Chenaz, fratele mai mic al lui Caleb, a cucerit cetatea, iar Caleb i-a dat-o de soție pe fiica lui, Acsa.

14 Odată, venind la Otniel, Acsa l-a îndemnat să-i ceară tatălui ei un teren. Când ea s-a dat jos de pe măgar, Caleb a întrebat-o: – Ce dorești?

15 – Dă-mi o binecuvântare adevărată, i-a răspuns ea, căci mi-ai dat un teritoriu în Neghev! Dăruiește-mi și izvoare de ape! Și astfel Caleb i-a dat izvoarele de sus și izvoarele de jos.

16 Urmașii chenitului care îi era socru lui Moise au plecat din Cetatea Palmierilor împreună cu cei din seminția lui Iuda, înspre pustia lui Iuda, care este la sud de Arad. Au călătorit și au rămas împreună cu poporul.

17 Apoi cei din seminția lui Iuda s-au dus împreună cu simeoniții și i-au atacat pe canaaniții care locuiau la Țefat. Au distrus toată cetatea și apoi au numit-o Horma.

18 De asemenea, Iuda a cucerit Gaza cu teritoriul ei, Așchelon cu teritoriul ei și Ekron cu teritoriul ei.

19 Domnul a fost cu Iuda și Iuda a luat în stăpânire regiunea muntoasă, dar nu i-a putut izgoni pe locuitorii din câmpie pentru că aveau care de fier.

20 Au dat lui Caleb cetatea Hebron, așa cum spusese Moise și el i-a izgonit de acolo pe cei trei fii ai lui Anac.

21 Beniamiții nu i-au izgonit pe iebusiții care locuiau în Ierusalim și astfel iebusiții au locuit în Ierusalim până în ziua de azi.

22 Cei din casa lui Iosif au înaintat împotriva Betelului și Domnul a fost cu ei.

23 Cei din casa lui Iosif au iscodit Betelul (numele cetății era cândva Luz).

24 Iscoadele au văzut un om ieșit afară din cetate și i-au zis: „Arată-ne intrarea în cetate și îți vom arăta îndurare!”

25 După ce le-a arătat intrarea în cetate, ei au trecut-o prin ascuțișul sabiei, însă pe omul acela împreună cu tot clanul lui l-au lăsat să plece.

26 Omul acela a ajuns pe teritoriul hitiților și a zidit o cetate pe care a numit-o Luz, nume care i-a rămas până în ziua de azi.

27 Cei din seminția lui Manase nu i-au izgonit pe locuitorii din Bet-Șan și pe cei din satele dimprejurul ei, nici pe locuitorii din Taanah și pe cei din satele dimprejurul ei, nici pe locuitorii din Dor, Ibleam și Meghido și nici pe cei din satele dimprejurul lor, astfel încât canaaniții au continuat să locuiască în aceste ținuturi.

28 Când Israel a ajuns puternic, el i-a supus pe canaaniți la muncă forțată, dar nu i-a izgonit.

29 Cei din seminția lui Efraim nu i-au izgonit nici ei pe canaaniții care locuiau în Ghezer și astfel, canaaniții au locuit printre ei.

30 Cei din seminția lui Zabulon nu i-au izgonit pe locuitorii din Chitron, nici pe locuitorii din Nahalol și, prin urmare, canaaniții au locuit printre ei, fiind puși la muncă forțată.

31 Cei din seminția lui Așer nu i-au izgonit nici pe locuitorii din Aco, nici pe locuitorii din Sidon, din Ahlab, din Aczib, din Helba, din Afek și din Rehob.

32 Și astfel așeriții au locuit printre canaaniți, locuitorii acelor ținuturi.

33 Cei din seminția lui Neftali nu i-au izgonit nici pe locuitorii din Bet-Șemeș, nici pe locuitorii din Bet-Anat, ci au locuit printre canaaniți, locuitorii acelor ținuturi. Totuși locuitorii din Bet-Șemeș și Bet-Anat au fost puși la muncă forțată.

34 Amoriții i-au respins pe daniți înspre regiunea muntoasă și nu le-au dat voie să coboare la câmpie.

35 Amoriții au continuat să locuiască la muntele Heres, la Aialon și la Șaalbim, dar cei care i-au asuprit au fost bărbații seminției lui Iosif, aceștia punându-i la muncă forțată.

36 Teritoriul amoriților se întindea de la Înălțimea Scorpionului până la Sela și în sus.

2 Sentința dată de Îngerul DOMNULUI

1 Îngerul Domnului S-a suit de la Ghilgal la Bochim și a zis: „Eu v-am scos din Egipt și v-am adus în țara pe care le-am promis-o strămoșilor voștri! Am spus: «Niciodată nu voi rupe legământul Meu cu voi.

2 Iar voi să nu încheiați legământ cu locuitorii acestei țări, ci să le dărâmați altarele!» Voi însă nu ați ascultat de glasul Meu! De ce ați făcut lucrul acesta?

3 Acum vă spun din nou: «Nu-i voi izgoni dinaintea voastră, ci vă vor fi ca niște spini în coaste, iar zeii lor vă vor fi o ispită!»

4 După ce le-a zis israeliților toate aceste cuvinte, aceștia au început să plângă.

5 Au numit locul acela Bochim și au adus acolo jertfe Domnului.

Starea poporului în timpul vieții lui Iosua și după moartea acestuia

6 După ce Iosua a dat drumul poporului, israeliții s-au dus să intre în stăpânirea țării, fiecare după teritoriul primit ca moștenire.

7 Poporul a slujit Domnului cât timp a trăit Iosua și bătrânii de după Iosua, care văzuseră toate lucrările mari pe care le făcuse Domnul pentru Israel.

8 Iosua, fiul lui Nun, robul Domnului, a murit la vârsta de o sută zece ani.

9 L-au înmormântat în teritoriul pe care-l primise ca moștenire, la Timnat-Heres, în regiunea muntoasă a lui Efraim, la nord de muntele Gaaş.

10 Apoi toți cei din generația aceea au fost adăugați la părinții lor, iar după ei s-a ridicat o altă generație care nu-L cunoștea nici pe Domnul și nici lucrările făcute de El pentru Israel.

11 Atunci israeliții au făcut ce este rău în ochii Domnului și au slujit baalilor.

12 L-au părăsit pe Domnul, Dumnezeuul strămoșilor lor, Care-i scosese din țara Egiptului și s-au dus după zei dintre zeii popoarelor care-i înconjurau. S-au închinat înaintea lor și L-au mâniat pe Domnul.

13 Astfel, L-au părăsit pe Domnul și au slujit lui Baal și aștoretelor.

14 Domnul s-a aprins de mânie împotriva lui Israel și i-a dat pe israeliți pe mâna jefuitorilor care i-au prădat și pe mâna dușmanilor din vecinătate, cărora n-au mai fost în stare să li se împotrivescă.

15 Oriunde mergeau, mâna Domnului era împotriva lor ca să le facă rău, așa cum îi avertizase și le jurase El mai demult. Au ajuns astfel într-un mare necaz.

16 Domnul le-a ridicat judecători ca să-i elibereze din mâna jefuitorilor lor.

17 Dar nici de judecătorii lor n-au ascultat, ci s-au prostituat cu zeii, închinându-se înaintea lor. S-au abătut repede de la calea pe care umblaseră strămoșii lor, cei care ascultaseră de poruncile Domnului, și nu au făcut ca și ei.

18 Când Domnul le ridica un judecător, Domnul era cu acel judecător și El îi elibera din mâna dușmanilor lor, astfel că, atâta timp cât trăia judecătorul, ei erau liberi. Domnului I se făcea milă de ei când suspinau înaintea celor ce-i prigoneau și-i asupreau.

19 Dar după ce murea judecătorul, ei se întorceau iarăși la căile lor și se stricau mai mult decât înaintașii lor, ducându-se după alți dumnezei,

slujindu-le și închinându-se înaintea lor; și nu renunțau la faptele și la căile lor rele.

20 Atunci Domnul s-a aprins de mânie împotriva lui Israel și a zis: „Fiindcă poporul acesta a încălcat legământul pe care îl poruncisem strămoșilor lui și nu a ascultat de glasul Meu,

21 nu voi mai continua să izgonesc dinaintea lui pe nici unul din neamurile pe care le-a lăsat Iosua când a murit,

22 pentru ca, prin ele, să-l pun la încercare pe Israel și să văd dacă va păzi Calea Domnului, umblând pe ea așa cum au făcut strămoșii lui!“

23 Prin urmare, Domnul a lăsat acele neamuri, pe care nu le dăduse mai repede în mâna lui Iosua, să rămână la locul lor și nu le-a izgonit.

3 *Neamurile rămase în Canaan*

1 Iată care sunt neamurile pe care le-a lăsat Domnul pentru ca, prin ele, să-i pună la încercare pe israeliți, pe aceia care nu luaseră parte la războaiele din Canaan.

2 În acest fel, cei din generațiile următoare care nu cunoșteau arta războiului au învățat-o.

3 Așadar neamurile acestea erau: filistenii cu cei cinci domnitori ai lor, toți canaanii, sidonienii, hiviții care locuiau în regiunea muntoasă a Libanului, de la muntele Baal-Hermon până la Lebo-Hamat.

4 Ele au fost folosite pentru a-i pune la încercare pe israeliți, căci Domnul voia să vadă dacă vor păzi poruncile pe care le-a încredințat strămoșilor lor prin Moise.

5 Și astfel israeliții au locuit printre canaanii, hitiți, amoriți, periziți, hiviți și iebusiți.

6 Au luat pe fetele lor de soții, au dat pe fetele lor fiilor acestora și au slujit zeilor lor.

Otniel

7 Israeliții au făcut ce este rău în ochii Domnului. L-au uitat pe Domnul, Dumnezeul lor, și au slujit baalilor și așerelor de tot felul.

8 Domnul s-a aprins de mânie împotriva poporului Israel și El i-a vândut în mâna lui Cușan-Rișatayim, regele din Aram-Naharayim. Israeliții i-au slujit lui Cușan-Rișatayim timp de opt ani.

9 Atunci israeliții au strigat către Domnul și Domnul le-a ridicat un salvator, care i-a eliberat: pe Otniel, fiul lui Chenaz, fratele mai mic al lui Caleb.

10 Duhul Domnului a fost peste el și el a judecat Israelul. A pornit la război și Domnul l-a dat în

mâna lui pe Cușan-Rișatayim, regele Aramului. Mâna lui a fost puternică împotriva lui Cușan-Rișatayim.

11 Astfel, în țară a fost pace timp de patruzeci de ani. Apoi Otniel, fiul lui Chenaz, a murit.

Ehud

12 Israeliții au păcătuit din nou împotriva Domnului și de aceea Domnul a întărit stăpânirea lui Eglon, regele Moabului, asupra lor.

13 El i-a chemat pe amoniți și pe amalekiți să i se alăture și împreună au pornit la război. L-a învins pe Israel și a ocupat Cetatea Palmierilor.

14 Astfel, israeliții i-au slujit lui Eglon, regele Moabului, timp de optsprezece ani.

15 Israeliții au strigat din nou către Domnul și Domnul le-a ridicat un alt salvator: pe Ehud, fiul beniamitului Ghera, care era stângaci. Israeliții au trimis tributul prin el, lui Eglon, regele Moabului.

16 Ehud și-a făcut o sabie cu două tăișuri, având o lungime de un cot și a fixat-o sub haină pe coapsa dreaptă.

17 Apoi a sosit cu tributul la Eglon, regele Moabului, care era un bărbat foarte gras.

18 După ce a înmănat tributul, i-a trimis înapoi pe oamenii care-l aduseseră.

19 După aceea, el însuși a făcut cale întoarsă de la idolii de piatră care erau aproape de Ghilgal și i-a zis lui Eglon: – Majestate, am un mesaj numai pentru tine! – Tăcere, a zis regele. Și toți cei ce stăteau în jurul lui au plecat.

20 Ehud s-a apropiat de el; acesta stătea singur în odaia de vară de pe acoperiș. Ehud i-a zis: „Am un mesaj din partea lui Dumnezeu pentru tine!“ Regele s-a ridicat de pe scaun.

21 Ehud și-a întins mâna stângă, a luat sabia de pe coapsa dreaptă și i-a înfipt-o în burtă.

22 Lama a intrat cu mâner cu tot, iar grăsimea s-a strâns în jurul lamei, astfel încât nu i-a mai scos sabia din burtă, iar măruntaiele i-au ieșit afară.

23 Ehud a ieșit prin verandă, a închis după el ușile odăii de pe acoperiș și le-a încuiat.

24 După ce a plecat Ehud, au venit slujitorii regelui, s-au uitat și au observat că ușile odăii de pe acoperiș erau închise. Ei și-au zis: „Cu siguranță că el își acoperă picioarele în odaia de vară!“

25 Și s-au tot învârtit prin preajmă până ce și-au pierdut răbdarea. Când au văzut că nu deschide ușile odăii, au luat cheia, au deschis și l-au găsit pe stăpânul lor zăcând mort pe pământ.

26 În timp ce ei așteptau, Ehud a fugit, a trecut de idolii de piatră și a scăpat în Seira.

27 De îndată ce a ajuns acolo, a sunat din corn prin toată regiunea muntoasă a lui Efraim. Israelii au coborât și ei împreună cu el de pe munte, acesta stând în fruntea lor.

28 El le-a zis: „Urmați-mă, căci Domnul i-a dat în mâinile voastre pe moabiți, dușmanii voștri!“ Ei l-au urmat, au ocupat vadurile Iordanului, care duc spre Moab și n-au lăsat pe nimeni să treacă.

29 Au ucis atunci în jur de zece mii de moabiți, toți bărbați robuști și puternici. Nici un om nu a scăpat.

30 În ziua aceea Moabul a fost umilit de către Israel și astfel în țară a fost pace timp de optzeci de ani.

Șamgar

31 După el a urmat Șamgar, fiul lui Anat. El a ucis șase sute de filistenii cu o țepușă de mânat vite și l-a eliberat astfel pe Israel.

4 *Debora*

1 După ce a murit Ehud, israelii au păcătuit din nou împotriva Domnului

2 și de aceea Domnul i-a dat pe mâna lui Iabin, un rege din Canaan, care domnea în Hațor. Sisera, conducătorul oștirii sale, locuia în Haroșet-Goyim.

3 Israelii au strigat către Domnul, căci Sisera avea nouă sute de care de fier și, de douăzeci de ani, îi asupra puternic.

4 În perioada aceea în Israel judeca o profetesă pe nume Debora, soția lui Lapidot.

5 Ea locuia sub Palmierul Deborei; acesta se afla între Rama și Betel, în regiunea muntoasă a lui Efraim. Israelii se duceau la ea pentru judecată.

6 Ea a trimis să fie chemat Barak, fiul lui Abinoam, din Kedeș, în Neftali și i-a zis: – Domnul, Dumnezeul lui Israel, îți poruncește astfel: „Du-te, îndreaptă-te spre muntele Tabor și ia cu tine zece mii de bărbați din Neftali și din Zabulon!

7 Îl voi atrage pe Sisera, conducătorul oștirii lui Iabin, spre tine, la uedul Chișon, cu toate carele și oștirile lui și-l voi da în mâinile tale!“

8 Barak i-a răspuns: – Dacă vei merge și tu cu mine, atunci voi merge și eu, dar dacă nu vei merge cu mine, nu voi merge nici eu!

9 Ea i-a zis: – De mers voi merge cu tine, dar, în felul acesta, slava nu va fi a ta, căci Domnul îl va da pe Sisera în mâinile unei femei! Apoi Debora a plecat cu Barak la Kedeș.

10 Barak i-a chemat la Kedeș pe cei din Zabulon și din Neftali; zece mii de bărbați mergeau în urma lui, iar Debora l-a însoțit.

11 Chenitul Heber se separase de cheniți, urmașii lui Hobab, socrul lui Moise, și își așezase cortul lângă terebintul din Țaananim, în apropiere de Kedeș.

12 S-a dat de știre lui Sisera că Barak, fiul lui Abinoam, s-a îndreptat spre muntele Tabor.

13 Atunci Sisera și-a pus în mișcare toate cele nouă sute de care de fier și toți oamenii care erau cu el, de la Haroșet-Goyim până la uedul Chișon.

14 Debora i-a zis lui Barak: „Ridică-te, căci aceasta este ziua în care a dat Domnul pe Sisera în mâinile tale! Oare nu a mers Domnul înaintea ta?“ Barak s-a coborât de pe muntele Tabor cu cei zece mii de bărbați după el.

15 Cu ajutorul sabiei, Domnul l-a zdrobit pe Sisera dinaintea lui Barak, cu toate carele și cu toată oștirea lui. Sisera s-a dat jos din car și a fugit pe jos.

16 Barak a urmărit carele și oștirea până la Haroșet-Goyim și toată oștirea lui Sisera a fost nimicită. N-a mai rămas nici unul măcar.

17 Sisera însă a reușit să fugă până la cortul Iaelei, soția chenitului Heber, căci între Iabin, regele Hațorului, și familia chenitului Heber era pace.

18 Iael i-a ieșit în întâmpinare și i-a zis: – Domnia ta, vino și intră în cortul meu, nu-ți fie frică! El a intrat în cort și ea l-a ascuns sub o carpetă.

19 El i-a zis: – Te rog, dă-mi să beau puțină apă căci sunt însetat! Ea a deschis un burduf cu lapte, i-a dat să bea și apoi l-a ascuns din nou.

20 El i-a mai zis: – Stai la intrarea cortului și dacă va veni cumva vreun om să te întrebe: „Este vreun bărbat aici?“, tu să-i răspunzi că nu este nimeni.

21 După aceea, Iael, soția lui Heber, a luat un țaruș de-al cortului, a pus mâna pe un ciocan, a intrat pe ascuns în cort și i-a înfipt lui Sisera țarușul în tâmplă, pironindu-l astfel în pământ. Acesta adormise adânc pentru că era foarte obosit; și astfel el a murit.

22 În timp ce Barak îl urmărea pe Sisera, Iael a ieșit să-l întâmpine și i-a zis: „Vino ca să ți-l arăt pe omul pe care îl cauți!“ A intrat la ea și l-a văzut pe Sisera zăcând mort, cu țarușul înfipt în tâmplă.

23 În ziua aceea Dumnezeu l-a umilit înaintea israeliților pe Iabin, regele din Canaan.

24 Și mâna israeliților a fost din ce în ce mai puternică împotriva lui Iabin, regele din Canaan, până când l-au nimicit.

5 Cântarea Deborei

1 În ziua aceea Debora și Barak, fiul lui Abinoam, au cântat această cântare:

2 „Când căpeteniile s-au pus în fruntea lui Israel, poporul s-a arătat gata de luptă! Binecuvântați pe Domnul!

3 Ascultați, regi! Luați aminte, domnitori! Eu, da eu, voi cânta Domnului, voi cânta spre lauda Domnului, Dumnezeu lui Israel:

4 Doamne, când ai ieșit din Seir, când ai mășăluit din ținutul Edomului, pământul s-a cutremurat, cerurile s-au clătinat și norii au turnat ape!

5 Munții s-au zdruncinat înaintea Domnului, Sinaiul acesta s-a clătinat în fața Domnului!

6 Pe vremea lui Șamgar, fiul lui Anat, și pe vremea Iaelei, drumurile erau părăsite, și drumeții călătoreau pe căi ocolite!

7 Încetase viața din satele lui Israel, se sfârșise, până când m-am ridicat eu, Debora, m-am ridicat ca o mamă în Israel!

8 Când Israel și-a ales alți dumnezei, războiul a fost la porți, dar nu se vedea nici scut și nici sulită la patruzeci de mii în Israel!

9 Inima mea este alături de căpeteniile lui Israel, care s-au arătat gata de luptă în popor! Binecuvântați pe Domnul!

10 Voi, care încălecați pe măgărițe sure, voi, care stați pe covoare, voi, care umblați pe drum, ascultați! Ascultați!

11 vocea cântăreților de lângă izvoare, acolo ei pomenesc isprăvile Domnului, isprăvile vitejilor Lui în Israel! Atunci poporul Domnului s-a coborât la porți.

12 Trezește-te, trezește-te, Debora! Trezește-te, trezește-te și cântă o cântare! Ridică-te, Barak, fiu al lui Abinoam, du-ți în captivitate prizonierii!

13 Atunci, cei ce au rămas s-au dus la nobili, poporul Domnului a venit la mine cu cei tari.

14 Unii au venit din Efraim – din locul unde odinioară trăia Amalek; te urma Benjamin cu locuitorii lui; din Machir s-au coborât conducătorii și din Zabulon, cei care țin sceptrul cârmuirii.

15 Cârmuitorii lui Isahar au fost alături de Debora, și Isahar l-a însoțit pe Barak, grăbindu-se după el în vale. În ținuturile lui Ruben însă s-a ținut mare sfat!

16 De ce ai rămas printre staule ca să ascuți behăitul turmelor? În ținuturile lui Ruben mare a fost sfatul!

17 Ghilad a rămas de cealaltă parte a Iordanului; și Dan, de ce a rămas nepăsător la corăbii? Așter a rămas pe țărmul mării și s-a odihnit pe limanurile lui.

18 Zabulon este un popor care și-a riscat viața până la moarte; Neftali la fel, pe dealurile țării.

19 Regii au venit și s-au luptat. Regii Canaanului s-au luptat atunci la Taanah, lângă apele Meghido. N-au luat nici un câștig, nici măcar un pic de argint.

20 Stelele din ceruri s-au luptat, s-au luptat din cărările lor cu Sisera.

21 Uedul Chișon i-a luat, vechiul ued, uedul Chișon. Mășăluiește, suflete al meu! Fii tare!

22 Atunci copitele cailor au izbit pământul în galop, în galopul lor puternic.

23 «Blestemați pe Meroza!», a zis Îngerul Domnului. Să blestemați amarnic pe locuitorii ei, căci nu au venit în ajutorul Domnului, în ajutorul Domnului, împotriva celor puternici.

24 Cea mai binecuvântată femeie este Iael, soția chenitului Heber, cea mai binecuvântată dintre femeile ce locuiesc în corturi.

25 El i-a cerut apă, dar ea i-a dat lapte; într-o cupă maiestuoasă ea i-a adus iaurt.

26 Apoi mâna și-a întins-o spre țărș, și dreapta ei spre ciocanul lucrătorului; l-a lovit pe Sisera, i-a sfărâmat capul, l-a zdrobit și i-a străpuns tâmpla.

27 El a căzut și s-a ghemuit, la picioarele ei s-a plecat adânc, a căzut și s-a ghemuit; în locul în care s-a ghemuit, acolo a căzut ucis!

28 Pe fereastră, printre zăbrele, mama lui Sisera se uita și bocea: «De ce întârzie carele lui să vină? De ce rămâne în urmă zgomotul carelor lui?»

29 Prințesele ei înțelepte îi răspund și ea își răspunde singură:

30 «Oare nu își caută și își împart ei prada? O femeie, două femei de fiecare bărbat; pradă de stofă colorată pentru Sisera, pradă de stofă colorată, brodată, câte două stofe colorate, brodate, ca pradă, pentru gățul meu.»

31 Așa să piară toți dușmanii Tăi, Doamne! Dar cei ce-L iubesc să ajungă ca soarele la amiază!“ Apoi în țară a fost pace timp de patruzeci de ani.

6 *Oprimarea midianită*

1 Israelii au păcătuit din nou împotriva Domnului și de aceea Domnul i-a dat pe mâna lui Midian timp de șapte ani.

2 Midianiții i-au asuprit cu putere pe israeliți. Din cauza lor, israeliții și-au făcut grote în munți, peșteri și fortărețe.

3 Ori de câte ori semăna Israel, midianiții împreună cu amalekiții și popoarele din răsărit porneau împotriva lui.

4 Ei îi invadau țara și distrugau roadele pământului până aproape de Gaza. Nu lăseau în Israel nici hrană, nici oi, nici boi și nici măgari,

5 căci ei veneau cu vitele și corturile lor, sosind ca o mulțime de lăcuste. Ei și cămilele lor erau fără număr și intrau în țară ca s-o distrugă.

6 Israel decăzuse foarte mult din cauza midianiților. Atunci israeliții au strigat către Domnul.

7 Când au strigat israeliții către Domnul din cauza lui Midian,

8 Domnul le-a trimis un profet care le-a zis: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: «Eu v-am scos din Egipt, Eu v-am smuls din casa sclaviei

9 și v-am eliberat din mâna egiptenilor și din mâna tuturor celor ce vă asupreau! I-am izgonit dinaintea voastră și v-am dat vouă țara lor!

10 V-am poruncit atunci că Domnul este Dumnezeul vostru și de aceea să nu vă temeți de zeii amoriților în a căror țară locuiți. Dar voi n-ați ascultat de glasul Meu.»“

Chemarea lui Ghedeon

11 După aceea a venit Îngerul Domnului și S-a așezat sub terebintul din Ofra, care era al abiezritului Ioaș. Fiul său, Ghedeon, măcina grâul în teasc, ca să-l ascundă de midianiți.

12 Îngerul Domnului i S-a arătat și i-a zis: – Domnul este cu tine, viteazule!

13 Ghedeon I-a răspuns: – Nu te supăra, domnule, dar dacă Domnul este cu noi atunci de ce ni s-au întâmplat toate acestea? Și unde sunt toate minunile pe care ni le-au istorisit părinții noștri când ziceau: „Nu ne-a scos Domnul din Egipt?“ Dar acum Domnul ne-a părăsit și ne-a dat în mâna midianiților.

14 Domnul S-a întors spre el și i-a zis: – Du-te cu puterea aceasta pe care o ai și eliberează Israelul din mâna midianiților! Oare nu te trimit Eu?

15 El I-a răspuns: – Iartă-mă, Stăpâne, dar cum să eliberez eu pe Israel? Iată că familia mea este cea mai mică în Manase, iar eu sunt cel mai tânăr în familia tatălui meu!

16 Atunci Domnul i-a zis: – Vei învinge pe Midian ca pe un singur om, pentru că Eu voi fi cu tine!

17 El I-a răspuns: – Te rog, dacă tot am găsit bunăvoință la Tine, atunci înfăptuiește un semn pentru mine ca să știu că Tu ești Cel Ce vorbești cu mine!

18 Te mai rog, nu Te depărta de aici până ce nu mă voi întoarce la Tine ca să-Ți aduc darul meu și să Ți-l ofer! – Voi rămâne până te vei întoarce! i-a zis El.

19 Ghedeon a intrat, a gătit un ied, iar dintr-o efă de făină a făcut azime. Carnea iedului a pus-o într-un coș, iar zeama într-un vas; apoi s-a dus înspre El, sub terebint și I le-a oferit.

20 Îngerul Domnului i-a zis: – Ia carnea și azimele și pune-le pe stânca aceasta, iar zeama vars-o! El a făcut așa.

21 Îngerul Domnului a întins toiagul care era în mâna Lui și a atins cu vârful carnea și azimele. În acel moment a ieșit foc din stâncă, care a mistuit carnea și azimele. Apoi Îngerul Domnului S-a făcut nevăzut.

22 Atunci Ghedeon și-a dat seama că fusese Îngerul Domnului și a zis: – Vai de mine, Stăpâne Doamne! Am văzut pe Îngerul Domnului față în față!

23 Dar Domnul i-a răspuns: – Pace ție! Să nu-ți fie frică, căci nu vei muri!

24 Ghedeon a zidit acolo un altar Domnului și l-a numit „Domnul este pace“. Altarul mai este încă și astăzi în Ofra, care aparține abiezriților.

Ghedeon distruge altarul lui Baal

25 În aceeași noapte Domnul i-a zis: – Ia cel de-al doilea bou tânăr al tatălui tău, boul care are șapte ani! Dărmă altarul închinat de tatăl tău lui Baal și taie stâlpul Așerei care este lângă el.

26 Zidește apoi un altar potrivit Domnului, Dumnezeul tău, pe vârful acestei înălțimi, ia boul și adu o ardere de tot, folosind stâlpul Așerei pe care-l vei tăia!

27 Ghedeon a luat zece oameni din slujitorii lui și a făcut așa cum îi poruncise Domnul, dar fiindcă i-a fost foarte frică de familia lui și de oamenii din cetate, a făcut acest lucru noaptea, nu ziua.

28 Când oamenii din cetate s-au sculat dis-de-diminează, au observat că altarul lui Baal era

dărămat, stâlpul Așerei, care fusese lângă el, era tăiat, iar boul fusese jertfit pe un altar nou.

29 Atunci s-au întreat unii pe alții: – Cine a făcut o asemenea faptă? După ce au întrebat și au cercetat li s-a răspuns: – Ghedeon, fiul lui Ioaș, a făcut fapta aceasta!

30 Oamenii din cetate i-au zis lui Ioaș: – Scoate-l afară pe fiul tău ca să moară, pentru că a dărămat altarul lui Baal și a tăiat stâlpul Așerei de lângă el!

31 Ioaș le-a răspuns tuturor aceluia care i-au stat împotriva: – Oare voi trebuie să-i țineți partea? Voi trebuie să-l apărați? Cine îl va răzbuna pe Baal să fie ucis până dimineată! Dacă este Dumnezeu, atunci să se apere singur din cauză că i-a fost dărămat altarul!

32 În ziua aceea au pus lui Ghedeon numele Ierub-Baal și au zis: – Să se certe Baal cu el din cauză că i-a dărămat altarul!

Semnul cu lâna

33 Toți midianiții, amalekiții și popoarele din răsărit s-au aliat, au traversat Iordanul și și-au așezat tabăra în valea Izreel.

34 Ghedeon a fost îmbrăcat cu Duhul Domnului și a sunat din corn. Abiezer a fost chemat să meargă după el.

35 A trimis soli prin tot teritoriul lui Manase și manasiții au fost chemați să-l însoțească. A trimis soli în Așer, în Zabulon și în Neftali și ei au venit să-l susțină.

36 Atunci Ghedeon i-a zis lui Dumnezeu: „Dacă într-adevăr vrei să-l eliberezi pe Israel, folosindu-te de mine precum ai spus,

37 iată, voi pune o învelitoare de lână în ogor. Dacă roua va apărea doar pe lână și tot pământul va rămâne uscat, atunci voi înțelege că vrei să eliberezi Israelul prin mine, precum ai spus!“

38 Și așa s-a și întâmplat. Când s-a sculat a doua zi dis-de-dimineată, a stors învelitoarea, și din ea a curs rouă; a umplut cu apă un vas întreg.

39 Atunci Ghedeon i-a zis din nou lui Dumnezeu: „Să nu te aprinzi de mânie împotriva mea, dar voi mai vorbi încă o dată! Te rog, îngăduie-mi să mai încerc o dată semnul cu învelitoarea! Fă ca numai învelitoarea să rămână uscată și tot pământul să se acopere cu rouă!“

40 Și Dumnezeu a făcut așa în noaptea aceea: învelitoarea a rămas uscată, iar tot pământul s-a acoperit cu rouă.

7 Ghedeon îi învinge pe midianiți

1 Ierub-Baal, adică Ghedeon, împreună cu tot poporul care era cu el, s-au sculat dis-de-dimineată, au plecat și și-au așezat tabăra lângă izvorul Harod. Tabăra lui Midian era la nord de ei, înspre dealul Moreh, în vale.

2 Domnul i-a zis lui Ghedeon: „Oamenii care sunt cu tine sunt prea mulți pentru ca Eu să dau pe Midian în mâinile lor, fiindcă s-ar putea ca Israel să se mândrească față de Mine și să zică că s-a eliberat singur.“

3 De aceea vestește acum în auzul oamenilor și zilele: «Cine este fricos și se teme să se întoarcă și să se depărteze de muntele Ghilad!»“ Douăzeci și două de mii de oameni s-au întors și au mai rămas zece mii.

4 Domnul i-a zis din nou lui Ghedeon: „Oamenii sunt încă prea mulți! Coboară-i la ape și ți-i voi alege acolo! Acela despre care îți voi spune să meargă cu tine, va merge cu tine și toți aceia despre care îți voi spune să nu meargă cu tine, nu vor merge cu tine!“

5 Ghedeon i-a dus pe oameni la apă și Domnul i-a zis: „Pe cei care vor lipăi apa cu limba așa cum lipăie câinele, să-i separi de toți aceia care se vor pleca pe genunchi să bea apă!“

6 Numărul celor care au lipăit apa cu limba a fost de trei sute de bărbați. Restul poporului s-a plecat pe genunchi să bea apă.

7 Domnul i-a zis lui Ghedeon: „Cu cei trei sute de bărbați care au lipăit din apă cum lipăie câinele, vă voi elibera și-i voi da pe midianiți în mâna ta! Toți ceilalți oameni să plece acasă!“

8 După ce poporul și-a luat proviziile și trâmbițele în mâini, Ghedeon i-a trimis pe toți israeliții acasă, iar el împreună cu cei trei sute de oameni s-au îmbărbătat. Tabăra lui Midian era în vale, dedesubt de el.

9 Chiar în noaptea aceea, Domnul i-a zis lui Ghedeon: „Scoală-te și atacă tabăra căci am dat-o în mâinile tale!“

10 Dacă ți-e frică s-o ataci, du-te cu Pura, slujitorul tău!

11 Să ascuți ce vor vorbi, fiindcă după aceea vei fi îmbărbătat și vei putea să ataci tabăra!“ Atunci el și cu Pura, slujitorul lui, au înaintat până la avanpostul străjerilor care erau în tabără.

12 Midianiții, amalekiții și popoarele din răsărit erau răspândiți în vale, ca o mulțime de lăcuste; cămilele lor erau fără număr, ca nisipul de pe țărmul mării.

13 Când a sosit Ghedeon, a văzut acolo un om care îi povestea prietenului său un vis. El zicea: – Am avut un vis: se făcea că o turtă de orz se rostogolea în tabăra midianiților. A ajuns până la cort, l-a izbit și acesta a căzut răsturnându-se cu susul în jos! Astfel cortul a fost distrus!

14 Camaradul lui i-a răspuns: – Aceasta nu este altceva decât sabia lui Ghedeon, fiul israelitului Ioasă! Dumnezeu i-a dat în mâna lui pe midianiți cu toată oștirea lor!

15 După ce a auzit Ghedeon povestirea visului și interpretarea lui, s-a închinat și s-a întors în tabăra lui Israel. El le-a zis: „Sculăți-vă, căci Domnul a dat în mâinile voastre oștirea lui Midian!”

16 A împărțit cei trei sute de oameni în trei cete, a dat fiecăruia câte o trâmbiță și niște ulcioare goale cu torțe în ele,

17 și le-a zis: „Să vă uitați la mine și să faceți la fel! Când am să ajung la capătul taberei, să faceți așa cum voi face eu!

18 Când eu și cei care vor fi cu mine vom suna din trâmbițe, atunci să sunați și voi din trâmbițele voastre de jur împrejurul întregii tabere și să ziceți: «Pentru Domnul și pentru Ghedeon!»

19 Ghedeon și cei o sută de bărbați care erau cu el au ajuns la capătul taberei la începutul străjii de la miezul nopții, chiar când se schimbau străjerii. Și au început să sune din trâmbițe și să spargă ulcioarele pe care le aveau în mâini.

20 Toate cele trei cete au sunat din trâmbițe și au spart ulcioarele; au apucat de torțe cu mâna stângă, în timp ce în mâna dreaptă țineau trâmbițele ca să sune. Apoi au strigat: „Sabia Domnului și sabia lui Ghedeon!”

21 Fiecare rămăsese la locul lui în jurul taberei. Și toți cei din tabără au început să alerge, să țipe și să fugă.

22 Când cei trei sute de bărbați au sunat din trâmbițe, Domnul a făcut ca aliații adunați în tabără să se omoare între ei. Oștirea a fugit spre Bet-Șita, aproape de Țerera, lângă hotarul de la Abel-Mehola, înspre Tabat.

23 Israeliiții din Neftali, din Așer și din întregul Manase au fost chemați să-i urmărească pe midianiți.

24 Ghedeon a trimis soli prin toată regiunea muntoasă a lui Efraim, spunând: „Coborâți, urmăriți-i pe midianiți și capturați-i la apele de lângă Bet-Bara și la Iordan!” Și toți efraimiții s-au strâns și au pus stăpânire pe apele de lângă Bet-Bara și pe Iordan.

25 Le-au prins pe cele două căpetenii ale midianiților, pe Oreb și pe Zeeb. Pe Oreb l-au omorât la Țur-Oreb, iar pe Zeeb l-au omorât la Iecheb-Zeeb. După ce i-au urmărit pe midianiți, i-au adus lui Ghedeon, dincolo de Iordan, capetele lui Oreb și Zeeb.

8 Cearta cu efraimiții

1 Efraimiții i-au zis lui Ghedeon: – Cum ai putut să te porți astfel cu noi? De ce nu ne-ai chemat și pe noi când te-ai dus să lupți împotriva midianiților? Și au început o ceartă aprigă cu el.

2 El le-a răspuns: – Ce-am făcut eu în comparație cu voi? Nu este mai bun culesul strugurilor lui Efraim decât culesul viilor lui Abiezer?

3 În mâinile voastre i-a dat Dumnezeu pe Oreb și Zeeb, căpeteniile midianiților! Am putut eu oare să fac mai mult decât voi? După ce le-a spus aceste cuvinte li s-a potolit mânia.

Ghedeon îi omoară pe regii midianiți

4 Apoi Ghedeon a ajuns la Iordan și l-a traversat împreună cu cei trei sute de oameni care erau cu el, obosiți, dar încă în urmărirea dușmanului.

5 El le-a zis oamenilor din Sucot: – Dați-le, vă rog, câteva bucăți de pâine oamenilor care sunt cu mine, căci sunt obosiți și suntem încă în urmărirea lui Zebah și Țalmuna, regii Midianului!

6 Căpeteniile din Sucot i-au răspuns: – Sunt deja Zebah și Țalmuna în stăpânirea ta ca să dăm pâine oștirii tale?

7 Ghedeon le-a zis: – Așa deci! Ei bine, după ce Domnul îi va da pe Zebah și pe Țalmuna în mâinile mele, vă voi sfârteca carnea cu spini pustiei și cu mărăcini!

8 De acolo s-au suit la Peniel și a cerut același lucru. Oamenii din Peniel i-au răspuns așa cum îi răspuseseră oamenii din Sucot.

9 Atunci el le-a zis oamenilor din Peniel: „Când mă voi întoarce în pace vă voi dărâma turnul acesta!”

10 Zebah și Țalmuna erau în Karkor, împreună cu ei fiind și oștirea lor, în jur de cincisprezece mii de bărbați, singurii care mai rămăseseră din oștirea

popoarelor răsăritului căci căzuseră uciși o sută douăzeci de mii de războinici.

11 Ghedeon a apucat pe calea nomazilor, la răsărit de Nobah și Iogbeha și a atacat oștirea care se credea în siguranță.

12 Cei doi regi ai Midianului, Zebah și Țalmuna, au fugit, dar el i-a urmărit, i-a capturat și le-a învins toată oștirea.

13 Apoi Ghedeon, fiul lui Ioăș, s-a întors de la luptă prin trecătoarea Heres.

14 A prins un tânăr dintre oamenii din Sucot căruia i-a pus câteva întrebări. Acesta i-a dat în scris numele căpeteniilor și ale membrilor sfatului bătrânilor din Sucot. Erau șaptezeci și șapte de bărbați.

15 S-a dus la oamenii din Sucot și le-a zis: „Iată-i pe Zebah și Țalmuna din cauza cărora m-ați batjocorit zicând: Sunt deja Zebah și Țalmuna în stăpânirea ta ca să dăm pâine oștirii tale?”

16 I-a luat pe cei din sfatul bătrânilor cetății, a luat spini din pustie și măcăci și i-a pedepsit cu ei pe oamenii din Sucot.

17 Apoi a dărâmat turnul din Peniel și i-a ucis pe oamenii cetății.

18 După aceea le-a zis lui Zebah și Țalmuna: – Cum erau bărbații pe care i-ați ucis la Tabor? Ei i-au răspuns: – Erau ca tine! Fiecare era la înfățișare ca un fiu de rege!

19 El le-a zis: – Erau frații mei, fiii mamei mele! Viu este Domnul că dacă i-ați fi lăsat în viață, nu v-aș ucide acum!

20 Și i-a zis lui Ieter, întâiul lui născut: – Omoară-i! Dar tânărul nu a scos sabia pentru că îi era frică, fiind încă un copil.

21 Atunci Zebah și Țalmuna i-au zis: – De ce nu ne omori tu însuși? Cum este omul așa este și puterea lui! Ghedeon s-a sculat și i-a ucis pe Zebah și pe Țalmuna, luând apoi lunișoarele care erau la gâtul cămилелor lor.

Idolatria lui Ghedeon și a poporului

22 Bărbații lui Israel i-au zis lui Ghedeon: – Domnește tu peste noi fiindcă tu ne-ai eliberat din mâna midianiților! Domnește tu, fiul tău și nepotul tău!

23 Ghedeon le-a răspuns: – Nu eu voi domni peste voi și nici urmașul meu nu va domni peste voi, ci Domnul va domni peste voi!

24 Ghedeon le-a mai zis: – Doresc însă să vă cer ceva: dați-mi fiecare câte un cercel din prada

voastră! Dușmanii lor purtaseră cercei de aur, pentru că fuseseră ismaeliți.

25 – Ți-i vom da! i-au răspuns ei. Apoi au așternut o învelitoare și fiecare om a aruncat pe ea cerceii luați ca pradă.

26 Greutatea cerceilor de aur pe care i-a cerut a ajuns la o mie șapte sute de șecheli de aur, în afară de lunișoare, ornamente și hainele de purpură pe care le purtau regii Midianului și în afară de lănișoarele de la gâtul cămилелor lor.

27 Ghedeon a făcut din ei un efod pe care l-a pus în cetatea sa, la Ofra. Tot Israelul s-a prostituat închinându-se la el acolo; el a devenit o capcană pentru Ghedeon și familia lui.

Moartea lui Ghedeon

28 Astfel, midianiții au fost smeriți înaintea israeliților și n-au mai îndrăznit să-și ridice capetele. Pe vremea lui Ghedeon, țara a avut odihnă timp de patruzeci de ani.

29 Apoi Ierub-Baal, fiul lui Ioăș, s-a retras și a locuit în casa lui.

30 Ghedeon a avut șaptezeci de fii, pentru că a avut multe soții.

31 Concubina lui din Șehem i-a născut și ea un fiu, căruia i-a pus numele Abimelek.

32 Ghedeon, fiul lui Ioăș, a murit la o vârstă înaintată și a fost înmormântat în mormântul tatălui său, Ioăș, la Ofra, pe proprietatea familiei Abiezer.

33 După ce a murit Ghedeon, israeliții s-au întors la păcatele dinainte, prostituându-se înaintea baalilor. Ei l-au înălțat pe Baal-Berit ca dumnezeu al lor.

34 Astfel, israeliții nu și-au amintit de Domnul, Dumnezeul lor, Care îi eliberase din mâna tuturor dușmanilor dimprejur

35 și nici n-au fost loiali familiei lui Ierub-Baal, adică Ghedeon, în ciuda binelui pe care el îl făcuse lui Israel.

9 Abimelek

1 Abimelek, fiul lui Ierub-Baal, s-a dus la Șehem, la rudele sale dinspre mamă și le-a zis atât lor, cât și întregului clan al bunicului său:

2 „Vă rog să spuneți în auzul tuturor locuitorilor din Șehem: «Ce este mai bine pentru voi: să domnească peste voi șaptezeci de bărbați, toți fii ai lui Ierub-Baal, sau să domnească peste voi un singur bărbat? Aduceți-vă aminte că sunt os din oasele voastre și carne din carnea voastră!»“

3 Unchii lui au spus pentru el toate aceste cuvinte în auzul tuturor locuitorilor din Şehem, iar ei l-au acceptat în inima lor pe Abimelek căci îşi ziceau: «Este fratele nostru!»

4 I-au dat lui Abimelek şaptezeci de şecheli de argint din templul lui Baal-Berit, iar acesta a plătit cu ei nişte bărbaţi de nimic şi fără căpătâi.

5 Apoi a venit la familia tatălui său, în Ofra şi i-a ucis pe o singură piatră pe fraţii lui, şaptezeci de bărbaţi, toţi fii ai lui Ierub-Baal. Însă Iotam, fiul cel mai tânăr al lui Ierub-Baal, a scăpat fiindcă se ascunsese.

6 După aceea, toţi locuitorii din Şehem şi din Bet-Milo s-au strâns laolaltă şi au venit să-l întroneze pe Abimelek ca rege lângă terebintul din apropierea monumentului de la Şehem.

Pilda lui Iotam

7 Când a auzit Iotam de lucrul acesta, s-a dus şi s-a aşezat pe vârful muntelui Garizim. Acolo le-a strigat spunându-le: „Ascultaţi-mă, locuitori ai Şehemului, ca şi Dumnezeu să vă asculte!

8 Copacii au plecat să ungă un rege peste ei şi i-au zis măslinului: «Domneşte peste noi!»

9 Dar măslinul le-a răspuns: «Să-mi părăsesc eu untdelemnul meu prin care sunt onoraţi Dumnezeu şi oamenii, şi să mă duc să stăpânesc peste copaci?»

10 Apoi copacii i-au zis smochinului: «Vino tu şi domneşte peste noi!»

11 Dar smochinul le-a răspuns: «Să-mi părăsesc eu dulceaţa mea şi roadele mele cele bune, ca să stăpânesc peste copaci?»

12 Atunci copacii i-au zis viţei-de-vie: «Vino tu şi domneşte peste noi!»

13 Dar viţa le-a răspuns: «Să-mi părăsesc eu mustul care aduce bucurie zeilor şi oamenilor şi să mă duc să stăpânesc peste copaci?»

14 În cele din urmă toţi copacii i-au zis arborelui de jujuba: «Vino tu şi domneşte peste noi!»

15 Jujuba le-a răspuns copacilor: «Dacă vreţi cu adevărat să mă ungeţi ca rege al vostru, veniţi şi adăpostiţi-vă sub umbra mea, dar dacă nu vreţi, atunci să iasă foc din jujuba şi să mistuie cedrii Libanului!»

16 Oare cu credincioşie şi în nevinovăţie aţi lucrat voi când l-aţi făcut rege pe Abimelek? V-aţi purtat voi bine cu Ierub-Baal şi familia lui? Şi oare i-aţi făcut voi după cum merita?

17 Căci tatăl meu s-a luptat pentru voi, şi-a riscat viaţa şi v-a eliberat din mâna lui Midian.

18 Dar voi v-aţi ridicat astăzi împotriva familiei tatălui meu şi i-aţi ucis cei şaptezeci de fii pe o singură piatră! Apoi l-aţi întronat ca rege peste locuitorii Şehemului pe Abimelek, fiul slujnicei lui, şi asta pentru că este unul din poporul vostru!

19 Dacă aţi lucrat astăzi cu credincioşie şi în nevinovăţie faţă de Ierub-Baal şi familia lui, atunci bucuraţi-vă de Abimelek şi Abimelek să se bucure de voi!

20 Dar dacă nu, să iasă foc din Abimelek şi să-i mistuie pe locuitorii din Şehem şi din Milo! Şi să iasă foc din locuitorii Şehemului şi din Bet-Milo ca să-l mistuie pe Abimelek!»

21 Apoi Iotam a fugit, a scăpat şi s-a dus la Beer; şi a locuit acolo, departe de faţa fratelui său Abimelek.

Dumnezeu pune capăt răutăţii lui

Abimelek

22 Abimelek stăpâna peste Israel de trei ani.

23 Dumnezeu a trimis un duh rău între Abimelek şi locuitorii Şehemului şi astfel locuitorii Şehemului l-au trădat pe Abimelek,

24 pentru ca nelegiuirea săvârşită faţă de cei şaptezeci de fii ai lui Ierub-Baal să fie răzbunată şi sângele lor să cadă astfel asupra fratelui lor Abimelek, care i-a ucis, precum şi asupra locuitorilor din Şehem, care l-au ajutat pe acesta să-şi omoare fraţii.

25 Locuitorii din Şehem au pus la pândă pe vârfurile munţilor nişte oameni care-i jefuiau pe drumeţii ce treceau pe lângă ei. Lucrul acesta a fost adus la cunoştinţa lui Abimelek.

26 Gaal, fiul lui Ebed, a venit în Şehem şi locuitorii Şehemului şi-au pus încrederea în el.

27 El şi oamenii lui au ieşit la câmp, le-au cules viile şi au pus strugurii în teasc, după care au dat un ospăţ; au intrat în templul zeului lor, au mâncat, au băut şi l-au blestemat pe Abimelek.

28 Gaal, fiul lui Ebed, zicea: „Cine este Abimelek şi cine este Şehem ca să-i slujim? Nu este el fiul lui Ierub-Baal şi nu este Zebul reprezentantul lui? E mai bine să slujiţi oamenilor lui Hamor, tatăl lui Şehem! De ce să-i slujim lui Abimelek?»

29 Ah, dacă ar fi cineva care să-i pună pe oamenii aceştia sub autoritatea mea! Aş răsturna pe Abimelek! I-aş spune lui Abimelek: «Adună-ţi oştirea şi ieşi la luptă!»

30 Zebul, conducătorul cetăţii, a auzit cuvintele lui Gaal, fiul lui Ebed, şi s-a aprins de mânie.

31 A trimis pe ascuns niște soli la Abimelek ca să-i spună: „Gaal, fiul lui Ebed, împreună cu frații săi au venit la Șehem și răscoală cetatea împotriva ta!

32 Pleacă noaptea împreună cu poporul care este cu tine și stai la pândă în câmp!

33 Apoi să te scoli dimineața, înainte de răsăritul soarelui și să te năpustești asupra cetății! Când Gaal și poporul care este cu el vor ieși împotriva ta, să le faci după cum vei putea!“

34 Abimelek și tot poporul care era cu el s-au sculat noaptea și s-au pus la pândă în patru cete lângă Șehem.

35 Când Gaal, fiul lui Ebed, a ieșit și a stat la intrarea porții cetății, Abimelek și poporul care era cu el au ieșit din ascunzătoare.

36 Când a zărit poporul, Gaal i-a zis lui Zebul: – Văd un popor care se coboară de pe vârfurile munților! Zebul i-a răspuns: – Ceea ce vezi este umbra munților, nu oameni!

37 Însă Gaal a zis din nou: – Este chiar un popor care se coboară dinspre înălțimile țării, iar o ceată vine pe drumul dinspre stejarul prezicătorilor!

38 Atunci Zebul i-a zis: – Unde îți este acum curajul cu care ziceai: „Cine este Abimelek ca să-i slujim?“ Oare nu este acesta poporul pe care l-ai disprețuit? Du-te acum și luptă-te cu el!

39 Gaal a înaintat în fruntea locuitorilor din Șehem și s-a luptat cu Abimelek.

40 Abimelek l-a urmărit, dar acesta a reușit să fugă dinaintea lui. Mulți oameni au căzut răpuși până spre intrarea porții.

41 Apoi Abimelek a rămas în Aruma, iar Zebul i-a izgonit pe Gaal și pe rudele lui, astfel că n-au mai rămas în Șehem.

42 A doua zi, când poporul a ieșit la câmp, Abimelek a fost înștiințat de lucrul acesta.

43 Și-a luat oamenii, i-a împărțit în trei cete și s-a pus la pândă în câmp. După ce s-a uitat și a văzut că poporul ieșise din cetate, a pornit la luptă împotriva lui, atacându-l.

44 Abimelek și cetele care erau cu el, au înaintat până la intrarea porții cetății. Două din cete s-au năpustit asupra tuturor celor ce erau în câmp și i-au ucis.

45 Abimelek s-a luptat împotriva cetății toată ziua. După ce au cucerit-o și au omorât poporul care era în ea, ei au dărâmat cetatea și au presărat-o cu sare.

46 Când au auzit acest lucru, toți locuitorii turnului Șehemului au intrat într-un refugiu din templul lui El-Berit.

47 I s-a adus la cunoștință lui Abimelek că toți locuitorii turnului Șehemului s-au adăpostit acolo.

48 Abimelek și tot poporul care era cu el s-a suit pe muntele Țalmon. A luat în mână un topor, a tăiat o creangă din copac și a pus-o pe umăr. Apoi le-a zis oamenilor care erau cu el: „Ați văzut ce am făcut eu; faceți și voi la fel!“

49 Fiecare bărbat din popor a tăiat câte o creangă și l-a urmat pe Abimelek. Au aruncat crengile acelea peste refugiu și i-au dat foc atât lui, cât și oamenilor dinăuntru. Așa au murit toți locuitorii din turnul Șehemului, aproape o mie de bărbați și femei.

50 După aceea Abimelek a înaintat împotriva Tebețului, l-a împresurat și l-a cucerit.

51 În mijlocul cetății era un turn fortificat. Locuitorii cetății, bărbați și femei, fugiseră acolo, se încuiaseră înăuntru și se suiseră pe acoperișul turnului.

52 Abimelek a ajuns până la turn și l-a asediat.

Când s-a apropiat de ușa turnului ca să-i dea foc,

53 o femeie a aruncat o piatră de moară care a căzut pe capul lui Abimelek și i-a crăpat țeasta.

54 Atunci el l-a chemat repede pe cel care-i purta armele și i-a zis: „Scoate-ți sabia și omoară-mă, ca nu cumva să se zică despre mine că m-a omorât o femeie!“ Slujitorul său l-a străpuns cu sabia și el a murit.

55 Când au văzut israeliții că Abimelek a murit, au plecat fiecare la casele lor.

56 Astfel, Dumnezeu a întors asupra lui Abimelek răul pe care acesta îl făcuse tatălui său atunci când și-a ucis cei șaptezeci de frați.

57 Tot răul făcut de locuitorii din Șehem, Dumnezeu l-a întors asupra capului lor. În acest fel a venit asupra lor blestemul lui Iotam, fiul lui Ierub-Baal.

10 *Tola și Iair*

1 După Abimelek, cel care s-a ridicat să elibereze pe Israel a fost Tola, fiul lui Pua, fiul lui Dodo, un bărbat din Isahar. El locuia în Șamir, în regiunea muntoasă a lui Efraim.

2 El a judecat Israelul timp de douăzeci și trei de ani. Apoi a murit și a fost îngropat la Șamir.

3 După el s-a ridicat ghiladitul Iair. El a judecat Israelul timp de douăzeci și doi de ani.

4 Acesta avea treizeci de fii care călăreau pe treizeci de măgari; ei aveau treizeci de sate. Și azi ele sunt numite Havot-Iair și se află în ținutul Ghiladului.
5 Iair a murit și a fost îngropat la Kamon.

Oprimarea filisteană și amoniță

6 Israelii au păcătuit din nou împotriva Domnului și au slujit baalilor și așoretelor, zeilor Aramului, zeilor Sidonului, zeilor Moabului, zeilor amoniților și zeilor filistenilor. L-au părăsit pe Domnul și nu l-au mai slujit.

7 Atunci Domnul s-a aprins de mânie împotriva lui Israel și El i-a dat pe mâna filistenilor și a amoniților.

8 Începând cu acel an, ei i-au persecutat și i-au asuprit pe israeliți timp de optsprezece ani – pe acei israeliți care erau dincolo de Iordan, pe teritoriul amoniților, în Ghilad.

9 Amoniții au trecut Iordanul ca să se lupte împotriva seminției lui Iuda, împotriva seminției lui Benjamin și a casei lui Efraim. Din această cauză Israel era într-o mare strâmtorare.

10 Atunci israeliții au cerut ajutor Domnului, zicând: – Am păcătuit împotriva Ta căci Te-am părăsit pe Tine, Dumnezeul nostru, și am slujit baalilor!

11 Domnul le-a zis israeliților: – Oare nu Eu sunt Acela Care v-am izbăvit de egipteni, de amoriți, de amoniți și de filistenii?

12 Atunci când v-au asuprit sidonienii, amalekiții și maoniții și Mi-ați cerut ajutor, nu Eu v-am izbăvit din mâna lor?

13 Dar voi M-ați părăsit și ați slujit altor dumnezei! De aceea nu vă voi mai izbăvi din nou!

14 Duceți-vă și strigați la zeii pe care vi i-ați ales! Să vă izbăvească ei în vremea necazului vostru!

15 Israelii I-au zis Domnului: – Am păcătuit! Fă-ne ce vei vrea, numai Te rugăm, izbăvește-ne astăzi!

16 Apoi au renunțat la idoli și au slujit Domnului, iar El s-a îndurat de necazul lui Israel.

17 Când amoniții s-au strâns pentru luptă și au venit în Ghilad, israeliții s-au grupat și și-au așezat tabăra la Mițpa.

18 Poporul și căpeteniile Ghiladului și-au zis unul altuia: „Acela care va conduce lupta împotriva amoniților va fi căpetenia tuturor ghiladiților!”

11 Iefta

1 Ghiladitul Iefta, fiul unei prostituate, era un războinic viteaz, fiind fiul lui Ghilad.

2 Soția lui Ghilad îi născuse fii, iar când aceștia au crescut mari, l-au izgonit pe Iefta, zicându-i: „Tu nu vei avea moștenire în familia noastră pentru că ești fiul unei alte femei!”

3 Iefta a plecat dinaintea fraților săi și a locuit în regatul Tob. Acolo niște bărbați de nimic s-au adunat pe lângă Iefta și au început să-l însoțească.

4 Deci, după câțiva timp, amoniții au declarat război lui Israel.

5 În timp ce amoniții începuseră lupta cu Israel, cei din sfatul bătrânilor Ghiladului s-au dus să-l aducă pe Iefta din regatul Tob.

6 Ei i-au zis lui Iefta: – Vino, să ne fii căpetenie ca să ne luptăm cu amoniții!

7 Dar Iefta i-a întrebat pe cei din sfatul bătrânilor Ghiladului: – Oare nu voi sunteți aceia care m-ați urât și m-ați izgonit din familia tatălui meu? De ce ați venit la mine acum când sunteți în primejdie?

8 Cei din sfatul bătrânilor Ghiladului i-au răspuns lui Iefta: – Ne întoarcem la tine pentru că am dori să vii cu noi și să lupti împotriva amoniților. După aceea, tu vei fi căpetenia noastră, a tuturor locuitorilor Ghiladului!

9 Iefta i-a întrebat din nou: – Dacă mă aduceți înapoi ca să lupt împotriva amoniților și Domnul îi va da în mâna mea, voi deveni eu cu adevărat căpetenia voastră?

10 Cei din sfatul bătrânilor Ghiladului i-au răspuns: – Domnul să ne judece dacă nu vom face întocmai cum ai zis!

11 Iefta a plecat cu cei din sfatul bătrânilor Ghiladului și poporul l-a pus în fruntea lui drept căpetenie și conducător. Apoi Iefta a rostit din nou aceste cuvinte, înaintea Domnului, la Mițpa.

Iefta îi învinge pe amoniți

12 După aceea, Iefta a trimis niște soli la regele amoniților ca să-i spună: – Ce ai cu mine, de ai venit să lupti împotriva țării mele?

13 Regele amoniților le-a răspuns solilor lui Iefta: – Pentru că atunci când venea din Egipt, Israel mi-a luat țara, de la Arnon până la Iabok și până la Iordan. Acum, înapoiază-mi-o pe cale pașnică!

14 Iefta a trimis din nou soli regelui amoniților

15 ca să-i spună: – Așa vorbește Iefta: „Nu Israel a luat țara Moabului și țara amoniților

16 pentru că, atunci când veneau din Egipt, israeliții au mers prin pustie până la Marea Roșie și apoi și-au continuat drumul până la Kadeș.

17 Israel a trimis atunci soli regelui Edomului, rugându-l să-i lase să treacă prin țara lui, dar regele Edomului nu i-a îngăduit. A mai trimis soli și regelui Moabului, dar nici acesta nu a acceptat. Astfel, Israel a rămas la Kadeș.

18 Apoi au călătorit prin pustie, au înconjurat țara Edomului și țara Moabului, au ajuns în partea de răsărit și și-au așezat tabăra dincoace de Arnon. Deci nu au pășit pe hotarul Moabului, întrucât Arnon făcea parte din teritoriul Moabului.

19 Atunci Israel a trimis soli lui Sihon, regele amoriților, rege al Heșbonului. Israel l-a rugat să-l lase să treacă prin țara lui ca să ajungă la locul lui.

20 Dar Sihon nu a avut încredere în Israel ca să-l lase să treacă prin teritoriul lui, ci și-a adunat poporul, a venit la Iahaț și s-a luptat cu Israel.

21 Însă Domnul, Dumnezeul lui Israel, l-a dat pe Sihon și pe toți oamenii săi în mâna lui Israel. Ei i-au învins și astfel Israel a ocupat tot teritoriul amoriților care locuiau în această țară.

22 Ei au moștenit tot teritoriul amoriților de la Arnon până la Iabok și din pustie până la Iordan.

23 Acum, după ce Domnul, Dumnezeul lui Israel, i-a izgonit pe amoriți dinaintea poporului Său Israel, tu să-i ocupi teritoriul?

24 Oare nu vei moșteni tu ceea ce îți dă în stăpânire zeul tău Chemoș? Deci și noi vom moșteni tot ceea ce Domnul, Dumnezeul nostru, va dezmoșteni de la alții pentru noi!

25 Crezi că ești mai puternic decât Balak, fiul lui Țipor, regele Moabului? S-a certat el oare vreodată cu Israel sau s-a luptat el împotriva lui?

26 Israel locuiește de trei sute de ani în Heșbon și în satele dimprejurul lui, în Aroer și în satele dimprejurul lui și în toate cetățile care sunt pe malurile Arnonului. De ce nu le-ați luat în tot acest timp?

27 Eu nu ți-am greșit cu nimic, iar tu îmi faci rău luptându-te cu mine. Domnul să judece astăzi! El să fie Judecător între israeliți și amoniți!“

28 Regele amoniților nu a luat în seamă mesajul pe care i l-a trimis Iefta.

29 Atunci Duhul Domnului a venit peste Iefta. El a străbătut Ghiladul și Manase, a trecut prin Mițpa Ghiladului și din Mițpa Ghiladului a înaintat împotriva amoniților.

30 Iefta a făcut un jurământ înaintea Domnului, zicându-I: „Dacă îmi vei da în mâna mea pe amoniți,

31 atunci oricine mă va întâmpina la porțile locuinței mele, când mă voi întoarce în pace de la amoniți, va fi al Domnului și îl voi aduce ca ardere de tot!“

32 Iefta a început lupta împotriva amoniților și Domnul i-a dat în mâna lui.

33 El i-a măcelărit de la Aroer până la intrarea în Minit și până la Abel-Cheramim, distrugând douăzeci de cetăți. A fost un măcel foarte mare. Astfel, amoniții au fost umiliți înaintea Israelitilor.

34 Iefta s-a întors acasă, la Mițpa, și tocmai atunci fiica sa i-a ieșit în întâmpinare cu tamburine și dansuri. Ea era singurul lui copil. Nu mai avea nici un alt fiu sau fiică.

35 Când a văzut-o, și-a sfâșiat hainele și a zis: – Vai, fata mea! Mi se frânge inima de durere! Nu știi ce să fac, căci am făcut un jurământ înaintea Domnului și nu pot să-l retrag!

36 Ea i-a răspuns: – Tată, dacă ai făcut un jurământ înaintea Domnului, fă-mi potrivit cu ceea ce ai jurat, mai ales acum când Domnul te-a răzbunat pe amoniți, dușmanii tăi!

37 Îngăduie-mi însă un lucru, a continuat ea. Lasă-mă singură două luni căci vreau să plec, să mă duc în munți cu prietenele mele și să-mi plâng fecioria!

38 – Du-te! i-a răspuns el. Și a lăsat-o singură două luni. Ea s-a dus cu prietenele ei și și-a plâns fecioria în munți.

39 La sfârșitul celor două luni, s-a întors la tatăl ei și el și-a împlinit jurământul făcut. Ea fusese fecioară. De atunci s-a statornicit în Israel obiceiul

40 ca în fiecare an, timp de patru zile, israelitele s-o jelească pe fata ghiladitului Iefta.

12 *Iefta în conflict cu efraimiții*

1 Efraimiții s-au strâns laolaltă, au trecut în Țafon și i-au zis lui Iefta: – De ce te-ai dus să lupți împotriva amoniților și nu ne-ai chemat și pe noi ca să mergem cu tine? Pentru asta vom da foc casei tale și te vom arde și pe tine!

2 Iefta le-a răspuns: – Eu și poporul meu am avut o mare ceartă cu amoniții și când v-am chemat nu mi-ați venit în ajutor.

3 Când am văzut că nu mă ajutați, mi-am pus viața în joc și am pornit împotriva amoniților, iar Domnul i-a dat în mâna mea. De ce veniți astăzi să vă luptați cu mine?

4 Iefta i-a strâns pe toți ghiladiții și s-a luptat cu cei din Efraim. Ghiladiții i-au ucis pe efraimiți pentru

că aceștia îi batjocoreau zicând: „Voi, ghiladiții, sunteți niște fugari ai lui Efraim; Ghiladul aparține lui Efraim și lui Manase!“

5 Ghiladiții au cucerit și malul efraimit al Iordanului, astfel că, atunci când vreunul din fugarii efraimiți voia să treacă, ghiladiții îl întrebau dacă este efraimit. Dacă nega,

6 îl puneau să zică „Șibolet“; el însă nu putea rosti decât „Sibolet“. Atunci ei îl înșfăcau și îl omorau la vadurile Iordanului. Așa au pierit în vremea aceea patruzeci și două de mii de efraimiți.

7 Iefta a judecat Israelul timp de șase ani. Apoi ghiladitul Iefta a murit și a fost îngropat într-una din cetățile Ghiladului.

Ibțan, Elon și Abdon

8 Cel ce a judecat Israelul după el a fost Ibțan din Betleem.

9 El a avut treizeci de fii și treizeci de fete. Fetele le-a măritat în afara clanului, iar fiii i-a căsătorit cu treizeci de femei din afara clanului. El a judecat pe Israel timp de șapte ani.

10 Ibțan a murit și a fost îngropat la Betleem.

11 După el, cel ce a judecat Israelul a fost zabulonitul Elon. El a judecat Israelul timp de zece ani.

12 Zabulonitul Elon a murit și a fost îngropat în Aialon, pe teritoriul lui Zabulon.

13 După el, cel ce a judecat Israelul a fost Abdon, fiul piratonitului Hilel.

14 Acesta avea patruzeci de fii și treizeci de nepoți care călăreau pe șaptezeci de măgari. El a judecat Israelul timp de opt ani.

15 Apoi Abdon, fiul piratonitului Hilel, a murit și a fost îngropat la Piraton, pe teritoriul lui Efraim, în regiunea muntoasă a amalekiților.

13 Nașterea lui Samson

1 Israelii au păcătuit din nou împotriva Domnului și de aceea Domnul i-a dat în mâna filistenilor timp de patruzeci de ani.

2 Era un om din Țora, din clanul lui Dan, al cărui nume era Manoah. Soția lui nu putea să nască pentru că era stearpă.

3 Îngerul Domnului S-a arătat femeii și i-a zis: „Iată că deși acum nu poți să naști fiindcă ești stearpă, totuși vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu.

4 Acum, ia seama și ferește-te, ca să nu bei nici vin, nici tărie și să nu mănânci nimic necurat,

5 căci sigur vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu. Briciul nu va trece peste capul lui, fiindcă copilul va fi un nazireu al lui Dumnezeu încă din pântec și el va fi acela care va începe să elibereze Israelul din mâna filistenilor.“

6 Femeia s-a dus și i-a istorisit soțului ei, spunându-i: „A venit la mine un om al lui Dumnezeu. Înfățișarea Lui era foarte înfricoșătoare, ca înfățișarea Îngerului lui Dumnezeu. Nu L-am întreat de unde venea și nu mi-a dezvăluit care-I este numele.

7 El mi-a zis că voi rămâne însărcinată și voi naște un fiu. De aceea nu trebuie să beau nici vin, nici tărie și nu trebuie să mănânc nimic necurat, fiindcă copilul va fi un nazireu al lui Dumnezeu încă din pântec și până în ziua morții lui.“

8 Atunci Manoah s-a rugat Domnului și I-a zis: „Stăpâne Doamne, Te rog, fă să revină la noi omul lui Dumnezeu, pe care L-ai trimis și să ne învețe ce să facem cu băiatul care se va naște!“

9 Dumnezeu a ascultat rugăciunea lui Manoah și Îngerul Domnului a venit din nou la femeie. Ea rămăsese la câmp, iar Manoah, soțul ei, nu era cu ea.

10 Femeia a alergat repede să-i dea de știre bărbatului ei. Ea i-a zis: „Iată că omul care a venit în acea zi la mine, mi S-a arătat din nou!“

11 Manoah s-a dus repede după soția sa, iar când a ajuns la omul acela I-a zis: – Tu ești omul care i-a vorbit soției mele? El i-a răspuns: – Eu sunt!

12 Manoah I-a zis: – Când se vor împlini cuvintele Tale, ce rânduială să ținem cu băiatul în vederea lucrării lui?

13 Îngerul Domnului i-a răspuns lui Manoah: – Femeia să se ferească de tot ce i-am spus!

14 Să nu mănânce nimic care vine din vița-de-vie, să nu bea nici vin, nici tărie și să nu mănânce nimic necurat. Să păzească tot ce i-am poruncit.

15 Manoah I-a zis Îngerului Domnului: – Dă-ne voie să Te reținem ca să-Ți pregătim un ied.

16 Îngerul Domnului i-a răspuns lui Manoah: – Chiar dacă M-ai opri, n-aș mânca din mâncarea ta, dar dacă vrei să aduci o ardere de tot, atunci să o aduci Domnului! Manoah nu știa că este Îngerul Domnului.

17 Atunci Manoah I-a zis Îngerului Domnului: – Care-Ți este Numele, ca să Te onorăm când se vor adevăra cuvintele Tale?

18 Îngerul Domnului i-a răspuns: – De ce Îmi ceri Numele? El este minunat.

19 Manoah a luat iedul și darul de mâncare și le-a oferit Domnului pe stâncă. În timp ce Manoah și soția sa priveau, s-a înfăptuit o minune.

20 Pe când flacăra se ridica de pe altar spre cer, Îngerul Domnului S-a suit în flacăra altarului. Văzând lucrul acesta, Manoah și soția sa au căzut cu fețele la pământ.

21 Îngerul Domnului nu S-a mai arătat din nou lui Manoah și soției lui. Atunci Manoah a înțeles că fusese Îngerul Domnului.

22 Manoah i-a zis soției sale: – Sigur vom muri fiindcă am văzut pe Dumnezeu!

23 Dar soția lui i-a răspuns: – Dacă ar fi vrut Domnul să ne omoare nu ar fi primit din mâinile noastre arderea de tot și darul, nu ne-ar fi descoperit toate acestea și nu ne-ar fi ascultat în vremuri ca acestea!

24 Femeia a născut un fiu și i-a pus numele Samson. Băiatul a crescut și Domnul l-a binecuvântat.

25 Duhul lui Dumnezeu a început să-l pună în mișcare la Mahane-Dan, între Țora și Eștaol.

14 *Căsătoria lui Samson*

1 Samson s-a dus la Timna și a văzut acolo o filisteancă.

2 Când s-a întors, și-a anunțat tatăl și mama și le-a zis: – Am văzut la Timna o filisteancă. Luați-mi-o acum de soție!

3 Tatăl său și mama sa i-au zis: – Oare nu este nici o femeie între rudele tale sau în tot poporul, de umbli să-ți iei soție de la filistenii cei necircumciși? Dar Samson i-a răspuns tatălui său: – Pe ea să mi-o luați căci ea îmi place!

4 Tatăl său și mama sa nu știau că lucrul acesta era îngăduit de Domnul, căci El căuta un prilej ca să-i provoace pe filistenii. În vremea aceea filistenii stăpâneau peste Israel.

5 Samson s-a dus la Timna împreună cu tatăl său și cu mama sa. Când a ajuns la viile din Timna, i-a ieșit înainte un leu tânăr răcnind.

6 Duhul Domnului a venit peste Samson și el a sfâșiat leul cum se sfâșie un ied, fără să aibă nimic în mâini. N-a spus tatălui său și mamei sale ce făcuse.

7 Apoi s-a dus să vorbească cu femeia și ea i-a plăcut lui Samson.

8 După o vreme s-a întors să o ia de soție și s-a abătut ca să vadă hoitul leului. Și iată că în hoitul leului era un roi de albine și miere.

9 A luat un fagure de miere în mână și a plecat mai departe, mâncând. La întoarcere, când a ajuns la tatăl său și la mama sa, le-a dat să mănânce și lor din miere. Dar nu le-a dezvăluit că luase fagurele din hoitul leului.

10 Apoi tatăl lui s-a dus la femeia aceea. Acolo Samson dădea un ospăț căci așa obișnuiau tinerii.

11 Când cei de acolo l-au văzut, au invitat treizeci de prieteni ca să fie cu el.

12 Samson le-a zis: – Am să vă spun o ghicitoare. Dacă mi-o veți putea explica și dezlega în cele șapte zile ale ospățului, vă voi da treizeci de mantale și treizeci de schimburi de haine.

13 Dar dacă nu veți fi în stare să mi-o dezlegați, atunci voi îmi veți da treizeci de mantale și treizeci de schimburi de haine! Ei i-au răspuns: – Spune-ne ghicitoarea ca s-o auzim!

14 El le-a zis: Din cel ce mănâncă a ieșit ce se mănâncă și din cel puternic a ieșit dulceață! Timp de trei zile n-au fost în stare să dezlege ghicitoarea.

15 În a patra zi, i-au zis soției lui Samson:

„Momește-l pe soțul tău să ne dezlege ghicitoarea, altfel îți vom da foc atât ție, cât și familiei tale! Ne-ați chemat aici ca să ne jefuiți, nu-i așa?”

16 Soția lui Samson plângea lângă el și zicea: – Cu siguranță tu mă urăști și nu mă iubești. Ai spus o ghicitoare celor din poporul meu și mie nici nu mi-ai dezlegat-o! El i-a răspuns: – Din moment ce nu am dezlegat-o nici tatălui meu, nici mamei mele, cum să ți-o dezleg ție?

17 Însă ea a plâns lângă el în toate cele șapte zile cât a ținut ospățul. Când au ajuns în ziua a șaptea, el i-a dezlegat-o pentru că îl necăjea neconținut. Apoi ea le-a dezlegat ghicitoarea celor din poporul ei.

18 În ziua a șaptea, înainte de apusul soarelui, oamenii din cetate i-au zis: – Ce este mai dulce decât mierea și ce este mai puternic decât leul? –

Dacă n-ați fi arat cu vițeaua mea, nu mi-ați fi dezlegat ghicitoarea, le-a răspuns el.

19 Duhul Domnului a venit peste el și s-a dus la Așchelon. A ucis treizeci din oamenii lor și le-a luat îmbrăcămintea. Apoi a dat schimburile de haine celor ce dezlegaseră ghicitoarea și, aprins de mânie, s-a întors în casa tatălui său.

20 Soția lui Samson a fost dată unuia din prietenii lui, chiar celui mai bun dintre ei.

15 *Samson îi învinge pe filistenii*

- 1** După un timp, pe vremea secerișului grâului, Samson și-a vizitat soția, având la el un ied. El a zis: – Vreau să intru în odaia soției mele! Dar tatăl ei nu l-a lăsat să intre,
- 2** ci i-a zis: – M-am gândit atunci și mi-am zis că o urăști foarte mult, așa că am dat-o prietenului tău. Dar sora ei mai tânără este mai frumoasă decât ea! Te rog, ia-o în locul ei!
- 3** – De data aceasta voi fi nevinovat față de filistenii când le voi face rău! le-a răspuns Samson părinților ei.
- 4** Apoi Samson s-a dus și a prins trei sute de vulpi; a luat niște torțe, a legat vulpile coadă de coadă și a pus câte o torță la mijloc, între cele două cozi.
- 5** A aprins torțele și a dat drumul vulpilor în grânele filistenilor. În acest fel au ars atât câpițele, cât și grâul și livezile de măslini.
- 6** Atunci filistenii au întrebat: – Cine a făcut fapta aceasta? Li s-a răspuns: – Samson, ginerele timnitului, pentru că acesta i-a luat soția și i-a dat-o prietenului lui! Filistenii s-au dus și au ars-o pe ea și pe tatăl ei.
- 7** Samson le-a zis: „Pentru că ați făcut o asemenea faptă, nu voi înceta să vă fac rău până nu mă voi răzbuna pe voi!”
- 8** Și a început să-i lovească la picioare și la șolduri; a fost un mare măcel. Apoi el s-a dus și a locuit în grota din Stânca lui Etam.
- 9** După aceea, filistenii au venit și și-au așezat tabăra în Iuda. Ei s-au răsfiat până la Lehi.
- 10** Bărbații lui Iuda i-au întrebat: – De ce ați venit împotriva noastră? Ei le-au răspuns: – Am venit ca să-l legăm pe Samson și să-i facem așa cum ne-a făcut și el nouă!
- 11** Atunci trei mii de bărbați ai lui Iuda s-au dus la grota din Stânca lui Etam și l-au întrebat pe Samson: – N-ai știut că filistenii stăpânesc peste noi? De ce ne-ai făcut una ca asta? – După cum mi-au făcut ei mie, așa le-am făcut și eu! le-a răspuns el.
- 12** Ei i-au zis: – Am venit ca să te legăm și să te dăm în mâinile filistenilor! – Jurați-mi că nu-mi veți lua viața! le-a răspuns Samson.
- 13** Ei i-au răspuns: – Doar te vom lega și te vom da în mâinile lor! De ucis însă nu te vom ucide! L-au legat cu două frânghii noi și l-au scos din stâncă.

14 Când au ajuns la Lehi, filistenii au început să strige bucurându-se că a fost prins. Atunci Duhul Domnului a venit peste el și frânghiile pe care le avea la brațe s-au făcut ca pânza arsă în foc, iar legăturile i-au căzut de la mâini.

15 A găsit o falcă de măgar, care nu era uscată încă, a luat-o în mână și a ucis cu ea o mie de oameni.

16 Apoi Samson a zis: „Cu o falcă de măgar, o grămadă, două grămezi; cu o falcă de măgar am ucis o mie de oameni!”

17 După ce a terminat de vorbit, a aruncat falca din mână. Locul acela a fost numit Ramat-Lehi.

18 Fiindu-i foarte sete, L-a chemat pe Domnul și I-a zis: „Tu ai dat prin mâna robului tău această mare izbăvire și acum să mor de sete și să cad în mâinile celor necircumciși?”

19 Dumnezeu a despiciat groapa din Lehi și din ea a ieșit apă. După ce a băut, Samson și-a revenit și s-a înviorat. De aceea au numit acel loc En-Hakkore, el aflându-se și astăzi în Lehi.

20 Samson a judecat Israelul timp de douăzeci de ani, pe vremea domniei filistene.

16 *Samson și Dalila*

1 Samson a plecat la Gaza. Acolo a văzut o prostituată și a intrat la ea.

2 S-a spus celor din Gaza: – Samson a intrat aici! Atunci au înconjurat locul unde era și l-au pândit toată noaptea la poarta cetății; toată noaptea au stat liniștiți, zicându-și unii altora: – Când se va lumina de ziuă îl vom ucide!

3 Samson a rămas culcat până la miezul nopții. Pe la miezul nopții s-a trezit, a apucat porțile de la intrarea în cetate, cu amândoi stâlpii, le-a smuls cu tot cu zăvor, le-a pus pe umeri și le-a dus pe vârful muntelui din fața Hebronului.

4 După aceea, el a iubit o femeie din valea Sorek, care se numea Dalila.

5 Domnitorii filistenilor s-au dus la ea și i-au zis: „Înduplecă-l și află de unde vine puterea lui cea mare și cum l-am putea birui, ca să-l putem lega și să-l umilim! Apoi îți vom da fiecare câte o mie o sută de șecheli de argint!”

6 Dalila i-a zis lui Samson: – Spune-mi, te rog, de unde-ți vine puterea ta cea mare și cum ar trebui să fii legat pentru a fi biruit?

7 Samson i-a răspuns: – Dacă m-ar lega cu șapte funii noi care să nu fi fost încă uscate, atunci m-ar lăsa puterile și aș deveni ca oricare alt om!

8 Domnitorii filistenilor i-au adus șapte funii noi, care încă nu fuseseră uscate și ea l-a legat cu ele.

9 Cei ce pândeau stăteau la ea în odaie. Ea i-a zis: „Filistenii sunt asupra ta, Samson!“ Dar el a rupt funiile așa cum se rupe un fir de fuior când este atins de foc. Astfel că ei nu au aflat de unde-i vine puterea.

10 Dalila i-a zis lui Samson: – Ai glumit cu mine și mi-ai spus minciuni. Te rog, arată-mi cu ce trebuie să fii legat!

11 El i-a răspuns: – Dacă m-ar lega cu funii noi, cu care să nu se fi făcut nici o lucrare, atunci m-ar lăsa puterile și aș deveni ca orice alt om!

12 Dalila a luat niște funii noi și l-a legat cu ele. Apoi i-a zis: „Filistenii sunt asupra ta, Samson!“ Cei ce pândeau stăteau în odaie. El însă a rupt funiile de la brațe ca pe niște ațe.

13 Dalila i-a zis lui Samson: – Până acum te-ai jucat cu mine și mi-ai spus minciuni. Arată-mi cu ce trebuie să fii legat! El i-a răspuns: – Dacă vei împleni în țesătură cele șapte șuvițe de pe capul meu și le vei țintui cu ajutorul unui țăruș, atunci m-ar lăsa puterile și aș deveni ca oricare alt om! În timp ce Samson dormea, Dalila a luat cele șapte șuvițe de pe capul lui și le-a împletit în țesătură.

14 Le-a țintuit cu ajutorul unui țăruș și apoi i-a zis: „Filistenii sunt asupra ta, Samson!“ El însă s-a trezit din somn și a smuls țărușul gherghifului cu tot cu țesătura.

15 Atunci ea i-a zis: „Cum poți să spui că mă iubești când inima ta nu este cu mine? Ți-ai bătut joc de mine de trei ori și nu mi-ai dezvăluit de unde-ți vine puterea ta cea mare!“

16 Fiindcă ea îl necăjea în fiecare zi prin cuvintele ei și îl cicălea, el n-a mai suportat.

17 I-a dezvăluit tot ce era în mintea lui și i-a zis: „Briciul n-a trecut peste capul meu, fiindcă sunt un nazireu al Domnului încă din pântecele mamei mele. Dacă aș fi ras, atunci puterea mea s-ar depărta de la mine, aș slăbi și aș deveni ca orice alt om!“

18 Când a văzut Dalila că i-a dezvăluit tot ce tănuia, a trimis să cheme pe domnitorii filistenilor, spunându-le: „Veniți, pentru că de data aceasta mi-a dezvăluit tot ce avea în minte!“ Domnitorii filistenilor au venit la ea și i-au adus argint.

19 Ea l-a adormit pe genunchii ei. Apoi a chemat un om care i-a ras cele șapte șuvițe de pe capul lui și a început astfel să-l umilească. Și puterea lui l-a părăsit.

20 Ea i-a zis: „Filistenii sunt asupra ta, Samson!“ El s-a trezit din somn și și-a zis: „Mă voi ridica la fel ca în celelalte rânduri și mă voi scutura.“ Nu știa că Domnul Se depărtase de el.

21 Filistenii l-au înșfăcat și i-au scos ochii; apoi l-au dus la Gaza și l-au legat cu lanțuri de aramă. Acolo învârtea la râșniță în temniță.

22 După ce a fost ras, părul capului lui a început din nou să crească.

23 Domnitorii filistenilor s-au adunat ca să aducă o mare jertfă zeului lor, Dagon, și să se veselească. Ei ziceau: „Zeul nostru l-a dat în mâinile noastre pe Samson, dușmanul nostru!“

24 Când l-a văzut poporul, au început să-și laude zeul, căci își ziceau: „Zeul nostru l-a dat în mâinile noastre pe dușmanul nostru, pe cel care ne pustia țara și ne înmulțea morții.“

25 În bucuria inimii lor au zis: „Chemați-l pe Samson ca să ne distreze!“ L-au luat pe Samson dintre întemnițați și el a început să joace înaintea lor. L-au așezat între stâlpi, în fața lor.

26 Samson i-a zis tânărului care-l ținea de mână: „Dă-mi voie să ating și să mă sprijin de stâlpii care susțin templul, ca să mă pot odihni!“

27 Templul era plin de bărbați și de femei. Toți domnitorii filistenilor erau acolo, iar pe acoperiș erau aproape trei mii de bărbați și de femei care-l priveau pe Samson jucând.

28 Atunci Samson a strigat către Domnul și a zis: „Stăpâne Doamne, Te rog, adu-Ți aminte de mine și mai dă-mi putere doar de data aceasta, Dumnezeule, ca să mă răzbun pe filistenii, să mă răzbun pentru cei doi ochi ai mei!“

29 Samson s-a rezemat de cei doi stâlpi care susțineau templul și s-a aplecat spre ei; unul era la dreapta lui și celălalt la stânga.

30 Samson a zis: „Să mor împreună cu filistenii!“ Apoi a împins cu putere și templul a căzut peste domnitori și peste tot poporul care era în el. Astfel, cei pe care i-a omorât la moartea lui au fost mai mulți decât cei pe care-i omorâse în timpul vieții.

31 Frații lui și rudele sale au venit și l-au luat. Apoi l-au dus și l-au îngropat între Țora și Eștaol, în mormântul tatălui său, Manoah. El judecase pe Israel timp de douăzeci de ani.

17 Mica și idolii lui

1 Era un om din regiunea muntoasă a lui Efraim care se numea Mica.

2 El i-a zis mamei sale: – Cei o mie o sută de șecheli de argint care ți s-au luat și pentru care ai blestemat chiar de față cu mine, argintul acela este la mine. Eu îl luasem! Mama lui i-a răspuns: – Binecuvântat să fie fiul meu de Domnul!

3 El a dat înapoi mamei sale cei o mie o sută de șecheli de argint și ea i-a zis: – Pun deoparte acest argint, închinându-l Domnului cu mâna mea, pentru ca fiul meu să-și facă din el un idol cioplit și un idol turnat. În acest fel ți-l voi restitui!

4 El i-a dat înapoi mamei sale argintul. Mama lui a luat două sute de șecheli de argint și i-a dat argintarului. Acesta a făcut din el un idol cioplit și un idol turnat.

5 Acest om, Mica, avea un templu; și-a făcut un efod și niște terafimi și l-a investit ca preot pe unul din fiii săi.

6 În zilele acelea nu era rege în Israel și fiecare făcea ce i se părea că este drept.

7 Era un tânăr levit ce locuia în Betleemul lui Iuda, printre cei din clanul lui Iuda.

8 Omul acesta a plecat din Betleemul lui Iuda ca să locuiască acolo unde va găsi un loc potrivit. În drumul său, a ajuns în regiunea muntoasă a lui Efraim, la casa lui Mica.

9 Mica i-a zis: – De unde vii? El i-a răspuns: – Sunt un levit din Betleemul lui Iuda și călătoresc ca să-mi găsesc un loc unde să locuiesc!

10 Mica i-a zis: – Rămâi la mine! Îmi vei fi părinte și preot, iar eu îți voi da zece șecheli de argint pe an, un rând de haine și mijloace de trai. Levitul a rămas.

11 Astfel, levitul a fost de acord să locuiască la acel om care l-a privit ca pe unul din fiii lui.

12 Mica l-a investit pe levit și tânărul a slujit ca preot în casa lui.

13 Mica a zis: „Acum știu că Domnul îmi va face bine, fiindcă am ca preot un levit!“

18 *Conflictul dintre Mica și daniți*

1 În zilele acelea nu era rege în Israel. Seminția lui Dan își căuta un teritoriu în care să locuiască, pentru că nici până în ziua aceea nu-și însușiseră moștenirea primită în mijlocul semințiilor lui Israel.

2 Daniții au trimis dintre ei toți, din clanurile lor, cinci bărbați viteji din Țora și din Eștaol, ca să umble prin țară și s-o iscodească. Ei le-au zis:

„Duceți-vă și iscodiți țara!“ Aceștia au ajuns în regiunea muntoasă a lui Efraim, aproape de casa lui Mica și au înnoptat acolo.

3 Când erau aproape de casa lui Mica, au recunoscut glasul tânărului levit și s-au dus într-acolo. Ei i-au zis: – Cine te-a adus aici? Ce faci în acest loc? De ce ești aici?

4 El le-a răspuns: – Mica face cutare și cutare lucru pentru mine, el mă plătește și eu îi sunt preot!

5 Ei i-au zis: – Te rugăm, întreabă-L pe Dumnezeu în legătură cu noi, ca să știm dacă vom avea izbândă în călătoria în care mergem!

6 Preotul le-a răspuns: – Mergeți în pace deoarece călătoria pe care o faceți este sub privirea Domnului!

7 Cei cinci bărbați au plecat și au ajuns în Laiș. Acolo au văzut un popor care trăia în siguranță, după obiceiurile sidonienilor, fiind liniștit și încrezător. Ei locuiau nestânjeniți în țară și nu erau vasalii nimănui. Erau departe de sidonieni și nu țineau legătura cu alți oameni.

8 Când s-au întors la rudele lor din Țora și Eștaol, aceștia i-au întrebat: – Ce veste ne aduceți?

9 Ei le-au răspuns: – Haideți să-i atacăm, fiindcă le-am văzut ținutul și este foarte bun! Nu fiți așa de nepăsători și de leneși, ci duceți-vă și puneți stăpânire pe ținut!

10 Când veți ajunge acolo, veți găsi un popor încrezător. Ținutul este întins și încăpător și Dumnezeu l-a dat în mâinile noastre; este un loc în care nu lipsește nimic din tot ce este pe pământ!

11 Șase sute de războinici înarmați din clanul lui Dan, din Țora și din Eștaol, au pornit de acolo.

12 Au înaintat și și-au așezat tabăra la Chiriatiarim, în Iuda. De aceea locul acela s-a numit Mahane-Dan, el aflându-se și astăzi în Chiriatiarim.

13 De acolo au trecut în regiunea muntoasă a lui Efraim și au ajuns aproape de casa lui Mica.

14 Cei cinci bărbați care iscodiseră ținutul Laiș, au luat cuvântul și le-au zis rudelor lor: „Știți că într-una din aceste case există un efod, terafimi, un idol cioplit și un idol turnat? Cred că știți acum ce aveți de făcut!“

15 S-au dus într-acolo, au ajuns la casa unde slujea tânărul levit, adică la casa lui Mica, și l-au întrebat de sănătate.

16 Cei șase sute de războinici înarmați stăteau la intrarea porții.

17 Apoi cele cinci iscoade au plecat de lângă el și au intrat în casă. În timp ce preotul stătea la poarta casei cu cei șase sute de războinici înarmați, cei

cinci bărbați care iscodiseră ținutul s-au dus înăuntru și au luat idolul cioplit, efodul, terafimii și idolul turnat.

18 Când aceștia au intrat în casa lui Mica să ia idolul cioplit, terafimii și idolul turnat, preotul le-a zis: – Ce faceți?

19 Ei i-au răspuns: – Taci, nu mai zice nimic și vino cu noi, pentru că dorim să ne fii părinte și preot! E mai bine să fii preot în casa unui singur om sau să fii preotul unei seminții și al unui clan din Israel?

20 Preotul s-a bucurat în inima lui și, luând efodul, terafimii și idolul turnat, a plecat împreună cu poporul.

21 Apoi au plecat mai departe, punând în fața lor copiii, vitele și bunurile.

22 După ce s-au depărtat de casa lui Mica, oamenii care își aveau casele lângă casa lui Mica au fost chemați să pornească în urmărirea daniților.

23 Când au strigat după daniți, aceștia s-au întors și i-au zis lui Mica: – Ce ai de strigi după noi?

24 El le-a răspuns: – Cum adică ce am? Mi-ați luat idolii pe care mi-i făcusem, mi-ați luat și preotul și ați plecat! Eu cu ce mai rămân?

25 Daniții i-au zis: – Să nu te mai auzim, căci altfel niște oameni înverșunați se vor năpusti asupra ta și îți vei pierde viața atât tu, cât și familia ta!

26 Apoi daniții și-au văzut mai departe de drum. Când a văzut Mica că aceștia erau mai puternici decât el, s-a întors acasă.

Daniții cuceresc cetatea Laiș

27 Astfel, după ce au luat preotul și ceea ce făcuse Mica, aceștia și-au continuat drumul până ce au ajuns în Laiș, la un popor liniștit și încrezător. I-au ucis pe locuitori cu sabia și au dat foc cetății.

28 Nimeni nu i-a izbăvit, pentru că erau departe de Sidon și nu țineau legătura cu alți oameni. Cetatea era în valea care duce la Bet-Rehob. Daniții au rezidit-o și au locuit în ea.

29 Au numit cetatea Dan, după numele lui Dan, strămoșul lor, care i se născuse lui Israel; dar la început numele cetății era Laiș.

30 Daniții și-au înălțat unul din idoli pentru ei și pentru Ionatan, fiul lui Gherșom, fiul lui Moise; el și urmașii lui au fost preoții seminției lui Dan până în ziua când țara a ajuns în captivitate.

31 Cât timp Casa lui Dumnezeu a fost la Șilo, daniții au păstrat idolul turnat al lui Mica, ca zeu al lor.

19 *Un levit și țiitoarea lui*

1 În zilele acela, când nu era rege în Israel, un levit care locuia la marginea regiunii muntoase a lui Efraim își luase o țiitoare din Betleemul lui Iuda.

2 Dar țiitoarea i-a fost necredincioasă și s-a întors apoi la familia ei, în Betleemul lui Iuda, unde a rămas timp de patru luni.

3 După aceea, soțul ei s-a dus la ea pentru a o convinge să se întoarcă. Era însoțit de slujitorul său și de o pereche de măgari. Ea l-a adus în locuința tatălui ei și tatăl fetei l-a primit cu bucurie când l-a văzut.

4 Socrul său, tatăl fetei, l-a reținut și astfel ei au rămas la el trei zile. Au mâncat, au băut și au înnoptat acolo.

5 În a patra zi, s-au sculat dis-de-diminează și s-au pregătit să plece. Dar tatăl fetei i-a zis ginerelui său: „Ia o bucată de pâine ca să prinzi putere, apoi veți pleca!”

6 Ei au rămas, au mâncat și au băut din nou împreună. Tatăl fetei i-a zis ginerelui său: „Te rog, binevoiește să rămâi aici peste noapte și înveselește-te!”

7 Bărbatul se sculase să plece, dar socrul său l-a convins să rămână. Astfel, el s-a întors și a înnoptat din nou acolo.

8 În a cincea zi, s-a sculat dis-de-diminează ca să plece. Tatăl fetei i-a zis: „Te rog, mai zăbovește la mine până la amiază și întărește-ți inima!” Astfel, ei au mâncat din nou împreună.

9 După aceea bărbatul s-a sculat să plece împreună cu slujitorul și cu țiitoarea sa, dar socrul lui, tatăl fetei, i-a zis: „Iată că se apropie seara! Te rog, înnoptează aici, căci ziua aproape a trecut! Rămâi, te rog, și înveselește-te! Mâine te vei trezi ca să pornești la drum și te vei duce acasă!”

10 Dar bărbatul n-a vrut să mai rămână, ci s-a ridicat și a plecat. A ajuns până în fața Iebusului, adică Ierusalim, cu cei doi măgari înșeuțați și cu țiitoarea sa.

11 Când erau aproape de Iebus, se făcuse târziu deja. Slujitorul i-a zis stăpânului său: – Am putea să ne întoarcem în cetatea acestor iebusiți ca să înnoptăm acolo!

12 Dar stăpânul lui i-a răspuns: – Nu ne întoarcem pentru o cetate străină, ai cărei locuitori nu sunt israeliți, ci vom merge până la Ghiva!

13 Să încercăm să ne apropiem de unul din aceste locuri: de Ghiva sau Rama, a mai spus el slujitorului său.

14 Astfel, ei au plecat mai departe. Când au ajuns aproape de Ghiva, care aparține de Benjamin, soarele apunea.

15 S-au întors și au intrat să înnopteze în Ghiva. Ei au intrat și s-au oprit în piața cetății, dar nu s-a găsit nimeni care să-i primească în casă și să-i găzduiască.

16 Chiar atunci, seara, un bătrân se întorcea de la lucrul câmpului. Omul era din regiunea muntoasă a lui Efraim, dar locuia ca străin în Ghiva, deși oamenii din această cetate erau beniamiți.

17 Când s-a uitat și l-a văzut pe călător în piața cetății, bătrânul i-a zis: – Încotro mergi și de unde vii?

18 El i-a răspuns: – Călătoresc din Betleemul lui Iuda spre marginea regiunii muntoase a lui Efraim, de unde sunt! Mă dusesem până în Betleemul lui Iuda, iar acum mă duc la Casa Domnului. Nu este nimeni care să mă primească în casa lui,

19 deși avem paie și nutreț pentru măgarii noștri, avem pâine și vin pentru mine însumi, pentru slujitoarea ta și pentru tânărul care este cu slujitorii tăi, așa că nu ne lipsește nimic!

20 Bătrânul i-a zis: – Fii liniștit! Mă voi îngriji eu de toate nevoile tale, numai să nu rămâi peste noapte în piață!

21 I-a dus în casa lui și a dat nutreț măgarilor. Apoi și-au spălat picioarele, au mâncat și au băut.

22 În timp ce se veseleau ei, niște oameni nelegiuți dintre locuitorii cetății, au început să roiască în jurul casei, bătând la ușă. L-au strigat pe bătrân, stăpânul casei, și i-au zis: – Scoate-l afară pe bărbatul care a intrat în casa ta, ca să ne împreunăm cu el ca să-l cunoaștem!

23 Bătrânul, stăpânul casei, a ieșit la ei și le-a răspuns: – Fraților, vă rog, nu fiți așa răi. Omul acesta îmi este oaspete, de aceea nu săvârșiți o asemenea faptă rușinoasă!

24 Am o fiică fecioară, iar el are o țiitoare. Vi le voi aduce afară pe ele! Înjosiți-le și faceți-le ce vă va plăcea, dar nu săvârșiți un lucru așa de rușinos cu acest om!

25 Oamenii însă n-au vrut să-l asculte. Atunci călătorul și-a înșfăcat țiitoarea și le-a scos-o afară. Ei au necinstit-o și au abuzat de ea toată noaptea,

până dimineața. Apoi, când a început să se crape de ziuă, au lăsat-o să plece.

26 La ivirea zorilor, femeia a venit și a căzut la ușa casei bătrânului, unde se afla și stăpânul ei, rămânând acolo până când s-a luminat bine de ziuă.

27 Dimineața, stăpânul ei s-a trezit, a deschis ușile casei și a ieșit să-și continue drumul. Atunci a dat de țiitoarea sa care era întinsă lângă ușa casei, având mâinile pe prag.

28 El i-a zis: „Ridică-te și hai să mergem!“ Dar ea nu a răspuns nimic. Atunci bărbatul a pus-o pe măgar și a plecat către casă.

29 Când a ajuns acasă, a luat un cuțit, și-a apucat țiitoarea și a tăiat-o mădular cu mădular în douăsprezece bucăți pe care le-a trimis prin toată regiunea lui Israel.

30 Toți cei ce au văzut lucrul acesta, au zis:

„Niciodată nu s-a întâmplat și nu s-a văzut așa ceva, de când au venit israeliții din țara Egiptului și până astăzi! Luați aminte asupra acestei fapte, sfătuiți-vă și spuneți ce-i de făcut!“

20 *Lupta dintre israeliți și beniamiți*

1 Toți israeliții au ieșit de la Dan până la Beer-Șeba și până la ținutul Ghiladului. Adunarea s-a strâns astfel ca un singur om înaintea Domnului, la Mițpa.

2 Conducătorii întregului popor, ai tuturor semințiilor lui Israel, s-au înfățișat în adunarea poporului lui Dumnezeu: erau patru sute de mii de pedestrași.

3 Beniamiții au auzit că israeliții s-au strâns la Mițpa. Israeliții au zis: – Spuneți, cum s-a întâmplat această nelegiuire?

4 Atunci, levitul, bărbatul femeii care fusese ucisă, a luat cuvântul și le-a zis: – Eu și țiitoarea mea intrasem în Ghiva, care aparține de Benjamin, ca să înnoptăm acolo.

5 Dar locuitorii Ghivei s-au ridicat împotriva mea, au înconjurat pe timp de noapte casa în care eram și au vrut să mă omoare. Mi-au necinstit țiitoarea până când a murit.

6 Atunci mi-am apucat țiitoarea, am tăiat-o în bucăți și bucățile le-am trimis prin toată țara moștenită de Israel, pentru că ceea ce ei au săvârșit este o nelegiuire și o urâciune în Israel.

7 Iată că toți cei ce ați venit aici sunteți israeliți: sfătuiți-vă deci și dați un verdict acum!

8 Poporul a luat o decizie și a zis: – Nici unul din noi nu va pleca! Nimeni nu se va întoarce acasă!

9 Iată acum ce-i vom face Ghivei: o vom lua cu asalt după cum vom ieși la sorți!

10 Din toate semințiile lui Israel vom lua zece bărbați dintr-o sută, o sută dintr-o mie și o mie din zece mii; aceștia vor aduce provizii pentru popor. Apoi, când ei se vor întoarce, vom pedepsi Ghiva lui Beniamin potrivit cu toată nelegiuirea pe care a săvârșit-o în Israel!

11 Israelii s-au unit și s-au mobilizat împotriva cetății.

12 Conducătorii semințiilor lui Israel au trimis niște bărbați prin toate familiile lui Beniamin ca să le spună: „Ce înseamnă nelegiuirea aceasta care a avut loc printre voi?”

13 Aduceți-i acum pe oamenii aceia nelegiuți, care sunt printre voi în Ghiva, ca să-i omorâm! Vom nimici astfel răul din mijlocul lui Israel!“ Dar beniamiții n-au vrut să asculte de glasul israeliților, frații lor.

14 Beniamiții s-au strâns din cetățile lor la Ghiva și s-au pregătit de luptă împotriva israeliților.

15 În ziua aceea s-au mobilizat douăzeci și șase de mii de războinici beniamiți, în afară de locuitorii Ghivei, care s-au strâns în număr de șapte sute de oameni aleși.

16 În toată mulțimea aceasta erau șapte sute de bărbați destoinici, care erau stângaci. Toți aceștia, trăgând cu praștia, puteau ținti chiar și un fir de păr și nu greșeau.

17 De partea opusă lui Beniamin, se adunaseră bărbații lui Israel: erau patru sute de mii de războinici înarmați.

18 Ei au plecat în grabă la Betel. Acolo israeliții L-au întrebat pe Dumnezeu și au zis: – Care dintre noi să începă atacul împotriva beniamiților? Domnul le-a răspuns: – Iuda să înceapă!

19 Dimineața, israeliții au pornit și și-au așezat tabăra lângă Ghiva.

20 Apoi au ieșit să se lupte cu beniamiții și s-au așezat în linie de bătaie, înaintea Ghivei.

21 Beniamiții au ieșit din Ghiva și au doborât în acea zi douăzeci și două de mii de israeliți.

22 Israelii s-au îmbărbătat și s-au așezat din nou în linie de bătaie în locul în care se așezaseră în prima zi.

23 Între timp israeliții se duseseră să plângă înaintea Domnului până seara. L-au întrebat atunci pe Domnul, spunându-I: – Să pornim din nou la luptă

împotriva beniamiților, frații noștri? Domnul le-a răspuns: – Înaintați împotriva lor!

24 De aceea israeliții au înaintat a doua zi împotriva beniamiților.

25 Dar și a doua zi beniamiții le-au ieșit împotrivă din Ghiva și au doborât optsprezece mii de războinici înarmați.

26 Atunci, toți israeliții, deci tot poporul, s-au dus la Betel și au început să plângă. În ziua aceea au rămas acolo, în prezența Domnului, până seara și au adus înaintea Domnului arderi de tot și jertfe de pace.

27 Israelii L-au întrebat pe Domnul – în vremea aceea, Chivotul Legământului cu Dumnezeu era acolo,

28 iar Fineas, fiul lui Elazar, fiul lui Aaron, slujea înaintea lui – și I-au zis: – Să pornim din nou la luptă împotriva fraților noștri sau să ne oprim? Domnul le-a răspuns: – Duceți-vă, căci mâine îi voi da în mâinile voastre!

29 Atunci, israeliții au pus la pândă niște oameni în spatele cetății Ghiva.

30 A treia zi israeliții au ieșit la luptă împotriva beniamiților și s-au așezat înaintea Ghivei ca și în celelalte dăți.

31 Beniamiții au urmărit poporul, fiind astfel îndepărtați de lângă cetate. Au început să lovească în popor și săucidă ca în celelalte dăți, pe drumurile cele mari – unul care duce la Betel și altul la Ghiva – și în câmpie. Au ucis aproape treizeci de israeliți.

32 Beniamiții ziceau: „Iată-i învinși dinaintea noastră ca și mai înainte!“ Dar israeliții ziceau: „Să fugim și să-i îndepărtăm de cetate spre drumurile cele mari!“

33 Israelii au fugit fiecare de pe pozițiile lor și s-au regrupat la Baal-Tamar, iar israeliții care stăteau la pândă s-au năpustit din locul în care erau, la apus de Ghiva.

34 Zece mii de oameni aleși din tot Israelul au înaintat împotriva Ghivei. Bătălia a fost aprigă și beniamiții nici nu-și închipuiau că va veni asupra lor un asemenea dezastru.

35 Domnul i-a nimicit pe beniamiți dinaintea lui Israel și astfel israeliții au ucis în acea zi douăzeci și cinci de mii o sută de beniamiți.

36 Beniamiții au înțeles că au fost înfrânți. Atunci când israeliții s-au lăsat urmăriți de beniamiții, ei s-au bazat pe oamenii care fuseseră puși la pândă în apropierea Ghivei.

37 Cei ce stăteau la pândă au înaintat repede împotriva Ghivei, s-au năpustit asupra ei și au trecut cetatea prin ascuțișul sabiei.

38 Semnalul pe care israeliții îl hotărâseră cu cei ce stăteau la pândă era acela că ei trebuiau să înalțe în cetate un nor mare de fum.

39 Doar atunci bărbații lui Israel ar fi trebuit să se întoarcă în luptă. Beniamiții începuseră să lovească și pentru că numărul celor uciși era aproape de treizeci de oameni, ei își ziceau: „Cu siguranță că sunt nimiciți dinaintea noastră ca în prima luptă!”

40 Când coloana de fum a început să se înalțe din cetate, beniamiții au privit înapoi și au observat-o cum se ridică din întreaga cetate înspre ceruri.

41 Atunci israeliții s-au întors în luptă. Când au văzut dezastrul care-i aștepta, beniamiții s-au îngrozit.

42 Au fugit dinaintea israeliților spre drumul care duce în pustie, dar nu au putut scăpa de luptă; israeliții care ieșeau din cetate i-au ucis chiar acolo.

43 I-au înconjurat pe beniamiți, i-au urmărit fără încetare și i-au nimicit până în fața Ghevei, spre răsărit.

44 Optsprezece mii de beniamiți au fost uciși, toți aceștia fiind luptători viteji.

45 Unii au fugit și au scăpat în pustie, la stânca Rimon. Israeliții au ucis la drumurile cele mari cinci mii dintre ei. Pe alții i-au urmărit până la Ghidom, ucigând dintre aceștia două mii de oameni.

46 Astfel, numărul beniamiților care au pierit în ziua aceea a fost de douăzeci și cinci de mii de războinici.

47 Dintre cei care au fugit și au scăpat în pustie, la stânca Rimon au mai rămas șase sute de oameni. Ei au locuit la stânca Rimon timp de patru luni.

48 Israeliții s-au întors spre beniamiți și au trecut prin ascuțișul sabiei toate cetățile cu tot ce au găsit în ele: oameni și animale. Ei au dat foc tuturor acestor cetăți pe care le-au găsit în cale.

21 *Israeliții salvează seminția lui*

Beniamin

1 Israeliții juraseră la Mițpa: „Nici unul din noi să nu-și dea fata de soție beniamiților!”

2 După toate acestea, poporul s-a dus la Betel și a rămas acolo, în prezența Domnului, până seara. Și-au ridicat glasul, s-au jelit

3 și au zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israel, de ce s-a întâmplat așa ceva în Israel? Să lipsească astăzi o seminție întreagă din Israel?”

4 A doua zi poporul s-a sculat devreme, a zidit acolo un altar și a adus arderi de tot și jertfe de pace.

5 Apoi israeliții au zis: „Care dintre semințiile lui Israel nu a venit la adunare, înaintea Domnului?” Făcuseră un jurământ ferm ca oricine nu va veni înaintea Domnului la Mițpa, să fie pedepsit cu moartea.

6 Israeliților le părea rău de cei din poporul lor și ziceau: „Astăzi a fost nimicită o seminție din Israel!”

7 Ce să facem pentru aceia care au rămas fără soții, fiindcă am jurat pe Domnul că nu le vom da de soții pe fetele noastre?”

8 Apoi au zis: „Este vreuna dintre semințiile lui Israel care nu a venit înaintea Domnului, la Mițpa?” Li s-a spus că în tabără, la adunare, nu venise nici un bărbat din Iabeșul Ghiladului.

9 Au adunat poporul și iată că acolo nu era nici un bărbat dintre locuitorii Iabeșului din Ghilad.

10 Atunci adunarea a trimis împotriva lor douăsprezece mii de războinici, poruncindu-le:

„Duceți-vă și treceți prin ascuțișul sabiei pe locuitorii din Iabeșul Ghiladului, cu tot cu femei și copii!”

11 Iată ce trebuie să faceți: să nimiciți toți bărbații și toate femeile care nu sunt fecioare!”

12 Au găsit printre locuitorii din Iabeșul Ghiladului patru sute de fete fecioare și le-au adus în tabără la Șilo, în țara Canaan.

13 Toată adunarea a trimis soli ca să le vorbească beniamiților care se aflau la stânca Rimon și să le vestească pacea.

14 În acea vreme, beniamiții s-au întors și li s-au dat de soții dintre acelea care au fost lăsate în viață – dintre femeile din Iabeșul Ghiladului. Totuși nu erau destule pentru ei.

15 Poporului îi părea rău de Beniamin, căci Domnul făcuse o ruptură în semințiile lui Israel.

16 Atunci cei din sfatul bătrânilor adunării au zis: „Ce să facem cu cei care au rămas fără soții, căci beniamitele au fost nimicite?”

17 Au mai zis: „Supraviețuitorii lui Beniamin trebuie să aibă urmași, ca să nu fie ștearsă o seminție din Israel!”

18 Dar noi nu putem să le dăm de soții pe fiicele noastre, căci toți israeliții au jurat spunând:

«Blestemat este cel ce va da vreo femeie lui Beniamin!»

19 După aceea au zis: „În fiecare an este o sărbătoare a Domnului la Şilo, la nord de Betel, în partea de răsărit a drumului care duce de la Betel la Şehem și la sud de Lebona!”

20 Apoi le-au poruncit beniamiților și le-au zis:

„Duceți-vă și stați la pândă în vii!

21 Urmăriți ce se întâmplă și când le veți vedea pe fetele din Şilo că vor ieși să danseze, să ieșiți din vii și să vă răpiți fiecare câte o soție dintre fetele din Şilo. Apoi să vă duceți în teritoriul lui Beniamin.

22 Dacă părinții sau frații lor vor veni să se plângă la noi, le vom spune: «Dați-ni-le nouă, căci în luptă n-am reușit să luăm pradă câte o femeie pentru fiecare om. Dacă ni le dați acum, nu veți fi vinovați de încălcarea jurământului!»

23 Beniamiții au făcut întocmai: și-au luat soții după numărul lor dintre dansatoarele pe care le-au răpit. Apoi au plecat și s-au întors la moștenirea lor; au zidit din nou cetăți și au locuit în ele.

24 Tot atunci, israeliții au plecat de acolo, fiecare la seminția și la clanul lui. Și astfel, fiecare om s-a dus la proprietatea lui.

25 În zilele acelea nu era rege în Israel și fiecare făcea ce i se părea că este drept.

Naomi și Rut

1 Pe vremea când judecau judecătorii, a fost o foamete în țară. Atunci un bărbat din Betleemul lui Iuda a plecat împreună cu soția lui și cu cei doi fii ai săi să locuiască ca străin în câmpiile Moabului.

2 Bărbatul se numea Elimelek, soția lui se numea Naomi, iar cei doi fii ai săi se numeau Mahlon și Chilion. Ei erau efratiți din Betleemul lui Iuda. Când au ajuns în câmpiile Moabului, s-au stabilit acolo.

3 Însă Elimelek, soțul lui Naomi, a murit și ea a rămas astfel singură cu cei doi fii ai ei.

4 Aceștia s-au căsătorit cu moabite; numele uneia era Orpa, iar numele celeilalte era Rut. După ce au locuit acolo aproape zece ani,

5 cei doi, adică Mahlon și Chilion, au murit și ei, astfel încât femeia a rămas singură, fără cele două odrasle ale ei și fără soțul său.

6 Ea s-a hotărât apoi să plece din câmpiile Moabului împreună cu cele două nurori ale ei, pentru că a aflat că Domnul i-a cercetat poporul și i-a dat din nou pâine.

7 Naomi a plecat din locul în care locuise, iar cele două nurori ale ei erau cu ea. Au pornit la drum ca să se întorcă în țara lui Iuda.

8 La un moment dat însă Naomi le-a zis celor două nurori ale ei: – Plecați! Întoarceți-vă fiecare la casa mamei sale! Domnul să se poarte față de voi cu bunătatea cu care și voi v-ați purtat față de cei ce au murit și față de mine!

9 Să dea Domnul ca fiecare din voi să găsească odihnă în casa viitorului soț! Apoi le-a sărutat de rămas bun, dar ele au început să plângă.

10 – Venim și noi cu tine la poporul tău, i-au zis ele.

11 – Nu, copilele mele, le-a răspuns Naomi, întoarceți-vă! De ce să veniți cu mine? Mai pot eu oare avea fii în pântecul meu, care să fie apoi soții voștri?

12 Întoarceți-vă, copilele mele! Plecați! Eu sunt prea bătrână să mai am un soț. Chiar dacă aș zice că mai este nădejde pentru mine, chiar dacă aș fi în noaptea aceasta cu un bărbat și aș naște fii,

13 ați aștepta voi până se vor face mari? Vă veți păstra voi pentru ei, fără să vă măritați? Nu, copilele mele! Amărăciunea mea este prea mare pentru voi, căci mâna Domnului s-a întins împotriva mea!

14 Nurorile au început iarăși să plângă. Orpa și-a sărutat soacra de rămas bun și a plecat, dar Rut s-a ținut de ea.

15 – Cumnata ta s-a întors la poporul ei și la zeii ei! i-a zis Naomi. Du-te și tu după cumnata ta!

16 – Nu stăruie să te părăsesc și să mă întorc de la tine, i-a răspuns Rut. Unde mergi tu, vreau să merg și eu, unde locuiești tu, vreau să locuiesc și eu; poporul tău va fi și poporul meu, iar Dumnezeuul tău va fi și Dumnezeuul meu.

17 Unde vei muri tu, voi muri și eu și tot acolo voi fi și îngropată. Domnul să se poarte cu mine cu toată asprimea dacă altceva decât moartea mă va despărți de tine!

18 Văzând-o hotărâtă să meargă cu ea, Naomi a încetat să-i mai vorbească astfel.

19 Au plecat amândouă și au călătorit împreună până au ajuns la Betleem. Când au intrat în Betleem, toată cetatea s-a pus în mișcare din pricina lor. – Aceasta este Naomi?! se întrebau femeile.

20 – Nu mă mai numiți Naomi, le-a răspuns ea, ci numiți-mă Mara, pentru că Cel Atotputernic m-a amărât mult.

21 Când am plecat, aveam de toate, dar Domnul m-a adus înapoi cu mâinile goale. De ce să mă mai numiți Naomi, de vreme ce Domnul a mărturisit împotriva mea și Cel Atotputernic a adus necazul asupra mea?

22 Așa s-a întors Naomi din câmpiile Moabului împreună cu moabita Rut, nora ei. Ele au sosit în Betleem, tocmai când începea seceratul orzului.

2 Rut îl întâlnește pe Boaz

1 Acolo Naomi avea o rudă din partea soțului ei, un bărbat cu renume din clanul lui Elimelek, al cărui nume era Boaz.

2 Într-o zi, moabita Rut i-a zis lui Naomi: – Dă-mi voie, te rog, să merg pe ogor ca să strâng spice de pe urma aceluia înaintea căruia voi găsi bunăvoință. – Du-te, copila mea, i-a răspuns ea.

3 Ea s-a dus și, ajungând pe un ogor, a început să culeagă spicele rămase în urma secerătorilor. S-a nimerit ca ogorul acela să fie tocmai al lui Boaz, din clanul lui Elimelek.

4 Chiar atunci Boaz a sosit din Betleem și le-a zis secerătorilor: – Domnul să fie cu voi! – Domnul să te binecuvânteze, i-a răspuns ei.

5 Apoi l-a întrebat pe slujitorul care supraveghea secerătorii: – A cui este tânăra aceasta?

6 Slujitorul care supraveghea secerătorii i-a răspuns: – Aceasta este tânăra moabită care s-a întors cu Naomi din câmpiile Moabului.

7 Ea mi-a zis: „Te rog, dă-mi voie să culeg și să strâng dintre snopi spicele rămase în urma secerătorilor!“ Și de azi dimineață, de când a venit, a stat în picioare până acum și nu s-a odihnit decât pentru puțin timp, în adăpost.

8 Boaz i-a zis lui Rut: – Ascultă-mă, fiică! Să nu mergi la cules pe un alt ogor și să nu pleci de aici! Rămâi cu slujitoarele mele.

9 Uită-te unde vor secera pe ogor și du-te după ele! Voi porunci slujitorilor să nu se atingă de tine. Iar când ți-e sete, poți să mergi la vase și să bei din ceea ce au scos slujitorii.

10 Atunci ea s-a aruncat cu fața la pământ și i-a zis: – Cum de am găsit bunăvoință înaintea ta, ca să mă iei în seamă pe mine, o străină?

11 – Mi s-a spus despre tot ce ai făcut pentru soacra ta după moartea soțului tău, i-a răspuns Boaz, cum ai părăsit pe tatăl tău și pe mama ta și țara în care te-ai născut, ca să vii la un popor pe care nu-l cunoșteai până mai ieri.

12 Domnul să-ți răsplătească fapta și răsplata să-ți fie deplină din partea Domnului, Dumnezeu lui Israel, sub aripile Căruia ai venit să te adăpostești!

13 – Să gălesc bunăvoință la tine și pe mai departe, stăpânul meu, i-a răspuns ea, pentru că vorbele tale m-au mângâiat și au atins inima slujnicei tale, deși eu nu sunt nici măcar ca una dintre slujitoarele tale.

14 La ora mesei Boaz i-a zis lui Rut: – Apropie-te, mănâncă din pâine și înmoaie-ți bucata în zeama cu oțet. Ea s-a așezat lângă secerători, iar el a servit-o cu boabe prăjite. Ea a mâncat, s-a săturat și i-a mai și rămas.

15 Apoi, când ea s-a ridicat să mai culeagă, Boaz le-a poruncit slujitorilor săi astfel: – Lăsați-o să culeagă chiar și dintre snopi, fără să o umiliți!

16 Ba chiar scoateți-i spice din snopi și aruncați-i-le pe jos, ca să le poată culege și nu o dojeniți!

17 Rut a cules spice de pe ogor până seara, a bătut ce a cules și i s-a strâns aproape o efă de orz.

18 A luat ceea ce strânsese și s-a dus în cetate, iar soacra sa a văzut cât culesese. Ea i-a dat lui Naomi și ceea ce-i rămăsese după ce se săturase la masă.

19 Atunci soacra ei a întrebat-o: – Unde ai cules astăzi și unde ai lucrat? Binecuvântat să fie cel ce

te-a luat în seamă! Rut a început să-i povestească soacrei sale la cine a lucrat și i-a zis: – Numele bărbatului la care am lucrat astăzi este Boaz.

20 Naomi i-a zis nurorii sale: – Binecuvântat să fie el de Domnul, Cel Care nu Și-a părăsit îndurarea pentru noi cei vii și pentru cei ce au murit! Bărbatul acesta este ruda noastră, i-a mai zis Naomi, dintre cei cu drept de răscumpărare asupra noastră.

21 Moabita Rut i-a zis: – El mi-a spus: „Stai aproape de slujitorii mei până vor sfârși tot ce au de secerat.“

22 Naomi i-a răspuns nurorii sale Rut: – Este bine, fiica mea, să lucrezi cu slujnicele lui și să nu dea alții peste tine pe un alt ogor.

23 Astfel, Rut a stat aproape de slujnicele lui Boaz și a cules până când s-a încheiat seceratul orzului și al grâului. Ea locuia împreună cu soacra ei.

3 *Strategia lui Naomi*

1 După o vreme Naomi, soacra ei, i-a zis: – Copila mea, aș vrea să-ți gălesc un loc de odihnă, unde să-ți fie bine.

2 Oare Boaz, cu ale cărui slujnice ai fost, nu este el rudă cu noi? Iată că la noapte își va vântura orzul în arie.

3 Tu spală-te, unge-te, puneți mantia pe tine și coboară la aria de treierat. Să nu te lași însă văzută până nu termină de mâncat și de băut.

4 Și când se va duce să se culce, să ții minte locul unde se va culca. Apoi să te duci într-acolo, să-i dezvelești picioarele și să te culci. După aceea îți va spune el ce trebuie să faci.

5 – Voi face tot ce mi-ai spus! i-a răspuns ea.

6 Rut a coborât la aria de treierat și a făcut întocmai cum o sfătuisese soacra ei.

7 După ce a mâncat și a băut, Boaz, mulțumit în inima lui, s-a întins să se culce la marginea unui stog. Atunci ea s-a apropiat încet, i-a dezvelit picioarele și s-a culcat acolo.

8 Pe la miezul nopții omul s-a speriat; el s-a aplecat și iată că o femeie era culcată la picioarele sale.

9 – Cine ești tu? a întrebat el. – Sunt eu, Rut, slujnica ta! i-a răspuns ea. Întinde-ți marginea mantiei peste slujitoarea ta, căci tu ești cel cu drept de răscumpărare!

10 – Binecuvântată să fii de Domnul, copila mea, a zis el. Dragostea pe care ai arătat-o la urmă spune mai mult decât ceea ce ai făcut prima dată, de

vreme ce nu ai umblat după cei tineri, fie ei săraci sau bogați.

11 De aceea, copila mea, nu te teme! Voi face pentru tine tot ce mi-ai spus, deoarece în toată cetatea se știe că ești o femeie cinstită.

12 Este adevărat că eu am drept de răscumpărare, dar mai există cineva, mai apropiat decât mine, care are și el acest drept.

13 Deocamdată înnoptează aici, iar mâine dimineață voi afla dacă acea persoană va dori să te răscumpere. Dacă el nu va dori să te răscumpere, te voi răscumpăra eu, viu este Domnul! Deci culcă-te aici până dimineață!

14 Ea a rămas culcată la picioarele lui până spre dimineață, trezindu-se mai înainte ca oamenii să se poată vedea unii pe alții, deoarece Boaz îi spusese: – Să nu se afle că a intrat o femeie în arie pe timp de noapte!

15 De asemenea, Boaz i-a mai zis: – Adu-mi mantia ta și ține-o bine! Ea a ținut-o, iar el i-a măsurat șase măsuri de orz. După ce i-a pus povara în spate, Boaz a pornit spre cetate.

16 Când Rut a ajuns la soacra sa, aceasta a întrebat-o: – Cum a fost, copila mea? Rut i-a istorisit tot ce a făcut omul acela pentru ea.

17 Apoi a încheiat zicând: – Mi-a mai dat și aceste șase măsuri de orz, spunându-mi: „Să nu te întorci cu mâinile goale la soacra ta.“

18 Naomi i-a zis: – Așteaptă, copila mea, până vei vedea ce întorsătură vor lua lucrurile, dar îți spun că omul acesta nu-și va găsi liniștea până nu va lămuri lucrurile chiar astăzi.

4 Boaz se căsătorește cu Rut

1 Boaz s-a dus la poarta cetății și s-a așezat acolo. Tocmai atunci trecea cel ce avea drept de răscumpărare, cel despre care vorbise Boaz. Boaz i-a zis: – Prietene, întoarce-te și așează-te aici, te rog! Acesta s-a întors și s-a așezat.

2 Boaz a adus și zece dintre cei din sfatul bătrânilor cetății, zicându-le: – Așezați-vă aici! Ei s-au așezat acolo.

3 Apoi i-a zis celui cu drept de răscumpărare: – Naomi, care s-a întors din câmpiile Moabului, a scos la vânzare parcela de pământ care era a rudei noastre, Elimelek.

4 M-am gândit să te anunț și să-ți spun: „Cumpăr-acum de față cu locuitorii și de față cu cei din sfatul bătrânilor poporului meu. Dacă vrei deci s-o

răscumperi, răscumpăr-o, dar dacă nu vrei s-o răscumperi, atunci spune-mi, ca să știu, căci nu este nimeni înaintea ta cu drept de răscumpărare, iar după tine urmez eu. – O voi răscumpăra eu, i-a răspuns acesta.

5 – În ziua în care vei cumpăra parcela de la Naomi, i-a mai zis Boaz, va trebui să cumperi și parcela moabitei Rut, soția celui ce a murit, ca să păstrezi numele mortului în cadrul moștenirii lui.

6 Atunci cel ce avea drept de răscumpărare i-a răspuns: – Așa nu-mi permit s-o răscumpăr, ca nu cumva să-mi pun în primejdie propria moștenire.

Răscumpăr-o tu! Poți lua tu dreptul meu de răscumpărare, căci eu nu-mi permit s-o răscumpăr.

7 Pe vremuri, în Israel, pentru a întări toate rânduielile privitoare la răscumpărare și la schimbarea dreptului de răscumpărare, unul își scotea sandala și i-o dădea celui lalt. Aceasta slujea drept mărturie în Israel.

8 Deci cel ce avea drept de răscumpărare i-a zis lui Boaz: – Cumpăr-o tu! Apoi și-a scos sandala.

9 Atunci Boaz le-a zis celor din sfatul bătrânilor și întregului popor: – Astăzi sunteți martori că am cumpărat din mâna lui Naomi tot ce a aparținut lui Elimelek, lui Chilion și lui Mahlon.

10 De asemenea, pe moabita Rut, văduva lui Mahlon, am cumpărat-o de soție, ca să păstrez numele mortului în cadrul moștenirii lui, astfel încât să nu se șteargă numele acestuia dintre rudele lui și din cetatea sa. Sunteți martori astăzi!

11 Tot poporul care era la poartă și cei din sfatul bătrânilor i-au răspuns: – Suntem martori! Să o facă Domnul pe femeia care intră în casa ta ca pe Rahela și ca pe Lea care, împreună, au zidit casa lui Israel! Să-ți sporească puterea în Efrata și să-ți faci un nume în Betleem!

12 Fie familia ta, prin urmașul pe care ți-l va da Domnul din această tânără, ca familia lui Pereț care i s-a născut lui Iuda din Tamar.

Linia genealogică a lui David

13 Boaz a luat-o pe Rut și ea a devenit soția lui. El a intrat la ea și Domnul a dat rod pântecului ei, astfel că aceasta a născut un fiu.

14 Femeile i-au zis lui Naomi: „Binecuvântat să fie Domnul, Cel Ce nu te-a lăsat astăzi fără un răscumpărător. Fie ca numele lui să fie vestit în Israel!

15 El îți va reînvia sufletul și va fi sprijinul bătrâneții tale, căci l-a născut nora ta care te iubește

și care prețuiește pentru tine mai mult decât șapte fii.“

16 Naomi a luat copilul, l-a strâns la piept și i-a fost acestuia ca o mamă.

17 Vecinele i-au pus numele Obed, spunând: „I s-a născut un fiu lui Naomi!“ El a fost tatăl lui Ișai, tatăl lui David.

18 Aceștia sunt descendenții lui Peret: din Peret s-a născut Hețron,

19 din Hețron s-a născut Ram, din Ram s-a născut Aminadab,

20 din Aminadab s-a născut Nahșon, din Nahșon s-a născut Salmon,

21 din Salmon s-a născut Boaz, din Boaz s-a născut Obed,

22 din Obed s-a născut Ișai, iar din Ișai s-a născut David.

1 SAMUEL

1 *Nașterea și consacrarea lui Samuel*

1 Era un bărbat din Ramatayim-Țofim, din ținutul muntos al lui Efraim, numit Elkana. El era fiul lui Ieroham, fiul lui Elihu, fiul lui Tohu, fiul lui Țuf, și era efratit.

2 El avea două soții. Numele celei dintâi era Ana, iar numele celei de-a doua era Penina. Penina avea copii, dar Ana nu avea.

3 În fiecare an, bărbatul acesta se ducea din cetatea sa la Șilo ca să se închine și să aducă jertfe Domnului Oștirilor. Acolo slujeau ca preoți ai Domnului cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas.

4 În ziua în care Elkana aducea jertfa, el dădea câte o parte soției sale, Penina, și tuturor fiilor și fiicelor pe care le avea de la ea,

5 dar Anei îi dădea o parte mai aleasă fiindcă o iubea. Domnul însă o făcuse stearpă.

6 Potrivnica ei obișnuia s-o necăjească ca s-o facă să se mânie din cauză că Domnul o făcuse stearpă.

7 Potrivnica ei făcea lucrul acesta în fiecare an. Ori de câte ori se ducea Ana la Casa Domnului, ea o necăjea în felul acesta, iar Ana plângea și nu mânca nimic.

8 Atunci Elkana, bărbatul ei, îi spunea: „Ana, de ce plângi și nu mănânci și de ce îți este mâhnită inima? Oare nu prețuiesc eu pentru tine mai mult decât zece fii?”

9 Odată, după ce a mâncat și a băut la Șilo, Ana s-a ridicat de la locul ei. Preotul Eli ședea pe scaunul său, lângă ușorul porții Templului Domnului.

10 Ea a început să se roage Domnului cu sufletul amărât și plângând cu amar.

11 A făcut următorul jurământ, spunând: „Doamne al Oștirilor, dacă, într-adevăr, vei privi la suferința slujitoarei Tale, dacă Ți vei aduce aminte de mine și n-o vei uita pe slujitoarea Ta și dacă-i vei da slujitoarei Tale un fiu, atunci îl voi dărui Domnului pentru toate zilele vieții lui, iar briciul nu va trece peste capul lui.”

12 Fiindcă ea stătea mult în rugăciune înaintea Domnului, Eli se uita cu atenție la gura ei.

13 Ana vorbea în inima ei și numai buzele i se mișcau, fără să i se audă vocea. Atunci Eli, crezând că este beată,

14 i-a vorbit astfel: – Femeie, cât timp vei mai fi beată? Lasă-te de vin!

15 Ana i-a răspuns: – Stăpânul meu, nu sunt beată, ci sunt o femeie cu duhul întristat. N-am băut nici vin și nici băutură tare, ci îmi vărsam sufletul înaintea Domnului.

16 Să nu o consideri pe slujitoarea ta drept o femeie stricată, căci din prea multa mea durere și supărare am vorbit până acum.

17 Atunci Eli i-a zis: – Mergi în pace și Dumnezeu lui Israel să răspundă cererii pe care I-ai făcut-o.

18 Ana i-a răspuns: – Fie ca slujitoarea ta să găsească bunăvoință la tine! Spunând acestea, femeia a plecat. A început să mănânce și fața ei n-a mai fost mâhnită.

19 În dimineața următoare s-au trezit devreme cu toții, s-au închinat înaintea Domnului, după care s-au întors acasă, în Rama. Elkana a cunoscut-o pe soția sa, iar Domnul și-a adus aminte de ea.

20 Astfel, după o vreme, Ana a rămas însărcinată și a născut un băiat pe care l-a numit Samuel, căci ea spunea: „De la Domnul l-am cerut.”

21 Elkana a plecat cu toată familia lui ca să aducă Domnului jertfa anuală și ca să-și împlinescă jurământul.

22 Ana însă nu s-a dus, ci i-a spus soțului ei: – După ce-l voi înțărca pe băiat, îl voi aduce și-l voi înfățișa înaintea Domnului, unde va locui pentru totdeauna.

23 Elkana, soțul ei, i-a răspuns: – Fă ceea ce crezi că este bine! Rămâi până îl vei înțărca. Fie numai ca Domnul să-și împlinescă cuvântul! Femeia a rămas și a alăptat copilul până l-a înțărcat.

24 După ce l-a înțărcat pe băiat, l-a luat cu ea, împreună cu un taur de trei ani, o efa de făină și un ulcior de vin și l-a adus la Casa Domnului, în Șilo; copilul era mic.

25 După ce au jertfit taurul, l-au adus pe băiat la Eli.

26 Ana i-a zis lui Eli: – Oh, stăpânul meu! Viu este sufletul tău că eu sunt femeia care stătea aici, lângă tine, rugându-se Domnului.

27 Pentru copilul acesta mă rugam, iar Domnul mi-a dăruit ceea ce am cerut de la El.

28 De aceea îl dăruiesc Domnului. Pentru toate zilele vieții lui, el va fi dăruit Domnului. Ei s-au închinat acolo Domnului.

2 *Rugăciunea Anei*

1 Ana s-a rugat spunând: Mi se bucură inima în Domnul, puterea îmi este înălțată în Domnul, iar

gura mea este larg deschisă împotriva dușmanilor mei, căci mă bucur de mântuirea Ta.

2 Nimeni nu este sfânt ca Domnul, căci nu este nici un Dumnezeu în afară de Tine, nu este stâncă precum Dumnezeul nostru.

3 Nu mai vorbești cu atâta mândrie și să nu mai iasă îngâmfare din gura voastră, căci Domnul este un Dumnezeu Care cunoaște și Unul Care cântărește faptele.

4 Arcurile celor puternici sunt sfărâmate, însă cei care se clatină sunt încinși cu putere.

5 Cei care erau sătui se oferă zălog pentru pâine, pe când cei flămânzi încetează a mai flămânzi. Cea stearpă naște șapte fii, pe când cea care are mulți copii se ofilește.

6 Domnul dă la moarte și tot El aduce la viață; El coboară în Locuința Morților și tot El învie.

7 Domnul duce la sărăcie și tot El îmbogățește; El umilește și tot El înalță.

8 El ridică din praf pe cel sărac și din grămada de cenușă îl înalță pe cel nevoiaș, ca să-i așeze la un loc cu nobilii și ca să le dea drept moștenire un tron acoperit cu slavă, căci ai Domnului sunt stâlpii pământului și pe ei a așezat El lumea.

9 El păzește pașii credincioșilor Săi, însă ticăloșii vor fi nimiciviți în întuneric, pentru că nu prin putere triumfă omul.

10 Domnul îi va zdrobi pe dușmanii Săi și din ceruri va tuna împotriva lor; Domnul va judeca marginile pământului, va da tărie împăratului Său și va înalța puterea unsului Său.

11 După aceea, Elkana a plecat acasă, la Rama, iar băiatul a rămas să slujească Domnului în prezența preotului Eli.

Ticăloșia fiilor lui Eli

12 Fiii lui Eli erau niște oameni nelegiuivi; ei nu-L cunoșteau pe Domnul.

13 Obiceiul preoților față de popor era acesta: slujitorul preotului venea, în timp ce se fierbea carnea, la fiecare om care își aducea jertfa și, ținând în mână o furculiță cu trei dinți,

14 o băga în tigaie, în cratiță, în cazan sau în oală și tot ceea ce era apucat cu furculița, preotul lua pentru sine. În felul acesta făceau cu toți israeliții care veneau acolo, la Șilo.

15 Pe lângă aceasta, înainte de a arde grăsimea, slujitorul preotului venea și îi spunea omului care jertfea: „Dă pentru preot carne de fript, căci el nu va lua de la tine carne fiartă, ci doar crudă!”

16 Dacă omul îi răspundea: „Să ardem mai întâi grăsimea, iar după aceea vei lua atât cât dorești”, slujitorul îi spunea: „Chiar acum trebuie să dai! Dacă nu, voi lua cu forța!”

17 Păcatul acestor tineri era foarte mare în ochii Domnului, pentru că disprețuiau darurile Domnului.

18 Samuel însă slujea înaintea Domnului; și copilul acesta era încins cu un efod de in.

19 Mama sa îi făcea în fiecare an câte o mantie mică pe care i-o aducea atunci când se suia împreună cu soțul ei pentru a aduce jertfa anuală.

20 Eli binecuvânta pe Elkana și pe soția acestuia, spunând: „Să-ți dea Domnul copii din femeia aceasta, în schimbul celui pe care ea l-a oferit Domnului.” Apoi ei plecau acasă.

21 Domnul a binecuvântat-o pe Ana, iar aceasta a rămas însărcinată și a născut trei fii și două fiice. Cât despre tânărul Samuel, el creștea în prezența Domnului.

22 Eli era foarte bătrân și când a auzit tot ce făceau fiii lui cu întregul Israel și cum se culcau cu femeile care slujeau la intrarea Cortului Întâlnirii,

23 le-a spus: „Pentru ce faceți asemenea lucruri? Am auzit despre faptele voastre rele de la întregul popor.

24 Nu, fiii mei! Nu este bine ceea ce aud spunându-se despre voi în poporul Domnului.

25 Dacă un om păcătuiește împotriva altui om, poate Dumnezeu îi va lua apărarea. Dar dacă un om păcătuiește împotriva Domnului, cine va interveni pentru el?” Dar ei nu au ascultat de glasul tatălui lor, căci Domnul dorea să-i omoare.

26 Tânărul Samuel însă creștea în statură și Îi era tot mai plăcut Domnului și oamenilor.

Vestirea pedepsei împotriva familiei lui Eli

27 Un om al lui Dumnezeu a venit la Eli și i-a spus: „Așa vorbește Domnul: «Nu M-am descoperit Eu familiei tatălui tău atunci când erau în Egipt, sub stăpânirea lui Faraon?»

28 Nu l-am ales pe el dintre toate semințiile lui Israel ca să fie preotul Meu, să se suie la altarul Meu, să ardă tămâia și să poarte efodul înaintea Mea? Nu am dat eu familiei tatălui tău toate jertfele mistuite de foc ale israeliților?

29 De ce ați nesocotit jertfa și darurile Mele, pe care le-am poruncit să fie aduse în locuința Mea și cum de i-ai onorat pe fiii tăi mai mult decât pe Mine,

îngrășându-vă voi înșivă din partea aleasă a fiecărei jertfe aduse de poporul Meu, Israel?»

30 De aceea așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: «Am promis cu privire la familia ta și la familia tatălui tău că vor umbla înaintea Mea pentru totdeauna. Acum însă, zice Domnul, departe de Mine lucrul acesta! Voi cinsti doar pe cei care Mă cinstesc, însă cei care Mă disprețuiesc vor fi disprețuiți.

31 Iată că vine timpul când voi reteza puterea ta și puterea familiei tatălui tău, astfel încât nu va mai fi nici un bătrân în familia ta.

32 Vei privi suferința din locuința Mea. Israel va avea parte de tot binele, însă în familia ta nu va mai fi vreodată un bătrân.

33 Fiecăruia dintre ai tăi pe care nu-l voi nimici de la altarul Meu i se va topi ochii de durere și să i se va întrista sufletul. Toți ceilalți vor muri în floarea vârstei.

34 Soarta celor doi fii ai tăi, Hofni și Fineas, va fi pentru tine semnul celor ce se vor întâmpla: amândoi vor muri în aceeași zi.

35 Eu Îmi voi ridica un preot credincios care va împlini dorința și voia Mea. Eu Însumi îi voi ridica acestuia o casă statornică și el va umbla înaintea unsului Meu pentru totdeauna.

36 Oricine va mai rămâne din familia ta va veni să se plece înaintea lui pentru un șechel de argint și pentru o bucată de pâine și-l va ruga să-l pună într-una din slujbele preoției ca să câștige o bucată de pâine.»“

3 *Chemarea lui Samuel*

1 Tânărul Samuel slujea Domnului în prezența lui Eli. În zilele acelea Cuvântul Domnului era rar, iar vedeniile nu erau dese.

2 Într-o noapte, Eli, care era acum aproape orb, stătea culcat în locul său obișnuit.

3 Candelă lui Dumnezeu nu se stinsese încă, iar Samuel era culcat în Templul Domnului, unde se afla Chivotul lui Dumnezeu.

4 Domnul l-a chemat pe Samuel. El a răspuns: – Iată-mă!

5 A alergat la Eli și i-a spus: – Am venit căci m-ai chemat. Eli i-a răspuns: – Nu te-am chemat. Întoarce-te și culcă-te! El s-a dus și s-a culcat.

6 Domnul l-a chemat din nou pe Samuel, iar acesta s-a sculat, s-a dus la Eli și i-a spus: – Am venit căci

m-ai chemat. Eli însă i-a răspuns: – Nu te-am chemat, fiul meu! Întoarce-te și culcă-te!

7 Samuel nu-l cunoștea încă pe Domnul, iar Cuvântul Domnului nu i se descoperise încă.

8 Domnul l-a chemat pe Samuel din nou, pentru a treia oară, iar Samuel s-a sculat, a venit la Eli și i-a spus: – Am venit căci m-ai chemat. Atunci Eli a înțeles că Domnul îl cheamă pe tânăr.

9 El i-a spus lui Samuel: – Du-te și culcă-te, iar dacă te va mai chema să spui: „Vorbește, Doamne, căci robul Tău ascultă!“ Samuel a plecat și s-a culcat la locul lui.

10 Domnul a venit, S-a înfățișat și l-a chemat ca și în celelalte dăți: – Samuel! Samuel! – Vorbește, căci robul Tău ascultă! a răspuns Samuel.

11 Atunci Domnul i-a spus lui Samuel: – Iată că sunt gata să fac în Israel un lucru care va face să țiuie urechile oricui îl va auzi.

12 În ziua aceea, voi împlini împotriva lui Eli tot ceea ce am rostit cu privire la familia lui, de la început până la sfârșit.

13 I-am făcut cunoscut că voi judeca familia lui pentru totdeauna din cauza fărâdelegii de care a avut cunoștință și prin care fiii săi s-au făcut vrednici de dispreț, fără ca el să-i fi mustrat.

14 De aceea jur familiei lui Eli că vina ei nu va fi niciodată ispășită prin jertfă sau prin dar de mâncare.

15 Samuel a rămas culcat acolo până dimineața, apoi a deschis ușile Casei Domnului. El se temea să-i spună lui Eli vedenia,

16 dar Eli l-a chemat spunându-i: – Samuel, fiul meu! – Iată-mă! i-a răspuns Samuel.

17 – Ce ți-a zis domnul? l-a întrebat Eli. Să nu ascunzi nimic de mine! Domnul să se poarte cu tine cu toată asprimea dacă vei ascunde de mine ceva din tot ceea ce El ți-a spus!

18 Samuel i-a spus tot și nu a ascuns nimic de el. Atunci Eli a zis: – Acesta este Domnul! El să facă ce va crede de cuviință!

19 Samuel creștea, iar Domnul era cu el, nelăsând neîmplinit nici unul din cuvintele Lui.

20 Întreg Israelul, de la Dan și până la Beer-Șeba, a recunoscut că Samuel a fost pus ca profet al Domnului.

21 Domnul continua să Se arate în Șilo, descoperindu-i-Se acolo lui Samuel prin Cuvântul Domnului.

4 *Capturarea Chivotului de către filistenii*

1 Cuvântul lui Samuel a ajuns la tot Israelul. În vremea aceea, Israel a ieșit la război împotriva filistenilor, așezându-și tabăra la Eben-Ezer, în timp ce filistenii și-au așezat tabăra la Afek.

2 Filistenii s-au aliniat împotriva Israelului și lupta a început. Israel a fost înfrânt de către filistenii, care au ucis pe câmpul de luptă aproape patru mii de luptători.

3 Când s-au întors luptătorii în tabără, cei din sfatul bătrânilor lui Israel au spus: „De ce a adus Domnul astăzi peste noi această înfrângere din partea filistenilor? Să aducem din Șilo Chivotul Legământului cu Domnul ca să meargă cu noi și să ne elibereze de sub puterea dușmanilor noștri.“

4 Poporul a trimis la Șilo și au adus de acolo Chivotul Legământului cu Domnul Oștirilor care șade între heruvimi. Acolo, împreună cu Chivotul Legământului cu Dumnezeu, se aflau cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas.

5 Când a intrat Chivotul Legământului cu Domnul în tabără, tot Israelul a scos un strigăt puternic, încât a răsunat pământul.

6 Auzind răsunetul strigătului, filistenii au zis: „Ce înseamnă răsunetul acestui strigăt puternic, care vine din tabăra evreilor?“ Când au aflat că sosise Chivotul Domnului în tabără,

7 filistenii s-au temut, căci își spuneau că un zeu a venit în tabără. Ei mai spuneau: „Vai de noi! N-a mai fost așa ceva până acum.“

8 Vai de noi! Cine ne va izbăvi de sub puterea acestor zei puternici? Aceștia sunt zeii care i-au lovit pe egipteni cu tot felul de plăgi în deșert.

9 Fiți tari, filistenilor! Fiți bărbați, ca nu cumva să deveniți supușii evreilor așa cum ei v-au fost vouă. Fiți bărbați și luptați!“

10 Astfel, filistenii au luptat, iar Israel a fost înfrânt, fiecare bărbat dând bir cu fugiții. Pierderea a fost foarte mare, din Israel căzând pe câmpul de luptă treizeci de mii de pedestrași.

11 Chivotul lui Dumnezeu a fost capturat, iar cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas, au murit.

Moartea lui Eli

12 În aceeași zi, un beniamit a fugit de pe câmpul de luptă și a venit la Șilo. Hainele lui erau sfâșiate, iar pe cap avea țărână.

13 Când a sosit el, Eli ședea pe scaunul său, așteptând lângă drum, căci îi era teamă din pricina

Chivotului lui Dumnezeu. Bărbatul a intrat în cetate, a spus ce s-a întâmplat și întreaga cetate a început să țipe.

14 Când a auzit Eli vuietul, a spus: „Ce înseamnă vuietul acesta?“ Bărbatul a venit repede și l-a înștiințat pe Eli.

15 Eli era în vârstă de nouăzeci și opt de ani și orbise.

16 Bărbatul i-a spus lui Eli: – Tocmai am sosit de pe câmpul de luptă; astăzi am fugit de acolo. – Ce s-a întâmplat, fiul meu? l-a întrebat Eli.

17 Cel care a adus veștile a răspuns: – Israel a fugit dinaintea filistenilor și oștirea a suferit o mare înfrângere. De asemenea, cei doi fii ai tăi, Hofni și Fineas, au murit, iar Chivotul lui Dumnezeu a fost capturat.

18 Când a pomenit el de Chivotul lui Dumnezeu, Eli a căzut de pe scaunul său pe spate, lângă poartă, și-a rupt gâtul și a murit, pentru că era un om bătrân și greu. Eli a judecat Israelul timp de patruzeci de ani.

19 Nora sa, soția lui Fineas, era însărcinată și urma să nască. Când a auzit ea vestea despre capturarea Chivotului lui Dumnezeu și despre moartea socrului și a soțului ei, s-a încovoiat și a născut pentru că o apucaseră durerile nașterii.

20 În timp ce era pe moarte, femeile care o îngrijeau i-au spus: „Nu-ți fie teamă, căci ai născut un fiu!“ Însă ea nu a răspuns și nu a luat în seamă ce i se spunea.

21 L-a numit pe copil I-Cabod, zicând: „S-a dus slava din Israel“ – spunea acest lucru din cauza capturării Chivotului lui Dumnezeu și din cauza socrului și a soțului ei.

22 Ea a zis: „S-a dus slava din Israel, căci Chivotul lui Dumnezeu a fost capturat.“

5 *Chivotului DOMNULUI și filistenii*

1 După ce au capturat Chivotul lui Dumnezeu, filistenii l-au luat din Eben-Ezer și l-au adus la Așdod.

2 Au luat Chivotul lui Dumnezeu și l-au pus în templul lui Dagon, așezându-l lângă acesta.

3 Când s-au trezit dis-de-dimineeață, așdodiții au văzut că Dagon era căzut cu fața la pământ înaintea Chivotului Domnului. Ei l-au luat pe Dagon și l-au pus înapoi la locul lui.

4 În dimineața următoare însă, trezindu-se devreme, au văzut că Dagon era din nou căzut cu fața la

pământ înaintea Chivotului Domnului. De data aceasta, capul și amândouă palmele lui erau tăiate pe prag, numai trunchiul rămânând din el.

5 De aceea, până în ziua de azi, preoții lui Dagon și toți cei ce intră în templul lui din Așdod nu calcă pe prag.

6 Mâna Domnului apăsă greu asupra celor din Așdod, îngrozind și lovind atât Așdodul, cât și împrejurimile sale cu bube.

7 Când bărbații din Așdod au văzut ce se întâmplă, au zis: „Chivotul Dumnezeului lui Israel nu mai trebuie să rămână la noi căci mâna lui apasă asupra noastră și asupra lui Dagon, zeul nostru.“

8 Astfel, au chemat la o întâlnire pe toți domnitorii filistenilor și i-au întrebat: – Ce să facem cu Chivotul Dumnezeului lui Israel? – Chivotul Dumnezeului lui Israel să fie dus la Gat! au răspuns ei. Și au dus acolo Chivotul Dumnezeului lui Israel.

9 După ce l-au dus acolo, mâna Domnului a fost împotriva cetății, stârnind o panică foarte mare. Domnul a lovit oamenii din cetate, de la copil și până la bătrân, cu o mulțime de bube.

10 Prin urmare, au trimis Chivotul lui Dumnezeu la Ekron. Însă când a sosit Chivotul lui Dumnezeu în Ekron, cei din Ekron au început să țipe spunând: – Au adus la noi Chivotul Dumnezeului lui Israel ca să ne omoare pe noi și pe poporul nostru!

11 Au convocat o întâlnire cu toți domnitorii filistenilor și le-au spus: – Trimiteți de la noi Chivotul Dumnezeului lui Israel ca să se întoarcă la locul său și astfel să nu ne omoare pe noi și pe poporul nostru – căci era o panică de moarte în toată cetatea, deoarece mâna Domnului apăsă foarte greu acolo.

12 Cei care nu mureau, erau loviți cu bube, iar țipătul cetății se înălța până la cer.

6 *Repatrierea Chivotului*

1 Chivotul Domnului s-a aflat în țara filistenilor timp de șapte luni.

2 Filistenii i-au chemat pe preoți și pe vrăjitori și i-au întrebat: – Ce trebuie să facem cu Chivotul Domnului? Spuneți-ne cu ce să-l trimitem înapoi la locul lui?

3 Ei le-au răspuns: – Dacă veți trimite înapoi Chivotul Dumnezeului lui Israel, să nu-l trimiteți gol, ci, cu orice preț, oferiți-I un dar pentru vină. Atunci veți fi vindecați și veți ști de ce nu s-a îndepărtat mâna Lui de peste voi.

4 – Ce dar pentru vină să-i oferim? au mai întrebat ei. Atunci preoții și vrăjitorii le-au răspuns: – Cinci bube de aur și cinci șoareci de aur după numărul domnitorilor filistenilor, pentru că aceeași plagă a fost atât peste voi toți, cât și peste domnitorii voștri.

5 Faceți, așadar, niște chipuri ale bubelor voastre și ale șoarecilor care vă pustiesc țara și dați slavă Dumnezeului lui Israel. În felul acesta poate El Își va ridica mâna de peste voi, de peste zeii voștri și de peste țara voastră.

6 De ce să vă împietriți inimile așa cum și le-au împietrit egiptenii și Faraon? Nu s-a purtat El aspru cu ei, așa încât i-au lăsat pe evrei să plece, iar aceștia au plecat?

7 Acum dar pregătiți un car nou și două vaci care alăptează și care n-au mai fost puse la jug. Înjuगाți vacile la car și trimiteți vițeei lor înapoi acasă.

8 Luați Chivotul Domnului și puneți-l în car. Alături de el, într-o ladă, puneți obiectele din aur pe care I le trimiteți ca dar pentru vină. Apoi trimiteți-l și el va merge.

9 Uitați-vă după el! și dacă, pe drumul spre teritoriul său, o va lua spre Bet-Șemeș, atunci DOMNUL ne-a făcut acest mare rău; dacă nu, atunci vom ști că nu mâna Lui a fost cea care ne-a lovit, ci lucrul acesta a venit peste noi din întâmplare.

10 Oamenii au făcut așa: au luat două vaci care alăptau, le-au înjugat la car, iar pe vițeei lor i-au închis în țarc.

11 Au pus Chivotul Domnului în car împreună cu lada în care erau șoarecii de aur și chipurile bubelor lor.

12 Vacile au mers direct pe drumul care duce la Bet-Șemeș; ele au ținut mereu același drum, mugind, și nu s-au întors nici la dreapta, nici la stânga. Domnitorii filistenilor au mers după ele până la marginea cetății Bet-Șemeș.

13 Locuitorii din Bet-Șemeș tocmai secerau grâul în vale. Când și-au ridicat privirile și au zărit Chivotul s-au bucurat să-l vadă.

14 Carul a intrat în câmpul lui Iosua din Bet-Șemeș și s-a oprit acolo. Acolo se afla o piatră mare. Ei au despicat lemnele carului și au adus vacile ca ardere de tot Domnului.

15 Leviții au dat jos Chivotul Domnului împreună cu lada care se afla lângă el și în care se aflau obiectele din aur și le-au așezat pe piatra aceea

mare. În ziua aceea, bărbații din Bet-Şemeş au adus o ardere de tot și jertfe Domnului.

16 Cei cinci domnitori ai filistenilor au văzut toate acestea și s-au întors la Ekron în aceeași zi.

17 Iată care sunt bubele din aur, pe care le-au trimis filistenii Domnului ca dar pentru vină: câte una pentru Aşdod, Gaza, Aşchelon, Gat și Ekron.

18 Iar şoarecii din aur erau după numărul tuturor cetăților filistenilor, de la cetăți fortificate până la sate. Piatra aceea mare, pe care au aşezat Chivotul Domnului, a rămas până astăzi în câmpul lui Iosua, din Bet-Şemeş.

19 Domnul i-a lovit de moarte pe oamenii din Bet-Şemeş pentru că s-au uitat în Chivotul Domnului; a lovit de moarte cincizeci de mii şaptezeci de bărbați dintre ei. Poporul a plâns din cauza acestei mari urgii cu care i-a lovit Domnul.

20 Atunci bărbații din Bet-Şemeş au zis: „Cine ar putea să stea înaintea Domnului, înaintea acestui Dumnezeu sfânt? Și la cine trebuie să se ducă Chivotul de la noi?”

21 Apoi au trimis mesageri la locuitorii din Chiriatiarim ca să le spună: „Filistenii au adus înapoi Chivotul Domnului. Veniți și luați-l la voi!”

7 **1** Oamenii din Chiriatiarim au venit și au luat Chivotul Domnului; l-au adus în casa lui Abinadab, pe deal, iar pe fiul său Elazar, l-au sfințit ca să aibă grijă de Chivotul Domnului.

Prima biruință a lui Israel sub jurisdicția lui Samuel

2 Trecuse mult timp – douăzeci de ani – de când Chivotul se afla la Chiriatiarim și și întregii case a lui Israel îi părea rău după Domnul.

3 Atunci Samuel a vorbit întregii case lui Israel: – Dacă din toată inima voastră vă întoarceți la Domnul, atunci îndepărtați dumnezeii străini și aștoretele din mijlocul vostru, îndreptați-vă inima spre Domnul și slujiți-I numai Lui. Și El vă va elibera de sub puterea filistenilor.

4 Israelii au îndepărtat baalii și pe aștoretele și au slujit numai Domnului.

5 Apoi Samuel a spus: – Adunați tot Israelul la Mițpa și eu mă voi ruga Domnului pentru voi.

6 S-au adunat deci la Mițpa, au scos apă și au turnat-o înaintea Domnului. În ziua aceea, ei au postit și au recunoscut acolo că au păcătuit împotriva Domnului. Samuel îi judeca pe israeliți la Mițpa.

7 Filistenii au auzit că israeliții s-au adunat la Mițpa. Atunci domnitorii filistenilor s-au ridicat împotriva lui Israel. Când au auzit israeliții lucrul acesta, le-a fost teamă de filistenii

8 și i-au zis lui Samuel: – Nu înceta să strigi pentru noi la Domnul, Dumnezeul nostru, ca să ne elibereze de sub puterea filistenilor.

9 Samuel a luat un miel care încă era alăptat și l-a adus întreg ca ardere de tot Domnului. Apoi a strigat către Domnul pentru Israel, iar Domnul i-a răspuns.

10 În timp ce Samuel aducea arderea de tot, filistenii se apropiau ca să se lupte cu Israel. Domnul însă a tunat în ziua aceea cu un vuiet puternic împotriva filistenilor, aducând o așa groază între ei, încât au fost puși pe fugă dinaintea lui Israel.

11 Bărbații lui Israel au ieșit din Mițpa, i-au urmărit pe filistenii și i-au zdrobit până în apropiere de Bet-Car.

12 Samuel a luat atunci o piatră, a aşezat-o între Mițpa și Şen și i-a pus numele Eben-Ezer, spunând: „Până aici Domnul ne-a ajutat.”

13 Astfel, filistenii au fost supuși și n-au mai invadat din nou teritoriul Israelului, iar mâna Domnului a fost împotriva filistenilor cât timp a trăit Samuel.

14 Cetățile pe care filistenii le-au capturat de la Israel, cele de la Ekron și până la Gat, au fost luate înapoi. Israel a eliberat teritoriile lor de sub stăpânirea filistenilor. În același timp, a fost pace și între Israel și amoriți.

15 Samuel a continuat să judece pe Israel în toate zilele vieții lui.

16 El mergea an de an, făcând înconjurul Betelului, Ghilgalului și Mițpei și judeca pe Israel în toate aceste locuri.

17 Apoi se întorcea la Rama – deoarece acolo era casa lui – judecând și acolo pe Israel. Tot acolo a construit un altar Domnului.

8 Israel cere un rege

1 Când Samuel a îmbătrânit i-a pus pe fiii săi drept judecători peste Israel.

2 Numele fiului său întâi născut era Ioel, iar numele celui de-al doilea era Abia. Ei erau judecători la Beer-Şeba.

3 Fiii săi însă nu călcau pe urmele lui, ci umblau după câștig, luau mită și perverteau dreptatea.

4 Toți cei din sfatul bătrânilor lui Israel s-au adunat și au venit la Samuel, la Rama,
5 spunându-i: „Tu ești bătrân, iar fiii tăi nu-ți calcă pe urme. Acum dar pune un rege care să domnească peste noi, așa cum au toate neamurile!“
6 Samuel a văzut ca un lucru rău faptul că ei au cerut un rege să domnească peste ei și s-a rugat Domnului.
7 Domnul însă i-a zis lui Samuel: „Ascultă glasul poporului în tot ce îți va spune, pentru că nu pe tine te leapădă, ci pe Mine, ca să nu mai domnesc peste ei.
8 Așa au făcut din ziua în care i-am scos din Egipt și până astăzi: M-au părăsit și au slujit altor dumnezei. Ei fac așa și cu tine.
9 Ascultă-le deci glasul, însă avertizează-i și fă-le cunoscut care vor fi drepturile regelui care va domni peste ei.“

Drepturile regelui

10 Samuel a spus poporului care a cerut de la el un rege toate cuvintele Domnului.
11 Le-a spus: – Acestea vor fi drepturile regelui care va domni peste voi: îi va lua pe fiii voștri și îi va folosi la carele lui; ei vor fi călăreții lui și vor alerga înaintea carelor sale.
12 Îi va folosi pentru sine drept căpetenii peste mii și căpetenii peste cincizeci; îi va folosi pentru a-i ara ogorul și pentru a-i culege recolta, pentru a-i face echipament de război și echipament pentru carele lui.
13 Le va lua pe fiicele voastre pentru a-i face miresme, pentru a-i găti mâncare și pentru a-i coace.
14 Va lua partea cea mai bună din ogoarele voastre, din viile voastre și din smochinii voștri și o va da slujitorilor săi.
15 Va lua a zecea parte din rodul semințelor voastre și din viile voastre și o va da căpeteniilor și slujitorilor săi.
16 Îi va lua pe slujitorii voștri, pe slujitoarele voastre, cele mai bune dintre vitele și măgarii voștri și îi va folosi pentru lucrările lui.
17 Îi veți da a zecea parte din turmele voastre și îi veți fi slujitori.
18 În ziua aceea, veți striga să fiți izbăviți dinaintea regelui pe care vi l-ați ales, dar Domnul nu vă va răspunde în ziua aceea.
19 Dar poporul nu a vrut să asculte de glasul lui Samuel și a zis: – Nu vrem să facem cum zici tu, ci să fie un rege peste noi!

20 În felul acesta vom fi la fel ca toate neamurile: regele nostru va domni peste noi și ne va conduce în războaiele noastre.

21 Samuel, după ce a auzit toate cuvintele poporului, le-a spus în auzul Domnului.

22 Atunci Domnul i-a zis lui Samuel: „Ascultă de glasul lor și pune un rege peste ei.“ Samuel le-a zis israeliților: – Întoarceți-vă fiecare în cetatea lui!

9 *Saul, uns drept rege al lui Israel*

1 Era un om cu renume din seminția lui Beniamin, care se numea Chiș. El era fiul lui Abiel, fiul lui Țeror, fiul lui Behorat, fiul lui Afiuah, un beniamit.

2 Omul acesta avea un fiu, al cărui nume era Saul, un tânăr chipeș și fără egal printre israeliți. Era mai înalt cu un cap decât toți ceilalți.

3 Într-o zi, măgărițele lui Chiș, tatăl lui Saul, s-au pierdut. Atunci Chiș i-a zis fiului său Saul: „Ia cu tine pe unul dintre slujitori și duceți-vă să căutați măgărițele!“

4 Au traversat ținutul muntos al lui Efraim și regiunea Șalișa fără să le găsească. După aceea, au traversat și regiunea Șaalim, dar tot nu le-au găsit. Apoi au traversat și teritoriul lui Beniamin fără a le găsi.

5 Când au ajuns în regiunea Țuf, Saul i-a zis slujitorului său, care era cu el: – Haide să ne întoarcem ca nu cumva tatăl meu să fie mai degrabă îngrijorat pentru noi decât pentru măgărițe!

6 Dar slujitorul i-a zis: – Iată! În cetatea aceasta se află un om al lui Dumnezeu, un om respectat; tot ceea ce spune el se adevărește. Să mergem acolo acum și poate ne va spune pe ce drum să o luăm.

7 Saul i-a răspuns slujitorului său: – Dacă mergem, ce am putea să-i ducem aceluia om? Mâncare în saci nu mai este și nu avem nici vreun dar pentru omul lui Dumnezeu. Deci ce avem?

8 Slujitorul i-a zis din nou lui Saul: – Uite, am găsit la mine un sfert de șechel de argint. Îl voi da omului lui Dumnezeu ca să ne spună pe ce drum să mergem.

9 Pe vremuri, în Israel, omul care mergea să-L întrebe pe Dumnezeu zicea că merge la văzător, deoarece cel care se numește astăzi profet, atunci se numea văzător.

10 Saul i-a răspuns slujitorului său: – Bine ai spus! Hai să mergem! Astfel au intrat în cetatea în care se afla omul lui Dumnezeu.

11 În timp ce urcau dealul spre cetate, au întâlnit niște slujitoare care ieșeau să scoată apă. Ei le-au întrebat: – Este aici văzătorul?

12 Iar ele le-au răspuns: – Este aici! Este chiar în fața voastră. Grăbiți-vă dar! A sosit în cetate chiar astăzi, deoarece poporul aduce o jertfă pe înălțime.

13 Imediat după ce veți intra în cetate îl veți găsi înainte de a urca pe înălțime să mănânce. Poporul nu mănâncă până nu vine el. El binecuvântează jertfa, după care cei poftiți mănâncă. Mergeți chiar acum și-l veți găsi.

14 Ei au urcat în cetate. Cum au intrat în cetate, iată că Samuel venea înspre ei mergând către locul înalt.

15 Domnul Se descoperise lui Samuel cu o zi înainte ca Saul să vină și-i spusese:

16 „Măine, cam pe timpul acesta, am să trimit la tine un bărbat din teritoriul lui Beniamin. Să-l ungi drept conducător peste poporul Meu, Israel. El îl va elibera pe poporul Meu de sub puterea filistenilor. Și aceasta fiindcă am privit spre poporul Meu, căci strigătul lui a ajuns până la Mine.“

17 Când Samuel l-a văzut pe Saul, Domnul i-a zis: „Iată bărbatul despre care ți-am vorbit! El va domni peste poporul Meu!“

18 Saul s-a apropiat de Samuel în dreptul porții și i-a zis: – Spune-mi, te rog, unde se află casa văzătorului?

19 Samuel i-a răspuns: – Eu sunt văzătorul. Urcă înaintea mea pe înălțime căci astăzi vei mânca împreună cu mine. Dimineată te voi lăsa să pleci și-ți voi spune tot ceea ce se află în inima ta.

20 În ceea ce privește măgărițele pe care le-ai pierdut cu trei zile în urmă, nu te îngrijora pentru ele căci au fost găsite. Însă către cine este îndreptată toată dorința lui Israel dacă nu către tine și către întreaga ta familie?

21 Dar Saul i-a răspuns: – Nu sunt eu oare un beniamit, din cea mai neînsemnată seminție din Israel? Și clanul meu nu este cel mai neînsemnat dintre toate clanurile seminției lui Beniamin? De ce îmi vorbești în felul acesta?

22 Atunci Samuel l-a luat pe Saul și pe slujitorul său, i-a dus în sală și i-a așezat în fruntea celor poftiți, vreo treizeci la număr.

23 Samuel i-a zis bucătarului: – Adu bucata de carne pe care ți-am dat-o și despre care ți-am spus s-o pui deoparte!

24 Bucătarul a luat coapsa cu ce era pe ea și a așezat-o în fața lui Saul. Samuel a zis: – Aceasta a

fost păstrată pentru tine. Mănâncă! pentru că am pus-o deoparte pentru tine de când am chemat poporul. Astfel, în acea zi, Saul a mâncat împreună cu Samuel.

25 După aceea au coborât de pe înălțime în cetate, iar Samuel a stat de vorbă cu Saul pe acoperiș.

26 S-au trezit devreme, în revărsatul zorilor, iar Samuel l-a chemat pe Saul pe acoperiș, spunându-i: – Scoală-te, căci urmează să te trimit acasă. Saul s-a sculat și a ieșit afară împreună cu Samuel.

27 În timp ce se îndreptau spre marginea cetății, Samuel i-a zis lui Saul: – Spune-i slujitorului să meargă înaintea noastră; tu însă să te oprești pentru că îți voi face cunoscut Cuvântul lui Dumnezeu. Și slujitorul a făcut întocmai.

10 **1** Samuel a luat sticluța cu untdelemn, l-a turnat pe capul lui Saul și l-a sărutat spunând: – Nu te-a uns Domnul să fii conducător peste moștenirea Lui?

2 După ce vei pleca de la mine, vei întâlni doi bărbați lângă mormântul Rahelei, la hotarul lui Beniamin, la Țelțah. Ei îți vor spune: „Măgărițele, pe care te-ai dus să le cauți, au fost găsite. Tatăl tău însă nu mai este îngrijorat pentru măgărițe și este îngrijorat pentru voi. El întreabă: «Ce să fac pentru fiul meu?»“

3 Treci de locul acela și mergi mai departe până la stejarul din Tabor. Acolo te vor întâlni trei bărbați care se suie la Dumnezeu, la Betel. Unul dintre ei duce cu el trei iezi, altul trei pâini, iar altul un burduf cu vin.

4 Ei te vor saluta și îți vor dărui două pâini pe care le vei lua din mâna lor.

5 După aceea vei merge la Ghiva lui Dumnezeu unde se află o garnizoană de-a filistenilor. Cum vei intra în cetate, vei întâlni un grup de profeți coborând de pe înălțime cu harfe, tamburine, flaute și lire înaintea lor, iar ei profetind.

6 Duhul Domnului va veni peste tine cu putere, vei profeti împreună cu ei și vei fi preschimbat într-un alt om.

7 Când aceste semne ți se vor împlini, fă ce vei găsi de făcut, pentru că Domnul este cu tine.

8 Mergi înaintea mea la Ghilgal. După aceea voi veni și eu la tine ca să aduc arderi de tot și jertfe de pace. Vei aștepta șapte zile până voi veni la tine ca să-ți fac cunoscut ce vei avea de făcut.

9 De îndată ce Saul s-a întors cu spatele ca să se despartă de Samuel, Dumnezeu i-a dat o altă inimă și toate semnele acestea s-au împlinit în acea zi.

10 Când au ajuns la Ghiva, Saul s-a întâlnit cu un grup de profeți. Duhul lui Dumnezeu a venit cu putere peste el și el a început să profetească în mijlocul lor.

11 Când toți cei care-l cunoșteau dinainte au văzut că profetea împreună cu ei, au zis unul către celălalt: „Ce i s-a întâmplat fiului lui Chiș? Este cumva și Saul printre profeți?”

12 Iar un localnic a zis: „Și cine este tatăl lor?” Astfel s-a ajuns la zicala următoare: „Este cumva și Saul printre profeți?”

13 Când a terminat de profetit, Saul a venit pe înălțime.

14 Atunci unchiul său l-a întrebat pe el și pe slujitorul său: – Pe unde ați umblat? Saul i-a răspuns: – În căutarea măgărițelor. Însă când am văzut că nu sunt de găsit ne-am dus la Samuel.

15 – Spune-mi, ce v-a zis Samuel? l-a întrebat unchiul lui.

16 – Ne-a zis că măgărițele au fost găsite, i-a răspuns Saul. Însă nu i-a spus nimic din ce i-a vorbit Samuel cu privire la domnie.

Saul, desemnat oficial drept rege al lui Israel

17 Samuel a convocat poporul înaintea Domnului la Mițpa

18 și le-a spus: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: «Am scos pe Israel din Egipt și v-am eliberat de sub puterea egiptenilor și a tuturor regatelor care vă asupreau.»

19 Voi însă Îl respingeți astăzi pe Dumnezeul vostru Care v-a izbăvit din toate nenorocirile și necazurile voastre, spunând: «Nu vrem să facem cum zici tu, ci pune un rege peste noi!» De aceea înfățișați-vă acum înaintea Domnului, după semințiile și clanurile voastre.“

20 Samuel a apropiat toate semințiile lui Israel, iar sorțul a căzut pe seminția lui Beniamin.

21 Apoi a apropiat seminția lui Beniamin după clanuri, iar sorțul a căzut pe clanul lui Mati. În cele din urmă sorțul a căzut pe Saul, fiul lui Chiș. Când l-au căutat însă n-a fost găsit.

22 Ei l-au întrebat în continuare pe Domnul: – A sosit omul acesta aici? – Da! le-a răspuns Domnul. Este ascuns printre bagaje.

23 Ei au alergat și l-au scos de acolo. Când a stat în picioare în mijlocul poporului, era mai înalt cu un cap decât oricare altul.

24 Atunci Samuel a zis întregului popor: – Îl vedeți pe acela pe care l-a ales Domnul? Nu este altul ca el în tot poporul. Și toți au strigat: – Trăiască regele!

25 Samuel a făcut cunoscută poporului legea monarhiei, a scris-o într-o carte și a așezat-o înaintea Domnului. După aceea, Samuel a trimis întregul popor, pe fiecare în parte, la casa lui.

26 De asemenea, și Saul a plecat acasă la el, în Ghiva, însoțit de vitejii ale căror inimi le atinsese Domnul.

27 S-au găsit însă și niște oameni nelegiuți care au zis: „Cum ar putea acesta să ne elibereze?” L-au disprețuit și nu i-au adus nici un dar. Saul însă s-a făcut că nu-i aude.

11 Saul îi învinge pe amoniți și este confirmat drept rege

1 Amonitul Nahaș a venit și și-a așezat tabăra împotriva Iabeșului din Ghilad. Atunci toți bărbații din Iabeș i-au zis lui Nahaș: – Încheie cu noi un legământ, iar noi îți vom sluji.

2 Dar Nahaș, amonitul, le-a zis: – Voi încheia un legământ cu voi doar dacă mă lăsați să vă scot la toți ochiul drept, aruncând în acest fel rușinea peste întregul Israel.

3 Cei din sfatul bătrânilor Iabeșului i-au zis: – Lasă-ne un răgaz de șapte zile pentru a putea trimite mesageri în toate teritoriile lui Israel, iar dacă nu va fi nimeni care să ne elibereze, ne vom preda ție.

4 Când au sosit mesagerii în Ghiva lui Saul și au spus aceste cuvinte în auzul poporului, tot poporul a început să plângă în hohote.

5 Saul tocmai se întorcea de la câmp în urma boilor și a întrebat: „Ce s-a întâmplat cu poporul de plânge?” Atunci ei i-au povestit despre mesajul bărbaților din Iabeș.

6 Când a auzit Saul aceste cuvinte, Duhul lui Dumnezeu a venit cu putere peste el și el s-a aprins de mânie.

7 A luat o pereche de boi, i-a tăiat în bucăți și a trimis bucățile, prin mesageri, în toate teritoriile lui Israel, spunând: „Așa se va face cu boii oricui nu îl urmează pe Saul și pe Samuel.” Groaza Domnului a intrat în popor, astfel că ei au ieșit la luptă ca un singur om.

8 Când Saul i-a numărat la Bezek, din Israel erau trei sute de mii de bărbați, iar din Iuda erau treizeci de mii de bărbați.

9 Atunci le-a zis mesagerilor care au venit: „Așa să spuneți bărbaților din Iabeș-Ghilad: «Mâine, când va dogorî soarele, veți fi izbăviți!»“ Când au sosit mesagerii și le-au spus aceste lucruri bărbaților din Iabeș, aceștia s-au bucurat.

10 Ei le-au zis amoniților: „Mâine ne vom preda vouă și veți putea să faceți cu noi tot ce veți vrea.“

11 În ziua următoare, Saul a împărțit oamenii în trei cete. În timpul străjii de dimineață au pătruns în tabăra amoniților și i-au zdrobit până la arșița zilei. Cei care au supraviețuit s-au împrăștiat, astfel încât n-au mai fost lăsați împreună nici măcar doi dintre ei.

12 Atunci poporul i-a zis lui Samuel: – Care au fost cei ce n-au vrut ca Saul să domnească peste noi? Aduceți-i la noi pe acești oameni, ca să-i ucidem.

13 Dar Saul a zis: – Nici un om nu va fi dat la moarte în această zi pentru că astăzi Domnul l-a izbăvit pe Israel.

14 Atunci Samuel a spus poporului: – Să mergem la Ghilgal și să reafirmăm acolo monarhia.

15 Astfel, tot poporul s-a dus la Ghilgal și l-au încoronat pe Saul în prezența Domnului. Au adus acolo jertfe de pace înaintea Domnului și s-au bucurat foarte mult atât Saul, cât și toți israeliții.

12 *Discursul de bun-rămas al lui Samuel*

1 Samuel a zis întregului Israel: – Am ascultat de tot ceea ce mi-ați cerut și am pus astfel un rege peste voi.

2 Acum, iată, aveți un rege! Cât despre mine, eu am îmbătrânit și am încărunit, iar fiii mei se află aici cu voi. Am fost conducătorul vostru din tinerețea mea și până astăzi.

3 Sunt aici! Mărturisiți acum împotriva mea înaintea Domnului și înaintea unsului Său! Cui i-am luat eu boul sau măgarul? Pe cine am înșelat sau asuprit? Din mâna cui am primit mită ca să închid ochii în privința lui? Spuneți-mi și vă voi da înapoi.

4 – Nu ne-ai înșelat, nu ne-ai asuprit și n-ai luat nimic din mâna nimănui, i-au răspuns ei.

5 Atunci el le-a mai zis: – Domnul este martor împotriva voastră și unsul Său este martor în ziua aceasta că nu m-ați găsit vinovat cu nimic. – El este martor, au răspuns ei.

6 Samuel a spus poporului: – Domnul este Cel Care i-a ales pe Moise și pe Aaron și Care i-a scos pe strămoșii voștri din țara Egiptului.

7 Acum rămâneți aici ca să vă confrunt, înaintea Domnului, cu toate faptele drepte pe care le-a făcut El pentru voi și pentru strămoșii voștri.

8 După ce Iacov a intrat în Egipt, strămoșii voștri au strigat către Domnul, iar Domnul l-a trimis pe Moise și pe Aaron care i-au scos din Egipt și i-au adus ca să locuiască în locul acesta.

9 Dar pentru că ei l-au uitat pe Domnul, Dumnezeu lor, El i-a vândut în mâinile lui Sisera, conducătorul oștirii Hațorului, în mâinile filistenilor și ale regelui Moabului care au luptat împotriva lor.

10 Ei au strigat către Domnul, zicând: „Am păcătuit căci L-am părăsit pe Domnul și am slujit baalilor și aștoretelor. Dar acum, eliberează-ne de sub puterea dușmanilor noștri și Îți vom sluji Ție.“

11 Și Domnul i-a trimis pe Ierub-Baal, pe Barak, pe Iefta și pe Samuel, iar ei v-au eliberat de sub puterea dușmanilor din jurul vostru, locuind astfel în siguranță.

12 Dar când ați văzut că Nahaș, regele amoniților, se îndreaptă împotriva voastră, deși Domnul, Dumnezeu vostru, vă era Împărat, mi-ați zis: „Nu vrem să facem cum zici tu, ci să domnească un rege peste noi!“

13 Iată deci regele pe care l-ați ales și pe care l-ați cerut. Domnul a pus peste voi un rege.

14 Dacă vă veți teme de Domnul și Îi veți sluji, dacă veți asculta de glasul Său și nu vă veți răzvrăti împotriva poruncilor Lui și dacă Îl veți urma pe Domnul, Dumnezeu vostru, atât voi, cât și regele care domnește peste voi, va fi bine.

15 Dar dacă nu veți asculta de glasul Domnului și vă veți împotrivi poruncii Domnului, atunci mâna Domnului va fi împotriva voastră, așa cum a fost împotriva strămoșilor voștri.

16 Rămâneți în continuare aici și priviți acest mare lucru pe care Domnul îl va face sub privirea voastră.

17 Nu este astăzi seceratul grâului? Am să chem pe Domnul și El va trimite tunet și ploaie. Atunci veți înțelege că ați făcut un mare rău în ochii Domnului, cerând pentru voi un rege.

18 Samuel l-a chemat pe Domnul Care a trimis tunet și ploaie în ziua aceea. Atunci întregul popor s-a temut foarte tare de Domnul și de Samuel.

19 I-au spus lui Samuel: – Roagă-te Domnului, Dumnezeuul tău, pentru slujitorii tăi, ca să nu murim,

căci am adăugat la toate păcatele noastre și răul de a cere pentru noi un rege.

20 Samuel a răspuns poporului: – Nu vă fie teamă! Ați făcut tot răul acesta, numai să nu vă întoarceți din a-L urma pe Domnul și din a-I sluji cu toată inima voastră.

21 Nu vă duceți după lucruri deșarte, care nu vă aduc nici un folos și nici nu vă izbăvesc deoarece sunt lucruri deșarte.

22 Domnul nu va lepăda pe poporul Său din cauza Numelui Său cel mare, căci El a găsit plăcere în a face din voi poporul Său.

23 În ce mă privește, departe de mine să păcătuiesc împotriva Domnului, încetând a mă ruga pentru voi. De asemenea, vă voi învăța calea cea bună și dreaptă.

24 Numai să vă temeți de Domnul și să Îi slujiți cu credințioșie din toată inima voastră, căci vedeți ce lucruri mari a făcut pentru voi.

25 Dar dacă veți continua să faceți răul, veți fi nimiciți atât voi, cât și regele vostru.

13 *Saul nesocotește Legea și este lepădat*

1 Saul era în vârstă de treizeci de ani când a ajuns rege și a domnit timp de patruzeci și doi de ani peste Israel.

2 Saul și-a ales trei mii de bărbați din Israel: două mii erau cu el în Micmaș și în regiunea muntoasă a Betelului, iar o mie era cu Ionatan în Ghiva lui Benjamin. Pe ceilalți din popor i-a trimis acasă.

3 Ionatan a atacat garnizoana filistenilor care se afla la Gheva, iar filistenii au aflat lucrul acesta. Atunci Saul a pus să se sufle din corn în toată țara, spunând: „Să audă evreii!”

4 Și s-a auzit în tot Israelul că Saul a atacat garnizoana filistenilor și că Israel s-a făcut urât acestora. Poporul a fost chemat să i se alăture lui Saul, la Ghilgal.

5 Filistenii s-au adunat pentru a lupta cu Israel. Erau trei mii de care și șase mii de călăreți, trupe atât de numeroase cât nisipul de pe malul mării. Au venit și și-au așezat tabăra la Micmaș, la răsărit de Bet-Aven.

6 Când bărbații lui Israel s-au văzut la strâmtoare (căci oștirea lor era în impas) au început să se ascundă în peșteri, în tufișuri, printre stânci, în gropi și în fântâni.

7 Unii dintre evrei chiar au trecut Iordanul înspre regiunile Gad și Ghilad. Saul se afla încă la Ghilgal și toți cei care erau cu el tremurau de frică.

8 El a așteptat șapte zile, timpul hotărât de către Samuel. Dar pentru că Samuel nu venea la Ghilgal, oamenii lui Saul au început să se împrăștie.

9 Atunci Saul a zis: „Aduceți la mine arderea de tot și jertfele de pace.” Și a jertfit arderea de tot.

10 Tocmai în momentul în care sfârșea de adus arderea de tot, a sosit și Samuel. Saul i-a ieșit în întâmpinare ca să-l salute.

11 – Ce ai făcut? i-a zis Samuel. Saul i-a răspuns: – Când am văzut că oamenii mei au început să se împrăștie, că tu nu vii la timpul hotărât și că filistenii sunt adunați la Micmaș,

12 mi-am zis: „Filistenii vor înainta împotriva mea la Ghilgal, iar eu încă nu am cerut ajutorul Domnului.” De aceea am îndrăznit să jertfesc eu arderea de tot.

13 Samuel i-a zis lui Saul: – Ai lucrat ca un nebun și nu ai păzit porunca pe care ți-o dăduse Domnul, Dumnezeuul tău. Dacă ai fi ascultat, Domnul ți-ar fi întărit pentru totdeauna domnia peste Israel.

14 Acum însă domnia ta nu va mai dăinui. Domnul Și-a găsit un om după inima Lui și l-a rânduit să fie conducătorul poporului Său. Și aceasta fiindcă nu ai ascultat de porunca Domnului.

15 Samuel s-a ridicat și a plecat din Ghilgal la Ghiva, în Benjamin. Saul a numărat oamenii care erau cu el și au ieșit în jur de șase sute de bărbați.

16 Saul și Ionatan, fiul său, împreună cu acești bărbați au rămas la Ghiva, în Benjamin, în timp ce filistenii și-au așezat tabăra la Micmaș.

17 Din tabăra filistenilor au ieșit trei cete ca să pustiască. O ceată a luat-o pe drumul spre Ofra, în regiunea Șual,

18 o alta a luat-o pe drumul spre Bet-Horon, iar ultima – pe drumul spre hotarul care duce în valea Teboim, spre pustie.

19 Pe vremea aceea, în tot Israelul nu se găsea nici un fierar deoarece filistenii ziseseră: „Evreii nu trebuie să-și facă săbii sau sulite.”

20 Prin urmare, fiecare israelit se ducea la filistenii ca să-și ascute fierul pentru plug, sapa, toporul și secera.

21 Prețul era de un pim pentru ascuțirea fierului de plug și al sapei și de o treime dintr-un șechel pentru ascuțirea furcii, toporul și a țepușei cu care se mână boii.

22 De aceea, în ziua luptei, nici unul din luptătorii care erau cu Saul și cu Ionatan nu avea o sabie sau o sulită în mână. Numai Saul și fiul său Ionatan aveau.

Fapta de vitejie a lui Ionatan

23 O unitate filisteană a înaintat și s-a așezat în trecătoare, la Micmaș.

14 **1** Într-una din zile, Ionatan, fiul lui Saul, i-a zis tânărului care-i ducea armele: „Vino să pătrundem până la garnizoana filistenilor, care se află de cealaltă parte!“ Tatălui său însă nu i-a spus nimic.

2 În acest timp, Saul se afla la marginea cetății Ghiva, sub rodiul din Migron, iar cei care se aflau cu el erau în număr de aproape șase sute de bărbați.

3 Se afla acolo și Ahia, care purta un efod. El era fiul lui Ahitub și fratele lui I-Cabod, fiul lui Fineas, nepotul lui Eli, preotul Domnului de la Șilo. Nimeni nu știa însă că Ionatan plecase.

4 De fiecare parte a trecătorii prin care voia Ionatan să treacă ca să ajungă la garnizoana filistenilor se afla câte un colț de stâncă. Numele unuia era Boțeț, iar al celuilalt era Seneh.

5 Unul dintre ele se afla în partea de nord, spre Micmaș, iar celălalt în partea de sud, spre Gheva.

6 Ionatan i-a zis tânărului care-i ducea armele: – Vino să pătrundem până la garnizoana acestor necircumciși! Poate că Domnul va lucra pentru noi, căci nimic nu-L împiedică pe Domnul să izbăvească fie prin mulți, fie prin puțini.

7 – Fă tot ceea ce ai în gând, i-a răspuns cel ce-i ducea armele. Iată că sunt cu tine în ceea ce ai de gând să faci.

8 – Ne vom îndrepta spre bărbații aceia și ne vom arăta lor, a spus Ionatan.

9 Dacă ne vor zice să așteptăm să se apropie ei de noi, atunci vom rămâne acolo unde suntem și nu vom urca spre ei.

10 Dar dacă ne vor zice să urcăm la ei, atunci vom urca, căci acesta este pentru noi semnul că Domnul îi dă în mâinile noastre.

11 Așadar, s-au arătat amândoi garnizoanei filistene, iar filistenii au zis: „Priviți! Evreii ies din vizuinile în care s-au ascuns!“

12 Bărbații din garnizoană au strigat către Ionatan și către cel ce-i ducea armele, spunându-le: „Veniți sus la noi și vă vom arăta noi!“ Atunci Ionatan i-a

spus celui ce-i ducea armele: „Urcă-te după mine pentru că Domnul i-a dat în mâna lui Israel.“

13 Ionatan s-a cățarat, folosindu-se de mâini și de picioare, iar cel ce-i ducea armele îl urma. Filistenii cădeau înaintea lui Ionatan, iar cel ce-i ducea armele venea în urma lui și-i omora.

14 În acest prim atac pe care l-au dat Ionatan și cel ce-i ducea armele au ucis aproape douăzeci de bărbați pe o întindere de o jumătate de iugăr de pământ.

15 Groaza a cuprins întreaga oștire: pe cei din tabără, pe cei din câmpie, pe cei din garnizoană și pe cei care ieșiseră să pustiască, iar pământul se cutremura. Groaza aceasta a fost trimisă de Dumnezeu.

16 Străjerii lui Saul, care se aflau în Ghiva lui Benjamin, s-au uitat și au văzut oștirea împrăștiindu-se în toate părțile.

17 Atunci Saul le-a zis bărbaților care erau cu el: „Numărați și vedeți cine a plecat din mijlocul nostru.“ Când au numărat, au văzut că Ionatan și cel ce-i ducea armele lipseau.

18 Saul i-a zis lui Ahia: „Adu încoace Chivotul lui Dumnezeu!“ – pe atunci Chivotul lui Dumnezeu se afla la israeliți.

19 În timp ce Saul îi vorbea preotului, învălmășeala din tabăra filistenilor a început să fie din ce în ce mai mare. Atunci Saul i-a zis preotului: „Retrage-ți mâna!“

20 Apoi Saul și oamenii lui s-au adunat și au intrat în luptă unde au găsit o mare învălmășeală deoarece filistenii se omorau între ei.

21 Chiar și aceia dintre evrei care fuseseră înainte cu filistenii și se duseseră împreună cu aceștia în tabăra lor s-au întors și s-au alăturat israeliților care erau cu Saul și Ionatan.

22 De asemenea, când toți bărbații care se ascuseseră în regiunea muntoasă a lui Efraim au auzit că filistenii au fugit, au intrat și ei în luptă urmărindu-i.

23 În acea zi, Domnul a izbăvit pe Israel, iar lupta s-a întins până dincolo de Bet-Aven.

Viața lui Ionatan în primejdie

24 Bărbații lui Israel au fost sleiți de puteri în acea zi, deoarece Saul pusese un jurământ asupra lor, spunând: „Blestemat să fie bărbatul care va mânca ceva până seara, înainte de a mă răzbuna pe dușmanii mei.“ Astfel, nici unul dintre ei n-a gustat mâncare.

25 Întreaga oștire a intrat într-o pădure unde, pe jos, se afla miere.

26 Când au intrat în pădure, au văzut că mierea curgea din faguri, însă nimeni nu și-a dus miere cu mâna la gură deoarece se temeau de blestem.

27 Ionatan însă nu auzise jurământul cu care legase tatăl său oștirea. De aceea el a întins capătul bățului care se afla în mâna lui și l-a înmuiat în mierea din fagure. Și-a dus miere cu mâna la gură și ochii i s-au luminat.

28 Atunci unul dintre bărbați i-a spus: – Tatăl tău a pus oștirea sub un jurământ sever, spunând:

„Blestemat să fie bărbatul care va mânca ceva în această zi.“ De aceea este istovită oștirea.

29 Atunci Ionatan a răspuns: – Tatăl meu a pus țara în primejdie. Priviți cum mi s-au luminat ochii pentru că am gustat puțin din mierea aceasta!

30 Cu cât mai bine ar fi fost dacă oamenii ar fi mâncat astăzi din prada pe care au luat-o de la dușmanii lor? N-ar fi fost înfrângerea filistenilor mai mare?

31 În acea zi, după ce i-au zdrobit pe filistenii de la Micmaș până la Aialon, oamenii erau foarte obosiți.

32 S-au năpustit asupra prăzii, au luat oi, vite și viței, le-au tăiat pe pământ și le-au mâncat carnea cu sânge cu tot.

33 Unii i-au spus însă lui Saul: – Poporul păcătuiește împotriva Domnului, mâncând carnea cu sânge cu tot.– Ați arătat necredincioșie, a spus Saul. Acum, rostogoliți până aici o piatră mare.

34 Dați de veste printre oameni să-și aducă fiecare boul sau oaia, să le taie aici și apoi să le mănânce ca să nu mai păcătuiească împotriva Domnului, mâncând carne cu sânge. Astfel, în acea noapte, fiecare și-a adus cu el boul și l-a tăiat acolo.

35 Saul a zidit un altar Domnului; acesta a fost primul altar pe care l-a zidit el Domnului.

36 Apoi a zis: – Haideți să-i urmărim pe filistenii în timpul nopții, să-i prădăm până în zori și să nu lăsăm viu pe nici unul dintre ei. – Fă tot ceea ce crezi că este bine, i-au răspuns ei. Dar preotul a zis: – Să ne apropiem aici de Dumnezeu.

37 Saul l-a întrebat pe Dumnezeu: – Să-i urmăresc pe filistenii? Îi vei da în mâinile lui Israel? Însă Domnul nu i-a răspuns în acea zi.

38 Atunci Saul a zis: – Să vină aici toți conducătorii oștirii ca să descoperim ce păcat a fost săvârșit astăzi.

39 Viu este Domnul Care îl izbăvește pe Israel, căci și dacă ar fi vorba despre fiul meu Ionatan, chiar și el va trebui să moară. Însă nimeni din popor nu i-a răspuns.

40 Saul a zis întregului Israel: – Voi veți sta într-o parte, iar eu împreună cu fiul meu Ionatan vom sta în partea cealaltă. – Fă ceea ce crezi că este bine, i-a răspuns poporul.

41 Saul s-a rugat Domnului, Dumnezeul lui Israel: – Arată-ne adevărul! Sorțul a căzut pe Ionatan și Saul, iar ceilalți bărbați au scăpat.

42 Atunci Saul a zis: – Aruncați sorțul între mine și fiul meu Ionatan. Și sorțul a căzut pe Ionatan.

43 Saul i-a zis lui Ionatan: – Spune-mi ce ai făcut. – Am gustat puțină miere cu capătul bățului pe care-l aveam în mână, i-a răspuns Ionatan. Iată-mă, sunt gata să mor!

44 – Dumnezeu să se poarte cu toată asprimea față de mine dacă nu vei muri, Ionatane! a zis Saul.

45 Dar poporul i-a zis lui Saul: – Chiar trebuie să moară Ionatan, cel care a adus această mare victorie pentru Israel? Nicidecum! Viu este Domnul că nici măcar un fir de păr nu va cădea la pământ din capul lui, deoarece cu ajutorul Domnului a adus el victoria în această zi. Bărbații l-au salvat astfel pe Ionatan și n-a fost ucis.

46 Saul a încetat să-i mai urmărească pe filistenii și filistenii s-au retras în teritoriul lor.

Realizările și familia lui Saul

47 După ce Saul a început să domnească peste Israel, el a luptat împotriva tuturor dușmanilor săi din toate părțile: împotriva moabiților, împotriva amoniților, împotriva edomiților, împotriva regilor din Ţoba și împotriva filistenilor; oriunde se ducea ieșea victorios.

48 El a luptat vitejește și i-a învins pe amalekiți, eliberând Israelul de jefuitoarii săi.

49 Fiii lui Saul erau Ionatan, Ișvi și Malchi-Șua. Fiica sa cea mare se numea Merab, cea mică se numea Mihal,

50 iar soția lui se numea Ahinoam, fiica lui Ahimaaf. Numele conducătorului oștirii lui era Abner, fiul lui Ner, unchiul lui Saul.

51 Chiș, tatăl lui Saul, și Ner, tatăl lui Abner, erau fiii lui Abiel.

52 Cât timp a trăit Saul a existat un război înverșunat cu filistenii și ori de câte ori Saul vedea un bărbat puternic sau curajos îl lua cu el.

15 *Saul, respins ca rege*

1 Samuel a venit la Saul și i-a zis: „Eu sunt cel pe care l-a trimis Domnul să te ungă drept rege peste poporul Său, Israel. Prin urmare, ascultă mesajul Domnului.

2 Așa vorbește Domnul Oștirilor: «Îi voi pedepsi pe amalekiți pentru ceea ce i-au făcut lui Israel, când i s-au împotrivit pe drumul pe care venea din Egipt.

3 Du-te deci și atacă-i pe amalekiți; nimicește cu desăvârșire tot ceea ce le aparține! Nu-i cruța, ci dă la moarte bărbații și femeile, copiii și sugarii, vitele și oile, cămilele și măgarii.»

4 Saul a adunat oștirea și a numărat-o la Telaim. Erau două sute de mii de pedestrași dintre care zece mii de luptători din Iuda.

5 Când Saul a ajuns aproape de cetatea amalekiților, s-a așezat la pândă în vâlcea.

6 Saul le-a spus cheniților: „Plecați, ieșiți din mijlocul amalekiților ca să nu vă nimicesc împreună cu ei, deoarece voi ați arătat bunătate față de toți israeliții atunci când ei au venit din Egipt.“ Astfel, cheniții au plecat din mijlocul amalekiților.

7 Saul i-a zdrobit pe amalekiți de la Havila până la Șur care se află la răsărit de Egipt.

8 L-a prins viu pe Agag, regele amalekiților, și a nimicit tot poporul, trecându-l prin ascuțișul sabiei.

9 Saul și oștirea l-au cruțat însă pe Agag și cele mai bune oi, vite, viței grași și miei – tot ceea ce era mai bun. Ei n-au dorit să le nimicească, ci au nimicit doar lucrurile care erau de disprețuit și fără valoare.

10 Atunci Cuvântul Domnului a venit la Samuel și i-a zis:

11 „Îmi pare rău că l-am pus pe Saul rege, pentru că s-a abătut de la Mine și nu a împlinit poruncile Mele.“ Samuel s-a mâhnit și a strigat către Domnul toată noaptea.

12 S-a trezit dis-de-diminează pentru a-l întâlni pe Saul, însă i s-a spus: „Saul a plecat la Carmel și iată că și-a ridicat un monument. Apoi s-a întors și s-a dus la Ghilgal.“

13 Când Samuel l-a întâlnit pe Saul, acesta i-a zis: – Fii binecuvântat de Domnul! Am împlinit porunca Domnului.

14 – Atunci ce este acest behăit de oi, care ajunge la urechile mele și acest muget de vite, pe care-l aud? i-a răspuns Samuel.

15 – Luptătorii le-au adus de la amalekiți, i-a zis Saul. Au cruțat cele mai bune oi și vite ca să le

jertfească Domnului, Dumnezeuul tău. Celelalte însă le-am nimicit cu desăvârșire.

16 – Oprește-te! i-a zis Samuel. Îți voi spune ce mi-a vorbit Domnul în noaptea aceasta. – Spune-mi! i-a zis Saul

17 Samuel i-a spus: – Cu toate că erai mic în ochii tăi, nu ai devenit tu, oare, căpetenia semințiilor lui Israel? Domnul te-a uns rege al lui Israel

18 și te-a trimis într-o misiune, spunându-ți: „Du-te și nimicește-i cu desăvârșire pe păcătoșii aceia de amalekiți! Luptă-te cu ei până vor fi nimiciți!“

19 De ce n-ai ascultat de glasul Domnului și te-ai aruncat asupra prăzii făcând astfel ce este rău în ochii Domnului?

20 – Eu am ascultat de Domnul, i-a răspuns Saul. Am plecat în misiunea pe care mi-a încredințat-o și l-am adus aici pe Agag, regele amalekiților, iar pe amalekiți i-am nimicit cu desăvârșire.

21 Dar luptătorii au luat din pradă oi și vite, ce era mai bun din ceea ce trebuia nimicit, ca să le jertfească Domnului, Dumnezeuul tău, la Ghilgal.

22 Atunci Samuel i-a zis lui Saul: Oare Îi plac Domnului arderile de tot și jertfele mai mult decât ascultarea de glasul Său? Ascultarea este mai bună decât jertfele și luarea-aminte la Cuvântul Lui este mai bună decât grăsimea berbecilor.

23 Căci răzvrătirea este ca păcatul ghicirii, iar îngâmfarea – ca nelegiuirea și idolatria. Pentru că ai respins Cuvântul Domnului, te-a respins și El ca rege.

24 Saul i-a zis lui Samuel: – Am păcătuit căci am încălcat porunca Domnului și n-am ascultat de cuvintele tale. Mi-a fost teamă de oștire și am ascultat de glasul ei.

25 Acum, te rog, iartă-mi păcatul și întoarce-te împreună cu mine pentru a mă putea închina Domnului.

26 – Nu mă voi întoarce împreună cu tine, i-a zis Samuel. Pentru că ai respins Cuvântul Domnului și Domnul te-a respins ca rege al lui Israel.

27 În timp ce Samuel se întorcea să plece, Saul l-a apucat de marginea robei, iar aceasta s-a rupt.

28 Atunci Samuel i-a zis: – Domnul a rupt astăzi de la tine domnia peste Israel și a dat-o altuia mai bun decât tine.

29 Cel Ce este Slava lui Israel nu minte și nu-Și schimbă gândul, căci El nu este om ca să-Și schimbe gândul.

30 – Am păcătuit, a zis Saul. Totuși cinstește-mă, te rog, înaintea sfatului bătrânilor poporului meu și înaintea lui Israel, întorcându-te cu mine pentru a mă putea închina înaintea Domnului, Dumnezeuul tău.

31 Samuel s-a întors după Saul, iar acesta s-a închinat înaintea Domnului.

32 Apoi Samuel a zis: „Aduceți-l înaintea mea pe Agag, regele amalekiților.“ Agag a venit spre el încrezător, spunându-și: „Cu siguranță că amărăciunea morții a trecut.“

33 Samuel i-a zis lui Agag: „După cum sabia ta a lăsat femeii fără fii, tot așa mama ta va fi lăsată fără fiu printre femeii.“ Apoi l-a tăiat pe Agag în bucăți înaintea Domnului, la Ghilgal.

34 După aceea, Samuel a plecat la Rama, iar Saul s-a dus la casa lui, în Ghiva lui Saul.

35 Samuel nu s-a mai dus să-l vadă pe Saul până în ziua morții lui, însă a plâns pentru el. Domnului I-a părut rău că l-a încoronat pe Saul ca rege peste Israel.

16 *David, uns drept rege al lui Israel*

1 Domnul i-a zis lui Samuel: – Până când îl vei mai plânge pe Saul din moment ce Eu l-am respins ca să nu mai domnească peste Israel? Uplete-ți cornul cu untdelemn și du-te acolo unde te trimit: la Ișai, betleemitul, pentru că pe unul din fiii săi Mi l-am ales ca rege.

2 Dar Samuel I-a zis: – Cum aş putea să plec? Saul va auzi lucrul acesta și mă va omorî. Domnul i-a răspuns: – Să iei o juncană cu tine și să zici: „Am venit să aduc Domnului o jertfă.“

3 Invită la aducerea jertfei și pe Ișai, iar eu îți voi arăta ce trebuie să faci. Vei unge pentru Mine pe acela pe care îți-l voi arăta.

4 Samuel a făcut așa cum îi spusese Domnul și a venit la Betleem. Cei din sfatul bătrânilor cetății i-au ieșit în întâmpinare tremurând de spaimă. L-au întrebat: – Vii cu pace?

5 Iar el le-a răspuns: – Da, cu pace. Vin ca să aduc o jertfă Domnului. Sfințiți-vă și veniți cu mine la aducerea jertfei. Samuel l-a sfințit pe Ișai și pe fiii săi și i-a invitat la aducerea jertfei.

6 Când aceștia au sosit și Samuel l-a văzut pe Eliab s-a gândit: „Cu siguranță unsul Domnului se află aici, înaintea Lui.“

7 Însă Domnul i-a zis: „Nu te uita la înfățișarea sau la înălțimea staturii lui, pentru că l-am respins, căci

Domnul nu se uită la ceea ce se uită omul. Omul se uită la înfățișare, pe când Domnul se uită la inimă.“

8 Atunci Ișai l-a chemat pe Abinadab și l-a prezentat lui Samuel. El i-a zis: – Nici pe acesta nu l-a ales Domnul.

9 Ișai l-a prezentat apoi pe Șama, dar Samuel a zis: – Nici pe acesta nu l-a ales Domnul.

10 Așa i-a prezentat Ișai lui Samuel pe șapte din fiii săi, însă Samuel i-a zis lui Ișai: – Domnul nu i-a ales nici pe aceștia.

11 Apoi a mai adăugat: – Aceștia sunt toți fiii pe care îi ai? – A mai rămas cel mai tânăr dintre ei, i-a răspuns Ișai. Dar acesta este cu oile la păscut. – Trimite după el fiindcă nu ne vom așeza până nu vine aici, i-a zis Samuel

12 Ișai a trimis după el și a fost adus. Tânărul avea părul roșcat, ochii frumoși și era chipeș. Domnul i-a zis lui Samuel: – Ridică-te și unge-l, pentru că el este.

13 Samuel a luat cornul cu untdelemn și l-a uns în mijlocul fraților lui, iar Duhul Domnului a venit cu putere peste David, începând din ziua aceea. După toate acestea, Samuel s-a întors la Rama.

David, la curtea lui Saul

14 Duhul Domnului S-a îndepărtat de la Saul, astfel că acesta a început să fie chinuit de un duh rău trimis de Domnul.

15 Slujitorii lui Saul i-au zis: – Iată că un duh rău trimis de Dumnezeu te chinuie.

16 Stăpâne, poruncește slujitorilor tăi, care stau înaintea ta, să caute un om care știe să cânte la liră. Atunci când duhul cel rău trimis de Dumnezeu va veni peste tine, el va cânta cu mâna lui și tu te vei simți mai bine.

17 Saul le-a spus slujitorilor săi: – Găsiți-mi un om care știe să cânte bine și aduceți-l la mine.

18 Atunci unul dintre tinerii slujitori a zis: – L-am văzut pe unul dintre fiii lui Ișai din Betleem, care este iscusit la cântat. Este un bărbat viteaz și războinic, priceput la vorbire și cu o înfățișare plăcută, iar Domnul este cu el.

19 Saul a trimis mesageri la Ișai, spunându-i: – Trimite-mi pe David, fiul tău, cel care păstorește oile.

20 Ișai a luat un măgar încărcat cu pâine, un burduf de vin și un ied pe care le-a trimis lui Saul prin fiul său David.

21 David a venit la Saul și s-a înfățișat înaintea lui. Lui Saul i-a plăcut foarte mult de David și l-a luat să-i poarte armele.

22 A trimis la Ișai să i se spună: – Dă-i voie lui David să rămână în slujba mea, pentru că a găsit bunăvoință în ochii mei.

23 Ori de câte ori venea duhul trimis de Dumnezeu asupra lui Saul, David lua lira și cânta. Atunci Saul avea parte de alinare, se simțea mai bine, iar duhul cel rău pleca de la el.

17 *David și Goliat*

1 În acea vreme, filistenii și-au strâns trupele pentru război la Soco, în Iuda, așezându-și tabăra la Efes-Damim, care se află între Soco și Azeka.

2 Saul împreună cu bărbații lui Israel s-au strâns și și-au așezat tabăra în valea Ela. După aceea s-au așezat în linie de bătaie împotriva filistenilor.

3 Filistenii stăteau pe un deal, iar Israel stătea pe un altul, între ei aflându-se o vale.

4 Din tabăra filistenilor a ieșit un luptător al cărui nume era Goliat. Era din Gat și avea o înălțime de șase coți și o palmă.

5 Pe cap avea un coif de bronz și era îmbrăcat cu o platoșă din zale de bronz în greutate de cinci mii de șecheli.

6 Niște apărători din bronz îi acopereau picioarele, iar pe spate îi atârna o lance.

7 Lemnul suliței lui era ca sulul unui țesător, iar vârful ei era de șase sute de șecheli de fier. Cel ce-i ducea scutul mergea înaintea lui.

8 Goliat s-a oprit și a strigat trupelor lui Israel așezate în linie de bătaie: „De ce ați ieșit și v-ați aliniat pentru luptă? Oare nu sunt eu un filistean, iar voi slujitorii lui Saul? Alegeți pentru voi un bărbat și trimiteți-l la mine.

9 Dacă va fi în stare să lupte cu mine și să măucidă, atunci noi vom deveni supușii voștri. Dacă însă eu voi fi mai puternic decât el și-l voi ucide, atunci voi veți deveni supușii noștri și ne veți sluji.“

10 Filisteanul a continuat: „Îmi bat joc astăzi de trupele lui Israel! Dați-mi un bărbat care să se lupte cu mine!“

11 Când au auzit Saul și întregul Israel acele cuvinte rostite de filistean s-au înspăimântat și le-a fost foarte frică.

12 David era fiul aceluia efratit din Betleemul lui Iuda numit Ișai, care avea opt fii. Pe vremea lui Saul, Ișai era bătrân, înaintat în vârstă.

13 Cei trei fii mai mari ai lui l-au urmat pe Saul la război. Numele celui dintâi născut era Eliab, numele celui de-al doilea era Abinadab, iar al celui de-al treilea – Șama,

14 David fiind mezinul. Cei trei fii mai mari l-au urmat pe Saul la război,

15 în timp ce David a plecat de la Saul pentru a paște turma tatălui său, la Betleem.

16 Deci filisteanul a ieșit înaintea lui Israel, făcând lucrul acesta timp de patruzeci de zile, atât dimineața, cât și seara.

17 Într-una din zile Ișai i-a spus fiului său David: – Ia pentru frații tăi efa aceasta de grâu prăjit și aceste zece pâini și du-le repede în tabără.

18 Ia și aceste zece bucăți de brânză și du-le căpeteniei peste mia lor. Vezi cum le merge fraților tăi și adu-mi vești de la ei.

19 Ei se află împreună cu Saul și cu ceilalți bărbați ai lui Israel, în valea Ela, unde se luptă cu filistenii.

20 David s-a trezit dis-de-diminează, a lăsat oile în grija unui paznic, a luat cu el tot ce i-a poruncit Ișai și a plecat. A ajuns în tabără tocmai când oștirea se alinia în poziție de luptă, scoțând strigăte de război.

21 Israel și filistenii s-au aliniat în poziții de luptă, față în față.

22 David și-a lăsat lucrurile în grija celui ce păzea bagajele și a fugit la pozițiile de luptă. Cum a ajuns și-a întrebat frații de sănătate.

23 În timp ce stăteau ei de vorbă, din rândurile filistenilor a ieșit luptătorul Goliat din Gat. Acesta a rostit aceleași cuvinte ca mai înainte, iar David le-a auzit.

24 Când l-au văzut pe filistean, toți israeliții au fugit dinaintea lui foarte înspăimântați,

25 zicând: – L-ați văzut pe acel bărbat înaintând? A ieșit ca să batjocorească pe Israel. Pe cel care-l va ucide, regele îl va răsplăti cu mari bogății, îi va da pe fiica sa de soție și-i va scuti neamul de dări în Israel.

26 David i-a întrebat pe luptătorii care se aflau lângă el: – Ce i se va face celui care-l va ucide pe acest filistean și va ridica astfel batjocura de peste Israel? Cine este acest filistean, acest necircumcis, ca să batjocorească oștirile Dumnezeului celui Viu?

27 Ei i-au repetat ceea ce spusese înainte, zicând: „Astfel i se va face celui care-l va ucide.“

28 Eliab, fratele lui cel mai mare, l-a auzit vorbind cu luptătorii, s-a aprins de mânie împotriva lui și i-a spus: – De ce ai venit aici și cu cine ai lăsat acele

puține oi în pustie? Îți cunosc eu mândria și răutatea inimii. Ai venit să vezi lupta.

29 – Cu ce am greșit acum? Nu pot nici măcar să vorbesc? i-a răspuns David.

30 După aceea, s-a întors de la el spre un altul și l-a întrebat același lucru. Toți i-au dat același răspuns ca mai înainte.

31 Cuvintele rostite de David au fost auzite și raportate lui Saul, care a trimis după el.

32 David i-a zis lui Saul: – Nimeni să nu fie descurajat din cauza acestui filistean. Slujitorul tău va merge și se va lupta cu el.

33 Saul însă i-a răspuns: – Nu poți să mergi împotriva acestui filistean ca să te lupți cu el, fiindcă tu ești doar un tinerel, pe când el este un luptător încă din tinerețea lui.

34 Dar David i-a răspuns: – Slujitorul tău era păstor la oile tatălui său. Când venea un leu sau un urs și lua o oaie din turmă,

35 mă duceam după el, îl loveam și salvam oaia din gura lui. Dacă se ridica împotriva mea, îl apucam de coamă și-l loveam până îl omoram.

36 Slujitorul tău a omorât și leul și ursul, iar cu filisteanul acesta, cu acest necircumcis, va fi ca și cu unul dintre ei, pentru că a batjocorit oștirile Dumnezeului celui Viu.

37 David a mai zis: – Domnul, Care m-a izbăvit din laba leului și a ursului, mă va izbăvi și din mâna acestui filistean. Atunci Saul i-a spus lui David: – Du-te și Domnul să fie cu tine.

38 Saul l-a îmbrăcat pe David cu armura sa: i-a pus un coif de bronz pe cap și l-a îmbrăcat cu o platoșă din zale.

39 David a legat sabia lui Saul peste armură și a încercat să meargă, deoarece nu era obișnuit cu ele. S-a dezbrăcat însă de ele, spunându-i lui Saul: – Nu pot să merg cu ele, căci nu sunt obișnuit.

40 După aceea și-a luat toiagul în mână, a ales cinci pietre netede din ued, pe care le-a pus în buzunarul traistei sale de păstor, și-a luat praștia și s-a îndreptat înspre filistean.

41 Filisteanul se apropia din ce în ce mai mult de David, iar cel ce-i ducea scutul era înaintea lui.

42 Filisteanul s-a uitat și când l-a văzut pe David, l-a disprețuit, căci acesta nu era decât un tânăr cu păr roșcat și cu înfățișare frumoasă.

43 El i-a zis lui David: – Sunt eu un câine de vii la mine cu toiage? Apoi a început să-l blesteme în numele zeilor săi.

44 Filisteanul i-a mai zis lui David: – Vino la mine și voi da trupul tău păsărilor văzduhului și fiarelor câmpului.

45 David i-a răspuns: – Tu vii la mine cu sabie, suliță și lance dar eu vin la tine în Numele Domnului Oștirilor, Dumnezeul oștirilor lui Israel, pe Care tu L-ai batjocorit.

46 În ziua aceasta Domnul te va da în mâna mea, te voi lovi și-ți voi tăia capul. Astăzi voi da păsărilor văzduhului și fiarelor pământului hoiturile oștirii filistenilor și întreg pământul va ști că Israel are un Dumnezeu.

47 Și toți cei care sunt adunați aici vor ști că nu prin sabie și prin suliță dă Domnul izbăvire. Căci lupta este a Domnului, iar El vă va da în mâinile noastre.

48 Când filisteanul a început să se apropie de David, acesta a fugit repede spre liniile de luptă să-l întâlnească.

49 David și-a băgat mâna în traistă de unde a scos o piatră. A aruncat piatra cu ajutorul praștiei și l-a lovit pe filistean în frunte. Piatra a pătruns în fruntea lui, iar el a căzut cu fața la pământ.

50 David a avut biruință asupra filisteanului. Deși David nu avea sabie, el l-a lovit pe filistean și l-a ucis doar cu o praștie și cu o piatră.

51 Apoi David a alergat și s-a oprit lângă filistean. I-a luat sabia, a scos-o din teaca ei și i-a tăiat capul cu ea. Când au văzut că eroul lor era mort, filistenii au fugit.

52 Atunci luptătorii lui Israel și cei ai lui Iuda s-au ridicat, au scos un strigăt de război și i-au urmărit pe filistenii până la intrarea în Gat și până la porțile Ekronului. Filistenii, răniți de moarte, au căzut pe drumul Șaarayimului până la Gat și la Ekron.

53 Când s-au întors de la urmărirea filistenilor, israeliții le-au prădat tabăra.

54 David a luat capul filisteanului și l-a adus la Ierusalim, iar armele filisteanului le-a dus la el în cort.

55 Când l-a văzut Saul pe David înaintând împotriva filisteanului, l-a întrebat pe Abner, conducătorul oștirii: – Abner, al cui fiu este acest tânăr? – Viu este sufletul tău, rege, că nu știu, i-a răspuns Abner.

56 Atunci regele i-a zis: – Află al cui fiu este acest tânăr.

57 Îndată ce David s-a întors de la uciderea filisteanului, Abner l-a luat și l-a adus înaintea lui Saul. David avea în mână capul filisteanului.

58 Saul l-a întrebat: – Al cui fiu ești, tinere? – Sunt fiul slujitorului tău Ișai, din Betleem, i-a răspuns David

18 *David, invidiat de Saul*

1 După ce David a terminat de vorbit cu Saul, sufletul lui Ionatan s-a atașat de sufletul lui David și l-a iubit ca pe sine însuși.

2 Din acea zi Saul l-a ținut pe David la el și nu l-a mai lăsat să se întoarcă acasă.

3 Ionatan a încheiat un legământ cu David pentru că îl iubea ca pe sine însuși.

4 I-a dăruit lui David propria-i mantie; i-a dat, de asemenea, îmbrăcămintea sa de război și chiar sabia, arcul și cingătoarea sa.

5 Oriunde îl trimitea Saul, David se ducea și avea izbândă. De aceea Saul l-a pus în fruntea ostașilor, lucru ce a fost bine văzut de întregul popor și chiar și de slujitorii lui Saul.

6 În timp ce oștirea se întorcea acasă, după ce David l-a ucis pe filistean, femeile din toate cetățile lui Israel au ieșit în întâmpinarea regelui Saul. Ele cântau cântece de bucurie și dansau în sunetul tamburinelor și al lăutelor.

7 Femeile cântau în veselia lor, spunând: „Saul a ucis miile lui, iar David zecile lui de mii.“

8 Lui Saul nu i-au plăcut aceste cuvinte și s-a înfuriat foarte tare, spunând: „I-au dat lui David zecile de mii, iar mie doar miile. Acum nu-i mai lipsește decât regatul.“

9 Începând din acea zi, Saul a început să-l privească cu ochi răi pe David.

10 În ziua următoare, duhul cel rău trimis de Dumnezeu a venit cu putere peste Saul, care profeța înăuntrul casei sale. David cânta la liră așa cum făcea în fiecare zi, iar Saul avea în mână o suliță.

11 Saul a aruncat sulița, gândind: „Îl voi țintui pe David de zid.“ Însă David s-a ferit de el de două ori.

12 Lui Saul i-a fost teamă de David pentru că Domnul era cu acesta, iar pe el îl părăsise.

13 De aceea l-a îndepărtat de lângă el și l-a pus căpetenie peste o mie de oameni. David conducea trupele în războaie

14 și în tot ceea ce făcea avea izbândă pentru că Domnul era cu el.

15 Saul, văzând că David izbândea întotdeauna, se temea de el,

16 însă întreg Israelul și Iuda îl iubeau pe David pentru că acesta îi conducea în războaie.

17 Atunci Saul i-a zis lui David: – Îți voi da de soție pe Merab, fiica mea cea mare, cu condiția să mă slujești cu vitejie și să porți războaiele Domnului. Saul însă se gândea: „Să nu piară lovit de mâna mea, ci de mâna filistenilor.“

18 David i-a răspuns: – Cine sunt eu și cine este familia mea sau neamul meu în Israel pentru a fi ginerele regelui?

19 Însă atunci când a sosit timpul ca Merab, fiica lui Saul, să-i fie dată lui David de soție, ea a fost dată lui Adriel din Mehola.

David, ginerele lui Saul

20 Mihal, o altă fiică a lui Saul, îl iubea pe David. I s-a spus lui Saul acest lucru, fapt care i-a plăcut.

21 Și-a zis atunci: „I-o voi da ca să-i fie o cursă și astfel mâna filistenilor va fi împotriva lui.“ I-a spus lui David pentru a doua oară: – Astăzi vei fi ginerele meu!

22 Apoi le-a zis slujitorilor săi: – Vorbiți-i lui David în taină și spuneți-i: „Regelui îi place de tine și toți slujitorii săi te iubesc. Acceptă, așadar, să fii ginerele regelui.“

23 Slujitorii lui Saul i-au spus aceste cuvinte lui David, iar acesta a răspuns: – Credeți că este un lucru neînsemnat să fii ginerele regelui? Eu sunt un om sărac și de puțină însemnătate.

24 Când slujitorii i-au spus lui Saul ce răspunsese David,

25 acesta le-a zis: „Așa să-i vorbiți lui David: «Regele nu dorește alt preț pentru mireasă, decât o sută de prepuțuri de-ale filistenilor, astfel încât regele să fie răzbunat pe dușmanii lui.»“ Saul însă dorea să-l facă pe David să cadă în mâinile filistenilor.

26 Slujitorii lui Saul i-au spus aceste cuvinte lui David, iar lui i-a plăcut ideea de a fi ginerele regelui. Înainte să se împlinescă vremea hotărâtă,

27 David a plecat împreună cu oamenii săi și a ucis două sute de filistenii. Le-a adus prepuțurile și le-a dat în număr întreg regelui pentru a putea deveni ginerele lui. Atunci Saul i-a dat-o de soție pe fiica sa Mihal.

28 Când Saul a văzut și a înțeles că Domnul era cu David și că Mihal, fiica lui, îl iubea,

29 s-a temut și mai tare de David și i-a fost dușman tot restul vieții sale.

30 Domnitorii filistenii ieșeau la război și, ori de câte ori ieșeau, David avea mai multă izbândă decât toți slujitorii lui Saul, astfel încât numele lui a ajuns foarte prețuit.

19 *David, prigonit de Saul*

1 Saul a vorbit cu fiul său Ionatan și cu toți slujitorii săi să-l omoare pe David. Însă lui Ionatan îi era foarte drag David,

2 de aceea l-a înștiințat spunându-i: – Tatăl meu, Saul, caută să teucidă. De aceea păzește-te mâine dimineață și stai într-un loc ascuns.

3 Eu voi ieși și voi sta lângă tatăl meu în câmpul în care te vei afla tu. Îi voi vorbi despre tine și îți voi spune ce vei afla.

4 Ionatan a vorbit de bine despre David tatălui său, Saul, spunându-i: – Să nu păcătuiești regele împotriva slujitorului său David, pentru că el nu a păcătuit împotriva ta, ci dimpotrivă, faptele sale îți-au slujit foarte bine.

5 Și-a riscat viața atunci când l-a ucis pe filistean, iar Domnul a adus o mare victorie pentru întreg Israelul. Tu ai văzut lucrul acesta și te-ai bucurat. De ce atunci să păcătuiești împotriva unui nevinovat, omorându-l pe David fără nici un motiv?

6 Saul a ascultat de Ionatan și a jurat: – Viu este Domnul că David nu va fi ucis.

7 Atunci Ionatan l-a chemat pe David și i-a spus toate aceste cuvinte. Apoi l-a adus la Saul căruia David a continuat să-i slujească ca înainte.

8 Între timp a izbucnit din nou războiul. David a luptat împotriva filistenilor și le-a pricinuit o așa de mare înfrângere, încât aceștia au fugit dinaintea lui.

9 Într-o zi, pe când Saul ședea în casa sa, duhul cel rău trimis de Domnul a venit peste el. Saul ținea în mână o suliță, iar David cânta la liră.

10 Saul a încercat să-l țintuiască pe David cu sulița de zid, însă acesta s-a ferit de Saul, care a înfipt sulița în perete. Apoi David a fugit și a scăpat în noaptea aceea.

11 Atunci Saul a trimis niște oameni la casa lui David ca să-l pândească și dimineața să-l omoare. Însă Mihal, soția lui David, l-a înștiințat spunându-i: „Dacă nu-ți scapi viața în noaptea aceasta, mâine vei fi ucis.“

12 Mihal l-a coborât pe David pe fereastră, iar acesta a fugit și a scăpat.

13 Apoi Mihal a luat terafimul, l-a așezat în pat, i-a pus pe cap niște păr de capră și l-a acoperit cu o cuvertură.

14 Când Saul a trimis oamenii să-l captureze pe David, Mihal le-a spus că este bolnav.

15 Dar Saul a trimis oamenii înapoi să-l vadă pe David și le-a zis: – Aduceți-l la mine, în patul lui, ca să-l omor.

16 Când aceștia au intrat, în pat se afla terafimul cu părul de capră pe cap.

17 Atunci Saul a întrebat-o pe Mihal: – De ce m-ai trădat în felul acesta și l-ai lăsat pe dușmanul meu să plece și să scape? Mihal i-a răspuns: – El mi-a zis: „Lasă-mă să plec, altfel te omor!“

18 David a fugit și a scăpat; s-a dus la Samuel, la Rama și i-a spus tot ceea ce i-a făcut Saul. Apoi, împreună cu Samuel, a plecat și a locuit la Naiot.

19 Saul a fost înștiințat de lucrul acesta, spunându-i-se: – David se află la Naiot, în Rama.

20 Atunci Saul a trimis niște oameni să-l prindă pe David. Însă când aceștia au întâlnit o ceată de profeți profetind, avându-l pe Samuel drept conducător, Duhul lui Dumnezeu a venit peste oamenii lui Saul, astfel că și ei au început să profetească.

21 Când i s-a spus lui Saul lucrul acesta, el a trimis alți oameni, dar și aceștia au început să profetească. Saul a trimis din nou oameni, pentru a treia oară, dar și aceștia au profetit.

22 În cele din urmă, a plecat el însuși spre Rama. A ajuns la fântâna cea mare, care se află în Secu și a întrebat: – Unde sunt Samuel și David? Cineva i-a răspuns: – Sunt la Naiot, în Rama.

23 Atunci Saul s-a îndreptat spre Naiot, în Rama. Duhul lui Dumnezeu însă a venit și peste el, iar el și-a continuat drumul profetind până ce a ajuns la Naiot, în Rama.

24 S-a dezbrăcat și el de hainele sale și a profetit și el înaintea lui Samuel. A zăcut dezbrăcat toată ziua și toată noaptea aceea. De aceea se zice: „Este oare și Saul printre profeți?“

20 *David și Ionatan*

1 David a fugit din Naiot, din Rama, a venit la Ionatan și l-a întrebat: – Ce am făcut? Care este nelegiuirea mea și cu ce am păcătuit împotriva tatălui tău de căută să-mi ia viața?

2 Ionatan i-a răspuns: – Nici vorbă! Nu vei muri! Tatăl meu nu face nici un lucru, nici mare, nici mic,

fără să mi-l dezvăluie. Pentru ce ar ascunde tatăl meu tocmai lucrul acesta de mine? Nu poate fi adevărat.

3 Dar David a jurat din nou, zicând: – Cu siguranță că tatăl tău a știut că am găsit bunăvoință la tine și s-a gândit: „Să nu știe Ionatan lucrul acesta căci s-ar întrista.“ Însă, cu adevărat, viu este Domnul și viu este sufletul tău că între mine și moarte nu mai este decât un pas.

4 – Voi face pentru tine tot ceea ce dorești, i-a spus Ionatan lui David.

5 – Iată, mâine va fi lună nouă și ar trebui să stau la masă împreună cu regele, i-a zis David. Dă-mi voie însă să plec și să mă ascund în câmp până în seara zilei a treia.

6 Dacă tatăl tău va observa lipsa mea, să-i spui: „David m-a rugat să-i dau voie să dea o fugă până la Betleem, cetatea sa, deoarece acolo va fi adusă jertfa anuală pentru tot clanul.“

7 Dacă va accepta, atunci va fi pace pentru slujitorul tău. Însă dacă se va aprinde de mânie atunci să știi că a hotărât să-mi facă rău.

8 În ceea ce te privește, arată bunăvoință față de slujitorul tău, fiindcă ai făcut cu el un legământ înaintea Domnului. Iar dacă se găsește vreo nelegiuire în mine, omoară-mă tu însuși! Pentru ce să mă mai aduci înaintea tatălui tău?

9 – Niciodată! i-a zis Ionatan. Dacă aș fi știut că tatăl meu a hotărât să-ți facă rău, oare nu ți-aș fi spus?

10 – Cine îmi va da de știre dacă tatăl tău îți va răspunde cu asprime? l-a întrebat David pe Ionatan.

11 Ionatan i-a răspuns: – Vino, să ieșim în câmp. Au ieșit amândoi în câmp

12 și acolo Ionatan i-a spus lui David: – Domnul, Dumnezeul lui Israel, este martor că voi iscodi pe tatăl meu mâine și poimâine cam pe la ceasul acesta. Dacă are gânduri bune pentru tine îți voi da de știre.

13 Domnul să se poarte cu Ionatan cu toată asprimea dacă tatăl meu va dori să-ți facă rău și eu nu-ți voi dezvălui lucrul acesta și nu te voi lăsa să pleci în siguranță. Domnul să fie cu tine așa cum a fost și cu tatăl meu.

14 Dacă voi mai trăi, să arăți față de mine o îndurare ca cea a lui Dumnezeu, așa încât să nu fiu ucis

15 și să nu îți îndepărtezi niciodată bunăvoința față de familia mea, atunci când Domnul va șterge de pe fața pământului pe fiecare din dușmanii lui David.

16 Astfel a încheiat Ionatan legământ cu familia lui David, spunând: „Domnul să ceară socoteală dușmanilor lui David!“

17 Ionatan l-a pus pe David să-și reînnoiască jurământul din pricina dragostei pe care o nutrea pentru el, pentru că-l iubea așa cum își iubea sufletul lui.

18 Apoi i-a zis: „Mâine este lună nouă și lipsa ta va fi observată, pentru că locul tău va fi gol.“

19 Poimâine să cobori repede, să te duci la locul în care te-ai ascuns prima oară și să aștepti lângă stânca Ezel.

20 Eu voi trage trei săgeți spre ea ca și când aș trage la țintă.

21 Apoi voi trimite băiatul, poruncindu-i să caute săgețile. Dacă îi voi spune: «Iată, săgețile sunt dincoace de tine. Adu-le înapoi!» atunci să vii pentru că, viu este Domnul, te afli în siguranță. Nu este nici un pericol.

22 Dacă însă îi voi spune băiatului: «Iată, săgețile sunt dincolo de tine», atunci să pleci pentru că Domnul te trimite.

23 Iar cu privire la ceea ce am vorbit noi, Domnul este martor între mine și tine pe vecie.“

24 David s-a ascuns în câmp. Când a început luna nouă, regele s-a așezat la masă să mănânce.

25 Regele s-a așezat pe locul său obișnuit, lângă perete, avându-l pe Ionatan în fața sa, iar pe Abner lângă el, în timp ce locul lui David era gol.

26 Saul n-a spus nimic în acea zi, pentru că se gândea că s-a întâmplat ceva cu David. Își spunea: „El nu este curat, cu siguranță nu este curat.“

27 În ziua următoare, a doua zi a lunii noi, locul lui David era tot gol. Atunci Saul l-a întrebat pe fiul său Ionatan: – De ce nu a venit fiul lui Ișai nici ieri și nici astăzi la masă?

28 Ionatan i-a răspuns: – David mi-a cerut voie să se ducă la Betleem.

29 El mi-a spus: „Dă-mi voie, te rog, să merg acasă fiindcă clanul nostru aduce o jertfă în cetate, iar fratele meu mi-a poruncit să fiu acolo. Fii bun, dă-mi voie, te rog, să merg și să-mi văd frații!“ De aceea nu a venit la masa regelui.

30 Saul s-a aprins de mânie împotriva lui Ionatan și i-a spus: – Bastard răzvrătit ce ești! Crezi că nu știu

că ți-ai ales ca prieten pe fiul lui Ișai, spre rușinea ta și a mamei tale care te-a născut?

31 Atâta timp cât fiul lui Ișai trăiește pe acest pământ, nici tu și nici regatul tău nu veți fi în siguranță. Trimite deci și adu-l la mine pentru că trebuie să moară.

32 Dar Ionatan i-a răspuns tatălui său, Saul: – Pentru ce să fie dat la moarte? Ce a făcut?

33 Atunci Saul a aruncat sulița spre el ca să-l lovească. Astfel, Ionatan a înțeles că tatăl său avea de gând să-l ucidă pe David.

34 S-a ridicat de la masă arzând de mânie și în aceea zi, a doua a lunii noi, nu a mâncat nimic pentru că era întristat din pricina lui David, căci tatăl său l-a umilit.

35 În dimineața următoare, Ionatan a ieșit în câmp pentru întâlnirea cu David. Împreună cu el era un băiețuș.

36 El i-a spus băiețușului: „Aleargă de găsește săgețile pe care le-am tras.“ Băiețușul a alergat, iar Ionatan a tras o săgeată dincolo de el.

37 Când băiețușul a sosit la locul în care căzuse săgeata trasă de Ionatan, acesta a strigat după el: – Nu-i așa că săgeata e dincolo de tine?

38 Ionatan a strigat după el: – Iute! Grăbește-te! Nu te opri! Băiețușul a strâns săgețile și s-a întors la stăpânul său.

39 Acesta nu înțelegea nimic; doar Ionatan și David înțelegeau ce se întâmpla.

40 Ionatan i-a dat băiețușului armele sale, spunându-i: – Du-te și du-le în cetate!

41 După ce a plecat băiatul, David s-a ridicat din partea de sud a stâncii, a căzut cu fața la pământ și s-a închinat de trei ori. Apoi s-au sărutat și au plâns împreună, dar David a plâns mai mult.

42 Ionatan i-a zis lui David: – Mergi în pace! Fie cum am jurat amândoi în Numele Domnului când am zis: „Domnul să fie între mine și tine și între urmașii mei și urmașii tăi pe vecie.“ Apoi David s-a ridicat și a plecat, iar Ionatan s-a întors în cetate.

21 *Fuga lui David la Nob*

1 David a venit la Nob, la preotul Ahimelek. Acesta i-a ieșit în întâmpinare tremurând și l-a întrebat: – De ce ești singur și nu este nimeni cu tine?

2 David i-a răspuns preotului Ahimelek: – Regele mi-a încredințat o misiune, spunându-mi: „Nimeni să nu știe nimic despre misiunea în care te-am

trimis și pe care ți-am încredințat-o.“ Iar cu oamenii mei am hotărât un anumit loc de întâlnire.

3 Acum însă ce ai la îndemână? Dă-mi vreo cinci pâini sau ce vei găsi.

4 Dar preotul i-a zis: – Nu am la îndemână pâine obișnuită. Pot doar să-ți dau pâine sfințită, însă numai dacă oamenii tăi s-au ferit de a fi cu femeii.

5 David i-a răspuns preotului: – Cu adevărat, femeile au fost ținute departe de noi de când am plecat. Trupurile tinerilor ar fi fost sfinte, chiar dacă ar fi fost o misiune obișnuită. Cu cât mai mult astăzi vor fi sfinte trupurile lor?

6 Atunci preotul i-a dat pâine sfințită pentru că nu se afla acolo alt fel de pâine decât pâinea prezentării, care fusese luată dinaintea Domnului și înlocuită cu pâine caldă în ziua în care o luaseră pe cealaltă.

7 În aceea zi se afla acolo, închis înaintea Domnului, unul dintre slujitorii lui Saul, edomitul Doeg, căpetenia păstorilor lui Saul.

8 – Nu ai aici, la îndemână, o suliță sau o sabie? I-a întrebat David pe Ahimelek. Eu nu mi-am luat cu mine sabia și armele, pentru că porunca regelui era urgentă.

9 Preotul i-a răspuns: – Sabia filisteanului Goliat, pe care l-ai ucis în valea Ela, se află aici. Este înfășurată într-o învelitoare, în spatele efodului. Dacă vrei s-o iei, ia-o, căci nu este alta aici. – Nu este alta ca ea! Dă-mi-o! a zis David.

Fuga lui David la Gat

10 David a fugit de Saul în aceea zi și a venit la Achiș, regele Gatului.

11 Slujitorii lui Achiș i-au zis acestuia: – Nu este acesta David, regele țării, și nu despre el cântau dansând și spunând: „Saul a ucis miile lui, iar David zecile lui de mii?“

12 David a pus la inimă aceste cuvinte și i-a fost foarte frică de Achiș, regele Gatului.

13 Și, sub privirea lor, el și-a schimbat purtarea, făcând pe nebunul în mâinile lor: făcea semne pe ușile porții și lăsa să-i curgă saliva pe barbă.

14 Atunci Achiș le-a zis slujitorilor săi: – Vedeți bine că omul este nebun. Pentru ce mi l-ați adus?

15 Oare duc eu lipsă de nebunii de l-ați adus pe acesta să facă nebunii înaintea mea? Să intre oare acesta în casa mea?

22 *Fuga lui David la Adulam și Mițpa*

1 David a plecat de acolo și a fugit în peștera Adulam. Când au auzit lucrul acesta, frații săi și întreaga familie a tatălui său au venit acolo la el.

2 Toți cei care erau strămtorați, datori și nemulțumiți s-au adunat la el, iar el a devenit conducătorul lor. Aceștia erau cam patru sute de bărbați.

3 David a plecat de acolo la Mițpa, în Moab. I-a spus regelui Moabului: – Dă-le voie, te rog, tatălui meu și mamei mele să vină la voi, până voi ști ce va face Dumnezeu cu mine.

4 David i-a lăsat cu regele Moabului, iar ei au locuit cu acesta în tot timpul cât David s-a aflat în fortăreață.

5 Însă profetul Gad i-a spus lui David: – Să nu rămâi în fortăreață, ci du-te în teritoriul lui Iuda! Astfel, David a plecat și a ajuns în pădurea Heret.

Represaliile lui Saul asupra cetății Nob

6 Saul a auzit că David, împreună cu oamenii care se aflau cu el, a fost descoperit. Saul, având în mână o sulită, ședea sub tamariscul de pe înălțimea din Ghiva și toți slujitorii săi se aflau în jurul său.

7 Saul le-a zis acestora: – Ascultați, beniamiți! Vă va da fiul lui Ișai vouă, tuturor, ogoare și vie? Vă va face el pe voi, pe toți, căpetenii peste mii și căpetenii peste sute?

8 Totuși voi toți ați uneltit împotriva mea și nimeni nu m-a înștiințat când fiul meu a încheiat un legământ cu fiul lui Ișai. Nici unuia dintre voi nu i-a pasat de mine și nu m-a înștiințat că fiul meu l-a răsculat pe slujitorul meu împotriva mea, ca să mă pândească așa cum o face astăzi.

9 Edomitul Doeg, care stătea lângă slujitorii lui Saul, a zis: – Eu l-am văzut pe fiul lui Ișai venind la Nob, la Ahimelek, fiul lui Ahitub.

10 Acesta a întrebat pe Domnul pentru David, i-a dat provizii și i-a dat și sabia filisteanului Goliat.

11 Atunci regele a trimis să cheme pe preotul Ahimelek, fiul lui Ahitub, și pe tot neamul său, preoții care se aflau în Nob. Aceștia au venit cu toții la rege.

12 Saul a zis: – Ascultă, fiul lui Ahitub! – Poruncește, stăpânul meu! i-a răspuns acesta.

13 Saul i-a spus: – De ce ai uneltit împotriva mea, împreună cu fiul lui Ișai, dându-i pâine și o sabie și întrebând pe Dumnezeu pentru el? Că să se răscoale

împotriva mea și să mă pândească așa cum o face astăzi?

14 Ahimelek i-a răspuns regelui: – Care dintre toți supușii tăi este atât de credincios ca David? El este ginerele regelui, conducătorul gărzii tale și cu mare vază în casa ta.

15 Oare de astăzi am început să întreb pe Dumnezeu pentru el? Departe de mine așa ceva! Să nu arunce regele nici o vină asupra slujitorului său, nici asupra vreunuia din familia tatălui meu, pentru că slujitorul tău n-a știut nimic de toate acestea, nici lucru mic și nici lucru mare.

16 Dar regele a zis: – Trebuie să mori, Ahimelek, tu și toată familia tatălui tău.

17 Apoi le-a zis gărzilor care stăteau lângă el: – Ucideți-i pe preoții Domnului căci și ei sunt de partea lui David. Au știut că este un fugar și nu mi-au dat de știre. Însă slujitorii regelui n-au vrut să-și întindă mâna și să lovească preoții Domnului.

18 Atunci regele i-a spus lui Doeg: – Lovește-i tu pe preoți! Edomitul Doeg i-a lovit el pe preoți. A ucis în acea zi optzeci și cinci de bărbați care purtau efodul de in.

19 A trecut chiar și cetatea preotească Nob prin ascuțișul sabiei: bărbați și femei, copii și sugari, boi, măgari și oi; pe toți i-a trecut prin ascuțișul sabiei.

20 Un fiu de-al lui Ahimelek, fiul lui Ahitub, pe nume Abiatar, a reușit să scape și a fugit după David.

21 Acesta i-a spus lui David că Saul i-a ucis pe preoții Domnului.

22 Atunci David i-a spus lui Abiatar: – Am știut în ziua aceea că edomitul Doeg, fiind acolo, sigur îi va da de știre lui Saul. Eu sunt vinovat de moartea tuturor celor din familia tatălui tău.

23 Rămâi cu mine și nu te teme pentru că cel care caută să-mi ia mie viața caută să ți-o ia și ție. Cu mine vei fi în siguranță.

23 *David salvează cetatea Cheila*

1 I s-a spus lui David: – Filistenii luptă împotriva Cheilei și îi pradă ariile.

2 David l-a întrebat pe Domnul: – Să mă duc să lupt împotriva acestor filistenii? – Du-te, luptă împotriva filistenilor și izbăvește Cheila! i-a răspuns Domnul.

3 Dar oamenii lui David i-au zis acestuia: – Noi ne temem chiar și aici, în Iuda, deci cu cât mai mult ne

vom teme dacă vom merge la Cheila, împotriva oștirilor filistene?

4 Atunci David l-a întrebat din nou pe Domnul și Domnul i-a răspuns: – Scoală-te și mergi la Cheila, pentru că Eu îți dau pe filistenii în mâna ta.

5 David a plecat la Cheila, împreună cu oamenii lui. A luptat împotriva filistenilor, le-a luat turmele și le-a pricinuit mari pierderi. Astfel, David i-a izbăvit pe locuitorii Cheilei.

6 Abiatar, fiul lui Ahimelek, adusese cu el și efodul atunci când a fugit la David, la Cheila.

David, urmărit de Saul

7 Saul a fost înștiințat că David a venit la Cheila. Atunci el a zis: „Dumnezeu l-a dat în mâna mea pentru că s-a închis, intrând într-o cetate cu porți și cu zăvoare.

8 Saul a chemat tot poporul la război ca să meargă la Cheila și să-l asedieze pe David și pe oamenii săi.

9 Însă David a aflat că Saul a întocmit planuri rele împotriva sa și i-a zis preotului Abiatar: – Adu efodul aici!

10 Apoi David a zis: – Doamne, Dumnezeul lui Israel, robul Tău a auzit că Saul vrea să vină la Cheila pentru a distruge cetatea din cauza mea.

11 Mă vor preda, oare, locuitorii Cheilei în mâna lui? Va veni, oare, Saul după cum a auzit robul Tău? Doamne, Dumnezeul lui Israel, Te rog, răspunde-i robului Tău. – Va veni! i-a răspuns Domnul.

12 David a continuat: – Mă vor da locuitorii Cheilei pe mine și pe oamenii mei în mâna lui Saul? – Te vor da, i-a răspuns Domnul.

13 Astfel, David și oamenii lui, în număr de aproape șase sute de bărbați, au părăsit Cheila și au plecat încotro au putut. Când Saul a fost înștiințat că David a scăpat din Cheila nu s-a mai dus acolo.

14 David a locuit în pustie, în fortificații; a locuit în regiunea muntoasă a pustiei Zif. Saul îl căuta în fiecare zi, însă Dumnezeu nu i-l dădea în mână.

15 În timp ce se afla la Horeș, în pustia Zif, David a înțeles că Saul îl caută ca să-l omoare.

16 Ionatan, fiul lui Saul, s-a sculat și s-a dus la David, la Horeș și i-a întărit încrederea în Dumnezeu,

17 zicându-i: – Nu te teme, pentru că mâna tatălui meu, Saul, nu te va găsi! Tu vei domni peste Israel, iar eu voi fi al doilea, după tine. Chiar și tatăl meu, Saul, știe că este așa.

18 Apoi au încheiat amândoi un legământ înaintea Domnului. David a rămas la Horeș, iar Ionatan s-a întors acasă.

19 Zifitii au venit la Saul, la Ghiva și i-au zis: – Oare nu se ascunde David printre noi, în fortificațiile de la Horeș de pe dealul Hachila, care se află la sud de Ieșimon?

20 Acum, o rege, vino, fiindcă aceasta este toată dorința sufletului tău! Ți-l vom da bucuroși!

21 Saul le-a zis: – Fiți binecuvântați de Domnul pentru că ați avut milă de mine.

22 Duceți-vă, vă rog, să mai cercetați! Aflați și vedeți locul în care se află, precum și cine l-a văzut acolo, pentru că mi s-a spus că este foarte șiret.

23 Cercetați, aflați toate locurile în care se ascunde și întoarceți-vă la mine cu ceva sigur. Atunci voi veni cu voi și, dacă se află în țară, îl voi căuta printre toate miile lui Iuda.

24 Zifitii s-au sculat și au plecat la Zif, înaintea lui Saul. David și oamenii lui se aflau în pustia Maon, în Araba, la sud de Ieșimon.

25 Saul a plecat împreună cu oamenii lui să-l caute, însă David a fost înștiințat de acest lucru. A coborât la stâncă și a rămas acolo, în pustia Maon. Când a auzit Saul lucrul acesta, l-a urmărit pe David în pustia Maon.

26 Saul mergea de-o parte a muntelui, iar David cu oamenii lui de cealaltă parte. David se grăbea să se depărteze de Saul, în timp ce acesta și oamenii lui încercau să-l înconjoare pe David și pe oamenii săi ca să-i prindă.

27 A venit însă un mesager la Saul ca să-i spună: „Grăbește-te să vii pentru că filistenii au invadat țara!”

28 Atunci Saul s-a întors din urmărirea lui David și a plecat împotriva filistenilor. Locul acela l-au numit Sela Hamahlekot.

29 David a plecat de acolo și a locuit în fortificațiile din En-Ghedi.

24 David îi cruță viața lui Saul

1 Când Saul s-a întors de la urmărirea filistenilor a fost înștiințat că David se află în pustia En-Ghedi.

2 Atunci Saul a luat din tot Israelul trei mii de bărbați aleși și a plecat în căutarea lui David și a oamenilor săi, la răsărit de Stâncile Țapilor Sălbatici.

3 A ajuns la stâncile de oi, care se aflau lângă drum; acolo se afla o peșteră, iar Saul a intrat în ea să-și

acopere picioarele. David și oamenii lui se aflau la capătul peșterii.

4 Oamenii lui David i-au zis: – Aceasta este ziua despre care ți-a spus Domnul: „Eu îl voi da pe dușmanul tău în mâinile tale, iar tu îi vei face ce-ți va plăcea.“ David s-a ridicat și a tăiat pe furiș colțul mantiei lui Saul.

5 După aceea însă pe David l-a muștrat cugetul pentru că tăiașe colțul mantiei lui Saul.

6 El le-a spus oamenilor săi: – Să mă ferească Domnul să fac un asemenea lucru stăpânului meu, care este unsul Domnului, și anume să îmi ridic mâna asupra lui. Doar este unsul Domnului!

7 Cu aceste cuvinte David i-a oprit pe oamenii săi și nu i-a lăsat să-l atace pe Saul. Apoi Saul s-a sculat, a părăsit peștera și și-a continuat drumul.

8 După aceea s-a sculat și David și a ieșit din peșteră. El a strigat după Saul: – O, rege, stăpânul meu! Când Saul s-a uitat în urma sa, David s-a plecat cu fața la pământ și s-a închinat.

9 I-a spus lui Saul: – De ce ascuți cuvintele oamenilor care spun că David dorește să-ți facă rău?

10 În ziua aceasta ochii tăi au văzut că Domnul te-a dat în mâna mea, chiar astăzi, în peșteră. Cineva a spus să teucid, dar eu am avut milă de tine și am hotărât să nu ridic mâna asupra stăpânului meu pentru că el este unsul Domnului.

11 Privește, părintele meu, privește colțul robei tale în mâna mea. Prin faptul că am tăiat colțul robei tale și nu te-am ucis, să înțelegi și să recunoști că nu sunt vinovat de răutate sau de răzvrătire și că nu am păcătuit împotriva ta. Cu toate acestea, tu mă pândești ca să-mi iei viața.

12 Domnul să judece între mine și tine și Domnul să mă răzbune față de tine. Mâna mea însă nu va fi împotriva ta.

13 Vorba vechiului proverb: „Răul de la cei răi iese.“ Mâna mea însă nu va fi împotriva ta.

14 După cine a ieșit regele lui Israel? Pe cine urmărești? Un câine mort? Un singur purice?

15 Domnul să fie judecător și să judece între mine și tine; să privească, să-mi susțină cauza și să mă izbăvească din mâna ta!

16 Când David a terminat de spus aceste cuvinte lui Saul, acesta a zis: – Tu ești, cu adevărat, fiul meu David? Apoi a plâns cu voce tare,

17 zicându-i lui David: – Tu ești mai drept decât mine, pentru că tu m-ai tratat bine, chiar dacă eu te-am tratat rău.

18 Astăzi ai dovedit bunătate față de mine pentru că, deși Domnul mă dăduse în mâna ta, tu nu m-ai ucis.

19 Dacă un om își întâlnește dușmanul, oare îi dă drumul cu bine? Domnul să-ți răsplătească astăzi cu bine ceea ce ai făcut pentru mine!

20 Acum, știu sigur că tu vei domni și că tronul lui Israel va fi al tău!

21 Jură-mi pe Domnul dar că nu îi vei stârpi pe urmașii mei după mine și că nu îmi vei șterge numele din familia tatălui meu.

22 David i-a jurat lui Saul, după care Saul a plecat acasă. În timpul acesta David cu oamenii săi au urcat în fortăreață.

25 *David, Nabal și Abigail*

1 Samuel murise. Tot Israelul s-a adunat și l-a bocit, apoi l-au îngropat acasă la el, în Rama. După aceea, David a plecat în pustia Maon.

2 În Maon trăia un bărbat a cărui avere era în Carmel. Era un om foarte bogat: avea trei mii de oi și o mie de capre și tocmai se afla în Carmel pentru a-și tunde oile.

3 Numele lui era Nabal, iar numele soției lui era Abigail. Femeia era ageră la minte și frumoasă, însă bărbatul era aspru și rău în faptele lui; el era calebit.

4 În timp ce era în pustie, David a auzit că Nabal își tunde oile

5 și a trimis zece tineri, spunându-le: „Duceți-vă la Carmel! Când ajungeți la Nabal să-l salutați în numele meu,

6 zicându-i: «Să trăiești în pace tu, familia ta și tot ceea ce este al tău!

7 Am auzit că tunzi oile! Păstorii tăi au fost împreună cu noi, iar noi nu i-am jignit și nimic din ce era al lor nu s-a pierdut în tot timpul cât au fost în Carmel.

8 Întrebă-ți slujitorii și îți vor spune. Fie ca tinerii să găsească bunăvoință în ochii tăi pentru că venim într-o zi de bucurie. Acum dă-le, te rog, slujitorilor tăi și fiului tău David, ceea ce ai la îndemână.»

9 Tinerii lui David au venit la Nabal și i-au spus toate aceste cuvinte în numele lui David, după care au așteptat.

10 Nabal însă le-a răspuns tinerilor lui David: „Cine este David și cine este fiul lui Ișai? Astăzi sunt mulți slujitori care fug de la stăpânii lor.

11 Să iau oare pâinea mea, apa mea și carnea pe care am pregătit-o pentru cei ce-mi tund oile și s-o dau unor oameni care sunt de nu știu unde?“

12 Tinerii lui David au făcut cale-ntoarsă și i-au spus lui David toate aceste cuvinte.

13 Atunci David le-a spus oamenilor săi: „Fiecare să-și încingă sabia!“ Fiecare și-a încins sabia. David și-a încins și el sabia și după el au venit cam patru sute de bărbați, în timp ce două sute au rămas la bagaje.

14 Unul dintre slujitori i-a spus lui Abigail, soția lui Nabal: „David a trimis, din pustie, mesageri pentru a-l saluta pe stăpânul nostru, iar acesta s-a răstit la ei.

15 Totuși acești oameni au fost foarte buni cu noi, nu ne-au jignit și nu am pierdut nimic cât timp am mers cu ei, atunci când eram pe câmp.

16 Au fost un zid pentru noi atât ziua, cât și noaptea, în tot timpul cât am fost cu ei, păzind oile.

17 Acum, gândește-te și vezi ce ai de făcut, pentru că răul este hotărât împotriva stăpânului nostru și împotriva întregii lui familii. El este un om atât de rău, încât nimeni nu poate să-i vorbească.“

18 Abigail a luat în grabă o sută de pâini, două burdufuri de vin, cinci oi gata pregătite, cinci măsurii de grâu prăjit, o sută de ciorchini de stafide și două sute de prăjituri din smochine și le-a așezat pe măgari.

19 Apoi le-a spus slujitorilor ei: „Mergeți înaintea mea, iar eu vă voi urma!“ Soțului ei, Nabal, nu i-a spus însă nimic.

20 În timp ce ea cobora, călare pe măgar, prin zona umbrită a muntelui, David și oamenii lui tocmai veneau înspre ea, așa că aceasta i-a întâlnit.

21 David zisese: „Degeaba am păzit în pustie tot ceea ce avea acest om, astfel încât nu i s-a pierdut nimic. El mi-a întors rău pentru bine.

22 Dumnezeu să se poarte cu toată asprimea cu David dacă voi lăsa în viață, până dimineată, vreun bărbat dintre toți cei ce sunt ai lui Nabal.“

23 Când Abigail l-a văzut pe David, a descălecat repede de pe măgar, și-a plecat fața înaintea lui și i s-a închinat până la pământ.

24 Căzând la picioarele lui i-a zis: – Numai asupra mea să fie pedeapsa, stăpânul meu. Lasă, te rog, pe slujitoarea ta să-ți vorbească și ascultă cuvintele ei.

25 Te rog, stăpânul meu, nu-ți pune mintea cu acel om rău, care este Nabal, pentru că așa cum îi este numele, așa este și el. Nabal îi este numele și

nebulia se ține de el. Eu însă, slujitoarea ta, nu i-am văzut pe tinerii stăpânului meu, pe care tu i-ai trimis.

26 Acum, stăpânul meu, viu este Domnul și viu este sufletul tău că Domnul te-a oprit de la vărsare de sânge și de la răzbunare. Dușmanii tăi și cei ce vor răul stăpânului meu să fie ca Nabal!

27 Darul acesta, pe care l-a adus slujitoarea ta stăpânului meu, să fie dat tinerilor care-l urmează pe stăpânul meu.

28 Iartă, te rog, păcatul slujitoarei tale căci Domnul, cu adevărat, îi va face stăpânului meu o casă puternică, deoarece stăpânul meu poartă războaiele Domnului. Să nu se găsească răutate în tine în toate zilele tale.

29 Iar dacă vreun om se va ridica pentru a te urmări și pentru a căuta să-ți ia viața, viața stăpânului meu va fi legată în mănunchiul celor vii, la Domnul, Dumnezeuul tău. În schimb, viața dușmanilor tăi El o va arunca ca dintr-o praștie.

30 Când Domnul îi va face stăpânului meu tot ceea ce a spus de bine cu privire la el și îl va pune drept conducător peste Israel,

31 să nu fie vărsarea de sânge și răzbunarea o remușcare sau o poticnire a inimii pentru stăpânul meu. Când Domnul îi va face bine stăpânului meu atunci să-ți aduci aminte de slujitoarea ta.

32 David i-a răspuns lui Abigail: – Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeuul lui Israel, Care te-a trimis astăzi să mă întâlnești.

33 Binecuvântată să fie judecata ta și binecuvântată să fii tu, care m-ai oprit în această zi de la vărsare de sânge și de la răzbunare.

34 Viu este Domnul, Dumnezeuul lui Israel, Care m-a oprit să-ți fac rău, că dacă nu te-ai fi grăbit să vii în întâmpinarea mea, până în zorii dimineții nu ar fi fost lăsat în viață nici un bărbat dintre cei ce sunt ai lui Nabal.

35 Apoi David a luat din mâna ei ceea ce ea îi adusese și i-a zis: – Du-te în pace la casa ta! Să știi că am ascultat de glasul tău și că ți-am împlinit cererea.

36 Când Abigail a ajuns la Nabal, acesta dădea în casa sa un ospăț, ca ospățul unui rege. Inima lui Nabal era veselă și el era foarte beat. Ea nu i-a spus nimic până în zorii dimineții.

37 Dimineata, când îi trecuse beția lui Nabal, soția lui i-a istorisit tot ce se întâmplase. Atunci inima lui

Nabal a primit o lovitură de moarte și el s-a făcut ca o piatră.

38 Cam după zece zile Domnul l-a lovit pe Nabal, iar acesta a murit.

39 Când David a auzit că Nabal a murit, a zis: – Binecuvântat să fie Domnul Care mi-a apărât cauza în ocară pe care mi-a adus-o Nabal și l-a oprit pe robul Său de la a face rău. Domnul a făcut ca răutatea lui Nabal să se întoarcă împotriva capului său. Apoi David i-a dat de veste lui Abigail că vrea s-o ia de soție.

40 Când slujitorii lui David au ajuns la Abigail, la Carmel, i-au zis: – David ne-a trimis la tine ca să te luăm pentru a-i fi soție.

41 Atunci ea s-a sculat și s-a prosternat cu fața la pământ, zicând: – Iată, slujitoarea ta este gata să spele picioarele slujitorilor stăpânului meu.

42 Apoi Abigail s-a sculat repede, a încălecat pe un măgar și a plecat împreună cu cinci slujitoare ale sale. I-a urmat pe oamenii lui David și a devenit soția acestuia;

43 David își luase de soție și pe Ahinoam din Izreel, astfel că amândouă au devenit soțiile lui.

44 Saul a dat-o pe fiica sa Mihal, care era soția lui David, lui Paltiel, fiul lui Laiș, care era din Galim.

26 *David cruță pentru a doua oară viața lui Saul*

1 Zifitii au venit la Saul, la Ghiva și i-au spus: – David se ascunde pe dealul Hachila, la sud de Ieșimon.

2 Saul s-a ridicat și s-a dus în pustia Zif împreună cu trei mii de bărbați aleși ai lui Israel, ca să-l caute acolo pe David.

3 Și-a așezat tabăra lângă drum, pe dealul Hachila, care se află la sud de Ieșimon. David era în pustie. Când a văzut că Saul a venit după el în pustie,

4 David a trimis iscoade și a aflat că într-adevăr Saul venise.

5 Atunci David s-a ridicat și a venit la locul în care își așezase Saul tabăra. David a văzut astfel locul în care era culcat Saul și Abner, fiul lui Ner, conducătorul oștirii lui Saul. Saul era culcat înăuntrul taberei, iar oștirea era așezată în jurul său.

6 Atunci David i-a întrebat pe hititul Ahimelek și pe Abișai, fiul Țeruiei, fratele lui Ioab: – Cine va coborî împreună cu mine în tabăra lui Saul? – Eu voi coborî cu tine, i-a răspuns Abișai.

7 Astfel, David și Abișai au plecat noaptea spre tabără. Saul dormea înăuntrul taberei, cu sulița înfiptă în pământ, la capul său. Abner și oștirea erau culcați în jurul lui.

8 Abișai i-a zis lui David: – Dumnezeu l-a dat astăzi pe dușmanul tău în mâna ta. Lasă-mă, te rog, să-l ținuiască cu sulița de pământ, cu o singură lovitură, fără să mai fie nevoie de a doua.

9 David însă i-a zis lui Abișai: – Nu-l ucide! Căci, cine ar putea să se atingă de unsul Domnului și să fie fără vină?

10 Apoi a adăugat: – Viu este Domnul, că Domnul îl va lovi. Fie îmi va sosi timpul și va muri, fie va intra în luptă și va pieri.

11 Să mă ferească Domnul să mă ating de unsul Său. Acum însă ia sulița care se află la capul lui și ulciorul cu apă și să plecăm.

12 David a luat sulița și ulciorul cu apă de la capul lui Saul și au plecat. Nimeni n-a văzut și n-a știut nimic și nimeni nu s-a trezit pentru că toți dormeau, căci un somn adânc de la Domnul căzuse peste ei.

13 David a trecut pe partea cealaltă și a stat pe vârful dealului, la distanță; între ei se afla o suprafață mare.

14 Apoi David a strigat către popor și l-a chemat pe Abner, fiul lui Ner, zicând: – Abner, nu răspunzi? Abner a răspuns: – Cine-l strigă pe rege?

15 – Ce bărbat ești tu? i-a zis David lui Abner. Cine este ca tine în Israel? De ce nu ai vegheat asupra stăpânului tău, regele, pentru că cineva din popor a venit ca să-l ucidă?

16 Nu este bine ceea ce ai făcut. Viu este Domnul că meritați moartea, voi, cei care nu ați vegheat asupra stăpânului vostru, asupra unsului Domnului. Vezi acum unde este sulița regelui și ulciorul cu apă, care se afla lângă capul lui?

17 Saul a recunoscut vocea lui David și a zis: – Tu ești fiul meu David? David a răspuns: – Da, rege, stăpânul meu, eu sunt.

18 Apoi a continuat: De ce îl urmărește stăpânul meu pe slujitorul său? Ce am făcut rău, de ce rău mă fac vinovat?

19 Acum, să asculte stăpânul meu, regele, cuvintele slujitorului său: dacă Domnul este Cel Care te întărește împotriva mea, atunci să primească o jertfă; însă dacă sunt oamenii, atunci să fie blestemați înaintea Domnului, căci ei mă izgonesc astăzi pentru a nu mai avea parte în moștenirea Domnului, zicând: „Du-te și slujește altor dumnezei!”

20 Acum, să nu-mi cadă sângele la pământ departe de fața Domnului, căci regele a ieșit în căutarea unui singur purice, ca unul care urmărește o potârniche în munți.

21 – Am păcătuit! a zis Saul. Întoarce-te, fiul meu David, pentru că nu-ți voi mai face rău; înțeleg că ai pus preț pe viața mea în ziua aceasta. M-am purtat ca un nebun și am greșit foarte mult.

22 David a răspuns: – Aici este sulița regelui. Să vină unul dintre tineri și s-o ia.

23 Domnul răsplătește fiecăruia după dreptatea și credințioșia lui. El te-a dat astăzi în mâna mea, însă eu n-am vrut să mă ating de unsul Domnului.

24 Fie ca, după cum eu am prețuit astăzi viața ta, tot așa să prețuiască și Domnul viața mea și El să mă izbăvească din toate necazurile.

25 – Fii binecuvântat, fiul meu David, i-a zis Saul. Cu siguranță, vei face lucruri mari și vei avea izbândă. Apoi David a plecat pe drumul său, iar Saul s-a întors acasă.

27 *David, în slujba filistenilor*

1 David și-a zis: „Într-o zi voi pieri lovit de mâna lui Saul. Nimic nu este mai bine pentru mine decât să fug în țara filistenilor. Astfel, Saul va renunța să mă mai caute în tot teritoriul lui Israel și voi scăpa din mâna lui.“

2 David a plecat împreună cu cei șase sute de bărbați care erau cu el, la Achiș, fiul lui Maoc, regele Gatului.

3 David și oamenii lui au locuit cu Achiș în Gat, fiecare împreună cu familia lui, iar David împreună cu cele două soții ale sale: Ahinoam din Izreel și Abigail, văduva lui Nabal, din Carmel.

4 Când i s-a spus lui Saul că David a fugit la Gat, acesta a încetat să-l mai caute.

5 David i-a zis lui Achiș: – Te rog, dacă am găsit bunăvoință la tine, să mi se dea un loc într-una din cetățile țării și voi locui acolo. De ce să locuiesc slujitorul tău în cetatea regală, împreună cu tine?

6 Astfel, în acea zi, Achiș i-a dat Țiklagul și de aceea acesta a fost al regilor lui Iuda până astăzi.

7 David a locuit în țara filistenilor vreme de un an și patru luni.

8 David și oamenii lui năvăleau împotriva gheșuriților, a ghirziților și a amalekiților. Încă din vremuri străvechi, aceștia locuiau teritoriul dinspre Șur până în țara Egiptului.

9 David pustia țara și nu lăsa în viață nici un bărbat și nici o femeie. Lua oile, vitele, măgarii, cămilele și hainele și se întorcea la Achiș.

10 Când Achiș întreba: „Unde ați năvălit astăzi?“, David răspundea: „În Neghevel lui Iuda!“ sau „În Neghevel ierahmeeliților!“ sau „În Neghevel cheniților!“

11 David nu lăsa în viață nici un bărbat și nici o femeie, ca nu cumva vreunul să vină la Gat și să mărturisească împotriva lor, spunând: „Așa a făcut David!“ Acesta a fost obiceiul lui în tot timpul cât a locuit în țara filistenilor.

12 Achiș avea încredere în David și zicea: „Cu siguranță s-a făcut urât în poporul său, Israel, și va fi slujitorul meu pentru totdeauna.“

28 **1** În acele zile filistenii și-au adunat oștirile pentru război ca să lupte împotriva lui Israel. Achiș i-a zis lui David: – Fii sigur că tu și oamenii tăi veți veni cu mine în tabără.

2 – În felul acesta vei ști de ce este în stare slujitorul tău, i-a răspuns David lui Achiș. – Tocmai de aceea te voi pune păzitorul capului meu pentru totdeauna, i-a zis Achiș.

Saul, la vrăjitoarea din En-Dor

3 Samuel murise. Tot Israelul îl jelise și îl înmormântase în cetatea sa, în Rama. Saul îndepărtase din țară pe cei care cheamă duhurile morților și pe descântători.

4 Filistenii s-au adunat și au venit ca să-și așeze tabăra la Șunem. Saul a adunat tot Israelul și și-au așezat tabăra la Ghilboa.

5 Când Saul a văzut tabăra filistenilor i s-a făcut frică și s-a îngrozit.

6 Saul l-a întrebat pe Domnul, însă Domnul nu i-a răspuns nici prin vise, nici prin Urim și nici prin profeți.

7 Atunci Saul le-a poruncit slujitorilor săi: – Căutați-mi o femeie care cheamă duhurile morților ca să merg la ea și s-o întreb. Slujitorii săi i-au răspuns: – Iată, în En-Dor se află o femeie care cheamă duhurile morților.

8 Saul s-a deghizat, s-a îmbrăcat cu alte haine și a plecat însoțit de doi bărbați. Au ajuns la femeie noaptea și el i-a zis: – Descântă-mi, te rog, ridicând un duh pentru mine, și anume pe acela pe care ți-l voi spune.

9 – Tu știi ce a făcut Saul, i-a răspuns femeia, știi cum a nimicit din țară pe cei care cheamă duhurile

morților și pe descântători. Îmi întinzi o cursă ca să fiu ucisă?

10 Saul i-a jurat pe Domnul, zicând: – Viu este Domnul, nu vei fi pedepsită pentru lucrul acesta.

11 – Pe cine vrei să ridic pentru tine? I-a întrebat femeia. – Ridică-l pe Samuel! i-a răspuns el.

12 Când l-a văzut femeia pe Samuel, a scos un țipăt puternic și i-a zis lui Saul: – De ce m-ai înșelat? Tu ești Saul.

13 – Nu te teme! Ce vezi? a continuat regele. – Văd o ființă dumnezeiască ridicându-se din pământ, îi răspunse lui Saul femeia.

14 – Cum arată? a întrebat-o el. – Văd cum se ridică un om bătrân învelit cu o mantie, i-a răspuns ea. Saul și-a dat seama că acesta era Samuel și s-a plecat cu fața la pământ și s-a închinat.

15 Samuel i-a zis lui Saul: – Pentru ce m-ai tulburat ridicându-mă? – Mă aflu într-un mare necaz! i-a răspuns Saul. Filistenii se luptă împotriva mea, iar Dumnezeu s-a îndepărtat de mine. Nu mi-a mai vorbit nici prin profeți și nici prin vise. Atunci te-am chemat pe tine ca să-mi arăți ce să fac.

16 Dar Samuel i-a zis: – Dacă Domnul S-a îndepărtat de tine și ți-a devenit dușman, de ce mă mai întrebi pe mine?

17 Domnul a împlinit ceea ce spusese prin mine: a luat regatul din mâna ta și l-a dat semenului tău, lui David.

18 Pentru că nu ai ascultat de glasul Domnului și nu i-ai făcut pe amalekiți să simtă mânia Lui cea aprigă, de aceea Domnul îți face astăzi lucrul acesta.

19 Mai mult, Domnul îl va da pe Israel, împreună cu tine, în mâna filistenilor și mâine, tu și fiii tăi, veți fi cu mine. De asemenea, Domnul va da oștirea lui Israel în mâna filistenilor.

20 Îndată Saul a căzut la pământ, cât era de lung, plin de frică din cauza cuvintelor lui Samuel. Nu mai era nici o putere în el căci nu mâncase nimic toată ziua și toată noaptea.

21 Când a venit femeia la Saul și l-a văzut așa de înspăimântat, i-a zis: – Iată, slujitoarea ta a ascultat de glasul tău. Mi-am pus viața în primejdie și am ascultat cuvintele pe care mi le-ai spus.

22 Acum, te rog, ascultă și tu de glasul slujitoarei tale și dă-mi voie să-ți pun înaintea o bucată de pâine. Să mănânci ca să prinzi putere pe când vei porni la drum.

23 Saul nu a vrut să mănânce, însă slujitorii săi, împreună cu femeia, au stăruit de el până i-a

ascultat. Și astfel el s-a ridicat de la pământ și s-a așezat pe pat.

24 Femeia avea la casa ei un vițel îngrășat; ea l-a tăiat în grabă, apoi a luat făină, a frământat-o și a copt azime.

25 Le-a pus înaintea lui Saul și a slujitorilor săi, iar ei au mâncat. Apoi s-au ridicat și au plecat chiar în noaptea aceea.

29 *Pregătirea filistenilor pentru război*

1 Filistenii și-au adunat toate trupele la Afek, în timp ce israeliții și-au așezat tabăra în apropiere de izvorul care se află în Izreel.

2 Domnitorii filistenilor mășăluiau cu sutele și miile lor, iar David cu oamenii lui mășăluiau în urmă, cu Achiș.

3 Conducătorii filistenilor însă au zis: – Ce caută evreii aceștia aici? Achiș le-a răspuns: – Acesta este David, slujitorul lui Saul, regele lui Israel. El este la mine de mai bine de un an și, de când a venit la mine și până astăzi, nu am găsit în el nici un lucru de care să-l învinuiesc.

4 Dar conducătorii filistenilor s-au mâniat pe el și i-au zis: – Trimite-l pe omul acesta înapoi, ca să se întoarcă la locul în care l-ai așezat, ca nu cumva să ne devină dușman în timpul luptei. Căci, cum ar putea el să se facă din nou plăcut stăpânului său? Oare nu cu capetele oamenilor noștri?

5 Nu este acesta David despre care cântau dansând: „Saul a ucis miile lui, iar David zecile lui de mii?”

6 Achiș l-a chemat pe David și i-a zis: – Viu este Domnul că ai fost drept și îmi place să te văd slujindu-mi în oștire. Nu am găsit în tine nimic rău din ziua venirii tale la mine și până astăzi. Însă nu ești pe placul domnitorilor.

7 Întoarce-te acum și mergi în pace, pentru ca să nu faci ceva care să nu placă domnitorilor filistenilor.

8 Însă David i-a răspuns lui Achiș: – Dar, ce am făcut? Ce rău ai găsit la slujitorul tău, începând din ziua în care am intrat în slujba ta și până astăzi, de nu vrei să merg să lupt împotriva dușmanilor stăpânului meu, regele?

9 Achiș i-a răspuns: – Știu că în ochii mei ești atât de plăcut ca un înger al lui Dumnezeu; totuși conducătorii filistenilor au zis: „Să nu vină cu noi în luptă!”

10 Deci, mâine dimineață să te trezești devreme, împreună cu slujitorii stăpânului tău, care au venit cu tine și să plecați de îndată ce se luminează.

11 David și oamenii lui s-au trezit devreme ca să plece de dimineață și să se întoarcă în țara filistenilor, iar filistenii s-au dus la Izreel.

30 *David îi învinge pe amalekiți*

1 Când David și oamenii săi au sosit a treia zi la Țiklag, amalekiții invadaseră Neghevel și Țiklagul; capturaseră Țiklagul și îi dăduseră foc.

2 Au luat captive femeile și pe toți aceia care se aflau în cetate, de la copii până la bătrâni. N-au ucis pe nimeni, ci doar i-au luat cu ei și au plecat.

3 Când David și oamenii lui au ajuns la cetate, au găsit-o arsă, iar pe soțiile, pe fiii și pe fiicele lor – duși în captivitate.

4 David și oamenii care erau cu el au plâns în hohote până ce n-au mai avut putere să plângă.

5 Au fost luate captive și cele două soții ale lui David: Ahinoam din Izreel și Abigail, văduva lui Nabal, din Carmel.

6 David s-a aflat într-o mare strâmtoare căci bărbații vorbeau să-l ucidă cu pietre, deoarece toți aveau sufletul mâhnit, fiecare pentru fiii și fiicele lui. Însă David s-a întărit în Domnul, Dumnezeul lui.

7 David i-a spus preotului Abiatar, fiul lui Ahimelek: – Adu-mi, te rog, efodul! Abiatar a adus efodul la David.

8 David l-a întrebat pe Domnul: – Să urmăresc ceata aceasta? O voi ajunge? – Urmărește-o, i-a răspuns Domnul, căci o vei ajunge și vei da izbăvire.

9 David a plecat cu cei șase sute de bărbați care erau cu el și au ajuns la uedul Besor, unde s-au oprit cei ce rămâneau în urmă.

10 David a continuat urmărirea cu patru sute de bărbați, iar ceilalți două sute, fiind prea istoviți să treacă uedul Besor, s-au oprit.

11 Au găsit un egiptean pe câmp și l-au adus la David. I-au dat de mâncare și el a mâncat; apoi i-au dat apă.

12 I-au dat o parte dintr-o turtă de smochine și două mănunchiuri de stafide. După ce a mâncat, i-au revenit puterile căci nu mâncase și nu băuse apă de trei zile și trei nopți.

13 David l-a întrebat: – Al cui ești și de unde vii? Tânărul a răspuns: – Sunt egiptean și sunt sclavul unui amalekit. Stăpânul meu m-a părăsit în urmă cu trei zile pentru că m-am îmbolnăvit.

14 Am invadat Neghevel cheretiților, pe cel al lui Iuda și Neghevel lui Caleb și am dat foc Țiklagului.

15 Atunci David l-a întrebat: – Poți să mă duci până la această ceată? Egipteanul i-a zis: – Jură-mi pe Dumnezeu că nu mă vei ucide și că nu mă vei preda în mâna stăpânului meu și atunci te voi duce la ceata aceasta.

16 L-a dus acolo și iată că aceștia erau împrăștiați peste tot, mâncând, bând și chefuind datorită mării prăzi pe care o luaseră din țara filistenilor și din țara lui Iuda.

17 David i-a zdrobit din amurg până în seara zilei următoare; n-a scăpat nici un bărbat dintre ei, în afară de patru sute de tineri care au încălecat pe cămile și au fugit.

18 David a recuperat tot ceea ce luaseră amalekiții și le-a salvat și pe cele două soții ale lui.

19 Nu le lipsea nimic, nici tânăr nici bătrân, nici fii nici fiice, nimic din pradă, nimic din ceea ce li se luase. David a adus înapoi totul.

20 David a luat toate oile și vitele; oamenii lui conduceau turma aceasta mergând în fruntea ei și spuneau: „Aceasta este prada lui David.“

21 David a ajuns la cei două sute de bărbați care fuseseră prea istoviți pentru a-l urma și care fuseseră lăsați la uedul Besor. Aceștia au ieșit în întâmpinarea lui David și a poporului care era cu el. David s-a apropiat de ei și i-a salutat.

22 Toți oamenii răi și nelegiuți dintre cei care merseseră cu David au zis: – Pentru că n-au mers împreună cu noi, nu le vom da din prada pe care am recuperat-o. Fiecare însă poate să-și ia soția și copiii și să plece.

23 Dar David le-a zis: – Să nu faceți așa, fraților, cu ceea ce ne-a dat Domnul, căci El ne-a păzit și a dat în mâinile noastre ceata de invadatori care venise împotriva noastră.

24 Oricum, cine are să vă asculte în privința aceasta? Aceeași parte o vor avea și cei care au fost în luptă și cei care au rămas la bagaje. Toți vor împărți la fel.

25 Așa a fost începând din ziua aceea. David a făcut din aceasta o lege și o hotărâre în Israel până astăzi.

26 După ce a sosit la Țiklag, David a trimis din pradă celor din sfatul bătrânilor lui Iuda, prietenii săi, spunându-le: „Iată pentru voi un dar din prada luată de la dușmanii Domnului.“

27 A trimis și celor din Betel, celor din Ramot-Negev, celor din Iatir,

28 celor din Aroer, celor din Sifmot, celor din Eștemoa,

29 celor din Racal, celor din cetățile ierahmeeliților și celor din cetățile cheniților,

30 celor din Horma, celor din Bor-Așan și celor din Atac,

31 celor din Hebron și celor din toate locurile pe care le-a cutreierat David și oamenii săi.

31 *Moartea lui Saul și a fiilor săi*

1 Filistenii s-au luptat cu Israel, iar israeliții au fugit dinaintea filistenilor și au căzut răpuși pe muntele Ghilboa.

2 Filistenii i-au urmărit pe Saul și pe fiii săi; i-au ucis pe Ionatan, pe Abinadab și pe Malchi-Șua, fiii lui Saul.

3 Lupta devenise înverșunată în preajma lui Saul; arcașii l-au țintit și l-au rănit foarte tare.

4 Atunci Saul i-a zis celui ce-i ducea armele: „Scoate-ți sabia și străpunge-mă tu cu ea ca nu cumva acești necircumciși să ajungă la mine, să mă străpungă și să mă batjocorească.“ Însă cel ce-i ducea armele n-a vrut să facă lucrul acesta pentru că îi era foarte frică. Atunci Saul și-a luat sabia și s-a aruncat în ea.

5 Când cel ce-i ducea armele a văzut că Saul a murit, s-a aruncat și el în sabia lui și a murit împreună cu el.

6 Astfel au murit împreună, în aceeași zi, Saul, cei trei fii ai săi, cel ce-i ducea armele și toți oamenii săi.

7 Când israeliții care se aflau de cealaltă parte a văii și cei care se aflau dincolo de Iordan au văzut că ceilalți israeliți au fugit și că Saul și fiii săi au murit, și-au părăsit cetățile și au fugit și ei. Atunci filistenii au venit și au locuit în ele.

8 Dimineața, când filistenii au venit să-i jefuiască pe cei uciși, l-au găsit pe Saul și pe cei trei fii ai săi căzuți pe muntele Ghilboa.

9 I-au tăiat capul și i-au luat armele după care au trimis mesageri pe tot cuprinsul țării filistenilor ca să ducă vestea idolilor lor și poporului.

10 I-au pus armele în templul aștoretelor, iar trupul i l-au atârnat pe zidul Bet-Șanului.

11 Când au auzit ce i-au făcut filistenii lui Saul, locuitorii Iabeșului din Ghilad,

12 toți războinicii, s-au sculat, au călătorit toată noaptea și au luat trupul lui Saul și trupurile fiilor săi de pe zidul cetății Bet-Șan. S-au întors apoi la Iabeș și le-au ars acolo.

13 Le-au luat oasele, le-au îngropat sub tamariscul din Iabeș și au postit timp de șapte zile.

2 SAMUEL

1 *Vestea morții lui Saul și a lui Ionatan*

1 După moartea lui Saul, David se întorsese de la înfrângerea amalekiților și se afla în Țiklag de două zile.

2 A treia zi a venit un bărbat din tabăra lui Saul, cu hainele sfâșiate și cu pământ pe cap. Când a ajuns înaintea lui David, a căzut cu fața la pământ și i s-a închinat.

3 – De unde vii? I-a întrebat David. – Am scăpat din tabăra israelită, i-a răspuns el.

4 – Spune-mi ce s-a întâmplat! i-a cerut David. – Oamenii au fugit de pe câmpul de luptă și mulți dintre ei au murit, a răspuns el. Saul și fiul său Ionatan au murit și ei.

5 – De unde știi că Saul și fiul său Ionatan au murit? I-a mai întrebat David pe tânărul care i-a adus veștile.

6 – S-a întâmplat să mă aflu pe muntele Ghilboa, a răspuns tânărul, unde l-am văzut pe Saul, sprijinit pe sulița sa, iar carele și călăreții îl ajungeau din urmă.

7 Când Saul s-a uitat în urmă și m-a văzut, m-a chemat, iar eu i-am răspuns: – Iată-mă!

8 – Cine ești? m-a întrebat el. – Sunt amalekit, i-am răspuns eu.

9 Atunci el mi-a zis: – Apropie-te de mine și ucide-mă pentru că sunt în agonia morții cu toate că sunt încă în viață.

10 Așadar, m-am apropiat de el și l-am ucis deoarece știam că, odată rănit, nu va mai trăi. I-am luat apoi coroana de pe cap și brățara de la braț și le-am adus aici, stăpânului meu.

11 Atunci David și-a apucat hainele și le-a sfâșiat, iar toți bărbații care erau cu el au făcut același lucru.

12 Au bocit, au plâns și au postit până seara pentru Saul, pentru fiul său Ionatan, pentru oștirea Domnului și pentru casa lui Israel, căci au murit de sabie.

13 Apoi David l-a întrebat pe tânărul care i-a adus veștile: – De unde ești? – Sunt fiul unui străin, un amalekit, i-a răspuns el.

14 Atunci David i-a zis: – Cum de nu ți-a fost frică să-ți ridici mâna și să ucizi pe unsul Domnului?

15 Apoi David l-a chemat pe unul dintre oamenii lui și i-a zis: – Apropie-te și doboară-l! El l-a lovit și acesta a murit.

16 David i-a zis: – Sângele tău să cadă asupra capului tău, căci gura ta a mărturisit împotriva ta când ai zis: „L-am ucis pe unsul Domnului.“

Cântarea de jale a lui David

17 David a plâns după Saul și după fiul său Ionatan cu o cântare de jale

18 și a poruncit ca cei din Iuda să învețe această Cântare a Arcului (ea se află scrisă în Cartea lui Iașar):

19 Gloria ta, Israele, zace ucisă pe înălțimile tale. Cum au căzut vitejii!

20 Nu faceți cunoscut acest lucru în Gat și nu-l vestiți pe străzile Așchelonului, ca nu cumva să se bucure fiicele filistenilor și să tresalte de bucurie fiicele celor necircumciși.

21 O, munți ai Ghilboei! Nici roua și nici ploaia să nu mai cadă peste voi! Nici câmpii să nu mai aveți care să dea roade pentru darurile de mâncare! Căci acolo au fost pângărite scuturile vitejilor, scutul lui Saul care nu va mai fi uns cu untdelemn.

22 De la sângele celor uciși, de la grăsimea vitejilor, săgeata lui Ionatan nu venea înapoi, iar sabia lui Saul nu se învârtea în gol.

23 Saul și Ionatan, care în viață s-au iubit și s-au plăcut, nici măcar în moarte n-au fost despărțiți. Erau mai iuți decât vulturii și mai puternici decât lei.

24 Voi, fiice ale lui Israel, plângeți-l pe Saul! Pe cel care vă îmbrăca în stacojiu și cu mult fast, pe cel care vă împodobea veșmintele cu ornamente de aur.

25 Cum au căzut vitejii în mijlocul luptei! Ionatan zace ucis pe înălțimile tale.

26 Sunt mâhnit din pricina ta, frate Ionatane! Mi-ai fost atât de drag! Dragostea ta pentru mine a fost minunată, mai minunată chiar decât dragostea femeilor.

27 Cum au căzut vitejii și cum au pierit armele!

2 *David, uns drept rege al lui Iuda*

1 După toate acestea, David l-a întrebat pe Domnul: – Să mă duc în vreuna din cetățile lui Iuda? – Du-te! i-a răspuns Domnul. – Unde să mă duc? L-a mai întrebat David. – La Hebron, i-a răspuns Domnul.

2 David s-a dus acolo împreună cu soțiile sale, izreelita Ahinoam și Abigail, văduva carmelitului Nabal.

3 David i-a luat cu el și pe oamenii săi, pe fiecare cu familia lui, iar aceștia au locuit în împrejurimile Hebronului.

4 Bărbații din Iuda au venit și l-au uns acolo pe David ca rege peste casa lui Iuda. Când i s-a spus lui David că bărbații din Iabeș-Ghilad sunt cei care l-au îngropat pe Saul,

5 acesta a trimis mesageri la ei, spunându-le: „Binecuvântați să fiți de Domnul pentru că ați arătat această bunătate față de stăpânul vostru, Saul, îngropându-l.

6 Fie ca Domnul să vă arate bunătate și credincioșie! Eu, de asemenea, vă voi arăta aceeași bunătate pentru fapta pe care ați făcut-o.

7 Acum, întăriți-vă și fiți viteji căci stăpânul vostru, Saul, a murit, iar casa lui Iuda m-a uns pe mine ca rege peste ei.“

Război între familia lui David și cea a lui Saul

8 Între timp, Abner, fiul lui Ner, conducătorul oștirii lui Saul, l-a luat pe Iș-Boșet, fiul lui Saul, și l-a trecut Iordanul, la Mahanayim,

9 unde l-a făcut rege peste Ghilad, peste așuriți, peste Izreel, Efraim, Beniamin și peste întregul Israel.

10 Iș-Boșet, fiul lui Saul, era în vârstă de patruzeci de ani când a început să domnească peste Israel și a domnit timp de doi ani. Casa lui Iuda l-a urmat însă pe David.

11 Perioada cât a domnit David la Hebron, peste casa lui Iuda, a fost de șapte ani și șase luni.

12 Abner, fiul lui Ner, împreună cu slujitorii lui Iș-Boșet, a ieșit din Mahanayim și a plecat la Ghivon.

13 Atunci Ioab, fiul Țeruiei, împreună cu slujitorii lui David au ieșit și ei și i-au întâlnit la iazul din Ghivon. Un grup stătea de-o parte a iazului și un grup stătea de cealaltă parte.

14 Abner i-a zis lui Ioab: – Să se lupte tinerii între ei, înaintea noastră! – Bine! a răspuns Ioab.

15 Tinerii s-au înfățișat în număr egal: doisprezece pentru Beniamin și pentru Iș-Boșet și doisprezece dintre slujitorii lui David.

16 Fiecare, apucându-și adversarul de cap, i-a înfipt sabia în coastă și au murit toți deodată. De aceea locul acela, care se află în Ghivon, s-a numit de atunci Helkat-Hațurim.

17 Lupta a fost foarte aprigă în acea zi, iar Abner și bărbații lui Israel au fost bătuți de către slujitorii lui David.

18 Se aflau acolo și cei trei fii ai Țeruiei: Ioab, Abișai și Asael. Asael alerga la fel de repede ca o gazelă sălbatică.

19 A pornit în urmărirea lui Abner, fără a se abate la dreapta sau la stânga de la urmărirea acestuia.

20 Abner s-a uitat în urmă și a întrebat: – Tu ești, Asael? – Eu sunt, i-a răspuns Asael.

21 Atunci Abner i-a zis: – Abate-te la dreapta sau la stânga, prinde pe unul dintre tineri și ia-i armura! Asael însă nu s-a abătut de la a-l urmări.

22 Abner i-a zis din nou lui Asael: – Nu mă mai urmări! De ce să teucid? Cum îl voi privi atunci pe fratele tău Ioab în ochi?

23 Dar Asael a refuzat să se oprească din urmărire. Atunci Abner l-a lovit în stomac cu capătul suliiței care i-a ieșit prin spate. Asael a murit pe loc și toți cei care ajungeau la locul în care acesta a murit se opreau.

24 Ioab și Abișai au continuat să-l urmărească pe Abner. Pe înserate au ajuns la dealul Ama, care se află la răsărit de Ghiah, pe drumul care duce spre pustia Ghivon.

25 În același timp, beniamiții s-au adunat în jurul lui Abner, au format o ceată și s-au așezat pe vârful unui alt deal.

26 Abner l-a strigat pe Ioab și i-a zis: – Trebuie ca sabia să nimicească la nesfârșit? Nu-ți dai seama că se va sfârși cu amărăciune? Cât timp va mai trece până când vei porunci oamenilor tăi să nu-și mai urmărească frații?

27 Ioab i-a răspuns: – Viu este Dumnezeu că, dacă nu ai fi vorbit, oamenii mei ar fi continuat urmărirea fraților lor până dimineață.

28 Apoi Ioab a sunat din corn și toți oamenii săi s-au oprit; nu i-au mai urmărit pe israeliți și nici nu s-au mai luptat cu ei.

29 Atunci Abner, împreună cu oamenii săi, au mărșăluit toată noaptea aceea prin Araba. Au trecut Iordanul, au străbătut tot Bitronul și au ajuns la Mahanayim.

30 În același timp, Ioab s-a întors de la urmărirea lui Abner și și-a adunat toți oamenii. Dintre slujitorii lui David, în afară de Asael, au murit doar nouăsprezece bărbați.

31 Slujitorii lui David însă au ucis dintre beniamiții care erau cu Abner trei sute șazeci de bărbați.

32 Apoi au luat trupul lui Asael și l-au îngropat în mormântul familiei sale din Betleem. Ioab și

oamenii săi au mărșăluit toată noaptea, ajungând la Hebron în zori.

3 **1** Războiul dintre casa lui Saul și casa lui David a durat mult timp. David devenea tot mai puternic, în timp ce casa lui Saul slăbea tot mai mult.

2 Fiii lui David care i s-au născut la Hebron sunt următorii: Amnon, întâiul născut, fiul izreelitei Ahinoam;

3 Chileab, al doilea, fiul lui Abigail, văduva lui Nabal, carmelitul; Absalom, al treilea, fiul Maacăi, fiica lui Talmai, regele Gheșurului;

4 Adonia, al patrulea, fiul Haghitei; Șefatia, al cincilea, fiul lui Abital;

5 Itream, al șaselea, fiul soției lui David numite Eglă. Aceștia sunt fiii care i s-au născut lui David în Hebron.

Abner, de partea lui David

6 În timpul războiului dintre casa lui Saul și casa lui David, Abner a devenit puternic în casa lui Saul.

7 Saul avea o fiică pe nume Rițpa, fiica lui Aia, iar Iș-Boșet i-a zis lui Abner: – De ce ai intrat la fiica tatălui meu?

8 Abner s-a mâniat foarte tare din cauza spuselor lui Iș-Boșet și i-a zis: – Oare cap de câine sunt eu? Sunt oare de partea lui Iuda? Astăzi am dat dovadă de credincioșie față de casa tatălui tău, Saul, a fraților și a prietenilor lui și nu te-am dat în mâna lui David, iar tu mă găsești astăzi vinovat din cauza acestei femei!

9 Dumnezeu să se poarte cu toată asprimea față de Abner dacă nu voi face pentru David ceea ce Domnul i-a promis prin jurământ,

10 și anume că va lua domnia de la casa lui Saul și va ridica tronul lui David peste Israel și peste Iuda, de la Dan până la Beer-Șeba.

11 Iș-Boșet n-a mai îndrăznit să-i mai spună ceva lui Abner, pentru că se temea de el.

12 Apoi, în numele lui însuși, Abner a trimis mesageri la David ca să-i spună: „A cui este țara?“, adăugând: „Încheie un legământ cu mine și eu te voi ajuta să întorci întregul Israel la tine.“

13 „Bine, a spus David, voi încheia legământ cu tine, însă cu o singură condiție: să nu te înfățișezi înaintea mea dacă nu mi-o aduci pe Mihal, fiica lui Saul, atunci când vii la mine!“

14 David a trimis mesageri la Iș-Boșet, fiul lui Saul, să-i spună: „Dă-mi-o pe soția mea, pe Mihal, cu

care m-am logodit pentru prețul de o sută de prepuțuri de-ale filistenilor!“

15 Iș-Boșet a trimis după ea și ea a fost luată de la soțul ei, de la Paltiel, fiul lui Laiș.

16 Soțul ei a mers cu ea, plângând în urma ei, până la Bahurim. Abner i-a zis: „Întoarce-te acasă!“ Și el s-a întors acasă.

17 Apoi Abner a vorbit cu cei din sfatul bătrânilor lui Israel și le-a zis: „Odinioară l-ați dorit ca rege pe David.

18 Acum faceți-l rege, căci Domnul a spus despre el: «Prin mâna robului Meu, David, am să-l izbăvesc pe poporul Meu, Israel, de sub puterea filistenilor și a tuturor dușmanilor săi.»“

19 Abner le-a vorbit, de asemenea, și beniamiților, după care s-a dus să-i spună lui David, la Hebron, tot ceea ce Israel și întreaga seminție a lui Benjamin dorește să facă.

20 A sosit la David, la Hebron, însoțit de douăzeci de bărbați, iar David a dat un ospăț în cinstea lor.

21 Abner i-a zis lui David: „Lasă-mă să plec și să adun întreg Israelul la stăpânul meu, regele, ca să încheie un legământ cu tine și astfel să domnești peste tot ceea ce sufletul tău dorește.“ David i-a dat voie lui Abner să plece, iar acesta a plecat în pace.

Abner, asasinat de Ioab

22 Imediat după aceea a sosit Ioab împreună cu slujitorii lui David. Aceștia se întorceau de la un jaf și aduceau o mare pradă cu ei. Abner însă nu se mai afla împreună cu David la Hebron, căci acesta îi dăduse voie să plece, iar el a plecat în pace.

23 Când au sosit, Ioab și oștirea care era cu el, i s-a spus lui Ioab că Abner, fiul lui Ner a fost la rege, iar acesta i-a dat voie să plece și el a plecat în pace.

24 Ioab a venit la rege și i-a zis: „Ce ai făcut? Abner a fost la tine, iar tu i-ai dat voie să plece. De ce?”

25 „Îl cunoști bine pe Abner, fiul lui Ner! El a venit ca să te înșele, ca să-ți cunoască mișcările și ca să știe tot ceea ce faci.“

26 După ce a ieșit de la David, Ioab a trimis mesageri după Abner, care l-au adus înapoi de la fântâna lui Sira. David însă nu știa nimic.

27 Când a ajuns Abner la Hebron, Ioab l-a luat deoparte, la poartă, ca și cum i-ar vorbi în taină. Acolo, ca să-l răzbune pe fratele său Asael, Ioab l-a lovit în stomac și a murit.

28 Când David a aflat ce s-a întâmplat, a zis: „Eu și regatul meu suntem nevinovați înaintea Domnului, pentru totdeauna, de moartea lui Abner, fiul lui Ner.

29 Fie ca vina acestei morți să cadă asupra lui Ioab și asupra familiei tatălui său! Fie ca în neamul său să existe întotdeauna cineva care să aibă o scurgere pe trup, cineva leproș, cineva care să se sprijine în cârjă, cineva care să cadă ucis de sabie și cineva care să ducă lipsă de hrană.“

30 (Ioab împreună cu fratele său Abișai l-au ucis pe Abner pentru că, în lupta de la Ghivon, acesta îl omorâse pe fratele lor Asael.)

31 David i-a zis lui Ioab și întregului popor care era cu el: „Sfășiați-vă hainele, încingeți-vă cu saci și mergeți bocind înaintea lui Abner.“ Regele David mergea în urma sicriului.

32 L-au înmormântat pe Abner la Hebron. Regele a plâns în hohote la mormântul lui și întreg poporul a făcut același lucru.

33 Regele a cântat această cântare de jale: Să moară Abner cum moare un mișel?

34 N-aveai nici mâinile legate, nici picioarele puse în lanțuri. Ai căzut ca unul răpus de mișei. Și tot poporul a plâns din nou după Abner.

35 Tot poporul s-a apropiat de David ca să-l facă să mănânce cât mai era încă ziuă însă el a făcut următorul jurământ: „Dumnezeu să se poarte cu mine cu toată asprimea dacă voi gusta pâine sau orice altceva înainte de apusul soarelui.“

36 Lucrul acesta a fost cunoscut de întreg poporul și a plăcut tuturor. De fapt, tot ceea ce făcea regele era plăcut poporului.

37 Astfel, în acea zi, tot poporul și tot Israelul au știut că nu regele l-a omorât pe Abner, fiul lui Ner.

38 Apoi David le-a zis slujitorilor săi: „Nu vă dați seama că un prinț și un mare om a căzut astăzi în Israel?”

39 Și astăzi, deși sunt uns ca rege, sunt slab, iar acești bărbați, fiii Țeruei, sunt prea puternici pentru mine. Fie ca Domnul să-i răsplătească celui rău după răutatea lui!“

4 *Asasinarea lui Iș-Boșet*

1 Când a auzit Iș-Boșet, fiul lui Saul, că Abner a fost ucis în Hebron, i-a pierit curajul, iar întreg Israelul s-a îngrozit.

2 Fiul lui Saul avea două căpetenii peste cetele de prădători. Una se numea Baana, iar cealaltă se numea Recab. Aceștia erau fiii lui Rimon, din Beerot, din seminția lui Benjamin – Beerot este considerat ca făcând parte din Benjamin

3 deoarece beerotiții fugiseră la Ghitaim. Ei au locuit acolo ca străini până astăzi.

4 (Ionatan, fiul lui Saul, avea un fiu care era olog de ambele picioare. Acesta era în vârstă de cinci ani când a sosit din Izreel vestea morții lui Saul și a lui Ionatan. Doica sa l-a luat și a fugit cu el, însă în graba ei, copilul a căzut și a rămas olog. Numele lui era Mefiboșet).

5 Într-o zi, acești fii ai lui Rimon din Beerot, Recab și Baana, au plecat spre casa lui Iș-Boșet și au sosit acolo în arșița zilei, tocmai când acesta se odihnea la prânz.

6 Au pătruns până în interiorul casei ca și cum ar fi dorit să ia niște grâu și l-au înjunghiat în stomac. Apoi Recab și fratele său, Baana, au reușit să scape.

7 Ei intraseră în casă, în timp ce acesta era culcat pe pat, în dormitorul său. După ce l-au înjunghiat și l-au ucis, i-au tăiat capul. Apoi, luându-i capul cu ei, au străbătut Araba toată noaptea.

8 Au adus capul lui Iș-Boșet la David, la Hebron și i-au zis regelui: – Iată capul lui Iș-Boșet, fiul lui Saul, dușmanul tău, care a căutat să-ți ia viața. Astăzi, Domnul l-a răzbunat pe stăpânul meu, regele, împotriva lui Saul și a urmașilor săi.

9 David însă le-a răspuns lui Recab și fratelui său, Baana, fiii lui Rimon din Beerot: – Viu este Domnul Care m-a izbăvit din toate necazurile

10 că pe cel care mi-a zis: „Saul este mort!“, crezând că îmi aduce vești bune, l-am prins și l-am omorât la Țiklag. Aceasta a fost răsplata pentru vestea pe care mi-a adus-o.

11 Oare nu voi face cu atât mai mult unor ticăloși careucid un om nevinovat în casa și în patul său? Prin urmare, să nu vă găsec oare vinovați de moartea lui și să nu vă șterg de pe fața pământului?

12 David a dat ordin oamenilor săi, iar aceștia i-au ucis. Le-au tăiat mâinile și picioarele și le-au atârnat trupurile lângă iazul din Hebron. Capul lui Iș-Boșet însă l-au luat și l-au înmormântat în mormântul lui Abner din Hebron.

5 *David, uns drept rege al lui Israel*

1 Toate semințiile lui Israel au venit la David, în Hebron și i-au zis: „Suntem os din oasele tale și carne din carnea ta!”

2 Odinioară, pe când Saul ne era rege, tu îl conduceai pe Israel în războaie. Domnul ți-a promis, de altfel: «Tu vei păstori poporul Meu Israel și vei fi conducător peste Israel!»“

3 Toți cei din sfatul bătrânilor lui Israel veniseră la rege, în Hebron, astfel că regele David a încheiat legământ cu ei înaintea Domnului la Hebron. Apoi ei l-au uns pe David ca rege peste Israel.

4 David era în vârstă de treizeci de ani când a devenit rege și a domnit timp de patruzeci de ani:

5 la Hebron a domnit, peste Iuda, timp de șapte ani și șase luni, iar la Ierusalim a domnit timp de treizeci și trei de ani peste întreg Israelul și peste Iuda.

David cucerește Ierusalimul

6 Regele a înaintat spre Ierusalim însoțit de trupele sale, împotriva iebusiților care locuiau acolo.

Aceștia i-au zis lui David: „Nu vei intra aici, căci până și orbii și ologii te vor respinge.“ Credeau că David nu va reuși să intre în cetate.

7 David a capturat însă fortăreața Sionului, care a devenit Cetatea lui David.

8 David zisese în acea zi: „Oricine vrea să îi învingă pe iebusiți să folosească tunelul de apă pentru a ajunge la acei «ologi» și «orbi», care sunt dușmanii lui David.“ De aceea se zice: „Orbii și ologii n-au voie să intre palat.“

9 David s-a stabilit în fortăreață și a numit-o „Cetatea lui David“. David a rezidit cetatea de jur împrejur, dinspre Milo înspre interior.

10 David a devenit tot mai puternic pentru că Domnul, Dumnezeul Oștirilor, era cu el.

11 Hiram, regele Tirului, i-a trimis soli lui David, iar aceștia i-au adus lemn de cedru, precum și tâmplari și zidari care i-au zidit un palat.

12 David a înțeles că Domnul l-a pus drept rege peste Israel și i-a întărit domnia de dragul poporului Său, Israel.

13 După ce a părăsit Hebronul, David și-a luat mai multe țiitoare și soții din Ierusalim și i s-au mai născut astfel mulți fii și multe fiice.

14 Acestea sunt numele celor care i s-au născut la Ierusalim: Șamua, Șobab, Natan, Solomon,

15 Ibhar, Elișua, Nefeg, Iafia,

16 Elișama, Eliada și Elifelet.

Războiul cu filistenii

17 Când au auzit filistenii că David a fost uns ca rege peste Israel, toți filistenii au pornit în căutarea lui. David a aflat însă acest lucru și s-a adăpostit în fortăreață.

18 Filistenii au venit și s-au răspândit în valea Refaim.

19 David l-a întrebat pe Domnul: – Să pornesc împotriva filistenilor? Îți vei da în mâna mea? Domnul i-a răspuns lui David: – Du-te, căci negreșit îți voi da pe filistenii în mâna ta.

20 David s-a dus la Baal-Perațim și i-a învins acolo. El a zis: „Domnul i-a zdrobit pe dușmanii mei dinaintea mea precum apele care dau năvală rupând totul în cale.“ De aceea locului aceuia i-au pus numele Baal-Perațim.

21 Filistenii și-au lăsat idolii acolo, iar David și oamenii săi i-au luat.

22 Filistenii au venit din nou și s-au răspândit în valea Refaim.

23 David l-a întrebat pe Domnul, iar El i-a răspuns: „Să nu-i ataci din față, ci ia-i pe la spate și atacă-i în dreptul arbuștilor de balsam.“

24 Când vei auzi vuietul de marș în vârful arbuștilor de balsam, să pornești la atac, căci atunci Domnul va ieși înaintea ta ca să zdrobească oștirea filistenilor.“

25 David a făcut așa cum i-a poruncit Domnul. El i-a lovit pe filistenii de la Ghivon până la Ghezer.

6 David aduce chivotul la Ierusalim

1 David i-a strâns din nou pe toți vitejii din Israel, în număr de treizeci de mii de bărbați.

2 Apoi David și toți oamenii care erau împreună cu el, au plecat din Baala lui Iuda, aducând de acolo Chivotul lui Dumnezeu, Chivotul care poartă Numele, Numele Domnului Oștirilor, Cel Care șade între heruvimii de deasupra lui.

3 Au așezat Chivotul lui Dumnezeu într-un car nou, după ce l-au luat din casa lui Abinadab, de pe deal. Uza și Ahio, fiii lui Abinadab, conduceau carul cel nou.

4 Ei l-au adus, împreună cu Chivotul lui Dumnezeu, din casa lui Abinadab, de pe deal. Ahio mergea în fața Chivotului.

5 David și toată casa lui Israel sărbătoreau înaintea Domnului cu toată puterea, cântând din lire, din harfe, din tamburine, din sistre și din talgere.

6 Când au ajuns la aria lui Nahon, Uza și-a întins mâna să apuce Chivotul lui Dumnezeu deoarece boii erau să-l răstoarne.

7 Atunci mânia Domnului s-a aprins împotriva lui Uza și Dumnezeu l-a lovit acolo pentru că se atinsese de Chivot. Uza a murit acolo, lângă Chivotul lui Dumnezeu.

8 David s-a mâhnit pentru că mânia Domnului izbucnise împotriva lui Uza și a numit acel loc Pereț-Uza, nume care i-a rămas până în ziua de azi.

9 David s-a temut de Domnul în acea zi și a zis: „Cum să vină Chivotul Domnului la mine?”

10 Și David n-a vrut să mai aducă Chivotul Domnului în Cetatea lui David, ci l-a dus în casa lui Obed-Edom, ghitul.

11 Chivotul Domnului a rămas în casa lui Obed-Edom, ghitul, timp de trei luni, iar Domnul l-a binecuvântat pe Obed-Edom împreună cu întreaga lui familie.

12 I s-a spus regelui David că Domnul a binecuvântat familia lui Obed-Edom și tot ceea ce are din pricina Chivotului lui Dumnezeu. Atunci David s-a dus și a adus Chivotul lui Dumnezeu din casa lui Obed-Edom în Cetatea lui David, în mijlocul bucuriei.

13 După fiecare șase pași pe care-i făceau cei care duceau Chivotul Domnului, David jertfea un bou și un vițel gras.

14 David dansa cu toată puterea înaintea Domnului, încins cu un efod de in.

15 David împreună cu toată casa lui Israel aduceau Chivotul Domnului în mijlocul strigătelor și al sunetului de corn.

Mihal îl muștră pe David

16 În timp ce Chivotul Domnului intra în Cetatea lui David, Mihal, fiica lui Saul, se uita pe fereastră. Când l-a văzut pe regele David, sărind și dansând înaintea Domnului, l-a disprețuit în inima ei.

17 Au adus Chivotul Domnului și l-au așezat la locul lui, în mijlocul cortului pe care i l-a întins David. Apoi David a adus înaintea Domnului arderi de tot și jertfe de pace.

18 După ce a terminat de adus arderile de tot și jertfele de pace, David a binecuvântat poporul în Numele Domnului Oștirilor

19 și a împărțit la tot poporul, întregii adunări a lui Israel, fiecărui bărbat și fiecărei femei, câte o pâine, o bucată de carne și o turtă cu stafide. Apoi tot poporul a plecat, fiecare la casa lui.

20 Când David s-a întors să-și binecuvânteze familia, Mihal, fiica lui Saul, i-a ieșit în întâmpinare și i-a zis: – Cu câtă cinste s-a purtat regele lui Israel astăzi, descoperindu-se în fața slujnicilor slujitorilor săi, așa cum s-ar fi descoperit un om de nimic!

21 David i-a răspuns lui Mihal: – Înaintea Domnului, Care m-a ales mai presus decât pe tatăl

tău și mai presus decât pe oricine din familia lui și m-a pus drept conducător peste poporul Domnului, peste Israel, înaintea Lui am dansat.

22 Mă voi arăta și mai de nimic decât atât și mă voi înjosi și mai mult în ochii mei. Dar față de slujnicele despre care vorbeai mă voi arăta cu cinste.

23 Mihal, fiica lui Saul, a rămas fără copii până în ziua morții ei.

7 *Dumnezeu încheie legământ cu David*

1 După ce regele s-a stabilit în palatul lui și după ce Domnul i-a dat odihnă izbăvind-l de toți dușmanii din jurul lui,

2 i-a zis profetului Natan: – Privește! Eu locuiesc într-un palat din cedru, în timp ce Chivotul lui Dumnezeu stă sub niște pânze.

3 – Du-te și fă tot ceea ce ai pe inimă, căci Domnul este cu tine! i-a răspuns Natan regelui.

4 În noaptea aceea însă Cuvântul Domnului a venit la Natan și i-a zis:

5 „Du-te și spune-i robului Meu, lui David, astfel: «Așa vorbește Domnul: ‘Oare tu Îmi vei zidi Mie o casă de locuit?’»

6 Eu n-am locuit într-o casă din ziua în care am scos poporul Israel din Egipt și până astăzi, ci am călătorit într-un cort drept locuință.

7 Pretutindenii pe unde am călătorit împreună cu tot poporul Israel, oare am cerut vreunui dintre judecătorii lui Israel, căroră le-am poruncit să păstorească poporul Meu, Israel, să-Mi zidească o casă din cedru?’»

8 Prin urmare, să-i spui robului Meu David, astfel: «Așa vorbește Domnul Oștirilor: ‘Eu te-am luat de la stână, de la păstoritul oilor, ca să fii conducătorul poporului Meu, Israel.’»

9 Am fost cu tine pretutindenii pe unde ai mers, am nimic dinaintea ta pe toți dușmanii tăi și ți-am făcut un nume mare, ca numele celor mari de pe pământ.

10 Am păstrat un loc pentru poporul Meu, pentru Israel, și l-am sădit acolo ca să locuiască singur fără să mai fie tulburat și fără ca cei nedrepti să-l mai poată asupri, așa cum făcuseră mai înainte,

11 încă din zilele în care rânduisem judecători peste poporul Meu, Israel. Și ție îți voi da odihnă din partea tuturor dușmanilor tăi. Acum Domnul îți vestește că Domnul Însuși îți va face o casă.

12 Când ți se vor împlini zilele și vei fi adăugat la strămoșii tăi, îl voi ridica pe urmașul tău, care va ieși din trupul tău, și-i voi întări domnia.

13 El va zidi Numelui Meu o casă, și Eu îi voi întări pe vecie tronul domniei lui.

14 Eu voi fi Tatăl lui, iar el va fi fiul Meu. Când va păcătui îl voi muștra cu o nuia omenească și cu lovituri date de oameni,

15 dar nu voi îndepărta îndurarea Mea de la el, așa cum am îndepărtat-o de la Saul pe care l-am înlăturat dinaintea ta.

16 Ci casa ta și regatul tău vor dăinui veșnic înaintea Mea, iar tronul tău va fi întărit pe vecie. »

17 Natan l-a înștiințat pe David întocmai despre toate aceste cuvinte, despre toată această vedenie.

18 Regele David a venit și s-a înfățișat înaintea Domnului, spunând: „Cine sunt eu, Stăpâne Doamne, și cine este casa mea, de m-ai adus până aici?

19 Și ca și cum ar fi prea puțin pentru Tine, Stăpâne Doamne, ai vorbit pe deasupra și despre viitorul casei robului Tău. Acesta să fie modul Tău de a lucra cu omul, Stăpâne Doamne?

20 Ce ar putea să-Ți mai răspundă David? Tu, Stăpâne Doamne, îl cunoști pe robul Tău.

21 Datorită cuvântului Tău și a inimii Tale, ai făcut Tu toate aceste lucrări mărețe, descoperindu-le apoi robului Tău.

22 Cât de măreț ești Tu, Stăpâne Doamne! După câte am auzit cu urechile noastre, nu este nimeni ca Tine și nu există alt dumnezeu în afară de Tine.

23 Și cine este ca poporul Tău, ca Israel, singurul neam de pe pământ pe care a venit Dumnezeu să îl răscumpere pentru Sine, ca să fie poporul cu care să-Și facă un nume? Tu ai făcut lucrări mărețe și înfricoșătoare pentru țara Ta, izgonind dinaintea poporului Tău, pe care Ți l-ai răscumpărat din Egipt, neamuri și pe zeii lor.

24 Ai hotărât ca poporul Tău, Israel, să fie al Tău, să fie poporul Tău pe vecie, iar Tu, Doamne, să le fii Dumnezeu.

25 Și acum, Doamne, Dumnezeule, întărește pe vecie promisiunea pe care ai făcut-o cu privire la robul Tău și la casa lui și fă precum ai zis.

26 Fie preamărit Numele Tău! În veci să se spună că Domnul Oștirilor este Dumnezeu peste Israel, iar casa robului Tău David să dăinuiească înaintea Ta!

27 Tu, Doamne al Oștirilor, Dumnezeul lui Israel, ai descoperit robului Tău că îi vei zidi o casă. De

aceea a avut îndrăzneală robul Tău să-Ți facă această rugăciune.

28 Așadar, Stăpâne Doamne, Tu, Cel Care ești Dumnezeu și ale Căruia cuvinte sunt adevăr, i-ai promis robului Tău aceste lucruri bune.

29 Binevoiește deci să binecuvântezi casa robului Tău, ca să dăinuiească veșnic înaintea Ta. Căci Tu, Stăpâne Doamne, ai vorbit și, prin binecuvântarea Ta, casa robului Tău va fi binecuvântată pe vecie.

8 *Biruințele și faima lui David*

1 După aceea, David i-a învins pe filistenii, i-a supus și a luat din stăpânirea filistenilor cetatea Meteg-Ama.

2 Apoi i-a învins și pe moabiții. Pe aceștia i-a culcat la pământ și i-a măsurat cu o funie; cei cuprinși în două lungimi de funie erau omorâți, iar cei cuprinși în a treia lungime erau lăsați în viață. Moabiții i-au fost supuși lui David, plătindu-i tribut.

3 David l-a învins și pe Hadad-Ezer, fiul lui Rehob, regele Țobei, când acesta s-a dus să-și redobândească stăpânirea la râul Eufrat.

4 David a capturat de la el o mie de care, șapte sute de călăreți și douăzeci de mii de pedestrași. David a tăiat tendoanele tuturor cailor de la care, cruțând din ei doar atâția cât pentru o sută de care.

5 Arameii din Damasc au venit în ajutorul lui Hadad-Ezer, regele Țobei, însă David a omorât douăzeci și două de mii dintre ei.

6 David a pus garnizoane în regatul arameu al Damascului, iar arameii i-au fost supuși lui David, plătindu-i tribut. Domnul îi dădea biruință lui David oriunde mergea.

7 David a luat scuturile de aur ale slujitorilor lui Hadad-Ezer și le-a adus la Ierusalim,

8 iar din Tebah și din Berotai, cetățile lui Hadad-Ezer, regele David a luat foarte mult bronz.

9 Când Toi, regele Hamatului, a aflat că David a învins întreaga oștire a lui Hadad-Ezer,

10 l-a trimis pe fiul său Ioram la regele David ca să-l întrebe de sănătate și să-l laude pentru că s-a luptat cu Hadad-Ezer, cu care și el era în război, și pentru că l-a biruit. Ioram a adus cu el lucruri din argint, din aur și din bronz.

11 Regele David le-a închinat și pe acestea Domnului, așa cum făcuse cu argintul și cu aurul luat de la toate celelalte popoare pe care le-a supus:

12 de la Edom, de la Moab, de la amoniți, de la filistenii și de la Amalek, precum și din prada luată de la Hadad-Ezer, fiul lui Rehob, regele Țobei.

13 Astfel, David și-a făcut un nume. La întoarcere a ucis optsprezece mii de edomiți în Valea Sării.

14 El a pus garnizoane în Edom; pe tot teritoriul edomiților el a pus garnizoane și toți edomiții au devenit supușii lui David. Domnul îi dădea biruință lui David oriunde mergea.

Funcționarii lui David

15 David domnea peste întregul Israel, judecând și făcând dreptate întregului popor.

16 Ioab, fiul Țeruiei, era conducătorul oștirii; Iehoșafat, fiul lui Ahilud, era cronicar;

17 Țadok, fiul lui Ahitub, și Ahimelek, fiul lui Abiatar, erau preoți; Seraia era scrib;

18 Benaia, fiul lui Iehoiada, era conducătorul cheretiților și al peletiților, iar fiii lui David erau cei dintâi pe lângă rege.

9 David și Mefiboșet

1 David a întrebat: „Se mai află în viață cineva din familia lui Saul, căruia să-i pot arăta bunătate, din pricina lui Ionatan?”

2 Familia lui Saul avusese un slujitor pe nume Țiba, pe care l-au chemat la David. Regele l-a întrebat: – Tu ești Țiba? – Eu, slujitorul tău, sunt acela! i-a răspuns el.

3 Regele l-a întrebat: – Se mai află în viață vreun bărbat din familia lui Saul, căruia să-i pot arăta o bunătate ca cea a lui Dumnezeu? – Da, unul dintre fiii lui Ionatan mai este în viață, însă este olog de ambele picioare, i-a răspuns Țiba.

4 – Unde se află acesta? l-a mai întrebat regele. – În casa lui Machir, fiul lui Amiel, din Lo-Debar, i-a răspuns Țiba.

5 Regele David a trimis după el și l-a adus din Lo-Debar, din casa lui Machir, fiul lui Amiel.

6 Când Mefiboșet, fiul lui Ionatan și nepotul lui Saul, a ajuns înaintea lui David și-a plecat fața și s-a închinat. David i-a zis: – Mefiboșet! – Iată slujitorul tău! i-a răspuns el.

7 – Nu te teme, i-a zis David, căci vreau să-ți arăt bunătate, din pricina tatălui tău, Ionatan. Am să-ți înapoiez toate terenurile care au fost ale bunicului tău, Saul, și vei mânca întotdeauna la masa mea.

8 Mefiboșet i s-a închinat și i-a zis: – Ce este slujitorul tău ca să bagi în seamă un câine mort cum sunt eu?

9 Regele l-a chemat apoi pe Țiba, slujitorul lui Saul, și i-a zis: – I-am dăruit nepotului stăpânului tău tot ceea ce aparținuse lui Saul și întregii sale familii.

10 Tu, fiii tăi și slujitorii tăi îi veți lucra pământul și-i veți culege recolta pentru ca nepotul stăpânului tău să aibă ce să mănânce. Mefiboșet, nepotul stăpânului tău, va mânca întotdeauna la masa mea. Țiba avea cincisprezece fii și douăzeci de slujitori.

11 El i-a răspuns regelui: – Slujitorul tău va face tot ceea ce stăpânul meu, regele, i-a poruncit să facă. Astfel, Mefiboșet a mâncat la masa lui David ca unul dintre fiii acestuia.

12 Mefiboșet avea un fiu tânăr pe nume Mica. Toți cei ce locuiau în casa lui Țiba erau slujitorii lui Mefiboșet.

13 Mefiboșet locuia la Ierusalim, fiindcă mânca întotdeauna la masa regelui. El era olog de ambele picioare.

10 Amoniții și arameii sunt învinși

1 După aceea, regele amoniților a murit, iar în locul lui a domnit fiul său, Hanun.

2 David a zis: „Voi da dovadă de loialitate față de Hanun, fiul lui Nahaș, tot așa cum și tatăl său a dat dovadă de loialitate față de mine.” David și-a trimis slujitorii ca să-l mângâie sufletește pe Hanun pentru moartea tatălui său. Când slujitorii lui David au ajuns în țara amoniților,

3 căpeteniile amonite i-au zis stăpânului lor, Hanun: „Chiar crezi că David dorește să-l cinstească pe tatăl tău, trimițându-ți acești oameni ca să te mângâie sufletește? David i-a trimis la tine pe slujitorii lui mai degrabă ca să cerceteze cetatea, să o iscodească și să o cucerească.”

4 Atunci Hanun i-a luat pe slujitorii lui David, le-a ras bărbile pe jumătate, le-a tăiat hainele pe jumătate, până la brâu, și le-a dat drumul.

5 Când David a fost înștiințat de acest lucru, a trimis să le spună bărbaților care fuseseră atât de mult umiliți: „Rămâneți în Ierihon până ce vă va crește din nou barba și apoi să vă întoarceți!”

6 Văzând că se făcuseră urăți lui David, amoniții au tocmii douăzeci de mii de pedestrași aramei din Bet-Rehob și din regatul arameu al Țobei, pe regele din Maaca cu o mie de luptători și încă douăsprezece mii de luptători dintre bărbații din Tob.

7 Când a auzit David acest lucru l-a trimis împotriva lor pe Ioab împreună cu toată oștirea, numai războinici viteji.

8 Amoniții au ieșit din cetate și și-au ocupat pozițiile de luptă în fața porții, în timp ce arameii din Toba și Rehob, luptătorii din Tob și cei din Maaca s-au așezat în câmp deschis.

9 Ioab a văzut că avea de luptat și în față și în spate. Prin urmare, a ales o parte dintre vitejii lui Israel și i-a mobilizat împotriva arameilor,

10 iar restul oștirii a pus-o sub comanda fratelui său Abișai, mobilizând-o împotriva amoniților.

11 Ioab i-a zis lui Abișai: „Dacă arameii mă copleșesc, să-mi vii în ajutor, iar dacă amoniții te copleșesc, voi veni eu în ajutorul tău.

12 Fii tare și îmbărbătează-te pentru poporul nostru și pentru cetățile Dumnezeului nostru și făcă-se voia Domnului!“

13 Când Ioab i-a atacat pe arameii cu oștirea lui, aceștia au fugit dinaintea lui.

14 Amoniții, văzând că arameii dau bir cu fugiții, au fugit și ei dinaintea lui Abișai și s-au retras în cetate. Atunci Ioab a oprit lupta și s-a întors la Ierusalim.

15 Văzând că au fost învinși de Israel, arameii și-au adunat toate forțele.

16 Hadad-Ezer a trimis după arameii de dincolo de râu și aceștia au venit la Helam, avându-l în fruntea lor pe Șobac, conducătorul oștirii lui Hadad-Ezer.

17 Când a aflat David acest lucru, i-a adunat pe toți israeliții, a trecut Iordanul și a sosit la Helam. Arameii s-au așezat în poziție de luptă împotriva lui David și s-au încleștat în luptă.

18 Arameii au fugit dinaintea lui Israel. David le-a ucis arameilor șapte sute de oameni care conduceau carele și patruzeci de mii de pedestrași. L-a rănit și pe Șobac, conducătorul oștirii lor, care a și murit acolo.

19 Văzând că au fost învinși de Israel, regii vasali lui Hadad-Ezer au făcut pace cu Israel și i s-au supus. Și arameilor le-a fost frică să-i mai ajute pe amoniți.

11 *David comite adulter cu Batșeba*

1 La începutul anului, pe vremea când porneau regii la război, David l-a trimis pe Ioab, împreună cu slujitorii săi și cu întreaga oștire a lui Israel, la război. Ei i-au nimicit pe amoniți și au asediat Raba. David însă rămăsese la Ierusalim.

2 Într-o seară, regele s-a sculat din patul său și se plimba pe acoperișul palatului. De pe acoperiș a zărit o femeie foarte frumoasă care se îmbăia.

3 David a trimis pe cineva să afle cine este femeia și i s-a spus că este Batșeba, fiica lui Eliam și soția hititului Urie.

4 David a trimis niște oameni ca s-o aducă la el. Ea a venit la el și el s-a culcat cu ea (ea tocmai se curățise de necurăția ei). Apoi ea s-a întors acasă.

5 Femeia a rămas însărcinată și i-a trimis vorbă lui David, zicând: „Sunt însărcinată!“

6 Atunci David i-a transmis lui Ioab: „Trimite-mi-l pe hititul Urie!“ Și Ioab l-a trimis pe Urie la David.

7 Când Urie a sosit la David, acesta l-a întrebat cum este Ioab, cum este oștirea și cum se desfășoară lupta.

8 Apoi David i-a spus lui Urie: – Du-te acasă și spală-ți picioarele! Urie a ieșit din palatul regelui, iar după el a fost trimis un dar din partea regelui.

9 Urie însă nu s-a dus acasă, ci s-a culcat la intrarea în palat, alături de toți slujitorii stăpânului său.

10 Când i s-a spus lui David că Urie nu s-a dus acasă, David l-a întrebat pe Urie: – Oare nu vii din călătorie? De ce nu te duci acasă?

11 – Chivotul, cei din Israel și cei din Iuda stau în corturi, i-a răspuns Urie, iar stăpânul meu, Ioab, și slujitorii stăpânului meu și-au așezat tabăra în câmp. Cum aş putea, aşadar, să merg acasă să mănânc, să beau și să mă culc cu soția mea? Viu ești tu și viu este sufletul tău că nu voi face un asemenea lucru.

12 David i-a zis: – Rămâi și astăzi aici, iar mâine te voi trimite înapoi. Urie a rămas în Ierusalim în acea zi și în ziua următoare.

13 David l-a invitat să mănânce și să bea împreună cu el și l-a îmbătat. Seara însă, în loc să meargă să se culce acasă, Urie s-a culcat în patul său, alături de slujitorii stăpânului său.

David, vinovat de moartea lui Urie

14 În dimineața următoare, David a scris o scrisoare adresată lui Ioab, pe care i-a trimis-o prin Urie.

15 În ea a scris: „Trimiteți-l pe Urie în linia întâi, unde lupta este mai crâncenă și apoi retrageți-vă de lângă el ca să fie lovit și să moară.“

16 Așadar, în timp ce asedia cetatea, Ioab l-a așezat pe Urie într-un loc despre care știa că este apărat de războinici viteji.

17 Războinicii din cetate au ieșit și s-au luptat împotriva lui Ioab. Au murit câțiva dintre războinicii lui David și a murit și hititul Urie.

18 Apoi Ioab a trimis un om la David ca să-l înștiințeze de toate lucrurile privitoare la luptă.

19 A poruncit mesagerului următoarele: „Când vei termina de istorisit regelui lucrurile privitoare la luptă,

20 dacă regele se va mânia și te va întreba: «De ce v-ați luptat atât de aproape de cetate? Nu v-ați dat seama că vor arunca săgeți de pe zid?

21 Cine l-a ucis pe Abimelek, fiul lui Ierub-Beșet? Nu o femeie care a aruncat asupra lui, de pe zid, o piatră de moară, astfel că el a murit la Tebeț? De ce v-ați apropiat, așadar, de zid?» atunci să-i spui: «Slujitorul tău, hititul Urie, a murit și el.»

22 Mesagerul a plecat și, ajungând la David, i-a spus acestuia tot ceea ce Ioab îl trimisese să-i spună.

23 I-a zis: – Oamenii aceia au fost mai puternici decât noi. Au ieșit împotriva noastră în câmpie și noi i-am respins până la intrarea porții cetății,

24 dar arcașii au tras de pe zid asupra slujitorilor tăi și unii dintre slujitorii regelui au murit. A murit și slujitorul tău, hititul Urie.

25 Atunci David i-a zis mesagerului: – Așa să-i spui lui Ioab: „Să nu te întristeze lucrul acesta, căci sabia ucide când pe unul, când pe altul. Întețește asediul asupra cetății și distruge-o.“ Îmbărbătează-l în felul acesta.

26 Când a auzit soția lui Urie că soțul ei a murit, l-a jelit.

27 După ce au trecut zilele de jale, David a trimis după ea și a adus-o în palatul lui. Ea i-a devenit soție și i-a născut un fiu. Fapta aceasta a lui David nu a plăcut însă Domnului.

12 Dumnezeu îl muștră pe David

1 Domnul l-a trimis pe Natan la David. Acesta, ajungând la David, i-a zis: – Într-o anume cetate trăiau doi oameni; unul era bogat, iar celălalt era sărac.

2 Cel bogat avea un mare număr de oi și vite.

3 Cel sărac însă nu avea altceva decât o mielușea pe care o cumpărase. Avea grijă de ea, iar aceasta creștea împreună cu el și cu copiii săi. Mânca din aceeași bucată de pâine cu el, bea din cana lui și dormea la pieptul său; îi era ca o fiică.

4 La omul bogat a venit un călător, dar el nu s-a îndurat să ia din oile și vitele lui pentru a-i pregăti să mănânce. În schimb, a luat mieluşeaua omului sărac și i-a pregătit-o celui care venise la el.

5 David s-a aprins foarte tare de mânie pe omul acela și i-a zis lui Natan: – Viu este Domnul că omul care a făcut acest lucru este vrednic de moarte!

6 Să dea înapoi patru mieluşele, pentru că a săvârșit fapta aceasta și pentru că nu a arătat milă.

7 Atunci Natan i-a zis: – Tu ești omul acela! Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Te-am uns rege peste Israel și te-am scăpat din mâna lui Saul.

8 Ți-am dat casa stăpânului tău și ți-am pus în brațe soțiile stăpânului tău; ți-am dat stăpânire peste Israel și peste Iuda. Și dacă toate acestea ar fi fost prea puțin, aș mai fi adăugat și altele.

9 De ce ai disprețuit Cuvântul Domnului și ai păcătuit împotriva Lui? L-ai ucis pe hititul Urie cu sabia, iar pe nevasta lui ai luat-o să-ți fie soție. L-ai ucis pe Urie cu sabia amoniților.

10 De aceea sabia nu se va îndepărta din familia ta niciodată, pentru că M-ai disprețuit și ai luat-o pe soția hititului Urie să-ți fie ție soție.“

11 Așa vorbește Domnul: „Voi ridica nenorocirea asupra ta din propria ta familie. Îți voi lua soțiile sub privirea ta și le voi da altuia, iar el se va culca cu ele la lumina zilei.

12 Tu ai lucrat în ascuns, însă eu voi împlini acest cuvânt la lumina zilei, înaintea întregului Israel.“

13 David i-a zis lui Natan: – Am păcătuit împotriva Domnului. – Domnul ți-a iertat păcatul, i-a răspuns Natan, și nu vei muri.

14 Totuși, pentru că prin fapta aceasta ai făcut pe dușmanii Domnului să-L disprețuiască, copilul care ți s-a născut va muri.

Copilul născut de Batșeba moare

15 Natan a plecat acasă, iar Domnul a lovit copilul pe care i-l născuse soția lui Urie lui David și s-a îmbolnăvit grav.

16 David s-a rugat lui Dumnezeu pentru copil și a postit, apoi a intrat în palat și a stat culcat la pământ toată noaptea.

17 Sfetnicii palatului lui au stăruit de el să se ridice de la pământ, dar el nu a dorit și nici n-a vrut să mănânce cu ei.

18 În ziua a șaptea, copilul a murit. Slujitorii lui David s-au temut însă să-i spună lucrul acesta pentru că își ziceau: „Când copilul trăia încă, îi vorbeam, dar el nu ne asculta. Cum să îndrăznim să-i spunem că a murit copilul? Și-ar face mai mult rău.“

19 David a observat că slujitorii săi șușoteau între ei și a înțeles că a murit copilul. I-a întrebat: – A murit copilul? – Da, a murit, i-au răspuns ei.

20 Atunci David s-a ridicat de la pământ, s-a spălat, s-a uns și și-a schimbat hainele. Apoi a intrat în Casa Domnului și s-a închinat. După aceea, întorcându-se acasă, a cerut să i se dea de mâncare și a mâncat.

21 Slujitorii săi l-au întrebat: – Ce înseamnă ceea ce faci tu? Când trăia copilul posteai și plângeai, iar acum, când copilul a murit, te ridici de la pământ și mănânci?

22 David le-a răspuns: – Când trăia copilul posteam și plângeam pentru că îmi ziceam: „Cine știe, poate Domnul îmi va arăta îndurare și copilul va trăi.“

23 Dar acum, că a murit, de ce să mai postesc? Aș putea oare să-l aduc înapoi? Eu voi merge la el, dar el nu se va mai întoarce la mine.

24 David a mângâiat-o pe soția sa, Batșeba. A intrat la ea și ea a născut un fiu pe care l-au numit Solomon. Domnul îl iubea

25 și de aceea El a transmis prin profetul Natan mesaj să-l numească Iedidia, de dragul Domnului.

Amoniții, subjuțați de David

26 Între timp, Ioab a asediat Raba amoniților și a pus stăpânire pe cetatea regală.

27 Apoi a trimis mesageri la David să-i spună: „Am luptat împotriva Rabei și am pus stăpânire pe sursele de apă ale cetății.

28 Acum, strânge restul trupelor, asediază cetatea și cucerește-o, ca să n-o cuceresc eu și să primească numele meu.“

29 David a strâns întreaga oștire, s-a îndreptat către Raba, a luptat împotriva ei și a cucerit-o.

30 A luat de pe capul regelui lor coroana care cântărea un talant de aur și care era împodobită cu pietre prețioase; ea a fost pusă pe capul lui David. Prada luată din cetate era foarte multă.

31 Pe locuitorii cetății i-a scos afară, i-a pus să muncească cu ferăstraie, cu grape de fier și cu securi de fier și i-a pus la făcut cărămizi. La fel a făcut el și cu celelalte cetăți amonite. Apoi David s-a întors la Ierusalim împreună cu întreaga oștire.

13 *Amnon și Tamar*

1 Timpul a trecut. Absalom, fiul lui David, avea o soră frumoasă, pe nume Tamar, de care s-a îndrăgostit Amnon, fiul lui David.

2 Amnon era atât de chinuit din această cauză, încât s-a îmbolnăvit tânjind după sora sa Tamar; căci ea era fecioară și-i venea greu lui Amnon să-i facă ceva.

3 Amnon avea un prieten, pe Ionadab, fiul lui Șimea, fratele lui David. Ionadab acesta era un om foarte șiret.

4 L-a întrebat pe Amnon: – De ce tu, fiul regelui, arăți tot mai slăbit cu fiecare dimineață ce trece? Nu vrei să-mi spui? – Sunt îndrăgostit de Tamar, sora fratelui meu Absalom, i-a răspuns Amnon.

5 – Culcă-te în patul tău, i-a zis Ionadab, și prefă-te că ești bolnav. Când tatăl tău va veni să te vadă, să-i spui: „Să vină, te rog, sora mea Tamar și să-mi dea să mănânc ceva; să-mi prepare mâncarea sub privirea mea ca s-o pot vedea și să pot mânca din mâna ei.“

6 Amnon s-a culcat și s-a prefăcut bolnav. Regele a venit să-l vadă, iar Amnon i-a zis: – Să vină, te rog, sora mea, Tamar, să-mi coacă două turte sub privirea mea și să mănânc din mâna ei.

7 David a trimis acasă la Tamar să i se spună: „Du-te, te rog, acasă la fratele tău Amnon și gătește-i ceva de mâncare.“

8 Tamar s-a dus acasă la fratele său Amnon, pe care l-a găsit culcat. A luat niște aluat, l-a frământat, a făcut turtele sub privirea lui și apoi le-a copt.

9 După aceea, a luat tigiua și l-a servit, însă Amnon n-a vrut să mănânce. El a zis: – Toată lumea să iasă afară! Și toți slujitorii au ieșit afară.

10 Atunci Amnon i-a zis lui Tamar: – Adu mâncarea în dormitor pentru ca să pot mânca din mâna ta. Tamar a luat turtele pe care le făcuse și le-a adus fratelui său Amnon în dormitor.

11 Când ea s-a apropiat de el ca să-i dea să mănânce, el a apucat-o strâns și i-a zis: – Soro, vino și culcă-te cu mine!

12 – Nu, frate, nu mă sili! i-a răspuns Tamar. Nu săvârși ticăloșia aceasta, căci un asemenea lucru nu este îngăduit în Israel.

13 Unde mă voi duce cu rușinea mea? Iar tu vei fi socotit drept un ticălos în Israel. Vorbește, te rog, cu regele și el nu mă va opri să fiu a ta.

14 El însă n-a vrut s-o asculte și, fiind mai puternic decât ea, a necinstit-o și s-a culcat cu ea.

15 După aceea, Amnon a urât-o foarte tare pe Tamar, ura aceasta fiind chiar mai mare decât iubirea pe care o avusese pentru ea. Amnon i-a zis: – Scoală-te și pleacă!

16 – Nu! i-a zis ea. Alungându-mă, faci un rău și mai mare decât cel pe care l-ai făcut deja. Amnon însă n-a vrut s-o asculte

17 și, chemându-l pe tânărul care-l slujea, i-a zis: – Scoateți-o afară pe femeia aceasta și închideți ușa după ea!

18 Slujitorul său a făcut întocmai cum i se poruncise. Tamar purta o robă decorată, căci cu astfel de robe se îmbrăcau fiicele regelui care erau fecioare.

19 Fiind izgonită, ea și-a presărat cenușă pe cap, și-a sfâșiat roba decorată pe care o purta, și-a pus mâinile pe cap și a plecat țipând.

20 Absalom, fratele ei, a întrebat-o: „Fratele tău Amnon a fost cu tine? Acum, sora mea, taci și nu fi mahnită pentru ceea ce s-a întâmplat, căci este fratele tău.“ Și Tamar, îndurerată, a rămas în casa fratelui său Absalom.

21 Când regele David a auzit ce s-a întâmplat s-a mâniat foarte tare.

22 Absalom nu a mai vorbit deloc cu Amnon, dar Absalom îl ura pe Amnon pentru că acesta o necinstise pe sora sa, Tamar.

Absalom se răzbună pe Amnon

23 Doi ani mai târziu, Absalom își tunde oile la Baal-Hațor, lângă hotarul cu Efraim. Și Absalom i-a invitat pe toți fiii regelui.

24 S-a dus la rege și i-a zis: – Iată, slujitorul tău își tunde oile. Te rog, să vină regele cu slujitorii lui la slujitorul tău!

25 Dar regele i-a zis lui Absalom: – Nu, fiule, nu vom veni toți, ca să nu fim o povară pentru tine. Deși Absalom a stăruit de el, regele n-a vrut să meargă, însă l-a binecuvântat.

26 Atunci Absalom i-a zis: – Dă-i voie, te rog, măcar fratelui meu Amnon să vină cu noi. – De ce să vină tocmai Amnon cu tine? l-a întrebat regele.

27 Absalom însă a stăruit de el, astfel că regele l-a trimis pe Amnon, împreună cu toți ceilalți fii ai săi, să meargă cu el.

28 Absalom le-a poruncit slujitorilor săi: „Așteptați până când inima lui Amnon se va înveseli de vin și când vă voi zice: «Loviți-l pe Amnon!», atunci să-l uciideți. Nu vă fie teamă! Oare nu eu v-am poruncit acest lucru? Fiți tari și arătați-vă vitejia!“

29 Slujitorii lui Absalom i-au făcut lui Amnon întocmai cum le poruncise stăpânul lor. Atunci ceilalți fii ai regelui au încălecat fiecare pe catărul lui și au fugit.

30 În timp ce veneau ei spre palat, regelui i-a sosit vestea că Absalom i-a ucis pe toți fiii regelui, nelăsând în viață pe nici unul dintre ei.

31 Auzind acestea, regele s-a sculat, și-a sfâșiat hainele și s-a culcat la pământ; slujitorii săi stăteau în picioare, având și ei hainele sfâșiate.

32 Ionadab, fiul lui Șimea, fratele lui David, i-a spus însă regelui: „Să nu se gândească stăpânul meu că toți tinerii, fiii regelui, au fost uciși; numai Amnon a murit. Acest lucru a fost plănuț de către Absalom încă din ziua în care Amnon a necinstit-o pe sora acestuia, pe Tamar.“

33 De aceea să nu pună la inimă stăpânul meu, regele, zvonul că toți fiii regelui au murit, pentru că doar Amnon a murit.“

34 Între timp, Absalom a fugit. La un moment dat, străjerul și-a ridicat privirea și a zărit venind pe drumul dinspre apus, coborând muntele, o ceată mare de oameni.

35 Atunci Ionadab i-a zis regelui: „Iată că sosesc fiii regelui, după cum a spus slujitorul tău.“

36 Nu a terminat bine de vorbit că au și sosit fiii regelui. Ei au început să plângă în hohote, iar regele împreună cu slujitorii săi au început și ei să plângă foarte tare.

37 Absalom a fugit și s-a dus la Talmai, fiul lui Amihud, regele Gheșurului, iar regele David plângea după fiul său în fiecare zi.

38 După ce Absalom a fugit și a ajuns în Gheșur, a rămas acolo trei ani.

39 Regele David a încetat să-l urmărească pe Absalom deoarece se împăcase cu gândul că Amnon a murit.

14 Femeia înțeleaptă din Tekoa

1 Ioab, fiul Ţeruiei, și-a dat seama că regelui îi era dor de Absalom.

2 A trimis pe cineva la Tekoa și a adus de acolo o femeie înțeleaptă. I-a zis femeii: „Prefă-te că ești în doliu: îmbracă-te în haine de doliu și nu te unge cu untdelemn. Să arăți ca o femeie care de multă vreme jelește după un mort.“

3 Așa să te duci la rege și să-i vorbești cum te voi învăța eu.“ Și Ioab i-a făcut cunoscut femeii ce avea de spus.

4 Când femeia din Tekoa a ajuns la rege, a căzut cu fața la pământ și i s-a închinat. Ea i-a zis: – Ajută-mă, o, rege.

5 – Ce necaz ai? a întrebat-o regele. – Sunt o femeie văduvă, i-a răspuns femeia. Soțul meu a murit.
6 Slujitoarea ta mai avea doi fii care, într-o zi, se băteau pe câmp și nu era nimeni acolo care să-i despartă, astfel că unul l-a lovit pe celălalt și l-a omorât.
7 Acum, tot clanul s-a ridicat împotriva slujitoarei tale, spunându-i: „Predă-ni-l pe cel care și-a ucis fratele, ca să-l omorâm, căci i-a luat viața fratelui său. Îl vom nimici și pe moștenitor!“ Ei vor stinge astfel singurul cărbune care mi-a mai rămas, lăsându-l pe soțul meu fără nume și fără moștenitor pe pământ.
8 Regele i-a răspuns femeii: – Du-te acasă. Voi da porunci cu privire la tine.
9 – O, rege, stăpânul meu, i-a zis femeia din Tekoa regelui, asupra mea și asupra familiei tatălui meu să cadă vina. Iar regele și tronul său să rămână fără vină.
10 – Dacă cineva va vorbi împotriva ta, adu-l la mine și nu se va mai atinge de tine, i-a zis regele.
11 – Fie ca regele să-și aducă aminte de Numele Domnului, Dumnezeuul său, pentru ca să-l împiedice pe răzbnătorul sângelui să mărească prăpădul și să-miucidă fiul, l-a rugat femeia pe rege. – Viu este Domnul că nici un fir de păr din capul fiului tău nu va cădea la pământ, i-a zis regele.
12 Atunci femeia i-a mai zis: – Dă voie, te rog, slujitoarei tale să-i spună ceva stăpânului meu, regele. – Vorbește! i-a zis regele.
13 – De ce ai plănuit un astfel de lucru împotriva poporului lui Dumnezeu? Pentru că, din însăși vorbele lui, regele se face vinovat neaducându-l înapoi pe cel pe care l-a izgonit.
14 În ceea ce ne privește, asemenea unor ape care cad pe pământ și nu se mai adună, așa vom muri cu toții. Dumnezeu însă nu ia viața, ci dimpotrivă, plănuiește căi prin care cel izgonit să se poată întoarce la El.
15 De aceea am venit să-i vorbesc stăpânului meu, regele, pentru că oamenii m-au înspăimântat. Slujitoarea ta și-a zis: „Să-i vorbesc regelui, poate el va îndeplini cererea slujitoarei sale.
16 Poate că regele o va asculta și o va scăpa pe slujitoarea sa de cei care vor s-o șteargă pe ea și pe fiul ei din moștenirea lui Dumnezeu.“
17 Acum, slujitoarea ta spune: „Fie să-mi aducă pace cuvintele stăpânului meu, regele! Căci stăpânul meu, regele, este ca un înger al lui

Dumnezeu, știind să înțeleagă binele și răul. Fie ca Domnul, Dumnezeul tău, să fie cu tine!“

18 Regele i-a zis femeii: – Să nu-mi tănuiești răspunsul la întrebarea pe care ți-o voi pune. – Să întrebe stăpânul meu, regele, i-a răspuns femeia.
19 – Oare mâna lui Ioab nu este ea cu tine în toate acestea? a întrebat-o regele. – Viu este sufletul tău, o, rege, stăpânul meu, că nimeni nu se poate abate nici la dreapta nici la stânga de la tot ceea ce a zis stăpânul meu, regele, i-a răspuns femeia. Într-adevăr, slujitorul tău, Ioab, mi-a poruncit și tot el a pus în gura slujitoarei tale toate aceste cuvinte.
20 Slujitorul tău, Ioab, a făcut acest lucru pentru a schimba situația. Stăpânul meu însă are o înțelepciune ca cea a unui înger al lui Dumnezeu, cunoscând tot ce se petrece în țară.
21 Regele i-a zis atunci lui Ioab: – Iată, vreau să fac lucrul acesta! Du-te deci și adu-l pe tânărul Absalom.
22 Ioab a căzut cu fața la pământ, s-a închinat și l-a binecuvântat pe rege. El a zis: – Astăzi slujitorul tău știe că a găsit bunăvoință la stăpânul său, regele, fiindcă regele a făcut după cuvântul slujitorului său.
Absalom se întoarce la Ierusalim
23 Ioab s-a ridicat, a plecat la Gheșur și l-a adus înapoi pe Absalom la Ierusalim.
24 Dar regele a zis: „Să se ducă în casa lui și să nu-mi vadă fața!“ Absalom s-a întors astfel acasă la el și nu a văzut fața regelui.
25 În tot Israelul nu era nici un om atât de vestit pentru frumusețea lui, așa cum era Absalom. Din creștetul capului și până la talpa piciorului nu se găsea nici un cusur în el.
26 Când își tunde părul – și-l tunde în fiecare an căci devenea prea greu să-l poarte – acesta cântărea două sute de șecheli, potrivit greutateii regale.
27 Lui Absalom i s-au născut trei fii și o fiică, fiică al cărei nume era Tamar; aceasta era foarte frumoasă.
28 Absalom a locuit doi ani în Ierusalim fără să-l întâlnească pe rege.
29 Apoi Absalom l-a chemat pe Ioab pentru a-l trimite la rege, însă acesta nu a vrut să vină. A trimis a doua oară după el, dar tot nu a vrut să vină.
30 Atunci Absalom le-a zis slujitorilor săi: „Ogorul lui Ioab este aproape de al meu și are semănat orz pe el. Mergeți și dați-i foc!“ Slujitorii săi au făcut întocmai cum le poruncise.

31 Aflând acest lucru, Ioab s-a dus acasă la Absalom și l-a întrebat: – De ce slujitorii tăi au dat foc ogorului meu?

32 – Pentru că nu ai venit când te-am chemat. Am vrut să te trimit la rege să-i spui: „De ce am venit din Gheșur? Nu ar fi fost mai bine pentru mine să fi rămas acolo?” Doresc acum să văd fața regelui și dacă este vreo nelegiuire în mine, atunci să mă omoare.

33 Ioab s-a dus la rege și i-a spus lucrul acesta. Atunci regele l-a chemat la el pe Absalom. Acesta a venit la rege și i s-a închinat cu fața la pământ. Regele l-a sărutat pe Absalom.

15 Răzvrătirea lui Absalom

1 După toate acestea, Absalom și-a făcut rost de un car, de cai și de cincizeci de oameni care alergau înaintea lui.

2 Se trezea dis-de-dimineată și stătea pe marginea drumului care ducea spre poarta cetății. Oricine venea la rege cu vreo neînțelegere pe care acesta s-o judece, Absalom îl chema și-l întreba de unde este, iar acesta îi spunea seminția din care face parte.

3 Atunci Absalom îi zicea: „Tu ai dreptate în această neînțelegere, însă nimeni din partea regelui nu te va asculta.”

4 Apoi adăuga: „Dacă aș fi pus judecător peste popor, atunci oricine ar avea vreo neînțelegere sau vreo pricină de judecată, ar veni la mine și eu i-aș face dreptate!”

5 Se mai întâmpla că oricine se apropia de el să i se închine, el îi întindea mâna, îl îmbrățișa și-l săruta.

6 Așa se purta Absalom față de toți israeliții care veneau la rege pentru a le fi judecate pricinile. Astfel, Absalom a câștigat inima bărbaților lui Israel.

7 După o perioadă de patru ani, Absalom i-a zis regelui: – Dă-mi voie, te rog, să merg la Hebron ca să împlinesc un jurământ pe care I l-am făcut Domnului

8 căci, pe când se afla în Aram, la Gheșur, slujitorul tău a făcut un jurământ spunând: „Dacă Domnul mă va aduce înapoi, la Ierusalim, Îi voi sluji Domnului!”

9 – Mergi în pace, i-a răspuns regele. Atunci Absalom a plecat îndată la Hebron.

10 De acolo Absalom a trimis mesageri la toate semințiile lui Israel să le spună: „Atunci când veți

auzi sunetul cornului, să ziceți: «Absalom s-a întronat la Hebron!»“

11 Două sute de oameni din Ierusalim îl însoțeau pe Absalom, fiind invitații acestuia. În naivitatea lor, ei îl însoțeau fără să bănuiască nimic.

12 În timp ce aducea jertfele, Absalom a trimis în cetatea Ghilo după ghilonitul Ahitofel, sfetnicul lui David. Uneltirea căpăta putere și tot mai mulți din popor treceau de partea lui Absalom.

Fuga lui David

13 Cineva a venit și i-a zis lui David: – Israeliiți au trecut de partea lui Absalom.

14 Atunci David le-a zis tuturor slujitorilor săi: – Să fugim repede! Altfel nu vom scăpa de Absalom! Să plecăm în grabă ca nu cumva să fie mai iute decât noi și să ne ajungă. Pentru că astfel va aduce nenorocirea asupra noastră și va trece cetatea prin ascuțișul sabiei.

15 – Slujitorii tăi sunt gata să facă tot ceea ce va hotărî stăpânul nostru, regele, i-au răspuns slujitorii.

16 Astfel, regele a plecat urmat fiind de întreaga sa familie; a lăsat totuși zece țiitoare ca să îngrijească de palat.

17 Regele a plecat împreună cu toți cei care-l urmau și s-au oprit într-un loc, la o oarecare distanță.

18 Toți slujitorii săi au trecut pe dinaintea lui: toți cheretiții, toți peletiții și toți cei șase sute de gatiți care-l însoțiseră din Gat.

19 Regele i-a zis atunci gatitului Itai: – Tu de ce vii cu noi? Întoarce-te și rămâi cu regele Absalom, căci tu ești un străin și ai fost alungat din țara ta.

20 Nu de mult timp ai venit și acum să fac din tine un hoinar asemeni nouă, care nu știm încotro vom merge!? Nu! Întoarce-te împreună cu oamenii tăi și fie ca bunătatea și credincioșia să te însoțească!

21 – Viu este Domnul, i-a răspuns Itai, și viu este stăpânul meu, regele, că acolo unde se va afla stăpânul meu, regele, fie că va însemna moarte, fie viață, acolo se va afla și slujitorul tău.

22 – Bine, atunci vino și treci înainte! i-a răspuns regele. Astfel, și gatitul Itai, împreună cu toți oamenii și toți copiii care erau cu el, au trecut înainte.

23 Toți oamenii din acel ținut plâneau în hohote, în timp ce treceau toți acei oameni. Regele a trecut și el uedul Chidron și toți cei care-l însoțeau s-au îndreptat spre pustie.

24 Se afla acolo și Țadok, împreună cu toți leviții, ducând Chivotul Legământului cu Dumnezeu.

Leviții au așezat Chivotul lui Dumnezeu jos, iar Abiatar a adus jertfe până când au ieșit toți din cetate.

25 După aceea, regele i-a zis lui Țadok: „Du Chivotul lui Dumnezeu înapoi, în cetate. Dacă voi găsi bunăvoință la Domnul, atunci El mă va aduce înapoi și mă va lăsa să revăd Chivotul și locuința lui.

26 Dacă însă va spune: «Nu Îmi ești plăcut!», atunci sunt pregătit ca El să facă cu mine ce va crede de cuviință.“

27 „Oare nu ești tu un văzător? I-a întrebat apoi regele. Întoarceți-vă în pace în cetate atât tu și fiul tău Ahimaț, cât și Abiatar cu fiul său Ionatan.

28 Eu voi aștepta la intrare în pustie până voi primi vești de la voi.“

29 Așadar, Țadok și Abiatar au dus Chivotul lui Dumnezeu înapoi, la Ierusalim și au rămas acolo.

30 David urca Muntele Măslinilor, plângând, cu capul acoperit și desculț. Toți cei care erau cu el și-au acoperit capetele și urcau și ei, plângând.

31 David a fost înștiințat că Ahitofel se află printre trădători, de partea lui Absalom. Atunci David a zis: „Te rog, Doamne, fă ca Ahitofel să-i dea sfaturi proaste lui Absalom!“

32 Când a ajuns în vârf, în locul unde oamenii obișnuiesc să I se închine lui Dumnezeu, arhitectul Hușai îl aștepta acolo cu tunica sfâșiată și cu pământ pe cap.

33 David i-a zis: „Dacă vii cu mine, vei fi doar o povară pentru mine.

34 Dacă însă te vei întoarce în cetate și-i vei spune lui Absalom: «Slujitorul tău voi fi, o, rege. Până acum am fost slujitorul tatălui tău, însă acum doresc să fiu slujitorul tău!», atunci vei putea zădărnici pentru mine sfaturile lui Ahitofel.

35 Vor fi cu tine, acolo, preoții Țadok și Abiatar. Orice vei auzi vorbindu-se în palatul regelui să le spui lor.

36 Se mai află cu ei, acolo, și fiii lor: Ahimaț, fiul lui Țadok, și Ionatan, fiul lui Abiatar. Să-mi trimiteți prin ei orice știre pe care o veți afla.“

37 Hușai, prietenul lui David, a intrat în Ierusalim chiar atunci când Absalom intra și el în cetate.

16 *David și Țiba*

1 Îndată ce a trecut de vârful muntelui, pe David l-a întâmpinat Țiba, slujitorul lui Mefiboșet. Acesta avea cu el o pereche de măgari încărcăți cu două

sute de pâini, o sută de turte de stafide, o sută de turte de smochine și un burduf de vin.

2 Regele l-a întrebat: – Ce vrei să faci cu aceste lucruri? – Măgarii, a răspuns Țiba, sunt pentru familia regelui, ca să-i călărească; pâinile și turtele sunt pentru hrana tinerilor, iar vinul este pentru potolirea setei celor ce vor fi istoviți în pustie.

3 – Nepotul stăpânului tău unde este? I-a mai întrebat regele. – A rămas în Ierusalim, i-a răspuns Țiba, pentru că a zis: „Astăzi, casa lui Israel îmi va da înapoi regatul bunicului meu.“

4 Atunci regele i-a zis: – Tot ce aparținuse lui Mefiboșet este acum al tău. – Mă închin înaintea ta, i-a zis Țiba. Fie să găsec bunăvoință la stăpânul meu, regele.

Șimei îl blestemă pe David

5 În timp ce regele David se apropia de Bahurim, din cetate a ieșit un bărbat care a început să blesteme. Numele lui era Șimei, fiul lui Ghera, din clanul lui Saul.

6 Acesta a început să arunce cu pietre în David și în toți slujitorii regelui David, în timp ce întreaga oștire și toți vitejii se aflau la dreapta și la stânga regelui.

7 Blestemându-l pe David, Șimei striga: – Pleacă! Pleacă, om al sângelui și nelegiuit ce ești!

8 Domnul a întors asupra ta tot sângele pe care l-ai vărsat în familia lui Saul, căruia i-ai luat domnia. Astfel că Domnul i-a dat domnia fiului tău Absalom, iar tu ești nenorocit, căci ești un om al sângelui.

9 Abișai, fiul Țeruiei, i-a zis regelui: – Cum îndrăznește acest câine mort să-l blesteme pe stăpânul meu, regele? Dă-mi voie să mă duc și să-i retez capul!

10 – Ce am eu de-a face cu voi, fii ai Țeruiei? a zis regele. El blestemă astfel pentru că Domnul i-a zis: „Blestemă-l pe David!“ Cine-i va zice deci: „De ce faci lucrul acesta?“

11 Apoi David le-a zis lui Abișai și tuturor slujitorilor săi: – Propriul meu fiu caută să-mi ia viața. Cu atât mai mult, acum, acest beniamit! Lăsați-l să blesteme pentru că Domnul i-a spus s-o facă!

12 Poate că Domnul va privi spre necazul meu și îmi va face bine în schimbul blestemului său de astăzi.

13 David și oamenii săi și-au continuat drumul, în timp ce Șimei mergea pe coasta muntelui, în dreptul

lui David, blestemând și aruncând pietre și praf după acesta.

14 În cele din urmă, David și toți cei care-l însoțeau au ajuns istoviți la un loc anume și s-au odihnit acolo.

Sfaturile lui Ahitofel și Hușai

15 Între timp, Absalom și toți israeliții care-l însoțeau, au ajuns la Ierusalim; împreună cu el era și Ahitofel.

16 Ajungând la Ierusalim, arhitul Hușai, prietenul lui David, s-a înfățișat înaintea lui Absalom, zicându-i: – Trăiască regele! Trăiască regele!

17 – Aceasta este loialitatea pe care o ai față de prietenul tău? l-a întrebat Absalom. De ce nu te-ai dus împreună cu prietenul tău?

18 – Pentru că, i-a răspuns Hușai, voi fi de partea celui pe care l-a ales Domnul, acest popor și toți israeliții. Cu acela voi rămâne.

19 De altfel, cui ar trebui să-i slujesc? Oare nu fiului său? Cum l-am slujit pe tatăl tău, așa îți voi sluji și ție.

20 Atunci Absalom i-a poruncit lui Ahitofel: – Sfătuiți-vă împreună! Ce avem de făcut?

21 – Intră la țiiitoarele regelui care au fost lăsate să îngrijească palatul! l-a sfătuit Ahitofel. În felul acesta tot Israelul va afla că te-ai făcut urât regelui și astfel toți cei ce sunt de partea ta se vor întări.

22 Au întins, așadar, un cort pentru Absalom pe acoperiș, iar acesta a intrat la țiiitoarele tatălui său sub privirea întregului Israel.

23 În acea vreme, sfatul pe care îl dădea Ahitofel avea aceeași autoritate ca și când cineva L-ar fi întrebat pe Dumnezeu. Așa erau toate sfaturile pe care le dădea Ahitofel atât lui David, cât și lui Absalom.

17 **1** Ahitofel l-a rugat pe Absalom: – Lasă-mă să aleg douăsprezece mii de oameni și să pornesc degrabă, la noapte, în urmărirea lui David.

2 Îl voi ataca pe neașteptate, când încă va fi obosit și slăbit. Voi aduce groaza peste el și toți cei ce sunt cu el vor fugi. Atunci îl voi ucide numai pe rege.

3 Astfel voi întoarce tot poporul la tine și moartea omului pe care-l cauți va însemna întoarcerea celorlalți; toți ceilalți se vor întoarce în pace.

4 Acest sfat a părut bun atât lui Absalom, cât și tuturor celor din sfatul bătrânilor lui Israel.

5 Absalom însă a zis: – Chemați-l și pe arhitul Hușai, să auzim și ce va zice el.

6 Când a sosit Hușai, Absalom i-a zis: – Acesta este sfatul lui Ahitofel. Să facem cum a zis el? Dacă nu, sfătuieste-ne tu.

7 – De data aceasta, a răspuns Hușai, sfatul dat de Ahitofel nu este bun.

8 Tu știi că tatăl tău și oamenii lui sunt războinici viteji, iar acum sunt înfuriați ca o ursoaică în câmp, căreia i-au fost răpiți puii. Pe lângă aceasta, tatăl tău, fiind un războinic, nu va petrece noaptea cu poporul.

9 Chiar acum este ascuns în vreo peșteră sau în vreun alt loc. Dacă una din trupele tale va fi învinsă de la început, atunci oricine va auzi va spune: „Oștirea care este de partea lui Absalom a suferit o înfrângere.”

10 Astfel, chiar și celor mai viteji războinici, care au o inimă de leu, li se va topi inima de frică, căci tot Israelul știe că tatăl tău este un viteaz și că are niște războinici cu el.

11 Prin urmare, iată sfatul meu: adună tot Israelul la tine, de la Dan și până la Beer-Șeba – o mulțime cât nisipul de pe malul mării – și condu-i tu însuși în luptă.

12 Apoi îl vom ataca acolo unde îl vom găsi, ne vom năpusti asupra lui așa cum cade roua pe pământ și nu va fi lăsat în viață nici el, nici vreunul dintre oamenii lui.

13 Dacă se va retrage în vreo cetate, atunci toți israeliții vor aduce funii și vom trage acea cetate spre vale până nu va mai rămâne din ea nici măcar o pietricică.

14 Absalom și toți cei din sfatul bătrânilor lui Israel au zis: „Sfatul arhitudului Hușai este mai bun decât cel al lui Ahitofel.” Aceasta pentru că Domnul a hotărât să zădărnicească sfatul cel bun al lui Ahitofel ca să aducă nenorocirea asupra lui Absalom.

15 Hușai le-a zis preoților Ţadok și Abiatar care a fost sfatul dat de Ahitofel lui Absalom și celor din sfatul bătrânilor lui Israel și care a fost sfatul pe care l-a dat el însuși.

16 Le-a mai zis: „Trimiteti-i imediat un mesaj lui David și spuneți-i: «Să nu-ți petreci noaptea lângă vadurile pustiei, ci să traversezi repede, ca nu cumva regele și toți oamenii care sunt cu el să fie uciși.»”

17 Ionatan și Ahimaaț așteptau veștile la En-Roghel, deoarece nu îndrăzneau să intre în cetate. O

slujnică venea și le aducea veștile, iar ei se duceau și îl înștiințau pe regele David.

18 Totuși, un tânăr i-a văzut și i-a spus lui Absalom. Aflând aceasta, cei doi au plecat repede și au ajuns la casa unui anume om din Bahurim. Acesta avea în curte o fântână și cei doi au coborât în ea.

19 Soția omului a luat o învelitoare pe care a întins-o peste gura fântânii și a împrăștiat grâu pe ea, pentru ca nimeni să nu poată bănuși ceva.

20 Slujitorii lui Absalom au ajuns la casa femeii și au întrebat-o: – Unde sunt Ahimaș și Ionatan? – Au trecut pârâul! le-a răspuns femeia. Ei au căutat după cei doi, dar, negăsindu-i, s-au întors la Ierusalim.

21 După ce s-au îndepărtat oamenii lui Absalom, cei doi au ieșit din fântână și s-au dus să-l înștiințeze pe regele David. Ei i-au zis lui David: „Sculăți-vă și traversați repede râul, căci iată sfatul pe care l-a dat Ahitofel împotriva voastră.“

22 David împreună cu cei ce erau cu el au trecut în grabă Iordanul și, până în zorii zilei, nu a mai rămas nici unul care să nu fi trecut râul.

23 Ahitofel, văzând că nu i-a fost urmat sfatul, și-a înșeuat măgarul și a plecat în grabă acasă, în cetatea sa. Și-a pus casa în rânduială și apoi s-a spânzurat. Astfel el a murit și a fost înmormântat în mormântul tatălui său.

David la Mahanayim

24 David a ajuns la Mahanayim, în timp ce Absalom trecea Iordanul împreună cu toți israeliții.

25 Absalom l-a numit pe Amasa drept conducător al oștirii, în locul lui Ioab. Amasa era fiul unui israelit pe nume Ieter, care fusese căsătorit cu Abigail, fiica lui Nahaș și sora Țeruei, mama lui Ioab.

26 Israeliții împreună cu Absalom și-au așezat tabăra pe teritoriul Ghiladului.

27 Când David a ajuns la Mahanayim, Șobi, fiul lui Nahaș, din Raba amoniților, Machir, fiul lui Amiel, din Lo-Debar și ghiladitul Barzilai, din Roghelim,

28 au adus paturi, lighene, vase din lut, grâu, orz, făină, grâu prăjit, fasole și linte,

29 miere, lapte bătut, oi și brânză de vaci pentru ca David și cei ce erau cu el să mănânce. Ei își ziceau: „Poporul este flămând, ostenit și însetat în urma călătoriei prin pustie.“

18 Absalom este ucis

1 David a numărat oștirea care se afla cu el și a numit căpetenii peste mii și căpetenii peste sute.

2 A pus o treime din oștire sub comanda lui Ioab, o altă treime sub comanda lui Abișai, fiul Țeruei și fratele lui Ioab, iar cealaltă treime a pus-o sub comanda ghilitului Itai. Apoi le-a zis oamenilor: – Bineînțeles că voi veni și eu cu voi.

3 – Nu este bine să vii cu noi, i-au răspuns cei din oștire. Dacă noi vom fugi, dușmanilor nu le va păsa atât de mult de noi și chiar dacă jumătate dintre noi ar muri, nici chiar atunci nu le va păsa de noi. Tu însă faci cât zece mii dintre noi. Credem, așadar, că ar fi mai bine să ne sprijini din cetate.

4 – Voi face cum credeți voi că este mai bine, le-a răspuns regele. Apoi regele a stat lângă poartă, în timp ce toată oștirea ieșea cu sutele și miile.

5 Regele le-a poruncit lui Ioab, lui Abișai și lui Itai să se poarte blând cu tânărul Absalom și întreaga oștire a auzit această poruncă, pe care regele a dat-o fiecărui conducător cu privire la Absalom.

6 Oștirea a ieșit în câmp ca să lupte împotriva lui Israel, iar lupta s-a dat în pădurea lui Efraim.

7 Oștirea lui Israel a fost învinsă acolo de slujitorii lui David. A avut loc acolo un mare măcel în acea zi – douăzeci de mii de oameni au fost uciși.

8 Lupta s-a întins pe întreg teritoriul și în ziua aceea, pădurea a mistuit mai mulți oameni decât a mistuit sabia.

9 Absalom, călare pe un catâr, s-a pomenit deodată în fața slujitorilor lui David. Încercând să scape, a intrat cu catârul pe sub ramurile încâlcite ale unui stejar mare. Capul lui Absalom s-a prins însă între ramurile stejarului și el a rămas astfel atârnat între cer și pământ, în timp ce catârul său a plecat mai departe.

10 Unul dintre luptători a văzut acest lucru și i-a spus lui Ioab: – L-am văzut pe Absalom, atârând de un stejar.

11 – Cum? L-ai văzut? Atunci de ce nu l-ai ucis acolo, pe loc? l-a întrebat Ioab. Ți-aș fi dat zece șecheli de argint și o cingătoare.

12 – Chiar dacă aș cântări în mâna mea o mie de șecheli de argint, n-aș ridica mâna împotriva fiului regelui, i-a răspuns omul acela lui Ioab. Căci în auzul nostru v-a poruncit regele atât ție, cât și lui Abișai și lui Itai, să aveți grijă să nu i se întâmple vreun rău tânărului Absalom.

13 Dacă l-aș fi ucis mișelește, acest lucru n-ar fi rămas necunoscut de către rege iar tu nu mi-ai fi luat apărarea.

14 – Nu am timp de pierdut cu tine, i-a răspuns Ioab. A luat trei sulite și le-a înfipt în pieptul lui Absalom, în timp ce acesta era încă viu, prins între ramurile stejarului.

15 Zece tineri, care duceau armele lui Ioab, l-au înconjurat după aceea pe Absalom și l-au lovit până când acesta a murit.

16 Ioab a suflat apoi din corn și oștirea s-a întors de la urmărirea israeliților, chemată fiind de Ioab.

17 L-au luat pe Absalom, l-au aruncat în pădure, într-o groapă mare, și au aruncat peste el un morman foarte mare de pietre. Israeliiții au fugit fiecare acasă.

18 Pe când trăia, Absalom își ridicase un monument în Valea Regelui, pentru că nu avea nici un fiu care să-i poarte mai departe amintirea numelui. A dat monumentului propriul său nume și, chiar până în ziua de astăzi, acesta se numește „Monumentul lui Absalom“.

Vestea morții lui Absalom

19 Ahimaat, fiul lui Țadok, i-a zis lui Ioab: – Lasă-mă să alerg și să-i duc regelui vestea cea bună că Domnul l-a izbăvit din mâna dușmanilor săi.

20 – Nu tu vei duce veștile astăzi! Tu vei duce altă dată veștile; astăzi însă nu vei duce tu veștile, pentru că a murit fiul regelui, i-a răspuns Ioab.

21 Apoi i-a poruncit unui cușit: – Du-te și vestește-i regelui ce ai văzut. Cușitul s-a închinat înaintea lui Ioab și a luat-o la fugă.

22 Ahimaat, fiul lui Țadok, i-a zis din nou lui Ioab: – Orice s-ar întâmpla, lasă-mă și pe mine să alerg după cușit. – Fiule, de ce vrei să alergi? l-a întrebat Ioab. Nu sunt niște vești pentru care să fii răsplătit.

23 – Orice s-ar întâmpla, vreau să alerg, i-a zis Ahimaat. – Bine, i-a spus Ioab, aleargă. Ahimaat a alergat pe drumul care traversează Araba și l-a întrecut pe cușit.

24 În timp ce David se afla undeva între cele două porți, străjerul s-a urcat pe acoperișul porții, înspre zid și, uitându-se, a zărit un om singur care alerga.

25 L-a strigat pe rege și i-a spus acest lucru. Regele a zis: – Dacă este singur înseamnă că aduce vești. Omul se apropia din ce în ce mai mult.

26 La un moment dat, străjerul a zărit un alt om care alerga și a strigat către portar: – Văd un alt om singur care aleargă. – Și el aduce vești, a zis regele.

27 – Felul de alergare al celui dintâi pare a fi cel al lui Ahimaat, fiul lui Țadok, a spus străjerul. –

Înseamnă că aduce vești bune, a zis regele, deoarece acesta este un om bun.

28 Ahimaat i-a strigat regelui: – Totul este bine! Apoi s-a închinat cu fața la pământ înaintea lui și i-a zis: – Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeuul tău, Care i-a dat în mâinile noastre pe cei ce se răzvrătiseră împotriva stăpânului meu, regele.

29 – Tânărul Absalom este bine? a întrebat regele. – Slujitorul tău a văzut o mare învâlmășeală, atunci când a fost trimis de Ioab, dar nu știe despre ce era vorba, a răspuns Ahimaat.

30 – Așteaptă puțin deoparte, i-a zis regele. Ahimaat a stat deoparte.

31 Îndată a sosit și cușitul, care a zis: – Am vești bune pentru stăpânul meu, regele. Domnul te-a izbăvit astăzi din mâna tuturor celor ce se ridicaseră împotriva ta.

32 – Tânărul Absalom este bine? l-a întrebat regele. – Ca acest tânăr să fie toți dușmanii stăpânului meu, regele, și toți cei ce se ridică împotriva ta ca să-ți facă vreun rău, i-a răspuns cușitul.

David îl plânge pe Absalom

33 Atunci regele, cutremurându-se, s-a dus în încăperea care se afla deasupra porții și a început să plângă. În timp ce mergea, el spunea: „O, fiul meu Absalom! O, fiul meu, fiul meu Absalom! De ce n-am murit eu în locul tău? O, Absalom, fiul meu, fiul meu!“

19 1 Ioab a fost înștiințat că David plânge și-l jelește pe Absalom.

2 Astfel, acea zi, care trebuia să fie o zi de biruință, s-a transformat într-o zi de jale pentru întreg poporul, căci poporul a aflat în acea zi că regele își jelește fiul.

3 În aceeași zi, oștirea a intrat pe furiș în cetate, ca niște oameni rușinați că au fugit din luptă.

4 Regele își acoperise fața și striga în gura mare: „Fiul meu Absalom! Absalom, fiul meu, fiul meu!“

5 Ioab a intrat în palat la rege și i-a zis: „Tu astăzi acoperi de rușine fețele tuturor slujitorilor tăi, cei care ți-au salvat viața ție, fiilor, fiicelor, soțiilor și țiitoarelor tale.“

6 Tu îi iubești pe cei ce te urăsc și îi urăști pe cei ce te iubesc, căci astăzi ne-ai arătat că, pentru tine, conducătorii și războinicii nu înseamnă nimic. Înțeleg că, dacă Absalom ar fi viu, iar noi toți am fi morți, tu ai fi mai mulțumit.

7 Așadar, ridică-te, ieși afară și vorbește pe placul slujitorilor tăi, pentru că, dacă nu vei face acest lucru, îți jur pe Domnul că toți te vor părăsi în noaptea aceasta. Această nenorocire ar fi astfel mai mare decât toate nenorocirile care ți s-au întâmplat din tinerețe și până astăzi.

8 Regele s-a dus la poartă și a stat acolo. S-a dat de veste poporului: „Iată că regele stă la poartă!“ Și tot poporul a venit înaintea regelui. Între timp, israeliții fugiseră cu toții la corturile lor.

David se întoarce la Ierusalim

9 În toate semințiile lui Israel, toți oamenii vorbeau între ei și ziceau: „Regele ne-a eliberat de sub puterea dușmanilor noștri. El a fost cel care ne-a izbăvit de sub puterea filistenilor, iar acum a trebuit să fugă din țară, izgonit de Absalom.

10 Acum însă Absalom, pe care l-am uns să domnească peste noi, a murit în luptă. Prin urmare, de ce nu spuneți nimic ca să-l aduceți pe rege înapoi?“

11 Când regele David a aflat ce vorbesc între ei toți israeliții, a trimis acest mesaj preoților Țadok și Abiatar: „Întrebați-i pe cei din sfatul bătrânilor lui Iuda: «De ce trebuie să fiți voi cei de pe urmă care să-l aduceți pe rege înapoi acasă?»

12 Voi sunteți din aceeași seminție cu mine; prin urmare, de ce trebuie să fiți ultimii care să-l aduceți acasă pe rege?»“

13 Iar lui Amasa să-i spuneti: „Nu ești tu os din oasele mele și carne din carnea mea? Dumnezeu să se poarte cu mine cu toată asprimea dacă, de azi înainte, nu vei fi tu conducătorul oștirii, în locul lui Ioab.“

14 Regele a câștigat inima tuturor bărbaților din Iuda, ca și cum aceștia ar fi fost un singur om. Ei au trimis vorbă regelui, spunându-i: „Întoarce-te împreună cu slujitorii tăi.“

15 Regele s-a întors. El a ajuns la un moment dat la Iordan. Între timp, cei din Iuda veniseră la Ghilgal pentru a-l întâmpina pe rege și a-l trece Iordanul.

16 Beniamitul Șimei, fiul lui Ghera, din Bahurim, s-a grăbit să vină împreună cu cei din Iuda în întâmpinarea regelui David.

17 O mie de bărbați din Benjamin îl însoțeau. Alături de ei se afla și Țiba, slujitorul familiei lui Saul, împreună cu cei cincizeci de fii ai lui și douăzeci de slujitori. Au venit în grabă la Iordan, unde era și regele.

18 El a trecut vadul ca să ajute familia regelui să traverseze și ca să facă orice altceva ar mai fi dorit regele. După ce a trecut Iordanul, Șimei, fiul lui Ghera, s-a plecat înaintea regelui și

19 i-a zis: – Fie ca stăpânul meu să nu ia în seamă nelegiuirea mea și să nu-și aducă aminte de răul pe care slujitorul său i l-a făcut în ziua în care stăpânul meu, regele, părăsea Ierusalimul. Să nu pună regele la inimă lucrul acesta.

20 Slujitorul tău recunoaște că a păcătuit, dar iată că astăzi vin primul din întreaga casă a lui Iosif ca să-l întâmpin pe stăpânul meu, regele.

21 Abișai, fiul Țeruei, a zis: – Nu trebuie oare ca Șimei să moară pentru că l-a blestemat pe unsul Domnului?

22 – Ce am eu de-a face cu voi, fii ai Țeruei? i-a răspuns regele. De ce îmi sunteți astăzi împotrivă? Astăzi să fie oare pedepsit cu moartea vreun om în Israel? Nu știu eu că astăzi sunt rege peste Israel?

23 Apoi regele i-a zis lui Șimei: – Nu vei muri! Și regele i-a promis printr-un jurământ.

24 În întâmpinarea regelui a venit, de asemenea, și Mefiboșet, nepotul lui Saul. Acesta nu-și îngrijise picioarele, nu-și aranjase barba și nu-și spălase hainele din ziua în care regele plecase și până când acesta sosise în pace.

25 Când a sosit de la Ierusalim în întâmpinarea regelui, acesta l-a întrebat: – Mefiboșet, de ce nu ai venit cu mine?

26 – O, rege, stăpânul meu! i-a răspuns Mefiboșet. Slujitorul tău, fiind olog, s-a gândit: „Voi înșeuca un măgar și, călare pe el, voi putea merge cu regele.“ Slujitorul meu însă m-a trădat.

27 L-a defăimat pe slujitorul tău înaintea stăpânului meu, regele. Însă stăpânul meu, regele, este ca un înger al lui Dumnezeu: fă ce vei crede de cuviință.

28 Întregul neam al bunicului meu nu merită nimic decât moartea din partea stăpânului meu, regele. Cu toate acestea, tu i-ai dat voie slujitorului tău să mănânce la masa ta. Ce alt drept aș mai putea cere de la rege?

29 – Ce mai vorbești atâta? i-a zis regele. Am hotărât: tu și Țiba veți împărți pământul.

30 – Poate să ia el chiar tot acum, de vreme ce stăpânul meu, regele, s-a întors teafăr acasă, i-a răspuns Mefiboșet.

31 Ghiladitul Barzilai a venit și el din Roghelim și l-a însoțit pe rege până dincolo de Iordan, lăsându-l apoi să-și vadă de drum.

32 Barzilai era foarte bătrân – avea optzeci de ani – și, deoarece era un om foarte bogat, îngrijise de rege cât timp acesta a locuit la Mahanayim.

33 Regele i-a zis lui Barzilai: – Vino cu mine la Ierusalim și eu voi îngriji de tine.

34 – Oare câți ani voi mai trăi, ca să mă sui la Ierusalim cu regele? I-a întrebat Barzilai.

35 Am ajuns la optzeci de ani. Pot eu să mai fac deosebirea între ceea ce este bun și ceea ce este rău? Poate slujitorul tău să mai simtă gustul mâncării și al băuturii? Pot eu să mai ascult cântecele cântăreților și ale cântărețelor? Și de ce să fie slujitorul tău o povară în plus pentru stăpânul meu, regele?

36 Slujitorul tău îl va însoți pe rege dincolo de Iordan doar o mică distanță. Oricum, de ce mi-ar oferi regele o asemenea răsplată?

37 Dă-i voie, te rog, slujitorului tău să se întoarcă și să moară în cetatea sa, unde sunt înmormântați tatăl său și mama sa. Iată însă că aici este slujitorul tău, Chimham. Să-l ia stăpânul meu, regele, cu el și să se poarte față de el cum va crede de cuviință.

38 – Bine, i-a zis regele. Chimham va veni cu mine și mă voi purta cu el așa cum vei dori tu, iar tu, orice vei cere de la mine îți voi dăru.

39 Întreg poporul a trecut Iordanul. În cele din urmă l-a trecut și regele. Acesta l-a sărutat și l-a binecuvântat pe Barzilai, care s-a întors acasă.

40 Regele s-a îndreptat spre Ghilgal împreună cu Chimham. Întreaga oștire a lui Iuda și jumătate din oștirea lui Israel îl însoțeau.

41 Toți bărbații lui Israel au venit însă la rege și i-au zis: – De ce bărbații lui Iuda, frații noștri, te-au furat și l-au trecut pe rege Iordanul împreună cu familia lui și cu toți oamenii lui David?

42 Bărbații lui Iuda le-au dat bărbaților lui Israel următorul răspuns: – Pentru că regele este rudă cu noi. Deci de ce vă mâniați pentru acest lucru? Am mâncat noi pe cheltuiala regelui? Am primit noi vreun dar din partea lui?

43 Bărbații lui Israel le-au zis bărbaților lui Iuda: – Noi avem, de zece ori mai mult decât voi, dreptul la rege! Chiar la David avem mai mult drept decât voi! Așadar, de ce ne disprețuiți? Noi am fost cei dintâi care l-am chemat pe regele nostru înapoi. Cuvintele bărbaților lui Iuda au avut însă mai mare greutate decât cuvintele bărbaților lui Israel.

20 *Rebeliunea lui Șeba*

1 S-a întâmplat că se afla acolo un om nelegiuit pe nume Șeba, fiul lui Bicri, din seminția lui Benjamin. Acesta a sunat din corn și a zis: „Noi n-avem nici o parte în David și nici o moștenire în fiul lui Ișai. La corturile tale, Israel!”

2 Toți bărbații lui Israel l-au părăsit astfel pe David și l-au urmat pe Șeba, fiul lui Bicri. Bărbații lui Iuda însă au rămas alipiți de regele lor, în tot drumul său, de la Iordan până la Ierusalim.

3 După ce a sosit acasă, la Ierusalim, David le-a luat pe cele zece țiitoare pe care le lăsase să îngrijească de palat și le-a așezat într-o casă, sub supraveghere. Le-a purtat de grijă, dar nu a mai intrat la ele. Acestea au rămas închise până în ziua morții lor, trăind asemenea unor văduve.

4 Regele i-a zis lui Amasa: „Cheamă-i la mine pe bărbații lui Iuda în trei zile și adu-i înaintea mea! Să fii și tu prezent aici!”

5 Amasa a plecat să îndeplinească porunca regelui, însă el a întârziat, stând peste timpul hotărât de acesta.

6 Atunci David i-a zis lui Abișai: „Să știi că Șeba, fiul lui Bicri, ne va face mai mult rău decât ne-a făcut Absalom. Ia cu tine pe slujitorii stăpânului tău și urmărește-l ca nu cumva să găsească cetăți fortificate și să scape de noi.”

7 Astfel oamenii lui Ioab, cheretiții, peletiții și toți războinicii viteji au ieșit din Ierusalim, sub comanda lui Abișai, pentru a-l urmări pe Șeba, fiul lui Bicri.

8 În timp ce se aflau ei la stânca aceea mare din Ghivon, a venit și Amasa să-i întâlnească. Ioab era îmbrăcat într-o tunică de război și peste aceasta, la șold, purta o cingătoare cu o sabie în teacă. În timp ce se îndrepta înspre Amasa sabia i-a ieșit din teacă.

9 Ioab l-a salutat pe Amasa, spunându-i: „Ce mai faci, frate?” Apoi l-a apucat cu mâna dreaptă de barbă ca să-l sărute.

10 Amasa n-a dat atenție sabiei pe care Ioab o avea în mână, iar acesta l-a lovit cu ea în stomac, vărsându-i măruntaiele pe pământ. Fără a mai fi nevoie de încă o lovitură, Amasa a murit. Apoi Ioab, împreună cu fratele său Abișai, a continuat să-l urmărească pe Șeba, fiul lui Bicri.

11 Unul dintre slujitorii lui Ioab a rămas lângă trupul lui Amasa și striga: „Cine este de partea lui Ioab și cine este de partea lui David să-l urmeze pe Ioab!”

12 Trupul lui Amasa zăcea în sânge, în mijlocul drumului. Slujitorul lui Ioab a văzut că toți luptătorii se opreau. Când a văzut el că fiecare om se oprea în dreptul lui Amasa, a tras trupul de pe drum pe câmp și a aruncat o haină peste el.

13 După ce a fost luat din drum, toți oamenii l-au urmat pe Ioab în urmărirea lui Șeba, fiul lui Bicri.

14 El a străbătut toate semințiile lui Israel, îndreptându-se înspre Abel-Bet-Maaca. Toți beriiți s-au adunat și l-au urmat.

15 Ioab cu oamenii săi au venit și l-au asediat pe Șeba în Abel-Bet-Maaca. Au ridicat o rampă de asalt împotriva cetății până la înălțimea meterezei și au început să dărâme zidul.

16 Atunci o femeie înțeleaptă din cetate a strigat: – Ascultați! Ascultați! Spuneți-i lui Ioab să se apropie ca să-i vorbesc.

17 Ioab s-a apropiat, iar femeia l-a întrebat: – Tu ești Ioab? – Da, eu sunt! i-a răspuns acesta. – Ascultă ce are de spus slujitoarea ta! i-a zis femeia. – Ascult, i-a zis Ioab.

18 – Odinioară, a continuat femeia, se obișnuia să se spună: „Să întrebăm la Abel!“ Și totul se termina aici.

19 Noi suntem una din cetățile pașnice și credincioase ale lui Israel, iar tu cauți să distrugi o cetate care este o mamă în Israel. De ce vrei să devorezi moștenirea Domnului?

20 Ioab i-a răspuns femeii: – Cu nici un chip nu doresc să devorez și să distrug.

21 Nu asta vreau! Dar un om din regiunea muntoasă a lui Efraim, pe nume Șeba, fiul lui Bicri, s-a răzvrătit împotriva regelui, împotriva lui David. Dați-mi-l doar pe el și mă voi îndepărta de cetate. – Bine, i-a zis femeia lui Ioab, capul lui îți va fi aruncat de pe zid.

22 Femeia i-a înduplecat pe toți cei din cetate cu sfatul ei înțelept. Aceștia i-au tăiat capul lui Șeba, fiul lui Bicri, și i l-au aruncat lui Ioab. Atunci el a sunat din corn și oamenii săi s-au retras de lângă cetate, plecând fiecare la cortul lui. Ioab s-a întors la rege, în Ierusalim.

23 Ioab era conducătorul întregii oștiri a lui Israel; Benaia, fiul lui Iehoiada, era conducătorul cheretiților și al peletiiților;

24 Adoniram era căpetenie peste oamenii de corvoadă; Iehoșafat, fiul lui Ahilud, era cronicar;

25 Șeva era scrib, iar Țadok și Abiatar erau preoți.

26 De asemenea, și iairitul Ira era preotul lui David.

21 Răzbunarea ghivoniților

1 Pe vremea lui David a fost o foamete timp de trei ani la rând. David l-a întrebat pe Domnul și Domnul i-a zis: „Din cauza lui Saul și a casei lui sângeroase a venit această foamete, deoarece i-a ucis pe ghivoniți.“

2 Regele i-a chemat pe ghivoniți ca să le vorbească. (Ghivoniții nu erau israeliți; ei erau o rămășiță a amoriților. Israelii le-au jurat că-i vor cruța, însă Saul, în râvna lui pentru Israel și Iuda, a vrut să-i nimicească).

3 David i-a întrebat pe ghivoniți: – Ce ar trebui să fac pentru voi? Cum aș putea să fac ispășire ca să binecuvântați moștenirea Domnului?

4 – Nu vrem nici argint, nici aur de la Saul și de la familia sa, i-au răspuns ghivoniții. De asemenea, nu este treaba noastră să omorâm pe cineva din Israel. – Voi face ceea ce-mi cereți, le-a zis regele.

5 Atunci ei i-au zis regelui: – Fiindcă omul acesta ne-a distrus și-și pusese în gând să ne nimicească ca să dispărem de pe întreg teritoriul lui Israel,

6 să ni se dea șapte bărbați dintre fiii lui ca să-i spânzurăm înaintea Domnului, în Ghiva lui Saul, alesul Domnului. – Bine, le-a răspuns regele, vi-i voi da.

7 Regele, din pricina jurământului făcut înaintea Domnului între el și Ionatan, fiul lui Saul, l-a cruțat însă pe Mefiboșet, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul.

8 I-a luat pe Armoni și pe Mefiboșet, cei doi fii pe care i-i născuse lui Saul Rițpa, fiica lui Aia, împreună cu cei cinci fii pe care i-i născuse Merab, fiica lui Saul, meholatitului Adriel, fiul lui Barzilai,

9 și i-a dat în mâinile ghivoniților. Aceștia i-au spânzurat înaintea Domnului, pe un deal. Toți cei șapte au murit împreună, fiind uciși în primele zile ale seceratului, la începutul seceratului orzului.

10 Rițpa, fiica lui Aia, a luat un sac și l-a întins sub ea pe o stâncă. De la începutul seceratului și până când a început să cadă ploaia peste trupuri, ea le-a păzit în timpul zilei de păsările văzduhului și în timpul nopții de animalele sălbatice.

11 Spunându-i-se lui David ce făcea Rițpa, fiica lui Aia, țitoarea lui Saul,

12 acesta s-a dus și a adus osemintele lui Saul și ale fiului său Ionatan de la locuitorii Iabeș-Ghiladului (aceștia le furaseră din piața din Bet-Șan, unde le pusese filistenii în ziua când l-au ucis pe Saul la Ghilboa).

13 A adus de acolo osemintele lui Saul și ale fiului său Ionatan și au fost adunate, de asemenea, și rămășițele celor care tocmai fuseseră spânzurați.

14 Au înmormântat osemintele lui Saul și ale fiului său Ionatan în teritoriul lui Benjamin, la Țela, în mormântul tatălui său, Chiș. Și au făcut tot ce poruncise regele. În urma acestor fapte, Dumnezeu a răspuns rugăciunilor făcute pentru țară.

Bătălii împotriva filistenilor

15 Între filistenii și Israel a avut loc o nouă bătălie, iar David a pornit la luptă împotriva filistenilor, împreună cu oamenii săi. David însă a obosit.

16 Ișbi-Benob, unul dintre urmașii lui Rafa, care avea o sulită cu un vârf de bronz în greutate de trei sute de șecheli și care era încins cu o sabie nouă, și-a pus în gând să-l omoare pe David.

17 În ajutorul lui David a venit însă Ahișai, fiul Țeruei, care l-a lovit pe filistean și l-a ucis. Atunci oamenii lui David i-au jurat spunându-i: „Nu vei mai merge împreună cu noi la război pentru ca să nu stingi lumina lui Israel.“

18 După aceea, o altă bătălie împotriva filistenilor a avut loc la Gob. Cu acest prilej, hușatitul Sibecai l-a ucis pe Saf, unul dintre urmașii lui Rafa.

19 În timpul unei alte lupte cu filistenii la Gob, Elhanan, fiul betleemitului Iaaire-Oreghim, l-a ucis pe Goliat din Gat, care avea o sulită al cărei mâner era ca sulul unui țesător.

20 S-a mai dat o luptă la Gat. Acolo era un bărbat uriaș, care avea câte șase degete la ambele mâini și la ambele picioare – douăzeci și patru în total. Și acesta se trăgea din Rafa.

21 El a batjocorit pe Israel, dar Ionatan, fiul lui Șimea, fratele lui David, l-a ucis.

22 Aceștia patru i s-au născut lui Rafa în Gat; ei au fost uciși de David și de slujitorii săi.

22 Cântecul de laudă al lui David

1 David l-a dedicat Domnului cuvintele acestui cântec în ziua în care Domnul l-a izbăvit din mâna tuturor dușmanilor lui și din mâna lui Saul.

2 El a zis: „Domnul este stânca mea, fortăreața mea și izbăvitorul meu!

3 Dumnezeu este stânca mea în Care mă adăpostesc, scutul meu, cornul mântuirii mele, întăritura mea, scăparea mea și mântuitorul meu! Tu mă scapi de asuprire!

4 Eu Îl chem în ajutor pe Domnul, Care este vrednic de laudă, și sunt izbăvit de dușmanii mei.

5 Mă înfășuraseră valurile morții, mă copleșiseră șuvoaiele nimicirii!

6 Legăturile Locuinței Morților mă împresuraseră, mă prinseseră lațurile morții.

7 Dar în necazul meu L-am chemat pe Domnul, L-am chemat pe Dumnezeul meu. El mi-a ascultat glasul din Templul Său și strigătul meu a ajuns până la urechile Sale.

8 Atunci s-a zguduit și s-a cutremurat pământul, temeliiile cerurilor s-au zgâlțâit, s-au clătinat, pentru că El se mâniase.

9 Fum se ridica din nările Lui și foc mistuitor din gura Lui, cărbuni aprinși ieșeau din ea.

10 A aplecat cerurile și a coborât; nori negri erau sub picioarele Lui.

11 Călărea pe un heruvim, zbură; plutea pe aripile vântului.

12 Întunericul Și-l așternuse drept acoperământ, iar împrejurul Lui erau grămezi de ape și nori deși.

13 Din strălucirea care se oglindea înaintea Sa ieșeau cărbuni aprinși.

14 Domnul a tunat din ceruri, Cel Preaînalt Și-a făcut auzit glasul.

15 A aruncat săgeți, risipindu-i pe dușmani, a trimis fulgerul și i-a pus pe fugă.

16 La mustrarea Domnului, la suflarea nărilor Lui, s-au văzut albiile apelor și s-au descoperit temeliiile lumii.

17 El S-a întins din înălțime și m-a apucat, m-a scos din apele cele mari,

18 m-a izbăvit de dușmanul meu cel puternic și de vrăjmașii mei, căci erau mai tari decât mine.

19 Ei m-au înfruntat în ziua necazului meu, dar Domnul mi-a fost sprijin.

20 El m-a scos la loc larg, m-a izbăvit pentru că El își găsește plăcerea în mine.

21 Domnul mi-a răsplătit după dreptatea mea, mi-a făcut după curăția mâinilor mele,

22 căci am păzit căile Domnului și nu m-am făcut vinovat față de Dumnezeul meu;

23 toate judecățile Lui sunt înaintea mea și nu m-am depărtat de hotărârile Lui;

24 am fost fără pată înaintea Lui și m-am păzit de neleguire.

25 Domnul mi-a răsplătit după dreptatea mea, după curăția mea înaintea ochilor Săi.

26 Cu cel credincios, Tu Te arăți credincios, cu cel drept, Tu Te arăți drept;

27 cu cel curat, Tu Te arăți curat, dar cu cel înșelător, Tu Te arăți împotrivor.
28 Tu mântuiești poporul smerit, dar cu privirea Ta îl smerești pe cel trufaș.
29 Tu ești candela mea, Doamne! Domnul îmi luminează întunericul.
30 Cu Tine mă năpustesc asupra năvălitorilor, cu Dumnezeul meu sar peste zidul întărit.
31 Cât despre Dumnezeu, Calea Lui este desăvârșită, Cuvântul Domnului este încercat; El este un scut pentru toți cei ce se încred în El.
32 Cine este Dumnezeu în afară de Domnul? Cine este Stâncă în afară de Dumnezeul nostru?
33 Dumnezeu este cetățuia mea cea tare și El mi-a făcut desăvârșită calea.
34 El mi-a întărit picioarele ca ale ciutelor și m-a așezat pe înălțimi.
35 Îmi deprinde mâinile pentru luptă, astfel încât brațele mele întind arcul de aramă.
36 Tu îmi dai scutul mântuirii Tale și ajutorul Tău mă face mare.
37 Tu-mi lărgești calea sub pașii mei, ca să nu-mi alunece picioarele.
38 Îmi urmăresc dușmanii și-i nimicesc, nu mă întorc până nu-i prăpădesc.
39 Îi distrug și îi zdrobesc de nu se mai ridică; ei cad sub picioarele mele.
40 Tu mă încingi cu tărie pentru luptă și-i smerești pe vrăjmașii mei sub picioarele mele.
41 Tu faci ca dușmanii mei să fugă dinaintea mea și pe cei ce mă urăsc îi nimicesc.
42 Ei se uită în jur, dar nimeni nu-i izbăvește, strigă către Domnul, dar El nu le răspunde.
43 Îi pisez ca praful pământului, ca noroiul de pe ulițe îi zdrobesc, îi strivesc.
44 Tu mă scapi de învinuirile poporului meu, mă păstrezi drept căpetenie a neamurilor; un popor pe care nu-l cunosc îmi slujește.
45 Fiii străinului mă lingușesc; de îndată ce mă aud, mă ascultă.
46 Fiii străinului îngălbenesc și ies tremurând din fortărețele lor.
47 Domnul este viu! Binecuvântată să fie Stâncă mea! Mărit să fie Dumnezeu, Stâncă mântuirii mele!
48 Dumnezeu este Cel Ce mă răzbuună, Cel Care îmi supune popoare,

49 Cel Ce mă izbăvește de vrăjmașii mei. Tu mă ridici deasupra dușmanilor mei; Tu mă scapi de omul asupritor.

50 De aceea Te voi lauda printre neamuri, Doamne, și voi cânta laudă Numelui Tău!

51 El dă mari izbăviri regelui Său și dă îndurare unsului Său, lui David și seminței lui în veac.“

23 *Ultimele cuvinte ale lui David*

1 Acestea sunt cele din urmă cuvinte ale lui David: Rostirea lui David, fiul lui Ișai, rostirea omului înălțat de Dumnezeu, unsul Dumnezeului lui Iacov și cântărețul plăcut al lui Israel:

2 „Duhul Domnului vorbește prin mine și Cuvântul Lui este pe limba mea.

3 Dumnezeul lui Israel a vorbit, Stâncă lui Israel mi-a zis: «Cel care-i cârmuiește pe oameni cu dreptate, stăpânind cu frică de Dumnezeu,

4 este ca lumina dimineții, atunci când răsare soarele într-o dimineață senină; el seamănă cu razele soarelui după ploaie, care fac să crească iarba din pământ».

5 Nu este așa familia mea față de Dumnezeu? Căci El a încheiat cu mine un legământ veșnic, bine întocmit în toate privințele și bine păzit. Nu va face El să răsară din acesta tot ce este spre mântuirea și bucuria mea?

6 Nelegiuții însă sunt toți ca niște spini buni de aruncat, pe care nu poți să-i iei cu mâna.

7 Oricine îi atinge folosește o unealtă de fier sau mânerul unei sulițe și-i arde pe loc.

Vitejii lui David

8 Acestea sunt numele vitejilor lui David: Ioșeb-Bașebet, un tahchemonit, era căpetenia celor trei. El și-a ridicat sulița împotriva a opt sute de dușmani pe care i-a ucis într-o singură împrejurare.

9 Următorul era Elazar, fiul lui Dodo, urmașul lui Ahohi. Și el a fost unul dintre cei trei viteji care, împreună cu David, au ținut piept filistenilor adunați la Pas-Damim pentru război. Atunci israeliții băteau în retragere,

10 însă el a rămas pe loc și a ucis la filistenii până când i-a obosit mâna și i-a rămas înțepenită pe sabie. Domnul a dat o mare biruință în ziua aceea. Oștirea s-a întors la Elazar numai ca să ia prada.

11 Un alt viteaz a fost Șama, fiul hararitului Aghe. Odată, filistenii se strânseseră la Lehi, unde se afla un ogor plin cu linte. Oștirea fugise dinaintea filistenilor,

12 însă Şama a stat în mijlocul ogorului și l-a apărat ucigându-i pe filistenii. Domnul a dat o mare biruință.

13 Altădată, pe timpul secerișului, cei trei, dintre cele treizeci de căpetenii, au venit la David, la peștera Adulam, în timp ce o trupă de filistenii își așezase tabăra în valea Refaim.

14 David se afla atunci în fortăreață, iar garnizoana filistenilor se afla la Betleem.

15 Lui David i s-a făcut sete și a întrebat: „Cine îmi va aduce apă din fântâna de lângă poarta Betleemului?”

16 Cei trei viteji au răzbit prin tabăra filistenilor, au scos apă din fântâna de lângă poarta Betleemului și au adus-o cu bine la David. El însă nu a vrut s-o bea, ci a vărsat-o înaintea Domnului,

17 spunând: „Departă de mine, Doamne, să fac așa ceva! Să beau eu sângele bărbaților care și-au pus viața în primejdie?” Și n-a băut din acea apă. Astfel de isprăvi făceau cei trei viteji.

18 Abişai, fratele lui Ioab, fiul Ţeruiei, era căpetenia celor trei. El și-a ridicat sulita împotriva a trei sute de dușmani și i-a omorât. Și astfel el și-a câștigat un renume alături de cei trei.

19 Era mai respectat decât cei trei, ajungând chiar căpetenia lor, dar nu s-a ridicat la valoarea celor trei.

20 Benaia, fiul lui Iehoiada, era un viteaz din Kabteel care a făcut mari isprăvi. El a ucis doi dintre cei mai viteji moabiți, iar într-o zi în care ninsese a coborât într-o fântână, unde a omorât un leu.

21 A mai omorât, de asemenea, și un egiptean uriaș. Egipteanul era înarmat cu o sulită, în timp ce Benaia s-a dus înspre el doar cu un toiag. El a smuls sulita din mâna egipteanului și l-a ucis cu propria lui sulită.

22 Astfel de isprăvi făcea Benaia, fiul lui Iehoiada, devenind la fel de vestit ca cei trei viteji.

23 Era mai respectat decât cei treizeci, însă nu s-a ridicat la înălțimea celor trei. David l-a numit conducătorul gărzii sale personale.

24 Dintre cei treizeci făceau parte: Asael, fratele lui Ioab; Elhanan, fiul lui Dodo din Betleem;

25 haroditul Şama; haroditul Elik;

26 paltitul Heleț; Ira, fiul tekoanitului Icheș;

27 Abiezer din Anatot; hușatitul Mebunai;

28 ahohitul Ţalmon; netofatitul Maharai;

29 Heled, fiul netofatitului Baana; Itai, fiul lui Ribai, din Ghiva beniamiților;

30 piratonitul Benaia; Hidai din văile Gaaș;

31 arbatitul Abi-Albon; barhumitul Azmavet;

32 șaalbonitul Eliahba; fiii lui Iașen; Ionatan,

33 fiul araritului Şama; Ahiam, fiul araritului Şarar;

34 Elifelet, fiul maacatitului Ahasbai; Eliam, fiul ghilonitului Ahitofel;

35 carmelitul Hețrai; arbitul Paarai;

36 Igal, fiul lui Natan din Ţoba; gaditul Bani;

37 amonitul Ţelek; beerotitul Naharai, cel ce-i ducea armele lui Ioab, fiul Ţeruiei;

38 itritul Ira, itritul Gareb

39 și hititul Urie. Erau cu toții în număr de treizeci și șapte.

24 *David face numărătoarea poporului*

1 Domnul s-a aprins încă o dată de mânie împotriva lui Israel și l-a stârnit pe David împotriva lor, spunându-i: „Du-te și fă numărătoarea lui Israel și a lui Iuda!”

2 Regele le-a zis lui Ioab și conducătorilor oștirii care erau cu el: – Mergeți prin toate seminiile lui Israel, de la Dan și până la Beer-Şeba, și faceți numărătoarea poporului ca să știu la cât se ridică numărul lui!

3 Dar Ioab i-a zis regelui: – Domnul, Dumnezeul tău, să înmulțească poporul de o sută de ori mai mult și fie ca stăpânul meu, regele, să vadă cu ochii săi lucrul acesta! Dar de ce dorește stăpânul meu, regele, să facă acest lucru?

4 Însă porunca regelui dată lui Ioab și conducătorilor oștirii a rămas de neclintit. Prin urmare Ioab și conducătorii oștirii au plecat de la rege ca să facă numărătoarea lui Israel.

5 După ce au trecut Iordanul și-au așezat tabăra la Aroer, la sud de cetate, în mijlocul unei vâlcele. După aceea, au traversat teritoriul Gad înspre Iazer.

6 Au ajuns în Ghilad și în teritoriul lui Tahtim-Hodși, apoi la Dan-Iaan și prin împrejurimi până înspre Sidon.

7 Au ajuns până la cetatea Tir și în toate cetățile hiviților și ale canaaniților, apoi s-au îndreptat înspre Beer-Şeba, în partea de sud a lui Iuda.

8 Au străbătut astfel toată țara și, după nouă luni și douăzeci de zile, s-au întors la Ierusalim.

9 Ioab i-a dat regelui numărul bărbaților din popor: în Israel erau opt sute de mii de bărbați în stare să meargă la război, iar în Iuda – cinci sute de mii.

Pedeapsa DOMNULUI

10 David s-a simțit muștrat în cugetul lui după ce făcuse numărătoarea poporului. El I-a zis Domnului: „Am săvârșit un mare păcat prin ceea ce am făcut! Însă acum Doamne, iartă, Te rog, nelegiuirea robului Tău, căci am lucrat întru totul ca un nebun!”

11 În dimineața următoare, când David s-a trezit, Cuvântul Domnului a venit la profetul Gad, văzătorul lui David, spunându-i:

12 „Du-te și spune-i lui David: «Așa vorbește Domnul: ‘Trei nenorociri îți pun înaintea! Alege una dintre ele și cu aceea te voi lovi!’»“

13 Gad a venit la David și l-a înștiințat spunându-i: – Ce alegi? Șapte ani de foamete în țară, trei luni în timpul cărora să fugi dinaintea dușmanilor tăi, și ei să te urmărească sau trei zile în timpul cărora molima să fie în țară? Acum gândește-te și vezi ce trebuie să răspund Celui Ce m-a trimis!

14 – Sunt într-o mare strâmtorare, i-a răspuns David lui Gad. Mai bine să cădem în mâna Domnului, căci mila Lui este nemărginită, decât să cad în mâinile oamenilor!

15 Domnul a trimis molima în Israel, începând din acea dimineață și până la încheierea timpului hotărât. De la Dan și până la Beer-Șeba au murit din popor șaptezeci de mii de oameni.

16 În timp ce îngerul avea mâna întinsă spre Ierusalim și-l distrugea, Domnului I-a părut rău pentru acel dezastru și i-a zis îngerului care distrugea poporul: „Destul! Retrage-ți mâna!” Îngerul Domnului era lângă aria iebusitului Aravna.

17 Văzându-l pe îngerul care lovea poporul, David I-a zis Domnului: „Iată că eu am păcătuit! Eu am săvârșit nelegiuirea! Dar oile acestea, ce au făcut oare? Te rog, lasă mâna Ta să fie numai împotriva mea și împotriva familiei mele!”

David zidește un altar

18 Gad a venit la David în acea zi și i-a zis: – Du-te și ridică-I Domnului un altar pe aria iebusitului Aravna!

19 David s-a dus și a făcut după cuvântul pe care Domnul îl poruncise prin Gad.

20 Aravna s-a uitat și l-a văzut pe rege și pe slujitorii săi, venind înspre el. El a ieșit din arie și s-a plecat cu fața la pământ înaintea regelui.

21 El l-a întrebat: – De ce a venit stăpânul meu, regele, la slujitorul său? – Doresc să-ți cumpăr aria, i-a răspuns David, pentru a zidi aici un altar

Domnului ca astfel urgia care s-a abătut asupra poporului să înceteze.

22 – Stăpânul meu, regele, poate să ia și să aducă ca jertfă tot ceea ce dorește, i-a zis Aravna lui David. Aici sunt și boii pentru arderea de tot, iar uneltele de treierat și jugul vor ține loc de lemne.

23 Toate acestea, o, rege, Aravna i le dă regelui. Apoi a mai zis: Fie ca Domnul, Dumnezeul tău, să te primească!

24 Regele însă i-a zis lui Aravna: – Nu așa! Vreau s-o cumpăr de la tine, plătindu-ți! Nu voi aduce Domnului meu ardere de tot care să nu mă coste nimic! Astfel, David a cumpărat aria și boii cu cincizeci de șecheli de argint.

25 Apoi David a zidit acolo un altar Domnului și I-a adus ardere de tot și jertfe de pace. Domnul a răspuns astfel rugăciunilor făcute pentru țară, iar urgia care era peste Israel a fost oprită.

1 ÎMPĂRAȚI

1 *Împrejurările întronării lui Solomon*

1 Regele David îmbătrânise și acum era înaintat în vârstă. L-au acoperit cu pături, dar nu se putea încălzi.

2 Slujitorii săi i-au zis: „Să se caute pentru stăpânul nostru, regele, o tânără fecioară, care să stea înaintea regelui și care să-i fie servitoare. Ea să se culce la pieptul tău și stăpânul nostru, regele, se va încălzi.“

3 Ei au căutat în tot teritoriul lui Israel o tânără frumoasă și au găsit-o pe Abișag din Șunem, pe care au adus-o la rege.

4 Tânăra era foarte frumoasă. Ea i-a devenit regelui servitoare și s-a îngrijit de el, dar regele n-a cunoscut-o.

5 Adonia, fiul Haghitei, s-a îngâmfat zicând: „Eu voi deveni rege!“ El și-a pregătit un car, călăreți și cincizeci de bărbați care alergau înaintea lui.

6 Tatăl său nu l-a muștrat niciodată, spunând: „De ce ai făcut astfel?“ El s-a născut după Absalom și era, de asemenea, foarte frumos la chip.

7 El a vorbit cu Ioab, fiul Țeruiei, și cu preotul Abiatar, iar aceștia l-au sprijinit pe Adonia.

8 Dar preotul Țadok, Benaia, fiul lui Iehoiada, profetul Natan, Șimei, Rei și vitejii lui David nu au fost de partea lui Adonia.

9 Adonia a tăiat oi, vite și viței îngrășați lângă Piatra lui Zohelet, care se află în apropiere de En-Roghel. El i-a invitat pe toți frații săi, fiii regelui, și pe toți bărbații lui Iuda, slujitorii regelui.

10 Dar pe profetul Natan, pe Benaia, pe viteji și pe Solomon, fratele său, nu i-a invitat.

11 Natan i-a spus Batșebei, mama lui Solomon: „N-ai auzit că Adonia, fiul Haghitei, s-a făcut rege? Stăpânul nostru David nu știe acest lucru!“

12 Prin urmare, dă-mi voie să te sfătuiesc cum să-ți scapi viața, tu și fiul tău Solomon.

13 Du-te, intră la regele David și spune-i: «Stăpâne, regele meu, oare nu i-ai jurat tu însuși slujitoarei tale că Solomon, fiul meu, va domni după tine și că el va urma la tron? Atunci de ce domnește Adonia?»

14 În timp ce vei vorbi acolo cu regele, eu însumi voi veni după tine și voi întări cuvintele tale.“

15 Batșeba s-a dus în odaia regelui. Regele era foarte bătrân, iar Abișag din Șunem se îngrijea de el.

16 Batșeba s-a plecat și s-a închinat înaintea regelui. – Ce dorești? a întrebat regele.

17 – Stăpânul meu, a răspuns ea, tu însuși ai jurat slujitoarei tale pe Domnul, Dumnezeul tău, spunând: „Solomon, fiul tău, va domni după mine și el va șede pe tronul meu!“

18 Totuși, acum Adonia domnește, iar stăpânul meu, regele, nu știe acest lucru.

19 El a tăiat vite, viței îngrășați și oi în mare număr și i-a invitat pe toți fiii regelui, pe preotul Abiatar și pe Ioab, conducătorul oștirii. Dar pe Solomon, slujitorul tău, nu l-a invitat.

20 Acum, o, rege, stăpânul meu, ochii întregului Israel sunt ațintiți spre tine ca să le spui cine va urma să domnească după stăpânul meu, regele.

21 Altfel, se va întâmpla că, atunci când stăpânul meu, regele, se va culca alături de părinții săi, eu și fiul meu Solomon vom fi priviți ca niște vinovați.

22 În timp ce vorbea ea cu regele, a venit și profetul Natan.

23 L-au înștiințat pe rege că a sosit profetul Natan. Acesta a venit înaintea regelui și s-a plecat cu fața la pământ înaintea lui.

24 Natan a zis: – Stăpâne, regele meu, oare ai spus tu că Adonia va domni după tine și că el va șede pe tronul tău?

25 Căci el a coborât astăzi, a tăiat vite, viței îngrășați și oi în mare număr și i-a invitat pe toți fiii regelui, pe conducătorii oștirii și pe preotul Abiatar. Chiar acum ei mănâncă și beau înaintea lui și strigă: „Trăiască regele Adonia!“

26 Cu toate acestea, pe mine, slujitorul tău, pe preotul Țadok, pe Benaia, fiul lui Iehoiada, și pe Solomon, slujitorul tău, nu ne-a invitat.

27 Oare din porunca stăpânului meu, regele, s-a înfăptuit acest lucru? Să nu-i fi adus la cunoștință slujitorului tău cine va sta pe tronul stăpânului meu, regele, după el?

28 Regele David a zis: – Chemați-o pe Batșeba! Ea a intrat și s-a înfățișat înaintea regelui.

29 Regele a jurat zicând: – Viu este Domnul Care m-a izbăvit din fiecare necaz

30 că voi face astăzi așa cum ți-am jurat pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, spunând: „Solomon, fiul tău, va domni după mine; el va șede pe tron în locul meu.“

31 Batșeba s-a plecat cu fața la pământ și s-a închinat înaintea regelui. Apoi a zis: – Trăiască veșnic stăpânul meu, regele David!

32 Apoi regele David a zis: „Chemați-i pe preotul Țadok, pe profetul Natan și pe Benaia, fiul lui Iehoiada!“ Ei au venit înaintea regelui,

33 iar el le-a poruncit: – Luați-i cu voi pe slujitorii stăpânului vostru, puneți-l pe fiul meu Solomon să călărească pe catărul meu și duceți-l la Ghihon.

34 Preotul Țadok și profetul Natan să-l ungă acolo ca rege peste Israel. Să sunați din trâmbiță și să strigați: „Trăiască regele Solomon!“

35 Apoi mergeți după el. El să vină și să se urce pe tronul meu, căci el va domni în locul meu, întrucât cu privire la el am poruncit să fie conducător peste Israel și peste Iuda.

36 Benaia, fiul lui Iehoiada, i-a răspuns regelui astfel: – Amin! Așa să hotărască Domnul, Dumnezeu stăpânului meu, regele.

37 După cum Domnul a fost cu stăpânul meu, regele, tot așa să fie și cu Solomon și să-i înalțe tronul mai presus decât tronul stăpânului meu, regele David.

38 Preotul Țadok, profetul Natan, Benaia, fiul lui Iehoiada, cherețiții și peletii au coborât, l-au pus pe Solomon să călărească pe catărul regelui David și l-au adus la Ghihon.

39 Preotul Țadok a luat cornul cu untdelemn din Cort și l-a uns pe Solomon. Apoi au sunat din trâmbiță și tot poporul a strigat: „Trăiască regele Solomon!“

40 Tot poporul s-a dus după el, cântând din fluiere și bucurându-se nespuse de mult, încât se cutremura pământul de strigătul lor.

41 Adonia împreună cu toți oaspeții care erau cu el au auzit strigătul și s-au oprit din mâncat. Ioab a auzit sunetul trâmbiței și a întreat: „De ce se aude această zarvă în cetate?“

42 În timp ce el vorbea, a venit Ionatan, fiul preotului Abiatar. Adonia i-a zis: – Vino, căci tu ești un om vrednic și aduci vești bune!

43 – Nicidecum, i-a răspuns Ionatan. Stăpânul nostru, regele David, l-a numit rege pe Solomon.

44 Regele i-a trimis cu el pe preotul Țadok, pe profetul Natan, pe Benaia, fiul lui Iehoiada, pe cherețiți și pe peletii, iar ei l-au pus să călărească pe catărul regelui.

45 Preotul Țadok și profetul Natan l-au uns rege la Ghihon și au plecat de acolo bucuroși, iar cetatea freamătă. Aceasta era zarva pe care ați auzit-o.

46 De asemenea, Solomon s-a așezat pe tronul regal.

47 Iar slujitorii regelui au venit să-l binecuvânteze pe stăpânul nostru, regele David, zicând:

„Dumnezeul tău să facă numele lui Solomon mai vestit decât numele tău și să-i înalțe tronul mai presus decât tronul tău.“ Apoi regele s-a închinat în patul său.

48 Regele a mai zis: „Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeu lui Israel, Care mi-a dat astăzi un urmaș care să șadă pe tronul meu și pe care să-l văd cu ochii mei!“

49 Toți oaspeții care erau cu Adonia au început să tremure, s-au ridicat și fiecare a luat-o care încotro.

50 Adonia s-a temut de Solomon; s-a sculat, s-a dus la Cort și s-a prins de coarnele altarului.

51 Lui Solomon i s-a spus că Adonia se teme de el și că acesta s-a apucat de coarnele altarului, zicând: „Să-mi jure regele Solomon astăzi că nu-l va omorî pe slujitorul său cu sabia!“

52 Solomon a răspuns: „Dacă este un om vrednic, nici un fir de păr nu-i va cădea la pământ, dar, dacă se va găsi răutate în el, va muri!“

53 Regele Solomon și-a trimis oamenii ca să-l coboare de la altar, iar el a venit și s-a închinat înaintea regelui Solomon. Solomon i-a zis: „Du-te acasă!“

2 *Testamentul politic al lui David*

1 Cu puțin înainte să moară, David l-a chemat pe fiul său Solomon și i-a zis:

2 „Eu merg pe calea pe care merge toată lumea. Întărește-te și fii om.

3 Păzește învățăturile Domnului, Dumnezeuul tău, umblând în căile Lui și respectând legile, poruncile, hotărârile și mărturiile Lui, după cum este scris în Legea lui Moise, ca să propășești în tot ceea ce vei face și oriunde vei merge

4 și pentru ca Domnul să-Și țină promisiunea pe care mi-a făcut-o când a zis: «Dacă fiii tăi vor veghea asupra căii lor, umblând cu credincioșie înaintea Mea, din toată inima lor și din tot sufletul lor, nu vei fi lipsit niciodată de un urmaș la tronul lui Israel.»

5 Tu știi ceea ce mi-a făcut Ioab, fiul Țeruei, ce le-a făcut celor doi conducători ai oștirilor lui Israel,

lui Abner, fiul lui Ner, și lui Amasa, fiul lui Ieter. I-a omorât! A vărsat sânge de război în timp de pace și a pus astfel sângele de război pe teaca de la brâu și pe sandalele lui din picioare.

6 Fă-i după înțelepciunea ta, dar nu-i coborî în pace perii albi în Locuința Morților.

7 Arată-le însă bunătate fiilor lui Barzilai ghiladitul. Ei să fie printre cei care mănâncă la masa ta, căci mi-au fost alături atunci când fugeam de fratele tău Absalom.

8 Îl ai cu tine pe Șimei, fiul lui Ghera, beniamitul din Bahurim. El a rostit blesteme aspre împotriva mea în ziua în care mergeam la Mahanayim, dar, când mi-a ieșit în întâmpinare la Iordan, i-am jurat pe Domnul că nu-l voi omorî cu sabia.

9 Tu însă să nu-l lași nepedepsit, căci ești un om înțelept și vei ști ce să-i faci. Cu sânge să-i cobori perii albi în Locuința Morților!“

10 Apoi David s-a culcat alături de părinții săi și a fost înmormântat în Cetatea lui David.

11 El domnise peste Israel timp de patruzeci de ani: la Hebron a domnit șapte ani, iar la Ierusalim a domnit treizeci și trei de ani.

12 Astfel, Solomon i-a urmat la tron tatălui său, David, și domnia lui s-a întărit foarte mult.

Consolidarea autorității politice a lui

Solomon

13 Adonia, fiul Haghitei, a venit la Batșeba, mama lui Solomon. Ea l-a întrebat: – Vii cu pace? – Cu pace! a răspuns el.

14 Apoi a adăugat: – Am ceva să-ți spun. – Spune, i-a zis ea.

15 – Știi că domnia era a mea, i-a spus el, și că tot Israelul se așteptase ca eu să domnesc. Dar domnia i-a revenit fratelui meu, căci Domnul i-a dat-o.

16 Acum, am să-ți fac o rugămintă. Nu mă refuza! – Spune, i-a zis ea.

17 – Te rog, cere-i regelui Solomon ca Abișag din Șunem să-mi fie dată de soție, a zis el, fiindcă nu te va refuza.

18 – Bine, a răspuns Batșeba, am să mijlocesc la rege pentru tine.

19 Batșeba s-a dus la regele Solomon ca să vorbească pentru Adonia. Regele s-a ridicat s-o întâmpine, s-a plecat înaintea ei și apoi s-a așezat pe tron. El a poruncit să se aducă un tron și pentru mama lui, iar ea s-a așezat la dreapta lui.

20 Apoi ea a zis: – Am să te rog ceva. Nu mă refuza! – Spune, mamă, căci nu te voi refuza, i-a răspuns regele.

21 – Abișag din Șunem să-i fie dată de soție fratelui tău Adonia, i-a cerut ea.

22 Regele Solomon i-a răspuns mamei sale: – De ce o ceri doar pe Abișag din Șunem pentru Adonia? Cere și domnia pentru el, căci este fratele meu mai mare; cere-o pentru el, pentru preotul Abiatar și pentru Ioab, fiul Țeruei!

23 Atunci regele Solomon a jurat pe Domnul, zicând: „Dumnezeu să se poarte cu mine cu toată asprimea, dacă cuvintele acestea nu-l vor costa viața pe Adonia.

24 Viu este Domnul Care m-a întărit și m-a așezat pe tronul tatălui meu, David, și Care mi-a făcut o casă după cum a promis, că Adonia va muri astăzi!“

25 Regele Solomon l-a trimis pe Benaia, fiul lui Iehoiada, să-l omoare pe Adonia; și astfel Adonia a murit.

26 După aceea, regele i-a zis preotului Abiatar: „Du-te la proprietățile tale de la Anatot, căci meriți să mori, dar nu te voi omorî astăzi, pentru că ai purtat Chivotul Domnului, Stăpânul, înaintea tatălui meu, David, și pentru că ai luat parte la tot ce a suferit tatăl meu.“

27 Astfel, Solomon l-a îndepărtat pe Abiatar din slujba de preot al Domnului, împlinind cuvântul pe care Domnul îl rostise la Șilo despre familia lui Eli.

28 Când a primit vestea, Ioab, care trecuse de partea lui Adonia, deși nu trecuse de partea lui Absalom, a fugit la Cortul Domnului și s-a prins de coarnele altarului.

29 Regelui Solomon i s-a spus că Ioab a fugit la Cortul Domnului și că era la altar. Atunci Solomon l-a trimis pe Benaia, fiul lui Iehoiada, poruncindu-i: „Du-te și omoară-l!“

30 Benaia s-a dus la Cortul Domnului și i-a zis lui Ioab: – Regele a poruncit să ieși afară! – Nu! a răspuns el. Vreau să mor aici! Benaia s-a întors la rege și i-a spus cuvintele lui Ioab.

31 Regele i-a poruncit: „Fă-i după cum a cerut. Omoară-l, îngroapă-l și îndepărtează astfel de peste mine și de peste familia tatălui meu sângele nevinovat, pe care l-a vărsat Ioab.

32 Domnul îl va pedepsi pentru sângele vărsat, pentru că i-a lovit pe cei doi bărbați care erau mai drepti și mai buni decât el și i-a omorât cu sabia pe Abner, fiul lui Ner, conducătorul oștirii lui Israel, și

pe Amasa, fiul lui Ieter, conducătorul oștirii lui Iuda, fără ca tatăl meu, David, să știe acest lucru.

33 Sângele lor să cadă asupra capului lui Ioab și a urmașilor lui pentru totdeauna, dar asupra lui David, a seminței lui, a casei lui și a tronului său să fie pace de la Domnul pe vecie.“

34 Atunci Benaia, fiul lui Iehoiada, s-a dus, l-a lovit pe Ioab și l-a omorât. Acesta a fost îngropat apoi în proprietatea lui din pustie.

35 Regele l-a numit pe Benaia, fiul lui Iehoiada, conducător al oștirii în locul lui Ioab, iar pe preotul Țadok l-a pus în locul lui Abiatar.

36 Apoi regele l-a chemat pe Șimei și i-a zis: – Zidește-ți o casă în Ierusalim și locuiește acolo, dar să nu pleci în altă parte.

37 Fii sigur că, în ziua în care vei pleca și vei trece uedul Chidron, vei muri. Atunci sângele tău va cădea asupra capului tău!

38 – Bine, i-a răspuns Șimei, slujitorul tău va face așa cum a zis stăpânul meu, regele!

39 Trei ani mai târziu însă doi dintre slujitorii lui Șimei au fugit la Achiș, fiul lui Maaca, regele Gatului. Lui Șimei i s-a spus: „Iată că slujitorii tăi sunt la Gat!“

40 Atunci Șimei și-a înșeuat măgarul și s-a dus la Achiș, la Gat, ca să-și caute slujitorii. Șimei a plecat și și-a adus slujitorii înapoi de la Gat.

41 Solomon a aflat că Șimei a plecat din Ierusalim la Gat și că s-a întors.

42 Atunci regele l-a chemat pe Șimei și i-a zis: „Nu te-am pus eu să juri pe Domnul și nu te-am avertizat că vei muri negreșit în ziua în care vei ieși din Ierusalim ca să pleci în altă parte? Și nu mi-ai răspuns tu: «Bine! Voi asculta!»

43 De ce nu ți-ai ținut jurământul făcut Domnului și nu ai ascultat porunca pe care ți-am dat-o?“

44 Regele i-a mai zis lui Șimei: „Tu știi în inima ta tot răul pe care i l-ai făcut tatălui meu, David. Acum Domnul a întors răutatea ta asupra capului tău!

45 Dar regele Solomon va fi binecuvântat, iar tronul lui David va fi păzit înaintea Domnului pe vecie.“

46 Și regele i-a poruncit lui Benaia, fiul lui Iehoiada, să-l omoare; el a ieșit, l-a lovit pe Șimei și l-a omorât. Și astfel domnia s-a întărit în mâinile lui Solomon.

3 **1** Solomon s-a înrudit cu Faraon, monarhul Egiptului. El a luat-o de soție pe fiica acestuia și a adus-o în Cetatea lui David până când a terminat de

zidit palatul, Casa Domnului și zidul din jurul Ierusalimului.

Vedenia de la Ghivon: Solomon primește înțelepciune

2 Poporul încă mai aducea jertfe pe înălțimi, căci încă nu fusese zidită o Casă pentru Numele Domnului.

3 Solomon Îl iubea pe Domnul, împlinind hotărârile tatălui său, David, dar aducea jertfe și ardea tămâie pe înălțimi.

4 Regele s-a dus la Ghivon ca să aducă jertfe, pentru că acolo se afla cea mai însemnată înălțime. El a adus pe altarul de acolo o mie de arderi de tot.

5 La Ghivon, Domnul i S-a arătat lui Solomon noaptea într-un vis și Dumnezeu i-a zis: – Cere-Mi orice vrei să-ți dau!

6 – Tu ai arătat o mare îndurare față de robul Tău David, tatăl meu, a răspuns Solomon, căci a umblat înaintea Ta în credincioșie, în dreptate și în curăție de inimă. Tu ai arătat această mare îndurare față de el și i-ai dat un fiu care stă astăzi pe tronul său.

7 Doamne, Dumnezeul meu, Tu l-ai numit rege pe slujitorul Tău în locul tatălui meu, David. Dar eu sunt tânăr și nu știu să-mi îndeplinesc bine îndatoririle.

8 Slujitorul Tău se află în mijlocul poporului pe care l-ai ales, un popor atât de numeros, încât nu poate fi socotit sau numărat.

9 Dă-i slujitorului Tău o minte înțeleaptă ca să pot judeca poporul Tău și să pot deosebi între bine și rău, căci cine este în stare să judece acest popor numeros al Tău?

10 Domnului I-a plăcut cererea lui Solomon.

11 Și Dumnezeu i-a zis: – Pentru că ai cerut acest lucru și nu ai cerut pentru tine nici viața lungă, nici bogății și nici moartea dușmanilor tăi, ci ai cerut înțelepciune pentru a face dreptate,

12 voi face după cum ai cerut. Îți voi da o minte înțeleaptă și pricepută cum nu a avut nimeni înaintea ta și nici nu se va mai ridica după tine nimeni asemenea ție.

13 Mai mult, îți voi da și ceea ce nu ai cerut, bogății și faimă, așa încât nu va fi nici un alt rege ca tine în tot timpul vieții tale.

14 Și, dacă Mă vei asculta, păzind legile și poruncile Mele, așa cum a făcut tatăl tău, David, îți voi lungi zilele.

15 Solomon s-a trezit și și-a dat seama că a fost un vis. El s-a întors la Ierusalim, s-a înfățișat înaintea

Chivotului Legământului cu Domnul și a adus arderi de tot și jertfe de pace. Apoi a dat un ospăț pentru toți slujitorii săi.

Înțelepciunea lui Solomon

16 Atunci au venit înaintea regelui două prostituate.

17 Cea dintâi a zis: – Stăpânul meu, eu locuiesc împreună cu această femeie în aceeași casă. Eu am născut un copil, în timp ce eram cu ea în casă, **18** iar după trei zile de la nașterea fiului meu, a născut și această femeie. Eram doar noi singure; nu mai era nici un alt străin în casă, ci doar noi două.

19 În timpul nopții, fiul ei a murit pentru că se culcase peste el.

20 Ea s-a sculat pe la miezul nopții, mi-a luat fiul de lângă mine, în timp ce dormeam și l-a așezat la sânul ei, iar pe fiul ei, care murise, l-a așezat la sânul meu.

21 M-am sculat dimineața ca să-mi alăptez fiul, dar el era mort. Când m-am uitat la el cu băgare de seamă la lumina zilei, am văzut că nu era fiul pe care-l născusem.

22 – Ba nu! a zis cealaltă femeie. Fiul meu este cel viu, iar cel mort este al tău! Dar cea dintâi a răspuns: – Nu, nu! Fiul tău este cel mort, iar fiul meu este cel viu! Așa se certau ele înaintea regelui.

23 Atunci regele a zis: – Una zice: „Fiul meu este cel viu, iar fiul tău este cel mort!“, iar cealaltă zice: „Ba nu, ci fiul tău este cel mort, iar fiul meu este cel viu!“

24 Apoi regele a poruncit: „Aduceți-mi o sabie!“ Și i-au adus o sabie.

25 Iar el a zis: „Tăiați copilul cel viu în două și dați-i o jumătate uneia și o jumătate celeilalte!“

26 Atunci femeia al cărei fiu era viu s-a umplut de durere pentru fiul ei și a zis: – Te rog, stăpânul meu, dă-i ei copilul, dar nu-l omorî! Cealaltă însă zicea: – Să nu fie nici al meu, nici al tău! Tăiați-l în două!

27 Regele a răspuns: – Dați-i copilul cel viu primei femei și nu-l omorâți! Ea este mama lui.

28 Când a auzit verdictul dat de rege, tot Israelul s-a temut de el, pentru că și-a dat seama că înțelepciunea lui Dumnezeu era în el, ca să facă dreptate.

4 Funcționarii și administratorii lui Solomon

1 Așadar, regele Solomon domnea peste tot Israelul.

2 Aceștia erau dregătorii pe care-i avea în slujba lui: Azaria, fiul preotului Țadok;

3 Elihoref și Ahia, fiii lui Șișa, erau scribi;

Iehoșafat, fiul lui Ahilud, era cronicar;

4 Benaia, fiul lui Iehoiada, era conducătorul oștirii; Țadok și Abiatar erau preoți;

5 Azaria, fiul lui Natan, răspundea de administratorii ținuturilor; Zabud, fiul lui Natan, era preot și prieten al regelui;

6 Ahișar răspundea de palat, iar Adoniram, fiul lui Abda, era mai mare peste oamenii de corvoadă.

7 Solomon avea în tot Israelul doisprezece administratori de ținuturi, care se îngrijeau de hrana regelui și a familiei sale, fiecare timp de o lună pe an.

8 Acestea sunt numele lor: Ben-Hur – în regiunea muntoasă a lui Efraim;

9 Ben-Deker – în Makaș, în Șaalbim, în Bet-Șemeș și în Elon Bet-Hanan;

10 Ben-Hesed – în Arubot; (Soco și toată țara Hefer erau ale lui);

11 Ben-Abinadab avea toate înălțimile Dorului; (Tafat, fiica lui Solomon, era soția lui);

12 Baana, fiul lui Ahilud – în Taanah, în Meghido și în tot Bet-Șanul care este lângă Țortan, sub Izreel; apoi de la Bet-Șan până la Abel-Mehola, până dincolo de Iokmeam;

13 Ben-Gheber – în Ramot-Ghilad; el avea așezările lui Iair, fiul lui Manase, care sunt în Ghilad, precum și ținutul Argob, care este în Bașan – șaizeci de cetăți mari cu ziduri și zăvoare de bronz;

14 Ahinadab, fiul lui Ido – în Mahanayim;

15 Ahimaaș – în Neftali; el o luase de soție pe Bosmat, fiica lui Solomon;

16 Baana, fiul lui Hușai – în Așer și în Bealot;

17 Iehoșafat, fiul lui Paruah – în Isahar;

18 Șimei, fiul lui Ela – în Beniamin;

19 Gheber, fiul lui Uri – în ținutul Ghiladului, țara lui Sihon, regele amoriților, și a lui Og, regele Bașanului; era singurul administrator în acest ținut.

Bogăția și înțelepciunea lui Solomon

20 Oamenii din Iuda și din Israel erau foarte numeroși, ca nisipul de pe țărmul mării. Ei mâncau, beau și se înveseleau.

21 Solomon mai domnea și peste toate regatele de la râu, până în țara filistenilor și până la hotarul Egiptului; acestea îi plăteau tribut și i-au fost supuse lui Solomon toată viața lui.

22 Hrana de fiecare zi a lui Solomon era următoarea: treizeci de cori de făină fină și șaizeci de cori de făină integrală,

23 zece boi îngrășați în grajd, douăzeci de boi îngrășați la pășune și o sută de oi, în afară de cerbi, gazele, căpriori și păsări îngrășate.

24 El stăpânea peste toată regiunea de dincoace de râu, de la Tifsah până la Gaza, peste toți regii de dincoace de râu și avea pace din toate părțile.

25 Iuda și Israel, de la Dan până la Beer-Șeba, au locuit în siguranță, fiecare sub via și sub smochinul lui, în tot timpul domniei lui Solomon.

26 Solomon avea patru mii de iesle pentru caii de la carele sale și douăsprezece mii de cai.

27 Administratorii ținuturilor se îngrijeau, fiecare în luna lui, de hrana regelui și a tuturor celor ce veneau la masa regelui Solomon, urmărind ca nimic să nu lipsească.

28 Ei aduceau și orz și paie pentru cai și pentru armăsari, fiecare potrivit sarcinii care i se ceruse.

29 Dumnezeu i-a dat lui Solomon înțelepciune, o foarte mare pricepere și o înțelegere nemăsurată, ca nisipul de pe țărmul mării.

30 Înțelepciunea lui Solomon era mai mare decât înțelepciunea tuturor fiilor Răsăritului și decât toată înțelepciunea Egiptului.

31 El era mai înțelept decât orice alt om, mai înțelept decât ezrahitul Etan, decât Heman, Calcol și Darda, fiii lui Mahol. Faima lui s-a răspândit printre toate neamurile din jur.

32 El a alcătuit trei mii de proverbe și a compus o mie cinci cântări.

33 A vorbit despre copaci, de la cedrul din Liban până la isopul care crește pe ziduri, despre animale, despre păsări, despre reptile și despre pești.

34 Oameni din toate neamurile, trimiși de toți regii pământului, care auziseră despre înțelepciunea lui Solomon, veneau ca să asculte înțelepciunea sa.

5 Pregătirile pentru construirea Casei DOMNULUI

1 Hiram, regele Tirului, și-a trimis slujitorii la Solomon, întrucât auzise că a fost uns ca rege în locul tatălui său, iar el îl iubise pe David toată viața lui.

2 Apoi Solomon i-a trimis un mesaj lui Hiram, spunându-i:

3 „Tu știi că tatăl meu, David, n-a putut zidi o Casă pentru Numele Domnului, Dumnezeuul său, datorită războaielor cu care dușmanii lui l-au înconjurat din toate părțile, până ce Domnul i-a pus sub picioarele lui.

4 Acum Domnul, Dumnezeul meu, mi-a dat odihnă din toate părțile; nu mai am nici un dușman, nici o nenorocire.

5 Prin urmare, am de gând să zidesc o Casă pentru Numele Domnului, Dumnezeuul meu, după cuvântul pe care Domnul i-l rostise tatălui meu, David, când a zis: «Fiul tău, pe care-l voi pune pe tronul tău, în locul tău, va zidi o Casă pentru Numele Meu.»

6 Poruncește deci să se taie cedrii din Liban pentru mine. Slujitorii mei vor lucra împreună cu slujitorii tăi, iar eu îți voi plăti pentru munca slujitorilor tăi ceea ce-mi vei cere, căci știi că nimeni dintre noi nu se pricepe să taie lemne ca sidonienii.“

7 Când Hiram a auzit cuvintele lui Solomon, s-a bucurat foarte mult și a zis: „Binecuvântat să fie astăzi Domnul pentru că i-a dat lui David un fiu înțelept, care să domnească peste acest popor numeros!“

8 Hiram i-a trimis vorbă lui Solomon, spunându-i: „Am primit mesajul pe care mi l-ai trimis. Voi face tot ceea ce dorești cu lemnele de cedru și de chiparos.“

9 Slujitorii mei le vor aduce din Liban la mare și le voi trimite pe plute pe mare, până la locul pe care mi-l vei arăta. Le voi descărca acolo, iar tu le vei putea duce mai departe. Cer în schimb să trimiți hrană familiei mele.“

10 Astfel, Hiram i-a dat lui Solomon câte lemne de cedru și de chiparos a dorit el,

11 iar Solomon i-a dat lui Hiram douăzeci de mii de cori de grâu ca hrană pentru familia lui și douăzeci de mii de cori de untdelemn din măslina presate. Atât îi dădea Solomon lui Hiram în fiecare an.

12 Domnul îi dăduse înțelepciune lui Solomon, așa cum promisese. Între Hiram și Solomon a fost pace, iar ei au încheiat împreună un legământ.

13 Regele Solomon a luat din tot Israelul treizeci de mii de oameni de corvoadă.

14 I-a trimis în Liban cu schimbul, câte zece mii pe lună: o lună erau în Liban, două luni erau acasă.

Adoniram era mai mare peste oamenii de corvoadă.

15 Solomon mai avea șaptezeci de mii de cărași și optzeci de mii de cioplitori în stâncă,

16 pe lângă trei mii trei sute de conducători ai lui Solomon care supravegheau lucrarea și poporul care muncea.

17 După porunca regelui, ei au adus pietre mari și costisitoare, pietre cioplite pentru temelia Casei.

18 Constructorii lui Solomon, cei ai lui Hiram și oamenii din Ghebal au cioplit și au pregătit lemnele și pietrele pentru zidirea Casei.

6 *Solomon construiește Casa*

DOMNULUI

1 Regele Solomon a început zidirea Casei Domnului în al patrulea an al domniei lui peste Israel, în luna a doua, adică luna Ziv, după patru sute optzeci de ani de la ieșirea israeliților din țara Egiptului.

2 Casa pe care regele Solomon a zidit-o pentru Domnul avea șaiszeci de coți lungime, douăzeci de coți lățime și treizeci de coți înălțime.

3 Porticul din fața odăii principale a Casei se întindea pe toată lățimea Casei, adică pe douăzeci de coți, iar începând din fața Casei, avea o lungime de zece coți.

4 Solomon a făcut Casei ferestre cu deschidere îngustă.

5 De jur împrejurul zidului Casei, atât al odăii principale, cât și al sanctuarului interior, el a zidit mai multe rânduri de odăi.

6 Rândul de jos era lat de cinci coți, cel de la mijloc – de șase coți, iar al treilea – de șapte coți, pentru că în partea exterioară, de jur împrejurul Casei, a făcut niște borduri, astfel încât grinzile care sprijineau odăile să nu fie fixate în zidurile Casei.

7 La zidirea Casei s-au folosit pietre cioplite la carieră, așa încât nici ciocan, nici topor, nici o altă unealtă de fier nu s-a auzit în Casă în timpul zidirii.

8 Intrarea în odăile de jos era prin partea dreaptă a Casei, iar o scară urca până la nivelul din mijloc și de acolo până la nivelul al treilea.

9 După ce a terminat de zidit Casa, a acoperit-o cu grinzi și cu scânduri de cedru.

10 Fiecare dintre rândurile de odăi zidite de jur împrejurul Casei era de cinci coți înălțime; ele erau legate de Casă prin căpriori de cedru.

11 După aceea, Domnul i-a vorbit lui Solomon astfel:

12 „În ce privește această Casă pe care o zidești, dacă vei umbla în legile Mele, dacă vei împlini hotărârile Mele și vei păzi toate poruncile Mele, atunci voi împlini față de tine promisiunea pe care am făcut-o tatălui tău, David.

13 Voi locui în mijlocul israeliților și nu-l voi părăsi pe poporul Meu, Israel.“

14 Astfel, Solomon a zidit Casa și a terminat-o.

15 El a acoperit zidurile din partea interioară a Casei cu cedru, de la pardoseală până la tavan, iar pardoseala a acoperit-o cu scânduri de chiparos.

16 A acoperit cu scânduri de cedru o suprafață de douăzeci de coți în partea din spate a Casei, de la pardoseală până la tavan, făcând un sanctuar interior, numit „Locul Preasfânt“.

17 Odaia principală din față, aflată în interiorul Casei, era de patruzeci de coți.

18 Pe lemnul de cedru din interiorul Casei erau sculptate tărtăcuțe și flori cu petale deschise. Totul era acoperit cu cedru, astfel încât nu se vedea nici o piatră.

19 El a pregătit sanctuarul interior înăuntrul Casei, ca să așeze acolo Chivotul Legământului cu Domnul.

20 Sanctuarul interior avea douăzeci de coți lungime, douăzeci de coți lățime și douăzeci de coți înălțime. El l-a placat cu aur curat. De asemenea, a poleit cu aur altarul din lemn de cedru.

21 Solomon a placat partea dinăuntru a Casei cu aur curat și a întins lăntișoare de aur înaintea sanctuarului interior, pe care l-a placat, de asemenea, cu aur curat.

22 Astfel, el a placat toată Casa cu aur curat, iar altarul care se afla în sanctuarul interior l-a poleit cu aur.

23 În sanctuarul interior a așezat doi heruvimi făcuți din lemn de măslin, înalți de zece coți.

24 Lungimea fiecăreia dintre aripile primului heruvim era de cinci coți, așa încât de la capătul uneia până la capătul celeilalte era o lungime de zece coți.

25 Al doilea heruvim avea o lungime de zece coți; măsura și forma erau aceleași pentru ambii heruvimi.

26 Înălțimea fiecăruia dintre cei doi heruvimi era de zece coți.

27 Solomon a așezat heruvimii în mijlocul sanctuarului interior, cu aripile întinse. Aripa unuia atingea un zid, aripa celui de-al doilea atingea celălalt zid, iar celelalte aripi ale lor se atingeau una de alta la mijlocul odăii.

28 El a poleit cu aur cei doi heruvimi.

29 Pe toate zidurile Casei, de jur împrejur, atât în sanctuarul interior, cât și în odaia principală, a sculptat heruvimi, palmieri și flori cu petale deschise.

30 De asemenea, el a placat cu aur și pardoseala celor două odăi, din interiorul și din fața Casei.

31 Pentru intrarea în sanctuarul interior a făcut uși din lemn de măslin, cu ușorii în cinci muchii.

32 Pe cele două uși din lemn de măslin a sculptat heruvimi, palmieri și flori cu petale deschise, pe care le-a poleit cu aur. A poleit cu aur și heruvimii și palmierii.

33 Așa a făcut și pentru intrarea în odaia principală: a făcut ușori din lemn de măslin, în patru muchii,

34 precum și două uși din lemn de chiparos; fiecare ușă avea două canaturi și se putea întoarce pe țâțâni ei.

35 A gravat pe ele heruvimi, palmieri și flori cu petale deschise și le-a poleit cu aur.

36 Apoi a făcut zidul curții interioare din trei rânduri de pietre cioplite și un rând de grinzi de cedru.

37 Temelia Casei Domnului a fost pusă în al patrulea an, în luna Ziv,

38 iar Casa a fost terminată în toate detaliile și după toate indicațiile în al unsprezecelea an, în luna Bul, adică luna a opta. Solomon l-a zidit în șapte ani.

7 *Solomon își construiește palatul*

1 Solomon a mai zidit și un palat pentru el și a durat treisprezece ani până când l-a terminat.

2 A zidit Palatul Pădurii Libanului de o sută de coți lungime, cincizeci de coți lățime și treizeci de coți înălțime. El se sprijinea pe patru rânduri de stâlpi de cedru, pe care se aflau grinzi de cedru

3 și era acoperit cu cedru deasupra odăilor care se sprijineau pe patruzeci și cinci de stâlpi, câte cincisprezece pe un rând.

4 Erau trei rânduri de ferestre așezate față în față, pe trei nivele.

5 Toate ușile și toți ușorii erau în patru muchii, iar ferestrele erau așezate față în față, pe trei nivele.

6 Solomon a făcut o colonadă de cincizeci de coți lungime și treizeci de coți lățime. În fața ei se afla un portic cu stâlpi, iar înaintea acestuia – o cornișă.

7 El a făcut, de asemenea, porticul tronului unde judeca, numit „Porticul de judecată“, și l-a acoperit cu cedru, de la pardoseală până la tavan.

8 Palatul în care urma să locuiască era așezat într-o altă curte din spatele porticului și era zidit în același fel. De asemenea, Solomon a zidit pentru fiica lui Faraon, pe care o luase de soție, un alt palat asemenea acestui portic.

9 Toate aceste clădiri au fost făcute din pietre costisitoare, tăiate cu ferăstrăul după măsurile de tăiat, atât pe fața din interior, cât și pe fața din exterior a zidului, de la temelie până la creastă și din exterior până la curtea cea mare.

10 Temeliile erau din pietre mari și costisitoare, unele de zece coți, iar altele de opt coți.

11 Deasupra se aflau pietre costisitoare, tăiate după măsurile de tăiat și grinzi de cedru.

12 Curtea cea mare era împrejmuită cu un zid de trei rânduri de pietre cioplite și un rând de grinzi de cedru, ca și curtea interioară a Casei Domnului și ca porticul acesteia.

Lucrările din bronz ale lui Hiram și uneltele Casei DOMNULUI

13 Regele Solomon a trimis la Tir pe cineva care l-a adus pe Hiram,

14 fiul unei văduve din seminția lui Neftali. Tatăl său fusese tirian, un lucrător în bronz. Hiram era plin de înțelepciune, de pricepere și de cunoaștere în întocmirea oricărei lucrări din bronz. El a venit la regele Solomon și i-a făcut toată lucrarea.

15 El a turnat doi stâlpi de bronz. Un stâlp avea o înălțime de optsprezece coți, iar grosimea lui se putea măsura cu un fir de doisprezece coți; cel de-al doilea stâlp era la fel.

16 El a turnat și două capiteluri de bronz, ca să le pună pe vârful stâlpilor, fiecare capitel având o înălțime de cinci coți.

17 Apoi a făcut niște rețele de lanțuri împletite pentru capitelurile care se aflau pe vârful stâlpilor, câte șapte pentru fiecare capitel.

18 A făcut stâlpii și două șiruri de rodii, care înconjurau fiecare rețea, pentru a împodobi capitelurile de pe vârful stâlpilor. A făcut același lucru pentru fiecare capitel.

19 Capitelurile care se aflau pe vârful stâlpilor, în portic, erau în formă de crini și aveau patru coți.

20 Pe capitelurile de pe cei doi stâlpi, deasupra părții în formă de cupă de lângă rețea, se aflau două sute de rodii așezate în șiruri de jur împrejur.

21 A ridicat stâlpii în fața porticului odăii principale. L-a așezat pe cel din dreapta și l-a numit Iachin, apoi l-a așezat pe cel din stânga și l-a numit Boaz.

22 Capitelurile de pe vârful stâlpilor erau în formă de crin. Și astfel, lucrarea stâlpilor s-a încheiat.

23 Apoi a făcut „marea“ turnată. Aceasta era rotundă, avea zece coți de la o margine la cealaltă,

era înaltă de cinci coți, iar de jur împrejur se putea măsura cu un fir de treizeci de coți.

24 Sub marginea ei, de jur împrejur, se aflau ornamente în formă de tărtăcuță, câte zece la fiecare cot, de jur împrejurul „mării“. Ornamentele erau așezate în două șiruri, fiind turnate dintr-o singură piesă cu „marea“.

25 „Marea“ era așezată pe doisprezece boi, trei orientați spre nord, trei orientați spre apus, trei orientați spre sud și trei orientați spre răsărit. „Marea“ era așezată deasupra lor, astfel încât toată partea din spate a trupurilor lor era înspre interior.

26 Grosimea ei era de un lat de palmă, iar marginea ei era prelucrată ca marginea unui potir, precum cupa unei flori de crin. Ea putea cuprinde două mii de bați de lichid.

27 El a făcut și zece pedestale de bronz, fiecare pedestal având patru coți lungime, patru coți lățime și trei coți înălțime.

28 Pedestalele au fost făcute în felul următor: ele aveau paneele fixate în rame.

29 Pe aceste paneele fixate în rame, cât și pe rame, erau sculptați lei, boi și heruvimi. Deasupra și dedesubtul leilor și boilor se aflau ghirlande suspendate.

30 Fiecare pedestal avea câte patru roți de bronz, cu osii de bronz, iar la cele patru colțuri ale sale se aflau suporturi decorați cu ghirlande de fiecare parte, pe care era fixat un bazin.

31 Deschizătura lui din interiorul centurii pe care se aflau gravuri ieșea în afară un cot și era rotundă, măsurând împreună cu baza ei un cot și jumătate; dar ramele pedestalelor erau pătrate, nu rotunde.

32 Cele patru roți erau fixate sub paneele, iar osiile lor erau prinse de pedestal. Diametrul fiecărei roți era de un cot și jumătate.

33 Roțile erau lucrate ca roțile unui car: osiile, obezile, spițele și butucii lor erau toți turnați.

34 La cele patru colțuri ale fiecărui pedestal se aflau patru suporturi care erau dintr-o singură piesă cu pedestalul.

35 În partea de sus a pedestalului se afla o centură rotundă, de o jumătate de cot înălțime, iar suportii și ramele din partea de sus a pedestalului erau dintr-o singură piesă cu acesta.

36 Pe suprafețele ramelor și a suporturilor, au fost sculptați heruvimi, lei și palmieri și ghirlande de jur împrejur.

37 Așa a făcut el cele zece pedestale. Toate au fost turnate după același tipar, având aceeași măsură și aceeași formă.

38 Apoi el a construit zece bazine de bronz, fiecare putând cuprinde patruzeci de bați și măsurând patru coți. Fiecare bazin era așezat pe câte unul dintre cele zece pedestale.

39 A pus cinci dintre pedestale în partea dreaptă și cinci în partea stângă a Casei, iar „marea“ a așezat-o în partea dreaptă, în colțul de sud-est al clădirii.

40 Hiram a mai făcut și lighenele, lophețele și cupele. Și astfel, Hiram a încheiat toată lucrarea pe care a făcut-o pentru regele Solomon la Casa Domnului:

41 cei doi stâlpi, cele două cupe ale capitulurilor care se aflau pe vârfurile stâlpilor, cele două seturi de rețele care împodobeau cele două cupe ale capitulurilor de pe vârfurile stâlpilor,

42 cele patru sute de rodii pentru cele două seturi de rețele, cele două șiruri de rodii pentru fiecare rețea în parte, rețele care acopereau cele două cupe ale capitulurilor de pe vârfurile stâlpilor,

43 cele zece pedestale și cele zece bazine de pe pedestale,

44 „marea“ cu cei doisprezece boi de sub ea,

45 oalele, lophețele și cupele. Toate aceste obiecte pe care Hiram i le-a făcut regelui Solomon pentru Casa Domnului erau din bronz lustruit.

46 Regele le-a turnat într-un pământ argilos din Câmpia Iordanului, undeva între Sucot și Țortan.

47 Solomon a lăsat toate aceste obiecte necântărite, pentru că erau foarte multe; de aceea greutatea bronzului nu s-a putut cântări.

48 De asemenea, Solomon a făcut toate obiectele care erau în Casa Domnului: altarul de aur, masa de aur pentru pâinea prezentării,

49 sfeșnicele din aur curat, cinci în partea dreaptă și cinci în partea stângă, în fața sanctuarului interior, mugurii, candelerele și cleștii din aur,

50 lighenele, mucarnițele, cupele, ceștile și tăvițele din aur curat, precum și balamalele de aur pentru ușile din interiorul Casei (de la intrarea în Locul Preasfânt) și pentru ușile de la odaia principală a Casei.

51 După ce a fost terminată toată lucrarea pe care regele Solomon a făcut-o la Casa Domnului, Solomon a adus lucrurile pe care tatăl său, David, le închinase Domnului – și anume argintul, aurul și vasele – și le-a pus în vistierile Casei Domnului.

8 *Chivotul este așezat în Casa*

DOMNULUI

1 Atunci Solomon a convocat la Ierusalim sfatul bătrânilor lui Israel, toate căpeteniile semințiilor și conducătorii clanurilor israelite ca să mute Chivotul Legământului cu Domnul din Cetatea lui David, adică din Sion.

2 Toți bărbații lui Israel s-au adunat la regele Solomon cu prilejul sărbătorii din luna Etanim, adică luna a șaptea.

3 După ce au venit toți cei din sfatul bătrânilor lui Israel, preoții au ridicat Chivotul.

4 Preoții și leviții au mutat Chivotul Domnului, Cortul Întâlnirii și toate obiectele sfinte care erau în cort.

5 Regele Solomon și toată adunarea lui Israel, care se adunase înaintea lui, au stat împreună înaintea Chivotului și au jertfit atât de multe oi și vite, încât n-au putut fi numărate sau socotite.

6 Preoții au adus Chivotul Legământului cu Domnul la locul lui, în sanctuarul interior al Casei, adică în Locul Preasfânt, sub aripile heruvimilor.

7 Heruvimii aveau aripile întinse deasupra locului unde se afla Chivotul, astfel încât heruvimii acopereau atât Chivotul, cât și drugii acestuia.

8 Drugilor li se dăduse o asemenea lungime, încât să li se vadă capetele din Locul Sfânt care era în fața sanctuarului interior, dar să nu se vadă de afară; ei sunt acolo și astăzi.

9 În Chivot nu se mai aflau decât cele două table de piatră puse de Moise la Horeb, atunci când Domnul a încheiat legământ cu israeliții, după ce aceștia au ieșit din țara Egiptului.

10 Când preoții au ieșit din Locul Sfânt, norul a acoperit Casa Domnului.

11 Preoții n-au putut rămâne să-și îndeplinească slujba din cauza norului, căci slava Domnului umpluse Casa Domnului.

12 Atunci Solomon a zis: „Domnul a spus că va locui în negură.

13 Eu am zidit o Casă măreață pentru Tine, un loc unde vei locui pe vecie!“

14 Apoi regele s-a întors cu fața spre întreaga adunare a lui Israel și a binecuvântat-o. Întreaga adunare a lui Israel stătea în picioare.

15 El a zis: „Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, Care a împlinit prin puterea Sa ceea ce i-a promis tatălui meu, David, când a zis:

16 «Din ziua în care l-am scos pe poporul Meu, Israel, din Egipt, nu am ales nici o cetate din toate semințiile lui Israel ca să-Mi zidesc acolo o Casă pentru Numele Meu, ci l-am ales pe David ca să domnească peste poporul Meu, Israel.»

17 Tatăl meu, David, avea de gând să zidească o Casă pentru Numele Domnului, Dumnezeul lui Israel.

18 Dar Domnul i-a zis tatălui meu, David: «Tu te-ai gândit să zidești o Casă Numelui Meu și este bine că te-ai gândit în felul acesta!

19 Totuși, nu tu vei zidi Casa, ci fiul tău; cel ce ți s-a născut va zidi o Casă Numelui Meu.»

20 Domnul a împlinit ceea ce a promis. Eu m-am ridicat în locul tatălui meu, David, m-am așezat pe tronul lui Israel, așa cum a promis Domnul, și am zidit Casa pentru Numele Domnului, Dumnezeul lui Israel.

21 Am pregătit acolo un loc pentru Chivotul în care se află legământul Domnului, pe care l-a încheiat cu strămoșii noștri după ce i-a scos din țara Egiptului.“

Rugăciunea lui Solomon

22 După aceea, Solomon s-a așezat înaintea altarului Domnului și, stând în prezența întregii adunări a lui Israel, și-a întins mâinile spre cer

23 și a zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israel, nu este nici un dumnezeu asemenea Ție, nici sus în ceruri, nici jos pe pământ: Tu păstrezi legământul și îndurarea față de slujitorii Tăi, care umblă înaintea Ta din toată inima lor!

24 Tu Ți-ai ținut promisiunea față de robul Tău, tatăl meu, David; ce ai spus cu gura Ta, ai împlinit cu mâna Ta, cum se vede astăzi.

25 Doamne, Dumnezeul lui Israel, împlinește ce ai promis robului Tău, tatăl meu, David, când ai zis: «Nu vei fi lipsit niciodată de un urmaș care să stea înaintea Mea pe tronul lui Israel, dacă fiii tăi vor veghea la calea lor și vor umbla înaintea Mea tot așa cum ai umblat și tu.»

26 Acum, Dumnezeul lui Israel, împlinească-se promisiunea pe care ai făcut-o robului Tău David, tatăl meu.

27 Dar va locui într-adevăr Dumnezeu pe pământ? Iată că nici chiar cerurile și cerurile cerurilor nu Te pot cuprinde, cu atât mai puțin Casa aceasta pe care am zidit-o eu!

28 Doamne, Dumnezeul meu, ia aminte la rugăciunea slujitorului Tău și la cererea lui! Ascultă

strigătul și rugăciunea pe care Ți-o face slujitorul Tău astăzi!

29 Fie ca ochii Tăi să vegheze zi și noapte asupra acestei Case, asupra locului despre care ai zis: «Acolo va fi Numele Meu!» Ascultă rugăciunea pe care Ți-o face slujitorul Tău cu privire la acest loc.

30 Ascultă cererea slujitorului Tău și a poporului Tău, Israel, când se va ruga înspre acest loc. Ascultă din tărâmul locuinței Tale, din ceruri, ascultă și iartă.

31 Când va păcătui cineva împotriva semenului său și va fi obligat apoi să facă un jurământ, când va veni să jure înaintea altarului din Casa aceasta,

32 ascultă din ceruri, lucrează și judecă-i pe slujitorii Tăi, condamnându-l pe cel nelegiuit, aruncând asupra capului lui faptele lui, și îndreptându-l pe cel drept, răsplătindu-i potrivit cu dreptatea lui!

33 Când poporul Tău, Israel, fiind biruit de dușman pentru că a păcătuțit împotriva Ta, se va întoarce la Tine, va da slavă Numelui Tău, Ți se va ruga și va căuta bunăvoința Ta în Casa aceasta,

34 ascultă din ceruri, iartă păcatul poporului Tău, Israel, și adu-l înapoi în țara pe care le-ai dat-o strămoșilor lui!

35 Când cerul va fi închis și nu va mai fi ploaie pentru că au păcătuțit împotriva Ta, iar ei se vor ruga înspre acest loc, vor da slavă Numelui Tău și se vor întoarce de la păcatul lor pentru că i-ai pedepsit,

36 ascultă din ceruri și iartă păcatul slujitorilor Tăi și al poporului Tău, Israel. Învață-i calea cea bună pe care trebuie să meargă și trimite ploaie peste țara Ta, pe care i-ai dat-o ca moștenire poporului Tău!

37 Când va fi în țară foamete, molimă, filoxeră, mană, lăcuste sau omizi, când dușmanul lor le va asedia cetățile, orice urgie sau boală ar veni,

38 dacă cineva din popor sau dacă tot poporul Tău, Israel, va face rugăciuni și cereri, recunoscându-și fiecare întinarea inimii lui și va întinde mâinile spre Casa aceasta,

39 ascultă din ceruri, tărâmul locuinței Tale, și iartă! Lucrează și răsplătește-i fiecăruia după faptele lui, Tu Care cunoști inima fiecăruia, căci numai Tu cunoști inimile tuturor oamenilor.

40 Astfel, ei se vor teme de Tine în tot timpul cât vor trăi în țara pe care le-ai dat-o strămoșilor noștri.

41 De asemenea, când străinul, care nu este din poporul Tău, Israel, va veni dintr-o țară îndepărtată datorită Numelui Tău,

42 căci oamenii vor auzi despre Numele Tău cel mare, despre mâna Ta cea tare și despre brațul Tău cel întins, deci când va veni și se va ruga înspre această Casă,

43 ascultă din ceruri, tărâmul locuinței Tale, și dă-i acelui străin tot ceea ce-Ți va cere, pentru ca toate popoarele pământului să-Ți cunoască Numele, să se teamă de Tine așa cum se teme poporul Tău, Israel, și să știe că Numele Tău este chemat peste această Casă, pe care am zidit-o eu.

44 Când poporul Tău va merge la război împotriva dușmanului său, acolo unde îl vei trimite, și se va ruga Domnului cu mâinile îndreptate înspre cetatea pe care ai ales-o Tu și înspre Casa pe care am zidit-o pentru Numele Tău,

45 ascultă din ceruri rugăciunea lor și cererea lor și fă-le dreptate.

46 Când vor păcătui împotriva Ta – căci nu este om care să nu păcătuiască – și, mâniindu-Te pe ei, îi vei da pe mâna dușmanilor lor care îi vor duce captivi într-o țară vrăjmașă, depărtată sau apropiată,

47 dacă acolo, în țara în care au fost luați captivi, își vor cerceta inimile, dacă se vor întoarce la Tine și vor căuta bunăvoința Ta în țara celor ce i-au luat captivi, spunând: «Am păcătuțit, am greșit și am săvârșit răul!»,

48 dacă de acolo, din țara dușmanilor lor care i-au luat captivi, se vor întoarce la Tine din toată inima lor și din tot sufletul lor, dacă Ți se vor ruga cu mâinile îndreptate înspre țara lor, pe care le-ai dat-o strămoșilor lor, înspre cetatea pe care Tu ai ales-o și înspre Casa pe care am zidit-o eu pentru Numele Tău,

49 atunci ascultă din ceruri, tărâmul locuinței Tale, rugăciunea lor și cererea lor și fă-le dreptate.

50 Iartă poporul Tău, cel ce a păcătuțit față de Tine! Iartă toate fărădelegile pe care le-au săvârșit împotriva Ta și fă ca cei care i-au luat captivi să le arate milă și să se îndure de ei,

51 pentru că ei sunt poporul Tău și moștenirea Ta, poporul pe care l-ai scos din Egipt, din mijlocul cuptorului de fier!

52 Fie ca ochii Tăi să fie deschiși la cererea slujitorului Tău și la cererea poporului Tău, Israel, ca să-i ascuți ori de câte ori vor striga către Tine după ajutor,

53 căci Tu, Stăpâne Doamne, i-ai pus deoparte dintre toate popoarele pământului pentru a fi

moștenirea Ta, după cum i-ai spus robului Tău Moise când i-ai scos pe strămoșii noștri din Egipt!“

54 Când Solomon a terminat de spus toată această rugăciune și cerere Domnului, s-a ridicat dinaintea altarului Domnului, unde stătuse îngenunchat, cu mâinile ridicate spre cer

55 și, stând în picioare, a binecuvântat întreaga adunare a lui Israel cu voce tare, zicând:

56 „Binecuvântat să fie Domnul Care i-a dat odihnă poporului Său, Israel. Dintre toate promisiunile pe care le-a rostit prin robul Său Moise, nici una n-a rămas neîmplinită.

57 Domnul, Dumnezeu nostru, să fie cu noi așa cum a fost cu strămoșii noștri; să nu ne părăsească și să nu ne lase,

58 ci să ne plece inimile spre El ca să umblăm în toate căile Lui și să păzim poruncile, legile și hotărârile Lui, pe care le-a dat strămoșilor noștri.

59 Fie ca aceste cuvinte ale mele, pe care le-am adus înaintea Domnului, să fie zi și noapte înaintea Domnului, Dumnezeu nostru, pentru a face dreptate slujitorului Său și poporului Său, Israel, după nevoile zilnice

60 și pentru ca toate popoarele pământului să știe că Domnul este Dumnezeu și că nu este altul.

61 Dar inimile trebuie să vă fie în întregime ale Domnului, Dumnezeu nostru, trăind după hotărârile Lui și păzind poruncile Lui ca și astăzi.“

Inaugurarea Casei DOMNULUI

62 Apoi, regele împreună cu tot Israelul au adus jertfe înaintea Domnului.

63 Solomon I-a adus Domnului douăzeci și două de mii de boi și o sută douăzeci de mii de oi ca jertfă de pace. Astfel, regele și tot poporul Israel au sfințit Casa Domnului.

64 În aceeași zi, regele a sfințit mijlocul curții, locul din fața Casei Domnului, întrucât acolo a adus arderile de tot, darurile de mâncare și grăsimea jertfelor de pace, deoarece altarul de bronz dinaintea Domnului era prea mic pentru a cuprinde arderile de tot, darurile de mâncare și grăsimea jertfelor de pace.

65 Solomon a ținut atunci sărbătoarea împreună cu tot Israelul. O mare mulțime de oameni veniți de la Lebo-Hamat și până dinspre Râul Egiptului au sărbătorit înaintea Domnului, Dumnezeu nostru, timp de șapte zile și apoi alte șapte zile, adică paisprezece zile.

66 În ziua a opta Solomon a trimis poporul acasă. Ei l-au binecuvântat pe rege și au plecat la corturile lor bucuroși și cu inimile mulțumite pentru tot binele făcut de Domnul robului Său David și poporului Său, Israel.

9 *Vedenia de la Ghivon: Solomon este avertizat*

1 După ce Solomon a terminat de zidit Casa Domnului, palatul regelui și tot ceea ce-și dorise să facă,

2 Domnul i S-a arătat a doua oară, tot așa cum i Se arătase la Ghivon.

3 Domnul i-a zis: „Ți-am ascultat rugăciunea și cererea pe care Mi-ai făcut-o; am sfințit această Casă pe care ai zidit-o ca să-Mi pui Numele acolo pe vecie. Ochii și inima Mea vor fi zi de zi acolo.

4 Cât despre tine, dacă vei umbla înaintea Mea așa cum a umblat tatăl tău, David, în curăție de inimă și în dreptate, împlinind tot ce ți-am poruncit și păzind legile și hotărârile Mele,

5 voi întări pe vecie tronul suveranității tale peste Israel, așa cum i-am promis tatălui tău, David, atunci când am spus: «Nu vei fi lipsit niciodată de un urmaș la tronul lui Israel!»

6 Dar dacă voi sau urmașii voștri vă veți întoarce de la Mine, dacă nu veți păzi poruncile și legile pe care vi le-am dat, dacă vă veți depărta, dacă veți sluji altor dumnezei și vă veți închina înaintea lor,

7 atunci îl voi îndepărta pe Israel din țara pe care i-am dat-o și voi lepăda dinaintea Mea Casa pe care am sfințit-o pentru Numele Meu, iar Israel va ajunge de răs și de batjocură printre toate neamurile.

8 Și oricât de impunătoare este această Casă acum, toți cei care vor trece pe lângă ea se vor îngrozi, vor fluiera și vor întreba: «De ce a făcut Domnul astfel acestei țări și acestei Case?»

9 Atunci li se va răspunde: «Pentru că L-au părăsit pe Domnul, Dumnezeu lor, Cel Care i-a scos pe strămoșii lor din țara Egiptului, și pentru că s-au alipit de alți dumnezei, s-au închinat înaintea lor și le-au slujit, de aceea a adus Domnul peste ei toată această nenorocire.»“

Alte realizări ale lui Solomon

10 La sfârșitul celor douăzeci de ani, timp în care Solomon zidise cele două clădiri – Casa Domnului și palatul regelui –

11 (Hiram, regele Tirului, îi dăduse lui Solomon lemne de cedru și de chiparos și aur cât a dorit),

regele Solomon i-a dat lui Hiram douăzeci de cetăți în Galileea.

12 Hiram a ieșit din Tir să vadă cetățile pe care i le-a dat Solomon, dar nu i-au plăcut.

13 Atunci a zis: „Ce fel de cetăți mi-ai dat, frate?” Și le-a numit țara Cabul, nume pe care îl poartă și astăzi.

14 Hiram îi trimisese regelui Solomon o sută douăzeci de talanți de aur.

15 Așa au stat lucrurile cu privire la oamenii de corvoadă pe care i-a folosit regele Solomon pentru a zidi Casa Domnului, palatul său, Milo, zidul Ierusalimului și cetățile Hațor, Meghido și Ghezer.

16 Faraonul Egiptului se dusese, capturase Ghezerul și-i dăduse foc. Îi omorâse pe canaanii din cetate și i-o dăduse ca zestre fiicei sale, soția lui Solomon.

17 Solomon a rezidit cetățile Ghezer, Bet-Horonul de Jos,

18 Baalat și Tadmor în pustie, în interiorul țării,

19 precum și toate cetățile pentru provizii, pe care Solomon le avea, cetățile pentru care și cetățile pentru cavalerie, și tot ceea ce a dorit Solomon să zidească în Ierusalim, în Liban și în toată țara aflată sub stăpânirea sa.

20 Iar pe toți cei ce au mai rămas dintre amoriți, hitiți, periziți, hiviți și iebusiți – cei ce nu făceau parte din Israel –

21 adică dintre urmașii acestora, care au rămas în țară și pe care israeliții nu i-au putut nimici de tot, Solomon i-a folosit ca sclavi de corvoadă și așa au rămas până astăzi.

22 Dar Solomon nu i-a folosit pe israeliți ca sclavi, căci aceștia îi slujeau ca ostași, slujitori, demnitari, ofițeri și conducători de care și de cavalerie.

23 Căpeteniile puse să supravegheze lucrarea lui Solomon și poporul care o făcea, erau în număr de cinci sute cincizeci.

24 Fiica lui Faraon s-a suit din Cetatea lui David, la palatul pe care Solomon îl zidise pentru ea. Atunci a zidit el Milo.

25 De trei ori pe an, Solomon aducea arderi de tot și jertfe de pace pe altarul pe care-l zidise pentru Domnul și ardea tămâie înaintea Domnului împreună cu jertfele. Astfel, el a terminat Casa.

26 Regele Solomon a construit și niște corăbii la Ețion-Gheber, care se află lângă Elat, în țara Edomului, pe țărmul Mării Roșii.

27 Hiram și-a trimis slujitorii, marinari care cunoșteau marea, pentru a sluji împreună cu slujitorii lui Solomon.

28 Ei s-au dus la Ofir și au luat de acolo patru sute douăzeci de talanți de aur, pe care i-au adus apoi regelui Solomon.

10 *Regina din Șeba îl vizitează pe Solomon*

1 Când regina din Șeba a auzit despre faima lui Solomon datorată Numelui Domnului, a venit ca să-l încerce prin întrebări grele.

2 Ea a sosit la Ierusalim însoțită de o caravană foarte numeroasă, având cu ea cămile încărcate cu mirodenii, foarte mult aur și pietre prețioase; a venit la Solomon și i-a vorbit despre tot ce avea pe inimă.

3 Solomon i-a răspuns la toate întrebările; nu a fost nimic prea greu pe care regele să nu fi știut să i-l clarifice.

4 Când regina din Șeba a văzut toată înțelepciunea lui Solomon, palatul pe care-l zidise,

5 mâncarea de la masa lui, locuința slujitorilor săi, slujirea servitorilor săi, veșmintele acestora, paharnicii lui și arderile lui de tot, pe care le aducea la Casa Domnului, i s-a tăiat răsufarea.

6 Apoi i-a zis regelui: „Așadar, este adevărat ce am auzit în țara mea despre faptele tale și despre înțelepciunea ta!

7 Dar nu am crezut aceste lucruri până când nu am venit și până nu le-am văzut cu ochii mei. Iată însă că nu mi s-a spus nici măcar pe jumătate! Tu ai mai multă înțelepciune și bogăție decât se spune în zvonul pe care l-am auzit.

8 Fericiți sunt oamenii tăi și fericiți sunt acești slujitori ai tăi care stau mereu înaintea ta și care aud înțelepciunea ta!

9 Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul tău, Care și-a găsit plăcerea în tine, punându-te pe tronul lui Israel. Domnul îl iubește pe vecie pe Israel! El te-a pus rege ca să faci judecată și dreptate.“

10 Și ea i-a dăruit regelui o sută douăzeci de talanți de aur, o mare cantitate de mirodenii, precum și pietre prețioase. Niciodată n-au mai fost aduse așa de multe mirodenii ca acelea pe care regina din Șeba i le-a dăruit regelui Solomon.

11 (Corăbiile lui Hiram, care au adus aur din Ofir, au mai adus din Ofir și mari cantități de lemn de almug și pietre prețioase.

12 Din lemnul de almug regele a făcut trepte pentru Casa Domnului și pentru palatul regelui, lire și harfe pentru cântăreți. Niciodată n-a mai fost adus lemn de almug și nici n-a mai fost văzut de atunci.)

13 Regele Solomon i-a dat reginei din Șeba tot ceea ce ea și-a dorit și a cerut, pe lângă ceea ce regele Solomon i-a dăruit din generozitate. După aceea ea a plecat și s-a întors în țara sa împreună cu slujitorii săi.

Pericolele gloriei lui Solomon: condamnarea lui Solomon

14 Cantitatea de aur care intra anual în vistieria lui Solomon era de șase sute șaiszeci și șase de talanți de aur,

15 în afară de cel care venea de la negustori și din negoțul comercianților, de la toți regii Arabiei și de la guvernatorii țării.

16 Regele Solomon a făcut două sute de scuturi mari din aur bătut, pentru fiecare scut folosind câte șase sute de șecheli de aur,

17 și trei sute de scuturi mici din aur bătut, pentru fiecare dintre aceste scuturi folosind câte trei mine de aur. Regele le-a pus în Palatul Pădurii Libanului.

18 Regele a mai făcut și un tron mare din fildeș și l-a poleit cu aur pur.

19 Tronul avea șase trepte, iar partea de sus era rotundă în spate. De fiecare parte a tronului era câte o rezemătoare, iar lângă fiecare rezemătoare era așezat câte un leu.

20 Pe cele șase trepte erau așezați, de-o parte și de alta, doisprezece lei. Așa ceva nu se mai făcuse pentru nici un regat.

21 Toate vasele de băut ale regelui Solomon erau din aur și toate vasele din Palatul Pădurii Libanului erau din aur pur. Nici unul nu era din argint, întrucât argintul nu era de mare preț în zilele lui Solomon.

22 Căci regele avea pe mare corăbiile de Tarșiș care navigau împreună cu corăbiile lui Hiram și o dată la trei ani aduceau aur, argint, fildeș, maimuțe și păuni.

23 Regele Solomon i-a întrecut în bogăție și în înțelepciune pe toți regii pământului.

24 Toată lumea căuta să-l vadă pe Solomon, ca să-i asculte înțelepciunea pe care Dumnezeu o pusese în mintea lui.

25 An de an, fiecare dintre cei care veneau își aduceau darul: vase de argint și de aur, haine, arme, mirodenii, cai și catări.

26 Solomon a adunat care și cai; avea o mie patru sute de care și douăsprezece mii de cai, pe care îi ținea în cetățile pentru care, precum și împreună cu el, la Ierusalim.

27 Regele a făcut ca argintul să fie la fel de obișnuit în Ierusalim precum pietrele, iar cedrii la fel de numeroși precum sicomorii de pe dealuri.

28 Caii, pe care Solomon îi avea, erau aduși din Egipt și din Kue; negustorii regelui îi cumpărau din Kue pe un preț stabilit.

29 Un car era cumpărat din Egipt cu șase sute de șecheli de argint, iar un cal cu o sută cincizeci de șecheli. De asemenea, prin ei erau vânduți cai și care tuturor regilor hitiților și regilor Aramului.

11 **1** Regele Solomon însă a iubit multe femei străine pe lângă fiica lui Faraon: moabite, amonite, edomite, sidoniene și hitite.

2 Ele erau din neamurile despre care Domnul le poruncise israeliților: „Să nu vă căsătoriți cu ele, căci cu siguranță vă vor întoarce inimile înspre zeii lor!“ Dar Solomon s-a alipit de ei, iubindu-i.

3 El avea ca soții șapte sute de prințese și trei sute de fiitoare; iar soțiile sale i-au pervertit inima.

4 Când Solomon a îmbătrânit, soțiile sale i-au întors inima înspre alți dumnezei, astfel că inima lui nu a mai fost în întregime a Domnului, Dumnezeul său, așa cum fusese inima tatălui său, David.

5 El i-a slujit lui Aștoret, zeița sidonienilor, și lui Moleh, urâciunea amoniților.

6 Și Solomon a făcut ce este rău înaintea Domnului și nu l-a urmat întru totul pe Domnul ca tatăl său, David.

7 Pe muntele din fața Ierusalimului, el a zidit o înălțime pentru Chemoș, urâciunea moabiților, și pentru Moleh, urâciunea amoniților.

8 Așa a făcut pentru toate soțiile sale străine care ardeau tămâie și aduceau jertfe zeilor lor.

9 Domnul s-a mâniat pe Solomon pentru că-și îndepărtase inima de la Domnul, Dumnezeul lui Israel, Care i Se arătase de două ori.

10 El îi poruncise să nu slujească altor dumnezei; dar el nu a ascultat de porunca Domnului.

11 Și Domnul i-a spus lui Solomon: „Pentru că ai făcut acest lucru și nu ai păzit legământul Meu și legile Mele, pe care ți le-am dat, voi smulge regatul de la tine și îl voi da slujitorului tău.

12 Însă nu voi face acest lucru în timpul vieții tale, datorită tatălui tău, David, ci îl voi smulge din mâna fiului tău.

13 Totuși nu voi smulge întregul regat de la el, ci îi voi lăsa fiului tău o seminție, datorită robului Meu David și datorită Ierusalimului pe care l-am ales.“

Ultimii ani ai domniei lui Solomon: dușmanii lui Solomon

14 Apoi Domnul a ridicat un dușman împotriva lui Solomon, pe edomitul Hadad, din neamul regal al Edomului.

15 Pe vremea lui David, Ioab, conducătorul oștirii, mergând să-i îngroape pe cei morți, i-a omorât pe toți bărbații din Edom.

16 Ioab și tot Israelul rămăseseră acolo timp de șase luni, până i-au omorât pe toți bărbații din Edom,

17 însă Hadad fugise în Egipt împreună cu câțiva edomiți dintre slujitorii tatălui său; pe atunci el era doar un copil.

18 Ei plecaseră din Midian și se duseseră în Paran; din Paran au luat cu ei niște bărbați și s-au dus în Egipt, la Faraon, monarhul Egiptului, care i-a dat lui Hadad o casă și niște pământ și s-a îngrijit de hrana lui.

19 Hadad a găsit o așa mare bunăvoință înaintea lui Faraon, încât acesta i-a dat-o de soție pe sora soției sale, regina Tahpenes.

20 Sora reginei Tahpenes i-a născut un fiu cu numele Ghenubat, pe care Tahpenes l-a crescut la curtea lui Faraon. Ghenubat a locuit împreună cu fiii lui Faraon în palatul acestuia.

21 În timp ce era în Egipt, Hadad a aflat că David s-a culcat alături de părinții săi și că și Ioab, conducătorul oștirii, era mort. Atunci Hadad i-a zis lui Faraon: – Dă-mi voie să mă întorc în țara mea!

22 – Ce-ți lipsește la mine de vrei să te întorci în țara ta? I-a întrebat Faraon.– Nimic, a răspuns el, dar lasă-mă să plec!

23 Dumnezeu a ridicat un alt dușman împotriva lui Solomon: pe Rezon, fiul lui Eliada, care fugise de la stăpânul său, Hadad-Ezer, regele din Țoba.

24 El a adunat în jurul său niște bărbați și a devenit căpetenia unei bande de prădători, atunci când David i-a omorât pe cei din Țoba. Ei s-au dus la Damasc, s-au stabilit și au domnit acolo.

25 Rezon a fost un dușman al lui Israel în tot timpul vieții lui Solomon, adăugând la răul pe care Hadad i l-a făcut lui Solomon. El domnea peste Aram și l-a urât pe Israel.

26 Apoi, slujitorul lui Solomon, Ieroboam, fiul lui Nebat, un efraimit din Țereda, a cărui mamă era Țerua, a ridicat mâna împotriva regelui.

27 Iată cu ce prilej a ridicat el mâna împotriva regelui: Solomon zidea Milo și astupa spărturile cetății tatălui său, David.

28 Ieroboam era un om viteaz, iar când Solomon a văzut cum își îndeplinește acest tânăr slujba, i-a încredințat supravegherea tuturor oamenilor de corvoadă din casa lui Iosif.

29 Pe atunci, Ieroboam a ieșit din Ierusalim și s-a întâlnit pe drum cu profetul Ahia din Șilo, care era îmbrăcat cu o manta nouă. Cei doi erau singuri pe câmp.

30 Atunci profetul Ahia a luat mantaua de pe el, a rupt-o în douăsprezece bucăți

31 și i-a zis lui Ieroboam: „Ia-ți zece bucăți, căci așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: «Voi rupe regatul din mâinile lui Solomon și-ți voi da ție zece seminții.

32 Dar lui îi va rămâne o seminție datorită robului Meu David și datorită cetății Ierusalim, pe care am ales-o dintre toate semințiile lui Israel.

33 Voi face aceasta pentru că M-a părăsit, pentru că s-a închinat la Aștoret, zeița sidonienilor, lui Chemoș, zeul moabiților, și lui Moleh, zeul amoniților, și pentru că nu a umblat în căile Mele, ca să facă ceea ce este drept înaintea Mea și să păzească legile și hotărârile Mele, ca David, tatăl lui.

34 Însă nu voi lua întregul regat din mâinile lui Solomon, pentru că l-am numit domnitor toată viața lui, datorită robului Meu David, pe care l-am ales și care a păzit poruncile și legile Mele.

35 Voi lua regatul din mâinile fiului său și-ți voi da ție zece seminții.

36 Însă îi voi da o seminție fiului său, pentru ca robul Meu David să aibă întotdeauna o lumină înaintea Mea, la Ierusalim, cetatea pe care am ales-o pentru a-Mi pune Numele acolo.

37 Iar pe tine te voi lua și vei domni peste tot ce-ți va dori sufletul! Vei fi rege peste Israel!

38 Dacă vei asculta de tot ceea ce-ți voi porunci, dacă vei umbla în căile Mele și vei face ceea ce este drept înaintea Mea, păzind legile și poruncile Mele, așa cum a făcut robul Meu David, atunci voi fi cu tine, îți voi zidi o casă statornică, ca aceea pe care i-am zidit-o lui David, și-ți voi da ție pe Israel.

39 Îi voi smeri prin aceasta pe urmașii lui David, dar nu pentru totdeauna.»“

40 Solomon a încercat să-l omoare pe Ieroboam, dar acesta a fugit în Egipt, la monarhul Şişak și a rămas acolo până când Solomon a murit.

41 Celelalte fapte ale lui Solomon, tot ce a făcut el și înțelepciunea sa, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor lui Solomon“?

42 Solomon a domnit timp de patruzeci de ani la Ierusalim, peste tot Israelul.

43 Apoi Solomon s-a culcat alături de părinții săi și a fost înmormântat în cetatea tatălui său, David. Și în locul lui a domnit fiul său Roboam.

12 *Împrejurările divizării regatului lui Solomon*

1 Roboam s-a dus la Şehem, pentru că tot Israelul venise la Şehem să-l facă rege.

2 Când Ieroboam, fiul lui Nebat, a auzit lucrul acesta, el se afla în Egipt, acolo unde fugise de regele Solomon. Ieroboam s-a întors din Egipt.

3 Au trimis să-l cheme, iar Ieroboam și întreaga adunare a lui Israel au venit și i-au vorbit lui Roboam astfel:

4 – Tatăl tău a îngreunat jugul nostru. Acum, despovărează-ne de slujba aspră a tatălui tău și de jugul cel greu pe care l-a pus peste noi și-ți vom sluji!

5 – Duceți-vă și întoarceți-vă la mine peste trei zile, le-a răspuns el. Și poporul a plecat.

6 Regele Roboam s-a sfătuit cu bătrânii care i-au slujit tatălui său, Solomon, în timpul vieții acestuia, întrebându-i: – Ce mă sfătuiți să răspund acestui popor?

7 – Dacă, astăzi, vei fi un slujitor pentru cei din poporul acesta, i-au răspuns ei, dacă le vei sluji și dacă le vei răspunde prin cuvinte plăcute, ei vor fi slujitorii tăi toată viața lor.

8 Însă Roboam nu a luat în seamă sfatul pe care i l-au dat bătrânii, ci a cerut și sfatul tinerilor cu care a copilărit și care-i slujeau.

9 El i-a întrebat: – Ce mă sfătuiți? Cum să răspund acestui popor care mi-a cerut să-l despovărez de jugul pe care tatăl meu l-a pus peste el?

10 Tinerii care copilăriseră împreună cu el i-au răspuns: – Acestui popor care ți-a zis că tatăl tău i-a îngreunat jugul și că tu trebuie să-l iei de peste el, să-i spui astfel: „Degetul meu cel mic este mai gros decât șoldurile tatălui meu.

11 Tatăl meu a pus un jug greu peste voi, dar eu voi adăuga mai mult la jugul vostru. Tatăl meu v-a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu gârbase.“

12 Ieroboam, însoțit de tot poporul, a venit la Roboam a treia zi, după cum le poruncise regele când le zisese: „Întoarceți-vă la mine peste trei zile!“

13 Regele i-a răspuns aspru poporului. El nu a luat în seamă sfatul pe care i l-au dat bătrânii

14 și le-a vorbit potrivit sfatului tinerilor: – Tatăl meu v-a îngreunat jugul, dar eu voi adăuga mai mult la jugul vostru. Tatăl meu v-a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu gârbase.

15 Astfel regele nu a ascultat plângerea poporului, fiindcă această întorsătură a lucrurilor venea de la Domnul, pentru ca Domnul să-Și împlinească cuvântul pe care îl rostise cu privire la Ieroboam, fiul lui Nebat, prin Ahia din Şilo.

16 Când toți israeliții au văzut că regele nu le-a ascultat plângerea, i-au răspuns astfel: – Ce parte avem noi în David? N-avem nici o moștenire în fiul lui Işai. La corturile tale, Israel! Vezi-ți de casa ta, David! Și poporul Israel a plecat acasă.

17 Roboam însă a continuat să domnească peste israeliții care locuiau în cetățile lui Iuda.

18 Regele Roboam l-a trimis la ei pe Adoniram, cel care era mai mare peste oamenii de corvoadă, dar toți israeliții l-au omorât împruscându-l cu pietre. Atunci regele Roboam s-a grăbit să se suie în car ca să fugă la Ierusalim.

19 Așa s-a răzvrătit Israel împotriva casei lui David și așa au și rămas până astăzi.

20 Atunci când israeliții au auzit că Ieroboam se întorsese, au trimis să-l cheme la adunare și l-au numit rege peste tot Israelul. Nici unul nu s-a dus după casa lui David, în afară de seminția lui Iuda.

21 Când Roboam a ajuns la Ierusalim, a adunat toată casa lui Iuda și seminția lui Beniamin – o sută optzeci de mii de bărbați aleși și gata de luptă – ca să lupte împotriva casei lui Israel și să aducă din nou regatul sub stăpânirea lui Roboam, fiul lui Solomon.

22 Dar Cuvântul lui Dumnezeu a venit la Şemaia, omul lui Dumnezeu, zicându-i astfel:

23 „Spune-le lui Roboam, fiul lui Solomon, regele lui Iuda, întregii case a lui Iuda și a lui Beniamin, precum și celor rămași din popor

24 că așa vorbește Domnul: «Nu vă ridicați la luptă împotriva fraților voștri, israeliții! Întoarceți-vă

fiecare acasă, căci de la Mine a venit lucrul acesta.»*«* Ei au ascultat Cuvântul Domnului și s-au întors acasă, potrivit poruncii Domnului.

Ieroboam instituie cultul vițelului în Israel

25 Ieroboam a zidit cetatea Șehem în regiunea muntoasă a lui Efraim și a locuit acolo; apoi a ieșit de acolo și a zidit cetatea Peniel.

26 El s-a gândit: „S-ar putea ca acum regatul să se întoarcă la casa lui David.

27 Dacă acest popor se va duce la Casa Domnului, în Ierusalim, ca să aducă jertfe, inima acestui popor va trece de partea stăpânului lor, Roboam, regele lui Iuda; pe mine mă vor omorî și se vor întoarce la Roboam, regele lui Iuda.“

28 După ce s-a sfătuit, regele a făcut doi viței de aur și a zis poporului: „Este prea mult pentru voi să mergeți până la Ierusalim. Israele, iată zeii tăi care te-au scos din țara Egiptului!“

29 L-a pus pe unul la Betel, iar pe celălalt la Dan.

30 Și acest lucru a devenit un prilej de păcătuire; poporul mergea până la Dan să se închine înaintea unuia dintre viței.

31 Ieroboam a construit un sanctuar pe înălțimi și a numit preoți din tot poporul, deși nu făceau parte dintre leviți.

32 Ieroboam a rânduit o sărbătoare în ziua a cincisprezecea a lunii a opta, ca aceea din Iuda, și aducea jertfe pe altar. Iată ce a făcut la Betel: a adus jertfe vițelilor pe care-i făcuse și a numit preoți pentru înălțimile pe care le zidise.

33 În ziua a cincisprezecea a lunii a opta, pe care o alesese singur, el a adus jertfe pe altarul pe care-l construise la Betel. Astfel, el a rânduit o sărbătoare pentru israeliți și se ducea la altar ca să ardă tămâie.

13 Omul lui Dumnezeu din Iuda

1 Atunci, un om al lui Dumnezeu a venit din Iuda la Betel, după Cuvântul Domnului, în timp ce Ieroboam stătea lângă altar, arzând tămâie.

2 El a strigat împotriva altarului, potrivit Cuvântului Domnului și a zis: „Altare, altare! Așa vorbește Domnul: «Iată că se va naște un fiu casei lui David, al cărui nume va fi Iosia. El îi va înjunghia deasupra ta pe preoții înălțimilor care aduc jertfe aici și oseminte omenești se vor arde pe tine!»“

3 El a dat un semn în aceeași zi, spunând: „Acesta este semnul pe care Domnul l-a dat: altarul se va despica, iar cenușa din el se va împrăștia.“

4 Când a auzit cuvântul pe care omul lui Dumnezeu îl vestise împotriva altarului din Betel, regele Ieroboam și-a întins mâna de deasupra altarului spre el și a poruncit: „Prindeți-l!“ Dar mâna pe care o întinsese spre omul lui Dumnezeu s-a uscat, astfel că nu și-a mai putut-o trage înapoi.

5 Altarul s-a despica, iar cenușa din el s-a împrăștiat, potrivit semnelui pe care omul lui Dumnezeu îl dăduse prin Cuvântul Domnului.

6 Atunci regele l-a rugat pe omul lui Dumnezeu: „Mijlocește la Domnul, Dumnezeul tău, și roagă-te pentru mine ca să-mi pot trage mâna înapoi!“ Omul lui Dumnezeu a mijlocit la Domnul, iar mâna regelui s-a refăcut și a devenit ca mai înainte.

7 Regele i-a zis omului lui Dumnezeu: – Vino cu mine acasă, înviorează-te și îți voi da un dar!

8 – Chiar dacă mi-ai da jumătate din averile tale, i-a răspuns omul lui Dumnezeu, nu voi veni cu tine, nu voi mânca pâine, nici nu voi bea apă în acest loc,

9 pentru că mi s-a poruncit prin Cuvântul Domnului: „Să nu mănânci pâine, să nu bei apă și să nu te întorci pe același drum pe care te vei duce!“

10 Astfel, el a plecat pe un alt drum și nu s-a întors pe același drum pe care venise la Betel.

11 În Betel locuia un profet bătrân. Fiii săi au venit și i-au istorisit tatălui lor tot ceea ce făcuse omul lui Dumnezeu în Betel în acea zi, precum și cuvintele pe care i le spusese regelui.

12 Atunci tatăl lor i-a întrebat: „Pe ce drum a plecat?“ Fiii săi văzuseră pe ce drum plecase omul lui Dumnezeu, care venise din Iuda.

13 Apoi el le-a zis fiilor săi: „Înșeuati-mi măgarul!“ După ce i-au înșeuat măgarul, a încălecat pe el

14 și s-a dus după omul lui Dumnezeu. L-a găsit șezând sub un stejar și l-a întrebat: – Tu ești omul lui Dumnezeu care a venit din Iuda? – Eu sunt, a răspuns el.

15 – Vino acasă cu mine și mănâncă ceva, i-a zis el.

16 – Nu pot să mă întorc și să merg cu tine, nici să mănânc pâine, nici să beau apă în acest loc, i-a răspuns omul lui Dumnezeu,

17 pentru că mi s-a spus prin Cuvântul Domnului: „Să nu mănânci pâine, nici să nu bei apă acolo și să nu te întorci pe același drum pe care te vei duce!“

18 El i-a zis: – Și eu sunt profet ca tine. Și un înger mi-a vorbit prin Cuvântul Domnului, spunând: „Adu-l înapoi acasă cu tine ca să mănânce pâine și să bea apă!“ Îl mințea.

19 Atunci omul lui Dumnezeu s-a întors cu el, a mâncat pâine și a băut apă în casa lui.
20 În timp ce stăteau la masă, Domnul i-a vorbit profetului care-l adusese înapoi
21 și el a strigat împotriva omului lui Dumnezeu care venise din Iuda: „Așa vorbește Domnul: «Pentru că nu l-ai ascultat pe Domnul și nu ai păzit porunca pe care Domnul, Dumnezeul tău, ți-a dat-o, **22** ci te-ai întors și ai mâncat pâine și ai băut apă în locul despre care îți poruncise să nu mănânci pâine, nici să nu bei apă, trupul tău nu va fi înmormântat în mormântul părinților tăi.»“
23 După ce omul lui Dumnezeu a terminat de mâncat și de băut, profetul care-l adusese înapoi i-a înșeuat măgarul.
24 El a plecat și a întâlnit pe drum un leu care l-a omorât. Trupul lui a fost aruncat pe drum. Atât măgarul, cât și leul stăteau lângă trup.
25 Niște bărbați care treceau pe acolo au văzut trupul întins pe drum și leul stând lângă el și au venit să spună acest lucru în cetatea în care locuia profetul cel bătrân.
26 Când profetul care-l întorsese din drumul lui a auzit acest lucru, a zis: „Acesta este omul lui Dumnezeu care n-a ascultat de Cuvântul Domnului. Domnul l-a dat în ghearele leului care l-a sfâșiat și l-a omorât, potrivit cuvântului pe care îl spusese Domnul.“
27 Apoi le-a zis fiilor săi: „Înșeuțați-mi măgarul!“ Și ei l-au înșeuat.
28 El a plecat și a găsit trupul întins pe drum, iar măgarul și leul stând lângă el. Leul nu mâncase trupul, nici nu sfâșiase măgarul.
29 Atunci profetul a ridicat trupul omului lui Dumnezeu, l-a pus pe măgar și s-a întors în cetate să-l jelească și să-l înmormânteze.
30 I-a așezat trupul în propriul său mormânt și l-a jelit zicând: „Vai, frate!“
31 După ce l-a înmormântat, profetul le-a spus fiilor săi: „Când voi muri, îngropați-mă în mormântul în care este îngropat omul lui Dumnezeu; așezați-mi oasele lângă oasele lui,
32 deoarece cuvântul pe care el l-a rostit potrivit poruncii Domnului împotriva altarului care se află în Betel și împotriva tuturor sanctualelor de pe înălțimile care se găsesc în cetățile Samariei se va împlini.“
33 Ieroboam nu s-a întors de la calea lui cea rea nici după acest eveniment, ci a numit preoți pentru

înălțimi, luați din tot poporul. Cei doritori erau investiți de el ca preoți pentru înălțimi.

34 Acesta a fost păcatul familiei lui Ieroboam, care a dus la ștergerea și nimicirea ei de pe fața pământului.

14 *Ahia profetește împotriva familiei lui Ieroboam*

1 În vremea aceea, Abia, fiul lui Ieroboam, s-a îmbolnăvit.

2 Ieroboam i-a zis soției sale: „Te rog scoală-te, deghizează-te ca să nu fii recunoscută că ești soția lui Ieroboam și du-te la Șilo. Acolo este profetul Ahia, cel care mi-a spus că eu voi fi rege peste acest popor.

3 Ia cu tine zece pâini, niște plăcinte și un ulcior cu miere și du-te la el; el îți va spune ce se va întâmpla cu copilul.“

4 Soția lui Ieroboam a făcut ce i s-a spus: s-a sculat și s-a dus la Ahia acasă, în Șilo. Ahia nu putea să vadă pentru că vederea îi slăbise din cauza bătrâneții,

5 dar Domnul îi spusese: „Soția lui Ieroboam va veni să te întrebe despre fiul ei, căci este bolnav. Să-i vorbești așa și așa. Când va ajunge, se va da drept altcineva.“

6 Când Ahia a auzit zgomotul pașilor ei, în clipa în care intra pe ușă, i-a zis: „Intră, soția lui Ieroboam! De ce pretinzi că ești altcineva? Am un mesaj aspru pentru tine.

7 Du-te și spune-i lui Ieroboam ce a zis Domnul, Dumnezeul lui Israel: «Te-am ridicat din mijlocul poporului și te-am numit conducător peste poporul Meu, Israel.

8 Am rupt regatul de la casa lui David și ți l-am dat ție, dar tu nu ai fost ca robul Meu David, care a păzit poruncile Mele și care M-a urmat din toată inima, făcând doar ce este drept înaintea Mea.

9 Tu ai făcut mai mult rău decât toți cei care au fost înainte de tine. Te-ai dus și ți-ai făcut alți dumnezei și idoli turnați ca să Mă mânii, iar pe Mine M-ai aruncat înapoia ta.

10 De aceea voi aduce nenorocirea peste familia lui Ieroboam; voi nimici orice bărbat din Israel care-i aparține lui Ieroboam, fie sclav, fie liber și voi arde familia lui Ieroboam așa cum cineva arde bălegarul, până va pieri.

11 Câinii îl vor mânca pe cel care va muri în cetate dintre cei ai lui Ieroboam, iar păsările cerului îl vor

mânca pe cel care va muri pe câmp.» Domnul a vorbit.

12 Cât despre tine, ridică-te și du-te acasă. Când îți vor pași picioarele în cetate, copilul va muri.

13 Tot Israelul îl va jeli și-l va înmormânta. El este singurul dintre cei care-i aparțin lui Ieroboam și care va fi înmormântat, pentru că el este singurul din familia lui Ieroboam în care s-a găsit ceva bun pentru Domnul, Dumnezeul lui Israel.

14 Domnul Își va ridica un rege peste Israel, care va stârpi familia lui Ieroboam. Astăzi este acea zi! Chiar acum!

15 Domnul îl va lovi pe Israel și astfel el va fi ca o trestie care se clatină în apă. El îl va dezrădăcina pe Israel din această țară bună, pe care le-o dăduse strămoșilor lor și-i va împrăștia dincolo de râu, pentru că și-au făcut așere, mâniindu-L pe Domnul.

16 El îl va părăsi pe Israel din cauza păcatelor pe care Ieroboam le-a săvârșit și prin care l-a făcut și pe Israel să păcătuiască.“

17 Soția lui Ieroboam s-a sculat și s-a întors la Tirța. Când ea a pășit peste pragul palatului, copilul a murit.

18 L-au înmormântat și toți israeliții l-au jelit, așa cum Domnul vorbise prin robul Său, profetul Ahia.

19 Celelalte fapte ale lui Ieroboam, războaiele pe care le-a purtat și felul în care a domnit, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Israel“?

20 Ieroboam a domnit timp de douăzeci și doi de ani, apoi s-a culcat alături de părinții săi. Și în locul lui a domnit fiul său Nadab.

Domnia lui Roboam în Iuda

21 Roboam, fiul lui Solomon, domnea în Iuda. El era în vârstă de patruzeci și unu de ani când a început să domnească și a domnit timp de șaptesprezece ani în Ierusalim, cetatea pe care Domnul o alesese dintre toate semințiile lui Israel pentru a-Și pune Numele Său în ea. Mama lui era amonită și se numea Naama.

22 Iuda a făcut ce este rău înaintea Domnului. Ei l-au stârnit gelozia prin păcatele pe care le-au săvârșit, mai mult decât o făcuseră strămoșii lor.

23 De asemenea, ei și-au zidit înălțimi, pietre sacre și așere pe orice deal înalt și sub orice copac verde.

24 Erau în țară chiar și bărbați care se prostituau. Ei au săvârșit toate urâciunile popoarelor pe care Domnul le izgonise dinaintea israeliților.

25 În al cincilea an de domnie a regelui Roboam, Șișak, monarhul Egiptului, a înaintat împotriva Ierusalimului.

26 El a luat comorile Casei Domnului și comorile palatului regelui; a luat totul. A luat și toate scuturile de aur făcute de Solomon.

27 În locul lor, regele Roboam a făcut niște scuturi de bronz, pe care le-a încredințat căpeteniilor gărzilor, cei care păzeau intrarea palatului regelui.

28 De fiecare dată când regele mergea la Casa Domnului, căpeteniile gărzilor le purtau înaintea lui, după care le aduceau înapoi în odaia gărzilor.

29 Celelalte fapte ale lui Roboam și tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Iuda“?

30 Între Roboam și Ieroboam a fost război în tot timpul vieții lor.

31 Roboam s-a culcat alături de părinții săi și a fost înmormântat alături de părinții săi, în Cetatea lui David. Mama lui fusese amonita Naama. Apoi în locul lui a domnit fiul său Abia.

15 Domnia lui Abia în Iuda

1 În al optsprezecelea an de domnie a regelui Ieroboam, fiul lui Nebat, peste Iuda a început să domnească Abia.

2 El a domnit la Ierusalim timp de trei ani. Mama lui se numea Maaca și era fiica lui Absalom.

3 El a trăit în toate păcatele pe care tatăl său le săvârșise înaintea lui și inima lui nu l-a fost devotată în întregime Domnului, Dumnezeul său, cum fusese inima strămoșului său David.

4 Totuși Domnul, Dumnezeul său, i-a dat o lumină în Ierusalim de dragul lui David, ridicându-l latron pe fiul său după el și consolidând Ierusalimul,

5 căci David a făcut ce este drept înaintea Domnului și toată viața lui nu s-a abătut de la nici una dintre poruncile pe care El i le dăduse, în afară de evenimentul cu hititul Urie.

6 Cât timp a trăit Roboam, Ieroboam a fost în război cu el.

7 Celelalte fapte ale lui Abia și tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Iuda“? Între Abia și Ieroboam a fost război.

8 Abia s-a culcat alături de părinții săi și l-au înmormântat în Cetatea lui David, iar în locul lui a domnit fiul său Asa.

Domnia lui Asa în Iuda

- 9** În al douăzecilea an al domniei lui Ieroboam, regele lui Israel, Asa a început să domnească peste Iuda.
- 10** El a domnit la Ierusalim timp de patruzeci și unu de ani. Bunica lui se numea Maaca și era fiica lui Absalom.
- 11** Asa a făcut ce este drept înaintea Domnului, ca strămoșul său David.
- 12** I-a nimicit din țară pe bărbații care se prostituau și a îndepărtat toți idolii pe care părinții lui îi făcuseră.
- 13** De asemenea, chiar și pe bunica sa, Maaca, nu a mai lăsat-o să fie regină, pentru că făcuse un idol hidos al Așerei. Asa i-a sfărâmat idolul și l-a ars lângă uedul Chidron.
- 14** Dar înălțimile nu au fost îndepărtate, deși inima lui Asa l-a fost devotată Domnului în tot timpul vieții lui.
- 15** El a adus în Casa Domnului lucrurile pe care el și tatăl său le închinaseră Domnului: argintul, aurul și vasele.
- 16** Între Asa și Bașa, regele lui Israel, a fost război în tot timpul vieții lor.
- 17** Bașa, regele lui Israel, a înaintat împotriva lui Iuda. El a început să fortifice Rama, ca să nu dea voie nimănui să iasă sau să intre în teritoriul lui Asa, regele lui Iuda.
- 18** Asa a luat tot argintul și aurul care rămăsese în vistieriile Casei Domnului și în vistieriile palatului regelui și l-a dat slujitorilor săi. Apoi, regele Asa i-a trimis pe aceștia la Ben-Hadad, fiul lui Tab-Rimon, fiul lui Hezion, regele Aramului, care locuia în Damasc, zicându-i astfel:
- 19** „Să fie un legământ între mine și tine, așa cum a fost între tatăl meu și tatăl tău. Iată, îți trimit un dar de argint și de aur! Du-te deci și rupe legământul tău cu Bașa, regele lui Israel, ca el să se retragă dinaintea mea.“
- 20** Ben-Hadad a ascultat de regele Asa și i-a trimis pe conducătorii oștirilor sale împotriva cetăților lui Israel. Ei au cucerit cetățile Iyon, Dan, Abel-Bet-Maaca, tot Chineretul, precum și toată țara lui Neftali.
- 21** Când Bașa a auzit acest lucru, a încetat să mai fortifice Rama și s-a retras la Tirța.
- 22** Atunci regele Asa i-a chemat pe toți cei din Iuda – nici unul n-a fost scutit – ca să ia pietrele și lemnele folosite de Bașa la fortificarea Ramei.

Regele Asa le-a folosit la fortificarea Ghevei din Benjamin și a Mițpei.

- 23** Celelalte fapte ale lui Asa, toată puterea lui, tot ce a făcut el și cetățile pe care le-a zidit, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Iuda“? La bătrânețe el a avut o boală de picioare.
- 24** Asa s-a culcat alături de părinții săi și a fost înmormântat alături de părinții săi, în cetatea strămoșului său David. Apoi în locul lui a domnit fiul său Iehoșafat.

Domnia lui Nadab peste Israel și complotul lui Bașa

- 25** Nadab, fiul lui Ieroboam, a început să domnească peste Israel în al doilea an al domniei lui Asa, regele lui Iuda, și a domnit timp de doi ani peste Israel.
- 26** El a făcut ce este rău înaintea Domnului și a trăit ca tatăl său; a trăit în păcatele prin care acesta îl făcuse și pe Israel să păcătuiască.
- 27** Bașa, fiul lui Ahia, din seminția lui Isahar, a uneltit împotriva lui și l-a ucis la Ghibeton, care aparține filistenilor, în timp ce Nadab și tot Israelul asediau Ghibetonul.
- 28** Bașa l-a ucis în al treilea an al domniei lui Asa, regele lui Iuda, și a domnit el în locul lui.
- 29** Când a devenit rege, Bașa a omorât toată familia lui Ieroboam; n-a lăsat pe nimeni în viață dintre cei ai lui Ieroboam, ci i-a omorât pe toți, potrivit cuvântului profetizat de Domnul prin robul Său Ahia din Șilo,
- 30** din cauza păcatelor pe care Ieroboam le făcuse și prin care îl făcuse și pe Israel să păcătuiască mâniindu-L astfel pe Domnul, Dumnezeuul lui Israel.
- 31** Celelalte fapte ale lui Nadab și tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Israel“?
- 32** Între Asa și Bașa, regele lui Israel, a fost război în tot timpul vieții lor.

Domnia lui Bașa peste Israel

- 33** În al treilea an al domniei lui Asa, regele lui Iuda, Bașa, fiul lui Ahia, a început să domnească peste tot Israelul, în Tirța, și a domnit timp de douăzeci și patru de ani.
- 34** El a făcut ce este rău înaintea Domnului și a trăit ca Ieroboam; a trăit în păcatele prin care acesta îl făcuse și pe Israel să păcătuiască.
- 16** 1 Atunci Cuvântul Domnului a vorbit împotriva lui Bașa prin Iehu, fiul lui Hanani:

2 „Te-am ridicat din pulbere și te-am numit conducător peste poporul Meu, Israel, dar tu ai trăit ca Ieroboam și l-ai făcut pe poporul Meu, Israel, să păcătuiască mâniindu-Mă prin păcatele lor.

3 De aceea îl voi nimici pe Bașa împreună cu familia lui și voi face familiei lui cum am făcut familiei lui Ieroboam, fiul lui Nebat.

4 Aceia din familia lui Bașa care vor muri în cetate vor fi mâncați de câini, iar aceia care vor muri pe câmp vor fi mâncați de păsările cerului.“

5 Celelalte fapte ale lui Bașa, ce a făcut el și puterea lui nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Israel“?

6 Bașa s-a culcat alături de părinții săi și a fost înmormântat la Tirța, iar fiul său Ela a domnit în locul lui.

7 Cuvântul Domnului vorbise împotriva lui Bașa și împotriva familiei lui prin profetul Iehu, fiul lui Hanani, atât din cauza tuturor relelor pe care acesta le făcuse înaintea Domnului, mâniindu-L prin faptele lui și devenind asemenea familiei lui Ieroboam, cât și din cauză că el nimicise familia lui Ieroboam.

Domnia lui Ela peste Israel și complotul lui Zimri

8 În al douăzeci și șaselea an al domniei lui Asa, regele lui Iuda, Ela, fiul lui Bașa, a început să domnească peste Israel. El a domnit la Tirța timp de doi ani.

9 Slujitorul său Zimri, conducător peste jumătate dintre carele sale, a uneltit împotriva lui. Ela era la Tirța, îmbătându-se în casa lui Arța, cel care răspundea de palatul din Tirța.

10 Zimri a intrat și l-a ucis în al douăzeci și șaptelea an al domniei lui Asa, regele lui Iuda. Apoi a început să domnească în locul lui.

11 De îndată ce a devenit rege și s-a așezat pe tronul său, el a ucis toată familia lui Bașa; n-a lăsat în viață nici un bărbat, nici dintre rudele sale, nici dintre prietenii săi.

12 Astfel, Zimri a nimicit toată familia lui Bașa, potrivit cuvântului rostit de Domnul împotriva lui Bașa prin profetul Iehu,

13 din cauza tuturor păcatelor pe care le-au săvârșit Bașa și fiul său Ela și prin care l-au făcut și pe Israel să păcătuiască mâniindu-L pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, prin idolii lor de nimic.

14 Celelalte fapte ale lui Ela și ce a făcut el nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Israel“?

Domnia lui Zimri peste Israel și complotul lui Omri

15 În al douăzeci și șaptelea an al domniei lui Asa, regele lui Iuda, Zimri a domnit la Tirța vreme de șapte zile, în timp ce poporul asedia Ghibetonul care aparținea filistenilor.

16 Poporul care era în tabără a aflat că Zimri a uneltit împotriva regelui și că l-a ucis. Și în ziua aceea, chiar acolo în tabără, toți israeliții l-au numit rege peste Israel pe Omri, conducătorul oștirii.

17 Apoi Omri împreună cu toți israeliții care erau cu el s-au retras de la Ghibeton și au asediat Tirța.

18 Când Zimri a văzut că cetatea a fost capturată, a intrat în fortăreața palatului regelui și a dat foc palatului peste el. Astfel, el a murit

19 din cauza păcatelor pe care le-a săvârșit, făcând ce este rău înaintea Domnului, umblând pe calea lui Ieroboam și trăind în păcatele pe care acesta le săvârșise și prin care îl făcuse și pe Israel să păcătuiască.

20 Celelalte fapte ale lui Zimri și uneltirea pe care a făcut-o, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Israel“?

21 Atunci, poporul Israel s-a împărțit în două: jumătate din popor dorea să-l facă rege pe Tibni, fiul lui Ghinat, iar cealaltă jumătate, pe Omri.

22 Poporul care era de partea lui Omri a triumfat asupra poporului care-l urma pe Tibni, fiul lui Ghinat. Astfel, Tibni a murit, iar Omri a devenit rege.

Domnia lui Omri peste Israel

23 Omri a început să domnească peste Israel în al treizeci și unulea an al domniei lui Asa, regele lui Iuda, și a domnit timp de doisprezece ani, dintre care șase în Tirța.

24 El a cumpărat de la Șemer dealul Samariei cu doi talanți de argint; apoi a zidit o cetate pe deal și i-a pus numele Samaria, după numele lui Șemer, fostul proprietar al dealului.

25 Însă Omri a făcut ce este rău înaintea Domnului; a făcut mai mult rău decât toți cei care fuseseră înainte de el.

26 El a trăit întru totul ca Ieroboam, fiul lui Nebat; a trăit în păcatele prin care acesta îl făcuse și pe Israel să păcătuiască mâniindu-L pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, prin idolii lor de nimic.

27 Celelalte fapte ale lui Omri, ce a făcut el și puterea pe care el și-a arătat-o, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Israel“?

28 Omri s-a culcat alături de părinții săi și a fost înmormântat în Samaria, iar fiul său Ahab a început să domnească în locul lui.

Consolidarea dinastiei lui Omri: regele Ahab

29 Ahab, fiul lui Omri, a început să domnească peste Israel în al treizeci și optulea an al domniei lui Asa, regele lui Iuda. Ahab, fiul lui Omri, a domnit timp de douăzeci și doi de ani peste Israel, în Samaria.

30 Ahab, fiul lui Omri, a făcut mai mult rău înaintea Domnului decât toți cei care au fost înainte de el.

31 Și, ca și cum ar fi fost puțin lucru să trăiască în păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, el și-a mai luat-o de soție și pe Izabela, fiica lui Etbaal, regele sidonienilor, i-a slujit lui Baal și i s-a închinat.

32 El a așezat un altar pentru Baal în templul lui Baal, pe care-l zidise în Samaria

33 și a făcut un stâlp al Așerei. Ahab a făcut mai mult rău decât toți regii lui Israel care au fost înainte de el, mâniindu-L pe Domnul, Dumnezeul lui Israel.

34 În timpul domniei lui, Hiel din Betel a rezidit Ierihonul; i-a pus temeliiile cu prețul întâiului său născut, Abiram, și i-a așezat porțile cu prețul lui Segub, cel mai tânăr dintre fiii săi, potrivit cuvântului rostit de Domnul prin Iosua, fiul lui Nun.

17 Profetul Ilie anunță seceta

1 Ilie tișbitul, un ghiladit, i-a zis lui Ahab: „Viu este Domnul, Dumnezeul lui Israel, Căruia Îi slujesc, că nu va fi nici rouă, nici ploaie în acești ani decât la cuvântul meu.“

2 Apoi, Domnul i-a vorbit lui Ilie astfel:

3 „Pleacă de aici, du-te spre răsărit și ascunde-te lângă uedul Cherit, care se află la răsărit de Iordan!

4 Vei bea apă din ued. Le-am poruncit corbilor să-ți aducă de mâncare acolo“.

5 El a făcut potrivit Cuvântului Domnului: s-a dus și s-a așezat lângă uedul Cherit, care se află la răsărit de Iordan.

6 Corbii îi aduceau pâine și carne dimineața și seara, iar apă bea din ued.

7 După o vreme însă uedul a secat, pentru că nu mai plouase în țară.

Ilie și văduva din Sarepta

8 Atunci Cuvântul Domnului a venit la el și i-a vorbit astfel:

9 „Scoală-te, du-te la Sarepta care aparține de Sidon și locuiește acolo! I-am poruncit unei văduve de acolo să-ți dea de mâncare.“

10 El s-a sculat și s-a dus la Sarepta. Când a ajuns la poarta cetății, a văzut o văduvă care strângea lemne. El a strigat-o și i-a zis: – Te rog, adu-mi puțină apă într-un vas ca să beau!

11 Ea a plecat să-i aducă apă, dar Ilie a strigat-o și i-a zis: – Te rog, adu-mi și o bucată de pâine!

12 – Viu este Domnul, Dumnezeul tău, i-a răspuns ea, că nu am pâine, decât un pumn de făină într-un vas și puțin ulei într-un ulcior. Strâng acum câteva lemne, apoi mă voi întoarce acasă și voi pregăti mâncarea pentru mine și pentru fiul meu ca să mâncăm; după aceea vom muri.

13 – Nu te teme, i-a zis Ilie; du-te și fă precum ai spus. Dar mai întâi fă din ceea ce ai o bucată mică de pâine pentru mine și adu-mi-o; după aceea vei face și pentru tine și pentru fiul tău,

14 căci așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Făina din vas nu se va consuma, iar uleiul din ulcior nu se va termina până în ziua în care Domnul va da ploaie pe pământ.“

15 Ea s-a dus și a făcut așa cum i-a cerut Ilie. Și astfel ea, Ilie și familia ei au avut de mâncare în fiecare zi.

16 Făina din oală nu s-a consumat și uleiul din ulcior nu s-a terminat, potrivit Cuvântului Domnului rostit prin Ilie.

17 După aceea fiul femeii, stăpâna casei, s-a îmbolnăvit. S-a îmbolnăvit atât de grav, încât n-a mai rămas suflare în el.

18 Atunci ea i-a zis lui Ilie: – Ce ai împotriva mea, om al lui Dumnezeu? Ai venit aici să-mi amintești păcatul meu și să aduci moartea fiului meu?

19 – Dă-mi-l încoace pe fiul tău, i-a zis el. L-a luat din brațele ei, l-a dus în odaia de sus unde locuia el și l-a așezat pe patul său.

20 Apoi a strigat către Domnul, spunând: „Doamne, Dumnezeul meu, de ce ai adus această nenorocire peste această văduvă la care locuiesc, făcând ca fiul ei să moară?“

21 El s-a întins de trei ori peste copil și a strigat către Domnul, zicând: „Doamne, Dumnezeul meu, Te rog fă ca sufletul acestui copil să se întoarcă în el!“

22 Domnul l-a ascultat pe Ilie; sufletul copilului s-a întors în el și el a revenit la viață.

23 Ilie l-a luat pe copil, l-a coborât în casă din odaia de sus, i l-a dat mamei sale și i-a zis: – Iată, fiul tău trăiește!

24 Femeia i-a zis lui Ilie: – Acum știi că ești un om al lui Dumnezeu, iar Cuvântul Domnului pe care-l rostești este adevăr!

18 *Profetul Ilie anunță încetarea secetei*

1 Au trecut multe zile, iar Domnul i-a vorbit lui Ilie în al treilea an astfel: „Du-te și înfățișează-te înaintea lui Ahab, căci voi trimite ploaie pe pământ.“

2 Ilie s-a dus să se înfățișeze înaintea lui Ahab. În Samaria era foamete mare.

3 Ahab l-a chemat pe Obadia, cel care răspundea de palat. Obadia se temea mult de Domnul,

4 iar când Izabela i-a omorât pe profeții Domnului, Obadia a luat o sută de profeți, a ascuns câte cincizeci în câte o peșteră și i-a hrănit cu pâine și cu apă.

5 Ahab i-a zis lui Obadia: „Du-te prin țară, pe la toate izvoarele de apă și pe la toate uedurile! Poate că vom găsi iarbă ca să păstrăm caii și catării în viață, astfel încât să nu trebuiască să omorâm nici unul dintre animale.“

6 Apoi și-au împărțit între ei teritoriul pe care urmau să-l străbată: Ahab a plecat singur pe un drum, iar Obadia a plecat singur pe un alt drum.

7 În timp ce era pe drum, Obadia s-a întâlnit cu Ilie. El l-a recunoscut, a căzut cu fața la pământ și l-a întrebat: – Tu ești, stăpânul meu Ilie?

8 – Eu sunt, i-a răspuns el. Du-te și spune-i stăpânului tău că a venit Ilie!

9 – Cu ce am păcătuit, a întrebat Obadia, de-l dai pe slujitorul tău pe mâna lui Ahab ca să fie omorât?

10 Viu este Domnul, Dumnezeul tău, că n-a rămas nici un neam și nici un regat unde stăpânul meu să nu fi trimis să te caute; iar când spuneau că nu ești acolo, puneau acel regat sau acel neam să jure că nu te-a găsit.

11 Și tu-mi ceri să merg și să-i spun stăpânului meu că a venit Ilie.

12 Știi eu oare unde te va duce Duhul Domnului după ce mă voi despărți de tine? Astfel, dacă mă duc și-i spun lui Ahab, iar el nu te va găsi, mă va omorî; însă slujitorul tău se teme de Domnul din tinerețea lui.

13 Nu i s-a spus stăpânului meu ce am făcut când Izabela i-a omorât pe profeții Domnului? Am

ascuns o sută dintre profeții Domnului, câte cincizeci în câte o peșteră, și i-am hrănit cu pâine și cu apă.

14 Iar tu-mi ceri să merg și să-i spun stăpânului meu că a venit Ilie. Mă va omorî!

15 – Viu este Domnul Oștirilor, Căruia Îi slujesc, i-a spus Ilie, că astăzi mă voi înfățișa înaintea lui Ahab.

16 Obadia a pornit să-l întâmpine pe Ahab și să-l înștiințeze. Apoi Ahab s-a dus să-l întâlnească pe Ilie.

17 Când Ahab l-a văzut pe Ilie, i-a zis: – Tu ești acela care-l nenorocești pe Israel?

18 – Nu eu l-am nenorocit pe Israel, i-a răspuns Ilie, ci tu și familia tatălui tău, prin faptul că ai părăsit poruncile Domnului și l-ai urmat pe Baal.

19 Strânge acum pe tot Israelul la mine, pe muntele Carmel, pe cei patru sute cincizeci de profeți ai lui Baal și pe cei patru sute de profeți ai Așerei, care mănâncă la masa Izabelei.

20 Ahab a trimis după toți israeliții și i-a strâns pe profeți la muntele Carmel.

21 Atunci Ilie s-a apropiat de tot poporul și a zis: – Până când veți mai avea inima împărțită între două convingeri? Dacă Domnul este Dumnezeu, urmați-L pe El, iar dacă Baal este Dumnezeu, urmați-l pe acesta! Poporul nu i-a răspuns nimic.

22 Apoi Ilie a zis poporului: – Eu sunt singurul care am rămas dintre profeții Domnului, iar profeții lui Baal sunt în număr de patru sute cincizeci.

23 Să ni se dea doi tauri. Ei să-și aleagă un taur, să-l taie în bucăți și să-l așeze pe lemnele de pe altar, dar să nu-i dea foc. Iar eu voi pregăti celălalt taur și-l voi așeza pe lemne, dar nu-i voi da foc.

24 Apoi, voi să chemați numele dumnezeului vostru, iar eu voi chema Numele Domnului. Dumnezeu care va răspunde prin foc, Acela este adevăratul Dumnezeu. – Bine, a răspuns tot poporul.

25 Ilie le-a zis profeților lui Baal: „Alegeți-vă un taur și pregătiți-l voi mai întâi, pentru că sunteți mai mulți; apoi chemați numele dumnezeului vostru, dar să nu aprindeți voi focul.“

26 Ei au luat taurul dat lor și l-au pregătit; apoi au chemat numele lui Baal de dimineața până la amiază, zicând: „Baal, răspunde-ne!“ Dar nu s-a auzit nici un glas. Nimeni n-a răspuns, deși ei săreau în jurul altarului pe care-l construiseră.

27 La amiază, Ilie și-a bătut joc de ei, zicând: „Strigați mai tare, doar este Dumnezeu! Poate că meditează sau este ocupat sau se află în călătorie; poate că doarme și se va trezi.“

28 Ei au strigat mai tare și, după obiceiul lor, și-au făcut tăieturi cu săbiile și cu sulile până a început să le curgă sângele pe ei.

29 După ce a trecut amiaza, ei și-au continuat invocarea până când se aducea jertfa de seară, dar nu s-a auzit nici un glas, nici un răspuns, nici un semn.

30 Atunci Ilie a zis întregului popor: – Apropiați-vă de mine! Și tot poporul s-a apropiat de el. Apoi el a reparat altarul Domnului, care fusese distrus.

31 Ilie a luat douăsprezece pietre, după numărul semințiilor urmașilor lui Iacov, cel căruia Domnul îi vorbea zicând: „Numele tău va fi Israel!“

32 Cu aceste pietre, el a zidit un altar în Numele Domnului. A săpat și un șanț în jurul altarului, în care încăpeau două măsuri de sămânță.

33 A aranjat lemnele, a tăiat taurul în bucăți și l-a așezat pe altar, deasupra lemnului.

34 Apoi le-a zis: – Umpleți patru ulcioare cu apă și goliți-le peste arderea de tot și peste lemne! Faceți lucrul acesta încă o dată! a zis el. Și ei l-au făcut încă o dată. Faceți lucrul acesta și a treia oară! Iar ei l-au făcut și a treia oară.

35 Apa curgea în jurul altarului și a umplut chiar și șanțul.

36 În clipa în care se aducea jertfa de seară, profetul Ilie s-a apropiat și a zis: „Doamne, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Israel, fă să se cunoască astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel, că eu sunt robul Tău și că am făcut toate aceste lucruri după porunca Ta.“

37 Răspunde-mi, Doamne! Răspunde-mi, ca să cunoască acest popor că Tu, Doamne, ești Dumnezeu și că Tu le întorci inimile spre Tine!“

38 Atunci a căzut foc de la Domnul, a mistuit arderea de tot, lemnele, pietrele și pământul și a înghițit și apa care era în șanț.

39 Când tot poporul a văzut acest lucru, a căzut cu fața la pământ și a zis: „Domnul este Dumnezeu! Domnul este Dumnezeu!“

40 – Prindeți-i pe profeții lui Baal! le-a zis Ilie. Nici unul dintre ei să nu scape! I-au prins, iar Ilie i-a dus la uedul Chișon și i-a înjunghiat acolo.

41 Apoi Ilie i-a zis lui Ahab: – Du-te, mănâncă și bea, căci se aude vuietul unei ploii puternice!

42 Ahab s-a dus să mănânce și să bea, dar Ilie s-a suit pe vârful Carmelului, s-a plecat la pământ, și-a așezat fața între genunchi

43 și i-a zis slujitorului său: – Du-te și uită-te spre mare! El s-a dus și s-a uitat. – Nu se vede nimic! i-a zis el. Ilie i-a zis de șapte ori să se ducă din nou.

44 A șaptea oară, slujitorul i-a zis: – Un nor mic cât o palmă de om se ridică din mare! – Du-te, i-a zis Ilie, și spune-i lui Ahab: „Pregătește-ți carul și coboară-te ca să nu te prindă ploaia!“

45 Între timp cerul s-a înnegrit de nori, vântul a început să bată și a venit o ploaie puternică. Ahab s-a urcat în car și s-a dus la Izreel.

46 Mâna Domnului a venit peste Ilie, care și-a încins mijlocul și a alergat înaintea lui Ahab până la intrarea în Izreel.

19 *Profetul Ilie este îmbărbătat să-și continue lucrarea*

1 Ahab i-a istorisit Izabelei tot ceea ce făcuse Ilie și cum îi omorâse pe toți profeții cu sabia.

2 Izabela a trimis un mesager la Ilie ca să-i spună: „Zei să se poarte cu mine cu toată asprimea dacă mâine la această oră nu voi face cu viața ta ce ai făcut tu cu viața fiecăruia dintre ei!“

3 Când a auzit acest lucru, Ilie a fugit îndată ca să-și scape viața. A ajuns la Beer-Șeba, care aparține de Iuda și și-a lăsat slujitorul acolo,

4 iar el s-a dus cale de o zi în pustie. A ajuns la un verigel, s-a așezat sub el și s-a rugat să moară: „Destul, Doamne! Ia-mi viața acum, căci nu sunt mai bun decât strămoșii mei.“

5 Apoi, s-a întins sub verigel și a adormit. Deodată un înger l-a trezit și i-a zis: „Scoală-te și mănâncă!“

6 Uitându-se, a văzut la capul său o turtă coaptă pe niște pietre încălzite și un ulcior cu apă. După ce a mâncat și a băut, s-a culcat din nou.

7 Îngerul Domnului a venit a doua oară, l-a trezit și i-a zis: „Scoală-te și mănâncă, întrucât călătoria pe care o ai de făcut este prea lungă pentru tine!“

8 El s-a sculat, a mâncat și a băut; apoi, cu puterea pe care această mâncare i-o dăduse, a mers cale de patruzeci de zile și patruzeci de nopți până la Horeb, muntele lui Dumnezeu.

9 A intrat într-o peșteră și a petrecut noaptea acolo. Și Domnul i-a vorbit astfel: – Ce faci aici, Ilie?

10 – Am fost plin de râvnă pentru Domnul, Dumnezeul Oștirilor, a răspuns el, fiindcă israeliții au călcat legământul Tău, Ți-au dărâmat altarele și

Ți-au omorât profeții cu sabia. Numai eu singur am mai rămas, iar ei încearcă să-mi ia și mie viața.

11 – Ieși și stai înaintea Domnului pe munte, i-a spus Domnul, căci Domnul va trece pe acolo! Înaintea Domnului a venit un vânt mare și puternic, care despica munții și sfărâma stâncile, dar Domnul nu era în acest vânt. După acest vânt, a fost un cutremur de pământ, dar Domnul nu era în acest cutremur.

12 După acest cutremur, a venit un foc, dar Domnul nu era în acest foc; iar după acest foc, a venit un murmur suav.

13 Când l-a auzit, Ilie și-a acoperit fața cu mantaua, a ieșit și a stat la intrarea peșterii. Și o voce i-a vorbit astfel: – Ce faci aici, Ilie?

14 – Am fost plin de râvnă pentru Domnul, Dumnezeul Oștirilor, a răspuns el, fiindcă israeliții au călcat legământul Tău, Ți-au dăruit altarele și Ți-au omorât profeții cu sabia. Numai eu singur am mai rămas, iar ei încearcă să-mi ia și mie viața.

15 – Întoarce-te pe drumul pe care ai venit, i-a spus Domnul, și du-te până la pustia Damascului. Când vei ajunge acolo, să-l ungi pe Hazael ca rege peste Aram.

16 Să-l ungi și pe Iehu, fiul lui Nimși, ca rege peste Israel, iar pe Elisei, fiul lui Șafat din Abel-Mehola, să-l ungi ca profet în locul tău.

17 Și se va întâmpla că cel care va scăpa de sabia lui Hazael va fi omorât de Iehu, iar cel care va scăpa de sabia lui Iehu va fi omorât de Elisei.

18 Dar Mi-am păstrat în Israel șapte mii de bărbați, pe toți aceia care nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal și care nu l-au sărutat.

19 Ilie a plecat de acolo și l-a găsit pe Elisei, fiul lui Șafat, arând cu douăsprezece perechi de boi. El însuși o mână pe cea de-a douăsprezecea. Ilie a trecut pe lângă el și și-a aruncat mantaua peste acesta.

20 Elisei a lăsat boii și a fugit după Ilie. – Dă-mi voie să-mi iau rămas bun de la tatăl meu și de la mama mea, i-a zis Elisei, și apoi te voi urma! – Bine! Du-te, i-a zis Ilie, dar gândește-te la ce ți-am făcut!

21 Elisei a plecat de lângă el, a luat o pereche de boi și i-a înjunghiat. Dând foc uneltelor de arat, el a fiert carnea boilor și le-a dat-o oamenilor s-o mănânce. După aceea l-a urmat pe Ilie și i-a slujit.

20 *Confruntarea dintre Israel și Aram: prima biruință a lui Ahab*

1 Ben-Hadad, regele Aramului, și-a strâns întreaga oștire. Însoțit de treizeci și doi de regi, cu cai și care, s-a dus, a înconjurat Samaria și a început lupta împotriva ei.

2 A trimis soli în cetate, la Ahab, regele lui Israel,

3 ca să-i spună: „Așa vorbește Ben-Hadad: «Argintul și aurul tău sunt ale mele, soțiile și cei mai buni dintre fiii tăi sunt ai mei!»“

4 Regele lui Israel a răspuns: „O, rege, stăpânul meu, eu și tot ceea ce am suntem ai tăi, precum ai spus!“

5 Solii s-au întors a doua oară și i-au spus: „Așa vorbește Ben-Hadad: «Trimisesem la tine ca să-mi dai argintul, aurul, soțiile și fiii tăi.»“

6 Așadar, mâine pe la această oră, ți-i voi trimite pe slujitorii mei, care vor scotoci prin palatul tău și prin casele slujitorilor tăi, vor pune mâna pe tot ce ai de valoare și vor lua cu ei.»“

7 Regele lui Israel i-a chemat pe toți cei din sfatul bătrânilor țării și le-a zis: – Vedeți cum acest om urmărește să ne facă rău, căci a trimis după soțiile, fiii, argintul și aurul meu și nu l-am refuzat!

8 – Nu-l asculta și nu cădea la învoială, au răspuns toți cei din sfatul bătrânilor și tot poporul.

9 Atunci Ahab le-a zis solilor lui Ben-Hadad: „Spuneți-i stăpânului meu, regele: «Voi face tot ceea ce i-ai cerut slujitorului tău prima dată, dar acest lucru nu-l pot face!»“ Solii au plecat și i-au dat regelui Ben-Hadad răspunsul lui Ahab.

10 Ben-Hadad i-a trimis un alt mesaj lui Ahab și i-a zis: „Zei să se poarte cu mine cu toată asprimea dacă va rămâne în Samaria praf cât încape în mâna tuturor celor care mă urmează!“

11 Regele lui Israel a răspuns: „Spuneți-i: «Cine încinge armele să nu se laude ca cel care le pune jos!»“

12 Ben-Hadad a primit acest mesaj în timp ce stătea la băut împreună cu regii, în tabără, și le-a ordonat slujitorilor săi: „Pregătiți-vă de atac!“ Și ei s-au pregătit de atac împotriva cetății.

13 Între timp, un profet s-a apropiat de Ahab, regele lui Israel, și i-a zis: – Așa vorbește Domnul: „Vezi toată această mulțime mare? Astăzi o voi da în mâinile tale și vei ști că Eu sunt Domnul!“

14 – Prin cine? a întrebat Ahab. El a răspuns: – Așa vorbește Domnul: „Prin slujitorii conducătorilor de

provincii!“ – Și cine va începe lupta? a întrebat Ahab. – Tu, i-a răspuns profetul.

15 Ahab i-a numărat pe slujitorii conducătorilor de provincii. Aceștia erau două sute treizeci și doi. Apoi a numărat tot poporul, pe toți israeliții. Aceștia erau șapte mii.

16 Ei au pornit pe la amiază, în timp ce Ben-Hadad se îmbăta în tabără împreună cu cei treizeci și doi de regi care-l ajutau.

17 Mai întâi au pornit slujitorii conducătorilor de provincii. Ben-Hadad a trimis niște cercetași în recunoaștere, care l-au înștiințat: – Au ieșit niște bărbați din Samaria!

18 – Dacă au ieșit pentru pace, le-a zis Ben-Hadad, prindeți-i vii, iar dacă au ieșit pentru război, prindeți-i tot vii!

19 Slujitorii conducătorilor de provincii au ieșit din cetate împreună cu oștirea care-i urma

20 și fiecare l-a lovit pe omul dinaintea lui. Arameii au luat-o la fugă, iar israeliții i-au urmărit. Însă Ben-Hadad a scăpat pe un cal împreună cu niște călăreți.

21 Regele lui Israel a înaintat și a atacat caii și carele, provocându-le arameilor o mare înfrângere.

Confruntarea dintre Israel și Aram: a doua biruință a lui Ahab

22 Apoi, profetul s-a apropiat de regele lui Israel și i-a zis: „Du-te și întărește-te! Cercetează și vezi ce trebuie să faci, pentru că regele Aramului te va ataca din nou primăvara viitoare!“

23 Slujitorii regelui Aramului i-au spus acestuia: „Dumnezeul lor este un Dumnezeu al munților; de aceea au fost mai tari decât noi. Dar dacă ne vom lupta cu ei în câmpie, cu siguranță vom fi mai tari decât ei.“

24 Fă acest lucru: îndepărtează-i pe regi de la posturile lor și înlocuiește-i cu căpetenii.

25 Pregătește-ți, de asemenea, o oștire la fel de numeroasă ca aceea pe care ai pierdut-o, cu tot atâția cai și tot atâtea care și să ne luptăm cu ei în câmpie. Atunci cu siguranță vom fi mai tari decât ei!“ El i-a ascultat și a făcut întocmai.

26 Primăvara următoare, Ben-Hadad i-a strâns pe aramei și s-a suit la Afek, ca să lupte împotriva lui Israel.

27 După ce au fost strânși și li s-au dat provizii, israeliții au mărșăluit ca să-i întâmpine și și-au așezat tabăra în fața lor ca două turme mici de capre, pe când arameii umpleau țara.

28 Un om al lui Dumnezeu s-a apropiat de regele lui Israel și i-a zis: „Așa vorbește Domnul: «Pentru că arameii au spus că Domnul este un Dumnezeu al munților, nu și un Dumnezeu al văilor, voi da această oștire numeroasă în mâinile tale și veți ști că Eu sunt Domnul!»“

29 Timp de șapte zile au rămas în taberele lor unii în fața altora, iar în ziua a șaptea au început lupta. Israeliții au omorât o sută de mii de pedestrași aramei într-o zi.

30 Ceilalți au fugit în cetatea Afek, unde zidul s-a prăbușit peste douăzeci și șapte de mii dintre ei. Ben-Hadad a fugit în cetate și s-a ascuns într-o odaie interioară.

31 Slujitorii săi i-au zis: „Am auzit că regii lui Israel sunt îndurători. Dă-ne voie să ne punem saci pe coapse, să ne legăm cu funii la cap și să mergem la regele lui Israel! Poate că îți va cruța viața.“

32 Ei și-au înfășurat saci pe coapse și s-au legat cu funii la cap, după care s-au dus la regele lui Israel și i-au zis: – Slujitorul tău Ben-Hadad te roagă:

„Cruță-mi viața!“ – Mai este încă în viață? a întrebat Ahab. Atunci este fratele meu!

33 Acești oameni au luat aceste cuvinte ca un semn bun și s-au grăbit să răspundă spunând: – Da, fratele tău Ben-Hadad! – Duceți-vă și aduceți-l la mine, le-a zis Ahab. Ben-Hadad a venit la el, iar Ahab l-a suit în carul lui.

34 Apoi Ben-Hadad i-a spus: – Îți voi înapoia cetățile pe care tatăl meu le-a luat de la tatăl tău și vei putea să-ți faci piețe în Damasc, așa cum a făcut tatăl meu în Samaria. – Eu îți voi da drumul, încheind un legământ cu tine, i-a spus Ahab. Astfel, după ce a încheiat un legământ cu el, Ahab i-a dat drumul.

35 Unul dintre profeți i-a spus fratelui său prin Cuvântul Domnului: „Lovește-mă!“ Dar acesta nu a vrut să-l lovească.

36 „Pentru că n-ai ascultat de Cuvântul Domnului, i-a zis profetul, când vei pleca de la mine, te va omorî un leu.“ Și după ce a plecat de la el, a întâlnit un leu care l-a omorât.

37 Profetul a găsit un alt om și i-a spus: „Lovește-mă!“ Acel om l-a lovit și l-a rănit.

38 Apoi profetul s-a dus și l-a așteptat pe rege, pe marginea drumului. El s-a deghizat acoperindu-și ochii cu un bandaj.

39 Când regele a trecut pe acolo, el a strigat și i-a spus regelui: – În timp ce slujitorul tău era în toiul

bătăliei, un bărbat a venit și mi-a adus un captiv, spunându-mi: „Păzește-l pe acest om. Dacă va scăpa, vei răspunde cu viața pentru el sau vei plăti un talant de argint!”

40 Dar pe când slujitorul tău făcea câte ceva încoace și încolo, el a dispărut. – Aceasta îți este osânda, i-a răspuns regele lui Israel. Tu însuși ai rostit-o.

41 Îndată profetul și-a dat jos bandajul de pe ochi, iar regele lui Israel l-a recunoscut că era dintre profeți.

42 – Așa vorbește Domnul, i-a spus el regelui: „Pentru că i-ai dat drumul omului pe care-l sortisem nimicirii, vei răspunde cu viața pentru el și cu poporul tău pentru poporul lui.”

43 Regele lui Israel s-a dus și a intrat supărat și mâniat în palatul său din Samaria.

21 *Via lui Nabot din Izreel*

1 Iată ce s-a întâmplat după aceste evenimente: Nabot din Izreel avea o vie în Izreel, aproape de palatul lui Ahab, regele Samariei.

2 Acesta i-a zis lui Nabot: – Dă-mi mie via ta, ca să-mi slujească drept grădină de zarzavaturi, căci este aproape de palatul meu. Ți voi da în schimb o vie mai bună decât aceasta sau, dacă ți se pare mai bine, îți voi plăti în argint cât valorează.

3 – Să mă ferească Domnul să-ți dau moștenirea părinților mei, i-a răspuns Nabot.

4 Ahab s-a dus acasă supărat și mâniat din cauza cuvintelor pe care Nabot din Izreel i le spusese: „Nu-ți voi da moștenirea părinților mei!” S-a așezat pe pat, și-a întors fața și nu a vrut să mănânce nimic.

5 Izabela, soția sa, a venit la el și l-a întrebat: – De ce ești supărat și nu mănânci nimic?

6 – Pentru că i-am spus lui Nabot din Izreel să-mi dea via lui cu preț de argint, i-a răspuns el, sau, dacă vrea, îi voi da altă vie în locul ei. Dar el mi-a răspuns că nu-mi dă via lui.

7 – Oare nu tu domnești peste Israel? i-a spus Izabela, soția sa. Scoală-te, mănâncă și înveselește-te! Eu îți voi da via lui Nabot din Izreel.

8 Ea a scris niște scrisori în numele lui Ahab, a pus pecetea lui pe ele și le-a trimis bătrânilor și nobililor care locuiau în aceași cetate cu Nabot.

9 Iată ce a scris în acele scrisori: „Vestiți un post și puneți-l pe Nabot în fruntea poporului.

10 Puneți înaintea lui doi oameni nelegiuiți care să spună: «Tu l-ai blestemat pe Dumnezeu și l-ai blestemat și pe rege!» Apoi scoateți-l afară din cetate și omorâți-l cu pietre.”

11 Bătrânii și nobilii care locuiau în cetatea lui Nabot au făcut așa cum le-a cerut Izabela în scrisorile pe care le trimisese.

12 Au vestit un post și l-au pus pe Nabot în fruntea poporului.

13 Cei doi oameni nelegiuiți au venit, s-au așezat înaintea lui și au mărturisit împotriva lui în prezența poporului: „Nabot l-a blestemat pe Dumnezeu și l-a blestemat și pe rege!” Pe urmă l-au scos afară din cetate și l-au omorât cu pietre.

14 După aceea i-au trimis vorbă Izabelei: „Nabot a fost omorât cu pietre!”

15 Când Izabela a auzit că Nabot fusese omorât cu pietre, i-a zis lui Ahab: „Scoală-te și ia în stăpânire via lui Nabot din Izreel, cel care nu a vrut să ți-o dea cu preț de argint, întrucât Nabot nu mai trăiește, ci a murit.”

16 Când Ahab a auzit că Nabot este mort, s-a dus imediat să ia în stăpânire via lui Nabot din Izreel.

17 Domnul i-a vorbit lui Ilie țîșbitul astfel:

18 „Scoală-te și du-te să-l întâlnești pe Ahab, regele lui Israel, care domnește în Samaria. El este în via lui Nabot, unde s-a dus s-o ia în stăpânire.

19 Spune-i că așa vorbește Domnul: «N-ai omorât un om și n-ai pus stăpânire pe proprietatea lui?» Spune-i că așa vorbește Domnul: «Chiar în locul în care câinii au lins sângele lui Nabot, vor linge câinii și sângele tău!»

20 Ahab i-a zis lui Ilie: – M-ai găsit, dușmanule? – Te-am găsit, i-a răspuns el, pentru că te-ai vândut ca să faci ce este rău înaintea Domnului.

21 Iată ce zice Domnul: „Voi aduce nenorocirea asupra ta, îți voi distruge urmașii și voi omorî fiecare bărbat care ți-a mai rămas în Israel, fie sclav, fie liber.

22 Îi voi face familiei tale așa cum i-am făcut familiei lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și familiei lui Bașa, fiul lui Ahia, pentru că M-ai mâniat și pentru că l-ai făcut și pe Israel să păcătuiască.”

23 Domnul a vorbit și despre Izabela astfel: „Câinii o vor mânca pe Izabela lângă zidul Izreelului!

24 Câinii îi vor mânca pe cei ai lui Ahab, care vor muri în cetate, iar păsările cerului îi vor mânca pe cei care vor muri pe câmp.”

25 (N-a mai fost nimeni care să se fi vândut pe sine însuși ca să facă ce este rău înaintea Domnului ca Ahab, pe care Izabela, soția sa, îl stârnea la aceasta.
26 El s-a pângărit foarte mult, mergând după idoli, așa cum făceau amoriții pe care Domnul îi izgonise dinaintea israeliților.)

27 Când Ahab a auzit aceste cuvinte, și-a sfâșiat hainele, și-a pus un sac pe trup și a postit. Se culca înfășurat în acest sac și mergea încet.

28 Atunci Domnul i-a vorbit lui Ilie țîșbitul astfel:

29 „Ai văzut cum s-a smerit Ahab înaintea Mea? Pentru că s-a smerit înaintea Mea, nu voi aduce nenorocirea peste familia lui în timpul vieții sale, ci în timpul vieții fiului său.“

22 Micaia profetește împotriva lui Ahab

1 Timp de trei ani, n-a mai fost nici un război între Aram și Israel.

2 După trei ani, Iehoșafat, regele lui Iuda, s-a dus la regele lui Israel.

3 Regele lui Israel le spusese slujitorilor săi: „Știți că cetatea Ramot-Ghilad este a noastră, iar noi nu facem nimic pentru a o lua înapoi de la regele Aramului!“

4 El l-a întrebat pe Iehoșafat: – Vrei să mergi cu mine la război împotriva Ramot-Ghiladului? – Eu și cu tine vom fi una, poporul meu ca poporul tău și caii mei ca ai tăi, i-a răspuns Iehoșafat regelui lui Israel.

5 Însă Iehoșafat i-a mai zis regelui lui Israel: – Întrebă, te rog, mai întâi Cuvântul Domnului.

6 Regele lui Israel i-a adunat pe profeți, aproape patru sute de bărbați, și i-a întrebat: – Să mă duc la război împotriva Ramot-Ghiladului sau să renunț? – Du-te, i-au răspuns ei, pentru că Domnul îl va da în mâna regelui!

7 – Nu mai este aici nici un alt profet al Domnului ca să-l putem întreba? a întrebat Iehoșafat.

8 Regele lui Israel i-a răspuns: – Mai este unul, pe nume Micaia, fiul lui Imla, prin care-L putem întreba pe Domnul, dar eu îl urăsc, pentru că nu profetește nimic bun cu privire la mine, ci numai rău. – Să nu vorbească regele așa, i-a zis Iehoșafat.

9 Atunci regele lui Israel a chemat o căpetenie și i-a spus: – Cheamă-l repede pe Micaia, fiul lui Imla!

10 Regele lui Israel și Iehoșafat, regele lui Iuda, îmbrăcați în hainele regale, ședeau pe câte un tron în aria de treierat de la intrarea porții Samariei și toți profeții profeteau înaintea lor.

11 Zedechia, fiul lui Chenaana, își făcuse niște coarne de fier și spunea: „Așa vorbește Domnul: «Cu aceste coarne îi vei străpunge pe aramei până îi vei nimici!»“

12 Și toți ceilalți profeți profeteau la fel: „Atacă Ramot-Ghiladul și biruiește! Domnul îl va da în mâna regelui!“

13 Mesagerul care s-a dus să-l cheme pe Micaia i-a spus acestuia: – Toți profeții îi vestesc de bine regelui. Să fie și cuvântul tău ca al fiecăruia dintre ei și să vestești de bine!

14 – Viu este Domnul că voi vesti doar ceea ce-mi va spune Domnul, i-a răspuns Micaia.

15 Când a ajuns la rege, acesta l-a întrebat: – Micaia, să ne ducem la război împotriva Ramot-Ghiladului sau să renunțăm? – Du-te și biruiește, i-a răspuns el, căci Domnul îl va da în mâna regelui.

16 – De câte ori trebuie să te pun să juri că nu-mi vei spune decât adevărul în Numele Domnului? l-a întrebat regele.

17 Atunci el a răspuns: – Am văzut tot Israelul risipit pe munți ca o turmă de oi care nu are păstor, iar Domnul a zis: „Acești oameni nu au stăpân! Să se întoarcă fiecare în pace acasă!“

18 Regele lui Israel i-a zis lui Iehoșafat: – Nu ți-am spus că nu profetește nimic bun cu privire la mine, ci numai rău?

19 Micaia a mai zis: – Ascultă Cuvântul Domnului! L-am văzut pe Domnul șezând pe tronul Său și toată oștirea cerurilor am văzut-o stând în picioare lângă El, la dreapta și la stânga Lui.

20 Și Domnul a întrebat: – Cine-l va amăgi pe Ahab ca să se ducă la Ramot-Ghilad și să piară acolo? Unul a răspuns într-un fel, altul a răspuns în alt fel.

21 Apoi a venit un duh, s-a înfățișat înaintea Domnului și l-a zis: – Eu îl voi amăgi. – Cum? l-a întrebat Domnul.

22 – Voi ieși, a răspuns el, și voi fi un duh de minciună în gura tuturor profeților lui. Și Domnul i-a zis: – Îl vei amăgi și vei reuși! Du-te și fă așa!

23 Astfel, Domnul a pus un duh de minciună în gura tuturor acestor profeți ai tăi. Domnul a rostit nenorocirea împotriva ta.

24 Atunci Zedechia, fiul lui Chenaana, s-a apropiat, l-a lovit pe Micaia peste obraz și i-a zis: – Pe unde a ieșit Duhul Domnului de la mine ca să-ți vorbească?

25 – Vei vedea în ziua în care vei fugi dintr-o odaie în alta ca să te ascunzi, i-a răspuns Micaia!

26 După aceea, regele lui Israel a zis: – Ia-l pe Micaia, du-l înapoi la Amon, conducătorul cetății, și la Ioăș, fiul regelui,

27 și spune-le acestora că așa vorbește regele: „Puneți-l pe acest om în temniță și hrăniți-l cu pâinea întristării și cu apa întristării până mă voi întoarce în pace!”

28 Dar Micaia a spus: – Dacă te vei întoarce în pace, înseamnă că nu Domnul a vorbit prin mine. Voi cei prezenți, ascultați cu toții! a mai adăugat el.

Moartea lui Ahab

29 Regele lui Israel împreună cu Iehoșafat, regele lui Iuda, s-au dus la Ramot-Ghilad.

30 Regele lui Israel i-a zis lui Iehoșafat: „Eu mă voi deghiza și voi intra în luptă îmbrăcat astfel. Tu însă îmbracă-te cu hainele tale regale.” Regele lui Israel s-a deghizat și, îmbrăcat astfel, a intrat în luptă.

31 Regele Aramului le poruncise celor treizeci și două de căpetenii ale carelor sale astfel: „Să nu vă luptați nici cu cei mici, nici cu cei mari, ci numai cu regele lui Israel!”

32 Când căpeteniile carelor l-au văzut pe Iehoșafat, și-au zis: „Cu siguranță acesta este regele lui Israel!” Și s-au întors spre el ca să-l atace. Atunci Iehoșafat a strigat după ajutor;

33 dar când căpeteniile carelor și-au dat seama că nu este el regele lui Israel, l-au lăsat în pace.

34 După aceea un arcaș a tras cu arcul la întâmplare și l-a lovit pe regele lui Israel între armură și zale. Regele i-a poruncit celui care mâna carul: „Întoarce și scoate-mă de pe câmpul de luptă, pentru că am fost rănit!”

35 Lupta s-a întezit în ziua aceea. Regele a rămas în picioare în car, în văzul arameilor, dar seara a murit. Sângele din rană i-a curs în interiorul carului.

36 Când a apus soarele, s-a strigat în tabără: „Fiecare să plece în cetatea lui! Fiecare să plece în țara lui!”

37 Astfel, regele a murit și a fost dus la Samaria, unde l-au înmormântat.

38 Când au spălat carul într-un iaz din Samaria, câinii i-au lins sângele, iar prostituatele s-au scaldat acolo, potrivit cuvântului pe care-l spusese Domnul.

39 Celelalte fapte ale lui Ahab, tot ce a făcut el, palatul de fildeș și toate cetățile pe care le-a zidit, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Israel”?

40 Ahab s-a culcat alături de părinții săi, iar în locul său a domnit fiul său Ahazia.

Domnia lui Iehoșafat peste Iuda

41 Iehoșafat, fiul lui Asa, a început să domnească peste Iuda în al patrulea an al domniei lui Ahab, regele lui Israel.

42 Iehoșafat avea treizeci și cinci de ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de douăzeci și cinci de ani. Mama lui se numea Azuba și era fiica lui Șilhi.

43 El a umblat în toate căile tatălui său, Asa, și nu s-a abătut de la ele, făcând ce e drept înaintea Domnului. Totuși înălțimile nu au fost îndepărtate, iar poporul mai aducea încă jertfe și ardea tămâie pe înălțimi.

44 De asemenea, Iehoșafat a trăit în pace cu regele lui Israel.

45 Celelalte fapte ale lui Iehoșafat, puterea pe care a arătat-o și războaiele pe care le-a purtat, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Iuda”?

46 El i-a nimicit pe bărbații care se prostituau și care rămăseseră în țară de pe vremea tatălui său, Asa.

47 În acea perioadă, nu era rege în Edom. În locul regelui era un guvernator.

48 Iehoșafat a făcut niște corăbii pentru negoț, care să meargă la Ofir după aur, dar n-au mai plecat, pentru că au fost sfărâmate la Ețion-Gheber.

49 Atunci Ahazia, fiul lui Ahab, i-a zis lui Iehoșafat: „Să meargă slujitorii mei împreună cu slujitorii tăi cu corăbiile!” Dar Iehoșafat nu a vrut.

50 Iehoșafat s-a culcat alături de părinții săi și a fost înmormântat alături de părinții săi, în cetatea strămoșului său David, iar în locul lui a domnit fiul său Iehoram.

Domnia lui Ahazia peste Israel

51 Ahazia, fiul lui Ahab, a început să domnească peste Israel în Samaria în al șaptesprezecelea an al domniei lui Iehoșafat, regele lui Iuda, și a domnit timp de doi ani peste Israel.

52 El a făcut ce este rău înaintea Domnului și a trăit ca tatăl său, ca mama sa și ca Ieroboam, fiul lui Nebat, cel care l-a făcut pe Israel să păcătuiască.

53 El i-a slujit lui Baal, i s-a închinat și l-a provocat astfel la mânie pe Domnul, Dumnezeuul lui Israel, așa cum făcuse și tatăl său.

2 ÎMPĂRAȚI

1 *Judecata DOMNULUI asupra lui*

Ahazia

1 După moartea lui Ahab, Moab s-a răsculat împotriva lui Israel.

2 S-a întâmplat că Ahazia a căzut prin grilajul odăii lui de sus din palatul Samariei și a zăcut la pat. Atunci a trimis niște mesageri, zicându-le: „Duceți-vă și întrebați-l pe Baal-Zebub, zeul Ekronului, dacă mă voi vindeca de boala aceasta.”

3 Dar un înger al Domnului i-a zis lui Ilie țîșbitul: „Scoală-te, du-te să-i întâlnești pe mesagerii regelui Samariei și spune-le: «Oare nu este Dumnezeu în Israel, de mergeți să-l întrebați pe Baal-Zebub, zeul Ekronului?»

4 De aceea așa vorbește Domnul: ‘Nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri cu siguranță!’»” Apoi Ilie a plecat.

5 Când mesagerii s-au întors la rege, el i-a întrebat: - De ce v-ați întors?

6 - Ne-am întâlnit cu un om, i-au răspuns ei, care ne-a zis astfel: „Întoarceți-vă la regele care v-a trimis și spuneți-i: «Așa vorbește Domnul: ‘Oare nu este Dumnezeu în Israel, de ai trimis să-l întrebe pe Baal-Zebub, zeul Ekronului? De aceea nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri cu siguranță!’»”

7 - Cum arăta bărbatul care v-a întâlnit și care v-a spus aceste cuvinte? i-a întrebat el.

8 - Era un om îmbrăcat cu o manta de păr și încins la mijloc cu o curea de piele, i-au răspuns ei. - Este Ilie țîșbitul, a zis el.

9 Atunci a trimis la el o căpetenie peste cincizeci de oameni, împreună cu cei cincizeci de oameni ai acestuia. Căpetenia a venit la Ilie, care stătea pe vârful unui deal și i-a zis: - Omule al lui Dumnezeu, regele îți poruncește să vii!

10 Dar Ilie i-a răspuns căpeteniei: - Dacă sunt un om al lui Dumnezeu, să se coboare foc din cer și să te mistuie pe tine și pe cei cincizeci de oameni ai tăi. Atunci s-a coborât foc din cer și l-a mistuit pe el și pe cei cincizeci de oameni care erau împreună cu el.

11 Apoi regele a trimis o altă căpetenie peste cincizeci de oameni, împreună cu cei cincizeci de oameni ai acestuia. Căpetenia i-a zis: - Omule al lui Dumnezeu, regele îți poruncește să vii repede!

12 Dar Ilie i-a răspuns: - Dacă sunt un om al lui Dumnezeu, să se coboare foc din cer și să te mistuie pe tine și pe cei cincizeci de oameni ai tăi. Atunci s-a coborât focul lui Dumnezeu din cer și l-a mistuit pe el și pe cei cincizeci de oameni care erau împreună cu el.

13 Regele a trimis o a treia căpetenie peste cincizeci de oameni, împreună cu cei cincizeci de oameni ai acestuia. Această a treia căpetenie s-a dus și s-a plecat pe genunchi înaintea lui Ilie și l-a implorat zicându-i: „Omule al lui Dumnezeu, te rog, pune preț pe viața mea și pe viața acestor cincizeci de slujitori ai tăi!

14 Știm că focul care s-a coborât din ceruri le-a mistuit deja pe primele două căpetenii peste cincizeci și pe oamenii lor, dar acum, pune preț pe viața mea!”

15 Atunci îngerul Domnului i-a zis lui Ilie: „Însoțește-l și nu te teme de el!” Ilie s-a dus îndată împreună cu el la rege.

16 El i-a zis regelui: „Așa vorbește Domnul: «Nu este în Israel Dumnezeu al Cărui cuvânt să-L poți întreba de trimiți mesageri să-l întrebe pe Baal-Zebub, zeul Ekronului? Pentru că ai făcut aceasta, nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri cu siguranță!»”

17 Ahazia a murit potrivit Cuvântului Domnului pe care l-a rostit Ilie. Pentru că nu avea nici un fiu, în locul lui a devenit rege Ioram. Era al doilea an al domniei lui Iehoram, fiul lui Iehoșafat, regele lui Iuda.

18 Celelalte fapte pe care le-a făcut Ahazia, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Israel”?

2 *Înălțarea lui Ilie la cer*

1 Când a vrut Domnul să-l ridice pe Ilie la cer într-un vârtej de vânt, Ilie și Elisei ieșeau împreună din Ghilgal.

2 Ilie i-a zis lui Elisei: - Rămâi aici, te rog, pentru că Domnul mă trimite până la Betel. - Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi, i-a răspuns Elisei. Așa că s-au dus împreună la Betel.

3 Profeții care erau la Betel l-au întâmpinat pe Elisei și i-au zis: - Știi că Domnul îl va răpi astăzi pe stăpânul tău de lângă tine? - Da, știu, le-a răspuns Elisei, dar tăceți!

4 Apoi Ilie i-a zis lui Elisei: - Rămâi aici, te rog, pentru că Domnul mă trimite la Ierihon. - Viu este

Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi, i-a răspuns Elisei. Așa că s-au dus împreună la Ierihon.

5 Profeții care erau la Ierihon l-au întâmpinat pe Elisei și i-au zis: - Știi că Domnul îl va răpi astăzi pe stăpânul tău de lângă tine? - Da, știu, a răspuns el, dar tăceți!

6 Apoi Ilie i-a zis: - Rămâi aici, te rog, pentru că Domnul mă trimite la Iordan. - Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi, i-a răspuns Elisei. Așa că au plecat împreună.

7 Cincizeci de bărbați dintre profeți au venit și s-au oprit la o anumită distanță înaintea lor. Amândoi stăteau pe malul Iordanului.

8 Atunci Ilie și-a luat mantaua, a făcut-o sul și a lovit cu ea apele, iar apele s-au despărțit într-o parte și într-alta și au trecut amândoi pe uscat.

9 După ce au trecut, Ilie i-a zis lui Elisei: - Spune-mi ce pot să fac pentru tine înainte de a fi luat de la tine? - Aș vrea să vină peste mine o îndoită măsură din duhul tău, i-a zis Elisei.

10 Ilie i-a răspuns: - Ai cerut un lucru greu, dar dacă mă vei vedea când voi fi luat de lângă tine, așa îți se va întâmpla; dacă nu, nu îți se va întâmpla așa.

11 Și în timp ce mergeau și vorbeau unul cu altul, un car de foc și niște cai de foc i-au despărțit pe unul de celălalt și Ilie s-a înălțat la cer într-un vârtej de vânt.

12 Elisei privea și striga: „Părintele meu! Părintele meu! Carul lui Israel și călăreții lui!“ După ce nu l-a mai văzut, Elisei și-a luat hainele și le-a rupt în două.

13 Apoi a ridicat mantaua pe care o lăsase Ilie să cadă, s-a întors și a stat pe malul Iordanului.

14 După ce a luat mantaua pe care o lăsase Ilie să cadă, a lovit cu ea apele și a zis: „Unde este acum Domnul, Dumnezeul lui Ilie?“ Și de îndată ce a lovit apele, ele s-au despărțit într-o parte și într-alta, și Elisei a trecut dincolo.

15 Când au văzut lucrul acesta, profeții care erau în fața Ierihonului au zis: „Duhul lui Ilie a venit peste Elisei!“ I-au ieșit în întâmpinare și i s-au închinat până la pământ.

16 Ei i-au zis: - Între slujitorii tăi sunt cincizeci de oameni curajoși. Îngăduie-le, te rugăm, să-l caute pe stăpânul tău. Poate că Duhul Domnului l-a dus și l-a aruncat pe vreun munte sau în vreo vale. - Să nu-i trimiteți, le-a răspuns el.

17 Însă ei au stăruit până când acesta, stânjenit, le-a zis: - Trimiteți-i! I-au trimis deci pe cei cincizeci de oameni care l-au căutat timp de trei zile fără să-l găsească.

18 Elisei îi aștepta la Ierihon și când s-au întors la el, le-a zis: - Nu v-am spus să nu vă duceți?

Vindecarea apelor de la Ierihon

19 După aceea, bărbații din cetate i-au zis lui Elisei: - Stăpâne, după cum vezi, așezarea cetății este bună, dar apele sunt rele și pământul este sterp.

20 - Aduceți-mi un vas nou și puneți sare în el, le-a zis el. Și ei i-au adus.

21 Apoi Elisei s-a dus la izvorul apelor, a aruncat în el sare și a zis: „Așa vorbește Domnul: «Vindec aceste ape și niciodată nu vor mai cauza moartea, nici nu vor mai face pământul neroditor!»“

22 Și apele au rămas vindecate până în ziua de azi, potrivit cuvântului rostit de Elisei.

Pedepsirea tinerilor batjocoritori

23 De acolo Elisei s-a dus la Betel. În timp ce mergea pe drum, niște băiețași au ieșit din cetate și și-au bătut joc de el, strigându-i: „Suie-te, pleșuvule! Suie-te, pleșuvule!“

24 El s-a uitat în spate, i-a văzut și i-a blestemat în Numele Domnului. Atunci au ieșit din pădure două ursoaice și au sfâșiat patruzeci și doi dintre acești copii.

25 De acolo Elisei s-a dus la muntele Carmel, iar după aceea s-a întors în Samaria.

3 *Campania lui Ioram împotriva moabiților*

1 Ioram, fiul lui Ahab, a început să domnească peste Israel, în Samaria, în al optsprezecelea an al domniei lui Iehoșafat, regele lui Iuda, și a domnit timp de doisprezece ani.

2 El a făcut ce este rău înaintea Domnului, totuși nu cum făcuse tatăl său și mama sa, căci a îndepărtat pietrele sacre ale lui Baal, pe care le făcuse tatăl său.

3 El însă a săvârșit păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, cel care l-a făcut pe Israel să păcătuiască, și nu s-a depărtat de ele.

4 Meșă, regele Moabului, avea turme mari și era nevoit să dea regelui lui Israel o sută de mii de miei și o sută de mii de berbeci cu tot cu lâna lor.

5 Însă, după moartea lui Ahab, regele Moabului s-a răsculat împotriva regelui lui Israel.

6 Regele Ioram a ieșit atunci din Samaria și a numărat întregul Israel.

7 Pe urmă a trimis un mesaj lui Iehoșafat, regele lui Iuda, zicând: – Regele Moabului s-a răsculat împotriva mea. Vrei să vii cu mine să luptăm împotriva Moabului? – Vin, a răspuns el. Eu și cu tine vom fi una, poporul meu ca poporul tău și caii mei ca ai tăi.

8 Pe ce drum vom merge? a întrebat el. – Pe drumul prin pustia Edomului, a răspuns Ioram.

9 Regele Israelului, regele lui Iuda și regele Edomului au plecat. Dar după ce au înaintat, ocolind timp de șapte zile, n-a mai fost apă pentru oștire și animale.

10 Atunci regele Israelului a zis: - Ah! Domnul i-a chemat acești trei regi ca să-i dea în mâinile Moabului?

11 Dar Iehoșafat a zis: - Nu este aici nici un profet al Domnului prin care să-L întrebăm pe Domnul? Atunci unul dintre slujitorii regelui lui Israel a răspuns: - Este aici Elisei, fiul lui Șafat, care obișnuia să toarne apă pe mâinile lui Ilie.

12 Iehoșafat a zis: - Cuvântul Domnului este cu el! Atunci regele lui Israel, Iehoșafat și regele Edomului s-au dus la el.

13 Elisei i-a zis regelui lui Israel: - Ce am eu de-a face cu tine? Du-te la profeții tatălui tău și la profeții mamei tale! - Nu! a răspuns regele Israelului, căci Domnul a chemat pe acești trei regi ca să-i dea în mâinile Moabului.

14 Elisei a zis: - Viu este Domnul Oștirilor, al Căruia slujitor sunt, că, dacă n-aș avea în vedere pe Iehoșafat, regele lui Iuda, pe tine nici nu te-aș băga în seamă și nici nu m-aș uita la tine.

15 Acum aduceți-mi un cântăreț cu o harfă. În timp ce cântărețul cânta, mâna Domnului a coborât peste Elisei

16 și el a zis: „Așa vorbește Domnul: «Faceți în această vale groapă lângă groapă,

17 pentru că – așa vorbește Domnul – deși nu veți vedea vânt sau ploaie, valea se va umple cu apă și veți bea atât voi, cât și vitele și animalele voastre.

18 Însă acesta este doar un lucru mărunț pentru Domnul, astfel că El va da și pe Moab în mâinile voastre.

19 Voi veți nimici toate cetățile întărite și toate cetățile alese, veți tăia fiecare copac bun, veți astupa izvoarele de apă și veți strica cu pietre fiecare ogor bun.»“

20 În dimineața următoare, în timp ce se aducea jertfa, a început să vină dintr-odată apă de pe drumul dinspre Edom, și pământul s-a umplut de apă.

21 Atunci toți moabiții, când au auzit că regii vin să lupte împotriva lor, i-au chemat pe toți aceia care erau în stare să poarte armele, tineri și bătrâni, și au stat la hotar.

22 Când s-au trezit dis-de-diminează, soarele strălucea deasupra apelor și moabiții au văzut în fața lor apele roșii ca sângele.

23 „Acesta este sânge!“ au zis ei. „Regii s-au luptat între ei și s-au omorât unii pe alții! Acum, la pradă, Moab!“

24 Dar când au intrat în tabăra lui Israel, israeliții s-au ridicat și i-au bătut pe moabiți până când aceștia au fugit dinaintea lor. Apoi au pătruns în țară și i-au ucis pe moabiți.

25 Le-au distrus cetățile și toți bărbații au aruncat pietre în toate ogoarele, umplându-le astfel cu pietre. Au astupat toate izvoarele de apă și au tăiat toți copacii buni. Mai rămăseseră doar zidurile cetății Chir-Hareset, însă prăștiașii au înconjurat-o și au cucerit-o.

26 Când regele Moabului a văzut că a fost învins în luptă, a luat cu el șapte sute de oameni care luptau cu sabia, cu gând să-și croiască drum până la împăratul Edomului, dar n-au putut.

27 Atunci a luat pe întâiul său născut, care urma să fie rege în locul lui și l-a adus ca ardere de tot pe zidul cetății. O mare indignare l-a cuprins pe Israel. Drept urmare Israel s-a retras din Moab, întorcându-se acasă.

4 *Înmulțirea untdelemnului văduvei*

1 Soția unuia dintre profeți i s-a plâns lui Elisei, zicându-i: - Ucenicul tău, soțul meu, a murit și tu știi că ucenicul tău se temea de Domnul. Creditorul vine acum să-i ia pe cei doi copii ai mei și să-i facă sclavii lui.

2 Elisei a întrebat-o: - Ce aș putea face pentru tine? Spune-mi ce ai în casa ta? - Slujitoarea ta nu mai are nimic în casă, a răspuns ea, decât un vas cu untdelemn.

3 - Du-te și cere vase de la toți vecinii tăi, i-a zis Elisei. Cere vase goale și să nu fie puține.

4 Când te vei întoarce, încuie ușa după tine și fiii tăi. Apoi toarnă untdelemn în fiecare din aceste vase și, când vor fi pline, pune-le deoparte.

5 Atunci a plecat și a încuiat ușa după ea și după fiii săi. Ei apropiiau vasele și ea turna untdelemn în ele.

6 Când vasele au fost pline, ea i-a zis fiului său: - Mai adu-mi un vas! - Nu mai este nici unul, i-a zis el. Atunci untdelemnul a încetat să mai curgă.

7 După aceea s-a dus și i-a spus omului lui Dumnezeu lucrul acesta. El i-a zis: „Du-te, vinde untdelemnul și plătește-ți datoria, iar cu ce va rămâne vei putea trăi tu și fiii tăi.“

Învierea fiului sunamitei

8 Într-o zi Elisei trecea prin Sunem. Acolo era o femeie bogată care a stăruit ca el să mănânce la ea. Și ori de câte ori trecea pe acolo, Elisei se oprea la ea ca să mănânce.

9 Ea i-a zis soțului ei: „Iată, știu că omul acesta, care trece adesea pe la noi, este un om sfânt al lui Dumnezeu.“

10 Să facem pe acoperiș o odaie mică cu pereți și să punem în ea un pat pentru el, o masă, un scaun și un sfeșnic, pentru ca atunci când va veni la noi, să poată sta acolo.“

11 Într-o zi, când Elisei s-a întors, a intrat în odaie și s-a odihnit acolo.

12 Apoi a zis slujitorului său, Ghehazi: „Cheam-o pe sunamita aceasta!“ Ghehazi a chemat-o și ea a venit.

13 Elisei i-a zis lui Ghehazi: „Spune-i: «Tu te-ai deranjat făcând toate aceste lucruri pentru noi. Cu ce-am putea să-ți răsplătim? Să vorbim pentru tine regelui sau conducătorului oștirii?»“ Ea a răspuns: „Eu locuiesc în mijlocul poporului meu.“

14 - Ce putem face pentru ea? a întrebat Elisei. - Ei bine, ea nu are nici un fiu, a răspuns Ghehazi, iar soțul ei este bătrân.

15 - Cheam-o! i-a zis Elisei. El a chemat-o, iar ea s-a oprit în prag.

16 - La anul, pe vremea aceasta, vei ține în brațe un fiu, a zis Elisei. - Nu, stăpâne! a zis ea. Nu o amăgi pe slujitoarea ta, omule al lui Dumnezeu!

17 Femeia a rămas însărcinată și a născut un fiu chiar pe vremea aceea, în anul următor, așa cum i-a zis Elisei.

18 Copilul a crescut. Într-o zi, când se dusesse la tatăl său, acolo unde erau secerătorii,

19 i-a zis tatălui său: „Capul meu! Capul meu!“ Atunci tatăl copilului a zis slujitorului său: „Du-l la mama sa!“

20 După ce slujitorul l-a luat și l-a dus la mama sa, copilul a stat pe genunchii ei până la amiază și apoi a murit.

21 Ea s-a ridicat și a așezat copilul pe patul omului lui Dumnezeu. Apoi a închis ușa și a plecat.

22 L-a chemat pe soțul său și i-a zis: - Trimite-mi, te rog, un slujitor și o măgăriță ca să pot merge repede la omul lui Dumnezeu, după care mă voi întoarce.

23 Dar el a întrebat-o: - De ce te duci astăzi la el? Nu este nici lună nouă, nici Sabat. Ea i-a răspuns: - Fii pe pace!

24 Și după ce a înșeuat măgărița, a zis slujitorului ei: „Mână și pleacă! Nu te opri pentru mine decât atunci când îți voi spune!“

25 Ea a plecat și a ajuns la omul lui Dumnezeu, pe muntele Carmel. Când a văzut-o de la depărtare, omul lui Dumnezeu i-a zis slujitorului său, Ghehazi: „Privește! Aceasta-i sunamita!“

26 Aleargă dar ca să-i ieși în întâmpinare și întreab-o dacă toate sunt bune cu ea, cu soțului ei și cu copilului ei.“ Ea i-a răspuns: „Toate sunt bune!“

27 După ce a ajuns la omul lui Dumnezeu pe munte, i-a îmbrățișat picioarele. Atunci Ghehazi s-a apropiat ca s-o îndepărteze, dar omul lui Dumnezeu i-a zis: „Las-o, căci sufletul îi este amărât. Domnul mi-a ascuns lucrul acesta și nu mi l-a făcut cunoscut.“

28 Ea a zis: „Am cerut eu un fiu stăpânului meu? Nu ți-am spus eu să nu mă amăgești?“

29 Elisei i-a zis lui Ghehazi: „Încinge-te, ia toiagul meu în mână și fugi. Dacă te vei întâlni cu cineva să nu-l saluți și, dacă te va saluta cineva, să nu-i răspunzi. Să așezi toiagul meu pe fața copilului.“

30 Dar mama copilului a zis: „Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi!“ El s-a ridicat și a urmat-o.

31 Ghehazi s-a dus înainte, a așezat toiagul pe fața băiețelului, dar el n-a scos nici un sunet și n-a dat nici un semn de viață. Apoi Ghehazi s-a întors să-l întâlnească pe Elisei și i-a zis: „Băiețelul nu s-a trezit!“

32 Când a ajuns Elisei în casă, a văzut că băiețelul era așezat mort în patul lui.

33 A intrat și a închis ușa după ei amândoi și s-a rugat Domnului.

34 Apoi s-a dus și s-a așezat pe copil. S-a întins peste el, punându-și gura lui pe gura copilului, ochii

lui pe ochii copilului și mâinile lui pe mâinile copilului, și trupul copilului s-a încălzit.

35 Elisei s-a întors și s-a plimbat prin casă, apoi a urcat din nou și s-a întins peste copil. Băiatul a strănutat de șapte ori, după care și-a deschis ochii.

36 Elisei l-a chemat pe Ghehazi și i-a zis: „Cheam-o pe sunamită!“ El a chemat-o. Când a ajuns la el, Elisei i-a zis: „Ia-ți fiul!“

37 Ea a venit și a căzut la picioarele lui, închinându-i-se până la pământ. După aceea s-a ridicat și a ieșit împreună cu fiul său.

Dregerea mâncării otrăvite

38 Elisei s-a întors la Ghilgal. În țară era foamete. În timp ce profeții primeau învățătură, el i-a zis slujitorului său: „Pune oala cea mare și fierbe ciorbă pentru profeți!“

39 Unul din ei a ieșit în câmp pentru a aduna ierburi și a găsit o viță sălbatică. A cules din ea dovleci sălbatici, până și-a umplut poala. Când s-a întors, i-a tăiat și i-a pus în oala cu ciorbă, căci nu știa ce sunt.

40 Apoi au dat oamenilor să le mănânce. Dar când au început să mănânce din ciorbă, au strigat astfel: - Omule al lui Dumnezeu, moartea este în oală! Și n-au putut să mănânce din ea.

41 - Aduceți făină! a zis Elisei. El a aruncat făină în oală și a zis: - Dați-le acum oamenilor să mănânce! Și n-a mai fost nimic otrăvitor în oală.

Înmulțirea pâinii

42 A venit un om din Baal-Șalișa, aducând omului lui Dumnezeu douăzeci de pâini de orz, din cele dintâi roade și spice proaspete într-un sac. Elisei a zis: - Dă-le oamenilor să mănânce!

43 Dar slujitorul său a zis: - Cum pot să împart acestea la o sută de oameni? - Dă-le oamenilor să mănânce, i-a zis Elisei, căci așa vorbește Domnul: „Vor mânca și va mai și rămâne!“

44 Atunci i-a servit cu pâine, iar ei au mâncat și le-a mai și rămas, după Cuvântul Domnului.

5 Vindecarea lui Naaman

1 Naaman era conducătorul oștirii regelui Aramului. El era un om important pentru stăpânul său și totodată foarte respectat, pentru că prin el a dat Domnul victorie arameilor. Însă omul acesta, care ajunsese un războinic viteaz, era lepros.

2 Arameii ieșiseră la luptă în cete și luaseră captivă o tânără din țara lui Israel. Ea a ajuns slujitoarea soției lui Naaman.

3 Într-o zi ea a zis stăpânei sale: „Dacă stăpânul meu ar merge la profetul din Samaria, el l-ar vindeca de lepra lui.“

4 Naaman s-a dus la stăpânul său și i-a făcut de cunoscut tot ce i-a spus tânăra israelită.

5 Și regele Aramului i-a zis: „Du-te, căci voi trimite o scrisoare regelui lui Israel!“ Naaman a plecat luând cu el zece talanți de argint, șase mii se șecheli de aur și zece rânduri de haine.

6 El i-a înmânat regelui lui Israel scrisoarea care spunea astfel: „Când scrisoarea aceasta îți va fi înmânată vei ști că trebuie să-l vindeci pe slujitorul meu, Naaman, de lepra lui.“

7 După ce a citit scrisoarea, regele lui Israel și-a sfâșiat hainele și a zis: „Sunt eu Dumnezeu ca să omor și să înviez? De ce-mi spune să vindec un om de lepra lui? Să știți dar și să înțelegeți că el caută motiv de ceartă cu mine.“

8 Când a auzit Elisei, omul lui Dumnezeu, că regele lui Israel și-a sfâșiat hainele, a trimis să spună regelui: „De ce ți-ai sfâșiat hainele? Trimite-l la mine și va ști că există un profet în Israel!“

9 Naaman a venit cu alaiul său de cai și care și s-a oprit la poarta casei lui Elisei.

10 Elisei i-a trimis un mesager, spunându-i: „Du-te și spală-te în Iordan de șapte ori, iar carnea ți se va vindeca și vei fi curat.“

11 Dar Naaman s-a mâniat și a plecat zicând: „Eu credeam că va ieși la mine, se va opri înaintea mea și va chema Numele Domnului, Dumnezeuul lui, iar pe urmă își va pune mâna peste rană și mă va vindeca de lepră.“

12 Nu sunt oare Abana și Parpar, râurile Damascului, mai bune decât toate apele Israelului? Nu puteam să mă spal în ele și să fiu curat?“ Apoi s-a întors și a plecat plin de mânie.

13 Dar slujitorii lui s-au apropiat de el și i-au zis: „Părinte, dacă profetul ți-ar fi spus să faci un lucru greu, nu l-ai fi făcut? Cu atât mai mult acum, când ți-a spus să te speli ca să fii curat!“

14 Atunci s-a coborât și s-a cufundat de șapte ori în Iordan, așa cum i-a spus omul lui Dumnezeu, iar carnea lui a devenit iarăși ca aceea a unui copilăș și s-a curățit.

15 Apoi Naaman împreună cu toți însoțitorii lui s-au întors la omul lui Dumnezeu. Când a ajuns s-a oprit înaintea lui și i-a zis: - Acum știu că nu este alt Dumnezeu pe tot pământul decât în Israel. Primește, te rog, un dar din partea slujitorului tău.

16 Dar Elisei i-a răspuns: - Viu este Domnul, al Cărui slujitor sunt, că nu voi lua nimic. Și cu toate că Naaman a insistat, Elisei a refuzat darul.

17 - Dacă nu vrei, a zis Naaman, dă voie, te rog, slujitorului tău să încarce pământ, atât cât pot duce doi catări, pentru că de-acum înaintea slujitorului tău nu va mai aduce arderi de tot sau jertfe altor dumnezei, ci numai Domnului.

18 Iată totuși ce-L rog pe Domnul să-i ierte slujitorului tău: când stăpânul meu intră în templul lui Rimon să se închine acolo, sprijinindu-se de brațul meu, mă închin și eu în templul lui Rimon. Să-l ierte deci Domnul pe slujitorul tău când mă voi închina în templul lui Rimon.

19 Elisei i-a răspuns: - Du-te în pace. După ce Naaman a plecat de la el și a străbătut o anumită distanță,

20 Ghehazi, slujitorul lui Elisei, omul lui Dumnezeu, și-a zis: „Stăpânul meu l-a refuzat pe Naaman, arameul acesta, și nu a luat de la el ceea ce i-a adus. Viu este Domnul că voi alerga și voi lua ceva de la el.“

21 Astfel, Ghehazi s-a dus după Naaman. Când l-a văzut Naaman alergând după el, a coborât din car pentru a-l întâmpina și i-a zis: - Totul este bine?

22 - Totul este bine. Stăpânul meu m-a trimis însă să-ți spun: „Doi profeți tineri au venit chiar acum la mine din regiunea muntoasă al lui Efraim. Dă-mi, te rog, pentru ei un talant de argint și două rânduri de haine.“

23 Naaman i-a zis: - Fă-mi, te rog, pe plac și ia doi talanți. Naaman a insistat și i-a pus doi talanți de argint în doi saci, împreună cu două rânduri de haine. I-a mai dat și doi slujitori care să-l ajute cu povara.

24 Când a ajuns la deal, Ghehazi le-a luat din mâinile lor și le-a pus în casă. Apoi le-a dat drumul oamenilor, iar ei au plecat.

25 După aceea s-a dus și s-a înfățișat înaintea stăpânului său, Elisei. - De unde vii, Ghehazi? l-a întrebat Elisei. - Slujitorul tău nu s-a dus nicăieri, a răspuns el.

26 Dar Elisei i-a zis: - Oare n-a fost duhul meu cu tine, când s-a coborât omul acela din car și te-a întâmpinat? Este oare acum vremea de luat argint, haine, măslini, vii, oi, boi, slujitori și slujitoare?

27 Leprea lui Naaman se va lipi de tine și de urmașii tăi pentru totdeauna! Ghehazi a plecat dinaintea lui Elisei lepros, alb ca zăpada.

6 *Securea plutitoare*

1 Profetii i-au zis lui Elisei: - Iată că locul unde ne întâlnim cu tine este prea strâmt pentru noi.

2 Lasă-ne să mergem la Iordan, să luăm fiecare dintre noi câte un buștean și să facem acolo un loc unde să putem locui. - Duceți-vă! le-a răspuns el.

3 Atunci unul din ei a zis: - Fii bun, te rog, și vino cu slujitorii tăi. - Voi veni! le-a răspuns el.

4 Elisei s-a dus cu ei. Când au ajuns la Iordan au început să taie copacii.

5 Dar s-a întâmplat că, în timp ce unul dintre ei tăia un copac, fierul de la secure a căzut în apă. Atunci a strigat: - Ah, stăpâne, era împrumutat!

6 Atunci omul lui Dumnezeu l-a întrebat: - Unde a căzut? Și după ce acesta i-a arătat locul, Elisei a tăiat un băț, l-a aruncat acolo, iar fierul securii a început să plutească.

7 Apoi a zis: - Ridică-l! El a întins mâna și l-a luat.

Elisei și arameii

8 Regele Aramului era în război cu Israel. După ce s-a sfătuit cu slujitorii săi, a zis: „Îmi voi așeza tabăra în locul cutare.“

9 Dar omul lui Dumnezeu a trimis să spună regelui lui Israel: „Ai grijă și nu trece prin locul acela, pentru că arameii s-au dus acolo.“

10 Regele lui Israel a trimis niște oameni să cerceteze acel loc, despre care îl avertizase omul lui Dumnezeu. Și a făcut aceasta nu o dată, ci de mai multe ori.

11 Regele Aramului s-a înfuriat din cauza acestor lucruri, i-a chemat pe slujitorii săi și le-a zis: - Care dintre voi este de partea regelui lui Israel?

12 Dar unul din slujitorii lui i-a răspuns: - Nimeni, o, rege, stăpânul meu. Profetul Elisei însă, cel care este în Israel, face cunoscute regelui lui Israel cuvintele pe care le rostești chiar și în odaia ta de dormit.

13 Și regele a zis: - Duceți-vă și cercetați unde este, apoi voi trimite să-l prindă. Când s-au întors i-au zis: - Este la Dotan.

14 Regele a trimis acolo cai, care și o oștire puternică. Ei au ajuns noaptea și au înconjurat cetatea.

15 Slujitorul omului lui Dumnezeu s-a trezit dis-de-diminează, s-a ridicat, a ieșit afară și a văzut o oaste cu cai și care ce înconjura cetatea. Slujitorul s-a întors și i-a zis: - Ah, stăpâne, ce vom face?

16 - Nu te teme, i-a răspuns acesta, căci cei ce sunt cu noi sunt mai mulți decât cei ce sunt cu ei.

17 Apoi Elisei s-a rugat zicând: „O Doamne, deschide-i ochii ca să poată vedea!“ Și Domnul a deschis ochii slujitorului și el a putut să vadă muntele plin de cai și de care de foc în jurul lui Elisei.

18 În timp ce arameii veneau, Elisei s-a rugat Domnului, zicând: „Te rog, lovește-i pe acești oameni cu orbire!“ Și Domnul i-a lovit cu orbire așa cum a cerut Elisei.

19 Elisei le-a zis: „Nu acesta este drumul și nu aceasta este cetatea. Urmați-mă și vă voi duce la omul pe care îl căutați.“ Și el i-a dus în Samaria.

20 După ce au intrat în Samaria, Elisei a zis: „Doamne, deschide ochii acestor oameni ca ei să poată vedea!“ Și Domnul le-a deschis ochii, iar ei au văzut că erau în mijlocul Samariei.

21 Când regele lui Israel i-a văzut, l-a întrebat pe Elisei: - Să-iucid, părinte? Să-iucid?

22 - Nu-iucide, a răspuns Elisei. I-aiucide pe cei pe care-iiei captivi cu sabia și cu arcul tău? Servește-i cu pâine și cu apă ca să mănânce și să bea, iar după aceea să se întoarcă la stăpânul lor.

23 Atunci regele a dat un ospăț mare. După ce au mâncat și au băut, le-a dat voie să plece, iar ei s-au întors la stăpânul lor. Și trupele arameilor nu s-au mai întors pe teritoriul lui Israel.

Foamete în Samaria asediată

24 După mai mult timp, Ben-Hadad, regele Aramului, și-a adunat întreaga oștire, a înaintat și a asediat Samaria.

25 Din cauză că asediul s-a prelungit, foametea în Samaria a devenit foarte mare, astfel încât un cap de măgar a ajuns să valoreze optzeci de șecheli de argint, iar un sfert de cab de găinaț de porumbel – cinci șecheli.

26 Și în timp ce regele lui Israel trecea pe zid, o femeie a strigat: - Salvează-mă, o, rege, stăpânul meu!

27 Dar el i-a zis: - Dacă nu te salvează Domnul, cu ce te-aș putea salva eu? Cu ceea ce este în arie sau în teasc?

28 Apoi regele a continuat: - Ce problemă ai? Ea a răspuns: - Această femeie mi-a zis: „Dă-l pe fiul tău ca să-l mâncăm astăzi, iar pe fiul meu îl vom mânca mâine.“

29 Noi l-am fiert pe fiul meu și l-am mâncat. Iar în ziua următoare, când i-am zis: „Dă-l pe fiul tău ca să-l mâncăm“, ea și-a ascuns fiul.

30 Când a auzit regele cuvintele femeii, și-a sfâșiat hainele în timp ce era încă pe zid. Atunci oamenii s-au uitat și au văzut că pe trup avea un sac.

31 El a zis: „Dumnezeu să se poarte cu mine cu toată asprimea, dacă capul lui Elisei, fiul lui Șafat, îi va rămâne pe umeri astăzi!“

32 Elisei ședea în casă, iar cei din sfatul bătrânilor ședeau lângă el. Regele a trimis pe cineva înainte. Dar înainte de a ajunge mesagerul, Elisei le-a zis celor din sfatul bătrânilor: „Vedeți că acest ucigaș trimite pe cineva să-mi ia capul? Ascultați! Când va veni mesagerul, închideți ușa și țineți-l la ușa. Nu se aude oare zgomotul pașilor stăpânului său în urma lui?“

33 În timp ce le vorbea el încă, iată că mesagerul a ajuns la el. Și el a zis: - Acest dezastru vine de la Domnul. De ce să mai nădăjduiesc în Domnul?

7 **1** Elisei a zis: - Ascultați Cuvântul Domnului! Așa vorbește Domnul: „Mâine, pe vremea aceasta, se va vinde la poarta Samariei o măsură de făină cu un șechel și două măsuri de orz cu un șechel.“

2 Dar ofițerul pe brațul căruia se sprijinea regele i-a răspuns omului lui Dumnezeu: - Nici dacă ar face Domnul ferestre în cer nu s-ar putea întâmpla un asemenea lucru. - Vei vedea cu ochii tăi, i-a răspuns Elisei, dar tu nu vei mânca!

Asediul este ridicat

3 La intrarea porții erau patru leproși care au zis unul către altul: „De ce să stăm aici până vom muri?“

4 Dacă ar fi să intrăm în cetate vom muri din cauza foametei din cetate. Dacă vom sta aici, de asemenea, vom muri. Veniți deci să ne predăm în tabăra arameilor. Dacă ne vor cruța vom trăi, iar dacă ne vor ucide vom muri.“

5 Și astfel, în amurg, ei s-au ridicat și s-au dus în tabăra arameilor. Dar când au ajuns la intrarea în tabără, au văzut că nu mai era nimeni acolo,

6 pentru că Domnul făcuse ca arameii să audă zgomot de cai și care, întocmai ca vuietul unei mari oștiri, și s-au gândit că regele lui Israel a plătit pe regii hitiților și pe monarhii egiptenilor ca să vină împotriva lor.

7 Astfel, în amurg, ei s-au ridicat și au fugit părăsindu-și corturile, caii și măgarii. Au lăsat tabăra așa cum era și au fugit ca să-și scape viața.

8 Când au ajuns la intrarea în tabără, acești leproși au pătruns într-un cort. După ce au mâncat și au băut, au luat de acolo argint, aur și haine. Pe urmă s-au dus și le-au ascuns. S-au întors și au intrat într-un alt cort; au luat din el câteva lucruri, după care s-au dus și le-au ascuns.

9 În cele din urmă și-au zis unul altuia: „Nu este bine ce facem! Ziua aceasta este o zi a veștilor bune. Dacă vom tăcea și vom aștepta până în zori, vom fi pedepsiți. Să mergem și să anunțăm la palat!”

10 Au venit deci, au chemat străjerii de la poarta cetății și le-au zis: „Noi am intrat în tabăra arameilor și am văzut că nu era nimeni; nu se auzea nici un glas de om, ci erau doar cai și măgari legați, iar corturile erau la locul lor.”

11 Atunci străjerii au strigat și au dat de știre la palat.

12 Regele s-a trezit în toiul nopții și le-a zis slujitorilor săi: - Vă voi spune ce vor să facă arameii cu noi. Știind că suntem înfometăți, au ieșit din tabără și s-au ascuns în câmpie, zicând: „Când vor ieși din cetate, îi vom prinde vii și vom intra în cetate!”

13 Unul dintre slujitorii lui i-a răspuns: - Dă-ne voie să luăm cinci cai din cei care au mai rămas în cetate. Dacă vor rămâne aici, li se va întâmpla același lucru care i se întâmplă acum întregii mulțimi a lui Israel, adică vor pieri așa cum pierie toată mulțimea lui Israel. Să trimitem deci și să vedem ce s-a întâmplat.

14 Au luat două care cu caii lor și regele i-a trimis pe urmele oștirii Aramului, spunându-le: „Duceți-vă și vedeți ce s-a întâmplat.”

15 Au mers pe urma lor până la Iordan și iată că tot drumul era plin cu haine și cu lucruri pe care le aruncaseră arameii în goana lor. Mesagerii s-au întors și l-au înștiințat pe rege.

16 Apoi poporul a ieșit și a jefuit tabăra arameilor. O măsură de făină a ajuns să se vândă cu un șechel, iar două măsuri de orz – cu un șechel, după Cuvântul Domnului.

17 Regele încredințase paza porții ofițerului pe mâna căruia se sprijinea, dar acesta a murit călcat în picioare de poporul de la poartă, după cuvântul rostit de omul lui Dumnezeu când venise regele la el.

18 S-a împlinit întocmai cum a profețit regelui omul lui Dumnezeu, când a zis: „Mâine, pe vremea

aceasta, se va vinde la poarta Samariei o măsură de făină cu un șechel și două măsuri de orz – cu un șechel.”

19 Atunci ofițerul regelui îi spusese omului lui Dumnezeu: „Nici dacă ar face Domnul ferestre în cer nu s-ar putea întâmpla un asemenea lucru.” Iar omul lui Dumnezeu îi răspunsese: „Vei vedea cu ochii tăi, dar tu nu vei mânca din ele.”

20 Și într-adevăr așa i s-a și întâmplat! Poporul l-a călcat în picioare la poartă și el a murit.

8 Femeia sunamită este repusă în drepturi

1 Elisei îi zisese femeii pe al cărei fiu îl înviase: „Scoală-te și pleacă dințară împreună cu familia ta și locuiește pe unde vei putea, pentru că Domnul a hotărât să vină o foamete de șapte ani peste țară și ea a și început.”

2 Femeia a făcut îndată așa cum îi spusese omul lui Dumnezeu. A plecat împreună cu familia ei și a locuit în Filistia timp de șapte ani.

3 La sfârșitul celor șapte ani femeia s-a întors din Filistia și a venit să facă regelui o rugămintă pentru casa și pământul ei.

4 Regele tocmai vorbea cu Ghehazi, slujitorul omului lui Dumnezeu, și-i zicea: „Istorisește-mi, te rog, toate isprăvile făcute de Elisei!”

5 Chiar în momentul în care Ghehazi îi istorisea regelui cum a înviat Elisei un mort, a intrat femeia pe al cărei fiu îl înviase Elisei, ca să facă o rugămintă regelui pentru casa și pământul ei. Și Ghehazi a zis: „O, rege, stăpânul meu, aceasta este femeia despre care vorbeam și acesta este fiul ei, care a fost înviat de Elisei!”

6 Regele a întrebat-o pe femeie și ea i-a istorisit totul. Apoi regele i-a dat un slujbaș, zicându-i: „Să i se înapoieze tot ce a fost al ei, împreună cu tot venitul pământului ei, din ziua în care a părăsit țara și până acum!”

Hazael ajunge rege al Aramului

7 Elisei a venit la Damasc. În acest timp Ben-Hadad, regele Aramului, era bolnav. El a fost înștiințat că a venit omul lui Dumnezeu.

8 Regele i-a zis lui Hazael: „Ia cu tine un dar, du-te, întâlnește-te cu omul lui Dumnezeu și întreabă-L pe Domnul prin el, zicându-i: «Mă voi vindeca de boala aceasta?»”

9 Hazael s-a dus, așadar, să se întâlnească cu Elisei și a luat cu el, ca dar, patruzeci de cămile încărcate

cu tot ce era mai bun în Damasc. Când a ajuns la Elisei, s-a înfățișat înaintea lui și a zis: - Fiul tău, Ben-Hadad, regele Aramului, m-a trimis la tine să te întreb dacă se va vindeca de boala lui.

10 Elisei i-a răspuns: - Du-te și spune-i: „Cu siguranță te vei vindeca“, deși Domnul mi-a arătat că sigur va muri.

11 Apoi el și-a ațintit privirea spre Hazael și s-a uitat la el până când acesta s-a jenat. Și omul lui Dumnezeu a început să plângă.

12 - De ce plângi, stăpâne? a întrebat Hazael. - Pentru că știu răul pe care îl vei face israeliților, a răspuns el. Vei da foc cetăților lor întărite, îi vei ucide cu sabia pe tinerii lor, îi vei tăia în bucăți pe copiii lor și le vei spinteca pe femeile lor însărcinate.

13 Hazael i-a zis: - Cum ar putea slujitorul tău, un biet câine, să poată face un lucru atât de mare? - Domnul mi-a arătat că vei fi regele Aramului, i-a răspuns Elisei.

14 Apoi Hazael a plecat de la Elisei și s-a întors la stăpânul său, care l-a întrebat: - Ce ți-a spus Elisei? - Mi-a spus că sigur te vei vindeca, i-a răspuns el.

15 Dar a doua zi Hazael a luat o pânză netedă și, după ce a înmuiat-o în apă, a întins-o pe fața regelui care a murit. Și în locul lui a domnit Hazael.

Domnia lui Iehoram peste Israel

16 În al cincilea an al domniei lui Ioram, fiul lui Ahab, regele lui Israel, în timp ce Iehoșafat era rege al lui Iuda, a început să domnească Iehoram, fiul lui Iehoșafat, regele lui Iuda.

17 El era în vârstă de treizeci și doi de ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de opt ani.

18 El a umblat în calea regilor lui Israel, făcând ce este rău înaintea Domnului, așa cum a făcut familia lui Ahab, deoarece soția sa era chiar o fiică a lui Ahab.

19 Totuși Domnul nu a dorit să nimicească Iuda, de dragul lui David, robul Său, fiindcă îi promisese că-i va da, pentru totdeauna, o lumină lui și urmașilor lui.

20 Pe vremea lui Iehoram, Edom s-a răsculat împotriva stăpânirii lui Iuda și și-a ales propriul său rege.

21 Atunci Iehoram a trecut în Țair împreună cu toate carele lui. Edomiții îl înconjuraseră, pe el și pe conducătorii carelor, dar el s-a sculat în toiul nopții și a scăpat din încercuire, iar armata lui s-a retras.

22 Răscoala lui Edom împotriva stăpânirii lui Iuda a ținut până în ziua de azi. Tot în aceea perioadă s-a răsculat și Libna.

23 Celelalte fapte ale lui Iehoram și tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Iuda“?

24 Iehoram s-a culcat alături de părinții săi și a fost înmormântat alături de părinții săi, în Cetatea lui David. În locul său a început să domnească Ahazia, fiul său.

Domnia lui Ahazia peste Iuda

25 În al doisprezecelea an al domniei lui Ioram, fiul lui Ahab, regele lui Israel, a început să domnească Ahazia, fiul lui Iehoram, regele lui Iuda.

26 Ahazia era în vârstă de douăzeci și doi de ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de un an. Numele mamei sale era Atalia, o nepoată a lui Omri, regele lui Israel.

27 Și el a trăit asemenea familiei lui Ahab, făcând ce este rău înaintea Domnului, întocmai ca și familia lui Ahab, căci era căsătorit cu cineva din familia lui Ahab.

28 El s-a dus cu Ioram, fiul lui Ahab, să lupte împotriva lui Hazael, regele Aramului, la Ramot-Ghilad. Acolo însă arameii l-au rănit pe Ioram.

29 Regele Ioram s-a întors la Izreel, ca să se vindece de rănilile pe care arameii i le pricinuiseră la Rama în timpul luptei cu Hazael, regele Aramului. Atunci Ahazia, fiul lui Iehoram, regele lui Iuda, s-a dus la Izreel ca să-l vadă pe Ioram, fiul lui Ahab, fiindcă acesta era rănit.

9 Iehu uns rege peste Israel

1 Profetul Elisei l-a chemat pe unul dintre profeți și i-a zis: „Încinge-te, ia această sticlută cu untdelemn și du-te la Ramot-Ghilad.

2 Când vei ajunge acolo, caută-l pe Iehu, fiul lui Iehoșafat, fiul lui Nimși. Intră, ia-l dintre prietenii lui și du-l într-o odaie separată.

3 Ia apoi sticlută cu untdelemn și toarnă untdelemnul pe capul lui, zicându-i: «Așa vorbește Domnul: ‘Te ung rege peste Israel!’» După aceea deschide ușa și fugi fără să te oprești.“

4 Tânărul profet a plecat spre Ramot-Ghilad.

5 Când a ajuns, căpeteniile oștirii stăteau împreună. El a zis: - Căpetenie, am un mesaj pentru tine! - Pentru care dintre noi? a întrebat Iehu. - Pentru tine, căpetenie, a răspuns el.

6 Iehu s-a sculat și a intrat în casă. Tânărul i-a turnat untdelemnul pe cap și i-a zis: - Așa vorbește Domnul, Dumnezeu lui Israel: „Te ung rege peste Israel, poporul Domnului.

7 Să nimicești familia lui Ahab, stăpânul tău, ca astfel să răzbun sângele slujitorilor Mei, profeții, și sângele tuturor slujitorilor Domnului, vărsat de Izabela.

8 Va pieri toată familia lui și voi nimici pe orice bărbat al lui Ahab, fie sclav, fie liber în Israel.

9 Voi face familiei lui Ahab așa cum am făcut familiei lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și așa cum am făcut familiei lui Bașa, fiul lui Ahia.

10 Câinii o vor mânca pe Izabela pe ogorul din Izreel și nu o va înmormânta nimeni.“ Apoi a închis ușa și a fugit.

11 Când a ieșit Iehu la slujitorii stăpânului său, aceștia l-au întrebat: - Toate bune? De ce a venit acest nebun la tine? - Voi îl știți pe omul acesta și știți ce poate spune, le-a răspuns Iehu.

12 - Minciuni! i-au zis ei. Povestește-ne! Iehu le-a răspuns: - El mi-a vorbit astfel: „Așa vorbește Domnul: «Te ung rege peste Israel!»“

13 Ei s-au grăbit să-și ia mantiile și să le pună sub el, pe treptele goale. Apoi au sunat din trâmbiță și au zis: „Iehu este rege!“

Ioram și Ahazia uciși de Iehu

14 Astfel a uneltit Iehu, fiul lui Iehoșafat, fiul lui Nimși, împotriva lui Ioram. (În acea vreme, oștirea lui Ioram se afla la Ramot-Ghilad pentru a-l apăra împotriva lui Hazael, regele Aramului.

15 Fiind rănit, regele Ioram s-a întors la Izreel pentru a se vindeca de rănilor pe care i le făcuseră arameii în timpul războiului cu Hazael, regele Aramului.) Așadar, Iehu a continuat: - Dacă aceasta este și dorința voastră, atunci nu lăsați pe nimeni să scape din cetate, ca nu cumva să se ducă să vestească aceasta la Izreel.

16 Apoi Iehu a încălecat și s-a dus la Izreel, căci Ioram se odihnea acolo, iar Ahazia, regele lui Iuda, se dusesse să-l vadă.

17 Străjerul din turnul din Izreel a văzut trupele lui Iehu apropiindu-se și a zis: - Văd niște trupe venind! - Trimite un călăreț ca să-i întâmpine și să întrebe dacă toate sunt bune, a zis Ioram.

18 Călărețul a plecat și, când l-a întâlnit pe Iehu, i-a zis: - Așa vorbește regele: „Toate sunt bune?“ - Ce-ți pasă ție dacă toate sunt bune? i-a răspuns Iehu. Urmează-mă! Străjerul l-a înștiințat pe rege,

zicându-i: - Mesagerul s-a dus până la ei, dar nu se mai întoarce!

19 Atunci a fost trimis un al doilea călăreț, care s-a dus la ei și le-a zis: - Așa vorbește regele: „Toate sunt bune?“ - Ce-ți pasă ție dacă toate sunt bune? i-a răspuns Iehu. Urmează-mă!

20 Străjerul l-a înștiințat pe rege, zicându-i: - Mesagerul s-a dus până la ei, dar nu se mai întoarce, iar trupele care vin mână cum mână Iehu, fiul lui Nimși, căci el mână ca un nebun.

21 - Înhamă! a poruncit Ioram. După ce au pregătit carul, Ioram, regele lui Israel, și Ahazia, regele lui Iuda, au plecat fiecare în carul lui să-l întâlnească pe Iehu; și l-au întâlnit în ogorul izreelitului Nabot.

22 Când l-a văzut Ioram pe Iehu, i-a zis: - Toate sunt bune, Iehu? - Cum pot fi toate bune atâta timp cât desfrânările mamei tale, Izabela, și vrăjitoriile ei sunt atât de multe? i-a răspuns el.

23 Ioram a întors carul și a fugit strigându-i lui Ahazia: - Trădare, Ahazia!

24 Dar Iehu a luat arcul, a tras cu toată puterea și l-a țintit pe Ioram între umeri. Săgeata i-a străpuns inima, iar el s-a prăbușit în car.

25 Iehu i-a zis ofițerului său, Bidkar: „Ia-l și aruncă-l în ogorul izreelitului Nabot, căci, adu-ți aminte că, atunci când călăream împreună, în urma tatălui său, Ahab, Domnul a rostit împotriva lui această hotărâre:

26 «Am văzut ieri sângele lui Nabot și sângele fiilor lui, zice Domnul, și te voi face cu siguranță să plătești chiar în acest ogor, zice Domnul!»“ Ia-l deci și aruncă-l pe ogor, potrivit Cuvântului Domnului.

27 Când a văzut lucrul acesta, Ahazia, regele lui Iuda, a fugit spre Bet-Hagan. Iehu l-a urmărit și a zis: „Omorâți-l și pe el!“ Și l-au lovit în car, la înălțimea Gur, care este lângă Ibleam, dar el a fugit la Meghido și a murit acolo.

28 Slujitorii lui l-au dus într-un car la Ierusalim și l-au înmormântat în mormântul lui, alături de părinții săi, în Cetatea lui David.

29 Ahazia ajunsese rege al lui Iuda în al unsprezecelea an al domniei lui Ioram, fiul lui Ahab.

Izabela ucisă de Iehu

30 Apoi Iehu a venit la Izreel. Când a auzit Izabela, și-a vopsit ochii, și-a împodobit capul și s-a așezat la fereastră.

31 În timp ce Iehu intra pe poartă, ea a zis: - Toate sunt bune, Zimri, ucigașul stăpânului său?

32 El s-a uitat spre fereastră și a strigat: - Cine este de partea mea? Cine? Atunci doi sau trei eunuci s-au uitat în jos înspre el.

33 - Aruncați-o jos! le-a zis el. Ei au aruncat-o jos, iar sângele ei a țâșnit pe zid și pe cai, aceștia călcând-o în picioare.

34 Apoi Iehu a intrat în palat. După ce a mâncat și a băut, el a poruncit: „Îngrijiți-vă de blestemata aceasta și îngropați-o, căci a fost fiică de rege.“

35 Dar când au ajuns la ea, ca s-o îngroape, n-au mai găsit din ea decât craniul, picioarele și palmele mâinilor.

36 Ei s-au întors și l-au înștiințat pe Iehu, care a zis: „Așa a profețit Domnul prin robul Său Ilie tișbitul: «Câinii vor mânca în ogorul din Izreel carnea Izabelei,

37 iar trupul Izabelei va fi, în ogorul lui Izreel, ca bălegarul de pe întinderea ogoarelor, așa că nimeni nu va mai putea zice vreodată: ‘Aceasta este Izabela!’”

10 *Familia lui Ahab ucisă de Iehu*

1 În Samaria erau șaptezeci dintre urmașii lui Ahab. Iehu a scris scrisori și le-a trimis în Samaria, conducătorilor lui Izreel, celor din sfatul bătrânilor și îngrijitorilor urmașilor lui Ahab, zicându-le:

2 „De îndată ce va ajunge scrisoarea aceasta la voi - pentru că urmașii stăpânului vostru sunt la voi și aveți care și cai, o cetate fortificată și arme -

3 alegeți-l pe cel mai bun și mai vrednic dintre urmașii stăpânului vostru, puneți-l pe tronul tatălui său și luptați pentru casa stăpânului vostru.“

4 Ei însă s-au temut foarte tare și au zis: „Dacă doi regi n-au putut să-i stea împotriva, cum vom putea să-i stăm noi împotriva?”

5 Administratorul palatului împreună cu mai marele cetății, cei din sfatul bătrânilor și îngrijitorii i-au trimis lui Iehu următorul mesaj: „Noi suntem slujitorii tăi și vom face tot ce ne vei spune. Nu vom pune pe nimeni rege. Prin urmare, fă ce crezi de cuviință.“

6 Iehu le-a scris o a doua scrisoare, spunându-le: „Dacă sunteți de partea mea și dacă vreți să mă ascultați, luați capetele urmașilor stăpânului vostru și veniți la mine în Izreel mâine, pe vremea aceasta.“ Cei șaptezeci de urmași ai regelui erau în grija mai marilor cetății, care-i crescuseră.

7 Când a ajuns scrisoarea la ei, i-au luat pe cei șaptezeci de urmași ai regelui, i-au înjunghiat, le-au

pus capetele în coșuri și i le-au trimis lui Iehu, la Izreel.

8 Mesagerul a venit și l-a înștiințat pe Iehu, spunându-i: - Au adus capetele fiilor regelui. - Faceți cu ele două grămezi la intrarea porții și lăsați-le acolo până dimineață, le-a zis Iehu.

9 Dimineața, el a ieșit, a stat înaintea întregului popor și a zis: „Voi sunteți fără vină! Iată că eu am uneltit împotriva stăpânului meu și l-am ucis, dar pe toți aceștia cine i-a omorât?”

10 Să știți acum că nimic din Cuvântul Domnului, pe care Domnul l-a rostit împotriva familiei lui Ahab, nu va rămâne neîmplinit. Domnul a făcut ce a spus prin robul Său Ilie.“

11 Iehu a ucis tot ce a rămas din familia lui Ahab în Izreel, pe toți demnitarii lui, pe prietenii și pe preoții lui, astfel încât n-a mai rămas nici un supraviețuitor.

12 Apoi s-a ridicat, a ieșit și a plecat spre Samaria.

Pe drum, când a ajuns la Bet-Ekedul Păstorilor,

13 Iehu a întâlnit niște rude ale lui Ahazia, regele lui Iuda. El a întrebat: - Cine sunteți voi? - Noi suntem rudele lui Ahazia și ne ducem să-i salutăm pe urmașii regelui și pe urmașii reginei, i-au răspuns ei.

14 - Prindeți-i vii! a poruncit Iehu. Ei i-au prins vii și i-au înjunghiat lângă fântâna Bet-Ekedului. Erau în număr de patruzeci și doi și n-a cruțat pe nici unul.

15 După ce a plecat de acolo, s-a întâlnit cu Iehonadab, fiul lui Recab, care venea să-l întâlnească. Iehu l-a binecuvântat și i-a zis: - Inima ta este tot atât de sinceră cum este și inima mea față de tine? - Este! i-a răspuns Iehonadab. - Dacă este așa, a zis Iehu, dă-mi mâna. Iehonadab i-a dat mâna și Iehu l-a suit în car.

16 În timp ce îl urca în carul lui, Iehu i-a zis: - Vino cu mine și vei vedea râvna mea pentru Domnul.

17 Când a ajuns Iehu în Samaria, i-a ucis pe toți aceia care îi rămăseseră lui Ahab în Samaria, nimicindu-i după cuvântul pe care-l profețise Domnul prin Ilie.

Slujitorii lui Baal uciși de Iehu

18 Apoi Iehu a strâns tot poporul și le-a zis: „Ahab i-a slujit puțin lui Baal. Iehu însă îi va sluji mult!

19 Chemați-i la mine pe toți profeții lui Baal, pe toți cei ce-l slujesc și pe toți preoții lui. Aveți grijă să nu lipsească nici unul, pentru că doresc să aduc o mare jertfă lui Baal. Toți cei ce vor lipsi vor muri.“ Însă

Iehu lucra cu viclenie, cu scopul de a-i ucide pe toți slujitorii lui Baal.

20 „Așadar, vestiți o adunare în cinstea lui Baal!“ a continuat Iehu. Și ei au vestit-o.

21 Iehu a trimis veste prin tot Israelul și au venit toți slujitorii lui Baal, așa încât n-a rămas nici unul care să nu fi venit. Au intrat în templul lui Baal, până când templul lui Baal s-a umplut de la un capăt la celălalt.

22 Apoi Iehu i-a zis celui ce păzea veșmintele: „Adu veșminte pentru toți slujitorii lui Baal!“ Și el a adus veșminte tuturor.

23 Iehu și Iehonadab, fiul lui Recab, au intrat în templul lui Baal. Ei au spus slujitorilor lui Baal: „Uitați-vă împrejur și vedeți ca nu cumva să fie printre voi vreun slujitor al Domnului, ci doar slujitorii lui Baal.“

24 Așadar, ei au intrat în templu ca să aducă jertfe și arderi de tot. Însă Iehu pusese afară optzeci de oameni cărora le spusese: „Cine va lăsa să scape pe vreunul dintre aceia pe care îi dau în mâinile voastre, va plăti cu propria viață pentru viața omului aceluia.“

25 De îndată ce a isprăvit de adus arderile de tot, Iehu a poruncit gărzilor și ofițerilor: „Intrați și uciideți-i fără să lăsați să vă scape vreunul!“ După ce i-au omorât cu sabia, gărzile și ofițerii i-au aruncat afară din templu.“ Apoi s-au dus până în sanctuarul templului lui Baal,

26 au scos afară stâlpii sacri ai templului lui Baal și i-au ars.

27 Au dărâmat atât stâlpul lui Baal, cât și templul lui Baal, folosindu-l apoi ca latrină până în ziua de azi.

28 Astfel a nimicit Iehu închinarea la Baal din Israel.

29 Dar Iehu nu a renunțat la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, cel care l-a făcut pe Israel să păcătuiască, și anume la închinarea înaintea vițelilor de aur din Betel și Dan.

30 Domnul i-a zis lui Iehu: „Pentru că ai făcut bine, îndeplinind ce este drept înaintea Mea, și ai făcut familiei lui Ahab tot ce era după voia Mea, urmașii tăi vor domni peste Israel până la a patra generație.“

31 Totuși Iehu nu a vegheat să păzească Legea Domnului, Dumnezeuul lui Israel, din toată inima lui. El nu a renunțat la păcatele lui Ieroboam, care l-a făcut pe Israel să păcătuiască.

32 În acele zile Domnul a început să reducă teritoriul Israelului. Hazael i-a învins pe israeliți prin toate teritoriile din țară:

33 de la Iordan, spre răsărit, toată țara Ghiladului, și anume teritoriul lui Gad, al lui Ruben și al lui Manase; apoi de la Aroer, care este lângă uedul Arnon, până la Ghilad și Bașan.

34 Celelalte fapte ale lui Iehu, tot ce a făcut el și toate isprăvile lui, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Israel“?

35 Iehu s-a culcat alături de părinții săi și a fost înmormântat în Samaria, iar în locul său a domnit fiul său, Iehoahaz.

36 Iehu a domnit peste Israel, în Samaria, timp de douăzeci și opt de ani.

11 *Domnia Ataliei peste Iuda*

1 Când Atalia, mama lui Ahazia, a văzut că fiul ei a murit, a uneltit să-i omoare pe toți urmașii familiei regale.

2 Dar Iehoșeba, fiica regelui Iehoram și sora lui Ahazia, l-a luat pe ascuns pe Ioăș, fiul lui Ahazia, din mijlocul fiilor regelui, înainte ca ei să fi fost uciși și l-a pus împreună cu doica lui într-un dormitor. Astfel ea l-a ascuns de Atalia și el n-a fost omorât.

3 Vreme de șase ani, Ioăș a rămas ascuns împreună cu doica lui în Casa Domnului, timp în care Atalia a domnit peste țară.

4 În cel de-al șaptelea an, Iehoiada a trimis după căpeteniile peste sute, după cariți și după gărzi. După ce au ajuns la el, în Casa Domnului, regele a încheiat un legământ cu ei, punându-i să jure în Casa Domnului. Apoi le-a arătat pe fiul regelui și

5 le-a poruncit astfel: „Iată care este lucrul pe care trebuie să-l faceți: o treime din voi – adică cei ce intrați în slujbă în ziua de Sabat și care păziți palatul regelui –

6 împreună cu o altă treime din voi – adică cei ce sunteți la Poarta Sur – și cu încă o treime din voi, – adică cei ce sunteți la poartă, înapoia gărzilor, și care păziți Casa cu schimbul, –

7 precum și cele două cete ale voastre – adică toți cei care ieșiți de la slujbă în ziua de Sabat – veți păzi Casa Domnului, unde este regele.

8 Va trebui să stați împrejurul regelui, fiecare om cu arma în mână. Oricine se va apropia de șirurile voastre trebuie ucis. Stați aproape de rege când va ieși și când va intra!“

9 Căpeteniile peste sute au făcut întocmai cum le-a poruncit preotul Iehoiada. Și-au luat fiecare oamenii, atât pe cei care intrau în slujbă în ziua de Sabat, cât și pe cei care ieșeau de la slujbă în ziua de Sabat, și au venit la preotul Iehoiada.

10 Apoi preotul le-a dat căpeteniilor peste sute sulile și scuturile care aparținuseră regelui David și care erau în Casa Domnului.

11 Gărzile, fiecare cu arma în mână, s-au așezat de jur împrejurul regelui, din partea dreaptă a Casei până în partea stângă a Casei, aproape de altar și de Casă.

12 Atunci Iehoiada l-a adus pe fiul regelui, i-a pus coroana pe cap și i-a înmănat Mărturia. L-au numit rege și l-au uns bătând din palme și strigând: „Trăiască regele!”

13 Când a auzit Atalia vuietul gărzilor și al poporului, a venit spre mulțimea de la Casa Domnului.

14 S-a uitat și iată că regele stătea lângă stâlp, așa cum era obiceiul. Căpeteniile și trâmbițașii erau lângă rege și tot poporul se bucura și suna din trâmbițe. Atunci Atalia și-a sfâșiat hainele și a strigat: „Trădare! Trădare!”

15 Preotul Iehoiada le-a poruncit căpeteniilor peste sute, cei care conduceau oștirea, astfel: „Scoateți-o afară dintre rânduri și oricine o va urma să fie omorât cu sabia!” Căci preotul zisese: „Să nu fie omorâtă în Casa Domnului!”

16 Au pus mâna pe ea în momentul în care trecea prin locul pe unde intră caii în incinta palatului regelui și au omorât-o acolo.

Domnia lui Ioaș peste Iuda

17 Iehoiada a încheiat un legământ între Domnul, pe de o parte, și rege și popor, pe de altă parte, potrivit căruia ei vor fi poporul Domnului. De asemenea, a încheiat un legământ între rege și popor.

18 Tot poporul țării s-a dus la templul lui Baal și l-a dărâmat. Ei au sfărâmat altarele și chipurile, iar pe Matan, preotul lui Baal, l-au omorât în fața altarelor. Apoi preotul a pus supraveghetori la Casa Domnului.

19 După aceea, Iehoiada a luat cu el pe căpeteniile peste sute, pe cariți, gărzile și tot poporul țării. Aceștia l-au coborât împreună pe rege de la Casa Domnului și au venit la palatul regelui pe drumul care duce prin poarta gărzilor. Regele s-a așezat pe tronul regal.

20 Și tot poporul țării s-a bucurat, iar cetatea s-a liniștit pentru că Atalia fusese omorâtă cu sabia la palatul regelui.

21 Ioaș era în vârstă de șapte ani când a devenit rege.

12 Ioaș repară Casa DOMNULUI

1 Ioaș a devenit rege în al șaptelea an al domniei lui Iehu și a domnit la Ierusalim timp de patruzeci de ani. Mama lui se numea Țibia și era din Beer-Șeba.

2 Ioaș a făcut ce este drept înaintea Domnului, în tot timpul în care a fost îndrumat de preotul Iehoiada.

3 Numai că înălțimile nu au fost îndepărtate și poporul încă mai aducea jertfe și tămâie pe înălțimi.

4 Ioaș le-a zis preoților: „Strângeți tot argintul care a fost adus ca dar sfânt la Casa Domnului, argintul strâns la numărătoria poporului, argintul pentru răscumpărarea lucrurilor închinat și tot argintul pe care cineva îl aduce de bunăvoie la Casa Domnului.

5 Fiecare preot să-l ia de la vistiernici și să-l folosească la restaurarea Casei, oriunde va descoperi ceva de restaurat.”

6 Dar în al douăzeci și treilea an al domniei lui Ioaș, preoții încă nu restauraseră Casa,

7 așa că regele Ioaș i-a chemat pe preotul Iehoiada și pe ceilalți preoți și le-a zis: „De ce n-ați restaurat încă Templul? Acum, să nu mai luați argint de la vistiernicii voștri, ci să-l dați pentru restaurarea Templului.”

8 Preoții s-au înțeles să nu mai ia argint de la popor și să nu se mai ocupe ei de restaurarea Templului.

9 Prin urmare, preotul Iehoiada a luat un cuțar, i-a făcut o gaură în capac și l-a pus alături de altar, pe partea dreaptă cum se intră în Casa Domnului. Preoții care păzeau poarta puneau în el tot argintul care se aducea la Casa Domnului.

10 Și când vedeau că era prea mult argint în cuțar, venea scribul regelui împreună cu marele preot, numărau tot argintul care era adus la Casa Domnului și îl puneau în săculeți.

11 Apoi dădeau argintul cântărit oamenilor care erau însărcinați cu lucrarea la Casa Domnului. Acest argint era folosit pentru plata tâmplarilor și a constructorilor care lucrau la Casa Domnului,

12 a zidarilor și a cioplitorilor în piatră, pentru cumpărarea lemnului și a pietrelor cioplite necesare restaurării Casei Domnului și pentru orice altă cheltuială care se făcea pentru restaurarea Casei.

13 Argintul care era adus la Casa Domnului n-a fost folosit pentru facerea lighenelor de argint, a mucărilor, a cupelor, a trâmbițelor și nici pentru altfel de vase de aur sau de argint din Casa Domnului,

14 ci cu el au fost plătiți cei ce lucrau la restaurarea Casei Domnului.

15 Nu se cerea nici o socoteală oamenilor cărora li se încredința argintul pentru a plăti lucrătorii, fiindcă erau cinstiți.

16 Argintul de la jertfele pentru vină și argintul de la jertfele pentru păcat nu era adus la Casa Domnului, ci era pentru preoți.

17 În vremea aceea, Hazael, regele Aramului, a pornit asaltul asupra Gatului și l-a capturat. Apoi a înaintat împotriva Ierusalimului.

18 Dar Ioaș, regele lui Iuda, a luat toate lucrurile sfinte care au fost închinat Domnului de către înaintașii lui, regii lui Iuda, și anume Iehoșafat, Iehoram și Ahazia, și tot aurul care se afla în vistieria Casei Domnului și în palatul regelui și le-a trimis lui Hazael, regele Aramului, care nu a mai înaintat împotriva Ierusalimului.

19 Celelalte fapte ale lui Ioaș și tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Iuda“?

20 Slujitorii lui s-au răsculat și au uneltit împotriva lui la Bet-Milo, pe drumul care coboară spre Sila.

21 Iozabad, fiul lui Șimat, și Iehozabad, fiul lui Șomer, slujitorii săi, l-au lovit și el a murit. Apoi l-au înmormântat alături de părinții săi, în Cetatea lui David. Și în locul lui a domnit fiul său Amația.

13 Domnia lui Iehoahaz peste Israel

1 Iehoahaz, fiul lui Iehu, a început să domnească peste Israel, în Samaria, în al douăzeci și treilea an al domniei lui Ioaș, fiul lui Ahazia, și a domnit timp de șaptesprezece ani.

2 El a făcut ce este rău înaintea Domnului, trăind în păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, cel care l-a făcut pe Israel să păcătuiască, și nu s-a depărtat de la ele.

3 Mânia Domnului s-a aprins împotriva lui Israel, și El l-a dat pe mâna lui Hazael, regele Aramului, și pe mâna lui Ben-Hadad, fiul său, în tot timpul cât aceștia au trăit.

4 Iehoahaz a stăruit înaintea Domnului și Domnul l-a ascultat pentru că a văzut felul în care Israel era asuprit, căci regele Aramului îi asuprea pe israeliți.

5 Prin urmare, Domnul i-a dat lui Israel un eliberator și poporul a scăpat din mâna arameilor. Israeliții au locuit în corturile lor ca mai înainte.

6 Dar cu toate acestea ei nu s-au depărtat de păcatele familiei lui Ieroboam, care l-a făcut pe Israel să păcătuiască, ci au umblat în ele. De asemenea, stâlpul Așerei a mai rămas în Samaria.

7 Din toată oștirea lui Iehoahaz, n-au mai rămas decât cincizeci de călăreți, zece care și zece mii de pedestrași, căci regele Aramului îi distrusese și îi făcuse ca pulberea pe care o calci în picioare.

8 Celelalte fapte ale lui Iehoahaz, tot ce a făcut el și isprăvile lui, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Israel“?

9 Iehoahaz s-a culcat alături de părinții săi și a fost înmormântat în Samaria, iar în locul lui a domnit fiul său Iehoaş.

Domnia lui Iehoaş peste Israel

10 În al treizeci și șaptelea an al domniei lui Ioaș, regele lui Iuda, Iehoaş, fiul lui Iehoahaz, a început să domnească peste Israel, în Samaria, și a domnit timp de șaisprezece ani.

11 El a făcut ce este rău înaintea Domnului și nu s-a depărtat de nici unul din păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, cel care l-a făcut pe Israel să păcătuiască.

12 Celelalte fapte ale lui Iehoaş, tot ce a făcut el și isprăvile lui din războiul împotriva lui Amația, regele lui Iuda, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Israel“?

13 Iehoaş s-a culcat alături de părinții săi și în locul lui a domnit Ieroboam. Iehoaş a fost înmormântat în Samaria, alături de regii lui Israel.

14 Elisei s-a îmbolnăvit de o boală de care a murit. Iehoaş, regele lui Israel, venise la el ca să-l vadă și plânsese înaintea lui, bocind astfel: - Părintele meu! Părintele meu! Carul lui Israel și călăreții lui!

15 - Ia un arc și niște săgeți! i-a zis Elisei. Și el a luat un arc și niște săgeți.

16 - Acum încordează arcul cu mâna ta! i-a zis el regelui lui Israel. După ce a încordat arcul cu mâna lui, Elisei și-a pus mâinile pe mâinile regelui.

17 - Deschide fereastra dinspre răsărit! i-a zis Elisei. Și el a deschis-o. - Trage! i-a zis Elisei. Și el a tras. - Aceasta este săgeata biruinței Domnului, o săgeată a biruinței împotriva lui Aram, i-a zis Elisei, căci tu îi vei lovi pe aramei la Afek până îi vei nimici.

18 Apoi i-a zis: - Ia săgețile! Și el le-a luat. - Lovește pământul cu ele! i-a zis el regelui lui Israel. El a lovit pământul de trei ori, după care s-a oprit.

19 Omul lui Dumnezeu s-a mâniat pe el și i-a zis: - Ar fi trebuit să lovești de cinci sau de șase ori și atunci i-ai fi lovit pe aramei până i-ai fi nimic. Acum însă îi vei învinge doar de trei ori.

20 Așadar, Elisei a murit și a fost înmormântat. În anul următor niște cete de moabiți au invadat țara.

21 Când au văzut una dintre aceste cete, niște israeliți care îngropau un mort s-au grăbit și au aruncat trupul mortului în mormântul lui Elisei. Când trupul mortului a atins oasele lui Elisei, omul a înviat și s-a ridicat în picioare.

22 Hazael, regele Aramului, l-a asuprit pe Israel în tot timpul vieții lui Iehoahaz.

23 Totuși Domnul a fost îndurător față de israeliți și a avut milă de ei, întorcându-și fața spre ei datorită legământului Său cu Avraam, Isaac și Iacov. Nici până acum n-a dorit să-i distrugă sau să-i izgonească din prezența Lui.

24 Hazael, regele Aramului, a murit, iar în locul lui a domnit fiul său Ben-Hadad.

25 Atunci Iehoas, fiul lui Iehoahaz, a luat înapoi de sub stăpânirea lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, cetățile pe care le cucerise Hazael de la Iehoahaz, tatăl său. Iehoas l-a învins de trei ori și astfel a luat înapoi cetățile lui Israel.

14 Domnia lui Amația peste Iuda

1 În al doilea an al domniei lui Iehoas, fiul lui Iehoahaz, regele lui Israel, a început să domnească Amația, fiul lui Ioas, regele lui Iuda.

2 El era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de douăzeci și nouă de ani. Mama lui se numea Iehoadin și era din Ierusalim.

3 El a făcut ce este bine înaintea Domnului, dar totuși nu cum făcuse strămoșul său David, ci, în toate lucrurile, a făcut la fel cum făcuse tatăl său, Ioas.

4 El nu a îndepărtat înălțimile, astfel încât poporul încă mai aducea jertfe și tămâie pe înălțimi.

5 După ce și-a întărit domnia, el i-a omorât pe slujitorii care-l ucisese pe tatăl său, regele.

6 Totuși pe fiii ucigașilor el nu i-a omorât din pricina a ceea ce este scris în Cartea Legii lui Moise, unde Domnul poruncește: „Să nu-i omori pe părinți pentru copii și nici pe copii pentru părinți, ci fiecare om să fie omorât pentru păcatul lui.“

7 El a omorât zece mii de edomiți în Valea Sării și a cucerit Sela prin luptă, numind-o apoi Iokteel, nume pe care și l-a păstrat până în ziua de astăzi.

8 După aceea, Amația a trimis niște soli la Iehoas, fiul lui Iehoahaz, fiul lui Iehu, regele lui Israel, zicându-i: - Vino să ne confruntăm!

9 Dar Iehoas, regele lui Israel, i-a răspuns lui Amația, regele lui Iuda, astfel: - Spinul din Liban a trimis un sol să-i spună cedrului din Liban: „Dă-o pe fiica ta de soție fiului meu!“ Imediat însă animalele sălbatice au trecut pe acolo și au călcat spinul în picioare.

10 Tu ai învins într-adevăr Edomul și de aceea și s-a înălțat inima! Bucură-te de slava ta și rămâi acasă. De ce să stârnești o nenorocire care ar putea duce la căderea ta și a lui Iuda?

11 Amația însă nu a ascultat. Prin urmare, Iehoas, regele lui Israel, a pornit la atac. El și Amația, regele lui Iuda, s-au confruntat la Bet-Şemeș, în Iuda.

12 Iuda a fost învins de Israel și fiecare om a fugit acasă.

13 Iehoas, regele lui Israel, l-a prins pe Amația, regele lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ahazia, la Bet-Şemeș. Apoi a venit la Ierusalim și a spart zidul Ierusalimului de la Poarta Efraim până la Poarta Colțului, pe o lungime de patru sute de coți.

14 A luat tot aurul și argintul împreună cu toate obiectele pe care le-a găsit în Casa Domnului și în vistieriile palatului regelui. A luat și prizonieri, după care s-a întors în Samaria.

15 Celelalte fapte ale lui Iehoas, ce a făcut el și isprăvile lui din războiul împotriva lui Amația, regele lui Iuda, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Israel“?

16 Iehoas s-a culcat alături de părinții săi și a fost înmormântat în Samaria, alături de regii lui Israel. Și în locul lui a domnit fiul său Ieroboam.

17 Amația, fiul lui Ioas, regele lui Iuda, a mai trăit încă cincisprezece ani după moartea lui Iehoas, fiul lui Iehoahaz, regele lui Israel.

18 Celelalte fapte ale lui Amația, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Iuda“?

19 Slujitorii lui Amația au pus la cale un complot împotriva lui la Ierusalim. El a fugit la Lachiș, dar ei au trimis după el oameni care l-au omorât acolo.

20 L-au adus pe cai și a fost înmormântat la Ierusalim, alături de părinții săi, în Cetatea lui David.

21 Și tot poporul lui Iuda l-a luat pe Azaria, care era în vârstă de șaisprezece ani și l-a numit rege în locul tatălui său, Amația.

22 După ce regele Amația a murit, Azaria a rezidit Elatul și l-a adus din nou sub stăpânirea lui Iuda.

Domnia lui Ieroboam II peste Israel

23 Ieroboam, fiul lui Iehoas, regele lui Israel, a început să domnească la Samaria în al cincisprezecelea an al domniei lui Amația, fiul lui Ioaș, regele lui Iuda. El a domnit timp de patruzeci și unu de ani.

24 El a făcut ce este rău înaintea Domnului și nu s-a depărtat de nici unul din păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, cel care l-a făcut pe Israel să păcătuiască.

25 El a luat înapoi hotarele lui Israel, de la Lebo-Hamat până la Marea Arabei, după Cuvântul Domnului, Dumnezeuul lui Israel, rostit prin robul Său Iona, fiul lui Amitai, profetul din Gat-Hefer -

26 căci Domnul văzuse că necazul fiecărui israelit, sclav sau liber, era nespus de mare și nu era nici un ajutor pentru Israel.

27 Domnul nu hotărâse că va șterge numele lui Israel de sub ceruri, astfel că El i-a izbăvit prin Ieroboam, fiul lui Iehoas.

28 Celelalte fapte ale lui Ieroboam, tot ce a făcut el și isprăvile lui din războiul în care a luat înapoi pentru Israel, Damascul și Hamatul, care aparținuseră lui Iuda, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Israel“?

29 Ieroboam s-a culcat alături de părinții săi, regii lui Israel. Și în locul lui a domnit fiul său Zaharia.

15 *Domnia lui Azaria peste Iuda*

1 Azaria, fiul lui Amația, regele lui Iuda, a început să domnească în al douăzeci și șaptelea an al domniei lui Ieroboam, regele lui Israel.

2 Azaria era în vârstă de șaisprezece ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de cincizeci și doi de ani. Mama lui se numea Iecolia și era din Ierusalim.

3 El a făcut ce este drept înaintea Domnului, tot așa cum făcuse tatăl său, Amația.

4 Numai că înălțimile nu le-a îndepărtat și poporul încă mai aducea jertfe și tămâie pe înălțimi.

5 Domnul l-a lovit pe rege cu lepră și a rămas lepros până la moarte. El a locuit într-o casă izolată. Cel care supraveghea palatul și judeca poporul țării era Iotam, fiul regelui.

6 Celelalte fapte ale lui Azaria, tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Iuda“?

7 Azaria s-a culcat alături de părinții săi și a fost înmormântat alături de părinții săi, în Cetatea lui David. Și în locul lui a domnit fiul său Iotam.

Domnia lui Zaharia peste Israel

8 Zaharia, fiul lui Ieroboam, a început să domnească peste Israel, în Samaria, în al treizeci și optulea an al domniei lui Azaria, regele lui Iuda, și a domnit timp de șase luni.

9 El a făcut ce este rău înaintea Domnului, la fel cum au făcut strămoșii săi. El nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, cel care l-a făcut pe Israel să păcătuiască.

10 Șalum, fiul lui Iabeș, a uneltit împotriva lui, l-a lovit înaintea poporului și l-a omorât, după care a domnit în locul lui.

11 Celelalte fapte ale lui Zaharia sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor lui Israel“.

12 Așa s-a împlinit Cuvântul Domnului cu privire la Iehu, care zicea astfel: „Urmașii tăi vor domni peste Israel până la a patra generație.“

Domnia lui Șalum peste Israel

13 Șalum, fiul lui Iabeș, a început să domnească în al treizeci și nouălea an al domniei lui Uzia, regele lui Iuda. El a domnit la Samaria timp de o lună.

14 Atunci Menahem, fiul lui Gadi, a plecat din Tirța și a venit în Samaria. El l-a ucis pe Șalum, fiul lui Iabeș, în Samaria, după care a domnit în locul lui.

15 Celelalte fapte ale lui Șalum și uneltirea pe care el a făcut-o sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor lui Israel“.

16 În acea perioadă, Menahem a pustiit Tifsa cu tot ce era în ea, precum și ținuturile ei dinspre Tirța, fiindcă cei de acolo nu au vrut să-și deschidă porțile. El a pustiit Tifsa și a spintecat pântecul tuturor femeilor însărcinate.

Domnia lui Menahem peste Israel

17 Menahem, fiul lui Gadi, a început să domnească peste Israel în al treizeci și nouălea an al lui Azaria, regele lui Iuda și a domnit la Samaria timp de zece ani.

18 Toată viața el a făcut ce este rău înaintea Domnului și nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, cel care l-a făcut pe Israel să păcătuiască.

19 Când Pul, împăratul Asiriei, a invadat țara, Menahem i-a dat lui Pul o mie de talanți de argint

pentru ca acesta să-l ajute să-și întărească stăpânirea.

20 Menahem a cerut argintul acesta de la toți oamenii înstăriți din Israel, fiecare dându-i împăratului Asiriei câte cincizeci de șecheli de argint. Așa că împăratul Asiriei s-a întors și nu a mai zăbovit în țară.

21 Celelalte fapte ale lui Menahem și tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Israel“?

22 Menahem s-a culcat alături de părinții săi și în locul lui a domnit fiul său, Pekahia.

Domnia lui Pekahia peste Israel

23 Pekahia, fiul lui Menahem, a început să domnească peste Israel, în Samaria, în al cincizecilea an al domniei lui Azaria, regele lui Iuda. El a domnit timp de doi ani.

24 El a făcut ce este rău înaintea Domnului și nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, cel care l-a făcut pe Israel să păcătuiască.

25 Unul dintre ofițerii lui Pekahia, și anume Pekah, fiul lui Remalia, a uneltit împotriva lui și, împreună cu cincizeci de ghiladiți, l-a omorât pe rege, precum și pe Argob și pe Arieș, în Samaria, în fortăreața palatului regelui. Așadar, Pekah l-a ucis pe Pekahia și a domnit în locul lui.

26 Celelalte fapte ale lui Pekahia și tot ce a făcut el sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor lui Israel“.

Domnia lui Pekah peste Israel

27 Pekah, fiul lui Remalia, a început să domnească peste Israel, în Samaria, în al cincizeci și doilea an al domniei lui Azaria, regele lui Iuda, și a domnit timp de douăzeci de ani.

28 El a făcut ce este rău înaintea Domnului și nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, cel care l-a făcut pe Israel să păcătuiască.

29 În timpul domniei lui Pekah, regele lui Israel, Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, a capturat cetățile: Iyon, Abel-Bet-Maaca, Ianoah, Kedeș, Hațor, Ghilad și Galilea, precum și toată țara lui Neftali și i-a dus pe locuitorii lor în captivitate în Asiria.

30 Apoi Osea, fiul lui Ela, a uneltit împotriva lui Pekah, fiul lui Remalia, și l-a omorât. Osea a început să domnească în locul lui, în al douăzecilea an al domniei lui Iotam, fiul lui Uzia.

31 Celelalte fapte ale lui Pekah și tot ce a făcut el sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor lui Israel“.

Domnia lui Iotam peste Iuda

32 Iotam, fiul lui Uzia, a început să domnească peste Iuda în al doilea an al domniei lui Pekah, fiul lui Remalia, regele lui Israel.

33 El era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească și a domnit la Ierusalim timp de șaisprezece ani. Mama lui se numea Ierușa și era fiica lui Țadok.

34 El a făcut ce este drept înaintea Domnului, tot așa cum făcuse și tatăl său, Uzia.

35 Totuși înălțimile nu le-a îndepărtat și poporul încă mai aducea jertfe și tămâie pe înălțimi. El a zidit Poarta de Sus a Casei Domnului.

36 Celelalte fapte ale lui Iotam, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Iuda“?

37 În acele zile Domnul a început să trimită împotriva lui Iuda pe Rețin, regele Aramului, și pe Pekah, fiul lui Remalia.

38 Iotam s-a culcat alături de părinții săi și a fost înmormântat alături de părinții săi, în cetatea strămoșului său David. Și în locul lui a domnit fiul său Ahaz.

16 Domnia lui Ahaz peste Iuda

1 Ahaz, fiul lui Iotam, regele lui Iuda, a devenit rege în al șaptesprezecelea an al domniei lui Pekah, fiul lui Remalia.

2 Ahaz era în vârstă de douăzeci de ani când a început să domnească și a domnit la Ierusalim timp de șaisprezece ani. El nu a făcut ce este drept înaintea Domnului, Dumnezeuul lui, cum făcuse strămoșul său David,

3 ci a umblat în căile regilor lui Israel. El l-a trecut chiar și pe fiul său prin foc, potrivit obiceiurilor idolatre ale popoarelor pe care le izgonise Domnul dinaintea israeliților.

4 De asemenea, el a adus jertfe și tămâie pe înălțimi, pe dealuri și sub orice copac verde.

5 Atunci Rețin, regele Aramului, și Pekah, fiul lui Remalia, regele lui Israel, au pornit război împotriva Ierusalimului. L-au asediat pe Ahaz, dar nu l-au putut învinge.

6 În vremea aceea, Rețin, regele Aramului, a readus Elatul sub stăpânirea Aramului, izgonindu-i pe iudei. Astfel edomiții s-au întors la Elat și au locuit acolo până în ziua de azi.

7 Ahaz a trimis niște soli la Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, ca să-i spună: „Eu sunt slujitorul și fiul tău!

Vino și salvează-mă de regele Aramului și de regele lui Israel, care s-au ridicat împotriva mea.“

8 Ahaz a luat argintul și aurul care se aflau în Casa Domnului și în vistieriile palatului regelui și le-a trimis ca dar împăratului Asiriei.

9 Împăratul Asiriei l-a ascultat. Și astfel împăratul Asiriei a înaintat împotriva Damascului și l-a capturat. Apoi i-a dus pe locuitori în captivitate la Chir și l-a ucis pe Rețin.

10 Regele Ahaz a plecat la Damasc pentru a-l întâlni pe Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei. Când a văzut altarul care era în Damasc, regele Ahaz a trimis preotului Urie copia și modelul altarului împreună cu toate măsurile lui.

11 Preotul Urie a zidit un altar întocmai după modelul trimis din Damasc de regele Ahaz; și preotul Urie l-a terminat înainte de întoarcerea regelui din Damasc.

12 Când s-a întors regele din Damasc și a văzut altarul, s-a apropiat de el și a adus jertfe pe el.

13 A adus pe altar arderile de tot și darurile de mâncare, a turnat darurile de băutură și a vărsat sângele jertfelor pentru pace.

14 A îndepărtat dinaintea Casei altarul de bronz care era înaintea Domnului, pentru a nu fi între noul altar și Casa Domnului și l-a așezat la nord de noul altar.

15 Regele Ahaz i-a dat următoarea poruncă preotului Urie: „Să aduci pe altarul cel mare arderea de tot de dimineață și darul de mâncare de seară, arderea de tot a regelui și darul lui de mâncare, arderea de tot a întregului popor din țară, darul lor de mâncare și darurile lor de băutură; să torni pe el tot sângele arderilor de tot și tot sângele jertfelor. Iar altarul de bronz îl voi folosi pentru a căuta călăuzire!“

16 Și preotul Urie a făcut totul așa cum i-a poruncit regele Ahaz.

17 Regele Ahaz a sfărâmat paneele pedestalelor și a îndepărtat bazinele de pe ele. A dat jos și „marea“ de pe boii de bronz care erau sub ea și a așezat-o pe o pardoseală de piatră.

18 La dorința împăratului Asiriei a îndepărtat din Casa Domnului atât arcada Sabatului, care fusese construită în interiorul Casei, cât și intrarea de afară a regelui.

19 Celelalte fapte pe care le-a făcut Ahaz, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Iuda“?

20 Ahaz s-a culcat alături de părinții săi și a fost înmormântat alături de părinții săi, în Cetatea lui David. Și în locul lui a domnit fiul său Ezechia.

17 *Domnia lui Osea peste Israel.*

Căderea Samariei

1 Osea, fiul lui Ela, a început să domnească peste Israel, la Samaria, în al doisprezecelea an al domniei lui Ahaz, regele lui Iuda, și a domnit timp de nouă ani.

2 El a făcut ce este rău înaintea Domnului, însă nu ca regii lui Israel de dinaintea lui.

3 Salmanasar, împăratul Asiriei, s-a ridicat împotriva lui și astfel Osea a devenit vasalul lui și i-a plătit tribut.

4 Împăratul Asiriei a descoperit însă o uneltire a lui Osea, care îi trimisese soli lui So, monarhul Egiptului, și nu-i mai aducea tributul anual împăratului Asiriei. Prin urmare, împăratul Asiriei l-a prins și l-a aruncat în temniță.

5 Împăratul Asiriei a străbătut toată țara și a mărșăluit împotriva Samariei, pe care a asediat-o timp de trei ani.

6 În al nouălea an al domniei lui Osea, împăratul Asiriei a cucerit Samaria și i-a dus pe israeliți în captivitate în Asiria. El i-a pus să locuiască în Halah și în Gozan, pe râul Habor și în cetățile mezilor.

Cauzele desființării regatului lui Israel

7 Acestea s-au întâmplat din cauză că poporul Israel a păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeu lor, Care i-a scos din țara Egiptului, de sub stăpânirea lui Faraon, monarhul Egiptului. Ei s-au închinat înaintea altor dumnezei

8 și au urmat atât obiceiurile neamurilor pe care Domnul le-a izgonit dinaintea israeliților, cât și obiceiurile rânduite de regii lui Israel.

9 Israelii au făcut pe ascuns împotriva Domnului, Dumnezeu lor, fapte care nu erau drepte. Ei și-au zidit înălțimi în toate cetățile lor, de la turnurile străjerilor până la cetățile fortificate.

10 Și-au ridicat pietre sacre și așere pe orice deal înalt și sub orice copac verde.

11 Au ars tămâie pe toate înălțimile, la fel ca neamurile pe care le-a izgonit Domnul dinaintea lor și au făcut lucruri rele, mâniindu-L pe Domnul.

12 Ei au slujit idolilor deși Domnul le spusese: „Să nu faceți lucrul acesta!“

13 Domnul a avertizat pe Israel și pe Iuda prin toți profeții și văzătorii, zicându-le: „Întoarceți-vă de la

căile voastre rele și păziți poruncile și hotărârile Mele, potrivit cu toată Legea pe care am poruncit-o strămoșilor voștri și pe care v-am trimis-o prin robii Mei, profeții!“

14 Dar ei nu L-au ascultat, ci au fost încăpățânați asemenea strămoșilor lor care nu crezuseră în Domnul, Dumnezeul lor.

15 Ei I-au respins hotărârile, legământul încheiat cu strămoșii lor și mărturiile pe care li le-a dat El, umblând după lucruri de nimic și devenind ei înșiși de nimic. Ei s-au luat după neamurile care erau în jurul lor, cu toate că Domnul le-a poruncit să nu se asemene cu ele.

16 Ei au renunțat la toate poruncile Domnului, Dumnezeul lor, și și-au turnat ca idoli doi viței și un stâlp al Așerei. S-au închinat întregii oștiri a cerurilor și i-au slujit lui Baal.

17 Au trecut prin foc pe fiii și pe fiicele lor, s-au îndeletnicit cu ghicirea și cu vrăjitoria și s-au vândut ca să facă ce este rău înaintea Domnului, mâniindu-L.

18 De aceea Domnul s-a mâniat foarte tare pe Israel și l-a îndepărtat din prezența Lui, astfel încât n-a mai rămas decât seminția lui Iuda.

19 Însă nici Iuda nu a păzit legământul Domnului, Dumnezeul lor, ci s-a luat după obiceiurile rânduite de Israel.

20 Domnul i-a lepădat atunci pe toți urmașii lui Israel, i-a chinuit, i-a dat pe mâna jefuitorilor și, în cele din urmă, i-a izgonit din prezența Lui,

21 deoarece Israel se despărțise de casa lui David și-l făcuseră rege pe Ieroboam, fiul lui Nebat, cel care l-a înstrăinat pe Israel de Domnul și l-a făcut să săvârșească un mare păcat.

22 Israeliții au continuat să săvârșească toate păcatele pe care le-a făcut Ieroboam și nu s-au depărtat de ele,

23 până ce Domnul l-a îndepărtat pe Israel din prezența Sa, așa cum vestise prin toți robii Săi, profeții. Și astfel Israel a fost luat de pe teritoriul său și dus în captivitate în Asiria, unde a rămas până în ziua de astăzi.

Colonizarea Samariei

24 Împăratul Asiriei a adus oameni din Babilon, din Cuta, din Ava, din Hamat și din Sefarvayim și i-a așezat în cetățile Samariei, în locul israeliților. Ei au luat în stăpânire Samaria și au locuit în cetățile ei.

25 Când au început ei să locuiască acolo, nu se temeau de Domnul și, prin urmare, Domnul a trimis

împotriva lor niște lei care au ucis pe câțiva dintre ei.

26 Atunci i-au zis împăratului Asiriei: „Popoarele pe care le-ai adus pentru a locui în cetățile Samariei, nu cunosc Legea Dumnezeului acestei țări. El a trimis împotriva lor niște lei și au fost ucise de ei pentru că nu cunosc Legea Dumnezeului acestei țări!“

27 Atunci împăratul Asiriei a poruncit zicând: „Trimiteți pe unul din preoții care au fost luați captivi din Samaria să meargă și să locuiască acolo, ca să-i învețe Legea Dumnezeului acelei țări.“

28 Unul din preoții care fusese luat captiv din Samaria s-a întors, a locuit la Betel și i-a învățat cum să se teamă de Domnul.

29 Dar fiecare popor și-a făcut proprii lui zei în cetățile în care locuiau și i-au pus în temple, pe înălțimile zidite de samariteni.

30 Oamenii din Babilon l-au făcut pe Sucot-Benot, oamenii din Cuta l-au făcut pe Nergal, oamenii din Hamat l-au făcut pe Așima,

31 iar cei din Ava i-au făcut pe Nibhaz și Tartak. Cei din Sefarvayim își ardeau fiii în foc, ca jertfă pentru Adra-Melek și Ana-Melek, zeii din Sefarvayim.

32 Ei se închinau Domnului, dar totodată și-au numit pentru ei înșiși tot felul de preoți ai înălțimilor, care aduceau jertfe în templele de pe înălțimi.

33 Astfel ei se închinau Domnului, dar slujeau și zeilor lor după obiceiul popoarelor din care au fost aduși.

34 Până în ziua de astăzi ei au aceleași obiceiuri vechi. Ei nu se tem de Domnul; nu păzesc nici hotărârile și rânduielile lor și nici legile și poruncile pe care le-a dat Domnul urmașilor lui Iacov, căruia i-a pus numele Israel.

35 Domnul încheiase cu ei un legământ și le poruncise astfel: „Să nu vă temeți de alți dumnezei, să nu vă închinați lor, să nu le slujiți și să nu le aduceți jertfe,

36 ci să vă temeți de Domnul, Care v-a scos din țara Egiptului cu mare putere și cu braț întins! Lui să vă închinați și Lui să-I aduceți jertfe!

37 Vegheați întotdeauna să păziți învățăturile, rânduielile, legile și poruncile pe care le-a scris pentru voi și să nu vă temeți de alți dumnezei.

38 Să nu uitați legământul pe care Eu l-am încheiat cu voi și să nu vă temeți de alți dumnezei,

39 ci să vă temeți de Domnul, Dumnezeul vostru, și El vă va izbăvi din mâna tuturor dușmanilor voștri.“

40 Ei însă n-au ascultat, ci au urmat vechile lor obiceiuri.

41 Așadar, aceste popoare se temeau de Domnul, dar slujeau și idolilor lor. Până în ziua de azi copiii lor și copiii copiilor lor fac ceea ce au făcut și părinții lor.

18 *Domnia lui Ezechia peste Iuda*

1 Ezechia, fiul lui Ahaz, regele lui Iuda, a început să domnească în al treilea an al domniei lui Osea, fiul lui Ela, regele lui Israel.

2 El era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de douăzeci și nouă de ani. Mama lui se numea Abia și era fiica lui Zaharia.

3 El a făcut ce este drept înaintea Domnului, tot așa cum făcuse strămoșul său David.

4 A îndepărtat înălțimile și a sfărâmat pietrele sacre, a tăiat stâlpul Așerei și a zdrobit în bucăți șarpele de bronz pe care îl făcuse Moise, deoarece israeliții obișnuiau să ardă tămâie înaintea lui și îl numeau Nehuștan.

5 Ezechia a crezut în Domnul, Dumnezeul lui Israel. Nici unul dintre regii lui Iuda dinaintea lui sau care au urmat după el nu a fost ca el.

6 El s-a alipit de Domnul, nu s-a depărtat de El și a păzit poruncile pe care Domnul i le-a dat lui Moise.

7 Domnul a fost cu Ezechia și oriunde mergea avea izbândă. El s-a răscolat împotriva împăratului Asiriei și nu i-a mai fost supus.

8 Ezechia i-a nimicit pe filistenii până la Gaza și le-a distrus teritoriile, de la turnurile de pază până la cetățile fortificate.

9 În al patrulea an al domniei lui Ezechia, care era și al șaptelea an al domniei lui Osea, fiul lui Ela, regele lui Israel, Salmanasar, împăratul Asiriei, a mărșăluit împotriva Samariei și a asediat-o,

10 iar după trei ani de asediu asirienii au cucerit-o. Așadar, Samaria a fost cucerită în al șaselea an al domniei lui Ezechia, care era și al nouălea an al domniei lui Osea, regele lui Israel.

11 Împăratul Asiriei i-a dus pe israeliți în captivitate în Asiria și i-a pus să locuiască în Halah, în Gozan, de-a lungul râului Habor, și în cetățile mezilor,

12 din cauză că n-au ascultat de glasul Domnului, Dumnezeul lor, ci au încălcat legământul Lui și

pentru că n-au ascultat și nici n-au împlinit tot ce le-a poruncit Moise, robul Domnului.

13 În al paisprezecelea an al domniei regelui Ezechia, Sanherib, împăratul Asiriei, a înaintat împotriva tuturor cetăților fortificate ale lui Iuda și le-a cucerit.

14 După aceea, Ezechia, regele lui Iuda, a trimis următorul mesaj împăratului Asiriei, care se afla în Lachiș: „Am greșit! Depărtează-te de mine și îți voi da orice îmi vei cere!“ Împăratul Asiriei a cerut de la Ezechia, regele lui Iuda, trei sute de talanți de argint și treizeci de talanți de aur.

15 Ezechia i-a dat tot argintul care se afla în Casa Domnului și în vistieriile palatului regelui.

16 Cu acest prilej Ezechia a desprins aurul cu care tot el, Ezechia, regele lui Iuda, acoperise ușile și stâlpii Templului Domnului și l-a dat împăratului Asiriei.

Ierusalimul amenințat de către Sanherib

17 Împăratul Asiriei i-a trimis din Lachiș pe Tartan, pe Rab-Saris și pe Rab-Șache, însoțiți de o oștire puternică, la regele Ezechia, la Ierusalim. Ei au pornit spre Ierusalim și când au ajuns, s-au oprit la canalul de apă al Iazului de Sus, pe drumul către Ogorul Spălătorului.

18 Apoi l-au chemat pe rege. Eliachim, fiul lui Hilchia, administratorul palatului, scribul Șebna și cronicarul Ioah, fiul lui Asaf, s-au dus la ei.

19 Rab-Șache le-a zis: - Spuneți-i lui Ezechia: „Așa vorbește marele împărat, împăratul Asiriei: «Pe ce se bazează această încredere a ta?

20 Tu spui că ai strategie și putere pentru război, dar acestea sunt doar niște vorbe goale. În cine te încrezi tu acum de te-ai răscolat împotriva mea?

21 Iată că acum te încrezi în Egipt, în acel toiag de trestie frântă, care străpunge și rănește mâna oricui se sprijină pe ea. Așa este Faraon, monarhul Egiptului, pentru toți cei ce se încred în el.

22 Dacă îmi veți spune: ‘Noi ne încredem în Domnul, Dumnezeul nostru!’ , oare nu este El Acela ale Cărui înălțimi și altare le-a îndepărtat Ezechia, zicând lui Iuda și Ierusalimului: ‘Să vă închinați înaintea acestui altar din Ierusalim!’»?

23 Vino acum și fă o înțelegere cu stăpânul meu, împăratul Asiriei: eu îți voi da două mii de cai, dacă tu vei putea găsi călăreți pentru ei.

24 Și cum vei putea îndepărta măcar o singură căpetenie dintre cei mai neînsemnați slujitori ai

stăpânului meu, când tu te bazezi pe Egipt pentru care și călăreți?

25 Mai mult, am înaintat eu oare fără Domnul împotriva acestui loc, ca să-l distrug? Domnul Însuși mi-a zis: «Înaintează împotriva acestei țări și distruge-o!»

26 Atunci Eliachim, fiul lui Hilchia, Șebna și Ioah i-au răspuns lui Rab-Șache: - Vorbește, te rugăm, slujitorilor tăi în limba aramaică, pentru că o înțelegem, și nu ne vorbi în limba iudaică, în auzul poporului care este pe zid!

27 Dar Rab-Șache le-a zis: - Oare stăpânului vostru și vouă, m-a trimis stăpânul meu să spun aceste cuvinte? Oare nu m-a trimis la oamenii aceștia, care stau pe zid și care, asemenea vouă, vor trebui să-și mănânce propriile murdării și să-și bea propriul ud?

28 Atunci Rab-Șache s-a ridicat și a strigat tare în limba iudaică, astfel: - Ascultați cuvântul marelui împărat, împăratul Asiriei!

29 Așa vorbește împăratul: „Nu-l lăsați pe Ezechia să vă amăgească, pentru că el nu va putea să vă izbăvească din mâna mea!

30 Nu-l lăsați pe Ezechia să vă convingă să vă încredeți în Domnul, zicându-vă: «Cu siguranță Domnul ne va izbăvi și cetatea aceasta nu va fi dată în mâinile împăratului Asiriei!»

31 Nu-l ascultați pe Ezechia căci așa vorbește împăratul Asiriei: «Faceți pace cu mine și veniți afară la mine. Atunci fiecare dintre voi va mânca din via lui și din smochinul lui și va bea apă din fântâna lui,

32 până voi veni și vă voi lua într-o țară ca a voastră, o țară cu belșug de grâne și de vin, de pâine și de vii, de măslina și de miere. Astfel veți trăi și nu veți muri. Nu-l ascultați pe Ezechia fiindcă el vă îndrumă greșit când pretinde că Domnul vă va salva.

33 Și-a izbăvit vreodată vreunul dintre zeii neamurilor țara din mâna împăratului Asiriei?

34 Unde sunt zeii Hamatului și ai Arpadului? Unde sunt zeii Sefarvayimului, ai Henei și ai Ivei? Au putut ei salva Samaria din mâna mea?

35 Care dintre toți zeii acestor țări și-au izbăvit țara din mâna mea? Prin urmare, cum ar putea Domnul să izbăvească Ierusalimul din mâna mea?»

36 Poporul a tăcut și nu i-a răspuns nici un cuvânt pentru că regele le poruncise să nu-i răspundă.

37 Atunci Eliachim, fiul lui Hilchia, administratorul palatului, scribul Șebna și cronicarul Ioah, fiul lui

Asaf, au venit la Ezechia cu hainele sfâșiate și i-au spus cuvintele lui Rab-Șache.

19 *Ezechia îl consultă pe Isaia*

1 Când regele Ezechia a auzit lucrul acesta, și-a sfâșiat hainele, s-a acoperit cu un sac și s-a dus la Casa Domnului.

2 I-a trimis la profetul Isaia, fiul lui Amoț, pe Eliachim, administratorul palatului, pe scribul Șebna și pe cei bătrâni dintre preoți, acoperiți toți cu saci.

3 Ei i-au zis: – Așa vorbește Ezechia: „Aceasta este o zi de necaz, de pedeapsă și de rușine, căci copiii sunt gata să se nască, dar nu mai este nici o putere pentru a le da naștere.

4 Poate că Domnul, Dumnezeuul tău, a auzit toate cuvintele lui Rab-Șache, care a fost trimis de stăpânul său, împăratul Asiriei, pentru a-L batjocori pe Dumnezeuul cel Viu și poate că Domnul, Dumnezeuul tău, îl va muștra pentru cuvintele pe care le-a auzit. De aceea înalță o rugăciune pentru cei care au mai rămas!»

5 Când slujitorii regelui Ezechia au venit la Isaia, **6** acesta le-a zis: – Să-i spuneți stăpânului vostru că așa vorbește Domnul: „Nu te speria de cuvintele pe care le-ai auzit și cu care slujitorii împăratului Asiriei M-au blasfemiat.

7 Iată, voi pune în el un duh și astfel, la auzirea unui zvon, se va întoarce în țara lui; și voi face să cadă ucis de sabie chiar în țara lui.”

8 Când Rab-Șache a auzit că împăratul Asiriei plecase din Lachiș, s-a întors și l-a găsit pe acesta luptând împotriva Libnei.

9 După aceea, când împăratul Asiriei a auzit că Tirhaka, regele din Cuș, a pornit la luptă împotriva lui, a trimis din nou soli la Ezechia, zicând:

10 „Așa să-i vorbești lui Ezechia, regele lui Iuda: «Nu-l lăsa pe Dumnezeuul tău, în care te încrezi, să te amăgească zicându-ți că Ierusalimul nu va fi dat în mâna împăratului Asiriei.

11 Cu siguranță ai auzit ce au făcut împărații Asiriei tuturor țărilor cucerite, distrugându-le în întregime! Și tu să fii oare salvat?

12 Și-au salvat, oare, zeii neamurile pe care părinții mei le-au distrus: pe Gozan, pe Haran, pe Rețef și pe fiii lui Eden, care erau în Tel-Asar?

13 Unde este regele Hamatului, regele Arpadului și regele cetății Sefarvayim, al cetății Hena sau al cetății Iva?»

Rugăciunea lui Ezechia

14 Ezechia a luat scrisoarea din mâna solilor și a citit-o. Apoi s-a dus la Casa Domnului și a întins-o înaintea Domnului.

15 Ezechia s-a rugat Domnului și a zis: „O Doamne, Dumnezeul lui Israel, Tu, Care tronezi deasupra heruvimilor! Tu ești singurul Dumnezeu al tuturor regatelor pământului! Tu ai făcut cerurile și pământul!

16 Doamne, pleacă-Ți urechea și ascultă! Doamne, deschide-Ți ochii și privește! Auzi cuvintele pe care Sanherib le-a trimis ca să-L batjocorească pe Dumnezeul cel Viu!

17 Doamne, este adevărat că împărații Asiriei au pustiit aceste neamuri și țările lor

18 și că le-au aruncat zeii în foc, însă ei i-au distrus pentru că nu erau Dumnezeu, ci lucrări făcute de mâna omului; erau doar lemn și piatră.

19 Acum, Doamne, Dumnezeul nostru, Te rugăm, scapă-ne din mâna lui, ca să știe toate regatele pământului că Tu, Doamne, ești singurul Dumnezeu!“

Profeția lui Isaia împotriva lui Sanherib

20 Atunci Isaia, fiul lui Amoț, a trimis la Ezechia să i se spună: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: «Ți-am auzit rugăciunea pe care Mi-ai făcut-o cu privire la Sanherib, împăratul Asiriei.

21 Iată care este cuvântul pe care l-a rostit Domnul împotriva acestuia: Fecioara, fiica Sionului, te disprețuiește și își bate joc de tine! Fiica Ierusalimului dă din cap în timp ce fugi!

22 Știi pe Cine ai batjocorit și ai blasfemiat tu? Știi împotriva Cui ți-ai ridicat glasul? Știi împotriva Cui ți-ai înălțat mândru privirea? Împotriva Sfântului lui Israel!

23 Prin solii tăi L-ai batjocorit pe Domnul și ai zis: ‘Cu mulțimea carelor mele am urcat înălțimile munților până la cele mai înalte piscuri ale Libanului! I-am tăiat cei mai înalți cedri și cei mai aleși chiparoși. Am ajuns la cele mai îndepărtate locuri și la pădurea cea mai deasă.

24 Am săpat fântâni și am băut ape străine și cu tălpile picioarelor mele am secăt toate pâraiele Egiptului.’

25 N-ai auzit? Eu le-am întocmit cu mult timp în urmă, din zile străvechi, le-am plănuț; acum însă le-am îngăduit să se împlinescă, anume ca tu să prefaci cetățile fortificate în mormane de dărâmături.

26 Locuitorii lor sunt neputincioși, sunt uluiți și făcuți de rușine. Au ajuns ca iarba de pe câmp și ca verdeața fragedă, ca iarba de pe acoperișuri, care se usucă înainte să crească.

27 Dar Eu știu unde stai, când ieși și când intri și cât ești de furios pe Mine.

28 Pentru că te-ai mâniat pe Mine și pentru că trufia ta a ajuns la urechile Mele, voi pune veriga Mea în nasul tău și zăbala Mea în gura ta și te voi întoarce pe drumul pe care ai venit!

29 Acesta va fi semnul pentru tine, Ezechia: anul acesta veți mânca ce va crește de la sine, iar în al doilea an – ce va răsări din ce a rămas. Dar în al treilea an veți semăna și veți secera, veți planta vii și le veți mânca roadele.

30 Supraviețuitorii casei lui Iuda, cei rămași, vor prinde iarăși rădăcini dedesubt și vor da rod deasupra.

31 Căci din Ierusalim va ieși o rămășiță și din muntele Sion o ceată de supraviețuitori. Râvna Domnului Oștirilor va face lucrul acesta.»“

32 „De aceea așa vorbește Domnul cu privire la împăratul Asiriei: «Nu va intra în cetatea aceasta și nu va trage nici o săgeată acolo; nu va veni în fața ei cu vreun scut și nu va ridica împotriva ei nici o rampă de asalt.

33 Pe drumul pe care a venit, pe acela se va întoarce și nu va intra în cetatea aceasta, zice Domnul.

34 Eu voi ocroti cetatea aceasta pentru a o izbăvi, de dragul Meu și de dragul robului Meu David.»“

35 În acea noapte, îngerul Domnului a ieșit în tabăra asirienilor și a ucis o sută optzeci și cinci de mii de oameni. Când ceilalți s-au trezit dis-de-diminează, au văzut că toți erau niște trupuri moarte.

36 Atunci Sanherib, împăratul Asiriei, și-a ridicat tabăra și a plecat. El s-a întors la Ninive și a locuit acolo.

37 În timp ce se închina în templul zeului său, Nisrok, fiii săi, Adra-Melek și Sarețer, l-au ucis cu sabia și au fugit în țara Ararat. Și în locul lui a domnit fiul său Esar-Hadon.

20 Boala și însănătoșirea lui Ezechia

1 În acele zile Ezechia s-a îmbolnăvit și era aproape de moarte. Profetul Isaia, fiul lui Amoț, a venit la el și i-a zis: „Așa vorbește Domnul: «Pune-ți casa în rânduială căci vei muri! Nu te vei mai face bine!»“

2 Atunci Ezechia s-a întors cu fața spre perete și s-a rugat Domnului astfel:

3 „Doamne, Te rog, adu-Ți aminte că am umblat înaintea Ta cu credințioșie și din toată inima și am făcut ce este bine înaintea Ta.“ Și Ezechia a plâns cu amar.

4 Isaia încă nu părăsise curtea din mijloc și Cuvântul Domnului a venit la el, spunându-i:

5 „Întoarce-te și spune-i lui Ezechia, conducătorul poporului Meu, că așa vorbește Domnul, Dumnezeuul strămoșului său David: «Ți-am auzit rugăciunea și ți-am văzut lacrimile. Iată că te voi vindeca. În a treia zi te vei duce la Casa Domnului.

6 Voi adăuga vieții tale încă cincisprezece ani și te voi izbăvi pe tine și cetatea aceasta din mâna împăratului Asiriei. Voi apăra această cetate de dragul Meu și de dragul robului Meu David.»“

7 Apoi Isaia a zis: „Aduceți o turtă de smochine!“ Ei au adus-o și după ce au pus-o pe rană, Ezechia s-a vindecat.

8 Ezechia îl întrebă pe Isaia: – Care va fi semnul prin care voi ști că Domnul mă va vindeca și că mă voi duce la Casa Domnului a treia zi?

9 Isaia îi răspunse: – Acesta este semnul din partea Domnului pentru tine, prin care vei cunoaște că Domnul va împlini cuvântul pe care l-a rostit: „Să treacă umbra zece trepte înainte sau înapoi?“

10 – E ceva neînsemnat ca umbra să treacă zece trepte înainte, a răspuns Ezechia. Mai bine să treacă zece trepte înapoi.

11 Profetul Isaia l-a chemat pe Domnul și El a făcut ca umbra să treacă înapoi zece trepte pe cadranul lui Ahaz.

Solia babiloniană la Ierusalim

12 În acea perioadă, Merodak-Baladan, fiul lui Baladan, rege al Babilonului, i-a trimis lui Ezechia scrisori și un dar, fiindcă auzise că Ezechia fusese bolnav.

13 Ezechia i-a primit pe soli și le-a arătat tot ce era în vistieria sa: argintul, aurul, mirodeniile și untdelemnul de preț, armamentul lui și tot ce se afla în magaziile lui. Nu a rămas nimic în palatul sau în regatul său, pe care Ezechia să nu li-l fi arătat.

14 Atunci profetul Isaia a venit la regele Ezechia și l-a întrebat: - Ce au zis oamenii aceia și de unde au venit? Ezechia i-a răspuns: - Au venit dintr-o țară îndepărtată, din Babilon.

15 - Ce au văzut în palatul tău? l-a mai întrebat profetul. - Au văzut tot ceea ce este în palatul meu, a răspuns Ezechia, și nu a rămas nimic în magaziile mele pe care să nu li-l fi arătat.

16 Atunci Isaia i-a zis lui Ezechia: - Ascultă Cuvântul Domnului:

17 „Iată, vin zile când tot ce este în palatul tău și tot ce au agonisit strămoșii tăi până în ziua aceasta, va fi dus la Babilon; nu va mai fi lăsat nimic, zice Domnul.

18 Unii dintre propriii tăi fii, care ți s-au născut, îți vor fi luați și vor fi făcuți eunuci în palatul împăratului Babilonului.“

19 Ezechia i-a zis lui Isaia: - Cuvântul Domnului pe care l-ai rostit este bun. „De ce nu, se gândea el, atâta vreme cât în timpul vieții mele va fi pace și siguranță?“

20 Celelalte fapte ale lui Ezechia, toate isprăvile lui, cum a făcut iazul și canalul prin care a adus apă în cetate, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Iuda“?

21 Ezechia s-a culcat alături de părinții săi, iar în locul lui a domnit fiul său Manase.

21 Domnia lui Manase peste Iuda

1 Manase era în vârstă de doisprezece ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de cincizeci și cinci de ani. Mama sa se numea Heftiba.

2 El a făcut ce este rău înaintea Domnului, luându-se după obiceiurile idolatre ale neamurilor pe care Domnul le izgonise dinaintea israeliților.

3 A rezidit înălțimile pe care le distrusese tatăl său, Ezechia, a ridicat altare lui Baal, a făcut un stâlp al Așerei, cum făcuse Ahab, regele lui Israel, și s-a închinat înaintea întregii oștiri a cerurilor și i-a slujit.

4 A zidit altare în Casa Domnului, despre care Domnul spusese: „În Ierusalim Îmi voi pune Numele.“

5 A zidit altare întregii oștiri a cerurilor, în cele două curți ale Casei Domnului.

6 Și-a trecut fiul prin foc, s-a îndeletnicit cu descântatul și cu ghicitul, a apelat la cei ce cheamă duhurile morților și la descântători. El a făcut mult rău în ochii Domnului, mâniindu-L.

7 A luat idolul Așerei, pe care îl făcuse și l-a pus în Casa Domnului, despre care Domnul îi spusese lui David și lui Solomon, fiul acestuia: „În Casa aceasta și în Ierusalim, pe care l-am ales dintre toate cetățile semințiilor lui Israel, Îmi voi pune Numele pe vecie.

8 Nu voi mai face ca picioarele lui Israel să rățăcească afară din țara pe care le-am dat-o

strămoșilor lor, dacă vor avea grijă să împlinească tot ce le-am poruncit, potrivit cu toată Legea pe care le-a dat-o robul Meu Moise.“

9 Dar ei n-au ascultat și Manase i-a dus în rătăcire, astfel că ei au făcut mai mult rău decât toate popoarele pe care le nimicise Domnul dinaintea israeliților.

10 Atunci Domnul a vorbit prin robii Săi, profeții, astfel:

11 „Manase, regele lui Iuda, a săvârșit aceste urâciuni, a făcut mai mult rău decât tot ce făcuseră amoriții înainte de el și l-a făcut și pe Iuda să păcătuiască prin idolii lui.

12 De aceea așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: «Voi aduce o nenorocire peste Ierusalim și peste Iuda, care va face să țiuie urechile oricui va auzi de ea.»

13 Voi întinde peste Ierusalim funia folosită împotriva Samariei și firul de plumb folosit împotriva familiei lui Ahab. Voi șterge Ierusalimul cum șterge cineva farfuria, curățind-o și întorcând-o cu fața în jos.

14 Voi părași rămășița moștenirii Mele și o voi da în mâinile dușmanilor ei; va ajunge de jaful și prada dușmanilor ei

15 pentru că a făcut ce este rău înaintea Mea și M-a mâniat, din ziua în care strămoșii ei au ieșit din Egipt și până în ziua aceasta.“

16 De asemenea, Manase a umplut Ierusalimul de la un capăt la celălalt cu sângele nevinovat pe care l-a vărsat, în afară de păcatul de a-l fi făcut pe Iuda să păcătuiască și să săvârșească ce este rău înaintea Domnului.

17 Celelalte fapte ale lui Manase, tot ce a făcut el și păcatele pe care le-a săvârșit, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Iuda“?

18 Manase s-a culcat alături de părinții săi și a fost înmormântat în grădina palatului său, în Grădina lui Uza. În locul lui a domnit fiul său Amon.

Domnia lui Amon peste Iuda

19 Amon era în vârstă de douăzeci și doi de ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de doi ani. Mama sa se numea Meșulemet și era fiica lui Haruț din Iotba.

20 El a făcut ce este rău înaintea Domnului, la fel cum făcuse tatăl său Manase.

21 A umblat în toate căile în care umblase și tatăl său, slujind și închinându-se idolilor cărora le slujise și Manase.

22 L-a părăsit pe Domnul, Dumnezeul strămoșilor săi, și nu a umblat pe Calea Domnului.

23 Slujitorii lui Amon au uneltit împotriva lui și l-au ucis pe rege în palat,

24 dar poporul țării i-a omorât pe toți aceia care uneltiseră împotriva regelui Amon. Apoi, în locul lui Amon, poporul țării l-a făcut rege pe fiul acestuia Iosia.

25 Celelalte fapte pe care le-a făcut Amon, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Iuda“?

26 El a fost înmormântat în mormântul său, în Grădina lui Uza, iar în locul lui a domnit fiul său Iosia.

22 Domnia lui Iosia peste Iuda. Cartea Legii este găsită în Casa DOMNULUI

1 Iosia era în vârstă de opt ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de treizeci și unu de ani. Mama sa se numea Iedida și era fiica lui Aadaia din Boțkat.

2 El a făcut ce este drept înaintea Domnului și a umblat în toate căile strămoșului său David, fără a se abate la dreapta sau la stânga.

3 În al optsprezecelea an al domniei sale, regele Iosia l-a trimis pe scribul său, Șafan, fiul lui Ațalia, fiul lui Meșulam, la Casa Domnului, zicându-i:

4 „Du-te la marele preot Hilchia și spune-i să strângă argintul care a fost adus la Casa Domnului, cel care fusese adunat de la oameni de către paznicii porții.

5 Să se dea acest argint celor ce supraveghează lucrarea la Casa Domnului, iar aceștia să-l dea lucrătorilor care sunt la Casa Domnului, adică celor ce fac restaurarea Casei:

6 tâmplarilor, constructorilor și zidarilor. Să li se mai dea și pentru cumpărarea lemnului și a pietrelor cioplite necesare pentru restaurarea Casei,

7 dar să nu se ceară nici o socoteală oamenilor cărora li se încredințează argintul, căci ei lucrează cinstit.“

8 Atunci marele preot Hilchia i-a zis scribului Șafan: „Am găsit Cartea Legii în Casa Domnului!“ Hilchia i-a dat Cartea lui Șafan, iar acesta a citit-o.

9 Scribul Șafan s-a dus la rege și i-a adus regelui următorul mesaj: „Slujitorii tăi au strâns argintul care se afla în Casă și l-au dat celor ce supraveghează lucrarea la Casa Domnului.“

10 Apoi scribul Șafan l-a înștiințat pe rege, zicându-i: „Preotul Hilchia mi-a dat o Carte.“ Și Șafan a citit din ea înaintea regelui.

11 Când a auzit regele cuvintele din Cartea Legii și-a sfâșiat hainele.

12 Și regele le-a poruncit preotului Hilchia, lui Ahikam, fiul lui Șafan, lui Acbor, fiul lui Micaia, scribului Șafan și lui Asaia, slujitorul regelui, astfel:

13 „Duceți-vă și întrebați-L pe Domnul pentru mine, pentru popor și pentru întreg Iuda, în legătură cu ceea ce este scris în această Carte, care a fost găsită. Căci mare este mânia Domnului, care s-a aprins împotriva noastră pentru că strămoșii noștri nu au ascultat cuvintele acestei Cărți și nu au împlinit tot ce este scris în ea cu privire la noi.“

14 Preotul Hilchia, Ahikam, Acbor, Șafan și Asaia s-au dus la profetesa Hulda, soția lui Șalum, fiul lui Tikva, fiul lui Hasra, păzitorul veșmintelor, care locuia în Ierusalim, în cartierul cel nou. Ei au vorbit cu ea

15 și ea le-a răspuns: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel; să spuneți omului care v-a trimis la mine,

16 că așa vorbește Domnul: «Iată că voi aduce nenorocirea asupra acestui loc și asupra locuitorilor lui, potrivit cu tot ce este scris în Cartea pe care a citit-o regele lui Iuda.

17 Pentru că M-au părăsit și au adus tămâie altor dumnezei, mâniindu-Mă prin toate faptele lor, mânia Mea se va aprinde împotriva acestui loc și nu se va stinge.»

18 Totodată spuneți-i regelui lui Iuda, care v-a trimis să-L întrebați pe Domnul, următoarele: «Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, cu privire la cuvintele pe care le-ai auzit:

19 ‘Pentru că ți s-a înmuiat inima și te-ai smerit înaintea Domnului, când ai auzit ce am rostit împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui, - că vor ajunge de spaimă și de blestem, - pentru că ți-ai sfâșiat hainele și ai plâns înaintea Mea, iată că și Eu am auzit, zice Domnul!

20 De aceea te voi adăuga la strămoșii tăi și vei fi așezat în pace în mormântul tău, astfel că nu vei vedea toată nenorocirea pe care o voi aduce asupra acestui loc și asupra locuitorilor lui.’»“ Ei i-au adus regelui răspunsul acesta.

23 *Reforma religioasă din timpul lui Iosia*

1 Atunci regele Iosia i-a strâns la el pe toți cei din sfatul bătrânilor lui Iuda și ai Ierusalimului.

2 Apoi s-a dus la Casa Domnului împreună cu toți bărbații lui Iuda, cu toți locuitorii Ierusalimului, cu preoții și cu profeții, cu întreg poporul, de la mic la mare, și a citit în auzul lor toate cuvintele Cărții Legământului, care a fost găsită în Casa Domnului.

3 Regele a stat în picioare lângă stâlpul său și a încheiat un legământ înaintea Domnului, hotărându-se să-L urmeze pe Domnul și să păzească poruncile, mărturiile și hotărârile Lui din toată inima și din tot sufletul lui, împlinind astfel cuvintele acestui legământ, scrise în cartea aceasta. Și tot poporul a intrat în legământ.

4 Regele a poruncit marelui preot Hilchia, preoților de rangul al doilea și paznicilor porții să scoată din Templul Domnului toate obiectele care fuseseră făcute pentru Baal, pentru Așera și pentru toată oștirea cerurilor. Și el le-a ars în afara Ierusalimului, în valea Chidron, iar cenușa le-a dus-o la Betel.

5 A îndepărtat preoții păgâni care au fost puși de regii lui Iuda să ardă tămâie pe înălțimi, în cetățile lui Iuda și împrejurul Ierusalimului. De asemenea, a izgonit pe cei ce ardeau tămâie lui Baal, soarelui, lunii, stelelor și întregii oștiri a cerurilor.

6 A scos stâlpul Așerei din Casa Domnului și l-a dus la uedul Chidron, în afara Ierusalimului; l-a ars lângă uedul Chidron, prefăcându-l în cenușă și i-a împrăștiat cenușa pe mormintele oamenilor.

7 A dărâmat locuințele bărbaților care se prostituau care erau în Casa Domnului și unde femeile împloteau corturi pentru Așera.

8 Iosia i-a izgonit pe toți preoții din cetățile lui Iuda și a distrus înălțimile unde preoții ardeau tămâie, de la Gheva până la Beer-Șeba. A dărâmat, de asemenea, înălțimile de la porți, cele care erau la intrarea porții lui Iosua, conducătorul cetății, în partea stângă a porții cetății.

9 Deși preoții înălțimilor nu slujeau la altarul Domnului din Ierusalim, ei totuși mâncau azime printre rudeniile lor.

10 Regele a pângărit, de asemenea, Tofetul, care este în Valea Hinomiților, pentru ca nimeni să nu-și mai treacă fiul sau fiica prin foc pentru Moleh.

11 El a îndepărtat de la intrarea Casei Domnului caii pe care regii lui Iuda îi închinaseră soarelui. Ei

erau lângă odaia din curte a unui demnitar pe nume Natan-Melek. Apoi Iosia a ars carele închinare soarelui.

12 Regele a dărâmat altarele pe care le făcuseră regii lui Iuda pe acoperișul odăii de sus a lui Ahaz, precum și altarele pe care le făcuse Manase în cele două curți ale Casei Domnului. Le-a luat de acolo și le-a aruncat molozul în uedul Chidron.

13 Regele a pângărit înălțimile care erau în fața Ierusalimului, în partea dreaptă a Muntelui Depravării, pe care le construise Solomon, regele lui Israel, pentru Așoret, urâciunea sidonienilor, pentru Chemoș, urâciunea Moabului, și pentru Milcom, urâciunea amoniților.

14 A distrus pietrele sacre, a dărâmat așerele și a umplut locurile lor cu oase de oameni.

15 El a dărâmat chiar și altarul care era la Betel, precum și înălțimea pe care o făcuse Ieroboam, fiul lui Nebat, cel care l-a făcut pe Israel să păcătuiască - a dărâmat deci atât altarul, cât și înălțimea. El a dat foc atât înălțimii, prefăcând-o în cenușă, cât și stâlpului Așerei.

16 Când Iosia a privit în jur și a văzut mormintele care erau acolo, pe deal, a trimis să ia oasele din morminte. A ars oasele pe altar, pângărindu-l după Cuvântul Domnului, rostit prin omul lui Dumnezeu, care vestise aceste lucruri.

17 La un moment dat el a întrebat: - Al cui este mormântul aceasta din piatră, pe care îl văd? Oamenii cetății i-au răspuns: - Acesta este mormântul omului lui Dumnezeu, care a venit din Iuda și a profetizat împotriva altarului din Betel aceste lucruri pe care le-ai făcut.

18 - Lăsați-l și nimeni să nu-i miște oasele! a zis el. Ei au lăsat oasele lui împreună cu ale profetului care venise din Samaria.

19 De asemenea, Iosia a mai îndepărtat toate templele care erau pe înălțimile din cetățile Samariei, pe care le zidiseră regii lui Israel ca să-L mânia pe Domnul. A făcut cu ele întocmai cum făcuse la Betel.

20 Iosia i-a înjunghiat pe altare pe toți preoții înălțimilor care erau acolo și a ars pe ele oase de oameni. Apoi s-a întors la Ierusalim.

21 Regele a poruncit întregului popor următoarele: „Sărbătoriți Paștele Domnului, Dumnezeul vostru, așa cum este scris în această Carte a Legământului!”

22 Paște ca acesta nu se mai sărbătorise din perioada judecătorilor care judecau pe Israel și nici

chiar în toată perioada regilor lui Israel și a regilor lui Iuda.

23 Abia în al optsprezecelea an al domniei regelui Iosia, acest Paște a fost sărbătorit în cinstea Domnului la Ierusalim.

24 Iosia a mai îndepărtat pe cei care cheamă duhurile morților și pe cei care se ocupă cu descântece, terafimii, idolii și toate celelalte urâciuni care se puteau vedea pe teritoriul lui Iuda și la Ierusalim, împlinind astfel cuvintele Legii scrise în Cartea pe care o găsisse preotul Hilchia în Casa Domnului.

25 Nici unul dintre înaintașii lui Iosia nu a fost ca el, adică să se întoarcă la Domnul din toată inima, din tot sufletul și cu toată puterea lui, așa cum zice toată Legea lui Moise. Și nici după aceea nu s-a ridicat nimeni ca el.

26 Totuși Domnul nu s-a întors din iuțimea mâniei Lui celei mari, mânie care era aprinsă împotriva lui Iuda din cauza tuturor faptelor prin care Îl mâniase Manase.

27 Și Domnul a zis: „Voi îndepărta pe Iuda din prezența Mea, cum am îndepărtat pe Israel și voi lepăda atât această cetate, Ierusalimul, pe care l-am ales, cât și Casa despre care ziceam că acolo va fi Numele Meu.”

28 Celelalte fapte ale lui Iosia și tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Iuda“?

29 Pe vremea sa, faraonul Neco, monarhul Egiptului, a înaintat la râul Eufrat, la împăratul Asiriei. Regele Iosia i-a ieșit împotriva. Neco l-a înfruntat la Meghido și l-a ucis.

30 Slujitorii lui l-au luat mort din Meghido, l-au adus într-un car la Ierusalim și l-au înmormântat în mormântul său. Apoi poporul țării l-a luat pe Iehoahaz, fiul lui Iosia, și l-a uns făcându-l rege în locul tatălui său.

Domnia lui Iehoahaz peste Iuda

31 Iehoahaz era în vârstă de douăzeci și trei de ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de trei luni. Mama sa se numea Hamutal și era fiica lui Ieremia din Libna.

32 El a făcut ce este rău înaintea Domnului, tot așa cum făcuseră și strămoșii săi.

33 Faraonul Neco l-a pus în lanțuri la Ribla, în țara Hamat, ca să nu mai domnească în Ierusalim. Apoi a pus peste țară un tribut de o sută de talanți de argint și un talant de aur.

34 Faraonul Neco l-a pus rege pe Eliachim, fiul lui Iosia, în locul tatălui său și i-a schimbat numele în Iehoiachim. Iar pe Iehoahaz l-a luat și l-a dus în Egipt, unde a și murit.

35 Iehoiachim i-a dat faraonului aurul și argintul, însă el a împovărat țara pentru a putea da argintul cerut de faraon. A hotărât fiecărui om o anumită parte, dând astfel faraonului Neco argintul și aurul luat de la poporul țării.

Domnia lui Iehoiachim peste Iuda

36 Iehoiachim era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de unsprezece ani. Mama sa se numea Zebida și era fiica lui Pedaia din Ruma.

37 El a făcut ce este rău înaintea Domnului, tot așa cum făcuseră și strămoșii săi.

24 **1** În timpul domniei lui Iehoiachim,

Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a pornit la război împotriva lui și Iehoiachim i-a fost supus timp de trei ani. Dar apoi s-a răzgândit și s-a răsculat împotriva lui.

2 Domnul a trimis împotriva lui Iehoiachim cete de caldeeni, de aramei, de moabiți și de amoniți. El le-a trimis împotriva lui Iuda, pentru a o distruge, după Cuvântul Domnului pe care-l rostise prin robii Săi, profeții.

3 Lucrul acesta s-a întâmplat numai după porunca Domnului și pentru a îndepărta pe Iuda din prezența Lui, din cauza tuturor păcatelor săvârșite de Manase

4 și din cauza sângelui nevinovat pe care-l vărsase. El a umplut Ierusalimul de sânge nevinovat și de aceea Domnul n-a vrut să-l ierte.

5 Celelalte fapte ale lui Iehoiachim și tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor regilor lui Iuda“?

6 Iehoiachim s-a culcat alături de părinții săi, iar în locul lui a domnit fiul său Iehoiachin.

7 Monarhul Egiptului n-a mai ieșit din țara lui, căci împăratul Babilonului luase tot ce aparținea monarhului Egiptului, de la Râul Egiptului până la râul Eufrat.

Domnia lui Iehoiachin peste Iuda

8 Iehoiachin era în vârstă de optsprezece ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de trei luni. Mama sa se numea Nehușta și era fiica lui Elnatan din Ierusalim.

9 El a făcut ce este rău înaintea Domnului, tot așa cum făcuse și tatăl său.

10 În vremea aceea, slujitorii lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, au înaintat împotriva Ierusalimului și au asediat cetatea.

11 Nebucadnețar însuși, împăratul Babilonului, a venit înaintea cetății în timp ce slujitorii lui o asediau.

12 Iehoiachin, regele lui Iuda, s-a predat împăratului Babilonului împreună cu mama sa, slujitorii săi, conducătorii săi și demnitarii săi. Împăratul Babilonului l-a luat prizonier în al optulea an al domniei lui.

13 Nebucadnețar a luat de acolo toate comorile Templului Domnului și toate comorile palatului regelui; a sfărâmat toate obiectele de aur, pe care le făcuse Solomon, regele lui Israel, în Casa Domnului, întocmai cum a spus Domnul.

14 I-a dus în captivitate pe toți locuitorii Ierusalimului: pe toți conducătorii și pe toți războinicii viteji, în număr de zece mii de prizonieri, pe toți tâmplarii și pe toți fierarii, lăsând în țară doar poporul sărac.

15 L-a dus pe Iehoiachin în captivitate la Babilon și a mai dus în captivitate, din Ierusalim la Babilon, pe mama regelui, soțiile regelui, pe demnitarii săi, pe nobilii țării,

16 precum și șapte mii de oameni viteji, toți numai oameni puternici și potriviți pentru război, și o mie de tâmplari și fierari. Împăratul Babilonului i-a dus în captivitate la Babilon.

17 În locul lui Iehoiachin, împăratul Babilonului l-a pus rege pe Matania, unchiul acestuia, și i-a schimbat numele în Zedechia.

Domnia lui Zedechia peste Iuda

18 Zedechia era în vârstă de douăzeci și unu de ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de unsprezece ani. Mama sa se numea Hamutal și era fiica lui Ieremia din Libna.

19 El a făcut ce este rău înaintea Domnului, tot așa cum făcuse și Iehoiachim.

20 Din pricina mâniei Domnului s-au întâmplat aceste lucruri în Ierusalim și în Iuda, pe care, în cele din urmă, le-a izgonit din prezența Sa. Zedechia s-a răsculat împotriva împăratului Babilonului.

25 Căderea Ierusalimului, distrugerea Casei DOMNULUI și exilul poporului

1 În al nouălea an al domniei lui Zedechia, în a zecea zi a lunii a zecea, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a înaintat împotriva Ierusalimului cu

toată oștirea sa. Ei și-au așezat tabăra înaintea cetății și au zidit întărituri de jur împrejurul ei.

2 Cetatea a fost în stare de asediu până în cel de-al unsprezecelea an al domniei regelui Zedechia.

3 În ziua a noua a lunii a patra, foametea din cetate a devenit atât de mare, încât poporul țării nu mai avea nimic de mâncare.

4 Atunci s-a pătruns în cetate, astfel că toți ostașii au fugit noaptea pe poarta dintre cele două ziduri, de lângă grădina regelui, în timp ce caldeenii înconjurau cetatea. Ei au luat-o pe drumul spre Araba,

5 însă oștirea caldeenilor l-a urmărit pe rege și l-a ajuns în câmpiile Ierihonului. Toată oștirea lui se împrăștiase de lângă el.

6 Ei l-au capturat pe rege și l-au dus la împăratul Babilonului, la Ribla, unde a fost rostită o sentință împotriva lui.

7 Ei i-au înjunghiat pe fiii lui Zedechia înaintea ochilor lui. Apoi lui Zedechia i-au scos ochii, l-au legat cu lanțuri de bronz și l-au dus în Babilon.

8 În ziua a șaptea a lunii a cincea, în al nouăsprezecelea an al domniei împăratului Nebucadnețar, împăratul Babilonului, Nebuzaradan, căpetenia gărzilor, un slujitor al împăratului Babilonului, a pătruns în Ierusalim.

9 El a dat foc Casei Domnului, palatului regelui și tuturor caselor din Ierusalim. El a dat foc tuturor caselor mari.

10 Toată oștirea caldeenilor care era împreună cu căpetenia gărzilor, a dărâmat zidurile din jurul Ierusalimului.

11 Nebuzaradan, căpetenia gărzilor, a dus în captivitate poporul care mai rămăsese în cetate, dezertorii care fugiseră la împăratul Babilonului și restul mulțimii.

12 Totuși căpetenia gărzilor a lăsat în țară câțiva oameni săraci ca să lucreze viile și câmpurile.

13 Caldeenii au sfărâmat stâlpii de bronz care erau în Casa Domnului, precum și pedestalele și „marea“ din bronz care erau în Casa Domnului și au dus bronzul la Babilon.

14 Au luat vasele, lopețile, mucarnițele, farfuriile și toate uneltele de bronz cu care se făcea slujba.

15 Căpetenia gărzilor a mai luat cădelnițele și cupele - tot ce era de aur sau de argint.

16 Cei doi stâlpi, „marea“ și pedestalele, toate aceste unelte de bronz pe care le făcuse Solomon

pentru Casa Domnului, aveau o greutate care nu se putea cântări.

17 Fiecare stâlp era înalt de optsprezece coți și avea deasupra un capitel de bronz. Înălțimea capitelului era de trei coți, capitelul având de jur împrejur o rețea și rodii, toate din bronz. Al doilea stâlp, cu rețeaua lui, era la fel.

18 Căpetenia gărzilor i-a luat prizonieri pe Seraia, preotul conducător, pe Țefania, următorul preot în rang și pe cei trei paznici ai porții.

19 Din cetate a luat un ofițer care avea în subordine ostași și încă cinci oameni dintre sfetnicii regelui, care, de asemenea, fuseseră găsiți în cetate; l-a mai luat pe scribul conducătorului oștirii, care recruta bărbați din poporul țării și pe încă șaizeci de bărbați din poporul țării, care fuseseră găsiți tot în cetate.

20 Nebuzaradan, căpetenia gărzilor, i-a luat și i-a dus la împăratul Babilonului, la Ribla.

21 Acolo, la Ribla, în țara Hamat, împăratul Babilonului a pus să fie omorâți. Astfel a fost dus Iuda în captivitate, departe de țara lui.

Guvernarea lui Ghedalia peste Iuda

22 Nebucadnețar, împăratul Babilonului, l-a pus conducător pe Ghedalia, fiul lui Ahikam, fiul lui Șafan, peste poporul țării care mai rămăsese, pe care el îl lăsase în teritoriul lui Iuda.

23 Când toți conducătorii oștirii și oamenii lor au auzit că împăratul Babilonului l-a pus pe Ghedalia să conducă, au venit împreună cu oamenii lor la Ghedalia, în Mițpa. Aceștia erau: Ismael, fiul lui Netania, Iohanana, fiul lui Kareah, Seraia, fiul netofatitului Tanhumet și Iazania, fiul unui maacatit.

24 Ghedalia le-a jurat lor și oamenilor lor astfel: „Nu vă temeți de slujitorii caldeenilor! Rămâneți în țară, slujiți împăratului Babilonului și vă va fi bine!“

25 Dar în luna a șaptea, Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Elișama, care era din familia regală, a venit împreună cu zece oameni și l-a ucis pe Ghedalia. Ei i-au ucis, de asemenea, și pe iudeii și pe caldeenii care erau cu el la Mițpa.

26 Atunci tot poporul, de la mic la mare, și conducătorii oștirii au fugit în Egipt, pentru că se temeau de caldeeni.

Eliberarea lui Iehoiachin din temniță

27 În al treizeci și șaptelea an de captivitate a lui Iehoiachin, regele lui Iuda, în a douăzeci și șaptea zi a lunii a douăsprezecea, Evil-Merodak, împăratul

Babilonului, în cel dintâi an al domniei lui, l-a eliberat din temniță pe Iehoiachin, regele lui Iuda.

28 I-a vorbit cu bunătate și i-a dat un loc de cinste mai presus decât cel al regilor care erau cu el în Babilon.

29 Iehoiachin și-a schimbat hainele de întemnițat și pentru tot restul vieții sale a mâncat la masa împăratului.

30 Împăratul s-a îngrijit necurmat de hrana zilnică a lui Iehoiachin, în toate zilele vieții lui.

1 CRONICI

1 *Părinții omenirii*

- 1 Adam, Set, Enoș,
- 2 Chenan, Mahalalel, Iared,
- 3 Enoh, Metușelah, Lameh,
- 4 Noe, Sem, Ham și Iafet.

Urmașii lui Iafet

- 5 Fiii lui Iafet au fost: Gomer, Magog, Madai, Iavan, Tubal, Meșek și Tiras.
- 6 Fiii lui Gomer au fost: Așchenaz, Rifat și Togarma.
- 7 Fiii lui Iavan au fost: Elișa, Tarșiş, Chitim și Rodanim.

O selecție a urmașilor lui Ham

- 8 Fiii lui Ham au fost: Cuș, Mițrayim, Put și Canaan.
- 9 Fiii lui Cuș au fost: Seba, Havila, Sabta, Rama și Sabteca. Fiii lui Rama au fost: Șeba și Dedan.
- 10 Lui Cuș i s-a născut Nimrod. Acesta a ajuns un om puternic pe pământ.
- 11 Din Mițrayim provin ludiții, anamiții, lehabiții, naftuhiții,
- 12 patrusiții, casluhiții și caftoriții; din casluhiți provin filistenii.
- 13 Lui Canaan i s-a născut Sidon, întâiul său născut, și Het;
- 14 din el provin și iebusiții, amoriții, ghirgasiții,
- 15 hiviții, archiții, siniții,
- 16 arvadiții, țemariții și hamatiții.

Urmașii lui Sem

- 17 Fiii lui Sem au fost: Elam, Asur, Arpahșad, Lud, iar urmașii lui Aram: Uț, Hul, Gheter și Meșek.
- 18 Lui Arpahșad i s-a născut Șelah, iar lui Șelah i s-a născut Eber.
- 19 Lui Eber i s-au născut doi fii: numele unuia era Peleg, pentru că în timpul vieții lui a fost împărțit pământul, iar numele fratelui său era Ioktan.
- 20 Lui Ioktan i s-au născut Almodad, Șelef, Hațar-Mavet, Iarah,
- 21 Hadoram, Uzal, Dikla,
- 22 Eval, Abimael, Șeba,
- 23 Ofir, Havila și Iobab. Toți aceștia au fost fiii lui Ioktan.

Genealogia lui Avraam

- 24 Sem, Arpahșad, Șelah,
- 25 Eber, Peleg, Reu,
- 26 Serug, Nahor, Terah și
- 27 Avram sau Avraam.

Urmașii lui Avraam

- 28 Fiii lui Avraam au fost Isaac și Ismael.
- 29 Iată care sunt genealogiile lor: Nebaiot, întâiul născut al lui Ismael, Chedar, Adbeel, Mibsam,
- 30 Mișma, Duma, Masa, Hadad, Tema,
- 31 Ietur, Nafiș și Chedma. Aceștia au fost fiii lui Ismael.
- 32 Fiii pe care i-a născut Chetura, țiitoarea lui Avraam, au fost: Zimran, Iokșan, Medan, Midian, Ișbak și Șuah. Lui Iokșan i s-au născut Șeba și Dedan.
- 33 Fiii lui Midian au fost: Efa, Efer, Hanoh, Abida și Eldaa. Toți aceștia au fost urmașii Cheturei.
- 34 Lui Avraam i s-a născut Isaac. Fiii lui Isaac au fost Esau și Israel.

Urmașii lui Esau

- 35 Fiii lui Esau au fost: Elifaz, Reuel, Ieuș, Ialam și Korah.
- 36 Fiii lui Elifaz au fost: Teman, Omar, Țefo, Gatam, Chenaz; din Timna s-a născut Amalek.
- 37 Fiii lui Reuel au fost: Nahat, Zerah, Șama și Miza.

Urmașii lui Seir

- 38 Fiii lui Seir au fost: Lotan, Șobal, Țivon, Ana, Dișon, Ețer și Dișan.
- 39 Fiii lui Lotan au fost Hori și Homam. Sora lui Lotan a fost Timna.
- 40 Fiii lui Șobal au fost: Alvan, Manahat, Ebal, Șefo și Onam. Fiii lui Țivon au fost: Aia și Ana.
- 41 Fiul lui Ana a fost Dișon. Fiii lui Dișon au fost: Hemdan, Eșban, Itran și Cheran.
- 42 Fiii lui Ețer au fost: Bilhan, Zaavan și Iaakan. Fiii lui Dișan au fost Uț și Aran.

Dinastia edomită

- 43 Regii care au domnit în Edom, înainte ca vreun rege să domnească peste Israel, au fost: Bela, fiul lui Beor; numele cetății sale era Dinhaba.
- 44 Când Bela a murit, Iobab, fiul lui Zerah, din Boțra, a domnit în locul lui.
- 45 Când Iobab a murit, Hușam, din țara temaniților, a domnit în locul lui.
- 46 Când Hușam a murit, Hadad, fiul lui Bedad, cel care i-a învins pe midianiți la Moab, a domnit în locul lui; numele cetății sale era Avit.
- 47 Când Hadad a murit, Samla, din Masreka, a domnit în locul lui.

48 Când Samla a murit, Saul din Rehobotul de lângă râu a domnit în locul lui.
49 Când Saul a murit, Baal-Hanan, fiul lui Acbor, a domnit în locul lui.
50 Când Baal-Hanan a murit, Hadad a domnit în locul lui; numele cetății sale era Pau. Numele soției sale era Mehetabeel, fiica lui Matred, fiica lui Me-Zahab.
51 Hadad însă a murit și el. Căpeteniile Edomului au fost: căpetenia Timna, căpetenia Alva, căpetenia Ietet,
52 căpetenia Oholibama, căpetenia Ela, căpetenia Pinon,
53 căpetenia Chenaz, căpetenia Teman, căpetenia Mibțar,
54 căpetenia Magdiel și căpetenia Iram. Acestea au fost căpeteniile Edomului.

2 Fiii lui Israel

1 Fiii lui Israel au fost: Ruben, Simeon, Levi și Iuda, Isahar și Zabulon,
2 Dan, Iosif și Beniamin, Neftali, Gad și Așer.

Urmașii lui Iuda

3 Fiii lui Iuda au fost: Er, Onan și Șela; aceștia i s-au născut din fiica canaanitului Șua. Er, întâiul născut al lui Iuda, era rău înaintea Domnului, astfel că El l-a omorât.
4 Tamara, nora lui Iuda, i-a născut pe Pereț și pe Zerah. Toți fiii lui Iuda au fost în număr de cinci.
5 Fiii lui Pereț au fost Hețron și Hamul.
6 Fiii lui Zerah au fost: Zimri, Etan, Heman, Calcol și Dara – în total cinci.
7 Acar, cel care l-a tulburat pe Israel și a păcătuit cu privire la lucrurile dedicate Domnului, a fost unul dintre fiii lui Carmi.
8 Azaria a fost unul dintre fiii lui Etan.
9 Fiii care i s-au născut lui Hețron au fost: Ierahmeel, Ram și Caleb.
10 Lui Ram i s-a născut Aminadab, lui Aminadab i s-a născut Nahșon, căpetenia fiilor lui Iuda,
11 lui Nahșon i s-a născut Salmon, lui Salmon i s-a născut Boaz,
12 lui Boaz i s-a născut Obed, lui Obed i s-a născut Ișai,
13 iar lui Ișai i s-au născut Eliab, întâiul lui născut, Abinadab, al doilea, Șimea, al treilea,
14 Netanel, al patrulea, Radai, al cincilea,
15 Oțem, al șaselea și David, al șaptelea.

16 Surorile lor erau: Țeruia și Abigail. Țeruia i-a născut pe Abișai, pe Ioab și pe Asael – în total trei.
17 Abigail l-a născut pe Amasa, ismaelitul Ieter fiind tatăl lui Amasa.
18 Caleb, fiul lui Hețron, a avut copiii de la Azuba, soția lui, și de la Ieriot. Fiii lui Azuba au fost: Ieșer, Șobab și Ardon.
19 După ce Azuba a murit, Caleb s-a căsătorit cu Efrata, și ea i l-a născut pe Hur.
20 Lui Hur i s-a născut Uri, iar lui Uri – Bețalel.
21 Apoi Hețron a intrat la fiica lui Machir, tatăl lui Ghilad. El avea șaizeci de ani când a luat-o de soție. Ea i l-a născut pe Segub.
22 Lui Segub i s-a născut Iair. Acesta a avut douăzeci și trei de cetăți în țara Ghilad.
23 Gheșuriții și arameii i-au luat Havot-Iair împreună cu cetatea Chenat și satele dimprejurul ei – în total șaizeci. Toți aceștia sunt urmașii lui Machir, tatăl lui Ghilad.
24 După moartea lui Hețron în Caleb-Efrata, Abia, soția lui Hețron, i l-a născut pe Așhur, tatăl lui Tekoa.
25 Fiii lui Ierahmeel, întâiul născut al lui Hețron, au fost: Ram, întâiul lui născut, apoi Buna, Oren, Oțem și Ahia.
26 Ierahmeel a mai avut o soție care se numea Atara. Ea este mama lui Onam.
27 Fiii lui Ram, întâiul născut al lui Ierahmeel, au fost: Maaț, Iamin și Echer.
28 Fiii lui Onam au fost Șamai și Iada. Fiii lui Șamai au fost Nadab și Abișur.
29 Numele soției lui Abișur era Abihail. Ea i-a născut pe Ahban și pe Molid.
30 Fiii lui Nadab au fost Seled și Apayim. Seled a murit fără să lase în urmă fii.
31 Fiul lui Apayim a fost Iși, fiul lui Iși a fost Șeșan, iar fiul lui Șeșan a fost Ahlai.
32 Fiii lui Iada, fratele lui Șamai, au fost Ieter și Ionatan. Ieter a murit fără să lase în urmă fii.
33 Fiii lui Ionatan au fost: Pelet și Zaza. Aceștia au fost urmașii lui Ierahmeel.
34 Șeșan nu a avut fii, ci a avut numai fiice. Șeșan a mai avut un sclav egiptean, care se numea Iarha.
35 Șeșan i-a dat-o de soție lui Iarha, slujitorul său, pe una dintre fiicele sale. Aceasta i l-a născut pe Atai.
36 Lui Atai i s-a născut Natan, iar lui Natan – Zabad.
37 Lui Zabad i s-a născut Eflal, iar lui Eflal – Obed.

38 Lui Obed i s-a născut Iehu, iar lui Iehu – Azaria.

39 Lui Azaria i s-a născut Heleț, iar lui Heleț – Elasa.

40 Lui Elasa i s-a născut Sismai, iar lui Sismai – Șalum.

41 Lui Șalum i s-a născut Iekamia, iar lui Iekamia – Elișama.

42 Fiii lui Caleb, fratele lui Ierahmeel, au fost: Meșa, întâiul lui născut, tatăl lui Zif, și Mareșa, celălalt fiu, tatăl lui Hebron.

43 Fiii lui Hebron au fost: Korah, Tapuah, Rechem și Șema.

44 Lui Șema i s-a născut Raham, tatăl lui Iorkoam, iar lui Rechem i s-a născut Șamai.

45 Fiul lui Șamai a fost Maon, tatăl lui Bet-Țur.

46 Efa, Țiitoarea lui Caleb, i-a născut pe Haran, pe Moța și pe Gazez. Lui Haran i s-a născut Gazez.

47 Fiii lui Iodai au fost: Reghem, Iotam, Gheșan, Pelet, Efa și Șaaf.

48 Maaca, Țiitoarea lui Caleb, i-a născut pe Șever și pe Tirhana.

49 Apoi i-a mai născut pe Șaaf, tatăl lui Madmana, și pe Șeva, tatăl lui Mahbena și tatăl lui Ghiva. Fiica lui Caleb a fost Acsa.

50 Aceștia au fost urmașii lui Caleb. Fiii lui Hur, întâiul născut al Efratei, au fost: Șobal, tatăl lui Chiriat-Iearim,

51 Salma, tatăl lui Betleem, și Haref, tatăl lui Bet-Gader.

52 Tot dintre urmașii lui Șobal, tatăl lui Chiriat-Iearim, fac parte Haroe, jumătate din clanul lui Menuha

53 și clanurile lui Chiriat-Iearim: itriții, putiții, șumatiții și mișraiții. Din aceste clanuri provin țoratiții și eștaoliții.

54 Urmași ai lui Salma au mai fost: Betleem, netofatiții, Atrot din Bet-Ioab, jumătate din clanul lui Manaha, țoriții,

55 clanurile scribilor care locuiau la Iabeț, tiratiții, șimatiții și sucatiții. Aceștia sunt cheniții care provin din Hamat, tatăl lui Bet-Recab.

3 Fiii lui David

1 Fiii lui David care i s-au născut la Hebron au fost următorii: Amnon, întâiul născut, fiul izreelitei Ahinoam; Daniel, al doilea, fiul lui Abigail, carmelita;

2 Absalom, al treilea, fiul Maacăi, fiica lui Talmai, regele Gheșurului; Adonia, al patrulea, fiul Haghitei;

3 Șefatia, al cincilea, fiul lui Abital; Itream, al șaselea, fiul soției lui David numite Eglă;

4 șase fii i s-au născut la Hebron. El a domnit acolo timp de șapte ani și șase luni, iar la Ierusalim a domnit timp de treizeci și trei de ani.

5 Fiii care i s-au născut la Ierusalim au fost: Șamua, Șobab, Natan, Solomon – în total patru – născuți din Batșeba, fiica lui Amiel,

6 apoi Ibhar, Elișua, Elifelet,

7 Nogah, Nefeg, Iafia,

8 Elișama, Eliada și Elifelet – în total nouă.

9 Toți aceștia au fost fiii lui David, în afară de fiii născuți de Țiitoare. Tamar era sora lor.

Regii lui Iuda

10 Urmașii lui Solomon au fost: Roboam; fiul său, Abia; fiul său, Asa; fiul său, Iehoșafat;

11 fiul său, Iehoram; fiul său, Ahazia; fiul său, Ioaș;

12 fiul său, Amația; fiul său, Azaria; fiul său, Iotam;

13 fiul său, Ahaz; fiul său, Ezechia; fiul său, Manase;

14 fiul său, Amon; fiul său, Iosia.

15 Fiii lui Iosia au fost: Iohanen, întâiul lui născut; Iehoiachim, al doilea născut; Zedechia, al treilea născut; Șalum, al patrulea născut.

16 Urmașii lui Iehoiachim au fost: fiul său, Iehoiachim, și fiul acestuia, Zedechia.

Urmașii lui David după exil

17 Urmașii lui Iehoiachim au fost: Asir, – cu fiul lui, Șealtiel, –

18 apoi Malchiram, Pedaia, Șenațar, Iekamia, Hoșama și Nedabia.

19 Fiii lui Pedaia au fost: Zerub-Babel și Șimei. Fiii lui Zerub-Babel au fost: Meșulam și Hanania, – Șelomit era sora lor, –

20 apoi Hașuba, Ohel, Berechia, Hasadia și Iușab-Hesed – în total cinci.

21 Urmașii lui Hanania au fost: Pelatia, Isaia; fiul acestuia din urmă, Refaia; fiul acestuia, Arnan; fiul acestuia, Obadia; fiul acestuia, Șecania.

22 Fiul lui Șecania a fost Șemaia, iar fiii lui Șemaia au fost: Hatuș, Igal, Bariah, Nearia și Șafat – în total șase.

23 Fiii lui Nearia au fost: Elioenai, Ezechia și Azrikam – în total trei.

24 Fiii lui Elioenai au fost: Hodaiva, Eliașib, Pelaia, Akub, Iohanen, Delaia și Anani – în total șapte.

4 *Alți urmași ai lui Iuda*

1 Fiii lui Iuda au fost: Pereț, Hețron, Carmi, Hur și Șobal.

2 Lui Reaia, fiul lui Șobal, i s-a născut Iahat, iar lui Iahat – Ahumai și Lahad. Aceștia au alcătuit clanurile țoratiților.

3 Fiii lui Etam au fost: Izreel, Ișma și Idbaș. Sora lor se numea Hațlel-Poni.

4 Penuel a fost tatăl lui Ghedor, Ezer a fost tatăl lui Hușa. Aceștia au fost fiii lui Hur, întâiul născut al lui Efrata și tatăl lui Betleem.

5 Așhur, tatăl lui Tekoa, a avut două soții: Hela și Naara.

6 Naara i-a născut pe Ahuzam, pe Hefer, pe Temeni și pe Ahaștari. Aceștia au fost fiii născuți de Naara.

7 Fiii Helei au fost: Țeret, Țohar și Etnan.

8 Din Coț provin Anub, Hațoveva și clanurile lui Aharhel, fiul lui Harum.

9 Iabeț a fost mai renumit decât frații săi. Mama lui îl numise Iabeț, zicând: „L-am născut cu mari dureri.“

10 Iabeț L-a chemat pe Dumnezeu lui Israel, zicând: „Oh, de m-ai binecuvânta și mi-ai lărgi hotarele! Fie mâna Ta cu mine și păzește-mă de rău ca să nu ajung în durere!“ Și Dumnezeu i-a dat ceea ce ceruse.

11 Lui Chelub, fratele lui Șuha, i s-a născut Mehir, care a fost tatăl lui Eșton.

12 Lui Eșton i s-a născut Bet-Rafa, Paseah și Tehina, întemeietorul cetății Nahaș. Aceștia sunt bărbații care provin din Reca.

13 Fiii lui Chenaz au fost Otniel și Seraia. Fiii lui Otniel au fost Hatat și Meonotai.

14 Lui Meonotai i s-a născut Ofra, iar lui Seraia – Ioab, întemeietorul Văii Meșteșugarilor, căci erau meșteșugari.

15 Fiii lui Caleb, fiul lui Iefune, au fost: Iru, Ela și Naam. Fiul lui Ela a fost Chenaz.

16 Fiii lui Iehalel-El au fost: Zif, Zifa, Tiria și Asarel.

17 Fii lui Ezra au fost: Ieter, Mered, Efer și Ialon. Una din soțiile lui Mered i-a născut pe Miriam, pe Șamai și pe Ișbah, tatăl lui Eștemoa.

18 (Soția lui iudeică îi născuse pe Iered, tatăl lui Ghedor, pe Heber, tatăl lui Soco, și pe Iekutiel, tatăl lui Zanoah.) Aceștia au fost fiii Bitiei, fiica lui Faraon, cu care s-a căsătorit Mered.

19 Fiii soției lui Hodia, sora lui Naham, au fost tatăl garmitului Cheila și maakatitul Eștemoa.

20 Fiii lui Simon au fost: Amnon, Rina, Ben-Hanan și Tilon. Fiii lui Iși au fost: Zohet și Ben-Zohet.

21 Urmașii lui Șela, fiul lui Iuda, au fost: Er, tatăl lui Leca, Lada, tatăl lui Mareșa, clanurile țesătorilor de in subțire din Bet-Așbea,

22 Iochim și bărbații din Cozeba, Ioaș, Saraf, cel care a stăpânit peste Moab, și Iașubi-Lehem. (Aceste date sunt vechi.)

23 Ei erau olari și locuiau în Netaim și în Ghedera. Ei locuiau acolo împreună cu regele și erau în slujba lui.

Urmașii lui Simeon

24 Urmașii lui Simeon au fost: Nemuel, Iamin, Iarib, Zerah, Saul;

25 fiul acestuia, Șalum; fiul acestuia, Mibsam; fiul acestuia, Mișma.

26 Urmașii lui Mișma au fost: Hamuel, fiul său; fiul acestuia, Zacur; fiul acestuia, Șimei.

27 Șimei a avut șaisprezece fii și șase fiice, dar frații lui nu au avut mulți fii; prin urmare, întregul lor clan nu a devenit atât de numeros precum fiii lui Iuda.

28 Ei au locuit în Beer-Șeba, Molada, Hațar-Șual,

29 Bilha, Ețem, Tolad,

30 Betuel, Horma, Țiklag,

31 Bet-Marcabot, Hațar-Susim, Bet-Biri și Șaarayim. Acestea au fost cetățile lor până în perioada domniei lui David.

32 Printre așezările lor mai erau și Etam, Ayin, Rimon, Tochen și Așan, – cinci cetăți, –

33 precum și toate așezările din împrejurimile acestor cetăți până la Baalat. Acestea au fost așezările lor și înscrierile lor genealogice.

34 Meșobab, Iamlek, Ioșa, fiul lui Amația,

35 Ioel, Iehu, fiul lui Ioșibia, fiul lui Seraia, fiul lui Asiel,

36 Elioenai, Iaakova, Ieșohaia, Asaia, Adiel, Iesimiel, Benaia

37 și Ziza, fiul lui Șifi, fiul lui Alon, fiul lui Iedaia, fiul lui Șimri, fiul lui Șemaia

38 – aceștia, menționați pe nume, au fost conducători în clanurile lor. Familiile lor au devenit o mare mulțime.

39 Ei s-au dus înspre intrarea Ghedorului, până la răsăritul văii, ca să caute pășune pentru turmele lor.

40 Au găsit pășune grasă și bună; ținutul era larg, liniștit și pașnic. Locuitorii care au fost înainte acolo proveneau din Ham.

41 Aceștia, menționați pe nume, au venit pe vremea lui Ezechia, regele lui Iuda, și le-au atacat corturile, iar pe meuniții pe care i-au găsit acolo i-au nimicit, după cum se vede și astăzi, și s-au așezat ei în locul lor, deoarece acolo era pășune pentru turmele lor.

42 Dintre aceștia, adică dintre simeoniți, au plecat spre muntele Seir cinci sute de bărbați, având drept căpetenii pe Pelatia, pe Nearia, pe Refaia și pe Uziel – toți fiii ai lui Iși.

43 Au nimicit rămășița amalekiților care scăpase și au locuit ei acolo până în ziua de azi.

5 *Urmașii lui Ruben*

1 Fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel (el era întâiul născut, dar, fiindcă a întinat patul tatălui său, dreptul lui de întâi născut a fost dat fiilor lui Iosif, fiul lui Israel; prin urmare, dreptul său de întâi născut nu i-a mai fost înscris în genealogii;

2 nici chiar Iuda, care a fost vestit printre frații săi și din care a ieșit un conducător, nu are dreptul de întâi născut, fiindcă acesta îi aparține lui Iosif),

3 deci fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel, au fost: Enoh, Palu, Hețron și Carmi.

4 Urmașii lui Ioel au fost: fiul său, Șemaia; fiul acestuia, Gog, fiul acestuia, Șimei;

5 fiul acestuia, Mica; fiul acestuia, Reaia; fiul acestuia, Baal;

6 fiul acestuia, Beera, pe care Tiglat-Pileser l-a dus în captivitate. El fusese conducătorul rubeniților.

7 Rudele lui, potrivit clanurilor lor, așa cum sunt înscrise în genealogiile lor, au fost: căpetenia Ieiel, Zaharia

8 și Bela, fiul lui Azaz, fiul lui Șema, fiul lui Ioel. Bela locuia la Aroer, teritoriul lui întinzându-se până la Nebo și Baal-Meon.

9 La răsărit se întindea până la intrarea în pustie, până la râul Eufrat, căci turmele lor se înmulțiseră în Ghilad.

10 Pe vremea lui Saul, ei au început războiul împotriva hagriților, care au căzut în mâinile lor. Apoi au ocupat teritoriul lor de la răsărit de Ghilad.

Urmașii lui Gad

11 Urmașii lui Gad au locuit în vecinătatea rubeniților, în Bașan, având teritoriul până la Salca.

12 Ioel era căpetenia, Șafam era al doilea în rang, iar Ianai era judecător în Bașan.

13 Rudele lor, potrivit familiilor lor, au fost: Mihail, Meșulam, Șeba, Iorai, Iacan, Zia și Eber – în total șapte.

14 Aceștia au fost fiii lui Abihail, fiul lui Huri, fiul lui Iaroah, fiul lui Ghilad, fiul lui Mihail, fiul lui Ieșșai, fiul lui Iahdo, fiul lui Buz.

15 Ahi, fiul lui Abdiel, fiul lui Guni, a fost conducătorul familiilor lor.

16 Ei au locuit în Ghilad, în Bașan și în satele dimprejurul lui, precum și pe toată întinderea pășunilor Șaronului, până la marginile lor.

17 Cu toții au fost trecuți în genealogii, încă de pe vremea lui Iotam, regele lui Iuda, și a lui Ieroboam, regele lui Israel.

18 Rubeniții, gadiții și jumătate din seminția lui Manase aveau războinici care purtau scutul și sabia, care mânuiau arcul și erau deprinși cu războiul, toți fiind în număr de patruzeci și patru de mii șapte sute șizeci și în stare să meargă la război.

19 Ei au început războiul împotriva hagriților și împotriva lui Ietur, a lui Nafiș și a lui Nodab.

20 Israeliții au primit ajutor în lupta împotriva lor și li s-a dat biruința împotriva hagriților și a tuturor aliaților lor, pentru că, în luptă, ei au strigat către Dumnezeu. El le-a răspuns fiindcă s-au încrezut în El.

21 Au luat de la ei ca pradă cincizeci de mii de vite și cămile, două sute cincizeci de mii de oi și capre, două mii de măgari și o sută de mii de oameni.

22 Mulți au căzut uciși, căci lupta venea de la Dumnezeu. Apoi ei au locuit în ținutul acestora până la exil.

Famiile lui Manase din Bașan

23 Urmașii jumătății seminției lui Manase au locuit în țară, din Bașan până la Baal-Hermon, la Senir și la muntele Hermon; ei erau mulți la număr.

24 Căpeteniile familiilor lor au fost: Efer, Iși, Eliel, Azriel, Ieremia, Hodavia și Iahdiel; ei au fost viteji, războinici cu renume, căpetenii ale familiilor lor.

25 Dar ei au păcătuit împotriva Dumnezeului părinților lor, prostituându-se înaintea zeilor popoarelor din țară, pe care Dumnezeu le nimicise dinaintea lor.

26 Dumnezeu lui Israel a stârnit duhul lui Pul, împăratul Asiriei (adică duhul lui Tilgat-Pileser, împăratul Asiriei), și acesta i-a dus în captivitate pe rubeniți, pe gadiți și pe jumătatea seminției lui Manase. El i-a adus la Halah, la Habor, la Hara și la râul Gozan, unde au rămas până în ziua de azi.

6 Familia preoțască a lui Aaron

- 1** Fiii lui Levi au fost: Gherșon, Chehat și Merari.
2 Fiii lui Chehat au fost: Amram, Ițhar, Hebron și Uziel.
3 Urmașii lui Amram au fost: Aaron, Moise și Miriam. Fiii lui Aaron au fost: Nadab, Abihu, Elazar și Itamar.
4 Lui Elazar i s-a născut Fineas, iar lui Fineas – Abișua.
5 Lui Abișua i s-a născut Buchi, iar lui Buchi – Uzi.
6 Lui Uzi i s-a născut Zerahia, iar lui Zerahia – Meraiot.
7 Lui Meraiot i s-a născut Amaria, iar lui Amaria – Ahitub.
8 Lui Ahitub i s-a născut Țadok, iar lui Țadok – Ahimaăț.
9 Lui Ahimaăț i s-a născut Azaria, iar lui Azaria – Iohanen.
10 Lui Iohanen i s-a născut Azaria, cel care a slujit ca preot în Casa zidită de Solomon la Ierusalim.
11 Lui Azaria i s-a născut Amaria, iar lui Amaria – Ahitub.
12 Lui Ahitub i s-a născut Țadok, iar lui Țadok – Șalum.
13 Lui Șalum i s-a născut Hilchia, iar lui Hilchia – Azaria.
14 Lui Azaria i s-a născut Seraia, iar lui Seraia – Iehoțadak.
15 Iehoțadak a fost dus în captivitate, atunci când Domnul a dus în captivitate Iuda și Ierusalimul prin Nebucadnețar.

Urmașii lui Levi

- 16** Deci fiii lui Levi au fost: Gherșon, Chehat și Merari.
17 Numele fiilor lui Gherșon au fost Libni și Șimei.
18 Fiii lui Chehat au fost: Amram, Ițhar, Hebron și Uziel.
19 Fiii lui Merari au fost Mahli și Muși. Acestea au fost clanurile lui Levi, potrivit strămoșilor lor.

Fiii lui Gherșon

- 20** Din Gherșon provin: fiul său, Libni; fiul acestuia, Iahat; fiul acestuia, Zima;
21 fiul acestuia, Ioah; fiul acestuia, Ido; fiul acestuia, Zerah; fiul acestuia, Ieotrai.

Fiii lui Chehat

- 22** Urmașii lui Chehat au fost: fiul său, Aminadab; fiul acestuia, Korah; fiul acestuia, Asir;

- 23** fiul acestuia, Elkana; fiul acestuia, Ebiasaf; fiul acestuia, Asir;
24 fiul acestuia, Tahat; fiul acestuia, Uriel; fiul acestuia, Uzia; fiul acestuia, Saul.
25 Fiii lui Elkana au fost: Amasai, Ahimot;
26 fiul acestuia din urmă, Elkana; fiul acestuia, Țofai; fiul acestuia, Nahat;
27 fiul acestuia, Eliab; fiul acestuia, Ieroham; fiul acestuia, Elkana.
28 Fiii lui Samuel au fost Ioel – întâiul lui născut – și Abia, al doilea.

Fiii lui Merari

- 29** Urmașii lui Merari au fost: Mahli; fiul acestuia, Libni; fiul acestuia, Șimei; fiul acestuia, Uza;
30 fiul acestuia, Șimea; fiul acestuia, Haghia; fiul acestuia, Asaia.

Genealogiile cântăreților de la Casa

DOMNULUI

- 31** Iată-i pe cei numiți de David responsabili să înalțe cântări în Casa Domnului, de când Chivotul a avut un loc de odihnă.
32 Ei au continuat să slujească prin cântări înaintea Tabernaculului, Cortul Întâlnirii, până când Solomon a zidit Casa Domnului din Ierusalim; ei își făceau slujba potrivit ordinii care le fusese stabilită.
33 Iată-i pe cei numiți să slujească și pe urmașii lor: dintre urmașii chehatiților – Heman cântărețul, fiul lui Ioel, fiul lui Samuel,
34 fiul lui Elkana, fiul lui Ieroham, fiul lui Eliel, fiul lui Toah,
35 fiul lui Țuf, fiul lui Elkana, fiul lui Mahat, fiul lui Amasai,
36 fiul lui Elkana, fiul lui Ioel, fiul lui Azaria, fiul lui Țefania,
37 fiul lui Tahat, fiul lui Asir, fiul lui Ebiasaf, fiul lui Korah,
38 fiul lui Ițhar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi, fiul lui Israel;
39 fratele lui Eman, Asaf, era numit la dreapta acestuia. Asaf era fiul lui Berechia, fiul lui Șimea,
40 fiul lui Mihail, fiul lui Baaseia, fiul lui Malchia,
41 fiul lui Etni, fiul lui Zerah, fiul lui Adaia,
42 fiul lui Etan, fiul lui Zima, fiul lui Șimei,
43 fiul lui Iahat, fiul lui Gherșon, fiul lui Levi;
44 dintre urmașii lui Merari, care erau rudele lor și care erau așezați la stânga lui Eman – Etan, fiul lui Chiși, fiul lui Abdi, fiul lui Maluh,
45 fiul lui Hașabia, fiul lui Amația, fiul lui Hilchia,
46 fiul lui Amți, fiul lui Bani, fiul lui Șemer,

47 fiul lui Mahli, fiul lui Muși, fiul lui Merari, fiul lui Levi.

48 Rudele lor, leviții, erau responsabili cu toată lucrarea de la Tabernacul, Casa lui Dumnezeu.

49 Aaron și fiii lui aduceau jertfele pe altarul arderilor de tot și pe altarul tămâierii, erau responsabili de toată lucrarea în Locul Preasfânt și făceau ispășire pentru Israel, potrivit cu tot ceea ce poruncise Moise, robul lui Dumnezeu.

Genealogia lui Aaron

50 Aceștia sunt urmașii lui Aaron: fiul său, Elazar; fiul acestuia, Fineas; fiul acestuia, Abișua;

51 fiul acestuia, Buchi; fiul acestuia, Uzi; fiul acestuia, Zerahia;

52 fiul acestuia, Meraiot; fiul acestuia, Amaria; fiul acestuia, Ahitub;

53 fiul acestuia, Țadok; fiul acestuia, Ahimaat.

Proprietățile preoților

54 Iată care sunt locuințele lor, potrivit așezărilor lor, în teritoriul care le-a fost dat: urmașilor lui Aaron din clanul chehatiților (căci ei au ieșit primii la sorti)

55 le-au dat Hebronul, în țara lui Iuda, cu pășunile din jur,

56 însă câmpia cetății și satele dimprejurul ei au fost date lui Caleb, fiul lui Iefune;

57 au dat deci urmașilor lui Aaron cetatea de refugiu a Hebronului, precum și Libna cu pășunile din jur, Iatir, Eștemoa cu pășunile din jur,

58 Hilen cu pășunile din jur, Debir cu pășunile din jur,

59 Așan cu pășunile din jur și Bet-Șemeș cu pășunile din jur;

60 pe teritoriul seminției lui Benjamin li s-au dat Gheva cu pășunile din jur, Alemet cu pășunile din jur și Anatot cu pășunile din jur. Toate cetățile lor erau în număr de treisprezece și au fost împărțite între clanurile lor.

Proprietățile leviților

61 Chehatiților care au mai rămas li s-au dat, prin tragere la sorti, zece cetăți dintre cele ale clanurilor seminției, adică ale jumătății seminției lui Manase.

62 Clanurilor gherșoniților li s-au dat treisprezece cetăți pe teritoriul seminției lui Isahar, a lui Așer, a lui Neftali și a lui Manase, în Bașan.

63 Clanurilor merariților li s-au dat douăsprezece cetăți pe teritoriul seminției lui Ruben, a lui Gad, a lui Dan și a lui Zabulon.

64 Și astfel, israeliții au dat leviților aceste cetăți cu pășunile din jur.

65 Aceste cetăți, menționate pe nume, le-au dat, prin sorti, pe teritoriul seminției lui Iuda, al seminției lui Beniamin și al seminției lui Simeon.

66 Dar unele din clanurile chehatiților au mai primit cetăți și pe teritoriul seminției lui Efraim.

67 Le-au dat, ca cetăți de refugiu, următoarele: Șehem, cu pășunile din jur, în regiunea muntoasă a lui Efraim, Ghezer cu pășunile din jur,

68 Iokmeam cu pășunile din jur, Bet-Horon cu pășunile din jur,

69 Aialon cu pășunile din jur și Gat-Rimon cu pășunile din jur.

70 Pe teritoriul jumătății seminției lui Manase, clanurilor care au rămas din urmașii lui Chehat le-au dat: Aner cu pășunile din jur și Bilam cu pășunile din jur.

71 Gherșoniților le-au fost date, pe teritoriul clanurilor jumătății seminției lui Manase, următoarele: Golan, în Bașan, cu pășunile din jur și Aștarot cu pășunile din jur.

72 Pe teritoriul seminției lui Isahar le-au dat: Kedeș cu pășunile din jur, Dabrat cu pășunile din jur,

73 Ramot cu pășunile din jur și Anem cu pășunile din jur.

74 Pe teritoriul seminției lui Așer le-au dat: Mașal cu pășunile din jur, Abdon cu pășunile din jur,

75 Hukok cu pășunile din jur și Rehob cu pășunile din jur.

76 Pe teritoriul seminției lui Neftali le-au dat: Kedeșul Galileii cu pășunile din jur, Hamon cu pășunile din jur și Chiriataim cu pășunile din jur.

77 Merariților care au mai rămas le-au fost date, pe teritoriul seminției lui Zabulon, următoarele: Rimono cu pășunile din jur, Tabor cu pășunile din jur,

78 iar de cealaltă parte a Iordanului, nu departe de Ierihon, la răsărit de Iordan, pe teritoriul seminției lui Ruben, le-au dat: Bețer, în pustie, cu locurile lui pentru pășune, Iahta cu pășunile din jur,

79 Chedemot cu pășunile din jur și Mefaat cu pășunile din jur.

80 Pe teritoriul seminției lui Gad le-au dat: Ramotul Ghiladului cu pășunile din jur, Mahanayim cu pășunile din jur,

81 Heșbon cu pășunile din jur și Iazer cu pășunile din jur.

6 *Urmașii lui Isahar*

1 Fiii lui Isahar au fost: Tola, Pua, Iașub și Șimron – în total patru.

2 Fiii lui Tola au fost: Uzi, Refaia, Ieriel, Iahmai, Ibsam și Samuel; ei au fost căpeteniile familiilor lor, adică ale neamului lui Tola, bărbați războinici în neamul lor. Pe vremea lui David, numărul lor era de douăzeci și două de mii șase sute.

3 Fiul lui Uzi a fost Izrahia; Fiii lui Izrahia au fost: Mihail, Obadia, Ioel și Ișia – în total cinci căpetenii.

4 Alături de ei, după genealogiile lor, potrivit familiilor lor, erau cete de luptători pregătiți pentru război, în număr de treizeci și șase de mii, căci aveau multe soții și mulți fii.

5 Rudele lor din toate clanurile lui Isahar, războinici viteji, erau în număr de optzeci și șapte de mii, cu toții înscriși în genealogii.

Urmașii lui Benjamin

6 Fiii lui Benjamin au fost: Bela, Becher și Iediael – în total trei.

7 Fiii lui Bela au fost: Ețbon, Uzi, Uziel, Ierimot și Iri – cinci căpetenii ale familiilor lor, războinici viteji. Erau înscriși în genealogii ca fiind în număr de douăzeci și două de mii treizeci și patru.

8 Fiii lui Becher au fost: Zemira, Ioăș, Eliezer, Elioenai, Omri, Ieremot, Abia, Anatot și Alemet. Toți aceștia au fost fiii lui Becher.

9 Ei au fost înscriși în genealogiile lor, drept căpetenii ale familiilor lor, războinici viteji, în număr de douăzeci de mii două sute.

10 Fiul lui Iediael a fost Bilhan. Fiii lui Bilhan au fost: Ieuș, Benjamin, Ehud, Chenaana, Zetan, Tarș și Ahișahar.

11 Toți aceștia au fost urmașii lui Iediael, căpetenii de familii, războinici viteji. Erau șaptesprezece mii două sute de bărbați în stare să meargă la oaste pentru a lupta.

12 Șupiții și hupiții au fost urmași ai lui Ir, iar hușiții au fost urmașii din Aher.

Urmașii lui Neftali

13 Fiii lui Neftali au fost: Iașteel, Guni, Iețer și Șilem – fii ai Bilhei.

Urmașii lui Manase

14 Fiii lui Manase au fost: primul a fost Asriel, născut din țitoarea lui arameică, (ea l-a mai născut și pe Machir, tatăl lui Ghilad;

15 Machir și-a luat soții dintre hupiți și dintre șupiți; numele surorii lui era Maaca), al doilea a fost Țelofhad, însă Țelofhad a avut numai fiice.

16 Maaca, soția lui Machir, i-a născut un fiu și i-a pus numele Pereș. Fratele său a fost Șereș, iar fiii săi au fost Ulam și Rechem.

17 Fiul lui Ulam a fost Bedan. Aceștia au fost fiii lui Ghilad, fiul lui Machir, fiul lui Manase.

18 Sora lui Ghilad, Hamolehet, i-a născut pe Ișhod, pe Abiezer și pe Mahla.

19 Fiii lui Șemida au fost: Ahian, Șehem, Likhi și Aniam.

Urmașii lui Efraim

20 Urmașii lui Efraim au fost: Șutelah; fiul acestuia, Bered, fiul acestuia, Tahat, fiul acestuia, Elada, fiul acestuia, Tahat,

21 fiul acestuia, Zabad, fiul acestuia, Șutelah, precum și Ezer și Elad. Oamenii din Gat, născuți în țară, i-au omorât, pentru că aceștia veniseră să le prade vitele.

22 Efraim, tatăl lor, a jelit multe zile și rudele lui au venit ca să-l mângâie.

23 El a intrat la soția lui, care a rămas însărcinată și i-a născut un fiu. I-a pus numele Beria fiindcă era necaz în familia lui.

24 Fiica lui Efraim, Șeera, a întemeiat Bet-Horonul de Jos, Bet-Horonul de Sus și Uzen-Șeera.

25 Refah a fost fiul lui, iar fiul acestuia – Reșef, fiul acestuia – Telah, fiul acestuia – Tahan,

26 fiul acestuia – Ladan, fiul acestuia – Amihud, fiul acestuia – Elișama,

27 fiul acestuia – Nun, fiul acestuia – Iosua.

28 Teritoriile și așezările lor au fost: Betel cu satele dimprejurul lui, Naaran, la răsărit, iar la apus, Ghezer cu satele dimprejurul lui, Șehem cu satele dimprejurul lui, până la Aia cu satele dimprejurul ei

29 și până la hotarul cu manasiții, incluzând Bet-Șan cu satele dimprejurul lui, Taanah cu satele dimprejurul lui, Meghido cu satele dimprejurul lui și Dor cu satele dimprejurul lui. În toate acestea locuiau urmașii lui Iosif, fiul lui Israel.

Urmașii lui Așer

30 Urmașii lui Așer au fost: Imna, Ișva, Ișvi și Beria; sora lor era Serah.

31 Fiii lui Beria au fost Heber și Malchiel, acesta din urmă fiind tatăl lui Birzayit.

32 Lui Heber i s-au născut: Iaflet, Șomer, Hotam și Șua, sora acestora.

33 Fiii lui Iaflet au fost: Pasah, Bimhal și Aşvat. Aceştia au fost fiii lui Iaflet.

34 Fiii lui Şomer au fost: Ahi și Rohga, Iehuba și Aram.

35 Fiii lui Helem, un frate al lui Şomer, au fost: Țofah, Imna, Şeleş și Amal.

36 Fiii lui Țofah au fost: Suah, Harnefer, Şual, Beri, Imra,

37 Beţer, Hod, Şama, Şilşa, Itran și Beera.

38 Fiii lui Ieter au fost: Iefune, Pispa și Ara.

39 Fiii lui Ula au fost: Arah, Haniel și Riţia.

40 Toţi aceştia au fost urmaşii lui Aşer, căpetenii ale familiilor lor, războinici aleşi și viteji, prinţi cu vază. Numărul bărbaţilor pregătiţi pentru război, înscrşi în genealogii, a fost de douăzeci și şase de mii.

7 *Urmaşii lui Isahar*

1 Fiii lui Isahar au fost: Tola, Pua, Iaşub și Şimron – în total patru.

2 Fiii lui Tola au fost: Uzi, Refaia, Ieriel, Iahmai, Ibsam și Samuel; ei au fost căpeteniile familiilor lor, adică ale neamului lui Tola, bărbaţi războinici în neamul lor. Pe vremea lui David, numărul lor era de douăzeci și două de mii şase sute.

3 Fiul lui Uzi a fost Izrahia; Fiii lui Izrahia au fost: Mihail, Obadia, Ioel și Işia – în total cinci căpetenii.

4 Alături de ei, după genealogiile lor, potrivit familiilor lor, erau cete de luptători pregătiţi pentru război, în număr de treizeci și şase de mii, căci aveau multe soţii și mulţi fii.

5 Rudele lor din toate clanurile lui Isahar, războinici viteji, erau în număr de optzeci și şapte de mii, cu toţii înscrşi în genealogii.

Urmaşii lui Benjamin

6 Fiii lui Benjamin au fost: Bela, Becher și Iediael – în total trei.

7 Fiii lui Bela au fost: Eţbon, Uzi, Uziel, Ierimot și Iri – cinci căpetenii ale familiilor lor, războinici viteji. Erau înscrşi în genealogii ca fiind în număr de douăzeci și două de mii treizeci și patru.

8 Fiii lui Becher au fost: Zemira, Ioaş, Eliezer, Elioenai, Omri, Ieremot, Abia, Anatot și Alemet. Toţi aceştia au fost fiii lui Becher.

9 Ei au fost înscrşi în genealogiile lor, drept căpetenii ale familiilor lor, războinici viteji, în număr de douăzeci de mii două sute.

10 Fiul lui Iediael a fost Bilhan. Fiii lui Bilhan au fost: Ieuş, Benjamin, Ehud, Chenaana, Zetan, Tarşiş și Ahişahar.

11 Toţi aceştia au fost urmaşii lui Iediael, căpetenii de familii, războinici viteji. Erau şaptesprezece mii două sute de bărbaţi în stare să meargă la oaste pentru a lupta.

12 Şupiţii și hupiţii au fost urmaşi ai lui Ir, iar huşiţii au fost urmaşii din Aher.

Urmaşii lui Neftali

13 Fiii lui Neftali au fost: Iaşteel, Guni, Ieţer și Şilem – fii ai Bilhei.

Urmaşii lui Manase

14 Fiii lui Manase au fost: primul a fost Asriel, născut din ţiitoarea lui arameică, (ea l-a mai născut și pe Machir, tatăl lui Ghilad;

15 Machir și-a luat soţii dintre hupiţi și dintre şupiţi; numele surorii lui era Maaca), al doilea a fost Țelofhad, însă Țelofhad a avut numai fiice.

16 Maaca, soţia lui Machir, i-a născut un fiu și i-a pus numele Pereş. Fratele său a fost Şereş, iar fiii săi au fost Ulam și Rechem.

17 Fiul lui Ulam a fost Bedan. Aceştia au fost fiii lui Ghilad, fiul lui Machir, fiul lui Manase.

18 Sora lui Ghilad, Hamolehet, i-a născut pe Işhod, pe Abiezer și pe Mahla.

19 Fiii lui Şemida au fost: Ahian, Şehem, Likhi și Aniam.

Urmaşii lui Efraim

20 Urmaşii lui Efraim au fost: Şutelah; fiul acestuia, Bered, fiul acestuia, Tahat, fiul acestuia, Elada, fiul acestuia, Tahat,

21 fiul acestuia, Zabad, fiul acestuia, Şutelah, precum și Ezer și Elad. Oamenii din Gat, născuţi în ţară, i-au omorât, pentru că aceştia veniseră să le prade vitele.

22 Efraim, tatăl lor, a jelit multe zile și rudele lui au venit ca să-l mângâie.

23 El a intrat la soţia lui, care a rămas însărcinată și i-a născut un fiu. I-a pus numele Beria fiindcă era necaz în familia lui.

24 Fiica lui Efraim, Şeera, a întemeiat Bet-Horonul de Jos, Bet-Horonul de Sus și Uzen-Şeera.

25 Refah a fost fiul lui, iar fiul acestuia – Reşef, fiul acestuia – Telah, fiul acestuia – Tahan,

26 fiul acestuia – Ladan, fiul acestuia – Amihud, fiul acestuia – Elişama,

27 fiul acestuia – Nun, fiul acestuia – Iosua.

28 Teritoriile și așezările lor au fost: Betel cu satele dimprejurul lui, Naaran, la răsărit, iar la apus, Ghezer cu satele dimprejurul lui, Şehem cu satele dimprejurul lui, până la Aia cu satele dimprejurul ei **29** și până la hotarul cu manasiții, incluzând Bet-Şan cu satele dimprejurul lui, Taanah cu satele dimprejurul lui, Meghido cu satele dimprejurul lui și Dor cu satele dimprejurul lui. În toate acestea locuiau urmașii lui Iosif, fiul lui Israel.

Urmașii lui Așer

30 Urmașii lui Așer au fost: Imna, Işva, Işvi și Beria; sora lor era Serah.
31 Fiii lui Beria au fost Heber și Malchiel, acesta din urmă fiind tatăl lui Birzayit.
32 Lui Heber i s-au născut: Iaflet, Şomer, Hotam și Şua, sora acestora.
33 Fiii lui Iaflet au fost: Pasah, Bimhal și Aşvat. Aceștia au fost fiii lui Iaflet.
34 Fiii lui Şomer au fost: Ahi și Rohga, Iehuba și Aram.
35 Fiii lui Helem, un frate al lui Şomer, au fost: Țofah, Imna, Şeleş și Amal.
36 Fiii lui Țofah au fost: Suah, Harnefer, Şual, Beri, Imra,
37 Bețer, Hod, Şama, Şilşa, Itran și Beera.
38 Fiii lui Ieter au fost: Iefune, Pispă și Ara.
39 Fiii lui Ula au fost: Arah, Haniel și Riția.
40 Toți aceștia au fost urmașii lui Așer, căpeteniile ale familiilor lor, războinici aleși și viteji, prinți cu vază. Numărul bărbaților pregătiți pentru război, înscrși în genealogii, a fost de douăzeci și șase de mii.

8 *Urmașii lui Beniamin*

1 Lui Beniamin i s-au născut următorii: Bela, întâiul lui născut, Aşbel, al doilea, Ahrah, al treilea,
2 Noha, al patrulea și Rafa, al cincilea.
3 Fiii lui Bela au fost: Adar, Ghera, Abihud,
4 Abişua, Naaman, Ahoah,
5 Ghera, Şefufan și Huram.
6 Iată-i pe urmașii lui Ehud, cei care au fost căpeteniile familiilor locuitorilor din Gheva și care au fost duși în captivitate, în Manahat:
7 Naaman, Ahia, Ghera, cel care i-a condus în captivitate și căruia i s-au născut Uza și Ahihud,
8 apoi Şaharayim, care a avut fii în țara Moabului, după ce le-a izgonit pe Hușim și pe Baara, soțiile lui.

9 Din Hodeş, soția lui, i s-au născut: Iobab, Țibia, Meşa, Malcam,
10 Ieuț, Sachia și Mirma. Aceștia au fost fiii lui, căpeteniile de familii.
11 Din Hușim i se născuseră Abitub și Elpaal.
12 Fiii lui Elpaal au fost: Eber, Mişam, Şamed (cel care a zidit Ono și Lod cu satele dimprejurul lor),
13 Beria și Şema, cei care au fost căpeteniile familiilor locuitorilor din Aialon și care i-au pus pe fugă pe locuitorii din Gat.
14 Ahio, Şaşak, Ieremot,
15 Zebadia, Arad, Eder,
16 Mihail, Işpa și Ioha au fost fiii lui Beria.
17 Zebadia, Meşulam, Hizchi, Heber,
18 Işmerai, Izlia și Iobab au fost fiii lui Elpaal.
19 Iachim, Zicri, Zabdi,
20 Elienai, Țiletai, Eliel,
21 Aadaia, Beraia și Şimrat au fost fiii lui Şimei.
22 Işpan, Eber, Eliel,
23 Abdon, Zihri, Hanan,
24 Hanania, Elam, Antotia,
25 Ifdeia și Penuel au fost fiii lui Şaşak.
26 Şamşerai, Şeharia, Atalia,
27 Iaaresia, Ilie și Zicri au fost fiii lui Ieroham.
28 Toți aceștia au fost căpeteniile de familii, fiind înscrise în genealogiile lor drept căpeteniile. Ei au locuit la Ierusalim.

Familia lui Saul

29 Ieiel, tatăl lui Ghivon, a locuit în Ghivon. Numele soției lui era Maaca.
30 Abdon a fost fiul lui întâi născut, urmat apoi de Țur, Chiş, Baal, Ner, Nadab,
31 Ghedor, Ahio, Zecher
32 și Miklot, căruia i s-a născut Şimea. Și aceștia, asemenea rudelor lor, au locuit la Ierusalim împreună cu rudele lor.
33 Lui Ner i s-a născut Chiş, lui Chiş – Saul, iar lui Saul – Ionatan, Malchi-Şua, Abinadab și Eşbaal.
34 Fiul lui Ionatan a fost Merib-Baal; lui Merib-Baal i s-a născut Mica.
35 Fiii lui Mica au fost: Piton, Melek, Tarea și Ahaz.
36 Lui Ahaz i s-a născut Iehoada; lui Iehoada i s-au născut Alemet, Azmavet și Zimri, iar lui Zimri i s-a născut Moța.
37 Lui Moța i s-a născut Bina, al cărui fiu a fost Rafa. Fiul acestuia a fost Elasa, iar fiul acestuia a fost Ațel.

38 Ațel a avut șase fii; numele lor au fost: Azrikam, întâiul lui născut, Ismael, Șearia, Obadia și Hanan.

Toți aceștia au fost fiii lui Ațel.

39 Fiii lui Eșek, fratele lui Ațel, au fost: Ulam, întâiul lui născut, Ieuș, al doilea, și Elifelet, al treilea.

40 Fiii lui Ulam au fost războinici viteji, arcași. Ei au avut mulți fii și nepoți – în total o sută cincizeci. Toți aceștia au fost urmași ai lui Benjamin.

9 *Primii repatriați la Ierusalim*

1 Întreg Israelul a fost înscris în genealogii și trecut în „Cartea regilor lui Israel“. Iuda însă a fost luat în captivitate, la Babilon, din cauza necredincioșiei lui.

2 Primii locuitori care s-au reîntors la proprietățile din cetățile lor, au fost câțiva israeliți, preoții, leviții și slujitorii de la Templu.

3 Aceia dintre urmașii lui Iuda, ai lui Benjamin, ai lui Efraim și ai lui Manase, care au locuit la Ierusalim, au fost:

4 Utai, fiul lui Amihud, fiul lui Omri, fiul lui Imri, fiul lui Bani, – dintre fiii lui Pereț, fiul lui Iuda;

5 dintre șiloniți – Asaia, cel întâi născut, împreună cu fiii lui;

6 dintre zerahiți – Ieuel, precum și rudele lor în număr de șase sute nouăzeci;

7 dintre beniamiți – Salu, fiul lui Meșulam, fiul lui Hodavia, fiul lui Hasnua;

8 apoi Ibneia, fiul lui Ieroham; Ela, fiul lui Uzi, fiul lui Micri; Meșulam, fiul lui Șefatia, fiul lui Reuel, fiul lui Ibnia;

9 de asemenea, și rudele lor, înscrise în genealogii, în număr de nouă sute cincizeci și șase; toți acești bărbați erau căpetenii de familie, potrivit familiilor lor.

10 Dintre preoți – Iedaia, Iehoiarib, Iachin,

11 Azaria, fiul lui Hilchia, fiul lui Meșulam, fiul lui Țadok, fiul lui Meraiot, fiul lui Ahitub, conducător peste Casa lui Dumnezeu;

12 Aadaia, fiul lui Ieroham, fiul lui Pașhur fiul lui Malchia; Maasai, fiul lui Adiel, fiul lui Meșulam, fiul lui Meșilemit, fiul lui Imer;

13 de asemenea, și rudele lor, căpeteniile familiilor lor, în număr de o mie șapte sute șizeci; ei erau oameni viteji, puși în slujba Casei lui Dumnezeu.

14 Dintre leviți – Șemaia, fiul lui Hașub, fiul lui Azrikam, fiul lui Hașabia, dintre fiii lui Merari,

15 Bakbakar, Hereș, Galal, Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zicri, fiul lui Asaf;

16 Obadia, fiul lui Șemaia, fiul lui Galal, fiul lui Iedutun; Berechia, fiul lui Asa, fiul lui Elkana, cel care a locuit în satele netofațiilor.

17 Dintre portari – Șalum, Akub, Talmon, Ahiman și rudele lor. Șalum era căpetenia;

18 el este și azi la poarta regelui de la răsărit. Ei au fost portarii taberei leviților.

19 Șalum, fiul lui Kore, fiul lui Ebiasaf, fiul lui Korah, și rudele lui din neamul tatălui său, korahiții, împlineau slujba de păzitori ai pragurilor Cortului, la fel cum părinții lor fuseseră responsabili în tabăra Domnului cu păzirea intrării.

20 Odinioară, Fineas, fiul lui Elazar, fusese conducătorul lor, iar Domnul era cu el.

21 Zaharia, fiul lui Meșelemia, a fost portar al intrării Cortului Întâlnirii.

22 Toți cei aleși ca portari ai intrărilor au fost în număr de două sute doisprezece; ei au fost înscrși în genealogiile lor, în satele lor. Ei au fost numiți în slujba aceasta de încredere de către David și văzătorul Samuel.

23 Ei și urmașii lor au primit ca responsabilitate să păzească porțile Casei Domnului, adică ale Cortului.

24 Erau portari în toate cele patru vânturi: răsărit, apus, nord și sud.

25 Rudele lor veneau din când în când din satele lor, ca să stea împreună cu ei câte șapte zile.

26 Căci cei patru paznici vestiți, toți leviți, puși în slujba aceasta de încredere erau responsabili atât peste odăi, cât și peste vistieriile Casei lui Dumnezeu.

27 Ei petreceau noaptea în jurul Casei lui Dumnezeu, pentru că erau responsabili cu paza ei; de asemenea, ei aveau responsabilitatea să o deschidă în fiecare dimineață.

28 Unii dintre ei aveau grijă de uneltele pentru slujbă – ei le numărau și atunci când erau aduse, și atunci când erau luate.

29 Alții aveau grijă de vase, de toate vasele cele sfinte, de făina aleasă, de vin, de untdelemn, de tămâie și de miresme.

30 Alții, dintre fiii preoților, pregăteau amestecul de mirodenii.

31 Levitului Matitia, întâiul născut al korahitului Șalum, îi era încredințată pregătirea turtelor.

32 Unii dintre chehatiți, dintre rudele lor, erau responsabili să pregătească pâinea prezentării pentru fiecare zi de Sabat.

33 Aceștia au fost cântăreții, căpeteniile familiilor leviților, care locuiau în odăile Templului, neavând alte îndatoriri, deoarece erau angajați în slujire zi și noapte.

34 Acestea au fost căpeteniile familiilor leviților, căpeteniile înscrise în genealogii. Ei locuiau la Ierusalim.

Familia lui Saul

35 La Ghivon a locuit tatăl lui Ghivon, Ieiel. Numele soției lui era Maaca.

36 Abdon a fost fiul lui întâi născut, urmat apoi de: Țur, Chiș, Baal, Ner, Nadab,

37 Ghedor, Ahio, Zaharia și Miklot.

38 Lui Miklot i s-a născut Șimam. Și aceștia, asemenea rudelor lor, au locuit la Ierusalim împreună cu rudele lor.

39 Lui Ner i s-a născut Chiș, lui Chiș – Saul, iar lui Saul – Ionatan, Malchi-Șua, Abinadab și Eșbaal.

40 Fiul lui Ionatan a fost Merib-Baal; lui Merib-Baal i s-a născut Mica.

41 Fiii lui Mica au fost: Piton, Melek, Tahrea și Ahaz.

42 Lui Ahaz i s-a născut Iada; lui Iada i s-au născut Aemet, Azmavet și Zimri, iar lui Zimri i s-a născut Moța.

43 Lui Moța i s-a născut Bina, al cărui fiu a fost Rafa. Fiul acestuia a fost Elasa, iar fiul acestuia a fost Ațel.

44 Ațel a avut șase fii; numele lor au fost: Azrikam, Bocru, Ismael, Șearia, Obadia și Hanan. Aceștia au fost fiii lui Ațel.

10 Împrejurările morții regelui Saul

1 Filistenii s-au luptat cu Israel, iar israeliții au fugit dinaintea filistenilor și au căzut răpuși pe muntele Ghilboa.

2 Filistenii i-au urmărit pe Saul și pe fiii săi; i-au ucis pe Ionatan, pe Abinadab și pe Malchi-Șua, fiii lui Saul.

3 Lupta devenise înverșunată în preajma lui Saul; arcașii l-au țintit și l-au rănit.

4 Atunci Saul i-a zis celui ce-i ducea armele: „Scoate-ți sabia și străpunge-mă tu cu ea ca nu cumva acești necircumciși să ajungă la mine și să mă batjocorească!” Însă cel ce-i ducea armele n-a vrut să facă lucrul acesta pentru că îi era foarte frică. Atunci Saul și-a luat sabia și s-a aruncat în ea.

5 Când cel ce-i ducea armele a văzut că Saul a murit, s-a aruncat și el în sabia lui și a murit.

6 Astfel a murit Saul împreună cu cei trei fii ai lui și toată familia sa.

7 Când israeliții care se aflau în vale au văzut că oștirea a fugit și că Saul și fiii săi au murit, și-au părăsit cetățile și au fugit și ei. Atunci filistenii au venit și au locuit în ele.

8 Dimineața, când filistenii au venit să-i jefuiască pe cei uciși, l-au găsit pe Saul și pe fiii săi căzuți pe muntele Ghilboa.

9 L-au prădat pe Saul, i-au luat capul și armele și au trimis mesageri pe tot cuprinsul țării filistenilor, ca să ducă vestea idolilor lor și poporului.

10 I-au pus armele în templul zeilor lor, iar țeasta i-au atârnat-o în templul lui Dagon.

11 Când au auzit tot ce i-au făcut filistenii lui Saul, ghiladiții din Iabeș,

12 toți războinicii, au luat trupul lui Saul și trupurile fiilor săi și le-au adus în Iabeș. Le-au îngropat oasele sub terebintul din Iabeș și au postit timp de șapte zile.

13 Saul a murit din cauza necredincioșiei lui, fiind necredincios față de Domnul prin faptul că nu a păzit Cuvântul Domnului; de asemenea, el a întrebât pe unul care cheamă duhurile morților, cerând călăuzire

14 și nu l-a căutat pe Domnul; de aceea Domnul l-a omorât. El i-a dat domnia lui David, fiul lui Ișai.

11 Ridicarea lui David ca rege peste

Israelul unit

1 Tot Israelul s-a strâns la David, în Hebron, și i-a zis: „Suntem os din oasele tale și carne din carnea ta!”

2 Odinioară, chiar și atunci când Saul era rege, tu îl conduceai pe Israel în războaie. Domnul, Dumnezeul tău, ți-a promis de altfel: «Tu vei păstori poporul Meu Israel și vei fi conducător peste poporul Meu Israel!»

3 Toți cei din sfatul bătrânilor lui Israel veniseră la rege, în Hebron, astfel că David a încheiat legământ cu ei înaintea Domnului, la Hebron. Apoi ei l-au uns pe David ca rege peste Israel, după Cuvântul Domnului profețit de Samuel.

4 David și întreg Israelul au înaintat spre Ierusalim (adică Iebus) împotriva iebusiților care locuiau acolo.

5 Locuitorii din Iebus i-au zis lui David: „Nu vei intra aici!” David a capturat însă fortăreața Sionului, care a devenit Cetatea lui David.

6 David zisese: „Oricine îi va învinge primul pe iebusiți va deveni căpetenie și conducător.“ Ioab, fiul Țeruiei, a înaintat primul și astfel el a devenit căpetenie.

7 David s-a stabilit în fortăreață și de aceea a fost numită „Cetatea lui David“.

8 El a rezidit cetatea de jur împrejur, dinspre Milo de jur împrejur, iar Ioab a restaurat restul cetății.

9 David a devenit tot mai puternic pentru că Domnul Oștirilor era cu el.

Războinicii din garda regelui David

10 Iată căpeteniile vitejilor lui David care, devotate domniei sale, împreună cu tot Israelul, l-au făcut rege, după Cuvântul Domnului cu privire la Israel;

11 acesta este numărul vitejilor lui David: Iașobeam, fiul lui Hacmoni, era căpetenia celor trei. El și-a ridicat sulita împotriva a trei sute de dușmani pe care i-a ucis într-o singură împrejurare.

12 Următorul era Elazar, fiul ahohitului Dodo. Și el a fost unul dintre cei trei viteji care

13 se aflau împreună cu David la Pas-Damim, când filistenii se adunaseră acolo pentru război (pe ogor erau holde de orz). Când poporul a fugit dinaintea filistenilor,

14 ei s-au așezat în mijlocul ogorului, l-au apărat și i-au ucis pe filistenii. Domnul i-a izbăvit dându-le o mare biruință.

15 Altădată, cei trei, dintre cele treizeci de căpetenii, au venit la stâncă unde se afla David, la peștera Adulam, în timp ce oștirea filistenilor își așezase tabăra în valea Refaim.

16 David se afla atunci în fortăreață, iar garnizoana filistenilor se afla la Betleem.

17 Lui David i s-a făcut sete și a întreat: „Cine îmi va aduce apă din fântâna de lângă poarta Betleemului?“

18 Cei trei viteji au răzbit prin tabăra filistenilor, au scos apă din fântâna de lângă poarta Betleemului și au adus-o cu bine la David. David însă nu a vrut s-o bea, ci a vărsat-o înaintea Domnului,

19 spunând: „Să mă ferească Dumnezeu să fac așa ceva! Să beau eu sângele bărbaților acestora care și-au pus viața în primejdie? Căci ei și-au pus viața în primejdie aducând apa.“ Și n-a băut din acea apă. Astfel de isprăvi făceau cei trei viteji.

20 Abișai, fratele lui Ioab, era căpetenia celor trei. El și-a ridicat sulita împotriva a trei sute de dușmani și i-a omorât. Și astfel el și-a câștigat un renume alături de cei trei.

21 Era mai respectat decât cei trei, ajungând chiar căpetenia lor, dar nu s-a ridicat la valoarea celor trei.

22 Benaia, fiul lui Iehoiada, era un viteaz din Kabteel, care a făcut mari isprăvi. El i-a ucis pe doi dintre cei mai viteji moabiți, iar într-o zi în care ninsese, a coborât într-o fântână unde a omorât un leu.

23 A mai omorât, de asemenea, și un egiptean, un bărbat a cărui înălțime era de cinci coți. Egipteanul era înarmat cu o sulită cât sulul unui țesător; Benaia s-a dus înspre el doar cu un toiag. El a smuls sulita din mâna egipteanului și l-a ucis cu propria lui sulită.

24 Astfel de isprăvi făcea Benaia, fiul lui Iehoiada, devenind la fel de vestit ca cei trei viteji.

25 Era mai respectat decât ceilalți treizeci, însă nu s-a ridicat la înălțimea celor trei. David l-a numit conducătorul gărzii sale personale.

26 Războinicii viteji au mai fost și: Asael, fratele lui Ioab; Elhanan, fiul lui Dodo din Betleem;

27 haroritul Șamot; pelonitul Heleț;

28 Ira, fiul tekoanitului Icheș; Abiezer din Anatot;

29 hușatitul Sibecai; ahohitul Ilai;

30 netofatitul Maharai; Heled, fiul netofatitului Baana;

31 Itai, fiul lui Ribai, din Ghiva beniamiților; piratonitul Benaia;

32 Hurai din văile Gaaș; arbatitul Abiel;

33 Azmavet din Baharum; șaalbonitul Eliahba;

34 fiii ghizonitului Hașem; Ionatan, fiul hararitului Șaghe;

35 Ahiam, fiul hararitului Sacar; Elifal, fiul lui Ur;

36 mecheratitul Hefer; pelonitul Ahia;

37 carmelitul Hețro; Naarai, fiul lui Ezbai;

38 Ioel, fratele lui Natan; Mibhar, fiul lui Hagri;

39 amonitul Țelek; beerotitul Naharai, cel ce-i ducea armele lui Ioab, fiul Țeruiei;

40 itritul Ira; itritul Gareb;

41 hititul Urie; Zabad, fiul lui Ahlai;

42 rubenitul Adina, fiul lui Șiza, căpetenia rubeniților, care avea treizeci de oameni cu el;

43 Hanan, fiul lui Maaca; mitnitul Ioșafat;

44 Uzia din Aștarot; Șama și Ieiel, fiii lui Hotam din Aroer;

45 Iediael, fiul lui Șimri, și tițitul Ioha, fratele lui;

46 mahavitul Eliel; Ieribai și Ioșavia, fiii lui Elnaam; moabitul Itma;

47 Eliel, Obed și Iaasiel din Mețobai.

12 *Susținătorii lui David în exil*

1 Iată-i pe cei care s-au dus la David în Țiklag, în timp ce acesta se ținea departe de fața lui Saul, fiul lui Chiș (ei au fost dintre vitejii care l-au ajutat în război);

2 aceștia mânuiau arcul și puteau să arunce pietre sau să tragă săgeți cu arcul atât cu mâna dreaptă, cât și cu mâna stângă; erau beniamiți dintre rudele lui Saul);

3 căpetenia Ahiezer și Ioaș – fii ai lui Șemaa din Ghiva; Ieziel și Pelet – fiii lui Azmavet; Beraca și Iehu din Anatot;

4 Ișmaia din Ghivon, viteaz între cei treizeci și conducător peste treizeci; Ieremia, Iahaziel, Iohanen și Iozavad din Ghedera;

5 harufiții – Eluzai, Ierimot, Bealia, Șemaria și Șefatia;

6 korahiții – Elkana, Ișia, Azarel, Ioezer, Iașobeam;

7 Ioela și Zebadia, fii ai lui Ieroham din Ghedor.

8 Dintre gadiți, s-au alăturat lui David în fortăreața din pustie războinici viteji, luptători aleși, care mânuiau scutul și lancea, erau neînfrigați ca lei și iuți precum gazelele pe munți.

9 Ezer era căpetenia, Obadia – al doilea, Eliab – al treilea,

10 Mișmana – al patrulea, Ieremia – al cincilea,

11 Atai – al șaselea, Eliel – al șaptelea,

12 Iohanen – al optulea, Elzabad – al nouălea,

13 Ieremia – al zecelea, Macbanai – al unsprezecelea.

14 Acești gadiți au fost căpeteniile oștirii: cel mai neînsemnat valora cât o sută de oameni, cel mai renumit – cât o mie.

15 Aceștia sunt cei ce au trecut Iordanul în prima lună a anului, atunci când acesta se revarsă peste maluri și i-au izgonit pe toți cei din vale, înspre răsărit și înspre apus.

16 De asemenea, și dintre urmașii lui Benjamin și ai lui Iuda au venit la David la fortăreață.

17 David le-a ieșit în întâmpinare și i-a îndemnat astfel: – Dacă veniți la mine cu gânduri bune, ca să mă ajutați, atunci inima mea se va uni cu voi, dar dacă vreți să mă trădați dușmanilor mei, deși nu sunt vinovat de nici o nelegiuire, Dumnezeuul strămoșilor noștri să vadă și să judece!

18 Atunci Duhul a venit asupra lui Amasai, căpetenia celor treizeci, și el a zis: – Suntem de partea ta, David! Suntem cu tine, fiu al lui Ișai!

Pace! Pace ție și pace celor ce te ajută! Căci Însuși Dumnezeuul tău te-a ajutat! David i-a primit și i-a pus căpetenii peste ceată.

19 Și dintre manasiți au trecut de partea lui David, atunci când el i-a însoțit pe filistenii la luptă împotriva lui Saul. Ei însă nu le-au fost de ajutor filistenilor, fiindcă domnitorii acestora au hotărât să-l trimită înapoi pe David, zicând: „Vom plăti cu capetele noastre dacă va trece de partea lui Saul, stăpânul lui!”

20 Când David a plecat înspre Țiklag, au trecut de partea lui manasiții Adnah, Iozabad, Iediael, Mihail, Iozabad, Elihu și Țiletai, toți fiind căpetenii ale miilor care erau în Manase.

21 Ei l-au ajutat împotriva cetii de jefuitori, căci toți erau războinici viteji și au ajuns conducători în oștire.

22 În fiecare zi veneau la David oameni ca să-l ajute, până când tabăra lui a ajuns ca tabăra lui Dumnezeu.

23 Iată numărul căpeteniilor înarmate pentru război, care au venit la David, în Hebron, ca să întoarcă spre el regatul lui Saul, după Cuvântul Domnului:

24 dintre urmașii lui Iuda, care purtau scut și lance, au fost șase mii opt sute de oameni înarmați pentru război;

25 dintre simeoniți, războinici viteji, au fost șapte mii o sută;

26 dintre leviți, au fost patru mii șase sute;

27 Iehoiada, conducătorul clanului lui Aaron, împreună cu trei mii șapte sute de oameni;

28 Țadok, un războinic tânăr și viteaz, împreună cu douăzeci și două de căpetenii din familia sa;

29 dintre beniamiți, rude ale lui Saul, au fost trei mii (până atunci majoritatea se păstrase loiali familiei lui Saul);

30 dintre eframiți, au fost douăzeci de mii opt sute de războinici viteji, bărbați renumiți în familiile lor;

31 din jumătatea seminției lui Manase, au fost optsprezece mii, desemnați pe nume ca să vină să-l pună rege pe David;

32 dintre isahariți, cei care au înțeles vremurile, astfel încât Israel să știe ce trebuie să facă, au fost două sute de căpetenii, precum și toate rudele acestora aflate sub comanda lor;

33 din Zabulon, cei în stare să meargă la oaste, instruiți să lupte cu toate armele de război, au fost cincizeci de mii, gata să-l sprijine pe David cu o inimă hotărâtă;

34 din Neftali, au fost o mie de căpetenii și, împreună cu acestea, treizeci și șapte de mii de oameni înarmați cu scut și sulită;
35 dintre daniți, instruiți pentru război, au fost douăzeci și opt de mii șase sute;
36 din Așer, cei în stare să meargă la oaste, instruiți pentru război, au fost patruzeci de mii;
37 dintre cei care erau dincolo de Iordan, adică dintre rubeniți, gadiți și jumătate din seminția lui Manase, înarmați pentru luptă cu tot felul de arme de război, au fost o sută douăzeci de mii.
38 Toți acești războinici, care puteau ajuta oștirea, au venit cu gând de pace la Hebron ca să-l pună pe David rege peste tot Israelul. De asemenea, toți ceilalți din Israel s-au unit cu ei ca să-l facă pe David rege.
39 Au stat acolo, împreună cu David, timp de trei zile, mâncând și bând, căci cei din poporul lor le pregătiseră masa.
40 Chiar și vecinii lor, până în ținutul lui Isahar, al lui Zabulon și al lui Neftali, au adus mâncare încărcată pe măgari, pe cămile, pe catâri și pe vite – provizii de făină, turte de smochine și de stafide, untdelemn și vin, vite și oi din belșug, căci era bucurie în Israel.

13 *David dorește să aducă chivotul la Ierusalim*

1 David s-a sfătuit cu căpeteniile peste mii și peste sute, cu toți conducătorii.
2 După aceea David a zis întregii adunări a lui Israel: „Dacă credeți că este bine și dacă lucrul acesta vine de la Domnul, Dumnezeu nostru, să ne împărțim și să dăm de știre fraților noștri care au rămas în toate regiunile lui Israel, chiar și preoților și leviților din cetățile care au pășuni, ca să se strângă la noi
3 și să aducem Chivotul Dumnezeului nostru la noi, căci pe vremea lui Saul nu am căutat să aflăm despre el.“
4 Toată adunarea a fost de acord să se facă astfel, căci hotărârea aceasta i s-a părut dreaptă întregului popor.
5 David a strâns tot Israelul, de la râul Șihor din Egipt și până la Lebo-Hamat, ca să aducă Chivotul lui Dumnezeu din Chiriatiarim.
6 Apoi David și întregul Israel au plecat spre Baala (adică Chiriatiarim) care aparține de Iuda, ca să aducă de acolo Chivotul lui Dumnezeu, Chivotul

care poartă Numele Domnului, Cel Care șade deasupra heruvimilor.

7 Au așezat Chivotul lui Dumnezeu într-un car nou, după ce l-au luat din casa lui Abinadab, iar Uza și Ahio conduceau carul.

8 David și întregul Israel sărbătoreau înaintea lui Dumnezeu cu toată puterea, cântând din lire, din harfe, din tamburine, din chimvale și din trâmbițe.

9 Când au ajuns la aria lui Chidon, Uza și-a întins mâna să apuce Chivotul, deoarece boii erau să-l răstoarne.

10 Atunci mânia Domnului s-a aprins împotriva lui Uza și l-a lovit pentru că se atinsese de Chivot. Uza a murit acolo, înaintea lui Dumnezeu.

11 David s-a mâhnit pentru că mânia Domnului izbucnise împotriva lui Uza și a numit acel loc Pereț-Uza, nume care i-a rămas până în ziua de azi.

12 În ziua aceea David s-a temut de Dumnezeu și a zis: „Cum să aduc la mine Chivotul lui Dumnezeu?“

13 Și David nu a mai adus Chivotul la el, în Cetatea lui David, ci l-a dus în casa lui Obed-Edom, ghitiul.

14 Chivotul lui Dumnezeu a rămas cu familia lui Obed-Edom, în casa lui, timp de trei luni, iar Domnul a binecuvântat familia lui Obed-Edom și tot ce era al lui.

14 *Primele reacții internaționale la întronarea lui David*

1 Hiram, regele Tirului, i-a trimis soli lui David, iar aceștia i-au adus lemn de cedru, precum și zidari și tâmplari care să-i zidească un palat.

2 David a înțeles că Domnul l-a pus drept rege peste Israel și că i-a întărit foarte mult domnia de dragul poporului Său, Israel.

3 David și-a mai luat soții la Ierusalim și i s-au mai născut astfel mulți fii și multe fiice.

4 Acestea sunt numele fiilor care i s-au născut la Ierusalim: Șamua, Șobab, Natan, Solomon,

5 Ibhar, Elișua, Elpelet,

6 Nogah, Nefeg, Iafia,

7 Elișama, Beeliada și Elifelet.

8 Când au auzit filistenii că David a fost uns ca rege peste întregul Israel, au pornit cu toții în căutarea lui David. David a aflat însă acest lucru și le-a ieșit înainte.

9 Filistenii veniseră și invadaseră valea Refaim.

10 David l-a întrebat pe Dumnezeu: – Să pornesc împotriva filistenilor? Îi vei da în mâna mea?

Domnul i-a răspuns: – Du-te! căci îi voi da în mâna ta.

11 S-a dus la Baal-Perațim și David i-a învins acolo. David a zis: „Dumnezeu i-a zdrobit pe dușmanii mei, prin mâna mea, precum apele care dau năvală rupând totul în cale.“ De aceea locului aceuia i-au pus numele Baal-Perațim.

12 Filistenii și-au lăsat zeii acolo și, la porunca lui David, aceștia au fost arși.

13 Filistenii au venit din nou și au invadat valea.

14 David l-a întrebat din nou pe Dumnezeu, iar Dumnezeu i-a răspuns: – Să nu-i ataci din față, ci înconjoară-i și atacă-i în dreptul arbuștilor de balsam.

15 Când vei auzi vuiet de marș în vârful arbuștilor de balsam, să ieși la luptă, căci atunci Dumnezeu va ieși înaintea ta ca să zdrobească oștirea filistenilor.

16 David a făcut așa cum i-a poruncit Dumnezeu. Ei au lovit oștirea filistenilor de la Ghivon până la Ghezer.

17 Faima lui David s-a răspândit în toate ținuturile, iar Domnul l-a făcut de temut pentru toate neamurile.

15 *David aduce chivotul la Ierusalim*

1 David și-a construit case în Cetatea lui David, a pregătit un loc pentru Chivotul lui Dumnezeu și a întins un cort pentru el.

2 Apoi David a zis: „Nimeni să nu poarte Chivotul lui Dumnezeu, în afară de leviți, căci pe ei i-a ales Domnul ca să ducă Chivotul Domnului și să-I slujească pe vecie.“

3 David a strâns tot Israelul la Ierusalim, ca să aducă Chivotul Domnului în locul pe care i-l pregătise.

4 David i-a strâns și pe urmașii lui Aaron și pe leviți:

5 dintre chehatiți: conducătorul Urie și rudele sale – o sută douăzeci;

6 dintre merariți: conducătorul Asaia și rudele sale – două sute douăzeci;

7 dintre gherșoniți: conducătorul Ioel și rudele sale – o sută treizeci;

8 dintre urmașii lui Elițafan: conducătorul Șemaia și rudele sale – două sute;

9 dintre urmașii lui Hebron: conducătorul Eliel și rudele sale – optzeci;

10 dintre urmașii lui Uziel: conducătorul Aminadab și rudele sale – o sută doisprezece.

11 David i-a chemat pe preoții Țadok și Abiatar, pe leviții Uriel, Asaia, Ioel, Șemaia, Eliel și Aminadab **12** și le-a zis: „Voi sunteți căpeteniile familiilor leviților. Sfințiți-vă, voi și rudele voastre, ca să aduceți Chivotul Domnului, Dumnezeul lui Israel, în locul pe care i l-am pregătit.

13 Prima dată când voi nu ați fost prezenți, Domnul a izbucnit în mijlocul nostru, fiindcă nu l-am căutat după rânduială.“

14 Preoții și leviții s-au sfințit ca să aducă Chivotul Domnului, Dumnezeul lui Israel.

15 Leviții au purtat Chivotul lui Dumnezeu pe umeri cu ajutorul drugilor, așa cum a poruncit Moise după Cuvântul Domnului.

16 David le zisese conducătorilor leviților să numească dintre rudele lor cântăreți la instrumente muzicale – la harfe, la lire și la chimvale – care să cânte cu putere și plini de bucurie.

17 Leviții i-au numit pe: Heman, fiul lui Ioel, Asaf, fiul lui Berechia, rudă cu el, și Etan, fiul lui Kușaia, merarit, rudă de-a lor.

18 Împreună cu ei mai erau rudele lor derang secundar: Zaharia, Iaaziel, Șemiramot, Iehiel, Uni, Eliab, Benaia, Maaseia, Matitia, Elifelehu, Mikneia și portarii Obed-Edom și Ieiel.

19 Cântăreții – Heman, Asaf și Etan – erau puși să cânte la chimvale de bronz.

20 Zaharia, Aziel, Șemiramot, Iehiel, Uni, Eliab, Maaseia și Benaia cântau la harfă în alamoț;

21 Matitia, Elifelehu, Mikneia, Obed-Edom, Ieiel și Azazia cântau la liră în șeminit, ca să sune tare;

22 Chenania, conducătorul leviților cântăreți, dirija cântarea pentru că era priceput.

23 Berechia și Elkana erau portari unde era Chivotul.

24 Preoții – Șebania, Ioșafat, Netanel, Amasai, Zaharia, Benaia și Eliezer – sunau din trâmbițe înaintea Chivotului lui Dumnezeu; Obed-Edom împreună cu Iehia erau, de asemenea, portari unde era Chivotul.

25 Astfel David, cei din sfatul bătrânilor lui Israel și căpeteniile miilor au plecat să aducă Chivotul Legământului cu Domnul din casa lui Obed-Edom, în mijlocul bucuriei.

26 Pentru că Dumnezeu i-a ajutat pe leviții care purtau Chivotul Legământului cu Domnul, aceștia au jertfit șapte boi și șapte berbeci.

27 David era îmbrăcat cu o mantie de in subțire, cum de altfel erau și toți leviții care purtau Chivotul,

cântăreții și Chenania, conducătorul cântăreților. David mai avea pe el și un efod de in.

28 Tot Israelul a adus Chivotul Legământului cu Domnul în mijlocul strigătelor și al sunetului de corn, al trâmbițelor și al chimvalelor, al cântecelor la harfe și lire.

29 În timp ce Chivotul Legământului cu Domnul intra în Cetatea lui David, Mihal, fiica lui Saul, se uita pe fereastră. Când l-a văzut pe regele David dansând și veselindu-se, l-a disprețuit în inima ei.

16 **1** Au adus Chivotul lui Dumnezeu și l-au așezat în mijlocul cortului pe care i l-a întins David. Apoi au adus înaintea lui Dumnezeu arderi de tot și jertfe de pace.

2 După ce a terminat de adus arderile de tot și jertfele de pace, David a binecuvântat poporul în Numele Domnului

3 și a împărțit întregului Israel, fiecărui bărbat și fiecărei femei, câte o pâine rotundă, o bucată de carne și o turtă cu stafide.

4 Înaintea Chivotului i-a pus pe unii dintre leviții slujitori ca să-L amintească, să-L mărturisească și să-L laude pe Domnul, Dumnezeul lui Israel.

5 Asaf era căpetenia, Zaharia – al doilea înrang, iar Ieiel, Șemiramot, Iehiel, Matitia, Eliab, Benaia, Obed-Edom și Ieiel cântau din harfe și din lire. Asaf era pus să cânte la chimvale,

6 iar preoții Benaia și Iahaziel sunau continuu din trâmbițe înaintea Chivotului Legământului cu Domnul.

Psalmul de laudă al lui David

7 Așadar, în ziua aceea David i-a numit, pentru prima dată, pe Asaf și pe rudele lui ca responsabili să aducă laude Domnului.

8 „Lăudați-L pe Domnul, chemați Numele Lui, faceți cunoscute printre popoare faptele Lui!

9 Cântați-I, cântați în cinstea Lui, vestiți toate isprăvile Lui!

10 Făliți-vă cu Numele Lui cel sfânt! Să se veselească inima celor ce-L caută pe Domnul!

11 Căutați pe Domnul și puterea Lui, căutați totdeauna fața Lui!

12 Aduceți-vă aminte de minunile pe care le-a făcut, de semnele și de hotărârile gurii Sale,

13 sămânță a robului Său Israel, fii ai lui Iacov, aleșii Lui!

14 El este Domnul, Dumnezeul nostru, și judecățile Lui se împlinesc pe tot pământul.

15 Aduceți-vă aminte mereu de legământul Lui, de cuvântul pe care l-a poruncit pentru o mie de generații,

16 de legământul pe care l-a încheiat cu Avraam, de jurământul Lui către Isaac,

17 pe care l-a întărit față de Iacov printr-o hotărâre și față de Israel printr-un legământ veșnic,

18 spunând: «Ție îți voi da țara Canaanului ca parte a moștenirii voastre!»

19 Pe atunci erau doar câțiva bărbați – puțini la număr – și erau peregrini în țară;

20 călătoreau de la un neam la altul, și de la un regat la altul.

21 El nu a mai îngăduit nici unui om să-i asuprească și a muștrat regi de dragul lor:

22 «Nu vă atingeți de unșii Mei și nu-i vătămați pe profeții Mei!»

23 Cântați Domnului toți locuitorii pământului! Vestiți în fiecare zi mântuirea Lui!

24 Istorișiți printre neamuri slava Lui și printre toate popoarele – minunile Lui!

25 Căci mare este Domnul și foarte vrednic să fie lăudat! El este mai de temut decât toți zeii!

26 Toți zeii popoarelor sunt doar niște idoli, dar Domnul a făcut cerurile.

27 Măreția și strălucirea sunt înaintea feței Lui, iar puterea și bucuria – în Locuința Lui.

28 Familii ale popoarelor, dați Domnului, dați Domnului slavă și cinstiți-I puterea!

29 Dați Domnului slava cuvenită Numelui Său! Aduceți un dar și veniți înaintea Lui! Închinați-vă Domnului cu podoabe sfinte.

30 Tot pământul să tremure înaintea Lui! Lumea stă neclintită și nu poate fi clătinată.

31 Să se bucure cerurile și să se veselească pământul! Să se spună printre neamuri: «Domnul împărățește!»

32 Să vuiască marea și tot ce este în ea, să tresalte câmpia și tot ce este pe ea!

33 Atunci copacii pădurii vor chiui înaintea Domnului, căci El vine să judece pământul.

34 Lăudați pe Domnul, căci este bun! Îndurarea Lui ține pe vecie!

35 Ziceți: «Izbăvește-ne, Dumnezeul mântuirii noastre, strânge-ne și izbăvește-ne dintre neamuri, ca să-Ți lăudăm Numele Tău cel sfânt și să ne fălim aducându-Ți laudă.»

36 Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, din veșnicie în veșnicie!“ Tot poporul a zis „Amin!“ și L-a lăudat pe Domnul.

37 David i-a lăsat înaintea Chivotului Legământului cu Domnul pe Asaf și pe rudele lui, ca să slujească întotdeauna înaintea Chivotului, împlinindu-și datoria zi de zi.

38 L-a lăsat și pe Obed-Edom împreună cu rudele lui, în număr de șaiszeci și opt. Obed-Edom, fiul lui Iedutun, și Hosa erau portari.

39 David l-a pus pe preotul Ţadok împreună cu rudele lui, preoții, înaintea Tabernaculului Domnului de pe înălțimea care era în Ghivon,

40 ca să aducă arderi de tot Domnului, pe altarul arderilor de tot, în fiecare dimineață și în fiecare seară, potrivit cu tot ce este scris în Legea Domnului, pe care El a poruncit-o lui Israel.

41 Împreună cu ei se aflau Heman, Iedutun și cei rămași dintre cei care fuseseră aleși și desemnați pe nume ca să-L laude pe Domnul, căci îndurarea Lui ține pe vecie.

42 Heman și Iedutun aveau cu ei trâmbițe și chimvale pentru cântăreți, precum și instrumente de cântat în cinstea lui Dumnezeu. Fiii lui Iedutun erau portari.

43 După aceea poporul a plecat, fiecare la casa lui, iar David s-a întors să-și binecuvânteze familia.

17 *Dumnezeu încheie legământ cu David*

1 După ce David s-a stabilit în palatul lui, i-a zis profetului Natan: – Privește! Eu locuiesc într-un palat din cedru, în timp ce Chivotul Legământului cu Domnul se află sub niște pânze.

2 – Fă tot ceea ce ai pe inimă, căci Dumnezeu este cu tine! i-a răspuns Natan lui David.

3 În noaptea aceea însă Cuvântul lui Dumnezeu a venit la Natan și i-a zis:

4 „Du-te și spune-i robului Meu David, astfel: «Așa vorbește Domnul: ‘Nu tu Îmi vei zidi o casă de locuit.

5 Eu nu am locuit într-o casă din ziua în care l-am ridicat pe Israel și până astăzi, ci am călătorit din cort în cort și dintr-o locuință într-alta.

6 Pretutindeni pe unde am călătorit împreună cu întregul Israel, oare am cerut vreunui dintre judecătorii lui Israel, cărora le-am poruncit să păstorească poporul Meu, să-Mi zidească o casă din cedru?’»

7 Prin urmare, să-i spui robului Meu David, astfel: «Așa vorbește Domnul Oștirilor: ‘Eu te-am luat de la stână, de la păstoritul oilor, ca să fii conducătorul poporului Meu, Israel.

8 Am fost cu tine pretutindeni pe unde ai mers, am nimic dinaintea ta pe toți dușmanii tăi și ți-am făcut un nume ca numele celor mari de pe pământ.

9 Am păstrat un loc pentru poporul Meu Israel și l-am sădit acolo ca să locuiască singur, fără să mai fie tulburat și fără ca cei nedrepti să-l mai poată istovi, așa cum făcuseră mai înainte,

10 încă din zilele în care rânduise judecători peste poporul Meu, Israel. Și ție ți-i voi supune pe toți dușmanii tăi. Acum îți vestesc că Domnul îți va zidi o casă.

11 Când ți se vor împlini zilele și vei merge la un loc cu strămoșii tăi, îl voi ridica pe urmașul tău, care va fi dintre fiii tăi, și-i voi întări domnia.

12 El Îmi va zidi o casă, și Eu îi voi întări tronul pe vecie.

13 Eu voi fi Tatăl lui, iar el va fi fiul Meu. Și nu voi îndepărta îndurarea Mea de la el, așa cum am îndepărtat-o de la cel ce a fost înaintea ta.

14 Îl voi așeza în casa Mea și în regatul Meu pe vecie, iar tronul lui va fi întărit pe vecie.’»

15 Natan l-a înștiințat pe David întocmai despre toate aceste cuvinte, despre toată această vedenie.

16 Regele David a venit și s-a înfățișat înaintea Domnului, spunând: „Cine sunt eu, Doamne Dumnezeule, și cine este casa mea, de m-ai adus până aici?

17 Și ca și cum ar fi prea puțin pentru Tine, Dumnezeule, ai vorbit pe deasupra și despre viitorul casei robului Tău, privindu-mă ca pe un om de rang înalt, Doamne Dumnezeule!

18 Ce ar putea să-Ți mai răspundă David la toată cinstea arătată robului Tău? Tu îl cunoști pe robul Tău!

19 Doamne, de dragul robului Tău și datorită inimii Tale, ai făcut Tu toate aceste lucrări mărețe și ai descoperit toate aceste lucruri mari.

20 Doamne, după câte am auzit cu urechile noastre, nu este nimeni ca Tine și nu există alt Dumnezeu în afară de Tine.

21 Și cine este ca poporul Tău, ca Israel, singurul neam de pe pământ pe care a venit Dumnezeu să îl răscumpere pentru Sine, ca să fie poporul cu care să-Și facă un nume? Tu ai făcut lucrări mărețe și înfricoșătoare, izgonind neamuri dinaintea

poporului Tău, pe care Ți l-ai răscumpărat din Egipt.

22 Ai hotărât ca poporul Tău, Israel, să fie poporul Tău pe vecie, iar Tu, Doamne, să le fii Dumnezeu.

23 Și acum, Doamne, fie ca promisiunea pe care ai făcut-o cu privire la robul Tău și la casa lui să rămână pe vecie și fă precum ai zis.

24 Fie întărit și preamărit Numele Tău! În veci să se spună că Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel, este Dumnezeu pentru Israel, iar casa robului Tău David să dăinuiească înaintea Ta.

25 Tu, Dumnezeul meu, ai descoperit robului Tău că îi vei zidi o casă. De aceea a avut îndrăzneală robul Tău să Ți se roage.

26 Așadar, Doamne, Tu, Cel Care ești Dumnezeu, ai promis robului Tău aceste lucruri bune.

27 Binevoiește deci să binecuvântezi casa robului Tău, ca să dăinuiească veșnic înaintea Ta. Căci ceea ce Tu, Doamne, ai binecuvântat va rămâne binecuvântat pe vecie.“

18 *Consolidarea și extinderea regatului lui David*

1 După aceea, David i-a învins pe filistenii, i-a supus și a luat din stăpânirea filistenilor Gatul și satele dimprejur.

2 Apoi i-a învins și pe moabiții, iar moabiții i-au fost supuși lui David, plătindu-i tribut.

3 David l-a învins și pe Hadad-Ezer, regele din Țoba Hamatului, când acesta s-a dus să-și întărească stăpânirea la râul Eufrat.

4 David a capturat de la el o mie de care, șapte mii de călăreți și două zeci de mii de pedestrași. David a tăiat tendoanele tuturor cailor de la care, crușând din ei doar atâția cât pentru o sută de care.

5 Arameii din Damasc au venit în ajutorul lui Hadad-Ezer, regele Țobei, însă David a omorât douăzeci și două de mii dintre ei.

6 David a pus garnizoane în regatul arameu al Damascului, iar arameii i-au fost supuși lui David, plătindu-i tribut. Domnul îi dădea biruință lui David oriunde mergea.

7 David a luat scuturile de aur ale slujitorilor lui Hadad-Ezer și le-a adus la Ierusalim,

8 iar din Tebah și din Cun, cetățile lui Hadad-Ezer, David a luat foarte mult bronz. Cu acesta a făcut Solomon „marea“ de bronz, stâlpii și uneltele de bronz.

9 Când Tou, regele Hamatului, a aflat că David a învins întreaga oștire a lui Hadad-Ezer, regele Țobei,

10 l-a trimis pe fiul său Hadoram, la regele David ca să-l întrebe de sănătate și să-l laude pentru că s-a luptat cu Hadad-Ezer, cu care și el era în război, și pentru că l-a biruit. I-a trimis tot felul de lucruri din aur, din argint și din bronz.

11 Regele David le-a închinat și pe acestea Domnului, așa cum făcuse cu argintul și cu aurul luat de la toate celelalte popoare: de la Edom, de la Moab, de la amoniți, de la filistenii și de la Amalek.

12 Ahișai, fiul Țeruei, a ucis optsprezece mii de edomiți în Valea Sării.

13 A pus garnizoane în Edom și toții edomiții au devenit supușii lui David. Domnul îi dădea biruință lui David oriunde mergea. Funcționarii lui David

14 David a domnit peste întregul Israel, judecând și făcând dreptate întregului popor.

15 Ioab, fiul Țeruei, a fost conducătorul oștirii; Iehoșafat, fiul lui Ahilud, era cronicar;

16 Țadok, fiul Ahitub, și Ahimelek, fiul lui Abiatar, erau preoți; Șavșa era scrib;

17 Benaia, fiul lui Iehoiada, era conducătorul cheretiților și al peletiților, iar fiii lui David erau cei dintâi pe lângă rege.

19 *Victoria asupra amoniților și arameilor*

1 După aceea, Nahaș, regele amoniților, a murit, iar în locul lui a domnit fiul său.

2 David a zis: „Voi da dovadă de loialitate față de Hanun, fiul lui Nahaș, căci și tatăl său a dat dovadă de loialitate față de mine.“ David a trimis soli ca să-l mângâie sufletește pe Hanun pentru moartea tatălui său. Când slujitorii lui David au ajuns în țara amoniților, la Hanun, ca să-l mângâie sufletește,

3 căpeteniile amonite i-au zis lui Hanun: „Chiar crezi că David dorește să-l cinstească pe tatăl tău, trimițându-ți acești oameni ca să te mângâie sufletește? Slujitorii lui au venit la tine mai degrabă ca să cerceteze, să iscodească și să cucerească țara.“

4 Hanun i-a luat pe slujitorii lui David, i-a ras, le-a tăiat hainele pe jumătate, până la brâu, și le-a dat drumul,

5 astfel că ei au plecat. Când David a fost înștiințat despre ce li s-a întâmplat bărbaților acelora, a trimis să le spună bărbaților care au fost atât de mult

umiliți: „Rămâneți în Ierihon până vă va crește din nou barba și apoi să vă întoarceți!”

6 Văzând că se făcuseră urăți lui David, Hanun și amoniții au trimis o mie de talanți de argint ca să tocmească care și călăreți din Aram-Naharayim, din regatul arameu al Maacai și din Ţoba.

7 Au tocmit astfel treizeci și două de mii de care și pe regele din Maaca cu oștirea lui. Aceștia au venit și și-au așezat tabăra la Medeba, iar amoniții s-au strâns din cetățile lor, ca să meargă la război.

8 Când a auzit David acest lucru, l-a trimis împotriva lor pe Ioab împreună cu toată oștirea, numai războinici viteji.

9 Amoniții au ieșit din cetate și și-au ocupat pozițiile de luptă la intrarea cetății, în timp ce regii care au venit să-i ajute s-au așezat în câmp deschis.

10 Ioab a văzut că avea de luptat și în față și în spate. Prin urmare, a ales o parte dintre vitejii lui Israel și i-a mobilizat împotriva arameilor,

11 iar restul oștirii a pus-o sub comanda fratelui său Abișai, mobilizând-o împotriva amoniților.

12 Ioab i-a zis lui Abișai: „Dacă arameii mă copleșesc, să-mi vii în ajutor, iar dacă amoniții te copleșesc, te voi ajuta eu.

13 Fii tare și îmbărbătează-te pentru poporul nostru și pentru cetățile Dumnezeului nostru și făcă-se voia Domnului!”

14 Când Ioab i-a atacat pe arameii cu oștirea lui, aceștia au fugit dinaintea lor.

15 Amoniții, văzând că arameii dau bir cu fugiții, au fugit și ei dinaintea lui Abișai, fratele lui Ioab, și s-au retras în cetate. Apoi Ioab s-a întors la Ierusalim.

16 Văzând că au fost învinși de Israel, arameii au trimis mesageri și i-au adus pe arameii de dincolo de râu, aceștia avându-l în fruntea lor pe Șofac, conducătorul oștirii lui Hadad-Ezer.

17 Când a aflat David acest lucru, i-a adunat pe toți israeliții, a trecut Iordanul, le-a ieșit înainte și a ocupat poziții de luptă împotriva lor. David a ocupat poziții de luptă împotriva arameilor și s-au încleștat în luptă.

18 Arameii au fugit dinaintea lui Israel. David le-a ucis arameilor șapte mii de oameni care conduceau carele și patruzeci de mii de pedestrași. L-a mai ucis și pe Șofac, conducătorul oștirii lor.

19 Văzând că au fost învinși de Israel, vasalii lui Hadad-Ezer au făcut pace cu David și i s-au supus. Și arameii n-au mai îndrăznit să-i ajute pe amoniți.

20 *Capturarea Rabei și războiul cu filistenii*

1 La începutul anului, pe vremea când regii porneau la război, Ioab și-a condus luptătorii la război. Ei au pustiit țara amoniților și au asediat Raba. David însă rămăsese la Ierusalim. Ioab a cucerit Raba și a distrus-o.

2 David a luat de pe capul regelui lor coroana care cântărea un talant de aur și care era împodobită cu pietre prețioase; ea a fost pusă pe capul lui David. Prada luată din cetate era foarte multă.

3 Pe locuitorii cetății i-a scos afară și i-a pus să muncească cu ferăstraie, cu grape de fier și cu securi de fier. La fel a făcut David și cu celelalte cetăți amonite. Apoi David s-a întors la Ierusalim împreună cu întreaga oștire.

4 După aceea a avut loc o bătălie împotriva filistenilor la Ghezer. Cu acest prilej, hușatitul Sibecai l-a ucis pe Sipai, unul dintre urmașii refaiților. Și filistenii au fost astfel supuși.

5 În timpul unei alte lupte cu filistenii, Elhanan, fiul lui Iair, l-a ucis pe Lahmi, fratele lui Goliat din Gat, care avea o sulită al cărei mâner era ca sulul unui țesător.

6 S-a mai dat o luptă la Gat. Acolo era un bărbat uriaș care avea câte șase degete la ambele mâini și la ambele picioare – douăzeci și patru în total. Și acesta se trăgea din Rafa.

7 El l-a batjocorit pe Israel, dar Ionatan, fiul lui Șimea, fratele lui David, l-a ucis.

8 Aceștia i s-au născut lui Rafa în Gat; ei au fost uciși de David și de slujitorii săi.

21 *Recensământul poporului*

1 Satan s-a ridicat împotriva lui Israel și l-a stârmit pe David ca să facă numărătoarea lui Israel.

2 David le-a zis lui Ioab și conducătorilor oștirii: – Mergeți și faceți numărătoarea lui Israel, de la Beer-Șeba până la Dan, și aduceți-mi un răspuns, ca să știu la cât se ridică numărul lor.

3 Dar Ioab i-a zis: – Domnul să înmulțească poporul Său de o sută de ori mai mult! O, rege, stăpânul meu, oare nu suntem toți slujitorii stăpânului meu? De ce stăpânul meu cere lucrul acesta? De ce să aduci vină asupra lui Israel?

4 Însă porunca regelui dată lui Ioab a rămas de neclintit. Prin urmare, Ioab a plecat și a călătorit prin tot Israelul. Apoi s-a întors la Ierusalim.

5 Ioab i-a dat lui David numărul bărbaților din popor: în tot Israelul erau un milion o sută de mii de bărbați în stare să meargă la război, iar în Iuda – patru sute șaptezeci de mii de bărbați în stare să meargă la război.

6 Leviții și beniamiții nu au fost numărați între aceștia, căci porunca regelui a fost disprețuită de Ioab.

7 Porunca aceasta n-a plăcut lui Dumnezeu, astfel că El l-a lovit pe Israel.

8 David l-a zis lui Dumnezeu: „Am săvârșit un mare păcat, făcând lucrul acesta. Însă acum iartă, Te rog, nelegiuirea robului Tău, căci am lucrat întru totul ca un nebun!”

9 Domnul i-a vorbit astfel lui Gad, văzătorul lui David:

10 „Du-te și spune-i lui David: «Așa vorbește Domnul: ‘Trei nenorociri îți pun înaintea! Alege una dintre ele și cu aceea te voi lovi!’»”

11 Gad a venit la David și i-a zis: – Așa vorbește Domnul: «Ce alegi?»

12 Trei ani de foamete, trei luni în timpul cărora să fii spulberat dinaintea dușmanilor tăi și atins de sabia dușmanilor tăi, sau trei zile în timpul cărora sabia Domnului și molima să fie în țară, iar îngerul Domnului să facă prăpăd prin tot teritoriul lui Israel?» Vezi acum ce trebuie să răspund Celui Ce m-a trimis!

13 – Sunt într-o mare strâmtoare, i-a răspuns David lui Gad. Mai bine să cad în mâna Domnului, căci mila Lui este nemărginită, decât să cad în mâinile oamenilor.

14 Domnul a trimis molima în Israel și au murit șaptezeci de mii de oameni din Israel.

15 Dumnezeu a trimis îngerul la Ierusalim ca să-l distrugă. Și în timp ce îl distrugea, Domnul s-a uitat, l-a părut rău pentru acel dezastru și i-a zis îngerului care distrugea: „Destul! Retrage-ți mâna!” Îngerul Domnului se afla lângă aria iebusitului Ornan.

16 David s-a uitat și l-a văzut pe îngerul Domnului stând între pământ și cer și având în mână sabia scoasă, îndreptată împotriva Ierusalimului. Atunci David și cei din sfatul bătrânilor, acoperiți cu saci, au căzut cu fața la pământ.

17 Și David l-a zis lui Dumnezeu: „Oare n-am poruncit eu să fie numărat poporul? Eu sunt cel care a păcătuit și a făcut rău! Dar oile acestea, ce au făcut oare? Te rog, Doamne, Dumnezeul meu, lasă mâna Ta să fie numai împotriva mea și împotriva

familiei mele, dar nu lăsa poporul Tău pradă urgiei!”

18 Îngerul Domnului i-a zis lui Gad să-i ceară lui David să se ducă și să ridice Domnului un altar pe aria iebusitului Ornan.

19 David s-a dus și a făcut după cuvântul pe care Gad l-a rostit în Numele Domnului.

20 În timp ce treiera grâul, Ornan s-a întors și a văzut îngerul; cei patru fii ai lui, care erau cu el, s-au ascuns.

21 Când a ajuns David la Ornan, Ornan s-a uitat și l-a văzut pe David; el a ieșit din arie și s-a plecat cu fața la pământ înaintea lui David.

22 David i-a zis lui Ornan: – Dă-mi locul ariei ca să zidesc aici un altar Domnului – vinde-mi-l la adevărata lui valoare – ca astfel urgia care s-a abătut asupra poporului să înceteze.

23 – Poți să-l ieși! i-a zis Ornan lui David. Stăpânul meu, regele, să facă ce vrea cu el! Iată, dau și vitele pentru arderi de tot, iar uneltele de treierat vor ține loc de lemne; de asemenea, grâul va fi pentru darul de mâncare. Dau tot!

24 Regele David i-a zis lui Ornan: – Nu așa! Vreau să-l cumpăr la adevăratul lui preț, căci nu voi aduce Domnului ce este al tău și nu voi aduce o ardere de tot care să nu mă coste nimic!

25 Astfel, David i-a plătit lui Ornan pentru acel loc șase sute de șecheli de aur.

26 David a zidit acolo un altar Domnului și l-a adus arderi de tot și jertfe de pace. L-a chemat pe Domnul și El i-a răspuns cu foc din cer pe altarul arderii de tot.

27 Apoi Domnul i-a vorbit îngerului și acesta și-a pus sabia în teacă.

28 De atunci, de când David a văzut că Domnul i-a răspuns în aria iebusitului Ornan, a început să aducă jertfe acolo.

29 Tabernaculul Domnului, pe care Moise îl făcuse în pustie, și altarul arderilor de tot se aflau, în perioada aceea, pe înălțimea de la Ghivon.

30 David nu a mai putut să meargă acolo să-L caute pe Dumnezeu pentru că îl înspăimântase sabia îngerului trimis de Domnul.

22 **1** David a zis atunci: „Aici să fie Casa Domnului Dumnezeu și aici să fie altarul pentru arderile de tot ale lui Israel.”

Pregătiri pentru construirea Casei DOMNULUI

2 Apoi David a poruncit să fie strânși străinii din țara lui Israel și a numit dintre ei cioplitori care să pregătească pietre cioplite pentru zidirea Casei lui Dumnezeu.

3 David a mai pregătit fier din belșug pentru cuiele necesare ușilor de la intrări și pentru scoabe, precum și bronz care era atât de mult, încât nu se putea cântări.

4 De asemenea, a pregătit și lemne de cedru, foarte multe la număr, căci sidonienii și tirienii îi aduseseră lui David lemn de cedru din belșug.

5 David zisese: „Solomon, fiul meu, este tânăr și plâpând, iar Casa care va fi zidită Domnului trebuie să fie măreață, renumită și de o mare splendoare în ochii tuturor neamurilor. Voi face pregătiri pentru zidirea ei.“ Astfel, David a făcut multe pregătiri înainte de moartea sa.

Delegarea lui Solomon pentru construirea Casei DOMNULUI

6 Apoi l-a chemat pe fiul său Solomon și i-a poruncit să zidească o Casă Domnului, Dumnezeuul lui Israel.

7 David i-a zis lui Solomon: „Fiul meu, aveam de gând să zidesc o Casă pentru Numele Domnului, Dumnezeuul meu.

8 Dar Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis: «Tu ai vărsat mult sânge și ai purtat mari războaie. Nu tu vei zidi o Casă pentru Numele Meu căci ai vărsat mult sânge pe pământ, înaintea Mea.

9 Iată însă că ți se va naște un fiu care va fi un om al odihnei, iar Eu îi voi da odihnă din partea tuturor dușmanilor săi de jur împrejur. Numele lui va fi Solomon și în timpul zilelor lui îi voi da lui Israel pace și liniște.

10 El va zidi o Casă Numelui Meu; el Îmi va fi fiu, iar Eu îi voi fi Tată. Voi întări pe vecie tronul domniei lui peste Israel.»

11 Și acum, fiul meu, Domnul să fie cu tine, ca să reușești să zidești o Casă Domnului, Dumnezeuul tău, așa cum a vorbit El cu privire la tine.

12 Domnul să-ți dea chibzuință și discernământ, ca astfel, atunci când El te va pune să domnești peste Israel, să păzești Legea Domnului, Dumnezeuul tău.

13 Vei reuși dacă vei împlini poruncile și hotărârile pe care Domnul le-a dat lui Moise pentru tot

Israelul. Întărește-te și îmbărbătează-te! Să nu te temi și să nu te descurajezi!

14 Iată că, prin truda mea, am pregătit pentru Casa Domnului o sută de mii de talanți de aur, un milion de talanți de argint, precum și bronz și fier care nu se poate cântări căci este foarte mult; am pregătit, de asemenea, lemne și pietre. La acestea tu trebuie să mai adaugi.

15 Ai cu tine mulți lucrători: tăietori și cioplitori în piatră și în lemn și tot felul de meseriași iscusiți.

16 Aur, argint, bronz și fier este din belșug, deci începe să lucrezi! Domnul să fie cu tine.“

Delegarea căpeteniilor pentru construirea Casei DOMNULUI

17 David a poruncit tuturor căpeteniilor lui Israel să-l ajute pe fiul său Solomon.

18 „Nu este oare Domnul, Dumnezeuul vostru, cu voi? Nu v-a dat odihnă de jur împrejur, din moment ce a dat în mâna mea pe locuitorii țării? Nu este țara supusă înaintea Domnului și înaintea poporului Său?

19 Acum, lăsați-vă inima și sufletul să-L caute pe Domnul, Dumnezeuul vostru. Începeți să zidiți Lăcașul Domnului Dumnezeu, ca să poată fi adus Chivotul Legământului cu Domnul și uneltele cele sfinte ale lui Dumnezeu în Casa zidită pentru Numele Domnului.“

23 Măsuri de organizare a cultului: împărțirea pe familii și pe slujbe

1 Când David a ajuns bătrân și sătul de zile, l-a numit rege peste Israel pe fiul său Solomon.

2 El a adunat toate căpeteniile lui Israel, preoții și leviții.

3 Au fost numărați leviții de la vârsta de treizeci de ani în sus, numărul total al bărbaților fiind de treizeci și opt de mii.

4 David a zis: „Dintre aceștia douăzeci și patru de mii să supravegheze lucrarea de la Casa Domnului, șase mii să fie dregători și judecători,

5 patru mii – portari, iar alte patru mii să Îl laude pe Domnul cu instrumentele pe care eu le-am făcut ca să-L laudăm.“

6 David i-a împărțit pe cete, potrivit fiilor lui Levi: Gherșon, Chehat și Merari.

7 Din partea gherșoniților: Ladan și Șimeii.

8 Fiii lui Ladan au fost: căpetenia Iehiel, apoi Zetam și Ioel – în total trei.

9 Fiii lui Șimei au fost: Șelomit, Haziël și Haran – în total trei. Acestea au fost căpeteniile familiilor lui Ladan.

10 Fiii lui Șimei au fost: Iahat, Ziza, Ieuș și Beria. Aceștia patru au fost fii ai lui Șimei.

11 Iahat era căpetenia, iar Ziza era cel de-al doilea; Ieuș și Beria nu au avut mulți fii, astfel că ei au fost numărați ca și cum ar fi o singură familie.

12 Fiii lui Chehat au fost: Amram, Ițhar, Hebron și Uziel.

13 Fiii lui Amram au fost: Aaron și Moise. Aaron a fost despărțit de popor, ca să fie pus deoparte pentru a sfinți lucrurile preasfinte, el și fiii lui pe vecie, pentru a aduce tămâie înaintea Domnului, pentru a sluji și a binecuvânta în Numele Lui pe vecie.

14 Fiii lui Moise însă, omul lui Dumnezeu, au fost socotiți ca parte a seminției lui Levi.

15 Fiii lui Moise au fost: Gherșom și Eliezer.

16 Fiul lui Gherșom a fost căpetenia Șebuel.

17 Fiul lui Eliezer a fost căpetenia Rehabia. Eliezer nu a mai avut alți fii, însă urmașii lui Rehabia au fost numeroși.

18 Fiul lui Ițhar a fost căpetenia Șelomit.

19 Fiii lui Hebron au fost: căpetenia Ieria, Amaria – al doilea, Iahaziël – al treilea, Iekamam – al patrulea.

20 Fiii lui Uziel au fost: căpetenia Mica și Ișia – cel de-al doilea.

21 Fiii lui Merari au fost Mahli și Muși. Fiii lui Mahli au fost Elazar și Chiș.

22 Elazar a murit fără să aibă fii, ci numai fiice; prin urmare, fiii lui Chiș, rudele acestora, le-au luat de soții.

23 Fiii lui Muși au fost: Mahli, Eder și Ieremot – în total trei.

24 Aceștia au fost urmașii lui Levi, potrivit familiilor lor, căpetenii în familiile lor, care au fost numărați după numărul numelor lor, cei care aveau să facă lucrarea pentru slujba de la Casa Domnului, de la vârsta de douăzeci de ani în sus;

25 căci David spusese: „Domnul, Dumnezeul lui Israel, a dat odihnă poporului Său și va locui în Ierusalim pe vecie,

26 iar leviții nu vor mai avea de purtat Tabernaculul și toate uneltele lui pentru slujbă.“

27 Potrivit ultimelor cuvinte ale lui David, acesta a fost numărul leviților de la vârsta de douăzeci de ani în sus.

28 Responsabilitatea lor era să-i ajute pe urmașii lui Aaron la slujba de la Casa Domnului, îngrijindu-se de curți, de odăi, de curățirea tuturor lucrurilor sfinte, de împlinirea oricărei lucrări pentru slujba de la Casa lui Dumnezeu,

29 precum și de pâinea prezentării, de făina pentru darurile de mâncare, de turtele nedospite, de tăvi, de teluri și de vasele de orice cantitate și mărime.

30 Ei aveau să se înfățișeze în fiecare dimineață ca să Îi mulțumească și să Îl laude pe Domnul. Tot așa trebuiau să facă și seara,

31 precum și cu prilejul tuturor arderilor de tot aduse Domnului de Sabat, de lună nouă și de sărbători. Ei aveau să slujească continuu înaintea Domnului după un număr stabilit și conform hotărârilor luate cu privire la ei.

32 Așadar, ei trebuiau să aibă grijă de Cortul Întâlnirii și de Locul Sfânt, ajutându-i pe urmașii lui Aaron, rudele lor, la slujba de la Casa Domnului.

24 *Măsuri de organizare a cultului: împărțirea pe divizii și perioade*

1 Iată care au fost cetele urmașilor lui Aaron. Fiii lui Aaron au fost: Nadab, Abihu, Elazar și Itamar.

2 Nadab și Abihu au murit înaintea tatălui lor, fără să fi avut urmași, astfel că numai Elazar și Itamar au slujit ca preoți.

3 David i-a împărțit pe urmașii acestora, punând ca supraveghetori peste slujbele lor pe Țadok, dintre urmașii lui Elazar, și pe Ahimelek, dintre urmașii lui Itamar.

4 Printre urmașii lui Elazar s-au găsit mai multe căpetenii decât printre urmașii lui Itamar, acestea fiind împărțite astfel: șaisprezece căpetenii ale familiilor urmașilor lui Elazar și opt căpetenii ale familiilor urmașilor lui Itamar.

5 I-au împărțit între ei prin tragere la sorți, căci căpeteniile Lăcașului și căpeteniile lui Dumnezeu erau atât dintre urmașii lui Elazar, cât și dintre urmașii lui Itamar.

6 Scribul Șemaia, fiul lui Netanel, unul dintre leviți, i-a scris în prezența regelui, a conducătorilor, a preotului Țadok, a lui Ahimelek, fiul lui Abiatar, și a căpeteniilor familiilor preoților și leviților; au ales o familie dintre urmașii lui Elazar și una dintre urmașii lui Itamar.

7 Primul sorț a ieșit pentru Iehoiarib, al doilea pentru Iedaia,

8 al treilea pentru Harim, al patrulea pentru Seorim,

9 al cincilea pentru Malchia, al șaselea pentru Miyamin,
10 al șaptelea pentru Hakoț, al optulea pentru Abia,
11 al nouălea pentru Iosua, al zecelea pentru Șecania,
12 al unsprezecelea pentru Eliașib, al doisprezecelea pentru Iachim,
13 al treisprezecelea pentru Hupa, al paisprezecelea pentru Ieșebab,
14 al cincisprezecelea pentru Bilga, al șaisprezecelea pentru Imer,
15 al șaptesprezecelea pentru Hezir, al optsprezecelea pentru Hapițeț,
16 al nouăsprezecelea pentru Petahia, al douăzecilea pentru Ezechiel,
17 al douăzeci și unulea pentru Iachin, al douăzeci și doilea pentru Gamul,
18 al douăzeci și treilea pentru Delaia și al douăzeci și patru pentru Maazia.
19 Aceasta a fost ordinea în care aveau să facă slujba când intrau în Casa Domnului, potrivit hotărârilor date cu privire la ei prin Aaron, strămoșul lor, așa cum i-a poruncit Domnul, Dumnezeul lui Israel.

Alți leviți

20 Dintre ceilalți urmași ai lui Levi au fost: dintre fiii lui Amram: Șubael; dintre fiii lui Șubael: Iehdeia;
21 din Rehabia – dintre fiii lui Rehabia: căpetenia Ișia;
22 dintre ițhariți: Șelomot; dintre fiii lui Șelomot: Iahat;
23 fiii lui Hebron au fost: căpetenia Ieria, Amaria – al doilea, Iahaziel – al treilea, Iekamam – al patrulea;
24 fiul lui Uziel a fost Mica; dintre fiii lui Mica: Șamir;
25 fratele lui Mica a fost Ișia; dintre fiii lui Ișia: Zaharia;
26 fiii lui Merari au fost: Mahli și Muși; fiul lui Iaazia a fost Beno;
27 urmașii lui Merari au fost: din Iaazia – Beno, Șoham, Zacur și Ivri;
28 din Mahli – Elazar, dar el nu a avut fii;
29 din Chiș – fiul lui Chiș: Ierahmeel;
30 fiii lui Muși au fost: Mahli, Eder și Ierimot.
 Aceștia au fost urmași ai leviților, potrivit familiilor lor.

31 Și ei, ca și rudele lor, urmașii lui Aaron, au aruncat sorții în prezența regelui David, a lui Țadok și a lui Ahimelek, a căpeteniilor familiilor preoților și leviților, atât pentru familiile celor mai în vârstă, cât și pentru cele ale fraților lor mai mici.“

25 Breasla cântăreților

1 David și conducătorii oștirii au pus deoparte pentru slujire pe unii dintre fiii lui Asaf, ai lui Heman și ai lui Iedutun, ca să profetească în sunet de liră, de harfă și de chimval. Iată numărul bărbaților care făceau slujba aceasta:
2 dintre fiii lui Asaf: Zacur, Iosif, Netania și Asarela; fiii lui Asaf se aflau sub îndrumarea lui Asaf, care profetea sub supravegherea regelui;
3 din Iedutun – fiii lui Iedutun: Ghedalia, Țeri, Isaia, Șimei, Hașabia și Matitia – în total șase; ei erau sub îndrumarea tatălui lor, Iedutun, care profetea în sunet de liră, mulțumind și aducând laudă Domnului;
4 din Heman – fiii lui Heman: Buchia, Matania, Uziel, Șebuel, Ierimot, Hanania, Hanani, Eliata, Ghidalti, Romamti-Ezer, Ioșbekașa, Maloti, Hotir și Mahaziot.
5 Toți aceștia erau fii ai lui Heman, văzătorul regelui, căci Dumnezeu spusese că-l va înălța puterea. Dumnezeu i-a dat lui Heman paisprezece fii și trei fiice.
6 Toți aceștia erau sub îndrumarea părinților lor în ce privește cântarea de la Casa Domnului, având chimvale, harfe și lire pentru slujba Casei lui Dumnezeu. Asaf, Iedutun și Heman se aflau sub supravegherea regelui.
7 Ei și rudele lor, care erau iscusite în cântarea Domnului, toți cei care aveau îndemânare, erau în număr de două sute optzeci și opt.
8 Au aruncat sorții pentru aflarea responsabilităților, atât pentru cei mari, cât și pentru cei mici, atât pentru învățători, cât și pentru ucenici.
9 Pentru Asaf, primul sort a ieșit pentru Iosif, al doilea – pentru Ghedalia, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece;
10 al treilea – pentru Zacur, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece;
11 al patrulea – pentru Ițri, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece;
12 al cincilea – pentru Netania, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece;

13 al șaselea – pentru Buchia, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece;
14 al șaptelea – pentru Iesarel, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece;
15 al optulea – pentru Isaia, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece;
16 al nouălea – pentru Matania, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece;
17 al zecelea – pentru Șimei, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece;
18 al unsprezecelea – pentru Azarel, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece;
19 al doisprezecelea – pentru Hașabia, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece;
20 al treisprezecelea – pentru Șubael, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece;
21 al paisprezecelea – pentru Matitia, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece;
22 al cincisprezecelea – pentru Ieremot, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece;
23 al șaisprezecelea – pentru Hanania, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece;
24 al șaptesprezecelea – pentru Ioșbekașa, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece;
25 al optsprezecelea – pentru Hanani, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece;
26 al nouăsprezecelea – pentru Maloti, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece;
27 al douăzecilea – pentru Eliata, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece;
28 al douăzeci și unulea – pentru Hotir, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece;
29 al douăzeci și doilea – pentru Ghidalti, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece;
30 al douăzeci și treilea – pentru Mahaziot, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece;
31 al douăzeci și patrulea – pentru Romamti-Ezer, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece.

26 *Breasla portarilor*

1 Cetele portarilor au fost: dintre korahiți: Meșelemia, fiul lui Kore, dintre fiii lui Asaf;
2 Meșelemia a avut ca fii pe: Zaharia, întâiul născut; Iediael, al doilea; Zebadia, al treilea; Iatniel, al patrulea;
3 Elam, al cincilea; Iehohanani, al șaselea; Elioenai, al șaptelea;

4 Obed-Edom a avut și el ca fii pe: Șemaia, întâiul născut; Iehozabad, al doilea; Ioah, al treilea; Sacar, al patrulea; Netanel, al cincilea;
5 Amiel, al șaselea; Isahar, al șaptelea; Peuletai, al optulea (căci Dumnezeu îl binecuvântase).
6 Și fiului său Șemaia i s-au născut fii care au ajuns conducători în familiile lor, căci erau bărbați viteji.
7 Fiii lui Șemaia au fost: Otni, Refael, Obed, Elzabad, – ale cărui rude erau oameni viteji, – Elihu și Semachia.
8 Toți aceștia au fost urmașii lui Obed-Edom, atât ei, cât și fiii și rudele lor fiind bărbați viteji, plini de putere pentru slujire – erau șazeci și doi de urmași ai lui Obed-Edom.
9 Fiii și frații lui Meșelemia, oameni viteji și ei, erau în număr de optsprezece.
10 Hosa, dintre fiii lui Merari, a avut și el ca fii pe: Șimri era căpetenie, chiar dacă nu era întâi născut, căci așa l-a pus tatăl său;
11 Hilchia, al doilea; Tebalia, al treilea; Zaharia, al patrulea (toți fiii și frații lui Hosa erau în număr de treisprezece).
12 Cetele acestea de portari, potrivit căpeteniilor lor, aveau, la fel ca rudele lor, responsabilitatea de a sluji la Casa Domnului.
13 Au aruncat sorții pentru cei mici și pentru cei mari, potrivit familiilor lor, pentru fiecare poartă în parte.
14 Partea de răsărit i-a căzut la sorți lui Șelemia. Fiului său Zaharia, un sfetnic chibzuit, i-a căzut la sorți partea de nord.
15 Lui Obed-Edom – partea de sud, iar fiilor săi – magaziiile.
16 Lui Șupim și lui Hosa – partea de apus cu Poarta Șalechet, pe drumul principal care duce în sus. O strajă era în fața alteia.
17 La răsărit se aflau șase leviți, la nord se aflau patru în fiecare zi, la sud – patru în fiecare zi, iar la magazii – câte doi o dată.
18 La apus, lângă colonadă, se aflau patru pentru drumul principal, și doi – pentru colonadă.
19 Acestea sunt cetele de portari, dintre fiii korahiților și urmașii lui Merari.
20 Levitul Ahia era responsabil de vistieriile Casei lui Dumnezeu și de depozitele pentru lucrurile sfinte.
21 Urmașii lui Ladan, adică fiii gherșoniților proveniți din Ladan, căpeteniile familiilor provenite din gherșonitul Ladan, erau: Iehieli

22 și fiii lui Iehieli – Zetam și Ioel, fratele lui; ei erau responsabili de magaziiile Casei Domnului.

23 Dintre amramiți, ițhariți, hebroniți și uzieliți,

24 Șubael, un urmaș al lui Gherșom, fiul lui Moise, era supraveghetorul depozitelor.

25 Rudele lui prin Eliezer au fost: fiul acestuia, Rehabia, fiul lui Isaia, fiul lui Ioram, fiul lui Zicri, fiul lui Șelomit.

26 Acest Șelomit împreună cu rudele lui erau responsabili de toate depozitele cu lucrurile sfinte, care fuseseră închinat de regele David, de căpeteniile familiilor, adică de căpeteniile peste mii și peste sute, și de conducătorii oștirii.

27 Ei le închinaseră din prada de război pentru întreținerea Casei Domnului.

28 Tot ceea ce fusese închinat de văzătorul Samuel, de Saul, fiul lui Chiș, de Abner, fiul lui Ner și de Ioab, fiul Țeruei, toate aceste lucruri sfinte, se aflau în grija lui Șelomit și a rudelor sale.

29 Dintre ițhariți, lui Chenania și fiilor săi li s-au încredințat slujbe în exterior, ca dregători și judecători peste Israel.

30 Dintre hebroniți, Hașabia și rudele sale, bărbați viteji în număr de o mie șapte sute, supravegheau Israelul de dincolo de Iordan, în tot ce ține de lucrarea Domnului și de slujba regelui.

31 În ce-i privește pe hebroniți, Ieria era căpetenia hebroniților, potrivit genealogiilor familiilor lor; în al patruzecilea an al domniei lui David, s-au făcut cercetări cu privire la ei și s-au găsit printre ei bărbați viteji la Iazer, în Ghilad.

32 Rudele lui Ieria, bărbați viteji, erau în număr de două mii șapte sute de căpetenii peste familii. Regele David i-a pus supraveghetori peste rubeniți, peste gadiți și peste jumătate din seminția lui Manase, în tot ce ține de lucrurile lui Dumnezeu și de lucrurile regelui.

27 *Diviziile militare și căpeteniile lor*

1 Aceștia au fost israeliții după numărul lor, cu căpeteniile peste familii, căpeteniile peste mii și peste sute și dregătorii care slujeau regelui în orice lucru ce ținea de cetele care intrau și care ieșeau din slujbă lună de lună, în fiecare lună a anului; fiecare ceată avea douăzeci și patru de mii de oameni.

2 În fruntea primei cete, pentru luna întâi, era Iașobeam, fiul lui Zabdiel, ceata lui având douăzeci și patru de mii de oameni.

3 El era dintre urmașii lui Pereț și era căpetenia tuturor conducătorilor oștirii în luna întâi.

4 În fruntea cetei pentru luna a doua, era ahohitul Dodi; ceata lui îl avea drept conducător pe Miklot; erau douăzeci și patru de mii de oameni în ceata lui.

5 A treia căpetenie militară, pentru luna a treia, era Benaia, fiul preotului Iehoiada. El era căpetenia cetei sale de douăzeci și patru de mii de oameni.

6 Benaia acesta era unul dintre cei treizeci de viteji ai lui David și căpetenie a acestora. La conducerea cetei sale era fiul său Amizabad.

7 Al patrulea, pentru luna a patra, era Asael, fratele lui Ioab, și după el Zebadia, fiul lui. Și ceata lui avea douăzeci și patru de mii de oameni.

8 A cincea căpetenie, pentru luna a cincea, era izrahitul Șamhut, ceata lui având douăzeci și patru de mii de oameni.

9 Al șaselea, pentru luna a șasea, era Ira, fiul lui Icheș din Tekoa, ceata lui având douăzeci și patru de mii de oameni.

10 Al șaptelea, pentru luna a șaptea, era pelonitul Heleț, unul dintre urmașii lui Efraim, ceata lui având douăzeci și patru de mii de oameni.

11 Al optulea, pentru luna a opta, era hușatitul Sibecai, dintre zerahiți, ceata lui având douăzeci și patru de mii de oameni.

12 Al nouălea, pentru luna a noua, era anatotitul Abiezer, dintre beniamiți, ceata lui având douăzeci și patru de mii de oameni.

13 Al zecelea, pentru luna a zecea, era netofatitul Maharai, dintre zerahiți, ceata lui având douăzeci și patru de mii de oameni.

14 Al unsprezecelea, pentru luna a unsprezecea, era piratonitul Benaia, unul dintre urmașii lui Efraim, ceata lui având douăzeci și patru de mii de oameni.

15 Al doisprezecelea, pentru luna a douăsprezecea, era netofatitul Heldai, un urmaș al lui Otniel, ceata lui având tot douăzeci și patru de mii de oameni.

Căpeteniile semințiilor lui Israel

16 Căpeteniile semințiilor lui Israel erau următorii: conducătorul rubeniților era Eliezer, fiul lui Zicri; al simeoniților – Șefatia, fiul lui Maaca;

17 al leviților – Hașabia, fiul lui Chemuel, iar al urmașilor lui Aaron – Țadok;

18 al lui Iuda – Elihu, unul dintre frații lui David; al lui Isahar – Omri, fiul lui Mihail;

19 al lui Zabulon – Ișmaia, fiul lui Obadia; al lui Neftali – Ierimot, fiul lui Azriel;

20 al urmașilor lui Efraim – Osea, fiul lui Azazia; al unei jumătăți din seminția lui Manase – Ioel, fiul lui Pedaia;

21 al celeilalte jumătăți din seminția lui Manase, în Ghilad – Ido, fiul lui Zaharia; al lui Beniamin – Iaasiel, fiul lui Abner;

22 al lui Dan – Azarel, fiul lui Ieroham. Acestea au fost căpeteniile semințiilor lui Israel.

23 David nu a inclus în numărul lor pe cei în vârstă de douăzeci de ani sau mai puțin, pentru că Domnul promisese că va înmulți pe Israel ca stelele cerului.

24 Ioab, fiul Țeruiei, începuse numărătoarea, dar nu a terminat-o. Din cauza numărătorii izbucnise mânia împotriva lui Israel, iar rezultatul numărătorii nu a fost trecut în „Cronicile regelui David“.

Funcționarii regelui

25 Azmavet, fiul lui Adiel, era responsabil de vistieriile regelui; Ionatan, fiul lui Uzia, era responsabil de magaziile din țară, din cetăți, din sate și din turnuri.

26 Ezri, fiul lui Chelub, era responsabil de cei ce se ocupau cu munca câmpului, care lucrau pământul.

27 Șimei din Rama era responsabil de vii, iar Zabdi, șifmitul, – de cramele cu vin din vii.

28 Ghederitul Baal-Hanan era responsabil de livezile de măslini și de sicomorii din zona deluroasă, iar Ioaş – de depozitele cu untdelemn.

29 Șitrai din Șaron era responsabil de vitele care pășteau în Șaron, iar Șafat, fiul lui Adlai, – de vitele din văi.

30 Ismaelitul Obil era responsabil de cămile, iar meronotitul Iehdeia de măgărițe.

31 Hagritul Iaziz era responsabil de turme. Toate acestea erau căpeteniile care aveau grijă de proprietățile regelui David.

32 Ionatan, unchiul lui David, era sfetnic, om cu discernământ și scrib. Iehiel, fiul lui Hacmoni, avea grijă de fiii lui David.

33 Ahitofel era sfetnicul regelui; arhitectul Hușai era prietenul regelui.

34 După Ahitofel, au mai fost sfetnici: Iehoiada, fiul lui Benaia, și Abiatar. Conducătorul oștirii regelui era Ioab.

28 Instrucțiunile lui David pentru construirea Casei DOMNULUI

1 David a strâns la Ierusalim toate căpeteniile lui Israel, căpeteniile semințiilor, căpeteniile cetelor care îl slujeau pe rege, căpeteniile peste mii,

căpeteniile peste sute, toate căpeteniile care aveau grijă de proprietățile și turmele regelui și ale fiilor săi, împreună cu ofițerii, vitejii și toți războinicii oștirii.

2 Regele David s-a ridicat în picioare și a zis: „Ascultați-mă, frații mei și poporul meu! Mă gândeam să zidesc o Casă ca loc de odihnă pentru Chivotul Legământului cu Domnul și ca așternut al picioarelor Dumnezeului nostru; chiar mă pregăteam să o zidesc.

3 Dumnezeu mi-a zis însă: «Nu tu vei zidi o Casă Numelui Meu, căci ești un războinic și ai vărsat sânge.»

4 Domnul, Dumnezeul lui Israel, m-a ales pe mine din toată familia mea ca să fiu rege peste Israel pe vecie, căci El a ales pe Iuda drept conducător, din casa lui Iuda a ales familia mea, iar dintre fiii tatălui meu Lui i-a plăcut să mă alegă pe mine ca să domnesc peste tot Israelul.

5 Apoi dintre toți fiii mei, căci Domnul mi-a dat mulți fii, El l-a ales pe Solomon, fiul meu, ca să stea pe tronul regatului Domnului, peste Israel.

6 El Însuși mi-a zis: «Solomon, fiul tău, el Îmi va zidi Casa și curțile Mele, căci l-am ales ca fiu al Meu, iar Eu îi voi fi Tată.

7 Îi voi întări regatul pe vecie, dacă va fi hotărât să împlinească poruncile și hotărârile Mele, așa cum este și astăzi.»

8 Și acum, în prezența întregului Israel, a adunării Domnului, și în auzul Dumnezeului nostru, hotărâți-vă să păziți și să căutați toate poruncile Dumnezeului nostru, ca să stăpâniți țara aceasta bună și să o lăsați moștenire urmașilor voștri pe vecie!

9 Iar tu, fiul meu Solomon, cunoaște-L pe Dumnezeul strămoșilor tăi și slujește-I din toată inima și cu dorință în suflet, căci Domnul cercetează toate inimile și înțelege orice închipuire a gândurilor. Dacă Îl vei căuta, El Se va lăsa găsit de tine, dar dacă Îl vei părăsi, El te va lepăda pentru totdeauna.

10 Vezi acum că Domnul te-a ales să zidești un Casă drept Lăcaș al Său. Deci întărește-te și începe lucrul!“

11 David i-a dat fiului său Solomon, proiectul porticului Templului și al clădirilor lui, al vistieriiilor lui, al odăilor lui de sus, al odăilor lui interioare al locului ispășirii,

12 proiectul cu tot ceea ce avea în gând prin Duhul pentru curțile Casei Domnului, pentru toate încăperile dimprejur, pentru vistieriile Casei lui Dumnezeu, pentru depozitele cu lucrurile sfinte, **13** pentru cetele preoților și leviților, pentru toată lucrarea de slujire a Casei Domnului și pentru toate uneltele folosite la slujba Casei Domnului.

14 El i-a dat greutatea în aur a tuturor uneltelor de aur pentru fiecare slujbă, greutatea în argint a tuturor uneltelor de argint pentru fiecare slujbă,

15 adică greutatea sfeșnicelor din aur și a candelelor lor din aur, – greutatea fiecărui sfeșnic cu candelarele lui, – precum și greutatea sfeșnicelor de argint, fiecare cu candelarele lui, după întrebuițarea fiecărui sfeșnic în parte.

16 A mai dat greutatea în aur a meselor pentru pâinea prezentării, greutatea fiecărei mese în parte, greutatea în argint pentru mesele de argint,

17 greutatea în aur curat pentru furculițe, pentru cupe, pentru ulcioare; pentru lighenele de aur a dat și greutatea fiecărui lighean în aur, iar pentru lighenele de argint a dat greutatea fiecărui lighean în argint.

18 A dat aur pur de o greutate necesară pentru altarul tămâierii, precum și proiectul carului heruvimilor din aur, care își întind aripile și acoperă Chivotul Legământului cu Domnul.

19 „Toate acestea, a zis David, le-am scris când mâna Domnului a fost asupra mea și El m-a făcut să înțeleg toate amănuntele privitoare la proiect.“

20 David i-a zis fiului său Solomon: „Întărește-te, îmbărbătează-te și începe lucrul! Să nu te temi și să nu te înspăimânți, pentru că Domnul Dumnezeu, Dumnezeul meu, este cu tine. El nu te va uita și nu te va părăsi, ca astfel să poți termina toată lucrarea pentru slujba Casei Domnului.

21 Iată, ai lângă tine cetele preoților și leviților pentru toată slujirea de la Casa lui Dumnezeu; îi ai cu tine, pentru toată lucrarea, pe toți cei binevoitori, cu îndemânare în tot felul de lucrări; ai cu tine căpeteniile și tot poporul gata să asculte de cuvintele tale!“

29 Daruri pentru construirea Casei DOMNULUI

1 Apoi regele David a zis întregii adunări: „Fiul meu Solomon, singurul pe care l-a ales Dumnezeu, este tânăr și plâpând, iar lucrarea este atât de mare,

căci Templul nu este pentru un om, ci pentru Însuși Domnul Dumnezeu.

2 Am pregătit din răspuțeri pentru Casa lui Dumnezeu aur pentru ce este din aur, argint pentru ce este din argint, bronz pentru ce este din bronz, fier pentru ce este din fier, lemn pentru ce este din lemn, pietre de onix de fixat pe monturi, pietre de antimoniu, tot felul de pietre prețioase, pietre de diferite culori, precum și pietre de alabastru din belșug.

3 De asemenea, în râvna mea pentru Casa lui Dumnezeu, pe lângă toate pregătirile pe care le-am făcut pentru Sfântul Lăcaș, ofer pentru Casa Dumnezeului meu bogățiile mele în aur și argint

4 – trei mii de talanți de aur, aur de Ofir, și șapte mii de talanți de argint pur – pentru poleirea pereților clădirilor

5 și pentru întreaga lucrare pe care o vor face meșteșugarii; ofer aur pentru lucrările din aur și argint pentru lucrările din argint. Așadar, cine își mai aduce contribuția, dedicându-se astăzi Domnului?“

Răspunsul poporului la mesajul regelui

6 Căpeteniile familiilor, căpeteniile semințiilor lui Israel, căpeteniile peste mii și peste sute și căpeteniile responsabile cu lucrarea regelui și-au adus contribuția.

7 Ei au dat pentru lucrarea de la Casa lui Dumnezeu: cinci mii de talanți de aur și zece mii de darici de aur, zece mii de talanți de argint, optsprezece mii de talanți de bronz și o sută de mii de talanți de fier.

8 Cine a avut pietre prețioase le-a dăruit pentru vistieria Casei Domnului, de care avea grijă gherșonitul Iehiel.

9 Poporul s-a bucurat de darurile pe care le-a făcut, căci le-a dăruit Domnului din toată inima; de asemenea, și regele David s-a bucurat nespus de mult.

Rugăciunea lui David

10 David a binecuvântat pe Domnul înaintea întregii adunări, zicând astfel: „Binecuvântat să fii Tu, Doamne, Dumnezeul lui Israel, Părintele nostru, pentru veci de veci!

11 Ale Tale sunt, Doamne, măreția, puterea, gloria, biruința și maiestatea, atât în ceruri, cât și pe pământ! A Ta, Doamne, este stăpânirea și Tu Te înalți ca suveran peste toate!

12 Bogăția și slava vin dinaintea Ta. Tu stăpânești peste toate. În mâna Ta este puterea și tăria; mâna Ta poate să înalțe și să întărească pe oricine.

13 Acum, Dumnezeul nostru, noi Îți aducem mulțumiri și laudăm slăvitul Tău Nume.

14 Căci ce sunt eu și ce este poporul meu, ca să putem fi în stare să-Ți oferim aceste daruri? De la Tine le avem pe toate și ceea ce Ți-am oferit a fost primit din mâna Ta.

15 Înaintea Ta noi suntem doar niște străini și peregrini, la fel ca și strămoșii noștri. Zilele noastre pe pământ sunt ca o umbră, fără nădejde.

16 Doamne, Dumnezeul nostru, tot acest belșug pe care l-am strâns ca să zidim o Casă Numelui Tău cel sfânt, vine din mâna Ta și totul Îți aparține Ție.

17 Dumnezeul meu, știi că Tu cercetezi inima, iar curăția Îți este plăcută. Eu am dăruit toate acestea în curăție de inimă și am privit cu bucurie la poporul Tău, care se află aici, aducându-Ți darurile lui.

18 Doamne, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Israel, strămoșii noștri, păstrează această dorință în inima poporului Tău pe vecie și ține-le inima aproape de Tine!

19 Iar fiului meu Solomon, dă-i o inimă dedicată întru totul, ca să păzească poruncile Tale, mărturiile Tale și rânduielile Tale, să le împlinească pe toate și să zidească Templul pentru care am făcut pregătiri.“

20 Apoi David i-a zis întregii adunări:

„Binecuvântați pe Domnul, Dumnezeul vostru!“ Și toată adunarea a binecuvântat pe Domnul, Dumnezeul strămoșilor lor; ei s-au închinat cu toții, plecându-se înaintea Domnului și a regelui.

Solomon recunoscut drept rege

21 În ziua următoare au adus jertfe Domnului și au oferit ca ardere de tot Domnului o mie de boi, o mie de berbeci și o mie de miei, împreună cu jertfe de băutură și o mulțime de alte jertfe aduse din partea întregului Israel.

22 În ziua aceea au mâncat și au băut în prezența Domnului cu mare bucurie, l-au făcut rege a doua oară pe Solomon, fiul lui David, și l-au uns drept conducător al Domnului, iar pe Țadok – ca preot.

23 Solomon s-a așezat pe tronul Domnului, ca să domnească în locul lui David, tatăl său; el a avut izbândă și întregul Israel a ascultat de el.

24 Toate căpeteniile, vitejii și toți fiii regelui David, s-au supus regelui Solomon.

25 Domnul l-a înălțat pe Solomon înaintea întregului Israel și i-a făcut parte de o domnie mai

strălucită decât a oricărui alt rege al lui Israel care a fost înainte de el.

Necrologul lui David

26 David, fiul lui Ișai, a domnit peste întregul Israel.

27 El a domnit peste Israel timp de patruzeci de ani: la Hebron a domnit timp de șapte ani, iar la Ierusalim a domnit timp de treizeci și trei de ani.

28 David a murit la o vârstă înaintată, sătul de zile, de bogăție și de slavă. În locul lui a domnit fiul său Solomon.

29 Faptele regelui David, cele dintâi și cele de pe urmă, sunt scrise în „Cronicile văzătorului Samuel“, în „Cronicile profetului Natan“ și în „Cronicile văzătorului Gad“,

30 împreună cu toată domnia și puterea lui și cu evenimentele care au avut loc în viața lui, în Israel și în toate regatele celorlalte țări.

2 CRONICI

1 *Prima vedenie a lui Solomon*

1 Solomon, fiul lui David, și-a întărit domnia, iar Domnul, Dumnezeuul lui, a fost cu el, înălțându-l nespus de mult.

2 Solomon a vorbit întregului Israel – conducătorilor peste mii și peste sute, judecătorilor, tuturor prinților lui Israel și căpeteniilor de familii –

3 după care Solomon împreună cu întreaga adunare s-au dus pe înălțimea de la Ghivon. Acolo se afla Cortul Întâlnirii lui Dumnezeu, pe care Moise, robul Domnului, îl făcuse în pustie.

4 Chivotul lui Dumnezeu fusese luat de David din Chiriatiarim și dus în locul pe care David i-l pregătise, căci el îi întinsese un cort la Ierusalim.

5 Însă altarul de bronz pe care-l făcuse Bețalel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, se afla înaintea Tabernaculului Domnului. Solomon și adunarea L-au căutat pe Domnul înaintea acestui altar.

6 Solomon s-a dus înaintea Domnului, acolo, la altarul de aramă, la Cortul Întâlnirii, și a adus pe el o mie de arderi de tot.

7 În noaptea aceea, Dumnezeu i S-a arătat lui Solomon și i-a zis: – Cere-Mi orice vrei să-ți dau!

8 – Tu ai arătat o mare îndurare față de tatăl meu, David, I-a răspuns Solomon lui Dumnezeu, și m-ai pus să domnesc în locul lui.

9 Acum, Doamne Dumnezeule, întărește promisiunea pe care i-ai făcut-o tatălui meu, David, căci Tu m-ai pus să domnesc peste un popor numeros ca țărâna pământului.

10 De aceea dă-mi înțelepciune și cunoștință ca să pot conduce poporul acesta, căci cine poate judeca acest popor al Tău atât de numeros?

11 Dumnezeu i-a răspuns lui Solomon: – Pentru că aceasta a fost dorința inimii tale și nu ai cerut nici bogăție, nici belșug, nici faimă, nici moartea dușmanilor tăi și nici o viață lungă, ci ai cerut înțelepciune și cunoștință pentru a-Mi putea judeca poporul peste care te-am pus să domnești,

12 înțelepciunea și cunoștința îți sunt date. Mai mult, îți voi da asemenea bogății, belșug și faimă, cum nu s-a mai văzut la nici unul din regii care au trăit înaintea ta și nici nu se va mai vedea la nimeni după tine.

13 După aceea, Solomon a plecat de la înălțimea din Ghivon, unde se afla Cortul Întâlnirii, s-a întors la Ierusalim și a domnit peste Israel.

Administrarea imperiului de către

Solomon

14 Solomon a adunat care și cai; avea o mie patru sute de care și douăsprezece mii de cai pe care îi ținea în cetățile pentru care, precum și împreună cu el la Ierusalim.

15 Regele a făcut ca argintul și aurul să fie la fel de obișnuite în Ierusalim precum pietrele, iar cedrii la fel de numeroși precum sicomorii de pe dealuri.

16 Caii lui Solomon erau aduși din Egipt și din Kue; negustorii regelui îi cumpărau din Kue pe un preț stabilit.

17 Ei cumpărau un car din Egipt cu șase sute de șecheli de argint, iar un cal cu o sută cincizeci de șecheli. De asemenea, ei vindeau cai și care tuturor regilor hitiților și regilor Aramului.

2 *Pregătiri pentru zidirea Casei*

Domnului

1 Solomon a poruncit să se zidească o Casă pentru Numele Domnului și un palat regal pentru el însuși.

2 Solomon a pregătit șaptezeci de mii de cărăuși și optzeci de mii de cioplitori în stâncă, punând peste ei ca supraveghetori trei mii șase sute de oameni.

3 Solomon i-a trimis un mesaj lui Hiram, regele Tirului, spunându-i: „Fă-mi și mie cum i-ai făcut tatălui meu, David, căruia i-ai trimis cedrii ca să-și construiască un palat în care să locuiască.

4 Iată, vreau să zidesc o Casă pentru Numele Domnului, Dumnezeul meu, ca să i-o închin Lui, să ard tămâie mirositoare în prezența Lui, să aduc continuu în el pâinea prezentării, arderile de tot de dimineață și de seară, de Sabat, de lună nouă și cu ocazia fiecărei sărbători a Domnului, Dumnezeul nostru, căci aceasta este o lege veșnică pentru Israel.

5 Casa pe care vreau s-o zidesc trebuie să fie măreață, fiindcă Dumnezeul nostru este mai mare decât toți dumnezeii.

6 Totuși, cine va fi în stare să-I zidească o Casă, când cerurile și cerurile cerurilor nu-L pot cuprinde? Și cine sunt eu să-I zidesc o Casă, când eu nu sunt vrednic decât să ard tămâie înaintea Lui?

7 De aceea trimite-mi un om iscusit în prelucrarea aurului, a argintului, a bronzului, a fierului, a purpurei, a carminului și a materialelor de culoare albastră, un om care cunoaște arta gravurii, ca să

lucreze împreună cu oamenii mei iscusiți din Iuda și din Ierusalim, pe care i-a pregătit tatăl meu, David.

8 Trimite-mi din Liban lemn de cedru, de chiparos și de algum, căci știu că slujitorii tăi sunt pricepuți la tăiatul lemnului din Liban. Iată că slujitorii mei vor lucra împreună cu slujitorii tăi

9 ca să-mi pregătească lemn din belșug, căci Casa pe care vreau s-o zidesc va fi mare și maiestuoasă.

10 Slujitorilor tăi care vor tăia lemne le voi da douăzeci de mii de cori de grâu treierat, douăzeci de mii de cori de orz, douăzeci de mii de bați de vin și douăzeci de mii de bați de untdelemn.“

11 Hiram, regele Tirului, a răspuns printr-o scrisoare pe care i-a trimis-o lui Solomon: „Din dragoste pentru poporul Său, Domnul te-a pus rege peste el.

12 Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, Cel Care a făcut cerurile și pământul, a mai spus Hiram, pentru că i-a dat regelui David un fiu înțelept, înzestrat cu chibzuință și discernământ, care va zidi o Casă pentru Domnul și un palat regal pentru el însuși.

13 Îl trimit deci pe Hiram-Abi, un om înțelept, înzestrat cu discernământ.

14 El este fiul unei danite și al unui tirian, un om care știe să lucreze în aur, în argint, în bronz, în fier, în piatră, în lemn, precum și cu fire de culoare purpurie, albastră și stacojie și cu fir de in subțire; poate face orice fel de gravură și poate îndeplini orice fel de plan care i se dă de făcut. El va lucra împreună cu oamenii tăi iscusiți și împreună cu oamenii iscusiți ai stăpânului meu David, tatăl tău.

15 De aceea stăpânul meu să trimită slujitorilor săi grâul, orzul, vinul și untdelemnul despre care ai vorbit,

16 iar noi vom tăia lemn din Liban cât îți trebuie; apoi ți-l vom aduce pe plute, pe mare, până la Iafó, de unde tu îl vei duce la Ierusalim.“

17 Solomon a făcut numărătoarea tuturor bărbaților străini care erau în țara lui Israel, ulterior numărătorii făcute de tatăl său, David. S-au găsit o sută cincizeci și trei de mii șase sute de oameni.

18 Dintre ei a pregătit șaptezeci de mii de cărauși, optzeci de mii de cioplitori în stâncă și trei mii șase sute de supraveghetori care să pună poporul la lucru.

3 *Zidirea Casei DOMNULUI*

1 Solomon a început să zidească Casa Domnului la Ierusalim, pe muntele Moria, care fusese arătat tatălui său, David, chiar pe locul pregătit de David, în aria iebusitului Ornan.

2 El a început să zidească în cea de-a doua zi a lunii a doua, în al patrulea an al domniei sale.

3 Temelia pe care a zidit-o Solomon Casei lui Dumnezeu avea șaiszeci de coți lungime și douăzeci de coți lățime, după măsura veche a cotului.

4 Porticul din fața odăii principale a Casei se întindea pe toată lățimea Casei, adică pe douăzeci de coți, și avea o înălțime de o sută douăzeci de coți. El l-a placat în interior cu aur curat.

5 A acoperit odaia principală cu lemn de chiparos, a poleit-o cu aur fin și a gravat pe ea palmieri și rețele de lanțuri.

6 De asemenea, a împodobit odaia cu pietre prețioase. Aurul folosit era aur de Parvayim.

7 A poleit cu aur grinzile și pragurile Casei, precum și zidurile și porțile lui și a încrustat heruvimi pe ziduri.

8 A făcut și Locul Preasfânt. Lungimea lui era de douăzeci de coți, cât lățimea Casei, iar lățimea lui era tot de douăzeci de coți. El l-a placat cu șase sute de talanți de aur fin.

9 Greutatea aurului folosit la facerea cuielor a fost de cincizeci de șecheli. A placat cu aur și odăile de sus.

10 În Locul Preasfânt a făcut doi heruvimi sculptați și i-a poleit cu aur.

11 Aripile heruvimilor aveau lungimea de douăzeci de coți. O aripă a unuia dintre heruvimi, de cinci coți lungime, atinge zidul Casei, iar cealaltă aripă, tot de cinci coți lungime, atinge aripa celuilalt heruvim.

12 Tot așa, o aripă a celuilalt heruvim, de cinci coți lungime, atinge zidul Casei, iar cealaltă aripă a sa, tot de cinci coți lungime, se unea cu aripa celui dintâi heruvim.

13 Așadar, aripile întinse ale acestor heruvimi aveau douăzeci de coți. Ei stăteau în picioare, cu fața spre odaia principală.

14 A făcut și draperia din fire de culoare albastră, purpurie și stacojie și din in subțire și a brodat-o cu heruvimi.

15 În fața Casei a făcut doi stâlpi a căror înălțime era de treizeci și cinci de coți, fiecare având în vârf un capitel de cinci coți.

16 A mai făcut niște rețele de lanțuri, asemenea celor din sanctuarul interior și le-a pus pe vârfurile stâlpilor. Apoi a făcut o sută de rodii și le-a fixat pe rețelele de lanțuri.

17 A ridicat stâlpii în fața Templului, pe unul în partea dreaptă și pe celălalt în partea stângă. Pe cel din dreapta l-a numit Iachin, iar pe cel din stânga – Boaz.

4 **1** A făcut un altar de bronz, lung de douăzeci de coți, lat de douăzeci de coți și înalt de zece coți.

2 Apoi a făcut „marea“ turnată. Aceasta era rotundă, avea zece coți de la o margine la cealaltă, era înaltă de cinci coți, iar de jur împrejur se putea măsura cu un fir de treizeci de coți.

3 Sub ea, de jur împrejur, se aflau ornamente în formă de boi, câte zece la fiecare cot, de jur împrejurul „mării“. Ornamentele erau așezate în două șiruri, fiind turnate dintr-o singură piesă cu „marea“.

4 „Marea“ era așezată pe doisprezece boi, trei orientați spre nord, trei orientați spre apus, trei orientați spre sud și trei orientați spre răsărit.

„Marea“ era așezată deasupra lor, astfel încât toată partea din spate a trupurilor lor era înspre interior.

5 Grosimea ei era de un lat de palmă, iar marginea ei era prelucrată ca marginea unui potir, precum cupa unei flori de crin. Ea putea cuprinde trei mii de bați.

6 El a mai construit zece bazine și a pus cinci dintre ele la dreapta și cinci dintre ele la stânga, ca să se spele în ele uneltele folosite la arderile de tot, cele care trebuiau curățite. „Marea“ însă era pentru preoți, ca să se spele în ea.

7 A mai făcut și zece sfeșnice de aur, potrivit îndrumărilor care i-au fost date cu privire la ele și le-a pus în Templu, cinci la dreapta și cinci la stânga.

8 A făcut zece mese și le-a așezat în Templu, cinci la dreapta și cinci la stânga. De asemenea, a făcut și o sută de cupe de aur.

9 A făcut apoi curtea preoților și curtea cea mare cu porțile ei și a poleit porțile cu bronz.

10 A pus „marea“ în partea dreaptă a Templului, în colțul de sud-est.

11 Hiram a mai făcut și lighenele, lopețile și cupele. Și astfel Hiram a încheiat lucrarea pe care a făcut-o pentru regele Solomon, la Casa lui Dumnezeu:

12 cei doi stâlpi, cele două cupe ale capitelurilor care se aflau pe vârfurile stâlpilor, cele două seturi de rețele de lanțuri, care împodobeau cele două cupe ale capitelurilor de pe vârfurile stâlpilor, **13** cele patru sute de rodii pentru cele două seturi de rețele, cele două șiruri de rodii pentru fiecare rețea în parte, rețele care acopereau cele două cupe ale capitelurilor de pe vârfurile stâlpilor.

14 Tot el făcuse și pedestalele, precum și bazinele de pe pedestale,

15 „marea“ cu cei doisprezece boi de sub ea,

16 oalele, lopețile și furculițele. Toate aceste obiecte pe care Hiram-Abi i le-a făcut regelui Solomon pentru Casa Domnului erau din bronz lustruit.

17 Regele le-a turnat într-un pământ argilos din Valea Iordanului, undeva între Sucot și Țortan.

18 Solomon făcuse toate obiectele acestea într-un număr atât de mare, încât greutatea bronzului nu s-a putut cântări.

19 De asemenea, Solomon a făcut toate obiectele care erau în Casa lui Dumnezeu: altarul de aur, mesele pentru pâinea prezentării,

20 sfeșnicele din aur curat cu candelile lor, ce trebuiau aprinse după rânduială în fața sanctuarului interior,

21 mugurii, candelile și cleștii din aur (acesta era aur pur),

22 mucarnițele, cupele, ceștile și tăvițele din aur curat, precum și balamalele de aur pentru ușile din interiorul Casei (de la intrarea în Locul Preasfânt) și pentru ușile de la odaia principală a Templului.

5 **1** După ce a fost terminată toată lucrarea pe care Solomon a făcut-o pentru Casa Domnului, Solomon a adus lucrurile pe care tatăl său, David, le închinase Domnului – argintul, aurul și toate vasele – și le-a pus în vistieriile Casei lui Dumnezeu.

Chivotul este așezat în Casa

DOMNULUI

2 Atunci Solomon a convocat la Ierusalim sfatul bătrânilor lui Israel, toate căpeteniile semințiilor și conducătorii clanurilor israelite, ca să mute Chivotul Legământului cu Domnul din Cetatea lui David, adică din Sion.

3 Toți bărbații lui Israel s-au adunat la rege cu prilejul sărbătorii din luna a șaptea.

4 După ce au venit toți cei din sfatul bătrânilor lui Israel, leviții au ridicat Chivotul.

5 Preoții și leviții au mutat Chivotul, Cortul Întâlnirii și toate obiectele sfinte care erau în cort.

6 Regele Solomon și toată adunarea lui Israel, care se adunase înaintea lui, au stat înaintea Chivotului și au jertfit atât de multe oi și vite, încât n-au putut fi numărate sau socotite.

7 Preoții au adus Chivotul Legământului cu Domnul la locul lui, în sanctuarul interior al Casei, adică în Locul Preasfânt, sub aripile heruvimilor.

8 Heruvimii aveau aripile întinse deasupra locului unde se afla Chivotul, astfel încât heruvimii acopereau atât Chivotul, cât și drugii acestuia.

9 Drugilor li se dăduse o asemenea lungime, încât să li se vadă capetele din Locul Sfânt care era în fața sanctuarului interior, dar să nu se vadă de afară; ei sunt acolo și astăzi.

10 În Chivot nu se mai aflau decât cele două table puse de Moise la Horeb, atunci când Domnul a încheiat legământ cu israeliții, după ce aceștia au ieșit din Egipt.

11 Apoi preoții au ieșit din Locul Sfânt (căci toți preoții prezenți se sfințiseră, fără să se mai țină seama de rândul cetei fiecăruia).

12 Toți leviții cântăreți – și anume Asaf, Heman și Iedutun, împreună cu fiii și rudele lor – îmbrăcați în in subțire, stăteau la răsărit de altar cu chimvale, harfe și lire în mâini, împreună cu cei o sută douăzeci de preoți care sunau din trâmbițe.

13 Cei ce sunau din trâmbițe s-au unit cu cei ce cântau, ca să-L laude și să-I mulțumească Domnului. Când ei și-au înălțat glasurile acompaniați de trâmbițe, de chimvale și de celelalte instrumente de cântat, laudând pe Domnul prin cuvintele „El este bun! Îndurarea Lui ține pe vecie“, un nor a umplut Casa, Casa Domnului.

14 Preoții nu au mai putut rămâne să slujească din cauza norului, căci slava Domnului umpluse Casa lui Dumnezeu.

6 **1** Atunci Solomon a zis: „Domnul a spus că va locui în negură.

2 Eu am zidit o Casă măreață pentru Tine, un loc în care să locuiești pe vecie.“

3 Apoi regele s-a întors cu fața spre întreaga adunare a lui Israel și a binecuvântat-o. Întreaga adunare a lui Israel stătea în picioare.

4 El a zis: „Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, Care a împlinit prin puterea Sa ceea ce i-a promis tatălui meu, David, când a zis:

5 «Din ziua când Mi-am scos poporul din țara Egiptului, nu am ales nici o cetate din toate semințiile lui Israel ca să-Mi zidesc acolo o Casă pentru Numele Meu și nici nu am ales pe cineva care să fie conducătorul poporului Meu, Israel, **6** ci am ales Ierusalimul, pentru ca Numele Meu să fie acolo și l-am ales pe David ca să domnească peste poporul Meu, Israel.»

7 Tatăl meu, David, avea de gând să zidească o Casă pentru Numele Domnului, Dumnezeul lui Israel.

8 Dar Domnul i-a zis tatălui meu, David: «Tu te-ai gândit să zidești o Casă Numelui Meu și este bine că te-ai gândit în felul acesta!

9 Totuși nu tu vei zidi Casa, ci fiul tău; cel ce ți s-a născut va zidi o Casă Numelui Meu!»

10 Domnul a împlinit ceea ce a promis. Eu m-am ridicat în locul tatălui meu, David, m-am așezat pe tronul lui Israel, așa cum a promis Domnul, am zidit Casa pentru Numele Domnului, Dumnezeul lui Israel,

11 și am pus acolo Chivotul în care se află Legământul încheiat de Domnul cu israeliții.“

Rugăciunea lui Solomon

12 După aceea, Solomon s-a așezat înaintea altarului Domnului și, stând în prezența întregii adunări a lui Israel, și-a întins mâinile spre cer.

13 Solomon făcuse o estradă din bronz și o așezase în mijlocul curții. Aceasta avea o lungime de cinci coți, o lățime de cinci coți și o înălțime de trei coți. Pe ea stătea Solomon, atunci când s-a plecat pe genunchi în prezența întregii adunări a lui Israel și și-a întins mâinile spre cer.

14 El a mai zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israel, nu este nici un dumnezeu asemenea Ție, nici în ceruri, nici pe pământ! Tu păstrezi legământul și îndurarea față de slujitorii Tăi, care umblă înaintea Ta din toată inima lor!

15 Tu Ți-ai ținut promisiunea față de robul Tău, tatăl meu, David; ce ai spus cu gura Ta, ai împlinit cu mâna Ta, cum se vede astăzi.

16 Doamne, Dumnezeul lui Israel, împlinește ce ai promis robului Tău, tatăl meu, David, când ai zis:

«Nu vei fi lipsit niciodată de un urmaș care să stea înaintea Mea, pe tronul lui Israel, dacă fiii tăi vor veghea la calea lor și vor umbla în Legea Mea tot așa cum ai umblat și tu.»

17 Acum, Doamne, Dumnezeul lui Israel, împlinească-se promisiunea pe care ai făcut-o robului Tău, David.

18 Dar va locui într-adevăr Dumnezeu pe pământ cu omul? Iată că nici chiar cerurile și cerurile cerurilor nu Te pot cuprinde, cu atât mai puțin Casa aceasta pe care am zidit-o eu!

19 Doamne, Dumnezeul meu, ia aminte la rugăciunea slujitorului Tău și la cererea lui! Ascultă strigătul și rugăciunea pe care Ți-o face slujitorul Tău!

20 Fie ca ochii Tăi să vegheze zi și noapte asupra acestei Case, asupra locului unde ai spus că-Ți vei pune Numele. Ascultă rugăciunea pe care Ți-o face slujitorul Tău cu privire la acest loc!

21 Ascultă cererile slujitorului Tău și ale poporului Tău, Israel, când se vor ruga înspre acest loc. Ascultă din tărâmul locuinței Tale, din ceruri, ascultă și iartă!

22 Când va păcătui cineva împotriva semenului său și va fi obligat apoi să facă un jurământ, când va veni să jure înaintea altarului din Casa aceasta,

23 ascultă din ceruri, lucrează și judecă-i pe slujitorii Tăi, condamându-l pe cel nelegiuit, aruncând asupra capului lui faptele lui și îndreptându-l pe cel drept, răsplătindu-i potrivit cu dreptatea lui.

24 Când poporul Tău, Israel, fiind biruit de dușman pentru că a păcătuit împotriva Ta, se va întoarce la Tine, va da slavă Numelui Tău, Ți se va ruga și va căuta bunăvoința Ta în Casa aceasta,

25 ascultă din ceruri, iartă păcatul poporului Tău, Israel, și adu-l înapoi în țara pe care i-ai dat-o lui și strămoșilor lui.

26 Când cerul va fi închis și nu va mai fi ploaie, pentru că au păcătuit împotriva Ta, iar ei se vor ruga înspre acest loc, vor da slavă Numelui Tău și se vor întoarce de la păcatul lor, pentru că i-ai pedepsit,

27 ascultă din ceruri și iartă păcatul slujitorilor Tăi și al poporului Tău, Israel. Învață-i calea cea bună pe care trebuie să meargă și trimite ploaie peste țara Ta, pe care ai dat-o ca moștenire poporului Tău!

28 Când vor fi în țară foamete, molimă, filoxeră, mană, lăcuste sau omizi, când dușmanii lor le vor asedia cetățile, orice urgie sau boală ar veni,

29 dacă cineva din popor sau dacă tot poporul Tău, Israel, va face rugăciuni și cereri, recunoscându-și fiecare întinarea și durerea lui și va întinde mâinile spre Casa aceasta,

30 ascultă din ceruri, tărâmul locuinței Tale, iartă și răsplătește-i fiecăruia după faptele lui, Tu, Care cunoști gândurile fiecăruia, căci numai Tu cunoști inimile oamenilor.

31 Astfel, ei se vor teme de Tine și vor umbla în căile Tale în tot timpul cât vor trăi în țara pe care le-ai dat-o strămoșilor noștri.

32 De asemenea, când străinul care nu este din poporul Tău, Israel, va veni dintr-o țară îndepărtată datorită Numelui Tău cel mare, a mâinii Tale cea tare și a brațului Tău cel întins, deci când va veni și se va ruga înspre această Casă,

33 ascultă din ceruri, tărâmul locuinței Tale, și dă-i acelui străin tot ceea ce-Ți va cere, pentru ca toate popoarele pământului să-Ți cunoască Numele, să se teamă de Tine așa cum se teme poporul Tău, Israel, și să știe că Numele Tău este chemat peste această Casă, pe care am zidit-o eu.

34 Când poporul Tău va merge la război împotriva dușmanilor săi, acolo unde îl vei trimite, și Ți se va ruga cu mâinile îndreptate înspre cetatea aceasta, pe care ai ales-o Tu și înspre Casa pe care am zidit-o pentru Numele Tău,

35 ascultă din ceruri rugăciunea lor și cererea lor și fă-le dreptate.

36 Când vor păcătui împotriva Ta – căci nu este om care să nu păcătuiască – și, mâniindu-te pe ei, îi vei da pe mâna dușmanilor lor, care îi vor duce captivi într-o țară depărtată sau apropiată,

37 dacă acolo, în țara unde au fost luați captivi, își vor cerceta inimile, dacă se vor întoarce la Tine și vor căuta bunăvoința Ta în țara captivității lor, spunând: «Am păcătuit, am greșit și am săvârșit răul!»,

38 dacă de acolo, din țara unde au fost luați captivi, se vor întoarce la Tine din toată inima lor și din tot sufletul lor, dacă se vor ruga cu mâinile îndreptate înspre țara lor, pe care le-ai dat-o strămoșilor lor, înspre cetatea pe care Tu ai ales-o și înspre Casa pe care am zidit-o eu pentru Numele Tău,

39 atunci, ascultă din ceruri, tărâmul locuinței Tale, rugăciunea lor și cererile lor și fă-le dreptate! Iartă poporul Tău, care a păcătuit față de Tine!

40 Acum, Dumnezeu meu, Te rog, lasă ca ochii Tăi să fie deschiși și urechile Tale să ia aminte la rugăciunea făcută în locul acesta!

41 Acum, Doamne Dumnezeule, vino la locul Tău de odihnă, Tu și Chivotul tăriei Tale! Lasă ca preoții Tăi, Doamne Dumnezeule, să se îmbrace cu mântuirea, iar sfinții Tăi să se bucure de bunătatea Ta!

42 Doamne, Dumnezeule, nu-Ți întoarce fața de la unsul Tău! Adu-Ți aminte de promisiunile făcute robului Tău David!“

7 Inaugurarea Casei DOMNULUI

1 Când și-a încheiat Solomon rugăciunea, s-a coborât foc din cer și a mistuit arderea de tot și jertfele, iar slava Domnului a umplut Casa.

2 Preoții nu puteau să intre în Casa Domnului, pentru că slava Domnului umpluse Casa Domnului.

3 Toți israeliții au văzut focul coborându-se și slava Domnului peste Casă. Atunci s-au aplecat cu fața la pământ, pe paviment, s-au închinat și au lăudat pe Domnul, zicând: „El este bun! Îndurarea Lui ține pe vecie!“

4 Apoi regele și tot poporul au adus jertfe înaintea Domnului.

5 Regele Solomon a adus ca jertfă douăzeci și două de mii de boi și o sută douăzeci de mii de oi. Astfel regele și tot poporul au sfințit Casa lui Dumnezeu.

6 Preoții stăteau la locurile lor și asemenea acestora stăteau și leviții alături de instrumentele de cântat Domnului, pe care le făcuse regele David pentru a-L lăuda pe Domnul, zicând: „Îndurarea Lui ține pe vecie!“ Preoții stăteau înaintea leviților, sunând din trâmbițe în prezența întregului Israel.

7 Solomon a sfințit și mijlocul curții, locul din fața Casei Domnului, întrucât acolo a adus arderile de tot și grăsimea jertfelor de pace, deoarece altarul de bronz pe care îl făcuse Solomon nu putea cuprinde toate arderile de tot, darurile de mâncare și grăsimea.

8 Solomon a ținut atunci sărbătoarea timp de șapte zile împreună cu tot Israelul, o adunare foarte numeroasă, cu oameni veniți de la Lebo-Hamat până dinspre Râul Egiptului.

9 În ziua a opta, au ținut iarăși o adunare, căci sfințirea altarului au făcut-o timp de șapte zile, iar sărbătoarea au ținut-o tot timp de șapte zile.

10 În ziua a douăzeci și treia a lunii a șaptea, Solomon a trimis poporul la corturi. Ei au plecat

bucuroși și cu inimile mulțumite datorită binelui făcut de Domnul lui David, lui Solomon și poporului Său, Israel.

11 Astfel Solomon a terminat Casa Domnului și palatul regelui. Solomon a reușit în tot ceea ce-și pusese în gând să facă în Casa Domnului și în palatul său.

A doua vedenie a lui Solomon

12 Apoi Domnul i S-a arătat lui Solomon noaptea și i-a zis: „Ți-am ascultat rugăciunea și Mi-am ales locul acesta drept Casă pentru jertfe.

13 Când voi închide cerul și nu va mai fi ploaie, când voi porunci lăcustelor să mănânce țara, când voi trimite molima în poporul Meu,

14 dacă poporul peste care este chemat Numele Meu se va smeri, se va ruga și va căuta fața Mea, dacă se va întoarce de la căile lui cele rele, atunci voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatele și îi voi vindeca țara.

15 De acum încolo ochii Mei vor fi deschiși și urechile Mele vor lua aminte la rugăciunea făcută în locul acesta.

16 Am ales și am sfințit Casa aceasta pentru ca Numele Meu să fie acolo pe vecie. Ochii și inima Mea vor fi acolo zi de zi.

17 Cât despre tine, dacă vei umbla înaintea Mea așa cum a umblat tatăl tău, David, împlinind tot ce ți-am poruncit și păzind legile și hotărârile Mele,

18 voi întări tronul suveranității tale, așa cum i-am jurat tatălui tău, David, atunci când am spus: «Nu vei fi lipsit niciodată de un urmaș care să domnească în Israel.»

19 Dar dacă vă veți întoarce de la Mine și veți uita legile și poruncile pe care vi le-am dat, dacă vă veți depărta, dacă veți sluji altor dumnezei și vă veți închina înaintea lor,

20 atunci vă voi deșărădăcina din țara pe care v-am dat-o și voi lepăda dinaintea Mea Casa aceasta, pe care am sfințit-o pentru Numele Meu; o voi face astfel de răs și de batjocură printre toate neamurile.

21 Și oricât de impunătoare este această Casă acum, toți cei care vor trece pe lângă ea se vor îngrozi și vor întreba: «De ce a făcut Domnul astfel acestei țări și acestei Case?»

22 Atunci li se va răspunde: «Pentru că L-au părăsit pe Domnul, Dumnezeul strămoșilor lor, Cel Care i-a scos din țara Egiptului, și pentru că s-au alipit de alți dumnezei, s-au închinat înaintea lor și le-au

slujit, de aceea a adus El peste ei toată această nenorocire.»“

8 *Proiecte de construcții în afara Ierusalimului*

1 La sfârșitul celor douăzeci de ani, timp în care Solomon zidise Casa Domnului și palatul său,
2 Solomon s-a apucat să rezidească cetățile pe care i le-a dat Hiram și să-i așeze acolo pe israeliți.
3 Solomon s-a dus la Hamat-Țoba și a cucerit cetatea.
4 A rezidit Tadmorul în pustie și toate cetățile pentru provizii pe care le zidise în Hamat.
5 A rezidit Bet-Horonul de Sus și Bet-Horonul de Jos, ca cetăți fortificate cu ziduri, porți și zăvoare,
6 Baalatul, precum și toate cetățile pentru provizii pe care Solomon le avea, împreună cu toate cetățile pentru care și cetățile pentru cavalerie și tot ceea ce și-a dorit Solomon să zidească în Ierusalim, în Liban și în toată țara aflată sub stăpânirea sa.
7 Iar pe toți cei ce au mai rămas dintre hitiți, amoriți, periziți, hiviți, iebusiți, – cei ce nu făceau parte din Israel, –
8 adică dintre urmașii acestora, care rămăseseră în țară și pe care israeliții nu i-au nimicit, Solomon i-a folosit la corvoadă și așa au rămas până astăzi.
9 Dar Solomon nu i-a folosit pe israeliți ca sclavi la lucrarea sa, căci aceștia îi slujeau ca ostași, căpetenii și conducători de care și de cavalerie.
10 Căpeteniile aflate în slujba regelui Solomon, puse să supravegheze poporul, erau în număr de două sute cincizeci.
11 Solomon a dus-o pe fiica lui Faraon din Cetatea lui David, în palatul pe care îl zidise pentru ea, căci zisese: „Să nu locuiască soția mea în palatul lui David, regele lui Israel, pentru că locurile în care a intrat Chivotul Domnului sunt sfinte!“
12 Solomon aducea arderi de tot Domnului pe altarul Domnului, zidit în fața porticului,
13 potrivit cu reglementările zilnice pentru jertfe, care fuseseră poruncite de Moise să fie aduse cu ocazia Sabatului, a lunii noi și a celor trei sărbători anuale: Sărbătoarea Azimelor, Sărbătoarea Săptămânilor și Sărbătoarea Corturilor.
14 Tot el a pus în slujbă, după hotărârea tatălui său, David, cetele preoților, potrivit slujbei lor, pe leviți, potrivit responsabilităților lor de a lăuda pe Domnul și de a sluji în prezența preoților după nevoile zilnice și pe portari, potrivit cetelor lor, la fiecare

poartă, întocmai cum poruncise David, omul lui Dumnezeu.

15 Nu s-au abătut în nici un fel de la porunca regelui cu privire la preoți, la leviți și la visterii.

16 Astfel a fost înfăptuită întreaga lucrare a lui Solomon, din ziua când s-a pus temelia Casei Domnului și până în ziua când Casa Domnului a fost în totalitate isprăvită.

17 Atunci Solomon s-a dus la Ețion-Gheber și Elat, pe țărmul mării, în țara Edomului.

18 Hiram i-a trimis, prin slujitorii săi, corăbii și slujitori care cunoșteau marea, iar aceștia împreună cu slujitorii lui Solomon s-au dus la Ofir și au luat de acolo patru sute cincizeci de talanți de aur, pe care i-au adus apoi regelui Solomon.

9 *Regina din Șeba îl vizitează pe Solomon*

1 Când regina din Șeba a auzit despre faima lui Solomon, a venit la Ierusalim, ca să-l încerce prin întrebări grele. Era însoțită de o caravană foarte numeroasă, având cu ea cămile încărcate cu mirodenii, foarte mult aur și pietre prețioase; a venit la Solomon și i-a vorbit despre tot ce avea pe inimă.

2 Solomon i-a răspuns la toate întrebările; nu a fost nimic prea greu pe care Solomon să nu fi știut să i-l clarifice.

3 Când regina din Șeba a văzut înțelepciunea lui Solomon, palatul pe care-l zidise,

4 mâncarea de la masa lui, locuința slujitorilor săi, slujirea servitorilor săi și veșmintele acestora, paharnicii lui și veșmintele acestora și arderile lui de tot pe care le aducea la Casa Domnului, i s-a tăiat răsuflarea.

5 Apoi i-a zis regelui: „Așadar, este adevărat ce am auzit despre faptele tale și despre înțelepciunea ta!

6 Dar nu am crezut aceste lucruri până când nu am venit și până nu le-am văzut cu ochii mei. Iată însă că nu mi s-a spus nici măcar pe jumătate despre măreția înțelepciunii tale! Tu ai mai mult decât se spune în zvonul pe care l-am auzit!

7 Fericțiți sunt oamenii tăi și fericțiți sunt acești slujitori ai tăi care stau mereu înaintea ta și care aud înțelepciunea ta!

8 Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul tău, Care Și-a găsit plăcerea în tine, punându-te pe tronul Lui, ca să fii rege pentru Domnul, Dumnezeul tău. Dumnezeuul tău îl iubește pe Israel și vrea să-l

statornicească pe vecie! El te-a pus rege peste ei ca să faci judecată și dreptate.“

9 Și ea i-a dăruit regelui o sută douăzeci de talanți de aur, o mare cantitate de mirodenii, precum și pietre prețioase. Nu s-au mai văzut niciodată așa mirodenii ca acelea pe care regina din Șeba i le-a dăruit regelui Solomon.

10 (Slujitorii lui Hiram și slujitorii lui Solomon, cei care au adus aur din Ofir, au mai adus de acolo și lemn de algum și pietre prețioase.

11 Din lemnul de algum regele a făcut trepte pentru Casa Domnului și pentru palatul regelui, lire și harfe pentru cântăreți. Niciodată nu se mai văzuse așa ceva în țara lui Iuda.)

12 Regele Solomon i-a dat reginei din Șeba tot ce a dorit și a cerut, mai mult decât a adus ea regelui. După aceea, ea a plecat și s-a întors în țara sa împreună cu slujitorii săi.

Fastul de la curtea lui Solomon

13 Cantitatea de aur care intra anual în visteria lui Solomon era de șase sute șaiszeci și șase de talanți de aur,

14 în afară de cel adus de negustori și comercianți. De asemenea, toți regii Arabiei și guvernatorii țării îi aduceau aur și argint lui Solomon.

15 Regele Solomon a făcut două sute de scuturi mari din aur bătut, pentru fiecare scut folosind câte șase sute de șecheli de aur bătut

16 și trei sute de scuturi mici din aur bătut, pentru fiecare dintre aceste scuturi folosind câte trei sute de șecheli de aur. Regele le-a pus în Palatul Pădurii Libanului.

17 Regele a mai făcut și un tron mare din fildeș și l-a poleit cu aur curat.

18 Tronul avea șase trepte și un reazem din aur pentru picioare, care era fixat de tron. De fiecare parte a tronului era câte o rezemătoare, iar lângă fiecare rezemătoare era așezat câte un leu.

19 Alți doisprezece lei erau așezați de-o parte și de alta a celor șase trepte. Așa ceva nu se mai făcuse pentru nici un regat.

20 Toate vasele de băut ale regelui Solomon erau din aur și toate vasele din Palatul Pădurii Libanului erau din aur pur, întrucât argintul nu era de mare preț în zilele lui Solomon.

21 Căci regele avea corăbii de Tarșiș care navigau cu slujitorii lui Hiram și o dată la trei ani aduceau aur, argint, fildeș, maimuțe și păuni.

22 Regele Solomon i-a întrecut în bogăție și în înțelepciune pe toți regii pământului.

23 Toți regii pământului căutau să-l vadă pe Solomon ca să-i asculte înțelepciunea pe care Dumnezeu o pusese în inima lui.

24 An de an, fiecare dintre cei care venea își aducea darul: vase de argint și de aur, arme, mirodenii, cai și catări.

25 Solomon avea patru mii de grajduri pentru cai și care și douăsprezece mii de călăreți, pe care îi ținea atât în cetățile pentru care, cât și împreună cu el, la Ierusalim.

26 El stăpânea peste toate regatele, de la râu până în țara filistenilor și până la hotarul Egiptului.

27 Regele a făcut ca argintul să fie la fel de obișnuit în Ierusalim precum pietrele, iar cedrii la fel de numeroși precum sicomorii de pe dealuri.

28 Caii lui Solomon erau aduși din Egipt și din toate celelalte țări.

29 Celelalte fapte ale lui Solomon, de la început până la sfârșit, nu sunt scrise oare în „Cronicile profetului Natan“, în „Profeția șilonitului Ahia“ și în „Viziunile văzătorului Ido“, cele cu privire la Ieroboam, fiul lui Nebat?

30 Solomon a domnit timp de patruzeci de ani la Ierusalim, peste tot Israelul.

31 Apoi Solomon s-a culcat alături de părinții săi și a fost înmormântat în cetatea tatălui său, David. Și în locul lui a domnit fiul său Roboam.

10 Împrejurările divizării regatului lui Solomon

1 Roboam s-a dus la Șehem, pentru că tot Israelul venise la Șehem să-l facă rege.

2 Când Ieroboam, fiul lui Nebat, a auzit lucrul acesta, el se afla în Egipt, acolo unde fugise de regele Solomon. Ieroboam s-a întors din Egipt.

3 Au trimis să-l cheme, iar Ieroboam și întregul Israel au venit și i-au vorbit lui Roboam astfel:

4 – Tatăl tău a îngreunat jugul nostru. Acum, despovărează-ne de slujba aspră a tatălui tău și de jugul cel greu pe care l-a pus peste noi și-ți vom sluji!

5 – Întoarceți-vă la mine peste trei zile, le-a răspuns el. Și poporul a plecat.

6 Regele Roboam s-a sfătuit cu bătrânii care i-au slujit tatălui său, Solomon, în timpul vieții acestuia, întrebându-i: – Ce mă sfătuiți să răspund acestui popor?

7 – Dacă vei fi bun cu poporul acesta și îngăduitor, i-au răspuns ei, dacă le vei vorbi prin cuvinte plăcute, ei vor fi slujitorii tăi toată viața lor.

8 Însă Roboam nu a luat în seamă sfatul pe care i l-au dat bătrânii, ci a cerut și sfatul tinerilor cu care a copilărit și care-i slujeau.

9 El i-a întrebat: – Ce mă sfătuți? Cum să răspund acestui popor care mi-a cerut să-l despovărez de jugul pe care tatăl meu l-a pus peste el?

10 Tinerii, care copilăriseră împreună cu el, i-au răspuns: – Acestui popor, care ți-a zis că tatăl tău i-a îngreunat jugul și că tu trebuie să-l iei de peste el, să-i spui astfel: „Degetul meu cel mic este mai gros decât șoldurile tatălui meu!

11 Tatăl meu a pus un jug greu peste voi, dar eu voi adăuga mai mult la jugul vostru. Tatăl meu v-a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu gârbace!“

12 Ieroboam, însoțit de tot poporul, a venit la Roboam a treia zi, după cum le poruncise regele când le zisese: „Întoarceți-vă la mine peste trei zile!“

13 Regele le-a răspuns aspru. Regele Roboam nu a luat în seamă sfatul dat de bătrâni

14 și le-a vorbit potrivit sfatului dat de tineri: – Tatăl meu v-a îngreunat jugul, dar eu voi adăuga mai mult la el! Tatăl meu v-a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu gârbace!

15 Astfel regele nu a ascultat plângerea poporului, fiindcă această întorsătură a lucrurilor venea de la Dumnezeu, pentru ca Domnul să-Și împlinească cuvântul pe care îl rostise cu privire Ieroboam, fiul lui Nebat, prin Ahia din Șilo.

16 Când toți israeliții au văzut că regele nu le-a ascultat plângerea, i-au răspuns astfel: – Ce parte avem noi în David? N-avem nici o moștenire în fiul lui Ișai. La corturile tale, Israel! Vezi-ți de casa ta, David! Și tot poporul Israel a plecat acasă.

17 Roboam însă a continuat să domnească peste israeliții care locuiau în cetățile lui Iuda.

18 Regele Roboam l-a trimis la ei pe Adoniram, cel care era mai mare peste oamenii de corvoadă, dar israeliții l-au omorât împrășcându-l cu pietre. Atunci regele Roboam s-a grăbit să se suie în car ca să fugă la Ierusalim.

19 Așa s-a răzvrătit Israel împotriva casei lui David și așa a și rămas până astăzi.

11 **1** Când Roboam a ajuns la Ierusalim, a adunat casa lui Iuda și a lui Beniamin – o sută

optzeci de mii de bărbați aleși și gata de luptă – ca să lupte împotriva lui Israel și să aducă din nou regatul sub stăpânirea lui Roboam.

2 Dar Cuvântul Domnului a venit la Șemaia, omul lui Dumnezeu, zicându-i astfel:

3 „Spune-i lui Roboam, fiul lui Solomon, regele lui Iuda, precum și tuturor israeliților din Iuda și din Beniamin că

4 așa vorbește Domnul: «Nu vă ridicați la luptă împotriva fraților voștri! Întoarceți-vă fiecare acasă, căci de la Mine a venit lucrul acesta!»“ Ei au ascultat cuvintele Domnului, s-au întors acasă și nu s-au mai dus împotriva lui Ieroboam.

Domnia lui Roboam peste Iuda

5 Roboam a locuit la Ierusalim și a zidit cetăți de apărare în Iuda:

6 Betleem, Etam, Tekoa,

7 Bet-Țur, Soco, Adulam,

8 Gat, Mareșa, Zif,

9 Adorayim, Lachiș, Azeka,

10 Țora, Aialon și Hebron. Aceste cetăți se aflau pe teritoriul lui Iuda și al lui Beniamin și erau fortificate.

11 El a întărit aceste fortărețe, a numit peste ele conducători și a pus în ele magazii cu alimente, untdelemn de măsline și vin.

12 În fiecare din aceste cetăți a pus scuturi și sulite și le-a întărit foarte mult. Iuda și Beniamin erau de partea lui.

13 Preoții și leviții, care se așezaseră în tot Israelul, s-au înfățișat înaintea lui, venind din toate regiunile.

14 Leviții își părăsiseră pășunile și proprietățile și veniseră în Iuda, la Ierusalim, căci Ieroboam și fiii lui îi împiedicaseră să-și mai împlinească slujba de preoți ai Domnului.

15 Ieroboam își pusese propriii lui preoți pentru înălțimile, pentru țapii și pentru vițeei pe care-i făcuse.

16 Toți aceia din semințiile lui Israel care aveau pe inimă să-L caute pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, i-au urmat pe leviți la Ierusalim, ca să aducă jertfe Domnului, Dumnezeul strămoșilor lor.

17 Astfel, ei au întărit regatul lui Iuda și, vreme de trei ani, l-au susținut pe Roboam, fiul lui Solomon, pentru că vreme de trei ani au umblat în calea lui David și a lui Solomon.

18 Roboam a luat-o de soție pe Mahalat, fiica lui Ierimot, fiul lui David, și a lui Abihail, fiica lui Eliab, fiul lui Ișai.

19 Ea i-a născut următorii fii: Ieuș, Șemaria și Zaham.

20 Apoi el s-a căsătorit cu Maaca, nepoata lui Absalom, care i-a născut pe Abia, pe Atai, pe Ziza și pe Șelomit.

21 Roboam a iubit-o pe Maaca, nepoata lui Absalom, mai mult decât pe toate soțiile și țiitoarele sale (el a avut optsprezece soții și șazeci de țiitoare și i s-au născut douăzeci și opt de fii și șazeci de fiice).

22 Roboam l-a numit căpetenie pe Abia, fiul Maacăi, ca astfel să fie conducătorul fraților săi, căci dorea să-l facă rege.

23 El a avut pricepere și a împrăștiat pe unii din fiii lui prin toate regiunile lui Iuda și Beniamin, prin toate cetățile fortificate ale acestora, unde le-a dat hrană din belșug și le-a căutat o mulțime de soții.

12 *Invazia egipteană*

1 Când domnia lui Roboam s-a statornicit și s-a întărit, el a părăsit Legea Domnului și tot Israelul a părăsit-o împreună cu el.

2 În al cincilea an de domnie a regelui Roboam, Șişak, monarhul Egiptului, a înaintat împotriva Ierusalimului, căci israeliții fuseseră necredincioși Domnului.

3 El era însoțit de o mie două sute de care și de șazeci de mii de călăreți. Împreună cu aceștia a venit și din Egipt un popor fără număr, dintre libieni, suchiți și cușiți.

4 El a capturat cetățile fortificate ale lui Iuda și a ajuns până la Ierusalim.

5 Atunci profetul Șemaia s-a înfățișat înaintea lui Roboam și a căpeteniilor lui Iuda, care se strânseseră la Ierusalim, fugind dinaintea lui Șişak, și le-a zis: – Așa vorbește Domnul: „Voi M-ați părăsit! De aceea și Eu vă părăsesc lăsându-vă în mâna lui Șişak!”

6 Atunci căpeteniile lui Israel și regele s-au smerit și au zis: – Domnul este drept!

7 Când a văzut Domnul că s-au smerit, Cuvântul Domnului a vorbit din nou lui Șemaia, zicând: „Pentru că s-au smerit, nu-i voi nimici de tot, ci le voi veni curând în ajutor și nu-Mi voi revărsa mânia peste Ierusalim prin mâna lui Șişak.

8 Totuși vor fi robii lui Șişak și vor afla ce deosebire este între a-Mi sluji Mie și a sluji regilor altor țări.”

9 Șişak, monarhul Egiptului, a asediat Ierusalimul și a luat comorile Casei Domnului și comorile palatului regelui; a luat totul. A luat și scuturile de aur făcute de Solomon.

10 În locul lor, regele Roboam a făcut niște scuturi de bronz pe care le-a încredințat căpeteniilor gărzilor, cei care păzeau intrarea palatului regelui.

11 De fiecare dată când regele mergea la Casa Domnului, gărzile veneau și le purtau înaintea lui, după care le aduceau înapoi în odaia gărzilor.

12 Pentru că s-a smerit, mânia Domnului s-a abătut de la el și nu l-a nimicit de tot. Încă se mai găseau în Iuda unele lucruri bune.

13 Regele Roboam și-a întărit cărmuirea la Ierusalim și a continuat să domnească. Roboam avea patruzeci și unu de ani când a devenit rege și a domnit timp de șaptesprezece ani la Ierusalim, cetatea pe care Domnul a ales-o dintre toate semințiile lui Israel ca să-Și pună Numele acolo. Numele mamei lui era Naama, amonita.

14 El a făcut ce este rău, pentru că nu și-a pus inima să-L caute pe Domnul.

15 Faptele lui Roboam, de la început până la sfârșit, nu sunt scrise oare în „Cronicile profetului Șemaia și ale văzătorului Ido“, cele referitoare la genealogii? Între Roboam și Ieroboam a fost război în tot timpul vieții lor.

16 Roboam s-a culcat alături de părinții săi și a fost înmormântat în Cetatea lui David, iar în locul lui a domnit fiul său Abia.

13 *Domnia lui Abia peste Iuda*

1 În al optsprezecelea an de domnie a regelui Ieroboam, peste Iuda a început să domnească Abia.

2 El a domnit la Ierusalim timp de trei ani. Mama lui se numea Maaca și era fiica lui Uriel din Ghiva.

Între Abia și Ieroboam a fost război.

3 Abia a început lupta, având o oștire de războinici viteji, alcătuită din patru sute de mii de bărbați aleși, iar Ieroboam a așezat în poziție de luptă împotriva acestuia opt sute de mii de bărbați aleși, războinici viteji.

4 Abia s-a urcat pe culmea muntelui Tamarayim, care este în regiunea muntoasă a lui Efraim, și a zis: „Ieroboam și voi, israeliților, ascultați-mă!

5 Nu știți voi oare că Domnul, Dumnezeuul lui Israel, i-a dat pe vecie lui David și urmașilor lui dreptul de domnie peste Israel printr-un legământ de sare?

6 Însă acum, Ieroboam, fiul lui Nebat, slujitorul fiului lui David, Solomon, s-a ridicat răzvrătindu-se împotriva stăpânului său!

7 Niște oameni de nimic, niște nelegiuiți, i s-au alăturat și s-au împotrivit lui Roboam, fiul lui Solomon, iar Roboam, fiind tânăr și timid, nu le-a putut sta împotriva.

8 Voi credeți că vă puteți împotrivi regatului Domnului, care se află în mâna urmașilor lui David, doar pentru că sunteți o mare mulțime și aveți împreună cu voi vițelul de aur pe care Ieroboam vi l-a făcut ca dumnezeu?

9 Oare nu voi i-ați izgonit pe preoții Domnului, pe urmașii lui Aaron și pe leviți și v-ați făcut apoi preoți după cum fac popoarele celorlalte țări, astfel că oricine venea cu câte un vițel și cu șapte berbeci ca să fie investit în slujire, devenea preot al celui ce nu este Dumnezeu?

10 Cât despre noi, Domnul este Dumnezeu nostru și noi nu L-am părăsit: preoții care slujesc Domnului sunt urmașii lui Aaron, iar leviții se află la slujbele lor.

11 Noi aducem Domnului arderi de tot și tămâie mirositoare în fiecare dimineață și în fiecare seară, punem pâinea prezentării pe masa cea curată și aprindem seară de seară sfeșnicul de aur cu candelile lui. Noi păzim porunca Domnului, Dumnezeu nostru! Voi însă L-ați părăsit.

12 Iată că în fruntea noastră este Dumnezeu Însuși, precum și preoții Lui cu trâmbițele răsunătoare, ca să sune împotriva voastră. Israelii, nu vă războiți cu Domnul, Dumnezeu strămoșilor voștri, căci nu veți birui!“

13 Atunci Ieroboam i-a chemat în luptă pe cei puși la pândă, ca să atace prin spate, astfel că trupele lui se aflau în fața lui Iuda, iar cei puși la pândă – în spate.

14 Când Iuda s-a întors, a văzut că are de luptat și în față și în spate. Atunci au strigat după ajutor la Domnul, iar preoții au sunat din trâmbițe.

15 Bărbații lui Iuda au scos un strigăt de război și, la strigătul de război al bărbaților lui Iuda, Dumnezeu l-a zdrobit pe Ieroboam și pe tot Israelul dinaintea lui Abia și a lui Iuda.

16 Israelii au fugit dinaintea lui Iuda și astfel Dumnezeu i-a dat pe israeliți în mâinile lui Iuda.

17 Abia și oamenii săi i-au ucis pe aceștia într-un mare măcel. Au căzut uciși atunci din Israel cinci sute de mii de bărbați aleși.

18 Israelii au fost supuși în acea vreme, iar bărbații lui Iuda au fost mai tari, pentru că s-au încrezut în Domnul, Dumnezeul strămoșilor lor.

19 Abia l-a urmărit pe Ieroboam și i-a luat câteva cetăți: Betelul cu satele dimprejurul lui, Ieșana cu satele dimprejurul ei și Efronul cu satele dimprejurul lui.

20 Ieroboam nu și-a mai redobândit puterea în vremea lui Abia și a murit lovit de Domnul.

21 Dar Abia a crescut în putere. El și-a luat paisprezece soții, care i-au născut douăzeci și doi de fii și șaisprezece fiice.

22 Celelalte fapte ale lui Abia, purtarea lui și ceea ce a spus el sunt scrise în „Relatarea profetului Ido“.

14 **1** Abia s-a culcat alături de părinții săi și l-au înmormântat în Cetatea lui David, iar în locul lui a domnit fiul său Asa. Pe vremea lui Asa, în țară a fost pace timp de zece ani.

Domnia lui Asa peste Iuda

2 Asa a făcut ce este bine și drept înaintea Domnului, Dumnezeu lui.

3 El a îndepărtat altarele străine și înălțimile, a sfărâmat pietrele sacre și a tăiat așerele.

4 El i-a poruncit lui Iuda să-L caute pe Domnul, Dumnezeu strămoșilor săi, și să împlinească Legea și poruncile.

5 A îndepărtat înălțimile din toate cetățile lui Iuda și stâlpii închinați soarelui. Și regatul a avut parte de pace sub conducerea lui.

6 El a putut zidi cetăți fortificate în Iuda căci în țară era pace. Nimeni nu a pornit război împotriva lui în anii aceia, căci Domnul îi dăduse odihnă.

7 El a zis lui Iuda: „Să zidim cetățile acestea și să le împrejmuiim cu ziduri, turnuri și porți cu zăvoare! Țara este încă a noastră, pentru că L-am căutat pe Domnul, Dumnezeu nostru. Noi L-am căutat și astfel El ne-a dat pace de jur împrejur.“ Prin urmare, ei au zidit și au prosperat.

8 Asa avea o oștire alcătuită din trei sute de mii de bărbați din Iuda, care purtau scut și sulită și două sute optzeci de mii de bărbați din Benjamin, care purtau scutul și trăgeau cu arcul; toți aceștia erau războinici viteji.

9 Zerah, cușitul, a ieșit la război împotriva lor cu o oștire alcătuită dintr-un milion de luptători și trei sute de care. El a ajuns până la Mareșa.

10 Asa i-a ieșit împotriva și s-au așezat în poziție de luptă în valea Țefata, lângă Mareșa.

11 Asa L-a chemat pe Domnul, Dumnezeul său, și I-a zis: „Doamne, nu este nimeni ca Tine, Care să-l ajute pe cel lipsit de putere să răzbească împotriva celui puternic. Ajută-ne, Doamne, Dumnezeul nostru, căci ne încredem în Tine și în Numele Tău am venit aici, împotriva acestei mulțimi. Doamne, Tu ești Dumnezeul nostru! Nu lăsa un om să iasă biruitor împotriva Ta!”

12 Domnul i-a lovit pe cușiți înaintea lui Asa și a lui Iuda, iar cușiții au luat-o la fugă.

13 Asa și poporul care era împreună cu el i-au urmărit până la Gherar și mulți dintre cușiți au căzut rămânând fără viață, căci au fost zdrobiți dinaintea Domnului și a oștirii Sale. Ei au luat o mare pradă de război.

14 Totodată ei au distrus toate cetățile din preajma Gherarului, căci groaza Domnului intrase în ele. Ei au prădat toate aceste cetăți, căci găsiseră multă pradă în ele.

15 De asemenea, au distrus adăposturile turmelor și au pus mâna pe o mulțime de oi și de cămile. Apoi s-au întors la Ierusalim.

15 *Reforma lui Asa*

1 Azaria, fiul lui Oded, peste care era Duhul lui Dumnezeu,

2 a ieșit în întâmpinarea lui Asa și i-a zis: „Asa, tot Iuda și Benjamin, ascultați-mă! Domnul este cu voi atunci când și voi sunteți cu El. Dacă-L veți căuta, El Se va lăsa găsit de voi, dar dacă-L părăsiți și El vă va părăsi.

3 Multe zile Israel a fost fără Dumnezeu adevărat, fără preot care să-l învețe și fără Lege.

4 Atunci, în strâmtorarea lor, s-au întors la Domnul, Dumnezeul lui Israel, L-au căutat și El S-a lăsat găsit.

5 În vremurile acelea, nu era pace nici la plecare nici la sosire, căci erau tulburări printre toți locuitorii țărilor.

6 Un neam era zdrobit de un alt neam și o cetate de o altă cetate, căci Dumnezeu îi tulbura cu tot felul de necazuri.

7 Voi însă întăriți-vă și nu vă odihniți mâinile, căci există o răsplată pentru munca voastră.”

8 Când a auzit aceste cuvinte și această profeție a lui Azaria, fiul profetului Oded, Asa s-a îmbărbătat și a îndepărtat urâciunile din toată țara lui Iuda, a lui Benjamin și din cetățile pe care le cuceriseră în regiunea muntoasă a lui Efraim. El a înnoit altarul

Domnului care se afla înaintea porticului de la Casa Domnului.

9 I-a adunat pe toți cei din Iuda și din Benjamin, precum și pe străinii care erau printre ei, veniți din Efraim, din Manase și din Simeon, căci mulți din Israel i se alăturaseră când au văzut că Domnul, Dumnezeul lui, este cu el.

10 S-au strâns cu toții la Ierusalim, în luna a treia a celui de-al cincisprezecelea an al domniei lui Asa.

11 În ziua aceea au jertfit Domnului din prada pe care o aduseseră – șapte sute de boi și șapte mii de oi.

12 Ei au încheiat un legământ potrivit căruia Îl vor căuta pe Domnul, Dumnezeul strămoșilor lor, din toată inima și din tot sufletul lor.

13 Oricine nu-L căuta pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, trebuia să fie omorât, fie că era mic sau mare, bărbat sau femeie.

14 Au făcut un jurământ Domnului cu glas tare, cu strigăte de bucurie și în sunet de trâmbiță și de corn.

15 Toți cei din Iuda s-au bucurat de jurământul acesta, căci juraseră din toată inima lor. Ei L-au căutat pe Domnul cu toată pasiunea, iar El S-a lăsat găsit de ei. Și Domnul le-a dat pace de jur împrejur.

16 De asemenea, regele Asa n-a mai lăsat-o nici chiar pe bunica sa, Maaca, să fie regină, pentru că aceasta făcuse un idol hidos al Așerei. Asa i-a tăiat idolul hidos, l-a sfărâmat și l-a ars lângă uedul Chidron.

17 Dar înălțimile nu au fost îndepărtate din Israel, deși inima lui Asa a fost devotată Domnului în tot timpul vieții lui.

18 El a adus în Casa lui Dumnezeu lucrurile pe care el și tatăl său le închinaseră Domnului: argintul, aurul și vasele.

19 Și nu a mai avut loc nici un război până în al treizeci și cincilea an al domniei lui Asa.

16 **1** În al treizeci și șaselea an al domniei lui Asa, Bașa, regele lui Israel, a înaintat împotriva lui Iuda. El a început să fortifice Rama, ca să nu dea voie nimănui să iasă sau să intre în teritoriul lui Asa, regele lui Iuda.

2 Asa a luat argintul și aurul din vistieriile Casei Domnului și din vistieriile palatului regelui și le-a trimis lui Ben-Hadad, regele Aramului, care locuia în Damasc, zicându-i astfel:

3 „Să fie un legământ între mine și tine, așa cum a fost între tatăl meu și tatăl tău. Iată, îți trimit argint

și aur! Du-te deci și rupe legământul tău cu Bașa, regele lui Israel, ca el să se retragă dinaintea mea.“

4 Ben-Hadad a ascultat de regele Asa și i-a trimis pe conducătorii oștirilor sale împotriva cetăților lui Israel. Ei au cucerit cetățile Iyon, Dan, Abel-Maim, precum și toate cetățile cu provizii din Neftali.

5 Când Bașa a auzit acest lucru, a încetat să mai fortifice Rama și a oprit lucrarea.

6 Atunci regele Asa i-a pus pe toți cei din Iuda să ia pietrele și lemnele folosite de Bașa la fortificarea Ramei. El le-a folosit la fortificarea Ghevei și a Mițpei.

7 În vremea aceea, văzătorul Hanani a venit la Asa, regele lui Iuda, și i-a zis: „Pentru că te-ai sprijinit pe regele Aramului și nu te-ai sprijinit pe Domnul, Dumnezeul tău, de aceea a scăpat oastea regelui Aramului din mâna ta!

8 Nu aveau cușii și libienii o oștire numeroasă, cu care și cu foarte mulți călăreți? Și totuși, pentru că te-ai încrezut în Domnul, El i-a dat în mâna ta.

9 Căci Domnul Își are privirea răspândită pe întreg pământul ca să-i întărească pe cei a căror inimă este devotată Lui. Ai lucrat ca un nebun în această privință și de aceea, de acum încolo, vei avea parte de războaie!“

10 Asa s-a mâniat pe văzător și l-a aruncat în temniță, căci era foarte furios pe acesta. În același timp, Asa îi chinuia și pe unii din popor.

11 Faptele lui Asa, de la început până la sfârșit, sunt scrise în „Cartea regilor lui Iuda și ai lui Israel“.

12 În al treizeci și nouălea an al domniei sale, regele Asa a avut o boală de picioare, iar suferința i-a fost foarte mare. Dar chiar și în boala sa, el nu L-a întrebat pe Domnul, ci pe doctori.

13 Asa s-a culcat alături de părinții săi, murind în al patruzeci și unulea an al domniei sale.

14 L-au înmormântat în mormântul pe care și l-a săpat în Cetatea lui David. L-au așezat pe un pat umplut cu mirodenii și cu felurite miresme preparate din uleiuri și au făcut, în cinstea lui, un foc foarte mare.

17 *Domnia lui Iehoșafat peste Iuda*

1 În locul lui Asa a domnit fiul său Iehoșafat. El s-a întărit împotriva lui Israel.

2 A pus trupe în toate cetățile fortificate ale lui Iuda și a plasat garnizoane atât în Iuda, cât și în cetățile lui Efraim, care fuseseră cucerite de tatăl său, Asa.

3 Domnul a fost cu Iehoșafat, căci el a umblat în cele dintâi căi ale strămoșului său David și nu a căutat pe baali,

4 ci L-a căutat pe Dumnezeul strămoșului său și a urmat poruncile Lui, fără să săvârșească faptele lui Israel.

5 Domnul a întărit regatul sub conducerea lui. Toți cei din Iuda îi aduceau daruri lui Iehoșafat și el a avut parte de multă bogăție și slavă.

6 Inima lui a fost plină de râvnă pentru căile Domnului, îndepărtând din Iuda chiar și înălțimile și așerele.

7 În al treilea an al domniei sale, Iehoșafat i-a trimis în cetățile lui Iuda pe Ben-Hail, pe Obadia, pe Zaharia, pe Netanel și pe Micaia, căpeteniile sale, ca să învețe poporul.

8 Împreună cu ei erau următorii leviți: Șemaia, Netania, Zebadia, Asael, Șemiramot, Ionatan, Adonia, Tobia și Tob-Adonia, precum și preoții Elișama și Iehoram.

9 Ei au învățat pe cei din Iuda din Cartea Legii Domnului, pe care o aveau cu ei. Au străbătut toate cetățile lui Iuda și au învățat poporul.

10 Groaza Domnului a venit peste toate regatele țărilor din jurul lui Iuda, astfel că ele nu s-au războit cu Iehoșafat.

11 Niște filistenii i-au adus lui Iehoșafat daruri și un tribut în argint, iar niște arabi i-au adus turme: șapte mii șapte sute de berbeci și șapte mii șapte sute de țapi.

12 Iehoșafat a ajuns pe culmea cea mai înaltă a mării. El a zidit în Iuda fortărețe și cetăți pentru provizii.

13 Avea multe proprietăți în cetățile lui Iuda. La Ierusalim avea ostași, luptători viteji.

14 Iată numărul lor, potrivit familiilor lor: din Iuda, căpetenii peste mii erau următorii: căpetenia Adna, însoțit de trei sute de mii de războinici viteji;

15 alături de el era căpetenia Iohanana, însoțit de două sute optzeci de mii de oameni,

16 și Amasia, fiul lui Zicri, un voluntar în slujba Domnului, însoțit de două sute de mii de războinici viteji;

17 din Beniamin erau următorii: Eliada, un războinic viteaz, însoțit de două sute de mii de oameni înarmați cu arcuri și scuturi;

18 alături de el era Iehozabad, însoțit de o sută optzeci de mii de oameni înarmați pentru război.

19 Aceștia erau cei aflați în slujba regelui, în afară de cei puși de rege în cetățile fortificate de pe tot cuprinsul lui Iuda.

18 Micaia profetește împotriva lui Ahab

1 Când Iehoșafat a ajuns să aibă multă bogăție și slavă, el s-a încuscrit cu Ahab.

2 După mai mulți ani, Iehoșafat a coborât la Ahab, în Samaria. În cinstea lui și a poporului care era cu el, Ahab a înjunghiat o mulțime de oi și de boi.

Apoi l-a îndemnat să-l însoțească împotriva Ramot-Ghiladului.

3 Ahab, regele lui Israel, l-a întrebat pe Iehoșafat, regele lui Iuda: – Vrei să mergi cu mine împotriva Ramot-Ghiladului? – Eu și cu tine vom fi una, iar poporul meu ca poporul tău, i-a răspuns Iehoșafat. Vin și eu cu tine la război.

4 Însă Iehoșafat i-a mai zis regelui lui Israel: – Întrebă, te rog, mai întâi Cuvântul Domnului!

5 Regele lui Israel i-a adunat pe profeți, aproape patru sute de bărbați, și i-a întrebat: – Să mergem la război împotriva Ramot-Ghiladului sau să renunțăm? – Du-te, i-au răspuns ei, pentru că Dumnezeu îl va da în mâna regelui!

6 – Nu mai este aici nici un alt profet al Domnului, ca să-l putem întreba? a întrebat Iehoșafat.

7 Regele lui Israel i-a răspuns: – Mai este unul, pe nume Micaia, fiul lui Imla, prin care-L putem întreba pe Domnul, dar eu îl urăsc, pentru că nu profetește nimic bun cu privire la mine, ci numai rău. – Să nu vorbească regele așa, i-a zis Iehoșafat.

8 Atunci regele lui Israel a chemat o căpetenie și i-a spus: – Cheamă-l repede pe Micaia, fiul lui Imla!

9 Regele lui Israel și Iehoșafat, regele lui Iuda, îmbrăcați în hainele regale, ședeau pe câte un tron, în aria de treierat de la intrarea porții Samariei și toți profeții profeteau înaintea lor.

10 Zedechia, fiul lui Chenaana, își făcuse niște coarne din fier și spunea: „Așa vorbește Domnul: «Cu aceste coarne îi vei străpunge pe aramei până îi vei nimici!»“

11 Și toți ceilalți profeți profeteau la fel: „Atacă Ramot-Ghiladul și biruiește! Domnul îl va da în mâna regelui!“

12 Mesagerul care s-a dus să-l cheme pe Micaia i-a spus acestuia: – Toți profeții îi vestesc de bine regelui. Să fie și cuvântul tău ca al fiecăruia dintre ei și să vestești de bine!

13 – Viu este Domnul că voi vesti doar ceea ce va spune Dumnezeu meu, i-a răspuns Micaia.

14 Când au ajuns la rege, acesta l-a întrebat: – Micaia, să ne ducem la război împotriva Ramot-Ghiladului sau să renunțăm? – Du-te și biruiește, i-a răspuns el, căci vor fi dați în mâinile voastre!

15 – De câte ori trebuie să te pun să juri că nu-mi vei spune decât adevărul în Numele Domnului? l-a întrebat regele.

16 Atunci el a zis: – Am văzut tot Israelul risipit pe munți ca o turmă de oi care nu are păstor, iar Domnul a zis: „Acești oameni nu au stăpân! Să se întoarcă fiecare în pace acasă!“

17 Regele lui Israel i-a zis lui Iehoșafat: – Nu ți-am spus că nu profetește nimic bun cu privire la mine, ci numai rău?

18 Micaia a mai zis: – Ascultați Cuvântul Domnului! L-am văzut pe Domnul, șezând pe tronul Său și toată oștirea cerurilor am văzut-o stând în picioare la dreapta și la stânga Lui.

19 Și Domnul a întrebat: – Cine-l va amăgi pe Ahab, regele lui Israel, ca să se ducă la Ramot-Ghilad și să piară acolo? Unul a răspuns într-un fel, altul a răspuns în alt fel.

20 Apoi a venit un duh, s-a înfățișat înaintea Domnului și l-a zis: – Eu îl voi amăgi! – Cum? l-a întrebat Domnul.

21 – Voi ieși, a răspuns el, și voi fi un duh de minciună în gura tuturor profeților lui. Și Domnul i-a zis: – Îl vei amăgi și vei reuși! Du-te și fă așa!

22 Astfel, Domnul a pus un duh de minciună în gura acestor profeți ai tăi. Domnul a rostit nenorocirea împotriva ta.

23 Atunci Zedechia, fiul lui Chenaana, s-a apropiat, l-a lovit pe Micaia peste obraz și i-a zis: – Pe unde a ieșit Duhul Domnului de la mine ca să-ți vorbească?

24 – Vei vedea în ziua în care vei fugi dintr-o odaie în alta ca să te ascunzi, i-a răspuns Micaia!

25 După aceea, regele lui Israel a zis: – Ia-l pe Micaia, du-l înapoi la Amon, conducătorul cetății, și la Ioaș, fiul regelui,

26 și spune-le acestora că așa vorbește regele: „Puneți-l pe acest om în temniță și hrăniți-l cu pâinea întristării și cu apa întristării până mă voi întoarce în pace!“

27 Dar Micaia a spus: – Dacă te vei întoarce în pace, înseamnă că nu Domnul a vorbit prin mine! Voi, cei prezenți, ascultați cu toții! a mai adăugat el.

Moartea lui Ahab

28 Regele lui Israel împreună cu Iehoșafat, regele lui Iuda, s-au dus la Ramot-Ghilad.

29 Regele lui Israel i-a zis lui Iehoșafat: „Eu mă voi deghiza și voi intra în luptă îmbrăcat astfel. Tu însă îmbracă-te cu hainele tale regale!“ Regele lui Israel s-a deghizat și au intrat cu toții în luptă.

30 Regele Aramului le poruncise căpeteniilor carelor sale astfel: „Să nu vă luptați nici cu cei mici, nici cu cei mari, ci numai cu regele lui Israel!“

31 Când căpeteniile carelor l-au văzut pe Iehoșafat, și-au zis: „Acesta este regele lui Israel!“ Și s-au întors spre el ca să-l atace. Atunci Iehoșafat a strigat după ajutor și Domnul l-a ajutat. Dumnezeu i-a îndepărtat de la el,

32 fiindcă atunci când căpeteniile carelor și-au dat seama că nu este el regele lui Israel, l-au lăsat în pace.

33 După aceea un arcaș a tras cu arcul la întâmplare și l-a lovit pe regele lui Israel între armură și zale. Regele i-a poruncit celui care mâna carul: „Întoarce și scoate-mă de pe câmpul de luptă, pentru că am fost rănit!“

34 Lupta s-a încheiat în ziua aceea. Regele lui Israel a rămas în picioare în car, în văzul arameilor, până seara, dar la apusul soarelui a murit.

19 **1** În timp ce Iehoșafat, regele lui Iuda, se întorcea cu bine acasă, la Ierusalim,
2 i-a ieșit înainte Iehu, fiul văzătorului Hanani. Acesta i-a zis regelui Iehoșafat: „Tu ajuți pe cel nelegiuit și iubești pe cel ce Îl urăște pe Domnul? Din această cauză mânia Domnului este împotriva ta!

3 Totuși au fost găsite și lucruri bune în tine, căci ai distrus așerele din țară și te-ai hotărât în inima ta să-L cauți pe Dumnezeu.“

Reforme legislative ale lui Iehoșafat

4 Iehoșafat a continuat să locuiască la Ierusalim. Apoi a mai ieșit o dată în mijlocul poporului, străbătând țara de la Beer-Șeba până la regiunea muntoasă a lui Efraim și i-a adus înapoi pe cei din popor la Domnul, Dumnezeuul strămoșilor lor.

5 Iehoșafat a rânduit judecători în țară, în toate cetățile fortificate ale lui Iuda, în fiecare cetate.

6 El le-a zis judecătorilor: „Aveți grijă ce faceți, căci nu judecați pentru un om, ci pentru Domnul, Care este cu voi când roștiți sentința!

7 Și acum, groaza Domnului să fie peste voi! Vegheați și împliniți-vă bine slujba, căci la Domnul, Dumnezeul nostru, nu există nedreptate, părtinire sau mită!“

8 De asemenea, Iehoșafat a rânduit și la Ierusalim pe unii dintre leviți, dintre preoți și dintre căpeteniile de familii din Israel ca să se ocupe de judecata Domnului și de neînțelegeri; aceștia s-au stabilit la Ierusalim.

9 El le-a poruncit următoarele: „Să lucrați în frică de Domnul, cu credincioșie și din toată inima!

10 În orice neînțelegere care ajunge la voi de la frații voștri, care locuiesc în cetățile lor, neînțelegere cu privire la un omor sau cu privire la o lege, o poruncă, o reglementare sau o hotărâre, voi va trebui să-i învățați, ca astfel să nu se facă vinovați față de Domnul și mânia Lui să nu izbucnească peste voi și peste cei din poporul vostru. Faceți așa și nu veți fi vinovați!

11 Iată, preotul Amaria este căpetenia voastră pentru toate treburile Domnului, iar Zebadia, fiul lui Ismael, este liderul casei lui Iuda pentru toate treburile regelui; totodată leviții vor sluji înaintea voastră ca dregători. Întăriți-vă și lucrați, iar Domnul să fie cu cel ce face binele!“

20 Iehoșafat respinge invazia din est

1 După o vreme, moabiții și amoniții împreună cu niște meuniți au pornit la război împotriva lui Iehoșafat.

2 Mesagerii au venit la Iehoșafat și l-au înștiințat zicându-i: „O mare mulțime vine împotriva ta de dincolo de mare, din Edom, și au ajuns la Hațaon-Tamar, care este En-Ghedi.“

3 Iehoșafat s-a temut. El s-a hotărât să-L întrebe pe Domnul și a vestit un post în tot ținutul lui Iuda.

4 Cei din Iuda s-au adunat ca să ceară ajutor de la Domnul. Da, ei au venit din toate cetățile lui Iuda ca să ceară ajutor de la Domnul.

5 Iehoșafat a stat în adunarea lui Iuda și a Ierusalimului, la Casa Domnului, înaintea curții celei noi

6 și a zis: „Doamne, Dumnezeul strămoșilor noștri, oare nu Tu ești Dumnezeu în ceruri? Oare nu Tu stăpânești peste toate regatele neamurilor? În mâna Ta este puterea și tăria și nimeni nu Ți se poate împotrivi!

7 Oare nu Tu, Dumnezeul nostru, ești Cel Care i-ai izgonit pe locuitorii acestei țări dinaintea poporului

Tău, Israel, și n-ai dat-o Tu, pentru totdeauna, seminței lui Avraam, prietenul Tău?

8 Ei au locuit în țară și au zidit în ea un Lăcaș pentru Numele Tău, zicând:

9 «Dacă va veni asupra noastră vreo nenorocire, sabia, judecata, molima sau foametea, iar noi vom sta cu fața spre Casa aceasta și spre Tine, căci Numele Tău este în Casa aceasta și dacă, în strâmtorarea noastră, vom striga către Tine, atunci Te rugăm să ne ascuți și să ne izbăvești!»

10 Privește acum la amoniți, la moabiți și la cei din muntele Seir, – în teritoriul cărora nu i-ai dat voie lui Israel să intre atunci când venea din țara Egiptului, căci el i-a ocolit și nu i-a nimic, –

11 privește cum ne răsplătesc: ei vin să ne izgonească din moștenirea Ta, pe care ne-ai dat-o în stăpânire!

12 O, Dumnezeu nostru, oare nu-i vei judeca Tu? Căci noi suntem fără putere înaintea acestei mari mulțimi care vine împotriva noastră! Noi nu știm ce să ne facem, dar ochii noștri sunt îndreptați către Tine!»

13 Toți bărbații din Iuda stăteau înaintea Domnului cu copilașii, cu soțiile și cu fiii lor.

14 Atunci Duhul Domnului a venit în mijlocul adunării, peste Iahaziel, fiul lui Zaharia, fiul lui Benaia, fiul lui Ieiel, fiul lui Matania, un levit dintre urmașii lui Asaf.

15 El a zis: „Voi, toți cei din Iuda, voi, locuitori ai Ierusalimului, și tu, rege Iehoșafat, ascultați! Așa vorbește Domnul: «Nu vă temeți și nu vă înspăimântați din cauza acestei mari mulțimi, căci lupta nu este a voastră, ci a lui Dumnezeu!»

16 Măine, să înaintați împotriva lor! Ei se vor fi urcat prin trecătoarea Țiț și-i veți găsi la capătul văii dinspre pustia Ieruel.

17 Voi nu veți avea de luptat. Opriți-vă, stați și priviți izbăvirea pe care v-o va da Domnul!» Iuda și Ierusalim, nu vă temeți și nu vă înspăimântați! Măine, ieșiți înaintea lor și Domnul va fi cu voi!»

18 Iehoșafat s-a închinat cu fața la pământ. Toți cei din Iuda și locuitorii Ierusalimului au căzut înaintea Domnului, închinându-I-se,

19 iar leviții dintre urmașii lui Chehat și ai lui Korah s-au ridicat să-L laude pe Domnul, Dumnezeu lui Israel, cu glas tare.

20 S-au sculat dis-de-diminează și au pornit înspre pustia Tekoa. La plecarea lor, Iehoșafat s-a ridicat și a zis: „Iuda și locuitori ai Ierusalimului, ascultați-

mă! Încredeți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru, și veți fi întăriți! Încredeți-vă în profeții Lui și veți izbândi!»

21 S-a sfătuit apoi cu poporul, după care i-a pus pe cei ce Îi cântau Domnului și pe cei ce laudau cu podoabe sfinte, să iasă înaintea celor înarmați și să zică: „Lăudați pe Domnul! Îndurarea Lui ține pe vecie!»

22 În clipa când au început să cânte și să aducă laudă, Domnul a așezat o ambuscadă împotriva amoniților, moabiților și a locuitorilor din muntele Seir care veniseră împotriva lui Iuda și aceștia au fost învinși.

23 Amoniții și moabiții s-au ridicat împotriva locuitorilor din Seir ca să-i distrugă și să-i nimicească. Când au terminat cu locuitorii din Seir, s-au repezit unii la alții și s-au nimic, între ei.

24 Când cei din Iuda au ajuns pe înălțimea de unde puteau zări pustia și s-au uitat înspre mulțimea de dușmani, iată că acolo erau numai leșuri zăcând pe pământ; nici unul nu scăpase.

25 Iehoșafat și poporul lui s-au dus și au adunat prada. Ei au găsit printre leșuri o mulțime de bunuri, haine și vase prețioase, și au luat atât de multe, încât nu le-au putut duce. Au avut nevoie de trei zile să adune prada, căci era foarte multă.

26 În ziua a patra, s-au strâns cu toții în valea Beraca, unde L-au binecuvântat pe Domnul. De aceea au pus văii respective numele Beraca și așa i-a rămas numele până în ziua de astăzi.

27 Apoi toți bărbații din Iuda și din Ierusalim au plecat și s-au întors la Ierusalim cu bucurie, avându-l pe Iehoșafat în fruntea lor, căci Domnul îi înveselise din pricina izbândeii împotriva dușmanilor lor.

28 Au intrat în Ierusalim cântând din harfe, din lire și din trâmbițe și s-au dus înspre Casa Domnului.

29 Groaza lui Dumnezeu a venit peste toate regatele celorlalte țări, când au auzit că Domnul s-a luptat cu dușmanii lui Israel.

30 Prin urmare, regatul lui Iehoșafat a avut parte de liniște și Dumnezeu lui i-a dat pace de jur împrejur.

31 Așadar, Iehoșafat a domnit peste Iuda. El avea treizeci și cinci de ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de douăzeci și cinci de ani. Mama lui se numea Azuba și era fiica lui Șilhi.

32 El a umblat în căile tatălui său, Asa, și nu s-a abătut de la ele, făcând ce era drept înaintea Domnului.

33 Totuși înălțimile nu au fost îndepărtate, iar poporul tot nu și-a alipit inima de Dumnezeuul strămoșilor lui.

34 Celelalte fapte ale lui Iehoșafat, de la început până la sfârșit, au fost scrise în „Cronicile lui Iehu“, fiul lui Hanani, care au fost incluse în „Cartea regilor lui Israel“.

35 După o vreme, Iehoșafat, regele lui Iuda, s-a aliat cu Ahazia, regele lui Israel, cel care s-a făcut vinovat de nelegiuire.

36 S-a aliat cu el ca să construiască niște corăbii ce urmau să navigheze la Tarșiș. Au construit corăbiile la Ețion-Gheber.

37 Atunci Eliezer din Mareșa, fiul lui Dodava, a profețit împotriva lui Iehoșafat astfel: „Pentru că te-ai aliat cu Ahazia, Domnul îți va sfărâma lucrarea!“ Corăbiile au fost sfărâmate și nu au mai reușit să navigheze la Tarșiș.

21 **1** Iehoșafat s-a culcat alături de părinții săi și a fost înmormântat alături de părinții săi, în Cetatea lui David, iar în locul lui a domnit fiul său Iehoram.

Domnia lui Iehoram peste Iuda

2 Frații săi, fii ai lui Iehoșafat, erau: Azaria, Iehiel, Zaharia, Azaria, Mihail și Șefatia. Toți aceștia erau fii ai lui Iehoșafat, regele lui Israel.

3 Tatăl lor le dăduse numeroase daruri în aur, argint și lucruri scumpe, precum și cetăți fortificate în Iuda, însă domnia i-o dăduse lui Iehoram, fiindcă el era întâiul născut.

4 Când a urcat pe tronul regatului tatălui său și și-a întărit domnia, Iehoram i-a ucis cu sabia pe toți frații săi, precum și pe unii dintre conducătorii lui Israel.

5 Iehoram avea treizeci și doi de ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de opt ani.

6 El a umblat în calea regilor lui Israel, făcând ce este rău înaintea Domnului, așa cum a făcut familia lui Ahab, deoarece soția sa era chiar o fiică a lui Ahab.

7 Totuși Domnul nu a dorit să nimicească casa lui David datorită legământului încheiat cu David, potrivit căruia El îi promisese că-i va da, pentru totdeauna, o lumină lui și urmașilor lui.

8 Pe vremea lui Iehoram, Edom s-a răsculat împotriva stăpânirii lui Iuda și și-a ales propriul său rege.

9 Iehoram a trecut hotarul împreună cu conducătorii săi și cu carele sale. Edomiții îl înconjuraseră pe el

și pe conducătorii carelor sale, dar el s-a sculat în toiul nopții și i-a învins.

10 Răscoala lui Edom împotriva stăpânirii lui Iuda a ținut până în ziua de azi. Tot în acea perioadă s-a răsculat și Libna împotriva stăpânirii lui Iuda, din cauză că Iehoram L-a uitat pe Domnul, Dumnezeuul strămoșilor săi.

11 El a zidit înălțimi în munții lui Iuda, i-a făcut pe locuitorii Ierusalimului să se prostitueze și i-a dus în rătăcire pe cei din Iuda.

12 I-a sosit o scrisoare de la profetul Ilie în care se spunea astfel: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul strămoșului tău David: «Pentru că nu ai umblat în căile tatălui tău, Iehoșafat, nici în căile lui Asa, regele lui Iuda,

13 ci ai umblat în căile regilor lui Israel și i-ai făcut pe cei din Iuda și pe locuitorii Ierusalimului să se prostitueze, așa cum a făcut familia lui Ahab, pentru că i-ai ucis pe frații tăi, fiii tatălui tău, care erau mai buni decât tine,

14 iată că Domnul va lovi cu o mare urgie poporul tău, fiii tăi, soțiile tale și toate proprietățile tale.

15 Iar pe tine te va lovi cu o boală cumplită, o boală de măruntaie. Boala se va agrava pe zi ce trece, până când măruntaiele îți vor ieși afară.»“

16 Domnul a stârnit împotriva lui Iehoram duhul filistenilor și al arabilor care locuiau în vecinătatea cușțiilor.

17 Aceștia au înaintat împotriva lui Iuda, au pătruns în ea, au jefuit toate bogățiile găsite în palatul regelui și i-au luat captivi pe fiii și pe soțiile acestuia, nelăsându-i nici un fiu, în afară de Ahazia, cel mai mic dintre fiii săi.

18 După toate acestea, Domnul l-a lovit cu o boală de măruntaie pentru care nu exista leac.

19 Ea s-a agravat pe zi ce trecea, până când, la sfârșitul a doi ani de suferință, i-au ieșit măruntaiele afară din cauza bolii și a murit în chinuri cumplite. Poporul său nu a făcut foc în cinstea lui, așa cum făcuseră strămoșilor lui.

20 Iehoram era în vârstă de treizeci și doi de ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de opt ani. El s-a dus fără ca cineva să-l regrete. L-au înmormântat în Cetatea lui David, dar nu în mormântul regilor.

22 Domnia lui Ahazia peste Iuda

1 În locul lui Iehoram, locuitorii Ierusalimului l-au pus rege pe Ahazia, fiul său mai mic, căci toți fiii

săi mai mari fuseseră uciși de hoarda care năvălise în tabără împreună cu arabii. Așa a început să domnească Ahazia, fiul lui Iehoram, regele lui Iuda.
2 Ahazia era în vârstă de douăzeci și doi de ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de un an. Numele mamei sale era Atalia, o nepoată a lui Omri.

3 Și el a trăit asemenea familiei lui Ahab, fiindcă mama lui îl îndemna să facă rău.

4 El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai ca cei din familia lui Ahab, căci, după moartea tatălui său, aceștia i-au fost sfetnici spre pierzarea sa.

5 El s-a luat după sfatul acestora și s-a dus cu Ioram, fiul lui Ahab, regele lui Israel, ca să lupte împotriva lui Hazael, regele Aramului, la Ramot-Ghilad. Acolo însă arameii l-au rănit pe Ioram,

6 astfel că el s-a întors la Izreel ca să se vindece de rănilor pricinuite la Rama în timpul luptei cu Hazael, regele Aramului. Atunci Ahazia, fiul lui Iehoram, regele lui Iuda, s-a dus la Izreel ca să-l vadă pe Ioram, fiul lui Ahab, fiindcă acesta era rănit.

7 Prin voia lui Dumnezeu și spre pierzarea lui Ahazia a venit acesta la Ioram. Căci după ce a sosit la Ioram, el a ieșit împreună cu acesta ca să-l întâmpine pe Iehu, fiul lui Nimși, cel care fusese uns de Domnul ca să nimicească familia lui Ahab.

8 În timp ce Iehu îndeplinea judecata asupra familiei lui Ahab, a dat peste conducătorii lui Iuda și peste fiii fraților lui Ahazia aflați în slujba acestuia și i-a omorât.

9 După aceea a pornit în căutarea lui Ahazia. Oamenii lui l-au capturat în Samaria, în timp ce acesta se ascundea. Ei l-au adus la Iehu și l-au omorât. Apoi l-au înmormântat, căci își ziceau: „Este totuși nepotul lui Iehoșafat, cel care l-a căutat pe Domnul din toată inima!“ Astfel, nu a mai rămas nimeni în familia lui Ahazia care să aibă putere să conducă regatul.

Uzurparea tronului de către Atalia

10 Când Atalia, mama lui Ahazia, a văzut că fiul ei a murit, a uneltit să-i omoare pe toți urmașii familiei regale a casei lui Iuda.

11 Dar Iehoșeba, fiica regelui Iehoram, l-a luat pe ascuns pe Ioaș, fiul lui Ahazia, din mijlocul fiilor regelui, înainte ca ei să fi fost uciși și l-a pus împreună cu doica lui într-un dormitor. Astfel Iehoșeba l-a ascuns de Atalia și aceasta nu l-a

omorât. Iehoșeba era fiica regelui Iehoram, soția preotului Iehoiada și sora lui Ahazia.

12 Vreme de șase ani, Ioaș a rămas ascuns împreună cu ei în Casa lui Dumnezeu, timp în care Atalia a domnit peste țară.

23 Complotul lui Iehoiada

1 În cel de-al șaptelea an, Iehoiada a prins curaj și a făcut un legământ cu căpeteniile peste sute: cu Azaria, fiul lui Ieroham, cu Ismael, fiul lui Iehohanan, cu Azaria, fiul lui Obed, cu Maaseia, fiul lui Adaia, și cu Elișafat, fiul lui Zicri.

2 Ei au străbătut țara lui Iuda, i-au strâns pe leviții din toate cetățile lui Iuda și pe căpeteniile familiilor lui Israel și au venit la Ierusalim.

3 Întreaga adunare a încheiat un legământ cu regele în Casa lui Dumnezeu. Iehoiada le-a zis: „Iată-l pe fiul regelui! El va domni, așa cum a promis Domnul cu privire la urmașii lui David.

4 Prin urmare, iată care este lucrul pe care trebuie să-l faceți: o treime din preoții și leviții care vor intra în slujbă în ziua de Sabat să stea de pază la intrări,

5 o treime la palatul regelui și o altă treime la Poarta Temeliei, iar tot poporul să vină în curțile Casei Domnului.

6 Nimeni să nu intre în Casa Domnului, în afară de preoții și leviții care trebuie să slujească. Ei vor putea să intre pentru că sunt sfinți. Toți ceilalți din popor însă să păzească porunca Domnului.

7 Leviții vor trebui să stea împrejurul regelui, fiecare om cu arma în mână. Oricine va intra în Casă, să fie omorât. Stați aproape de rege când va ieși și când va intra.“

8 Leviții și toți cei din Iuda au făcut întocmai cum le-a poruncit preotul Iehoiada. Prin urmare, și-au luat fiecare oamenii, atât pe cei care intrau în slujbă în ziua de Sabat, cât și pe cei care ieșeau de la slujbă în ziua de Sabat, căci preotul Iehoiada nu dăduse drumul nici unei cete.

9 Apoi preotul Iehoiada le-a dat căpeteniilor peste sute sulitele și scuturile cele mari și cele mici, care aparținuseră regelui David și care erau în Casa lui Dumnezeu.

10 Toți cei din popor, fiecare cu arma în mână, s-au așezat de jur împrejurul regelui, din partea dreaptă a Casei, până în partea stângă a Casei, aproape de altar și de Casă.

11 Atunci Iehoiada l-a adus pe fiul regelui, i-a pus coroana pe cap și i-a înmănat Mărturia. Iehoiada și fiii lui l-au numit rege și l-au uns strigând: „Trăiască regele!”

12 Când a auzit Atalia vuietul poporului care alerga și îl lăuda pe rege, a venit spre mulțimea de la Casa Domnului.

13 S-a uitat și iată că regele stătea lângă stâlpul său, la intrare. Căpeteniile și trâmbițașii erau lângă rege și tot poporul se bucura și suna din trâmbițe, iar cântăreții cântau cântări de laudă cu instrumentele lor muzicale. Atunci Atalia și-a sfâșiat hainele și a strigat: „Trădare! Trădare!”

14 Preotul Iehoiada le-a trimis pe căpeteniile peste sute, care conduceau oștirea, zicându-le: „Scoateți-o afară dintre rânduri și oricine o va urma să fie omorât cu sabia!” Căci preotul zisese: „Să nu o omorâți în Casa Domnului!”

15 Au pus mâna pe ea în momentul în care trecea prin intrarea în palatul regelui, intrarea de la Poarta Cailor, și au omorât-o acolo.

16 Iehoiada a încheiat un legământ între el, pe de o parte, și popor și rege, pe de altă parte, potrivit căruia ei vor fi poporul Domnului.

17 Tot poporul s-a dus la templul lui Baal și l-a dărâmat. Ei au sfărâmat altarele și chipurile, iar pe Matan, preotul lui Baal, l-au omorât în fața altarelor.

18 Apoi Iehoiada a încredințat supravegherea Casei Domnului în mâna preoților leviți pe care-i repartizase David la Casa Domnului, ca să aducă Domnului arderile de tot, potrivit cu ceea ce este scris în Legea lui Moise, în mijlocul bucuriei și a cântării, după rânduiala lui David.

19 Portarii stăteau la porțile Casei Domnului, astfel încât să nu intre nimeni necurat din vreo pricină.

20 După aceea, Iehoiada a luat cu el pe căpeteniile peste sute, pe nobili, pe conducătorii poporului și tot poporul țării. Aceștia l-au coborât împreună pe rege de la Casa Domnului, au venit la palatul regelui prin Poarta de Sus și l-au așezat pe rege pe tronul regal.

21 Și tot poporul țării s-a bucurat, iar cetatea s-a liniștit pentru că Atalia fusese omorâtă cu sabia.

24 *Domnia lui Ioaș peste Iuda*

1 Ioaș era în vârstă de șapte ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de patruzeci de ani. Mama lui se numea Ţibia și era din Beer-Şeba.

2 Ioaș a făcut ce este drept înaintea Domnului, în tot timpul vieții preotului Iehoiada.

3 Iehoiada i-a ales două soții și astfel lui Ioaș i s-au născut fii și fiice.

4 După aceea, Ioaș s-a hotărât în inima lui să restaureze Casa Domnului.

5 A convocat preoții și leviții și le-a zis: „Mergeți în cetățile lui Iuda și strângeți de la toți israeliții darea anuală pentru restaurarea Casei Dumnezeului vostru. Împliniți-vă degrabă însărcinarea!” Dar leviții nu s-au grăbit.

6 Regele l-a chemat pe Iehoiada, preotul conducător, și i-a zis: „De ce nu ai vegheat ca leviții să strângă din Iuda și din Ierusalim contribuția rânduită de Moise, robul Domnului, și de adunarea lui Israel pentru Cortul Mărturiei?”

7 Căci nelegiuita aceea de Atalia și fiii ei au despuiat Casa lui Dumnezeu și au dedicat baalilor toate lucrurile sfinte ale Casei Domnului.”

8 La porunca regelui, au făcut un cufăr și l-au pus afară, la poarta Casei Domnului.

9 Apoi au dat de veste în Iuda și în Ierusalim ca oamenii să aducă Domnului contribuția rânduită de Moise, robul lui Dumnezeu, asupra lui Israel în pustie.

10 Toate căpeteniile și întregul popor și-au adus contribuția cu bucurie, până când cufărul s-a umplut.

11 Ori de câte ori cufărul era dus de către leviți la dregătorii regelui, atunci când vedeau că era prea mult argint în el, venea scribul regelui împreună cu slujbașul preotului conducător și goleau cufărul. Apoi leviții îl luau și îl duceau înapoi la locul lui. Așa făceau în fiecare zi și astfel au strâns mult argint.

12 Apoi regele și Iehoiada dădeau argintul celor ce se ocupau cu lucrarea de la Casa Domnului, iar aceștia angajau zidari și tâmplari care să restaureze Casa Domnului, precum și lucrători în fier și în aramă care să repare Casa Domnului.

13 Lucrătorii s-au apucat de treabă și astfel, prin lucrarea mâinilor lor, restaurarea a înaintat până când au adus Casa lui Dumnezeu în bună stare și au consolidat-o.

14 Când au terminat, au adus înaintea regelui și a lui Iehoiada argintul rămas. Din el au făcut unelte pentru Casa Domnului, unelte pentru slujbă și pentru arderile de tot, cupe, precum și vase de aur și

de argint. Cât timp a trăit Iehoiada s-au adus continuu arderi de tot la Casa Domnului.

15 Iehoiada a murit fiind bătrân și sătul de zile. La moartea sa, avea o sută treizeci de ani.

16 L-au înmormântat în Cetatea lui David, la un loc cu regii, căci făcuse numai bine în Israel, atât cu privire la Dumnezeu, cât și cu privire la Casa Lui.

Apostazia lui Ioaș

17 După moartea lui Iehoiada, căpeteniile lui Iuda au venit și și-au arătat supunerea față de rege. Atunci regele a ascultat de ei.

18 Au părăsit Casa Domnului, Dumnezeul strămoșilor lor, au slujit așereilor și idolilor. Mânia Domnului a venit asupra lui Iuda și asupra Ierusalimului din cauza acestei vinovății a lor.

19 Domnul le-a trimis profeți ca să-i întoarcă la El, să mărturisească împotriva lor, dar poporul nu a vrut să asculte.

20 Atunci Duhul lui Dumnezeu l-a umplut pe Zaharia, fiul preotului Iehoiada, care a stat înaintea poporului și le-a vorbit astfel: „Așa vorbește Dumnezeu: «De ce ați călcat poruncile Domnului? Nu veți propăși! Fiindcă L-ați uitat pe Domnul, și El vă va uita!»“

21 Ei însă au uneltit împotriva lui și, la porunca regelui, l-au împoșcat cu pietre în curtea Casei Domnului.

22 Regele Ioaș nu și-a amintit de tot binele pe care i l-a făcut Iehoiada, tatăl acestuia, și i-a ucis fiul. În timp ce murea, Zaharia a zis: „Domnul să vadă și să judece!”

23 Un an mai târziu, oastea Aramului a înaintat împotriva lui Ioaș. Ei au venit în Iuda și la Ierusalim și au nimicit din popor toate căpeteniile poporului, iar prada au trimis-o în întregime regelui din Damasc.

24 Chiar dacă oastea arameilor a venit cu un mic număr de oameni, Domnul a dat în mâinile lor oștirea mult mai numeroasă a celor din Iuda, căci aceștia îl părăsiseră pe Domnul, Dumnezeul strămoșilor lor. Și astfel ei au adus judecata asupra lui Ioaș.

25 Când arameii au plecat de la el, ei l-au lăsat în chinuri mari. Slujitorii săi au uneltit împotriva lui, din cauza sângelui fiului preotului Iehoiada și l-au ucis în patul lui. El a murit și a fost înmormântat în Cetatea lui David. El nu a fost înmormântat însă în mormântul regilor.

26 Cei care au uneltit împotriva lui au fost Zabad, fiul amonitei Șimat, și Iehozabad, fiul moabitei Șimrit.

27 Cele privitoare la fiii săi, la multele profeții despre el și la restaurarea Casei lui Dumnezeu sunt scrise în „Relatarea Cărții Regilor“. În locul lui a domnit fiul său Amația.

25 *Domnia lui Amația peste Iuda*

1 Amația era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de douăzeci și nouă de ani. Mama lui se numea Iehoadin și era din Ierusalim.

2 El a făcut ce este bine înaintea Domnului, dar totuși nu din toată inima.

3 După ce și-a întărit domnia, el i-a omorât pe slujitorii care-l uciseseră pe tatăl său, regele.

4 Totuși pe fiii lor el nu i-a omorât din pricina a ceea ce este scris în Lege, în Cartea lui Moise, unde Domnul poruncește: „Să nu-i omori pe părinți pentru copii și nici pe copii pentru părinți, ci fiecare om să fie omorât pentru păcatul lui.“

5 Amația i-a strâns pe cei din Iuda, a așezat tot poporul lui Iuda și al lui Benjamin după familiile lor, potrivit căpeteniilor peste mii și căpeteniilor peste sute și i-a numărat pe cei de la douăzeci de ani în sus. Astfel, a găsit trei sute de mii de oameni aleși, în stare să iasă la luptă și să mînuie lancea și scutul.

6 El a mai tocmit o sută de mii de războinici viteji din Israel cu o sută de talanți de argint.

7 Dar un om al lui Dumnezeu a venit la rege și i-a zis: – Nu lua cu tine oștirea lui Israel, căci Domnul nu este cu Israel, nu este cu toți acești fii ai lui Efraim!

8 Căci, chiar dacă te vei duce și vei fi curajos în luptă, Dumnezeu va face să te prăbușești înaintea dușmanului, pentru că El are putere să ajute, dar și să prăbușească.

9 Amația l-a întrebat pe omul lui Dumnezeu: – Dar cum rămâne cu cei o sută de talanți pe care i-am dat cetei lui Israel? Omul lui Dumnezeu i-a răspuns: – Domnul poate să-ți dea mult mai mult decât atât.

10 Amația și-a despărțit oamenii de ceata venită din Efraim, după care a trimis ceata acasă. Ei s-au mâniat foarte tare pe cei din Iuda și s-au întors acasă înfuriați.

11 Amația s-a pregătit și și-a condus poporul, mergând în Valea Sării, unde au omorât zece mii de oameni din Seir.

12 Cei din Iuda au capturat de vii zece mii de bărbați pe care i-au urcat pe vârful unei stânci, de unde i-au prăvălit, astfel încât toți au fost zdrobiți.

13 Între timp ceata pe care Amația o trimisese înapoi și nu o lăsase să meargă cu ei la luptă, invadase cetățile lui Iuda, din Samaria și până la Bet-Horon, ucigând trei mii de oameni și luând o pradă mare.

14 După ce s-a întors de la înfrângerea edomiților, Amația a adus zeii poporului din Seir și i-a pus ca zei ai săi. El se închina înaintea lor și aducea tămâie pentru ei.

15 Domnul s-a aprins de mânie împotriva lui Amația și i-a trimis un profet care i-a spus astfel: – De ce ai întrebat pe zeii care nu și-au putut izbăvi propriul popor din mâna ta?

16 În timp ce acesta vorbea, regele i-a zis: – Te-am pus eu să fii sfetnicul regelui? Încetează! Sau vrei să te lovesc? Profetul s-a oprit, dar a mai adăugat: – Știi acum că Dumnezeu a hotărât să te nimicească, pentru că ai făcut lucrul acesta și nu ai ascultat de sfatul meu.

17 După ce s-a sfătuit, Amația, regele lui Iuda, a trimis niște soli la Iehoș, fiul lui Iehoahaz, regele lui Israel, zicându-i: – Vino să ne confruntăm!

18 Dar Iehoș, regele lui Israel, i-a răspuns lui Amația, regele lui Iuda, astfel: – Spinul din Liban a trimis un sol să-i spună cedrului din Liban: „Dă-o pe fiica ta de soție fiului meu!“ Imediat însă animalele sălbatice au trecut pe acolo și au călcat spinul în picioare.

19 Tu zici: „Iată, am învins Edomul!“ Și de aceea îți s-a înălțat inima, mândrindu-te. Rămâi mai bine acasă! De ce să stârnești o nenorocire care ar duce la căderea ta și a lui Iuda?“

20 Amația însă nu a ascultat, fiindcă Dumnezeu hotărâse să-i dea pe cei din Iuda în mâna lui Iehoș, deoarece căutaseră pe zeii Edomului.

21 Prin urmare, Iehoș, regele lui Israel, a pornit la atac. El și Amația, regele lui Iuda, s-au confruntat la Bet-Șemeș, în Iuda.

22 Iuda a fost învins de Israel și fiecare om a fugit acasă.

23 Iehoș, regele lui Israel, l-a prins pe Amația, regele lui Iuda, fiul lui Ioaș, fiul lui Ahazia, la Bet-Șemeș și l-a adus la Ierusalim. Apoi a spart zidul

Ierusalimului de la Poarta Efraim până la Poarta Unghiului, pe o lungime de patru sute de coți.

24 A luat tot aurul și argintul, împreună cu toate obiectele pe care le-a găsit în Casa lui Dumnezeu, aflate în grija lui Obed-Edom și a golit vistierile palatului regelui. A luat și prizonieri, după care s-a întors în Samaria.

25 Amația, fiul lui Ioaș, regele lui Iuda, a mai trăit încă cincisprezece ani după moartea lui Iehoș, fiul lui Iehoahaz, regele lui Israel.

26 Celelalte fapte ale lui Amația, de la început până la sfârșit, nu sunt scrise oare în „Cartea regilor lui Iuda și ai lui Israel?“

27 De când Amația s-a depărtat de Domnul, slujitorii lui au pus la cale un complot împotriva lui la Ierusalim. El a fugit la Lachiș, dar ei au trimis după el oameni care l-au omorât acolo.

28 L-au adus pe cai și l-au înmormântat alături de părinții săi în Cetatea lui David.

26 *Domnia lui Uzia peste Iuda*

1 Poporul lui Iuda l-a luat pe Uzia, care era în vârstă de șaisprezece ani și l-a făcut rege în locul tatălui său, Amația.

2 Uzia a rezidit Elatul și l-a readus sub stăpânirea lui Iuda, după ce regele Amația s-a culcat alături de părinții săi.

3 Uzia era în vârstă de șaisprezece ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de cincizeci și doi de ani. Mama lui se numea Iecolia și era din Ierusalim.

4 El a făcut ce este drept înaintea Domnului, tot așa cum făcuse tatăl său, Amația.

5 El l-a căutat pe Dumnezeu în timpul vieții lui Zaharia, cel care îl instruia în frica de Dumnezeu. Cât timp l-a căutat pe Domnul, Dumnezeu i-a dat izbândă.

6 Când a ieșit la luptă împotriva filistenilor, el a dărâmat zidurile cetății Gat, zidurile cetății Iabne, precum și zidurile cetății Așdod, după care a zidit cetăți în apropiere de Așdod și pe întregul teritoriu al filistenilor.

7 Dumnezeu l-a ajutat împotriva filistenilor, împotriva arabilor care locuiau la Gur-Baal și împotriva meuniților.

8 Amoniții i-au plătit tribut lui Uzia. I s-a dus faima până la hotarul Egiptului, pentru că ajunsese foarte puternic.

9 Uzia a zidit turnuri în Ierusalim, la Poarta Unghiului, la Poarta Văii și la contrafort și le-a întărit.

10 A zidit turnuri în pustie și a săpat multe fântâni, căci avea vite numeroase atât în zona deluroasă, cât și în câmpie. El avea plugari și vieri în regiunea muntoasă și în văile fertile, căci îi plăcea să lucreze pământul.

11 Uzia avea o oștire care purta războiul și care ieșea la luptă pe divizii, după numărătoarea făcută de scribul Ieiel și de dregătorul Maaseia, sub îndrumarea lui Hanania, una dintre căpeteniile regelui.

12 Numărul total al căpeteniilor de familii, al războinicilor viteji, era de două mii șase sute.

13 Sub comanda lor, se afla oștirea alcătuită din trei sute șapte mii cinci sute de bărbați care purtau războiul prin puterea armelor, ajutându-l pe rege împotriva dușmanului.

14 Uzia a dotat toată oștirea cu scuturi, lănci, coifuri, platoșe, arcuri și praștii.

15 A făcut la Ierusalim niște mașinării inventate de un meșter, care aveau să fie așezate pe turnuri și pe colțuri pentru a arunca cu săgeți și cu pietre mari. Lui Uzia i s-a dus faima până departe, căci a fost ajutat în chip minunat, până a ajuns puternic.

16 Dar când a ajuns puternic, i s-a îngâmfat inima spre pierzarea lui. El l-a fost necredincios Domnului, Dumnezeul lui, și a intrat în Templul Domnului ca să ardă tămâie pe altarul tămâierii.

17 Preotul Azaria a intrat după el, însoțit fiind de optzeci de bărbați curajoși, dintre preoții Domnului.

18 Ei au stat împotriva regelui Uzia, zicându-i: „Uzia, nu-ți este îngăduit să aduci tămâie Domnului! Doar preoții, urmașii lui Aaron, au fost sfințiți ca să aducă tămâie! Ieși din Lăcaș! Pentru că ai fost necredincios, nu vei mai avea parte de cinste de la Domnul Dumnezeu!”

19 Uzia, care avea deja în mână cădelnița pentru tămâiere, s-a înfuriat. În momentul în care s-a înfuriat pe preoți, i-a apărut lepră pe frunte, chiar acolo, în prezența preoților, în Casa Domnului, lângă altarul tămâierii.

20 Când preotul conducător Azaria și ceilalți preoți s-au întors spre el, au văzut că avea lepră pe frunte, astfel că l-au scos în grabă de acolo. De altfel, el însuși s-a grăbit să iasă, căci îl lovise Domnul.

21 Regele Uzia a rămas lepros până la moarte. Pentru că era lepros, el a fost îndepărtat de la Casa

Domnului și a locuit într-o casă izolată. Cel care supraveghea palatul regelui și judeca poporul țării era fiul său Iotam.

22 Celelalte fapte ale lui Uzia, de la început până la sfârșit, au fost scrise de profetul Isaia, fiul lui Amoț.

23 Uzia s-a culcat alături de părinții săi și a fost înmormântat alături de părinții săi, în ogorul de înmormântare care aparținea regilor, deoarece spuneau: „A fost lepros.” Și în locul lui a domnit fiul său Iotam.

27 *Domnia lui Iotam peste Iuda*

1 Iotam era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească și a domnit la Ierusalim timp de șaisprezece ani. Mama lui se numea Ierușa și era fiica lui Țadok.

2 El a făcut ce este drept înaintea Domnului, tot așa cum făcuse și tatăl său, Uzia; spre deosebire de acesta, el nu a intrat în Templul Domnului. Poporul însă a continuat să se strice.

3 Iotam a zidit Poarta de Sus a Casei Domnului și a ridicat mult zidul Ofelului.

4 El a zidit cetăți în regiunea muntoasă a lui Iuda, iar în dumbrăvi a zidit fortărețe și turnuri.

5 S-a războit cu regele amoniților și a fost mai puternic decât el. În anul acela, amoniții i-au dat o sută de talanți de argint, zece mii de cori de grâu și zece mii de cori de orz. În cel de-al doilea și al treilea an, amoniții i-au plătit la fel.

6 Iotam a ajuns puternic, pentru că și-a statornicit căile înaintea Domnului, Dumnezeul său.

7 Celelalte fapte ale lui Iotam, toate războaiele lui și toate căile sale, sunt scrise în „Cartea regilor lui Israel și ai lui Iuda”.

8 El era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească și a domnit la Ierusalim timp de șaisprezece ani.

9 Iotam s-a culcat alături de părinții săi și l-au înmormântat în Cetatea lui David. Și în locul lui a domnit fiul său Ahaz.

28 *Domnia lui Ahaz peste Iuda*

1 Ahaz era în vârstă de douăzeci de ani când a început să domnească și a domnit la Ierusalim timp de șaisprezece ani. El nu a făcut ce este drept înaintea Domnului, așa cum făcuse David, strămoșul său,

2 ci a umblat în căile regilor lui Israel. El a făcut chipuri turnate pentru baali,

3 a adus tămâie în valea Ben-Hinom și i-a trecut chiar și pe fiii săi prin foc, potrivit obiceiurilor idolatre ale popoarelor pe care le izgonise Domnul dinaintea israeliților.

4 De asemenea, el a adus jertfe și tămâie pe înălțimi, pe dealuri și sub orice copac verde.

5 Domnul, Dumnezeuul său, l-a dat pe mâna regelui Aramului. Arameii l-au învins și i-au luat o mulțime de prizonieri pe care i-au adus la Damasc. Apoi Domnul l-a dat și pe mâna regelui lui Israel, din partea căruia a suferit o mare înfrângere.

6 Pekah, fiul lui Remalia, a ucis într-o singură zi, în Iuda, o sută douăzeci de mii de războinici, pentru că Îl părăsiseră pe Domnul, Dumnezeuul strămoșilor lor.

7 Zicri, un războinic efraimit, l-a ucis pe Maaseia, fiul regelui, pe Azrikam, conducătorul palatului, precum și pe Elkana, al doilea om după rege.

8 Israelii au luat de la frații lor două sute de mii de prizonieri: femei, fii și fiuce. De asemenea, au mai luat de la ei multă pradă și au adus prada la Samaria.

9 Acolo era un profet al Domnului, cu numele de Oded. El a ieșit înaintea oștirii care sosea în Samaria și a zis: „În mânia Sa față de cei din Iuda, Domnul, Dumnezeuul strămoșilor voștri, i-a dat în mâinile voastre, dar voi i-ați ucis cu o furie care a ajuns până la ceruri.

10 Iar acum vă gândiți ca oamenii luați din Iuda și din Ierusalim să vă slujească ca sclavi și sclave. Dar oare voi nu sunteți vinovați față de Domnul, Dumnezeuul vostru?

11 Acum, ascultați-mă și dați drumul prizonierilor aduși de la cei din poporul vostru, căci mânia cea aprigă a Domnului este peste voi!”

12 Totodată niște bărbați dintre căpeteniile lui Efraim, și anume Azaria, fiul lui Iehohanan, Berechia, fiul lui Meșilemot, Ezechia, fiul lui Șalum și Amasa, fiul lui Hadlai, s-au ridicat împotriva celor ce veneau de la război.

13 Ei le-au zis astfel: „Nu-i aduceți aici pe prizonierii aceștia, căci altfel Domnul ne va învinui! Vreți să adăugăm și mai mult la păcatele și greșelile noastre, când vina noastră este deja atât de mare, iar apriga Lui mânie este peste Israel?”

14 Războinicii au lăsat prizonierii și prada înaintea căpeteniilor și a întregii adunări.

15 Apoi, oamenii care au fost menționați pe nume s-au ridicat și i-au sprijinit pe prizonieri. Din pradă

luată, i-au îmbrăcat pe toți cei goi. I-au îmbrăcat, i-au încălțat, i-au hrănit, le-au dat să bea, i-au uns, i-au purtat pe măgari pe toți cei obosiți și i-au adus la Ierihon, Cetatea Palmierilor, la cei de-un neam cu ei. După aceea ei s-au întors în Samaria.

16 În vremea aceea, regele Ahaz a trimis după ajutor la împărații Asiriei.

17 Edomiții au venit iarăși, au învins pe Iuda și au luat prizonieri.

18 Filistenii au năvălit în cetățile lui Iuda din zona deluroasă și din Neghev, au cucerit Bet-Șemeș, Aialon, Ghederot, Soho cu satele dimprejurul ei, Timna cu satele dimprejurul ei, precum și Ghimzo cu satele dimprejurul ei și s-au așezat în ele.

19 Domnul a umilit Iuda din cauza lui Ahaz, regele lui Israel, pentru că acesta a lăsat fără frâu nelegiuirea în Iuda și a fost necredincios fără măsură față de Domnul.

20 Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, a venit în ajutorul lui, dar mai mult i-a adus necaz decât să-l sprijine.

21 Ahaz a despuiat de aur Casa Domnului, palatul său și casele conducătorilor săi și l-a dăruit împăratului Asiriei, însă acest lucru nu i-a fost de nici un folos.

22 În vremea strâmtorării sale, a fost și mai necredincios față de Domnul. Acesta a fost regele Ahaz!

23 A jertfit zeilor Damascului, cei care l-au înfrânt, deoarece el spusese: „Zeii regilor din Aram i-au ajutat pe aceștia, deci le voi jertfi și eu ca să mă ajute și pe mine!” Însă tocmai acești zei au fost cauza pierzării lui și a întregului Israel.

24 Ahaz a strâns vasele din Casa lui Dumnezeu, a tăiat în bucăți vasele din Casa lui Dumnezeu, a închis porțile Casei lui Dumnezeu și a zidit altare în toate ungherele Ierusalimului.

25 A zidit înălțimi în fiecare cetate a lui Iuda, ca să aducă tămâie zeilor și l-a provocat astfel la mânie pe Domnul, Dumnezeuul strămoșilor lui.

26 Celelalte fapte ale lui și toate căile lui, de la început până la sfârșit, sunt scrise în „Cartea regilor lui Iuda și ai lui Israel”.

27 Ahaz s-a culcat alături de părinții lui și l-au înmormântat în cetatea Ierusalimului, căci nu l-au pus în mormântul regilor lui Israel. Și în locul lui a domnit fiul său Ezechia.

29 *Domnia lui Ezechia peste Iuda – purificarea Casei DOMNULUI*

1 Ezechia a devenit rege la vârsta de douăzeci și cinci de ani și a domnit la Ierusalim timp de douăzeci și nouă de ani. Mama lui se numea Abia și era fiica lui Zaharia.

2 El a făcut ce este drept înaintea Domnului, tot așa cum făcuse strămoșul său David.

3 În cel dintâi an al domniei sale, în prima lună, el a deschis porțile Casei Domnului și le-a reparat.

4 I-a adus pe preoți și pe leviți, i-a strâns în Piața de Răsărit

5 și le-a zis: „Leviților, ascultați-mă! Sfințiți-vă, sfințiți Casa Domnului, Dumnezeu strămoșilor noștri, și scoateți necurățiile din Lăcaș,

6 căci înaintașii noștri au fost necredincioși Domnului, Dumnezeu nostru, au făcut ce este rău înaintea Domnului, Dumnezeu nostru, și L-au părăsit. Ei și-au întors fața de la Lăcașul Domnului și I-au întors spatele.

7 Mai mult, au închis porțile porticului, au stins candelarele, nu au mai adus tămâie și nu au mai adus în Lăcaș ardere de tot Dumnezeului lui Israel.

8 De aceea mânia Domnului este peste Iuda și peste Ierusalim și i-a făcut o pricină de groază, de spaimă și de batjocură, așa cum vedeți și voi înșivă.

9 Din cauza aceasta, părinții noștri au căzut loviți de sabie, iar fiii noștri, fiicele noastre și soțiile noastre sunt în captivitate.

10 Acum, am pe inimă să încheiem un legământ cu Domnul, Dumnezeu lui Israel, pentru ca mânia Lui cea aprigă să se abată de la noi.

11 Fiii mei, nu fiți nepăsători, căci pe voi v-a ales Domnul ca să-I stați înaintea pentru slujire, să-I slujiți și să-I aduceți tămâie.“

12 Atunci s-au sculat următorii leviți: dintre chehatiți – Mahat, fiul lui Amasai, și Ioel, fiul lui Azaria; dintre merariți – Chiș, fiul lui Abdi, și Azaria, fiul lui Iehalel-El; dintre gherșoniți – Ioah, fiul lui Zima, și Eden, fiul Ioah;

13 dintre urmașii lui Elițafan – Șimri și Ieiel; dintre urmașii lui Asaf – Zaharia și Matania;

14 dintre urmașii lui Heman – Iehiel și Șimei, iar dintre urmașii lui Iedutun – Șemaia și Uziel.

15 Aceștia și-au adunat frații, s-au sfințit și au venit să curețe Casa Domnului, după porunca regelui, potrivit cuvintelor Domnului.

16 Preoții au intrat înăuntru Casei Domnului ca să curețe și au scos afară, în curtea Templului Domnului, toate necurățiile pe care le-au găsit în Casa Domnului. Leviții le-au luat și le-au dus afară, lângă uedul Chidron.

17 Au început să-l sfințească în prima zi a lunii întâi. În a opta zi a lunii au intrat în porticul Domnului. Au sfințit apoi Casa Domnului timp de opt zile, astfel că în a șaisprezecea zi a lunii întâi și-au terminat treaba.

18 Ei s-au dus înăuntru, la regele Ezechia și au zis: „Am curățit Casa Domnului în întregime, altarul arderilor de tot și toate uneltele lui, masa pentru pâinea prezentării și toate uneltele ei,

19 precum și toate uneltele care au fost spurcate de regele Ahaz în timpul domniei lui, datorită necredincioșiei lui. Le-am refăcut, le-am sfințit și iată că acum sunt în fața altarului Domnului.“

20 Regele Ezechia s-a trezit dis-de-diminează, a adunat conducătorii cetății și s-au dus la Casa Domnului.

21 Au luat cu ei șapte viței, șapte berbeci, șapte miei și șapte țapi pentru a-i aduce ca jertfă pentru păcat, pentru regat, pentru Lăcaș și pentru Iuda. Regele le-a zis urmașilor lui Aaron, preoții, să aducă arderile de tot pe altarul Domnului.

22 Au înjunghiat vitele, iar preoții au luat sângele și au stropit altarul; apoi au înjunghiat berbecii și au stropit cu sânge altarul, după care au înjunghiat miei și au stropit cu sânge altarul.

23 Apoi au luat țapii pentru jertfa pentru păcat și i-au adus înaintea regelui și a adunării. Aceștia și-au pus mâinile peste ei,

24 iar preoții au înjunghiat țapii și au făcut ispășire cu sângele acestora pentru păcatul întregului Israel, căci regele poruncise ca arderea de tot și jertfa pentru păcat să fie aduse pentru întregul Israel.

25 El îi pusese pe leviți să stea în Casa Domnului cu chimvale, cu harfe și cu lire, așa cum porunciseră David, Gad, văzătorul regelui, și profetul Natan, căci porunca fusese dată de Domnul prin profeții Săi.

26 Deci leviții stăteau acolo cu instrumentele lui David, iar preoții cu trâmbițele.

27 Când Ezechia a poruncit să aducă arderea de tot pe altar, chiar în clipa în care a început arderea de tot, a început și cântarea Domnului în sunetul trâmbițelor și al instrumentelor lui David, regele lui Israel.

28 Toată adunarea s-a închinat; cântăreții au cântat cântarea și au sunat trâmbițele până s-a sfârșit arderea de tot.

29 Când s-a sfârșit arderea de tot, regele împreună cu toți cei prezenți au îngenuncheat și s-au închinat.

30 Regele Ezechia și conducătorii i-au îndemnat pe leviți să-L laude pe Domnul, folosind cuvintele lui David și ale văzătorului Asaf. Ei L-au lăudat cu bucurie, s-au plecat și s-au închinat.

31 Văzând acestea, Ezechia a zis: „Acum că v-ați dedicat Domnului, apropiați-vă și aduceți jertfe și daruri de mulțumire la Casa Domnului!“ Astfel adunarea a adus jertfe și daruri de mulțumire, iar toți aceia care aveau o inimă generoasă au adus arderi de tot.

32 Numărul arderilor de tot aduse de către adunare a fost de șaptezeci de viței, o sută de berbeci și două sute de miei. Toate aceste vite au fost aduse Domnului ca ardere de tot.

33 Au mai închinat Domnului șase sute de viței și trei mii de oi.

34 Preoții au fost însă prea puțini, astfel încât nu au putut să jupuiască toate arderile de tot. Prin urmare, rudele lor, leviții, i-au ajutat până au terminat slujba și până ce s-au sfințit și ceilalți preoți, căci leviții se sfințiseră cu mai multă râvnă.

35 Au fost multe arderi de tot, în afară de grăsimea jertfelor de pace și de jertfele de băutură care însoțeau arderea de tot. Și astfel a fost restabilită slujba la Casa Domnului.

36 Ezechia și tot poporul s-au bucurat pentru că Dumnezeu a purtat de grijă poporului, căci aceasta s-a întâmplat pe neașteptate.

30 *Celebrarea Paștelui*

1 Ezechia a trimis solie în întreg Iuda și în Israel și a scris scrisori chiar și celor din Efraim și Manase, chemându-i la Casa Domnului, în Ierusalim, pentru a sărbători Paștele Domnului, Dumnezeu lui Israel.

2 Regele se sfătuisse la Ierusalim cu căpeteniile sale și cu toată adunarea să sărbătorească Paștele în luna a doua,

3 pentru că nu au putut să-l sărbătorească la vremea sa, deoarece nu se sfințiseră destui preoți, iar poporul nu se adunase la Ierusalim.

4 Propunerea a plăcut atât regelui, cât și întregii adunări.

5 Prin urmare, ei au dat o poruncă prin care urma să se străbată tot Israelul, de la Beer-Șeba până la Dan,

pentru a-i chema pe oameni la Ierusalim ca să sărbătorească Paștele Domnului, Dumnezeu lui Israel, căci de mult nu-l mai sărbătoriseră în mare număr, după cum era scris.

6 Și, așa cum poruncise regele, mesagerii au dus în tot Israelul și în Iuda scrisorile regelui și ale căpeteniilor sale, în care se spunea: „Israelii, întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Israel, iar El se va întoarce la rămășița care a scăpat, la cei ce au scăpat din mâinile împăraților Asiriei!

7 Nu fiți ca părinții și ca frații voștri care au fost necredincioși față de Domnul, Dumnezeu strămoșilor voștri, și pe care El i-a lăsat pradă pustiirii, după cum vedeți și voi astăzi.

8 Nu vă încăpățânați ca părinții voștri! Împăcați-vă cu Domnul și veniți la Lăcașul pe care l-a sfințit pe vecie! Slujiți Domnului, Dumnezeu vostru, ca astfel să se depărteze de la voi apriga Lui mânie!

9 Căci dacă vă veți întoarce la Domnul, frații voștri și fiii voștri vor găsi îndurare la cei ce i-au robii și se vor întoarce în țara aceasta, căci Domnul, Dumnezeu vostru, este îndurător și milos și nu-Și va întoarce fața de la voi, dacă vă întoarceți la El.“

10 Mesagerii au străbătut fiecare cetate din Efraim și Manase, până în Zabulon, însă oamenii râdeau de ei și-i batjocureau.

11 Totuși au existat unii din Așer, din Manase și din Zabulon care s-au smerit și au venit la Ierusalim.

12 De asemenea, și în Iuda mâna lui Dumnezeu i-a unit pentru ca ei să împlinescă porunca regelui și a căpeteniilor, poruncă dată potrivit Cuvântului Domnului.

13 În luna a doua, o mulțime de oameni s-a adunat la Ierusalim ca să celebreze Sărbătoarea Azimelor. Era o adunare foarte mare.

14 S-au ridicat și au îndepărtat altarele care erau în Ierusalim, precum și toate altarele pe care se aducea tămâie și le-au aruncat în uedul Chidron.

15 Apoi, în a paisprezecea zi a lunii a doua, au înjunghiat mieii de Paște. Preoții și leviții s-au smerit, s-au sfințit și au adus arderi de tot la Casa Domnului.

16 Ei stăteau la locurile lor, așa cum era hotărât cu privire la ei în Legea lui Moise, omul lui Dumnezeu; și preoții stropeau sângele pe care-l luau de la leviți.

17 Fiindcă erau mulți în adunare care nu se sfințiseră, leviții au înjunghiat ei înșiși mieii de

Paște pentru toți aceia care nu erau curați și nu puteau să îi închine ei Domnului.

18 Căci o mare mulțime de oameni, mulți dintre ei din Efraim, din Manase, din Isahar și din Zabulon, nu se curățiseră și nu mâncaseră jertfa de Paște după cum era scris. Însă Ezechia s-a rugat pentru ei, zicând: „Domnul, Care este bun, să-i ierte pe toți aceia

19 care s-au hotărât în inimile lor să-L caute pe Dumnezeu, pe Domnul, Dumnezeul strămoșilor lor, chiar și fără sfânta curățire!“

20 Domnul l-a ascultat pe Ezechia și a vindecat poporul.

21 Israelii prezenți la Ierusalim au celebrat, cu mare bucurie, Sărbătoarea Azimelor, timp de șapte zile. Leviții și preoții îl laudau pe Domnul în fiecare zi cu instrumentele de laudă ale Domnului.

22 Ezechia i-a încurajat pe toți leviții care arătaseră o bună cunoaștere a slujbei Domnului. Vreme de șapte zile au mâncat din partea cuvenită lor, au adus jertfe de pace și l-au mulțumit Domnului, Dumnezeul strămoșilor lor.

23 Întreaga adunare s-a sfătuit să mai celebreze încă șapte zile. Și au celebrat cu bucurie încă șapte zile,

24 deoarece Ezechia, regele lui Iuda, oferise adunării o mie de viței și șapte mii de oi, iar căpeteniile oferiseră adunării o mie de viței și zece mii de oi, și deoarece mulți preoți se sfântiseră.

25 Toată adunarea lui Iuda împreună cu preoții și leviții și toată adunarea celor sosiți din Israel, precum și străinii, cei sosiți din țara lui Israel și cei ce locuiesc în Iuda, s-au bucurat împreună.

26 A fost o mare bucurie în Ierusalim, așa cum nu a mai fost în Ierusalim de pe vremea regelui Solomon, fiul lui David, regele lui Israel.

27 Preoții și leviții s-au ridicat și au binecuvântat poporul. Glasul lor s-a făcut auzit, iar rugăciunea lor a ajuns până la Locuința Sa Sfântă, până la ceruri.

31 *Reorganizarea slujirii preoților și leviților*

1 Când toate acestea s-au încheiat, toți israelii prezenți au plecat spre cetățile lui Iuda. Ei au sfărâmat pietrele sacre și au retezat așerele, au dărâmat înălțimile și altarele din tot Iuda, Benjamin, Efraim și Manase și nu s-au lăsat până nu le-au distrus pe toate. Apoi toți israelii s-au întors în cetățile lor, fiecare la proprietatea lui.

2 Ezechia a așezat din nou pe șiruri cetele preoților și ale leviților, fiecare om cu slujba sa de preot sau de levit: pentru arderea de tot, pentru jertfele de pace, pentru slujbă sau pentru mulțumire și laudă la porțile taberei Domnului.

3 Regele a dăruit o parte din averile sale pentru arderile de tot, adică pentru arderile de tot de dimineață și de seară, pentru arderile de tot de Sabat, de lună nouă și de sărbători, așa cum este scris în Legea Domnului.

4 El a poruncit poporului care locuia în Ierusalim să dea o parte din bunurile lor preoților și leviților, ca astfel ei să se poată dedica Legii Domnului.

5 Când s-a răspândit vestea aceasta, israelii și-au înmulțit darurile din primele roade – din grâne, din must, din untdelemn, din miere și din toate roadele câmpului. Au adus zeciuală din belșug din tot ce aveau.

6 Atât israelii, cât și cei din Iuda, care locuiau în cetățile lui Iuda, au dat și ei zeciuală din boi și din oi, precum și zeciuală din lucrurile sfinte care erau închinare Domnului, Dumnezeul lor; le-au adus și le-au pus grămezi.

7 Au început să facă grămezi în luna a treia și au terminat în luna a șaptea.

8 Când Ezechia și căpeteniile au sosit și au văzut grămezile, au binecuvântat pe Domnul și pe poporul Său, Israel.

9 Ezechia i-a întrebat pe preoți și pe leviți cu privire la grămezile strănse.

10 Azaria, preotul conducător, din familia lui Țadok, i-a zis: „De când a început să vină la Casa Domnului contribuția, am mâncat, ne-am săturat și a mai rămas încă mult, pentru că Domnul și-a binecuvântat poporul, astfel încât a mai rămas din plin.“

11 Ezechia le-a poruncit să pregătească niște odăi în Casa Domnului, iar ei le-au pregătit.

12 Au adus acolo cu credincioșie contribuția, zeciuală și lucrurile sfinte. Conducătorul responsabil peste acestea era levitul Conania, iar fratele lui, Șimei, era al doilea după el.

13 Iehiel, Azazia, Nahat, Asael, Ierimot, Iozabad, Eliel, Ismachia, Mahat și Benaia erau supraveghetori sub conducerea lui Conania și a lui Șimei, fratele său, numiți de către regele Ezechia și de către Azaria, cel ce era responsabil de Casa lui Dumnezeu.

14 Levitul Core, fiul lui Imna, portarul de la răsărit, era responsabil de darurile de bunăvoie aduse lui Dumnezeu, de împărțirea contribuției aduse Domnului, precum și de lucrurile preasfinte.

15 În cetățile preoților, sub conducerea lui Core erau Eden, Miniamin, Iosua, Șemaia, Amaria și Șecania. Aceștia împărțeau cu credincioșie partea cuvenită rudelor lor, potrivit cetelor lor, fie mari, fie mici,

16 precum și celor înscriși în genealogii – băieții de la vârsta de trei ani în sus – celor ce veneau zilnic la Casa Domnului pentru slujbele de care erau responsabili, potrivit cetelor lor,

17 preoților înscriși în genealogii, potrivit familiilor lor și leviților de la vârsta de douăzeci de ani în sus, după responsabilitățile lor, potrivit cetelor lor

18 – adică întregii adunări a celor înscriși în genealogii cu toți copilașii lor, cu soțiile lor, cu fiii și fiicele lor. Căci ei fuseseră credincioși în a se păstra sfinți.

19 Pentru urmașii lui Aaron, preoții, care locuiau în ținuturile cu pășuni din apropierea fiecărei cetăți preotești, au fost numiți oameni care să dea partea cuvenită tuturor băieților aflați sub îndrumarea preoților și tuturor aceloră dintre leviții înscriși în genealogii.

20 Așa a făcut Ezechia în tot ținutul lui Iuda; el a făcut ce este bine, drept și adevărat înaintea Domnului, Dumnezeul său.

21 Toată lucrarea pe care a început-o cu privire la slujirea de la Casa lui Dumnezeu și cu privire la Lege sau la porunci, ca să-L caute pe Dumnezeul său, a înfăptuit-o din toată inima, astfel că el a reușit.

32 Ierusalimul, amenințat de către Sanherib

1 După aceste fapte de credincioșie, a venit Sanherib, împăratul Asiriei. El a intrat în Iuda și și-a așezat tabăra în direcția cetăților întărite, gândindu-se să le cucerească pentru sine.

2 Când Ezechia a văzut că Sanherib a venit și că vrea să lupte împotriva Ierusalimului,

3 s-a sfătuit cu conducătorii și cu războinicii săi ca să astupe izvoarele din afara cetății, iar aceștia l-au susținut.

4 S-a adunat mult popor care a astupat toate izvoarele și uedul care curgea prin mijlocul

ținutului, căci își ziceau: „De ce să vină împărații Asiriei și să găsească apă din belșug?”

5 Ezechia s-a îmbărbătat și a refăcut tot zidul spart, înălțându-l până la turnuri. El a mai înălțat încă un zid în afară, a întărit Milo din Cetatea lui David și a făcut o mulțime de arme și de scuturi.

6 El a numit căpetenii de război peste popor, i-a adunat în piațeta dinaintea porții cetății și i-a încurajat astfel:

7 „Întăriți-vă și îmbărbătați-vă! Nu vă temeți și nu vă înspăimântați din cauza împăratului Asiriei și a întregii mulțimi care este cu el, căci mai mulți sunt cu noi decât cu el!

8 Cu el este un braț de carne, dar cu noi este Domnul, Dumnezeul nostru, ca să ne ajute și să poarte bătăliile noastre!“ Poporul a avut încredere în cuvintele lui Ezechia, regele lui Iuda.

9 După o vreme, Sanherib, împăratul Asiriei, în timp ce era înaintea Lachișului împreună cu toate forțele sale, i-a trimis pe slujitorii săi la Ierusalim, la Ezechia, regele lui Iuda, și la întregul popor al lui Iuda aflat la Ierusalim, ca să le spună:

10 „Așa vorbește Sanherib, împăratul Asiriei: «În ce vă încredeți voi de rămâneți sub asediu în Ierusalim?»

11 Oare nu vă amăgește Ezechia, ca să vă dea morții prin înfometare și însetare, când vă spune: ‘Domnul, Dumnezeul nostru, ne va izbăvi din mâna împăratului Asiriei!’?

12 Oare nu Ezechia I-a îndepărtat înălțimile și altarele, poruncind lui Iuda și Ierusalimului: ‘Să vă închinați numai înaintea unui singur altar și doar pe el să aduceți tămâie!’

13 Nu știți ce am făcut eu și părinții mei tuturor popoarelor celorlalte țări? Au putut oare zeii neamurilor pământului să-și izbăvească țările din mâna mea?

14 Care dintre toți zeii acestor neamuri, care au fost nimicite de părinții mei, au putut să-și izbăvească poporul din mâna mea? Prin urmare, cum va putea Dumnezeul vostru să vă izbăvească din mâna mea?

15 De aceea să nu-l lăsați pe Ezechia să vă amăgească! Nu-l lăsați să vă înșele astfel! Nu vă încredeți în El, căci nici unul din zeii vreunui neam sau ai vreunui regat nu au putut să-și izbăvească poporul din mâna mea și din mâna părinților mei! Nici Dumnezeul vostru nu va putea să vă izbăvească din mâna mea!»“

16 Slujitorii săi au mai vorbit și alte lucruri împotriva Domnului Dumnezeu și împotriva lui Ezechia, slujitorul Său.

17 Sanherib mai scrisese și scrisori ca să-L jignească pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, în care spunea despre El astfel: „Așa cum zeii neamurilor pământului nu și-au izbăvit popoarele din mâna mea, nici Dumnezeul lui Ezechia nu-Și va izbăvi poporul din mâna mea!“

18 Solii au proclamat aceasta, cu glas tare și în limba iudaică, poporului din Ierusalim aflat pe zid, ca să-i înfricoșeze, să-i înspăimânte și să poată captura astfel cetatea.

19 Ei au vorbit despre Dumnezeul Ierusalimului ca despre zeii popoarelor pământului, care sunt făcuți de mâini omenești.

20 Dar regele Ezechia și profetul Isaia, fiul lui Amoț, s-au rugat cu privire la aceasta și au strigat către ceruri.

21 Domnul a trimis un înger care a spulberat orice războinic viteaz, orice conducător și orice căpetenie din tabăra împăratului Asiriei. Acesta s-a întors rușinat în țara lui. Când a intrat în templul zeului său, unii dintre fiii săi l-au înjunghiat acolo cu sabia.

22 Așa a izbăvit Domnul pe Ezechia și pe locuitorii Ierusalimului din mâna lui Sanherib, împăratul Asiriei, și din mâna tuturor dușmanilor lor. El i-a protejat din toate părțile.

23 Mulți au venit la Ierusalim cu daruri pentru Domnul și cu cadouri pentru Ezechia, regele lui Iuda, care, de atunci, a fost înălțat în ochii tuturor neamurilor.

Succesul și mândria lui Ezechia

24 În acele zile Ezechia s-a îmbolnăvit și era aproape de moarte. El s-a rugat Domnului Care i-a vorbit și i-a dat un semn.

25 Însă Ezechia nu a răsplătit binefacerea primită, deoarece i s-a îngâmfat inima, astfel că mânia Domnului a fost peste el, peste Iuda și peste Ierusalim.

26 Ezechia s-a smerit de îngâmfarea sa, împreună cu locuitorii Ierusalimului, astfel încât mânia Domnului nu a venit peste ei în vremea lui Ezechia.

27 Ezechia a avut foarte multă bogăție și glorie. El și-a făcut visterii pentru argint, pentru aur, pentru pietre prețioase, pentru mirodenii, pentru scuturi și pentru tot felul de vase scumpe.

28 A construit hambare pentru recolta de cereale, pentru must și pentru untdelemn, precum și grajduri pentru tot felul de vite și staule pentru oi.

29 El și-a zidit cetăți și a avut numeroase turme și cirezi, căci Dumnezeu i-a dat foarte multe avuții.

30 Ezechia este cel care a astupat izvorul de sus al Ghihonului și i-a îndreptat cursul în jos spre partea de apus a Cetății lui David. Ezechia a reușit în tot ce a făcut.

31 Apoi, când trimișii conducătorilor din Babilon au venit la el ca să întrebe despre semnul care se făcuse în țară, Dumnezeu l-a părăsit, ca să-l încerce și să cunoască tot ce era în inima lui.

32 Celelalte fapte ale lui Ezechia, precum și dovezile sale de credincioșie sunt scrise în „Viziunea profetului Isaia“, fiul lui Amoț, și în „Cartea regilor lui Iuda și ai lui Israel“.

33 Ezechia s-a culcat alături de părinții săi și a fost înmormântat în locul cel mai înalt al mormântului urmașilor lui David. La moartea sa, toți cei din Iuda și locuitorii Ierusalimului i-au dat multă cinste. Și în locul lui a domnit fiul său Manase.

33 Domnia lui Manase peste Iuda

1 Manase era în vârstă de doisprezece ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de cincizeci și cinci de ani.

2 El a făcut ce este rău înaintea Domnului, luându-se după obiceiurile idolatre ale neamurilor pe care Domnul le izgonise dinaintea israeliților.

3 A rezidit înălțimile pe care le dădărase tatăl său, Ezechia, a ridicat altare baalilor, a făcut așere și s-a închinat întregii oștiri a cerurilor și i-a slujit.

4 A zidit altare în Casa Domnului, despre care Domnul spusese: „În Ierusalim va fi Numele Meu pe vecie!“

5 El a zidit altare întregii oștiri a cerurilor în cele două curți ale Casei Domnului.

6 El și-a trecut fiii prin foc în valea Ben-Hinom, s-a îndeletnicit cu descântatul, cu ghicitul și cu vrăjitoria și a apelat la cei ce cheamă duhurile morților și la descântători. El a făcut mult rău în ochii Domnului, mâniindu-L.

7 A luat chipul idolului pe care îl făcuse și l-a pus în Casa lui Dumnezeu, despre care Dumnezeu îi spusese lui David și lui Solomon, fiul acestuia: „În Casa aceasta și în Ierusalim, pe care l-am ales dintre toate cetățile semințiilor lui Israel, Îmi voi pune Numele pe vecie.“

8 Nu voi mai lăsa piciorul lui Israel să se îndepărteze din țara pe care le-am încredințat-o strămoșilor voștri, dacă vor avea grijă să împlinească tot ce le-am poruncit prin Moise, toată Legea, poruncile și hotărârile.“

9 Însă Manase i-a dus în rătăcire pe cei din Iuda și pe locuitorii Ierusalimului, astfel că ei au făcut mai mult rău decât toate popoarele pe care le nimicise Domnul dinaintea israeliților.

10 Domnul i-a vorbit lui Manase și poporului său, însă ei nu au luat aminte.

11 De aceea Domnul a adus împotriva lor pe conducătorii oștirii împăratului Asiriei, care l-au prins pe Manase în cursă, l-au ferecat cu lanțuri de bronz și l-au dus în Babilon.

12 În strâmtorarea sa, el a stăruit înaintea Domnului, Dumnezeuul său, și s-a smerit mult înaintea Dumnezeuului strămoșilor săi.

13 L-a rugat și L-a implorat, iar El i-a ascultat cererea și l-a întors la Ierusalim, în regatul său. Și Manase a recunoscut că Domnul este Dumnezeu.

14 După aceea, el a construit un zid în afara Cetății lui David, care trecea prin valea de la apus de Ghihon, pe la Poarta Peștilor și încercuia Ofelul – zidul era foarte înalt. A numit conducători de oștire pentru toate cetățile fortificate din Iuda,

15 a îndepărtat zeii și idolul din Casa Domnului, precum și toate altarele pe care le zidise pe muntele Casei Domnului și în Ierusalim și le-a aruncat în afara cetății.

16 A refăcut altarul Domnului și a adus pe el jertfe de pace și de mulțumire. Apoi a poruncit lui Iuda să slujească Domnului, Dumnezeuul lui Israel.

17 Poporul încă mai aducea jertfe pe înălțimi, dar numai Domnului, Dumnezeuul lor.

18 Celelalte fapte ale lui Manase, rugăciunea lui către Dumnezeuul său și cuvintele văzătorilor care i-au vorbit în Numele Domnului, Dumnezeuul lui Israel, sunt scrise în „Cronicile regilor lui Israel“.

19 Rugăciunea lui, felul în care i-a răspuns Dumnezeu la rugăciune, toate păcatele și greșelile sale, locurile unde a zidit înălțimi și unde a ridicat așere și idoli ciopliți înainte de a se smeri, sunt scrise în „Cronicile văzătorilor“.

20 Manase s-a culcat alături de părinții săi și a fost înmormântat în grădina palatului său. În locul lui a domnit fiul său Amon.

Domnia lui Amon peste Iuda

21 Amon era în vârstă de douăzeci și doi de ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de doi ani.

22 El a făcut ce este rău înaintea Domnului, la fel cum făcuse tatăl său, Manase. Amon a jertfit și a slujit tuturor idolilor făcuți de tatăl său, Manase.

23 El însă nu s-a smerit înaintea Domnului, așa cum se smerise tatăl său, Manase, astfel că Amon acesta și-a mărit tot mai mult vina.

24 Slujitorii lui au uneltit împotriva lui și l-au ucis în palat,

25 dar poporul țării i-a omorât pe toți aceia care uneltiseră împotriva regelui Amon. Apoi, în locul lui Amon, poporul țării l-a făcut rege pe fiul acestuia Iosia.

34 Domnia lui Iosia peste Iuda

1 Iosia era în vârstă de opt ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de treizeci și unu de ani.

2 El a făcut ce este drept înaintea Domnului și a umblat în căile strămoșului său David, fără a se abate la dreapta sau la stânga.

3 În al optulea an al domniei sale, pe când era încă tânăr, a început să-L caute pe Dumnezeuul lui David, strămoșul său, pentru ca în al doisprezecelea an al domniei sale să înceapă să curețe ținutul lui Iuda și Ierusalimul de înălțimi, de așere, de idoli ciopliți și de idoli turnați.

4 Au dărâmat în prezența lui altarele baalilor și au tăiat stâlpii închinați soarelui, care erau deasupra acestora; a sfărâmat așerele, idoli ciopliți și idoli turnați, i-a făcut pulbere și a presărat-o pe mormintele celor ce le aduseseră jertfe,

5 iar oasele preoților lor le-a ars pe altarele lor. Astfel, Iosia a curățit ținutul lui Iuda și Ierusalimul.

6 În cetățile lui Manase, Efraim, Simeon și până în Neftali, precum și în ruinele dimprejurul lor,

7 a dărâmat altarele și așerele, a făcut pulbere idoli ciopliți și a tăiat toți stâlpii închinați soarelui din tot ținutul lui Israel. Apoi s-a întors la Ierusalim.

Restaurarea Casei DOMNULUI

8 În al optsprezecelea an al domniei sale, tot ca să curețe țara și Casa, Iosia l-a trimis pe Șafan, fiul lui Ațalia, pe Maaseia, conducătorul cetății, și pe Ioah, fiul arhivarului Ioahaz, ca să restaureze Casa Domnului, Dumnezeuul lui.

9 Aceștia s-au dus la marele preot Hilchia și i-au dat argintul care a fost adus la Casa lui Dumnezeu, cel

care fusese adunat de leviți, adică de paznicii porții, de la cei din Manase și Efraim, de la toată rămășița lui Israel, de la toți cei din Iuda și Benjamin și de la locuitorii Ierusalimului.

10 Ei au dat argintul celor ce supravegheau lucrarea la Casa Domnului, iar aceștia l-au dat lucrătorilor care lucrau în Casa Domnului, pentru repararea și restaurarea Casei;

11 l-au dat tâmplarilor și constructorilor ca să cumpere pietre cioplite, lemne pentru grinzi, precum și pentru placarea clădirilor distruse de regii lui Iuda.

12 Oamenii își făceau cu credincioșie lucrarea. Peste ei au fost numiți ca supraveghetori Iahat și Obadia, leviți dintre urmașii lui Merari, precum și Zaharia și Meșulam, dintre chehatiți. Toți leviții care erau pricepuți să cânte la instrumente muzicale

13 vegheau asupra cărăușilor și îi supravegheau pe toți cei ce făceau lucrarea, potrivit slujbelor lor, în timp ce alți leviți erau scribi, dregători și portari.

Cartea Legii și reforma religioasă

14 În timp ce scoteau argintul care fusese adus în Casa Domnului, preotul Hilchia a găsit Cartea Legii Domnului dată prin Moise.

15 Hilchia a luat cuvântul și i-a zis scribului Șafan: „Am găsit Cartea Legii în Casa Domnului!” Hilchia i-a dat Cartea lui Șafan.

16 Șafan a adus Cartea la rege și i-a adus totodată și următorul mesaj: „Slujitorii tăi fac tot ceea ce le-ai dat să facă.

17 Ei au strâns argintul care se afla în Casa Domnului și l-au încredințat celor ce supraveghează și celor ce fac lucrarea.”

18 Apoi scribul Șafan l-a înștiințat pe rege, zicându-i: „Preotul Hilchia mi-a dat o Carte!” Apoi a început să citească din ea înaintea regelui.

19 Când a auzit regele cuvintele Legii, și-a sfâșiat hainele.

20 Și regele le-a poruncit lui Hilchia, lui Ahikam, fiul lui Șafan, lui Abdon, fiul lui Mica, scribului Șafan și lui Asaia, slujitorul regelui, astfel:

21 „Duceți-vă și întrebați-L pe Domnul pentru mine și pentru rămășița lui Israel și a lui Iuda, în legătură cu ceea ce este scris în Cartea care a fost găsită! Căci mare este mânia Domnului care s-a revărsat asupra noastră, pentru că strămoșii noștri nu au păzit Cuvântul Domnului și nu au împlinit tot ce este scris în Cartea aceasta.”

22 Hilchia și oamenii regelui s-au dus la profetesa Hulda, soția lui Șalum, fiul lui Tokhat, fiul lui Hasra, păzitorul veșmintelor, care locuia în Ierusalim, în cartierul cel nou și i-au spus toate acestea.

23 Ea le-a răspuns: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel; să spuneți omului care v-a trimis la mine că

24 așa vorbește Domnul: «Iată că voi aduce nenorocirea asupra acestui loc și asupra locuitorilor lui, potrivit cu toate blestemele care sunt scrise în Cartea citită înaintea regelui lui Iuda.

25 Pentru că M-au părăsit și au adus tămâie altor dumnezei, mâniindu-Mă prin toate faptele mâinilor lor, mânia Mea se va dezlănțui în locul acesta și nu se va stinge!»

26 Totodată spuneți-i regelui lui Iuda, care v-a trimis să-L întrebați pe Domnul, următoarele: «Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, cu privire la cuvintele pe care le-ai auzit:

27 ‘Pentru că ți s-a înmuiat inima și te-ai smerit înaintea lui Dumnezeu când ai auzit cuvintele Sale împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui, pentru că te-ai smerit înaintea Mea, ți-ai sfâșiat hainele și ai plâns înaintea Mea, iată că și Eu am auzit, zice Domnul!

28 De aceea te voi adăuga la strămoșii tăi și vei fi așezat în pace în mormântul tău, astfel că nu vei vedea toată nenorocirea pe care o voi aduce asupra acestui loc și asupra locuitorilor lui!’» Ei i-au adus regelui răspunsul acesta.

29 Atunci regele i-a strâns pe toți cei din sfatul bătrânilor lui Iuda și ai Ierusalimului.

30 Apoi s-a dus la Casa Domnului împreună cu toți bărbații lui Iuda, cu locuitorii Ierusalimului, cu preoții și cu leviții, cu întreg poporul, de la mic la mare, și a citit în auzul lor toate cuvintele Cărții Legământului care a fost găsită în Casa Domnului.

31 Regele a stat în picioare lângă locul său și a încheiat un legământ înaintea Domnului, hotărându-se să-L urmeze pe Domnul și să păzească poruncile, mărturiile și hotărârile Sale, din toată inima și din tot sufletul lui, împlinind astfel cuvintele legământului, scrise în Cartea aceasta.

32 Apoi el i-a determinat să intre în legământ pe toți cei ce se aflau la Ierusalim și în Benjamin. Și astfel locuitorii Ierusalimului au urmat legământul lui Dumnezeu, Dumnezeul strămoșilor lor.

33 Regele Iosia a îndepărtat toate urâciunile din toate teritoriile locuite de israeliți și i-a determinat pe toți cei ce se aflau în Israel să slujească Domnului, Dumnezeul lor. Cât timp a trăit Iosia, israeliții nu s-au îndepărtat de Domnul, Dumnezeul strămoșilor lor.

35 *Celebrarea Paștelui*

1 Iosia a ținut Paștele Domnului la Ierusalim. Oamenii au adus jertfa de Paște în a paisprezecea zi a lunii întâi.

2 El a pus preoții la slujbele lor și i-a încurajat în ce privește slujba Casei Domnului.

3 El le-a zis leviților, care dădeau învățătură întregului Israel și care erau puși deoparte pentru Domnul, următoarele: „Puneți Chivotul cel sfânt în Casa zidită de Solomon, fiul lui David, regele lui Israel! Nu mai trebuie să-l purtați pe umeri! Acum, slujiți Domnului, Dumnezeul vostru, și poporului Său, Israel.

4 Așezați-vă potrivit familiilor voastre și potrivit cetelor voastre, după cum a scris David, regele lui Israel, și după cum a scris fiul său Solomon.

5 Ocupați-vă locurile în Lăcaș, câte o parte a familiei leviților pentru fiecare ceată a clanurilor fraților voștri, cei din popor.

6 Aduceți jertfa de Paște, sfințiți-vă și pregătiți jertfele pentru frații voștri, împlinind Cuvântul Domnului dat prin Moise.“

7 Iosia le-a dăruit celor din popor, tuturor celor prezenți, miei și iezi din turme, toți pentru Paște, în număr de treizeci de mii, precum și trei mii de viței. Toate acestea erau din averea regelui.

8 Căpeteniile regelui au oferit și ei de bunăvoie daruri poporului, preoților și leviților. Hilchia, Zaharia și Iehiel, conducătorii Casei lui Dumnezeu, le-au dat preoților o mie șase sute de miei pentru Paște și trei sute de viței.

9 Conania și rudele sale, Șemaia și Netanel, precum și Hașabia, Ieiel și Iozabad, căpetenii ale leviților, le-au dăruit leviților cinci mii de miei pentru Paște și cinci sute de vite.

10 Slujba a fost pregătită, preoții și-au ocupat locurile, iar leviții s-au așezat în cete, după cum poruncise regele.

11 Apoi au adus jertfa de Paște. Preoții au stropit sângele, luându-l de la leviții care jupuiseră animalele.

12 Au pus deoparte arderile de tot ca să poată fi oferite Domnului de către cei din popor, potrivit familiilor lor, după cum este scris în Cartea lui Moise. Tot așa au făcut și cu vitele.

13 Au fript jertfa de Paște la foc, după rânduială, iar celelalte jertfe sfinte le-au fiert în oale, cazane și cratițe și le-au împărțit în grabă întregului popor.

14 După aceea, leviții au pregătit ce era pentru ei și pentru preoți – căci preoții, urmașii lui Aaron, aduseseră arderile de tot și grăsimile până seara, astfel că leviții au trebuit să facă pregătiri de Paște atât pentru ei, cât și pentru preoți, urmașii lui Aaron.

15 Cântăreții, urmașii lui Asaf, erau la locul lor, așa cum poruncise David, Asaf, Heman și Iedutun, văzătorul regelui, iar portarii erau la fiecare poartă. Ei nu au trebuit să-și întrerupă slujba, deoarece leviții, rudele lor, au pregătit jertfa de Paște pentru ei.

16 Astfel a fost pregătită în ziua aceea întreaga slujbă a Domnului, ca să se poată sărbători Paștele și să se poată aduce arderile de tot pe altarul Domnului, după porunca regelui Iosia.

17 Israeliții aflați atunci la Ierusalim au celebrat Paștele și Sărbătoarea Azimelor timp de șapte zile.

18 Paște ca acesta nu se mai sărbătorise în Israel din perioada profetului Samuel. Nici un rege al lui Israel nu a mai ținut un Paște ca cel ținut de Iosia împreună cu preoții, cu leviții, cu toți cei din Iuda și cu cei din Israel care se aflau acolo alături de locuitorii Ierusalimului.

19 Paștele acesta a fost sărbătorit în al optsprezecelea an al domniei lui Iosia.

Împrejurările morții lui Iosia

20 După toate acestea, când Iosia pusese deja în ordine Casa, Neco, monarhul Egiptului, a înaintat pentru luptă la Carchemiș, pe Eufrat. Iosia i-a ieșit împotrivă.

21 Neco i-a trimis soli cu mesajul: „Ce am eu de-a face cu tine, rege al lui Iuda? Nu împotriva ta vin astăzi, ci împotriva unei case cu care sunt în război, iar Dumnezeu mi-a spus să mă grăbesc. Nu te împotrivi lui Dumnezeu, Care este cu mine, ca să nu te nimicească!“

22 Dar Iosia nu s-a întors, ci s-a deghizat ca să înceapă lupta împotriva acestuia. El nu a ascultat cuvintele lui Neco, care veneau de la Dumnezeu, astfel că s-a dus să lupte în câmpia Meghido.

23 Arcașii l-au lovit pe regele Iosia, și prin urmare, regele le-a zis slujitorilor săi: „Luați-mă, căci sunt grav rănit!“

24 Slujtorii lui l-au luat din carul de luptă, l-au pus într-un alt car al lui și l-au adus la Ierusalim, unde a și murit. L-au înmormântat în mormântul părinților lui și tot poporul din Iuda și din Ierusalim l-a bocit pe Iosia.

25 Ieremia a compus un cântec de jale pentru Iosia și, până în ziua de azi, toți cântăreții și cântărețele amintesc de Iosia în cântecele lor de jale. Ele au ajuns un obicei în Israel și s-au păstrat scrise în „Cântecele de jale“.

26 Celelalte fapte ale lui Iosia, dovezile sale de credincioșie, făcute după cum scrie în Legea Domnului,

27 precum și isprăvile lui sunt scrise în „Cartea regilor lui Israel și ai lui Iuda“.

36 **1** Apoi poporul țării l-a luat pe Iehoahaz, fiul lui Iosia, și l-a făcut rege în locul tatălui său, la Ierusalim.

Domnia lui Ioaahaz peste Iuda

2 Iehoahaz era în vârstă de douăzeci și trei de ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de trei luni.

3 Monarhul Egiptului l-a detronat la Ierusalim și a pus peste țară un tribut de o sută de talanți de argint și un talant de aur.

4 Monarhul Egiptului l-a pus rege peste Iuda și Ierusalim, pe Eliachim, fratele lui Iehoahaz, și i-a schimbat numele în Iehoiachim. Iar pe fratele său, Iehoahaz, Neco l-a luat și l-a dus în Egipt.

Domnia lui Iehoiachim peste Iuda

5 Iehoiachim era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de unsprezece ani. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, Dumnezeuul său.

6 Împotriva lui a pornit la război Nebucadnețar, împăratul Babilonului. Acesta l-a legat cu lanțuri de bronz ca să-l ducă în Babilon.

7 Nebucadnețar a dus în Babilon și din vasele Casei Domnului și le-a pus în palatul său din Babilon.

8 Celelalte fapte ale lui Iehoiachim, toate urâciunile pe care le-a săvârșit și ceea ce a fost găsit împotriva lui, sunt scrise în „Cartea regilor lui Israel și ai lui Iuda“. În locul lui a domnit fiul său Iehoiachin.

Domnia lui Iehoiachin peste Iuda

9 Iehoiachin era în vârstă de optsprezece ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de trei luni și zece zile. El a făcut ce este rău înaintea Domnului.

10 În anul următor, împăratul Nebucadnețar a trimis să-l aducă la Babilon împreună cu obiectele scumpe ale Casei Domnului, iar în locul lui l-a pus rege peste Iuda și peste Ierusalim pe unchiul său, Zedechia.

Domnia lui Zedechia peste Iuda

11 Zedechia era în vârstă de douăzeci și unu de ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de unsprezece ani.

12 El a făcut ce este rău înaintea Domnului, Dumnezeuul său, și nu s-a smerit înaintea profetului Ieremia care vorbea din partea Domnului.

13 S-a răzvrătit chiar împotriva împăratului Nebucadnețar care-l pusese să jure pe Dumnezeu. S-a încăpățânat și și-a împietrit inima ca să nu se întoarcă la Domnul, Dumnezeuul lui Israel.

14 Toate căpeteniile preoților, precum și poporul și-au înmulțit și ei nelegiuirile, luându-se după toate obiceiurile idolatre ale neamurilor și au pângărit Casa Domnului pe care El o sfințise la Ierusalim.

15 Domnul, Dumnezeuul strămoșilor lor, Și-a trimis tot timpul mesagerii la ei, i-a trimis pentru că Îi era milă de poporul Lui și de Lăcașul Său.

16 Ei însă i-au luat în derâdere pe mesagerii lui Dumnezeu, I-au disprețuit cuvintele și I-au batjocorit profeții, până când mânia Domnului față de poporul Său a ajuns fără leac.

Căderea Ierusalimului

17 Domnul l-a ridicat împotriva lor pe împăratul caldeenilor. El le-a ucis tinerii cu sabia chiar în Lăcașul lor. Nu a avut milă nici de feciori, nici de fecioare, nici de bătrâni, nici de gârbovi. Domnul i-a dat pe toți în mâna sa.

18 Toate vasele Casei lui Dumnezeu, mari și mici, tezaurul Casei Domnului, bogățiile regelui și ale căpeteniilor sale, pe toate le-a dus în Babilon.

19 Au dat foc Casei lui Dumnezeu, au dărâmat zidul Ierusalimului, au dat foc tuturor palatelor și au distrus toate vasele prețioase.

20 Pe cei ce au scăpat de sabie, i-a dus în captivitate la Babilon, iar aceștia au devenit sclavii lui și ai fiilor lui, până când a ajuns la putere împărăția Persiei,

21 adică până când țara s-a bucurat de Sabatele ei, împlinindu-se astfel Cuvântul Domnului spus prin Ieremia. Tot timpul cât a rămas pustiită, țara s-a odihnit până când s-au împlinit șaptezeci de ani.

Edictul de repatriere a evreilor

22 În primul an al domniei lui Cirus, împăratul Persiei, ca să se îplinească Cuvântul Domnului spus prin Ieremia, Domnul a trezit duhul lui Cirus, împăratul Persiei, și acesta a pus să se vestească prin viu grai și prin scrisori în toată împărăția sa următoarele:

23 „Așa vorbește Cirus, împăratul Persiei:
«Domnul, Dumnezeul cerurilor, Care mi-a dat toate regatele pământului, m-a numit să-I zidesc o Casă la Ierusalim, în Iuda. Cine dintre voi este din poporul Lui? Domnul, Dumnezeul lui, să fie cu el! Lăsați-l să plece!»“

EZRA

1 *Decretul lui Cyrus*

1 În primul an al domniei lui Cyrus, împăratul Persiei, ca să se împlinească Cuvântul Domnului spus prin Ieremia, Domnul a trezit duhul lui Cyrus, împăratul Persiei, și acesta a pus să se vestească prin viu grai și prin scrisori în toată împărăția sa următoarele:

2 Așa vorbește Cyrus, împăratul Persiei: „Domnul, Dumnezeul cerurilor, Care mi-a dat toate regatele pământului, m-a numit să-I zidesc o Casă la Ierusalim, în Iuda.

3 Cine dintre voi este din poporul Lui? Dumnezeul lui să fie cu el! Lăsați-l să plece la Ierusalim, în Iuda, ca să zidească Casa Domnului, Dumnezeul lui Israel. El este Dumnezeul Care locuiește la Ierusalim.

4 Fiecare supraviețuitor, în orice loc s-ar afla, să fie ajutat de oamenii din acele locuri cu argint, cu aur, cu diferite bunuri și cu vite, precum și cu daruri de bunăvoie pentru Casa lui Dumnezeu din Ierusalim.“

5 Atunci căpeteniile familiilor lui Iuda și ale lui Beniamin, preoții, leviții și toți aceia al căror duh a fost trezit de Dumnezeu s-au pregătit și s-au dus să rezidească Casa Domnului din Ierusalim.

6 Toți vecinii lor i-au sprijinit cu argint, cu aur, cu diferite bunuri, cu vite și cu lucruri scumpe, pe lângă tot felul de daruri de bunăvoie.

7 Împăratul Cyrus a adus vasele Casei Domnului, cele care fuseseră luate de Nebucadnețar de la Ierusalim și puse în templul zeului său.

8 Cyrus, împăratul Persiei, le-a adus prin vistiernicul Mitredat și le-a dat lui Șeșbațar, prințul iudeilor.

9 Iată care este numărul lor: treizeci de vase de aur, o mie de vase de argint, douăzeci și nouă de cuțite,

10 treizeci de cupe de aur, patru sute zece cupe de argint șlefuit, o mie de alte vase.

11 Toate vasele de aur și de argint erau în număr de cinci mii patru sute. Șeșbațar le-a adus pe toate acestea atunci când exilații au venit din Babilon la Ierusalim.

2 *Lista exilaților repatriați*

1 Iată care sunt oamenii provinciei care au plecat din captivitatea exilului, cei pe care îi duseseră în captivitate Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și care s-au întors la Ierusalim, în Iuda, fiecare în cetatea sa.

2 (Ei i-au însoțit pe Zerub-Babel, pe Iosua, pe Neemia, pe Seraia, pe Reelaia, pe Mardoheu, pe Bilșan, pe Mispar, pe Bigvai, pe Rehum și pe Baana.) Așadar, iată care este numărul acestor oameni din poporul Israel:

3 urmașii lui Paroș – în număr de două mii o sută șaptezeci și doi;

4 urmașii lui Șefatia – în număr de trei sute șaptezeci și doi;

5 urmașii lui Arah – în număr de șapte sute șaptezeci și cinci;

6 urmașii lui Pahat-Moab, dintre urmașii lui Iosua și ai lui Ioab, – în număr de două mii opt sute doisprezece;

7 urmașii lui Elam – în număr de o mie două sute cincizeci și patru;

8 urmașii lui Zatu – în număr de nouă sute patruzeci și cinci;

9 urmașii lui Zacai – în număr de șapte sute șaiszeci;

10 urmașii lui Bani – în număr de șase sute patruzeci și doi;

11 urmașii lui Bebai – în număr de șase sute douăzeci și trei;

12 urmașii lui Azgad – în număr de o mie două sute douăzeci și doi;

13 urmașii lui Adonikam – în număr de șase sute șaiszeci și șase;

14 urmașii lui Bigvai – în număr de două mii cincizeci și șase;

15 urmașii lui Adin – în număr de patru sute cincizeci și patru;

16 urmașii lui Ater, dintre urmașii lui Ezechia, – în număr de nouăzeci și opt;

17 urmașii lui Bețai – în număr de trei sute douăzeci și trei;

18 urmașii lui Iora – în număr de o sută doisprezece;

19 urmașii lui Hașum – în număr de două sute douăzeci și trei;

20 urmașii lui Ghibar – în număr de nouăzeci și cinci;

21 urmașii lui Betleem – în număr de o sută douăzeci și trei;

22 oamenii din Netofa – în număr de cincizeci și șase;

23 oamenii din Anatot – în număr de o sută douăzeci și opt;

24 urmașii lui Azmavet – în număr de patruzeci și doi;
25 urmașii lui Chiriat-Iearim, ai lui Chefira și ai lui Beerot – în număr de șapte sute patruzeci și trei;
26 urmașii lui Rama și ai lui Gheva – în număr de șase sute douăzeci și unu;
27 oamenii din Micmas – în număr de o sută douăzeci și doi;
28 oamenii din Betel și din Ai – în număr de două sute douăzeci și trei;
29 urmașii lui Nebo – în număr de cincizeci și doi;
30 urmașii lui Magbiș – în număr de o sută cincizeci și șase;
31 urmașii celuiilalt Elam – în număr de o mie două sute cincizeci și patru;
32 urmașii lui Harim – în număr de trei sute douăzeci;
33 urmașii lui Lod, ai lui Hadid și ai lui Ono – în număr de șapte sute douăzeci și cinci;
34 urmașii lui Ierihon – în număr de trei sute patruzeci și cinci;
35 urmașii lui Senaa – în număr de trei mii șase sute treizeci;
36 preoții, urmași ai lui Iedaia, din familia lui Iosua, – în număr de nouă sute șaptezeci și trei;
37 urmașii lui Imer – în număr de o mie cincizeci și doi;
38 urmașii lui Pașhur – în număr de o mie două sute patruzeci și șapte;
39 urmașii lui Harim – în număr de o mie șaptesprezece;
40 leviții, urmași ai lui Iosua și ai lui Kadmiel, dintre urmașii lui Hodavia, – în număr de șaptezeci și patru;
41 cântăreții, urmași ai lui Asaf, – în număr de o sută douăzeci și opt;
42 urmașii portarilor, urmași ai lui Șalum, ai lui Ater, ai lui Talmon, ai lui Akub, ai lui Hatita și ai lui Șobai, – în total, în număr de o sută treizeci și nouă;
43 slujitorii de la Templu, urmași ai lui Țiha, ai lui Hasufa, ai lui Tabaot,
44 ai lui Cheros, ai lui Siaha, ai lui Padon,
45 ai lui Lebana, ai lui Hagaba, ai lui Akub,
46 ai lui Hagab, ai lui Șalmal, ai lui Hanan,
47 ai lui Ghidel, ai lui Gahar, ai lui Reaia,
48 ai lui Rețin, ai lui Nekoda, ai lui Gazam,
49 ai lui Uza, ai lui Paseah, ai lui Besai,
50 ai lui Asna, ai lui Meunim, ai lui Nefusim,

51 ai lui Bakbuk, ai lui Hakufa, ai lui Harhur,
52 ai lui Bațlut, ai lui Mehida, ai lui Harșa,
53 ai lui Barkos, ai lui Sisera, ai lui Temah,
54 ai lui Nețiah și ai lui Hatifa;
55 urmașii slujitorilor lui Solomon, urmași ai lui Sotai, ai lui Hasoferet, ai lui Peruda,
56 ai lui Iaala, ai lui Darkon, ai lui Ghidel,
57 ai lui Șefatia, ai lui Hatil, ai lui Pocheret-Hațebaim și ai lui Ami;
58 toți slujitorii de la Templu și slujitorii lui Solomon la un loc – în număr de trei sute nouăzeci și doi.
59 Iată-i și pe cei care au plecat din Tel-Melah, din Tel-Harșa, din Cherub, din Adan și din Imer, fără să fi putut dovedi dacă familia și neamul lor erau din Israel sau nu:
60 urmașii lui Delaia, ai lui Tobia și ai lui Nekoda – în număr de șase sute cincizeci și doi;
61 dintre urmașii preoților: urmașii lui Hobaia, ai lui Hakoț și ai lui Barzilai (cel care a luat-o de soție pe una din fetele ghiladitului Barzilai și care și-a luat numele acestuia).
62 Ei și-au căutat înscrierile lor genealogice, dar nu le-au găsit, astfel că au fost îndepărtați din preoție ca fiind necurați.
63 Dregătorul le-a zis să nu mănânce din lucrurile preasfinte până când preotul nu va hotărî lucrul acesta după Urim și Tumim.
64 În total, în toată adunarea, erau patruzeci și două de mii trei sute șazeci de oameni,
65 în afară de slujitorii și slujitoarele lor – în număr de șapte mii trei sute treizeci și șapte – și de cântăreți și cântărețe – în număr de două sute.
66 Aveau șapte sute treizeci și șase de cai, două sute patruzeci și cinci de catâri,
67 patru sute treizeci și cinci de cămile și șase mii șapte sute douăzeci de măgari.
68 La sosirea lor la Casa Domnului din Ierusalim, câteva din căpeteniile familiilor au oferit Casei lui Dumnezeu daruri de bunăvoie pentru ridicarea lui pe locul său de odinioară.
69 Au dăruit în visteria lucrării, după puterile lor, următoarele: șazeci și una de mii de darici de aur, cinci mii de mine de argint și o sută de tunicii preoțești.
70 Așadar, preoții, leviții, unii oameni din popor, cântăreții, portarii și slujitorii de la Templu s-au așezat în cetățile lor; toți cei din Israel erau în cetățile lor.

3 Restaurarea închinării. Rezidirea altarului

1 În luna a șaptea, pe când israeliții se aflau deja în cetățile lor, poporul s-a strâns ca un singur om la Ierusalim.

2 Iosua, fiul lui Ioțadak, și rudele sale dintre preoți, împreună cu Zerub-Babel, fiul lui Șealtiel, și rudele sale au început să rezidească altarul Dumnezeului lui Israel, ca să aducă pe el arderile de tot, după cum este scris în Legea lui Moise, omul lui Dumnezeu.

3 Au ridicat altarul pe temeliiile lui, deși s-au temut de popoarele din țară și au adus pe el arderi de tot Domnului, arderi de tot de dimineață și de seară.

4 Apoi au ținut Sărbătoarea Corturilor, după cum este scris, și au adus zi de zi arderi de tot, după numărul hotărât pentru fiecare zi.

5 După aceea, au adus arderile de tot continue, jertfele pentru fiecare lună nouă, jertfele pentru toate sărbătorile închinat Domnului, precum și cele oferite ca dar de bunăvoie Domnului.

6 Au început să aducă Domnului arderile de tot din prima zi a lunii a șaptea, pe când Templul Domnului nu era încă construit.

Așezarea temeliiilor Casei

DOMNULUI

7 Le-au dat argint cioplitorilor în piatră și tâmplarilor și le-au dat mâncare, băutură și untdelemn sidonienilor și tirienilor, ca să aducă lemn de cedru, să-l aducă pe mare, din Liban până la Iafu, potrivit cu încuviințarea pe care le-a dat-o Cirus, împăratul Persiei.

8 În al doilea an de la sosirea lor la Casa lui Dumnezeu, la Ierusalim, în luna a doua, Zerub-Babel, fiul lui Șealtiel, Iosua, fiul lui Ioțadak, împreună cu restul fraților lor – preoții, leviții și toți cei care s-au întors din captivitate la Ierusalim – s-au apucat de lucru și i-au numit pe leviții de la douăzeci de ani în sus să supravegheze lucrarea de la Casa Domnului.

9 Iosua împreună cu fiii și cu rudele lui, Kadmiel împreună cu fiii lui (urmași ai lui Hodavia), precum și urmașii lui Henadad cu fiii și cu rudele lor – leviții – s-au unit cu toții ca să îi supravegheze pe cei ce lucrau la Casa lui Dumnezeu.

10 Când constructorii au pus temeliiile Casei Domnului, preoții, îmbrăcați în veșmintele lor, erau pregătiți să-L laude pe Domnul cu trâmbițele, iar

leviții, urmașii lui Asaf, – cu chimvalele, potrivit îndrumărilor lui David, regele lui Israel.

11 Ei au început să-L laude și să-I mulțumească Domnului, cântând „El este bun! Îndurarea Lui ține pe vecie față de Israel“. Și tot poporul a scos un mare strigăt de bucurie, laudându-L pe Domnul pentru faptul că fuseseră puse temeliiile Casei Domnului.

12 Mulți dintre preoți, leviți și căpeteniile de familie mai în vârstă, care văzuseră Casa dintâi pe temeliiile ei, plângeau în hohote la vederea acestei Case, în timp ce mulți alții își înălțau glasul, strigând de bucurie.

13 Glasul celor din popor care strigau de bucurie nu se putea deosebi de glasul celor din popor care plângeau, căci poporul striga de bucurie atât de tare, încât glasul lui se auzea până departe.

4 Opoziție față de rezidirea Casei DOMNULUI și a Ierusalimului

1 Când dușmanii lui Iuda și ai lui Beniamin au auzit că cei care fuseseră în captivitate zidesc un Templu pentru Domnul, Dumnezeul lui Israel,

2 s-au apropiat de Zerub-Babel și de căpeteniile familiilor și le-au zis: – Să zidim și noi cu voi! Căci, asemenea vouă, și noi Îl întrebăm pe Dumnezeul vostru și-I aducem jertfe de pe vremea lui Esar-Hadon, împăratul Asiriei, cel care ne-a adus aici.

3 Zerub-Babel, Iosua și căpeteniile familiilor rămase din Israel le-au răspuns: – Nu se poate să zidiți împreună cu noi o Casă Dumnezeului nostru, ci doar noi vom zidi pentru Domnul, Dumnezeul lui Israel, așa cum ne-a poruncit împăratul Cirus, împăratul Persiei.

4 Poporul țării a slăbit avântul celor din poporul lui Iuda, i-a descurajat să mai zidească

5 și a angajat sfetnici împotriva lor, ca să le zădărnicească planul. Așa a fost în toată perioada domniei lui Cirus, împăratul Persiei, până în perioada domniei lui Darius, împăratul Persiei.

6 La începutul domniei lui Ahașveros au scris o plângere împotriva locuitorilor lui Iuda și ai Ierusalimului.

7 Iar pe vremea lui Artaxerxes, Bișlam, Mitredat, Tabeel și ceilalți camarazi ai lor i-au scris lui Artaxerxes, împăratul Persiei. Scrisoarea era scrisă cu litere aramaice și în limba aramaică.

8 Dregătorul Rehum și scribul Șimșai i-au scris împăratului Artaxerxes o scrisoare cu privire la Ierusalim, după cum urmează:

9 „De la dregătorul Rehum, scribul Șimșai și ceilalți camarazi ai lor, judecători și emisari, oameni din Tarpel, din Persia, din Erec, din Babilon, elamiți din Susa

10 și din celelalte popoare pe care le-a luat în captivitate marele și vestitul Assurbanipal și le-a așezat în cetatea Samariei și în restul provinciei de peste râu ...

11 (Aceasta este o copie a scrisorii pe care ei i-au trimis-o.) Către împăratul Artaxerxes, Slujitorii tăi, oamenii provinciei de peste râu, ... îți scriu următoarele:

12 «Să știe împăratul că iudeii plecați de la tine spre noi au ajuns la Ierusalim și rezidesc cetatea aceea răzvrătită și rea; ei vor să-i termine de înălțat zidurile și-i repară temeliile.

13 De aceea să știe împăratul că, dacă cetatea aceasta va fi rezidită și zidurile vor fi terminate, ei nu vor mai plăti nici tributul, nici darea și nici taxa de trecere și, prin urmare, visteria imperială va avea de suferit.

14 Din această cauză, ca unii care mâncăm sarea palatului, nu ne stă bine să vedem cum este necinstit împăratul și de aceea trimitem această scrisoare ca să-l înștiințăm pe împărat.

15 Să se cerceteze deci în cartea cronicilor părinților tăi! În cartea cronicilor vei găsi scris și vei afla că cetatea aceasta a fost o cetate răzvrătită, din cauza căreia au avut de suferit regi și provincii și în mijlocul căreia s-au iscat răscoale încă din vremuri străvechi. Din acest motiv a și fost pustiită cetatea aceasta.

16 Facem deci cunoscut împăratului că, dacă cetatea aceasta va fi rezidită și zidurile-i vor fi terminate, nu vei mai avea stăpânire în provincia de peste râu.»

17 Împăratul a trimis următorul răspuns:

„Dregătorului Rehum, scribului Șimșai și celorlalți camarazi ai lor, care locuiesc în Samaria și în restul provinciei de peste râu: Pace!

18 Scrisoarea pe care ne-ai trimis-o a fost citită în prezența mea.

19 Am dat ordin să se facă cercetări și s-a găsit că cetatea aceasta s-a ridicat împotriva împăraților încă din vremuri străvechi, dedându-se la răzvrătire și răscoală.

20 Au existat la Ierusalim regi puternici care aveau stăpânire peste tot teritoriul de peste râu și cărora li se plătea tribut, dare și taxă de trecere.

21 Prin urmare, dați ordin ca acești oameni să fie opriți, iar cetatea aceasta să nu mai fie rezidită, până când nu voi da eu o altă înștiințare.

22 Aveți grijă să nu fiți nepăsători față de lucrul pe care trebuie să-l faceți. De ce să crească paguba în dauna împăraților?“

23 Imediat după ce s-a citit copia scrisorii împăratului Artaxerxes înaintea lui Rehum, a scribului Șimșai și a camarazilor lor, aceștia s-au dus în grabă la Ierusalim, la iudei, și i-au oprit din lucru prin forță și putere.

24 Atunci s-a oprit lucrarea de la Casa lui Dumnezeu din Ierusalim și a rămas oprită până în al doilea an al domniei lui Darius, împăratul Persiei.

5 Reluarea lucrărilor la Casa

DOMNULUI. Scrisoarea lui Tatnai

1 Profetul Hagai și profetul Zaharia, fiul lui Ido, au profetit iudeilor din Iuda și din Ierusalim în Numele Dumnezeului lui Israel.

2 Atunci, Zerub-Babel, fiul lui Șealtiel, și Iosua, fiul lui Ioțadak, au început iarăși să rezidească Casa lui Dumnezeu din Ierusalim. Împreună cu ei erau și profeții lui Dumnezeu care-i sprijineau.

3 În aceeași vreme Tatnai, guvernatorul provinciei de peste râu, Șetar-Boznai, precum și camarazii lor au venit la ei și i-au întreat: „Cine v-a dat învoire să rezidiți această Casă și să ridicați aceste ziduri?“

4 Apoi au continuat: „Care sunt numele oamenilor care construiesc această clădire?“

5 Dar ochiul Dumnezeului lor veghea asupra celor din sfatul bătrânilor iudeilor, astfel că ei nu aveau să fie opriți până când nu avea să fie trimisă o înștiințare către Darius, iar ei nu aveau să primească o scrisoare de la el în această privință.

6 Iată o copie a scrisorii trimise împăratului Darius de către Tatnai, guvernatorul provinciei de peste râu, Șetar-Boznai și camarazii lor emisari, care locuiau în provincia de peste râu.

7 I-au trimis un mesaj în care erau scrise următoarele: „Către împăratul Darius, Toată pacea!

8 Să știe împăratul că ne-am dus în provincia lui Iuda, la Casa Dumnezeului celui Mare. Oamenii îl rezidesc din pietre cioplite, iar în zidurile lui pun bârne de lemn. Lucrarea aceasta avansează repede și prosperă în mâinile lor.

9 Noi i-am întrebat pe bătrânii aceia cu privire la cine le-a dat învoire să rezidească această Casă și să ridice aceste ziduri.

10 De asemenea, le-am cerut și numele, ca astfel să putem scrie numele bărbaților din fruntea lor și să îi le facem de cunoscut.

11 Ei ne-au răspuns astfel: «Noi suntem slujitorii Dumnezeului cerurilor și al pământului și rezidim Casa care a fost zidită cu mulți ani în urmă. Un mare rege al lui Israel îl zidise și îl isprăvisese.

12 Dar pentru că strămoșii noștri L-au mâniat pe Dumnezeul cerurilor, El i-a dat pe mâna caldeeanului Nebucadnețar, împăratul Babilonului, care a distrus Casa aceasta și a dus poporul în captivitate, în Babilon.

13 Totuși în primul an al domniei lui Cyrus, împăratul Babilonului, împăratul Cyrus a dat învoire ca această Casă a lui Dumnezeu să fie rezidită.

14 Chiar și vasele de aur și de argint ale Casei lui Dumnezeu, pe care Nebucadnețar le-a luat din Templul de la Ierusalim și le-a dus în templul din Babilon, împăratul Cyrus le-a luat din templul de la Babilon și le-a încredințat celui numit Șeșbațar, pe care l-a pus apoi guvernator.

15 I-a zis să ia aceste vase, să se ducă să le pună în Templul din Ierusalim și să rezidească Casa pe locul ei de odinioară.

16 Atunci Șeșbațar a venit și a pus temelii Casei lui Dumnezeu din Ierusalim. Și iată că de atunci încoace zidim și nu am terminat încă!»

17 De aceea, dacă împăratul încuviințează, să se caute în arhivele imperiale de acolo, din Babilon, ca să se vadă dacă s-a dat din partea împăratului Cyrus o învoire cu privire la rezidirea acestei Case a lui Dumnezeu din Ierusalim. Apoi împăratul să ne trimită voia sa cu privire la această situație.“

6 *Decretul lui Darius*

1 Atunci împăratul Darius a dat ordin să se caute în documentele aflate în arhivele din Babilon.

2 El a găsit în palatul din Ahmeta, din provincia Mediei, un sul în care erau scrise următoarele:
„Memoriu

3 În primul an de domnie al împăratului Cyrus, împăratul Cyrus a dat următoarea poruncă cu privire la Casa lui Dumnezeu din Ierusalim: «Casa să fie rezidită, pentru a fi un loc unde să se aducă jertfe și să-i fie puse temelii. Să aibă o înălțime de șaiszeci de coți și o lățime de șaiszeci de coți;

4 să aibă trei rânduri de piatră cioplită și un rând de lemn nou. Cheltuielile vor fi suportate de palatul imperial.

5 Mai mult, vasele de aur și de argint ale Casei lui Dumnezeu, care au fost luate de Nebucadnețar din Templul de la Ierusalim și aduse la Babilon, să fie duse înapoi la locul lor, în Templul de la Ierusalim; să le puneți în Casa lui Dumnezeu!»

6 Drept urmare, Tatnai, guvernator al provinciei de peste râu, Șetar-Boznai și camarazii voștri, emisari în provincia de peste râu, depărtați-vă de locul acela!

7 Lăsați în pace lucrarea de la această Casă a lui Dumnezeu! Lăsați-i pe guvernatorul iudeilor și pe cei din sfatul bătrânilor iudeilor să rezidească această Casă a lui Dumnezeu pe locul ei de odinioară.

8 Mai mult, dau următoarea poruncă cu privire la ceea ce trebuie să faceți pentru acești bărbați din sfatul bătrânilor iudeilor, ca să poată rezidi această Casă a lui Dumnezeu: cheltuielile acestor oameni să fie imediat plătite din veniturile împăratului provenite din tributul provinciei de peste râu, astfel încât să nu înceteze lucrul.

9 Zilnic să se dea preoților de la Ierusalim, la cerere, tot ce au nevoie – viței, berbeci și miei – pentru arderile de tot aduse Dumnezeului cerurilor, precum și grâu, sare, vin și untdelemn, ca să nu ducă lipsă **10** și ca astfel să poată aduce jertfe de o aromă plăcută Dumnezeului cerurilor și să se roage pentru viața împăratului și a fiilor săi.

11 De asemenea, dau următoarea poruncă cu privire la orice om care va schimba ordinul aceasta: să se scoată o bârnă din casa lui și să se ridice bârna ca să fie tras în țepă pe ea, iar casa lui să fie prefăcută într-un morman de gunoi din cauza faptei lui.

12 Fie ca Dumnezeul Care Și-a pus Numele să locuiască acolo să răstoarne pe orice împărat sau popor care va încerca să schimbe ceva cu scopul de a distruge această Casă a lui Dumnezeu din Ierusalim! Eu, Darius, am dat această poruncă! Să fie împlinită întocmai!“

Terminarea și dedicarea Casei DOMNULUI. Paștele

13 Tatnai, guvernatorul provinciei de peste râu, Șetar-Boznai și camarazii lor au făcut întocmai cum le poruncise împăratul Darius.

14 Prin urmare, cei din sfatul bătrânilor iudeilor au continuat să zidească și au reușit, așa cum le

profețiseră profetul Hagai și Zaharia, fiul lui Ido. Ei au zidit și au terminat potrivit cu porunca Dumnezeului lui Israel și potrivit cu porunca lui Cyrus, a lui Darius și a lui Artaxerxes, împărații Persiei.

15 Casa a fost terminată în ziua a treia a lunii Adar, în al șaselea an al domniei împăratului Darius.

16 Israeliiții – preoții, leviții și ceilalți care fuseseră în captivitate – au sărbătorit cu bucurie dedicarea acestui Templu al lui Dumnezeu.

17 Pentru dedicarea acestei Case a lui Dumnezeu au oferit o sută de viței, două sute de berbeci și patru sute de miei, iar ca jertfă pentru păcatul întregului Israel au adus doisprezece țapi, câte un țap pentru fiecare seminție.

18 I-au pus pe preoți, după cetele lor, și pe leviți, după grupele lor, să facă lucrarea lui Dumnezeu la Ierusalim, după cum este scris în Cartea lui Moise.

19 Cei care fuseseră în captivitate au sărbătorit Paștele în a paisprezecea zi a lunii întâi.

20 Preoții și leviții se curățiseră în același timp, astfel că toți erau curați. Ei au adus jertfa de Paște pentru toți cei ce fuseseră în captivitate, pentru rudele lor dintre preoți și pentru ei înșiși.

21 Israeliiții întorși din captivitate au mâncat jertfa de Paște împreună cu toți aceia care se separaseră de necurăția neamurilor țării, ca să-L caute pe Domnul, Dumnezeul lui Israel.

22 Au celebrat cu bucurie Sărbătoarea Azimelor timp de șapte zile, căci Domnul îi înveselise întorcând spre ei inima împăratului Asiriei, ca să-i sprijinească în lucrarea de la Casa lui Dumnezeu, a Dumnezeului lui Israel.

7 Ezra și alți exilați sosesc la Ierusalim

1 După toate acestea, iată ce s-a întâmplat în timpul domniei lui Artaxerxes, împăratul Persiei. Ezra era fiul lui Seraia, fiul lui Azaria, fiul lui Hilchia,

2 fiul lui Șalum, fiul lui Țadok, fiul lui Ahitub,

3 fiul lui Amaria, fiul lui Azaria, fiul lui Meraiot,

4 fiul lui Zerahia, fiul lui Uzi, fiul lui Buchi,

5 fiul lui Abișua, fiul lui Fineas, fiul lui Elazar, fiul lui Aaron, preotul conducător.

6 Ezra acesta a venit din Babilon. El era un cărturar priceput în Legea lui Moise, dată de Domnul, Dumnezeul lui Israel. Și, pentru că mâna Domnului, Dumnezeul său, era peste el, împăratul i-a dat tot ce ceruse.

7 Unii dintre israeliți, dintre preoți, dintre leviți, dintre cântăreți, dintre portari și dintre slujitorii de la Templu au venit și ei la Ierusalim în al șaptelea an al domniei împăratului Artaxerxes.

8 Ezra a sosit la Ierusalim în luna a cincea, în cel de-al șaptelea an de domnie al împăratului.

9 Ezra plecase din Babilon în prima zi a lunii întâi și a ajuns la Ierusalim în prima zi a lunii a cincea, căci mâna cea bună a Dumnezeului său a fost peste el.

10 Ezra se hotărâse în inima lui să cerceteze Legea Domnului, să o împlinească și să învețe pe Israel poruncile și hotărârile ei.

Scrisoarea lui Artaxerxes și însărcinarea lui Ezra

11 Iată o copie a scrisorii date de împăratul Artaxerxes preotului și cărturarului Ezra, un învățat în ce privește poruncile Domnului și reglementările Lui cu privire la Israel:

12 „Artaxerxes, împăratul împăraților, către Ezra, preotul și cărturarul Legii Dumnezeului cerurilor, Sănătate!

13 Am dat poruncă să se dea drumul tuturor celor din poporul lui Israel aflați în împărăția mea, inclusiv preoților și leviților, care doresc să meargă la Ierusalim împreună cu tine.

14 Cu privire la cele de mai înainte, tu ești trimis de împărat și de cei șapte sfinți ai săi ca să cercetezi Iuda și Ierusalimul în ce privește Legea Dumnezeului tău, Lege pe care o ai în mână,

15 și să duci argintul și aurul pe care împăratul și sfinții săi l-au dăruit Dumnezeului lui Israel, Care Își are Lăcașul la Ierusalim,

16 precum și tot argintul și aurul pe care îl vei obține în tot ținutul Babilonului împreună cu darurile de bunăvoie ale poporului și ale preoților oferite pentru Casa lui Dumnezeu de la Ierusalim.

17 Prin urmare, cu banii aceștia să cumperi de îndată viței, berbeci, miei, daruri de mâncare și daruri de băutură, ca să le oferi pe altarul Casei lui Dumnezeu din Ierusalim.

18 Cu argintul și aurul care va mai rămâne să faceți, după voia lui Dumnezeu, ceea ce tu și rudele tale credeți că este mai bine.

19 Uneltele care ți-au fost date pentru slujba de la Casa lui Dumnezeu să le prezinți înaintea lui Dumnezeu, la Ierusalim.

20 Celelalte cheltuieli pe care le vei avea de făcut pentru Templul Dumnezeului tău să le suporti din visteria imperială.

21 Eu, împăratul Artaxerxes, dau următoarea poruncă tuturor vistiernicilor din provincia de peste râu: tot ce vă va cere Ezra, preotul și cărturarul Legii Dumnezeului cerurilor, să i se dea de îndată **22** până la valoarea de o sută de talanți de argint, până la o sută de cori de grâu, până la o sută de bați de vin și până la o sută de bați de untdelemn, iar în ce privește sarea – fără limită.

23 Să se facă de îndată tot ceea ce a poruncit Dumnezeul cerurilor cu privire la Templul Dumnezeului cerurilor, ca să nu vină mânia Lui peste împărăția împăratului și a fiilor săi.

24 De asemenea, vă mai facem cunoscut că nu aveți voie să puneți tribut, dare sau taxe de trecere nici asupra preoților, leviților, cântăreților, portarilor sau slujitorilor de la Templu și nici asupra altor slujitori ai acestui Templu al lui Dumnezeu.

25 Iar tu, Ezra, după înțelepciunea Dumnezeului tău cu care ai fost înzestrat, numește magistrați și judecători ca să facă dreptate întregului popor din provincia de peste râu, și anume tuturor aceluia care cunosc legile Dumnezeului tău, iar celor care nu le cunosc, să li le faceți cunoscute.

26 Toți aceia care nu vor împlini Legea Dumnezeului tău și legea împăratului să fie judecați imediat și condamnați la moarte, la exil, la confiscarea averii sau la temniță.“

27 Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul strămoșilor noștri, Care a pus în inima împăratului dorința să onoreze Casa lui Dumnezeu din Ierusalim

28 și a îndreptat spre mine bunăvoința împăratului, a sfetnicilor săi și a tuturor comandanților săi puternici. Întărit de mâna Dumnezeului meu, care era peste mine, am convocat căpeteniile lui Israel ca să meargă împreună cu mine.

8 *Căpeteniile clanurilor, însoțitori ai lui Ezra*

1 Căpeteniile familiilor și genealogiile celor care au plecat împreună cu mine din Babilon, în timpul domniei împăratului Artaxerxes, au fost:

2 dintre urmașii lui Fineas – Gherșom; dintre urmașii lui Itamar – Daniel; dintre urmașii lui David – Hatuș,

3 fiul lui Șecania; dintre urmașii lui Paroș – Zaharia și alți o sută cincizeci de bărbați, înscriși în genealogii împreună cu el;

4 dintre urmașii lui Pahat-Moab – Elioenai, fiul lui Zerahia; împreună cu el mai erau încă două sute de bărbați;

5 dintre urmașii lui Zatu– Șecania, fiul lui Iahaziel; împreună cu el mai erau încă trei sute de bărbați;

6 dintre urmașii lui Adin – Ebed, fiul lui Ionatan; împreună cu el mai erau încă cincizeci de bărbați;

7 dintre urmașii lui Elam – Ieșai, fiul lui Atalia; împreună cu el mai erau încă șaptezeci de bărbați;

8 dintre urmașii lui Șefatia – Zebadia, fiul lui Mihail; împreună cu el mai erau încă optzeci de bărbați;

9 dintre urmașii lui Ioab – Obadia, fiul lui Iehiel; împreună cu el mai erau încă două sute optsprezece bărbați;

10 dintre urmașii lui Bani– Șelomit, fiul lui Iosifia; împreună cu el mai erau încă o sută șaiszeci de bărbați;

11 dintre urmașii lui Bebai – Zaharia, fiul lui Bebai; împreună cu el mai erau încă douăzeci și opt de bărbați;

12 dintre urmașii lui Azgad – Iohan, fiul lui Hakatan; împreună cu el mai erau încă o sută zece bărbați;

13 dintre cei din urmă urmași ai lui Adonikam – Elifelet, Ieiel și Șemaia; împreună cu ei mai erau încă șaiszeci de bărbați;

14 dintre urmașii lui Bigvai – Utai și Zacur; împreună cu ei mai erau încă șaptezeci de bărbați.

Călătoria lui Ezra spre Ierusalim

15 I-am convocat la râul care curge înspre Ahava și ne-am așezat tabăra acolo timp de trei zile. Am cercetat poporul și preoții și nu am găsit pe nici unul dintre leviți acolo.

16 Atunci am trimis după căpeteniile Eliezer, Ariel, Șemaia, Elnatan, Iarib, Elnatan, Natan, Zaharia și Meșulam și după învățătorii Ioarib și Elnatan,

17 pe care i-am trimis apoi la căpetenia Ido, care locuia la Casifia. Le-am zis ce anume să-i spună lui Ido și rudelor sale, dintre slujitorii de la Templu care locuiau la Casifia, ca astfel să ne aducă slujitori pentru Casa Dumnezeului nostru.

18 Și fiindcă mâna cea bună a Dumnezeului nostru era peste noi, ne-au adus pe Șerebia – un om chibzuit, unul dintre urmașii lui Mahli, fiul lui Levi,

fiul lui Israel – împreună cu încă optsprezece bărbați dintre fiii și rudele sale,

19 precum și pe Hașabia și pe Ieșai, dintre urmașii lui Merari, împreună cu încă douăzeci de bărbați dintre fiii și rudele lor.

20 Dintre slujitorii de la Templu puși de David și de căpeteniile sale în slujba leviților au adus două sute douăzeci, toți menționați pe nume.

21 Acolo, la râul Ahava, am vestit un post, smerindu-ne înaintea Dumnezeului nostru și cerând de la El drum bun pentru noi, pentru copiii noștri și pentru toate averile noastre,

22 căci mi-a fost rușine să-i cer împăratului oaste și călăreți care să ne apere de dușmani pe drum, odată ce îi spusese împăratului că mâna Dumnezeului nostru este peste toți cei ce-L caută, ca să le facă bine, dar puterea și mânia Lui sunt peste toți cei ce-L părăsesc.

23 Am postit și ne-am rugat Dumnezeului nostru cu privire la aceasta, iar El ne-a ascultat.

24 Apoi am ales douăsprezece dintre căpeteniile preoților, și anume pe Șerebia, pe Hașabia și pe zece din rudele lor,

25 și am cântărit înaintea lor arginul, aurul și vasele oferite în dar pentru Casa Dumnezeului nostru de împărat, de sfetnicii săi, de căpeteniile sale și de întreg Israelul prezent.

26 Le-am predat șase sute cincizeci de talanți de argint, vase de argint în valoare de o sută de talanți de argint, o sută de talanți de aur,

27 douăzeci de cupe de aur în valoare de o mie de darici și două vase de bronz de calitate, șlefuit, la fel de valoros precum aurul.

28 Le-am zis atunci: „Voi sunteți puși deoparte pentru Domnul, iar vasele acestea sunt lucruri sfinte; totodată arginul și aurul sunt un dar de bunăvoie adus Domnului, Dumnezeul strămoșilor voștri.

29 Vegheați și păziți-le până le veți cântări înaintea căpeteniilor preoților și leviților și înaintea căpeteniilor familiilor lui Israel, în odăile Casei Domnului din Ierusalim.“

30 Preoții și leviții au preluat arginul, aurul și vasele ca să le ducă la Ierusalim, la Casa Dumnezeului nostru.

31 Am plecat de la râul Ahava spre Ierusalim în a douăsprezecea zi a lunii întâi, iar mâna Dumnezeului nostru a fost peste noi, păzindu-ne pe drum de atacul dușmanilor și al tâlharilor.

32 Când am ajuns la Ierusalim, ne-am odihnit acolo timp de trei zile.

33 În a patra zi a fost cântărit argintul, aurul și vasele, la Casa lui Dumnezeu, de către Meremot, fiul preotului Uria, care era însoțit de Elazar, fiul lui Fineas, și de leviții Iozabad, fiul lui Iosua, și Noadia, fiul lui Binui.

34 Toate au fost preluate după număr și după greutate și, în ziua aceea, s-a înscris în documente greutatea lor totală.

35 Exilații întorși din captivitate au adus Dumnezeului lui Israel ca ardere de tot doisprezece viței pentru întreg Israelul, nouăzeci și șase de berbeci, șaptezeci și șapte de miei, iar ca jertfă pentru păcat – doisprezece țapi. Toate acestea au fost aduse ca ardere de tot Domnului.

36 Au înmănat decretul împăratului satrapilor imperiali și guvernatorilor provinciei de peste râu, iar aceștia au sprijinit poporul și Casa lui Dumnezeu.

9 Criza spirituală a iudeilor repatriați și rugăciunea lui Ezra

1 După ce s-au isprăvit toate acestea, căpeteniile s-au apropiat de mine, zicându-mi: „Poporul lui Israel, inclusiv preoții și leviții, nu s-au separat de popoarele țărilor dimprejur, ci s-au datat la necurățiile canaaniților, hitiților, periziților, iebusiților, amoniților, moabiților, egiptenilor și amoriților.

2 Ei și-au luat soții dintre fetele acestora, atât pentru ei, cât și pentru fiii lor. Neamul cel sfânt s-a amestecat astfel cu popoarele țărilor dimprejur, iar cei dintâi care au fost necredincioși au fost chiar căpeteniile și dregătorii.“

3 Când am auzit vestea aceasta, mi-am sfâșiat hainele și mantaua. Mi-am smuls păr din cap și din barbă și m-am lăsat jos înmărmurit.

4 S-au strâns la mine toți aceia care se temeau de cuvintele Dumnezeului lui Israel cu privire la necredințioșia celor ce fuseseră în captivitate. Am rămas așa îngrozit până la jertfa de seară.

5 Apoi, la jertfa de seară, m-am ridicat din mâhnirea mea, cu hainele și cu mantaua sfâșiate, m-am plecat pe genunchi și, întinzând mâinile spre Domnul, Dumnezeul meu,

6 am zis: „Dumnezeul meu, sunt mâhnit și mi-e rușine, Dumnezeul meu, să-mi ridic fața spre Tine! Căci fărădelegile noastre au ajuns deasupra

capetelor noastre și vina noastră a crescut până la ceruri.

7 Din vremea strămoșilor noștri și până în ziua de astăzi am fost foarte vinovați și, din cauza fărădelegilor noastre, noi, regii noștri și preoții noștri am fost dați pe mâna împăraților străini, a sabiei, a sclaviei, a jafului și a rușinii, așa cum se vede și astăzi.

8 Acum, pentru puțină vreme, am avut iarăși parte de bunăvoința Domnului, Dumnezeu nostru, Care ne-a lăsat o rămășiță și ne-a dat un adăpost în Locuința Sa cea Sfântă, pentru ca Dumnezeu nostru să reaprindă lumina ochilor noștri și să ne aducă puțină înviore în sclavia noastră.

9 Deși suntem sclavi, Dumnezeu nostru nu ne-a părăsit în sclavia noastră, ci Și-a arătat îndurarea față de noi înaintea împăraților Persiei și astfel ei ne-au dat putere de viață ca să putem înălța Casa Dumnezeului nostru, să o ridicăm din ruine și să avem astfel un zid de apărare în Iuda și în Ierusalim.

10 Dumnezeu nostru, ce să mai zicem acum, după toate cele întâmplate? Căci am părăsit poruncile Tale,

11 pe care le-ai poruncit prin robii Tăi, profeții, spunând: «Țara în care veți intra ca să o luați în stăpânire este o țară stricată din cauza tuturor practicilor hidoase ale popoarelor străine. Au umplut țara de practicile lor hidoase și de necurățiile lor de la un capăt la celălalt!

12 Să nu vă dați fetele fiilor lor și nici să nu le luați fetele pentru fiii voștri! Să nu umblați niciodată după fericirea sau bunăstarea lor, ca astfel să vă întăriți și să ajungeți să mâncați bunătățile țării și să le lăsați de moștenire pentru totdeauna fiilor voștri!»

13 După toate câte au venit asupra noastră din cauza faptelor noastre rele și a vinii noastre cea mare, cu toate că Tu, Dumnezeu nostru, ne-ai pedepsit mai puțin decât amfi meritat în urma fărădelegilor noastre și ne-ai lăsat rămășița aceasta,

14 să călcăm iarăși poruncile Tale și să ne înrudit cu popoarele care se ocupă cu astfel de practici hidoase? Nu te-ai mânیا iarăși pe noi, până acolo încât ne-ai nimici fără să ne mai lași vreo rămășiță sau vreun supraviețuitor?

15 Doamne, Dumnezeu lui Israel, Tu ești drept, căci totuși ne-ai scăpat o rămășiță, așa cum se vede astăzi. Iată-ne acum stând vinovați înaintea Ta, deși

știm că din această cauză nu suntem vrednici să stăm înaintea Ta.“

10 **1** În timp ce Ezra se ruga și se destăinuia plângând și stând cu capul plecat înaintea Casei lui Dumnezeu, s-a strâns la el o mare mulțime de bărbați, de femei și de copii din Israel. Și poporul a început astfel să plângă și el cu amar.

2 Atunci Șecania, fiul lui Iehiel, dintre urmașii lui Elam, a luat cuvântul și i-a zis lui Ezra: „I-am fost necredincioși Dumnezeului nostru, căsătorindu-ne cu femei străine, care fac parte din popoarele țării! Dar, în ciuda acestui lucru, încă mai există speranță pentru Israel!

3 Să încheiem acum un legământ cu Dumnezeu nostru, angajându-ne să izgonim toate femeile acestea și pe cei ce li s-au născut, potrivit cu sfatul stăpânului meu și a celor ce se tem de porunca Dumnezeului nostru. Să se facă după Lege!

4 Ridică-te, căci este responsabilitatea ta, iar noi vom fi alături de tine! Fii tare și lucrează!“

5 Ezra s-a ridicat și le-a pus pe căpeteniile preoților și ale leviților și pe tot poporul lui Israel să jure că vor face ce s-a hotărât. Și ei au jurat.

6 Ezra s-a retras dinaintea Casei lui Dumnezeu și s-a dus în odaia lui Iehohanan, fiul lui Eliașib. Când a intrat acolo, pâine nu a mâncat și apă nu a băut, căci a continuat să bocească necredincioșia celor ce fuseseră în captivitate.

7 Au răspândit în Iuda și în Ierusalim vestea ca toți cei întorși din captivitate să se strângă la Ierusalim, **8** urmând ca, potrivit sfatului căpeteniilor și al celor din sfatul bătrânilor, toți aceia care nu vor veni în trei zile să fie lăsați fără averi și să fie separați de adunarea celor întorși din captivitate.

9 În trei zile, toți bărbații lui Iuda și ai lui Benjamin s-au strâns la Ierusalim – era a douăzecea zi a lunii a noua. Tot poporul stătea în piațeta dinaintea Casei lui Dumnezeu, tremurând din cauza veștii și din cauza ploii.

10 Preotul Ezra s-a ridicat și le-a zis: – Ați fost necredincioși și v-ați căsătorit cu femei străine, adăugând astfel la vina lui Israel.

11 Dați slavă acum Domnului, Dumnezeu strămoșilor voștri, și împliniți voia Lui! Separați-vă de popoarele din țară și de soțiile străine!

12 Toată adunarea a răspuns cu glas tare: – Vom face precum ne-ai spus!

13 Poporul însă este numeros, iar vremea este ploioasă și nu putem sta afară. De altfel, aceasta nu este o treabă de o zi sau două, căci sunt mulți printre noi care au păcătuit în această privință.

14 Să rămână căpeteniile noastre în locul întregii adunări. Apoi toți cei din cetățile noastre care și-au luat soții străine să vină la date stabilite împreună cu cei din sfatul bătrânilor și cu judecătorii cetății respective, până se va abate de la noi mânia aprigă a Dumnezeului nostru cu privire la acest lucru.

15 Doar Ionatan, fiul lui Asael, și Iahzeia, fiul lui Tikva, au fost împotriva, ei fiind susținuți de Meșulam și de levitul Șabtai.

16 Prin urmare, cei întorși din captivitate au făcut cum s-a propus. L-au ales pe preotul Ezra și au numit căpetenii de familie, potrivit familiilor lor. Aceștia s-au așezat să cerceteze problema în prima zi a lunii a zecea.

17 În prima zi a lunii întâi au isprăvit de rezolvat problema în legătură cu toți bărbații care se căsătoriseră cu femei străine.

Cei vinovați de căsătorii mixte

18 Dintre urmașii preoților, iată-i pe cei pe care i-au găsit căsătoriți cu femei străine: dintre urmașii lui Iosua, fiul lui Ioțadak, și dintre frații săi: Maaseia, Eliezer, Iarib și Ghedalia.

19 Ei s-au înțeleș să le alunge pe soțiile lor și au adus pentru vina lor un berbec din turmă ca jertfă pentru vină.

20 Dintre urmașii lui Imer: Hanani și Zebadia;

21 dintre urmașii lui Harim: Maaseia, Ilie, Șemaia, Iehiel și Uzia;

22 dintre urmașii lui Pașhur: Elionai, Maaseia, Ismael, Netanel, Iozabad și Elasa;

23 dintre leviți: Iozabad, Șimei, Chelaia, – numit și Chelita –, Petahia, Iuda și Eliezer;

24 dintre cântăreți: Eliașib; dintre portari: Șalum, Telem și Uri.

25 Dintre ceilalți din Israel: dintre urmașii lui Paroș: Ramia, Izia, Malchia, Miyamin, Elazar, Malchia și Benaia;

26 dintre urmașii lui Elam: Matania, Zaharia, Iehiel, Abdi, Ieremot și Ilie;

27 dintre urmașii lui Zatu: Elioenai, Eliașib, Matania, Ieremot, Zabad și Aziza;

28 dintre urmașii lui Bebai: Iehohanan, Hanania, Zabai și Atlai;

29 dintre urmașii lui Bani: Meșulam, Maluh, Adaia, Iașub, Șeal și Ieremot;

30 dintre urmașii lui Pahat-Moab: Adna, Chelal, Benaia, Maaseia, Matania, Bețalel, Binui și Manase;

31 dintre urmașii lui Harim: Eliezer, Ișia, Malchia, Șemaia, Simeon,

32 Beniamin, Maluh și Șemaria;

33 dintre urmașii lui Hașum: Matnai, Matata, Zabad, Elifelet, Ieremai, Manase și Șimei;

34 dintre urmașii lui Bani: Maadai, Amram, Uel,

35 Benaia, Bedia, Cheluhu,

36 Vania, Meremot, Eliașib,

37 Matania, Matnai, Iaasai,

38 Bani, Binui, Șimei,

39 Șelemia, Natan, Adaia,

40 Mahnadebai, Șașai, Șarai,

41 Azarel, Șelemia, Șemaria,

42 Șalum, Amaria și Iosif;

43 dintre urmașii lui Nebo: Ieiel, Matitia, Zabad, Zebina, Iadai, Ioel și Benaia.

44 Toți aceștia se căsătoriseră cu femei străine și unii chiar avuseseră fii cu ele.

NEEMIA

1 *Rugăciunea lui Neemia*

1 Cuvintele lui Neemia, fiul lui Hacalia. În luna Chislev, în al douăzecilea an, în timp ce mă aflam în citadela Susei,

2 unul din frații mei, Hanani, a sosit din Iuda împreună cu câțiva bărbați. I-am întrebat despre iudeii care supraviețuiseră, cei rămași după captivitate, și despre Ierusalim.

3 Ei mi-au răspuns astfel: „Supraviețuitorii, cei care au rămas după captivitate, sunt acolo, în provincie, în necaz mare și rușine! Zidul Ierusalimului este dărâmat, iar porțile lui sunt arse.“

4 Când am auzit aceste lucruri, m-am așezat jos, am plâns și am bocit câteva zile. Am postit și m-am rugat Dumnezeului cerurilor,

5 zicând astfel: „Doamne, Dumnezeul cerurilor, Dumnezeule cel Mare și Înfricoșător, Cel Care Își păstrează legământul și îndurarea față de cei ce Îl iubesc și-I păzesc poruncile,

6 pleacă-Ți, Te rog, urechea și deschide-Ți ochii, ca să iei aminte la rugăciunea slujitorului Tău, rugăciune cu care mă înfățișez înaintea Ta zi și noapte, rugăciune cu privire la israeliți, slujitorii Tăi, mărturisind păcatele israeliților, pe care noi le-am săvârșit față de Tine. Atât eu, cât și familia mea am păcătuit.

7 Te-am jignit și nu am păzit poruncile, legile și hotărârile pe care Tu le-ai poruncit lui Moise, robul Tău.

8 Adu-Ți aminte de cuvântul pe care i l-ai poruncit lui Moise, robul Tău, când ai zis: «Dacă veți fi necredincioși, vă voi împrăștia printre popoare,

9 dar, dacă vă veți întoarce la Mine, dacă veți păzi poruncile Mele și le veți împlini, chiar dacă veți fi alungați până la marginea îndepărtată a cerului și de acolo vă voi aduna și vă voi aduce în locul unde am ales să locuiască Numele Meu.»

10 Ei sunt slujitorii Tăi și poporul Tău, pe care l-ai răscumpărat cu puterea Ta cea mare și cu brațul Tău cel puternic.

11 Stăpâne, Te rog, pleacă-Ți urechea la rugăciunea slujitorului Tău și la rugăciunea slujitorilor Tăi care-și găsesc plăcerea în a se teme de Numele Tău. Te rog, dă izbândă slujitorului Tău astăzi! Fă să capăt trecere înaintea acestui om!“ Pe atunci eram paharnicul împăratului.

2 *Neemia, trimis de Artaxerxes la Ierusalim*

1 În luna Nisan, în al douăzecilea an al domniei împăratului Artaxerxes, pe când vinul fusese pus înaintea lui, am luat vin și l-am servit pe împărat. Nu mai fusesem trist niciodată înaintea lui.

2 Împăratul mi-a zis: – De ce ai fața așa tristă? Văd că nu ești bolnav, deci nu poate fi decât o întristare a inimii! Atunci mi s-a făcut foarte frică

3 și i-am răspuns împăratului: – Să trăiască împăratul pe vecie! Cum să nu am fața tristă când cetatea unde se află mormintele strămoșilor mei este în ruine, iar porțile ei au fost mistuite de foc?

4 – Ce-mi ceri? m-a întrebat împăratul. M-am rugat Dumnezeului cerurilor,

5 după care i-am zis împăratului: – Dacă împăratul găsește de cuviință și dacă slujitorul tău are trecere înaintea ta, dă-mi drumul să merg în Iuda, la cetatea unde sunt mormintele strămoșilor mei, ca să o rezidesc.

6 – Cât va dura călătoria ta și când te vei întoarce? m-a întrebat împăratul, având-o pe împărăteasă alături. Am hotărât o dată, iar împăratul a fost binevoitor și mi-a dat voie să plec. I-am mai zis împăratului:

7 – Dacă împăratul găsește de cuviință, să mi se dea scrisori către guvernatorii provinciei de peste râu, ca să-mi dea voie să trec când voi ajunge în Iuda

8 și o scrisoare către Asaf, păzitorul pădurii împăratului, ca să-mi dea lemne să fac grinzi pentru porțile citadelei din preajma Templului, pentru zidul cetății și pentru casa în care voi locui. Împăratul mi-a dat tot ce am cerut, fiindcă mâna cea bună a Dumnezeului meu era peste mine.

9 Am ajuns la guvernatorii provinciei de peste râu și le-am dat scrisorile împăratului. Împăratul trimisese împreună cu mine niște căpetenii de oștire și niște călăreți.

10 Când Sanbalat, horonitul, și Tobia, slujitorul amonit, au auzit aceasta, s-au tulburat foarte tare pentru faptul că cineva venise să caute binele israeliților.

Neemia inspectează zidurile Ierusalimului

11 Când am ajuns la Ierusalim, ne-am odihnit acolo timp de trei zile.

12 Apoi m-am trezit noaptea și am luat cu mine câțiva oameni, fără să spun nimănui ce mi-a pus

Dumnezeu pe inimă să fac la Ierusalim. Nu am luat cu mine nici un alt animal, în afară de cel pe care mergeam călare.

13 Am ieșit noaptea pe Poarta Văii și m-am îndreptat înspre Izvorul Balaurului și înspre Poarta Gunoiiului, uitându-mă cu atenție la zidurile Ierusalimului, care fuseseră dărâmate, și la porțile lui care fuseseră mistuite de foc.

14 Când am vrut să trec prin Poarta Izvorului înspre Iazul Regelui, nu a fost destul loc pentru animalul pe care călăream.

15 Am urcat apoi, trecând prin vale – era tot noapte – și m-am uitat cu atenție la zid, după care am reintrat prin Poarta Văii și m-am întors.

16 Dregătorii nu știau nici unde am mers, nici ce am făcut. Până atunci nu le spuseseș nimic nici iudeilor, nici preoților, nici nobililor, nici leviților, nici dregătorilor și nici celorlalți slujbași.

17 Atunci le-am zis: – Vedeți starea nenorocită în care ne aflăm! Ierusalimul este în ruine, iar porțile lui sunt mistuite de foc. Haideți să reconstruim zidul Ierusalimului, ca să nu mai fim de rușine!

18 Și le-am povestit cât de bună a fost mâna Dumnezeului meu față de mine și cuvintele pe care mi le-a spus împăratul. – Haidem să zidim! au zis ei, încurajându-se pentru această lucrare bună.

19 Când horonitul Sanbalat, Tobia, slujitorul amonit, și arabul Gheșem au aflat aceasta, ne-au batjocorit și ne-au disprețuit, zicând: – Ce faceți voi acolo? Vă răzvrățiți împotriva împăratului?

20 Eu le-am răspuns astfel: – Dumnezeul cerurilor ne va da izbândă! Noi, slujitorii Lui, vom începe să rezidim. Cât despre voi, nu aveți nici moștenire, nici drepturi și nici pomenire în Ierusalim.

3 Organizarea lucrărilor

1 Marele preot Eliașib împreună cu rudele sale dintre preoți au început să rezidească Poarta Oilor. Au sfințit-o și i-au pus porțile; au rezidit până la Turnul celor O Sută, pe care l-au sfințit, și până la Turnul lui Hananel.

2 Oamenii din Ierihon au rezidit următoarea parte a zidului, iar Zacur, fiul lui Imri, pe următoarea.

3 Urmașii lui Hasenaa au rezidit Poarta Peștilor; au placat-o cu scânduri și i-au pus porțile, încuietorile și zăvoarele.

4 Meremot, fiul lui Uria, fiul lui Hakoț, a restaurat următoarea parte a zidului, iar Meșulam, fiul lui Berechia, fiul lui Meșezabel, pe următoarea; Țadok,

fiul lui Baana, a restaurat următoarea parte a zidului.

5 Apoi următoarea parte a fost restaurată de oamenii din Tekoa; nobilii lor însă nu au pus umărul la lucrarea stăpânilor lor.

6 Ioiada, fiul lui Paseah, și Meșulam, fiul lui Besodia, au restaurat Poarta Veche. Ei au placat-o cu scânduri și i-au pus porțile, încuietorile și zăvoarele.

7 Următoarea parte a zidului au restaurat-o ghyvonitul Melatia și meronotitul Iadon, care erau oameni din Ghyvon și din Mițpa, teritorii aflate sub autoritatea guvernatorului provinciei de peste râu.

8 Uziel, fiul aurarului Harhaia, a restaurat următoarea parte a zidului, iar Hanania, unul dintre producătorii de miresme, pe următoarea. Au refăcut Ierusalimul până la Zidul cel Lat.

9 Refaia, fiul lui Hur, conducător peste jumătate din ținutul Ierusalimului, a restaurat următoarea parte a zidului.

10 După aceea, următoarea parte a zidului a restaurat-o Iedaia, fiul lui Harumaf, chiar în dreptul casei sale, iar Hatuș, fiul lui Hașabnia, pe următoarea.

11 O altă parte a zidului și Turnul Cuptoarelor au fost restaurate de Malchia, fiul lui Harim și de Hașub, fiul lui Pahat-Moab.

12 Șalum, fiul lui Haloheș, conducător peste cealaltă jumătate din ținutul Ierusalimului, însoțit fiind de fiicele sale, a restaurat următoarea parte.

13 Hanun și locuitorii din Zanoah au restaurat Poarta Văii. Ei au rezidit-o și i-au pus porțile, încuietorile și zăvoarele. Tot ei au mai restaurat și o mie de coți de zid, până la Poarta Gunoiiului.

14 Malchia, fiul lui Recab, conducătorul ținutului Bet-Hacherem, a restaurat Poarta Gunoiiului. El a rezidit-o și i-a pus porțile, încuietorile și zăvoarele.

15 Șalum, fiul lui Col-Hoze, conducătorul ținutului Mițpei, a restaurat Poarta Izvorului. El a rezidit-o, i-a făcut acoperiș și i-a pus porțile, încuietorile și zăvoarele. A mai restaurat și zidul Iazului Siloamului aflat în apropierea grădinii regelui, până la treptele care coboară din Cetatea lui David.

16 După el, Neemia, fiul lui Azbuk, conducător peste jumătate din ținutul Bet-Țurului, a restaurat partea care se întinde până în dreptul mormântului lui David, până la iazul artificial și până la Casa Vitejilor.

17 După el, leviții, conduși de Rehum, fiul lui Bani, au restaurat următoarea parte a zidului; a urmat apoi, pentru ținutul său, Hașabia, conducător peste jumătate din ținutul Cheilei,

18 iar după aceea rudele lor împreună cu Binui, fiul lui Henadad, conducător peste cealaltă jumătate din ținutul Cheilei.

19 Ezer, fiul lui Iosua, conducătorul Mițpei, a restaurat o altă parte a zidului, cea din fața drumului ce duce la armurărie, pe colț.

20 A urmat Baruc, fiul lui Zabai, care a restaurat cu multă râvnă o altă parte a zidului, adică de la unghi până la poarta casei marelui preot Eliașib.

21 A urmat Meremot, fiul lui Uria, fiul lui Hakoț, care a restaurat o altă parte a zidului, adică de la poarta casei lui Eliașib până la capătul casei lui Eliașib.

22 După el, preoții din împrejurimile Ierusalimului au restaurat următoarea parte.

23 Apoi următoarea parte a fost restaurată de Beniamin și Hașub, chiar în dreptul caselor lor, iar Azaria, fiul lui Maaseia, fiul lui Anania, a restaurat zidul de lângă casa sa.

24 După ei, o altă parte a zidului a restaurat-o Binui, fiul lui Henadad, cea din dreptul casei lui Azaria până la unghi și până la colț.

25 Palal, fiul lui Uzai, a restaurat următoarea parte în dreptul unghiului și a turnului care iese în afară din palatul de sus al regelui, aproape de curtea temniței. După el, Pedaia, fiul lui Paroș,

26 și slujitorii de la Templu, care locuiau în Ofel, au restaurat zidul până în dreptul Porții Apelor, înspre răsărit și până la turnul de la ieșire.

27 Au urmat oamenii din Tekoa care au restaurat o altă parte a zidului, începând din dreptul marelui turn de la ieșire până la zidul Ofelului.

28 Preoții au restaurat partea de deasupra a Porții Cailor, fiecare în dreptul casei sale.

29 A urmat Țadok, fiul lui Imer, care a restaurat în dreptul casei lui, după care Șemaia, fiul lui Șecania, păzitorul Porții de Răsărit, a restaurat și el.

30 Au urmat Hanania, fiul lui Șelemia, și Hanun, al șaselea fiu al lui Țalaf, care au restaurat o altă parte a zidului. După ei a urmat Meșulam, fiul lui Berechia, care a restaurat în dreptul chiliei lui.

31 A urmat aurarul Malchia care a restaurat până în dreptul caselor slujitorilor de la Templu și ale negustorilor, până în dreptul Porții de Control și până la odaia de deasupra colțului,

32 iar de la odaia de deasupra colțului până la Poarta Oilor au restaurat aurarii și negustorii.

4 *Reacții dușmănoase*

1 Când Sanbalat a auzit că reconstruim zidul, s-a mâniat și s-a supărat foarte tare. I-a batjocorit pe iudei,

2 zicând rudelor sale și oștirii Samariei: – Ce fac amărății aceștia de iudei? Vor reface ei zidul? Vor aduce ei jertfe? Vor isprăvi ei vreodată? Vor da ei viață unor pietre acoperite de grămezi de moloz și arse de foc?

3 Amonitul Tobia, care era în preajma lui, a zis: – Și chiar de zidesc, până și o vulpe, dacă se va sui pe el, le va putea dărâma zidul lor de piatră!

4 „Ascultă-ne, Dumnezeul nostru, căci suntem disprețuiți! Fă să cadă jignirile lor asupra capului lor și dă-i pradă unei țări în care să fie captivi!

5 Nu le acoperi vina și nu le șterge păcatele dinaintea Ta, căci i-au jignit pe cei ce zidesc!“

6 Am continuat să reconstruim zidul și l-am ridicat până la jumătate din înălțimea lui, iar poporul lucra cu inimă.

7 Când Sanbalat, Tobia, arabii, amoniții și așdodiții au auzit că restaurarea zidurilor Ierusalimului avansează și că spărturile începeau să-i fie astupate, s-au mâniat foarte tare.

8 S-au aliat cu toții ca să vină să lupte împotriva Ierusalimului și să-i facă stricăciuni.

9 Ne-am rugat Dumnezeului nostru și am pus o strajă ca să ne apere de ei zi și noapte.

10 Însă cei din Iuda ziceau: „Puterea căraușilor slăbește, iar molozul este mult. Nu vom putea să reconstruim zidul!“

11 Totodată dușmanii noștri ziceau: „Nu vor ști și nu vor vedea nimic până în clipa când vom ajunge în mijlocul lor! Îi vom ucide și vom face astfel să înceteze lucrarea!“

12 Iudeii care locuiau în preajma lor au venit de zece ori și ne-au înștiințat despre toate locurile prin care aceștia urmau să vină împotriva noastră.

13 Prin urmare, i-am pus pe unii din popor de-a lungul porțiunii mai joase a zidului, în locurile libere din spatele lui, așezându-i, potrivit clanurilor lor, cu săbiile, sulitele și arcurile în mâini.

14 După ce m-am uitat la toate acestea, m-am ridicat și le-am zis nobililor, dregătorilor și celorlalți din popor astfel: „Nu vă temeți de ei! Aduceți-vă aminte de Stăpânul, Cel Care este mare și

înfricoșător, și luptați pentru rudele voastre, pentru fiii voștri, pentru fiicele voastre, pentru soțiile voastre și pentru casele voastre.“

15 Când dușmanii noștri au auzit că am fost înștiințați, Dumnezeu le-a zădărnicit planurile, astfel încât ne-am putut întoarce cu toții la zid, fiecare la lucrarea lui.

16 Din ziua aceea, jumătate din slujitorii mei lucrau, iar cealaltă jumătate dintre ei erau înarmați cu sulițe, cu scuturi, cu arcuri și cu platoșe. Conducătorii se așezaseră înapoia întregii case a lui Iuda,

17 care reconstruia zidul. Cei ce purtau poverile, cu o mână lucrau, iar cu cealaltă țineau arma.

18 Fiecare ziditor își avea sabia încinsă la brâu în timp ce zidea. Cel ce suna din trâmbiță stătea lângă mine.

19 Le-am zis nobililor, dregătorilor și celorlalți din popor: „Lucrarea este mare și întinsă, iar noi suntem împrăștiați pe zid, departe unii de ceilalți.

20 În locul în care veți auzi sunetul trâmbiței, acolo să vă alăturați nouă. Dumnezeuul nostru va lupta pentru noi!“

21 Am continuat să facem lucrarea cu jumătate dintre ei înarmați cu sulițe, din zorii zilei până la ivirea stelelor.

22 Tot în perioada aceea am mai zis poporului: „Fiecare om să înnopteze la Ierusalim împreună cu sluga lui, ca să ne slujească drept strajă noaptea, iar ziua să poată lucra!“

23 Și nu ne-am mai dezbrăcat de haine, nici eu, nici rudele mele, nici slujitorii mei și nici bărbații care stăteau de strajă înapoia mea. Iar când mergeau la apă, fiecare avea arma la el.

5 Criza socială și economică

1 Cei din popor și soțiile lor au avut o mare plângere împotriva fraților lor iudei.

2 Erau unii care spuneau astfel: – Noi, fiii și fiicele noastre suntem mulți. Să ni se dea grâu, ca să avem ce mânca și să putem trăi!

3 Alții ziceau: – Ne punem garanție ogoarele, viile și casele, ca să avem grâu în timpul foametei!

4 Mai erau încă unii care ziceau: – A trebuit să împrumutăm argint, dându-ne ogoarele și viile în schimbul birului imperial.

5 Deși suntem de același neam, iar fiii noștri sunt ca și fiii lor, iată că suntem pe cale să ne dăm fiii și fiicele în sclavie. Câteva din fetele noastre au și fost

luate în sclavie. Suntem fără putere, iar ogoarele și viile noastre aparțin altora!

6 M-am mâniat foarte tare când le-am auzit plângerea și cuvintele acestea.

7 După ce m-am gândit, i-am muștrat pe nobili și pe dregători, spunându-le: – Voi împrumutați cu dobândă pe frații voștri?! Am strâns o mare adunare împotriva lor

8 și le-am zis: – Noi, după puterile noastre, am răscumpărat pe frații noștri iudei, care fuseseră vânduți neamurilor! Iar acum voi vă vindeți frații, ca apoi să ne fie dați chiar nouă de vânzare? Ei tăceau, neavând ce să răspundă.

9 – Ce faceți voi nu este bine, am mai zis eu. N-ar trebui voi să umblați în frică de Dumnezeul nostru, ca să nu fiți de rușinea neamurilor vrăjmașe nouă?

10 Atât eu, cât și frații și slujitorii mei le-am împrumutat argint și grâu. Să le iertăm datoria aceasta!

11 Dați-le înapoi astăzi ogoarele, viile, măslinii și casele, precum și a suta parte din argintul, din grâul, din mustul și din untdelemnul pe care le-ați cerut de la ei ca dobândă.

12 – Le vom da înapoi, au răspuns ei, și nu vom mai cere nimic de la ei! Vom face întocmai precum ai zis. Atunci am chemat preoții și i-am pus să jure înaintea lor că vor face precum au promis.

13 Mi-am scuturat mantaua și am zis: – Așa să scuture Dumnezeu din familia lui și din proprietatea lui pe orice om care nu se va ține de cuvânt! Așa să fie scuturat și lăsat fără nimic! – Amin! a răspuns toată adunarea și L-au lăudat pe Domnul. Poporul a făcut întocmai cum a promis.

14 Din ziua în care am fost numit guvernatorul lor în țara lui Iuda, adică din al douăzecilea an al domniei împăratului Artaxerxes și până în al treizeci și doilea an al domniei sale, deci timp de doisprezece ani, nici eu, nici frații mei nu am trăit din veniturile de guvernator.

15 Înainte de mine, cei dintâi guvernatori împovărau poporul, luând de la ei pâine și vin, în afară de cei patruzeci de șecheli de argint. Chiar și slujitorii lor asuprau poporul. Eu însă nu am făcut așa, din frică de Dumnezeu.

16 M-am ocupat de lucrarea de restaurare a acestui zid și nu mi-am cumpărat ogoare. De altfel toți slujitorii mei erau adunați acolo pentru lucrare.

17 Mai mult, aveam la masa mea o sută cincizeci de bărbați dintre iudei și dintre dregători, în afară de cei care veneau dintre neamurile dimprejur.

18 În fiecare zi mi se pregătea un bou, șase oi alese și păsări, iar la fiecare zece zile se aducea vin din belșug, de toate felurile. Cu toate acestea, eu nu am căutat să primesc plată ca guvernator, căci lucrarea apăsa greu asupra acestui popor.

19 Adu-Ți aminte de mine, Dumnezeuul meu, spre binele meu, pentru tot ce am făcut pentru acest popor!

6 *Planuri de asasinat politic și denigrare morală*

1 Sanbalat, Tobia, arabul Gheșem și ceilalți dușmani ai noștri au fost înștiințați că am reconstruit zidul și că nu au mai rămas spărturi în el (pe vremea aceea încă nu pusesem ușile la porți).

2 Atunci Sanbalat și Gheșem mi-au trimis următorul mesaj: „Hai să ne întâlnim într-unul din satele din valea Ono!” Aveau însă de gând să-mi facă rău.

3 Le-am trimis mesageri cu următorul răspuns: „Am o mare lucrare de făcut și nu pot să vin. De ce să se oprească lucrul cât timp lipsesc ca să vin la voi?”

4 Au trimis același mesaj de patru ori și le-am răspuns la fel.

5 A cincea oară, Sanbalat mi-a trimis mesajul acesta prin slujitorul său, care ținea în mână o scrisoare deschisă.

6 În ea scria: „Se zvonește printre popoare – iar Gheșem spune la fel – că tu și iudeii plănuiești să vă răzvrătiți și de aceea reconstruiești zidul. Potrivit aceluiași zvon, tu plănuiești să le fii rege

7 și chiar ai pus profeți să dea de veste despre tine la Ierusalim și să zică: «Este un rege în Iuda!» Vezi că lucrurile acestea vor ajunge la cunoștința împăratului, așa că vino să ne sfătuim!”

8 Atunci i-am trimis următorul răspuns: „Nu sunt adevărate cuvintele pe care le spui! Tu ai născocit toate acestea!”

9 Ei toți vroiau să ne înfricoșeze și își ziceau: „Vor lăsa lucrarea din mâini și ea nu se va mai face!” „Întărește-mi brațele!”, m-am rugat.

10 M-am dus la Șemaia, fiul lui Delaia, fiul lui Mehetabel, care se închisese în casă, și el mi-a zis: – Să ne întâlnim la Casa lui Dumnezeu, în mijlocul Templului, și să închidem porțile Templului, căci vor veni să te ucidă! Da, noaptea vor veni să te ucidă!

11 – Un om ca mine să fugă?! i-am răspuns eu. Un om ca mine să intre în Templu, ca să-și scape viața?! Nu voi intra!

12 Mi-am dat seama că nu Dumnezeu îl trimisese, ci rostise profeția împotriva mea, fiind tocmnit de Tobia și de Sanbalat.

13 El fusese tocmnit pentru ca, înfricoșându-mă, să fac după spusele lui și să păcătuiesc. Atunci ei mi-ar fi scos nume rău pentru a mă face de rușine.

14 „Dumnezeul meu, adu-Ți aminte de Tobia și de Sanbalat, precum și de aceste fapte ale lor! Adu-Ți aminte și de profetesa Noadia, precum și de ceilalți profeți care au vrut să mă înfricoșeze!”

Finalizarea construcției zidului

15 Zidul a fost isprăvit în a douăzeci și cincea zi a lunii Elul, în cincizeci și două de zile.

16 Toți dușmanii noștri au auzit de lucrul acesta și toate neamurile dimprejurul nostru s-au înfricoșat, s-au smerit foarte mult și au recunoscut că noi am făcut lucrarea aceasta cu ajutorul Dumnezeuului nostru.

17 În acele zile mulți dintre nobilii lui Iuda îi trimiteau scrisori lui Tobia.

18 Căci mulți din Iuda erau legați cu el prin jurământ, deoarece era ginerele lui Șecania, fiul lui Arah, iar fiul său Iehohanan era căsătorit cu fiica lui Meșulam, fiul lui Berechia.

19 Aceștia vorbeau despre faptele lui bune în prezența mea, după care îl înștiințau ce spuneam. Iar Tobia îmi trimitea scrisori ca să mă înfricoșeze.

7 **1** După ce s-a reconstruit zidul și am fixat porțile, au fost puși în slujbele lor portarii, cântăreții și leviții.

2 Am dat poruncă cu privire la Ierusalim rudei mele Hanani și lui Hanania, conducătorul citadelei, un om care întrecea pe mulți în credincioșie și în frică de Dumnezeu,

3 și le-am zis: „Să nu se deschidă porțile Ierusalimului înainte de miezul zilei! În timp ce portarii continuă să stea de veghe, porțile să fie închise și zăvorâte! Să puneți de strajă pe locuitorii Ierusalimului, pe fiecare la locul lui de strajă, în dreptul casei lui.”

Lista exilaților repatriați

4 Cetatea era largă și încăpătoare, dar poporul din mijlocul ei era puțin, iar casele încă nu fuseseră rezidite.

5 Dumnezeuul meu mi-a pus pe inimă să-i adun pe nobili, pe dregători și pe cei din popor ca să-i înscriu în genealogii. Am descoperit cartea cu genealogia primilor veniți din captivitate, unde am găsit scrise următoarele:

6 „Iată care sunt oamenii provinciei care au plecat din captivitatea exilului, cei pe care îi dusesese în captivitate Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și care s-au întors la Ierusalim, în Iuda, fiecare în cetatea sa.

7 (Ei i-au însoțit pe Zerub-Babel, pe Iosua, pe Neemia, pe Azaria, pe Raamia, pe Nahamani, pe Mardoheu, pe Bilșan, pe Misperet, pe Bigvai, pe Nehum și pe Baana.) Așadar, iată care este numărul acestor oameni din poporul lui Israel:

8 urmașii lui Paroș – în număr de două mii o sută șaptezeci și doi;

9 urmașii lui Șefatia – în număr de trei sute șaptezeci și doi;

10 urmașii lui Arah – în număr de șase sute cincizeci și doi;

11 urmașii lui Pahat-Moab, dintre urmașii lui Iosua și ai lui Ioab, – în număr de două mii opt sute optsprezece;

12 urmașii lui Elam – în număr de o mie două sute cincizeci și patru;

13 urmașii lui Zatu – în număr de opt sute patruzeci și cinci;

14 urmașii lui Zacai – în număr de șapte sute șaiszeci;

15 urmașii lui Binui – în număr de șase sute patruzeci și opt;

16 urmașii lui Bebai – în număr de șase sute douăzeci și opt;

17 urmașii lui Azgad – în număr de două mii trei sute douăzeci și doi;

18 urmașii lui Adonikam – în număr de șase sute șaiszeci și șapte;

19 urmașii lui Bigvai – în număr de două mii șaiszeci și șapte;

20 urmașii lui Adin – în număr de șase sute cincizeci și cinci;

21 urmașii lui Ater, dintre urmașii lui Ezechia, – în număr de nouăzeci și opt;

22 urmașii lui Hașum – în număr de trei sute douăzeci și opt;

23 urmașii lui Bețai – în număr de trei sute douăzeci și patru;

24 urmașii lui Harif – în număr de o sută doisprezece;

25 urmașii lui Ghivon – în număr de nouăzeci și cinci;

26 oamenii din Betleem și Netofa – în număr de o sută optzeci și opt;

27 oamenii din Anatot – în număr de o sută douăzeci și opt;

28 oamenii din Bet-Azmavet – în număr de patruzeci și doi;

29 oamenii din Chiriat-Iearim, din Chefira și din Beerot – în număr de șapte sute patruzeci și trei;

30 oamenii din Rama și din Gheva – în număr de șase sute douăzeci și unu;

31 oamenii din Micmas – în număr de o sută douăzeci și doi;

32 oamenii din Betel și din Ai – în număr de o sută douăzeci și trei;

33 oamenii din celălalt Nebo – în număr de cincizeci și doi;

34 urmașii celuilalt Elam – în număr de o mie două sute cincizeci și patru;

35 urmașii lui Harim – în număr de trei sute douăzeci;

36 urmașii lui Ierihon – în număr de trei sute patruzeci și cinci;

37 urmașii lui Lod, ai lui Hadid și ai lui Ono – în număr de șapte sute douăzeci și unu;

38 urmașii lui Senaa – în număr de trei mii nouă sute treizeci;

39 preoții, urmași ai lui Iedaia, din familia lui Iosua, – în număr de nouă sute șaptezeci și trei;

40 urmașii lui Imer – în număr de o mie cincizeci și doi;

41 urmașii lui Pașhur – în număr de o mie două sute patruzeci și șapte;

42 urmașii lui Harim – în număr de o mie șaptesprezece;

43 leviții, urmași ai lui Iosua și ai lui Kadmiel, dintre urmașii lui Hodavia, – în număr de șaptezeci și patru;

44 cântăreții, urmași ai lui Asaf, – în număr de o sută patruzeci și opt;

45 portarii, urmași ai lui Șalum, ai lui Ater, ai lui Talmon, ai lui Akub, ai lui Hatita și ai lui Șobai, – în număr de o sută treizeci și opt;

46 slujitorii de la Templu, urmași ai lui Țiha, ai lui Hasufa, ai lui Tabaot,

47 ai lui Cheros, ai lui Sia, ai lui Padon,

48 ai lui Lebana, ai lui Hagaba, ai lui Șalmal,
49 ai lui Hanan, ai lui Ghidel, ai lui Gahar,
50 ai lui Reaia, ai lui Rețin, ai lui Nekoda,
51 ai lui Gazam, ai lui Uza, ai lui Paseah,
52 ai lui Besai, Meunim, Nefușsim,
53 ai lui Bakbuk, ai lui Hakufa, ai lui Harhur,
54 ai lui Bațlit, ai lui Mehida, ai lui Harșa,
55 ai lui Barkos, ai lui Sisera, ai lui Temah,
56 ai lui Nețiah și ai lui Hatifa;
57 urmașii slujitorilor lui Solomon, urmași ai lui Sotai, ai lui Soferet, ai lui Prida,
58 ai lui Iaala, ai lui Darkon, ai lui Ghidel,
59 ai lui Șefatia, ai lui Hatil, ai lui Pocheret-Hațebaim, ai lui Amon;
60 toți slujitorii de la Templu și slujitorii lui Solomon la un loc – în număr de trei sute nouăzeci și doi.“
61 Iată-i și pe cei care au plecat din Tel-Melah, din Tel-Harșa, din Cherub, din Adan și din Imer, fără să-și fi putut dovedi familia și neamul, dacă sunt sau nu din Israel:
62 urmașii lui Delaia, ai lui Tobia și ai lui Nekoda – în număr de șase sute patruzeci și doi;
63 dintre preoți, urmașii lui Hobaia, ai lui Hakoș și ai lui Barzilai (cel care a luat-o de soție pe una din fetele ghiladitului Barzilai și care și-a luat numele acestuia).
64 Ei și-au căutat înscriserile lor genealogice, dar nu le-au găsit, astfel că au fost îndepărtați din preoție ca fiind necurați.
65 Dregătorul le-a zis să nu mănânce din lucrurile preasfinte, până când preotul nu va hotărî lucrul acesta după Urim și Tumim.
66 În total, în toată adunarea erau patruzeci și două de mii trei sute șazeci de oameni,
67 în afară de slujitorii și slujitoarele lor – în număr de șapte mii trei sute treizeci și șapte – și de cântăreți și cântărețe – în număr de două sute patruzeci și cinci.
68 Aveau șapte sute treizeci și șase de cai, două sute patruzeci și cinci de catâri,
69 patru sute treizeci și cinci de cămile și șase mii șapte sute douăzeci de măgari.
70 Câteva din căpeteniile de familie au dăruit pentru lucrare. Însuși guvernatorul a depus în vistierie, următoarele: o mie de darici de aur, cincizeci de cupe de aur și cinci sute treizeci de tunici preoțești.

71 Câteva din căpeteniile familiilor au depus în vistierie, pentru lucrare: douăzeci de mii de darici de aur și două mii două sute de mine de argint.

72 Restul poporului a dăruit: douăzeci de mii de darici de aur, două mii de mine de argint și șazeci și șapte de tunici preoțești.

73 Așadar, preoții, leviții, portarii, cântăreții, unii oameni din popor, slujitorii de la Templu și întreg Israelul s-au așezat în cetățile lor. La începutul lunii a șaptea, israeliții erau în cetățile lor.

8 *Ezra citește Legea înaintea poporului*

1 Tot poporul s-a strâns ca un singur om în piațeta din fața Porții Apelor. Ei i-au spus cărturarului Ezra să aducă Cartea Legii lui Moise, pe care Domnul o poruncise lui Israel.

2 Preotul Ezra a adus Legea înaintea adunării alcătuite din bărbați, femei și din toți cei care erau în stare să o înțeleagă. Era ziua întâi a lunii a șaptea.

3 Ezra a citit din Lege în piațeta dinaintea Porții Apelor, de la răsăritul soarelui până la amiază, în prezența tuturor bărbaților, femeilor și a celor ce puteau să o înțeleagă. Tot poporul asculta cu atenție la citirea Cărții Legii.

4 Cărturarul Ezra stătea pe o estradă din lemn construită cu acest prilej. Lângă el, la dreapta lui, stăteau Matitia, Șema, Anaia, Uria, Hilchia și Maaseia, iar la stânga lui – Pedaia, Mișael, Malchia, Hașum, Hașbadana, Zaharia și Meșulam.

5 Ezra a deschis Cartea în văzul întregului popor, căci era așezat mai sus decât poporul. Când a deschis Cartea, tot poporul s-a ridicat în picioare.

6 Ezra l-a binecuvântat pe Domnul, Dumnezeu cel Mare, și întreg poporul, ridicând mâinile, a răspuns: „Amin! Amin!“ Apoi s-au plecat și s-au închinat Domnului cu fața la pământ.

7 Iosua, Bani, Șerebia, Iamin, Akub, Șabtai, Hodia, Maaseia, Chelita, Azaria, Iozabad, Hanan, Pelaia și leviții ajutau poporul să înțeleagă Legea, iar poporul stătea în picioare.

8 Ei citeau deslușit din Cartea Legii lui Dumnezeu și-i arătau înțelesul, astfel încât poporul să priceapă cele citite.

9 Guvernatorul Neemia, preotul și cărturarul Ezra, precum și leviții care învățau poporul au zis întregului popor: „Această zi este sfântă pentru Domnul, Dumnezeuul vostru. Nu bociiți și nu plângeți!“ Căci tot poporul începuse să plângă la auzirea cuvintelor Legii.

10 Ei le-au mai zis: „Duceți-vă și mâncați mâncăruri alese, beți băuturi dulci și trimiteți câte ceva și celor ce n-au nimic pregătit, căci este o zi sfântă pentru Stăpânul nostru. Nu vă mâhniți, căci bucuria Domnului este tăria voastră!”

11 Leviții domoleau poporul, zicându-le: „Liniște, căci aceasta este o zi sfântă! Nu vă mâhniți!”

12 Tot poporul s-a dus apoi să mănânce, să bea și să trimită câte ceva și altora. Au făcut aceasta cu mare bucurie, căci înțeleseseră cuvintele care le fuseseră explicate.

Celebrarea Sărbătorii Corturilor

13 A doua zi căpeteniile familiilor întregului popor, preoții și leviții au fost convocați la cărturarul Ezra ca să li se explice cuvintele Legii.

14 Au găsit scris în Legea poruncită de Domnul prin Moise că israeliții trebuie să locuiască în corturi în timpul sărbătorii din luna a șaptea.

15 Totodată au înțeles că trebuie să proclame și să răspândească în toate cetățile lor și în Ierusalim următoarea veste: „Duceți-vă la munte și aduceți ramuri de măslin, ramuri de măslin sălbatic, ramuri de mirt, ramuri de palmier și ramuri de alți copaci stufoși, ca să faceți corturi, după cum este scris.”

16 Poporul a ieșit, a adunat ramuri și și-a făcut corturi, fiecare pe acoperișul casei lui, în curtea lui sau în curțile Casei lui Dumnezeu, în piațeta de la Poarta Apelor și în piațeta de la Poarta Efraim.

17 Toată mulțimea întoarsă din captivitate și-a făcut corturi și a locuit în ele. Israelii nu mai făcuseră așa ceva de pe vremea lui Iosua, fiul lui Nun. Și a fost o bucurie nespus de mare.

18 Au citit din Cartea Legii lui Dumnezeu în fiecare zi, din prima zi până în ultima zi. Au ținut sărbătoarea timp de șapte zile, iar în ziua a opta au avut o adunare sfântă, așa cum era rânduit.

9 *Israelii își mărturisesc păcatele*

1 În a douăzeci și patra zi a aceleiași luni, israeliții, încinși cu saci și având țărână pe cap, s-au strâns laolaltă pentru ținerea unui post.

2 Cei din neamul lui Israel s-au separat de toți străinii și, stând în picioare, și-au mărturisit păcatele lor și nelegiuirile strămoșilor lor.

3 S-au așezat la locurile lor și, timp de un sfert din zi, au citit din Cartea Legii Domnului, Dumnezeuul lor. Apoi, într-un alt sfert din zi, și-au mărturisit păcatele și s-au închinat Domnului, Dumnezeuul lor.

4 Iosua, Bani, Kadmiel, Șebania, Buni, Șerebia, Bani și Chenani s-au urcat pe estrada leviților și au strigat cu glas tare către Domnul, Dumnezeuul lor.

5 Leviții, Iosua, Kadmiel, Bani, Hașabnia, Șerebia, Hodia, Șebania și Petahia au zis: „Ridicați-vă și binecuvântați-L pe Domnul, Dumnezeuul vostru, Care este din veșnicie în veșnicie! Binecuvântat să-Ți fie Numele cel slăvit, care este mai presus de orice binecuvântare și laudă!

6 Tu ești Domnul și în afară de Tine nu este un altul! Tu ai făcut cerurile și cerurile cerurilor cu toată oștirea lor, pământul cu tot ce este pe el, mările cu tot ce este în ele; Tu le dai viață tuturor, iar oștirea cerurilor Ți se închină.

7 Tu ești Domnul, Dumnezeuul Care l-ai ales pe Avram, Care l-ai scos din Ur, din Caldeea, și i-ai pus numele Avraam.

8 Tu i-ai găsit inima credincioasă înaintea Ta și ai încheiat un legământ cu el, promițând că-i vei da țara canaaniților, a hitiților, a amoriților, a periziților, a iebusiților, a ghirgașiților, promițând că o vei da seminței lui; Ți-ai împlinit promisiunea, căci Tu ești drept.

9 Apoi ai văzut suferințele strămoșilor noștri în Egipt, le-ai auzit strigătele de pe malul Mării Roșii.

10 Ai făcut semne și minuni împotriva lui Faraon, împotriva tuturor slujitorilor săi și împotriva întregului popor din țara sa, căci ai luat cunoștință de mândria lor față de strămoșii noștri și Ți-ai făcut un Nume, cum se știe astăzi.

11 Ai despărțit marea înaintea lor și ei au trecut prin mijlocul mării ca pe uscat; pe urmăritorii lor însă i-ai aruncat în adâncuri ca pe o piatră în ape adânci.

12 Apoi i-ai condus printr-un stâlp de nor ziua, și printr-un stâlp de foc noaptea, ca să le luminezi calea pe care mergeau.

13 Te-ai coborât pe muntele Sinai și le-ai vorbit din ceruri. Le-ai dat reguli drepte, legi adevărate, orânduiri și porunci bune.

14 Le-ai făcut cunoscut Sabatul Tău cel sfânt și le-ai dat porunci, orânduiri și o Lege prin robul Tău Moise.

15 Le-ai dat pâine din ceruri, atunci când le era foame, le-ai scos apă din stâncă, atunci când le era sete și le-ai poruncit să vină să ia în moștenire țara pe care juraseși că le-o vei da.

16 Însă ei, strămoșii noștri, s-au fâlit, au fost încăpățânați și nu Ți-au ascultat poruncile.

17 Au refuzat să asculte și nu și-au amintit de lucrările Tale minunate, pe care le-ai înfăptuit printre ei. Au fost încăpățânați și în răzvrătirea lor și-au numit o căpetenie, ca să se întoarcă în sclavia lor. Dar Tu ești un Dumnezeu iertător, îndurător și milos, încet la mânie și plin de bunătate și de aceea nu i-ai părăsit.

18 Chiar și atunci când și-au făcut un vițel turnat, zicând: «Acesta este Dumnezeul tău Care te-a scos din Egipt!» și s-au făcut vinovați de multă blasfemie,

19 Tu, în marea Ta îndurare, nu i-ai părăsit în pustie. Stâlpul de nor n-a încetat să-i călăuzească ziua pe drum, iar stâlpul de foc n-a încetat să le dea lumină noaptea pe drumul pe care trebuiau să meargă.

20 Le-ai dat chiar și Duhul Tău cel bun ca să-i instruiască. Nu Ți-ai retras mana de la gurile lor și ai continuat să le dai apă ca să-și potolească setea.

21 Timp de patruzeci de ani i-ai îngrijit în pustie și nu au dus lipsă de nimic; hainele nu li s-au învechit, iar picioarele nu li s-au umflat.

22 Le-ai dat în mână regate și popoare, ale căror ținuturi le-ai împărțit între ei. Astfel au moștenit țara lui Sihon, adică țara regelui din Heșbon, și țara lui Og, regele Bașanului.

23 Le-ai înmulțit fiii ca stelele cerurilor și i-ai adus în țara în care le-ai spus părinților lor să intre ca s-o ia în stăpânire.

24 Fiii lor au intrat și au luat în stăpânire țara, iar Tu i-ai smerit înaintea lor pe locuitorii țării, pe canaaniți, și ai dat în mâinile lor pe regii acestora și popoarele țării, ca să le faci pe plac.

25 Au cucerit cetăți fortificate, pământuri roditoare, au luat în stăpânire case, tot felul de bunuri, fântâni deja săpate, vii, măslini și o mulțime de pomi fructiferi. Au mâncat, s-au săturat, s-au îngură și s-au desfătat datorită bunătății Tale celei mari.

26 Dar apoi s-au arătat neascultători, s-au răzvrătit împotriva Ta, au aruncat înapoia lor Legea Ta, i-au ucis pe profeții Tăi, care mărturiseau împotriva lor pentru a-i întoarce la Tine, și s-au făcut astfel vinovați de multă blasfemie.

27 Atunci i-ai dat pe mâna dușmanilor lor, care i-au asuprit. Totuși, în vremea necazului lor, ei au strigat către Tine, iar Tu i-ai auzit din ceruri. În marea Ta îndurare le-ai dat izbăvitori care i-au eliberat din mâna dușmanilor lor.

28 Când au avut odihnă însă, ei au săvârșit iarăși ce este rău înaintea Ta. Atunci iar i-ai lăsat pe mâna vrăjmașilor lor care i-au stăpânit. Dar ei s-au întors și au strigat din nou către Tine, iar Tu i-ai auzit din ceruri și, în îndurarea Ta, i-ai izbăvit în numeroase rânduri.

29 I-ai avertizat să se întoarcă la Legea Ta, dar ei s-au îngâmfat, nu au ascultat de poruncile Tale și au păcătuit împotriva hotărârilor Tale, deși omul care le împlinește va trăi prin ele. Și-au întors spatele cu răzvrătire, au fost încăpățânați și nu au ascultat.

30 I-ai îngăduit așa mulți ani, i-ai avertizat prin Duhul Tău, prin profeții Tăi, dar ei tot nu au luat aminte, astfel că i-ai dat pe mâna popoarelor străine.

31 Cu toate acestea, în marea Ta îndurare, nu i-ai nimicit, nici nu i-ai părăsit, căci Tu ești un Dumnezeu milos și îndurător!

32 Acum, Dumnezeul nostru, Dumnezeule cel Mare, Puternic și Înfricoșător, Cel Care-Ți păstrezi legământul și îndurarea, nu privi ca puțin lucru toată suferința pe care am îndurat-o atât noi, cât și regii noștri, conducătorii noștri, preoții noștri, profeții noștri și strămoșii noștri, deci tot poporul Tău, de pe vremea împăraților Asiriei și până acum!

33 Cu privire la tot ce a venit peste noi, Tu ai fost drept, căci Tu ai lucrat cu credincioșie, dar noi am făcut ceea ce este rău!

34 Regii, conducătorii, preoții și părinții noștri nu au împlinit Legea Ta; nu au dat ascultare poruncilor și înștiințărilor Tale prin care i-ai prevenit.

35 În regatul lor, în mijlocul multor bunătăți primite de la Tine, în țara cea întinsă și bogată pe care le-o dăduseși, ei nu Ți-au slujit și nu s-au întors de la faptele lor cele rele.

36 Și iată-ne astăzi sclavi în țara pe care le-ai dat-o strămoșilor noștri, ca să-i mănânce roadele și bunătățile! Iată-ne sclavi chiar în țara aceasta!

37 Rodul ei îi îmbogățește pe împărații pe care i-ai pus stăpâni peste noi din cauza păcatelor noastre. Ei stăpânesc după bunul lor plac asupra trupurilor noastre și asupra vitelor noastre, iar noi ne aflăm într-un mare necaz.“

Poporul încheie o înțelegere

38 Cu privire la toate acestea, noi am încheiat în scris o înțelegere de neclintit, pe document punându-și pecetea conducătorii, leviții și preoții.

10 **1** Cei care și-au pus pecetea au fost: guvernatorul Neemia, fiul lui Hacalia; Zedechia,

2 Seraia, Azaria, Ieremia,
3 Pașhur, Amaria, Malchia,
4 Hatuș, Șebania, Maluh,
5 Harim, Meremot, Obadia,
6 Daniel, Ghinton, Baruc,
7 Meșulam, Abia, Miyamin,
8 Maazia, Bilgai și Șemaia – aceștia erau preoți;
9 apoi leviții Iosua, fiul lui Azania, Binui, dintre urmașii lui Henadad, Kadmiel
10 și rudele lor: Șebania, Hodia, Chelita, Pelaia, Hanan,
11 Mica, Rehob, Hașabia,
12 Zacur, Șerebia, Șebania,
13 Hodia, Bani și Beninu;
14 după aceea căpeteniile poporului: Paroș, Pahat-Moab, Elam, Zatu, Bani,
15 Buni, Azgad, Bebai,
16 Adonia, Bigvai, Adin,
17 Ater, Ezechia, Azur,
18 Hodia, Hașum, Bețai,
19 Harif, Anatot, Nebai,
20 Magpiaș, Meșulam, Hezir,
21 Meșezabel, Țadok, Iadua,
22 Pelatia, Hanan, Anaia,
23 Osea, Hanania, Hașub,
24 Haloheș, Pilha, Șobek,
25 Rehum, Hașabna, Maaseia,
26 Ahia, Hanan, Anan,
27 Maluh, Harim și Baana.
28 Restul poporului, preoții, leviții, portarii, cântăreții, slujitorii de la Templu și toți aceia care se separaseră de popoarele străine de dragul Legii lui Dumnezeu, împreună cu soțiile lor, cu fiii și cu fiicele lor și cu toți aceia care aveau cunoștință și pricepere,
29 s-au alăturat rudelor lor dintre fruntași și s-au legat cu jurământ să umble în Legea lui Dumnezeu, dată prin Moise, robul lui Dumnezeu, să o păzească și să împlinească toate poruncile Domnului, Stăpânul nostru, precum și orânduirile și decretul Lui.
30 Am promis atunci: „Nu ne vom mai da fetele de soții celor din popoarele din țară și nu le vom mai lua pe fetele lor de soții pentru fiii noștri.
31 Când popoarele țării vor veni în ziua de Sabat să vândă produse și felurite alimente, nu vom mai cumpăra nimic de la ele nici în ziua de Sabat, nici în vreo altă zi sfântă. În fiecare al șaptelea an vom lăsa ogorul nelucrat și vom anula plata oricărei dobânzi.

32 Am hotărât să împlinim și porunca de a da o treime dintr-un șechel pe an, pentru slujba de la Templul Dumnezeului nostru,
33 pentru pâinea prezentării, pentru darul de mâncare continuu, pentru arderea de tot continuă, pentru jertfele aduse în zilele de Sabat, de lună nouă și de sărbători, pentru darurile sfinte, pentru jertfele aduse ca ispășire pentru păcatele lui Israel, precum și pentru tot ceea ce privește lucrarea de la Templul Dumnezeului nostru.

34 Noi, – preoții, leviții și oameni din popor, – potrivit familiilor noastre, am tras la sorți în legătură cu lemnele ce trebuie aduse ca dar în fiecare an, la vremuri hotărâte, la Templul Dumnezeului nostru, ca să fie arse pe altarul Domnului, Dumnezeul nostru, așa cum este scris în Lege.

35 Am mai hotărât să aducem la Templul Domnului, în fiecare an, primele roade ale pământului și primele roade ale tuturor pomilor.

36 De asemenea, așa cum este scris în Lege, vom aduce la Templul Dumnezeului nostru, la preoții care fac slujba în Templul Dumnezeului nostru, pe întâii născuți dintre fiii noștri și dintre vitele noastre, pe întâii născuți ai vacilor și ai oilor noastre.

37 Vom aduce preoților, în cămarile Templului Dumnezeului nostru, cele dintâi roade din aluatul nostru, din contribuțiile noastre, din fructe, din must și din untdelemn și le vom da leviților zeciuiala din roadele pământurilor noastre. Înșiși leviții vor putea să ia zeciuiala în toate cetățile unde lucrăm.

38 Preotul, fiul lui Aaron, să-i însoțească pe leviți când vor lua zeciuiala, iar leviții să ducă a zecea parte din zeciuială la Templul Dumnezeului nostru, în cămarile vistieriei.

39 Căci israeliții și leviții vor trebui să aducă contribuțiile din cereale, din must și din untdelemn în cămarile în care se află vasele Lăcașului, acolo unde slujesc preoții, portarii și cântăreții. Nu vom mai uita de Templul Dumnezeului nostru!“

11 *Noii locuitori ai Ierusalimului*

1 Conducătorii poporului s-au stabilit la Ierusalim, iar restul poporului a tras la sorți pentru ca unul din zece să locuiască la Ierusalim, Sfânta Cetate, iar ceilalți nouă să locuiască în cetăți.

2 Poporul i-a binecuvântat pe toți bărbații care au ales de bunăvoie să locuiască la Ierusalim.

3 Iată care au fost căpeteniile de provincie care s-au stabilit la Ierusalim (în cetățile lui Iuda, fiecare om s-a stabilit în cetatea unde își avea moștenirea, atât israeliți, cât și preoți, leviți, slujitorii de la Templu și urmași ai slujitorilor lui Solomon,

4 iar la Ierusalim s-au stabilit unii dintre urmașii lui Iuda și ai lui Beniamin): dintre urmașii lui Iuda – Ataia, fiul lui Uzia, fiul lui Zaharia, fiul lui Amaria, fiul lui Șefatia, fiul lui Mahalalel, un urmaș al lui Pereț,

5 și Maaseia, fiul lui Baruc, fiul lui Col-Hoze, fiul lui Hazaia, fiul lui Adaia, fiul lui Ioarib, fiul lui Zaharia, fiul lui Șela.

6 Toți urmașii lui Pereț, care s-au stabilit la Ierusalim, au fost în număr de patru sute șazeci și opt de oameni viteji.

7 Dintre urmașii lui Beniamin – Salu, fiul lui Meșulam, fiul lui Ioed, fiul lui Pedaia, fiul lui Kolaia, fiul lui Maaseia, fiul lui Itiel, fiul lui Ieșua,

8 însoțit de Gabai și Salai – în total nouă sute douăzeci și opt de oameni.

9 Ioel, fiul lui Zicri, era comandantul acestora, și Iuda, fiul lui Hasnua, era al doilea la conducerea cetății.

10 Dintre preoți – Iedaia, fiul lui Ioarib, Iachin

11 Seraia, fiul lui Hilchia, fiul lui Meșulam, fiul lui Țadok, fiul lui Meraiot, fiul lui Ahitub, supraveghetorul Templului lui Dumnezeu,

12 rudele lor care se ocupau de lucrarea la Templu, în număr de opt sute douăzeci și doi, precum și Adaia, fiul lui Ieroham, fiul lui Pelalia, fiul lui Amți, fiul lui Zaharia, fiul lui Pașhur, fiul lui Malchia,

13 și rudele lui, căpetenii de familie, în număr de două sute patruzeci și doi, Amașsai, fiul lui Azarel, fiul lui Ahzai, fiul lui Meșilemot, fiul lui Imer,

14 și rudele lor, războinici viteji, în număr de o sută douăzeci și opt, al căror comandant era Zabdiel, fiul lui Haghedolim.

15 Dintre leviți – Șemaia, fiul lui Hașub, fiul lui Azrikam, fiul lui Hașabia, fiul lui Buni,

16 Șabtai și Iozabad, două dintre căpeteniile leviților responsabile cu lucrarea din curtea Templului lui Dumnezeu,

17 Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zabdi, fiul lui Asaf, căpetenia care începea lauda prin rugăciune, Bakbuchia, al doilea din rudele lui, și Abda, fiul lui Șamua, fiul lui Galal, fiul lui Iedutun.

18 Toți leviții din Sfânta Cetate erau în număr de două sute optzeci și patru.

19 Dintre portari – Akub, Talmon și rudele lor care păzeau porțile, în număr de o sută șaptezeci și doi.

20 Ceialți israeliți, preoți și leviți, s-au așezat în toate cetățile lui Iuda, fiecare în moștenirea lui.

21 Slujitorii de la Templu locuiau în Ofel. Țiha și Ghișpa erau liderii slujitorilor de la Templu.

22 Supraveghetorul leviților în Ierusalim era Uzi, fiul lui Bani, fiul lui Hașabia, fiul lui Matania, fiul lui Mica. Aceștia făceau parte dintre urmașii lui Asaf, cântăreții. Ei erau responsabili cu lucrarea de la Templu,

23 căci exista o poruncă a regelui cu privire la cântăreți, potrivit căreia ei erau sprijiniți zilnic după nevoile lor.

24 Petahia, fiul lui Meșezabel, dintre urmașii lui Zerah, fiul lui Iuda, era mâna dreaptă a regelui în ce privește toate problemele legate de popor.

25 Cât despre satele și câmpiile dimprejurul lor, unii dintre urmașii lui Iuda s-au stabilit în Chiriatarba și în satele dimprejurul lui, în Dibon și în satele dimprejurul lui, în Iekabteel și în satele dimprejurul lui,

26 în Ieșua, în Molada, în Bet-Pelet,

27 în Hațar-Șual, în Beer-Șeba și în satele dimprejurul ei,

28 în Țiklag, în Mecona și în satele dimprejurul lui,

29 în En-Rimon, în Țora și în Iarmut,

30 în Zanoah, Adulam și în satele dimprejurul lor, în Lachiș și în câmpiile dimprejurul lui, în Azeka și în satele dimprejurul lui. Și astfel ei s-au așezat din Beer-Șeba până în valea Hinom.

31 Urmășii lui Beniamin s-au așezat începând din Gheva, în Micmas, în Aia, în Betel și în satele dimprejurul lui,

32 în Anatot, în Nob, în Anania,

33 în Hațor, în Rama, în Ghitaim,

34 în Hadid, în Țeboim, în Nebalat,

35 în Lod, în Ono și în valea Harașim.

36 Unii dintre leviții cetelor lui Iuda s-au așezat în teritoriul lui Beniamin.

12 *Preoții și leviții repatriați*

1 Preoții și leviții care s-au întors împreună cu Zerub-Babel, fiul lui Șealtiel, și cu Iosua au fost următorii: Seraia, Ieremia, Ezra,

2 Amaria, Maluh, Hatus,

3 Șecania, Rehum, Meremot,

4 Ido, Ghinton, Abia,
5 Miyamin, Maadia, Bilga,
6 Șemaia, Ioiarib, Iedaia,
7 Salu, Amok, Hilchia și Iedaia. Aceștia au fost căpeteniile ale preoților și ale rudelor lor pe vremea lui Iosua.
8 Dintre leviți – Iosua, Binui, Kadmiel, Șerebia, Iuda, Matania, care, împreună cu rudele sale, era responsabil cu cântările de laudă,
9 precum și Bakbuchia și Uni, rudele lor, care își împlineau slujbele alături de ei.
10 Lui Iosua i s-a născut Ioiachim, lui Ioiachim i s-a născut Eliașib, lui Eliașib i s-a născut Ioiada,
11 lui Ioiada i s-a născut Ionatan, lui Ionatan i s-a născut Iadua.
12 Pe vremea lui Ioiachim, căpeteniile familiilor preoțești au fost următoarele: pentru Seraia – Meraia; pentru Ieremia – Hanania;
13 pentru Ezra – Meșulam; pentru Amaria – Iehohanah;
14 pentru Maluh – Ionatan; pentru Șecania – Iosif;
15 pentru Harim – Adna; pentru Meremot – Helkai;
16 pentru Ido – Zaharia; pentru Ghinton – Meșulam;
17 pentru Abia – Zicri; pentru Miniamin și Moadia – Piltai;
18 pentru Bilga – Șamua; pentru Șemaia – Iehonatan;
19 pentru Ioiarib – Matnai; pentru Iedaia – Uzi;
20 pentru Salai – Kalai; pentru Amok – Eber;
21 pentru Hilchia – Hașabia; pentru Iedaia – Netanel.
22 Căpeteniile familiilor leviților și ale preoților de pe vremea lui Eliașib, a lui Ioiada, a lui Iohanah și a lui Iadua, au fost înscrise în timpul domniei lui Darius persanul.
23 Căpeteniile familiilor urmașilor lui Levi au fost înscrise în „Cartea cronicilor“ până pe vremea lui Iohanah, fiul lui Eliașib.
24 Căpeteniile levitice Hașabia, Șerebia și Iosua, fiul lui Kadmiel, împreună cu rudele lor, stând unii în dreptul celorlalți, erau responsabili să aducă laudă și mulțumire Domnului, așa cum poruncise David, omul lui Dumnezeu.
25 Matania, Bakbuchia, Obadia, Meșulam, Talmon și Akub erau paznicii care aveau în grijă magaziile de la porți.

26 Aceștia au trăit pe vremea lui Ioiachim, fiul lui Iosua, fiul lui Ioțadak, a guvernatorului Neemia și a preotului și cărturarului Ezra.

Consecrarea Ierusalimului reconstruit

27 La consecrarea zidurilor Ierusalimului, leviții au fost chemați din toate locurile unde se aflau, ca să vină la Ierusalim și să celebreze consecrarea cu bucurie, cu mulțumire și cu cântece de chimval, de harfă și de liră.

28 S-au adunat cântăreții din zonele din împrejurul Ierusalimului, cei din satele netofaților,

29 cei din Bet-Ghilgal și cei din ținutul Ghevei și Azmavetului, căci cântăreții își construiseră așezări împrejurul Ierusalimului.

30 Preoții și leviții s-au sfințit, după care au sfințit poporul, porțile și zidul Ierusalimului.

31 I-am pus pe conducătorii lui Iuda să se suie pe zid și am organizat două coruri mari. Cel dintâi alai a pornit în partea dreaptă, luând-o pe zid către Poarta Gunoiiului.

32 În urma leviților mergeau Hoșaia cu jumătate dintre conducătorii lui Iuda,

33 Azaria, Ezra, Meșulam,

34 Iuda, Benjamin, Șemaia și Ieremia.

35 Mai erau unii dintre preoți cu trâmbițele lor, precum și Zaharia, fiul lui Ionatan, fiul lui Șemaia, fiul lui Matania, fiul lui Micaia, fiul lui Zacur, fiul lui Asaf,

36 însoțit de Șemaia, de Azarel, de Milalai, de Ghilalai, de Maai, de Netanel, de Iuda și de Hanani, – rudele lui –, care aveau instrumentele muzicale rânduite de David, omul lui Dumnezeu. Cărturarul Ezra era în fruntea acestora.

37 Când au ajuns la Poarta Izvorului, au mers înainte, urcând pe treptele Cetății lui David, apoi pe ridicătura zidului, pe deasupra palatului lui David, până la Poarta Apelor, spre răsărit.

38 Al doilea cor a pornit în partea stângă, iar eu împreună cu cealaltă jumătate din popor am mers după leviți pe zid. Am continuat pe deasupra Turnului Cuptoarelor, până la Zidul cel Lat,

39 apoi pe deasupra Porții lui Efraim, pe deasupra Porții Vechi, pe deasupra Porții Peștilor, a Turnului lui Hananel, a Turnului celor O Sută, pe deasupra Porții Oilor și ne-am oprit la Poarta Temniței.

40 Cele două coruri s-au oprit la Templul lui Dumnezeu și odată cu acestea și eu, însoțit de jumătate dintre dregători.

41 Preoții Eliachim, Maaseia, Miniamin, Micaia, Elioenai, Zaharia și Hanania erau cu trâmbițele.

42 Cântăreții Maaseia, Șemaia, Elazar, Uzi, Iehohanan, Malchia, Elam și Ezer și-au făcut auzite vocile sub conducerea lui Iezrahia.

43 În ziua aceea s-au adus foarte multe jertfe și s-au bucurat cu toții, căci Dumnezeu le dăduse o mare bucurie. Chiar și femeile, și copiii se bucurau împreună cu ei, iar vuietul veseliei din Ierusalim putea fi auzit de departe.

44 În ziua aceea, au fost numiți niște bărbați responsabili cu odăile care erau folosite drept cămări pentru darurile de bunăvoie, pentru primele roade și pentru zeciuiele, ca să adune în ele, de pe ogoarele cetăților, părțile stabilite de Lege pentru preoți și pentru leviți, căci bucuria celor din Iuda se datora faptului că preoții și leviții erau la locul lor.

45 Împlinind slujba lui Dumnezeu și slujba curățirii. Tot așa făceau și cântăreții, și portarii, potrivit cu cele poruncite de David și de fiul său Solomon.

46 Căci odinioară, pe vremea lui David și a lui Asaf, erau căpetenii care supravegheau cântăreții și cântările de laudă și de mulțumire pentru Domnul.

47 Toți cei din Israel, de pe vremea lui Zerub-Babel și a lui Neemia, au dat zilnic părțile cuvenite cântăreților și portarilor. Ei au pus deoparte și ceea ce era pentru leviți, iar leviții au pus deoparte ceea ce era pentru urmașii lui Aaron.

13 *Ultimele reforme ale lui Neemia*

1 În ziua aceea s-a citit în auzul poporului din Cartea lui Moise și s-a găsit scris în ea că amonitului și moabitului le este interzisă pe veci intrarea în adunarea lui Dumnezeu,

2 deoarece nu i-au întâmpinat pe israeliți cu pâine și cu apă, ci l-au tocmit pe Balaam împotriva lor, ca să-i blesteme. Cu toate acestea, Dumnezeu a schimbat blestemul în binecuvântare.

3 Când au auzit ce spune Legea, i-au separat de ceilalți pe toți cei din Israel cu descendență amestecată.

Reforma morală aprofundată

4 Înainte de aceasta, preotul Eliașib, care era responsabil cu cămările din Templul lui Dumnezeu și rudă cu Tobia,

5 îi pregătise acestuia o încăpere mare, chiar acolo unde se obișnuia mai demult să se pună darurile de bunăvoie, tămâia, vasele, zeciuiala din grâu, din must și din untdelemn care era rânduită leviților,

cântăreților și portarilor, precum și contribuția pentru preoți.

6 Eu nu eram la Ierusalim când se întâmplau toate acestea, căci mă întorsesem la împărat în al treizeci și doilea an de domnie al lui Artaxerxes, împăratul Babilonului. După o vreme i-am cerut împăratului învoire

7 și m-am întors la Ierusalim. Am descoperit atunci răul pe care-l făcuse Eliașib, pregătindu-i lui Tobia o încăpere în curțile Templului lui Dumnezeu.

8 M-am supărat foarte tare și am aruncat afară din încăpere toate lucrurile lui Tobia.

9 Am dat porunci să se curețe încăperile și am pus iarăși acolo vasele de slujbă ale Templului lui Dumnezeu, darurile de bunăvoie și tămâia.

10 Am mai aflat că nu s-au mai dat părțile rânduite pentru leviți, astfel încât leviții și cântăreții care se ocupau de slujbă s-au întors fiecare la moșia lui.

11 I-am muștrat pe dregători, zicându-le: „De ce ați părăsit Templul lui Dumnezeu?“ Apoi i-am adunat pe leviți și pe cântăreți și i-am pus din nou în slujbele lor.

12 Toți cei din Iuda au început iarăși să-și aducă în magazii zeciuiala din grâu, din must și din untdelemn.

13 I-am numit responsabili peste magazii pe preotul Șelemia, pe scribul Țadok, pe levitul Pedaia, iar pe Zacur, fiul lui Matania, l-am pus ca ajutor al lor, căci ei erau recunoscuți ca fiind oameni de încredere. Ei urmau să împartă rudelor lor bunurile din magazii.

14 „Adu-Ți aminte de mine, Dumnezeul meu, și nu-mi uita faptele pe care le-am făcut pentru Templul lui Dumnezeu și pentru rânduielile de acolo!“

15 Tot în zilele acelea am văzut pe unii din Iuda călcând în teasc în ziua de Sabat și pe alții aducând snopi sau încărcând pe măgari burdufuri de vin, struguri, smochine și tot felul de poveri, pentru a le aduce la Ierusalim în ziua de Sabat și i-am muștrat chiar în ziua în care își vindeau mărfurile.

16 Mai erau și niște tirieni care locuiau acolo și care aduseseră pește și tot felul de mărfuri. Ei le vindeau la Ierusalim celor din Iuda, tot în ziua de Sabat.

17 I-am muștrat pe nobilii lui Iuda, zicându-le: „Ce înseamnă această faptă rea pe care o faceți, pângărind ziua de Sabat?“

18 Oare nu așa au făcut și strămoșii voștri, de a adus Dumnezeu nostru asupra noastră și asupra cetății acesteia tot acest necaz? Pângărind Sabatul nu faceți

decât să aduceți mai multă mânie împotriva lui Israel!“

19 Apoi am poruncit ca, atunci când umbra cade asupra porților Ierusalimului, înainte de a începe Sabatul, să se închidă porțile. Am mai dat poruncă să nu se deschidă până după Sabat. Am pus la porți pe unii dintre slujitorii mei, ca să nu permită intrarea poverilor în cetate în timpul zilei de Sabat.

20 Negustorii și vânzătorii de tot felul de mărfuri au înnoptat însă în afara Ierusalimului o dată, chiar de două ori.

21 I-am muștrat zicându-le: „De ce ați înnoptat lângă zid? Dacă mai faceți așa, voi pune mâna pe voi!“ Și de atunci nu au mai venit în ziua de Sabat.

22 Am poruncit leviților care se sfințiseră să preia sarcina păzirii porților, să sfințească ziua de Sabat. „Pentru toate acestea, adu-Ți aminte de mine, Dumnezeuul meu, și îndură-te de mine, după marea Ta îndurare!“

23 Tot pe atunci am mai văzut că unii iudei se căsătoriseră cu femei așdodite, amonite și moabite.

24 Jumătate din fiii lor vorbeau limba așdodită și nu cunoșteau iudaica, ci doar limba unui popor sau altul.

25 I-am muștrat, i-am blestemat, i-am palmuit chiar pe unii dintre bărbați și le-am smuls părul. I-am pus să jure pe Dumnezeu astfel: „Nu ne vom mărita fiicele cu fiii popoarelor și nu ne vom căsători nici fiii, nici chiar noi înșine, cu fiicele lor!“

26 Apoi le-am spus: „Oare nu în felul acesta a păcătuit Solomon, regele lui Israel? Nu era nici un alt rege ca el între toate neamurile și era iubit de Dumnezeu. Dumnezeu îl pusese rege peste tot Israelul, însă cu toate acestea și pe el l-au atras în păcat femeile străine.

27 Și acum trebuie să mai auzim și despre voi că săvârșiți acest mare rău și că păcătuiți împotriva Dumnezeuului nostru, căsătorindu-vă cu femei străine?“

28 Unul dintre urmașii lui Ioiada, fiul marelui preot Eliașib, era ginerele horonitului Sanbalat. Prin urmare, l-am izgonit de la mine.

29 „Adu-Ți aminte de ei, Dumnezeuul meu, pentru faptul că au întinat preoția și legământul preoților și al leviților!“

30 I-am curățit pe preoți și pe leviți de orice străin și i-am așezat la datoriile lor, pe fiecare în slujba lui.

31 Am mai făcut rânduială atât cu privire la lemnele aduse ca dar, la vremuri hotărâte, cât și cu privire la

primele roade. „Adu-Ți aminte de mine, Dumnezeuul meu, spre binele meu!“

ESTERA

1 *Împrejurările destituirii împărătesei*

Vaști

1 Iată ce s-a întâmplat pe vremea lui Ahașveroș, – acel Ahașveroș care domnea din India până în Cuș, peste o sută douăzeci și șapte de provincii –,
2 în perioada în care împăratul Ahașveroș stătea pe scaunul lui de domnie din citadela Susei.
3 În al treilea an al domniei sale, Ahașveroș a dat un ospăț în cinstea tuturor demnitarilor și a slujitorilor săi. Comandanții oștirii Persiei și ai Mediei, nobilii și conducătorii provinciilor se aflau cu toții acolo, înaintea împăratului.
4 Timp de mai multe zile, mai precis timp de o sută optzeci de zile, împăratul le-a arătat strălucita bogăție a împărăției sale și neprețuita glorie a măreției sale.
5 Când zilele acestea s-au încheiat, împăratul a pregătit întregului popor care se afla în citadela Susei, celor mari și celor mici deopotrivă, un ospăț de șapte zile, în curtea grădinii palatului împărătesc.
6 Covoare de bumbac, colorate în alb și violet, erau prinse cu funii din însubțire și din purpură de niște verigi de argint, pe stâlpi de marmură. Paturi de aur și de argint stăteau pe un paviment de porfir, de marmură, de sidex și de piatră neagră.
7 Băuturile se serveau din vase de aur, fiecare vas fiind diferit de celălalt. Vinul împărătesc se găsea din belșug, mulțumită dărnicii împăratului.
8 Băutura era oferită în urma unui decret imperial, fără opreliști, căci împăratul ordonase tuturor mai marilor de la palat să facă pe plac fiecărui oaspete.
9 Împărăteasa Vaști a dat și ea un ospăț femeilor în palatul imperial al împăratului Ahașveroș.
10 În ziua a șaptea, în timp ce inima îi era veselă din pricina vinului, împăratul le-a poruncit lui Mehuman, lui Bizta, lui Harbona, lui Bigta, lui Abagta, lui Zetar și lui Carcas, cei șapte eunuci care slujeau înaintea împăratului Ahașveroș,
11 să o aducă înaintea împăratului pe împărăteasa Vaști, purtând coroana împărătească, pentru ca popoarele și demnitarii să-i vadă frumusețea, căci ea era frumoasă la înfățișare.
12 La aflarea poruncii împăratului, trimisă prin eunuci, împărăteasa Vaști a refuzat să vină, iar împăratul s-a mâniat foarte tare.
13 Atunci împăratul a vorbit cu înțelepții săi, cunoscători ai obiceiurilor vremii, căci așa se

obișnuia, și anume ca împăratul să se sfătuiască cu toți cei ce cunoșteau legea și dreptatea.

14 În apropierea lui se aflau Karșena, Șetar, Admata, Tarșiș, Meres, Marsena și Memucan, cei șapte demnitari ai Persiei și ai Mediei, care vedeau fața împăratului și care aveau locul întâi în împărăție.

15 – Cum trebuie pedepsită, după lege, împărăteasa Vaști, pentru că nu a împlinit porunca împăratului Ahașveroș trimisă prin eunuci?

16 Memucan a răspuns în prezența împăratului și a demnitarilor astfel: – Nu numai față de împărat s-a purtat rău împărăteasa Vaști, ci și față de toți demnitarii și de toate popoarele din toate provinciile împăratului Ahașveroș,

17 pentru că fapta împărătesei se va răspândi la toate soțiile acestora, astfel că ele vor începe să-și disprețuiască soții și să zică: „Împăratul Ahașveroș i-a zis împărătesei Vaști să se înfățișeze înaintea lui, dar ea nu a venit!“

18 Când vor fi auzit despre fapta împărătesei, soțiile nobililor Persiei și ai Mediei vor vorbi și ele la fel tuturor demnitarilor împăratului, iar lucrul acesta va da naștere la mult dispreț și neînțelegere.

19 Dacă împăratul găsește că este bine, să dea un decret imperial, care să fie înscris în legislația medopersană pentru a nu fi încălcat, decret în care să se spună că Vaști nu va mai putea intra niciodată în prezența împăratului Ahașveroș, și că demnitatea ei de împărăteasă va fi dată, de către împărat, alteia, mai vrednică decât ea.

20 Decretul împăratului va fi auzit în tot imperiul său, cât este el de mare, și astfel toate soțiile le vor da cinste soților lor, de la cel mai mare până la cel mai mic.

21 Sfatul a fost apreciat de împărat și de demnitari, iar împăratul a făcut după sfatul lui Memucan.

22 El a trimis scrisori în toate provinciile supuse împăratului, fiecărei provincii în scrierea provinciei respective și fiecărui popor în limba poporului respectiv, vestind în limba fiecăruia că bărbatul este stăpân în familia lui.

2 *Împrejurările alegerii unei evreice ca noua împărăteasă*

1 După toate acestea, când mânia împăratului Ahașveroș s-a potolit, el și-a amintit de Vaști, de

ceea ce făcuse ea și de ceea ce se decretase împotriva ei.

2 Slujitorii apropiați împăratului i-au sugerat atunci: „Să se caute pentru împărat fecioare frumoase la înfățișare.

3 Împăratul să numească responsabili în fiecare din provinciile împărăției ca să adune toate fecioarele frumoase la înfățișare în citadela Susei, în harem, sub supravegherea lui Hegai, eunucul împăratului care supraveghează femeile și le asigură lucrurile pentru înfrumusețare.

4 Tânăra care va plăcea împăratului, să împărătească în locul lui Vaști!“ Sfatul acesta i-a plăcut împăratului și el a făcut întocmai.

5 În citadela Susei trăia un evreu pe nume Mardoheu, fiul lui Iair, fiul lui Șimei, fiul lui Chiș, un bărbat din Beniamin,

6 care fusese luat în captivitate din Ierusalim, printre exilații duși împreună cu Ieconia, regele lui Iuda, de către Nebucadnețar, împăratul Babilonului.

7 El îngrijea de Hadasa, adică Estera, fiica unchiului său, căci ea nu avea nici tată, nici mamă. Tânăra era frumoasă la chip și plăcută la înfățișare. După moartea tatălui și a mamei acesteia, Mardoheu o înfiase.

8 Porunca împăratului și decretul său cu privire la adunarea multor fete în citadela Susei, sub supravegherea lui Hegai, a făcut ca și Estera să fie luată la palatul împăratului și încredințată lui Hegai, supraveghetorul femeilor.

9 Tânăra i-a plăcut lui Hegai și a găsit bunăvoință înaintea lui, astfel că acesta s-a grăbit să-i aducă lucrurile pentru înfrumusețare și partea ei de hrană. Apoi i-a dat șapte slujnice, alese din palatul împăratului, și a dus-o împreună cu slujnicele în cea mai bună încăpere a haremului.

10 Estera nu și-a dezvăluit nici poporul și nici originea, căci Mardoheu îi poruncise să nu le dezvăluie.

11 În fiecare zi Mardoheu se plimba prin fața gardului haremului, ca să afle cum îi mergea Esterei și ce se întâmplase cu ea.

12 Fiecărei tinere îi venea rândul să intre la împăratul Ahașveroș, după ce timp de douăsprezece luni împlinea legea cu privire la femei, căci atât durau zilele de înfrumusețare: timp de șase luni – ungeri cu ulei de mir, și timp de încă șase luni – ungeri cu balsam și alte lucruri femeiești pentru înfrumusețare.

13 Când o tânără intra la împărat, i se dădea voie să aducă cu ea în palatul împăratului ce dorea din harem.

14 Seara intra la împărat, iar dimineța se întorcea în al doilea harem, cel de care răspundea Șașgaz, eunucul împăratului responsabil cu paza țiitoarelor, și nu se mai întorcea la împărat, decât dacă împăratul o plăcuse și era chemată pe nume.

15 Când a venit rândul Esterei, fiica lui Abihail, unchiul lui Mardoheu, cel care o înfiase, deci când i-a venit rândul să intre la împărat, ea nu a căutat să ia ceva din harem, în afară de ceea ce o sfătuisă Hegai, eunucul împăratului responsabil cu paza haremului. Ea fusese bine văzută de toți supraveghetorii ei.

16 Estera a fost luată la împăratul Ahașveroș, în palat, în luna a zecea, adică în luna Tebet, în al șaptelea an al domniei sale.

17 Împăratul a iubit-o pe Estera mai mult decât pe oricare dintre femeile care i-au fost aduse înainte, i-a arătat mai multă bunăvoință decât oricărui dintre fecioare, i-a pus coroana împărătească pe cap și a făcut-o împărăteasă în locul lui Vaști.

18 Împăratul a dat apoi un ospăț mare tuturor demnitarilor și slujitorilor săi, un ospăț în cinstea Esterei. A vestit zi de sărbătoare în provincii și a dat daruri cu mână largă, demnă de un împărat.

Complotul descoperit de Mardoheu

19 Când fecioarele au fost strânse laolaltă pentru a doua oară, Mardoheu stătea la poarta împăratului.

20 După porunca lui Mardoheu, Estera nu-și dezvăluise nici originea, nici poporul. Estera a făcut întocmai cum îi spusese Mardoheu, ca pe vremea când o educa el.

21 În zilele acelea, în timp ce Mardoheu stătea la poarta împăratului, Bigtana și Tereș, doi dintre eunucii împăratului, păzitori ai porții, sau răzvrătit și au încercat să ridice mâna împotriva împăratului Ahașveroș.

22 Mardoheu a aflat și el de această uneltire și a înștiințat-o pe împărăteasa Estera. Estera i-a spus împăratului despre uneltire, în numele lui Mardoheu.

23 S-a cercetat despre uneltire și s-a descoperit că totul era adevărat. Cei doi au fost spânzurați, iar întâmplarea s-a înscris în cronici, de față cu împăratul.

3 *Conspirația antievreiască*

1 După toate acestea, împăratul Ahașveroș l-a avansat în funcție pe agaghitul Haman, fiul lui Hamedata. Împăratul l-a înălțat și l-a pus conducător al tuturor demnitarilor săi.

2 Toți slujitorii împăratului, care stăteau la poarta acestuia, îngenuncheau și se prosternau înaintea lui Haman, căci așa le poruncise împăratul. Mardoheu însă nu îngenunchea și nu se prosterna.

3 Slujitorii împăratului, care stăteau la poarta acestuia, i-au zis lui Mardoheu: „De ce încalci porunca împăratului?”

4 Deoarece i se spunea lucrul acesta în fiecare zi, iar el continua să nu asculte, slujitorii împăratului l-au înștiințat pe Haman, ca să vadă dacă atitudinea lui Mardoheu va fi tolerată, căci acesta le spusese că este iudeu.

5 Când Haman a văzut că Mardoheu nu îngenunchea și nu se prosterna înaintea lui, s-a umplut de mânie.

6 A considerat prea puțin lucru să pună mâna numai pe Mardoheu și, pentru că-l înștiințaseră despre poporul lui Mardoheu, Haman a plănit nimicirea tuturor iudeilor, poporul lui Mardoheu, din toată împărăția lui Ahașveroș.

7 În prima lună, adică în luna Nisan, în anul al doisprezecelea al împăratului Ahașveroș, au aruncat „Purul“, adică sorțul, înaintea lui Haman, pentru o zi și pentru o lună, și a căzut pe luna a douăsprezecea, adică luna Adar.

8 Atunci Haman i-a zis împăratului Ahașveroș: – Există un popor care a fost împrăștiat și împărțit printre popoare, în toate provinciile împărăției tale, un popor ale cărui legi sunt diferite de ale tuturor popoarelor, precum și de legile împăratului. Nu se cade ca împăratul să le dea pace!

9 Dacă împăratul încuviințează să se scrie atunci un decret prin care ei să fie nimiciți, iar eu voi cântări zece mii de talanți de argint în mâinile slujbașilor ca să fie puși în visteria împăratului.

10 Împăratul și-a scos inelul de pe deget și i l-a dat agaghitului Haman, fiul lui Hamedata, asupritorul iudeilor.

11 Împăratul i-a zis lui Haman: – Poți să-ți păstrezi argintul! Iar în privința poporului, fă cu ei ce crezi tu de cuviință!

12 Scribii împăratului au fost chemați în luna întâi, în ziua a treisprezecea, iar ei au scris tot ce le-a

poruncit Haman satrapilor împăratului, guvernatorilor puși peste fiecare provincie și conducătorilor fiecărui popor, fiecărei provincii în scrierea ei și fiecărui popor în limba lui. S-a scris în numele împăratului Ahașveroș și s-a pus apoi pecetea cu inelul împăratului.

13 Scrisorile au fost trimise, prin curieri, spre toate provinciile împăratului și aveau în vedere atât nimicirea, uciderea și stârpirea tuturor iudeilor, tineri și bătrâni, copii și femei, într-o singură zi, și anume în ziua a treisprezecea a lunii a douăsprezecea, adică a lunii Adar, cât și prădarea bunurilor lor.

14 Câte o copie a documentului a fost dată ca decret în fiecare provincie, anunțând fiecare popor să fie pregătit în vederea acestei zile.

15 Curierii au plecat în mare grabă, după porunca împăratului. Decretul a fost dat și în citadela Susei. În timp ce împăratul și Haman s-au așezat să bea, cei din cetatea Susa au rămas înmărmuriți.

4 *Jalea și răspunsul evreilor*

1 Când Mardoheu a auzit tot ce s-a întâmplat, și-a sfâșiat hainele, s-a îmbrăcat în sac și cenușă, a ieșit în mijlocul cetății și s-a jeluț cu strigăte mari și amare.

2 S-a dus până în fața porții împăratului, deși nimeni nu avea voie să vină la poarta împăratului îmbrăcat în haine de sac.

3 În fiecare provincie, în fiecare loc unde ajungea decretul cu hotărârea împăratului, era jale mare printre iudei; era post, plânset și bocet și mulți se culcau în sac și cenușă.

4 Când slujnicele și eunucii au venit la Estera și au înștiințat-o despre ce se întâmplă, împărăteasa s-a tulburat foarte tare. Ea i-a trimis haine lui Mardoheu ca să se îmbrace și să-și dea astfel jos sacul de pe el, dar acesta nu a acceptat.

5 Estera l-a chemat pe Hatac, unul dintre eunucii împăratului care se aflau în slujba ei, și i-a poruncit să afle de la Mardoheu ce înseamnă aceasta și care este motivul.

6 Hatac s-a dus la Mardoheu în piațeta cetății, care se afla în fața porții împăratului.

7 Mardoheu i-a vorbit despre tot ce i s-a întâmplat și i-a spus suma exactă de argint pe care a promis Haman s-o plătească visteriei împăratului, în schimbul stârpirii iudeilor.

8 I-a mai dat și o copie a decretului scris, așa cum fusese vestit în Susa în vederea nimicirii iudeilor, ca să i-l arate Esterei, s-o înștiințeze și să-i poruncească să meargă la împărat, să-i implore mila și să stăruiască pe lângă el pentru poporul ei.

9 Hatac a venit și i-a spus Esterei toate cuvintele lui Mardoheu.

10 Estera i-a zis lui Hatac să-i poruncească lui Mardoheu astfel:

11 „Toți slujitorii împăratului și fiecare popor din provinciile împăratului știu că orice bărbat sau orice femeie care intră la împărat, în curtea interioară, fără să fie chemat, este dat morții prin lege. Doar dacă împăratul îi întinde sceptrul de aur, scapă cu viață. Nici eu nu am mai fost chemată să merg la împărat de treizeci de zile!”

12 Când l-au înștiințat pe Mardoheu despre mesajul Esterei,

13 Mardoheu i-a trimis înapoi Esterei următorul răspuns: „Să nu-ți imaginezi că, fiind în palat, vei scăpa totuși cu viață, singura dintre toți iudeii!

14 Dacă vei tăcea acum, mângâierea și izbăvirea iudeilor va veni din altă parte, iar tu și familia tatălui tău veți pieri. Cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăție?”

15 Estera i-a răspuns lui Mardoheu astfel:

16 „Du-te, strânge-i pe toți iudeii care se găsesc în Susa și postiți pentru mine! Nu mâncați și nu beți nimic, timp de trei zile, nici ziua, nici noaptea! Și eu voi posti alături de slujnicele mele, iar apoi voi merge la împărat, deși este împotriva legii, și, dacă va fi să pier, voi pieri!”

17 Mardoheu a plecat și a făcut așa cum îi poruncise Estera.

5 Demersul Esterei pentru izbăvirea evreilor

1 A treia zi împărăteasa Estera s-a îmbrăcat cu hainele împărătești și a venit în curtea interioară a palatului împăratului, chiar în fața palatului împăratului. Împăratul ședea pe tronul imperial, în palatul lui, cu fața înspre intrarea palatului.

2 Împăratul a văzut-o pe împărăteasa Estera stând în curte. Ea a găsit bunăvoință înaintea lui și el i-a întins Esterei sceptrul de aur pe care-l ținea în mână. Estera s-a apropiat și a atins vârful sceptrului. Împăratul a întrebat-o:

3 – Ce este, împărăteasă Estera? Care-ți este cererea? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, ți se va da!

4 Estera a răspuns: – Dacă împăratul găsește că este bine, să vină astăzi împreună cu Haman la ospățul pe care i l-am pregătit!

5 Împăratul a zis: – Grăbiți-l pe Haman să facă după dorința Esterei! Împăratul și Haman au venit la ospățul pregătit de Estera.

6 În timp ce petreceau bând vin, împăratul i-a spus Esterei: – Care-ți este dorința? Îți va fi împlinită! Oricare-ți este cererea, chiar și jumătate din împărăție de ar fi, ți se va face după voie!

7 Estera i-a răspuns: – Voi spune care este dorința și cererea mea.

8 Acum însă, dacă am găsit bunăvoință înaintea împăratului și dacă împăratul găsește că este bine să-mi accepte dorința și să-mi îndeplinească cererea, să vină împăratul împreună cu Haman și la ospățul pe care l-am pregătit mâine. Atunci voi face așa cum a zis împăratul.

Ura lui Haman față de Mardoheu

9 În acea zi Haman a ieșit de la ospăț vesel și cu inima mulțumită. Dar când Haman l-a văzut pe Mardoheu la poarta împăratului și a băgat de seamă că nu se ridică și nici nu tremură înaintea lui, s-a umplut de mânie împotriva lui acestuia.

10 Haman s-a stăpânit totuși și s-a dus acasă. Apoi a trimis după prietenii lui și după Zereș, soția sa.

11 Haman le-a vorbit despre splendoarea bogățiilor sale, despre mulțimea fiilor săi și despre tot ce făcuse împăratul ca să-l înalțe, punându-l deasupra demnitarilor și a slujitorilor împăratului.

12 – Mai mult, a continuat apoi Haman, împărăteasa Estera nu a invitat pe nimeni, alături de împărat, la ospățul pe care l-a pregătit, decât pe mine, iar mâine m-a chemat din nou împreună cu împăratul.

13 Toate acestea însă nu au valoare pentru mine câtă vreme îl văd pe iudeul Mardoheu stând la poarta împăratului.

14 Atunci Zereș, soția lui, și toți prietenii săi i-au zis: – Să se pregătească o spânzurătoare înaltă de cincizeci de coți, iar în zori cere-i împăratului să-l spânzure pe Mardoheu pe ea. Apoi du-te împreună cu împăratul la ospăț și fii vesel! Sfatul i-a plăcut lui Haman și el a pregătit spânzurătoarea.

6 *Reabilitarea providențială a lui*

Mardoheu

1 În acea noapte împăratul nu a putut să doarmă. A cerut să-i fie adusă „Cartea cronicilor“, adică analele, și i s-a citit împăratului din ea.

2 S-a găsit scris ce descoperise Mardoheu cu privire la Bigtana și Tereș, doi dintre eunucii împăratului, responsabili cu paza porții, care încercaseră să ridice mâna împotriva împăratului Ahașveroș.

3 Împăratul a întrebat: – Ce onoare și ce răsplată i s-au dat lui Mardoheu pentru această faptă? – Nu i s-a dat nimic, i-au răspuns împăratului cei care îl slujeau.

4 – Cine este în curte? a mai întrebat împăratul. Haman tocmai intrase în curtea exterioară a palatului împăratului, cu gând să-i ceară împăratului să-l spânzure pe Mardoheu pe spânzurătoarea pe care i-o pregătise.

5 Slujitorii împăratului i-au răspuns: – Haman este în curte! – Să intre! a spus împăratul.

6 De îndată ce Haman a intrat, împăratul l-a și întrebat: – Ce trebuie făcut pentru omul pe care împăratul dorește să-l onoreze? Haman și-a zis atunci în gând: „Pe cine altul ar dori împăratul să-l onoreze mai mult, dacă nu pe mine?“

7 Haman i-a răspuns împăratului: – Omului pe care împăratul dorește să-l onoreze

8 trebuie să i se aducă mantia imperială cu care se îmbracă împăratul, calul pe care călărește împăratul și să i se pună pe cap coroana împărătească.

9 Calul și haina să fie date celui mai nobil dintre demnitarii împăratului, iar el să-l îmbrace pe omul pe care împăratul dorește să-l onoreze, să-l plimbe călare pe cal prin piațeta cetății și să strige înaintea lui: „Așa se cuvine să se facă omului pe care împăratul dorește să-l onoreze!“

10 Împăratul i-a zis apoi lui Haman: – Grăbește-te de ia mantia și calul, așa cum ai spus, și fă-i întocmai lui Mardoheu, iudeul care stă la poarta împăratului. Să nu lași nimic nefăcut din ce ai zis!

11 Haman a luat mantia și calul, l-a îmbrăcat pe Mardoheu și l-a plimbat călare pe cal prin piațeta cetății, strigând înaintea lui: „Așa se cuvine să se facă omului pe care împăratul dorește să-l onoreze!“

12 După aceea, Mardoheu s-a întors la poarta împăratului, iar Haman s-a grăbit să plece acasă, mâhnit și cu capul acoperit.

13 Haman a povestit soției sale, Zereș, și prietenilor săi tot ce i s-a întâmplat. Sfătuitoarii lui și Zereș, soția sa, i-au zis atunci: „Dacă Mardoheu, înaintea căruia ai început să cazi, este din neamul iudeilor, nu vei putea face nimic, ci cu siguranță vei cădea înaintea lui!“

14 În timp ce vorbeau cu el, au sosit eunucii împăratului și s-au grăbit să-l trimită pe Haman la ospățul pregătit de Estera.

7 *Dezvăluirea conspirației*

1 Astfel, împăratul și Haman au venit să petreacă împreună cu împărăteasa Estera.

2 În timp ce beau vin, împăratul a întrebat-o pe Estera și în cea de-a doua zi: – Care-ți este dorința, împărăteasă Estera? Îți va fi împlinită! Oricare îți este cererea, chiar și jumătate din împărăție de ar fi, și se va face după voie!

3 Împărăteasa Estera a răspuns astfel: – Dacă am găsit bunăvoință înaintea ta, împărate, și dacă împăratul găsește că este bine, cruță-mi viața! Aceasta este dorința mea. De asemenea, cruță-mi și poporul,

4 căci atât eu, cât și poporul meu am fost vânduți, ca să fim nimiciți, uciși și stărpiți. Dacă am fi fost vânduți ca sclavi și ca slave, aș fi tăcut, căci acest lucru nu ar fi meritat atenția împăratului.

5 Atunci împăratul Ahașveroș a întrebat-o pe împărăteasa Estera: – Cine și unde este acela care a plănuit să facă așa ceva?

6 – Asupritorul și dușmanul este Haman, nelegiuitul acesta, a răspuns Estera. Atunci Haman a rămas îngrozit în fața împăratului și a împărătesei.

7 Plin de mânie, împăratul și-a lăsat paharul de vin și a ieșit în grădina palatului. Haman însă a rămas să mijlocească pentru viața sa înaintea împărătesei Estera, căci înțelesese că pierzarea lui era pe cale să fie hotărâtă de către împărat.

8 Când s-a întors împăratul din grădina palatului în sala ospățului, l-a găsit pe Haman stând pe patul pe care ședea Estera. Împăratul a zis atunci: – Cum?! Vrei să o mai și constrângi pe împărăteasă chiar în palat, de față cu mine? De îndată ce împăratul a spus aceste cuvinte, i-au și acoperit fața lui Haman.

9 Harbona, unul dintre eunucii care îi slujeau împăratului, a zis: – Mai mult, iată și spânzurătoarea înaltă de cincizeci de coți, pe care a făcut-o Haman pentru Mardoheu, cel ce a vorbit spre binele

împăratului, în curtea casei lui Haman. – Spânzurați-l pe ea! a zis împăratul.

10 Ei l-au spânzurat pe Haman pe spânzurătoarea ridicată chiar de el pentru Mardoheu, iar mânia împăratului s-a domolit.

8 *Remedierea crizei*

1 În acea zi împăratul Ahașveroș i-a dat împărătesei Estera proprietatea lui Haman, asupritorul iudeilor, iar Mardoheu a ajuns înaintea împăratului, căci Estera îi spusese că erau rude.

2 Împăratul și-a scos de pe deget inelul cu sigiliul imperial, pe care-l luase înapoi de la Haman, și i l-a dat lui Mardoheu. Iar Estera l-a pus pe Mardoheu stăpân peste proprietatea lui Haman.

3 Apoi Estera s-a dus din nou înaintea împăratului și i-a vorbit. A căzut la picioarele lui, a plâns și a implorat mila lui, pentru a opri răul adus de agaghitul Haman și planul acestuia cu privire la iudei.

4 Împăratul i-a întins Esterei sceptrul de aur. Estera s-a ridicat și a stat înaintea împăratului.

5 Ea a zis atunci: – Dacă împăratul găsește că este bine și dacă am găsit bunăvoință înaintea lui, dacă sfatul acesta i se pare potrivit împăratului, iar eu sunt plăcută înaintea lui, să fie scris să se anuleze scrisorile gândite de agaghitul Haman, fiul lui Hamedata, pe care le-a scris ca să-i stârpească pe iudeii din toate provinciile împăratului.

6 Cum aş putea să văd eu nenorocirea care va veni peste poporul meu și cum aş putea să văd nimicirea neamului meu?

7 Împăratul Ahașveroș i-a zis atunci împărătesei Estera și iudeului Mardoheu: – Iată, i-am dat Esterei proprietatea lui Haman, iar el a fost spânzurat pe spânzurătoare, deoarece ridicase mâna împotriva iudeilor.

8 Scrieți-le acum iudeilor după placul vostru, în numele împăratului, și pecetluiți cu inelul împăratului, căci o scrisoare care a fost scrisă în numele împăratului și pecetluită cu inelul împăratului nu poate fi anulată.

9 Scribii împăratului au fost chemați atunci, în luna a treia, adică în luna Sivan, în a douăzeci și treia zi, și s-a scris fiecare poruncă a lui Mardoheu atât pentru iudei, cât și pentru satrapii, pentru guvernatori și pentru conducătorii celor o sută douăzeci și șapte de provincii care se întindeau din India până în Cuș. S-a scris fiecărei provincii în

scrierea ei și fiecărui popor în limba lui, iar iudeilor – în scrierea și limba lor.

10 El a scris în numele împăratului Ahașveroș, a pecetluit cu inelul împăratului și a trimis scrisorile prin curieri călare, călărind armăsari crescuți în herghelia imperială.

11 Potrivit acestui decret, împăratul dădea iudeilor din fiecare cetate dreptul de a se aduna și de a-și apăra viețile, de a nimici, de a ucide și de a stârpi orice oștire, popor sau provincie care s-ar ridica împotriva lor, a copiilor și a femeilor lor, ca să le prade averile.

12 Lucrul acesta trebuia să aibă loc în toate provinciile împăratului Ahașveroș, într-o singură zi, și anume în ziua a treisprezecea a lunii a douăsprezecea, adică a lunii Adar.

13 O copie a scrisorii era dată ca lege în fiecare provincie, făcându-se cunoscut tuturor popoarelor că iudeii sunt gata ca în acea zi să se răzbune împotriva dușmanilor lor.

14 Curierii, călare pe armăsarii împăratului, au plecat în mare grabă, după porunca împăratului. Decretul a fost dat și în citadela Susei.

15 Mardoheu a ieșit din prezența împăratului, purtând o mantie imperială alb-albăstruie, o coroană mare de aur și o robă de in subțire și de purpură. Cei din cetatea Susa strigau de bucurie.

16 Pentru iudei nu era decât fericire și bucurie, veselie și onoare.

17 În fiecare provincie și în fiecare cetate, oriunde ajungea decretul împăratului, era bucurie și veselie printre iudei, erau ospete și zile de sărbătoare. Și mulți oameni din popoarele țării s-au făcut iudei, căci îi apucase groaza de iudei.

9 *Ziua de jale transformată în zi de triumf*

1 În luna a douăsprezecea, adică în luna Adar, în ziua a treisprezecea a lunii, când avea să se ducă la îndeplinire porunca și decretul împăratului, chiar în ziua în care dușmanii iudeilor se așteptau să pună stăpânire peste ei, situația s-a schimbat, astfel că iudeii au pus stăpânire peste cei ce îi urau.

2 Iudeii s-au adunat în cetățile lor, în toate provinciile împăratului Ahașveroș, ca să pună mâna pe cei ce căutau să le facă rău. Nimeni nu le-a putut sta împotriva, căci groaza de iudei cuprinsese toate popoarele.

3 Toți conducătorii provinciilor, satrapii, guvernatorii și slujbașii împăratului îi sprijineau pe iudei, căci îi apucase groaza de Mardoheu,
4 fiindcă Mardoheu era renumit la palatul împăratului și-i mergea faima prin toate provinciile, deoarece el era un bărbat a cărui influență creștea tot mai mult.
5 Iudeii au lovit cu tăișul sabiei pe toți dușmanii lor; i-au înjunghiat, i-au nimicit și au făcut celor ce-i urau tot ce au vrut.
6 În citadela Susei iudeii au ucis și au nimicit cinci sute de oameni, printre care se numărau și
7 Parșandata, Dalfon, Aspata,
8 Porata, Adalia, Aridata,
9 Parmașta, Arisai, Aridai și Vaizata.
10 I-au ucis și pe cei zece fii ai lui Haman, fiul lui Hamedata, asupritorul iudeilor, dar nu s-au atins de averile lor.
11 În ziua aceea, numărul celor uciși în citadela Susei a ajuns la cunoștința împăratului.
12 Împăratul i-a zis împărătesei Estera: – În citadela Susei iudeii au ucis și au nimicit cinci sute de oameni și pe cei zece fii ai lui Haman. Ce vor fi făcut în celelalte provincii? Dacă mai ai vreo dorință, ți se va împlini. Dacă mai ai vreo cerere, ți se va răspunde.
13 – Dacă împăratul găsește că este bine, a zis Estera, să se dea voie iudeilor să facă și mâine cum au făcut astăzi. Să se dea un decret la Susa prin care cei zece fii ai lui Haman să fie spânzurați pe lemn.
14 – Așa să se facă, a răspuns împăratul, să se dea un decret la Susa prin care să li se dea voie iudeilor să-i spânzure pe cei zece fii ai lui Haman.
15 Iudeii s-au strâns în Susa și, în ziua a paisprezecea a lunii Adar, au ucis în Susa încă trei sute de oameni. De averile lor însă nu s-au atins.
16 Restul iudeilor din provinciile împăratului s-au strâns și ei ca să-și apere viețile și și-au dobândit odihna, scăpând de dușmanii lor. Au ucis șaptezeci și cinci de mii dintre cei ce îi urau, dar de averile lor nu s-au atins.
17 Așa s-a întâmplat în ziua a treisprezecea a lunii Adar, iar în a paisprezecea zi s-au odihnit și au făcut din ea o zi de ospăț și de bucurie.

Celebrarea Purimului

18 Iudeii din Susa s-au strâns și în ziua a treisprezecea a lunii, și în ziua a paisprezecea a lunii, iar în ziua a cincisprezecea s-au odihnit și au făcut din ea o zi de ospăț și de bucurie.

19 De aceea iudeii de la sate au făcut din ziua a paisprezecea a lunii Adar o zi de bucurie și de ospăț, o zi de sărbătoare în care prietenii își trimit unii altora daruri.

20 Mardoheu a scris aceste lucruri și a trimis scrisori tuturor iudeilor din provinciile împăratului Ahașveroș, celor de aproape și celor de departe,
21 ca să-i îndemne să sărbătorească în fiecare an ziua a paisprezecea a lunii Adar și ziua a cincisprezecea a aceleiași luni,

22 ca zile în care iudeii au scăpat de dușmanii lor și ca lună în care întristarea lor s-a transformat în bucurie, iar bocetul lor – în fericire. I-a îndemnat să facă din ele zile de ospăț și de bucurie și să trimită daruri de mâncare prietenilor și daruri celor săraci.

23 Iudeii au acceptat ceea ce începuseră deja să facă și au făcut întocmai cum le scrisese Mardoheu.

24 Căci agaghitul Haman, fiul lui Hamedata, asupritorul tuturor iudeilor, plănuise stârpirea iudeilor, aruncând „Purul“, adică sorțul, pentru ca aceștia să fie zdrobiți și nimiciți,

25 însă împăratul a prins de veste și a poruncit în scris să se întoarcă asupra capului lui Haman planul cel rău pe care acesta l-a pus la cale împotriva iudeilor și să fie spânzurat pe lemn atât el, cât și fiii acestuia.

26 De aceea au numit aceste zile „Purim“, după cuvântul Pur. Astfel, din pricina tuturor celor scrise în acea scrisoare și din pricina a ceea ce au văzut și a ceea ce li s-a întâmplat,

27 iudeii au hotărât atât pentru ei, cât și pentru urmașii lor, dar și pentru toți cei care li se vor mai adăuga, să nu înceteze să sărbătorească aceste două zile, în fiecare an, după cum spunea scrisoarea, la vremea hotărâtă.

28 Zilele acestea trebuiau amintite și sărbătorite în fiecare generație, de către fiecare clan în parte, în fiecare provincie și în fiecare cetate. Zilele de Purim nu trebuiau să fie desființate niciodată din mijlocul iudeilor, iar amintirea lor nu trebuia să înceteze printre urmașii lor.

29 Împărăteasa Estera, fiica lui Abihail, și iudeul Mardoheu au scris cu toată autoritatea, ca să întărească această a doua scrisoare cu privire la Purim.

30 Mardoheu a trimis scrisori tuturor iudeilor din cele o sută douăzeci și șapte de provincii imperiale ale lui Ahașveroș. Ele conțineau cuvinte de pace și de încredere,

31 pentru a întări sărbătorirea acestor zile de Purim la vremea hotărâtă, așa cum ceruse iudeul Mardoheu și împărăteasa Estera și totodată așa cum ei înșiși își rânduiseră, pentru ei și pentru urmașii lor, reglementări cu privire la post și la bocet.

32 Porunca Esterei a întărit aceste reglementări cu ocazia Purimului și a fost scrisă într-o carte.

10 *Epilog*

1 Împăratul Ahașveroș a rânduit un tribut asupra țării și asupra ostroavelor mării.

2 Toate faptele privitoare la puterea și isprăvile lui, precum și amănunte despre măreția lui Mardoheu, cel promovat de împărat, nu sunt scrise oare în „Cartea cronicilor împăraților Mediei și Persiei“?

3 Iudeul Mardoheu era al doilea în rang după împăratul Ahașveroș și era renumit printre iudei, fiind prețuit de mulțimea fraților săi, pentru că a căutat binele poporului său și a vorbit pentru pacea întregului său neam.

1 Prolog

1 În țara Uț, trăia odată un om al cărui nume era Iov. Omul acesta era curat la suflet și drept, se temea de Dumnezeu și se ferea de rău.

2 I s-au născut șapte fii și trei fiice.

3 El avea șapte mii de oi, trei mii de cămile, cinci sute de perechi de boi, cinci sute de măgari și un număr mare de slujitori. Era cel mai însemnat om dintre toți locuitorii Răsăritului.

4 Fiii lui obișnuiau să meargă și să țină, pe rând, câte un ospăț în casa fiecăruia în parte; ei le chemau și pe cele trei surori ale lor ca să mănânce și să bea împreună cu ei.

5 Când se termina câte un șir de ospete, Iov îi chema și îi sfințea. El se trezea dimineța devreme și aducea arderi-de-tot pentru fiecare dintre ei, zicând: „Poate fiii mei au păcătuit și l-au blestemat pe Dumnezeu în inimile lor.“ Așa obișnuia Iov să facă.

Prima încercare a lui Iov

6 Într-o zi, fiii lui Dumnezeu au venit pentru a se înfățișa înaintea DOMNULUI. Satan a venit și el în mijlocul lor.

7 DOMNUL l-a întrebat pe Satan: – De unde vii? Satan i-a răspuns DOMNULUI: – De la cutreieratul pământului și de la plimbarea ce am făcut-o pe el.

8 DOMNUL l-a întrebat pe Satan: – L-ai văzut pe robul Meu Iov? Nu mai e nimeni ca el pe pământ, un om curat la suflet, drept, care se teme de Dumnezeu și se ferește de rău.

9 Atunci Satan I-a răspuns DOMNULUI: – Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu?

10 Nu Tu l-ai înconjurat pe el, casa lui și tot ceea ce are cu ocrotirea Ta? Tu ai binecuvântat lucrul mâinilor lui și averile lui i s-au înmulțit în țară.

11 Dar ia întinde-Ți mâna acum și atinge-te de tot ce are și vei vedea că Te va blestema în față.

12 DOMNUL i-a răspuns lui Satan: – Iată, îți dau pe mână tot ceea ce are, numai asupra lui să nu-ți întinzi mâna! Atunci Satan a plecat dinaintea DOMNULUI.

13 Într-o zi, în timp ce fiii și fiicele sale mâncau și beau vin în casa fiului cel mare, întâiul născut,

14 a venit la Iov un mesager care i-a zis: „În timp ce boii tăi erau la plug, iar măgărițele pășteau lângă ei,

15 niște sabeeni s-au năpustit asupra lor, i-au luat, iar pe slujitori i-au trecut prin ascuțișul sabiei. Doar eu am scăpat ca să te înștiințez.“

16 În timp ce acesta încă vorbea, un altul a venit și i-a zis: „Focul lui Dumnezeu a căzut din cer și a ars oile și slujitorii, i-a ars de tot. Doar eu am scăpat ca să te înștiințez.“

17 În timp ce acesta încă vorbea, a venit un altul și i-a zis: „Niște caldeeni, împărțiți în trei cete, au năvălit, ți-au luat cămilele, iar pe slujitori i-au trecut prin ascuțișul sabiei. Doar eu am scăpat ca să te înștiințez.“

18 În timp ce acesta încă vorbea, a venit un altul și i-a zis: „Fiii și fiicele tale mâncau și beau vin în casa fratelui lor mai mare, întâiul născut.“

19 Dintr-odată un vânt puternic a suflat dinspre pustie, a izbit în cele patru colțuri ale casei și astfel casa s-a prăbușit peste tineri și au murit. Doar eu am scăpat ca să te înștiințez.“

20 Atunci Iov s-a ridicat, și-a sfâșiat mantia și și-a ras capul. A căzut la pământ, s-a închinat

21 și a zis: „Gol am ieșit din pânțelele mamei mele și gol mă voi întoarce în pământ! DOMNUL a dat, DOMNUL a luat, fie Numele DOMNULUI binecuvântat!“

22 În toate acestea Iov n-a păcătuit, n-a aruncat vina asupra lui Dumnezeu.

2 A doua încercare a lui Iov

1 Într-o altă zi, fiii lui Dumnezeu s-au înfățișat înaintea DOMNULUI. Satan a venit și el în mijlocul lor pentru a se înfățișa înaintea DOMNULUI.

2 DOMNUL l-a întrebat pe Satan: – De unde vii? Satan I-a răspuns: – De la cutreierarea pământului și de la plimbarea ce am făcut-o pe el.

3 Domnul i-a zis lui Satan: – L-ai văzut pe robul Meu Iov? Nu mai e nimeni ca el pe pământ, un om curat la suflet, drept, care se teme de Dumnezeu și se ferește de rău. Chiar și acum, el rămâne neclintit în curăția lui, deși M-ai stârnit împotriva lui ca să-l distrug fără motiv.

4 Atunci Satan I-a răspuns DOMNULUI: – Piele pentru piele! Omul dă tot ce are pentru viața sa.

5 Ia întinde-Ți mâna și atinge-te de carnea lui și de oasele lui și vei vedea că Te va blestema în față!

6 DOMNUL i-a răspuns lui Satan: – Iată, ți-l dau pe mână, numai cruță-i viața!

7 Satan a ieșit din prezența DOMNULUI și l-a umplut pe Iov de bube dureroase din talpa piciorului până-n creștetul capului.

8 Iov a luat un ciob de lut cu care să se scarpine și s-a așezat în cenușă.

9 Atunci soția lui i-a zis: – Încă rămâi neclintit în curăția ta? Blestemă-L pe Dumnezeu și mori!

10 El i-a răspuns: – Vorbești ca o femeie ne bună. Ce?! Să primim de la Dumnezeu doar binele și să nu primim și răul? În toate acestea Iov nu a păcătuit deloc prin vorbele sale.

Cei trei prieteni ai lui Iov

11 Trei prieteni de-ai lui Iov, Elifaz din Teman, Bildad din Șuah și Țofar din Naamat, au auzit de nenorocirea care s-a abătut asupra lui și s-au înțeleș să meargă împreună la el, pentru a-l mângâia sufletește și a-l îmbărbăta.

12 Când și-au ridicat privirea de departe, abia l-au mai recunoscut. Ei au început să se tânguie și să plângă. Și-au sfâșiat mantiile și și-au turnat țărână pe cap.

13 S-au așezat pe pământ și au rămas așa vreme de șapte zile și șapte nopți. Aceștia n-au scos nici un cuvânt, căci vedeau cât de mare îi era durerea.

3 *Plângerea lui Iov*

1 După toate aceasta, Iov și-a deschis gura și a început să blesteme ziua în care s-a născut .

2 Iov a zis:

3 „Să piară ziua în care m-am născut și noaptea în care s-a zis: «S-a născut un băiat!»

4 Prefacă-se în întuneric ziua aceea! Fie ca Dumnezeu să nu se îngrijească de ea din ceruri, iar lumina să nu strălucească peste ea!

5 Negura și bezna să o cuprindă, norii să o acopere, întunecimea zilei să o înspăimânte!

6 Întunericul să stăpânească noaptea aceea! Să nu se bucure între zilele din an, să nu fie numărată între luni!

7 Da, noaptea aceea să fie stearpă, să nu se audă nici un strigăt de bucurie în ea!

8 Blestemată să fie de cei ce blestemă zilele, de cei ce se pricep să întărate Leviatanul!

9 Stelele zorilor ei să fie întunecate, să dorească lumina, dar să nu o primească! Să nu vadă pleoapele dimineții,

10 pentru că n-a închis ușile pântecelui mamei mele și n-a ascuns necazul de ochii mei.

11 De ce n-am murit la naștere și n-am pierit când am ieșit din pântec?

12 De ce au fost genunchi care să mă primească și sâni care să mă alăpteze?

13 Acum aș fi stat culcat și liniștit, aș fi dormit și m-aș fi odihnit

14 cu împărații și sfetnicii pământului, care și-au zidit falnice morminte,

15 cu prinții care au avut aur, care și-au umplut casele cu argint.

16 Sau de ce n-am fost îngropat ca o stârpitură, ca un prunc care niciodată n-a văzut lumina?

17 Acolo cei răi nu te mai necăjesc și acolo cei obosiți se odihnesc.

18 Acolo prizonierii se bucură, nu mai aud glasul asupritorului.

19 Și cel mic și cel mare sunt acolo, iar sclavii sunt eliberați de stăpânii lor.

20 De ce i se dă lumină celui nenorocit și viață celui cu amărăciune în suflet,

21 celor care tânjesc după moarte, dar care nu mai vine, care o caută mai mult decât pe o comoară ascunsă,

22 celor care nu mai pot de bucurie și de veselie când găsesc mormântul,

23 omului a cărui cale este ascunsă și pe care Dumnezeu l-a închis înăuntru?

24 Gemetele îmi sunt pâinea, și suspinele mi se varsă ca apa.

25 Lucrul de care mă temeam a venit asupra mea și lucrul de care îmi era groază a venit peste mine.

26 N-am nici pace, nici tihnă, n-am nici odihnă, ci numai neliniște.“

4 *Primul discurs al lui Elifaz din Teman*

1 Atunci Elifaz din Teman a luat cuvântul și i-a zis:

2 „Dacă ar îndrăzni cineva să-ți vorbească, te vei supăra? Dar cine ar putea să tacă?

3 Iată că tu i-ai învățat pe mulți, tu ai întărit mâinile slăbite.

4 Cuvintele tale i-au ridicat pe cei ce se clătinău și au întărit genunchii care se îndoiau.

5 Dar acum necazul a venit asupra ta și ești descurajat; te atinge și te lași copleșit.

6 Nu este oare frica de Dumnezeu încrederea ta, iar curăția căilor tale nu este ea nădejdea ta?

7 Gândește-te, te rog! A pierit vreodată un om nevinovat? Sau au fost vreodată cei drepecți nimiciți?

8 Așa cum am văzut eu, cei care ară răutatea și seamănă necazul, le culeg roadele.

9 Suflarea lui Dumnezeu îi nimicește, iar izbucnirea mâniei Sale îi mistuie.

10 Urletul leului, răgetul leului fioros încetează și colții leilor tineri sunt zdrobiți.

11 Leul cel puternic pierde din lipsă de pradă, iar puii leoaicei sunt risipiți.

12 Mi s-a spus un cuvânt pe ascuns, urechea mea a auzit o șoaptă.

13 În mijlocul frământărilor din timpul vedeniilor nopții, când oamenii sunt cuprinși de un somn adânc,

14 m-au năpădit frica și cutremurul și-au început să-mi tremure oasele.

15 Un duh a trecut ușor pe lângă mine, și părul de pe trup mi s-a zbârlit.

16 Stătea înaintea mea, dar nu i-am putut vedea fața. Un chip era înaintea ochilor mei. S-a făcut liniște și apoi am auzit un glas:

17 «Poate omul să fie drept înaintea lui Dumnezeu? Poate el să fie curat înaintea Făcătorului său?

18 Dacă nu se încrede El nici chiar în slujitorii Săi și găsește greșeli chiar și la îngerii Săi,

19 cu atât mai mult la cei ce trăiesc în case de lut, ale căror temelii sunt în țărână și care sunt striviți mai ușor decât o molie.

20 De dimineața până seara sunt nimiciți; pier și sunt dați uitării pentru totdeauna.

21 Firul care îi ține le este tăiat și mor lipsiți de înțelepciune.»

5 **1** Strigă dacă vrei! Îți va răspunde cineva?
Căruia dintre sfinți îi vei vorbi?

2 Mânia omoară pe nebun, iar aprinderea ucide pe cel nesăbuit.

3 L-am văzut pe cel nebun prinzând rădăcini și imediat i-am blestemat locuința.

4 Copiii săi sunt departe de a fi în siguranță, sunt zdrobiți la poartă și nu e nimeni să-i scape.

5 Cel flămând îi mănâncă secerișul, adunându-l chiar dintre spini, iar cel însetat râvnește bogăția lui.

6 Pentru că nenorocirea nu iese din țărână și necazul nu răsare din pământ.

7 Totuși omul e născut pentru necaz, după cum scânteia e născută pentru zbor.

8 În ce mă privește, eu Îl voi căuta pe Dumnezeu și lui Dumnezeu Îi voi spune starea mea.

9 El face lucruri mari, nepătrunse, minuni fără număr.

10 El dă ploaie pe pământ și trimite ape pe câmpie.

11 Îi înalță pe cei smeriți și celor în necaz le dă siguranță.

12 El strică planurile celor vicleni și astfel mâinile lor nu câștigă.

13 El îi prinde pe cei înțelepți în viclenia lor și nimicește planurile celor înșelători.

14 Ziua sunt în întuneric, iar la amiază bâjbâie ca în timpul nopții.

15 Îl scapă pe nevoiaș de sabia gurii lor și din mâna celor puternici.

16 Astfel cel sărac are nădejde, iar nedreptății i se închide gura.

17 Fericit e omul pe care-l muștră Dumnezeu; deci nu disprețuie disciplinarea Celui Atotputernic.

18 El rănește, dar tot El leagă rana, El zdrobește, dar tot mâna Sa vindecă.

19 Din șase necazuri te va scăpa și nici în al șaptelea nu te va atinge nici un rău.

20 Te va scăpa de la moarte în timp de foamete și de lovitura sabiei în timp de război.

21 Vei fi adăpostit de biciul limbii și nu te vei teme când va veni nenorocirea.

22 Vei râde înaintea nenorocirii și a foametei și nu te vei teme de fiarele pământului.

23 Pentru că vei face legământ cu pietrele câmpului, și fiarele câmpului vor fi în pace cu tine.

24 Îți vei ști cortul în siguranță și când îți vei căuta lucrurile nu vei găsi nimic lipsă.

25 Vei ști că vei avea mulți copii, și urmașii tăi vor fi ca iarba pământului.

26 Vei intra în mormânt încă în putere, ca un snop de grâu treierat la vremea lui.

27 Iată că noi am cercetat aceasta și așa este! Ascultă și ia aminte spre folosul tău!“

6 Răspunsul lui Iov

1 Iov a răspuns:

2 „O! dacă mi s-ar putea cântări durerea și dacă mi-ar fi pusă în cumpănă nenorocirea!

3 Ar fi mai grele decât nisipul mării; de aceea mi-au fost atât de nesăbuite cuvintele.

4 Căci săgețile Celui Atotputernic m-au străpuns, iar sufletul meu le bea otrava. Groaza lui Dumnezeu vine ca o oaste asupra mea.

5 Oare rage măgarul sălbatic când are iarbă sau mugește bou când are nutreț?

6 Se mănâncă oare fără sare ceea ce nu are gust?
Are vreun gust albușul de ou?

7 Nu mă ating de așa ceva, căci o așa mâncare mă
îmbolnăvește.

8 O! de-aș putea avea ceea ce vreau și dacă
Dumnezeu mi-ar împlini dorința:

9 de-ar vrea Dumnezeu să mă zdrobească, să-Și
întindă mâna și să mă nimicească!

10 Îmi va rămâne măcar această mângâiere și
această bucurie în durerea care nu se mai termină:
că n-am călcat niciodată cuvintele Celui Sfânt.

11 Ce putere mai am ca să mai sper? Care mi-e
sfârșitul ca să mai am răbdare?

12 Am eu puterea pietrei? Este oare de bronz carnea
mea?

13 Cu adevărat, nu-mi pot fi de nici un ajutor! Orice
sprijin m-a părăsit!

14 Cel deznădăjduit are parte de mila prietenului
său, altfel și-ar pierde frica de Cel Atotputernic.

15 Dar frații mei sunt înșelători ca un pârâu, ca
albia pâraielor care ies din matcă,

16 ca torențele tulburi din cauza gheții, în care stă
ascunsă zăpada.

17 Când se-ncălzește vremea, pâraiele seacă, când e
cald, li se usucă albia.

18 Caravanele se întorc din drum după ele, se
cufundă în deșert și pier.

19 Caravanele din Tema se uită la ele, călătorii din
Șeba speră privindu-le.

20 Sunt rușinați însă pentru că s-au încrezut în ele;
ajung acolo doar ca să fie dezamăgiți.

21 Ca ele sunteți și voi pentru mine: îmi vedeți
nenorocirea și vă temeți.

22 Am zis eu vreodată: «Faceți-mi un dar!» sau:
«Dați mită pentru mine din bogăția voastră!»

23 sau: «Scăpați-mă din mâna vreunui dușman!»
sau: «Răscumpărați-mă din mâna vreunui
asupritor!»

24 Învățați-mă și voi tăcea, arătați-mi unde am
greșit.

25 Cât de dureroase sunt cuvintele drepte! Dar
muștrările voastre, ce dovedesc?

26 Vreți să mă muștrați pentru cuvintele mele și să
luați drept vorbe în vânt cuvintele unui
deznădăjduit?

27 Voi vă jucați chiar și cu viața orfanilor, vă
vindeți chiar și prietenul!

28 Dar acum uitați-vă la mine, vă rog! Oare vă voi
minți în față?

29 Încetați, nu fiți nedrepti! Încetați, e vorba de
dreptatea mea!

30 Este vreo nedreptate pe limba mea? Nu
deosebește gura mea ce este rău?

7 **1** Oare nu are omul o viață plină de trudă pe
pământ? Oare nu sunt zilele lui ca ale unui ziler?

2 Ca un sclav care tânjește după umbră sau ca un
lucrător ce își așteaptă plata,

3 așa am avut și eu parte de luni de deșertăciune și
nopti de necaz mi s-au dat.

4 Când mă culc, mă întreb: «Când mă voi trezi?»
Dar noaptea e așa de lungă și mă frământ până în
zori.

5 Trupul mi-e acoperit de viermi și de țărăni; pielea
îmi crapă și se desface,

6 zilele mele sunt mai iuți decât suveica țesătorului
și se sfârșesc fără nădejde.

7 Adu-Ți aminte, Dumnezeule, că viața mi-e doar o
suflare! Ochii mei nu vor mai vedea niciodată
fericirea.

8 Ochiul care mă privește nu mă va mai vedea;
ochii Tăi mă vor căuta, dar eu nu voi mai fi.

9 Ca norul care se risipește și trece, așa nu se va mai
ridica cel ce se coboară în Locuința Morților.

10 Nu se va mai întoarce niciodată acasă, locul său
nu-l va mai cunoaște.

11 De aceea eu nu voi tăcea, ci, în durerea duhului
meu, voi vorbi, în amărăciunea sufletului meu, mă
voi plânge!

12 Sunt eu Marea sau monstrul Tanin, de ai pus o
strajă în jurul meu?

13 Când zic: «Patul meu mă va mângâia și
așternutul îmi va alina plângerea!»,

14 atunci Tu mă înspăimânți cu visuri și mă
îngrozești cu vedenii.

15 Așa că aș alege mai bine strangularea și moartea,
decât aceste oase.

16 Le disprețuiesc ...! Nu voi trăi în veci! Lasă-mă
singur, căci doar o suflare îmi este viața.

17 Ce este omul ca să-ți pese atât de mult de el și
să-i dai așa multă atenție,

18 să-l cercetezi în fiecare dimineață și să-l încerci
în orice clipă?

19 Nu vei înceta oare, măcar pentru o clipă, să te
mai uiți la mine și să mă lași astfel singur, până-mi
înghit saliva?

20 Dacă am păcătuit, ce Ți-am făcut Ție, Veghetor al oamenilor? De ce m-ai luat drept țintă? De ce Ți sunt povară?

21 De ce nu-mi ierți păcatul și nu-mi dai la o parte nelegiuirea? Curând voi fi zăcând în țărână, mă vei căuta, dar nu voi mai fi.“

8 *Primul discurs al lui Bildad din Șuah*

1 Atunci Bildad din Șuah a luat cuvântul și a zis:

2 „Până când vei mai vorbi astfel și până când vor fi cuvintele tale ca un vânt năprasnic?

3 Oare va perverti Dumnezeu judecata dreaptă? Va schimba Cel Atotputernic ce e drept?

4 Dacă fiii tăi au păcătuit împotriva Lui, El i-a pedepsit pentru păcatul lor.

5 Dacă tu Îl cauți pe Dumnezeu și te rogi Celui Atotputernic,

6 dacă ești curat și drept, cu siguranță, El Însuși te va apăra și-ți va da înapoi locuința dreptății tale.

7 Deși începutul tău a fost neînsemnat, zilele tale de pe urmă vor fi prospere.

8 Întrebă generațiile dinainte și află ce-au învățat părinții lor,

9 pentru că noi suntem doar de ieri și nu știm nimic, iar zilele noastre pe pământ sunt doar o umbră.

10 Oare nu te vor învăța și nu-ți vor spune și nu vor scoate ei cuvinte din mintea lor?

11 Crește papirusul unde nu este mlaștină? Crește trestia unde nu este apă?

12 Pe când este încă verde și netăiată, se usucă mai repede ca iarba.

13 Așa sunt căile celor ce uită pe Dumnezeu; așa piere nădejdea celui lipsit de evlavie.

14 Încrederea lui este ca un fir subțire și sprijinul lui este ca pânza unui păianjen.

15 Se bizuie pe casa lui, dar ea nu este tare, se prinde de ea, dar ea nu ține.

16 El este ca o plantă plină de sevă în lumina soarelui, care își întinde ramurile deasupra grădinii,

17 își țese rădăcinile printre pietre, caută un loc între stânci.

18 Dar când e smulsă din locul ei, locul acela îi spune: «Nu te-am văzut niciodată!»

19 Aceasta este bucuria căii ei, iar din pământ vor răsări altele.

20 Nu, Dumnezeu nu-l va respinge pe cel curat, nici nu va întări mâinile celor ce fac rău.

21 El va umple din nou cu râsete gura ta, și va așeza strigăte de bucurie pe buzele tale.

22 Cei ce te urăsc vor fi acoperiți de rușine și cortul celui rău nu va mai fi.“

9 *Răspunsul lui Iov*

1 Iov a răspuns:

2 „Da, știu că așa e, dar poate un om să fie drept înaintea lui Dumnezeu?

3 Dacă s-ar certa cineva cu El, din o mie de întrebări nu l-ar putea răspunde nici măcar la una.

4 El are o inimă înțeleaptă și o putere mare. Cine l se poate împotrivi și să reușească?

5 El mută munții fără ca aceștia să știe când îi răstoarnă în mânia Sa.

6 El scutură pământul din locul său și face ca stâlpii să-i tremure.

7 El poruncește soarelui și nu mai răsare; El acoperă lumina stelelor.

8 El singur întinde cerurile și calcă pe valurile mării.

9 El a făcut Ursul și Orionul, Pleiadele și constelațiile sudului.

10 El face lucruri mari și nepătrunse, minuni fără număr.

11 Iată, El trece pe lângă mine și nu-l pot vedea, trece și nu-mi dau seama.

12 Dacă vrea să ia ceva, cine-l poate opri? Cine-l poate spune: «Ce faci?»

13 Dumnezeu nu-Și întoarce înapoi mânia; chiar și oștile lui Rahab Îi sunt supuse.

14 Deci cum pot eu să-I răspund, cum pot să-mi caut cuvintele înaintea Lui?

15 Chiar dacă aș fi drept, nu l-aș putea răspunde, nu pot decât să cer îndurare de la Judecătorul meu.

16 Dacă l-aș chema și mi-ar răspunde, n-aș crede că mi-a ascultat glasul.

17 El mă zdrobește printr-o furtună și-mi înmulțește rănile fără motiv.

18 Nu mă lasă să-mi trag suflarea, ci mă umple de amărăciune.

19 Dacă e vorba de putere, El e puternic; dacă e vorba de judecată, cine-l poate judeca?

20 Chiar dacă aș fi drept, gura mea mă va condamna; oricât de nevinovat aș fi, El mă va dovedi vinovat.

21 Sunt nevinovat, dar nu mai țin la mine. Îmi disprețuiesc viața.

22 Îmi e tot una, de aceea zic: «El îl nimicește și pe cel nevinovat și pe cel rău deopotrivă.»

23 Și măcar de ar aduce biciul imediat moartea, ... dar El râde de durerea celui nevinovat.

24 Când o țară e dată pe mâna celui rău, El acoperă ochii judecătorilor lui. Dacă nu El, atunci cine?

25 Zilele mele sunt mai iuți decât alergătorul; zboară fără să fi văzut fericirea.

26 Trec ca o luntre pe apă, ca un vultur care se repede asupra prăzii.

27 Dacă zic: «Îmi voi uita plângerea, îmi voi schimba înfățișarea și voi fi voios!»,

28 atunci mă cuprinde spaima de toate durerile mele, pentru că știu că nu mă vei găsi nevinovat.

29 Dacă voi fi condamnat, de ce să trudes degeaba?

30 Chiar dacă m-aș spăla cu săpun și mi-aș curăța mâinile cu leșie,

31 Tu tot m-ai cufunda în mocirlă, de s-ar scârbi și hainele de mine.

32 Căci El nu este un om ca mine, ca să-I pot răspunde și să putem merge împreună la judecată.

33 Și nu se află nici măcar un mijlocitor între noi, care să-și pună mâinile peste noi amândoi,

34 ca astfel El să-Și dea la o parte nuiăua și să nu mă mai înspăimânte cu groaza Lui.

35 Atunci aș vorbi fără să mă mai tem de El, însă nu așa mi se întâmplă.

10 **1** Sunt dezgustat de viața mea. De aceea voi da frâu liber plângerii mele, voi vorbi din amărăciunea sufletului meu.

2 Îi voi spune lui Dumnezeu: «Nu mă condamna! Spune-mi ce ai împotriva mea!

3 Îți place să mă asuprești, să disprețuiești lucrarea mâinilor Tale, în timp ce faci să strălucească sfaturile celui rău?

4 Ai Tu ochi de carne? Vezi Tu așa cum văd oamenii?

5 Sunt zilele Tale ca zilele omului sau anii Tăi ca anii lui,

6 ca să-mi cauți nedreptatea și să-mi cercetezi păcatul,

7 deși Tu știi că sunt nevinovat și că nimeni nu mă poate scăpa din mâna Ta?

8 Mâinile Tale m-au modelat și m-au făcut, iar acum te întorci să mă distrugi?

9 Adu-Ți aminte că m-ai modelat ca pe lut! Vrei acum să mă faci din nou țărână?

10 N-ai făcut Tu să fiu vărsat ca laptele și încheșat ca brânza?

11 M-ai îmbrăcat cu piele și cu carne și m-ai împletit cu oase și cu tendoane.

12 Mi-ai dat viață și mi-ai arătat îndurare, iar purtarea Ta de grijă mi-a păzit sufletul.

13 Iată totuși ce ai ascuns în inima Ta și ce știu că aveai de gând:

14 ca, dacă păcătuiesc, să mă urmărești și să nu-mi ierți vina.

15 Dacă sunt rău, vai de mine! Dacă sunt drept, nu-mi pot înălța capul, pentru că sunt plin de rușine și înecat în necaz.

16 Dacă mă ridic, mă vânezi ca pe un leu și iarăși Îți arăți marea Ta putere împotriva mea.

17 Aduci mai mulți martori împotriva mea, mânia Ta crește față de mine și mă lovești cu o mulțime de necazuri.

18 De ce m-ai scos din pântecul mamei mele? O! de aș fi murit înainte să mă vadă cineva!

19 Aș fi ca și cum n-aș fi fost, purtat din pântec drept în mormânt.

20 Oare nu-mi sunt puține zilele? Oprește-te și lasă-mă singur, să pot afla puțină mângâiere

21 înainte de a merge în locul de unde nu mai este întoarcere, în țara întunericului și a umbrei morții,

22 în țara nopții întunecate, a umbrei adânci și a dezordinii, unde chiar și lumina este precum întunericul!»

11 *Primul discurs al lui Țofar din Naamat*

1 Atunci Țofar din Naamat a luat cuvântul și a zis:

2 „Să rămână tot acest potop de cuvinte fără răspuns și toate aceste vorbe multe să fie o dovadă a dreptății?

3 Crezi că flecăreala ta va închide gura altora și că-ți vei bate joc de alții fără să te mustre nimeni?

4 Tu zici: «Învățătura mea e curată și sunt fără pată în ochii Tăi!»,

5 dar de-ar vorbi Dumnezeu, de Și-ar deschide gura împotriva ta

6 și de ți-ar arăta tainele înțelepciunii, – căci adevărata cunoaștere are două fețe, – ai ști atunci că Dumnezeu ți-a iertat mai mult decât meriți.

7 Poți afla tu lucrurile adânci ale lui Dumnezeu? Poți afla tu marginea Celui Atotputernic?

8 Este puterea ta mai înaltă ca cerul? Este cunoașterea ta mai adâncă decât Locuința Morților?

9 Întinderea lor este mai mare decât pământul și mai largă decât marea.

10 Dacă El trece și întemnițează și cheamă la judecată, cine-L poate opri?

11 Pentru că El îi cunoaște pe cei nevrednici, iar când vede El nedreptatea, oare nu va lua seamă?

12 Dar un om nesăbuit nu poate dobândi înțelepciune, după cum nici măgarul sălbatic nu se poate naște om.

13 Dacă îți vei îndrepta inima și îți vei ridica mâinile spre El,

14 dacă vei înlătura nedreptatea din mâna ta și nu vei lăsa ca în cortul tău să locuiască răutatea,

15 atunci îți vei putea ridica fața și va fi fără pată, vei fi tare și nu te vei teme.

16 Îți vei uita necazul și-ți vei aminti de ea ca de apele care au trecut.

17 Viața ta va fi mai strălucitoare ca amiaza și întunericul ei va fi ca dimineța.

18 Vei fi plin de încredere pentru că va fi nădejde, vei fi păzit și te vei odihni în siguranță.

19 Te vei culca și nimeni nu te va mai înspăimânta; mulți vor căuta bunăvoința ta.

20 Dar ochii celor răi vor cădea de oboseală, orice cale de scăpare va fi pierdută pentru ei și nădejdea lor e să-și dea ultima suflare.“

12 Răspunsul lui Iov

1 Iov a răspuns:

2 „Cu siguranță, voi sunteți glasul celor mulți și înțelepciunea va muri odată cu voi.

3 Dar ca și voi am și eu minte, nu sunt mai prejos decât voi. Cine nu știe toate aceste lucruri?

4 Am ajuns de râsul prietenilor mei, deși L-am chemat pe Dumnezeu și mi-a răspuns. Sunt luat în derâdere, deși sunt curat și drept.

5 O nenorocire, de care râd cei ce o duc bine, e pregătită pentru cei cărora le alunecă piciorul.

6 Corturile tâlharilor sunt în pace și cei ce-L mânia pe Dumnezeu sunt în siguranță, purtându-și zeul în mâini.

7 Întrebă animalele și te vor învăța, păsările văzduhului îți vor spune;

8 întrebă pământul și te va învăța, peștii mării îți vor spune.

9 Care dintre toate acestea nu știu că mâna DOMNULUI le-a făcut?

10 În mâna Sa e viața fiecărei creaturi și suflarea oricărui om.

11 Nu urechea înțelege cuvintele, așa cum limba gustă mâncarea?

12 Nu se găsește înțelepciunea la cei bătrâni? Viața lungă nu aduce ea pricepere?

13 Ale lui Dumnezeu sunt înțelepciunea și puterea, sfatul și priceperea sunt ale Lui.

14 Dacă El dăruiește, nimeni nu poate rezidi. Pe cel închis de El, nimeni nu-l poate elibera.

15 Dacă El oprește apele, vine seceta; dacă El le dă drumul, acestea inundă țara.

16 Ale Lui sunt puterea și victoria; cel înșelat și cel ce înșală sunt sub stăpânirea Lui.

17 El îi face pe sftnici să umble goi și îi face nebuni pe judecători.

18 El desface cingătorile împăraților și le leagă coapsele cu o frânghie.

19 El îi face pe preoți să umble goi și îi răstoarnă pe cei puternici.

20 Închide gura sfătuitoarelor și le ia mintea celor bătrâni.

21 Revarsă dispreț peste cei mari și îl dezarmează pe cel puternic.

22 El descoperă adâncimile întunericului și aduce întunericul adânc la lumină.

23 El înalță neamurile și tot El le coboară, El le face să crească și tot El le împrăștie.

24 El ia mintea conducătorilor pământului și îi face să rătăcească într-un pustiu fără drum.

25 Bâjbăie în întuneric fără lumină, se clatină ca niște oameni beți.

13 **1** Ochiul meu a văzut toate aceste lucruri, urechile mele au auzit și au înțeles.

2 Ce știți voi știu și eu; nu sunt mai prejos decât voi.

3 Dar vreau să vorbesc Celui Atotputernic, vreau să-mi apăr cauza înaintea lui Dumnezeu!

4 Voi mă amăgiți cu minciuni, toți sunteți niște doctori de nimic.

5 Mai bine ați fi tăcut! Așa ați fi arătat înțelepciune.

6 Ascultați-mi apărarea, ascultați răspunsul buzelor mele!

7 Vreți să vorbiți cu răutate în Numele lui Dumnezeu și să spuneți minciuni în favoarea Lui?

8 Vreți să-I țineți partea sau să fiți apărători ai lui Dumnezeu?

9 Va fi oare bine de voi când vă va cerceta? Îl puteți oare înșela așa cum înșală un om pe un altul?

10 Oare nu vă va muștra El, dacă încercați să-I țineți partea pe ascuns?

11 Oare nu vă va înspăimânta marea Lui? Nu va cădea peste voi groaza Lui?

12 Cugetările voastre sunt proverbe de cenușă, iar apărarea voastră e una de lut.

13 Tăceți! și vă voi vorbi; apoi fie ce-o fi!

14 La ce bun să-mi iau carnea în dinți și să-mi pun viața în propriile mâini?

15 Chiar dacă mă va ucide, tot voi nădăjdui în El. Da, îmi voi apăra căile înaintea feței Lui.

16 Chiar și lucrul acesta poate fi spre scăparea mea: știu că cei lipsiți de evlavie nu pot ajunge înaintea Lui.

17 Ascultați-mi cu atenție cuvintele, luați aminte la ceea ce vreau să vă spun!

18 Mi-am pregătit apărarea; știu că am dreptate.

19 Cine poate să mă acuze? Dacă va face cineva lucrul acesta, atunci voi tăcea și voi muri.

20 Dumnezeu, dă-mi doar două lucruri și nu mă voi ascunde de fața Ta:

21 ridică-Ți mâna de pe mine și nu mai lăsa groaza Ta să mă înspăimânte.

22 Apoi cheamă-mă și-Ți voi răspunde sau lasă-mă să vorbesc și răspunde-mi Tu.

23 Cât de multe sunt nedreptățile și păcatele mele? Arată-mi fărădelegile și păcatul meu!

24 De ce-Ți ascunzi fața și mă consideri un dușman?

25 Vrei să înspăimânți o frunză suflată de vânt și să urmărești un pai uscat?

26 Căci scrii lucruri amare împotriva mea și mă faci să moștenesc păcatele tinereții mele.

27 Îmi pui picioarele în butuci, îmi urmărești toate căile și pui hotar pașilor mei.

28 În felul acesta trupul mi se destramă ca un lucru putred, ca o haină mâncată de molii.

14 **1** Omul născut din femeie are zile puține, dar pline de necaz.

2 Răsare ca o floare și se usucă; fuge ca o umbră și nu se mai vede.

3 Ai Tu ochii ațintiți asupra unui astfel de om? Îl chemi Tu la judecată cu Tine?

4 Cine poate scoate ceva curat din ceva necurat? Nimeni!

5 Zilele omului sunt hotărâte. Tu cunoști numărul lunilor lui și i-ai pus hotare pe care nu le poate trece.

6 Așa că nu te mai uita la el și lasă-l singur să se bucure ca un lucrător de ziua lui.

7 Pentru un copac tot mai este nădejde: dacă e tăiat, el poate să crească din nou și lăstarii lui nu încetează să repara.

8 Deși rădăcina îi îmbătrânește în pământ și-i piere trunchiul în țărână,

9 la mireasma apei va înmuguri și va da ramuri ca o plantă.

10 Ființa umană, însă, când moare, își pierde toată vлага; omul, după ce își dă ultima suflare, nu mai este.

11 După cum apele pier din mare, iar râul seacă și se usucă,

12 tot așa omul se culcă și nu se mai ridică, cât vor fi cerurile nu se mai trezește, nici nu se mai scoală din somnul lui.

13 O! de m-ai ascunde în Locuința Morților, de m-ai acoperi până îți trece mânia și de mi-ai hotărî o vreme când să-Ți amintești de mine!

14 Dacă un om moare, va trăi el din nou? În toate zilele zbaterii mele, aş aştepta să-mi vină eliberarea.

15 Atunci mă vei chema și-Ți voi răspunde; vei tânji după lucrarea mâinilor Tale.

16 Atunci îmi vei număra pașii și nu-mi vei mai ține în seamă păcatul;

17 vei pecetlui fărădelegile mele într-un sac și-mi vei acoperi nedreptatea.

18 Dar așa cum munții cad și se surpă, iar stânca e mutată din locul ei

19 și așa cum apa sapă în piatră, iar torenții spală pământul, tot așa distrugi Tu nădejdea omului.

20 Îl învingi pentru totdeauna și el se duce; îi schimbi înfățișarea și apoi îl izgonești.

21 Dacă fiii lui sunt onorați, el nu știe, dacă sunt înjosiți, el nu vede.

22 El simte doar durerea trupului său și suferă doar pentru sine.“

15 *Al doilea discurs al lui Elifaz din Teman*

1 Atunci Elifaz din Teman i-a zis:

2 „Oare se cade să răspundă înțeleptul cu învățături deșarte și să-și umple stomacul cu vântul de răsărit?”

3 Să se apere folosind cuvinte nefolositoare sau o vorbire fără de folos?

4 Tu dai la o parte chiar și frica de Dumnezeu și împiedici cugetarea înaintea lui Dumnezeu.

5 Nedreptatea ta te învață ce să spui, iar limba ta e ca a unui om viclean.

6 Gura ta te condamnă, nu a mea, buzele tale mărturisesc împotriva ta.
7 Crezi că tu te-ai născut primul între oameni? Ai fost adus pe lume înaintea dealurilor?
8 Ai fost tu la sfatul lui Dumnezeu? Tu ești singurul care are înțelepciune?
9 Ce știi tu, și noi să nu știm? Ce cunoști tu, și noi să nu cunoaștem?
10 Între noi sunt oameni cu părul cărunt, oameni mai bătrâni chiar decât tatăl tău.
11 Sunt prea mici pentru tine mângâierile lui Dumnezeu sau cuvintele care ți-au fost spuse cu bunătate?
12 De ce îți îndepărtezi inima? Și ce înseamnă strălucirea ochilor tăi,
13 de îți întărești duhul împotriva lui Dumnezeu și lași să-ți iasă din gură astfel de cuvinte?
14 Ce este omul ca el să poată fi curat sau ce este cel născut din femeie ca să poată fi drept?
15 Dacă Dumnezeu nu se încrede nici în sfinții Săi, dacă nici chiar cerurile nu sunt curate în ochii Săi,
16 cu atât mai puțin omul care este mârșav și corupt, care bea nedreptatea așa cum bea apa.
17 Ascultă-mă! și îți voi face cunoscut, îți voi arăta ceea ce am văzut,
18 ceea ce-au povestit oamenii înțelepți, care nu au ascuns nimic din ce le-au spus părinții lor,
19 pentru că doar lor le-a fost dată țara și nici un străin n-a trecut printre ei.
20 Cel rău se chinuie în durere în toate zilele sale și are parte de cruzime în toți anii lui.
21 Zgomote înspăimântătoare îi umplu urechile; când toate par bine, tâlharii îl atacă.
22 Nu speră că va scăpa de întuneric; el este însemnat pentru sabie.
23 Aleargă încoace și încolo după pâine, zicând: «Unde e?» Știe că ziua întunericului e aproape.
24 Necazul și neliniștea îl înspăimântă, se aruncă asupra lui ca un împărat gata de luptă,
25 căci a ridicat mâna împotriva lui Dumnezeu și s-a mândrit înaintea Celui Atotputernic,
26 pentru că a alergat cu încăpățănare împotriva Lui, cu un scut gros și puternic.
27 Deși fața i s-a umflat de grăsime și i s-au îngrășat șalele,
28 el va locui în cetăți distruse și în case în care nu stă nimeni, în case gata să ajungă o grămadă de ruine.

29 Nu se va mai îmbogăți, nu-i va mai crește averea și averea lui nu va mai împânzi țara.
30 Nu va scăpa de întuneric, o flacăra îi va usca mlădițele și suflarea guriilor lui Dumnezeu îl va îndepărta.
31 Să nu se înșele încrezându-se în deșertăciune, căci deșertăciunea îi va fi răsplata.
32 Va fi răsplătit înainte de vreme și mlădițele lui nu vor înverzi.
33 El va fi ca o viță ai cărei struguri au fost ruși, ca un măslin ale cărui flori au căzut.
34 Casa celor nelegiuți va ajunge stearpă și focul va arde corturile celor ce iubesc mita.
35 Ei zămislesc necazul și dau naștere la rău, pântecele lor pregătește înșelătoria.“

16 *Răspunsul lui Iov*

1 Iov a răspuns:
2 „Am auzit multe lucruri ca acestea! Sunteți cu toții niște mângâietori jalnici!
3 Când se vor termina toate aceste vorbe în vânt? Sau ce îți dă imbold când răspunzi?
4 Și eu aș putea vorbi ca voi, dacă ați fi în locul meu. Aș ține cuvântări alese împotriva voastră și aș da din cap înaintea voastră.
5 Dar gura mea v-ar încuraja, iar mângâierea buzelor mele v-ar alina.
6 Totuși dacă vorbesc, nu mi se micșorează durerea, iar dacă tac, aș fi eu alinat?
7 Dar acum Tu m-ai lăsat fără puteri, mi-ai distrus toată casa,
8 m-ai apucat și toate acestea stau ca mărturie. Slăbiciunea mea se ridică și mă învinuiește.
9 El mă sfâșie și mă dușmănește în mânia Lui, scrâșnește din dinți împotriva mea. Dușmanul mă străpunge cu privirea lui.
10 Oamenii deschid gura să mă batjocorească, mă bat peste obraji cu dispreț și se unesc împotriva mea.
11 Dumnezeu mă lasă la bunul plac al celui nelegiuit și mă aruncă în brațele celor răi.
12 Eram în pace, dar El m-a scuturat, m-a prins de ceafă și m-a zdrobit; m-a luat drept țintă.
13 Arcașii Lui m-au înconjurat. El îmi străpunge răunchii fără milă și-mi varsă fierea pe pământ.
14 Mă frânge bucată cu bucată, se năpustește asupra mea ca un războinic.
15 Mi-am cusut un sac pe piele și mi-am îngropat fruntea în țărână.

16 Fața îmi este roșie de plâns și pleoapele îmi sunt acoperite de întuneric,

17 deși în mâinile mele nu este răutate și rugăciunea mea este curată.

18 Pământule, nu-mi acoperi sângele! Vaietul meu să nu găsească loc de odihnă!

19 Chiar acum martorul meu este în cer; apărătorul meu este în înălțimi.

20 Mijlocitorul meu este prietenul meu, iar ochii mei varsă lacrimi către Dumnezeu.

21 El mijlocește pentru un om la Dumnezeu, așa cum vorbește un om în apărarea prietenului său.

22 Anii mei, puțini la număr, vor trece și mă voi duce pe un drum fără întoarcere.

17 **1** Duhul îmi este zdrobit, mi se sting zilele, mormântul mă așteaptă.

2 Sunt înconjurat de batjocoritori, ochii mei trebuie să privească la dușmănia lor.

3 Pune-Te zălog pentru mine! Cine ar putea răspunde pentru mine?

4 Pentru că Tu le-ai închis mințile ca să nu înțeleagă, de aceea nu-i vei lăsa să triumfe.

5 Cel ce-și trădează prietenii pentru câștig, copiilor aceluia li se vor închide ochii.

6 El m-a făcut de pomină pentru oameni și am devenit unul în fața căruia ceilalți scuișă.

7 Ochii mi se-ntunecă de durere și toate mădulele mele sunt ca o umbră.

8 Cei dreți sunt înmărmuriți când văd aceasta; cel nevinovat se ridică împotriva celui nelegiuit.

9 Totuși cei dreți se țin de calea lor și cei cu mâinile curate vor fi și mai tari.

10 Dar voi toți, întoarceți-vă, veniți iarăși să-mi vorbiți! Nu voi găsi însă nici un înțelept între voi.

11 Zilele mi-au trecut, planurile mi s-au risipit și chiar și dorințele inimii mele.

12 Oamenii aceștia fac din noapte zi și înaintea întunericului zic: «Lumina e aproape!»

13 Dacă mă uit la Locuința Morților ca la casa mea, dacă îmi fac culcușul în întuneric,

14 dacă zic gropii: «Ești tatăl meu!» și viermelui: «Mama mea!» sau «Sora mea!»,

15 unde îmi mai este nădejdea? Mai poate vedea cineva vreo nădejde pentru mine?

16 Se va pogori ea la porțile Locuinței Morților? Vom coborî împreună în țărână?«

18 *Al doilea discurs al lui Bildad din Șuah*

1 Atunci Bildad din Șuah i-a zis:

2 „Când vei înceta să mai vorbești? Vino-ți în fire! și vom putea vorbi!

3 De ce suntem priviți ca niște vite? De ce suntem proști în ochii tăi?

4 Pentru tine, care te sfâșii în mânia ta, să fie uitat pământul? Sau să fie mutate stâncile din locul lor?

5 Cu siguranță, lumina celui rău se va stinge și flacăra focului său nu va străluci.

6 În cortul lui lumina este întuneric, se stinge candela deasupra lui.

7 Puterea pașilor săi e slăbită. Propriile-i planuri îl trântesc la pământ.

8 Picioarele îl împing în laț și el umblă deasupra unei capcane.

9 O cursă îl prinde de călcâi, o prinzătoare îl ține tare.

10 Un laț în care cade prins este ascuns în pământ, o cursă este pe cărarea lui.

11 Spaime se năpustesc asupra lui din toate părțile și-l urmăresc la fiecare pas.

12 Puterea lui e slăbită de foame, nenorocirea e pregătită pentru momentul căderii lui.

13 Ele îi mănâncă părți din piele; întâiul născut al morții îi mănâncă mădulele.

14 E smuls din siguranța cortului său și e târât spre împăratul spaimelor.

15 În cortul său locuiește focul și pucioasă este presărată peste locuința lui.

16 Jos i se usucă rădăcina, iar sus i se ofilesc ramurile.

17 Amintirea lui e ștersă de pe pământ; nu mai are nici un nume pe întinderea țării.

18 E tras de la lumină în întuneric și este alungat din lume.

19 El nu mai lasă nici moștenitori, nici urmași și nici vreo altă rămășiță acolo unde a trăit.

20 Oamenii din apus sunt uimiți de soarta lui; oamenii din răsărit sunt cuprinși de groază.

21 Așa este locuința celui nelegiuit, așa este locul celui ce nu-L cunoaște pe Dumnezeu.“

19 *Răspunsul lui Iov*

1 Iov a răspuns:

2 „Până când îmi veți chinui sufletul și mă veți zdrobi cu vorbe?

3 De zece ori m-ați batjocorit. M-ați ocărât fără rușine.
4 Dacă e adevărat că m-am rătăcit, greșeala aceasta este a mea.
5 Dacă voi vă înălțați deasupra mea și căutați să-mi dovedeți vinovăția,
6 să știți atunci că Dumnezeu mi-a făcut rău și m-a înconjurat cu lațul Lui.
7 Deși strig: «Sunt nedreptățit!», nu mi se răspunde; strig tare, dar nu mi se face dreptate.
8 El mi-a tăiat calea și nu mai pot trece, El mi-a învăluit căile în întuneric.
9 M-a despuiat de slava mea și mi-a smuls coroana de pe cap.
10 Mă sfășie din toate părțile până pier; îmi smulge nădejdea ca pe un copac.
11 Mânia Lui arde împotriva mea; mă consideră unul dintre dușmanii Săi.
12 Oștile Lui pornesc în forță, au ajuns până la mine, și-au așezat tabăra în jurul cortului meu.
13 Mi-a îndepărtat frații de mine, cunoscuții mei s-au îndepărtat de mine.
14 Rudele mele m-au părăsit și prietenii m-au uitat.
15 Sunt un străin pentru oaspeții și slujitoarele mele; în ochii lor sunt un necunoscut.
16 Îmi chem slujitorul, dar el nu-mi răspunde, deși mă rog de el cu gura mea.
17 Soția mea nu poate suferi suflarea mea, fiii mamei mele mă consideră dezgustător.
18 Chiar și copiii mă disprețuiesc; când mă ridic, își bat joc de mine.
19 Toți prietenii mei apropiați mă urăsc, cei pe care-i iubesc s-au întors împotriva mea.
20 Nu sunt decât piele și os; n-am rămas decât cu pielea dinților mei.
21 Fie-vă milă de mine, prietenii mei, fie-vă milă, pentru că m-a lovit mâna lui Dumnezeu!
22 De ce mă urmăriți ca Dumnezeu și nu vă mulțumiți cu carnea mea?
23 O! aș vrea să-mi fie scrise cuvintele, să fie scrise pe un sul.
24 Să fie săpate cu o daltă de fier și pe plumb, săpate-n stâncă pe vecie!
25 Știu că Răscumpărătorul meu este viu și că, la sfârșit, se va ridica pe pământ.
26 Chiar după ce pielea îmi va fi nimicită, în trup fiind, Îl voi vedea pe Dumnezeu.

27 Îl voi vedea de partea mea, Îl voi vedea cu ochii mei, și nu-mi va mai fi un străin! Inima îmi tânjește înlăuntrul meu.

28 Veți spune atunci: «De ce îl urmăream?» Și astfel rădăcina adevărului va fi găsită în mine.

29 Temeți-vă de sabie, căci mânia aduce pedeapsa sabiei, ca să știți că există o judecată.“

20 *Al doilea discurs al lui Țofar din Naamat*

1 Atunci Țofar din Naamat i-a zis:

2 „Gândurile mele mă silesc să-ți răspund, pentru că sunt tare frământat.

3 Am auzit o muștrare care mă umple de rușine și duhul meu mă face să răspund prin priceperea mea.

4 Nu știi că încă din vechime, de când a fost pus omul pe pământ,

5 veselia celui rău e scurtă și bucuria celui nelegiuit ține pentru o clipă?

6 Chiar dacă trufia lui se înalță până la cer și capul lui atinge norii,

7 va pieri pentru totdeauna, la fel ca murdăria lui; iar cei ce l-au văzut vor întreba: «Unde este?»

8 Va fugi ca un vis, nu va mai putea fi găsit, va pieri ca o vedenie de noapte.

9 Ochiul care l-a văzut nu-l va mai vedea; locul său nu se va mai uita la el niciodată.

10 Copiii săi vor căuta bunăvoința celui sărac; mâinile lui vor da înapoi bogăția sa.

11 Oasele lui, odată pline de puterea tinereții, vor șede cu el în țărână.

12 Deși răutatea este dulce în gura sa și el o ascunde sub limbă,

13 deși nu vrea s-o lase să plece și o ține în gură,

14 mâncarea i se va strica în stomac, va fi pentru el ca veninul unui șarpe.

15 El va da afară bogățiile pe care le-a înghițit; Dumnezeu le va scoate din pântecul lui.

16 El va suge otravă de șarpe; limba viperei îl va ucide.

17 Nu se va mai bucura de pâraie, de râuri de miere și lapte.

18 El va da înapoi, neatins, câștigul său și nu se va bucura de câștigul negoțului său,

19 pentru că l-a asuprit și l-a lăsat lipsit pe cel sărac și a luat cu forța case pe care nu le-a zidit.

20 Este nesățios în lăcomia lui. Comoara sa nu poate însă să-l salveze.

21 Nu i-a rămas nimic să mai mănânce, de aceea bunăstarea lui nu va dura.
22 În mijlocul belșugului va fi în necaz; toată puterea nenorocirii se va năpusti asupra lui.
23 Când își va fi umplut pântecul, Dumnezeu Își va trimite mânia împotriva lui și îl va atinge cu o ploaie de lovituri.
24 Deși fuge de o armă de fier, o săgeată de bronz îl va străpunge.
25 El și-o va smulge din spate; va străluci când va ieși din fierea lui. Spaimele îl vor cuprinde.
26 Întunericul deplin e pregătit pentru bogățiile lui. Un foc neaprins de nimeni le va mistui și va distruge ce a rămas în cortul lui.
27 Cerurile vor arăta nedreptatea lui și pământul se va ridica împotriva lui.
28 Câștigul casei sale se va pierde, va fi dus de ape în ziua mâniei lui Dumnezeu.
29 Aceasta este partea dată de Dumnezeu celui rău, moștenirea pe care i-o hotărăște Dumnezeu.“

21 *Răspunsul lui Iov*

1 Iov a răspuns:
2 „Ascultați cu atenție cuvintele mele! Aceasta este mângâierea pe care v-o cer.
3 Lăsați-mă să vorbesc, iar atunci când voi termina, vă puteți bate joc.
4 Este plângerea mea adresată unui om? Și de ce n-aș fi nerăbdător?
5 Priviți-mă, mirați-vă și puneți-vă mâna la gură!
6 Când mă gândesc la acestea mă înspăimânt și un tremur îmi cuprinde trupul.
7 De ce trăiesc cei răi, de ce ajung la bătrânețe și se întăresc în putere?
8 Își văd copiii așezați în jurul lor și urmașii cum propășesc sub ochii lor.
9 Casele lor sunt în siguranță, fără teamă, nici o nuia a lui Dumnezeu nu este asupra lor.
10 Taurii lor sunt întotdeauna prăsitori, vacile lor zămislesc și niciodată nu leapădă.
11 Își lasă copilașii să se împrăștie ca o turmă și copiii lor zburdă pe lângă ei.
12 Ei cântă la tamburină și harfă și se bucură la sunetul fluierului.
13 Ei își trăiesc zilele în bunăstare și se coboară în Locuința Morților în pace.
14 Îi zic lui Dumnezeu: «Pleacă de la noi! Nu vrem să cunoaștem căile Tale.

15 Cine este Cel Atotputernic ca să-I slujim? Ce câștigăm dacă ne rugăm Lui?»
16 Nu se bucură ei de bunăstarea lor? Departe de mine însă planurile celor răi!
17 De câte ori li se stinge candela celor răi și vine nenorocirea peste cei ca ei? Le dă Dumnezeu dureri în mânia Lui?
18 Sunt ei ca paiul înaintea vântului și ca pleava luată de furtună?
19 Voi ziceți: «Dumnezeu păstrează pedeapsa pentru copiii lor!» Însă el, cel nelegiuit, ar trebui pedepsit, ca astfel să-și dea seama!
20 Ochii lui să vadă nimicirea lui și el să bea mânia Celui Atotputernic.
21 Căci ce-i pasă lui de familia pe care o lasă în urmă, când numărul lunilor lui au ajuns la capăt?
22 Îl va învăța cineva pe Dumnezeu cunoștința, pe El, Cel Care judecă pe cei înalțați?
23 Un om moare în plină putere, în deplină siguranță și fără greutate,
24 cu trupul plin de grăsime și cu măduva mustind în oasele lui.
25 Iar un altul moare cu amărăciune în suflet, fără să fi gustat niciodată fericirea.
26 Totuși amândoi stau în țărână și viermii îi acoperă.
27 Știu bine ce gândiți, planurile prin care vreți să-mi faceți rău.
28 Voi ziceți: «Unde este casa celui mare? Unde este cortul locuinței celor răi?»
29 Nu i-ați întrebat pe cei ce călătoresc și n-ați luat voi aminte la mărturia lor,
30 potrivit căreia cel rău e cruțat în ziua nenorocirii și scăpat în ziua mâniei?
31 Cine îl mustră în față pentru purtarea lui? Cine îl răsplătește pentru ce a făcut?
32 Când e dus în groapă, i se pune o strajă la mormânt.
33 Bulgării din vale îi sunt dulci; toți oamenii merg după el și o mulțime fără număr merge înaintea lui.
34 Deci cum mă veți mângâia voi cu vorbe deșarte? Ce mai rămâne din răspunsurile voastre decât minciună?»

22 *Al treilea discurs al lui Elifaz din Teman*

1 Atunci Elifaz din Teman i-a zis:
2 „Poate un om să-i fie de folos lui Dumnezeu? Chiar cel mai înțelept Îi poate sluji la ceva?

3 Ce bucurie are Cel Atotputernic dacă trăiești drept? Ce câștigă El dacă sunt curate căile tale?
4 Pentru evlavia ta te mustră El și intră la judecată cu tine?
5 Nu e mare răutatea ta? Nu sunt fără sfârșit nedreptățile tale?
6 N-ai luat tu garanții de la frații tăi fără temei? Ai despuiat oameni de îmbrăcăminte lor.
7 N-ai dat apă celui însetat și n-ai vrut să dai pâine celui flămând,
8 deși erai un om puternic și țara era a ta, erai un om onorat; trăiai în ea.
9 Tu ai trimis pe văduve cu mâinile goale și ai zdrobit puterea celor fără tată.
10 De aceea ești înconjurat de curse și ești cuprins brusc de spaimă.
11 De aceea e atât de întuneric, că nu poți vedea și te acoperă un șuvoi de ape.
12 Nu este Dumnezeu în înălțimile cerului? Privește cât de mărețe sunt cele mai înalte stele!
13 Totuși tu zici: «Ce știe Dumnezeu? Poate El judeca prin întunericul adânc?»
14 Nori groși Îl înfășoară și astfel nu ne vede, atunci când El umblă pe bolta cerului.»
15 Te vei ține de calea veche pe care au urmat-o cei răi?
16 Ei au fost smulși înainte de vreme; temelia le-a fost spălată de un șuvoi de apă.
17 Ei I-au zis lui Dumnezeu: «Pleacă de la noi! Ce ne poate face Cel Atotputernic?»
18 Totuși El le-a umplut casele de bunătați. Dar departe de mine sfatul celor răi!
19 Cei drepti văd căderea lor și se bucură și cel nevinovat râde de ei, zicând:
20 «Dușmanii noștri sunt nimicivi, focul le mistuie bogăția!»
21 Supune-te Lui și fă pace cu El și așa vei avea parte de bine.
22 Primește învățătura din gura Sa, așterne-ți în inimă cuvintele Lui.
23 Dacă te întorci la Cel Atotputernic, vei fi repus în drepturi; dacă izgonești răutatea departe de cortul tău,
24 dacă vei arunca aurul în țărână și aurul de Ofir în albia pâraielor,
25 dacă Cel Atotputernic va fi aurul tău și argintul tău cel mai prețios,
26 atunci te vei bucura în Cel Atotputernic și-ți vei ridica fața spre Dumnezeu.

27 Te vei ruga Lui și El te va auzi și tu îți vei ține juruințele.
28 Ce vei hotărî se va împlini, lumina va străluci pe căile tale.
29 Când oamenii sunt smeriți Tu spui: «Să fie ridicati!» El va izbăvi pe cel cu privirea plecată.
30 El va elibera chiar și pe cei vinovați; ei vor scăpa datorită curăției mâinilor tale.“

23 *Răspunsul lui Iov*

1 Iov a răspuns:
2 „Și azi plângerea mea este amară! În ciuda geamătului meu, mâna Lui mă apasă greu.
3 O! de-aș ști unde să-L găesc, de m-aș putea apropia de locuința Lui!
4 Mi-aș aduce cauza înaintea Lui, mi-aș umple gura cu dovezi.
5 Aș afla ce mi-ar răspunde și aș înțelege ce mi-ar spune.
6 Mi se va opune oare cu marea Sa putere? Nu! El va asculta când Îi vorbesc.
7 Un om drept își poate aduce cauza înaintea Lui și voi fi eliberat pentru totdeauna de Judecătorul meu.
8 Dacă m-aș duce spre răsărit, El nu e acolo, dacă aș merge spre apus, nu-L voi găsi.
9 Când El lucrează în nord, nu-L zăresc, când se întoarce spre sud, nu-L pot vedea.
10 Dar El știe calea pe care o urmez; când mă va încerca voi ieși ca aurul.
11 Piciorul meu a urmat îndeaproape pașii Săi, m-am ținut de calea Sa, fără să mă abat de pe ea.
12 Nu m-am îndepărtat de porunca buzelor Sale. Am adunat cuvintele gurii Sale.
13 Dar El rămâne Același; cine I se poate împotrivi? El face ce-I dorește sufletul.
14 El va împlini ce a hotărât pentru mine și va mai face multe altele.
15 De aceea mă înspăimânt înaintea Lui; sunt îngrozit când mă gândesc la toate acestea.
16 Dumnezeu mi-a înfricoșat inima, Cel Atotputernic m-a înspăimântat.
17 Totuși nu sunt nimiciv de întuneric, de întunericul gros care-mi acoperă fața.

24 **1** De ce nu hotărăște Cel Atotputernic vremuri pentru judecată? De ce așteaptă în zadar astfel de zile cei ce Îl cunosc?
2 Oamenii mută pietrele de hotar, pasc turme pe care le-au furat.

3 Iau măgarul orfanului, iau ca zălog boul văduvei.
4 Îmbrâncesc de pe cale pe cei în nevoie și silesc pe toți săracii din țară să se ascundă.
5 Asemenea măgarilor sălbatici din deșert, așa ies cei săraci la lucru ca să caute hrană, iar pustia le oferă hrană pentru copiii lor.
6 Ei își culeg nutrețul de pe câmp și culeg struguri în via celui rău.
7 Se culcă fără să aibă cu ce se înveli, n-au cu ce se acoperi de frig.
8 Sunt pătruși de ploaia munților și se ghemuiesc lângă stânci pentru adăpost.
9 Cei fără tată sunt smulși de la sân, iar copilul săracului este luat drept zălog.
10 Neavând haine, umblă goi; strâng snopi, dar sunt flămânzi.
11 Zdrobesc măslina între pietre, calcă struguri, dar suferă de sete.
12 Din cetate se aud gemete de moarte și sufletele celor răniți strigă după ajutor ... Totuși Dumnezeu nu condamnă pe nimeni.
13 Sunt alții care se răscoală împotriva luminii, care nu cunosc căile ei și nu rămân pe cărările ei.
14 Ucigașul se scoală în amurgul zilei și omoară pe cel sărac și nevoiaș, iar noaptea fură.
15 Ochii celui adulter pândește amurgul; el își zice: «Nimeni nu mă va vedea!» și își acoperă fața.
16 Noaptea sparg case, iar în timpul zilei stau închiși. Ei nu cunosc lumina.
17 Pentru toți aceștia dimineața e o beznă adâncă, sunt prieteni cu spaimele adâncului întunecat.
18 Ei sunt iuți ca spuma apelor, partea lor de pământ este blestemată. Nimeni nu trece pe drumul spre viile lor.
19 Așa cum seceta și căldura sorb apele zăpezii, tot așa înghite Locuința Morților pe cei ce-au păcătuit.
20 Pânțele mamei îi uită și viermele îi găsește gustoși. Nimeni nu-și mai aduce aminte de ei. Astfel răutatea e zdrobită ca un copac.
21 Ei pradă femeia fără copii și nu fac nici un bine văduvei.
22 Totuși, prin puterea Sa, El îi dă la o parte pe cei măreți; când Dumnezeu Se ridică împotriva lor, ei nu mai au speranță de viață.
23 El le dă siguranță și sunt sprijiniți; ochii Lui sunt asupra căilor lor.
24 Sunt înălțați pentru puțină vreme, dar apoi trec. Cad și sunt adunați ca toți ceilalți, sunt tăiați ca spicele de grâu.

25 Dacă nu este așa, cine poate dovedi că mint și cine-mi poate nimici vorbele?“

25 Al treilea discurs al lui Bildad din Șuah

1 Atunci Bildad din Șuah i-a zis:
2 „Domnia și venerația sunt ale Lui! El face pace în înălțimile cerului Său.
3 Cine-I poate număra oștirile? Peste cine nu răsare lumina Sa?
4 Cum poate fi un om drept înaintea lui Dumnezeu? Cum poate fi curat cel născut din femeie?
5 Dacă nici luna nu e strălucitoare și nici stelele nu sunt curate înaintea Sa,
6 cu atât mai puțin un om, care nu e decât o larvă și fiul omului, care nu e decât un vierme.“

26 Răspunsul lui Iov

1 Iov a răspuns:
2 „Ce bine l-ai ajutat pe cel fără putere! Cum ai sprijinit mâna celui slab!
3 Ce sfaturi bune ai dat tu celui lipsit de înțelepciune! Ce multă înțelegere i-ai arătat!
4 Cui i se datorează aceste cuvinte? Al cui duh a vorbit prin gura ta?
5 Cei din tărâmul umbrelor tremură, cei de sub ape și locuitorii lor.
6 Locuința Morților este goală înaintea lui Dumnezeu, iar Locul Nimicirii nu este acoperit.
7 El întinde nordul asupra golului și atârână pământul pe nimic.
8 El leagă apele în nori groși, iar norii nu se rup de greutatea lor.
9 El acoperă fața tronului Său, întinzându-Și norii peste el.
10 El a însemnat o boltă deasupra apelor, la marginea dintre lumină și întuneric.
11 Stâlpii cerului se clatină și se înspăimântă la muștrarea Sa.
12 Prin puterea Lui a potolit marea și prin priceperea Lui l-a zdrobit pe Rahab.
13 Suflarea Lui înseninează cerul, mâna Lui străpunge șarpele fugar.
14 Acestea sunt doar marginile căilor Sale și numai o adiere ușoară auzim de la El. Dar cine poate înțelege tunetul puterii Sale?“

27 **1** Iov și-a continuat discursul și a zis:

2 „Viu este Dumnezeu, Care nu-mi dă dreptate, Cel Atotputernic, Care mi-a amărât sufletul,
3 că atâta vreme cât am suflare, cât am suflarea lui Dumnezeu în nările mele,
4 buzele mele nu vor rosti vreo nedreptate și limba mea nu va spune nimic înșelător.
5 Departe de mine gândul să vă dau dreptate, ci eu până la moarte îmi voi apăra integritatea!
6 Îmi voi susține neclintit dreptatea, inima nu mă va muștra pentru nici una din zilele mele.
7 Fie ca dușmanul meu să fie pedepsit ca cel rău și împotrivorul meu ca cel nedrept.
8 Ce nădejde mai are cel nelegiuit când Dumnezeu îi taie firul vieții, când Dumnezeu îi ia viața?
9 Îi va auzi Dumnezeu strigătul când va veni necazul asupra lui?
10 Se va desfăta el în Cel Atotputernic? Va chema el pe Dumnezeu în orice vreme?
11 Vă voi învăța despre puterea lui Dumnezeu! Nu vă voi ascunde căile Celui Atotputernic.
12 Voi înșivă ați văzut toate acestea. De ce atunci toată vorbirea aceasta fără rost?
13 Aceasta este partea dată de Dumnezeu celui rău și moștenirea dată de Cel Atotputernic celui asupritor.
14 Dacă i se înmulțesc copiii, soarta lor este sabia și urmașii lui nu vor avea niciodată mâncare de ajuns.
15 Ciuma îi va îngropa urmașii și văduvele lor nu-i vor jeli.
16 Deși el adună argintul precum adună țărâna și hainele precum grămezile de lut,
17 cel drept le va purta și cel nevinovat va împărți argintul lui.
18 Casa zidită de el e ca cea a unei molii, ca o colibă făcută de un străjer.
19 Când se culcă e bogat, dar nu va mai fi așa; când își deschide ochii toate s-au dus.
20 Spaimele îl cuprind ca un șuvoi; o vijelie îl smulge în timpul nopții.
21 Vântul de răsărit îl ia și îl duce, îl smulge din locul său ca o furtună.
22 Vuieste asupra lui fără milă când el fuge grăbit de puterea lui.
23 Îi bate din palme în derâdere și-l gonește cu glas suierător.

28 **1** Cu siguranță, argintul are o mină din care este scos, iar aurul are un loc unde este curățit.

2 Fierul este luat din pământ și arama este scoasă din minereu.
3 Omul pune capăt întunericului și caută până în locurile cele mai adânci după minereurile ascunse în cel mai negru întuneric.
4 El sapă un puț departe de locuința oamenilor, în locuri necălcate de piciorul omului; el stă atârnat și se clatină, departe de oameni.
5 Pământul din care vine hrana e răscolit pe dedesubt ca de foc.
6 Safirul iese din pietrele lui și colbul lui are pulbere de aur.
7 Nici o pasăre de pradă nu știe acea cărare ascunsă, nici ochiul șoimului n-a văzut-o.
8 Nici fiarele cele mai mândre n-au călcat pe ea, leul n-a trecut niciodată pe acolo.
9 Omul pune mâna pe stânca de cremene și răstoarnă munții din rădăcini.
10 El sapă șanțuri în stâncă și ochii lui îi văd toate bogățiile.
11 El caută izvoarele râurilor și aduce la lumină lucruri ascunse.
12 Dar unde poate fi găsită înțelepciunea? Unde locuiește priceperea?
13 Omul nu-i cunoaște locuința; ea nu poate fi găsită pe pământul celor vii.
14 Adâncul zice: «Nu este în mine!», iar marea zice: «Nu este la mine!»
15 Ea nu se dă în schimbul aurului ales, nici prețul ei nu poate fi cântărit în argint.
16 Ea nu poate fi cumpărată cu aur de Ofir și nici cu onix prețios sau cu safir.
17 Nici aurul, nici diamantul nu se pot compara cu ea, nici nu poate fi schimbată pe bijuterii de aur.
18 Mărgeanul și cristalul nu merită a fi amintite, prețul înțelepciunii este dincolo de al rubinelor.
19 Topazul de Cuș nu se poate compara cu ea, ea nu poate fi cumpărată cu aur curat.
20 De unde vine atunci înțelepciunea? Unde locuiește priceperea?
21 Ea este ascunsă de ochii tuturor celor vii, ascunsă chiar și de păsările cerului.
22 Locul Nimicirii și moartea zic: «Am auzit doar vorbindu-se despre ea.»
23 Dumnezeu cunoaște calea spre ea și doar El știe unde locuiește,
24 pentru că El se uită până la marginile pământului, vede tot ce se întâmplă sub ceruri.

25 Când i-a dat vântului puterea și a hotărât mărirea apelor,
26 când a dat o lege pentru ploaie și o cărare pentru trăsnet,
27 atunci s-a uitat la înțelepciune și a lăudat-o; a așezat-o și a încercat-o.
28 Apoi i-a zis omului: «Frica de Domnul – acesta este înțelepciune și depărtarea de rău este pricepere.»“

29 **1** Iov și-a continuat discursul și a mai zis:
2 „O! de-aș mai fi ca în lunile trecute, ca în zilele când mă păzea Dumnezeu!
3 Când candela Lui lumina peste capul meu și prin lumina Lui umblam în întuneric!
4 Când eram în zilele puterii mele, când prietenia lui Dumnezeu era peste cortul meu,
5 când Cel Atotputernic era încă cu mine și copiii mei erau în jurul meu,
6 când mi se scaldau pașii în smântână, iar stânca turna lângă mine pâraie de untdelemn.
7 Când mergeam la poarta cetății, când îmi pregăteam scaunul în piață,
8 cei tineri mă vedeau și se trăgeau înapoi și cei bătrâni se ridicau și rămâneau în picioare,
9 conducătorii se opreau din vorbit și-și puneau mâna la gură,
10 glasul căpeteniilor amuțea și li se lipea limba de cerul gurii.
11 Oricine mă auzea mă vorbea de bine și oricine mă vedea era de partea mea,
12 pentru că scăpam pe săracul care cerea ajutor și pe orfanul care nu avea sprijin.
13 Omul care murea mă binecuvânta; făceam inima văduvei să cânte de bucurie.
14 Mă îmbrăcam cu dreptatea precum cu o haină, judecata dreaptă îmi era robă și turban;
15 eram ochi pentru cel orb și picior pentru cel olog;
16 eram tată pentru cel în nevoie și cercetam cauza celui străin.
17 Zdrobeam colții celui nedrept și smulgeam prada din dinții lui.
18 Îmi ziceam: «Voi muri în cuibul meu și zilele mele vor fi multe ca nisipul.
19 Rădăcinile mele vor ajunge la apă și roua va sta toată noaptea pe ramurile mele;
20 gloria mea va fi mereu proaspătă, iar în mână voi avea întotdeauna un arc nou.»

21 Toți mă ascultau și așteptau, tăceau așteptând sfatul meu.
22 După ce vorbeam, nu mai vorbea nimeni, și cuvântul meu cădea peste ei ca picăturile de ploaie.
23 Ei mă așteptau cum se așteaptă ploaia, își deschideau gura ca după o ploaia târzie.
24 Când își pierdeau încrederea, le zâmbeam, și seninătatea feței mele le era scumpă.
25 Le alegeam calea și le eram conducător, locuiam ca un rege în mijlocul cetelor sale, eram ca unul care îi mângâie pe cei ce se jelesc.

30 **1** Dar acum ei mă batjocoresc, ei, cei mai tineri decât mine, pe ai căror părinți nu i-am considerat vrednici să-i pun printre câinii turmei mele.
2 Dar la ce mi-ar fi folosit puterea mâinilor lor, de vreme ce rămăseseră fără vigoare?
3 Epuizați de sărăcie și de foame, cutreierau pustia, noaptea, prin locuri părăsite și pustii,
4 smulgeau nalbă dintre arbuști, mâncau chiar și rădăcini de verigel.
5 Erau izgoniți din mijlocul oamenilor, striga lumea după ei ca după niște hoți.
6 Ei locuiau în văi uscate, între stânci și-n gropile pământului.
7 Urlau printre tufișuri, se îngrămădeau în mărăcini.
8 Fii ai nebunilor și ai celor fără nume, ei au fost izgoniți din țară.
9 Dar acum ei cântă, râzând de mine; sunt pricina lor de batjocură.
10 Mă urăsc, se îndepărtează de mine, nu se sfiesc să mă scuipe în față.
11 Pentru că El m-a făcut slab și m-a smerit, ei nu mai au frâu față de mine.
12 La dreapta mea se ridică o gloată. Ei întind curse picioarelor mele, își fac planuri să mă distrugă.
13 Îmi nimicesc cărările, îmi măresc necazul și nimeni nu-i oprește.
14 Ajung la mine ca printr-o spărtură. Se rostogolesc printre dărâmături.
15 Spaimele mă copleșesc, demnitatea mi-e smulsă ca de vânt, siguranța mea se risipește ca un nor.
16 Sufletul mi-e vărsat din mine, m-au cuprins zilele suferinței.
17 Noaptea îmi străpunge oasele, iar durerile care mă rod n-au odihnă.
18 Cu o mare putere Dumnezeu îmi smulge haina, mă strânge ca gulerul de la tunică.

19 El m-a aruncat în noroi și-am ajuns ca țărâna și cenușa.

20 Strig către Tine, dar Tu nu răspunzi; stau în picioare, dar Tu stai și te uiți la mine.

21 Ai devenit crud cu mine, mă lovești cu tăria mâinii Tale,

22 mă ridici deasupra vântului și mă arunci în furia furtunii.

23 Știu că mă duci la moarte, în locul hotărât pentru toți cei vii.

24 Nimeni nu întinde mâna unui om deznădăjduit, când strigă după ajutor în necazul său.

25 N-am plâns eu pentru cel ce a avut zile grele? N-a fost întristat sufletul meu pentru cel sărac?

26 Dar când așteptam binele, a venit răul și când așteptam lumina, a venit întunericul.

27 Măruntaiele îmi fierb fără încetare, zile de suferință vin peste mine.

28 Umblu înnegrit, dar nu de soare. Mă ridic în adunare și strig după ajutor.

29 Am ajuns frate cu șacalii și tovarăș cu struții.

30 Pielea mi se înnegrește și cade, și oasele îmi ard de febră.

31 Harfa îmi este instrument de jale, iar fluierul scoate sunete de plâns.

31 **1** Am încheiat un legământ cu ochii mei, să nu-mi ațintesc privirea asupra unei fecioare.

2 Dar ce parte am de la Dumnezeu de sus și moștenire de la Cel Atotputernic din înălțimi?

3 Oare necazul nu este pentru cel nedrept și dezastrul pentru cei ce săvârșesc fărădelegea?

4 Oare nu vede El căile mele și nu numără El toți pașii mei?

5 Dacă am umblat în minciună și pașii mei s-au grăbit să înșele,

6 atunci să mă cântărească Dumnezeu într-o cumpănă dreaptă și-mi va cunoaște curăția!

7 Dacă pașii mi s-au abătut de pe cale, dacă inima mi-a urmat ochii și dacă mi s-au pângărit mâinile,

8 atunci alții să mănânce ce am semănat și roadele mele să fie smulse din rădăcini.

9 Dacă mi-a fost atrasă inima de vreo femeie și dacă am pândit la ușa vecinului meu,

10 atunci soția mea să macine pentru altul și alții să se culce cu ea.

11 Aceasta ar fi fost o nelegiuire, ar fi fost un păcat ce ar fi trebuit judecat.

12 Ar fi fost un foc ce ar fi mistuit până la Nimicire, ce mi-ar fi ars până la rădăcină tot secerișul.

13 Dacă n-am făcut dreptate sclavului sau sclavei mele, atunci când s-au plâns împotriva mea,

14 ce voi face când se va ridica Dumnezeu? Ce voi răspunde când va cerceta El?

15 Cel Ce m-a făcut pe mine în pântece, nu i-a făcut și pe ei? Oare nu Același ne-a întocmit în pântecele mamelor noastre?

16 Dacă n-am dat celui sărac ce-mi cerea sau dacă am făcut să se mâhnească ochii văduvei,

17 dacă mi-am mâncat pâinea de unul singur, iar cel orfan nu a mâncat din ea, –

18 eu care, din tinerețe, l-am crescut ca un tată și de când m-am născut am călăuzit pe văduvă, –

19 dacă am văzut pe cel nenorocit lipsit de haine sau pe cel nevoiaș fără îmbrăcăminte,

20 iar inima lui nu m-a binecuvântat atunci când l-am încălzit cu lâna oilor mele,

21 dacă mi-am ridicat mâna împotriva orfanului pentru că aveam sprijinul celor de la poarta cetății,

22 atunci să-mi cadă umărul de la locul lui și să-mi fie smulsă mâna din încheietură.

23 Dar pentru că m-am temut de nenorocirile lui Dumnezeu și îmi era frică de măreția Sa, n-am putut face astfel de lucruri.

24 Dacă mi-am pus încrederea în aur sau am zis aurului curat: «Tu îmi dai încredere!»

25 sau dacă m-am bucurat de marea mea avere și de bogăția pe care mâinile mele au adunat-o,

26 dacă am privit soarele în strălucirea sa sau luna mișcându-se în splendoarea ei

27 și mi s-a amăgit în taină inima, dacă mâna mea le-a dat sărutări,

28 aceasta ar fi fost o nelegiuire de judecat, pentru că aș fi fost necredincios Celui Preaînalt.

29 Dacă m-am bucurat de nenorocirea celui ce mă ura sau dacă mi-a părut bine când a venit necazul peste el,

30 dacă mi-am lăsat gura să păcătuiască cerând blestem peste viețile lor,

31 dacă oamenii din cortul meu n-au zis niciodată: «Cine nu s-a săturat din carnea lui?»,

32 – străinul însă n-a rămas în drum peste noapte și ușa mea a fost întotdeauna deschisă călătorului, –

33 dacă mi-am ascuns păcatele cum fac oamenii, zăvorându-mi nedreptatea în inimă

34 pentru că m-aș fi temut de mulțime, iar disprețul clanurilor m-ar fi înspăimântat, tăcând și neîndrăznind să ies afară ...

35 Oh! De-aș găsi pe cineva să mă asculte! (Iată, îmi semnez acum apărarea! Să-mi răspundă Cel Atotputernic! Să Își scrie plângerea Cel Ce mă acuză.

36 O voi pune pe umăr, o voi purta ca pe o coroană.

37 Îi voi da socoteală de toți pașii mei, mă voi apropia de El ca un prinț.)

38 Dacă pământul meu a strigat împotriva mea și dacă brazdele lui au plâns împreună,

39 dacă i-am mâncat roada fără să plătesc sau dacă i-am dat la moarte pe proprietarii lui,

40 atunci să crească pe el spini în loc de grâu și neghină în loc de orz!“ Iov a terminat de vorbit.

32 **1** Acești trei oameni au încetat să-i mai răspundă lui Iov, pentru că el se considera drept.

2 Atunci Elihu, fiul lui Barachel din Buz, din familia lui Ram, s-a înfuriat. S-a mâniat pentru că acesta se îndreptăța pe sine înaintea lui Dumnezeu.

3 S-a mâniat și pe cei trei prieteni ai lui Iov pentru că aceștia nu mai găseau nimic de răspuns și totuși îl condamnau pe Iov.

4 Elihu așteptase să-i vorbească lui Iov la urmă, pentru că aceștia erau mai în vârstă decât el.

5 Dar, văzând că cei trei oameni nu mai au nimic de zis, s-a mâniat.

6 Elihu, fiul lui Barachel din Buz, i-a zis: „Eu sunt tânăr, iar voi sunteți în vârstă; de aceea m-am temut și n-am îndrăznit să vă spun ce știu.

7 Mi-am zis: «Să vorbească bătrânețea, anii cei mulți să ne învețe înțelepciunea!»

8 Dar există un duh în om, suflarea Celui Atotputernic, care-i dă pricepere.

9 Nu vârsta te face înțelept, nu bătrânețea te face să înțelegi ce e drept.

10 De aceea zic: «Ascultați-mă, îmi voi spune și eu părerea!»

11 Am așteptat în timp ce vorbeți, am ascultat cuvintele voastre înțelepte în timp ce căutați ce să îi spuneți.

12 V-am ascultat cu atenție, dar nici unul din voi n-a dovedit că Iov a greșit, nici unul nu a răspuns cuvintelor lui.

13 Să nu spuneți: «Am dat peste înțelepciune; să-l confrunte Dumnezeu, nu un om.»

14 El nu și-a îndreptat cuvintele împotriva mea și nu-i voi răspunde folosind cuvântările voastre.

15 Sunt uimiți, nu mai au nimic de spus, au rămas fără cuvinte.

16 Să aștept pentru că ei nu mai vorbesc, pentru că stau acolo fără să răspundă?

17 Voi răspunde și eu și îmi voi spune părerea.

18 Sunt plin de cuvinte, duhul din mine nu-mi dă pace;

19 înăuntrul meu este ca un vin care n-are pe unde să iasă, ca niște burdufuri noi, gata să plesnească.

20 Voi vorbi ca să găsesc ușurare. Îmi voi deschide gura și voi răspunde.

21 Nu voi fi părtinitor, nu voi linguși pe nimeni.

22 Nici nu știu să lingușesc; Făcătorul meu m-ar lua într-o clipă.

33 **1** Așadar, Iov, ascultă cuvintele mele, ia aminte la tot ce-ți voi spune!

2 Sunt gata să-mi deschid gura; cuvintele îmi sunt pe vârful limbii.

3 Cuvintele mele vin dintr-o inimă dreaptă și buzele mele spun sincer ceea ce știu.

4 Duhul lui Dumnezeu m-a făcut; Suflarea Celui Atotputernic îmi dă viață.

5 Răspunde-mi, dacă poți, pregătește-te și confruntă-mă!

6 Înaintea lui Dumnezeu și eu sunt ca tine, și eu am fost făcut din lut.

7 Nu-ți fie teamă de mine, nu voi apăsa din greu asupra ta.

8 Tu ai vorbit în auzul meu – am auzit sunetul cuvintelor tale.

9 Tu zici: «Sunt curat, fără greșală; sunt curat, nu este nelegiuire în mine,

10 dar Dumnezeu caută să-mi stea împotriva, mă consideră dușmanul Lui.

11 Îmi pune picioarele-n butuci și îmi urmărește toate căile.»

12 Îți spun că aici n-ai dreptate, pentru că Dumnezeu este mai mare decât omul.

13 De ce te cerți cu El pentru că nu dă socoteală de nici una din faptele Sale?

14 Căci Dumnezeu vorbește când într-un fel, când în altul, dar omul nu ia seama.

15 Într-un vis, într-o vedenie de noapte, când somnul adânc vine peste oameni, când ei dorm în paturile lor,

16 atunci El le deschide urechile și îi înștiințează prin învățăturile Lui,
17 ca să-l întoarcă pe om de la faptele lui și să-l ferească de mândrie,
18 să-i cruțe sufletul de groapă și viața de loviturile sabiei.
19 El este muștrat pe un pat al durerii, cu o luptă neîncetată în oase,
20 așa că i se face greață de pâine și chiar și de cele mai alese bucate.
21 Carnea i se prăpădește și pierе și oasele lui, care erau cândva ascunse, se pot vedea.
22 Sufletul i se apropie de groapă și viața sa de cei ce aduc moartea.
23 Totuși dacă se găsește un înger pentru el, un mijlocitor, unul dintr-o mie, care să-l înștiințeze pe om ce este drept,
24 care să fie bun cu el și să zică: «Cruță-l, ca să nu se coboare în groapă; am găsit un preț de răscumpărare pentru el!»,
25 atunci carnea lui va deveni mai fragedă ca în copilărie; va fi ca în zilele tinereții sale.
26 Se va ruga lui Dumnezeu și va fi primit, va veni în fața Lui cu bucurie, va fi pus din nou în starea sa cea dreaptă.
27 Apoi va cânta în fața oamenilor și le va zice: «Am păcătuit și am pervertit ce era drept, dar n-am primit ce meritam,
28 ci El mi-a răscumpărat sufletul de la groapă, iar viața mea va vedea lumina.»
29 Dumnezeu face toate aceste lucruri omului, de două, de trei ori,
30 pentru a-i aduce înapoi sufletul din groapă, ca lumina celor vii să lumineze peste el.
31 Ia aminte, Iov, și ascultă-mă! Taci și voi vorbi!
32 Dacă ai ceva de zis, răspunde-mi! Vorbește, pentru că vreau să-ți dau dreptate.
33 Dacă nu, ascultă-mă! Taci și te voi învăța înțelepciunea!»

34 **1** Elihu a continuat:
2 „Ascultați cuvintele mele, înțelepților, ascultați-mă, voi cei ce aveți cunoștință!
3 Căci urechea deosebește cuvintele, după cum cerul gurii gustă mâncarea.
4 Să alegem ce este drept; să învățăm împreună ce este bine.
5 Căci Iov a zis: «Sunt nevinovat, însă Dumnezeu nu-mi dă dreptate.

6 Deși sunt drept, sunt considerat mincinos. Deși sunt fără vină, săgețile Lui mă rănesc și nu mă mai vindec.»
7 Este vreun alt om ca Iov, care să bea batjocura așa cum bea apa,
8 care să umble cu cei ce fac răul și să se însoțească cu nelegiuiții?
9 Căci el a zis: «Nu e de nici un folos omului să-și găsească desfătarea în Dumnezeu.»
10 De aceea voi, pricepuților, ascultați-mă! Departe de Dumnezeu fărădelegea și de Cel Atotputernic nedreptatea!
11 El răsplătește omului după faptele lui și dă fiecăruia după purtarea lui.
12 Dumnezeu nu poate săvârși fărădelegea, Cel Atotputernic nu poate perverti dreptatea.
13 Cine l-a încredințat pământul? Cine l-a supus întreaga lume?
14 Dacă ar fi vrut să-și retragă duhul și suflarea,
15 toată omenirea ar pieri și omul s-ar întoarce în țărână.
16 Dacă ai pricepere, ascultă-mă, ia aminte la ce îți voi spune!
17 Poate stăpâni cel ce urăște dreptatea? Îl vei condamna tu pe Cel Drept și Puternic,
18 Care zice împăraților: «Ticăloșilor!», Care zice prinților: «Răilor!»,
19 Care nu părtinește pe domnitori, nici nu face deosebire între bogat și sărac, pentru că toți sunt lucrarea mâinilor Sale?
20 Ei își pierd viața într-o clipă, la miezul nopții; poporul se clatină și pierе. Cel puternic pierе fără amestecul vreunei mâini.
21 Ochii Săi cunosc căile oamenilor; El le vede fiecare pas.
22 Nu există loc întunecos sau întuneric adânc unde să se ascundă cei ce fac răul.
23 Căci nu de om depinde vremea în care să vină la judecată înaintea lui Dumnezeu.
24 Îi scutură pe cei puternici fără cercetare și-i pune pe alții în locul lor.
25 Pentru că le cunoaște faptele, îi răstoarnă noaptea și sunt zdrobiți;
26 îi lovește pentru răutatea lor înaintea ochilor tuturor,
27 pentru că nu l-au mai urmat și nu le-a mai păsat de nici una din căile Lui.

28 Ei au făcut ca strigătul celui sărac să ajungă înaintea Lui, așa că El a auzit strigătul celui în necaz.

29 Când tace, cine-L poate condamna? Când Își ascunde fața, cine-L poate vedea? La fel se poartă fie cu un neam, fie cu un om.

30 Așa că cel nelegiuit nu va domni, ca să nu fie o cursă pentru popor.

31 I-a spus cineva vreodată lui Dumnezeu: «Am răbdat pedeapsa, dar nu voi mai păcătui?»

32 Învață-mă ceea ce nu văd! Dacă am făcut nedreptate, nu voi mai face!»

33 Ar trebui El să îndrepte ceea ce a făcut pentru că tu protestezi? Tu trebuie să hotărăști, nu eu! Deci spune ceea ce știi!

34 Oamenii pricepuți vorbesc ca mine, iar omul înțelept care mă aude, spune și el:

35 «Iov vorbește din neștiință, cuvintele lui sunt fără pricepere.»

36 Să fie încercat mai departe, pentru că vorbește ca un om rău.

37 El adaugă răzvrătire la păcatul său, bate din palme între noi și își înmulțește cuvintele împotriva lui Dumnezeu.“

35 1 Elihu a mai zis:

2 „Crezi că lucrul acesta este drept? Tu zici: «Sunt drept înaintea lui Dumnezeu.»

3 Însă mai spui: «Ce folos am și ce câștig dacă nu păcătuiesc?»

4 Îți voi răspunde ție și prietenilor tăi.

5 Uită-te la ceruri și vezi; privește cât sunt de sus norii față de tine!

6 Dacă ai păcătuït, ce rău Îi faci Lui? Dacă ai greșit de multe ori, ce-I faci Lui?

7 Dacă ești drept, ce-I dai Lui? Ce primește El din mâna Ta?

8 Răutatea ta nu dăunează decât semenului tău și dreptatea ta nu e de folos decât fiilor oamenilor.

9 Oamenii strigă din cauza asupririlor grele; ei cer izbăvire de sub mâna celui puternic,

10 dar nimeni nu zice: «Unde este Dumnezeu, Făcătorul meu, Care ne dă cântări de veselie noaptea,

11 Care ne învață prin animalele pământului și ne face înțelepți prin păsările cerului?»

12 El nu răspunde când oamenii strigă, din cauza mândriei celor răi.

13 Dumnezeu nu aude minciunile; Cel Atotputernic nu ia aminte la ele.

14 Cu atât mai mult deci când zici că nu-L vezi, că pricina ta este înaintea Lui și că trebuie să aștepti,

15 că mânia Sa nu pedepsește niciodată și că nu-I pasă prea mult de neleguire.

16 Prin urmare, Iov își deschide gura degeaba și spune o mulțime de vorbe fără cunoștință.“

36 1 Elihu a continuat:

2 „Mai răbdă-mă puțin și-ți voi arăta, căci mai am ceva de zis în favoarea lui Dumnezeu.

3 Îmi voi aduce cunoștința de departe și voi arăta dreptatea Făcătorului meu.

4 Fiți siguri că vorbele mele nu sunt mincinoase; unul desăvârșit în cunoaștere este cu voi.

5 Dumnezeu este puternic, dar nu disprețuiește pe nimeni; este puternic prin tăria priceperii Lui.

6 Nu-l ține în viață pe cel rău, dar îi face dreptate celui în suferință.

7 Nu-și ia ochii de la cei drepti, ci îi așază pe tron împreună cu împărații și îi înalță pentru totdeauna.

8 Dacă oamenii sunt legați în lanțuri și ținuți în legăturile suferinței,

9 El le spune ce-au făcut – că s-au mândrit și au păcătuït.

10 El le deschide urechile spre a se îndrepta și le poruncește să se întoarcă de la nedreptate.

11 Dacă Îl ascultă și-L slujesc, își vor sfârși zilele în pace și anii lor în bucurie.

12 Dar dacă ei nu ascultă, vor pieri de sabie și vor muri fără cunoștință.

13 Cei nelegiuiți nutresc mânie; nu strigă după ajutor nici chiar atunci când El îi leagă.

14 Ei mor în tinerețe, sfârșesc printre cei ce se prostituează.

15 Dar pe cei suferinzi El îi scapă prin suferința lor și le deschide urechea prin asuprire.

16 Tot așa te-ar fi scos și pe tine din necaz, la un loc larg, departe de strâmtorare și ar fi pus pe masa ta bucate alese.

17 Dar tu te-ai umplut cu judecata celui rău; judecata și dreptatea te cuprind.

18 Fii atent ca nimeni să nu te amăgească prin bogății și nu lăsa ca un dar bogat să te abată de pe cale!

19 Te-ar putea feri de necaz bogăția sau toate eforturile pe care le faci?

20 Nu tânji după noapte, ca să smulgi popoarele din locul lor.

21 Ai grijă! Nu te întoarce spre nedreptate; căci se pare că ai ales-o mai degrabă pe aceasta decât suferința.

22 Iată, Dumnezeu este înălțat în puterea Sa; care învățător este ca El?

23 Cine I-a rânduit căile sau cine-I poate spune: «Ai greșit!»

24 Nu uita să-I preamărești lucrarea pe care oamenii au lăudat-o în cântare.

25 Toți oamenii au văzut-o; fiecare privește la ea de departe.

26 Ce mare este Dumnezeu și noi nu-L cunoaștem, numărul anilor Lui nu poate fi pătruns.

27 El ia picăturile din apă și preface ceața în ploaie,

28 pe care norii o lasă să cadă și care picură din plin peste oameni.

29 Cine poate înțelege ruperea norilor, tunetele cortului său?

30 El își răspândește fulgerul în jurul Lui și acoperă adâncurile mării.

31 În acest fel judecă El popoarele; El le dă hrană din belșug.

32 Își umple mâinile cu un fulger și-i poruncește unde să lovească.

33 Tunetul său Îi vestește sosirea, iar furtuna anunță mânia Sa aprinsă.

37 **1** În fața acestor lucruri, inima îmi tremură și saltă din locul ei.

2 Ascultă! Ascultă tunetul glasului Său și bubuitul care iese din gura Sa!

3 Își desfășoară fulgerul sub cerul întreg și-I trimite până la marginile pământului.

4 Apoi se aude vuietul glasului Său; El tună cu glasul Său măreț. Când I se aude glasul, El nu oprește fulgerele.

5 Vocea lui Dumnezeu tună într-un mod deosebit; El face fapte mărețe pe care noi nu le putem cuprinde.

6 El spune zăpezii: «Cazi pe pământ!» și ploii: «Fii o ploaie puternică!»

7 El îl oprește pe orice om din lucrul lui, pentru ca toți oamenii să recunoască lucrarea Lui.

8 Atunci animalele se duc la adăpostul lor și rămân în vizuinile lor.

9 Vijelia iese din odaia sa și frigul din vânturile cele năprasnice.

10 Suflarea lui Dumnezeu face gheața și îngheață apele mari.

11 El încarcă norii grei cu umezeală; împrăștie norii cu fulgerul Său.

12 Ei se mișcă după călăuzirea Lui și fac tot ceea ce le poruncește pe fața întregului pământ.

13 El aduce norii ca să-i pedepsească pe oameni sau să ude pământul Său și să-Și arate îndurarea.

14 Iov, ia aminte la aceasta! Stai și cugetă la minunile lui Dumnezeu!

15 Știi tu cum conduce Dumnezeu norii și cum face să strălucească fulgerul Său?

16 Știi tu cum plutesc norii? Înțelegi tu minunile Celui Desăvârșit în cunoștință?

17 Știi tu de ce ți se încălzesc hainele, când pământul se odihnește de vântul dinspre sud?

18 Poți tu să întinzi cerurile ca El, tari ca o oglindă turnată?

19 «Învață-ne ce să Îi vorbim! Din pricina întunericului nu știm să ne apărăm cauza.»

20 Cine Îi va spune că vreau să-I vorbesc? Va vrea cineva să-I vorbească ca să fie înghițit?

21 Nimeni nu poate privi cum strălucește soarele în ceruri, după ce vântul le-a înseninat.

22 El vine din nord într-o splendoare de aur; Dumnezeu este înconjurat de măreție.

23 Cel Atotputernic este dincolo de înțelegerea noastră. Este măreț în putere, în judecată și în dreptate. El nu va asupri.

24 De aceea oamenii se tem de El; da, toți cei cu inima înțeleaptă se vor teme de El.“

38 DOMNUL vorbește

1 DOMNUL i-a răspuns lui Iov din mijlocul furtunii:

2 „Cine este cel ce-Mi întunecă sfatul, vorbind fără să cunoască?

3 Încinge-ți mijlocul ca un bărbat, ca Eu să te întreb și tu să Mă înveți.

4 Unde erai când am așezat temeliiile pământului? Spune-mi dacă știi!

5 Cine i-a hotărât măsurile? Știi? Cine a întins sfoara de măsurat peste el?

6 Pe ce îi sunt sprijinite temeliiile și cine i-a pus piatra din capul unghiului,

7 atunci când stelele dimineții cântau împreună și toți fiii lui Dumnezeu strigau de bucurie?

8 Cine a închis marea cu porți, când a țâșnit din pânțele,

9 când i-am făcut îmbrăcăminte din nori și am înfășurat-o în întuneric gros,
10 când i-am pus hotare, zăvoare și porți,
11 când i-am zis: «Până aici să vii, să nu treci mai departe, aici să se oprească mândria valurilor tale!»?
12 Ai poruncit tu vreodată dimineții sau ai arătat zorilor locul lor,
13 ca să prindă pământul de margini și să-i scuture pe cei răi de pe el?
14 Pământul ia forma lutului sub o pecete; înfățișarea lui este ca cea a unei haine.
15 Lumina este luată de la cei răi și brațul lor cel ridicat este zdrobit.
16 Ai fost tu la izvoarele mării sau te-ai plimbat tu prin adâncurile ei?
17 Ți-au fost arătate porțile morții sau ai văzut tu porțile întunericului?
18 Pricepi tu cât de larg este pământul? Vorbește dacă știi toate aceste lucruri.
19 Unde este calea către locuința luminii și unde este locuința întunericului?
20 Poți să le duci tu la hotarul lor și cunoști tu căile către casa lor?
21 Cu siguranță, ar trebui să știi, căci doar erai deja născut! Și numărul zilelor tale este mare!
22 Ai intrat tu în cămărilor zăpezii sau ai văzut tu cămărilor grindinei,
23 pe care Eu le-am păstrat pentru vreme de necaz, pentru ziua de luptă și de război?
24 Unde este calea către locul de unde iese fulgerul? De unde este împrăștiat vântul de răsărit pe pământ?
25 Cine deschide o cale pentru ploaie și o cărare pentru trăsnet,
26 ca să ude pământul nelocuit, deșertul în care nu trăiește nimeni,
27 ca să adape pământul pustiit și să facă să încolțească iarba?
28 Are ploaia tată? Sau cine dă naștere picăturilor de rouă?
29 Din care pânze iese gheața și cine naște bruma cerului
30 când apele se fac tari ca piatra și când îngheață fața adâncului?
31 Poți tu lega lanțul Pleiadelor sau poți să dezlegi frânghiile Orionului?
32 Poți face să răsară constelațiile la vremea lor sau poți să călăuzești Ursul cu puii săi?

33 Cunoști tu legile cerului? Poți hotărî stăpânirea Lui asupra pământului?
34 Poți să-ți înalți glasul până la nori și să te acoperi cu un șuvoi de apă?
35 Poți tu trimite fulgere ca astfel ele să plece? Ți spun ele: «Iată-ne»!
36 Cine a pus înțelepciunea în locuri lăuntrice și a dat pricepere minții?
37 Cine are înțelepciune să numere norii? Cine poate vărsa burdufurile cerurilor,
38 pentru ca praful să se facă noroi și bulgării de pământ să se lipească laolaltă?
39 Poți tu vâna prada pentru leoaică sau poți să potolești pofta leilor tineri,
40 când stau ghemuiți în viziunile lor sau când stau la pândă în culcușul lor?
41 Cine pregătește corbului hrana, când puii lui strigă către Dumnezeu și rătăcesc din lipsă de hrană?

39 **1** Știi tu când nasc caprele de munte? Vezi tu când zămislesc cerboaiacele?
2 Numeri tu lunile în care sunt însărcinate, știi tu vremea când trebuie să nască?
3 Ele se pleacă și-și fată puii și durerile lor se sfârșesc.
4 Puii lor se întăresc și cresc în sălbăticie; se duc și nu se mai întorc la ele.
5 Cine a lăsat liber măgarul sălbatic? Cine i-a desfăcut legăturile?
6 I-am dat pustia drept casă, ținutul sărat drept locuință.
7 Râde de zarva din cetate; nu aude glasul celui ce mână.
8 Străbate munții pentru pășune și caută tot ce este verde.
9 Vrea bivolul sălbatic să te slujească? Stă el noaptea la ieslea ta?
10 Îl poți lega cu funii ca să tragă la brazdă, va grăpa el bulgării din văi pentru tine?
11 Te încrezi tu în el pentru că puterea lui este mare, vei lăsa în seama lui lucrul tău cel greu?
12 Crezi tu că se va reîntoarce și că-ți va strânge el grâul în aria ta?
13 Aripile struțului bat cu bucurie, deși nu se compară cu aripile și penele berzei.
14 El își lasă ouăle în pământ, le lasă să se încălzească în nisip,

15 uitând că piciorul cuiva le poate sparge și că un animal sălbatic le poate călca în picioare.
16 Se poartă aspru cu puii lui, ca și cum n-ar fi ai lui, nu-i pasă că truda lui poate fi în zadar,
17 pentru că Dumnezeu nu i-a dat înțelepciune, nici nu i-a făcut parte de pricepere.
18 Când se ridică și fuge, râde de cal și de călărețul lui.
19 Îi dai tu calului putere? Îi îmbraci tu gâtul cu o coamă?
20 Îl faci tu să sară ca o lăcustă și să răspândească groază cu nechezatul lui măreț?
21 Mândru de puterea lui, el scurmă valea și se aruncă asupra celor înarmați.
22 Râde în fața fricii, nu se teme de nimic; nu se dă înapoi dinaintea sabiei.
23 Tolba cu săgeți zăngăne pe el, lancea și sulița strălucesc.
24 Fierbe de aprindere, mănâncă pământul, n-are astâmpăr până când sună trâmbița.
25 La sunetul trâmbiței el nechează. De departe adulmecă bătălia, tunetul comandanților și strigătul de luptă.
26 Prin înțelepciunea ta zboară șoimul și își întinde aripile spre sud?
27 La porunca ta se înalță vulturul și își face cuibul pe înălțimi?
28 El are casa pe stâncă, acolo își are locuința, pe vârful stâncilor și pe întărituri.
29 De acolo caută prada, ochii lui o văd din depărtări.
30 Puii lui îi beau sângele; unde sunt stârvuri, acolo e și el.“
40 **1** DOMNUL i-a mai zis lui Iov:
2 „Cel ce se ceartă cu Cel Atotputernic Îi va da Lui învățătură? Acela care Îl mustră pe Dumnezeu trebuie să-I răspundă!“
3 Atunci Iov I-a răspuns DOMNULUI:
4 „Iată, eu sunt neînsemnat! Ce-aș putea să-Ți răspund? Îmi pun mâna la gură.
5 Am vorbit o dată și nu voi răspunde; de două ori, dar nu voi mai zice nimic.“
6 DOMNUL i-a vorbit lui Iov din mijlocul furtunii astfel:
7 „Încinge-ți mijlocul ca un bărbat, ca Eu să te întreb și tu să Mă înveți.
8 Vei nesocoti oare dreptatea Mea? Mă vei condamna pentru a te îndreptăți tu?

9 Ai tu un braț ca al lui Dumnezeu și poate tuna glasul tău ca al Lui?
10 Împodobește-te cu măreție și cinste, îmbracă-te cu frumusețe și slavă.
11 Varsă-ți șuvoiul mâniei tale, uită-te la toți cei mândri și umilește-i.
12 Uită-te la toți cei mândri și doboară-i, zdrobește-i pe cei răi acolo unde stau,
13 ascunde-i pe toți împreună în țărână, îngroapă-le fața în întuneric.
14 Și Eu voi recunoaște atunci că mâna ta dreaptă te poate salva.
15 Uită-te la behemot, căruia i-am dat viață ca și ție; mănâncă iarbă ca un bou.
16 Tăria lui stă în șalele lui și puterea în mușchii pântecelui său.
17 Își îndoaie coada ca un cedru; tendoanele coapselor sale sunt întrețesute,
18 oasele îi sunt țevi de bronz, mădularele lui sunt ca niște drugi de fier.
19 El este cel mai mare între lucrările lui Dumnezeu. Cel Ce l-a făcut se apropie de el cu sabia.
20 Căci munții îi dau hrană acolo unde se joacă animalele sălbatice.
21 Se culcă sub lotus, între trestii și în mlaștină.
22 Lotusul îl acoperă și-i ține umbră, sălciile râului îl înconjoară.
23 Dacă râul crește, el nu se teme, stă liniștit chiar dacă Iordanul se năpustește asupra gurii lui.
24 Crezi că-l poți prinde lovindu-l în ochi sau îi poți străpunge nasul într-o cursă?
41 **1** Poți tu prinde leviatanul cu undița sau îi poți lega limba cu o funie?
2 Poți să-i treci o funie prin nări sau să-i străpungi falca cu un cârlig?
3 Îți va face el multe rugăminți, îți va vorbi el cu glas dulce?
4 Va încheia un legământ cu tine, ca să te slujească întotdeauna?
5 Te vei juca tu cu el precum cu o pasăre sau îi vei pune lesă ca să-l ai pentru fetele tale?
6 Fac negustorii comerț cu el? Este împărțit el între comercianți?
7 Îi vei acoperi pielea cu harpoane sau capul cu cângi?
8 Dacă vei pune mâna pe el, îți vei aduce aminte de luptă și nu o vei mai face a doua oară!

9 Orice speranță de a-l prinde e o înșelătorie. Numai când îl vezi, ești deja îngrozit!

10 Nimeni nu are curajul să-l întărească. Cine atunci Mi s-ar putea împotrivi?

11 Cine Mi-a dat vreodată ceva, ca Eu să trebuiască să-i dau înapoi? Totul de sub ceruri Îmi aparține.

12 Nu voi înceta să vorbesc despre mădularele lui, despre puterea lui cea mare sau despre minunata lui întocmire.

13 Cine-i poate scoate haina? Cine poate pătrunde între fălcile lui?

14 Cine ar îndrăzni să deschidă poarta gurii sale? Dinții ce o înconjoară sunt de temut.

15 Spatele lui e făcut din șiruri de scuturi, legate strâns împreună;

16 fiecare e așa apropiat de celălalt, încât nici aerul nu poate trece printre ele.

17 Sunt unite unele cu altele, se țin împreună și nu pot fi despărțite.

18 Strănuturile lui fac să strălucească lumina, ochii lui sunt ca pleoapele zorilor.

19 Din gura lui ies torțe aprinse; el scapără scânteii de foc.

20 Din nările lui iese fum, ca dintr-un vas care fierbe pe un foc de uscături.

21 Suflarea lui aprinde cărbunii și gura lui aruncă flăcări.

22 În grumaz îi stă puterea și înaintea lui merge groaza.

23 Straturile cărnii sale se țin împreună, sunt ca turnate pe el, de neclintit.

24 Pieptul îi este tare ca piatra, tare ca piatra de moară de dedesubt.

25 Când el se ridică, cei puternici tremură; groaza lui îi pune pe fugă.

26 Deși sabia îl atinge, nu îi face nimic, la fel nici sulita, săgeata sau lancea.

27 Pentru el fierul e ca paiul și bronzul ca lemnul putred.

28 Săgeata nu-l pune pe fugă, pietrele aruncate cu praștia sunt ca pleava,

29 buzduganul e pentru el ca un pai; râde la șuieratul sulitei.

30 Dedesubtul lui arată ca un strat de cioburi ascuțite; lasă în noroi o urmă ca o grapă trasă.

31 Face adâncul să fiarbă ca un cazan, face marea să clocotească ca un vas cu untdelemn.

32 Lasă o urmă luminoasă după el, de parcă adâncul ar avea plete albe.

33 Nu este nimic pe pământ ca el, este făcut să fie fără frică.

34 Privește cu dispreț tot ce este înălțat, este împărat peste cele mai mândre.“

42 Răspunsul lui Iov

1 Atunci Iov I-a răspuns DOMNULUI:

2 „Știu că Tu poți face orice lucru și că nimic nu poate împiedica planurile Tale.

3 Tu ai întrebat: «Cine este cel ce-Mi întunecă sfatul vorbind fără să cunoască?» Într-adevăr am spus lucruri pe care nu le-am înțeles, lucruri prea minunate pentru mine, pe care nu le-am cunoscut.

4 Tu ai zis: «Ascultă și voi vorbi! Te voi întreba și Mă vei învăța.»

5 Urechea mea a auzit despre Tine, dar acum ochiul meu Te-a văzut.

6 De aceea îmi e rușine de mine și mă pocăiesc în țărână și cenușă.“

Epilog

7 După ce DOMNUL i-a spus aceste cuvinte lui Iov, DOMNUL i-a zis lui Elifaz din Teman: „Mânia Mea s-a aprins împotriva ta și împotriva celor doi prieteni ai tăi, căci nu ați vorbit drept despre Mine ca robul Meu Iov.

8 De aceea, ia acum șapte viței și șapte berbeci, duceți-vă la robul Meu Iov și aduceți o ardere de tot pentru voi; robul Meu să se roage pentru voi și Eu voi primi rugăciunea lui și nu vă voi face după nebunia voastră. Căci nu ați vorbit drept despre Mine ca robul Meu Iov.“

9 Astfel Elifaz din Teman, Bildad din Șuah și Țofar din Naamat au făcut ceea ce le-a zis DOMNUL. Și DOMNUL a primit rugăciunea lui Iov.

10 După ce s-a rugat Iov pentru prietenii săi, DOMNUL i-a dat din nou bunăstare; i-a dat de două ori mai mult decât a avut înainte.

11 Toți frații și surorile sale și oricine l-a cunoscut înainte au venit și au mâncat cu el în casa sa. I-au arătat compasiune și l-au mângâiat sufletește pentru tot necazul pe care l-a adus DOMNUL asupra lui. Fiecare i-a dat câte un chesita și un inel de aur.

12 DOMNUL a binecuvântat zilele din urmă ale lui Iov mai mult decât începutul său. El a avut paisprezece mii de oi, șase mii de cămile, o mie de boi și o mie de măgari.

13 A avut șapte fii și trei fiice.

14 Celei dintâi i-a dat numele Iemima, celei de-a doua Cheția și celei de-a treia Cheren-Hapuch.

15 În toată țara nu erau femei atât de frumoase ca fetele lui Iov, și tatăl lor le-a dat o moștenire împreună cu frații lor.

16 Iov a mai trăit după aceea o sută patruzeci de ani. El a văzut pe fiii săi și pe fiii fiilor săi până la a patra generație.

17 Iov a murit bătrân și sătul de zile.

PSALMII

CARTEA ÎNTÂI

- 1** 1 Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși și nu se așază pe scaunul celor batjocoritori!
- 2** Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului și zi și noapte cugetă la Legea Lui.
- 3** El este ca un pom sădit lângă niște izvoare de apă, care-și dă rodul la vremea lui și ale cărui frunze nu se veștejesc. El prosperă în tot ceea ce face!
- 4** Cei răi însă nu sunt așa, ci ei se aseamănă cu pleava spulberată de vânt.
- 5** De aceea cei răi nu pot sta în picioare la judecată și nici cei păcătoși în adunarea celor drepți.
- 6** Căci Domnul cunoaște calea celor drepți; calea celor răi însă duce la pieire.
- 2** 1 De ce se întărită neamurile și de ce cugetă popoarele lucruri deșarte?
- 2** Regii pământului iau poziție și conducătorii se strâng laolaltă împotriva Domnului și împotriva Unsului Său, zicând:
- 3** „Să rupem legăturile Lor și să aruncăm funiile Lor de pe noi!”
- 4** Cel Ce tronează în ceruri râde; Stăpânul își bate joc de ei.
- 5** Apoi le vorbește în mânia Lui, și în urgia Lui îi îngrozește.
- 6** „Totuși Eu L-am pus pe Împăratul Meu în Sion, muntele Meu cel sfânt.”
- 7** Voi vesti hotărârea Domnului: El Mi-a zis: „Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut!”
- 8** Cere-Mi și-Ți voi da neamurile drept moștenire și întreg pământul în stăpânire!
- 9** Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier și le vei sfărâma ca pe vasele unui olar!”
- 10** De aceea, regilor, purtați-vă cu înțelepciune! Judecători ai pământului, luați învățătură!
- 11** Slujiți Domnului cu frică și bucurați-vă tremurând!
- 12** Sărutați-L pe Fiu, ca nu cumva să se mânie și să pieriți pe cale, căci mânia Lui este gata să se aprindă! Fericiți sunt toți cei ce se încred în El!

3 *Un psalm al lui David, compus pe vremea când fugea dinaintea fiului său Absalom*

- 1** Doamne, ce mulți îmi sunt dușmanii! Mulți sunt cei ce se ridică împotriva mea!
- 2** Mulți grăiesc sufletului meu: „Nici Dumnezeu nu-l mai scapă!” Sela
- 3** Dar Tu, Doamne, îmi ești scut! Tu ești slava mea, ești Acela Care îmi ridici capul!
- 4** Cu glasul meu am strigat către Domnul, și El mi-a răspuns din muntele Lui cel sfânt. Sela
- 5** Eu mă culc, adorm și mă trezesc iarăși, căci Domnul mă sprijină.
- 6** Nu mă tem de puhoiul de popoare care se ridică împotriva mea din toate părțile.
- 7** Ridică-Te, Doamne! Izbăvește-mă, Dumnezeul meu! Tu-i lovești peste obraz pe toți dușmanii mei și zdrobești dinții celor răi.
- 8** A Domnului este izbăvirea! Fie binecuvântarea Ta peste poporul Tău! Sela

4 *Pentru dirijor. De cântat cu instrumente cu coarde. Un psalm al lui David.*

- 1** Ascultă-mă când strig, Dumnezeul dreptății mele, izbăvește-mă când sunt în necaz! Îndură-te de mine, ascultă-mi ruga!
- 2** Fii ai oamenilor, până când îmi veți mai batjocori onoarea, voi, cei care iubiți deșertăciunea și umblați după minciuni? Sela
- 3** Să știți că Domnul l-a pus deoparte pe cel credincios și Domnul mă ascultă când strig către El.
- 4** Mâniați-vă și nu păcătuți! Cugetați când stați în pat și tăceți! Sela
- 5** Aduceți jertfe potrivite și încredeți-vă în Domnul!
- 6** Mulți zic: „Cine ne va face să vedem ce este bine?” Doamne, fă să răsară peste noi lumina feței Tale!
- 7** Mi-ai dat mai multă bucurie în inimă decât au ei când le sporește grâul și mustul.
- 8** Mă culc în pace și adorm îndată, căci numai Tu, Doamne, mă faci să locuiesc în siguranță. Sela

5 *Pentru dirijor. De cântat cu fluiere. Un psalm al lui David*

- 1** . Ascultă-mi plângerea, Doamne, ia aminte la suspinul meu!

2 Ascultă strigătul meu, Împăratul meu și Dumnezeu meu, căci Ție mă rog!

3 Doamne, ascultă-mi glasul dimineața, dimineața când stau gata pregătit înaintea Ta și aștept.

4 Căci Tu nu ești un Dumnezeu Căruia să-I placă răutatea iar cel rău nu-Ți poate sta în preajmă.

5 Nici lăudăroșii nu pot sta înaintea ochilor Tăi, iar

Tu îi urăști pe toți cei ce săvârșesc nelegiuirea

6 și-i dai pierzării pe cei ce rostesc minciuni.

Domnul îi detestă pe oamenii setoși de sânge și înșelători.

7 Eu însă, prin marea Ta îndurare, voi intra în Casa Ta și, în frică de Tine, mă voi prosterna cu fața spre Templul Tău cel sfânt.

8 Doamne, condu-mă cu dreptatea Ta, din pricina dușmanilor mei! Netezește cărarea Ta înaintea mea!

9 Căci nu este nimic adevărat în gura lor, iar lăuntru le este plin de nimicire. Gâtulejul le este un mormânt deschis; cu limbile lor ei înșală.

10 Osândește-i, Dumnezeule! Să cadă prin propriile lor uneltiri! Pentru multele lor păcate, izgonește-i, căci s-au răzvrătit împotriva Ta!

11 Să se bucure toți cei ce-și găsesc refugiul în Tine! Pe vecie să strige de bucurie! Ocrotește-i Tu, ca să strige de bucurie toți cei ce iubesc Numele Tău.

12 Căci Tu îi binecuvântezi pe cei drepți, Doamne, iar bunăvoința Ta le ține loc de scut.

6 *Pentru dirijor. De cântat cu instrumente cu coarde, în șeminit. Un psalm al lui David*

1 .Doamne, nu mă muștra în mânia Ta și nu mă disciplina în furia Ta!

2 Îndură-te de mine, Doamne, căci sunt slab! Vindecă-mă, Doamne, căci ființa-mi este îngrozită!

3 Sufletul mi-e îngrozit de tot, iar Tu, Doamne, până când întârzii?

4 Întoarce-Te, Doamne, eliberează-mi sufletul, mântuiește-mă din pricina îndurării Tale,

5 căci morții nu Te mai pomenesc și în Locuința Morților cine Te mai laudă?

6 Sunt sleit de atâtea suspine! În fiecare noapte îmi scald patul și-mi inund așternutul cu lacrimi.

7 Mi s-au prăpădit ochii de atâtea întristare, mi-a slăbit vederea din pricina tuturor vrăjmașilor mei!

8 Depărtați-vă de la mine, voi, toți cei ce săvârșiți răul, căci Domnul a auzit glasul bocetului meu!

9 Domnul a auzit ruga mea, Domnul mi-a primit rugăciunea!

10 Toți dușmanii mei vor fi făcuți de rușine și nespun de îngroziți; vor da înapoi și vor fi acoperiți de rușine într-o clipă.

7 *Un șiggaion al lui David, pe care el l-a cântat DOMNULUI din pricina cuvintelor beniamitului Cuș*

1 .Doamne, Dumnezeul meu, în Tine îmi caut scăparea! Izbăvește-mă de toți prigonitorii mei, scapă-mă,

2 ca să nu mă sfășie ca un leu, să nu mă rupă în bucăți fără ca cineva să mă poată scăpa!

3 Doamne, Dumnezeul meu, dacă am săvârșit așa ceva, dacă este nedreptate în gura mea,

4 dacă am răsplătit cu rău pe cel ce trăia în pace cu mine, dacă mi-am jefuit prigonitorul pe nedrept,

5 atunci fie ca dușmanul să mă urmărească și să mă ajungă, să-mi calce viața în picioare și să-mi culce slava în țărână! Sela

6 Ridică-Te, Doamne, în mânia Ta, scoală-Te din pricina furiei dușmanilor mei, trezește-Te, Dumnezeul Meu, și poruncește o judecată!

7 Adunarea popoarelor să Te înconjoare; stăpânește asupra ei din înălțime!

8 Să judece Domnul popoarele! Judecă-mă, Doamne, și pe mine; fă-mi după dreptatea și integritatea mea, o Preaînalte!

9 Oprește răutatea celor răi și întărește-l pe cel drept, Tu, Care cercetezi inimile și rărunchii, Dumnezeule drept!

10 Scutul meu este Dumnezeu, Mântuitorul celor cu inima cinstită.

11 Dumnezeu este un judecător drept, Dumnezeu se înverșunează împotriva celui rău în fiecare zi.

12 Pentru cel care nu se întoarce la Dumnezeu, El Își ascute sabia, Își încordează arcul și-l țintește.

13 Lui îi pregătește armele morții, săgeți aprinse îi pregătește.

14 Iată-l pe cel ce naște răutate, zămislește necazul și dă naștere înșelăciunii!

15 Sapă un puț, îl adâncește și cade chiar el în groapa pe care a făcut-o.

16 Necazul pe care-l provoacă se întoarce împotriva capului său și violența lui se răsfrânge asupra creștetului său.

17 Eu voi lauda pe Domnul pentru dreptatea Lui și voi cânta Numele Domnului, Cel Preaînalt.

8 Pentru dirijor. De cântat în ghitit. Un psalm al lui David

1 Doamne, Stăpânul nostru, cât de maiestuos este Numele Tău pe întreg pământul! Fie înălțată slava Ta mai presus de ceruri!

2 Din gura copiilor și a celor ce sunt alăptați ai întemeiat o fortăreață împotriva dușmanilor Tăi, ca să fie astfel reduși la tăcere vrăjmașul și răzbunătorul.

3 Când privesc cerurile Tale, ceea ce au lucrat degetele Tale, luna și stelele pe care le-ai zidit, îmi zic:

4 Ce este omul ca să-Ți amintești de el și fiul omului ca să-Ți pese de el?

5 Tu l-ai făcut cu puțin mai prejos decât Dumnezeu și l-ai încoronat cu slavă și cu cinste.

6 L-ai pus să domnească peste lucrările mâinilor Tale; i-ai pus totul sub picioare:

7 oi și boi deopotrivă, chiar și fiarele câmpului;

8 păsările cerului și peștii mării, tot ce străbate căile mărilor.

9 Doamne, Stăpânul nostru, cât de maiestuos este Numele Tău pe întreg pământul!

9 Pentru dirijor. Se cântă ca și „Moartea fiului“. Un psalm al lui David.

1 Te voi lauda, Doamne, din toată inima mea, voi povesti toate minunile Tale.

2 Mă voi bucura și mă voi veseli în Tine, voi cânta laudă Numelui Tău, Preaînalte!

3 Dușmanii mei dau înapoi, se poticnesc și pier dinaintea Ta,

4 căci Tu ai judecat cauza mea și mi-ai făcut dreptate; ai șezut pe tron ca Unul Care judeci cu dreptate.

5 Tu ai muștrat neamurile și l-ai nimicit pe cel rău; le-ai șters numele pentru veci de veci.

6 Dușmanul a sfârșit în ruine veșnice! I-ai smuls cetățile și ai dat uitării amintirea lor.

7 Domnul însă va trona pe vecie! El Își pregătește tronul pentru judecată.

8 El va judeca lumea cu dreptate, va cântări neamurile cu nepărtinire.

9 Domnul este o întăritură pentru cel asuprit, o întăritură în vremuri de necaz.

10 Cei ce cunosc Numele Tău se încred în Tine, căci Tu nu-i părăsești pe cei ce Te caută, Doamne!

11 Cântați Domnului, Care este întronat în Sion! Vestiți printre popoare isprăvile Lui!

12 Căci El, Care răzună sângele vărsat, Își aduce aminte și nu trece cu vederea strigătul sărmanilor.

13 Îndură-te de mine, Doamne, uită-te la suferința pe care mi-o pricinuiesc dușmanii mei! Ridică-mă de la porțile morții!

14 Atunci voi vesti toate laudele Tale la porțile fiicei Sionului, mă voi veseli de mântuirea Ta!

15 Neamurile se vor cufunda în groapa pe care au săpat-o; chiar în lațul pe care l-au pus li se va prinde piciorul.

16 Domnul Se descoperă și face judecată; Cel rău este prins în cursa pusă de înseși mâinile lui.

Higgaion. Sela

17 Cei răi se întorc în Locuința Morților, împreună cu toate neamurile care uită de Dumnezeu.

18 Dar El nu-l uită pe cel sărman pentru totdeauna, nici nu-i lasă pe cei umili fără nădejde.

19 Ridică-Te, Doamne, să nu biruie omul! Să fie judecate neamurile înaintea Ta!

20 Pune groaza în ei, Doamne, să recunoască neamurile că sunt numai niște oameni. Sela

10 **1** De ce stai departe, Doamne, și Te ascunzi în vreme de necaz?

2 Cel rău îl urmărește cu îngâmfare pe sărman, prinzându-l în planurile pe care le-a urzit.

3 Căci cel rău se laudă cu dorințele sufletului său, binecuvântându-l pe cel lacom și disprețuindu-L pe Domnul.

4 În mândria și în ura lui, cel rău nu-L caută pe Dumnezeu; „Nu există Dumnezeu!“ gândește el tot timpul.

5 Căile lui sunt prospere în orice vreme; judecățile Tale sunt departe de el; el suflă cu dispreț împotriva tuturor dușmanilor săi.

6 El zice în inima lui: „Nu mă voi clătina! Nu voi suferi niciodată!“

7 Gura îi este plină de blestem, înșelătorii și amenințări; sub limba lui este numai necaz și nelegiuire.

8 El locuiește în ascunzișurile din preajma așezărilor; îl ucide în ascunzători pe cel nevinovat; își urmărește victimele.

9 Pândește din cotlon ca leul din desiș, pândește să-l prindă pe sărman, să-l prindă pe sărman și să-l atragă în cursa lui.

10 Victimele lui sunt zdrobite și se prăbușesc; cad sub puterea lui.

11 El își spune: „Dumnezeu a uitat! Pe veci Și-a ascuns fața, ca să nu mai vadă!”

12 Ridică-Te, Doamne Dumnezeule! Ridică-Ți mâna! Nu-i uita pe cei sărmani!

13 Oare de ce-L urăște cel rău pe Dumnezeu? De ce își zice: „Tu nu judeci!”?

14 Tu însă vezi necazul și mâhnirea; te uiți, ca să le iei în mâna Ta! Ție Ți este încredințat cel fără ajutor; Tu ești ajutorul orfanului.

15 Fărămă deci brațul celui rău și al celui nelegiuit; cere-le socoteală de răutatea lor, ca să nu mai fie de găsit!

16 Domnul este Împărat în veci de veci! Neamurile vor pieri din țara Lui!

17 Tu, Doamne, ascultă dorința celor sărmani; Tu le întărești inima, plecându-Ți urechea la cererea lor,

18 ca să faci dreptate orfanului și celui asuprit, pentru ca omul, care este din țărână, să nu mai insufle groaza.

11 Pentru dirijor. Al lui David.

1 La Domnul găsesc adăpost! Cum puteți să-mi spuneți: „Fugi în munții voștri ca o pasăre”?

2 Cei răi își încordează arcul, își potrivesc săgeata pe coardă, ca să-l țintească pe întuneric pe cel cu inima cinstită.

3 Când temeliiile se surpă, ce mai poate face cel drept?

4 Domnul este în Templul Său cel sfânt, Domnul este pe tronul Lui din ceruri. Ochii Lui privesc și pleoapele Lui îi cercetează pe fiii oamenilor.

5 Domnul îl cercetează pe cel drept, dar pe cel rău și pe cel ce iubește violența, sufletul Lui îi urăște.

6 Peste cei răi va face să plouă cărbuni aprinși și pucioasă, un vânt dogoritor este cupa de care au parte,

7 căci Domnul este drept, iubește dreptatea, iar cei drepti privesc fața Lui.

12 Pentru dirijor. De cântat în șeminit.

Un psalm al lui David

1 .Vino în ajutor, Doamne, căci se duc cei evlavioși și pier cei credincioși dintre fiii oamenilor!

2 În zadar se lingușesc unul pe altul și vorbesc de la inimă la inimă.

3 Nimicească Domnul buzele lingușitoare și limba lăudăroasă,

4 pe cei care zic: „Cu limba noastră vom reuși; suntem stăpânii buzelor noastre! Cine poate stăpâni peste noi?”

5 „Din pricina violenței față de cel sărman și a strigătelor celui nevoiaș, chiar acum Mă voi ridica, zice Domnul, și-i voi mântui de prigonitorul lor.”

6 Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, ca argintul purificat în cuptorul pământului, rafinat de șapte ori.

7 Tu, Doamne, ne vei păzi, Tu ne vei păzi în veci de asemenea oameni.

8 Cei răi mișună peste tot, când ticăloșia este înălțată printre fiii oamenilor.

13 Pentru dirijor. Un psalm al lui David

1 Până când, Doamne? Mă vei uita pentru totdeauna? Până când Ți vei ascunde fața de mine?

2 Până când să mă frământ în sufletul meu și să găsesc zi de zi în inima mea întristare? Până când să mă tot biruie dușmanul meu?

3 Ia aminte la necazul meu, Doamne, Dumnezeul meu! Luminează-mi ochii, ca să nu mă apuce somnul morții,

4 ca să nu zică dușmanul meu: „L-am biruit!” și să nu se bucure prigonitorii mei când sunt doborât.

5 Dar eu mă încred în îndurarea Ta și inima mea se bucură de mântuirea Ta.

6 Mă voi bucura în Domnul, căci El mi-a făcut bine!

14 Pentru dirijor. Al lui David.

1 Nebunul zice în inima lui: „Nu există Dumnezeu!” S-au pervertit oamenii, săvârșesc fapte îngrozitoare; nu mai există nici unul care să facă binele.

2 Domnul Își pleacă privirea din ceruri peste fiii oamenilor, ca să vadă dacă există vreunul care să aibă pricepere, vreunul care să-L caute pe Dumnezeu.

3 Toți s-au rătăcit, cu toții au devenit corupți! Nu mai există nici unul care să facă binele, nici unul măcar!

4 Oare n-au minte cei ce săvârșesc nelegiuirea, cei ce-mi mânăncă poporul ca pe pâine și nu-L cheamă pe Domnul?

5 Chiar acolo unde sunt îi va apuca groaza, căci Dumnezeu se află printre cei drepti.

6 Râdeți voi de planul celui sărman, dar Domnul este adăpostul lui!

7 Cine din Sion va aduce izbăvire pentru Israel?
Când Domnul va aduce înapoi captivii poporului
Său, să se veselească Iacov și să se bucure Israel!

15 *Un psalm al lui David*

1 Doamne, cine poate sălășlui în cortul Tău? Cine
poate locui pe muntele Tău cel sfânt?

2 Cel ce umblă în integritate; cel ce face dreptate;
cel ce spune adevărul din inimă

3 și nu umblă cu bârfe; cel ce nu-i face rău
prietenului său și nu-l face de răs pe semenul său;
4 cel ce disprețuiește pe cel vrednic de dispreț, dar
cinstește pe cei ce se tem de Domnul; cel ce nu-și ia

vorba înapoi chiar dacă a jurat spre paguba lui;

5 cel ce nu-și dă argintul cu dobândă și nici nu
acceptă daruri ca să-l nedreptățească pe cel
nevinovat. Cel ce face așa nu se va clătina
niciodată!

16 *Un mihtam al lui David*

1 Păzește-mă, Dumnezeule, căci la Tine caut
adăpost!

2 Eu zic Domnului: „Tu ești Stăpânul meu, nu am
nimic bun decât în Tine!”

3 Sfinții care sunt în țară, ei sunt cei măreți în care-
mi găsesc toată plăcerea.

4 Durerile celor ce aleargă după idoli se înmulțesc;
eu însă nu aduc ca ei jertfe de băutură din sânge și
nici nu pun numele idolilor lor pe buzele mele.

5 Doamne, Tu ești partea mea de moștenire și cupa
mea! Tu ești Cel Care îmi apuci sorțul!

6 Plăcute moșii mi-au căzut la sorți! Într-adevăr,
frumoasă moștenire mi-a fost dată!

7 Îl voi binecuvânta pe Domnul Care mă îndrumă!
Până și noaptea îmi dă îndemnuri inima!

8 Îl pun pe Domnul neîncetat înaintea mea, căci El
este la dreapta mea ca să nu mă clatin!

9 De aceea, mi se bucură inima și mi se înveselește
sufletul! Mai mult, trupul meu va locui în siguranță,

10 căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința Morților
și nu vei îngădui ca sfântul Tău să vadă putrezirea.

11 Mi-ai făcut cunoscută cărarea vieții ... În
prezența Ta este belșug de bucurie, la dreapta Ta
sunt desfătări veșnice!

17 *O rugăciune a lui David*

1 Ascultă-l, Doamne, pe cel drept, ia aminte la
strigătul meu! Pleacă-Ți urechea la rugăciunea mea
nerostită de buze înșelătoare!

2 Să iasă dinaintea Ta sentința dată mie! Ochii Tăi
să vadă ceea ce este drept!

3 Dacă vei cerceta inima mea noaptea, când mă
vizitezi, dacă mă vei încerca, nu vei găsi nimic, căci
mi-am propus să nu păcătuiesc cu gura.

4 Cu privire la faptele omului, eu m-am ținut
departe de cei violenți, după cuvântul buzelor Tale.

5 Păstrez pașii mei pe cărările Tale; astfel,
picioarele nu mi se clatină.

6 Eu Te chem, căci îmi răspunzi, Dumnezeule!
Pleacă-Ți urechea spre mine și ascultă-mi cuvântul!

7 Arată-Ți marea îndurare, Tu, Care prin dreapta
Ta, îi scapi de împotrivorii lor pe cei ce caută
adăpost.

8 Păzește-mă ca pe lumina ochilor, ascunde-mă la
umbra aripilor Tale

9 de cei nelegiuți, care vor să mă spulbere, de
dușmanii mei de moarte, care mă împresoară –

10 ei, care sunt plini de grăsime și care vorbesc cu
aroganță.

11 Acum se țin de pașii mei, mă înconjoară, mă
pândesc ca să mă doboare la pământ.

12 Parcă ar fi un leu care tânjește să sfâșie, un pui
de leu care așteaptă în desiş.

13 Ridică-Te, Doamne, înfruntă-l și trânteste-l!
Scapă-mă de cel rău cu sabia Ta!

14 Scapă-mă de oameni cu mâna Ta, Doamne, de
oamenii acestei lumi care-și au partea în viața
aceasta! Tu le umpli pântecul cu bunătățile Tale,
fiii lor se satură și păstrează ce rămâne pentru copiii
lor.

15 Eu însă, pe drept, voi vedea fața Ta! Când mă
voi trezi mă voi sătura de chipul Tău.

18 *Pentru dirijor. Al lui David, robul DOMNULUI. David I-a dedicat DOMNULUI cuvintele acestui cântec în ziua în care l-a izbăvit din mâna tuturor dușmanilor lui și din mâna lui Saul. El a zis:*

1 Te iubesc, Doamne, Tăria mea!

2 Domnul este stânca mea, fortăreața mea și
izbăvitorul meu! Dumnezeul meu este stânca mea în
Care mă adăpostesc, scutul meu, cornul mântuirii
mele, întăritura mea!

3 Eu Îl chem în ajutor pe Domnul, Care este vrednic
de laudă, și sunt izbăvit de dușmanii mei.

4 Mă înfășuraseră legăturile morții, mă copleșiseră șuvoaiele nimicirii.
5 Legăturile Locuinței Morților mă împresuraseră, mă prinseseră lațurile morții.
6 Dar în necazul meu L-am chemat pe Domnul, am strigat către Dumnezeuul meu. El a ascultat glasul meu din Templul Său cel Sfânt și strigătul meu a ajuns înaintea Lui, până la urechile Sale.
7 Atunci s-a zguduit și s-a cutremurat pământul, temeliiile munților s-au zdruncinat, s-au clătinat, pentru că El se mâniase.
8 Țâșnea fum din nările Lui și foc mistuitor din gura Lui, cărbuni aprinși ieșeau din ea.
9 A aplecat cerurile și a coborât; nori negri erau sub picioarele Lui.
10 Călărea pe un heruvim, zbură, plutea pe aripile vântului.
11 Întunericul Și-l așternuse drept învelitoare, iar împrejurul Lui, drept acoperământ, erau ape întunecoase și nori deși.
12 Din strălucirea care se oglindea înaintea Sa, prin norii Lui, ieșea grindină și cărbuni aprinși.
13 Domnul a tunat din ceruri, Cel Preaînalt Și-a făcut auzit glasul, răspândind grindină și cărbuni aprinși.
14 Și-a aruncat săgețile, risipindu-i pe dușmani; a trimis fulgerele și i-a pus pe fugă.
15 La mustrea Ta, Doamne, la suflarea nărilor Tale, s-au văzut albiile apelor și s-au descoperit temeliiile lumii.
16 El S-a întins din înălțime și m-a apucat, m-a scos din apele cele mari,
17 m-a izbăvit de dușmanul meu cel puternic și de vrăjmașii mei, căci erau mai tari decât mine.
18 Ei m-au înfruntat în ziua necazului meu, dar Domnul mi-a fost sprijin.
19 El m-a scos la loc larg, m-a izbăvit, pentru că El Își găsește plăcerea în mine.
20 Domnul mi-a răsplătit după dreptatea mea, mi-a făcut după curăția mâinilor mele,
21 căci am păzit căile Domnului și nu m-am făcut vinovat față de Dumnezeuul meu.
22 Toate judecățile Lui sunt înaintea mea și nu am îndepărtat hotărârile Lui de la mine.
23 Am fost integru înaintea Lui și m-am păzit de nelegiuire.
24 Domnul mi-a răsplătit după dreptatea mea, după curăția mâinilor mele înaintea ochilor Săi.

25 Cu cel credincios Tu Te arăți credincios, cu cel drept Tu Te arăți drept,
26 cu cel integru Tu Te arăți integru, dar cu cel înșelător Tu Te porți după înșelăciunea lui.
27 Tu măntuiești poporul smerit, dar smerești pe cel cu ochii trufași.
28 Tu îmi aprinzi candela, Doamne! Dumnezeuul meu îmi luminează întunericul!
29 Cu Tine mă năpustesc asupra năvălitorilor! Cu Dumnezeuul meu sar peste zidul întărit!
30 Cât despre Dumnezeu, calea Lui este desăvârșită, cuvintele Domnului sunt încercate; El este un scut pentru toți cei ce se adăpostesc în El.
31 Cine este Dumnezeu în afară de Domnul? Cine este Stâncă în afară de Dumnezeuul nostru?
32 Dumnezeu este Cel Ce m-a încins cu tărie și mi-a făcut desăvârșită calea.
33 El mi-a făcut picioarele ca ale ciutelor și m-a așezat pe înălțimi.
34 Îmi deprinde mâinile pentru luptă, astfel încât brațele mele întind arcul de aramă.
35 Tu îmi dai scutul măntuirii Tale, dreapta Ta mă sprijină, ajutorul Tău mă face mare.
36 Tu-mi lărgești calea sub pașii mei, ca să nu-mi alunecă picioarele.
37 Îmi urmăresc dușmanii și-i ajung; nu mă întorc până nu-i prăpădesc.
38 Îi zdrobesc, de nu mai sunt în stare să se ridice; ei cad sub picioarele mele.
39 Tu mă încingi cu tărie pentru luptă și-i smerești pe vrăjmașii mei sub picioarele mele.
40 Tu faci ca dușmanii mei să fugă dinaintea mea și eu îi nimicesc pe cei ce mă urăsc.
41 Ei strigă după ajutor, dar nimeni nu-i izbăvește; strigă către Domnul, dar El nu le răspunde.
42 Îi pisez făcându-i ca praful din bătaia vântului; îi calc ca pe noroiul de pe ulițe.
43 Tu mă scapi de învinuirile poporului, mă pui drept căpetenie a neamurilor; un popor pe care nu-l cunosc îmi slujește.
44 Fiii străinului dau înapoi în fața mea; de îndată ce mă aud, mă ascultă.
45 Fiii străinului îngălbenesc și ies tremurând din fortărețele lor.
46 Domnul este viu! Binecuvântată să fie Stânca mea! Mărit să fie Dumnezeuul măntuirii mele!
47 Dumnezeu este Cel Ce mă răzbună, Cel Care îmi supune popoare,

48 Cel Ce mă izbăvește de vrăjmașii mei. Tu mă ridică deasupra dușmanilor mei și mă scapi de omul asupritor.

49 De aceea Te voi lăuda printre neamuri, Doamne, și voi cânta laudă Numelui Tău!

50 El dă mari izbăviri regelui Său și dă îndurare unsului Său, lui David și seminței lui în veac.

19 *Pentru dirijor. Un psalm al lui David.*

1 Cerurile povestesc slava lui Dumnezeu și bolta cerească istorisește despre lucrările mâinilor Lui.

2 O zi dă de știre altei zile acest mesaj și o noapte vestește această cunoaștere altei nopți,

3 dar fără vorbe și fără cuvinte, fără să li se audă glasul.

4 Mesajul lor străbate întreg pământul și cuvintele lor ajung până la marginile lumii. În ceruri, El a întins un cort soarelui.

5 Acesta este asemenea unui mire care iese din odaia lui de nuntă, asemenea unui viteaz ce se bucură să alerge pe cale:

6 răsăritul lui este la un capăt al cerului și roată-i este drumul până la celălalt capăt al lui. Nimic nu se poate ascunde de căldura lui!

7 Legea Domnului este desăvârșită; ea înviorează sufletul. Mărturia Domnului este adevărată; ea înțelepțește pe cel nesăbuit.

8 Orânduiriile Domnului sunt drepte; ele îmi bucură inima. Porunca Domnului este curată; ea dă lumină ochilor.

9 Frica de Domnul este curată; ea dăinuiește veșnic. Judecățile Domnului sunt adevărate; ele se susțin una pe cealaltă.

10 Ele sunt mai prețioase decât aurul, decât mult aur curat, sunt mai dulci decât mierea, decât picurul din faguri.

11 Chiar și robul Tău este instruit din ele. Când le păzește, are o mare răsplată.

12 Cine își cunoaște greșelile făcute din neștiință? Iartă-mi greșelile pe care nu le cunosc!

13 Păzește-l, de asemenea, pe robul Tău de păcatele cu bună știință, ca nu cumva aceasta să mă stăpânească! Atunci voi fi integru, nevinovat de un mare păcat.

14 Fie plăcute cuvintele gurii mele și murmurul inimii mele înaintea Ta, Doamne, Stânca mea, Izbăvitorul meu!

20 *Pentru dirijor. Un psalm al lui David*

1 Să-ți răspundă Domnul în ziua necazului, să te ocrotească Numele Dumnezeului lui Iacov!

2 Să-ți trimită ajutor din Lăcașul cel sfânt și să te sprijine din Sion!

3 Să-Și amintească de toate darurile tale de mâncare, și să primească toate arderile tale de tot! Sela

4 Să-ți dea după plăcerea inimii tale și să-ți împlinească toate planurile!

5 Atunci ne vom bucura de biruința ta și vom înălța Numele Dumnezeului nostru. Domnul să-ți împlinească toate cererile!

6 Acum eu știu că Domnul îl izbăvește pe unsul Său; El îi va răspunde din cerul Său cel sfânt, prin isprăvile de mântuire ale dreptei Sale.

7 Unii se bizuie pe care, alții pe cai, dar noi ne bizuim pe Numele Dumnezeului nostru.

8 Ei se îndoie și cad, dar noi ne ridicăm și stăm în picioare!

9 Doamne, izbăvește-l pe rege! Răspunde-ne când Te chemăm!

21 *Pentru dirijor. Un psalm al lui David*

1 Doamne, regele se bucură de tăria Ta, se veselește de mântuirea Ta!

2 Ai împlinit dorința inimii lui și n-ai respins cererea buzelor lui! Sela

3 Tu l-ai întâmpinat cu binecuvântări plăcute, i-ai pus pe cap coroană de aur curat.

4 Ți-a cerut viață și i-ai dat-o; i-ai dat multe zile pentru veci de veci.

5 Mare este slava lui din pricina izbăvirii Tale! Splendoare și măreție ai pus peste el!

6 Tu i-ai dat binecuvântări veșnice și l-ai umplut cu bucuria prezenței Tale.

7 Regele se încrede în Domnul, iar în îndurarea Celui Preaînalt, el va sta neclintit.

8 Mâna Ta îi va ajunge pe toți dușmanii Tăi, dreapta Ta îi va ajunge pe cei ce Te urăsc.

9 În ziua arătării Tale îi vei face ca un cuptor aprins; în mânia Ta, Doamne, îi vei înghiți și-i va mistui focul!

10 Le vei nimici odraslele de pe pământ și urmașii dintre fiii oamenilor,

11 căci Ți s-au împotrivit cu răutate! Au urzit intrigi, dar nu vor reuși!

12 Îi vei pune să dea bir cu fugiții când Îți vei încorda arcul împotriva lor.

13 Ridică-Te, Doamne, în tăria Ta, ca noi să cântăm și să laudăm puterea Ta!

22 *Pentru dirijor. Se cântă ca și „Ciuta zorilor“. Un psalm al lui David.*

1 Dumnezeu meu, Dumnezeu meu, de ce m-ai părăsit? Ești atât de departe de izbăvirea mea și de cuvintele strigătului meu!

2 Dumnezeu meu, strig ziua, dar nu-mi răspunzi, strig noaptea, dar nu găsesc odihnă.

3 Dar Tu ești sfânt, ești întronat în mijlocul laudelor lui Israel.

4 În Tine au nădăjduit strămoșii noștri; ei au nădăjduit, iar Tu i-ai izbăvit;

5 au strigat către Tine și au fost scăpați; au nădăjduit în Tine și nu au fost dați de rușine.

6 Dar eu sunt vierme, nu om; am ajuns de răsul oamenilor și disprețuit de popor.

7 Cei ce mă văd își bat joc de mine, rânjesc și clatină din cap.

8 „S-a încrezut în Domnul! Să-l scape El! Să-l izbăvească, căci doar Își găsește plăcerea în el!“

9 Și totuși Tu m-ai scos din pântecele mamei mele și mi-ai dat ocrotire la pieptul ei.

10 Sub privirea Ta am fost scos din pântece; încă din pântecele maicii mele, Tu ești Dumnezeu meu.

11 Nu Te îndepărta de mine, căci necazul e aproape și nu am nici un ajutor!

12 Mă încercuiesc mulți tauri, niște tauri puternici din Bașan mă înconjoară.

13 Își deschid gura împotriva mea ca leul care sfâșie și răcnește.

14 Sunt turnat ca apa și toate oasele mi se despart. Ca ceara mi se topește inima înăuntrul meu.

15 Mi se usucă puterea ca lutul, iar limba mi se lipește de cerul gurii: m-ai adus în țărâna morții.

16 Mă încercuiesc niște câini, o ceată de nelegiuți mă învăluiește; mi-au găurit mâinile și picioarele.

17 Îmi număr toate oasele. Ei mă urmăresc și mă privesc.

18 Și-au împărțit veșmintele mele între ei și au tras la sorți pentru cămașa mea.

19 Dar Tu, Doamne, nu Te îndepărta! Tăria mea, grăbește de-mi ajută!

20 Scapă-mi sufletul de sabie, și viața din laba câinelui!

21 Izbăvește-mă din gura leului! Eliberează-mă din coarnele bivoliilor!

22 Voi vesti Numele Tău fraților mei; te voi lauda în mijlocul adunării!

23 Cei ce vă temeți de Domnul, laudați-L! Voi, toți urmașii lui Iacov, slăviți-L! Temeți-vă de El, voi, toți urmașii lui Israel!

24 Căci El nu disprețuiește, nici nu nesocotește necazul sărmanului; nu-și ascunde fața de acesta, ci-l ascultă când strigă către El după ajutor.

25 Tu ești pricina laudelor mele în adunarea cea mare! Îmi voi împlini jurămintele înaintea celor ce se tem de Tine!

26 Cei săraci vor mânca și se vor sătura; cei ce Îl caută pe Domnul Îl vor lauda. Veșnic să vă trăiască sufletul!

27 Toate marginile pământului își vor aminti și se vor întoarce la Domnul. Toate familiile neamurilor se vor închina înaintea Lui,

28 căci a Domnului este domnia și El stăpânește peste neamuri!

29 Toți mai-marii pământului vor mânca și I se vor închina; înaintea Lui vor îngenunchea toți cei ce se coboară în țărână, cei ce nu pot să-și păstreze viața.

30 Urmașii Îi vor sluji și se va povesti despre Stăpânul generației următoare.

31 Ei vor veni și vor vesti dreptatea Lui, iar poporului care se va naște îi vor vesti lucrarea Lui.

23 *Un psalm al lui David*

1 Domnul este păstorul meu: nu voi duce lipsă de nimic.

2 El mă culcă în pășuni verzi și mă conduce la ape odihnitoare.

3 Îmi înviorează sufletul și mă călăuzește pe cărări drepte, datorită Numelui Său.

4 Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de rău, căci Tu ești cu mine, nuiaua și toiagul Tău mă mângâie.

5 Tu-mi întinzi masa în fața dușmanilor mei, îmi ungi capul cu untdelemn și cupa mea este atât de plină.

6 Cu adevărat, fericirea și îndurarea mă vor însoți în toate zilele vieții mele și voi locui în Casa Domnului cât vor dăinui zilele!

24 *Al lui David. Un psalm.*

1 Al Domnului este pământul cu tot ce este pe el, lumea și locuitorii ei,

2 căci El l-a întemeiat pe mări și l-a întărit pe râuri.
3 Cine se va sui pe muntele Domnului? Cine se va ridica până la locul Lui cel sfânt?
4 Cel cu mâinile nevinovate și cu inima curată, care nu-și dedă sufletul la minciună și nu jură ca să înșele.
5 El va primi binecuvântare de la Domnul și dreptate de la Dumnezeuul mântuirii lui.
6 Aceasta este generația celor ce-L caută, a celor ce caută fața Ta, Dumnezeu al lui Iacov! Sela
7 Porți, ridicăți-vă capetele! Stați ridicate, intrări veșnice! Să intre Împăratul slavei!
8 Cine este Acest Împărat al slavei? Domnul cel Tare și Viteaz, Domnul cel Viteaz în luptă!
9 Porți, ridicăți-vă capetele! Stați ridicate, intrări veșnice! Să intre Împăratul slavei!
10 Cine este Acesta, Acest Împărat al slavei? Domnul Oștirilor! El este Împăratul slavei! Sela

25 *Al lui David*

1 Doamne, la Tine îmi înalț sufletul!
2 Dumnezeuul meu, în Tine mă încred: să nu fiu dat de rușine! Să nu se bucure dușmanii mei de mine!
3 Da, toți cei ce nădăjduiesc în Tine nu vor fi dați de rușine, ci de rușine vor fi făcuți cei ce Îți sunt necredincioși fără motiv.
4 Fă-mi cunoscute căile Tale, Doamne, învață-mă cărările Tale!
5 Călăuzește-mă în adevărul Tău, învață-mă, căci Tu ești Dumnezeuul mântuirii mele! În Tine nădăjduiesc toată ziua.
6 Adu-Ți aminte, Doamne, de mila și de îndurarea Ta, căci acestea sunt veșnice!
7 Nu-Ți aduce aminte de păcatele din tinerețea mea, nici de greșelile mele, ci adu-Ți aminte de mine după îndurarea Ta, pentru bunătatea Ta, Doamne!
8 Domnul este bun și drept; de aceea le dă învățătură celor păcătoși pe cale.
9 El îi îndrumă pe cei smeriți în ceea ce este drept și îi învață pe cei smeriți calea Lui.
10 Toate cărările Domnului sunt îndurare și adevăr pentru cei ce păzesc legământul și mărturiile Lui.
11 Doamne, din pricina Numelui Tău, iartă-mi vina, căci mare este!
12 Cine se teme de Domnul? Aceluia El îi arată ce cale să aleagă.
13 El va locui în fericire, iar urmașii lui vor moșteni țara.

14 Sfatul Domnului este pentru cei ce se tem de El, iar legământul Lui le dă învățătură.
15 Către Domnul îmi îndrept totdeauna privirea, căci El îmi scoate picioarele din laț.
16 Întoarce-Te spre mine și îndură-te de mine, căci sunt singur și necăjit!
17 Necazurile inimii mele s-au înmulțit; izbăvește-mă din nenorocirile mele!
18 Uită-te la năpasta și la necazul meu și iartă toate păcatele mele!
19 Ia aminte la dușmanii mei, căci se înmulțesc, și la înverșunata ură cu care mă urăsc.
20 Păzește-mi sufletul și izbăvește-mă, nu mă lăsa de batjocură, căci mă încred în Tine!
21 Integritatea și nevinovăția să mă ocrotească, căci nădăjduiesc în Tine!
22 Dumnezeule, scapă pe Israel din toate necazurile lui!

26 *Al lui David*

1 Doamne, fă-mi dreptate, căci trăiesc în integritate! Mă încred în Domnul fără șovăire.
2 Cercetează-mă, Doamne, încearcă-mă, curățește-mi adâncul ființei și inima!
3 Îndurarea Ta este mereu înaintea mea și umblu în adevărul Tău.
4 Nu stau împreună cu bărbații înșelători, și nu mă întovărășesc cu cei vicleni.
5 Urăsc adunarea răufăcătorilor și nu stau la un loc cu ucigașii.
6 Îmi spăl mâinile în nevinovăție și așa înconjur altarul Tău, Doamne,
7 ca să fac să răsune mulțumirea și să povestesc toate minunile Tale.
8 Doamne, eu iubesc Casa în care locuiești și locul unde sălășluiește slava Ta!
9 Nu-mi lua sufletul împreună cu cei păcătoși, nici viața – împreună cu vărsătorii de sânge,
10 pe ale căror mâini este neleguire și a căror dreptă este plină de mită.
11 Cât despre mine, eu umblu în integritate! Izbăvește-mă și îndură-te de mine!
12 Piciorul meu stă pe loc drept. Doamne, Te voi lăuda în adunări!

27 *Al lui David*

1 Domnul este lumina și mântuirea mea; de cine să mă tem? Domnul este refugiul vieții mele; de cine să-mi fie frică?

2 Când se apropie răufăcătorii de mine ca să-mi devoreze carnea, tocmai ei, asupritorii și dușmanii mei, se poticesc și cad.

3 Chiar dacă ar înainta o oștire împotriva mea, inima mea tot nu s-ar teme; chiar dacă s-ar porni război împotriva mea, chiar și atunci aș fi încrezător.

4 Un singur lucru cer de la Domnul și-l caut cu stăruință: să locuiesc în Casa Domnului în toate zilele vieții mele, ca să privesc frumusețea Domnului și să-L caut în Templul Lui,

5 căci El mă va tăinui în Coliba Sa în ziua cea rea, mă va ascunde în locul tainic al Cortului Său și mă va înălța pe o stâncă.

6 Deja mi se înalță capul deasupra dușmanilor care mă împresoară; de aceea voi aduce la Cortul Lui jertfe în sunet de trâmbiță, voi cânta și Îl voi lauda pe Domnul.

7 Doamne, ascultă-mi glasul când Te chem, îndură-te de mine și răspunde-mi!

8 Inima îmi spune din partea Ta: „Caută fața Mea!“ Doamne, fața Ta o caut!

9 Nu-Ți ascunde fața de mine, nu îndepărta cu mânie pe robul Tău! Tu ești ajutorul meu! Nu mă da uitării și nu mă părăsi, Dumnezeu al mântuirii mele!

10 Chiar dacă tatăl meu și mama mea m-ar părăsi, Domnul m-ar primi.

11 Doamne, învață-mă calea Ta, condu-mă pe cărarea cea netedă, din pricina dușmanilor mei!

12 Nu-mi da sufletul pe mâna vrăjmașilor mei, căci împotriva mea se ridică niște martori mincinoși care suflă numai violență.

13 Eu încă mai cred un lucru: că voi vedea bunătatea Domnului pe pământul celor vii!

14 Nădăjduiește în Domnul! Fii tare și îmbărbătează-ți inima! Nădăjduiește în Domnul!

28 *Al lui David*

1 Doamne, către Tine strig! Stânca mea, nu rămâne surd la strigătul meu, ca nu cumva, rămânând surd la strigătul meu, să mă asemăn cu cei care se coboară în groapă!

2 Ascultă glasul rugii mele, atunci când strig către Tine, atunci când îmi ridic mâinile spre Locul Tău Preasfânt!

3 Nu mă condamna împreună cu cei răi, împreună cu răufăcătorii, cu cei ce vorbesc de pace semenului lor, dar în inima lor este numai răutate.

4 Răsplătește-le după faptele lor, după răutatea lucrărilor lor; după faptele mâinilor lor să le răsplătești! Întoarce asupra lor răsplata cuvenită!

5 Pentru că ei nu iau aminte la lucrările Domnului și la faptele mâinilor Lui, El îi va dărâma și nu îi va mai zidi la loc!

6 Binecuvântat să fie Domnul, căci El a ascultat glasul rugilor mele!

7 Domnul este tăria mea și scutul meu! În El mi se încrede inima, și sunt ajutat. De aceea inima mea chiuie de bucurie și-L laud prin cântecele mele!

8 Domnul este tăria poporului Său! El este fortăreață izbăvitoare pentru unsul Său.

9 Mântuiește-Ți poporul! Binecuvântează-Ți moștenirea! Păstorește-i și sprijină-i pe vecie!

29 *Un psalm al lui David*

1 Dați Domnului, fii ai lui Dumnezeu, dați Domnului slava și puterea!

2 Dați Domnului slava cuvenită Numelui Său! Închinați-vă Domnului cu podoabe sfinte!

3 Glasul Domnului răsună deasupra apelor.

Dumnezeul slavei face să bubuie tunetul; Domnul este deasupra apelor mari.

4 Glasul Domnului răsună cu putere, glasul Domnului răsună cu măreție.

5 Glasul Domnului doboară cedrii; Domnul doboară cedrii Libanului.

6 El face Libanul să sară ca vițeii și Sirionul – ca puii de bivoli.

7 Glasul Domnului despică cu scânteieri de foc.

8 Glasul Domnului învoburează pustia, Domnul învoburează pustia Kadeș.

9 Glasul Domnului apleacă stejarii și despoaie pădurile; în Templul Său toți strigă: „Slavă!“

10 În timpul potopului Domnul era pe tron; Domnul va trona ca împărat pe vecie.

11 Domnul dă tărie poporului Său. Domnul binecuvântează pe poporul Său cu pace.

30 *Un psalm. Un cântec pentru dedicarea Casei. Al lui David.*

1 Te voi înălța, Doamne, căci m-ai ridicat și n-ai lăsat să se bucure dușmanii mei de mine.

2 Doamne, Dumnezeu meu, când am strigat către Tine, Tu m-ai vindecat.

3 Doamne, Tu ai ridicat sufletul meu din Locuința Morților; m-ai adus la viață din mijlocul celor ce se coboară în groapă.

4 Cântați Domnului, voi credincioșii Lui, și lăudați aducerea-aminte a sfințeniei Sale!

5 Mânia Lui ține numai o clipă, dar îndurarea Lui ține o viață întreagă. Deși plânsul poate înnopta cu mine, dimineața sosește bucuria.

6 Când îmi mergea bine, ziceam: „Nimic nu mă va clătina vreodată!”

7 Doamne, prin bunăvoința Ta întărisei muntele meu, dar, când Ți-ai ascuns fața, m-a cuprins frica.

8 Doamne, către Tine strig, la Stăpânul caut îndurare.

9 Ce câștig este de pe urma morții mele, atunci când mă cobor în groapă? Poate să Te laude țărâna, poate ea să vorbească despre credințioșia Ta?

10 Ascultă-mă, Doamne, și îndură-te de mine! Fii Tu, Doamne, ajutorul meu!

11 Mi-ai prefăcut bocetul în dans, mi-ai înlăturat sacul de jale și m-ai încins cu veselie,

12 pentru ca să-Ți cânt slava și să nu fiu mut!

Doamne, Dumnezeu meu, veșnic Te voi lăuda!

31 *Pentru dirijor. Un psalm al lui David*

1 La Tine, Doamne, caut adăpost! Să nu rămân de rușine vreodată! În dreptatea Ta, izbăvește-mă!

2 Pleacă-Ți urechea spre mine și scapă-mă degrabă! Fii pentru mine o stâncă de adăpost, o fortăreață trainică ca să pot fi izbăvit!

3 Tu ești stâncă și fortăreața mea. Condu-mă și călăuzește-mă, din pricina Numelui Tău!

4 Scapă-mă de lațul care mi-a fost întins, căci Tu ești fortăreața mea!

5 În mâinile Tale îmi încredințez duhul! Tu m-ai izbăvit, Doamne, Dumnezeu al adevărului!

6 Urâsc pe cei ce se lipesc de idoli de nimic, dar Eu mă încred în Domnul!

7 Mă voi bucura și mă voi veseli de îndurarea Ta, fiindcă mi-ai văzut necazul și ai cunoscut nenorocirea sufletului meu.

8 Tu nu m-ai dat pe mâna dușmanului, ci mi-ai așezat picioarele într-un loc larg.

9 Doamne, ai milă de mine, căci sunt în strâmtorare! De atâta întristare mi se topesc ochii, sufletul și pântecele.

10 Îmi sfârșesc viața în durere și anii în întristare. Puterea îmi este sleită din pricina vinii mele, iar oasele mi se topesc.

11 Din pricina tuturor potrivnicilor mei am ajuns să fiu făcut de rușine; am ajuns de groază pentru

vecinii mei, o spaimă pentru cunoscuții mei. Cei ce mă văd pe uliță fug de mine.

12 Sunt uitat de inimi ca și cum aș fi mort; am ajuns ca un vas spart.

13 Aud șușoteala multora – peste tot este numai teroare! Ei se sfătuiesc împotriva mea, plănuiind să-mi ia viața.

14 Dar eu mă-ncred în Tine, Doamne, și mărturisesc: „Tu ești Dumnezeul meu!”

15 Destinul mi-e în mâna Ta, izbăvește-mă din mâna dușmanilor și a prigonitorilor mei!

16 Fă să strălucească fața Ta peste robul Tău, mântuiește-mă în îndurarea Ta!

17 Nu lăsa să fiu dat de rușine, Doamne, căci la Tine strig după ajutor, ci fă să fie dați de rușine cei răi; potolește-i pentru totdeauna în Locuința Morților!

18 Să fie amuțite buzele mincinoase, care vorbesc cu obrăznicie, cu mândrie și dispreț împotriva celui drept.

19 Cât de mare este bunătatea Ta, păstrată pentru cei ce se tem de Tine, arătată celor ce se încred în Tine, sub privirea oamenilor!

20 Tu-i ascunzi la adăpostul feței Tale de uneltirile oamenilor; îi ocrotești în Cortul Tău de limbile gâlcevitoare.

21 Binecuvântat să fie Domnul, căci minunată I-a fost îndurarea față de mine când eram într-o cetate asediată!

22 M-am pripit când am zis: „Sunt izgonit dinaintea Ta!” Într-adevăr, Tu ai ascultat glasul rugămintilor mele, când am strigat către Tine.

23 Iubiți-L pe Domnul, toți credincioșii Lui, căci Domnul păzește pe cei credincioși, dar celor ce se mândresc le dă ce li se cuvine!

24 Întăriți-vă și îmbărbătați-vă inimile, toți cei ce nădăjduiți în Domnul!

32 *Al lui David. Un maschil*

1 Ferice de cel a cărui nelegiuire este iertată, de cel al cărui păcat este acoperit!

2 Ferice de omul căruia Domnul nu-i ține în seamă vina și în duhul căruia nu există înșelăciune!

3 Când tăceam, mi se uscau oasele din pricina gemetelor mele necurmăte.

4 Zi și noapte mâna Ta apăsa asupra mea; vлага îmi ajunsese ca o uscăciune văratică. Sela

5 Atunci mi-am mărturisit păcatul și nu Ți-am ascuns vina mea. Am zis: „Îmi voi mărturisi

Domnului nelegiuirile!“ și astfel Tu mi-ai iertat vina și păcatul. Sela.

6 De aceea fiecare credincios să Ți se roage la timpul potrivit, iar când apele vor fi mari, pe el nu-l vor atinge.

7 Tu ești un adăpost pentru mine! Tu mă vei păzi de necaz, înconjurându-mă cu cântări de izbăvire! Sela

8 „Eu te voi instrui și te voi învăța calea pe care trebuie să mergi; te voi sfătui și ochiul Meu va veghea asupra ta.

9 Nu fi ca un cal sau ca un catâr fără discernământ, care numai strunit cu un frâu și cu o zăbală se apropie de tine!“

10 De multe dureri are parte cel rău, dar cel ce se încrede în Domnul este înconjurat de îndurare.

11 Bucurați-vă în Domnul, înveseliți-vă, voi, cei drepți! Strigați de bucurie, toți cei cu inima cinstită!

33 **1** Voi, cei drepți, bucurați-vă în Domnul, căci lauda se potrivește celor integri!

2 Lăudați-L pe Domnul din liră, cântați-I din harfa cu zece coarde!

3 Cântați-I un cântec nou, sunați frumos din corzi și strigați de bucurie!

4 Cuvântul Domnului este nepărtinitor, toate lucrările Lui mărturisesc despre credințioșia Sa.

5 El iubește dreptatea și judecata; îndurarea Domnului umple pământul.

6 Cerurile au fost întocmite prin Cuvântul Domnului și toată oștirea lor – prin suflarea gurii Sale.

7 El strânge apele mării într-o grămadă, pune oceanul în cămări.

8 Să se teamă de Domnul, toți cei de pe pământ! Să le fie frică de El, tuturor locuitorilor lumii!

9 Căci El zice și ia ființă! El poruncește și se împlinește!

10 Domnul zădărnicește planul neamurilor și întârzie hotărârile popoarelor,

11 dar planul Domnului rămâne veșnic, și hotărârile inimii Sale dăinuiesc din generație în generație.

12 Ferice de poporul al cărui Dumnezeu este Domnul, poporul pe care Și l-a ales ca moștenire!

13 Domnul privește din ceruri, se uită la toți fiii oamenilor.

14 Din lăcașul Locuinței Sale, El privește spre toți locuitorii pământului.

15 El, Care a întocmit sufletul tuturor, ia aminte la toate faptele acestora.

16 Regele nu este izbăvit prin mărimea oștirii lui, nici războinicul nu este scăpat prin mărimea puterii sale.

17 Calul este o nădejde zadarnică pentru eliberare și toată vlaga lui nu poate izbăvi.

18 Iată că ochiul Domnului veghează asupra celor ce se tem de El și asupra celor ce nădăjduiesc în îndurarea Sa,

19 ca să le scape sufletul de la moarte și să-i țină în viață în mijlocul foametei.

20 Sufletele noastre tânjesc după Domnul! El este ajutorul și scutul nostru,

21 căci în El se bucură inimile noastre, fiindcă ne încredem în Numele Lui cel sfânt!

22 Doamne, fie îndurarea Ta peste noi, pe măsura nădejzii noastre în Tine!

34 *Al lui David. Compus pe vremea când acesta s-a prefăcut a fi nebun înaintea lui Abimelek și a plecat izgonit de acesta.*

1 Îl voi lăuda pe Domnul în orice vreme, lauda Lui va fi întotdeauna în gura mea!

2 Sufletul meu se laudă în Domnul; să audă și să se bucure cei smeriți!

3 Măriți pe Domnul împreună cu mine! Să înălțăm cu toții Numele Lui!

4 L-am căutat pe Domnul, și El mi-a răspuns; m-a izbăvit din toate temerile mele.

5 Cei care privesc spre El, se luminează, iar fețele nu li se umplu de rușine.

6 Acest necăjit a strigat, iar Domnul l-a auzit și l-a scăpat de toate necazurile lui.

7 Îngerul Domnului își așază tabăra împrejurul celor ce se tem de DOMNUL și-i salvează.

8 Gustați și vedeți cât de bun este Domnul! Ferice de omul care se încrede în El!

9 Temeți-vă de Domnul, voi sfinții Lui, căci cei ce se tem de El nu duc lipsă de nimic!

10 Puii de leu duc lipsă și flămânzesc, dar cei ce se tem de Domnul nu duc lipsă de nici un bine.

11 Apropiați-vă, fiilor, ascultați-mă, și vă voi învăța frica de Domnul!

12 Cine este omul care dorește viața și vrea să vadă zile bune?

13 Acela să-și păzească limba de rău și buzele – de cuvinte înșelătoare!

14 Să renunțe la rău și să facă binele! Să caute pacea și s-o urmărească!

15 Căci ochii Domnului sunt peste cei dreapți, iar urechile Lui iau aminte la strigătul lor.

16 Fața Domnului însă este împotriva celor ce săvârșesc răul, ca să le ștergă amintirea de pe pământ.

17 Când cei dreapți strigă, Domnul îi aude și-i izbăvește din toate necazurile lor.

18 Domnul este aproape de cei cu inima zdrobită și-i izbăvește pe cei cu duhul zdrobit.

19 De multe necazuri are parte cel drept, dar Domnul îl izbăvește din toate.

20 El îi păzește toate oasele și nici unul măcar nu îi va fi rupt.

21 Răul va aduce moartea celui nelegiuit, iar cei ce-l urăsc pe cel drept vor fi pedepsiți.

22 Domnul îi răscumpără pe slujitorii Săi și nici unul dintre credincioșii Lui nu este osândit.

35 *Al lui David*

1 Răfuieste-te, Doamne, cu cei ce se răfuiesc cu mine! Luptă-te cu cei ce se luptă cu mine!

2 Înarmează-Te cu scut și cu pavăză! Ridică-Te, ca să-mi ajuți!

3 Dezvește-Ți sulita și lancea pentru prigonitorii mei! Grăiește sufletului meu: „Eu sunt mântuirea ta!”

4 Fă-i de rușine, umilește-i pe cei ce caută să-mi ia viața; să dea înapoi, să fie făcuți de rușine cei ce-mi plănuiau răul!

5 Să fie ca pleava luată de vânt și să-i izgonească îngerul Domnului!

6 Întunecoasă și alunecoasă să le fie calea, iar îngerul Domnului să-i urmărească!

7 Fără nici un motiv mi-au întins pe ascuns un laț, fără nici un motiv au săpat o groapă sufletului meu.

8 De aceea să-i ajungă prăpădul pe neașteptate și să fie prinși în lațul pe care l-au întins pentru mine; să cadă în el în timpul prăpădului.

9 Atunci sufletul meu se va bucura în Domnul, mă voi veseli de mântuirea Lui.

10 Întreaga-mi ființă va exclama: „Doamne, cine este ca Tine, Care să-l scape pe cel sărac de cel mai tare decât el, pe cel sărac și pe cel sărman – de jefuitorul lui?”

11 Niște martori dezlănțuiți se ridică și mă întrebă de ceea ce nu știu.

12 Astfel ei îmi răsplătesc cu rău pentru bine și îmi pustiesc sufletul.

13 Eu însă, când ei erau bolnavi, mă îmbrăcam cu sac și îmi smeream sufletul prin post; iar când rugăciunile îmi rămâneau fără răspuns,

14 ca un prieten, ba mai mult, ca un frate, umblam bocind, ca unul care-și bocește mama, cu capul plecat, cuprins de întristare.

15 Acum însă, când eu mă poticnesc, ei se bucură și se adună, se adună împotriva mea, lovindu-mă pe ascuns, sfâșiindu-mă fără încetare.

16 Ca niște bufoni batjocoritori scrâșnesc din dinți împotriva mea!

17 Stăpâne, cât vei mai privi? Scapă-mi sufletul de pustiirile lor, și prețioasa mea viață – de puii aceștia de lei!

18 Apoi Te voi lăuda în marea adunare, Te voi onora în mijlocul unui norod fără număr.

19 Să nu se bucure de mine cei ce mă dușmănesc pe nedrept și să nu tragă cu ochiul cei ce mă urăsc fără motiv!

20 Căci ei nu vorbesc de pace, iar cu privire la oamenii liniștiți din țară născocesc numai lucruri neadevărate.

21 Vorbesc împotriva mea, zicând: „Ha! Ha! Ochii noștri și-au văzut dorința împlinită!”

22 Doamne, Tu ai văzut; nu tăcea! Stăpâne, nu Te depărta de mine!

23 Ridică-Te, trezește-Te pentru apărarea mea, apără-mi pricina, Dumnezeul meu și Stăpânul meu!

24 Judecă-mă după dreptatea Ta, Doamne, Dumnezeul meu! Nu-i lăsa să se bucure de mine!

25 Nici măcar să nu gândească: „Aha! Ce bine!” Să nu zică: „L-am înghițit!”

26 Să fie făcuți de rușine și de răs cei ce se bucură de necazul meu! Cu rușine și cu dezonoare să se îmbrace cei ce se ridică împotriva mea!

27 Să strige de bucurie și să se veselească cei ce îndrăgesc dreptatea mea, cei se spun întotdeauna: „Mărit fie Domnul Care dorește pacea robului Său!”

28 Atunci limba mea va vesti dreptatea Ta și lauda Ta toată ziua!

36 *Pentru dirijor. Al lui David, robul DOMNULUI.*

1 O rostire cu privire la nelegiuirea celui rău se află înăuntrul inimii mele: Nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lui.

2 Căci se măgulește prea mult în ochii săi ca să-și mai găsească păcatul și să-l urască.

3 Cuvintele gurii lui sunt rele și înșelătoare; a încetat să mai fie înțelept și să facă binele.
4 Plănuiește răul chiar și în așternutul său, stă pe o cale care nu este bună și nu respinge răul.
5 Doamne, îndurarea Ta ajunge până la ceruri și credințioșia Ta – până la nori!
6 Dreptatea Ta este ca munții cei tari și judecata Ta – ca adâncul cel mare! Doamne, Tu dai izbăvire atât oamenilor, cât și animalelor!
7 Cât de scumpă este îndurarea Ta, Dumnezeu! La umbra aripilor Tale își caută adăpost fiii oamenilor.
8 Ei se satură de belșugul Casei Tale și Tu le dai să bea din râul desfătărilor Tale.
9 Căci la Tine este izvorul vieții și prin lumina Ta vedem lumina.
10 Continuă să-Ți arăți îndurarea față de cei ce Te cunosc, și dreptatea față de cei cu inima dreaptă!
11 Să nu m-ajungă piciorul celui mândru, iar mâna celor răi să nu mă izgonească!
12 Au și căzut făcătorii de rele! Au fost aruncați și nu se mai pot ridica!

37 *Al lui David*

1 Nu te mânia din pricina celor răi și nu-i invidia pe cei ce săvârșesc răul,
2 căci ei se usucă ca iarba de repede și se veștejesc precum verdeța!
3 Încrede-te în Domnul și fă binele! Locuiește în țară și veghează să umbli în credințioșie!
4 Desfătarea ta să fie Domnul și El va împlini cererile inimii tale!
5 Încredințează-ți calea în mâna Domnului, încrede-te în El, și El va lucra.
6 El va face ca dreptatea ta să răsară ca zorii și adevărul tău – ca miezul zilei.
7 Taci înaintea Domnului și nădăduiește în El, nu te mânia din pricina celui ce reușește în umblarea lui, a celui ce-și împlinește planurile lui rele.
8 Renunță la mânie, părăsește furia! Nu te mânia, căci mânia duce numai la rău!
9 Fiindcă cei ce fac răul vor fi nimiciți, dar numai cei ce nădăduiesc în Domnul vor moșteni țara!
10 Încă puțină vreme și cel rău nu va mai fi; te vei uita la locul unde era și nu va mai fi.
11 Cei blânzi însă vor moșteni țara și se vor bucura de belșug de pace!
12 Cel rău uneltește împotriva celui drept, scrâșnește din dinți împotriva lui.

13 Dar Stăpânul râde de el, căci știe că-i sosește și lui ceasul.
14 Cei răi își scot sabia, își încordează arcul, ca să-l doboare pe cel sărman și pe cel nevoiaș, să-i înjunghie pe cei ale căror căi sunt drepte.
15 Cu săbiile lor însă își vor străpunge propriile inimi, iar arcurile le vor fi zdrobite.
16 Mai bun este puținul celui drept, decât belșugul multor răi,
17 căci brațele celor răi vor fi frânte, dar Domnul îi sprijină pe cei dreți.
18 Domnul cunoaște zilele celor integri. Moștenirea lor va fi pe vecie.
19 Ei nu sunt făcuți de rușine în vreme rea, iar în zile de foamete vor fi săturați.
20 Cei răi vor pieri însă, iar dușmanii Domnului vor fi ca cele mai frumoase pășuni; vor trece, ca fumul vor trece.
21 Cel rău împrumută, dar nu mai dă înapoi; cel drept însă este milos și înapoiază.
22 Cei ce sunt binecuvântați de El vor moșteni țara, dar cei ce sunt blestemați de El vor fi nimiciți.
23 Domnul întărește pașii omului, atunci când Își găsește plăcere în calea lui.
24 Când acesta cade, nu este doborât de tot, căci Domnul îl sprijină cu mâna Sa.
25 Din tinerețea mea și până la bătrânețe nu am văzut vreun om drept părăsit, nici pe urmașii lui cerșindu-și pâinea.
26 El este milos în fiecare zi și dă cu împrumut, iar urmașii lui vor fi o binecuvântare.
27 Deci depărtează-te de rău și fă binele! Atunci vei putea locui în țară pentru totdeauna!
28 Domnului Îi place să facă dreptate și nu-Și părăsește credințioșii! Totdeauna ei sunt păziți, dar urmașii celor răi vor fi stârpiți.
29 Cei dreți vor moșteni țara, o vor locui pe vecie.
30 Gura celui drept rostește cuvinte înțelepte, iar limba lui grăiește cu dreptate.
31 El poartă în inimă Legea Dumnezeului său, și astfel picioarele nu-i alunecă.
32 Cel rău îl pândește pe cel drept, căutând să-l omoare,
33 însă Domnul nu-l dă pe mâna lui și nu-l lasă să fie osândit la judecata lui.
34 Nădăduiește în Domnul și păzește calea Lui, iar El te va înălța ca să stăpânești țara și vei vedea nimicirea celor răi!

35 L-am văzut pe cel rău în toată puterea lui, întinzându-se ca un copac bogat, bine sădit în țara lui.

36 Dar când am trecut încă o dată pe acolo, nu mai era; l-am căutat, dar nu l-am mai găsit.

37 Uită-te la cel cinstit, privește-l pe cel integru, căci omul pașnic are viitor!

38 Răzvrățiții vor fi nimiciți cu toții; viitorul celor răi va fi retezat.

39 Izbăvirea celor drepți vine de la Domnul, Care le este refugiu în vreme de necaz.

40 Domnul îi ajută și îi scapă; îi scapă de cei răi și îi eliberează, pentru că au căutat scăparea la El.

38 *Un psalm al lui David spre aducere-aminte*

1 Doamne, nu mă muștra în mânia Ta și nu mă disciplina în furia Ta!

2 Căci săgețile Tale m-au străpuns, mâna Ta s-a abătut asupra mea.

3 Din pricina mâniei Tale, nu mai este nimic sănătos în trupul meu, nici un os nu mai este întreg din pricina păcatului meu,

4 căci vina mea mă copleșește, cântărește mai greu decât o mare povară.

5 Rănile mele duhnesc, putrezesc, și aceasta numai din pricina nebuniei mele.

6 Sunt încovoiat, peste măsură de gârbovit. Toată ziua umblu bocind.

7 Coapsele-mi sunt pline de arsuri, nu mai este nimic sănătos în trupul meu!

8 Sunt atât de slăbit și de zdrobit! Mă tânguiesc din pricina suspinelor inimii mele.

9 Stăpâne, știi toate dorințele mele, iar suspinele mele nu-ți sunt ascunse!

10 Mi se zbate inima, puterile mă părăsesc, nici chiar lumina ochilor mei nu o mai am!

11 Cei care mă iubesc, prietenii mei, nu stau aproape de rana mea, cei apropiați mie stau deoparte.

12 Cei ce caută să-mi ia viața mă ochesc; cei ce-mi doresc răul pun la cale sfârșitul meu și în fiecare zi urzesc numai înșelătorii.

13 Eu însă nu aud, întocmai ca un surd; ca un mut, nu-mi deschid gura!

14 Am ajuns ca omul care nu aude și a cărui gură nu mai are răspuns.

15 Totuși nădăjduiesc în Tine, Doamne! Tu-mi vei răspunde, Stăpâne, Dumnezeul meu!

16 Căci am zis: „Să nu se bucure din pricina mea, atunci când îmi alunecă piciorul, să nu se laude pe seama mea!”

17 Chiar acum sunt gata să cad, iar durerea mă însoțește mereu.

18 Îmi mărturisesc vina; păcatul meu mă frământă.

19 Dușmanii mei sunt mulți și plini de viață și cei ce mă urăsc fără motiv sunt fără număr.

20 Cei ce răsplătesc cu rău pentru bine mi se opun, când eu urmăresc binele.

21 Nu mă părăsi, Doamne! Dumnezeul meu, nu Te îndepărta de mine!

22 Vino degrabă în ajutorul meu, Stăpâne, Mântuirea mea!

39 *Pentru dirijor. Pentru Iedutun. Un psalm al lui David*

1 Ziceam: „Voi veghea asupra căilor mele ca să nu păcătuiesc cu limba! Îmi voi păzi gura cu botnița, cât timp se va afla cel rău în preajma mea!”

2 Am rămas deci mut, în tăcere, nerostind nici măcar o vorbă bună; dar durerea mi-a fost răscolită.

3 Îmi ardea inima în piept și un foc îmi mistuia șoaptele! Atunci mi-a venit cuvânt pe limbă:

4 „Doamne, descoperă-mi sfârșitul! Care este măsura zilelor mele? Voi ști astfel cât sunt de trecător.

5 Tu mi-ai dat zile cât un lat de palmă, iar lungimea vieții mele este o nimica toată înaintea Ta. Într-adevăr omul este doar o suflare. “ Sela

6 Într-adevăr, omul călătorește ca umbra; el se agită degeaba, adunând comori pe care nu știe cine le va moșteni.

7 Și acum ce mai pot nădăjdui eu, Stăpâne? Nădejdea mea este în Tine!

8 Izbăvește-mă de toate nelegiuirile mele, nu mă lăsa de batjocura nebunului!

9 Stau totuși mut și nu-mi deschid gura, pentru că Tu ai îngăduit aceasta.

10 Abate-Ți lovitura de la mine, căci sunt zdrobit de lovitura mâinii Tale!

11 Pedepsind păcatul, tu disciplinezi pe fiecare și îi prăpădești ca molia, ce are mai scump. Într-adevăr, omul este doar o suflare! Sela

12 Doamne, ascultă-mi rugăciunea și ia aminte la strigătul meu de ajutor! Nu rămâne surd la plânsetul meu, căci, față de Tine, sunt doar un pribeag, un pelerin ca toți strămoșii mei!

13 Abate-Ți privirea de la mine, ca să mă pot bucura iarăși, până nu mă duc și nu voi mai fi!

40 *Pentru dirijor. Al lui David. Un psalm.*

1 Am nădărdit în Domnul, iar El S-a aplecat înspre mine și mi-a ascultat strigătul.

2 M-a scos din groapa pieirii, din murdăria mocirlei. Mi-a pus piciorul pe stâncă și mi-a întărit pașii.

3 Mi-a pus în gură un cântec nou, o laudă pentru Dumnezeu nostru. Mulți vor vedea, se vor teme și se vor încrede în Domnul.

4 Ferice de omul care își pune încrederea în Domnul, care nu se abate spre cei trufași și nici spre cei ce se închină la idoli!

5 Doamne, Dumnezeul meu, multe sunt minunile și planurile Tale pe care le-ai făcut față de noi!

Nimeni nu se poate asemăna cu Tine! Am vrut să le vestesc și să vorbesc despre ele, dar sunt prea multe ca să le povestesc!

6 Tu nu ai dorit nici jertfă, nici dar de mâncare, ci mi-ai străpuns urechile. Tu nu ai cerut nici ardere de tot, nici jertfă pentru păcat.

7 Atunci am zis: „Iată că vin! În sulul cărții este scris despre mine.

8 Îmi găsesc plăcerea în a face voia Ta, Dumnezeul meu; Legea Ta este înăuntrul meu.“

9 Vestesc dreptatea Ta în adunarea cea mare; Tu, Doamne, știi că nu-mi închid buzele!

10 Nu ascund dreptatea Ta în inima mea, ci vorbesc despre credințioșia și mântuirea Ta; nu acopăr îndurarea și adevărul Tău înaintea mării adunări.

11 Doamne, nu-Ți opri mila față de mine! Fie ca îndurarea Ta și credințioșia Ta să mă păzească mereu!

12 Căci rele fără număr mă înconjoară; păcatele mele m-au coplesit și nu mai sunt în stare să văd; sunt mai multe decât perii capului meu și-mi înmoaie inima.

13 Binevoiește, Doamne, de mă izbăvește! Doamne, vino degrabă în ajutorul meu!

14 Să se facă de răs și să rămână de rușine cu toții, cei ce caută să-mi piardă viața! Să dea înapoi și să fie umiliți cei ce-mi doresc răul!

15 Să rămână înmărmuriți din pricina rușinii lor cei ce-mi ziceau: „Ha! Ha!“

16 Să se bucure însă și să se veselească în Tine toți cei ce Te caută! Cei ce iubesc mântuirea Ta să zică mereu: „Mărit să fie Domnul!“

17 Cât despre mine, eu sunt sărman și lipsit, dar Stăpânul se va gândi la mine. Tu ești ajutorul și izbăvitorul meu! Dumnezeul meu, nu întârzia!

41 *Pentru dirijor. Un psalm al lui David*

1 Ferice de cel ce îngrijește de sărac, căci Domnul îl va scăpa în ziua cea rea.

2 Domnul îl va păzi, îl va ține în viață, îl va binecuvânta în țară și nu-l va lăsa la bunul plac al dușmanilor lui.

3 Domnul îl va întări când va fi pe patul de suferință, iar patul în care suferea va fi străns.

4 Cât despre mine, eu am zis: „Doamne, ai milă de mine!“ Vindecă-mă, căci am păcătuit împotriva Ta!

5 Dușmanii mei vorbesc despre mine cu răutate, spunând: „Când va muri și-i va pieri numele?“

6 Chiar dacă vine vreunul să mă vadă, grăiește fățarnic, în timp ce inima lui adună dușmănie pe care o împrășteie când iese afară.

7 Potrivnicii mei șușotesc cu toții împotriva mea și gândesc ce e mai rău pentru mine.

8 „O boală necruțătoare l-a atins! Nu se va mai scula din locul în care s-a culcat!“

9 Chiar și prietenul în care m-am încrezut, cel ce mănâncă pâinea mea, și-a ridicat călcâiul împotriva mea!

10 Tu însă, Doamne, ai milă de mine! Ridică-mă, ca să le dau răsplata cuvenită!

11 Voi ști că-Ți găsești plăcerea în mine prin aceea că dușmanul meu nu va triumfa asupra mea.

12 Cât despre mine, Tu mă sprijini în integritatea mea și mă așezi în prezența Ta pe vecie.

13 Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, din veșnicie în veșnicie. Amin! Amin!

CARTEA A DOUA

42 *Pentru dirijor. Un maschil al korahiților*

1 Cum tânjește cerbul după izvoarele de apă, așa tânjește sufletul meu după Tine, Dumnezeule!

2 Sufletul meu însetează de dor după Dumnezeu, după Dumnezeu cel viu! Când voi putea veni să mă înfățișez înaintea lui Dumnezeu?

3 Lacrimile-mi sunt hrană zi și noapte, când mi se spune fără încetare: „Unde este Dumnezeul tău?“

4 Mă întristez când îmi aduc aminte cum treceam prin mulțime, conducând procesiunea către Casa lui Dumnezeu, în mijlocul strigătelor de bucurie și de mulțumire ale mulțimii aflată în sărbătoare.

5 Suflete al meu, de ce te mâhnești și gemi înăuntrul meu? Nădăjduiește în Dumnezeu, căci din nou Îl voi lăuda pe El, Mântuitorul meu

6 și Dumnezeul meu! Sufletul meu se mâhnește înăuntrul meu; de aceea îmi amintesc de Tine, din țara Iordanului, înălțimile Hermonului, din muntele Mițar.

7 La vuietul cascadelor Tale, un adânc cheamă un alt adânc. Toate valurile și talazurile Tale au trecut peste mine.

8 Ziua, Domnul îmi face parte de îndurarea Sa, iar noaptea am cu mine cântarea Lui și rugăciunea către Dumnezeul vieții mele.

9 Îi zic lui Dumnezeu, Stânca mea: „De ce m-ai uitat? De ce trebuie să umblu întristat, asupra de dușman?”

10 Ca zdrobirea oaselor este batjocura prigonitorilor mei, când îmi zic mereu: „Unde este Dumnezeul tău?”

11 Suflete al meu, de ce te mâhnești și de ce gemi înăuntrul meu? Nădăjduiește în Dumnezeu, căci din nou Îl voi lăuda, pe El, Mântuitorul meu și Dumnezeul meu!

43 **1** Fă-mi dreptate, Dumnezeule, apără-mi pricina în fața unui neam necredincios! Scapă-mă de omul înșelător și nedrept!

2 Tu ești Dumnezeu, ești adăpostul meu! De ce mă alungi? De ce trebuie să umblu întristat, asupra de dușman?

3 Trimite-Ți lumina și adevărul, ca să mă călăuzească, să mă conducă la muntele sfințeniei Tale și la locuința Ta!

4 Să ajung la altarul lui Dumnezeu, la Dumnezeul nespusei mele bucurii! Te voi lăuda din liră, Dumnezeule, Dumnezeul meu!

5 Suflete al meu, de ce te mâhnești, și de ce gemi înăuntrul meu? Nădăjduiește în Dumnezeu, căci din nou Îl voi lăuda, pe El, Mântuitorul meu și Dumnezeul meu!

44 *Pentru dirijor. Al korahiților. Un maschil*

1 Dumnezeule, am auzit cu urechile noastre, părinții noștri ne-au povestit despre lucrarea pe care ai înfăptuit-o pe vremea lor, în vremuri străvechi;

2 am auzit cum Tu, prin brațul Tău, ai dezrădăcinat neamuri, ca să-i plantezi pe ei, ai izgonit popoare, ca să-i extinzi pe ei.

3 Nu prin sabia lor au moștenit țara, nu brațul lor i-a izbăvit, ci dreapta Ta, brațul Tău, lumina feței Tale, fiindcă îi iubeai.

4 Dumnezeule, Tu ești împăratul meu! Poruncește dar izbăvirea lui Iacov!

5 Cu Tine ne doborâm dușmanii, cu Numele Tău ne călcăm în picioare potrivnicii.

6 Nu mă încred în arcu meu, sabia mea nu mă izbăvește,

7 ci Tu ne vei izbăvi de dușmanii noștri, iar pe cei ce ne urăsc, Tu îi vei face de rușine!

8 Noi în Dumnezeu ne lăudăm mereu, Numele Tău îl slăvim pe vecie. Sela

9 Totuși Tu ne-ai respins și ne-ai umilit, nu mai ieși cu oștile noastre.

10 Tu ai făcut să ne retragem dinaintea dușmanului, astfel că cei ce ne urăsc ne jefuiesc.

11 Ne dai ca pe niște oi la tăiere, ne împrăștii printre neamuri.

12 Îți vinzi poporul pe un preț de nimic și nu câștigi nimic prin vânzarea lui.

13 Ne faci de batjocura vecinilor noștri, de ocara și de disprețul celor ce ne înconjoară.

14 Ne faci de pomină printre neamuri, pricină de clătinare din cap printre popoare.

15 Toată ziua ocara îmi stă înaintea și rușinea îmi acoperă fața,

16 la glasul batjocoritorului și al blasfemiatorului, la vederea dușmanului și a răzbunătorului.

17 Toate acestea au venit asupra noastră, dar noi nu Te-am uitat și nu am călcat legământul Tău.

18 Inima noastră nu Ți-a întors spatele și pașii noștri nu s-au îndepărtat de calea Ta.

19 Tu însă ne-ai zdrobit în locul de vânătoare al șacalilor și ne-ai acoperit cu umbră deasă.

20 Dacă am fi uitat Numele Dumnezeului nostru și ne-am fi întins palmele spre vreun dumnezeu străin,

21 n-ar fi descoperit Dumnezeu aceasta? Doar El cunoaște toate tainele inimii.

22 Din pricina Ta suntem dați morții toată ziua, suntem considerați ca niște oi pentru tăiere.

23 Scoală-Te! De ce dormi, Stăpâne? Trezește-Te, nu ne lepăda pe vecie!

24 De ce Îți ascunzi fața, de ce ne uiți umilința și necazul?

25 Sufletul nostru este smerit până la țărână, pântecul ne este lipit de pământ!

26 Ridică-Te și vino în ajutorul nostru! Răscumpără-ne, din pricina îndurării Tale!

45 *Pentru dirijor. Se cântă ca și „Crinii“. Al korahiților. Un maschil. Un cântec de dragoste*

1 Cuvinte pline de farmec îmi clocotesc în inimă. Eu zic: „Îmi dedic versurile regelui!“ Limba mea este pana iscusită a unui scriitor!

2 Ești cel mai frumos dintre oameni, harul este revărsat pe buzele tale, de aceea te-a binecuvântat Dumnezeu pe vecie.

3 Încinge-ți sabia la coapsă, viteazule, splendoarea și măreția ta!

4 În măreția ta, călărește biruitor pentru cauza adevărului, a smereniei și a dreptății! Dreapta ta să facă minuni de vitejie!

5 Săgețile tale ascuțite să străpungă inima dușmanilor regelui și popoarele să cadă sub picioarele tale!

6 Tronul Tău, Dumnezeule, este pentru veci de veci, iar sceptrul împărăției Tale este un sceptru al dreptății!

7 Tu ai iubit dreptatea și ai urât răutatea; de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu untdelemn de bucurie, mai presus decât pe tovarășii Tăi.

8 Toate veșmintele tale sunt înmiresmate cu mir, aloe și casia. În palate de fildeș, instrumentele cu coarde te înveslesc.

9 Fiice de regi îți sunt țiuitoare, regina îți stă la dreapta, înveșmântată toată numai în aur de Ofir.

10 Ascultă, fiică, privește și pleacă-ți urechea! Uită-ți poporul și casa părintească!

11 Atunci regele va tânji după frumusețea ta. Pentru că îți este domn, adu-i închinarea ta!

12 Fiica Tirului va veni cu daruri; oameni bogați îți vor căuta bunăvoința.

13 Fiica regelui este plină de strălucire înăuntrul palatului; veșmântul ei este țesut cu fir de aur.

14 Cu haine brodate este adusă înaintea regelui; este însoțită de fecioare, care sunt aduse înaintea ta.

15 Sunt aduse cu bucurie și cu veselie, iar ele intră în palatul regelui.

16 Fiii tăi vor lua locul părinților tăi; pe ei îi vei pune prinți în toată țara.

17 Îți voi aminti numele din neam în neam; de aceea te vor lăuda popoarele în veci de veci.

46 *Pentru dirijor. Al korahiților. De cântat în alamot. Un cântec*

1 Dumnezeu este adăpostul și tăria noastră, un ajutor Care nu lipsește niciodată în necaz!

2 De aceea nu ne temem, chiar dacă s-ar clătina pământul și s-ar zgudui munții în inima mărilor,

3 chiar dacă i-ar vui și i-ar fierbe apele și s-ar ridica până acolo, încât să se cutremure munții! Sela

4 Este un râu ale cărui izvoare înveslesc cetatea lui Dumnezeu, Locul Sfânt al locuințelor Celui Preaînalt.

5 Câtă vreme este Dumnezeu în mijlocul ei, nu se clatină; Dumnezeu îi vine în ajutor la fiecare revărsat la zorilor.

6 Neamurile strigă, regatele se clatină, la glasul Lui chiar și pământul se topește.

7 Domnul Oștirilor este cu noi, Dumnezeul lui Iacov este întăritura noastră! Sela

8 Veniți și priviți lucrările Domnului, prin care El a pustiit pământul!

9 El oprește războaiele până la capătul lumii, zdrobește arcul, rupe lancea și arde în foc carele.

10 „Opriti-vă și recunoașteți că Eu sunt Dumnezeu, că sunt înălțat peste neamuri, că sunt înălțat peste pământ!“

11 Domnul Oștirilor este cu noi, Dumnezeul lui Iacov este întăritura noastră! Sela

47 *Pentru dirijor. Al korahiților. Un psalm*

1 Bateți din palme, toate popoarele! Strigați de bucurie către Dumnezeu!

2 Cât de înfricoșător este Domnul Preaînalt, Împăratul cel Mare al întregului pământ!

3 El ne supune popoarele și pune sub picioarele noastre neamurile.

4 El ne alege moștenirea, slava lui Iacov, pe care l-a iubit. Sela

5 Dumnezeu s-a înălțat în mijlocul strigătelor de biruință, Domnul s-a înălțat în sunet de corn.

6 Cântați-I lui Dumnezeu, cântați! Cântați-I Împăratului nostru, cântați!

7 Dumnezeu este împăratul întregului pământ: cântați-I un maschil!

8 Dumnezeu stăpânește peste neamuri, Dumnezeu șade pe tronul Său cel sfânt!

9 Nobilii popoarelor se adună împreună cu poporul Dumnezeului lui Avraam, căci ale lui Dumnezeu sunt scuturile pământului! El este preaînălțat!

48 *Un cântec. Un psalm al korahiților.*

1 Mare este Domnul și foarte vrednic de laudă, în cetatea Dumnezeului nostru, pe muntele Lui cel sfânt!

2 Frumoasă înălțime, bucuria întregului pământ, ca înălțimile Țafon, așa este muntele Sionului, cetatea marelui Împărat!

3 În palatele ei, Dumnezeu se face cunoscut ca fiind întăritura ei.

4 Iată că regii se adunaseră și înaintaseră cu toții,
5 dar când I-au văzut cetatea, au înlemnit, s-au îngrozit și au fugit.

6 Acolo i-a apucat frica, i-a cuprins durerea ca la naștere.

7 Le-ai făcut precum vântul de răsărit care zdrobește corăbiile de Tarșiș.

8 Ceea ce am auzit, am și văzut în cetatea Domnului Oștirilor, în cetatea Dumnezeului nostru: Dumnezeu o întărește pe vecie! Sela

9 Dumnezeule, la îndurarea Ta ne gândim în mijlocul Templului Tău!

10 Dumnezeule, așa cum este Numele Tău, tot astfel și lauda Ta ajunge până la marginile lumii. Dreapta Ta este plină de dreptate.

11 Muntele Sionului se bucură și satele lui Iuda se înveslesc din pricina judecăților Tale.

12 Dați ocol Sionului, înconjurați-l, numărați-i turnurile!

13 Admirați-i întăritura, străbateți-i palatele, ca să povestiți generației următoare!

14 Acest Dumnezeu este Dumnezeul nostru pentru veci de veci! El ne va conduce până la moarte!

49 *Pentru dirijor. Al korahiților. Un psalm.*

1 Popoare, ascultați lucrul acesta! Locuitori ai lumii, luați aminte,

2 slabi și puternici, bogați și săraci împreună!

3 Gura mea va vorbi cu înțelepciune, iar gândurile inimii mele vor fi iscusite.

4 Mă inspir din proverbe, îmi încep ghicitoarea în sunet de liră.

5 De ce să mă tem în zilele rele, când mă împresoară răutatea înșelătorilor mei,

6 a celor ce se încred în averile lor și se laudă cu mulțimea bogățiilor lor?

7 Nimeni nu poate răscumpăra viața semenului său, nici nu-I poate da lui Dumnezeu prețul răscumpărării lui.

8 Prețul răscumpărării pentru viața lui este atât de mare, încât nu va putea plăti niciodată,

9 ca să trăiască veșnic și să nu vadă groapa.

10 Se vede că și înțelepții mor, și cel fără minte, și bruta pier împreună, părăsindu-și averile în folosul altora.

11 Totuși își imaginează că-și vor stăpâni casele pe vecie și că locuințele lor vor dăinui din neam în neam; de aceea și-au numit proprietățile după înseși numele lor.

12 Însă omul bogat nu dăinuiește; el se aseamănă cu vitele pentru tăiere.

13 Aceasta este soarta celor ce se încred în ei și a celor ce-i urmează, care le încuviințează vorbele.

14 Sunt sortiți Locuinței Morților ca niște oi; moartea îi va paște. Cei drepti vor stăpâni peste ei dimineața. Chipul lor se va veșteji în Locuința Morților, departe de locuința lor.

15 Dar Dumnezeu îmi va răscumpăra sufletul din Locuința Morților, căci El mă va lua sub ocrotirea Lui. Sela

16 Nu te îngrijora când se îmbogățește cineva, când sporește bogăția casei lui,

17 căci nu ia nimic cu el la moartea sa; bogăția lui nu se coboară după el.

18 Chiar dacă sufletul lui a fost fericit în viață, chiar dacă s-a lăudat cu bucuriile de care și-a făcut parte,

19 tot va merge la neamul părinților lui, fără să mai vadă lumina vreodată.

20 Omul bogat și fără pricepere se aseamănă cu vitele pentru tăiere.

50 *Un psalm al lui Asaf*

1 Dumnezeul dumnezeilor, da, Domnul vorbește și cheamă pământul de la răsăritul soarelui până la apusul lui!

2 Din Sion, întruchiparea frumuseții, strălucește Dumnezeu!

3 Dumnezeul nostru vine și nu tace; un foc mistuie înaintea Lui și o furtună se dezlănțuie împrejurul Lui!

4 El cheamă cerurile de deasupra și pământul, ca să-Și judece poporul:

5 „Adunați-Mi credincioșii, pe cei ce au încheiat legământ cu Mine prin jertfă!“

6 Cerurile mărturisesc dreptatea Lui, căci Dumnezeu este judecătorul. Sela

7 „Ia aminte, popor al Meu, și voi vorbi! Israele, voi mărturisi împotriva ta: Sunt Dumnezeu, Dumnezeul tău Eu sunt!

8 Nu pentru jertfele tale te mustru Eu, nici pentru arderile de tot care-Mi sunt aduse neîncetat.

9 Nu voi lua vițeii din ograda ta, nici țapi din staulele tale,

10 căci ale Mele sunt toate viețuitoarele pădurii și vitele de pe o mie de dealuri.

11 Eu cunosc toate înaripatele munților, și toate făpturile câmpiei sunt ale Mele!

12 Dacă Mi-ar fi foame, nu ți-aș spune ție, căci a Mea este lumea cu tot ce cuprinde ea.

13 Mănânc Eu oare carnea taurilor sau beau Eu sângele țărilor?

14 Adu-I ca jertfă lui Dumnezeu mulțumire și împlinește-ți promisiunile față de Cel Preaînalt!

15 Cheamă-Mă în ziua necazului; Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi!“

16 Dumnezeu îi zice însă celui rău: „Ce tot înșiri tu orânduirile Mele și ai pe buze legământul Meu,

17 când tu urăști mustrarea și arunci cuvintele Mele înapoia ta?

18 Dacă vezi un hoț, te unești cu el și te însoțești cu cei ce comit adulter.

19 Dai drumul gurii la rele, limba ta urzește înșelăciunea.

20 Vorbești împotriva fratelui tău cu care locuiești și pe fiul mamei tale arunci vina.

21 Așa ai făcut, iar Eu am tăcut. Ți-ai închipuit că sigur sunt ca tine, dar te voi muștra și îți voi pune totul în față!

22 Luați aminte la aceste lucruri, voi care Îl uitați pe Dumnezeu, ca nu cumva să vă sfâșii și să nu aibă cine să vă scape!

23 Cine aduce mulțumire ca jertfă, acela Mă proslăvește și celui ce veghează asupra căii lui îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu“.

51 *Pentru dirijor. Un psalm al lui David compus pe vremea când profetul Natan a venit la el, după ce păcătuisese cu Batșeba.*

1 Ai milă de mine, Dumnezeule, după îndurarea Ta! În mila Ta cea mare, șterge nelegiuirile mele!

2 Spală-mă de vina mea și curățește-mă de păcatul meu!

3 Căci îmi cunosc neleguirile și păcatul meu stă neîncetat înaintea mea.

4 Împotriva Ta, numai împotriva Ta am păcătuit și am făcut ceea ce este rău înaintea Ta, așa că Tu ești găsit drept când vorbești și ești fără pată când judeci.

5 Iată că sunt născut în neleguire, în păcat m-a zămislit mama mea.

6 Tu dorești ca adevărul să fie în adâncurile ființei; fă-mi deci cunoscută înțelepciunea înăuntrul meu.

7 Curățește-mă cu isop și voi fi curat, spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.

8 Fă-mă să aud veselie și bucurie, iar oasele pe care Tu le-ai zdrobit se vor veseli.

9 Ascunde-Ți fața de păcatele mele, șterge toate neleguirile mele!

10 Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, și pune un duh nou și statornic înăuntrul meu!

11 Nu mă izgoni din prezența Ta și nu lua de la mine Duhul Tău cel Sfânt!

12 Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale; sprijină-mă cu un duh de bunăvoință!

13 Atunci voi învăța căile Tale pe cei ce le calcă, și păcătoșii se vor întoarce la Tine.

14 Dumnezeule, izbăvește-mă de vina sângelui vărsat, Dumnezeul mântuirii mele, și limba mea va cânta dreptatea Ta!

15 Stăpâne, deschide-mi buzele, iar gura mea va vesti lauda Ta!

16 Dacă Ți-ar fi plăcut jertfele, Ți-aș fi adus, dar Ție nu-Ți plac arderile de tot.

17 Jertfa plăcută lui Dumnezeu este un duh zdrobit; Dumnezeule, Tu nu disprețuiești o inimă frântă și mâhnită.

18 În bunăvoința Ta, fă bine Sionului și construiește zidurile Ierusalimului!

19 Atunci te vei bucura de jertfe potrivite, arderi de tot întregi; atunci se vor aduce vițeii pe altarul Tău.

52 *Pentru dirijor. Un maschil al lui David, compus pe vremea când edomitul Doeg a venit la Saul și l-a înștiințat pe acesta, zicându-i: „David s-a dus în casa lui Ahimelek!“*

1 Viteazule, ce te lauzi cu răutatea ta? Ce te lauzi, tu, care ești toată ziua o rușine pentru Dumnezeu?

2 Numai dezastru plănuiește limba ta! Este ca un brici ascuțit, viclean ce ești!

3 Tu iubești mai degrabă răul decât binele și minciuna decât cuvântul drept. Sela

4 Tu iubești numai cuvintele nimicioare, limbă înșelătoare.

5 Dumnezeu te va doborî pe vecie; te va apuca și te va smulge din cortul tău; te va deșurubi din pământul celor vii. Sela

6 Cei dreți vor vedea și se vor teme; vor râde de el:

7 „Acesta este omul care nu-L lua pe Dumnezeu drept refugiu al său, ci se încredea în marile lui bogății și creștea în putere distrugându-i pe alții.“

8 Eu însă sunt ca un măslin verde în Casa lui Dumnezeu, căci mă încred în îndurarea lui Dumnezeu pentru veci de veci.

9 Te voi lăuda mereu pentru că ai lucrat; voi nădăjdui în Numele Tău, căci este binevoitor față de credincioșii Tăi!

53 *Pentru dirijor. De cântat în mahalat. Un maschil al lui David*

1 Nebunul zice în inima lui: „Nu există Dumnezeu!“ S-au pervertit oamenii, săvârșesc fărâdelegi îngrozitoare; nu mai există nici unul care să facă binele.

2 Dumnezeu Își pleacă privirea din ceruri peste fiii oamenilor, ca să vadă dacă există vreunul care să aibă pricepere, vreunul care să-L caute pe Dumnezeu.

3 Toți s-au rătăcit, cu toții au devenit corupți! Nu mai există unul care să facă binele, nici unul măcar!

4 Oare nu se vor învăța niciodată minte cei ce săvârșesc nelegiuirea, cei ce-mi mănâncă poporul ca pe pâine și nu-L cheamă pe Dumnezeu?

5 Chiar acolo unde erau i-a apucat groaza, o groază cum n-a mai fost, căci Dumnezeu a împrăștiat oasele celor ce te-au asaltat și i-ai făcut de rușine, căci Dumnezeu i-a lepădat.

6 Cine va aduce izbăvire pentru Israel din Sion? Când Dumnezeu va aduce înapoi captivii poporului Său, să se veselească Iacov și să se bucure Israel!

54 *Pentru dirijor. De cântat cu instrumente cu coarde. Un maschil al lui David compus pe vremea când zifiții s-au dus la Saul și i-au zis: „Oare nu se ascunde David printre noi?“*

1 Dumnezeule, mântuiește-mă prin Numele Tău, fă-mi dreptate prin puterea Ta!

2 Dumnezeule, ascultă-mi rugăciunea, pleacă-Ți urechea la cuvintele gurii mele!

3 Niște străini se ridică împotriva mea și niște asupritori caută să-mi ia viața; ei nu țin seama de Dumnezeu! Sela

4 Iată că Dumnezeu îmi vine în ajutor; Stăpânul vine în sprijinul sufletului meu!

5 Fie ca El să răsplătească răul urmăriturilor mei; în credințioșia Ta, nimicește-i!

6 Îți voi aduce jertfe de bunăvoie, voi lăuda Numele Tău, Doamne, căci este bun,

7 căci m-ai scăpat din toate necazurile și am putut privi de sus la dușmanii mei.

55 *Pentru dirijor. De cântat cu instrumente cu coarde. Un maschil al lui David*

1 Dumnezeule, ia aminte la rugăciunea mea și nu trece cu vederea cererea mea!

2 Ascultă-mă și răspunde-mi! Îmi arăt neliniștea în plângerea mea și sunt tulburat

3 din pricina zarvei dușmanului și la vederea asupririi aduse de cel rău; căci ei fac să cadă necazul peste mine și mi se împotrivesc cu furie.

4 Îmi tremură inima înăuntrul meu, spaimile morții au căzut peste mine.

5 Frică și cutremur au venit peste mine, m-a acoperit teroarea.

6 Zic atunci: „Cine-mi va da aripi ca ale porumbelului, ca să zbor și să mă ascund?“

7 M-aș îndepărta atunci, m-aș refugia în pustie. Sela

8 M-aș grăbi să-mi găsesc refugiu, în fața vântului năprasnic.

9 Stăpâne, nimicește-i, încurcă-le limbile, căci numai violență și ceartă văd în cetate!

10 Zi și noapte ei dau târcoale zidurilor ei; necaz și strâmtorare se află în mijlocul ei.

11 Dezastrul este în mijlocul ei, iar asuprirea și înșelăciunea nu-i părăsesc străzile.

12 Nu un dușman mă batjocorește, căci atunci aş îndura! Nu cel ce mă urăște se ridică împotriva mea, căci m-aş ascunde de el!

13 Ci tu, un om ca și mine, prietenul meu, apropiatul meu,

14 cel cu care am avut părtașie dulce când am mers cu mulțimea în Casa lui Dumnezeu!

15 Moartea să-i ia prin surprindere, să se pogoare în Locuința Morților de tineri, căci au acceptat răutățile în mijlocul lor.

16 Eu însă voi striga către Dumnezeu, iar Domnul mă va mântui.

17 Seara, dimineața și la amiază, oftez și gem, iar El îmi va auzi glasul.

18 Mă va răscumpăra nevățamat din războiul pornit împotriva mea, căci mulți sunt împotriva mea.

19 Dumnezeu, Care tronează în veci, va auzi și-i va smeri! Sela Sunt niște oameni care nu se întorc de la căile lor și care nu se tem de Dumnezeu.

20 Prietenul meu își întinde mâna împotriva celor ce trăiesc în pace cu el, își calcă legământul.

21 Gura lui este alunecoasă ca smântâna, dar în inima lui poartă războiul. Cuvintele lui sunt mai alunecoase decât untdelemnul, dar în ascuns sunt niște săbii.

22 Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, și El îți va purta de grijă! El nu va îngădui ca cel drept să se clatine vreodată.

23 Dar Tu, Dumnezeule, îi vei coborî pe cei răi în groapa distrugerii; oamenii însetați de sânge și înșelători nu vor trăi nici jumătate din zilele lor! Eu însă mă voi încrede în Tine!

56 Pentru dirijor. De cântat ca și „Porumbel din stejari îndepărtați“. Un mihtam al lui David compus pe vremea când a fost prins la Gat de către filistenii

1 Dumnezeule, ai milă de mine, căci niște oameni mă hărțuiesc; toată ziua mă chinuiește cel ce se luptă cu mine.

2 Potrivnicii mei mă hărțuiesc zi de zi, mulți sunt cei ce se luptă cu mine cu trufie,

3 dar, când mi-e teamă, îmi pun încrederea în Tine.

4 În Dumnezeu, al Cărui Cuvânt îl laud, în Dumnezeu mă încred și nu mă tem! Ce poate să-mi facă un muritor?

5 În fiecare zi îmi răstălmăcesc cuvintele, toate gândurile lor sunt să-mi facă rău.

6 Uneltesc, pândesc, îmi urmăresc pașii, dornici să-mi ia viața.

7 Oare să scape ei prin răutate? Dumnezeule, doboară popoarele cu mânie!

8 Tu cunoști numărul pribegiilor mele; pune-mi lacrimile în burduful Tău! Să nu fie ele oare în cartea Ta?

9 Dușmanii mei vor fugi când voi striga! Știu un lucru: că Dumnezeu este de partea mea.

10 În Dumnezeu, al Cărui Cuvânt îl laud, în Domnul, al Cărui Cuvânt îl laud,

11 în Dumnezeu mă încred și nu mă tem! Ce poate să-mi facă un muritor?

12 Dumnezeule, sunt legat de Tine prin jurământ; de aceea Îți voi aduce jertfe de mulțumire,

13 căci mi-ai izbăvit sufletul de la moarte și picioarele de poticnire, ca să pot umbla înaintea lui Dumnezeu în lumina celor vii.

57 Pentru dirijor. De cântat ca și „Nu nimici!“. Al lui David. Un mihtam compus pe vremea când acesta se refugiase în peșteră, fugind de Saul

1 Ai milă de mine, Dumnezeule, ai milă de mine, căci la Tine îmi caut scăparea! La umbra aripilor Tale caut adăpost până când trece necazul.

2 Strig către Dumnezeul Preaînalt, către Dumnezeul Care mă sprijină.

3 El trimite poruncă din cer și mă mântuiește; îl face de rușine pe prigonitorul meu! Sela Dumnezeu Își trimite îndurarea și credințioșia.

4 Sunt în mijlocul leilor; mă culc printre fiare; printre oameni ai căror dinți sunt sulițe și săgeți și a căror limbă este o sabie tăioasă.

5 Fii înălțat, Dumnezeule, mai presus de ceruri și fie slava Ta peste întreg pământul!

6 Ei întinseseră o cursă pașilor mei, – sufletul îmi era încovoiat de durere –, îmi săpaseră o groapă, dar au căzut ei înșiși în ea. Sela

7 Inima mea este pregătită, Dumnezeule, inima mea este pregătită! Voi cânta și voi suna din instrumentele mele.

8 Trezește-te, suflet al meu! Treziți-vă, harfă și liră! Voi trezi zorii!

9 Stăpâne, Te voi lăuda printre popoare, Îți voi cânta printre neamuri!

10 Căci îndurarea Ta este înaltă până la ceruri, iar credințioșia Ta – până la nori.

11 Înălță-Te deasupra cerurilor, Dumnezeule, și fie slava Ta peste întreg pământul!

58 *Pentru dirijor. De cântat ca și „Nu nimici!“.* Al lui David. Un mihtam

- 1** Oare într-adevăr roștiți ceea ce este drept, voi, conducătorilor? Oare cu nepărtinire judecați, fii ai oamenilor?
- 2** Dimpotrivă, în inimă puneți la cale nelegiuiri, iar cu mâinile împărțiți violența în țară.
- 3** Cei răi se înstrăinează încă din pânțece, cei ce rostesc minciuni se rătăcesc chiar dinaintea nașterii.
- 4** Veninul lor este ca veninul șarpelui, ca al cobrei surde care și-a închis urechea,
- 5** care nu aude glasul vrăjitorilor, oricât de iscusite ar fi descântecele fachirului.
- 6** Dumnezeule, zdrobește-le dinții din gură!
Doamne, scoate colții acestor lei!
- 7** Fie să se scurgă precum apa care trece! Când întind arcul, fie-le săgețile oarbe!
- 8** Să fie ca melcul care se topește mergând, ca stârpitura care nu a văzut soarele!
- 9** Înainte ca oalele voastre să simtă focul de spini, verzi sau uscați, El îl va mătura pe cel rău!
- 10** Cel drept se va bucura când se va vedea răzbunat, când își va spăla picioarele în sângele celui rău.
- 11** Atunci oamenii vor zice: „Cu siguranță cel drept este răsplătit! Există un Dumnezeu Care judecă pământul!“

59 *Pentru dirijor. De cântat ca și „Nu nimici!“.* Al lui David. Un mihtam compus pe vremea când Saul a trimis să-i supravegheze casa acestuia, ca să-lucidă

- 1** Dumnezeul meu, izbăvește-mă de dușmanii mei, protejează-mă de cei ce s-au ridicat împotriva mea!
- 2** Izbăvește-mă de făcătorii de rele, mântuiește-mă de oamenii însetați de sânge!
- 3** Căci iată-i cum îmi pândesc sufletul, niște oameni puternici uneltesc împotriva mea, deși nu am greșit cu nimic, nu am păcătuit, Doamne!
- 4** Fără să am vreo vină, ei sunt pregătiți să mă atace. Ridică-Te să vii în întâmpinarea mea și privește!
- 5** Tu, Doamne, Dumnezeul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel, ridică-Te să pedepsești toate neamurile, fără să ai milă de cei ce săvârșesc nelegiuirea. Sela
- 6** Se întorc seara, urlă precum câinii și dau ocol cetății.

7 Iată ce scot din gurile lor: săbii ies printre buzele lor și zic: „Cine ne aude?“

- 8** Dar Tu, Doamne, râzi de ei, îți bați joc de toate neamurile.
- 9** Tăria mea, pe Tine Te aștept, căci Dumnezeu este întăritura mea!
- 10** Dumnezeule, Care este îndurător cu mine, merge înaintea mea, Dumnezeu îmi descoperă pândarii.
- 11** Totuși nu-i omorî, ca nu cumva cei din poporul meu să uite! Zguduie-i cu puterea Ta și doboară-i, Stăpâne, Scutul nostru!
- 12** Să fie prinși în propria lor mândrie, în păcatele gurii lor, în cuvintele de pe buzele lor; să li se socotească blestemele și minciunile!
- 13** Să-i mistuie mânia, să-i stingă și să nu mai fie! Atunci vor recunoaște că Dumnezeu stăpânește în Iacov și până la marginile pământului. Sela
- 14** Se întorc seara, urlă precum câinii și dau ocol cetății.
- 15** Ei rătăcesc după mâncare și bombănesc dacă nu se satură.
- 16** Eu însă voi cânta tăria Ta, dimineața voi striga cu bucurie despre îndurarea Ta, căci Tu mi-ai fost întăritură și adăpost în ziua necazului meu.
- 17** Tăria mea, pe Tine Te voi lăuda, căci Dumnezeu este întăritura mea, Dumnezeule Care este îndurător cu mine!

60 *Pentru dirijor. De cântat ca și „Crinii mărturiei!“.* Un mihtam al lui David pentru învățătură, compus pe vremea când s-a războit cu arameii din Aram-Naharayim și cu arameii din Toba și cu ocazia întoarcerii lui Ioab de la înfrângerea a doisprezece mii de edomiți în Valea Sării

- 1** Dumnezeule, ne-ai respins, ne-ai împrăștiat, te-ai mâniat! Acum, întoarce-Te la noi!
- 2** Ai zguduit țara și ai despiciat-o. Vindecă-i fisurile, căci se cutremură!
- 3** Ai făcut ca poporul Tău să vadă vremuri grele; ne-ai dat să bem vin, ca să ne clătinăm.
- 4** Pentru cei ce se tem de Tine însă ai ridicat un steag, sub care să se strângă împotriva arcului. Sela
- 5** Pentru ca preaiubiții Tăi să fie salvați, dă izbăvire prin dreapta Ta și răspunde-ne!
- 6** Dumnezeule a vorbit în sfințenia Sa: „Voi triumfa, voi împărți Șehemul și voi măsura valea Sucot.

7 Al Meu este Ghiladul, al Meu este și Manase; Efraim este coiful Meu, iar Iuda – sceptra Meu.

8 Moab este vasul în care Mă spăl. Deasupra Edomului Îmi arunc încălțărilor, iar strigătele Mele de triumf se aud peste Filistia.“

9 Cine mă va conduce în cetatea fortificată? Cine mă va călăuzi până în Edom?

10 Oare nu ne-ai respins, Dumnezeule? Căci Tu, Dumnezeule, nu mai ieși cu oștirile noastre.

11 Dă-ne ajutor împotriva dușmanului, căci zadarnic este sprijinul dat de om!

12 Cu Dumnezeu vom fi biruitori și El îi va călca în picioare pe dușmanii noștri!

61 *Pentru dirijor. De cântat cu instrumente cu coarde. Al lui David.*

1 Ascultă, Dumnezeule, strigătele mele! Ia aminte la rugăciunea mea!

2 Strig către Tine de la capătul pământului cu inima măhnită: „Du-mă pe stânca care este mai înaltă decât mine!“

3 Căci Tu ești adăpostul meu, turnul meu cel tare împotriva dușmanilor.

4 Aș vrea să locuiesc în cortul Tău pe vecie, să mă ascund la adăpostul aripilor Tale. Sela

5 Tu, Dumnezeule, mi-ai ascultat jurămintele; Tu mi-ai dat moștenirea celor ce se tem de Numele Tău.

6 Aducă zile la viața regelui! Fie-i anii cât veșnicia!

7 Fie să troneze veșnic în prezența lui Dumnezeu! Pune îndurarea și credințioșia să vegheze asupra lui!

8 Atunci voi cânta Numele Tău pe vecie și-mi voi împlini jurămintele zi de zi.

62 *Pentru dirijor. Pentru Iedutun. Un psalm al lui David*

1 Numai în Dumnezeu sufletul meu își găsește liniștea și numai de la El îmi vine mântuirea.

2 Numai El este stânca mea și mântuirea mea. El este întăritura mea; niciodată nu voi fi clătinat.

3 Până când veți mai ataca vreun om, doborându-l cu toții, cum ați dărâma un zid înclinat sau un gard dărâpanat?

4 Numai ca să-l doboare din înălțimea lui se sfătuiesc ei. Le este dragă minciuna; cu gura ei binecuvântează, dar cu inima blestemă. Sela

5 Suflete al meu, găsește-ți liniștea numai în Dumnezeu, căci de la El vine nădejdea mea.

6 Numai El este stânca mea și mântuirea mea. El este întăritura mea; nu voi fi clătinat!

7 Mântuirea și slava mea sunt în Dumnezeu, Stânca mea cea tare. Adăpostul meu este în Dumnezeu.

8 Poporule, încrede-te în El în orice vreme, varsă-ți inima înaintea Lui! Dumnezeu este adăpostul nostru. Sela

9 Numai o suflare sunt fiii oamenilor. Minciună sunt oamenii. Puși în talerele balanței sunt fără valoare; împreună, ei sunt mai ușori decât o suflare.

10 Nu vă încredeți în asupra, nici nu sperați zadarnic în tâlhărie. Când sporiți în putere, nu lăsați inima să vi se încreadă!

11 O dată a vorbit Dumnezeu, iar eu de două ori am auzit: „Puterea este a lui Dumnezeu!“

12 A Ta, Stăpâne, este îndurarea, căci Tu răsplătești fiecăruia după faptele lui.

63 *Un psalm al lui David compus pe când era în pustia lui Iuda*

1 Dumnezeule, Tu ești Dumnezeul meu! Te caut cu ardoare; îmi însetează sufletul după Tine, îmi tânjește trupul după Tine într-un pământ uscat, sterp și fără apă.

2 Așa Te privesc în Lăcașul Tău cel sfânt ca să-Ți văd ȋria și slava.

3 Pentru că îndurarea Ta prețuiește mai mult decât viața, de aceea buzele mele Te vor lăuda.

4 Așadar, Te voi binecuvânta toată viața mea și în Numelui Tău îmi voi ridica mâinile

5 Mă satur de Tine ca de niște bucate grase și miezoase, iar gura mea Te laudă cu strigăte de bucurie pe buze.

6 Îmi amintesc de Tine în așternutul meu, în timpul străjilor nopții cuget la Tine.

7 Căci Tu ești ajutorul meu, strig de bucurie la umbra aripilor Tale!

8 Sufletul meu este lipit de Tine, dreapta Ta mă sprijină.

9 Aceia care caută să-mi ia viața sunt sortiți nimicirii: vor merge în adâncimile pământului,

10 vor fi trecuți prin ascuțitul sabiei, vor fi prada șacalilor.

11 Regele însă se va bucura în Dumnezeu! Toți care jură pe Numele Lui se vor lăuda, căci gura mincinoasă va fi astupată.

64 *Pentru dirijor. Un psalm al lui David*

- 1** Ascultă, Dumnezeule, glasul plângerii mele!
Păzește-mă de amenințarea dușmanului!
- 2** Ferește-mă de sfatul celor răi, de uneltirea celor ce săvârșesc răul,
- 3** de cei care își ascut limba drept sabie, iar drept săgeți pregătesc cuvinte amare,
- 4** ca să tragă pe ascuns asupra celui nevinovat, să tragă pe neașteptate și fără să se teamă.
- 5** Se îmbărbătează în răutatea lor, își plănuiesc cum să ascundă curse, zicând: „Cine ne va vedea?”
- 6** Pun la cale nedreptăți, zicând: „Am isprăvit planul ascuns!” Lăuntrul fiecăruia și inima le sunt de nepătruns.
- 7** Dintr-odată însă Dumnezeu aruncă săgeata asupra lor și sunt loviți.
- 8** Propria lor limbă i-a adus la ruină, așa încât toți cei care-i văd clatină din cap.
- 9** Toți oamenii se înfricoșează, mărturisesc ceea ce a înfăptuit Dumnezeu și-I recunosc lucrarea.
- 10** Să se bucure cel drept în Domnul și să se adăpostească la El! Să se laude cu El toți cei cu inima cinstită.

65 *Pentru dirijor. Un psalm al lui David. Un cântec.*

- 1** Dumnezeule, pe Tine Te așteaptă lauda în Sion; față de Tine vor fi împlinite jurămintele.
- 2** Tu asculti rugăciunea; de aceea toți oamenii vor veni la Tine.
- 3** Poverile fărădelegilor noastre sunt mai puternice decât noi, dar Tu faci ispășire pentru nelegiuirile noastre.
- 4** Ferice de cel pe care-l alegi, pe care-l apropii să locuiască în curțile Tale! Ne vom sătura de bunăstarea Casei Tale și de sfințenia Templului Tău.
- 5** În dreptatea Ta, Tu ne răspunzi prin minuni, Dumnezeuul mântuirii noastre, Nădejdea tuturor marginilor pământului și ale mărilor îndepărtate,
- 6** Cel ce ai întărit munții prin puterea Ta, fiind încins cu tărie,
- 7** Cel ce potolești vuietul mărilor, vuietul talazurilor lor și urlatul neamurilor.
- 8** Locuitorii de la marginile pământului se tem din pricina minunilor Tale! Tu faci să răsune de bucurie locurile de unde se ivesc dimineața și seara.

9 Tu cercetezi pământul, îi dai belșug, îl îmbogățești cu multe lucruri. Râurile lui Dumnezeu sunt pline de apă ca să dai oamenilor grâne. Iată cum pregătești pământul:

- 10** îi uzi brazdele, îi sfărâmi bulgării, îl înmoi cu ploile rezezi și îi binecuvântezi răsadul.
- 11** Încununezi anul cu bunătățile Tale, în urma Ta mustește belșugul;
- 12** mustesc, de asemenea, și pășunile din pustie, iar dealurile se încing cu veselie.
- 13** Pășunile se îmbracă cu turme, văile se acoperă de grâne; toate strigă de bucurie și cântă.

66 *Pentru dirijor. Un cântec. Un psalm*

- 1** Strigați de bucurie către Dumnezeu, toți locuitorii pământului!
- 2** Cântați slava Numelui Său, măriți slava Lui prin laudele voastre!
- 3** Spuneți-I lui Dumnezeu: „Ce înfricoșătoare sunt lucrările Tale!” Atât de mare este tăria Ta, încât dușmanii Tăi dau înapoi în fața Ta.
- 4** Tot pământul să Ți se închine și să-Ți cânte, să-Ți cânte Numele! Sela
- 5** Veniți și vedeți faptele lui Dumnezeu, înfăptuirile înfricoșătoare pentru fiii oamenilor.
- 6** El a schimbat marea în uscat de au traversat râul cu piciorul! Deci să ne bucurăm în El!
- 7** El stăpânește cu puterea Sa pe vecie, ochii Săi supraveghează neamurile: fie ca răzvrățiții să nu se mai ridice împotriva Lui! Sela
- 8** Popoare, binecuvântați-L pe Dumnezeul nostru, dați glas laudei Sale!
- 9** El ne așază sufletul printre cei vii și nu lasă să ni se clatine piciorul.
- 10** Dumnezeule, Tu ne încerci și ne purifici precum se purifică argintul.
- 11** Ne-ai făcut să intrăm în mreajă, ne-ai pus poveri pe spate.
- 12** Ai îngăduit omului să călărească pe capetele noastre; am trecut prin foc și prin apă, dar apoi ne-ai condus spre îndestulare.
- 13** De aceea voi veni la Casa Ta cu arderi de tot, și-mi voi împlini jurămintele,
- 14** jurămintele pe care buzele mele le-au promis și pe care gura mea le-a rostit când eram în necaz.
- 15** Îți voi aduce animale îngrășate ca arderi de tot și o ofrandă de berbeci; voi aduce viței și țapi. Sela

16 Veniți și ascultați, voi, toți cei ce vă temeți de Dumnezeu, și vă voi povesti ce a făcut El pentru mine!

17 Către El a strigat gura mea și lauda Lui a fost pe limba mea.

18 Dacă aș fi văzut răutate în inima mea, nu m-ar fi ascultat Stăpânul.

19 Dar Dumnezeu m-a ascultat, într-adevăr, a luat aminte la glasul rugăciunii mele.

20 Binecuvântat să fie Dumnezeu Care nu mi-a respins rugăciunea și nici nu Și-a ascuns îndurarea față de mine!

67 *Pentru dirijor. De cântat cu instrumente cu coarde. Un psalm. Un cântec.*

1 Dumnezeu, ai milă de noi și binecuvântează-ne, fă să lumineze fața Ta peste noi! Sela

2 Să se cunoască astfel pe pământ căile Tale și mântuirea Ta – printre toate neamurile!

3 Fie ca popoarele să Te laude, Dumnezeu, să Te laude toate popoarele!

4 Să se bucure și să strige de bucurie neamurile, căci Tu judeci popoarele cu nepărtinire și conduci neamurile pe pământ. Sela

5 Să Te laude popoarele, Dumnezeu, să Te laude toate popoarele!

6 Atunci pământul își va da roada, iar Dumnezeu, Dumnezeul nostru, ne va binecuvânta!

7 Dumnezeu ne va binecuvânta, și toate marginile pământului se vor teme de El!

68 *Pentru dirijor. Al lui David. Un psalm. Un cântec*

1 Când Dumnezeu Se ridică, dușmanii Lui să fie împrăștiați și cei ce-L urăsc să fugă dinaintea feței Sale.

2 Îi risipești precum se risipește fumul; precum se topește ceara din cauza focului așa pier cei răi dinaintea lui Dumnezeu.

3 Cei drepti însă se bucură, se veselesc înaintea lui Dumnezeu și chiuie de bucurie.

4 Cântați-I lui Dumnezeu, laudați Numele Lui, înălțați-L pe Cel Ce călărește pe nori și al Cărui Nume este Domnul. Veseliți-vă înaintea Lui!

5 În Lăcașul Său cel sfânt, Dumnezeu este tatăl orfanilor și apărătorul văduvelor.

6 Dumnezeu dă o familie celor însingurați și îi conduce spre belșug pe cei care sunt captivi; cei răzvrățiți însă locuiesc în ținuturi aride.

7 Dumnezeule, când Tu ai ieșit înaintea poporului Tău, când Tu ai mărșăluit prin pustie ... Sela

8 pământul s-a cutremurat, cerurile au picurat înaintea lui Dumnezeu, Dumnezeul Sinaiului, înaintea lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.

9 Dumnezeule, Tu ai legănat ca daruri de bunăvoie ploile; Tu Ți-ai pregătit astfel moștenirea istovită.

10 Poporul Tău a locuit-o din nou; Tu ai pregătit bunătățile Tale pentru cel sărman, Dumnezeule!

11 Stăpânul a vorbit, iar purtătoarele de vești s-au făcut o armată mare:

12 „Regii oștirilor au fugit în mare grabă, iar cel rămas acasă a împărțit prada.

13 Chiar în timp ce voi vă odihniți la stâne aripile porumbelului sunt acoperite cu argint și penele lui cu aur sclipitor.“

14 Când i-a risipit Atotputernicul pe regi, parcă ninge în Țalmon.

15 Munții Bașan sunt munți maiestuoși, munții Bașan sunt munți cu multe piscuri.

16 Munți cu multe piscuri, de ce invidiați muntele unde Îi place lui Dumnezeu să locuiască? Cu siguranță Domnul locuiește acolo pe vecie.

17 Carele lui Dumnezeu sunt cu miile și cu miile de mii. Stăpânul vine în ele din Sinai, în Lăcașul Lui cel sfânt.

18 Când Te-ai suit în înălțime, ai luat în sclavie captivitatea; ai luat daruri pentru oameni, chiar și pentru cei răzvrățiți, ca ei, Doamne Dumnezeule, să locuiască acolo.

19 Binecuvântat să fie Stăpânul, Care ne poartă zi de zi, Dumnezeul mântuirii noastre. Sela

20 Dumnezeul nostru este un Dumnezeu al izbăvirilor. De la Stăpânul Domn vine scăparea de moarte.

21 Cu siguranță Dumnezeu va zdrobi capul dușmanilor Săi, creștetul celor ce umblă în nelegiuirile lor.

22 Stăpânul zice: „Îi voi aduce înapoi din Bașan, îi voi aduce înapoi din adâncurile mării,

23 ca să-ți scufunzi picioarele în sânge, iar limba câinilor tăi să-și ia partea din dușmanii tăi.“

24 Dumnezeule, ei privesc procesiunea intrării Tale, a intrării Dumnezeului meu, a Împăratului meu, în Lăcașul cel sfânt.

25 În fața merg cântăreții, urmați de cei cu instrumente, iar în centru sunt fetele cu tamburine.
26 Binecuvântați-L pe Dumnezeu în adunare, pe Domnul – la izvoarele lui Israel!
27 Acolo se află și tânărul Beniamin, care-i stăpânește, căpeteniile lui Iuda cu mulțimile lor, căpeteniile lui Zabulon, căpeteniile lui Neftali.
28 Învrednicește-Te cu tărie, Dumnezeule, arată-ne puterea Ta, Dumnezeule, așa cum ai făcut și înainte pentru noi!
29 Din pricina Templului Tău de la Ierusalim, regii Îți vor aduce daruri.
30 Muștră fiara dintre trestii, cireada de tauri dintre vițeii popoarelor, care calcă în picioare bucățile de argint! Împrăștie popoarele care-și găsesc plăcerea în război!
31 Ambasadori vor veni din Egipt; Cuș va alerga cu mâinile întinse spre Dumnezeu.
32 Regate ale pământului, cântați-I lui Dumnezeu, lăudați-L pe Stăpânul, Sela
33 pe Cel Ce călărește în ceruri, în cerurile veșnice! Iată, El face cu glasul Său un vuiet puternic!
34 Proclamați puterea lui Dumnezeu, a Cărui maiestate este peste Israel și a Cărui putere este în ceruri.
35 Dumnezeule, Tu ești înfricoșător în Sfântul Tău Lăcaș; Dumnezeul lui Israel, chiar El dă putere și tărie poporului! Binecuvântat să fie Dumnezeu!

69 *Pentru dirijor. De cântat ca și „Crinii“. Al lui David.*

1 Dumnezeule, scapă-mă, căci mi-au ajuns apele până la gât!
2 Mă afund în mâl, nu mai găsesc loc tare; intru în adâncimile apei și sunt înghițit de apă.
3 Am obosit strigând, mi s-a uscat gâtul; mi se topesc ochii tânjind după Dumnezeul meu.
4 Cei ce mă urăsc fără motiv sunt mai mulți decât perii capului meu, mulți sunt cei ce vor să mă piardă, dușmani ai mei fără teme. Trebuie să dau înapoi ce nu am furat.
5 Dumnezeule, Tu-mi cunoști nehibzuința, păcatele mele nu-Ți sunt ascunse.
6 Fie ca cei ce nădăjduiesc în Tine să nu se rușineze din pricina mea, Stăpâne, Doamne al Oștirilor, fie ca cei ce Te caută să nu roșească din pricina mea, Dumnezeule al lui Israel!
7 Din pricina Ta port eu ocară și dezonoarea mi-a acoperit fața.

8 Sunt considerat un străin de către frații mei, un venetic de către fiii mamei mele,
9 căci râvna pentru Casa Ta mă mistuie și ocările celor ce Te ocărăsc au căzut peste mine!
10 Când plâng și postesc, ei mă batjocoresc.
11 Când îmbrac sacul de jale, ei mă fac de pomină.
12 Cei ce stau la poarta cetății mă vorbesc, cei ce se îmbată cântă despre mine.
13 Totuși eu tot Ție mă voi ruga, Doamne, pentru vremea bunăvoinței Tale. Dumnezeule, în marea Ta îndurare, răspunde-mi cu izbăvirea Ta sigură!
14 Izbăvește-mă din noroi, să nu mă afund! Să fiu izbăvit de cei ce mă urăsc și de adâncurile apei!
15 Curentul apelor să nu mă ducă, să nu mă înghită adâncul, să nu se închidă deasupra-mi gura gropii!
16 Doamne, răspunde-mi, căci îndurarea Ta este atât de bună! După mila Ta cea mare, întoarce-Ți fața spre mine!
17 Nu-Ți ascunde fața de robul Tău, căci sunt în necaz, ci răspunde-mi degrabă!
18 Apropie-Te de sufletul meu și răscumpără-mi-l! Din pricina celor ce mă urăsc, scapă-mă!
19 Tu cunoști ocară mea, rușinea mea, dezonoarea mea și pe toți dușmanii mei.
20 Ocară mi-a frânt inima, mi-a îmbolnăvit-o. Tânjesc după compasiune, dar nu este, după mângâietori, dar nu-i găsesc.
21 Ci ei îmi pun în mâncare venin, iar pentru setea mea îmi dau să beau oțet.
22 Să li se prefacă masa într-o cursă și bunăstarea – într-un laț!
23 Să li se întunece ochii ca să nu mai vadă! Fă să li se clatine mereu coapsele!
24 Varsă-Ți furia peste ei și să-i ajungă mânia Ta aprinsă!
25 Fie-le locuința pustiită și nimeni să nu mai locuiască în corturile lor!
26 Și aceasta pentru că ei urmăresc pe cel lovit de Tine și povestesc suferința celor răniți de Tine.
27 Aducă alte nelegiuiri la neleguirile lor și fă să nu ajungă la dreptatea Ta!
28 Șterge-i din Cartea celor vii și nu-i scrie alături de cei dreți!
29 Eu însă sunt necăjit și nevolnic; fie ca mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă pună la adăpost!
30 Atunci voi lăuda prin cântec Numele lui Dumnezeu și-L voi mări prin mulțumiri!
31 Acest lucru va fi mai plăcut Domnului decât un bou sau un vițel cu coarne și copite.

32 Cei necăjiți vor vedea și se vor bucura. Trăiască inima voastră, a celor ce căutați pe Dumnezeu,
33 căci Domnul ascultă pe cei sărmani și nu-i disprețuiește pe cei luați captivi dintre ai Lui!
34 Să-L laude cerul și pământul, mările și tot ce mișună prin ele,
35 căci Dumnezeu va mântui Sionul și va construi cetățile lui Iuda! Ei vor locui acolo și le vor moșteni;
36 urmașii robilor Săi le vor moșteni și cei ce iubesc Numele Lui vor locui acolo.

70 *Pentru dirijor. Al lui David. O aducere-aminte.*

1 Binevoiește, Dumnezeule, de mă izbăvește!
Doamne, vino degrabă în ajutorul meu!
2 Să se facă de răs și să rămână de rușine cei ce caută să-mi ia viața! Să dea înapoi și să fie umiliți cei ce-mi doresc răul!
3 Să se întoarcă din pricina rușinii lor cei ce zic:
„Ha! Ha!”
4 Să se bucure și să se veselească în Tine toți cei ce Te caută! Cei ce iubesc mântuirea Ta să zică mereu:
„Mărit să fie Dumnezeu!”
5 Cât despre mine, eu sunt sărman și lipsit;
Dumnezeule, vino degrabă la mine! Tu ești ajutorul și izbăvitorul meu! Doamne, nu întârzia!

71 **1** La Tine, Doamne, caut adăpost! Să nu rămân de rușine vreodată!
2 În dreptatea Ta izbăvește-mă și scapă-mă! Pleacă-Ți urechea spre mine și mântuiește-mă!
3 Fii o stâncă de adăpost pentru mine la care să pot veni totdeauna! Poruncește izbăvirea mea, căci Tu ești stâncă și fortăreața mea!
4 Dumnezeul meu, scapă-mă din mâna celui rău, din brațul celui nedrept și crud!
5 Tu, Stăpânul meu, ești nădejdea mea! Domnul este încrederea mea încă din tinerețe!
6 M-am sprijinit pe Tine încă din pânțele mamei mele: Tu m-ai scos din pânțele mamei mele, de aceea Ție Îți voi aduce lauda mea mereu!
7 Am ajuns ca un semn pentru mulți, dar Tu ești adăpostul meu cel trainic!
8 Gura-mi este plină de lauda Ta; Te slăvesc tot timpul zilei.
9 Nu mă lepăda la bătrânețe! Când îmi va fi trecut puterea, nu mă părăsi,

10 căci dușmanii mei vorbesc despre mine și cei ce caută să-mi ia viața uneltesc împotriva mea,
11 zicând: „L-a părăsit Dumnezeu! Urmăriți-l și prindeți-l, căci nu mai are scăpare!”
12 Dumnezeule, nu Te îndepărta de mine!
Dumnezeul meu, vino degrabă în ajutorul meu!
13 Să piară în rușine potrivnicii sufletului meu!
Ocara și dezonoarea să-i acopere pe cei ce-mi caută răul!
14 Eu însă voi continua să nădăjduiesc și Te voi lăuda tot mai mult!
15 Gura mea va povesti dreptatea Ta și mântuirea Ta toată ziua, chiar dacă nu le cunosc marginile.
16 Voi veni și voi vesti minunile Tale, Stăpâne Doamne, voi aminti dreptatea Ta și numai a Ta!
17 Dumnezeule, m-ai învățat încă din tinerețea mea, iar eu continui să vestesc minunile Tale până în ziua de azi.
18 Dumnezeule, nu mă părăsi nici chiar când voi fi bătrân și cărunt, până când nu voi vorbi despre puterea Ta generației următoare și despre tăria Ta celor ce vor veni.
19 Dreptatea Ta, Dumnezeule, ajunge până la cer!
Tot ce ai făcut este grandios, Dumnezeule! Cine este ca Tine?
20 Deși m-ai făcut să văd numeroase și amare necazuri, Tu îmi vei da din nou viață; chiar și din adâncimile pământului Tu mă vei scoate.
21 Îmi vei mări cinstea și mă vei mângâia din nou.
22 Dar și eu Te voi lăuda cu harfa pentru credințioșia Ta, Dumnezeul meu! Îți voi cânta din liră, Sfântule al lui Israel!
23 Buzele mele vor răsuna de bucurie când Îți vor cânta, și, asemenea lor, și sufletul meu pe care l-ai răscumpărat!
24 Limba mea, de asemenea, va vesti toată ziua dreptatea Ta, căci cei ce-mi vroiau răul au fost făcuți de rușine și de răs.

72 *Al lui Solomon*

1 Dumnezeule, dă judecățile Tale regelui și dreptatea Ta fiului regelui!
2 Atunci el va judeca cu dreptate pe poporul Tău și cu nepărtinire pe sărmanii Tăi.
3 Munții vor aduce pacea pentru popor și tot așa și dealurile, prin dreptate.
4 El le va face dreptate sărmanilor din popor, îi va izbăvi pe fiii săracilor și îl va zdrobi pe asupritor.

5 El va trăi atâta timp cât va fi soare, cât va fi lună, din neam în neam.

6 El va fi ca ploaia care coboară peste pământul cosit, ca ploile rezezi, picurând pământul.

7 În zilele lui, cel drept va înflori și va fi multă pace, până când nu va mai fi lună.

8 El va domni de la o mare la alta și de la râu până la marginile pământului.

9 Înaintea lui se vor pleca triburile pustiei, iar dușmanii lui vor linge țărâna.

10 Regi din Tarșiș și din ostroave se vor întoarce cu daruri; regi din Șeba și din Seba se vor apropia cu ofrande.

11 I se vor închina toți regii, toate popoarele îl vor sluji.

12 Căci el îl va scăpa pe săracul care strigă și pe sârmanul lipsit de ajutor.

13 Va avea milă de cel umil și sărac, și va scăpa viețile săracilor.

14 Le va răscumpăra viețile de la asuprire și violență, căci sângele lor prețuiește mult pentru el.

15 Să trăiască! Să i se dea podoabe din aur de Șeba! Fie ca oamenii să se roage pentru el totdeauna și să-l binecuvânteze în fiecare zi!

16 Să fie belșug de grâne în țară, chiar și pe crestele munților! Să freamăte pomii ca cei din Liban, iar oamenii din cetăți să înflorească ca iarba de pe pământ.

17 Să-i rămână numele pe vecie! Să-i dăinuiască numele cât va fi soare! Toate neamurile vor fi binecuvântate prin el și-l vor numi fericit!

18 Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel, Singurul Care poate face minuni!

19 Binecuvântat să-I fie slăvitul Nume în veci! Slava Lui să umple întreg pământul! Amin! Amin!

20 Aici este sfârșitul rugăciunilor lui David, fiul lui Ișai.

CARTEA A TREIA

73 *Un psalm al lui Asaf*

1 Da, bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei cu inima curată.

2 Cât despre mine, era să mi se îndoiaie picioarele, era cât pe ce să-mi alunec pașii,

3 căci îi invidiam pe cei laudăroși când vedeam bunăstarea celor răi.

4 Căci ei n-au parte de remușcări până la moarte, iar trupul le este plin de grăsime.

5 N-au parte de necazul muritorului de rând și nu sunt loviți ca ceilalți oameni.

6 De aceea mândria le atârnă de gât ca o podoabă, iar violența îi învelește ca o manta;

7 li se bulbucă ochii de grăsime, iar imaginațiile inimii lor întrec măsura;

8 batjocoresc și vorbesc cu răutate; vorbesc de sus, amenințând cu asuprire;

9 își înalță gura până la ceruri, iar limba lor cutreieră pământul.

10 De aceea poporul se întoarce spre ei și soarbe cuvintele lor ca apa.

11 Ei zic: „Cum să știe Dumnezeu și cum ar putea afla Cel Preaînalt?”

12 Așa sunt cei răi: liniștiți pe vecie și crescând în bogăție.

13 Într-adevăr, degeaba mi-am curățit inima și mi-am spălat mâinile în nevinovăție,

14 căci sunt lovit toată ziua și am parte de pedeapsă în fiecare dimineață.

15 Dacă aş zice: „Vreau să pot vorbi și eu așa!“, iată că aş trăda neamul fiilor Tăi.

16 M-am gândit la aceste lucruri ca să le pricep, dar zadarnică mi-a fost truda,

17 până ce am venit la Sfântul Lăcaș al lui Dumnezeu și am luat aminte la sfârșitul lor.

18 Într-adevăr, Tu îi așezi în locuri alunecoase, îi arunci în dezastru.

19 Cum sunt pustiiți într-o clipă! Sunt nimiciviți, sfârșiți prin lovituri năprasnice.

20 Ca un vis la deșteptare, Stăpâne, așa le lepezi chipul când Te trezești.

21 Când inima-mi era mâhnită și eram străpuns în adâncul ființei mele,

22 eram ca o brută fără pricepere; eram ca dobitoacele înaintea Ta.

23 Însă eu totdeauna sunt cu Tine! Tu mă ții de mâna dreaptă,

24 mă călăuzești cu sfatul Tău și apoi mă vei lua în slavă.

25 Pe cine am eu în ceruri? În afară de Tine, eu nu îndrăgesc pe nimeni pe pământ.

26 Carnea și inima mi se prăpădesc, dar Dumnezeu este stânca inimii mele și moștenirea mea pe vecie.

27 Căci cei ce se despart de Tine vor pieri. Tu-i nimicești pe toți cei ce-Ți sunt necredincioși.

28 Cât despre mine, este bine să fiu lângă Dumnezeu. Am făcut din Stăpânul Domn adăpostul meu; voi povesti toate isprăvile Tale!

74 *Un maschil al lui Asaf*

1 Dumnezeule, de ce ne respingi neîncetat? De ce-
Ți aprinzi mânia împotriva turmei pășunii Tale?

2 Adu-Ți aminte de adunarea Ta, cumpărată în
vechime și răscumpărată ca seminție a moștenirii
Tale; adu-Ți aminte de muntele Sion, pe care l-ai
locuit!

3 Îndreaptă-Ți pașii spre aceste ruine eterne, unde
dușmanul a prăpădit totul în Lăcașul cel sfânt!

4 Potrivnicii Tăi au răcnit în mijlocul Locului Tău
de întâlnire; și-au pus însemnele lor ca semne.

5 Și-au făcut un nume asemenea celor ce ridică
topoarele ca să croiască drum prin pădure.

6 Și-au ascuțit toporul împotriva podoabelor,
zdrobindu-le cu lovituri de secure și de bardă.

7 Au pus foc Lăcașului Tău, au întinat locuința
Numei Tău!

8 Și-au zis: „Îi vom prăpădi pe toți!“, apoi au dat
foc tuturor altarelor lui Dumnezeu din țară.

9 Nu ne mai putem vedea semnele, nu mai sunt
profeți și nici unul dintre noi nu știe până când vor
dura toate acestea!

10 Dumnezeule, până când va mai batjocori
vrăjmașul? Va defăima dușmanul pentru totdeauna
Numele Tău?

11 De ce Ți-ai retras mâna și dreapta Ta? Scoate-o
din sân și pune capăt acestei stări!

12 Dumnezeu este împăratul meu din vechime și
Cel Ce aduce izbăviri peste pământ.

13 Tu, cu puterea Ta, ai despărțit Marea, ai zdrobit
capetele monstrului Tanin din ape.

14 Tu ai sfărâmat capetele Leviatanului și l-ai dat
de mâncare poporului din pustietăți.

15 Tu ai deschis izvoare și ueduri și ai uscat râuri
care nu seacă.

16 A Ta este ziua; a Ta este și noaptea. Tu ai
rânduie luna și soarele.

17 Tu ai stabilit hotarele pământului, vara și iarna
Tu le-ai făurit.

18 Adu-Ți aminte că dușmanul Te defăimează,
Doamne, și un popor fără minte batjocorește
Numele Tău.

19 Nu lăsa pradă fiarelor viața turturelei Tale, nu
uita pentru totdeauna viața necăjiților Tăi!

20 Ai în vedere legământul, căci locurile dosnice
ale țării sunt pline de cuiburi ale violenței!

21 Fă ca cel asuprit să nu se întoarcă amărât! Fă ca
nevoiașul și sărmanul să laude Numele Tău!

22 Ridică-Te, Dumnezeule, apără-Ți pricina!
Amintește-Ți de ocările zilnice ale celui fără minte!

23 Nu uita glasul dușmanilor Tăi și larma
potrivnicilor Tăi care sporește mereu!

75 *Pentru dirijor. De cântat ca și „Nu nimici!“ Un psalm al lui Asaf. Un cântec.*

1 Ție Îți aducem mulțumire, Dumnezeule, Îți
aducem mulțumire căci Numele Tău este aproape,
astfel că oamenii mărturisesc minunile Tale!

2 „Când voi hotărî că a sosit vremea, Eu, zice
Domnul, voi judeca cu nepărtinire!

3 Când lumea se clatină, cu toți locuitorii ei, Eu sunt
Cel Care îi întăresc stâlpii.“ Sela

4 Le-am spus lăudăroșilor: „Nu vă mai lăudați!“, iar
celor răi: „Nu vă mai făliți!“

5 Nu vă mai semețiți privirea și nu mai vorbiți cu
atâta trufie,

6 căci nici de la răsărit, nici de la apus și nici din
pustie nu vine înălțarea,

7 ci Dumnezeu este Cel Ce judecă! El smerește și
tot El înalță!

8 În mâna Domnului se află un potir; vinul spumegă
în el, complet amestecat. Când El varsă din potir,
toți cei răi de pe pământ îi beau până și rămășițele.

9 Eu însă voi vesti pururea aceste lucruri; voi cânta
Dumnezeului lui Iacov!

10 Voi doborî puterea tuturor celor răi, dar puterea
celui drept va fi înălțată.

76 *Pentru dirijor. De cântat cu instrumente cu coarde. Un psalm al lui Asaf. Un cântec.*

1 Dumnezeu este cunoscut în Iuda; mare este
Numele Lui în Israel!

2 Pe când Cortul Îi este în Salem, Locuința Lui se
află în Sion.

3 Acolo a sfărâmat săgețile arcului, scutul și sabia
de război. Sela

4 Ești mai măreț, mai minunat ești Tu decât munții
încărcați de vânat.

5 Prădați au fost vitejii: au fost cuprinși de un somn
adânc; nici unul dintre luptători n-a mai avut putere
în mâini.

6 Dumnezeu al lui Iacov, la mustrea Ta, călărețul
și calul au adormit deopotrivă!

7 Tu ești atât de înfricoșător! Cine poate sta înaintea
Ta când ești mânios?

8 Când ai rostit sentința din ceruri, pământul s-a temut și a amuțit.

9 Da, așa a fost, când Te-ai ridicat să judeci, Dumnezeuule, și să aduci izbăvire tuturor necăjiților pământului. Sela

10 Într-adevăr, mânia Ta împotriva omului lucrează spre lauda Ta, iar pe supraviețuitorii mâniei Tale îi îngreșești.

11 Faceți jurăminte Domnului, Dumnezeul vostru, și împliniți-le! Voi toți cei din preajma Lui, aduceți daruri Celui de temut!

12 El taie avântul conducătorilor și seamănă groază printre regii pământului.

77 *Pentru dirijor. Pentru Iedutun. Al lui Asaf. Un psalm*

1 Glasul meu s-a înălțat către Dumnezeu; către Dumnezeu am strigat cu glasul meu și El m-a ascultat.

2 În ziua necazului meu L-am căutat pe Stăpân. Noaptea îmi țineam întinsă mâna în rugăciune, iar sufletul meu refuza să fie mângâiat.

3 Mi-am adus aminte de Dumnezeu și am oftat, am cugetat și duhul mi-a căzut în leșin. Sela

4 Tu ai păstrat lumina ochilor mei, chiar dacă am fost atât de răvășit, încât nici nu puteam să mai vorbesc.

5 Mi-am adus aminte de zilele de odinioară, de anii de demult;

6 mi-am amintit de cântecele mele din timpul nopții. Am cugetat în inima mea, m-am întrebat în duhul meu:

7 „Oare Stăpânul leapădă pentru totdeauna? Să nu mai fie niciodată binevoitor?”

8 Oare Și-a oprit îndurarea pe vecie? A pus El oare capăt promisiunii Lui din neam în neam?

9 Oare a uitat Dumnezeu de îndurare? În mânia Lui, Și-a retras El oare mila?” Sela

10 Atunci am zis: „Ceea ce mă face să sufăr este că dreapta Celui Preaînalt s-a schimbat.”

11 Dar îmi voi aminti lucrările Domnului; da, îmi voi aduce aminte de minunile Tale de odinioară!

12 Voi cugeta la toate faptele Tale, mă voi gândi la minunile Tale.

13 Dumnezeuule, calea Ta este sfântă! Care zeu este atât de mare ca Dumnezeu?

14 Tu ești Dumnezeuul înfăptuitor de minuni! Tu Ți-ai descoperit puterea popoarelor!

15 Cu brațul Tău Ți-ai răscumpărat poporul, pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif. Sela

16 Când Te-au văzut apele, Dumnezeuule, când Te-au văzut apele, s-au învolburat, iar adâncurile s-au cutremurat.

17 Cerul a revărsat apa, tunetul a bubuit în nori, iar fulgerele Tale i-au brăzdat.

18 Bubuitul tunetului Tău trecea prin vijelie, iar fulgerele luminau lumea; pământul s-a clătinat și s-a zguduit.

19 Calea Ta a trecut prin mare, iar cărarea Ta – prin ape mari, și nu Ți s-au mai cunoscut urmele.

20 Ți-ai condus poporul ca pe o turmă, prin mâna lui Moise și a lui Aaron.

78 *Un maschil al lui Asaf*

1 Poporul meu, ascultă învățătura mea! Deschideți-vă urechile la cuvintele gurii mele!

2 Îmi voi deschide gura cu pilde, voi rosti lucruri ascunse din vremuri străvechi,

3 lucruri pe care le-am auzit, lucrurile pe care le-am învățat, pe care ni le-au povestit strămoșii noștri.

4 Nu le vom ascunde de fiii noștri, ci vom spune generației următoare isprăvile demne de laudă ale Domnului, puterea și minunile Lui pe care le-a săvârșit.

5 El a ridicat o mărturie în Iacov, a pus o Lege în Israel și a poruncit strămoșilor noștri să-și învețe fiii din ea,

6 pentru ca generația următoare, fiii care se vor naște, să o cunoască, și ei, la rândul lor, să o povestească fiilor lor;

7 să-și pună încrederea în Dumnezeu, să nu uite lucrările lui Dumnezeu, ci să-I împlinescă poruncile;

8 să nu fie ca strămoșii lor, o generație neascultătoare și răzvrătită, o generație care nu și-a pregătit inima și al cărei duh nu a fost credincios lui Dumnezeu.

9 Fiii lui Efraim, înarmați, trăgători cu arcul, au fugit în ziua bătăliei:

10 nu păziseră legământul lui Dumnezeu, refuzând să umble în Legea Lui;

11 I-au uitat faptele și minunile pe care El le arătase,

12 minunile pe care le făcuse înaintea strămoșilor lor în câmpia Țoan din țara Egiptului.

13 A despărțit marea și i-a trecut prin ea, punând apele să stea ca un zid.

14 I-a călăuzit printr-un nor ziua, și toată noaptea – prin lumina focului.

15 A despicat stânci în pustie, ca să le dea să bea ape, cât adâncul de multe.

16 A făcut ca din stânci să izvorască torente și să curgă apa râuri-râuri.

17 Dar ei și-au înmulțit păcatele față de El, răzvrătindu-se împotriva Celui Preaînalt în pustie.

18 L-au ispitit pe Dumnezeu în inimile lor, cerând mâncare după poftele lor.

19 Au vorbit împotriva lui Dumnezeu, zicând: „Oare va putea Dumnezeu să ne întindă masa în pustie?

20 Desigur, El a lovit stânca din care a țâșnit apa și s-au revărsat ueduri, însă va putea El oare să ne dea și pâine, va putea El să dea carne poporului Său?“

21 Auzind aceasta, Domnul a străbătut tabăra. S-a aprins un foc împotriva lui Iacov și a izbucnit mânia Sa împotriva lui Israel.

22 Aceasta pentru că nu s-au încrezut în Dumnezeu și pentru că nu și-au pus încrederea în mântuirea Lui.

23 Totuși El a dat porunci norilor de sus și a deschis porțile cerului.

24 A făcut să plouă asupra lor cu mană ca să aibă de mâncare și le-a dat grâu ceresc.

25 Au mâncat cu toții pâine aleasă și le-a trimis hrană pe săturate.

26 A stârnit în ceruri vântul de răsărit și a condus cu puterea Lui vântul din sud.

27 A plouat peste ei cu carne ca pulberea de multă și cu înaripate multe cât nisipul mării.

28 Le-a făcut să cadă în mijlocul taberei, împrejurul locuințelor lor.

29 Au mâncat și s-au îmbuibat, căci El le dăduse după poftele lor.

30 Dar înainte ca ei să-și astâmpere pofta, chiar în timp ce aveau mâncarea în gură,

31 mânia lui Dumnezeu a și izbucnit împotriva lor, omorând pe cei mai viguroși dintre ei și doborând pe tinerii lui Israel.

32 Cu toate acestea, ei au continuat să păcătuiască și, în pofida minunilor Lui, ei tot nu au crezut.

33 De aceea le-a pus El capăt zilelor în deșertăciune și anilor lor în teroare.

34 Când îi pedepsea cu moartea, ei Îl căutau, se întorceau și-L căutau pe Dumnezeu cu râvnă;

35 își aminteau din nou că Dumnezeu fusese stânca lor, că Dumnezeul Preaînalt fusese răscumpărătorul lor.

36 Dar Îl înșelau cu gurile lor și cu limba lor Îl mințeau.

37 Inima lor nu era în întregime a Lui și nu se încredeau în legământul Lui.

38 Totuși El a fost milos; le-a iertat nelegiuirea și nu i-a nimicit. De multe ori Și-a retras mânia și nu Și-a aprins întreaga Lui furie.

39 Și-a adus aminte că sunt doar carne, doar o suflare care trece fără să se mai întoarcă.

40 De câte ori I s-au răzvrătit în deșert și L-au întristat în pustie!

41 S-au abătut din nou și L-au ispitit pe Dumnezeu, îndurerând astfel pe Sfântul lui Israel.

42 Nu și-au amintit de mâna Lui – de ziua când i-a izbăvit de dușman,

43 când Și-a înfăptuit semnele în Egipt și minunile Sale în câmpia Ţoan:

44 cum le-a prefăcut râurile în sânge și apa din pâraie cu neputință de băut;

45 cum a trimis împotriva lor roiuri de muște care i-a mâncat și broaște care i-au prăpădit;

46 cum le-a dat roadele pradă omizii și munca lor pradă lăcustei;

47 cum le-a ruinat viile cu grindină și sicomorii cu lapoviță;

48 cum le-a dat vitele pradă grindinei și cirezile pradă fulgerului;

49 cum Și-a trimis împotriva lor mânia Lui aprinsă, furia, indignarea și necazul, îngeri împuterniciți să le facă rău;

50 cum Și-a dat frâu liber mâniei, fără să le scape sufletul de la moarte, dându-le viața pe mâna molimei;

51 cum i-a ucis pe toți întâii născuți ai Egiptului, pârga puterii din corturile lui Ham;

52 cum Și-a condus poporul ca pe o turmă, i-a călăuzit prin pustie ca pe o turmă de oi;

53 cum i-a condus spre locuri sigure, fără ca ei să se teamă, în timp ce pe dușmanii lor i-a acoperit marea;

54 cum i-a adus la hotarul țării Lui sfinte, la muntele pe care l-a câștigat dreapta Sa;

55 cum a izgonit dinaintea lor neamuri, cum le-a dat teritoriul în moștenire și a pus semințiile lui Israel să le locuiască corturile.

56 Dar ei L-au ispitit pe Dumnezeul Cel Preaînalt și s-au răzvrătit împotriva Lui; nu au păzit mărturiile Lui.

57 S-au depărtat și au fost necredincioși ca și părinții lor; s-au schimbat ca un arc în care nu mai poți avea încredere.

58 L-au întărâtat la mânie prin înălțimile lor, prin idoli lor I-au stârnit gelozia.

59 Dumnezeul a auzit, a trecut prin tabără și a urgisit rău pe Israel.

60 Apoi Și-a părăsit Locuința din Șilo, Cortul în care locuia printre oameni.

61 Și-a lăsat tăria în captivitate și slava – în mâna dușmanului.

62 Și-a dat poporul pradă sabiei; Și-a dezlănțuit mânia asupra moștenirii Lui.

63 Tinerii Lui au fost mistuiți de foc, iar fecioarele Lui nu au mai fost laudate.

64 Preoții Lui au căzut răpuși de sabie, iar văduvele Lui nu s-au mai bocit.

65 Atunci Stăpânul S-a trezit ca unul care dormise, ca viteazul înveselit de vin.

66 Și-a înlăturat dușmanii; i-a făcut de batjocură pentru totdeauna.

67 Totuși El a lepădat cortul lui Iosif și nu a ales seminția lui Efraim.

68 A ales însă seminția lui Iuda și muntele Sion, pe care-l iubește.

69 Și-a zidit Sfântul Lăcaș precum înălțimile și precum pământul pe care l-a întărit pe vecie.

70 L-a ales pe David, robul Lui, l-a luat de la staulele oilor,

71 l-a adus dinapoia mieilor ca să păstorească pe poporul Său, Iacov, și pe Israel, moștenirea Sa.

72 Iar el i-a păstorit în curăție de inimă și i-a condus cu mâini pricepute.

79 *Un psalm al lui Asaf*

1 Dumnezeule, au intrat neamurile pe proprietatea Ta, au întinat Templul Tău cel sfânt și au prefăcut Ierusalimul în ruine!

2 Au dat leșurile slujitorilor Tăi drept hrană păsărilor cerului și carnea credincioșilor Tăi au dat-o fiarelor pământului.

3 Le-au vărsat sângele așa cum se varsă apa împrejurul Ierusalimului și nu s-a găsit nimeni care să-i îngroape.

4 Am fost de batjocura vecinilor noștri, de râsul și de ocara celor ce ne înconjoară.

5 Până când vei mai fi mânios, Doamne? Pentru totdeauna? Până când va mai arde gelozia Ta ca focul?

6 Revarsă-Ți mânia peste neamurile care nu Te cunosc și peste regatele care nu cheamă Numele Tău,

7 căci l-au mâncat pe Iacov și i-au nimicit locuința.

8 Nu-Ți aminti de păcatele noastre dintâi! Grăbește-Te să ne ieși înaintea cu mila Ta, căci suntem foarte nenorociți.

9 Ajută-ne, Dumnezeul mântuirii noastre, pentru slava Numelui Tău! Izbăvește-ne și fă ispășire pentru păcatele noastre din pricina Numelui Tău!

10 De ce să zică neamurile: „Unde le este Dumnezeul?” Să se facă de cunoscut printre neamuri, chiar sub privirea noastră, răzbunarea pentru sângele vărsat al slujitorilor Tăi!

11 Fie să ajungă la Tine strigătul prizonierilor; prin tăria brațului Tău, scapă-i pe cei condamnați la moarte!

12 Vecinilor noștri răsplătește-le înșeptit batjocura cu care Te-au batjocorit, Stăpâne!

13 Atunci noi, poporul Tău, turma pășunii Tale, Te vom lauda mereu, vom vesti laudele Tale din generație în generație!

80 *Pentru dirijor. De cântat ca și „Crinii mărturiei”. Al lui Asaf. Un psalm.*

1 Ascultă-ne, Păstor al lui Israel, Tu, Care-l conduci pe Iosif ca pe o turmă! Tu, Care tronezi deasupra heruvimilor, strălucește

2 peste Efraim, Beniamin și Manase! Trezește-Ți puterea și vino să ne mântuiești!

3 Dumnezeule, adu-ne înapoi! Fă să lumineze fața Ta peste noi și vom fi scăpați!

4 Doamne, Dumnezeul Oștirilor, până când te vei mai mânia la auzul rugăciunii poporului Tău?

5 Îi hrănești cu pâine plămădită cu lacrimi și îi adapi cu lacrimi din plin.

6 Ne-ai făcut măr de discordie pentru vecinii noștri, spre batjocura dușmanilor noștri.

7 Dumnezeule al Oștirilor, adu-ne înapoi! Fă să lumineze fața Ta peste noi și vom fi mântuiți!

8 Ai adus o vie din Egipt, ai îndepărtat neamuri și ai plantat-o.

9 I-ai făcut loc, iar ea a prins rădăcini și a umplut țara.

10 Munții au fost acoperiți de umbra viei, și cedrii cei puternici de ramurile ei.

11 Își trimitea mlădițele până la mare, până la râu se întindeau vlăstarele ei.

12 De ce i-ai străpuns gardul ca să o culeagă astfel toți cei ce trec pe drum?

13 O rămă mistrețul din pădure și o pasc fiarele câmpului.

14 Dumnezeu al Oștirilor, întoarce-Te, Te rog! Privește din ceruri și ia aminte! Cercetează via aceasta,

15 rădăcina pe care a sădit-o dreapta Ta și pe fiul pe care Ți l-ai ales!

16 Este arsă de foc și tăiată. Poporul Tău pierd din pricina muștrării feței Tale.

17 Mâna Ta să fie peste omul de la dreapta Ta, peste fiul omului pe care Ți l-ai ales!

18 Atunci noi nu ne vom mai întoarce de la Tine! Înviează-ne și vom chema Numele Tău!

19 Doamne, Dumnezeul Oștirilor, adu-ne înapoi! Fă să lumineze fața Ta peste noi și vom fi mântuiți!

81 *Pentru dirijor. De cântat în ghittit. Al lui Asaf*

1 Strigați de bucurie către Dumnezeu, Tăria noastră! Strigați de veselie către Dumnezeul lui Iacov!

2 Înălțați un cântec, sunați din tamburine, din lira cea plăcută și din harfă.

3 Suflați din corn la lună nouă, la lună plină, în ziua sărbătorii.

4 Aceasta este porunca dată lui Israel, hotărârea Dumnezeului lui Iacov.

5 Mărturia aceasta i-a dat-o lui Iosif, când a mers împotriva țării Egiptului; acolo am auzit o limbă pe care n-o cunoșteam:

6 „I-am luat povara de pe umăr, mâinile lui nu mai țin coșul.

7 La necaz ai strigat, iar Eu te-am scăpat; ți-am răspuns de lângă locul tainic al tunetului, te-am încercat la apele Meriba. Sela

8 Ascultă, poporul Meu, și te voi sfătui! O, Israele, de M-ai asculta!

9 Să nu se găsească la tine nici un dumnezeu străin! Să nu te închini nici unui zeu!

10 Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău! Eu te-am adus din țara Egiptului! Deschide-ți gura și ți-o voi umple!“

11 Dar poporul Meu nu Mi-a ascultat glasul, Israel nu M-a urmat.

12 Atunci l-am lăsat în voia inimii lui încăpățanate și a trăit după propriile lui sfaturi.

13 „O, de M-ar asculta poporul Meu! O, de ar umbla Israel pe căile Mele!

14 Atunci i-aș supune pe dușmanii săi într-o clipă și Mi-aș întoarce mâna împotriva potrivnicilor săi.“

15 Cei ce-L urăsc pe Domnul ar da înapoi în fața Lui, iar soarta le-ar fi pecetluită pe vecie.

16 Pe Israel însă l-ar hrăni cu grâul cel mai bun ... „Chiar cu miere din stâncă te-aș sătura!“, zice Dumnezeu.

82 *Un psalm al lui Asaf.*

1 Dumnezeu Își ia locul în adunarea lui Dumnezeu; El judecă în mijlocul „dumnezeilor“.

2 „Până când veți mai judeca cu nedreptate și veți continua să-i favorizați pe cei răi? Sela

3 Faceți dreptate celui sărman și orfanului, dați dreptate celui nevoiaș și lipsit!

4 Scăpați-l pe cel sărman și pe cel amărât, izbăviți-i din mâna celor răi!“

5 Dar ei nici nu știu, nici nu pricep; umblă în întuneric; de aceea se clatină temeliiile pământului.

6 Eu am zis: „Sunteți «dumnezei», fii ai Celui Preaînalt, cu toții.

7 Cu siguranță, însă, veți muri ca niște oameni de rând și veți cădea ca orice alt conducător.“

8 Ridică-Te, Dumnezeule, și judecă pământul, căci Tu iei în stăpânire toate neamurile!

83 *Un cântec. Un psalm al lui Asaf*

1 Dumnezeule, să nu păstrezi tăcerea! Să nu taci și să nu rămâi mut, Dumnezeule!

2 Iată că dușmanii Tăi vociferează și cei ce Te urăsc își ridică fruntea.

3 Uneltesc împotriva poporului Tău, fac planuri împotriva celor ocrotiți de Tine.

4 Ei spun astfel: „Haidem să-i nimicim ca neam și să nu mai fie amintit numele lui Israel!“

5 Iată-i pe cei care au hotărât într-un gând să încheie un legământ împotriva Ta:

6 corturile Edomului și ismaeliții, Moabul și hagareniții,

7 Ghebal, Amon și Amalek, Filistia și locuitorii Tirului;

8 de asemenea, li s-a alăturat și Asiria, punându-și brațul alături de cel al fiilor lui Lot. Sela

9 Fă-le ca lui Midian, ca lui Sisera și lui Iabin la pârâul Chișon,

10 care au fost nimiciți la En-Dor, ajungând bălegar pentru pământ!

11 Nobililor lor fă-le ca lui Oreb și lui Zeeb, iar tuturor prinților lor fă-le ca lui Zebah și lui Țalmuna,

12 căci ei zic: „Să punem mâna pe pășunile lui Dumnezeu!”

13 Dumnezeuul meu, fă-i un vârtej de praf, o pleavă luată de vânt,

14 un foc ce mistuie pădurea, o flacără ce aprinde munții!

15 Așa urmărește-i cu furtuna Ta și îngrozește-i cu vijelia Ta!

16 Umple-le fața de rușine, ca să ajungă să caute Numele Tău, Doamne!

17 Să fie făcuți de rușine și îngroziți în veci de veci! Să fie dați de rușine și să piară!

18 Și să știe astfel că Tu, al Cărui Nume este Domnul, Tu și numai Tu ești Cel Preaînalt peste întreg pământul!

84 *Pentru dirijor. De cântat în ghittit. Al korahiților. Un psalm*

1 Cât de plăcute sunt Lăcașurile Tale, Doamne al Oștirilor!

2 Sufletul meu tânjește și suspină după curțile Domnului. Inima și trupul meu strigă de bucurie către Dumnezeuul cel Viu.

3 Chiar și pasărea își găsește o casă, chiar și rândunica își găsește un cuib pentru ea, un loc unde să-și pună puii, un loc la altarele Tale, Doamne al Oștirilor, Împăratul meu și Dumnezeuul meu!

4 Ferice de cei ce locuiesc în Casa Ta, căci ei Te laudă mereu! Sela

5 Ferice de oamenii a căror tărie este în Tine și a căror inimă se îndreaptă spre înălțimile Sionului.

6 Când străbat aceștia valea Baca, ei o prefac într-un loc cu izvoare, pe care ploaia timpurie îl acoperă cu iazuri.

7 Ei merg din putere în putere și se înfățișează înaintea lui Dumnezeu, în Sion.

8 Doamne, Dumnezeuul Oștirilor, ascultă-mi rugăciunea! Pleacă-Ți urechea, Dumnezeule al lui Iacov! Sela

9 Scut al nostru, ia aminte, Dumnezeule! Privește cu bunăvoință la fața unsului Tău!

10 Mai bine o zi în curțile Tale, decât o mie în altă parte. Mai bine stau în pragul Casei Dumnezeului meu, decât să locuiesc în corturile răutății.

11 Căci Domnul Dumnezeu este soare și scut; El dă îndurare și slavă. Nu lipsește de bine pe cei ce umblă în integritate.

12 Doamne al Oștirilor, ferice de omul care-și pune încrederea în Tine!

85 *Pentru dirijor. Al korahiților. Un psalm*

1 Doamne, Tu ai fost binevoitor cu țara Ta, aducând înapoi pe prizonierii lui Iacov.

2 Ai iertat vina poporului Tău, acoperindu-i toate păcatele. Sela

3 Ți-ai oprit toată furia, ai renunțat la mânia Ta aprinsă!

4 Dumnezeuul mântuirii noastre, adu-ne înapoi și oprește-Ți supărarea față de noi!

5 Oare să te fi mâniat Tu pe noi pe vecie? Vei continua Tu să te mâni din generație în generație?

6 Oare să nu ne înviorezi Tu din nou, ca astfel poporul Tău să se bucure iarăși de Tine?

7 Doamne, arată-ne iarăși îndurarea Ta! Dă-ne din nou mântuirea Ta!

8 Eu voi asculta ce vorbește Dumnezeu, Domnul, căci El promite pacea poporului Său și credincioșilor Săi, numai ei să nu se întoarcă la nebunie.

9 Într-adevăr, mântuirea Lui este aproape de cei ce se tem de El, pentru ca slava să locuiască în țara noastră.

10 Îndurarea și adevărul se întâlnesc, iar dreptatea și pacea se sărută.

11 Adevărul răsare din pământ, iar dreptatea privește din ceruri.

12 Da, Domnul dă ceea ce este bun, iar pământul nostru își dă rodul.

13 Dreptatea merge înaintea Lui și pregătește calea pentru pașii Săi.

86 *O rugăciune a lui David*

1 Doamne, pleacă-Ți urechea și răspunde-mi, căci sunt sărman și lipsit.

2 Păzește-mi sufletul, căci sunt credincios, mântuiește-l pe robul Tău, căci Tu ești Dumnezeuul meu; eu mă încred în Tine!

3 Stăpâne, ai milă de mine, căci Te chem toată ziua!

4 Adu bucurie robului Tău, căci la Tine, Stăpâne, îmi ridic sufletul.

5 Fiindcă Tu, Stăpâne, ești bun și iertător, bogat în îndurare față de toți cei ce Te cheamă.

6 Doamne, auzi-mi rugăciunea, ascultă glasul cererii mele!

7 Te chem în ziua necazului meu, căci Tu îmi răspunzi.

8 Stăpâne, nu este nimeni ca Tine între zei! Nimic nu se aseamănă cu lucrările Tale!

9 Toate neamurile, pe care Tu le-ai făcut, vor veni să se închine înaintea Ta, Stăpâne, și să-Ți proslăvească Numele.

10 Tu ești mare, ești înfăptuitor de minuni; numai Tu ești Dumnezeu!

11 Doamne, învață-mă calea Ta, și voi umbla în adevărul Tău! Dă-mi o inimă neîmpărțită pentru a mă teme de Numele Tău!

12 Te laud, Stăpâne, Dumnezeul meu, din toată inima mea, proslăvesc Numele Tău pe vecie,

13 căci mare este îndurarea Ta față de mine; Tu mi-ai scăpat sufletul din adâncă Locuință a Morților.

14 Dumnezeule, niște îngâmfați se ridică împotriva mea și o ceată de asupritori caută să mă omoare, oameni care nu țin seama de Tine.

15 Tu însă, Stăpâne, ești un Dumnezeu milos și binevoitor, încet la mânie, plin de îndurare și credincioșie!

16 Întoarce-Te spre mine și ai milă de mine! Dă tăria Ta robului Tău și mântuiește-l pe fiul slujitoarei Tale!

17 Înfațuiește un semn care să arate bunătatea Ta față de mine, ca astfel dușmanii mei să vadă și să fie făcuți de rușine pentru că Tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

87 *Al korahiților. Un psalm. Un cântec.*

1 El i-a pus temelia în munții cei sfinți.

2 Domnul iubește porțile Sionului mai mult decât oricare altă locuință din Iacov.

3 Lucruri slăvite s-au spus despre tine, cetate a lui Dumnezeu! Sela

4 Voi aminti Rahabul și Babilonul ca fiind printre cei ce Mă cunosc – chiar și Filistia și Tirul, alături de Cuș – și voi zice: „Acesta a fost născut acolo!”

5 Cât despre Sion se va zice: „Acesta și acela au fost născuți în el.” și Însuși Cel Preaînalt îl va întări.

6 Domnul va scrie în registrul popoarelor: „Acesta s-a născut acolo.” Sela

7 Cântăreții și cei ce joacă spun: „Toate izvoarele mele sunt în tine!”

88 *Un cântec. Un psalm al korahiților. Pentru dirijor. De cântat în mahalat leannot. Un maschil al ezrahitului Heman*

1 Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, zi și noapte strig după ajutor înaintea Ta.

2 Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea, pleacă-Ți urechea la cererea mea!

3 Mi s-a săturat sufletul de atâtea necazuri și viața mi-a ajuns în pragul Locuinței Morților.

4 Sunt pus în rândul celor ce se coboară în groapă; am ajuns ca bărbatul lipsit de putere.

5 Sunt abandonat printre morți asemenea celor înjunghiați care s-au coborât în mormânt, de care nu-Ți mai aduci aminte niciodată și care sunt îndepărtați din mâna Ta.

6 M-ai așezat în groapa cea mai de jos, în locuri întunecoase, în adâncuri.

7 Ți-ai așezat mânia peste mine; m-ai copleșit cu toate valurile Tale. Sela

8 Mi-ai îndepărtat cunoștii, făcându-mă o urâciune pentru ei. Sunt închis, fără de scăpare!

9 Ochiul mi s-a încețoșat din pricina necazului. Strig către Tine, Doamne, în fiecare zi; îmi întind mâinile spre Tine.

10 Faci Tu oare minuni pentru cei morți? Oare sufletele morților se scoală ca să Te laude? Sela

11 Oare în mormânt se povestește despre îndurarea Ta și în Locul Nimicirii despre credincioșia Ta?

12 Oare minunile Tale sunt cunoscute în întuneric și dreptatea Ta – pe tărâmul uitării?

13 Eu însă, Doamne, Ție Îți cer ajutorul și încă din zori Te întâmpin cu rugăciunea mea.

14 Doamne, de ce mi-ai lepădat sufletul și Ți-ai ascuns fața de mine?

15 Încă din tinerețe am fost necăjit și aproape de moarte; am avut de-a face cu spaimetele Tale și am fost deznădăjduit.

16 Mânia Ta a trecut peste mine; înfricoșările Tale m-au sleit.

17 Toată ziua mă împresoară ca niște ape, mă înfășoară deodată.

18 I-ai îndepărtat de la mine pe apropiații mei, pe prietenii mei, pe cunoștii mei, mă aflu în întuneric.

89 *Un maschil al ezrahitului Etan*

1 Voi cânta mereu îndurările Domnului, din generație în generație voi face cunoscută credințioșia Ta cu gura mea.
2 Căci zic: „Îndurarea Ta are temelii veșnice și în ceruri Ți-ai întărit credințioșia!”
3 „Am încheiat un legământ cu alesul Meu și i-am jurat robului Meu David, zicând:
4 «Îți voi întări sămânța pe vecie și voi statornici tronul tău de-a lungul generațiilor!»“ Sela
5 Cerurile laudă minunile Tale, Doamne, precum și credințioșia Ta în adunarea sfinților.
6 Căci, în ceruri, cine se poate asemăna cu Domnul? Este cineva ca Domnul printre ființele cerești?
7 Dumnezeu este înfricoșător în marea adunare a sfinților și înspăimântător pentru cei din preajma Lui.
8 Doamne, Dumnezeu al Oștirilor, cine este ca Tine? Doamne, Tu ești puternic, și credințioșia Ta Te înconjoară!
9 Tu stăpânești semeția mării; când i se ridică valurile, Tu i le liniștești.
10 Tu ai zdrobit Rahabul ca pe un stârv; cu brațul Tău puternic i-ai împrăștiat pe dușmanii Tăi.
11 Cerurile sunt ale Tale, așa cum tot al Tău este și pământul; Tu ai întemeiat lumea cu tot ce cuprinde ea!
12 Tu ai creat nordul și sudul. Taborul și Hermonul strigă de bucurie la auzirea Numelui Tău.
13 Brațul Tău este tare, mâna Ta este puternică, dreapta Ta este înălțată.
14 Dreptatea și judecata sunt temelia tronului Tău; îndurarea și credințioșia merg înaintea Ta.
15 Ferice de poporul care pricepe sunetul trâmbiței și care umblă în lumina feței Tale,
16 care se bucură din pricina Numelui Tău în fiecare zi și se laudă cu dreptatea Ta,
17 căci slava puterii lui ești Tu și prin bunăvoința Ta ne înalți puterea.
18 Domnul este scutul nostru! Sfântul lui Israel este împăratul nostru!
19 Atunci ai vorbit printr-o vedenie și le-ai spus credincioșilor Tăi: „I-am dat ajutor unui viteaz, am ales un tânăr din popor.
20 L-am găsit pe robul Meu David și l-am uns cu untdelemnul Meu cel sfânt.
21 Mâna Mea îl va sprijini; da, brațul Meu îl va întări.

22 Dușmanul nu-i va pretinde tribut și nelegiuitul nu-l va înjosi.
23 Îi voi zdrobi pe dușmanii lui dinaintea lui și-i voi lovi pe cei ce-l urăsc.
24 Credințioșia și îndurarea Mea îl vor însoți; puterea îi va fi înălțată prin Numele Meu.
25 Voi da în mâna lui marea și în dreapta lui râurile.
26 El Mă va numi: «Tatăl meu, Dumnezeul meu, Stânca mântuirii mele!»
27 Eu îl voi face întâi născut, cel mai înălțat dintre regii pământului.
28 Îi voi păstra îndurarea Mea pe vecie, iar legământul Meu cu el va rămâne.
29 Îi voi întări sămânța pe veci și voi întări tronul lui cât vor dăinui cerurile.
30 Dacă fiii lui vor părăsi Legea Mea și nu vor trăi după judecățile Mele,
31 dacă vor călca rânduirile Mele și nu vor păzi poruncile Mele,
32 atunci le voi pedepsi păcatul cu toiagul și vinovățiile cu lovituri.
33 Îndurarea Mea însă nu se va îndepărta de la el, iar credințioșia Mea nu-i va înșela așteptările.
34 Nu-Mi voi încălca legământul și nu voi schimba ce Mi-a ieșit de pe buze.
35 Odată ce am jurat pe sfințenia Mea, nu-l voi minți pe David!
36 Veșnică-i va fi sămânța, iar tronul lui va ține cât va fi soarele înaintea Mea;
37 va fi întărit pe veci precum luna, martorul cel credincios de pe cer.“ Sela
38 Dar Tu l-ai respins, l-ai îndepărtat, te-ai mâniat pe unsul Tău.
39 Ai nesocotit legământul cu robul Tău, i-ai pângărit coroana în țărână,
40 i-ai dărâmat toate zidurile, i-ai prefăcut fortificațiile în ruine,
41 l-au jefuit toți trecătorii și a ajuns de batjocura vecinilor.
42 Ai înălțat dreapta dușmanilor lui și i-ai înveselit pe toți potrivnicii lui.
43 De asemenea, ai făcut ca tăișul sabiei lui să dea înapoi și nu l-ai sprijinit în luptă.
44 I-ai pus capăt strălucirii, iar tronul i l-ai azvârlit la pământ.
45 I-ai scurtat zilele tinereții sale și l-ai acoperit cu rușine. Sela

46 Doamne, până când? Vei sta ascuns pentru totdeauna? Până când va mai arde mânia Ta ca un foc?

47 Adu-Ți aminte cât de scurtă este viața mea și pentru ce deșertăciune i-ai creat pe toți oamenii!

48 Este oare vreun om care să poată trăi și să nu vadă moartea sau care să-și scape sufletul din gheara Locuinței Morților? Sela

49 Stăpâne, unde sunt îndurările Tale de la început, pe care, în credințioșia Ta, i-ai promis-o prin jurământ lui David?

50 Stăpâne, adu-Ți aminte de batjocura îndurată de robul Tău, pe care o port în piept din partea multor popoare,

51 batjocura cu care m-au ocărât dușmanii Tăi, Doamne, cu care au ocărât până și pașii unsului Tău!

52 Binecuvântat să fie Domnul în veci! Amin!
Amin!

CARTEA A PATRA

90 *O rugăciune a lui Moise, omul lui Dumnezeu*

1 Stăpâne, Tu ai fost adăpostul nostru generații la rând.

2 Înainte ca să se fi născut munții, înainte ca să fi plăsmuit pământul și lumea, din veșnicie până în vecie, Tu ești Dumnezeu.

3 Tu întorci pe oameni în țărână, spunându-le: „Întoarceți-vă, fii ai omului!”

4 Da, o mie de ani înaintea Ta sunt ca ziua de ieri care a trecut, ca o strajă a nopții.

5 Tu îi măтури pe oameni ca prin somn; ei sunt ca iarba care răsare dimineața.

6 Deși răsare dimineața, ea trece iute, așa încât seara este veștejită și se uscă.

7 Suntem mistuiți de mânia Ta și îngroziți de furia Ta.

8 Ai pus vina noastră înaintea Ta și ai adus păcatele noastre ascunse la lumina feței Tale.

9 Toate zilele noastre trec sub apăsarea mâniei Tale; anii noștri se sfârșesc repede, ca un geamăt.

10 Deși anii noștri ajung la șaptezeci, iar dacă avem putere – chiar până la optzeci, cei mai mulți dintre ei sunt numai necaz și trudă, căci trec repede, iar noi zburăm.

11 Cine ia seama însă la tăria mâniei Tale și la teama pe care o insufală furia Ta?

12 Învață-ne să ne numărăm bine zilele, ca să avem parte de o inimă înțeleaptă!

13 Întoarce-Te, Doamne! Cât vei mai zăbovi? Ai milă de slujitorii Tăi!

14 Dimineața satură-ne cu îndurarea Ta, iar noi vom striga de bucurie și ne vom veseli în toate zilele noastre.

15 Înveselește-ne pentru tot atâtea zile câte ne-ai asuprit și pentru tot atâția ani câți am văzut nenorocirea!

16 Să se arate slujitorilor Tăi lucrarea Ta și maiestatea Ta – fiilor lor!

17 Fie peste noi frumusețea Stăpânului, Dumnezeul nostru. Statornicește pentru noi lucrarea mâinilor noastre! Da, statornicește lucrarea mâinilor noastre!

91 **1** Cel ce locuiește la adăpostul Celui Preaînalt se odihnește la umbra Celui Atotputernic.
2 De aceea, Îi zic Domnului: „Refugiul meu, Fortăreața mea, Dumnezeul meu în Care mă încred!”

3 El te va scăpa de lațul păsărarului și de ciuma cea pustiitoare.

4 El te va acoperi cu penele Sale, iar tu te vei adăposti sub aripile Lui; credințioșia Lui îți va fi scut și pavăză.

5 Nu te vei teme de groaza din timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua,

6 nici de ciuma care umblă prin întuneric, nici de molima care pustiește la miezul zilei.

7 O mie să cadă alături de tine și zece mii la dreapta ta, dar de tine nu se va apropia.

8 Vei privi cu ochii și vei vedea răsplătirea celor răi.

9 Pentru că zici Domnului: „Refugiul meu!” și faci din Cel Preaînalt fortăreața ta,

10 Nu te va ajunge nici un rău și nici o urgie nu se va apropia de cortul tău.

11 El va da porunci îngerilor Săi cu privire la tine, ca să te păzească în toate căile tale.

12 Ei te vor purta pe brațele lor, ca nu cumva să-ți lovești piciorul de vreo piatră.

13 Așa vei putea călca peste lei și peste vipere, peste pui de lei și peste șerpi.

14 „Pentru că Mă iubește, și Eu îl voi scăpa. Îl voi ocroti, căci cunoaște Numele Meu.

15 Va striga, și Eu îi voi răspunde. Voi fi cu el în necaz, îl voi izbăvi și îl voi onora.

16 Îl voi sătura cu viață lungă și-i voi arăta mântuirea Mea.”

92 *Un psalm. Un cântec. Pentru Sabat.*

1 Bine este să se aducă laudă Domnului, să se cânte Numelui Tău, Preaînalte,

2 să se vestească dimineața îndurarea Ta și credințioșia Ta – noaptea,

3 cu lira cea cu zece coarde, cu harfa și în sunet de liră.

4 Căci Tu mă înveselești, Doamne, prin ceea ce înfăptuiești; la lucrările mâinilor Tale strig de bucurie!

5 Ce mărețe sunt lucrările Tale, Doamne! Cât de adânci sunt planurile Tale!

6 Omul fără minte nu cunoaște acest lucru și nebunul nu-l înțelege.

7 Cei răi răsar ca iarba și toți cei ce săvârșesc nelegiuirea înfloresc, dar numai ca să fie nimiciți pe vecie.

8 Însă Tu, Doamne, ești înălțat pe vecie!

9 Dușmanii Tăi, Doamne, dușmanii Tăi pier! Sunt îndepărtați toți cei ce săvârșesc nelegiuirea!

10 Mie însă îmi înalți puterea ca taurului sălbatic; sunt uns cu uleiuri proaspete.

11 Ochii mei au văzut pedepsirea dușmanilor mei, iar urechile mele au auzit zdrobirea celor răi care se ridicau împotriva mea.

12 Cel drept înmugurește ca palmierul și crește ca cedrul din Liban.

13 Cei sădiți în Casa Domnului, înmuguresc în curțile Dumnezeului nostru.

14 Ei rodesc până la bătrânețe, sunt plini de miez și de verdeață,

15 ca să se facă de cunoscut că Domnul este drept. Stânca mea! În El nu există nedreptate!

93 **1** Domnul împărățește îmbrăcat în maiestate, Domnul este îmbrăcat și încins cu putere. De aceea lumea este întărită și nu se clatină.

2 Tronul Tău a fost așezat din vremuri străvechi; Tu ești din veșnicie.

3 Mările s-au ridicat, Doamne, mările și-au ridicat glasul, mările și-au ridicat valurile.

4 Mai măreț decât vuietul apelor cele mari și mai măreț decât valurile mării este Domnul din înălțime.

5 Mărturiile Tale sunt vrednice de încredere, iar sfințenia Îți împodobește Casa; și așa va fi,

Doamne, cât vor dăinui zilele.

94 **1** O, Dumnezeu al răzbunărilor! O, Doamne! O, Dumnezeu al răzbunărilor, strălucește Tu!

2 Ridică-Te, Judecător al pământului; răsplătește celor mândri după mândria lor!

3 Până când vor triumfa cei răi, Doamne, până când?

4 Ei bolborosesc, vorbesc cu trufie, toți cei ce săvârșesc nelegiuirea se laudă.

5 Asupresc pe poporul Tău, Doamne, apasă asupra moștenirii Tale.

6 Îi omoară pe văduvă și pe străin; îl ucid pe orfan.

7 Ei zic: „Nu vede Domnul! Dumnezeul lui Iacov nu ia aminte!“

8 Luați aminte, voi, oameni fără minte din popor! Neghiobilor, când vă veți deștepta?

9 Să nu audă Cel Ce a sădit urechea? Să nu vadă Cel Ce a plăsmuit ochiul?

10 Să nu mustre oare Cel Ce disciplinează neamurile, Cel Ce învață pe om cunoașterea?

11 Domnul cunoaște gândurile omului; știe că sunt zadarnice.

12 Ferice de bărbatul pe care-l disciplinezi, Doamne, și pe care-l înveți din Legea Ta,

13 ca să-l liniștești în zilele cele rele, până se va săpa groapa celui rău.

14 Domnul nu-Și părăsește poporul, nici nu-Și uită moștenirea!

15 Căci din nou se va face judecată cu dreptate și toți cei cu inima cinstită o vor urma.

16 Cine se va ridica pentru mine împotriva celor răi? Cine va lua poziție pentru mine împotriva celor ce săvârșesc nelegiuirea?

17 Dacă Domnul nu ar fi ajutorul meu, foarte curând sufletul meu ar fi culcat în tăcerea morții.

18 Când zic: „Mi se clatină piciorul!“, îndurarea Ta, Doamne, mă sprijină!

19 În mulțimea frământărilor mele lăuntrice, alinările Tale îmi încântă sufletul.

20 Poate oare un tron corupt să Ți se alăture, unul care plăsmuiește necazul prin decret?

21 Ei uneltesc împotriva sufletului celui drept și osândesc sânge nevinovat.

22 Domnul este întăritura mea! Dumnezeul meu este stânca mea de adăpost!

23 El le va răsplăti după nelegiuirea lor și-i va nimici pentru răutatea lor; Domnul, Dumnezeul nostru, îi va nimici.

95 1 Veniți să strigăm de bucurie către Domnul, să strigăm către Stânca mântuirii noastre!
 2 Să ne înfățișăm înaintea Lui cu laude și să strigăm către El prin cântări!
 3 Căci Domnul este un Dumnezeu mare, este un împărat mare, mai presus de toți zeii!
 4 El ține în mână adâncimile pământului, iar înălțimile munților sunt ale Lui.
 5 A Lui este marea, – El a făcut-o – iar uscatul, mâinile Lui l-au întocmit.
 6 Veniți să I ne închinăm, să I ne plecăm înainte, să îngenunchem înaintea Domnului, Creatorul nostru!
 7 Căci El este Dumnezeul nostru, iar noi suntem poporul pășunii Lui, turma mâinii Sale! „Astăzi dacă auziți glasul Lui,
 8 nu vă împietriți inimile ca la Meriba, ca în ziua de la Masa, în pustie,
 9 când strămoșii voștri M-au pus la încercare și M-au ispitit, deși Îmi văzuseră lucrările!
 10 Timp de patruzeci de ani am fost scârbit de acea generație și am zis: «Ei sunt un popor care s-a rătăcit în inima lui și n-au cunoscut căile Mele.»
 11 De aceea am jurat în mânia Mea: «Nu vor intra în odihna Mea!»“

96 1 Cântați Domnului un cântec nou, cântați Domnului, toți locuitorii pământului!
 2 Cântați Domnului, binecuvântați-I Numele! Vestiți în fiecare zi mântuirea Lui!
 3 Istorisiți printre neamuri slava Lui și printre toate popoarele – minunile Lui!
 4 Căci mare este Domnul și vrednic de laudă, El este mai de temut decât toți zeii.
 5 Toți zeii popoarelor sunt doar niște idoli, dar Domnul a făcut cerurile.
 6 Măreția și strălucirea sunt înaintea feței Lui, iar puterea și slava – în Lăcașul Lui.
 7 Familii ale popoarelor, dați Domnului, dați Domnului slavă și cinstiți-I puterea!
 8 Dați Domnului slava cuvenită Numelui Său! Aduceți un dar și veniți în curțile Lui!
 9 Închinați-vă Domnului cu podoabe sfinte! Tremurați înaintea Lui, voi, de pe întreg pământul!
 10 Spuneți printre neamuri: „Domnul împărățește! De aceea lumea stă neclintită și nu poate fi clătinată. El va judeca popoarele cu nepărtinire.“
 11 Să se bucure cerurile și să se veselească pământul! Să vuiască marea și tot ce este în ea!

12 Să tresalte câmpia și tot ce este pe ea! Atunci toți copacii pădurii vor striga de bucurie
 13 Înaintea Domnului, căci El vine, vine să judece pământul, să judece lumea cu dreptate și popoarele după credințioșia Sa.

97 1 Domnul împărățește! Să se veselească pământul și să se bucure ostroavele cele multe!
 2 Norul și negura Îl înconjoară, dreptatea și judecata sunt temelii tronului Său.
 3 Înaintea Lui merge focul, arzându-I dușmanii din preajmă.
 4 Fulgerele Lui luminează lumea; pământul vede și se cutremură.
 5 Munții se topesc ca ceara înaintea Domnului, înaintea Stăpânului întregului pământ.
 6 Cerurile vestesc dreptatea Lui și toate popoarele văd slava Lui.
 7 Sunt făcuți de rușine toți cei ce slujesc chipurilor și cei ce se laudă cu idoli. Toți zeii să se închine înaintea Lui!
 8 Sionul aude și se bucură, se veselesc fiicele lui Iuda din pricina judecăților Tale, Doamne!
 9 Tu, Doamne, ești înălțat deasupra a tot ce este pe pământ; Tu ești înălțat mai presus de toți dumnezeii!
 10 Cei ce iubiți pe Domnul, urâți răul! El păzește sufletele credincioșilor Săi și îi scapă din mâna celor răi.
 11 Lumina este semănată pentru cel drept și bucuria pentru cel cu inima dreaptă.
 12 Bucurați-vă în Domnul, voi, cei drepti! Lăudați-L, amintindu-vă de sfințenia Lui!

98 *Un psalm*

1 Cântați Domnului un cântec nou, căci El a făcut minuni. Mâna lui cea dreaptă și brațul Lui cel sfânt I-au adus victorie!
 2 Domnul Își face cunoscută mântuirea; Își descoperă dreptatea înaintea neamurilor.
 3 El Și-a amintit de îndurarea și de credințioșia promisă casei lui Israel; toate marginile pământului au văzut mântuirea Dumnezeului nostru.
 4 Strigați către Domnul, toți locuitorii pământului! Chiuiți, strigați de bucurie, cântați!
 5 Cântați Domnului cu lira, cu lira și cu cântece din gură,
 6 cu trâmbițe și cu sunet de corn, strigați înaintea Împăratului, a Domnului!

7 Să vuiască marea și tot ce este în ea, lumea și toți locuitorii ei!

8 Râurile să bată din palme, munții să strige de bucurie cu toții

9 Înaintea Domnului, Care vine să judece pământul. El va judeca lumea cu dreptate și popoarele cu nepărtinire!

99 **1** Domnul împărățește! Să tremure popoarele! El tronează deasupra heruvimilor! Să se cutremure pământul!

2 Domnul este mare în Sion; El este înălțat peste popoare.

3 Lăudați Numele Lui cel mare și înfricoșător: El este sfânt!

4 Împăratul este puternic și iubește dreptatea. Tu ai statornicit nepărtinirea; Tu ai făcut judecată și dreptate în Iacov.

5 Înălțați-L pe Domnul, Dumnezeul nostru, și închinați-vă înaintea așternutului picioarelor Sale: El este sfânt!

6 Moise și Aaron erau dintre preoții Săi, iar Samuel – dintre cei ce-I chemau Numele; ei L-au chemat pe Domnul și El le-a răspuns.

7 Le-a vorbit din stâlpul de nor, iar ei au păzit mărturiile și poruncile pe care El le-a dat.

8 Doamne, Dumnezeul nostru, Tu le-ai răspuns; ai fost pentru ei un Dumnezeu Care iartă, dar și Unul Care te-ai răzbunat pe ei din cauza faptelor lor rele.

9 Înălțați pe Domnul, Dumnezeul nostru, și închinați-vă pe muntele Lui cel sfânt, căci Domnul, Dumnezeul nostru, este sfânt!

100 *Un psalm de mulțumire*

1 Strigați de bucurie către Domnul, toți locuitorii pământului!

2 Slujiți Domnului cu bucurie, veniți înaintea Lui cu strigăte de veselie!

3 Să știți că Domnul este Dumnezeu. El este Acela Care ne-a întocmit și ai Lui suntem; suntem poporul Lui și turma pășunii Lui!

4 Intrați pe porțile Lui cu mulțumire și în curțile Lui – cu laudă! Lăudați-L și binecuvântați-I Numele!

5 Căci Domnul este bun; în veci ține îndurarea Lui și din neam în neam credincioșia Lui.

101 *Al lui David. Un psalm.*

1 Voi cânta îndurarea și judecata, Ție Îți voi cânta, Doamne!

2 Voi fi cu luare aminte la calea integrității. Când vei veni la mine? Voi umbla în integritatea inimii mele, în mijlocul casei mele.

3 Nu voi pune nici o nelegiuire înaintea ochilor mei! Urăsc pe cei ce s-au abătut; el nu se va lipi de mine!

4 Inima pervertită se va îndepărta de mine. Nu vreau să cunosc răul!

5 Pe cel ce-și bârfește semenul în ascuns îl voi nimici; pe cel cu ochii trufași și cu inima îngâmfată nu-l voi suferi.

6 Ochii mei vor fi asupra credincioșilor din țară, ca ei să locuiască cu mine; cel ce umblă pe calea integrității îmi va sluji.

7 Cel ce săvârșește înșelăciunea nu va locui în casa mea; cel ce spune minciuni nu va sta în preajma mea.

8 În fiecare dimineață îi voi nimici pe toți cei răi din țară, ca să stârpesc din cetatea Domnului pe toți aceia care săvârșesc nelegiuirea

102 *O rugăciune a unui om necăjit, când era doborât de întristare și își vărsa plângerea înaintea DOMNULUI*

1 Doamne, ascultă rugăciunea mea! Fie ca strigătul meu să ajungă la Tine!

2 Nu-Ți ascunde fața de mine în ziua necazului meu! Pleacă-Ți urechea spre mine; când strig, răspunde-mi degrabă!

3 Îmi pier zilele ca fumul, oasele-mi ard ca jarul.

4 Sunt tăiat ca iarba și mă usuc; uit să-mi mănânc pâinea.

5 Din pricina gemetelor mele mi s-au lipit oasele de carne.

6 Mă asemăn cu bufnița din pustie; am ajuns ca o cucuvea printre dărâmături.

7 Stau treaz și sunt ca o pasăre singuratică pe acoperiș.

8 În fiecare zi dușmanii mei mă batjocoresc; batjocoritorii mei mă blestemă.

9 Mănânc cenușă în loc de pâine și îmi amestec băutura cu lacrimi,

10 din pricina mâniei și a urgiei Tale; căci Tu m-ai ridicat și m-ai aruncat.

11 Zilele îmi sunt ca umbra înserării și mă usuc ca iarba.

12 Însă Tu, Doamne, tronezi pe vecie, amintirea Ta ține din generație în generație.

13 Tu Te vei ridica și vei avea milă de Sion, căci e timpul să te înduri de el. I-a sosit vremea!

14 Slujitorii Tăi îndrăgesc pietrele Sionului și le este milă de țărâna lui.

15 Neamurile se vor teme de Numele Domnului și toți regii pământului – de slava Lui,

16 când Domnul va zidi Sionul și Se va arăta în slava Lui.

17 El va răspunde la rugăciunile celor nevoiași și nu va disprețui rugăciunile lor.

18 Să se scrie aceasta pentru generația viitoare, pentru ca poporul care se va naște să-L laude pe Domnul!

19 El supraveghează din înălțimea sfințeniei Sale; Domnul privește din ceruri pe pământ,

20 ca să ia aminte la gemetele prizonierilor și să-i elibereze pe cei condamnați la moarte.

21 Numele Domnului va fi vestit din Sion și lauda Lui – din Ierusalim,

22 când se vor strânge popoarele și regatele ca să-I slujească Domnului.

23 Mi-a frânt puterea pe drum; mi-a scurtat zilele.

24 De aceea am zis: „Dumnezeul meu, nu mă lua la jumătatea zilelor mele, Tu, ai Cărui ani țin din generație în generație.

25 Tu ai întemeiat la început pământul, iar cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale.

26 Ele vor pieri, dar Tu rămâi. Toate se vor învechi ca o haină. Le vei schimba ca pe un veșmânt și ele vor trece.

27 Tu, însă, rămâi Același și anii Tăi nu se vor sfârși.“

28 Fiii slujitorilor Tăi vor locui țara și urmașii lor vor rămâne înaintea Ta.

103 Al lui David

1 Suflete al meu, binecuvântează-L pe Domnul, și tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt!

2 Suflete al meu, binecuvântează-L pe Domnul și nu uita nici una din binefacerile Lui!

3 El îți iartă toate nelegiuirile, îți vindecă toate bolile,

4 îți răscumpără viața din groapă, te învăluie cu îndurare și milă,

5 îți satură de bunătați dorințele și astfel te face să întinerești ca vulturul.

6 Domnul le face dreptate și judecată tuturor celor asupriți.

7 El Și-a descoperit căile Sale lui Moise și lucrările Sale – fiilor lui Israel.

8 Domnul este îndurător și milostiv, încet la mânie și bogat în îndurare.

9 El nu se ceartă veșnic și nu ține mânie pe vecie.

10 El nu ne face după păcatele noastre și nu ne răsplătește după nelegiuirile noastre,

11 ci cât de înalte sunt cerurile față de pământ, tot atât de mare este și îndurarea Lui pentru cei ce se tem de El;

12 cât de departe este răsăritul de apus, tot atât de mult îndepărtează El fărădelegile noastre de la noi.

13 Cum se îndură un tată de copiii lui, așa se îndură Domnul de cei ce se tem de El,

14 căci El știe din ce suntem făcuți; Își amintește că suntem țărână.

15 Cât despre om, zilele lui sunt ca iarba. Înfloresc ca floarea de pe câmp,

16 iar când trece un vânt peste ea, nu mai este și nu i se mai cunoaște locul unde a fost.

17 Însă îndurarea Domnului este din veșnicie în veșnicie pentru cei ce se tem de El, iar dreptatea Lui, pentru copiii copiilor lor,

18 pentru cei ce păzesc legământul Lui și pentru cei ce își amintesc poruncile Lui, ca să le împlinească.

19 Domnul Și-a statornicit tronul în ceruri, iar domnia Lui îi cuprinde pe toți.

20 Binecuvântați-L pe Domnul, îngeri ai Lui tari în putere, care-I împliniți porunca, care ascultați glasul cuvântului Lui!

21 Binecuvântați-L pe Domnul, toate oștile Lui, slujitorii Lui, care-I împliniți voia!

22 Binecuvântați-L pe Domnul, toate lucrările Lui, din toate locurile stăpânirii Lui! Suflete al meu, binecuvântează-L pe Domnul!

104 1 Suflete al meu, binecuvântează-L pe Domnul! Doamne, Dumnezeu meu, Tu ești nemărginit de mare! Tu ești îmbrăcat cu splendoare și măreție!

2 Tu Te învelești cu lumina ca și cu o manta; Tu întinzi cerurile ca pe un cort,

3 și pui grinzile odărilor lui de sus pe ape; din nori Îți faci car, și umbli pe aripile vântului.

4 Din vânturi Tu Îți faci îngeri și din flăcări de foc – slujitori.

5 Tu ai statornicit pământul pe temeliile lui, ca să nu se clatine niciodată.

6 Îl acoperiseși cu adâncul ca și cu o haină. Apele stăteau pe munți,
7 dar la mustrea Ta au fugit, la bubuitul tunetului Tău au luat-o la fugă.
8 S-au scurs de pe munți, au coborât în văi, în locul pe care îl hotărâseși pentru ele.
9 Le-ai pus un hotar peste care nu au voie să treacă, ca să nu se întoarcă și să acopere pământul.
10 El face să țâșnească izvoarele în văi și ele curg printre munți.
11 Toate fiarele câmpului se adapă din ele și măgarii sălbatici își potolesc setea acolo.
12 Pe malul lor își fac cuibul păsările cerului care-și fac auzit glasul din frunziș.
13 Din odăile de sus, El udă munții; pământul se satură de rodul lucrărilor Tale.
14 El face să crească iarbă pentru vite și verdețuri pe care omul să le cultive. El face astfel să răsară hrană din pământ:
15 vinul care înveselește inima omului, untdelemnul care dă strălucire feței și hrana care întărește inima omului.
16 Copacii Domnului sunt bine udați, cedrii Libanului pe care El i-a sădit.
17 În ei își fac cuibul păsările; barza își are casa în pini.
18 Munții cei înalți sunt ai caprelor sălbatice, iar stâncile sunt un adăpost pentru viezurii de stâncă.
19 El a făcut luna să arate vremurile, iar soarele știe când să apună.
20 Tu aduci întunericul și se face noapte; atunci toate fiarele pădurii încep să mișune.
21 Puii de leu rag de foame, cerându-și hrana de la Dumnezeu.
22 Când răsare soarele, se adună și se culcă în cotloanele lor.
23 Atunci iese omul la lucrul lui, la munca lui, până seara.
24 Ce mărețe sunt lucrările Tale, Doamne! Toate le-ai făcut cu înțelepciune; pământul este plin de creaturile Tale.
25 Iată marea cât de încăpătoare și de întinsă este! În ea mișună viețuitoare fără număr, viețuitoare mici și mari.
26 Corăbiile o străbat, în ea se joacă leviatanul, pe care l-ai făcut Tu.
27 Toate nădăjduiesc în Tine ca să le dai hrana la vreme.

28 Tu le-o dai, ele o primesc; Îți deschizi mâna, ele se satură de bunătați;
29 Îți ascunzi fața, ele se îngrozesc; le iei suflarea, ele mor și se întorc în țărână;
30 Îți trimiți Duhul, ele sunt plăsmuite, înnoind astfel fața pământului.
31 Fie ca slava Domnului să dăinuiească veșnic! Domnul să se veselească de lucrările Sale,
32 El, Care atunci când privește pământul, acesta tremură, iar când atinge munții, aceștia fumegă.
33 Voi cânta Domnului toată viața mea, voi cânta Dumnezeului meu cât voi fi!
34 Fie plăcută Domnului cugetarea mea! Eu mă voi bucura în Domnul.
35 Să piară păcătoșii de pe pământ și cei răi să nu mai fie! Suflete al meu, binecuvântează-L pe Domnul! Lăudați-L pe Domnul!

105 **1** Mulțumiți Domnului, chemați Numele Lui! Faceți cunoscute printre popoare isprăvile Lui!
2 Cântați-I, cântați în cinstea Lui, vestiți toate minunile Lui!
3 Făliți-vă cu Numele Lui cel sfânt! Să se veselească inima celor ce-L caută pe Domnul!
4 Căutați pe Domnul și puterea Lui, căutați întotdeauna fața Lui!
5 Aduceți-vă aminte de minunile pe care le-a făcut, de semnele și de hotărârile gurii Sale,
6 urmași ai robului Său Avraam, fii ai lui Iacov, aleșii Lui!
7 El este Domnul, Dumnezeul nostru, și judecățile Lui se împlinesc pe tot pământul.
8 El își aduce aminte mereu de legământul Lui, de cuvântul pe care l-a poruncit pentru o mie de generații,
9 de legământul pe care l-a încheiat cu Avraam, de jurământul Lui către Isaac,
10 pe care l-a întărit față de Iacov printr-o hotărâre și față de Israel – printr-un legământ veșnic,
11 spunând: „Ție îți voi da țara Canaanului, ca parte a moștenirii voastre.“
12 Pe atunci erau doar câțiva bărbați – puțini la număr – și erau peregrini în țară;
13 călătoreau de la un neam la altul, de la un regat la altul.
14 El nu a îngăduit nici unui om să-i asuprească și a muștrat regi din pricina lor:
15 „Nu vă atingeți de unșii Mei și nu-i vătămați pe profeții Mei!“

16 A chemat foametea peste țară și a distrus orice provizie de hrană.

17 Trimisese înaintea lor un om, pe Iosif, care a fost vândut ca sclav.

18 I-au strâns picioarele în lanțuri, iar gâtul i-a fost pus în fiare,

19 până a venit vremea să se împlinească cuvintele Lui, să se dovedească Cuvântul Domnului față de el.

20 Atunci regele a trimis să-l dezlege și conducătorul popoarelor – să-l elibereze.

21 L-a pus stăpân peste casa lui și conducător peste toate proprietățile lui,

22 ca să-i instruiască cum vrea pe prinții lui și să-i învețe pe cărturarii lui.

23 Atunci Israel a venit în Egipt, Iacov a locuit ca străin în țara lui Ham.

24 Dumnezeu Și-a înmulțit poporul foarte mult și i-a făcut mai tari decât pe dușmanii lor.

25 Acestora le-a schimbat inima, ca să-I urască poporul și să se poarte mișelește cu slujitorii Săi.

26 L-a trimis pe Moise, robul Său, și pe Aaron pe care-l alesese.

27 Ei au înfăptuit printre dușmani semnele Lui și au făcut minuni în țara lui Ham.

28 A trimis întunericul și s-a făcut beznă; Moise și Aaron nu s-au răzvrătit împotriva cuvintelor Lui.

29 Le-a prefăcut apa în sânge și le-a omorât peștii.

30 Țara lor a mișunat de broaște, care au ajuns până și în odăile palatelor lor.

31 Când a grăit El, au sosit roiuri de muște și păduchi în tot ținutul lor.

32 Le-a prefăcut ploile în grindină și în flăcări de foc ce au căzut peste țara lor.

33 Le-a lovit viile și smochinii și le-a rupt copacii din teritoriul lor.

34 Când a grăit El, au sosit roiuri de lăcuste, lăcuste fără număr,

35 care le-au devorat toată verdeața din țară, toate roadele pământului lor.

36 I-a lovit pe întâii născuți din țara lor, pârga puterii lor.

37 El i-a scos pe israeliți de acolo cu argint și cu aur și n-a fost unul din semințiile Lui care să șovăiască.

38 Egiptenii s-au bucurat de plecarea lor, căci îi îngroziseră.

39 A întins un nor ca să-i acopere și un foc ca să le lumineze noaptea.

40 Au cerut, iar El le-a trimis prepelițe și cu pâine din cer i-a săturat.

41 A despicat stânca și a curs apă; prin pustii au curs râuri.

42 Și aceasta pentru că Și-a amintit de promisiunea Sa cea sfântă, făcută lui Avraam, robul Său.

43 El Și-a scos poporul cu bucurie, Și-a scos aleșii cu strigăte de veselie.

44 Le-a dat teritoriile neamurilor și au moștenit rodul trudei popoarelor,

45 ca să păzească hotărârile Lui și să trăiască după învățăturile Lui. Lăudați pe Domnul!

106 **1** Lăudați pe Domnul! Lăudați-L pe Domnul, căci este bun! Îndurarea Lui ține pe vecie!

2 Cine poate spune toate isprăvile Domnului? Cine poate vesti toată lauda Sa?

3 Ferice de cei care păzesc ce este drept și care înfăptuiesc dreptatea tot timpul.

4 Adu-Ți aminte de mine, Doamne, în bunăvoința Ta față de poporul Tău! Apropie-Te de mine cu mântuirea Ta,

5 ca să văd bunăstarea aleșilor Tăi, să mă bucur de bucuria poporului Tău și să Te laud împreună cu moștenirea Ta.

6 Noi am păcătuit ca și strămoșii noștri, am săvârșit nelegiuire, am făcut rău.

7 În timp ce erau în Egipt, strămoșii noștri nu au luat aminte la minunile Tale; nu au ținut minte mulțimea îndurărilor Tale și s-au răzvrătit când au ajuns la mare, la Marea Roșie.

8 El i-a izbăvit din pricina Numelui Său, ca să-Și descopere puterea Sa.

9 A muștrat Marea Roșie și aceasta s-a uscat; apoi i-a condus prin adâncuri sterpe ca pustia.

10 I-a izbăvit din mâna celui ce-i ura și i-a răscumpărat din mâna dușmanului.

11 Apele i-au acoperit pe potrivnicii lor, fără ca vreunul din ei să scape.

12 Atunci I-au crezut cuvintele și I-au cântat laudă.

13 Dar au uitat curând lucrările Lui; ei nu I-au așteptat sfatul.

14 Li s-au aprins poftetele în pustie și L-au ispitit pe Dumnezeu în pustietăți.

15 El le-a dat ce ceruseră, dar a trimis o boală nimicitoare peste ei.

16 Unii din tabără au fost geloși pe Moise și pe Aaron, cel sfințit Domnului.

17 Pământul s-a deschis, l-a înghițit pe Datan și a acoperit ceata lui Abiram.
18 Focul le-a consumat ceata; flăcările i-au mistuit pe cei răi.
19 La Horeb și-au făcut un vițel și s-au închinat chipului turnat.
20 Au schimbat Slava lor cu chipul unui bou care mănâncă iarbă.
21 L-au uitat pe Dumnezeu, Izbăvitorul lor, pe Cel Ce făcuse mari lucrări în Egipt,
22 pe Cel Ce înfăptuise minuni în patria lui Ham și lucruri înfricoșătoare la Marea Roșie.
23 Astfel El a spus că o să-i nimicească, însă Moise, alesul Său, a stat în spărtură înaintea Lui, ca să-I abată mânia de la nimicire.
24 Apoi au respins țara cea plăcută; ei nu au crezut în promisiunea Lui.
25 Au cântit în corturile lor și nu au ascultat de glasul Domnului.
26 Atunci, El a jurat solemn că îi va face să cadă în pustie,
27 că le va face urmașii să cadă printre neamuri și-i va împrăști printre popoare.
28 S-au alipit de Baal-Peor și au mâncat jertfe închinare morților.
29 L-au mâniat prin faptele lor, astfel încât o urgie a izbucnit printre ei.
30 Dar s-a ridicat Fineas, a făcut judecată și urgia s-a oprit.
31 Lucrul acesta i-a fost socotit dreptate, din generație în generație, pe vecie.
32 L-au mâniat pe Dumnezeu și la apele Meriba, iar din pricina lor i-a mers rău și lui Moise.
33 Căci s-au răzvrătit împotriva Duhului Său, iar Moise a vorbit necugetat cu buzele lui.
34 Ei nu au nimicit popoarele despre care le spusese Domnul,
35 ci s-au amestecat cu neamurile și s-au deprins cu faptele acestora.
36 Au slujit idolilor lor, iar aceștia au devenit o cursă pentru ei.
37 Și-au jertfit fiii și fiicele în cinstea demonilor.
38 Au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor și al fiicelor lor, jertfindu-i idolilor din Canaan, și au spurcat țara din pricina sângelui.
39 S-au întinat prin faptele lor, s-au desfrânat prin lucrările lor.
40 Atunci s-a aprins mânia Domnului împotriva poporului Său și Și-a urât moștenirea.

41 I-a dat pe mâna neamurilor și astfel cei ce îi urau au stăpânit peste ei.
42 Dușmanii lor i-au asuprit și au fost umiliți sub mâna lor.
43 El i-a scăpat de multe ori, dar ei se răzvrăteau prin planurile lor. S-au nenorocit prin nelegiuirea lor.
44 El a privit la strâmtorarea lor când le-a auzit strigătele.
45 Din pricina lor Și-a adus aminte de legământul Lui. I s-a făcut milă de ei din pricina mării Sale îndurări
46 și a făcut ca aceștia să capete milă din partea tuturor celor ce-i luaseră captivi.
47 Doamne, Dumnezeul nostru, izbăvește-ne! Strânge-ne dintre neamuri ca să laudăm Numele Tău cel sfânt și să ne fălim aducându-Ți laudă.
48 Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, din veșnicie în veșnicie! Tot poporul să zică: „Amin!“ Laudă Domnului!

CARTEA A CINCEA

107 **1** Lăudați-L pe Domnul, căci este bun, căci veșnică-I este îndurarea!
2 Așa să zică răscumpărații Domnului, cei pe care i-a răscumpărat din mâna dușmanului,
3 pe care i-a adunat de pe cuprinsul țărilor: de la răsărit și de la apus, de la nord și de la sud.
4 Ei rătăceau prin pustie, pe o cale neumblată, fără să găsească o cetate unde să se așeze.
5 Flămânzi și însetați, li se lihnise sufletul în ei.
6 Atunci, în strâmtorarea lor, au strigat către Domnul, și El i-a izbăvit din necazurile lor.
7 I-a călăuzit pe o cale dreaptă, ca să meargă spre o cetate locuită.
8 Să-L laude deci pe Domnul pentru îndurarea Lui și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor!
9 Căci El a potolit sufletul însetat și a săturat sufletul flămând.
10 Celor ce locuiau în întuneric și în umbra morții, legați în chin și în fiare,
11 pentru că se răzvrătiseră față de mesajele lui Dumnezeu și disprețuiseră sfatul Celui Preaînalt,
12 El le-a smerit inima prin necaz; ei se clătinaseră și nu era nimeni să-i ajute.
13 Atunci, în strâmtorarea lor, au strigat către Domnul, și El i-a izbăvit din necazurile lor.
14 I-a scos din întuneric și din umbra morții și le-a rupt legăturile.

15 Să-L laude deci pe Domnul pentru îndurarea Lui și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor!
16 Căci El a zdrobit porți de bronz și a tăiat zăvoare de fier.
17 Nebunii, prin purtarea lor nelegiuită și prin păcatele lor, se nenorociseră.
18 Sufletul lor se dezgustase de orice hrană și ajunseseră la porțile morții.
19 Atunci, în strâmtorarea lor, au strigat către Domnul, și El i-a izbăvit din necazurile lor.
20 Le-a trimis Cuvântul Lui, i-a tămăduit și i-a scăpat din groapă.
21 Să-L laude deci pe Domnul pentru îndurarea Lui și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor!
22 Să aducă jertfe de mulțumire și să povestească lucrările Lui cu strigăte de bucurie!
23 Cei ce coborau pe mare cu corăbiile, cei ce făceau negoț pe ape mari,
24 au văzut ei înșiși lucrările Domnului și minunile Lui din adâncuri.
25 Când a grăit El, s-a iscat o furtună năprasnică, care a ridicat talazurile mării.
26 Se suiau spre ceruri și se coborau în adâncuri; sufletul li se înmuiase din cauza nenorocirii.
27 Se clătinau și se mișcau ca un om beat; toată înțelepciunea lor fusese înghițită.
28 Atunci, în strâmtorarea lor, ei au strigat către Domnul, și El i-a izbăvit din necazurile lor.
29 A liniștit furtuna, iar valurile s-au potolit.
30 Ei s-au bucurat că acestea s-au liniștit, iar El i-a condus la limanul dorit.
31 Să-L laude deci pe Domnul pentru îndurarea Lui și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor!
32 Să-L înalțe în adunarea poporului și să-L înalțe în sfatul bătrânilor!
33 El preface râurile în pustiu și izvoarele de ape în pământ uscat
34 și pământul roditor în pământ sterp, din pricina răutății locuitorilor țării.
35 El preface pustia într-o vale cu apă și ținutul arid în izvoare de ape.
36 Așază acolo pe cei flămânzi, iar ei își întemeiază o cetate de locuit,
37 își seamănă ogoare, își plantează vii și au recolte bogate.
38 El îi binecuvântează, astfel încât se înmulțesc foarte mult, iar vitele nu li le împuținează.
39 Când sunt împuținați și umiliți din pricina asupririi, a necazului și a suferinței,

40 El Își varsă disprețul asupra nobililor și-i face să rățăcească prin pustietăți fără de drumuri.
41 Îi ridică însă pe cei nevoiași din sărăcie și le înmulțește familiile ca pe o turmă.
42 Cei dreپți văd și se bucură și orice nedreptate își închide gura.
43 Cine este înțelept, să păzească aceste lucruri și să ia aminte la marea îndurare a Domnului!

108 *Un cântec. Un psalm al lui David.*

1 Inima mea este pregătită, Dumnezeule; voi cânta și voi suna din instrumentele mele. Trezește-te, suflet al meu!
2 Treziți-vă, harfăși liră! Voi trezi zorii.
3 Doamne, Te voi lăuda printre popoare, Îți voi cânta printre neamuri.
4 Căci îndurarea Ta este mai înaltă decât cerurile, iar credincioșia Ta trece de nori!
5 Fii înălțat, Dumnezeule, mai presus de ceruri și fie slava Ta peste întreg pământul!
6 Pentru ca preaiubiții Tăi să fie salvați, dă izbăvire prin dreapta Ta și răspunde-mi!
7 Dumnezeu a vorbit în sfințenia Sa: „Voi triumfa, voi împărți Șehemul și voi măsura valea Sucot!
8 Al Meu este Ghiladul, al Meu este și Manase; Efraim este coiful Meu, iar Iuda – sceptrul Meu!
9 Moab este vasul în care Mă spăl! Deasupra Edomului Îmi arunc încălțările, iar strigătele Mele de triumf se aud peste Filistia.“
10 Cine mă va conduce în cetatea fortificată? Cine mă va călăuzi până în Edom?
11 Oare nu Tu, Dumnezeule, Cel Care ne-ai respins? Oare nu Tu, Dumnezeule, Cel Care nu mai ieși cu oștirile noastre?
12 Dă-ne ajutor împotriva dușmanului, căci zadarnic este sprijinul dat de om!
13 Cu Dumnezeu vom fi biruitori și El îi va călca în picioare pe dușmanii noștri.

109 *Pentru dirijor. Al lui David. Un psalm.*

1 Dumnezeul laudei mele, nu tăcea!
2 Iată că gura celui rău și gura celui înșelător se deschid împotriva mea; îmi vorbesc cu o limbă mincinoasă.
3 Mă împresoară cu niște cuvinte de ură și se războiesc cu mine fără temei.
4 La dragostea mea ei răspund cu dușmănie, dar eu mă rog.

5 Ei îmi răsplătesc binele cu rău și dragostea mea – cu ură.
6 Pune un om rău împotriva lui și un acuzator să stea la dreapta lui!
7 Când va fi judecat, să fie găsit vinovat, iar rugăciunea să-i fie socotită un păcat.
8 Fie-i zilele puține, iar slujba lui s-o ia altul!
9 Să-i rămână fiii orfani, și soția lui – văduvă!
10 Fiii lui să rățăcească cerșind și căutând printre ruine!
11 Cel ce l-a împrumutat să-i ia tot ceea ce are și străinii să-l jefuiască de rodul muncii lui!
12 Să nu mai fie nimeni care să-i arate îndurare și să nu mai fie nimeni care să arate îndurare orfanilor lui!
13 Fie ca urmașii lui să fie uitați, iar în generația următoare să-i fie șters numele!
14 Să fie păstrată înaintea Domnului aducerea-aminte a vinii strămoșilor lui și să nu fie șters păcatul mamei lui!
15 Să rămână de-a pururi vinovați înaintea Domnului, și să le șteargă amintirea de pe pământ!
16 Căci nu și-a amintit să se poarte cu îndurare, ci l-a prigonit pe sărman și pe nevoiaș și l-a omorât pe cel cu inima zdrobită!
17 A iubit blestemul; de el să aibă parte! Nu i-a plăcut binecuvântarea; aceasta să stea departe de el!
18 A îmbrăcat blestemul ca pe propria haină, i-a intrat în pânțele ca apa și în oase – ca untdelemnul.
19 De aceea, el să-i fie mantaua cu care se acoperă și brâul cu care se încinge mereu!
20 Aceasta să fie răsplata potrivnicilor mei din partea Domnului și a celor ce mă vorbesc de rău!
21 Dar Tu, Doamne, Stăpâne, din pricina Numelui Tău, fă-Ți lucrarea cu mine! Pentru că îndurarea Ta este mare, mântuiește-mă!
22 Căci sunt sărman și necăjit, iar inima mi-e rănită înăuntrul meu.
23 Pier ca o umbră trecătoare; sunt alungat ca o lăcustă.
24 Genunchii îmi sunt slăbiți de post, iar trupul mi-e sleit din lipsă de grăsime.
25 Am ajuns de batjocura lor; cei ce mă văd dau din cap.
26 Doamne, Dumnezeuul meu, ajută-mă! În îndurarea Ta, scapă-mă!
27 Fă ca ei să recunoască în aceasta mâna Ta, să recunoască că Tu, Doamne, ai făcut lucrul acesta!

28 Ei blestemă, dar Tu binecuvântezi. Ei se ridică și rămân de rușine, dar robul Tău se va veseli.
29 Potrivnicii mei îmbracă batjocura, pun nerușinarea peste ei ca pe o manta.
30 Eu Îl voi slăvi pe Domnul cu gura mea, în mijlocul multora Îl voi lăuda.
31 Căci El stă la dreapta celui sărman, ca să-l scape de acuzatorii lui.

110 *Al lui David. Un psalm.*

1 Domnul i-a zis Stăpânului meu: „Șezi la dreapta Mea, până voi face din dușmanii Tăi așternut al picioarelor Tale!
2 Domnul va întinde toiagul puterii Tale din Sion. Stăpânește în mijlocul dușmanilor Tăi!
3 Poporul Tău este dornic de luptă, când se adună oștirea Ta. Cu podoabe sfinte din tainița zorilor vei primi roua tineretului Tău.“
4 Domnul a jurat și nu-I va părea rău: „Tu ești preot în veci după rânduiala lui Melhisedek.
5 Stăpânul este la dreapta Ta. El va zdrobi regi în ziua mâniei Sale.
6 El va judeca neamurile, va umple pământul de leșuri și va zdrobi căpeteniile întregului pământ.
7 El va bea din pârâul de lângă drum; de aceea Își va înălța fruntea.“

111 **1** Lăudați-L pe Domnul! Îi voi mulțumi Domnului din toată inima mea, în sfatul celor drepti și în adunare!
2 Mari sunt lucrările Domnului; ele sunt cercetate de toți cei ce le iubesc!
3 Plină de măreție și splendoare este lucrarea Lui, iar dreptatea Lui dănuie pe vecie.
4 El a făcut minuni spre aducere-aminte. Domnul este îndurător și milostiv!
5 El dă hrană celor ce se tem de El; El Își aduce pururea aminte de legământul Său.
6 El a arătat puterea lucrărilor Sale poporului Său, dându-le drept moștenire posesiunile neamurilor.
7 Lucrările mâinilor Sale sunt motivate de credințioșie și de judecată; toate orânduirile Sale sunt demne de încredere,
8 sunt întărite pe veci de veci, fiind întocmite în adevăr și cu integritate.
9 El a trimis poporului Său izbăvirea; Și-a decretat legământul pe vecie. Sfânt și înfricoșător este Numele Lui!

10 Frica de Domnul este începutul înțelepciunii; toți cei ce o păzesc au o minte sănătoasă. Lauda Lui este statornicită pe vecie.

112 **1** Lăudați-L pe Domnul! Ferice de omul care se teme de Domnul și care îndrăgește mult poruncile Lui!

2 Urmașii lui vor fi puternici în țară; neamul celor integri va fi binecuvântat.

3 Bogăție și belșug va fi în casa lui, iar dreptatea sa va fi statornicită pe vecie.

4 Celor integri le strălucește o lumină în întuneric, au parte de îndurare, de milostivire și de dreptate.

5 Îi merge bine omului care își face milă împrumutând și care își chivernisește lucrurile cu pricepere.

6 Niciodată nu se va clătina. Cel drept va fi amintit întotdeauna.

7 El nu se teme de vești rele, căci inima lui este tare și se încrede în Domnul.

8 Inima lui este tare și nu se teme; el își va vedea împlinită dorința față de dușmanii săi.

9 A împărțit și a dăruit celor nevoiași; dreptatea lui rămâne pentru totdeauna, iar puterea îi va fi înălțată cu onoare.

10 Cel rău vede aceasta și se mânie, scrâșnește din dinți și leșină; dorințele celor răi tot neîmplinite rămân.

113 **1** Lăudați-L pe Domnul! Lăudați, slujitori ai Domnului, lăudați Numele Domnului!

2 Numele Domnului să fie binecuvântat, de acum și până-n veci!

3 De la răsăritul soarelui și până la apusul lui, binecuvântat fie Numele Domnului!

4 Domnul este înălțat mai presus de toate neamurile, mai presus de ceruri este slava Lui.

5 Cine este ca Domnul, Dumnezeul nostru, Cel Ce tronează din înălțime

6 și totuși Se apleacă privind spre ceruri și spre pământ?

7 El îl ridică din pulbere pe cel sărman și îl înalță din gunoi pe cel nevoiaș,

8 ca să-l așeze la un loc cu cei de neam ales, cu cei de neam ales din poporul Său.

9 El îi dă celei sterpe o familie, face din ea o mamă veselă în mijlocul copiilor ei. Lăudați-L pe Domnul!

114 **1** Când a ieșit Israel din Egipt și casa lui Iacov – din poporul cu limbă încurcată,

2 Iuda a devenit Lăcașul Lui cel sfânt și Israel – stăpânirea Lui.

3 Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a dat înapoi, **4** munții au jucat ca niște berbeci și dealurile – ca niște miei.

5 Ce ai, mare, de fugi? Iordane, de ce dai înapoi?

6 Munților, de ce săriți ca niște berbeci, și voi, dealurilor, ca niște miei?

7 Cutremură-te, pământule, înaintea Stăpânului, înaintea Dumnezeului lui Iacov,

8 Cel Care transformă stânca în iaz și cremenea – în izvoare de apă!

115 **1** Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci Numelui Tău să-i fie adusă slava, pentru îndurarea și credințioșia Ta!

2 Pentru ce să zică neamurile: „Unde le este Dumnezeul?”

3 Dumnezeul nostru însă este în ceruri și face tot ce vrea.

4 Idolii lor sunt din argint și din aur, sunt lucrarea mâinilor omenești.

5 Ei au gură, dar nu vorbesc, au ochi, dar nu văd,

6 au urechi, dar nu aud, au nas, dar nu pot mirosi,

7 au mâini, dar nu pot pipăi, au picioare, dar nu pot umbla cu ele, iar din gâtjej nu pot scoate nici un sunet.

8 Ca ei sunt cei care-i fac și toți cei care se încred în ei.

9 Israel să se încreadă în Domnul – El este ajutorul și scutul lui!

10 Casa lui Aaron să se încreadă în Domnul – El este ajutorul și scutul lui!

11 Cei ce se tem de Domnul să se încreadă în Domnul – El este ajutorul și scutul lor!

12 Domnul Își aduce aminte de noi și dă binecuvântare: El binecuvântează casa lui Israel, binecuvântează casa lui Aaron,

13 îi binecuvântează pe cei ce se tem de Domnul, de la cei mici până la cei mari.

14 Să vă înmulțească Domnul, pe voi și pe fiii voștri!

15 Să fiți binecuvântați de Domnul, Creatorul cerurilor și al pământului.

16 Cerul, cerul este al Domnului, dar pământul l-a dat fiilor oamenilor.

17 Nu morții Îi dau laudă Domnului, nici cei care s-au pogorât în tăcere,

18 ci noi Îl vom binecuvânta pe Domnul, de acum și până în veci. Lăudați-L pe Domnul!

116 1 Îl iubesc pe Domnul, căci El ascultă glasul meu, cererile mele,

2 și Își pleacă urechea spre mine, în ziua când Îl chem.

3 Mă înfășuraseră legăturile morții și mă cuprinseseră sudorile Locuinței Morților; eram copleșit de necaz și de durere.

4 Dar am chemat Numele Domnului, zicând: „Doamne, Te rog, izbăvește-mi sufletul!”

5 Domnul este îndurător și drept, Dumnezeuul nostru este milostiv.

6 Domnul păzește pe cei nesăbuiți; când am fost smerit, El m-a izbăvit.

7 Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, căci Domnul ți-a făcut bine!

8 Da, Tu mi-ai scăpat sufletul de la moarte, ochii – de lacrimi, și picioarele – de poticnire,

9 astfel că voi putea umbla înaintea Domnului pe pământul celor vii!

10 Am crezut, chiar dacă am continuat să spun: „Sunt foarte nenorocit!”

11 În neliniștea mea ziceam: „Toți oamenii sunt înșelători!”

12 Dar cum I-aș putea răsplăti Domnului toate binefacerile Lui față de mine?

13 Voi ridica cupa izbăvirilor și voi chema Numele Domnului.

14 Îmi voi împlini jurămintele făcute Domnului înaintea poporului Său.

15 Prețioasă este în ochii Domnului viața credincioșilor Săi.

16 Doamne, Te-am rugat, ca rob al Tău ce sunt, ca rob al Tău, fiu al slujitoarei Tale, și Tu mi-ai desfăcut legăturile.

17 Îți voi aduce o jertfă de mulțumire și voi chema mereu Numele Domnului.

18 Îmi voi împlini jurămintele făcute Domnului înaintea întregului Său popor,

19 în curțile Casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime! Lăudați-L pe Domnul!

117 1 Lăudați-L pe Domnul, toate neamurile! Dați-I laudă, toate popoarele!

2 Căci măreață Îi este îndurarea față de noi și credințioșia Domnului este veșnică. Lăudați-L pe Domnul!

118 1 Mulțumiți-I Domnului, căci este bun, căci veșnică-I este îndurarea!

2 Israel să zică: „Veșnică-I este îndurarea!”

3 Casa lui Aaron să zică: „Veșnică-I este îndurarea!”

4 Cei ce se tem de Domnul să zică: „Veșnică-I este îndurarea!”

5 Din necaz am strigat către Domnul și Domnul m-a scos la loc larg.

6 Domnul este de partea mea; de aceea nu mă voi teme. Ce-mi poate face un om?!

7 Domnul este de partea mea; El este ajutorul meu. De aceea voi privi triumfător la cei ce mă urăsc.

8 Mai bine să cauți scăparea la Domnul, decât să te încrezi în om.

9 Mai bine să cauți scăparea la Domnul, decât să te încrezi în cei mari.

10 Toate neamurile mă înconjurau, dar le-am nimicit în Numele Domnului.

11 Mă încercuiam, da, mă împresuram, dar le-am respins în Numele Domnului.

12 Mă împresuram ca niște albine, dar au fost stinse ca un foc de paie: le-am respins în Numele Domnului.

13 Eram împins cu putere, ca să cad, dar Domnul m-a ajutat.

14 Domnul este tăria și pricina cântării mele; El mi-a fost mântuirea.

15 Strigăte de bucurie și de izbăvire se înalță din corturile celor dreți; dreapta Domnului aduce izbânda.

16 Dreapta Domnului este înălțată; dreapta Domnului aduce izbânda.

17 Nu voi muri, ci voi trăi și voi povesti lucrările Domnului.

18 Domnul m-a disciplinat aspru, dar nu m-a dat morții.

19 Deschideți-mi porțile dreptății, ca să intru să-L laud pe Domnul!

20 Aceasta este poarta Domnului; cei dreți intră pe ea.

21 Te voi lăuda, căci mi-ai răspuns și mi-ai dat izbăvire.

22 Piatra pe care au respins-o zidarii, a devenit piatra din capul unghiului.

23 Domnul a făcut acest lucru. El este o minune în ochii noștri.

24 Aceasta este ziua pe care Domnul a rânduit-o, pentru ca noi să ne veselim și să ne bucurăm în ea.
25 Doamne, Te rugăm, mântuiește-ne! Doamne, Te rugăm, dă-ne izbândă!
26 Binecuvântat este Cel Ce vine în Numele Domnului ! Vă binecuvântăm din Casa Domnului.
27 Domnul este Dumnezeu și El ne luminează. Legați cu funii jertfa și aduceți-o până la coarnele altarului!
28 Tu ești Dumnezeul meu și Te voi lăuda! Tu ești Dumnezeul meu și Te voi înălța!
29 Mulțumiți-I Domnului, căci este bun, căci veșnică-I este îndurarea!

119 **1** Ferice de cei integri în căile lor, care umblă după Legea Domnului.
2 Ferice de cei ce păzesc mărturiile Lui și-L caută din toată inima:
3 aceia nu săvârșesc nici o nedreptate și umblă pe căile Lui.
4 Tu ne-ai dat orânduiri Tale, ca să fie păzite cu scumpătate.
5 O, de-ar ținti căile mele să păzească orânduiri Tale!
6 Când urmez poruncile Tale, nu mă rușinez.
7 Când voi ajunge să cunosc judecățile Tale cele drepte, Te voi lăuda în curăție de inimă.
8 Voi păzi orânduiri Tale: nu mă părăsi de tot!
9 Cum își va păstra tânărul curată cărarea? Păzind Cuvântul Tău.
10 Te caut din toată inima mea: nu mă lăsa să mă abat de la poruncile Tale!
11 Strâng cuvintele Tale în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta.
12 Binecuvântat să fii Tu, Doamne! Învață-mă orânduiri Tale!
13 Buzele mele vestesc toate judecățile rostite de gura Ta.
14 Când împlinesc mărturiile Tale, mă bucur de parcă aş avea toate bogățiile.
15 Cuget la hotărârile Tale și dau atenție căilor Tale.
16 Îmi găsesc plăcerea în orânduiri Tale; nu voi uita Cuvântul Tău!
17 Răsplătește-i robului Tău cu viață și voi păzi Cuvântul Tău!
18 Deschide-mi ochii, ca să văd minunile din Legea Ta!

19 Eu sunt doar un străin pe pământ: nu-Ți ascunde de mine poruncile Tale!
20 Sufletul mi se topește de dor după judecățile Tale, tot timpul.
21 Tu-i mustri pe cei îngâmfați, pe cei blestemați, pe cei ce se rătăcesc de la poruncile Tale.
22 Îndepărtează de la mine ocară și disprețul, căci păzesc mărturiile Tale!
23 Prinții stau și vorbesc împotriva mea, dar robul Tău cugetă la orânduiri Tale.
24 Mărturiile Tale sunt desfătarea mea, sunt sfetnicii mei.
25 Sufletul meu este lipit de țărână: înviorează-mă, după Cuvântul Tău!
26 Mi-am cercetat căile și Tu mi-ai răspuns: învață-mă orânduiri Tale!
27 Deprinde-mă cu hotărârile Tale și voi cugeta la minunile Tale!
28 Sufletul îmi plânge de întristare: ridică-mă, după Cuvântul Tău!
29 Ține-mă departe de calea înșelăciunii; binevoiește să mă înveți Legea Ta!
30 Aleg calea credincioșiei; accept judecățile tale.
31 Mă alipesc de mărturiile Tale: Doamne, nu mă lăsa să fiu dat de rușine!
32 Alerg pe calea poruncilor Tale, căci Tu dai alinare inimii mele.
33 Învață-mă, Doamne, să trăiesc după orânduiri Tale, și le voi respecta până la sfârșitul vieții!
34 Dă-mi pricepere și voi respecta Legea Ta, o voi păzi din toată inima mea!
35 Condu-mă pe cărarea poruncilor Tale, căci în aceasta îmi găsesc desfătarea!
36 Apleacă-mi inima spre mărturiile Tale și nu spre câștigul mârșav!
37 Abate-mi privirea de la vederea lucrurilor deșarte; înviorează-mă pe calea Ta!
38 Împlinește-Ți promisiunea făcută robului Tău și celor ce se tem de Tine!
39 Depărtează de la mine ocară ce mă-nspăimântă, căci judecățile Tale sunt bune!
40 O, cât de mult tânjesc după hotărârile Tale: înviorează-mă după dreptatea Ta!
41 Să vină, Doamne, peste mine marea Ta îndurare și mântuirea Ta din pricina promisiunii Tale!
42 Atunci îi voi putea răspunde celui ce mă ocărăște, căci mă încred în Cuvântul Tău.
43 Nu mă lăsa fără Cuvântul cel adevărat în gura mea, căci nădăjduiesc în judecățile Tale!

44 Voi păzi Legea Ta întotdeauna și pentru veci de veci!
45 Voi umbla liber, căci caut hotărârile Tale.
46 Voi vesti mărturiile Tale înaintea regilor și nu mă voi rușina.
47 Mă voi desfăta cu poruncile Tale, pe care le iubesc.
48 Îmi ridic mâinile spre poruncile Tale, pe care le iubesc, și cuget la orânduiri Tale.
49 Amintește-Ți de cuvântul spus robului Tău, în care m-ai făcut să nădăjduiesc!
50 Iată ce-mi aduce mângâiere în suferință: promisiunea Ta care mă înviorează.
51 Mult mă mai batjocoresc cei mândri, dar eu nu mă abat de la Legea Ta.
52 Îmi amintesc de judecățile Tale din vechime și sunt mângâiat.
53 Sunt cuprins de furie la vederea celor răi, a celor ce au părăsit Legea Ta.
54 În casa pribegiei mele mi-am făcut din orânduiri Tale cântări.
55 Noaptea îmi amintesc Numele Tău, Doamne! Voi păzi Legea Ta!
56 Așa-mi doresc să fie, căci împlinesc hotărârile Tale.
57 Doamne, Tu ești moștenirea mea: am promis că voi păzi cuvintele Tale!
58 Te rog din toată inima mea, îndură-te de mine, după promisiunea Ta!
59 Cuget la căile mele, îmi îndrept pașii spre mărturiile Tale.
60 Mă grăbesc și nu întârzii să împlinesc poruncile Tale.
61 Funiile celor răi m-au înconjurat, dar eu nu uit Legea Ta.
62 La miezul nopții mă trezesc să-Ți aduc laude, din pricina judecăților Tale cele drepte.
63 Eu sunt prieten cu toți cei ce se tem de Tine și păzesc hotărârile Tale.
64 Doamne, îndurarea Ta umple pământul: învață-mă orânduiri Tale!
65 Tu faci bine robului Tău, Doamne, după Cuvântul Tău.
66 Învață-mă să am cunoaștere și pricepere, căci mă încred în poruncile Tale!
67 Înainte să fiu smerit, eu rățăceam; acum însă păzesc cuvintele Tale.
68 Tu ești bun și faci bine: învață-mă orânduiri Tale!

69 Niște îngâmfați m-au tencuit cu neadevăruri, dar eu împlinesc hotărârile Tale din toată inima.
70 Inima lor este nesimțitoare ca grăsimea, dar eu îmi găsesc desfătarea în Legea Ta.
71 E bine că m-ai smerit, pentru că astfel am putut învăța orânduiri Tale.
72 Mai mult prețuiește pentru mine Legea gurii Tale, decât mii de șecheli de aur și de argint.
73 Mâinile Tale m-au făcut și m-au întocmit. De aceea, dă-mi pricepere ca să pot învăța poruncile Tale!
74 Cei ce se tem de Tine mă privesc și se bucură, căci aștept împlinirea Cuvântului Tău.
75 Doamne, recunosc că judecățile Tale sunt drepte și că din credincioșie m-ai smerit.
76 Fă-mi parte de îndurarea Ta, pentru a fi mângâiat, după promisiunea pe care ai făcut-o robului Tău.
77 Să vină peste mine îndurările Tale și voi trăi, căci îmi găsesc desfătarea în Legea Ta!
78 Să fie făcuți de răs cei îngâmfați, căci m-au defăimat prin minciuni! Cât despre mine, eu voi cugeta la hotărârile Tale!
79 Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale!
80 Fie-mi inima integră în orânduiri Tale, și atunci nu voi fi dat de rușine!
81 Sufletul meu tânjește după mântuirea Ta, așteptând împlinirea Cuvântului Tău.
82 Ochii îmi tânjesc după Tine, zicând: „Când mă vei mângâia?“
83 Deși am ajuns ca un burduf de vin în fum, eu tot nu voi părăsi orânduiri Tale.
84 Câte zile să mai aștepte robul Tău până îmi vei judeca prigonitorii?
85 Cei îngâmfați mi-au săpat gropi; ei nu lucrează după Legea Ta.
86 Toate poruncile Tale sunt neschimbătoare! Ei mă prigonesc cu minciuni. Scapă-mă!
87 Aproape că m-au prăpădit de pe pământ, dar eu nu părăsesc hotărârile Tale!
88 Înviorează-mă după îndurarea Ta, și voi păzi mărturia gurii Tale!
89 Cuvântul Tău, Doamne, dăinuiește pe vecie în ceruri.
90 Credincioșia Ta dăinuiește de la o generație la alta; Tu ai întemeiat pământul și el așa rămâne.
91 Astăzi totul dăinuiește prin judecățile Tale, căci fiecare lucru Ți este supus.

92 Dacă Legea Ta nu ar fi desfătarea mea, aş pieri în suferinţa mea.

93 Niciodată nu voi uita hotărârile Tale, căci prin ele mă înviorezi.

94 Sunt al Tău: mântuieşte-mă, căci eu caut să trăiesc după hotărârile Tale!

95 Cei răi mă aşteaptă ca să mă nimicească; eu însă iau aminte la mărturiile Tale.

96 Văd că tot ce este desăvârşit are un sfârşit; porunca Ta însă este de necuprins.

97 Ce mult iubesc eu Legea Ta! Toată ziua ea este desfătarea mea!

98 Porunca Ta mă face mai înţelept decât duşmanii mei, căci întotdeauna aceasta este cu mine.

99 Sunt mai înţelept decât toţi învăţătorii mei, căci cuget la mărturiile Tale.

100 Sunt mai priceput decât cei cărunţi, căci împlinesc hotărârile Tale.

101 Îmi feresc picioarele de orice cale rea, ca să păzesc Cuvântul Tău.

102 Nu mă îndepărtez de judecăţile Tale, căci Tu mă îndrumi.

103 Ce dulci sunt cuvintele Tale pentru cerul gurii mele, mai dulci decât mierea pentru gura mea.

104 Sunt priceput din pricina hotărârilor Tale. De aceea urăsc toate cărările înşelătoare.

105 Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele şi o lumină pe cărarea mea.

106 Am jurat, şi voi împlini întocmai, că voi păzi judecăţile Tale cele drepte.

107 Sunt atât de mâhnit: Doamne, înviorează-mă după Cuvântul Tău!

108 Doamne, primeşte ofranda gurii mele şi învaţă-mă judecăţile Tale!

109 Mi-am pus viaţa în primejdie, dar nu voi părăsi Legea Ta!

110 Cei răi mi-au întins curse, dar eu nu mă voi rătăci de la hotărârile Tale.

111 Am moştenit mărturiile Tale pe vecie, pentru că ele sunt bucuria inimii mele.

112 Mi-am dedicat inima ca să înfăptuiesc orânduiri Tale pentru totdeauna, până la sfârşit.

113 Îi urăsc pe cei nestatornici, dar iubesc Legea Ta.

114 Tu eşti adăpostul şi scutul meu şi aştept să se îplinească Cuvântul Tău.

115 Depărtaţi-vă de mine, răufăcătorilor, ca să pot împlini poruncile Dumnezeului meu!

116 Sprijină-mă după promisiunea Ta şi voi fi înviorat; nu mă da de ruşine din pricina nădejii mele!

117 Întăreşte-mă ca să fiu izbăvit, şi să privesc neîncetat la orânduiri Tale!

118 Tu-i îndepărtezi pe cei ce se rătăcesc de la orânduiri Tale, căci înşelătoria lor este zadarnică.

119 Tu-i îndepărtezi pe cei răi de pe pământ ca pe zgură. De aceea iubesc eu mărturiile Tale.

120 Mi se înfioară carnea din pricina groazei Tale şi mă tem din pricina judecăţilor Tale.

121 Judec cu dreptate: nu mă da pe mâna asupritorilor mei!

122 Ia apărarea robului Tău, ca să nu mă mai năpăstuiască cei îngâmfaţi!

123 Mi se topesc ochii după mântuirea Ta şi după promisiunea Ta cea dreaptă.

124 Poartă-te cu robul Tău după îndurarea Ta şi învaţă-mă orânduiri Tale!

125 Eu sunt robul Tău: învaţă-mă, şi voi cunoaşte mărturiile Tale!

126 Doamne, este vremea să lucrezi, căci ai încălcat Legea Ta.

127 Pentru că iubesc poruncile Tale mai mult decât aurul şi argintul

128 şi pentru că găsesc pe deplin drepte toate hotărârile Tale, de aceea urăsc toate cărările înşelătoare.

129 Minunate sunt mărturiile Tale, de aceea sufletul meu le îplineşte.

130 Dezvăluirea cuvintelor Tale aduce lumină şi dă pricepere celor nesăbuiţi.

131 Îmi deschid gura şi oftez, căci tânjesc după poruncile Tale.

132 Întoarce-Te spre mine şi îndură-te de mine, după obiceiul Tău faţă de cei ce iubesc Numele Tău.

133 Întăreşte-mi paşii după cuvintele Tale şi nu mă lăsa în stăpânirea vreunui necaz.

134 Izbăveşte-mă de sub asuprirea omului şi-Ţi voi păzi hotărârile!

135 Fă să lumineze faţa Ta peste robul Tău şi învaţă-mă orânduiri Tale.

136 Ochii îmi varsă şiroaie de lacrimi, fiindcă oamenii nu păzesc Legea Ta.

137 Doamne, Tu eşti drept, iar judecăţile Tale sunt drepte!

138 Tu porunceşti, iar mărturiile Tale sunt drepte şi pline de credincioşie!

139 Sunt mistuit de râvnă, pentru că dușmanii mei uită cuvintele Tale.
140 Cuvintele Tale sunt bine încercate și robul Tău le iubește.
141 Eu sunt mic și neînsemnat, dar nu dau uitării hotărârile Tale.
142 Dreptatea Ta rămâne dreptate pe vecie, și Legea Ta rămâne adevărată.
143 Eu am parte numai de necaz și de strâmtorare, însă poruncile Tale rămân desfătarea mea.
144 Mărturiile Tale rămân drepte pe vecie. Dă-mi pricepere, ca să pot trăi!
145 Strig din toată inima; răspunde-mi, Doamne! Voi împlini orânduirile Tale.
146 Te chem; mântuiește-mă, iar eu voi păzi mărturiile Tale.
147 Mă trezesc înaintea zorilor ca să strig la Tine și aștept să se îplinească cuvintele Tale.
148 Ochii îmi stau deschiși în timpul străjilor nopții ca să cuget la cuvintele Tale.
149 Ascultă-mi glasul, după bunătatea Ta, Doamne, după judecățile Tale, înviorează-mă!
150 Se apropie cei ce urmăresc nelegiuirea; ei s-au depărtat de Legea Ta.
151 Doamne, Tu ești aproape, iar toate poruncile Tale sunt adevărate.
152 Cu mult timp în urmă am aflat de mărturiile Tale, căci le-ai statornicit pe vecie.
153 Ia aminte la necazul meu și salvează-mă, căci nu am dat uitării Legea Ta!
154 Apără-mi pricina și răscumpără-mă! Îndură-te de mine după promisiunea Ta!
155 Mântuirea este departe de cei răi, deoarece ei nu caută să îplinească orânduirile Tale.
156 Doamne, multe sunt îndurările Tale! Înviorează-mă după judecățile Tale!
157 Mulți sunt și prigonitorii, și dușmanii mei, dar de la mărturiile Tale eu tot nu mă abat!
158 Mă uit cu scârbă la cei necredincioși, la cei ce nu păzesc cuvintele Tale.
159 Ia aminte, căci iubesc hotărârile Tale! Doamne, înviorează-mă după îndurarea Ta!
160 Natura Cuvântului Tău este adevărul și fiecare judecată a Ta este dreaptă pe vecie!
161 Niște prinți mă prigonesc pe nedrept, dar inima mea tremură doar la Cuvântul Tău!
162 Eu mă bucur de cuvintele Tale ca cel ce a găsit multă pradă.

163 Urâsc înșelătoria, n-o pot suferi, dar iubesc Legea Ta!
164 Te laud de șapte ori pe zi, din pricina judecăților Tale cele drepte.
165 Cei ce iubesc Legea Ta au parte de multă pace și nimic nu îi poate face să se împiedice.
166 Doamne, nădăjduiesc în mântuirea Ta, împlinind poruncile Tale.
167 Sufletul meu păzește mărturiile Tale și le iubește mult.
168 Păzesc hotărârile și mărturiile Tale, căci toate căile mele sunt înaintea Ta.
169 Doamne, fie ca strigătul meu să ajungă până la Tine: „Dă-mi pricepere după Cuvântul Tău!“
170 Fie ca ruga mea să ajungă până la Tine: „Izbăvește-mă după promisiunea Ta!“
171 Buzele mele Te vor lăuda, căci m-ai învățat orânduirile Tale!
172 Limba mea va cânta cuvintele Tale, căci toate poruncile Tale sunt drepte.
173 Mâna Ta să-mi vină în ajutor, căci hotărârile Tale le aleg.
174 Doamne, tânjesc după mântuirea Ta, iar Legea Ta este desfătarea mea.
175 Fie ca sufletul meu să trăiască și atunci Te va lăuda, iar judecățile Tale mă vor sprijini la aceasta.
176 Rătăcesc ca o oaie pierdută! Caută-l pe robul Tău, căci eu nu am uitat poruncile Tale!

120 *Un cântec de pelerinaj*

1 În strâmtorarea mea strig către Domnul și El îmi răspunde.
2 Doamne, scapă-mă de buzele mincinoase și de limba înșelătoare!
3 Ce-ți va da El ție, ce-ți va aduce El, limbă înșelătoare?
4 Săgeți ascuțite de războinic, cu cărbuni de verigel.
5 Vai de mine, căci locuiesc la Meșek, sălășluiesc în corturile din Chedar!
6 Mult mi-a mai locuit sufletul împreună cu cei ce urâsc pacea!
7 Eu sunt pentru pace, dar când vorbesc eu, ei sunt pentru război.

121 *Un cântec de pelerinaj*

1 Îmi voi ridica ochii spre munți: de unde-mi va veni ajutorul?
2 Ajutorul meu vine de la Domnul, Care a făcut cerurile și pământul.

3 El nu va lăsa să ți se clatine piciorul, Păzitorul tău nu va dormita.

4 Iată că nu dormitează, nici nu doarme, Păzitorul lui Israel.

5 Domnul este păzitorul tău, Domnul este umbra ta pe mâna ta cea dreaptă.

6 Soarele nu te va bate în timpul zilei, nici luna – în timpul nopții.

7 Domnul te va păzi de tot ce este rău; El îți va păzi sufletul.

8 Domnul te va păzi la plecare și la venire, de acum și până în veac!

122 *Un cântec de pelerinaj. Al lui*

David.

1 Mă bucur când mi se spune: „Să mergem la Casa Domnului!”

2 Picioarele ni se opresc la porțile tale, Ierusalime.

3 Ierusalimul este zidit ca o cetate ce-și adună poporul în unitate.

4 Acolo vin semințiile, semințiile Domnului, ca să laude Numele Domnului, așa cum s-a hotărât pentru Israel,

5 căci acolo sunt așezate scaunele de judecată, scaunele casei lui David.

6 Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului! „Fie ca cei ce te iubesc să prospere!

7 Pacea să fie între zidurile tale și liniștea – în palatele tale.”

8 Din pricina fraților mei și a prietenilor mei, îți urez: „Pacea fie în tine!”

9 Din pricina Casei Domnului, Dumnezeu nostru, îți doresc: „Bine să-ți fie!”

123 *Un cântec de pelerinaj*

1 Către Tine îmi ridic ochii, Cel Ce locuiești în ceruri.

2 Cum caută ochii slujitorilor spre mâna stăpânilor lor și ochii slujnicei – spre mâna stăpânei ei, tot așa și ochii noștri caută spre Domnul, Dumnezeu nostru, până va avea milă de noi.

3 Ai milă de noi, Doamne, ai milă, căci suntem atât de sătui de dispreț!

4 Sufletul nostru s-a săturat de batjocura celor îngâmfați și de disprețul celor mândri!

124 *Un cântec de pelerinaj. Al lui*

David.

1 De n-ar fi fost Domnul de partea noastră, să spună Israel ...!

2 De n-ar fi fost Domnul de partea noastră, când s-au ridicat oamenii împotriva noastră,

3 atunci ne-ar fi înghițit oamenii de vii, când li s-a aprins mânia față de noi;

4 atunci ne-ar fi potopit apele, râul ne-ar fi înghițit;

5 ne-ar fi înghițit apele cele năprasnice.

6 Binecuvântat să fie Domnul, Care nu ne-a lăsat pradă colților lor.

7 Sufletul nostru a scăpat ca o pasăre din lațul păsărarilor; lațul s-a rupt, iar noi am scăpat!

8 Ajutorul nostru este în Numele Domnului, Creatorul cerurilor și al pământului.

125 *Un cântec de pelerinaj*

1 Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sion care nu poate fi clătinat, ci va sta pe vecie.

2 Cum sunt munții împrejurul Ierusalimului, așa este Domnul împrejurul poporului Său de acum și până-n veci.

3 Toiagul celui rău nu va stăpâni partea celor drepți, pentru ca cei drepți să nu-și întindă mâinile spre nedreptate.

4 Fă bine, Doamne, celor buni și celor drepți în inimile lor!

5 Cât despre cei care se întorc la căile lor sucite, Domnul îi va îndepărta ca pe făcătorii de rele. Pacea să fie peste Israel!

126 *Un cântec de pelerinaj*

1 Când Domnul i-a întors acasă pe captivii Sionului, parcă visam.

2 Atunci gura ni s-a umplut de râsete și limba noastră – de strigăte de bucurie; atunci se spunea printre neamuri: „Domnul a făcut lucruri mari cu ei!”

3 Domnul a făcut lucruri mari pentru noi, de aceea noi suntem bucuroși.

4 Întoarce-i acasă, Doamne, pe captivii noștri, ca pe niște torente din Neghev.

5 Cei ce seamănă cu lacrimi, vor secera cu strigăte de bucurie.

6 Cel ce merge plângând când aruncă sămânța, va veni cu cântări de bucurie când își adună snopii.

127 *Un cântec de pelerinaj. Al lui*

Solomon.

1 Dacă nu zidește Domnul o casă, degeaba trudesce cei ce o zidesc. Dacă nu străjuiește Domnul o cetate, degeaba păzește străjerul.

2 Degeaba vă treziți devreme și vă culcați târziu, mâncând o pâine câștigată cu trudă. Preaiubitului Său însă El îi dă cu adevărat odihnă.

3 Fiii sunt o moștenire de la Domnul, rodul pântecelui este o răsplată.

4 Ca săgețile în mâna unui viteaz, așa sunt fiii din anii tinereții.

5 Ferice de bărbatul care își umple tolba cu ei; el nu se va rușina când va vorbi dușmanilor la poartă.

128 *Un cântec de pelerinaj*

1 Ferice de oricine se teme de Domnul și umblă pe căile Lui!

2 Căci atunci vei mânca din munca mâinilor tale, vei fi fericit și-ți va fi bine.

3 Soția ta va fi ca o viță roditoare în preajma casei tale, fiii tăi vor fi ca lăstarii de măslin împrejurul mesei tale.

4 Așa este binecuvântat bărbatul care se teme de Domnul.

5 Domnul să te binecuvânteze din Sion, ca să vezi propășirea Ierusalimului în toate zilele vieții tale

6 și să-i vezi pe fiii fiilor tăi! Pacea fie peste Ierusalim!

129 *Un cântec de pelerinaj*

1 Mult m-au mai prigonit încă din tinerețea mea: să spună Israel! ...

2 Mult m-au prigonit încă din tinerețea mea, dar nu m-au biruit.

3 Pe spatele meu au arat plugarii și au tras brazde lungi.

4 Însă Domnul este drept; El a tăiat funiile celor răi.

5 Să se rușineze și să dea înapoi toți cei ce urăsc Sionul.

6 Să fie ca iarba de pe acoperișuri, care se usucă înainte de a fi smulsă.

7 Secerătorul nu-și umple mâna cu ea și cel ce leagă snopii nu-și încarcă brațul cu ea.

8 Trecătorii să nu zică: „Fie binecuvântarea Domnului cu voi!” sau „Vă binecuvântăm în Numele Domnului!”

130 *Un cântec de pelerinaj*

1 Din adâncuri strig, Doamne!

2 Stăpâne, ascultă glasul meu! Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul cererii mele!

3 Dacă Tu, Stăpâne, ai păstra aducerea aminte a vinei noastre, cine ar putea sta în picioare?

4 Dar la Tine este iertarea, ca astfel să fii de temut.

5 Aștept pe Domnul. Sufletul meu așteaptă și nădăjduiește în Cuvântul Lui.

6 Sufletul meu Îl așteaptă pe Stăpânul mai mult decât așteaptă străjerii dimineața, da, mai mult decât așteaptă străjerii dimineața.

7 Israele, nădăjduiește în Domnul, căci îndurarea este a Domnului și la El găsim belșug de răscumpărare!

8 El îl răscumpără pe Israel din toate vinovățiile sale.

131 *Un cântec de pelerinaj. Al lui David.*

1 Doamne, inima mea nu este trufașă, iar privirile mele nu sunt semețe; nu umblu după lucrări mai mari și mai mărețe decât mine.

2 Dimpotrivă, sufletul mi-e potolit și liniștit, ca un copil înțărcat lângă mama lui; da, sufletul îmi este ca un copil înțărcat.

3 Israele, nădăjduiește în Domnul, de acum și până-n veci!

132 *Un cântec de pelerinaj*

1 Doamne, amintește-Ți de David și de toate necazurile lui,

2 de cel care a jurat Domnului, cel care a făcut juruință Puternicului lui Iacov:

3 „Nu voi intra în cortul căminului meu, nici nu mă voi sui în așternutul patului meu,

4 nu voi da somn ochilor mei, nici ațipire pleoapelor mele,

5 până când nu voi găsi un loc pentru Domnul, un Lăcaș pentru Puternicul lui Iacov.”

6 „Iată, noi am auzit despre el în Efrata și l-am găsit pe terenurile împădurite.

7 Să mergem la Lăcașul Lui, să ne închinăm la picioarele tronului Său!”

8 Ridică-Te, Doamne, și vino în locul Tău de odihnă, Tu și chivotul tăriei Tale!

9 Preoții Tăi să se îmbrace cu dreptate, iar credincioșii Tăi să strige de bucurie.

10 Din pricina lui David, robul Tău, nu-Ți întoarce fața de la unsul Tău!

11 Domnul i-a jurat lui David adevărul și nu se va răzgândi: „Voi pune pe tronul tău pe unul din urmașii tăi.

12 Dacă fiii tăi vor păzi legământul Meu și mărturiile Mele, pe care îi voi învăța, atunci chiar și fiii lor vor sta pe tronul tău pentru totdeauna“.

13 Domnul a ales Sionul, El a dorit să locuiască acolo.

14 „Acesta este locul Meu de odihnă pentru totdeauna. Aici voi locui, căci l-am dorit.

15 Îi voi binecuvânta din belșug hrana și-i voi sătura cu pâine săracii.

16 Îi voi îmbrăca preoții cu mântuire, iar credincioșii lui vor striga de bucurie.

17 Acolo îi voi ridica lui David un urmaș și voi aprinde o candelă unsului Meu.

18 Îi voi îmbrăca dușmanii cu rușine, dar pe fruntea lui va străluci coroana.“

133 *Un cântec de pelerinaj. Al lui David.*

1 Ce bine și ce dulce este când frații locuiesc în armonie!

2 Este ca untdelemnul de preț pe creștetul capului, coborând pe barbă, pe barba lui Aaron, coborând pe marginea veșmintelor lui.

3 Este ca roua Hermonului, ca roua coborând pe munții Sionului, căci acolo a poruncit Domnul binecuvântarea, viața veșnică.

134 *Un cântec de pelerinaj*

1 Binecuvântați-L pe Domnul, toți slujitorii Domnului, voi care stați în Casa Domnului în timpul nopții!

2 Ridicați-vă mâinile spre Lăcașul cel sfânt și binecuvântați-L pe Domnul!

3 Din Sion să te binecuvânteze Domnul, Creatorul cerurilor și al pământului.

135 **1** Lăudați-L pe Domnul! Lăudați Numele Domnului, lăudați-L, slujitori ai Domnului,
2 care stați în Casa Domnului, în curțile Casei Dumnezeului nostru!

3 Lăudați-L pe Domnul, căci Domnul este bun! Cântați Numelui Său, căci este plăcut!

4 Domnul Și-a ales pe Iacov, pe Israel ca moștenire a Sa.

5 Eu recunosc că Domnul este mare: Domnul nostru este mai mare decât toți zeii!

6 Domnul face tot ce-I place, atât în ceruri, cât și pe pământ, atât pe mări, cât și în toate adâncurile.

7 El face să se ridice norii de la capătul pământului; El trimite fulgerele care vestesc ploaia și aduce vântul din cămărilor lui.

8 El este Acela Care a ucis pe întâii născuți ai Egiptului, de la oameni până la dobitoace.

9 El a trimis semne și minuni în mijlocul tău, Egiptule, împotriva lui Faraon și împotriva tuturor slujitorilor lui.

10 El a lovit multe neamuri și a omorât regi puternici:

11 pe Sihon, regele amoriților, pe Og, regele Bașanului, și pe regii tuturor regatelor din Canaan.

12 Apoi a dat țara acestora ca moștenire, ca moștenire lui Israel, poporul Său.

13 Doamne, Numele Tău este veșnic! Doamne, Tu ești amintit din generație în generație.

14 Căci Domnul face dreptate poporului Său și îi mângâie pe slujitorii Săi.

15 Idolii neamurilor sunt din argint și din aur, sunt lucrarea mâinilor omenești.

16 Au gură, dar nu pot grăi, au ochi, dar nu pot vedea,

17 au urechi, dar nu aud, au nas, dar nu au suflare în nările lor.

18 Asemenea lor sunt și cei care i-au întocmit, toți cei ce se încred în ei.

19 Casă a lui Israel, binecuvântează-L pe Domnul! Casă a lui Aaron, binecuvântează-L pe Domnul!

20 Casă a lui Levi, binecuvântează-L pe Domnul! Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați-L pe Domnul!

21 Binecuvântat să fie Domnul din Sion, El Care locuiește în Ierusalim! Lăudați-L pe Domnul!

136 **1** – Dați laudă Domnului căci este bun! – Veșnică-I este îndurarea!

2 – Dați laudă Dumnezeului dumnezeilor! – Veșnică-I este îndurarea!

3 – Dați laudă Stăpânului stăpânilor,... – Veșnică-I este îndurarea!

4 – ...singurului Care face mari minuni,... – Veșnică-I este îndurarea!

5 – ...Celui Ce a făcut cerurile cu pricepere,... – Veșnică-I este îndurarea!

6 – ...Celui Ce a întins pământul pe ape,... –
Veșnică-I este îndurarea!
7 – ...Celui Ce a făcut luminătorii cei mari,... –
Veșnică-I este îndurarea!
8 – ...soarele, ca să stăpânească ziua,... – Veșnică-I
este îndurarea!
9 – ...luna și stelele, ca să stăpânească noaptea,... –
Veșnică-I este îndurarea!
10 – ...Celui Ce a lovit Egiptul prin întâii lor
născuți... – Veșnică-I este îndurarea!
11 – ...și a scos pe Israel din mijlocul lor... –
Veșnică-I este îndurarea!
12 – ...cu mână tare și cu braț întins,... – Veșnică-I
este îndurarea!
13 – ...Celui Ce a tăiat în două Marea Roșie,... –
Veșnică-I este îndurarea!
14 – ...l-a trecut pe Israel prin mijlocul ei... –
Veșnică-I este îndurarea!
15 – ...și l-a scăpat de Faraon și de armata acestuia
în Marea Roșie,... – Veșnică-I este îndurarea!
16 – ...Celui Ce Și-a călăuzit poporul prin pustie,...
– Veșnică-I este îndurarea!
17 – ...Celui Ce a lovit regi mari,... – Veșnică-I este
îndurarea!
18 – ...Celui Ce a omorât regi puternici,... –
Veșnică-I este îndurarea!
19 – ...pe Sihon, regele amoriților,... – Veșnică-I
este îndurarea!
20 – ...pe Og, regele Bașanului,... – Veșnică-I este
îndurarea!
21 – ...și le-a dat țara lor de moștenire,... – Veșnică-
I este îndurarea!
22 – ...de moștenire lui Israel, robul Lui,... –
Veșnică-I este îndurarea!
23 – ...pe Cel Ce Și-a amintit de noi când eram
umiliți... – Veșnică-I este îndurarea!
24 – ...și ne-a scăpat de asupritorii noștri,... –
Veșnică-I este îndurarea!
25 – ...pe Cel Ce dă hrană fiecărei făpturi. –
Veșnică-I este îndurarea!
26 – Dați laudă Dumnezeului cerurilor! – Veșnică-I
este îndurarea!

137 1 Pe malurile râurilor Babilonului,
stăteam jos și plângeam amintindu-ne de Sion.
2 Ne atârnaverăm lirele în sălciile din ținutul acela,
3 căci acolo, cei ce ne-au robit ne cereau cântece,
asupritorii noștri ne cereau bucurie: „Cântați-ne din
cântecele Sionului!”

4 Cum să cântăm noi cântecele Domnului pe un
pământ străin?
5 Ierusalime, dacă te voi uita, să-și uite și dreapta
mea destoinicia!
6 Limba mea să se lipească de cerul gurii mele dacă
nu îmi voi aminti de tine și dacă nu voi face din
Ierusalim culmea bucuriei mele!
7 Doamne, adu-Ți aminte de edomiții care, la
căderea Ierusalimului, ziceau: „Radeți! Radeți tot
până la temelie!”
8 Fiică a Babilonului, sortită pustiirii! Ferice de
acela care-ți va răsplăti ceea ce tu ne-ai făcut!
9 Ferice de cel ce-i va apuca pe copiii tăi și-i va
zdrobi de stâncă!

138 *Al lui David*

1 Te voi lauda din toată inima mea, Te voi cânta în
prezența dumnezeilor!
2 Mă voi închina în Templul Tău cel sfânt și-Ți voi
lauda Numele, pentru îndurarea Ta, pentru
credințioșia Ta, pentru că Ți-ai înălțat Numele și
cuvintele mai presus de orice.
3 Când am strigat, Tu mi-ai răspuns, m-ai
îmbărbătat și mi-ai întărit sufletul.
4 Doamne, toți regii pământului Te vor lauda când
vor auzi cuvintele gurii Tale!
5 Vor cânta căile Domnului, căci mare este slava
Ta, Doamne!
6 Deși este înălțat, Domnul îl vede pe cel smerit și îl
cunoaște de departe pe cel mândru.
7 Când umblu prin mijlocul necazului, Tu mă
înviezi, Îți întinzi mâna împotriva mâniei
dușmanilor mei și mă izbăvești cu dreapta Ta.
8 Domnul va isprăvi ce a început pentru mine.
Doamne, îndurarea Ta este veșnică: nu părăsi
lucrările mâinii Tale!

139 *Pentru dirijor. Al lui David. Un psalm.*

1 Doamne, Tu mă cercetezi și mă cunoști!
2 Tu știi când stau jos și când mă ridic și de departe
îmi cunoști gândurile.
3 Tu îmi cercetezi cărarea și culcușul și toate căile
mi le știi îndeaproape.
4 Nici nu-mi ajunge cuvântul pe buze, că Tu,
Doamne, îl și cunoști pe de-a-ntregul.
5 Tu mă învâlu pe dinapoi și pe dinainte și-Ți pui
mâna peste mine.

6 O asemenea cunoștință este prea minunată pentru mine: este atât de înaltă, că nu o pot pricepe.

7 Unde să plec dinaintea Duhului Tău, unde să fug dinaintea feței Tale?

8 Dacă mă sui în cer, Tu ești acolo! Dacă îmi întind patul în Locuința Morților, iată-Te și acolo!

9 Purtat de aripile zorilor, mă așez la capătul mării,

10 dar și acolo mâna Ta mă conduce și dreapta Ta mă apucă.

11 Dacă aș spune: „Sigur întunericul mă va ascunde, iar lumina dimprejurul meu se va preface în noapte“,

12 nici chiar întunericul nu este întunecos pentru Tine; noaptea luminează ca ziua, iar întunericul este ca lumina.

13 Tu mi-ai întocmit rărunchii; Tu m-ai țesut în pânțele mamei mele.

14 Te laud că sunt o făptură atât de minunată – minunate sunt lucrările Tale! – și sufletul meu știe foarte bine aceasta.

15 Oasele mele nu erau ascunse de Tine când am fost făcut într-un loc ascuns, când am fost țesut în adâncimile pământului.

16 Când eram doar un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau, iar în cartea Ta erau scrise toate zilele care mi-au fost hotărâte mai înainte să existe vreuna din ele.

17 Cât de greu de pătruns îmi sunt gândurile Tale, Dumnezeule! Cât de mare este numărul lor!

18 Când le număr, sunt mai multe decât boabele de nisip. Când mă trezesc sunt tot cu Tine.

19 Dumnezeule, de l-ai ucide pe cel rău! Depărtați-vă de la mine, ucigașilor!

20 Ei, care vorbesc de Tine în chip nelegiuit, dușmanii Tăi care îți folosesc Numele în mod nesăbuit!

21 Să nu-i urăsc pe cei ce Te urăsc, Doamne? Să nu-mi fie scârbă de cei ce se ridică împotriva Ta?

22 Îi urăsc cu o ură desăvârșită: pentru mine, ei sunt niște dușmani.

23 Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima, încearcă-mă și cunoaște-mi frământările!

24 Vezi dacă sunt pe o cale rea și du-mă pe calea veșniciei!

140 *Pentru dirijor. Un psalm al lui David.*

1 Izbăvește-mă, Doamne, de oamenii răi, păzește-mă de oamenii violenți,

2 de cei care se gândesc numai la rău și care în fiecare zi caută prilej de ceartă.

3 Limba le este ascuțită ca a unui șarpe și sub buzele lor este venin de viperă! Sela

4 Păzește-mă, Doamne, de mâinile celui rău! Protejează-mă de omul violent, de cel care se gândește cum să-mi împiedice pașii!

5 Niște îngâmfați mi-au ascuns curse, și-au întins funiile plaselor lor, mi-au pus capcane pe marginea potecii! Sela

6 Eu însă zic Domnului: „Tu ești Dumnezeul meu! Ascultă-mi glasul, Doamne, ai milă de mine!

7 Stăpâne Doamne, Mântuitorul meu puternic, Care mi-ai protejat capul în ziua luptei –

8 nu împlini, Doamne, dorințele celui rău; nu îngădui să-i reușească planurile, ca să nu se fălească!“ Sela

9 Capul celor ce mă înconjoară să primească necazurile iscate de buzele lor!

10 Să cadă peste ei cărbuni aprinși; să fie aruncați în foc, în adâncuri de unde să nu se mai scoale.

11 Fie ca oamenii limbuți să nu fie întăriți în țară; fie ca pe oamenii violenți și răi să-i vâneze și să-i doboare dezastrul.

12 Știu că Domnul va face dreptate celui necăjit și judecată în favoarea celor apăsați.

13 Într-adevăr, cei drepti vor lauda Numele Tău, iar oamenii integri vor locui în prezența Ta.

141 *Un psalm al lui David*

1 Doamne, pe Tine Te chem! Vino degrabă la mine! Ascultă glasul meu, când strig după ajutor la Tine!

2 Fie rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta, iar ridicarea mâinilor mele – ca jertfele de seară.

3 Doamne, pune strajă gurii mele; păzește ușa buzelor mele!

4 Nu-mi lăsa inima să mi se abată spre ce este rău, spre faptele rele ale oamenilor care săvârșesc nelegiuirea, și nu mă lăsa să mânânc din delicatesele lor.

5 Să mă lovească cel drept, căci arată îndurare! Să mă mustre el, căci de la un așa untdelemn nu-mi voi feri capul! Dar rugăciunea mea tot împotriva faptelor rele ale celor nelegiuiți va fi!

6 Când judecătorii lor vor fi aruncați de pe marginea stâncilor, vor da atenție cuvintelor mele plăcute.

7 Cum arată pământul arat și brăzdat, așa sunt și oasele noastre împrăștiate la intrarea în Locuința Morților.

8 Eu însă spre Tine, Stăpâne Doamne, îmi îndrept ochii, la Tine caut adăpost: nu-mi părăsi sufletul!

9 Păzește-mă de cursele pe care mi le-au întins dușmanii și de capcanele celor ce săvârșesc fărădelegea.

10 Fie ca cei răi să se prindă în cursele lor, iar eu să scap!

142 *Un maschil al lui David, compus pe vremea când se ascundea în peșteră. O rugăciune*

1 Glasul meu pe Domnul Îl cheamă, glasul meu la Domnul caută milă.

2 Îmi vărs cererea înaintea Lui, îmi fac cunoscut necazul înaintea Lui.

3 Când duhul îmi este mâhnit, Tu-mi cunoști cărarea. Pe calea pe care merg, ei mi-au ascuns curse.

4 Privește la dreapta și ia aminte că nu este nimeni care să-mi ajute! Am rămas fără adăpost și nu este nimeni căruia să-i pese de mine!

5 Te chem, Doamne, zicând: „Tu ești adăpostul meu, moștenirea mea pe pământul celor vii!”

6 Ascultă-mi strigătul, căci sunt foarte nenorocit! Izbăvește-mă de prigonitorii mei, căci sunt mai tari decât mine!

7 Scoate-mă din temniță și-Ți voi lăuda Numele! Cei drepți se vor aduna împrejurul meu când îmi vei face bine.

143 *Un psalm al lui David*

1 Doamne, ascultă-mi rugăciunea! Pleacă-Ți urechea la cererea mea! După credincioșia și dreptatea Ta, răspunde-mi!

2 Nu intra la judecată cu robul Tău, căci nici un om viu nu-și poate apăra dreptatea înaintea Ta!

3 Dușmanul mă prigonește, mă zdrobește de pământ, mă face să locuiesc în întuneric ca cei ce au murit demult.

4 Duhul îmi este mâhnit; inima îmi este tulburată înăuntrul meu.

5 Îmi aduc aminte de zilele de odinioară, cuget la toate lucrările Tale și mă gândesc la ceea ce au făcut mâinile Tale.

6 Îmi întind mâinile către Tine; sufletul meu însetează după Tine ca pământul uscat. Sela

7 Doamne, grăbește-Te să-mi răspunzi, căci mi-e sleit duhul! Nu-Ți ascunde fața de mine, ca să nu ajung asemenea celor ce se coboară în groapă!

8 Fă-mă să aud dimineața despre îndurarea Ta, căci în Tine mă încred! Fă-mi cunoscută calea pe care să merg, căci la Tine îmi înalț sufletul!

9 Doamne, izbăvește-mă de dușmanii mei, căci la Tine caut adăpost!

10 Învață-mă cum să-Ți împlinesc voia, căci Tu ești Dumnezeul meu! Fie ca Duhul Tău cel bun să mă călăuzească prin locuri netede!

11 Din pricina Numelui Tău, Doamne, înviorează-mă! Din pricina dreptății Tale, scapă-mă din necaz!

12 Din pricina îndurării Tale isprăvește cu dușmanii mei, nimicește-mi toți prigonitorii, căci eu sunt robul Tău!

144 *Al lui David*

1 Binecuvântat să fie Domnul, Stânca mea, Cel Ce-mi deprinde mâinile pentru luptă și degetele pentru război,

2 Binefăcătorul meu, Fortăreața mea, Întărirea mea, Izbăvitorul meu, Scutul meu, Cel în Care mă încred, Cel Care-mi supune poporul!

3 Doamne, ce este omul, ca să-Ți pese de el, ce este fiul omului, ca să te gândești la el?

4 Omul este ca un abur, iar zilele lui sunt ca umbra care trece.

5 Doamne, apleacă-Ți cerurile și coboară; atinge munții, ca să fumege!

6 Aprinde fulgerul și împrăștie-i pe dușmanii mei; aruncă săgețile Tale și pune-i pe fugă!

7 Întinde-Ți mâna din înălțime! Scapă-mă și izbăvește-mă din apele cele mari, din mâna fiilor celui străin,

8 a căror gură vorbește nimicuri și a căror dreaptă este înșelătoare!

9 Dumnezeule, Îți voi cânta un cântec nou, Îți voi cânta cu lira cu zece coarde,

10 Ție, Care le dai regilor biruința, Care îl scapi pe slujitorul Tău, David, de sabia celui rău!

11 Numai scapă-mă, izbăvește-mă din mâna fiilor celui străin, a căror gură vorbește nimicuri și a căror dreaptă este înșelătoare!

12 Atunci fiii noștri, în tinerețea lor, vor fi ca niște plante bine crescute, fetele noastre sunt ca niște stâlpi sculptați care susțin un palat.

13 Grânarele noastre vor fi pline, gemând de tot felul de roade; turmele și cirezile noastre ni se vor

înmulți cu miile și cu zecile de mii pe pășunile noastre;

14 vitele noastre vor fi bine hrănite; nu vom avea parte nici de spărturi de ziduri, nici de înrobire, nici de țipăt pe ulițele noastre.

15 Ferice de poporul care are parte de acestea!
Ferice de poporul al cărui Dumnezeu este Domnul!

145 *O cântare de laudă. Al lui David.*

1 Te voi înălța, Dumnezeul meu, Împărate! Voi binecuvânta Numele Tău în veci de veci!

2 Te voi binecuvânta în fiecare zi, voi lăuda Numele Tău în veci de veci!

3 Domnul este mare și foarte vrednic de laudă!
Măreția Lui nu are margini!

4 Fiecare generație va lăuda faptele Tale: să vestească cu toții isprăvile Tale!

5 Voi spune despre strălucita slavă a măreției Tale și voi istorisi despre minunile Tale!

6 Oamenii vor vorbi despre puterea Ta cea înfricoșătoare, iar eu voi povesti despre măreția Ta.

7 Vor trâmbița aducerea-aminte a mării Tale bunătați și vor aclama cu bucurie dreptatea Ta.

8 Domnul este binevoitor și milos, încet la mânie și bogat în îndurare.

9 Domnul este bun cu toți, îndurarea Lui se întinde peste toate lucrările Sale.

10 Toată creația Ta Te va lăuda, Doamne, iar credincioșii Tăi Te vor binecuvânta!

11 Vor mărturisi despre slava împărăției Tale și vor vorbi despre măreția Ta,

12 ca să facă cunoscut fiilor oamenilor isprăvile Tale și slava măreață a împărăției Tale.

13 Împărăția Ta este o împărăție veșnică și stăpânirea Ta dăinuiește din generație în generație. Domnul este credincios tuturor promisiunilor Sale și plin de îndurare față de tot ce a creat.

14 Domnul îi sprijină pe toți cei ce cad și îi îndreaptă pe toți cei încovoiați!

15 Ochii tuturor se îndreaptă cu nădejde către Tine, iar Tu le dai hrana la vreme.

16 Îți deschizi mâna și saturi după dorință tot ce are viață.

17 Domnul este drept în toate căile Sale și plin de îndurare față de tot ce a făcut!

18 Domnul este aproape de toți cei ce-L cheamă, de toți cei ce-L cheamă în adevăr.

19 El împlinește dorința celor ce se tem de El, aude strigătul lor după ajutor și-i salvează.

20 Domnul este păzitorul tuturor celor ce-L iubesc, dar îi nimicește pe toți cei răi.

21 Gura mea va rosti lauda Domnului și orice făptură să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt pentru totdeauna.

146 **1** Lăudați-L pe Domnul! Suflete al meu, laudă-L pe Domnul!

2 Îl voi lăuda pe Domnul toată viața mea; Îi voi cânta Dumnezeului meu cât timp voi fi!

3 Nu vă încredeți în cei mari, în fiii oamenilor care nu pot izbăvi.

4 Când îl părăsește duhul, se întoarce în țărână și în aceeași zi îi pier toate planurile.

5 Ferice de cel ce Îl are pe Dumnezeul lui Iacov ca ajutor și a cărui nădejde este în Domnul, Dumnezeul lui,

6 Creatorul cerurilor și al pământului, al mării și a tot ce cuprinde ea, Păzitorul adevărului pe veci,

7 Cel Ce face dreptate celor asupriți, Cel Ce dă pâine celor flămânzi, Domnul Care eliberează prizonierii,

8 Domnul Care deschide ochii orbilor, Domnul Care îi îndreaptă pe cei încovoiați, Domnul Care îi iubește pe cei drepti,

9 Domnul Care îi poartă de grijă străinului, sprijină orfanul și văduva, dar răstoarnă calea celor răi.

10 Domnul împărățește pe veci, Dumnezeul tău, Sioane, din generație în generație! Lăudați-L pe Domnul!

147 **1** Lăudați-L pe Domnul! Cât de bine este să-I cântăm Dumnezeului nostru; cât de plăcută și de potrivită este lauda!

2 Domnul zidește Ierusalimul și-i strânge pe captivii lui Israel.

3 El îi vindecă pe cei cu inima zdrobită și le leagă rănile.

4 El socotește numărul stelelor și le cheamă pe nume pe toate.

5 Domnul nostru este mare și plin de putere; înțelepciunea Sa nu are margini!

6 Domnul îi ridică pe cei smeriți, dar pe cei răi îi apleacă până la pământ.

7 Închinați-vă Domnului cu mulțumire, cântați-I Dumnezeului nostru din liră!

8 El acoperă cerul cu nori, pregătește ploaia pentru pământ și face să răsară iarba pe munți.

9 El le dă hrană vitelor și hrănește puii de corb când aceștia strigă.

10 Nu în puterea calului Își găsește El plăcerea; nu de puterea omului se bucură;

11 ci Domnul Își găsește plăcerea în cei ce se tem de El, în cei ce nădăjduiesc în îndurarea Lui.

12 Laudă-L pe Domnul, Ierusalime, laudă-L pe Dumnezeuul tău, Sioane!

13 Căci El întărește zăvoarele porților tale și îți binecuvântează fiii în mijlocul tău.

14 El dă pace hotarelor tale și te satură cu cel mai ales grâu.

15 El trimite pe pământ porunca Sa și cu iuțea fuge Cuvântul Lui.

16 El dă neaua ca lâna și presară bruma ca cenușa.

17 El azvârle gheața în bucăți, – cine poate sta înaintea înghețului Său? –

18 dă poruncă și aceasta se topește, Își pune vântul să sufle și apele curg!

19 A făcut cunoscut Cuvântul Său lui Iacov și a descoperit hotărârile și judecățile Sale lui Israel!

20 Totuși, El n-a făcut așa cu nici un alt neam și ele nu cunosc judecățile Lui. Lăudați-L pe Domnul!

148 **1** Lăudați-L pe Domnul! Lăudați-L pe Domnul din ceruri, lăudați-L în înălțimi!

2 Lăudați-L, toți îngerii Lui, lăudați-L, toată oștirea Lui!

3 Lăudați-L, soare și lună, lăudați-L, stele strălucitoare, toate!

4 Lăudați-L, ceruri preînalte, lăudați-L, ape de deasupra cerurilor!

5 Să laude Numele Domnului, căci El a poruncit și acestea au fost făcute!

6 El le-a așezat la locul lor pe vecie printr-o lege pe care nu o va încâlca.

7 Lăudați-L pe Domnul, cei de pe pământ, monștri ai apelor și tot ce este în adâncuri,

8 fulgerul și grindina, zăpada și ceața, vântul năprasnic ce-I împlinește porunca,

9 munții și toate dealurile, copacii roditori și toți cedrii,

10 fiarele și toate vitele, târătoarele și păsările înaripate,

11 regii pământului și toate neamurile, prinții și toți demnitarii pământului,

12 tinerii și tinerele, bătrânii și copiii deopotrivă!

13 Să laude cu toții Numele Domnului, pentru că numai Numele Lui este înălțat, iar măreția Lui copleşte pământul și cerurile!

14 El înalță puterea poporului Său; aceasta este o pricină de laudă pentru credincioșii Săi, pentru fiii lui Israel, poporul care Îi este aproape. Lăudați-L pe Domnul!

149 **1** Lăudați-L pe Domnul! Cântați

Domnului un cântec nou; cântați lauda Lui în adunarea credincioșilor!

2 Să se bucure Israel de Făcătorul lui și să se veselească fiii Sionului de Împăratul lor!

3 Să-I laude Numele prin dansuri și să-I cânte cu tamburine și cu lira!

4 Domnului Îi este drag poporul Său; de aceea îi înalță pe cei smeriți, izbăvind-i.

5 Să se veselească credincioșii îmbrăcați în slavă! Să strige de bucurie în așternutul lor!

6 Fie ca proslăvirea lui Dumnezeu să fie în gura lor și sabia cu două tășuri în mâna lor,

7 ca să se răzbune pe neamuri, să pedepsească popoarele,

8 să le lege regii cu lanțuri și mai-marii cu obezi de fier,

9 și să împlinească astfel judecata scrisă. Aceasta este o cinste pentru toți credincioșii Săi! Lăudați-L pe Domnul!

150 **1** Lăudați-L pe Domnul! Lăudați-L pe

Domnul în Lăcașul Lui cel sfânt! Lăudați-L în cerurile cele mărețe!

2 Lăudați-L pentru isprăvile Lui cele mari, lăudați-L pentru măreția Sa nemărginită!

3 Lăudați-L în sunet de corn, lăudați-L cu harfa și cu lira!

4 Lăudați-L cu tamburine și cu dansuri, lăudați-L cu instrumente cu coarde și cu fluier!

5 Lăudați-L cu chimvale zăngănitore, lăudați-L cu chimvale răsunătoare!

6 Tot ce are suflare să-L laude pe Domnul! Lăudați-L pe Domnul!

PROVERBELE

1 Prolog: scopul și tema cărții

1 Proverbele lui Solomon, fiul lui David, regele lui Israel,

2 pentru a cunoaște înțelepciunea și învățătura, pentru a înțelege cuvintele cunoașterii,

3 pentru a primi îndrumare în ce privește chibzuința, dreptatea, judecata și nepărtinirea

4 pentru a da prudență celui nesăbuit, iar tânărului – cunoștință și înțelepciune,

5 pentru ca cel înțelept să asculte și să-și sporească cunoașterea, iar cel cu discernământ să primească îndrumare

6 pentru a înțelege un proverb sau o pildă, pentru a pricepe cuvintele și ghicitorile înțelepților.

7 Frica de DOMNUL este începutul cunoașterii, dar nebunii disprețuiesc înțelepciunea și disciplinarea.

Îndemnuri la a căuta înțelepciunea

8 Ascultă, fiul meu, învățătura tatălui tău și nu părăsi îndrumarea mamei tale.

9 Căci ele vor fi o cunună grațioasă pe capul tău și un colier în jurul gâtului tău.

10 Fiul meu, dacă niște păcătoși te vor ispiti nu te lăsa înduplecat de ei.

11 Dacă-ți vor spune: „Vino cu noi, să pândim ca să luăm viața cuiva, să întindem fără motiv curse celui nevinovat,

12 să-i înghițim de vii ca Locuința Morților și întregi ca pe cei ce sunt coborâți în groapă!

13 Vom câștiga tot felul de lucruri scumpe și ne vom umple casele cu pradă.

14 Pune partea ta cu noi și vom avea o pungă împreună!“

15 Fiul meu, să nu mergi împreună cu ei, abate-ți piciorul de pe căile lor,

16 căci picioarele lor aleargă spre rău și se grăbesc să verse sânge.

17 Este însă atât de zadarnic să se arunce plasa în văzul tuturor păsărilor!

18 Căci aceștia își pândesc însăși viața lor, își întind curse înseși sufletelor lor.

19 Aceasta este soarta tuturor celor ce umblă după câștig necinstit; el curmă viața celor ce și-l însușesc.

Chemarea înțelepciunii și consecințele respingerii ei

20 Înțelepciunea strigă pe străzi, își înalță glasul în locuri publice,

21 strigă acolo unde e zarva mai mare, la porțile cetății își rostește cuvintele:

22 „Nesăbuiților, până când veți iubi prostia? Până când le va plăcea batjocoritorilor batjocura și vor urî proștii cunoașterea?“

23 Dacă v-ați întoarce la mustrarea mea, aș revărsa duhul meu peste voi și v-aș dezvălui cuvintele mele.

24 Dar pentru că mă respingeți când vă chem, iar când îmi întind mâna, nimeni nu ia seama,

25 pentru că respingeți toate sfaturile mele și nu primiți mustrările mele,

26 de aceea și eu voi râde de necazul vostru, îmi voi bate joc de voi când groaza vă va ajunge,

27 când spaima vă va cuprinde ca o furtună și nenorocirea va veni ca o rafală de vânt, când necazul și suferința vă vor copleși.

28 Atunci mă vor chema dar nu voi răspunde, mă vor căuta dar nu mă vor găsi.

29 Pentru că au urât cunoștința și n-au ales frica de DOMNUL,

30 pentru că n-au acceptat sfaturile mele și au disprețuit mustrările mele,

31 de aceea se vor hrăni cu roada umbletelor lor și se vor sătura cu roada planurilor lor.

32 Căci încăpățânarea îi ucide pe cei nesăbuiți și mulțumirea de sine îi distruge pe cei proști,

33 dar cel ce mă ascultă va locui în siguranță, fără să se teamă de vreun rău.“

2 Beneficiile morale ale înțelepciunii

1 Fiul meu, dacă vei primi cuvintele mele și vei păstra cu tine îndrumările mele,

2 dacă-ți vei apleca urechea spre înțelepciune și inima spre pricepere,

3 dacă vei cere înțelepciune și te vei ruga pentru pricepere,

4 dacă o vei dori ca pe argint și o vei căuta ca pe o comoară ascunsă,

5 atunci vei înțelege frica de DOMNUL și vei găsi cunoștința lui Dumnezeu.

6 Căci DOMNUL dă înțelepciune; din gura Lui iese cunoștință și pricepere.

7 El păstrează izbânda pentru cel drept și este scut pentru cei ce umblă în integritate.

8 El păzește căile judecății și protejează calea credincioșilor Lui.

9 Atunci vei înțelege ce este drept, corect și integru; vei înțelege orice cale bună.

10 Căci înțelepciunea va veni în inima ta și cunoașterea va fi plăcerea sufletului tău.
11 Chibzuința te va proteja și priceperea te va păzi.
12 Înțelepciunea te va îndepărta de la calea celui rău, de lângă omul care spune lucruri striccate,
13 de cel ce părăsește cărările dreptății, ca să meargă pe drumurile întunericii,
14 căruia îi place să facă rău și se bucură de perversitatea răului,
15 ale cărui cărări sunt întortocheate și ale cărui drumuri sunt lăturalnice.
16 Ea te va îndepărta de femeia desfrânată, de străina care rostește cuvinte ademenitoare,
17 de cea care își părăsește partenerul tinereții ei și uită legământul făcut înaintea Dumnezeului ei.
18 Casa ei conduce spre moarte și urmele ei duc la cei ce au murit.
19 Nimeni, din cei ce merg la ea, nu se mai întoarce, nici nu mai găsește cărările vieții.
20 De aceea tu să mergi pe căile oamenilor buni și să păstrezi cărările celor dreți.
21 Căci cei dreți vor locui țara și cei integri vor rămâne în ea,
22 dar cei răi vor fi îndepărtați din țară și cei necredincioși vor fi smulși din ea.

3 *Alte beneficii ale înțelepciunii*

1 Fiul meu, nu uita învățătura mea, ci păstrează în inima ta poruncile mele,
2 căci ele îți vor prelungi pentru mulți ani viața și îți vor adăuga pace.
3 Îndurarea și credințioșia să nu te părăsească niciodată! Leagă-ți-le la gât, scrie-le pe tăblița inimii tale!
4 Atunci vei găsi bunăvoință și un bun renume înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.
5 Încrede-te în DOMNUL din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta.
6 Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va îndrepta cărările.
7 Nu te considera înțelept în ochii tăi; teme-te de DOMNUL și ferește-te de rău.
8 Aceasta va aduce sănătate trupului tău și rezistență oaselor tale.
9 Cinstește-L pe DOMNUL cu bunurile tale, cu primele roade din toată recolta ta!
10 Astfel hambarele tale vor fi îmbelșugate, iar teascurile tale vor fi pline de must.

11 Fiul meu, nu disprețui disciplinarea DOMNULUI și nu fi mâhnit când ești muștrat de El,
12 pentru că DOMNUL îl muștră pe cel pe care-l iubește, ca un tată pe fiul pe care-l primește.
13 Binecuvântat este omul care găsește înțelepciunea și cel care dobândește priceperea,
14 pentru că ea este mai de preț decât argintul și venitul ei este mai mare decât al aurului.
15 Ea este mai valoroasă decât mărgăritarele; orice ți-ai dori nu se poate compara cu ea.
16 În dreapta ei este o viață lungă; în stânga ei se află bogăție și onoare.
17 Căile ei sunt plăcute și toate cărările ei sunt pașnice.
18 Ea este un pom al vieții pentru cei ce o îmbrățișează; cei care o au sunt binecuvântați.
19 Prin înțelepciune a întemeiat DOMNUL pământul, prin pricepere a întărit cerurile,
20 prin cunoștința Lui, adâncurile s-au despărțit și norii au picurat roua.
21 Fiul meu, păstrează priceperea și chibzuința, nu-ți îndepărta privirea de la ele.
22 Acestea vor fi viață pentru sufletul tău și o podoabă grațioasă pentru gâtul tău.
23 Atunci vei merge în siguranță pe calea ta și nu ți se va împiedica piciorul.
24 Când te vei culca, vei fi fără teamă și când vei dormi, somnul îți va fi dulce.
25 Nu te teme nici de dezastrul care sosește pe neașteptate, nici de nenorocirea care vine din partea celor răi,
26 căci DOMNUL va fi încrederea ta. El îți va păzi piciorul de orice capcană.
27 Nu reține un bun de la cei care îl merită, când stă în puterea ta să faci lucrul acesta.
28 Nu spune semenului tău, „Vino mai târziu! Îți voi da mâine!“ când poți să-i dai acum.
29 Nu unelti împotriva semenului tău care trăiește încrezător lângă tine.
30 Nu te certa cu un om fără motiv, dacă nu ți-a făcut nimic rău.
31 Nu invidia pe omul violent și nu alege nici una din căile lui,
32 căci oamenii corupți sunt o urâciune înaintea Domnului, dar cu cei dreți El este prieten.
33 Blestemul DOMNULUI este peste gospodăria celui rău, dar El binecuvântează locuința celui drept.

34 Dacă are de-a face cu batjocoritori, El își bate joc de ei, dar celor smeriți El le dă har.

35 Cei înțelepți vor moșteni onoarea, dar cei proști vor avea parte de rușine.

4 *Înțelepciunea este cel mai important lucru*

1 Ascultați, fiilor, îndrumările unui tată; fiți atenți și veți dobândi pricepere!

2 Eu vă dau îndrumări bune, nu respingeți învățătura mea!

3 Pe când eram băiat în casa tatălui meu și fiul gingaș și unic al mamei,

4 mi se repeta și mi se spunea: „Primește cuvintele mele cu toată inima ta, păstrează îndrumările mele și vei trăi!

5 Dobândește înțelepciunea, dobândește priceperea! Nu uita cuvintele mele și nu te îndepărta de ele!

6 Nu uita înțelepciunea și ea te va proteja! Iubește-o, și ea te va ocroti!

7 Înțelepciunea este cea mai importantă, de aceea dobândește înțelepciunea și, cu orice preț, dobândește priceperea!

8 Prețuiește-o și ea te va înălța; îmbrățișează-o și ea îți va aduce onoare!

9 Ea îți va pune pe cap o cunună grațioasă, îți va da o coroană frumoasă.“

10 Ascultă, fiul meu, acceptă ce îți spun și vei avea o viață lungă!

11 Eu te îndrum pe calea înțelepciunii și te conduc de-a lungul cărărilor drepte.

12 Când vei merge, pașii nu-ți vor fi tulburați; când vei alerga, nu te vei împiedica.

13 Perseverează în învățătură, nu o neglija! Păstrează-o, căci ea este viața ta!

14 Nu-ți pune piciorul pe cărarea ticăloșilor și nu merge pe calea oamenilor răi!

15 Evit-o, nu trece pe ea! Întoarce-te și mergi pe calea ta!

16 Aceia nu pot să doarmă dacă n-au făcut ceva rău; le piere somnul dacă nu fac pe cineva să se împiedice.

17 Ei mănâncă pâinea ticăloșiei și beau vinul violenței.

18 Cărarea celor dreți este ca licărirea zorilor care strălucește tot mai mult până în plinul zilei.

19 Dar calea celor răi este ca întunecimea, ei nu știu de ce se vor împiedica.

20 Fiul meu, fii atent la ceea ce îți spun, ascultă cu atenție cuvintele mele!

21 Nu-ți îndepărta privirea de la ele, păstrează-le în lăuntru inimii tale,

22 căci ele sunt viață pentru cei ce le găsesc și sănătate pentru tot trupul lor.

23 Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții!

24 Îndepărtează orice înșelăciune din gura ta și înlătură orice ipocrizie de pe buzele tale!

25 Ochii tăi să privească direct înaintea, și pleoapele tale să țintească drept înaintea ta.

26 Netezește-ți cărarea picioarelor tale, și toate căile tale să fie trainice.

27 Nu te abate nici la dreapta, nici la stânga! Îndepărtează-ți piciorul de la rău!

5 *Avertisment împotriva adulterului*

1 Fiul meu, fii atent la înțelepciunea mea, ascultă bine cuvintele mele înțelepte,

2 ca să fii chibzuit și buzele tale să păstreze cunoștința!

3 Buzele femeii desfrânate picură miere, și cuvintele ei sunt mai alunecoase decât untdelemnul,

4 dar la urmă sunt mai amare decât pelinul, mai ascuțite ca o sabie cu două tăișuri.

5 Picioarele ei coboară la moarte și pașii ei conduc spre Locuința Morților.

6 Ea nu dă atenție căii care duce la viață; căile ei rătăcesc, dar ea nu știe lucrul acesta.

7 Acum, fiilor, ascultați-mă și nu vă îndepărtați de la cuvintele mele.

8 Fiule, păstrează-ți calea departe de a ei, nu te apropia de ușa locuinței ei,

9 pentru ca să nu-ți dai cinstea altora și anii tăi unui om nemilos,

10 pentru ca nu cumva niște străini să se bucure de averea ta și din munca ta să se îmbogățească casa altuia,

11 iar, la sfârșitul vieții, să oftezi din greu când carnea și trupul ți se vor istovi.

12 Atunci vei spune: „Cum am urât eu învățătura! Cum a disprețuit inima mea mustrea!”

13 Cum am putut să n-ascult glasul învățătorilor mei și să n-ascult de cei ce mă îndrumau!

14 Era cât pe ce să fiu nenorocit de tot în mijlocul adunării și comunității.“

15 Bea apă din fântâna ta și din propriul tău izvor!

16 De ce să se reverse izvoarele tale pe străzi și râurile tale în locuri publice?

17 Lasă-le să fie doar ale tale și niciodată nu le împărți cu străinii.

18 Fie binecuvântată fântâna ta și bucură-te de soția tinereții tale –

19 ciută iubită, căprioară plăcută! Fii îmbătat tot timpul de sânii ei, fii întotdeauna captivat de dragostea ei.

20 Fiul meu, pentru ce să fii atras de o străină? De ce să îmbrățișezi sânul soției altuia?

21 Căci umbletele omului sunt sub privirea DOMNULUI și El judecă toate cărările lui.

22 Cel rău va fi prins de însăși nedreptatea lui și va fi legat cu funiile păcatului lui.

23 El va muri din lipsă de învățătură și va rătăci în multa lui prostie.

6 *Avertismente practice*

1 Fiul meu, dacă ai girat pentru prietenul tău, dacă ai promis pentru altul,

2 dacă ești legat de ceea ce ai spus și ești prins de cuvintele gurii tale,

3 iată ce să faci acum, fiule, ca să te eliberezi, căci ai căzut în mâna prietenului tău: smerește-te îndată și stăruiește înaintea prietenului tău!

4 Nu da somn ochilor tăi, nici odihnă pleoapelor tale.

5 Eliberează-te pe tine însuși ca o gazelă din mâna vânătorului, ca o pasăre din plasa păsărarului.

6 Du-te la furnică, leneșule! Uită-te cu atenție la căile ei și fii înțelept!

7 Deși nu are nici conducător, nici supraveghetor, nici dregător,

8 totuși, ea își strânge provizii în timpul verii și adună hrană la vremea secerișului.

9 Cât timp vei mai sta culcat, leneșule? Când te vei scula din somnul tău?

10 Să mai dormi puțin, să mai ațipești puțin, să mai încrucișezi puțin mâinile ca să dormi...

11 și sărăcia vine peste tine ca un hoț, iar lipsa – ca un om înarmat.

12 Omul josnic și ticălos spune cuvinte stricate,

13 clipește din ochi, face semn cu picioarele și gesticulează cu degetele,

14 unelțește răul cu înșelătoria din inima lui și întotdeauna seamănă discordii.

15 De aceea distrugerea lui va veni pe neașteptate, va fi zdrobit deodată și fără leac.

16 Iată șase lucruri pe care le urăște DOMNUL, sunt chiar șapte cele pe care le disprețuiește:

17 ochii sfidători, limba mincinoasă, mâinile care varsă sânge nevinovat,

18 mintea care urzește planuri păcătoase, picioarele care aleargă repede la rău,

19 martorul mincinos și cel ce seamănă discordii între frați.

Avertisment împotriva adulterului

20 Fiul meu, păstrează îndrumările tatălui tău și nu uita învățătura mamei tale.

21 Leagă-le pentru totdeauna la pieptul tău, prinde-le în jurul gâtului tău.

22 Când mergi, acestea te vor conduce; când dormi, te vor veghea; iar când te vei trezi, îți vor vorbi.

23 Căci porunca este o lampă, învățătura este o lumină, iar muștrarea disciplinară este calea spre viață.

24 Ele te vor proteja de femeia imorală, de flatările femeii străine.

25 N-o pofti în inima ta pentru frumusețea ei și nu te lăsa fascinat de pleoapele ei.

26 Căci din cauza femeii prostituate, ajungi să rămâi doar cu o bucată de pâine, și soția altuia îți răpește viața îmbelșugată.

27 Poate cineva să ia foc în sân fără să i se ardă hainele?

28 Sau poate merge cineva pe cărbuni aprinși fără să-i ardă picioarele?

29 Tot așa este și cu cel ce se culcă cu soția altuia: oricine se atinge de ea nu va rămâne nepedepsit.

30 Oamenii nu disprețuiesc un hoț dacă el fură ca să-și aline foamea când este înfometat,

31 însă dacă este prins va plăti înșeptit, chiar dacă va trebui să dea toată averea din casa lui.

32 Un om care comite adulter însă este fără minte! Oricine face așa se distruge pe sine însuși.

33 Suferința și rușinea sunt partea lui, și dezonoarea nu i se va uita.

34 Căci gelozia înfurie pe un bărbat, și el nu va avea milă în ziua răzbunării;

35 nu va accepta nici o despăgubire și va refuza darul, oricât de mare ar fi el.

7 *Avertisment împotriva femeii adultere*

1 Fiul meu, păstrează cuvintele mele și strânge la tine îndrumările mele!

2 Păstrează îndrumările mele și vei trăi; păzește învățătura mea ca pe lumina ochilor!

3 Leagă-le la degete, scrie-le pe tăblița inimii tale!
4 Spune înțelepciunii: „Tu ești sora mea!“ și numește priceperea rudenii ta,
5 ca să te protejeze de soția altuia, de cuvintele ademenitoare ale unei străine.
6 De la fereastra casei mele priveam printre zăbrele.
7 Am văzut printre cei nesăbuiți, am remarcat printre tineri un băiat fără minte:
8 trecea pe strada din apropierea colțului ei, mergând în direcția locuinței ei.
9 Se întunecase și se lăsase negura nopții.
10 Atunci l-a întâlnit o femeie îmbrăcată ca o prostituată și cu inima șireată.
11 Era gălăgioasă și sfidătoare; picioarele nu-i stăteau acasă:
12 când pe străzi, când în piețe, stând la pândă la orice colț.
13 Ea l-a îmbrățișat și l-a sărutat și, cu o față fără rușine, i-a zis:
14 „Am acasă jertfe de pace; astăzi mi-am împlinit jurămintele.
15 Așa că am ieșit ca să te întâlnesc, te-am căutat și te-am găsit!
16 Mi-am împodobit patul cu pânzeturi colorate din Egipt;
17 mi-am înmiresmat patul cu mir, aloe și scorțișoară.
18 Vino să ne îmbătăm de dragoste până dimineată, să ne desfătăm în dragoste!
19 Bărbatul nu este în casa lui, a plecat într-o călătorie lungă.
20 A luat cu el punga cu argint și nu va veni la casa lui până la lună nouă.“
21 Ea l-a convins prin cuvinte stăruitoare și l-a sedus cu vorbele ei lingușitoare.
22 Deodată, el a urmat-o, ca un bou care este dus la măcelărie, ca un cerb care aleargă spre laț
23 până când săgeata îi va străpunge ficatul, ca o pasăre ce se repede în capcană fără să știe că o va costa viața.
24 Și acum, fiilor, ascultați-mă și fiți atenți la ce vă spun!
25 Fiule, nu-ți lăsa inima să se abată spre calea ei și nu rătăci pe cărările ei,
26 căci mulți sunt cei înjunghiați pe care ea i-a făcut să cadă, și numeroși sunt toți cei uciși de ea.
27 Casa ei este pe calea spre Locuința Morților, coborând spre odăile morții.

8 *Chemarea Înțelepciunii*

1 Nu strigă înțelepciunea? Nu-și înalță priceperea glasul?
2 Ea se oprește pe înălțimi, de-a lungul străzilor, la răspântii,
3 lângă porțile care duc spre intrarea cetății, la uși, și strigă cu voce tare:
4 „Oamenilor, către voi strig și spre voi, fiii oamenilor, se îndreaptă vocea mea!
5 O, nesăbuiților, învățați prudența, proștilor, învățați priceperea!
6 Ascultați, căci am să vă spun lucruri mari! Îmi voi deschide buzele ca să spun ce este drept!
7 Gura mea va spune adevărul, căci buzele mele urăsc ticăloșia.
8 Toate cuvintele gurii mele sunt drepte, nu este nimic necinstit sau sucit în ele.
9 Toate sunt clare pentru cel priceput și corecte pentru cei ce au găsit cunoștința.
10 Primiți îndrumarea mea în loc de argint și alegeți cunoștința în schimbul aurului ales,
11 căci înțelepciunea este mai prețioasă decât rubinele și orice ți-ai dori nu se poate compara cu ea.
12 Eu, înțelepciunea, locuiesc împreună cu prudența; eu stăpânesc cunoștința și chibzuința.
13 Frica de DOMNUL te face să urăști răul. Iată ce urăsc eu: mândria și aroganța, calea rea și vorbirea stricată.
14 Al meu este sfatul și chibzuința; a mea este priceperea, a mea este puterea.
15 Prin mine domnesc împărații și cei ce conduc prin mine emit legi drepte.
16 Prin mine guvernează prinții și toți nobilii care conduc pământul.
17 Eu iubesc pe cei ce mă iubesc, și cei ce mă caută mă vor găsi.
18 Eu aduc bogăție și onoare, belșug și bunăstare.
19 Rodul meu este mai bun decât aurul, decât aurul curat; profitul meu întrece argintul ales.
20 Eu merg pe calea dreptății, pe mijlocul cărărilor justiției,
21 ca să dau bogăție celor ce mă iubesc și să le umplu vistieriile.
22 DOMNUL mă avea la începutul căilor Lui, înaintea celor mai vechi lucrări ale Lui.
23 Eu am fost desemnată din veșnicie, de la început, înainte de a fi pământul.

24 Eu am fost născută când nu erau oceanele, când nu erau izvoare încărcate cu apă.

25 Înainte de așezarea munților, înainte de a fi dealurile, am fost născută eu,

26 când El nu făcuse încă nici pământul, nici câmpiile, nici cea dintâi fărâma a prafului lumii.

27 Când a fixat El cerurile, eu eram acolo, când a marcat orizontul pe fața adâncului,

28 când a stabilit norii sus și a întărit izvoarele adâncului,

29 când a fixat hotarele mării, ca apele să nu treacă peste porunca Lui, când a planificat temeliile pământului,

30 eu eram meșterul de lângă El și eram zi de zi desfătarea Lui, bucurându-mă neîncetat în prezența Lui,

31 bucurându-mă de întreaga lume a Lui și găsimi desfătarea în fiii oamenilor.

32 Acum deci, fiilor, ascultați-mă! Binecuvântați sunt cei ce păzesc căile mele!

33 Ascultați îndrumarea și fiți înțelepți; n-o ignorați!

34 Binecuvântat este omul care mă ascultă, care veghează zilnic la porțile mele, așteptând la pragul ușii mele.

35 Fiindcă oricine mă găsește pe mine, găsește viața și obține bunăvoință de la DOMNUL.

36 Dar cel care dă greș în a mă găsi se rănește singur; toți cei ce mă urăsc iubesc moartea.“

9 *Invitația Înțelepciunii și a Prostiei*

1 Înțelepciunea și-a zidit casa, și-a ridicat cei șapte stâlpi,

2 și-a pregătit mâncarea, și-a amestecat vinul și și-a întins masa.

3 Apoi și-a trimis slujitoarele să anunțe din locul cel mai înalt al orașului:

4 „Cine este nesăbuit să vină aici!“ Iar celor fără minte le spune:

5 „Veniți să mâncați din pâinea mea și să beți din vinul pe care l-am amestecat!

6 Părăsiți nesăbuița și veți trăi! Umblați pe calea priceperii!“

7 Cine corectează un batjocoritor își atrage dispreț; cine muștră pe cel rău se rănește singur.

8 Nu muștra pe cel batjocoritor ca să nu te urască! Muștră pe cel înțelept, și el te va iubi!

9 Îndrumă-l pe cel înțelept, și el va fi și mai înțelept! Învăță-l pe cel drept, și el va adăuga la învățătura lui.

10 „Frica de DOMNUL este începutul înțelepciunii, și cunoașterea Celui Sfânt este pricepere.

11 Prin mine ți se vor înmulți zilele și îți vor spori anii vieții.

12 Dacă ești înțelept, pentru tine ești înțelept; dacă ești batjocoritor, tu singur vei suferi.“

13 Prostia este o femeie gălăgioasă, proastă și care nu știe nimic.

14 Ea stă în ușa casei ei, pe un scaun, chiar în locul cel mai înalt al cetății,

15 ca să strige la trecătorii care merg drept pe calea lor:

16 „Cine este nesăbuit să vină aici!“ Iar celui fără minte îi spune:

17 „Apele furate sunt dulci, iar pâinea mâncată în secret este delicioasă!“

18 Dar acela nu știe că acolo sunt morții și că oaspeții ei sunt în adâncimile Locuinței Morților.

10 *Proverbele lui Solomon*

1 Proverbele lui Solomon: Un fiu înțelept aduce bucurie tatălui său, dar un fiu prost își întristează mama.

2 Comorile obținute prin înșelăciune nu folosesc la nimic, dar dreptatea salvează de la moarte.

3 DOMNUL nu va lăsa pe cel drept să sufere de foame, dar El îndepărtează dorința celor răi.

4 Măinile leneșe aduc sărăcie unui om, dar mâinile harnice îl îmbogățesc.

5 Cine strânge vara este un fiu înțelept, dar cine doarme în timpul secerișului este un fiu care aduce rușine.

6 Pe capul celui drept sunt binecuvântări, dar gura celor răi ascunde violență.

7 Amintirea celui drept este binecuvântată, dar numele celor răi va putrezi.

8 Cine are o inimă înțeleaptă primește poruncile, dar pălăvrăgeala nebunului duce la ruină.

9 Cine umblă în integritate merge în siguranță, dar cine apucă pe căi stricate va fi descoperit.

10 Cine clipește răutăcios provoacă întristare, iar pălăvrăgeala nebunului duce la ruină.

11 Gura celui drept este un izvor de viață, dar gura celor răi ascunde violență.

12 Ura provoacă certuri, dar dragostea acoperă toate greșelile.

13 Pe buzele omului priceput se găsește înțelepciune, dar nuiuaa este pentru spinarea celui fără minte.

14 Înțelepții păstrează cunoștința, dar gura nebunilor atrage ruina.

15 Averea este o cetate întărită pentru cel bogat, iar lipsa este ruina celui sărac.

16 Câștigul celui drept este folosit pentru viață, dar venitul celui rău este folosit pentru păcat.

17 Cine ține seama de disciplină este pe calea vieții, dar cine ignoră corectarea se rătăcește.

18 Cine ascunde ura are buze mincinoase, și oricine răspândește bârfa este un prost.

19 În mulțimea de cuvinte păcatul nu lipsește, dar cel înțelept își ține gura.

20 Limba celui înțelept este ca argintul ales, dar inima celui rău este de mică valoare.

21 Buzele celui drept hrănesc pe mulți, dar proștii mor din lipsă de chibzuință.

22 Binecuvântarea DOMNULUI îmbogățește și El nu adaugă nici un necaz la ea.

23 Pentru cel prost este o plăcere să facă răul, dar omul priceput își găsește plăcerea în înțelepciune.

24 Celui rău, de ceea ce se teme, aceea i se va întâmpla, dar celor drepti li se va împlini dorința.

25 Când trece furtuna, cel rău este măturat, dar cel drept rămâne în picioare pentru totdeauna.

26 Ca oțetul pentru dinți și ca fumul pentru ochi, așa este leneșul pentru cei ce-l trimit.

27 Frica de DOMNUL prelungește zilele, dar anii celui rău vor fi scurtați.

28 Nădejdea celor drepti este bucurie, dar așteptările celor răi sunt zadarnice.

29 Calea DOMNULUI este un refugiu pentru cel integru, dar este o ruină pentru cei ce fac răul.

30 Cel drept nu va fi deștrădat niciodată, dar cei răi nu vor locui în țară.

31 Gura celui drept aduce înțelepciune, dar limba stricată va fi nimicită.

32 Buzele celui drept știu ce este potrivit, dar gura celor răi spune numai lucruri stricate.

11 **1** Cântarul măsluit este o urâciune înaintea Domnului, dar greutățile corecte Îi sunt plăcute.

2 Când vine mândria, vine și rușinea, dar înțelepciunea este cu cei smeriți.

3 Oamenii drepti sunt conduși de integritatea lor, dar cei vicleni sunt distruși de fățarnicia lor.

4 Bogăția nu este de nici un folos în ziua mâniei, dar dreptatea salvează de la moarte.

5 Dreptatea celui nevinovat îi netezește calea, dar cel rău este învins de însăși răutatea lui.

6 Dreptatea celor cinstiți îi salvează, dar cei răi sunt prinși de dorințele lor rele.

7 Când moare cel rău, îi pierе speranța și așteptările oamenilor nedrepti sunt spulberate.

8 Cel drept este eliberat din necaz, dar cel rău îi ia locul.

9 Nelegiuitul își distruge semenul cu gura lui, dar cei drepti sunt izbăviți de chibzuința lor.

10 Când le merge bine celor drepti, cetatea se bucură, dar când pier cei răi, se aud strigăte de veselie.

11 O cetate este elogiată datorită binecuvântării celor drepti, dar gura celor răi îi aduce ruinarea.

12 Omul fără minte își disprețuiește semenul, dar cel priceput își ține gura.

13 Bârfitorul dezvăluie lucruri confidentiale, dar cel demn de încredere păstrează secretele.

14 Poporul pierе din lipsă de îndrumare, dar numărul mare de sfetnici aduce victorie.

15 Cine girează pentru un străin va suferi, dar cine refuză să se ofere garant este în siguranță.

16 O femeie amabilă câștigă respect, dar cei nemiloși câștigă doar bogăție.

17 Omul milostiv își face bine lui însuși, dar cel nemilos își aduce asupra lui necazuri.

18 Cel rău primește o plată înșelătoare, dar cel ce seamănă dreptatea va avea o răsplată sigură.

19 Adevărata dreptate conduce la viață, dar cel care urmărește răul merge spre moarte.

20 Cei cu inima înșelătoare sunt o urâciune înaintea Domnului dar cei integri în căile lor Îi sunt plăcuți.

21 În mod sigur, cel rău nu va rămâne nepedepsit, dar cei ce sunt drepti vor fi salvați.

22 Ca un inel de aur în râțul unui porc, așa este o femeie frumoasă, dar lipsită de discernământ.

23 Dorința celor drepti este numai spre bine, dar speranța celor răi numai spre mânie.

24 Unul dă cu mână largă și obține mai mult, iar altul, care este zgârcit, sărăcește.

25 Sufletul generos va fi îndestulat și cel ce udă pe alții va fi el însuși udat.

26 Cine păstrează grâul este blestemat de popor, dar cine-l vinde va fi încoronat cu binecuvântări.

27 Cine caută binele găsește bunăvoință, dar răul vine peste cel care-l caută.

28 Cine se încrede în bogățiile lui va da greș, dar cei drepti vor înverzi ca frunzișul.

29 Cine aduce neazuri asupra familiei lui va moșteni vânt, iar cel prost va fi slujitorul celui înțelept.

30 Rodul celui drept este un pom de viață și cel înțelept câștigă suflete.

31 Dacă cel drept este pedepsit pe pământ, cu atât mai mult cel lipsit de evlavie și păcătos.

- 12** 1 Cine iubește disciplina, iubește cunoștința, dar cel ce urăște mustrarea este prost.
2 Omul bun obține bunăvoință de la DOMNUL, dar El condamnă pe cel cu intenții rele.
3 Omul nu se poate întări prin răutate, dar cel drept nu poate fi dezrădăcinat.
4 O soție virtuoasă este coroana soțului ei, dar cea care-i aduce rușine este ca putrezirea în oasele lui.
5 Planurile celor drepti sunt chibzuite, dar sfaturile celor răi sunt înșelătoare.
6 Cuvintele celor răi sunt o capcană a morții, dar vorbirea celor drepti îi salvează.
7 Cei răi sunt doborâți și nu mai sunt, dar casa celor drepti rămâne în picioare.
8 Un om este lăudat potrivit priceperii lui, dar cel ce are mintea coruptă va fi disprețuit.
9 Mai bine lipsit de importanță, dar cu servitor, decât fudul și fără mâncare!
10 Cel drept se îngrijește de nevoile animalului său, dar inima celui rău este fără milă.
11 Cine își lucrează pământul se va satura de pâine, dar cel ce umblă după deșertăciuni este fără minte.
12 Cel rău pofteste prada oamenilor ticăloși, dar rădăcina celor drepti va rodi.
13 Cel rău este prins în cursă de vorbirea lui păcătoasă, dar cel drept scapă din neaz.
14 Prin rodul gurii lui, omul va fi săturat de bunătați și fiecare va fi răsplătit după lucrul mâinilor lui.
15 Calea prostului este corectă în ochii lui, dar cel înțelept ascultă sfaturile.
16 Cel prost își dezvăluie îndată mânia, dar cel înțelept ignoră insulta.
17 Martorul adevărat depune o mărturie dreaptă, dar martorul fals spune minciuni.
18 Cuvintele necugetate rănesc ca o sabie, dar limba celui înțelept aduce vindecare.
19 Buzele sincere sunt întărite pentru totdeauna, dar limba mincinoasă rezistă doar pentru o clipă.

20 Înșelătoria este în inima celor ce plănuiesc răul, dar bucuria este pentru cei împăciuitori.

21 Cel drept nu are parte de nici o nenorocire, dar cel rău este copleșit de neazuri.

22 Buzele mincinoase sunt o urâciune înaintea Domnului, dar cei credincioși adevărului Îi sunt plăcuți.

23 Omul înțelept nu-și dezvăluie cunoștința, dar inima proștilor vestește prostia.

24 Măinile harnice vor domni, dar leneșul va sfârși în muncă silnică.

25 Neliniștea inimii omului duce la descurajare, dar un cuvânt bun îl înveselește.

26 Cel drept își alege cu grijă prietenii, dar calea celor răi îi duce în rătăcire.

27 Leneșul nu-și frige vânatul, dar omul harnic își prețuiește bunurile.

28 Pe cărarea dreptății este viață; de-a lungul ei nu este moarte.

- 13** 1 Un fiu înțelept ascultă învățătura tatălui său, dar cel batjocoritor nu primește mustrarea.
2 Prin rodul gurii te bucuri de bunătați, dar dorința celor necredincioși este violența.
3 Cine își păzește gura își păzește viața, dar cine se pripește în vorbire se ruinează.
4 Leneșul dorește mult și nu are nimic, dar dorința celui harnic este împlinită.
5 Cel drept urăște ceea ce este fals, dar cel rău își aduce dezonoare și rușine.
6 Dreptatea îl protejează pe cel integru, dar răutatea îl doboară pe cel păcătos.
7 Unul pretinde că este bogat și n-are nimic; altul pretinde că este sărac și are mari bogății.
8 Bogăția omului îi poate răscumpăra viața, dar săracul n-ascultă amenințarea.
9 Lumina celor drepti strălucește veselă, dar lampa celor răi se stinge.
10 Mândria dă naștere doar la certuri, dar înțelepciunea se găsește la cei ce primesc sfaturile.
11 Bogăția câștigată fără trudă va scădea, dar cel ce câștigă prin muncă se va îmbogăți.
12 O speranță amânată îmbolnăvește inima, dar o dorință împlinită este un pom de viață.
13 Cine disprețuiește învățătura va pieri, dar cine respectă porunca este răsplătit.
14 Învățătura înțeleptului este un izvor de viață, îndepărtând pe om de la cursele morții.

15 O minte sănătoasă câștigă bunăvoință, dar calea celor necredincioși duce la ruină.
16 Orice om prudent lucrează cu cunoștință, dar cel prost își dă la iveală prostia.
17 Un mesager rău cade în nenorocire, dar un sol credincios aduce vindecare.
18 Cine ignoră mustrarea merge spre sărăcie și rușine, dar cine primește corectarea va fi respectat.
19 O dorință împlinită este dulce sufletului, dar cei proști urăsc îndepărtarea de la rău.
20 Cine umblă cu înțelepții va deveni înțelept, dar cine se asociază cu proștii va avea de suferit.
21 Nenorocirea îi urmărește pe cei păcătoși, dar cei dreپți sunt răsplătiți cu fericire.
22 Omul bun lasă moștenire nepoților săi, dar bogățiile păcătosului sunt păstrate pentru cel drept.
23 Ogorul omului sărac produce hrană din belșug, dar aceasta este distrusă datorită nedreptății.
24 Cine nu folosește nuiuaa își urăște fiul, dar cine-l iubește are grijă să-l disciplineze.
25 Cel drept mănâncă până se satură, dar stomacul celor răi va duce lipsă.

14 **1** Femeia înțeleaptă își zidește casa, dar cea proastă o dărâmă cu înseși mâinile ei.
2 Cine umblă cu dreptate se teme de DOMNUL, dar cel ce merge pe căi strâmbe îl disprețuiește.
3 Vorbirea prostului aduce o nuiă pentru spinarea lui, dar cei înțeleپți sunt protejați de buzele lor.
4 Unde nu sunt boi, ieslea este goală, dar puterea boilor aduce belșug de roade.
5 Martorul adevărat nu înșală, dar un martor mincinos spune numai minciuni.
6 Batjocoritorul caută înțelepciunea și n-o găsește, dar cunoștința vine ușor asupra celui priceput.
7 Depărtează-te de omul prost pentru că nu vei găsi cunoștința pe buzele lui!
8 Înțelepciunea celui prudent îl face să-și înțeleagă căile, dar prostia proștilor înșală.
9 Proștii glumesc cu păcatul, dar între cei dreپți este bunăvoință.
10 Inima își cunoaște necazurile ei și nici un străin nu poate lua parte la bucuria ei.
11 Casa celor răi va fi distrusă, dar cortul celor dreپți va înflori.
12 Există o cale ce pare dreaptă omului, dar la urmă duce spre moarte.
13 Chiar și în mijlocul râsului inima poate fi îndurerată, iar bucuria poate sfârși în întristare.

14 Cel cu inima rătăcită va fi pedepsit pentru căile lui, și omul bun va primi o răsplată pentru ale lui.
15 Cel nesăbuit crede orice cuvânt, dar cel prudent își gândește bine pașii.
16 Omul înțelept se teme de DOMNUL și evită răul, dar cel prost este arogant și încrezător în sine.
17 Cel iute la mânie face prostii și omul șiret este disprețuit.
18 Cei nesăbuiți moștenesc prostie, dar cei prudenți sunt încununați cu știință.
19 Oamenii răi se vor pleca înaintea celor buni și cei ticăloși se vor pleca la porțile celui drept.
20 Săracul este evitat chiar și de semenii lui, dar bogatul are mulți prieteni.
21 Cine își disprețuiește semenii păcătuiește, dar cine are milă de cel nevoiaș este binecuvântat.
22 Nu se rătăcesc cei ce planifică răul? Cei ce planifică binele însă găsesc bunătate și credincioșie.
23 Orice muncă grea aduce câștig, dar a vorbi numai duce la sărăcie.
24 Bogăția este o coroană pentru cei înțeleپți, dar prostia proștilor rodește prostie.
25 Martorul sincer salvează vieți, dar martorul fals este înșelător.
26 Cine se teme de DOMNUL are o fortăreață sigură, și El va fi un refugiu pentru copiii lui.
27 Frica de DOMNUL este un izvor de viață, îndepărtând omul de la cursele morții.
28 Poporul numeros este slava regelui, dar, fără supuși, prințul este ruinat.
29 Cel răbdător are mare pricepere, dar cine este iute la mânie face prostii.
30 O inimă liniștită este viața trupului, dar invidia este putrezirea oaselor.
31 Cine asuprește pe sărac disprețuiește pe Creatorul său, dar cine are milă de nevoiaș îl onorează pe Dumnezeu.
32 Cel rău este doborât de răutatea lui, dar cel drept chiar și la moarte are un refugiu.
33 Înțelepciunea se odihnește în mintea celui priceput și chiar printre proști se lasă cunoscută.
34 Dreptatea înalță un neam, dar păcatul este o rușine pentru orice popor.
35 Bunăvoința regelui este pentru slujitorul priceput, dar mânia lui este pentru cel care-l face de rușine.

15 **1** Un răspuns blând potolește furia, dar un cuvânt aspru provoacă mânia.

2 Limba înțelepților folosește corect cunoștința, dar gura proștilor împrășcă nebunie.
3 Ochii DOMNULUI văd în orice loc, supraveghind atât pe cei răi, cât și pe cei buni.
4 Limba care aduce însănătoșire este un pom de viață, dar limba stricată zdrobește duhul.
5 Prostul disprețuiește învățătura tatălui său, dar cine primește mustrarea este înțelept.
6 În casa celui drept este mare bogăție, dar câștigul celor răi le aduce necaz.
7 Buzele celor înțelepți răspândesc cunoștință, nu tot așa face și inima proștilor.
8 Jertfa celor răi este o urâciune înaintea Domnului, dar rugăciunea celor drepti îi este plăcută.
9 Calea celor răi este o urâciune înaintea Domnului, dar El îi iubește pe cei ce urmăresc dreptatea.
10 O disciplinare severă îl așteaptă pe cel ce părăsește cărarea, iar cine disprețuiește mustrarea va muri.
11 Locuința Morților și Locul Nimicirii stau deschise înaintea Domnului; cu atât mai mult inimile fiilor oamenilor!
12 Batjocoritorului nu-i place să fie muștrat; de aceea nu va merge la cei înțelepți.
13 O inimă veselă înseninează fața, dar, prin întristarea inimii, duhul este zdrobit.
14 Inima celor pricepuți caută cunoștință, dar gura celor proști se hrănește cu prostie.
15 Toate zilele celui întristat sunt rele, dar cel cu inima veselă are o sărbătoare veșnică.
16 Mai bine puțin, dar cu frică de DOMNUL, decât o mare bogăție cu tulburare.
17 Mai bine o mâncare de legume unde este dragoste, decât un bou îngrășat unde este ură.
18 Omul iute la mânie provoacă certuri, dar cel răbdător potolește cearta.
19 Drumul leneșului este blocat de spini, dar cărarea celor drepti este netezită.
20 Un fiu înțelept aduce bucurie tatălui său, dar omul prost își disprețuiește mama.
21 Prostia este o bucurie pentru cel fără minte, dar omul priceput păstrează drumul drept.
22 Fără sfat planurile dau greș, dar ele reușesc când sunt mulți sfetnici.
23 Pentru un om este o bucurie să dea un răspuns iscusit și ce bun este un cuvânt spus la timpul potrivit!
24 Pentru cel înțelept cărarea vieții duce în sus, ea nu-l lasă să coboare înspre Locuința Morților.

25 DOMNUL distruge casa celor mândri, dar păzește teritoriul văduvei.
26 Planurile rele sunt o urâciune înaintea Domnului, dar cuvintele curate îi sunt plăcute.
27 Cel lacom de câștig aduce necaz asupra familiei lui, dar cel ce urăște mita va trăi.
28 Inima celui drept cântărește răspunsurile, dar gura celor răi împrășcă lucruri rele.
29 DOMNUL este departe de cei răi, dar ascultă rugăciunea celor drepti.
30 O privire voioasă înveselește inima și veștile bune dau sănătate oaselor.
31 Cel ce ascultă mustrarea care duce la viață va locui printre înțelepți.
32 Cine ignoră corectarea se disprețuiește pe sine, dar cine acceptă mustrarea dobândește înțelepciune.
33 Frica de DOMNUL învață pe om înțelepciunea, iar smerenia merge înaintea gloriei.

16 **1** Planurile minții aparțin omului, dar răspunsul pe care-l dă limba vine de la DOMNUL.
2 Toate căile unui om sunt curate în ochii lui, dar Cel Care cercetează duhurile este DOMNUL.
3 Încredințează-ți DOMNULUI lucrările și îți vor reuși planurile.
4 DOMNUL a făcut totul pentru un scop, chiar și pe cel rău l-a făcut pentru ziua distrugerii.
5 Toți cei mândri sunt o urâciune înaintea Domnului; în mod sigur ei nu vor rămâne nepedepsiți.
6 Prin bunătate și credincioșie este ispășit păcatul și frica de DOMNUL îl îndepărtează pe om de rău.
7 Când DOMNULUI Îi sunt plăcute căile unui om, îi face chiar și pe dușmanii lui să trăiască în pace cu el.
8 Mai bine puțin, dar cu dreptate, decât mari venituri cu nedreptate!
9 În mintea lui omul își întocmește calea, dar DOMNUL îi îndrumă pașii.
10 Sentința divină este pe buzele regelui și gura lui nu trebuie să facă greșeli când judecă.
11 Cântarul și cumpăna dreaptă sunt de la DOMNUL; toate greutatea de cântărit sunt lucrarea Lui.
12 Este o urâciune pentru regi să facă rău, pentru că prin dreptate se întărește tronul.
13 Buzele cinstite sunt plăcute regilor și cel ce spune adevărul este iubit.

14 Mânia regelui este mesagerul morții, dar omul înțelept o va potoli.

15 Seninătatea feței regelui înseamnă viață și bunăvoința lui este ca un nor de ploaie târzie.

16 Mai bună este dobândirea înțelepciunii decât a aurului și obținerea priceperii decât a argintului.

17 Calea omului drept evită răul; cine își păzește calea își păzește viața.

18 Mândria merge înaintea distrugerii și un duh arrogant merge înaintea căderii.

19 Mai bine să fii smerit printre cei umili, decât să împarți prada cu cei mândri.

20 Cel ce ține seama de Cuvânt găsește fericirea și cel ce se încrede în DOMNUL este binecuvântat.

21 Cine are o inimă înțeleaptă este numit priceput și dulceața vorbirii încurajează învățarea.

22 Chibzuința este un izvor de viață pentru cei ce o au, dar prostia este pedeapsa celor proști.

23 Mintea înțeleptului îi instruieste gura și buzele lui încurajează învățătura.

24 Cuvintele plăcute sunt ca un fagure de miere, dulci pentru suflet și sănătoase pentru oase.

25 Este o cale ce pare dreaptă omului, dar la urmă duce spre moarte.

26 Pofta de mâncare a muncitorului este în folosul său, căci foamea lui îl îndeamnă la lucru.

27 Cel ticălos pune la cale răul și vorbirea lui este ca un foc dogoritor.

28 Omul stricat stârnește certuri și un bârfitor dezbină pe cei mai buni prieteni.

29 Omul violent își amăgește semenul și-l conduce pe o cale greșită.

30 Cine trage cu ochiul pune la cale răul și cel ce strânge buzele este înclinat spre rău.

31 Perii albi sunt o cunună de glorie, ei sunt dobândiți printr-o viață dreaptă.

32 Cel încet la mânie este mai valoros decât cel puternic și cel stăpân pe sine – decât cel care cucerește o cetate.

33 Se aruncă sorțul în poală, dar orice decizie este de la DOMNUL.

17 1 Mai bine o coajă de pâine uscată, mâncată în pace și în liniște, decât o casă plină de petreceri și cu ceartă.

2 Un sclav înțelept va domni peste un fiu care aduce rușine și va avea parte de moștenire ca unul din frați.

3 Creuzetul este pentru argint și cuptorul pentru aur, dar Cel Ce testează inima este DOMNUL.

4 Cel ce face răul ascultă de buzele înșelătoare și cel mincinos dă atenție limbii răutăcioase.

5 Cine îl batjocorește pe sărac îl disprețuiește pe Creatorul lui; cine se bucură de o nenorocire nu va rămâne nepedepsit.

6 Nepoții sunt cununa bătrânilor, iar părinții sunt slava copiilor.

7 Cuvintele alese nu se potrivesc celui nebun, cu atât mai puțin buzele mincinoase pentru un nobil.

8 Mita este o piatră prețioasă în ochii celui ce o oferă; orice face, el reușește.

9 Cine iartă o jignire încurajează dragostea, dar cine o amintește mereu dezbină pe cei mai buni prieteni.

10 O muștrare pătrunde mai mult pe cel priceput decât o sută de lovituri pe cel prost.

11 Cel rău este înclinat doar spre revoltă; un sol fără milă va fi trimis împotriva lui.

12 Mai bine să întâlnești o ursoaică prădată de puii ei, decât un prost în nesăbuiința lui.

13 Dacă un om întoarce rău pentru bine, nici răul nu-i va părăsi casa.

14 Începutul unei certe este ca ruperea unui stăvilă de apă; de aceea, oprește cearta înainte de a se înteți!

15 Cel ce îndreptățește pe cel rău și cel ce condamnă pe cel drept sunt amândoi o urâciune înaintea Domnului.

16 Ce folos are banul în mâna celui prost? Ca să cumpere înțelepciunea? Dar n-are minte ...

17 Prietenul iubește oricând, iar fratele s-a născut să fie alături în necaz.

18 Omul nechibzuit dă garanție și girează pentru semenul său.

19 Cine iubește cearta iubește păcatul; cine construiește o poartă înaltă își atrage distrugerea.

20 Cel cu inima necinstită nu are parte de bine și cel cu limba înșelătoare cade în necaz.

21 Cine naște un prost va avea întristare și tatăl unui nebun nu va avea bucurie.

22 O inimă veselă este un bun leac, dar un duh mâhnit usucă oasele.

23 Cel rău acceptă mita în secret, ca să pervertească căile dreptății.

24 Înțelepciunea este înaintea omului priceput, dar prostul o caută la capătul pământului.

25 Un fiu prost aduce întristare tatălui său și amărăciune celei ce l-a născut.

26 Nu este bine să pedepsești pe cel nevinovat, nici să lovești pe cei nobili din cauza integrității lor.

27 Un om înzestrat cu știință își înfrânează cuvintele și cel înțelept are un duh calm.

28 Chiar și un prost este considerat înțelept dacă tace și priceput dacă-și ține gura.

18 **1** Singuraticul caută ce-i place lui însuși; el sfidează orice înțelepciune.

2 Cel prost nu-și găsește plăcerea în învățatură, ci doar în a-și face cunoscută părerea.

3 Disprețul vine odată cu răutatea și reproșul împreună cu rușinea.

4 Cuvintele gurii unui om sunt ca niște ape adânci; izvorul înțelepciunii este ca un pârau curgător.

5 Nu este bine să fii părtinitor cu cel rău, sau să nedreptățești pe cel nevinovat la judecată.

6 Buzele prostului aduc ceartă și gura lui cere lovituri.

7 Gura celui prost îi aduce ruina și buzele lui sunt o cursă pentru sufletul lui.

8 Cuvintele bârfitorului sunt ca niște prăjituri care alunecă până în adâncul stomacului.

9 Cine este leneș în lucrul lui este confrate cu cel ce distruge.

10 Numele DOMNULUI este un turn tare; cel drept fuge în el și este protejat.

11 Averea este o cetate întărită pentru cel bogat; și-o închipuie ca pe un zid înalt.

12 Înainte de pieire omul se îngâmfă, dar smerenia merge înaintea gloriei.

13 Cine răspunde fără să fi ascultat face o prostie și își atrage rușinea.

14 Duhul omului îl încurajează când este bolnav, dar cine poate sprijini un duh deprimat?

15 Mintea celor cu discernământ dobândește cunoștință și urechea celor înțelepți caută învățatură.

16 Un dar deschide uși celui ce îl oferă și-l duce înaintea celor mari.

17 Primul care-și apără cauza pare că are dreptate, până vine altul și-i pune întrebări.

18 Aruncarea sorțului întrerupe neînțelegerile și decide între cei puternici.

19 Un frate nedreptățit este mai greu de câștigat decât o cetate întărită și neînțelegerile sunt ca porțile închise ale unei cetăți.

20 Din rodul gurii lui omul își satură ființa și din venitul buzelor lui se satură.

21 Limba are putere asupra vieții și a morții, iar cei ce o iubesc îi vor mânca roadele.

22 Cel ce-și găsește o soție găsește ce este bine și primește astfel o favoare de la DOMNUL.

23 Săracul vorbește implorând milă, dar bogatul răspunde cu asprime.

24 Cine are mulți prieteni poate ajunge la ruină, dar există un amic care ține la tine mai mult decât un frate.

19 **1** Mai mult prețuiește un sărac care umblă în integritate decât un prost ale cărui buze sunt înșelătoare.

2 Nu este bine să ai râvnă fără cunoaștere, nici să fii pripit și să greșești calea.

3 Prostia unui om îi ruinează viața, și apoi inima lui se mânie împotriva DOMNULUI.

4 Bogăția aduce mulți prieteni, dar săracul este părăsit de prietenul lui.

5 Martorul fals nu va rămâne nepedepsit și cel ce spune minciuni nu va scăpa.

6 Mulți imploră favoarea unui om generos și oricine este prieten cu cel ce dă daruri.

7 Toate rudele îl părăsesc pe cel sărac și cu atât mai mult prietenii lui se depărtează de el. El îndreaptă spre ei cereri, dar ei nu sunt de găsit.

8 Cine dobândește înțelepciunea își iubește sufletul; cine păstrează priceperea va găsi fericirea.

9 Martorul fals nu va rămâne nepedepsit și cel ce spune minciuni va pieri.

10 Celui prost nu îi stă bine să trăiască în lux, cu atât mai puțin unui sclav să domnească peste prinți.

11 Chibzuința unui om îi dă răbdare; este o onoare pentru el să ierte o insultă.

12 Mânia regelui este ca răcnetul unui leu, dar bunăvoința lui este ca roua ierbii.

13 Un fiu prost este ruina tatălui său și o soție cicălitoare este ca o picurare continuă.

14 Casa și averea sunt o moștenire de la părinți, dar o soție chibzuită este de la DOMNUL.

15 Lenea te cufundă într-un somn adânc și omul trândav suferă de foame.

16 Cine ascultă îndrumările își protejează viața, dar cine este neatent asupra căilor lui va muri.

17 Cine are milă de sărac îl împrumută pe DOMNUL, iar El îi va răsplăti binefacerea.

18 Disciplinează-ți fiul cât mai este încă speranță, dar nu-i dori moartea.

19 Omul înfuriat trebuie să-și ia pedeapsa, căci dacă-i treci cu vederea fapta, va trebui să faci din nou lucrul acesta.

20 Ascultă sfatul și primește învățătura ca să fii înțelept pentru restul zilelor tale!

21 Multe sunt planurile în inima omului, dar hotărârea DOMNULUI este cea care rămâne în picioare.

22 Ceea ce oamenii doresc să vadă într-un om este bunătatea lui. Este mai bine să fii sărac decât mincinos.

23 Frica de DOMNUL duce la viață, iar cel ce o are se odihnește mulțumit, fără să fie atins de rău.

24 Leneșul își vâra mâna în blid și n-o mai duce înapoi la gură.

25 Bate pe batjocoritor și cel nesăbuit va învăța prudența; muștră pe cel priceput și va dobândi cunoaștere.

26 Cine își jefuiește tatăl și își alungă mama este un fiu care aduce rușine și dispreț.

27 Fiule, dacă vei înceta să mai asculți muștrarea, te vei îndepărta de cuvintele cunoștinței!

28 Un martor corupt își bate joc de justiție și gura celor răi înghite nedreptatea.

29 Pedepsele sunt pregătite pentru batjocoritori și loviturile pentru spatele proștilor.

20 **1** Vinul este batjocoritor și băuturile tari sunt gălăgioase; oricine se îmbată cu ele nu este înțelept.

2 Teroarea pe care o insuflă regele este ca răcnetul unui leu; cine îi provoacă mânia își pierde viața.

3 Este o onoare pentru om să evite certurile, dar orice nebun se arată gata de ceartă.

4 Leneșul nu ară toamna, așa că nu va găsi nimic la seceriș.

5 Sfaturile inimii unui om sunt ca niște ape adânci, dar cel priceput știe să scoată din ele.

6 Mulți oameni pretind că au bunătate, dar cine poate găsi un om credincios?

7 Cel drept umblă în integritatea lui; binecuvântați îi sunt copiii după el!

8 Când regele stă pe tronul lui ca să judece, spulberă orice rău cu privirea lui.

9 Cine poate spune: „Mi-am păstrat inima curată, sunt curat și fără păcat.“?

10 Greutățile diferite și măsurile diferite sunt ambele o urâciune înaintea Domnului.

11 Chiar și un copil se face cunoscut prin faptele lui, dacă purtarea lui este curată și dreaptă.

12 Urechea care aude și ochiul care vede, DOMNUL le-a făcut pe amândouă!

13 Nu iubi somnul, căci vei ajunge sărac! Deschide ochii și te vei sătura de mâncare!

14 „Nu-i bun, nu-i bun!“, spune cumpărătorul, și, plecând, se laudă cu ce a cumpărat.

15 Aur și rubine sunt din abundență, dar buzele care răspândesc cunoștința sunt un giuvaier prețios.

16 Ia-i haina celui ce a girat pentru un străin și ține-o garanție dacă a girat pentru o străină!

17 Mâncarea obținută prin înșelătorie este dulce omului, dar, după aceea, gura lui va fi plină de pietriș.

18 Fă-ți planurile căutând sfaturi și fă războiul prin sfaturi înțelepte!

19 Bârfitorul dezvăluie lucruri confidentiale; de aceea nu te asocia cu omul care vorbește prea mult.

20 Dacă un om își blestemă tatăl sau mama, i se va stinge lampa în negura nopții.

21 O moștenire câștigată repede la început nu va fi binecuvântată la sfârșit.

22 Nu spune: „Îi voi întoarce eu acest rău!“ Nădăjduiește în DOMNUL, și El te va scăpa!

23 Greutățile diferite sunt o urâciune înaintea Domnului și cântarul înșelător nu Îi este plăcut.

24 Pașii omului sunt îndrumați de DOMNUL. Cum și-ar putea înțelege omul propria-i cale?

25 Este o capcană pentru om să facă în pripă o făgăduință sfântă și abia mai târziu să se gândească la jurămintele făcute.

26 Un rege înțelept îi spulberă pe cei răi și trece cu roata de treierat peste ei.

27 Lumina DOMNULUI pătrunde duhul omului; ea cercetează cea mai tainică parte a ființei lui.

28 Îndurarea și credințioșia îl protejează pe rege și, prin bunătate, tronul lui este în siguranță.

29 Gloria tinerilor este puterea lor, iar perii albi sunt cinstea bătrânilor.

30 Loviturile și rănilor curăță răul și bătăile curăță cele mai tainice părți ale ființei.

21 **1** Inima regelui este în mâna DOMNULUI, El o îndrumă ca pe cursul unei ape, oriunde vrea El.

2 Omului i se par drepte toate căile lui, dar Cel Ce cântărește inimile este DOMNUL.

3 Să faci judecată dreaptă este mai plăcut DOMNULUI decât o jertfă.

4 Privirea trufașă și inima îngâmfată, care este lampa celor răi, acestea sunt păcate.

5 Planurile celui harnic duc la belșug, dar cel pripit ajunge sărac.

6 Avera câștigată cu o limbă mincinoasă este un abur trecător, o cursă a morții.

7 Violența celor răi îi spulberă pentru că refuză să facă ce este drept.

8 Calea bărbatului vinovat este întortocheată, dar purtarea celui nevinovat este dreaptă.

9 Mai bine să locuiești într-un colț pe acoperiș, decât să împarți casa cu o soție cicălitoare!

10 Sufletul celui rău dorește răul; semenul lui nu obține nici un favor de la el.

11 Când este pedepsit un batjocoritor, nesăbuitul dobândește înțelepciune; când se dă învățătură celui înțelept, el primește cunoștință.

12 Cel Drept privește la casa celui rău și-l duce pe acesta spre ruină.

13 Cine-și astupă urechea la strigătul săracului, nu va fi auzit nici el când va striga.

14 Un dar dat în secret potolește mânia și un cadou dat pe ascuns liniștește cea mai aprigă mânie.

15 Este o bucurie pentru cel drept să facă ce este corect, dar pentru cei ce fac nedreptate este o groază.

16 Omul care se îndepărtează de cărarea chibzuinței se va odihni în adunarea celor morți.

17 Cine iubește distracția va ajunge sărac și cine iubește vinul și untdelemnul nu se va îmbogăți.

18 Cel rău devine preț de răscumpărare pentru cel drept și cel necredincios pentru cel integru.

19 Mai bine să locuiești singur în pustie, decât cu o soție cicălitoare și supărăcioasă.

20 Comori de preț și untdelemn sunt în casa celui înțelept, dar cel prost risipește tot ce are.

21 Cine urmărește dreptatea și bunătatea găsește viață și onoare.

22 Înțeleptul cucerește cetatea celor viteji și doboară fortăreața în care aceștia se încred.

23 Cine își păzește gura și limba se protejează pe sine însuși de neazuri.

24 „Batjocoritor“ este numele celui mândru și arogant, al celui ce se comportă cu o mândrie plină de obrăznicie.

25 Pofta leneșului îl omoară pentru că mâinile lui refuză să lucreze.

26 Toată ziua pofteste mai mult, dar cel drept dă fără reținere.

27 Jertfa celor răi este o urâciune, cu cât mai mult când aceștia o aduc cu intenție rea!

28 Martorul fals va pieri dar cel care ascultă va avea ultimul cuvânt.

29 Cel rău ia o înfățișare obraznică, dar cel integru își gândește bine calea.

30 Nu există nici înțelepciune, nici pricepere și nici vreun plan care să reușească împotriva DOMNULUI.

31 Calul este pregătit pentru ziua luptei, dar biruința este a DOMNULUI.

22 **1** Un nume bun este mai de dorit decât mari bogății și a fi apreciat face mai mult decât argintul și aurul.

2 Bogatul și săracul au un lucru comun: DOMNUL i-a creat pe amândoi.

3 Omul prudent vede pericolul și se ascunde, dar nesăbuitul merge înainte și va suferi.

4 Smerenia și frica de DOMNUL aduc bogăție, onoare și viață.

5 Pe căile celui rău sunt spini și curse, dar cine își păzește sufletul se va îndepărta de ele.

6 Învață pe copil calea pe care trebuie să meargă, iar când va îmbătrâni nu se va îndepărta de la ea.

7 Bogatul domnește peste sărac și cel ce ia cu împrumut este slujitorul celui ce dă cu împrumut.

8 Cine seamănă nedreptate va secera neaz și nuiaua mâniei lui va fi distrusă.

9 Omul darnic va fi el însuși binecuvântat pentru că împarte pâinea lui cu cel sărac.

10 Îndepărtează-l pe batjocoritor și cearta va înceta, conflictele și insultele se vor sfârși.

11 Cine iubește curăția inimii și este binevoitor în vorbire va fi prieten cu regele.

12 Ochii DOMNULUI veghează asupra cunoștinței, dar înfruntă cuvintele celui necredincios.

13 Leneșul spune: „Afară este un leu!“ sau „Voi fi ucis pe străzi!“

14 Gura femeii desfrânate este o groapă adâncă; cine este sub mânia DOMNULUI va cădea în ea.

15 Nebunia este lipită de inima copilului, dar nuiaua disciplinei o va dezlipi de el.

16 Cine asuprește pe sărac ca să se îmbogățească și cine dă daruri celui bogat, amândoi vor săraci.

Proverbele înțelepților

17 Fii atent și ascultă cuvintele înțelepților, pleacă-ți urechea spre învățătura mea,

18 căci este plăcut când le păstrezi în inima ta și când îți sunt toate pregătite pe buze.

19 Pentru ca să-ți pui încrederea în DOMNUL, de aceea te învăț eu astăzi, da, chiar pe tine!

20 N-am scris eu oare treizeci de maxime pentru tine, maxime pentru sfaturi și învățătură,

21 ca să te învăț adevărul și cuvintele demne de încredere, ca să poți răspunde corect celor ce te trimit?

22 Nu exploata săracul pentru că este sărac și nu asupra pe cel nevoiaș care stă la poarta cetății,

23 pentru că DOMNUL le va apăra cauza și-i va jefui pe cei ce-i jefuiesc!

24 Nu te împrieteni cu omul mândros și nu te asocia cu omul iute la mânie,

25 ca să nu înveți calea lui și să-ți ajungă astfel o capcană pentru suflet!

26 Să nu fii printre oamenii care oferă garanție sau care girează pentru datorii,

27 căci, dacă nu ai cu ce să plătești, chiar patul tău va fi luat de sub tine!

28 Nu muta hotarul cel vechi, pe care l-au așezat strămoșii tăi!

29 Vezi un om iscusit în munca lui? El va sluji înaintea regilor, nu înaintea oamenilor de rând.

23 **1** Dacă stai la masă împreună cu un conducător, ia seama bine la ceea ce este înaintea ta!

2 Pune-ți un cuțit la gât dacă ești un om nesățios!

3 Nu pofti mâncărurile lui delicioase pentru că sunt o hrană înșelătoare!

4 Nu te trudi să te îmbogățești; fii înțelept să arăți cumpătate!

5 Abia ți-ai aruncat ochii asupra bogăției și nu mai este, căci, în mod sigur, îi vor crește aripi, și va fugi spre ceruri ca un vultur!

6 Nu mânca pâinea zgârcitului și nu pofti delicatesele lui,

7 căci el este omul care întotdeauna se gândește la cost! „Mănâncă și bea“, îți spune el, dar inima lui nu este cu tine.

8 Vei vărsa bucățița pe care ai mâncat-o și-ți vei irosi cuvintele tale plăcute.

9 Nu vorbi unui prost, căci el va disprețui înțelepciunea cuvintelor tale!

10 Nu muta hotarul cel vechi și nu intra pe ogorul orfanilor,

11 căci Apărătorul lor este puternic! El le va apăra cauza împotriva ta.

12 Apleacă-ți inima spre învățătură și urechile la cuvintele cunoștinței!

13 Nu scuti copilul de disciplinare, căci dacă îl pedepsești cu nuiaua, nu va muri!

14 Dacă îl pedepsești cu nuiaua, îi vei salva sufletul din Locuința Morților.

15 Fiul meu, dacă inima ta este înțeleaptă, atunci inima mea se va bucura.

16 Lăuntru ființei mele se va înveseli când buzele tale vor spune ce este drept.

17 Nu-ți lăsa inima să invidieze pe cei păcătoși, ci să ai întotdeauna frică de DOMNUL!

18 Cu siguranță există o răsplată viitoare și nădejdea ta nu va fi tăiată!

19 Ascultă, fiul meu, și fii înțelept, păstrează-ți inima pe cărarea dreaptă!

20 Nu fii printre cei care beau mult vin, nici printre cei ce se ghiftuiesc cu carne,

21 căci bețivul și cel lacom vor sărăci, iar lenevia îi va îmbrăca în zdrențe!

22 Ascultă de tatăl tău, care ți-a dat viață și nu-ți disprețui mama, când a îmbătrânit!

23 Cumpără adevărul și nu-l vinde, dobândește înțelepciunea, învățătura și priceperea!

24 Tatăl celui drept va avea mari bucurii; cine are un fiu înțelept se bucură de el.

25 Să se bucure tatăl tău și mama ta, să se înveselească cea care te-a născut!

26 Fiul meu, dă-mi inima ta și să găsească plăcere ochii tăi în căile mele,

27 căci prostituata este o groapă adâncă și femeia străină este o fântână îngustă.

28 Ea pândește ca un hoț și mărește necredințioșia între oameni.

29 Ale cui sunt vaietele? Ale cui sunt oftările? Ale cui sunt certurile? Ale cui sunt plângerile? Ale cui sunt rănile fără motiv? Ai cui sunt ochii roșii?

30 Ale celor ce întârzie la vin și care se duc să caute vasul cu vin amestecat.

31 Nu te uita la vin când este roșu, când spumegă în pahar și când alunecă ușor!

32 Căci la urmă mușcă ca un șarpe și otrăvește ca o viperă.

33 Ochii tăi vor privi după femei străine și mintea ta se va gândi la lucruri depravate.

34 Vei fi ca un om culcat în mijlocul mării sau ca unul întins pe vârful unui catarg.

35 „M-au lovit, dar nu m-au rănit! M-au bătut, dar nu simt nimic! Când mă voi trezi, pot găsi altceva de bătut?”

24 1 Nu invidia pe oamenii răi și nu dori să fii cu ei,

2 căci inima lor urzește violență, iar buzele lor vorbesc despre cum să facă necaz.

3 Prin înțelepciune este construită o casă și prin pricepere este consolidată;

4 prin cunoștință sunt umplute odăile ei cu bogății rare și frumoase.

5 Un om înțelept este puternic și cel priceput își mărește puterea,

6 căci pentru a purta un război ai nevoie de călăuzire și pentru a avea biruință - de un mare număr de sftnici.

7 Înțelepciunea este prea înaltă pentru un prost, în adunarea publică el nu va avea nimic de spus.

8 Cine uneltește să facă rău va fi numit intrigant.

9 Născocirile prostiei sunt păcat și cel batjocoritor este o urâciune înaintea oamenilor.

10 Dacă te clatini în ziua necazului, mică îți este puterea.

11 Salvează-i pe cei duși la moarte și nu te îndepărta de cei ce sunt aproape să fie măcelăriți!

12 Dacă spui: „Ah! n-am știut!” crezi că nu vede Cel Ce judecă inimile? Nu va cunoaște Cel Ce veghează asupra vieții tale și nu va răsplăti El fiecăruia după faptele lui?

13 Fiul meu, mănâncă miere căci este bună și mierea din fagure este dulce pentru gustul tău!

14 Să știi, de asemenea, că înțelepciunea este dulce pentru sufletul tău; dacă o găsești, ai un viitor, iar speranța nu-ți va fi frântă.

15 Răule, nu pândi locuința celui drept și nu plănuiești distrugerea sălașului său,

16 căci cel drept de șapte ori cade și se ridică iarăși, dar cei răi se prăbușesc în nenorocire.

17 Nu te bucura când cade dușmanul tău și să nu îți se înveselească inima când se împiedică,

18 ca nu cumva să vadă DOMNUL, să nu-i placă și să-Și întoarcă mânia de la el!

19 Nu te tulbura din cauza oamenilor răi și nu fi invidios pe cei răi,

20 căci cel rău nu are nici un viitor, iar lampa celor răi se va stinge!

21 Fiul meu, teme-te de DOMNUL și de rege și nu te însoți cu rebelii,

22 căci distrugerea lor va veni pe neașteptate și cine poate ști sfârșitul pe care-l vor aduce cei doi?

Alte proverbe ale înțelepților

23 Următoarele sunt, și ele, spuselor înțelepților. Nu este bine să fii părtinitor la judecată.

24 Oricine spune celui vinovat: „Tu ești nevinovat!”, va fi blestemat de popoare și detestat de neamuri.

25 Celor ce mustră vinovăția le va merge bine și o mare binecuvântare va veni peste ei.

26 Un răspuns sincer este ca un sărut pe buze.

27 Termină-ți munca de afară, pregătește-ți terenul, și după aceea, construiește-ți casa!

28 Nu mărturisi fără motiv împotriva semenului tău și nu înșela cu buzele tale.

29 Nu spune: „Îi voi face cum mi-a făcut și el mie, îi voi răsplăti după faptele lui!”

30 Am trecut pe lângă ogorul unui leneș și pe lângă via unui om nechibzuit:

31 era plină de spini, pământul era acoperit cu buruieni, iar zidul de piatră era prăbușit.

32 M-am gândit la ce am observat și am învățat o lecție din ce am văzut:

33 să mai dormi puțin, să mai ațipești puțin, să mai încrucișezi puțin mâinile ca să dormi ...,

34 și sărăcia vine peste tine ca un hoț, iar lipsa ca un om înarmat.

25 Alte proverbe ale lui Solomon

1 Următoarele sunt niște proverbe ale lui Solomon copiate de oamenii lui Ezechia, regele lui Iuda.

2 Este slava lui Dumnezeu să tănuiească lucrurile, dar este gloria regelui să le cerceteze.

3 Înălțimea cerurilor, adâncimea pământului și gândul regelui sunt nepătrunse.

4 Îndepărtează zgura din argint și va ieși material pentru argintar!

5 Îndepărtează-l pe cel rău dinaintea regelui și tronul lui va fi întărit prin dreptate!

6 Nu te lăuda înaintea regelui și nu cere un loc printre oamenii mari,

7 căci este mai bine să îți se spună: „Urcă aici!”, decât să fii umilit sub privirea unui nobil. Ceea ce ochii tăi au văzut

8 să nu aduci în grabă la judecată! Altfel, ce vei face la urmă, când semenul tău te va face de rușine?

9 Apără-ți cauza împotriva semenului tău, dar nu dezvălui secretul altuia,

10 ca nu cumva cel ce îl aude să te facă de rușine și să ai o reputație proastă, care să nu se mai șteargă.

11 Un cuvânt spus la timpul potrivit este ca niște mere de aur într-un coșuleț de argint.

12 Ca un cercel de aur și ca un ornament de aur curat este musturarea înțeleaptă pentru o ureche ascultătoare.

13 Ca răcoarea zăpezii în timpul secerișului este un mesager credincios pentru cel ce-l trimite; el înviorează sufletul stăpânilor lui.

14 Ca norii și ca vântul fără ploaie este omul care se laudă cu darurile pe care nu le-a dat.

15 Prin răbdare poate fi convins un conducător, și o vorbă blândă poate zdrobi oase.

16 Dacă găsești miere, mănâncă doar cât îți trebuie, ca să nu te dezguști de ea și să o vomți.

17 Vizitează-l rar pe semenul tău, ca să nu se plictisească de tine și să te urască.

18 Ca un ciomag, ca o sabie și ca o săgeată ascuțită este omul care depune mărturie falsă împotriva semenului său.

19 Ca un dinte stricat și ca un picior olog este încrederea într-un om necredincios în ziua necazului.

20 Ca unul care se dezbracă într-o zi rece și ca oțetul turnat pe silitră este cel ce cântă cântări unei inimi în nenorocire.

21 Dacă dușmanul tău este flămând, dă-i de mâncare, iar dacă-i este sete, dă-i să bea,

22 căci făcând așa, vei îngrămădi cărbuni aprinși pe capul lui, iar DOMNUL îți va răsplăti.

23 După cum vântul de la nord aduce ploaie, tot astfel și limba defăimătoare aduce priviri furioase.

24 Mai bine să locuiești într-un colț pe acoperiș, decât să împarți casa cu o soție cicălitoare!

25 Ca apa rece pentru sufletul obosit este vestea bună venită dintr-o țară îndepărtată.

26 Ca un izvor noroios și ca o fântână tulbure este omul drept care se pleacă înaintea celui rău.

27 Așa cum nu este bine să mănânci prea multă miere, tot astfel nu este demn nici să-ți cauți propria-ți slavă.

28 Ca o cetate ale cărei ziduri sunt dărâmate este omul lipsit de stăpânire de sine.

26 **1** Așa cum nu se potrivește zăpada în timpul verii și ploaia la seceriș, tot astfel nu se potrivește nici onoarea pentru un prost.

2 Așa cum sare vrabia încoace și încolo și cum zboară rândunica, tot astfel nu nimerește nici blestemul neîntemeiat.

3 Biciul este pentru cal, căpăstrul pentru măgar, și nuiua pentru spinarea proștilor.

4 Nu răspunde prostului după prostia lui, ca nu cumva să fii tu însuși ca el!

5 Răspunde prostului după prostia lui, ca nu cumva să se considere înțelept!

6 Cel care trimite un mesaj printr-un prost își taie singur picioarele și bea violență.

7 Ca picioarele oloage, care atârnă neputincioase, așa este un proverb în gura unor proști.

8 Ca legarea unei pietre în praștie așa este cinstirea unui prost.

9 Ca un tufiș de spini în mâna unui om beat așa este un proverb în gura unui prost.

10 Ca un arcaș care rănește pe oricine, așa este cel ce angajează pe un prost sau pe orice trecător.

11 Așa cum câinele se întoarce la ceea ce a vărsat, tot astfel își repetă și prostul prostiile.

12 Ai întâlnit vreun om care se consideră înțelept? Este mai multă speranță pentru un prost decât pentru el.

13 Leneșul spune: „Este un leu pe drum! Un leu fioros hoinărește pe străzi!“

14 Așa cum se întoarce ușa pe balamalele ei, tot astfel se întoarce și leneșul în patul lui.

15 Leneșul își vâra mâna în blid dar este prea obosit să o ducă înapoi la gură.

16 Leneșul se consideră mai înțelept decât șapte oameni care răspund cu înțelepciune.

17 Ca un om care prinde un câine de urechi, așa este trecătorul care se bagă într-o ceartă ce nu-l privește.

18 Ca un nebun care aruncă săgeți aprinse și ucigătoare,

19 așa este omul care înșală pe semenul său și spune: „Doar am glumit!“

20 Când nu mai sunt lemne, focul se stinge și când nu mai este nici un bărfitor, cearta încetează.

21 După cum cărbunele face jar și lemnul foc, tot astfel și omul certăreț stârnește conflicte.

22 Cuvintele bărfitorului sunt ca niște prăjituri, care alunecă până în adâncul stomacului.

23 Ca poleiala de argint peste un vas de lut așa sunt buzele prefăcute și o inimă rea.

24 Omul rău se prefăce cu buzele lui, dar în mintea lui urzește înșelăciunea.

25 Deși vorbirea lui este încântătoare, nu-l crede, căci șapte ticăloșii sunt în inima lui!

26 Ura lui poate fi ascunsă prin fățarnicie, dar răutatea lui va fi descoperită în adunare.

27 Cine sapă o groapă va cădea în ea, iar piatra se întoarce chiar peste cel ce o rostogolește.

28 Limba mincinoasă urăște pe cei răniți de ea și gura lingușitoare aduce ruina.

27 **1** Nu te lăuda cu ziua de mâine căci nu știi ce poate aduce o zi!

2 Să te laude altul, nu gura ta, un străin, nu buzele tale!

3 Piatra este grea și nisipul este greu, dar supărarea provocată de un prost este mai grea decât amândouă.

4 Furia este nemiloasă și mânia este cumplită, dar cine poate sta în fața geloziei?

5 Mai bine o muștrare pe față, decât o dragoste ascunsă!

6 Rănile făcute de un prieten dovedesc credincioșie, dar sărutările unui dușman sunt din abundență.

7 Sătulul disprețuiește mierea, dar pentru cel flămând orice lucru amar este dulce.

8 Ca o pasăre care rățăcește de la cuibul ei, așa este omul plecat din căminul lui.

9 Așa cum uleiul și parfumul înveselește inima, la fel face și sfatul amabil al unui prieten.

10 Nu-l părăsi pe prietenul tău și nici pe prietenul tatălui tău și nu-ți vizita fratele când ești necăjit! Mai bine un vecin care este aproape decât un frate care este departe.

11 Fiul meu, fii înțelept și înveselește-mi inima, căci astfel voi putea răspunde celui ce mă disprețuiește!

12 Omul prudent vede pericolul și se ascunde, dar nesăbuitul merge înainte și va suferi.

13 Ia-i haina celui ce a girat pentru un străin și ține-o garanție dacă a girat pentru o străină!

14 Bindecuvântarea semenului cu voce tare dis-de-diminează este socotită ca un blestem.

15 O picurare continuă într-o zi ploioasă și o soție cicălitoare sunt tot una:

16 cine încearcă s-o oprească parcă ar opri vântul și parcă ar apuca untdelemnul cu mâna!

17 După cum fierul ascute fierul, tot astfel și omul însuși îl face mai ager pe semenul său.

18 Cine îngrijește de un smochin îi va mânca roadele și cine are grijă de stăpânul său va fi prețuit.

19 După cum apa reflectă o față, tot astfel și inima omului îl reflectă pe om.

20 Așa cum Locuința Morților și Locul Nimicirii nu se satură niciodată, nici ochii omului nu se pot sătura.

21 Creuzetul este pentru argint și cuptorul pentru aur, dar un om este testat de lauda pe care o primește.

22 Chiar dacă ai pisa un prost cu pisălogul în piuă, printre grăunțe, tot nu vei putea îndepărta prostia de la el.

23 Îngrijește-ți bine turmele și dă atenție cirezilor tale,

24 pentru că nici bogățiile nu sunt veșnice și nici coroana nu ține pe vecie!

25 După ce este îndepărtat fânul, și iarba nouă se arată, iar iarba de pe dealuri este strânsă,

26 mieii vor fi pentru îmbrăcăminte, și țapii pentru plata câmpului.

27 Vei avea lapte de capră suficient pentru hrana ta, a familiei tale și pentru întreținerea slujnicilor tale.

28 **1** Cel rău fuge, deși nu este urmărit, dar cei dreپți îndrăznesc ca un leu.

2 Când o țară este răzvrătită, are mulți conducători, dar un om înțelept și cunoscător menține stabilitatea.

3 Un om sărac care-l asuprește pe cel sărman este ca o rupere de nori care distruge recolta.

4 Cei ce părăsesc Legea laudă pe cel rău, dar cei ce păzesc Legea se luptă cu el.

5 Oamenii răi nu înțeleg justiția, dar cei ce caută pe DOMNUL o înțeleg în totalitate.

6 Mai bine un sărac care umblă în integritatea lui, decât un bogat ale cărui căi sunt corupte.

7 Cel ce păzește Legea este un fiu priceput, dar cel ce se însoțește cu cei lacomi își face de rușine tatăl.

8 Cine își sporește averea prin camătă strânge pentru cel milos față de săraci.

9 Dacă cineva refuză să mai asculte Legea, chiar și rugăciunea lui este privită ca fiind o urăciune.

10 Cine conduce pe cel drept pe o cale rea va cădea el însuși în propria-i groapă, dar cei integri vor primi o bună moștenire.

11 Omul bogat se poate considera înțelept, dar un sărac chibzuit îi cunoaște valoarea.

12 Când triumfă cei dreپți este un mare entuziasm, dar când se ridică cei răi oamenii se ascund.

13 Cine își ascunde păcatele nu va propăși, dar oricine le mărturisește și renunță la ele va găsi milă.

14 Ferice de omul care este întotdeauna precaut, dar cel ce-și împietrește inima va cădea în necaz.

15 Ca un leu răgind și ca un urs atacând, așa este cel rău care domnește peste un popor sărac.

16 Prințul fără pricepere este un tiran, dar cine urăște venitul din jaf va avea multe zile.

17 Un om chinuit de vinovăția crimei va fi fugar până la moarte. Nimeni să nu-l susțină!

18 Cel ce umblă în integritate va fi salvat, dar omul ale cărui căi sunt corupte va cădea pe neașteptate.

19 Cine își lucrează pământul se va sătura de pâine, dar cel ce umblă după deșertăciuni se va sătura de sărăcie.

20 Un om credincios va fi binecuvântat pe deplin, dar cel nerăbdător să se îmbogățească nu va rămâne nepedepsit.

21 Nu este bine să fii părtinitor – chiar și pentru o bucată de pâine omul poate să păcătuiască.

22 Un om zgârcit este nerăbdător să se îmbogățească, dar nu știe că-l așteaptă sărăcia.

23 Cel ce muștră un om câștigă mai multă apreciere în cele din urmă, decât cel care are o limbă lingoșitoare.

24 Cine fură pe tatăl său sau pe mama sa și zice că nu este un păcat, este confrate cu cel ce pustiește.

25 Un om lacom stârnește certuri, dar cel ce se încrede în DOMNUL va fi îndestulat.

26 Încrezutul este un prost, dar cine trăiește înțelept va fi salvat.

27 Cine dă săracului nu va duce lipsă, dar cel nepăsător va avea parte de multe blesteme.

28 Când se ridică cei răi, oamenii se ascund, dar când pier ei, cei dreپți se înmulțesc.

29 **1** Un om care rămâne încăpățânat după mai multe muștrări, va fi distrus pe neașteptate și fără leac.

2 Când cei dreپți se înmulțesc, poporul se bucură, dar când conduce cel rău poporul suspină.

3 Cine iubește înțelepciunea aduce bucurie tatălui său, dar cine umblă cu prostituatele își risipește averea.

4 Prin justiție un rege dă stabilitate țării, dar cine pune biruri prea mari o distruge.

5 Cine își lingoșește semenul, întinde o plasă picioarelor acestuia.

6 Omul rău este prins de propriul păcat, dar cel drept cântă și se bucură.

7 Celui drept îi pasă de drepturile celui sărac, dar cel rău nu înțelege o asemenea preocupare.

8 Batjocoritorii agită o cetate, dar oamenii înțeleپți potolesc mânia.

9 Când un înțelept are o controversă cu un nebun, nebunul se mânie și se distrează, astfel că nu se face pace.

10 Oamenii setoși de sânge îl urăsc pe cel integru și caută să-l ucidă pe cel drept.

11 Cel prost întotdeauna își pierde cumpătul, dar un om înțelept îl ține sub control.

12 Când un conducător dă atenție minciunilor, toți supușii lui devin răi.

13 Săracul și asupritorul au un lucru comun: DOMNUL le luminează amândurora ochii.

14 Dacă regele îl judecă nepărtinitor pe sărac, tronul lui va fi întotdeauna în siguranță.

15 Nuiava și muștrarea aduc înțelepciune, dar un copil lăsat în voia lui își face de rușine mama.

16 Când se înmulțesc cei răi crește păcatul, dar cel drept le va vedea ruina.

17 Disciplinează-ți fiul și el îți va da odihnă! El va aduce desfătare sufletului tău.

18 Când nu este nici o descoperire, poporul este fără frâu, dar cine împlinește Legea este binecuvântat.

19 Un slujitor nu poate fi corectat numai prin cuvinte; pentru că, deși înțelege, el nu ascultă.

20 Vezi un om care răspunde în pripă? Este mai multă speranță pentru un prost decât pentru el.

21 Slujitorul care este răsfățat din copilărie, ajunge la urmă un arogant.

22 Un om mânios stârnește certuri și cel iute la mânie face multe păcate.

23 Mândria omului îi aduce umilire, dar un duh supus va dobândi onoare.

24 Cine este complice cu un hoț își urăște viața; deși aude jurământul, nu recunoaște nimic.

25 Frica de oameni este o capcană, dar oricine se încrede în DOMNUL este în siguranță.

26 Mulți caută bunăvoința conducătorului, dar DOMNUL este Cel Ce face dreptate fiecăruia.

27 Așa cum cel nedrept este o scârbă pentru cei dreپți, cel cinstit este o scârbă pentru cel rău.

30 *Proverbele lui Agur*

- 1** Cuvintele lui Agur, fiul lui Iache – un oracol. Oracolul acestui om pentru Itiel, pentru Itiel și pentru Ucal:
- 2** „În mod sigur, sunt cel mai neinstruit dintre oameni și nu am priceperea oamenilor.
- 3** N-am învățat înțelepciunea și nu am cunoștința Celui Sfânt.
- 4** Cine a urcat în ceruri și a coborât de acolo? Cine a adunat vântul în palmele lui? Cine a strâns apele în haina lui? Cine a stabilit toate marginile pământului? Care este numele lui și cum se numește fiul său? Spune-mi, dacă știi!
- 5** Orice cuvânt al lui Dumnezeu este testat, este un scut pentru cei ce își găsesc refugiul în El.
- 6** Nu adăuga nimic la cuvintele Lui, ca să nu te mustre și să fii găsit mincinos.
- 7** Două lucruri îți cer, DOAMNE, nu mă refuza înainte de a muri:
- 8** depărtează de la mine falsitatea și minciuna; nu-mi da nici sărăcie, nici bogăție, dă-mi doar pâinea pentru fiecare zi,
- 9** ca nu cumva în bogăție să mă lepăd de Tine și să spun: „Cine este DOMNUL?“ sau, în sărăcie fiind, să fur și să necinstesc Numele Dumnezeului meu.
- 10** Nu bârfi un slujitor înaintea stăpânului său, ca nu cumva să te blesteme și să fii găsit vinovat!
- 11** Sunt unii oameni care își blestemă tatăl și nu-și binecuvântează mama.
- 12** Alții se consideră curați, deși nu sunt spălați de murdăria lor.
- 13** Sunt unii ai căror ochi sunt semeți și a căror privire este disprețuitoare.
- 14** Sunt unii ai căror dinți sunt niște săbii și ale căror măsele sunt niște cuțite, ca să-l devoreze pe cel sărac de pe pământ și pe cel nevoiaș dintre oameni.
- 15** Lipitoarea are două fiice: „Dă!“ și „Dă!“ Trei lucruri sunt nesățioase, chiar patru nu spun niciodată: „Destul!“:
- 16** Locuința Morților, femeia stearpă, pământul care nu este niciodată sătul de apă și focul care nu spune niciodată: „Destul!“
- 17** Ochiul care disprețuiește un tată și desconsideră ascultarea de mamă va fi scobit de corbii din vale și va fi mâncat de puii de vultur.
- 18** Trei lucruri sunt prea uimitoare pentru mine, chiar patru pe care nu le înțeleg:

- 19** calea vulturului pe cer, calea șarpelui pe stâncă, calea corăbiei în mijlocul mării și calea unui bărbat cu o fecioară.
- 20** Iată care este calea unei femei care săvârșește adulter: ea mănâncă, se șterge la gură și spune: „N-am făcut nimic rău!“
- 21** De trei lucruri tremură pământul, chiar patru nu le poate îndura:
- 22** un slujitor care ajunge rege, un nebun care se satură de pâine,
- 23** o femeie disprețuită care se mărită și o slujitoare care o moștenește pe stăpâna ei.
- 24** Patru ființe sunt neînsemnate pe pământ, dar ele sunt deosebit de înțelepte:
- 25** furnicile, niște creaturi cu o mică putere, dar care își adună mâncarea vara;
- 26** viezurii de stâncă, niște creaturi cu o mică forță, dar care își fac casa în stânci;
- 27** lăcustele, care deși nu au un rege, ele înaintează împreună în șiruri,
- 28** și șopârta pe care o poți prinde cu mâna, dar care se găsește totuși și în palatele regilor.
- 29** Trei ființe au un pas impunător și chiar patru merg cu grație:
- 30** leul, viteazul animalelor, care nu se retrage dinaintea nimănui;
- 31** cocoșul țanțoș, țapul și regele în fruntea oștirii.
- 32** Dacă ai făcut pe nebunul și te-ai lăudat pe tine însuși sau dacă ai plănuit ceva rău, pune-ți mâna la gură!
- 33** Căci așa cum baterea laptelui produce smântână, și lovirea nasului dă sânge, tot așa și provocarea mâniei aduce certuri.

31 *Proverbele regelui Lemuel*

- 1** Cuvintele regelui Lemuel – oracolul pe care l-a învățat de la mama lui:
- 2** Fiule, ce să-ți spun? Fiul meu, ce să-ți spun? Ce să-ți spun, fiul jurămintelor mele?
- 3** Nu-ți da femeilor puterea ta și nici căile tale celor ce distrug regii!
- 4** Nu se cuvine regilor, Lemuele, nu se cuvine regilor să bea vin, nici conducătorilor să dorească băuturi tari,
- 5** ca nu cumva, bând, să uite Legea și să încalce drepturile tuturor celor asupriți.
- 6** Dați băuturi tari celui ce pierе și vin celui ce are viața amară,

7 ca să bea, să-și uite sărăcia și să nu-și mai aducă aminte de necazul lui!

8 Deschide-ți gura pentru cel mut, pentru drepturile tuturor celor nenorociți!

9 Deschide-ți gura și judecă corect; apără drepturile celui asuprit și nevoiaș!

Epilog: Femeia cinstită

10 Femeia cinstită! Cine o poate găsi? Ea este mult mai scumpă decât rubinele.

11 Inima soțului ei se încrede în ea și nu-i va lipsi nimic de valoare.

12 Ea îl răsplătește cu bine, nu cu rău, în toate zilele vieții ei.

13 Ea caută lână și in și lucrează cu plăcere cu înseși mâinile ei.

14 Ea este ca o corabie; de departe își aduce hrana.

15 Ea se scoală când este încă întuneric, dă hrană familiei sale și ceea ce este rânduit – slujnicilor sale.

16 Ea se gândește la un teren și îl cumpără; din venitul câștigat plantează o vie.

17 Ea se încinge cu putere și își întărește brațele.

18 Ea simte că negoțul îi merge bine și lampa ei nu se stinge noaptea.

19 Saltă furca cu mâna și prinde fusul cu degetele ei.

20 Ea își deschide brațele pentru cel sărac și își întinde mâinile către cel nevoiaș.

21 Când ninge, ea nu se teme pentru familia ei, pentru că toată familia ei este îmbrăcată în stacojiu.

22 Ea își face cuverturi; are haine de in subțire și purpură.

23 Soțul ei este respectat la porțile cetății, când stă printre bătrânii țării.

24 Ea face mantii, apoi le vinde și dă cingători negustorilor.

25 Se îmbracă în putere și demnitate și râde de ziua de mâine.

26 Vorbește cu înțelepciune și învățături plăcute sunt pe limba ei.

27 Ea veghează asupra căilor familiei sale și nu mănâncă pâinea lenevirii.

28 Fiii ei se ridică în picioare și o fericesc, cum, de altfel, și soțul ei o laudă:

29 „Multe femei fac lucruri nobile, dar tu le întreci pe toate!“

30 Farmecul este înșelător și frumusețea este trecătoare, dar femeia care se teme de DOMNUL va fi lăudată.

31 Apreciați-o pentru rodul muncii ei și faptele ei – o laude la porțile cetății!

ECLESIASTUL

1 1 Următoarele sunt cuvintele oratorului, fiul lui David, rege la Ierusalim.

Deșertăciunea existenței

2 „O, deșertăciune a deșertăciunilor, zice oratorul, o deșertăciune a deșertăciunilor! Totul este deșertăciune!

3 Ce câștig are omul din toată osteneala pe care o depune sub soare?

4 Un neam trece și altul vine, dar pământul rămâne mereu în picioare.

5 Soarele răsare și apune, grăbindu-se apoi înspre locul de unde va răsări iar.

6 Vântul bate spre sud, apoi se întoarce spre nord, se întoarce din nou, umblă mereu și revine continuu la circuitul său.

7 Toate râurile curg spre mare, fără să o umple însă; râurile se întorc de unde au plecat, doar ca să pornească iarăși de acolo.

8 Toate lucrurile sunt obositoare, cum nu se poate spune, dar ochiul nu se satură să privească, așa cum nici urechea nu se satură să asculte.

9 Ce a fost va mai fi, iar ce s-a făcut se va mai face! Nu este nimic nou sub soare!

10 Dacă cineva zice: «Iată un lucru nou!», totuși el exista demult, încă din veacurile dinaintea noastră.

11 Nu ne mai amintim de cei de demult, tot așa cum nici cei ce vor urma nu se vor mai păstra în amintirea celor ce vor veni după ei.“

Deșertăciunea înțelepciunii

12 „Eu, oratorul, am fost rege peste Israel la Ierusalim.

13 M-am dedicat studiului și cercetării înțelepciunii cu privire la toate lucrurile care se săvârșesc sub ceruri; aceasta este o ocupație obositoare, pe care Dumnezeu o dă oamenilor ca să se îndeletnicească cu ea.

14 Am observat toate lucrurile care se fac sub soare și iată că toate sunt deșertăciune și goană după vânt.

15 «Ce a fost îndoit odată nu mai poate fi îndreptat, iar ce lipsește nu poate fi numărat.»

16 Mi-am zis: «Iată că mi-am mărit faima și mi-am sporit înțelepciunea mai mult decât toți cei care au fost la Ierusalim înaintea mea; inima mea a experimentat mult mai multă înțelepciune și cunoștință.»

17 M-am dedicat cunoașterii înțelepciunii, precum și cunoașterii nebuniei și a prostiei, dar mi-am dat seama că și aceasta este goană după vânt.

18 «Unde este multă înțelepciune, este și multă supărare și cu cât este mai multă cunoștință, cu atât este mai multă mâhnire.»“

2 Deșertăciunea plăcerilor

1 „Mi-am zis atunci: «Voi încerca veselia, să văd dacă este bună!» Dar iată că și aceasta este deșertăciune!

2 Am zis despre râs: «Este o nebunie!», iar despre veselie – «Ce folos are?»

3 Am hotărât în inima mea să-mi încerc trupul cu vin – timp în care inima mea mă va conduce cu înțelepciune – și să îmbrățișez astfel nebunia, până voi înțelege ce este bine să faci fiii oamenilor sub ceruri, în puținele zile ale vieții lor.

4 Mi-am lărgit lucrările: mi-am construit case și mi-am sădit vii,

5 mi-am amenajat grădini și parcuri și am plantat în ele pomi cu tot felul de roade.

6 Mi-am făcut bazine cu apă pentru a uda mulțimea pomilor ce au răsărit.

7 Mi-am cumpărat sclavi și slave și am avut sclavi născuți în casă; am avut turme – vite și oi – am avut mai multe dobitoace decât toți cei ce fuseseră înainte de mine la Ierusalim.

8 Mi-am strâns argint și aur, bogății împărătești și provincii; m-am înconjurat de cântăreți și de cântărețe și mi-am luat ceea ce le place cel mai mult bărbaților, și anume una sau mai multe femei.

9 M-am îmbogățit și am sporit în avuție mai mult decât predecesorii mei de la Ierusalim și, cu toate acestea, mi-am păstrat și înțelepciunea.

10 Nu am refuzat nimic din ceea ce mi-au cerut ochii și nu mi-am oprit inima de la nici o bucurie, căci inima mea s-a bucurat de toată osteneala mea și aceasta mi-a fost partea din toată truda mea.

11 Apoi, când m-am uitat la toate lucrurile făcute de mâinile mele și la toată truda cu care le făcusem, am înțeles că totul este numai deșertăciune și goană după vânt și că nu există nici un câștig sub soare.

Deșertăciunea înțelepciunii și a prostiei

12 Am cântărit apoi înțelepciunea, nebunia și prostia. Ce poate să facă urmașul împăratului decât tot ceea ce s-a făcut și mai înainte?

13 Am înțeles că înțelepciunea este cu atât mai de folos decât prostia, cu cât lumina este mai de folos decât întunericul.

14 Înțeleptul știe să-și folosească ochii, dar prostul umblă în întuneric. Am înțeles însă că pe amândoi îi paște aceeași soartă.

15 Atunci mi-am zis în sinea mea: «Dacă și pe mine mă paște soarta prostului, atunci pentru ce am fost eu mai înțelept?» Și am continuat în inima mea: «Și aceasta este o deșertăciune!»

16 Căci pomenirea înțeleptului nu este mai veșnică decât a prostului; în zilele următoare deja totul este dat uitării; la fel cum moare înțeleptul, tot așa moare și prostul.

17 Am ajuns astfel să urăsc viața, pentru că nu mi-a plăcut ce se întâmplă sub soare, căci totul este deșertăciune și goană după vânt!

Deșertăciunea osteneții

18 Mi-am urât toată osteneala pe care eu însumi am depus-o sub soare și pe care o las omului ce vine după mine.

19 Cine știe dacă va fi înțelept? Poate că un prost va lua în stăpânire toată osteneala pe care am depus-o și am administrat-o cu înțelepciune sub soare ... Și aceasta este deșertăciune!

20 M-am frământat până când inima mea a ajuns la disperare, din pricina osteneții mele pe care am depus-o sub soare,

21 căci unii oameni lucrează cu înțelepciune, cu pricepere și cu îndemânare ca apoi să își lase partea lor unui om care nu s-a trudit. Dar și aceasta este o deșertăciune și un mare rău!

22 Căci ce folos are omul din toată munca lui și din toată osteneala pe care sufletul său a depus-o sub soare?

23 În toate zilele lui are parte numai de necazuri, iar îndeletnicirea sa zilnică este doar mâhnirea. Nici chiar noaptea nu i se odihnește sufletul! Și aceasta este o deșertăciune!

24 Nu există alt bine pentru om decât să mănânce, să bea și să-și sature sufletul cu tot ce este bun din agoniseala lui. Am înțeles că și aceasta vine din mâna lui Dumnezeu,

25 căci cine poate mânca și cine se poate bucura fără El?

26 Într-adevăr, omului care este plăcut înaintea Lui, El îi dă înțelepciune, pricepere și bucurie, dar celui păcătos îi dă slujba să adune și să strângă, pentru ca

apoi să-i dea celui plăcut lui Dumnezeu. Și aceasta este deșertăciune și goană după vânt!“

3 *Orice lucru își are timpul său*

1 „Pentru toate există o vreme, și orice lucru de sub ceruri își are timpul său:

2 un timp pentru a te naște și un timp pentru a muri; un timp pentru a sădi și un timp pentru a smulge;

3 un timp pentru a ucide și un timp pentru a vindeca; un timp pentru a dărâma și un timp pentru a zidi;

4 un timp pentru a jeli și un timp pentru a râde; un timp pentru a boci și un timp pentru a dansa;

5 un timp pentru a arunca cu pietre și un timp pentru a strânge pietre; un timp pentru a îmbrățișa și un timp pentru a fi departe de îmbrățișări;

6 un timp pentru a căuta și un timp pentru a pierde; un timp pentru a păstra și un timp pentru a arunca;

7 un timp pentru a rupe și un timp pentru a coase; un timp pentru a tăcea și un timp pentru a vorbi;

8 un timp pentru a iubi și un timp pentru a urî; un timp pentru război și un timp pentru pace.

9 Ce câștig are lucrătorul din toată osteneala lui?

10 Am văzut ce preocupare pune Dumnezeu în mintea oamenilor, ca să se îndeletnicească cu ea.

11 El a făcut toate lucrurile bune la timpul lor, a pus chiar și veșnicia în inimile lor, dar omul nu poate pricepe de la început până la sfârșit lucrarea pe care a făcut-o Dumnezeu.

12 Înțeleg că pentru oameni nu este nimic mai bun, decât să se bucure și să facă ce este bine în viață.

13 În plus, faptul că cineva poate mânca, poate bea și poate duce un trai bun de pe urma întregii lui osteneți este un dar de la Dumnezeu.

14 Înțeleg că tot ceea ce face Dumnezeu durează veșnic; la aceasta nimic nu se adaugă și nimic nu se scade; Dumnezeu face astfel pentru ca oamenii să se teamă de El.

15 Ceea ce este, există de mult timp, ceea ce va fi, a existat deja demult, iar Dumnezeu va aduce înapoi ceea ce a trecut.

16 Am mai văzut ceva sub soare: Pe scaunul justiției trona răutatea, iar pe scaunul dreptății trona nedreptatea.

17 Atunci mi-am zis: «Dumnezeu îl va judeca atât pe cel drept, cât și pe cel nedrept, căci atunci va fi timp pentru orice lucru și pentru orice faptă.»

18 Apoi mi-am zis: «În ceea ce-i privește pe oameni, Dumnezeu îi încearcă, pentru ca ei să vadă că sunt precum animalele,

19 în sensul că soarta omului și soarta animalului sunt una și aceeași: cum moare unul, moare și celălalt. Suflarea este aceeași pentru amândoi, iar omul nu are parte de nimic în plus față de animal. Totul este deșertăciune!

20 Totul merge în același loc, totul a fost făcut din țărână și totul se întoarce în țărână.

21 Cine poate ști dacă sufletul omului merge sus, iar sufletul animalelor se coboară sub pământ?

22 Am înțeles deci că nu există un alt lucru bun de care să se veselească omul, în afară de osteneala lui, căci aceasta este partea lui, și cine îi poate spune omului ce va fi după el?»

4 Deșertăciunea ordinii sociale.

Valoarea prieteniei

1 „M-am uitat apoi și am văzut toate violențele care se fac sub soare, descoperind că: lacrimile celor asupriți nu aveau alinare; puterea era de partea asupritorilor lor și nu exista scăpare pentru cei persecutați.

2 Am declarat atunci că este mai bine de morții care au murit demult, decât de cei vii care sunt încă în viață.

3 Dar mai bine decât pentru oricare dintre aceștia, este pentru cel care nu s-a născut încă, pentru cel ce nu a văzut încă faptele rele care sunt făcute sub soare.

4 Am văzut că orice osteneală și orice îndemânare la lucru este pricina invidiei dintre un bărbat și semenul său, iar aceasta este deșertăciune și goană după vânt.

5 «Prostul își încrucișează mâinile și se ruinează.

6 Mai bine puțin cu pace, decât de două ori mai mult cu osteneală și goană după vânt!»

7 Am mai văzut o deșertăciune sub soare:

8 Există câte un om singur-singurel, care nu are nici fii, nici frați și care se ostenește fără încetare, dar nu se satură de avere. „Pentru cine mă ostenesc, se întrebă el, și de ce-mi privez sufletul de la plăceri?» Și aceasta este o deșertăciune și un lucru rău

9 Este mai bine în doi, decât de unul singur, căci doi obțin o plată mai bună pentru munca lor.

10 Dacă unul dintre ei va cădea, celălalt îl va ridica, dar vai de cel care cade și nu există un altul care să-l ridice!

11 Tot astfel, dacă se culcă doi, se încălzesc, dar dacă cineva este singur, cum se poate încălzi?

12 Tot astfel, dacă pe unul singur îl împresoară cineva, doi pot să i se împotrivescă, iar funia împletită în trei nu este ruptă ușor.

13 Mai bine tânăr sărac, dar înțelept, decât rege bătrân, însă fără minte și care niciodată nu se lasă îndrumat,

14 căci cel dintâi poate ajunge la domnie direct din temniță, chiar să se fi născut sărac în regatul celui din urmă.

15 Am văzut cum toți cei vii, care umblă sub soare, l-au urmat pe tânărul care este al doilea după rege, cel care va domni după acesta.

16 Tot poporul și toți cei înaintea cărora mergea el erau fără număr. Totuși cei de după el nu se vor mai bucura de acest tânăr. Și aceasta este deșertăciune și goană după vânt!»

5 Păzește-te de promisiuni pripite

1 „Păzește-ți piciorul când intri în Casa lui Dumnezeu și apropie-te mai bine să ascuți, decât să aduci jertfa nesăbuiților, căci ei nu știu că săvârșesc un rău.

2 Nu te grăbi să-ți deschizi gura și inima ta să nu se pripească să rostească ceva înaintea lui Dumnezeu, căci Dumnezeu este în ceruri, iar tu ești pe pământ; de aceea cuvintele tale să fie cumpănite.

3 Căci așa cum visele se nasc din mulțimea grijilor, tot așa prostia nesăbuitului se cunoaște din mulțimea cuvintelor.

4 Când faci o promisiune înaintea lui Dumnezeu, nu întârzia să o împlinești, căci Lui nu Îi plac nesăbuiții. Așadar, împlinește-ți promisiunea!

5 Este mai bine să nu faci promisiuni, decât să faci promisiuni și să nu le împlinești.

6 Nu lăsa gura să-ți ducă trupul în păcat, așa încât să-i zici trimisului lui Dumnezeu: «Promisiunea a fost o greșeală!» Pentru ce să se mânie Dumnezeu din pricina glasului tău și să nimicească lucrarea mâinilor tale?

7 Visele multe sunt deșarte, la fel cum și cuvintele multe sunt nefolositoare. Așadar, teme-te de Dumnezeu!»

Deșertăciunea bogăției

8 „Când vezi că într-o provincie săracul este asuprit, iar dreptatea și omul drept sunt persecutați, să nu te îngrijorezi de lucrurile acestea, căci un dregător veghează peste un alt dregător, iar peste amândoi veghează alții și mai mari!

9 Cu toții au parte de resursele țării, iar menirea unui rege este de a apăra ogoarele.

10 Cel ce iubește argintul nu se satură de el, iar cine iubește bogăția nu are câștig. Aceasta este tot o deșertăciune!

11 Când se înmulțesc bunătățile, se înmulțesc și cei ce le mănâncă și ce câștig mai are proprietarul lor, decât doar că le vede cu ochii lui?

12 Dulce este somnul pentru cel ce a muncit, fie că a mâncat puțin, fie că a mâncat mult, însă bogatului, îndestularea nu-i oferă liniștea pentru odihnă.

13 Există un rău tulburător pe care l-am văzut sub soare: am văzut bogăție strânsă pentru proprietarul ei, dar înspre răul său,

14 bogăție pierdută printr-un negoț nereușit; astfel fiul care i s-a născut nu mai rămâne cu nimic.

15 Gol a ieșit din pânțelele mamei sale și tot astfel s-a și întors, plecând precum a venit. Nimic nu a luat din osteneala lui, din tot ce-i aparținuse!

16 Și următorul lucru este un mare rău: întocmai cum vine omul, așa și pleacă, și ce câștig are omul din aceasta?! S-a ostenit în zadar!

17 Toată viața lui a mâncat pe întuneric, cu multă tulburare, cu suferință și cu mânie.

18 Iată ce am înțeles eu că este bine și frumos: ca omul să mănânce, să bea și să trăiască bine de pe urma întregii lui osteneli pe care a depus-o sub soare în timpul puținelor zile ale vieții sale, pe care Dumnezeu i le-a dat, căci aceasta este partea sa.

19 De asemenea, orice om, căruia Dumnezeu i-a dat bogăție și averi și căruia i-a dat dreptul să se înfrupte din ele, să-și ia partea ce i se cuvine din ele și să se bucure de osteneala lui; acesta este un dar de la Dumnezeu.

20 Căci el nu se gândește prea mult la cât de trecătoare îi este viața, fiindcă Dumnezeu îi umple inima de bucurie.“

6 **1** Există un rău pe care l-am văzut sub soare, un mare rău pentru fiii oamenilor.

2 De exemplu, unui om căruia Dumnezeu i-a dat bogăție, averi și faimă, așa încât nu-i lipsește nimic din ceea ce-și dorește, totuși Dumnezeu nu i-a dat

dreptul să se bucure de ele, ci a dat acest drept unui străin. Aceasta este o deșertăciune și un rău tulburător!

3 Ar putea exista un om căruia i s-ar naște o sută de fii și care ar trăi o viață lungă, un om căruia i s-ar lungi anii vieții lui, dar al cărui suflet nu s-ar sătura de bunătățile strânse și care nu ar avea parte nici de loc de îngropare. Eu zic că, decât ca el, mai bine stârpitură!

4 Acesta se naște în zadar și pleacă în întuneric, iar întunericul îi acoperă numele.

5 În plus, el nu a văzut și nu a cunoscut soarele. Totuși este mai multă liniște pentru acesta, decât pentru celălalt,

6 chiar dacă celălalt ar trăi cu două mii de ani mai mult, căci de bunătați nu a avut parte. Oare nu merg toate într-un singur loc?

7 Deși toată osteneala omului este pentru gura lui, totuși sufletul nu este mulțumit.

8 Cu ce este mai câștigat înțeleptul față de cel prost? Ce câștigă săracul știind cum să se poarte înaintea celorlalți?

9 Mai bună este priveliștea dată de ochi, decât hoinăreala după poftă! Dar și aceasta este deșertăciune și goană după vânt!

10 Ceea ce există de mult timp a fost deja numit și ce este omul a fost cunoscut deja; el nu se poate judeca cu cel ce este mai tare decât el.

11 Cu cât sunt mai numeroase cuvintele, cu atât este mai mare deșertăciunea! Și ce folos are omul din aceasta?

12 Cine știe ce este bine cu adevărat pentru om în scurta lui viață, în zilele vieții lui deșarte, pe care le petrece ca o umbră? Cine îi poate spune omului ce va fi după el sub soare?“

7 Adevăratele valori

1 „Mai de preț este un nume bun decât untdelemnul mirositor și mai mult prețuiește ziua morții decât ziua nașterii.

2 Mai bine să mergi într-o casă de jale decât într-o casă de petrecere, căci acesta este sfârșitul oricărui om, iar cel rămas în viață ar trebui să priceapă aceasta.

3 Mai bună este tristețea decât râsul, căci prin întristarea feței inima se face mai bună.

4 Inima înțelepților se află în casa de jale, dar inima proștilor se află în casa de petrecere.

5 Mai bine să asculți muștrarea înțeleptului, decât să auzi cântecul proștilor.

6 Precum pâraie spinii sub oală, așa este și râsul prostului! Și aceasta este o deșertăciune!

7 Asuprirea îl transformă pe înțelept într-un prost, iar mita corupe inima.

8 Mai bun este sfârșitul unui lucru decât începutul lui și mai bună este răbdarea decât mândria.

9 Nu te grăbi să te mîinii în duhul tău, căci mânia locuiește în sânul nesăbuiților!

10 Să nu zici: «De ce au fost zilele dintâi mai bune decât acestea?», căci nu din înțelepciune întrebă aceasta!

11 Este bună înțelepciunea, așa cum și moștenirea este bună și de folos celor ce văd soarele,

12 căci înțelepciunea este un adăpost, tot așa cum și argintul este un adăpost, dar câștigul cunoașterii înțelepciunii este acela că dă viață celui ce o are.

13 Caută să înțelegi lucrarea lui Dumnezeu: cine poate îndrepta ceea ce El a îndoit?

14 Când vremurile sunt bune, fii fericit! Când vremurile sunt rele, cugetă: Dumnezeu le-a făcut și pe unele și pe celelalte. De aceea omul nu poate afla nimic despre viitorul său.

15 Am văzut tot felul de lucruri în timpul vieții mele deșarte: un om drept pierind în dreptatea lui, iar altul nedrept continuându-și viața în nedreptatea lui.

16 Nu fi prea drept și nu te înțelepți prea tare! De ce să te distrugi singur?

17 Însă nu fi nici foarte rău și nu fi nici nesăbuit! De ce să mori înainte de vreme?

18 Este bine pe una dintre atenționări să o apuci, iar pe cealaltă să n-o lași din mână, căci cine se teme de Dumnezeu le va urma pe amândouă.

19 Înțelepciunea dă mai multă tărie înțeleptului, decât ar da zece conducători destoinici unei cetăți.

20 Nu există pe pământ nici un om drept care să facă numai binele și niciodată să nu păcătuiască!

21 În plus, nu lua aminte la toate cuvintele care se spun, ca nu cumva să-l auzi pe slujitorul tău blestemându-te!

22 Tu știi în inima ta că, de mai multe ori, chiar tu însuși i-ai blestemat pe alții.

23 Toate acestea le-am cercetat cu înțelepciune și mi-am zis: «Mă voi înțelepți!», dar înțelepciunea s-a îndepărtat de la mine.

24 Orice ar fi ea, este departe și învăluită în mister! Cine o va găsi?!

25 M-am hotărât să cunosc, să cercetez și să caut înțelepciunea și discernământul și să pricep stupiditatea răutății și nebunia nesăbuiței.

26 Am descoperit că mai amară decât moartea este femeia care întinde curse, al cărei suflet este o capcană și ale cărei mâini sunt niște lanțuri. Cel plăcut înaintea lui Dumnezeu scapă de ea, dar cel păcătos este prins de ea.

27 Iată ce am descoperit, zice oratorul: am cercetat lucrurile unul după altul, căutând să le pricep rostul,

28 însă, din tot ce a căutat sufletul meu, nu am găsit decât aceasta: din o mie de oameni am găsit un bărbat drept, dar nu am găsit nici măcar o femeie dreaptă.

29 Singurul lucru sigur pe care l-am descoperit este că Dumnezeu l-a făcut pe om drept, dar omul umblă cu multe șiretlicuri.“

8 *Limitele cunoștinței*

1 „Cine este ca cel înțelept? Cine cunoaște interpretarea lucrurilor? Înțelepciunea dă strălucire feței omului și-i schimbă asprimea feței.

Supune-te regelui

2 Ascultă porunca regelui, îți zic, din pricina jurământului încheiat cu Dumnezeu.

3 Nu te grăbi să pleci dinaintea lui și nu căuta să susții un lucru rău, căci el face tot ce-i place!

4 Din moment ce cuvântul regelui are autoritate, cine îi poate spune: «Ce faci?»

5 Pe cel ce-i păzește porunca, nu-l va atinge nici un rău, iar inima înțeleptului cunoaște vremea potrivită și judecata,

6 căci pentru fiecare lucru există un timp și o judecată, deși nenorocirea omului este mare peste el;

7 într-adevăr el nu știe ce se va întâmpla, căci nimeni nu-i poate face cunoscut lucrul acesta.

8 La fel cum nimeni nu are putere asupra vântului, ca să-l poată închide, tot așa nimeni nu are putere asupra zilei morții. Și după cum nimeni nu este scuzat în vreme de război, tot așa nici răutatea nu-i va lăsa să scape pe cei ce o practică.

Cei răi și cei drepți

9 Am văzut toate aceste lucruri și am încercat să înțeleg toate lucrările care se fac sub soare. Există un timp când un om are autoritate asupra altui om și-i poate face rău.

10 Apoi i-am văzut pe cei răi îngropați – ei obișnuiau să vină și să plece de la Sfântul Lăcaș,

fiind apoi lăudați în cetatea în care făceau astfel. Și aceasta este o deșertăciune!

11 Când sentința împotriva faptei rele nu se împlinește repede, inima muritorilor se umple de planuri ca să facă rău.

12 Chiar dacă celui păcătos, deși face rău însutit, i se lungește viața, eu însă știu că celui ce se teme de Dumnezeu, celui ce stă temător înaintea Sa, îi va fi bine.

13 Totuși cel rău nu este fericit și nu-și va lungi zilele, fiind precum umbra, pentru că nu se teme de Dumnezeu.

14 Există o deșertăciune care se face pe pământ, și anume: sunt oameni drepti peste care vine ceea ce merită cei răi și sunt oameni nedrepti peste care vine ceea ce merită cei drepti. Prin urmare, mi-am zis: «Și aceasta este o deșertăciune!»

15 Atunci am lăudat veselie, căci nu este nimic mai plăcut omului sub soare decât să mănânce, să bea și să se bucure, iar bucuria îl va însoți în osteneala sa în toate zilele vieții sale, pe care le-a primit de la Dumnezeu sub soare.

16 M-am dedicat cunoașterii înțelepciunii și priceperii tuturor lucrărilor care se fac pe pământ, căci omul nu își odihnește ochii nici ziua, nici noaptea.

17 Am înțeles că toate lucrările lui Dumnezeu, toate lucrările care se fac sub soare, nu pot fi pricepute de om. Chiar dacă omul se străduiește să le cerceteze, nu va găsi răspuns și, chiar dacă înțeleptul pretinde că deține cunoașterea, el nu poate să priceapă.“

9 *Aceeași soartă pentru toți*

1 „M-am hotărât să înțeleg aceste lucruri și am priceput că cei drepti, cei înțelepti și lucrările lor se află în mâna lui Dumnezeu, chiar dacă omul nu știe de-l așteaptă dragoste sau ură. Totul este în viitor înaintea lui.

2 Pe toți îi așteaptă o singură soartă: pe cel drept ca și pe cel nedrept, pe cel bun ca și pe cel rău, pe cel curat ca și pe cel necurat, pe cel ce aduce jertfe ca și pe cel ce nu aduce jertfe, pe cel bun ca și pe cel păcătos, pe cel ce face juruințe ca și pe cel ce se teme să le facă.

3 Acesta este cel mai mare rău care se face sub soare, și anume că toți au aceeași soartă. Mai mult, inima oamenilor se umple de răutate, iar prostia inimii lor nu-i părăsește toată viața, deși în cele din urmă ajung tot printre cei morți,

4 căci pentru cel viu mai există speranță, după cum mai de preț este un câine viu, decât un leu mort.

5 Cei vii știu măcar că vor muri, pe când cei morți nu mai știu nimic; nu mai au parte de nici o plată; până și pomenirea le este dată uitării,

6 la fel cum și dragostea lor, ura lor și gelozia lor au pierit demult! Ei nu vor mai avea parte niciodată de nimic din tot ceea ce se face sub soare.

7 Mănâncă-ți cu bucurie pâinea și bea-ți cu inimă veselă vinul, căci demult ți-a acceptat Dumnezeu lucrările.

8 Hainele să-ți fie curate tot timpul, iar untdelemnul să nu-ți lipsească de pe cap.

9 Petrece-ți viața cea trecătoare împreună cu soția pe care o iubești, atâtea zile câte ți-au fost date sub soare, toate zilele tale trecătoare, căci aceasta este partea ta în viață, aceasta-ți este partea din toată osteneala pe care o depui sub soare.

10 Tot ceea ce mâna ta găsește să faci, fă cu toată puterea ta, căci lucrare, chibzuință, cunoștință și înțelepciune nu există în Locuința Morților, acolo unde vei merge și tu de altfel.

11 Apoi m-am întors și am văzut că, sub soare, nu cei iuți câștigă alergarea și nu cei puternici biruiesc, că nu cei înțelepti câștigă pâinea și nu cei iscușiți au bogății, că nu cei pricepuți au parte de bunăvoință, ci toate atarnă de vreme și împrejurări.

12 Omul nu-și cunoaște nici măcar ceasul morții: la fel cum sunt prinși peștii în nada înșelătoare și precum sunt prinse păsările în laț, tot așa sunt trași în capcană și fiii oamenilor, atunci când vremea nenorocirii cade peste ei pe neașteptate.

Înțelepciunea mai de preț decât nebunia

13 Iată ce lucru înțelept am văzut sub soare și mi s-a părut de mare preț.

14 Există o cetate mică, cu puțini locuitori în ea; împotriva ei a venit un rege puternic; a înconjurat-o și a ridicat împotriva ei mari întărituri.

15 În ea s-a aflat însă un înțelept sărac, care a scăpat cetatea prin înțelepciunea lui. Dar nimeni nu și-a mai adus aminte apoi de săracul acela.

16 Prin urmare, mi-am zis: «Înțelepciunea este mai bună decât tăria, dar înțelepciunea săracului este disprețuită, iar cuvintele lui nu sunt ascultate.

17 Mai bine să ascuți cuvintele liniștite ale înțelepților, decât strigătele celui ce conduce printre nebuni!

18 Mai bună este înțelepciunea decât armele, dar un singur păcătos distruge mult bine!»“

10 *Falsele valori*

- 1 „Așa cum muștele moarte strică și fermentează untdelemnul negustorului, tot așa puțină nebunie copleșește înțelepciunea și slava.
- 2 Inima înțeleptului îl conduce la dreapta, dar inima nesăbuitului îl conduce la stânga.
- 3 Prostul umblă fără minte pe cale și se laudă tuturor cu prostia lui.
- 4 Dacă izbucnește mânia stăpânitorului împotriva ta, nu-ți pierde cumpătul, căci calmul te păzește de mari păcate.
- 5 Există un rău pe care l-am văzut sub soare, ca o greșală care vine din partea stăpânitorului:
- 6 prostia este pusă în multe funcții înalte, pe când cei înstăriți ocupă funcții modeste.
- 7 Am văzut sclavi călare și prinți mergând pe jos ca sclavii.
- 8 Cel ce sapă groapa altuia, poate să cadă el în ea, iar pe cel ce dărmă un zid, îl poate mușca un șarpe.
- 9 Cine sfărâmă pietre, poate fi lovit de ele, și cine crapă lemne, se află în pericol din pricina lor.
- 10 Dacă fierul toporului este tocit și lama lui neascuțită, trebuie să-ți întetești eforturile la tăiat! De aceea la câștig se ajunge prin înțelepciune!
- 11 Când șarpele mușcă, fiindcă n-a fost vrăjtit, stăpânul lui nu are nici un câștig.
- 12 Cuvintele gurii înțeleptului sunt o desfătare, dar buzele nebunului îl vor înghiți.
- 13 Primele cuvinte ale gurii lui sunt prostești, iar ultimele sunt nebunie curată –
- 14 prostul spune o mulțime de vorbe. Omul nu știe ce se va întâmpla; cine îi poate spune ce va fi după el?
- 15 Osteneala prostului îl obosește; nici măcar nu cunoaște drumul spre cetate.
- 16 Vai de tine, țară al cărei rege este un copil și ai cărei prinți chefuiesc dis-de-diminează!
- 17 Ferice de tine, țară al cărei rege este de viță nobilă și ai cărei prinți dau ospete la vremea potrivită, ca să se întărească, și nu să se îmbete!
- 18 Din pricina leneviei se lasă grinda, iar, când mâinile sunt leneșe, plouă în casă.
- 19 Ospetele se fac pentru a petrece, vinul este pentru înveselirea vieții, iar argintul răspunde la toate problemele.
- 20 Nu-l blestema pe rege nici chiar în mintea ta, nu-l blestema pe cel înstărit nici chiar în odaia ta de

culcare, căci s-ar putea ca pasărea cerului să-ți ducă vorba și un sol înaripat să-ți dea pe față spusele.“

11 *Valoarea hărniciei*

- 1 „Aruncă-ți pâinea pe ape, căci după multe zile o vei găsi iarăși;
- 2 împarte-o în șapte și chiar în opt, căci nu știi ce rău va veni pe pământ.
- 3 Când norii sunt plini de apă, atunci o deșartă pe pământ; când un copac cade la sud sau la nord, în locul în care cade, acolo rămâne.
- 4 Cine se uită după vânt nu mai seamănă, iar cine se uită după nori nu mai seceră.
- 5 Așa cum tu nu știi calea vântului și nici cum se formează trupul în pântecele femeii însărcinate, tot astfel nu cunoști nici lucrarea lui Dumnezeu, Cel Care le face pe toate.
- 6 Seamănă sămânță dimineața, iar seara nu-ți odihni mâna de la semănat, fiindcă nu știi care sămânță va răsări, aceasta sau cealaltă, sau dacă amândouă vor fi la fel de bune.

Adu-ți aminte de Creatorul tău în tinerețe

- 7 Lumina este plăcută și este bine pentru ochi să vadă soarele.
- 8 Dacă cineva are parte de mulți ani, să se bucure de ei, dar să se gândească și la zilele de întuneric, căci vor fi multe, pentru că tot ce urmează să vină este deșertăciune.
- 9 Bucură-te, tinere, în tinerețea ta, veselește-ți inima cât ești tânăr! Umblă pe căile dorite de inima ta și plăcute ochilor tăi, dar să știi că pentru toate acestea te va chema Dumnezeu la judecată!
- 10 Izgonește orice supărare din inima ta, alungă răul din trupul tău, căci tinerețea și zorile vieții sunt deșarte!“

- 12 1 „Adu-ți aminte de Creatorul tău în zilele tinereții tale, până nu vin zilele cele rele și până nu se apropie anii când vei zice: «Nu găsesc nici o plăcere în ei!»;
- 2 până nu se întunecă soarele și lumina, luna și stelele și până nu se întorc norii după ploaie.
- 3 În zilele acelea încep să tremure paznicii casei și se îndoie cei tari, se opresc cei ce macină, care s-au împuținat, și se întunecă cei ce se uită pe ferestre,
- 4 se închid cele două uși care dau în stradă și scade sunetul morii. Atunci te vei scula la ciripitul păsării, dar glasul tuturor cântărețelor se va auzi înăbușit;

5 te vei teme de înălțimi și te vei speria pe drum!
Adu-ți aminte de Creatorul tău, până nu înflorește
migdalul, până nu se târăște lăcusta și trece pofta,
căci fiecare merge spre casa cea veșnică, iar
bocitorii cutreieră pe stradă;

6 până nu se rupe funia de argint și până nu se
sparge vasul de aur, până nu se sfărâmă vasul la
izvor și până nu este zdrobită roata la fântână;

7 până nu se întoarce țărâna în pământ, de unde a
fost luată, și până când suflarea nu se întoarce la
Dumnezeu, Cel Care a dat-o.

8 O, deșertăciune a deșertăciunilor, zice oratorul.
Totul este deșertăciune!“

Epilog

9 Pe lângă faptul că oratorul a fost un înțelept, el a
învățat și știința pe popor, culegând, cercetând și
aranjând numeroase proverbe.

10 Oratorul a căutat să găsească cuvinte plăcute și
să scrie drept cuvintele adevărului.

11 Cuvintele înțelepților sunt ca niște țepușe, iar
colecțiile de proverbe sunt ca niște cuie bătute, date
de un singur păstor.

12 „Dincolo de toate acestea, fiule, ia aminte: să
faci multe cărți este o treabă fără sfârșit și prea mult
studiu este obositor pentru trup.

13 Concluzia la tot ceea ce ai auzit este aceasta:
«Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui,
căci aceasta este datoria fiecărui om.

14 Fiindcă Dumnezeu va aduce la judecată fiecare
lucrare tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.»“

CÂNTAREA CÂNTĂRILOR

1 1 Cântarea Cântărilor compusă de Solomon.

Sulamita

2 Să mă sărute cu sărutările gurii lui! Căci iubirea ta este mai plăcută decât vinul.

3 Mirosul parfumurilor tale este unul plăcut, iar numele tău este asemenea parfumului care se revarsă. De aceea te iubesc pe tine fetele.

4 Trage-mă după tine! Să fugim împreună! Fie ca regele să mă ducă în odăile lui. Ne vom bucura și ne vom desfăta cu tine și îți vom elogia dezmierdările mai mult ca vinul, căci meriți să fii iubit.

Sulamita

5 Sunt neagră, dar sunt frumoasă, fiice ale Ierusalimului, asemenea corturilor din Chedar, asemenea draperiilor din Salma.

6 Nu vă mirați pentru că sunt neagră, fiindcă m-a ars soarele. Fiii mamei mele s-au purtat rău cu mine și m-au pus să păzesc viile; însă via mea nu mi-am păzit-o.

7 Dezvăluie-mi, iubitul inimii mele, unde îți duci turma la pășune și unde o odihnești la amiază? Pentru ce să te caut ca una care este acoperită pe la turmele prietenilor tăi?

Corul

8 Dacă nu știi, tu, cea mai frumoasă dintre femei, atunci mergi pe urmele lăsate de turmă și paște-ți iezii lângă corturile păstorilor!

Iubitul

9 Iubita mea, eu te asemăn cu o iapă înhămată la unul dintre carele lui Faraon.

10 Cât de frumoși îți sunt obrajii, înconjurați de podoabe, și gâtul tău cu șiraguri de mărgăritare!

11 Îți vom face podoabe de aur, stropite cu argint.

Sulamita

12 În timp ce regele stătea la masă, nardul meu își revărsa parfumul.

13 Iubitul meu îmi este ca un mănunchi de mir, odihnindu-se între sânii mei.

14 Iubitul meu îmi este ca un buchet de flori de hena din viile din En-Ghedi.

Iubitul

15 Ești atât de frumoasă, iubita mea, atât de frumoasă! Ochii tăi sunt ca o pereche de porumbei.

Sulamita

16 Ești atât de frumos, iubitul meu, atât de minunat! Verdeța este patul nostru;

17 grinzile casei noastre sunt cedrii, iar tavanele ei sunt brazii.

2 1 Eu sunt un trandafir din Șaron, un crin al văilor.

Iubitul

2 Cum este crinul printre spini, astfel este iubita mea între fete.

Sulamita

3 Cum este mărul printre copacii pădurii, astfel este iubitul meu între tineri. Îmi place să stau la umbra lui și rodul lui este dulce pentru gura mea.

4 El m-a adus în odaia de petrecere, iar steagul lui peste mine era iubirea.

5 Întăriți-mă cu prăjituri cu stafide, înviorați-mă cu mere, fiindcă sunt bolnavă de iubire!

6 Mâna lui stângă să fie sub capul meu și cu mâna lui dreaptă să mă îmbrățișeze!

7 Vă conjur, fiice ale Ierusalimului, pe gazelele și pe căprioarele câmpului: nu stârniți și nu treziți iubirea până când nu-i va face ei plăcere!

8 Auziți glasul iubitului meu! Iată-l venind, sărind peste munți, săltând peste dealuri!

9 Iubitul meu este ca o gazelă, ca un pui de cerb. Iată-l că stă în spatele zidurilor casei noastre, uitându-se prin ferestre și contemplând printre zăbrele.

10 Iubitul meu a vorbit și mi-a zis: „Ridică-te, iubita mea, și vino, frumoasa mea,

11 pentru că, iată, iarna a trecut, ploaia s-a oprit și s-a dus!

12 Pe câmp răsar florile, a venit timpul cântării și pe deasupra câmpiilor noastre se aude glasul turturicii!

13 Smochinii dau primele roade și florile viilor își răspândesc parfumul. Ridică-te și vino, iubita mea, vino cu mine, frumoasa mea!

14 Porumbața mea, din crăpăturile stâncii, din locurile ascunse ale înălțimilor, arată-mi fața ta și lasă-mă să-ți aud glasul, căci glasul tău este dulce, iar fața ta este încântătoare!“

15 Corul Prindeți-ne vulpile, micuțele vulpi care distrug viile, viile noastre care sunt în floare!

Sulamita

16 Iubitul meu este al meu și eu sunt a lui! El își paște turma printre crini.

17 Până când se va lumina de ziuă, iar umbrele vor zbura, întoarce-te, iubitul meu, și fii ca o gazelă, sau ca un pui de cerb peste munții stâncoși!

3 1 Am tânjit noaptea, în patul meu, după iubitul inimii mele; am tânjit după el, dar el n-a venit.

2 Însă acum mă voi ridica și voi străbate cetatea, voi merge pe străzile și în piețele ei; îl voi căuta pe iubitul inimii mele! L-am căutat, dar nu l-am găsit.

3 M-au găsit santinelele care dădeau ocol cetății. „Nu l-ați văzut pe iubitul inimii mele?”

4 De-abia trecusem de ei și l-am găsit pe iubitul inimii mele! L-am prins și nu l-am mai lăsat până nu l-am adus în casa mamei mele, în odaia celei ce m-a născut.

5 Vă conjur, fiice ale Ierusalimului, pe gazelele și pe căprioarele câmpului: nu stârniți și nu treziți iubirea până când nu-i va face ei plăcere!

Corul

6 Ce se ivește din pustie, ca niște stâlpi de fum, parfumați cu smirnă și cu tămâie, preparați din toate aromele negustorului?

7 Este lectica lui Solomon, cu șazeci de războinici în jurul ei, dintre bărbații cei mai viteji ai lui Israel,

8 toți înarmați cu săbii și având experiență în luptă, fiecare purtându-și sabia la șold, din cauza terorii din noapte.

9 Regele Solomon și-a făcut această lectică din lemn de Liban.

10 Stâlpii i-a făcut din argint, iar cadrul din aur. Scaunul a fost făcut din purpură, iar interiorul a fost împodobit cu piele de către fiicele Ierusalimului.

11 Ieșiți, fiice ale Sionului, și priviți-l pe regele Solomon purtând coroana, coroana primită de la mama sa în ziua căsătoriei lui, în ziua bucuriei inimii lui!

4 *Iubitul*

1 Cât de frumoasă ești, iubita mea, oh, cât de frumoasă! Ochii tăi sunt ca niște porumbei ascunși în spatele voalului; părul tău este ca o turmă de capre care coboară zbenguindu-se din Ghilad!

2 Dinții tăi sunt ca o turmă de oi, tocmai tunse, care ies din scâldătoare; fiecare dintre ele are gemeni și nici una din ele nu este singură!

3 Buzele tale sunt ca o panglică roșie și gura ta este minunată! Tâmpile tale sunt ca niște jumătăți de rodie, în spatele voalului!

4 Gâtul tău este ca turnul lui David, zidit piatră pe piatră! O mie de scuturi sunt expuse pe el, toate scuturi de războinici.

5 Cei doi săni ai tăi sunt ca doi pui de cerb, ca gemenii unei căprioare, care pasc între crini!

6 Până când se va lumina de ziuă și vor zbura umbrele, voi merge la muntele de smirnă și la dealul de tămâie!

7 Ești desăvârșit de frumoasă, iubita mea, și nu ai nici un cusur!

8 Vino cu mine din Liban, mireasa mea, vino cu mine din Liban! Coboară din vârful Amana, de pe culmea Senirului și de pe Hermon; din hățișurile leilor și din munții leoparzilor.

9 Mi-ai fermecat inima, sora mea, mireasa mea, mi-ai fermecat inima cu o singură privire a ochilor tăi și doar cu colierul de la gâtul tău.

10 Cât de încântătoare este iubirea ta, sora mea, mireasa mea! Iubirea ta este mai încântătoare decât vinul, iar mirosul parfumului tău este mai plăcut decât toate miresmele.

11 De pe buzele tale se prelinge miere, mireasa mea! Miere și lapte se află sub limba ta, iar mirosul hainelor tale este ca mirosul Libanului.

12 Ești o grădină închisă, sora mea, mireasa mea, un izvor închis, o fântână pecetluită!

13 Plantele tale sunt o livadă de rodii, cu fructe alese, cu hena și cu nard,

14 cu nard și cu șofran, cu trestie și cu scorțișoară, cu toate soiurile de arbori de tămâie, cu mir și aloe, cu toate aromele cele mai fine.

15 Ești o fântână din grădină, un izvor susurând de apă, coborând din Liban!

Sulamita

16 Trezește-te, vânt din nord, și vino, vânt din sud! Suflați peste grădina mea ca să-și reverse parfumurile! Să intre iubitul meu în grădina lui și să-i mănânce fructele cele alese!

5 *Iubitul*

1 Am venit în grădina mea, sora mea, mireasa mea; mi-am adunat smirna și mirodeniile, mi-am mâncat fagurul cu miere, mi-am băut vinul și laptele.

Mâncați, prieteni, și beți! Îmbătați-vă de dragoste, iubiților!

Sulamita

2 Eu adormisem, însă inima îmi era trează. Am auzit astfel vocea iubitului meu care bătea la poartă: „Deschide-mi, sora mea, draga mea, porumbița mea, desăvârșita mea! Capul îmi este acoperit de rouă și părul îmi este plin de umezeala nopții.”

Sulamita

3 Tocmai mi-am scos tunica, iar să mă îmbrac?
Tocmai mi-am spălat picioarele, iar să mi le
murdăresc?

4 Iubitul meu și-a întins mâna prin fereastră și
atunci inima mea a început să-l dorească.

5 M-am sculat să deschid iubitului meu; și de pe
mâna mea se prelingea smirnă, iar de pe degetele
mele picura smirnă pe mânerul ușii.

6 Am deschis iubitului meu ... Dar iubitul meu se
întorsese și plecase. Sufletul meu se topea când
vorbea. L-am căutat, dar nu l-am găsit. L-am strigat,
dar nu mi-a răspuns.

7 M-au întâlnit santinelele care dădeau ocol cetății;
m-au lovit și m-au rănit, mi-au luat voalul cei ce
păzesc zidurile.

8 Vă conjur, fiice ale Ierusalimului, dacă-l găsiți pe
iubitul meu, ce-i veți spune? ... Să-i spuneți că sunt
bolnavă de iubirea lui!

Corul

9 Ce are iubitul tău mai mult decât alți iubiți, cea
mai frumoasă dintre femei? Ce are iubitul tău mai
mult decât alții, pentru ca tu să ne conjuri astfel?

Sulamita

10 Iubitul meu este alb și rumen, unic între zeci de
mii!

11 Capul lui este aur curat; pletele lui sunt valuri,
negre ca pana corbului!

12 Ochii lui sunt ca porumbeii de lângă izvoarele de
apă, scâlțați în lapte și așezați ca rubinele!

13 Obrajii lui sunt ca straturile de mirodenii ce își
răspândesc miremele. Buzele îi sunt crini din care
se prelinge smirna.

14 Mâinile lui sunt inele de aur, decorate cu
nestemate. Abdomenul îi este fildeș lustruit,
încrustat cu safire.

15 Picioarele îi sunt stâlpi de alabastru așezați pe
pedestale de aur curat. Chipul lui este ca Libanul,
unic asemenea cedrilor.

16 Gura îi este atât de dulce și întreaga lui ființă
este fermecătoare! Așa este iubitul meu, așa este
dragul meu, fiice ale Ierusalimului!

6 *Corul*

1 Spune-ne, tu, cea mai frumoasă dintre femei, unde
a plecat iubitul tău? Pe unde s-a întors iubitul tău, ca
să-l căutam și noi împreună cu tine?

Sulamita

2 Iubitul meu a coborât în grădina lui, la straturile
lui de mirodenii, ca să-și păstorească turma în
grădini și să culeagă crini.

3 Eu sunt a iubitului meu și iubitul meu este al meu!
El își paște turma printre crini.

Iubitul

4 Ești frumoasă, draga mea, ca Tirța, încântătoare
ca Ierusalimul, strașnică, asemenea unei oștiri cu
steaguri!

5 Întoarce-ți ochii de la mine fiindcă mă tulbură!
Părul tău este ca o turmă de capre care coboară
zbenguindu-se din Ghilad!

6 Dinții tăi sunt asemenea unei turme de oi care
vine de la scâldătoare; fiecare dintre ele are gemeni
și nici una din ele nu este singură!

7 Tâmpile tale sunt ca niște jumătăți de rodie, în
spatele voalului!

8 Deși am șazece de prințese, optzeci de țitoare și
fecioare fără număr,

9 doar una este porumbița mea, desăvârșita mea,
singura fiică a mamei sale, cea mai pură odraslă a
celeia ce a născut-o. Fecioarele o privesc și o
binecuvântează, prințesele și țitoarele o laudă.

Corul

10 Cine este aceasta care se ivește asemenea zorilor,
frumoasă precum luna, pură precum soarele,
strașnică asemenea unei oștiri cu steaguri?

Sulamita

11 M-am coborât în grădina cu nuci pentru a admira
verdeța proaspătă din vale, pentru a vedea dacă a
înmugurit vița și dacă a înflorit rodiul.

12 Înainte de a-mi da seama, inima m-a purtat în
carele poporului prințului.

Corul

13 Întoarce-te, întoarce-te, Sulamito, întoarce-te,
întoarce-te, ca să te putem privi! De ce vă uitați la
Sulamita ca la una care dansează în mijlocul a două
cete?

7 **1** Ce frumoase îți sunt picioarele în sandalele
tale, fiică de prinț! Liniile coapselor tale sunt ca
rubinele, sunt ca lucrarea mâinilor unui artist.
2 Buricul tău este un pahar rotund din care nu
lipsește vinul amestecat. Mijlocul îți este un snop de
grâu încins cu crini.
3 Cei doi sâni ai tăi sunt ca doi pui de cerb, ca
gemenii unei căprioare.

4 Gâtul tău este ca un turn de fildeș. Ochii tăi sunt iazurile Heșbonului văzute prin poarta Bat-Rabim. Nasul tău este ca turnul Libanului privind spre Damasc.

5 Capul tău este înălțat asemenea muntelui Carmel. Părul capului tău este ca purpura; regele este înlănțuit de cosițele tale.

6 Cât de frumoasă ești și cât de plăcută ești în dezmierdări, iubito!

7 Statura ta este asemenea palmierului, iar sânii tăi asemenea unor ciorchine.

8 Îmi zic: „Mă voi urca în palmier și-i voi apuca ramurile!“ Sânii tăi să fie asemenea ciorchinilor de struguri, iar mirosul respirației tale asemenea merelor!

9 Gura ta să fie asemenea unui vin bun! Vinul să meargă drept spre iubitul meu, curgând liniștit pe buze și pe dinți.

10 Eu sunt a iubitului meu și el mă dorește pe mine.

11 Vino, iubitul meu, să mergem pe câmpie, să ne adăpostim noaptea în sate!

12 Ne vom trezi devreme și vom merge la vii pentru a vedea dacă a înmugurit vița, dacă i s-a deschis floarea și dacă a înflorit rodiul. Acolo îți voi dărui iubirea mea!

13 Mandragorele își răspândesc parfumul și la porțile noastre se găsesc toate bunătățile, atât noi, cât și vechi, pe care le-am păstrat pentru tine, iubitele!

8 **1** O, dacă ai fi fost frate cu mine și dacă ai fi fost alăptat de mama mea! Atunci te-aș fi găsit afară, te-aș fi sărutat și nimeni nu m-ar fi disprețuit!
2 Te-aș fi luat și te-aș fi condus în casa mamei mele, care m-a învățat. Ți-aș fi dat să bei vin aromat și nectar din rodiile mele.

3 Mâna lui stângă să fie sub capul meu și cu mâna lui dreaptă să mă îmbrățișeze!

4 Vă conjur, fiice ale Ierusalimului: nu stârniți și nu treziți iubirea până când nu-i va face ei plăcere!

Corul

5 Cine este aceea care apare din pustie sprijinindu-se de iubitul ei? Te-am trezit sub măr, acolo unde mama ta te-a conceput, acolo unde a suferit durerile pentru a te naște.

6 Pune-mă ca o pecete pe inima ta și asemenea unui semn pe brațul tău! Fiindcă dragostea este puternică precum moartea, iar ardoarea ei este neînduplecată

precum Locuința Morților; flăcările ei sunt flăcări de foc, flăcări mistuitoare!

7 Apele mari nu pot să stingă dragostea, râurile nu sunt în stare să o înece! Dacă un om ar dărui toate bogățiile din casa lui pentru iubire, ar fi doar profund disprețuit!

Corul

8 Avem o soră tânără căreia nu i-au crescut încă sânii. Ce vom face pentru sora noastră în ziua când va fi pețită?

9 Dacă este un perete, vom construi pe el turnuri de argint, iar dacă este o ușă o vom închide cu scânduri de cedru!

Sulamita

10 Eu sunt un zid, iar sânii mei sunt ca niște turnuri! Și astfel am devenit în ochii lui ca una care i-a adus împlinire!

11 Solomon avea o vie în Baal-Hamon; el a încredințat-o unor îngrijitori și fiecare trebuia să aducă pentru rodul ei o mie de șecheli de argint.

12 Via mea, este a mea și numai a mea! Cei o mie de șecheli să-ți revină ție, Solomoane, iar două sute celor ce-i îngrijesc rodul!

Iubitul

13 Tu, care locuiești în grădini, însoțită de prieteni, dă-mi voie să-ți aud glasul!

Sulamita

14 Aleargă, iubitul meu, fii asemenea unei gazele sau asemenea unui pui de cerb peste munții înmiresmați!

1 1 Viziunea pe care a avut-o Isaia, fiul lui Amoț, cu privire la Iuda și la Ierusalim, în timpul lui Uzia, Iotam, Ahaz și Ezechia, regii lui Iuda.

Un neam răzvrătit

2 „Ascultați, ceruri! Ia aminte, pământ! pentru că DOMNUL a vorbit: «Am îngrijit copii și i-am crescut, dar ei s-au răzvrătit împotriva Mea.

3 Boul își cunoaște stăpânul, iar măgarul știe ieslea stăpânului său, însă Israel nu cunoaște, poporul Meu nu înțelege!»

4 Ah, neam păcătos, popor încărcat cu nedreptate, sămânță de nelegiuți, copii stricați! Ei L-au părăsit pe DOMNUL, L-au disprețuit pe Sfântul lui Israel și I-au întors spatele!

5 Ce folos să mai fiți pedepsiți, de vreme ce stăruieți în răzvrătire!? Tot capul e bolnav și toată inima suferă!

6 Din tâlpi și până-n creștet, nimic nu e sănătos, doar vânătăi și răni, răni sângerânde, care nu s-au uscat și care n-au fost legate sau alinate cu untdelemn.

7 Țara voastră este pustie, cetățile voastre sunt arse de foc, câmpurile voastre sunt devorate de străini chiar în fața voastră; țara vă este devastată ca și când ar fi fost răscolită de străini.

8 Fiica Sionului este părăsită ca o colibă în vie, ca un adăpost într-un câmp de castraveți, ca o cetate asediată.

9 Dacă DOMNUL Oștirilor nu ne-ar fi lăsat câțiva supraviețuitori, am fi ajuns ca Sodoma și ne-am fi asemănat cu Gomora.

10 Ascultați Cuvântul DOMNULUI, voi, conducători ai Sodomei! Luați aminte la Legea Dumnezeului nostru, voi, popor al Gomorei!

11 «Ce este pentru Mine mulțimea jertfelor voastre? zice DOMNUL. Sunt sătul de arderile de tot ale berbecilor și de grăsimea vițelilor îngrășați! Nu-Mi place deloc sângele taurilor, al mieilor sau al țapilor.

12 Cine v-a cerut să vă înfățișați înaintea Mea, pângărindu-Mi curțile?

13 Nu mai aduceți jertfe fără rost! Mi-e scârbă de tămâia voastră! Nu pot suferi adunarea de sărbătoare unită cu nelegiuirea: lunile noi, Sabatele și adunările voastre.

14 Sufletul Meu urăște lunile voastre noi și sărbătorile voastre; ele au devenit o povară pentru Mine, am obosit să le mai port.

15 Când vă veți ridica mâinile, Îmi voi ascunde ochii de voi. Chiar dacă veți face multe rugăciuni, nu le voi asculta. Mâinile vă sunt pline de sânge; **16** spălați-vă și curățați-vă! Îndepărtați faptele voastre rele dinaintea ochilor Mei! Nu mai faceți rău,

17 ci învățați să faceți bine! Căutați dreptatea, scăpați pe cel asuprit! Faceți dreptate orfanului și vorbiți în apărarea văduvei!

18 Veniți acum să ne judecăm, zice DOMNUL. Deși păcatele voastre sunt ca o haină stacojie, ele se vor face albe ca zăpada; deși sunt roșii ca purpura, ele se vor face ca lâna.

19 Dacă veți vrea și veți asculta, vă veți hrăni cu ce are țara mai bun,

20 dar dacă vă veți împotrivi și vă veți răzvrăti, veți fi nimiciți de sabie», căci gura DOMNULUI a vorbit.

O cetate necredincioasă

21 Vezi cum cetatea credincioasă a ajuns ca o prostituată! Odată era plină de dreptate; dreptatea locuia în ea, dar acum e plină de ucigași!

22 Argintul vostru s-a făcut zgură, și vinul vostru e amestecat cu apă.

23 Prinții voștri sunt răzvrățiți și sunt prieteni cu tâlharii; toți iubesc mita și aleargă după daruri! Nu-l apără pe cel orfan, iar cauza văduvei n-ajunge înaintea lor.

24 De aceea DOMNUL, Dumnezeul Oștirilor, Puternicul lui Israel, zice: «Oh, Îmi voi vărsa mânia asupra dușmanilor mei, mă voi răzbuna pe vrăjmașii Mei!

25 Îmi voi ridica mâna împotriva ta, voi curăța zgura ta așa cum o curăță leșia și voi îndepărta toate impuritățile tale.

26 Îi voi face pe judecătorii tăi cum erau odinioară, iar pe sftnicii tăi ca la început. După aceea, ți se va zice: ‘Cetate a dreptății, oraș credincios!’»

27 Sionul va fi răscumpărat prin judecată dreaptă, la fel ca și cei ai lui care se pocăiesc.

28 Dar răzvrățiții și păcătoșii vor fi nimiciți împreună și cei ce-L părăsesc pe DOMNUL vor fi mistuiți.

29 «Vă va fi rușine de stejarii în care vă găseați desfătarea; veți roși din cauza grădinilor pe care le-ați ales!

30 Veți fi ca un stejar ale cărui frunze se usucă, ca o grădină fără apă!

31 Cel puternic va fi ca un pom uscat și lucrarea sa ca o scânteie; el și lucrarea lui vor arde împreună și nimeni nu-i va stinge!»⁴⁴

2 **1** Aceasta este ceea ce a văzut Isaia, fiul lui Amoț, cu privire la Iuda și la Ierusalim:

Muntele Casei DOMNULUI

2 „În zilele de pe urmă, muntele Casei DOMNULUI va fi așezat drept cel mai înalt dintre munți, va fi înălțat deasupra dealurilor și toate neamurile vor curge spre el.

3 Multe popoare vor veni și vor zice: «Să mergem și să ne suim la muntele DOMNULUI, la Casa Dumnezeului lui Iacov! El să ne învețe căile Sale, și noi să umblăm pe cărările Sale!» Căci din Sion va ieși Legea, iar Cuvântul DOMNULUI – din Ierusalim.

4 El va judeca între neamuri și va hotărî pentru multe popoare. Ele își vor făuri din săbii pluguri, și din sulițe – cosoare. Nici un neam nu va mai ridica sabia împotriva altui neam și nu vor mai învăța războiul.

5 Veniți, voi cei din casa lui Iacov, veniți să umblăm în lumina Domnului!

Ziua DOMNULUI

6 Ți-ai părăsit poporul, pe cei din casa lui Iacov! Ei sunt plini de obiceiurile Răsăritului; ei practică divinația ca filistenii și dau mâna cu păgânii.

7 Țara le este plină de argint și aur, bogățiile lor nu se mai termină. Țara le este plină de cai, și carele lor sunt fără număr.

8 Țara le este plină de idoli; ei se pleacă înaintea lucrului făcut de mâinile lor, înaintea a ceea ce a făcut degetele lor.

9 Omul va fi umilit, fiecare se va smeri – nu-i ierta!

10 Intră în stâncă și ascunde-te în țărână de groaza DOMNULUI și din pricina strălucirii măreției Sale!

11 Ochiul celui arogant va fi smerit și mândria oamenilor va fi răsturnată. Doar DOMNUL va fi înălțat în acea zi!

12 DOMNUL Oștirilor are o zi pregătită împotriva a tot ce este mândru și semeț, împotriva a tot ce este înălțat – toți aceștia vor fi umiliți;

13 împotriva tuturor cedrilor Libanului, semeți și înălțați, și împotriva tuturor stejarilor din Basan;

14 împotriva tuturor munților înalți și împotriva tuturor dealurilor semețe;

15 împotriva oricărui turn înalt și împotriva oricărui zid întărit;

16 împotriva tuturor corăbiilor de Tarșiș și împotriva tuturor corăbiilor încărcate cu lucruri frumoase.

17 Aroganța oamenilor va fi smerită și mândria fiecăruia va fi răsturnată. Doar DOMNUL va fi înălțat în ziua aceea;

18 idoli vor fi nimiciți în întregime!

19 Oamenii vor intra în peșterile din stânci și în gropile pământului de groaza DOMNULUI și din pricina strălucirii măreției Sale, atunci când El Se va ridica să clatine pământul!

20 În ziua aceea oamenii își vor arunca, la cârțițe și la lilioci, idoli de argint și de aur, pe care și-i făcuseră ca să li se închine,

21 și vor intra în peșterile din stânci și în crăpăturile piscurilor de groaza DOMNULUI și din pricina strălucirii măreției Sale, atunci când El se va ridica să clatine pământul!

22 Nu vă mai încredeți în om! El are doar suflare în nări. Ce preț are el!?

3 ***Judecată asupra Ierusalimului și asupra Iudeii***

1 Acum Stăpânul, DOMNUL Oștirilor, va lua din Ierusalim și din Iuda orice sprijin și ajutor, toată resursa de pâine și toată resursa de apă;

2 orice viteaz și soldat, judecător și profet, prezicător și bătrân;

3 orice căpetenie peste cincizeci și demnitar, sfetnic, meșteșugar priceput și vrăjitor iscusit.

4 Le voi da băieți drept conducători și niște copii îi vor conduce.

5 Oamenii se vor asupri unii pe alții, fiecare se va asupri unul pe celălalt, fiecare pe semenul său; cel tânăr se va ridica împotriva celui bătrân, și cel de rând împotriva celui onorat.

6 Un om îl va apuca pe unul din frații săi, în casa tatălui său, și-i va zice: «Tu ai o mantie, fii conducătorul nostru! Stăpânește peste această grămadă de ruine!»

7 Însă, tot în ziua aceea, celălalt va striga: «Nu pot eu să fiu doctor! În casa mea n-am nici mâncare, nici îmbrăcăminte; nu mă puneți conducător al acestui popor!»

8 Ierusalimul s-a clătinat și Iuda s-a prăbușit, pentru că vorbele și faptele lor sunt împotriva DOMNULUI, sfidând prezența Sa glorioasă.

9 Înfașurarea feței lor mărturisește împotriva lor. Își arată păcatul precum făcea Sodoma; nu-l ascund!

Vai de ei! Și-au adus nenorocirea asupra lor.

10 Spuneți-le celor drepti că de ei va fi bine! Ei se vor bucura de rodul faptelor lor.

11 Vai de cei răi! Nenorocirea este peste ei, pentru că li se va face după faptele lor.

12 Copiii Îmi asupresc poporul, iar femeile îl stăpânesc. Poporul Meu, conducătorii voștri vă duc în rătăcire și încurecă mersul căilor voastre!

13 DOMNUL Se ridică să acuze; stă în picioare să judece popoarele;

14 DOMNUL intră la judecată cu bătrânii și cu prinții poporului Său. «Voi ați devorat via! Prada de la cel sărac este în casele voastre!

15 Cu ce drept Îmi călcați în picioare poporul și zdrobiți fața celui sărac?» zice Stăpânul, Domnul Oștirilor.

16 DOMNUL a zis: «Fiicele Sionului sunt mândre, umblă cu gâtul întins, aruncă priviri galeșe, călcând cu pași mărunți și cu podoabele zornăindu-le pe glezne.

17 De aceea Stăpânul va aduce râie pe capetele fiicelor Sionului, DOMNUL le va dezveli părțile ascunse.»

18 În ziua aceea Stăpânul le va îndepărta frumusețea verigilor, a sorișorilor și a lunișoarelor,

19 a cerceilor, a brățarilor și a maramelor,

20 a vălurilor de pe cap și a lăntișoarelor de la gleznă, a brâielor, a sticlutețelor cu parfum și a amuletelor,

21 a inelelor cu sigiliu, a inelelor din nas,

22 a hainelor lungi de sărbătoare, a cămășilor, a mantiilor, a săculeților,

23 a oglinzilor, a lenjeriei, a turbanelor și a eșarfelor.

24 În loc de parfum va fi putoare, în loc de brâu va fi o funie, în loc de păr aranjat, chelie, în loc de haină frumoasă, un sac strâmt, în loc de frumusețe, însemnare cu fierul roșu.

25 Bărbații voștri vor cădea uciși de sabia și vitejii voștri vor cădea în bătălie.

26 Porțile Sionului vor plânge și vor geme și astfel Sionul, despuiat, se va așeza pe pământ!

4 **1** În ziua aceea șapte femei vor pune mâna pe un bărbat și-i vor zice: «Ne vom mânca propria pâine și ne vom purta propriile haine, numai lasă-ne

să-ți purtăm numele! Dă la o parte ocară de peste noi!»

Vlăstarul DOMNULUI

2 În ziua aceea Vlăstarul DOMNULUI va fi frumos și glorios, iar rodul țării va fi mândria și gloria supraviețuitorilor lui Israel.

3 Oricine este lăsat în Sion și rămâne în Ierusalim, toți cei înscrși ca fiind vii în Ierusalim, vor fi numiți sfinți.

4 Odată ce Stăpânul va spăla murdăria fiicelor Sionului și va curăța petele de sânge din Ierusalim printr-un duh de judecată și unul de foc,

5 DOMNUL va crea peste tot muntele Sion și peste cei ce se adună acolo un nor de fum ziua și un foc de flăcări strălucitoare noaptea. Da, peste toată slava va fi un baldachin;

6 va fi un acoperiș și o umbră în căldura zilei, un refugiu și un loc ascuns de furtună și ploaie.

5 Un cântec despre via DOMNULUI

1 Voi cânta Preaiubitului meu un cântec despre via Lui: Iubitul meu avea o vie pe un deal fertil.

2 A săpat-o, a curățat-o de pietre și a sădit în ea cele mai alese vițe. I-a zidit un turn de pază și i-a săpat un teasc. Apoi a așteptat să facă struguri buni, dar ea a făcut struguri sălbatici.

3 «Acum, voi, locuitori ai Ierusalimului și bărbați ai lui Iuda, judecați între Mine și via Mea.

4 Ce-ar fi trebuit să mai fac viei Mele și nu i-am făcut? De ce a făcut struguri sălbatici când Eu am așteptat să facă struguri buni?

5 Acum vă voi spune ce voi face cu via Mea: îi voi da la o parte gardul și ea va fi nimicită; îi voi dărâma zidul și ea va fi călcată-n picioare.

6 O voi preface într-o pustie; nu va mai fi curățată, nici săpată și în ea vor crește spini și mărcini. De asemenea, voi porunci norilor să nu mai dea ploaie peste ea.»

7 Via DOMNULUI Oștirilor este casa lui Israel, iar bărbații din Iuda sunt grădina desfătării Sale. El se aștepta la judecată dreaptă, dar a văzut vărsare de sânge; se aștepta la dreptate, dar a auzit strigăt de durere.

Păcatul lui Iuda și condamnarea lui

8 Vai de voi, cei ce înșirați casă după casă și uniți ogor lângă ogor, până nu mai rămâne loc și trăiți singuri în țară.

9 DOMNUL Oștirilor a jurat în auzul meu: «Cu siguranță, multe case vor fi pustiite, case mari și frumoase, în care nu va mai sta nimeni.

10 O vie de zece iugăre va da doar un bat, un homer de sămânță nu va da decât o efă.»

11 Vai de cei ce se trezesc dimineața devreme ca să alerge după băutură! Vai de cei ce stau până noaptea târziu, ca să se înfierbânte de vin!

12 Vai de cei care benchetuiesc cu lira și cu harfa, cu tamburina, flautul și vinul, dar nu țin seama de faptele DOMNULUI, nu iau în considerare lucrarea mâinilor Sale!

13 Și astfel poporul Meu va merge în captivitate din lipsă de cunoștință; nobilii lor vor muri de foame și mulțimea lor se va usca de sete.

14 De aceea Locuința Morților și-a mărit pofta și și-a deschis gura peste măsură. Nobilimea lui Iuda și mulțimea lui vor coborî în ea cu toți gălăgioșii și oamenii veseli.

15 Omul va fi trântit, fiecare va fi umilit și privirile trufașe vor fi smerite.

16 Dar DOMNUL Oștirilor va fi înălțat prin judecată și Dumnezeu cel Sfânt Se va arăta sfânt prin dreptate.

17 Atunci mieii vor paște ca pe pășunea lor, vor mânca printre dărâmăturile bogaților.

18 Vai de cei ce trag nedreptatea cu funiile minciunii și păcatul – cum ar trage frânghiile de la car,

19 de cei ce zic: «Să se grăbească, să-Și facă repede lucrarea ca s-o vedem! Să se împlinească planul Sfântului lui Israel, ca noi să-l cunoaștem!»

20 Vai de cei ce numesc răul bine, și binele rău, întunericul lumină, și lumina întuneric, amărăciunea dulceață, și dulceața amărăciune!

21 Vai de cei ce se cred înțelepți și de cei ce se consideră isteți!

22 Vai de cei ce sunt eroi la băut vin și de neîntrecut la amestecat băuturi,

23 care pentru mită îl achită pe cel vinovat, și-l lipsesc de dreptate pe cel nevinovat!

24 De aceea, așa cum limba focului arde miriștea și așa cum iarba uscată pierde în flăcări, tot așa le va putrezi și lor rădăcina, iar floarea li se va risipi ca țărâna, pentru că au respins Legea DOMNULUI Oștirilor și au disprețuit Cuvântul Sfântului lui Israel.

25 De aceea mânia DOMNULUI se aprinde împotriva poporului Său. El Își ridică mâna

împotriva lor și-i zdrobește. Munții se clatină și trupurile moarte sunt ca gunoiul pe drumuri. Cu toate acestea, mânia Lui nu s-a potolit, mâna Sa este încă întinsă.

26 El ridică un steag neamurilor de departe și fluieră pentru cei de la marginile pământului. Și iată-le că vin iute și la timp.

27 Nici una dintre ele nu e obosită și nici nu se clatină; nici una nu ațipește și nici nu doarme; nici o cingătoare nu este desfăcută de la brâu și nici o curea de la sandală nu este ruptă.

28 Săgețile le sunt ascuțite, toate arcurile le sunt încordate; copitele cailor lor sunt ca de cremene și roțile carelor lor sunt ca vârtejul.

29 Răcnetul lor e ca al unui leu, răcnesc ca niște lei tineri. Mârâie și își prind prada pe care o iau cu ei și nimeni n-o mai poate scăpa.

30 În ziua aceea neamurile vor răcni asupra lui, așa cum vuieste marea. Dacă cineva se va uita la țară, va vedea numai întuneric și necaz; chiar și lumina va fi ascunsă de nori.“

6 *Viziunea lui Isaia și chemarea lui*

1 În anul morții regelui Uzia, L-am văzut pe Stăpânul șezând pe un tron înalt și măreț, marginea mantiei Lui umplând Templul.

2 Deasupra Lui stăteau serafimi. Fiecare avea șase aripi: cu două își acopereau fețele, cu două își acopereau picioarele și cu două zburau.

3 Strigau unul către altul și ziceau: „Sfânt, sfânt, sfânt este DOMNUL Oștirilor! Întreg pământul este plin de slava Lui!“

4 Ușorii și pragurile s-au cutremurat de glasul lor, iar Casa s-a umplut de fum.

5 Am strigat: „Vai de mine! Sunt pierdut! Căci sunt un om cu buze necurate, și trăiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, iar ochii mei au văzut pe Împăratul, DOMNUL Oștirilor!“

6 Atunci unul dintre serafimi a zburat spre mine cu un cărbune aprins în mână, pe care-l luase cu cleștele de pe altar.

7 Mi-a atins gura cu el și a zis: „Iată! Cărbunele acesta ți-a atins buzele. Acum vina ta este dată la o parte și păcatul tău este ispășit.“

8 Apoi am auzit glasul Stăpânului, întrebând: – Pe cine să trimit? Cine va merge pentru Noi? – Sunt aici! Trimite-mă! am zis eu.

9 El a zis: – Du-te la cei din poporul acesta și spune-le: „Să ascultați întruna, dar să nu înțelegeți și să priviți mereu, dar să nu pricepeți!”

10 Împietrește inima celor din acest popor! Fă ca urechile lor să audă greu și închide-le ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Mine și să fie vindecați!

11 Atunci am întrebat: – Până când, Stăpâne? El mi-a răspuns: – Până când cetățile vor fi prefăcute în ruină și vor fi lipsite de locuitori, până când casele vor rămâne goale, iar ogoarele devastate și pustii;

12 până când DOMNUL îi va trimite pe toți departe, iar țara va rămâne în întregime părăsită.

13 Chiar dacă o zecime va rămâne în ea, aceasta va fi pustiită din nou. Dar asemenea, așa cum unui terebint sau unui stejar îi rămâne buturuga atunci când este tăiat, tot așa sămânța sfântă va fi ca o buturugă în țară.

7 *Semnul lui Emanuel*

1 În perioada când Ahaz, fiul lui Iotam, fiul lui Uzia, era rege peste Iuda, Rețin, regele Aramului, împreună cu Pekah, fiul lui Remalia și rege peste Israel, au asediat Ierusalimul, dar n-au reușit să-l cucerească.

2 Când casa lui David a aflat că Aram s-a aliat cu Efraim, inima lui Ahaz și a poporului său a început să tremure așa cum tremură copacii din pădure din pricina vântului.

3 Atunci DOMNUL i-a zis lui Isaia: – Du-te împreună cu fiul tău Șear-Iașub ca să-l întâlnești pe Ahaz, la capătul canalului de apă al Iazului de Sus, pe drumul către Ogorul Spălătorului

4 și spune-i: „Fii cu băgare de seamă, stai liniștit și nu te teme! Nu te lăsa copleșit din cauza acestor doi tăciuni fumegânzi, din cauza mâniei aprige a lui Rețin, a lui Aram și a fiului lui Remalia.

5 Într-adevăr, Aram, împreună cu Efraim și cu fiul lui Remalia, uneltesc împotriva ta, zicând:

6 «Să atacăm Iuda, s-o sfâșiem și s-o împărțim între noi, iar pe fiul lui Tabeel să-l punem rege peste ea!»

7 Stăpânul Domn însă spune astfel: «Așa ceva nu se va întâmpla, nu va avea loc,

8 pentru că Damascul este capitala Aramului, iar căpetenia Damascului este Rețin. În ceea ce-l privește pe Efraim, în șaizeci și cinci de ani va fi prea împrăștiat ca să mai fie un popor.

9 Samaria este capitala lui Efraim, iar căpetenia Samariei este fiul lui Remalia. Dacă nu veți sta fermi în credință, nu veți mai sta deloc!»

10 DOMNUL i-a vorbit lui Ahaz din nou:

11 – Cere-I DOMNULUI, Dumnezeuul tău, un semn, fie acesta în adâncimile Locuinței Morților, fie în înălțimile cerului.

12 Dar Ahaz a răspuns: – Nu voi cere! Nu-L voi pune la încercare pe DOMNUL!

13 Atunci Isaia a zis: – Ascultă dar, casă a lui David! Nu vă ajunge că încercați răbdarea oamenilor? O veți încerca și pe a Dumnezeului meu?

14 De aceea Însuși Stăpânul vă va da un semn. Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu și îi va pune numele Emanuel.

15 El va mânca smântână și miere până va ști cum să respingă răul și să aleagă binele.

16 Dar, înainte de a ști copilul cum să respingă răul și să aleagă binele, țara celor doi regi de care te temi va fi pustiită.

17 DOMNUL va aduce peste tine, peste poporul tău și peste casa ta vremuri cum n-au mai fost din perioada când Efraim s-a despărțit de Iuda – El îl va aduce pe împăratul Asiriei.

18 Se va ntâmpla în ziua aceea că DOMNUL va șuiera muștelor de la izvoarele râurilor Egiptului și albinelor din Asiria.

19 Ele vor veni și se vor așeza, toate, în vâlcelele abrupte, în crăpăturile stâncilor, pe toți mărăcinii și pe toate pășunile.

20 În ziua aceea Stăpânul va rade cu un brici împrumutat de dincolo de râu, cu împăratul Asiriei, capul, părul de pe picioare și chiar barba.

21 În ziua aceea un om va îngriji doar o juncă și două oi,

22 dar, pentru că vor da lapte din belșug, el va avea smântână să mănânce; oricine va fi lăsat în țară va mânca smântână și miere.

23 În ziua aceea, în orice loc unde erau o mie de butuci de vie, prețuind o mie de șecheli de argint, vor fi doar mărăcini și spini;

24 Oamenii vor intra acolo cu arcuri și săgeți, pentru că toată țara va fi numai mărăcini și spini.

25 În ce privește toate dealurile, care odinioară erau cultivate, nu vei mai merge pe acolo de frica mărăcinilor și a spinilor; acestea vor fi păscute de vite și călcate în picioare de oi.

8 *Semnul lui Maher-şalal-haş-baz*

1 DOMNUL mi-a zis: „Ia o placă mare și scrie pe ea cu un stilet obișnuit: «Maher-şalal-haş-baz».

2 Iar ca martori vrednici de încredere îi voi chema pe preotul Urie și pe Zaharia, fiul lui Ieberechia.“

3 M-am apropiat apoi de profetesă; ea a rămas însărcinată și a născut un fiu. DOMNUL mi-a zis: „Pune-i numele Maher-şalal-haş-baz.

4 Înainte să știe copilul să zică: «Tatăl meu!» și «Mama mea!», bogăția Damascului și prada din Samaria vor fi luate de împăratul Asiriei.“

5 DOMNUL mi-a vorbit din nou astfel:

6 „Pentru că poporul acesta a refuzat apele din Şiloah care curg lin, și s-a bucurat de Rețin și de fiul lui Remalia,

7 de aceea Stăpânul va ridica împotriva ta apele mari și puternice ale râului, adică pe împăratul Asiriei și toată gloria sa. El se va ridica deasupra albiei și se va revărsa peste maluri!

8 Va năvăli în Iuda ca un puhoi și, curgând peste, le va ajunge până la gât! Aripile sale întinse vor acoperi întinderea țării tale, Emanuele!“

9 „Faceți rău, popoare, cât voiți, căci tot veți fi zdrobite! Luați aminte voi, toate țările îndepărtate! Pregătiți-vă oricât de luptă, căci tot veți fi zdrobite! Pregătiți-vă oricât de luptă, căci tot veți fi zdrobite!

10 Oricâte planuri veți face, neîmplinite vor rămâne! Orică strategie veți avea, fără valoare va fi, pentru că Dumnezeu este cu noi!“

Israel să se teamă de DOMNUL

11 DOMNUL mi-a vorbit în timp ce mâna Sa puternică era asupra mea și m-a avertizat să nu umblu pe calea acestui popor. El a zis:

12 „Nu numiți uneltire tot ceea ce poporul acesta numește uneltire! Nu vă temeți de ce se teme el și nu vă înspăimântați!

13 Ci pe DOMNUL Oștirilor să-L priviți ca sfânt; El este Cel de Care să vă temeți și de El trebuie să vă înspăimântați.

14 El va fi un Lăcaș, însă pentru cele două case ale lui Israel va fi o piatră de poticnire și o stâncă de cădere; va fi un laț și o cursă pentru locuitorii Ierusalimului.

15 Mulți dintre ei se vor împiedica, vor cădea și vor fi sfârâmați, vor fi prinși în laț și capturați.“

16 „Leagă această mărturie, și pecetluiește această învățătură între ucenicii Mei!

17 Voi nădăjdui în DOMNUL, Care Își ascunde fața de casa lui Iacov, și îmi voi pune încrederea în El!

18 Iată-mă, eu și copiii pe care mi i-a dat DOMNUL! Suntem semne și prevestiri în Israel de la DOMNUL Oștirilor, Care locuiește pe muntele Sion.

19 Dacă vă vor zice să întrebați pe cei ce cheamă duhurile morților și pe descântători, pe cei care șoptesc și bolborosesc, să răspundeți: «Nu va întreba oare un popor pe Dumnezeul său? De ce să întrebe pe cei morți și nu pe cei vii?»

20 La învățătură și la mărturie!» Dacă ei nu vor vorbi așa, nu vor vedea lumina zorilor.

21 Necăjiți și flămânzi vor pribegi prin țară, iar când le va fi foame se vor mânia și, uitându-se în sus, vor blestema pe regele lor și pe Dumnezeul lor.

22 Apoi se vor uita spre pământ și vor vedea numai necaz, întuneric și negură înspăimântătoare și vor fi izgoniți în întuneric.

9 *Căci un Copil ni s-a născut*

1 Totuși nu va mai fi întuneric peste cei ce au fost în necaz. După cum în trecut El a făcut de rușine ținutul lui Zabulon și ținutul lui Neftali, tot așa, în viitor, El va acoperi de glorie Galileea neamurilor, înspre mare, dincolo de Iordan!

2 Poporul care umbla în întuneric a văzut o mare lumină! Peste cei ce locuiau în țara umbrei morții a strălucit o lumină!

3 Tu ai înmulțit neamul și ai făcut să-i crească bucuria. Ei se bucură înaintea Ta cum se bucură niște oameni de seceriș și cum se bucură cei care împart o pradă.

4 Fiindcă jugul ce-i apăsa, drugul de pe umerii lor și toiagul asupritorului lor, le-ai zdrobit Tu ca în ziua înfrângerii lui Midian.

5 Căci orice încălțăminte purtată în învălmășeala luptei și orice haină tăvălită în sânge va fi arsă, va deveni hrană pentru foc.

6 Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, iar autoritatea va sta pe umerii Săi! Va fi numit: «Sfetnic minunat, Dumnezeu puternic, Tată veșnic, Prinț al păcii.»

7 Autoritatea Sa va crește neîncetat și va fi o pace fără sfârșit pentru tronul lui David și împărăția Sa. El o va întemeia și o va întări prin judecată și dreptate, de acum și pe vecie. Râvna DOMNULUI Oștirilor va face aceasta.

Judecata DOMNULUI asupra lui Israel

8 Stăpânul a trimis un mesaj împotriva lui Iacov; acesta va cădea peste Israel;
9 tot poporul – Efraim și locuitorii Samariei – va ști, toți cei care, cu mândrie și aroganță în inimă, zic:
10 «Au căzut cărămizile, dar noi vom zidi cu pietre cioplite! Sicomorii au fost tăiați, dar noi îi vom înlocui cu cedrii!»
11 De aceea, DOMNUL i-a ridicat împotriva lor pe vrăjmașii lui Rețin, i-a stârnit pe dușmanii lor:
12 arameii la răsărit și filistenii la apus; cu o gură larg deschisă ei l-au mâncat pe Israel! Cu toate acestea, mânia Lui nu s-a potolit, iar mâna Sa este încă întinsă.
13 Dar poporul nu s-a întors la Cel Ce îl lovea, nu L-a căutat pe DOMNUL Oștirilor.
14 Așa că DOMNUL va tăia din Israel capul și coada, ramura de palmier și trestia, într-o singură zi.
15 Bătrânii și demnitarii sunt capul, iar profeții care învață minciuni sunt coada.
16 Cei ce conduc acest popor îl duc în rătăcire, iar cei ce sunt conduși de ei sunt pierduți.
17 De aceea Stăpânul nu se va mai bucura de tinerii lor, nici nu va mai avea milă de orfanii și de văduvele lor, pentru că toți sunt lipsiți de evlavie și ticăloși, toți spun vorbe de nimic. Cu toate acestea, mânia Lui nu s-a potolit, iar mâna Sa este încă întinsă.
18 Da! Răutatea arde ca un foc, arde măcăcinii și spinii, aprinde desișul pădurii din care se înalță un stâlp de fum!
19 Țara este arsă de furia DOMNULUI Oștirilor, iar poporul este ca ceva de pus pe foc. Nimeni nu-și cruță fratele.
20 Unul jefuiește din dreapta și rămâne flămând; mănâncă din stânga și nu se satură; fiecare mănâncă din carnea rudeniei sale.
21 Manase mănâncă pe Efraim, și Efraim pe Manase, iar împreună mănâncă pe Iuda. Cu toate acestea, mânia Lui nu s-a potolit, iar mâna Sa este încă întinsă.
10 **1** Vai de cei ce decretează hotărâri nelegiuite, de cei ce scriu porunci ce asupresc,
2 ca să-i priveze de drepturi pe cei nevoiași și să răpească dreptatea celor asupriți din poporul Meu, făcând astfel din văduve prada lor și jefuindu-i pe orfani.

3 Ce veți face în ziua pedepsei, în mijlocul nenorocirii care va veni din depărtări? La cine veți fugi după ajutor? Unde vă veți lăsa bogățiile?

4 Unii se vor pleca printre prizonieri sau vor cădea uciși. Cu toate acestea, mânia Lui nu s-a potolit, iar mâna Sa este încă întinsă.“

Judecata DOMNULUI asupra Asiriei

5 „Vai de asirian, nuiava mâniei Mele, cel care ține în mâna lui ciomagul furiei Mele!

6 L-am trimis împotriva unui neam lipsit de evlavie și i-am poruncit să meargă împotriva poporului pe care sunt mâniat, să-l prade, să-l jefuiască și să-l calce în picioare ca pe noroiul de pe drum.

7 Dar nu aceasta vrea el, nu acest lucru îl are el în minte; ci el vrea numai să nimicească, să șteargă de pe pământ neamuri nu puține la număr.

8 El zice: «Oare nu sunt conducătorii mei toți regi?»

9 Oare n-a pățit Calno asemenea Carchemișului? Nu este Hamatul asemenea Arpadului? Sau Samaria asemenea Damascului?

10 Așa cum mâna mea a pus stăpânire peste împărățiile idolilor ale căror chipuri erau mai mari decât cele din Ierusalim și Samaria,

11 așa cum am făcut Samariei și idolilor ei, tot așa voi face și Ierusalimului și idolilor lui!»“

12 „Când Stăpânul Își va fi îndeplinit toată lucrarea împotriva muntelui Sion și împotriva Ierusalimului, va spune: «Îl voi pedepsi pe împăratul Asiriei pentru atitudinea sa îngâmfată și pentru trufia privirii lui semețe.

13 Pentru că el zice: ‘Prin propria-mi putere am făcut aceasta și prin înțelepciunea mea, căci sunt priceput. Am dat la o parte hotarele popoarelor și le-am jefuit de bogății și, ca un viteaz, le-am subjugat domnitorii.

14 Mâna mea a găsit, ca pe un cuib, bogăția popoarelor! Ca unul care adună ouăle uitate, așa am adunat tot pământul și nimeni n-a mișcat vreo aripă, n-a deschis gura, nici n-a ciripit!’

15 Se va lăuda oare securea înaintea celui ce o mânuiește? Se va înălța oare ferăstrăul mai presus de cel ce-l folosește? Ca și cum nuiava l-ar ridica pe cel ce o ridică, sau ca și cum toiagul ar ridica pe cel ce nu este din lemn!»

16 De aceea Cel Suveran, DOMNUL Oștirilor, va trimite o boală nimicitoare printre războinicii lui puternici, iar între aleșii lui va izbucni un pârjol ca cel al focului.

17 Lumina lui Israel va deveni un foc, iar Sfântul său, o flacăra; într-o singură zi ea va arde și va mistui toți spinii și măcăciunii lui.

18 Splendoarea pădurii lui și pământurile lui roditoare, vor fi nimicite cu desăvârșire și vor ajunge ca un bolnav pe moarte.

19 Rămășița copacilor din pădurea sa va fi atât de mică încât și un copil ar putea scrie numărul lor.

Rămășița lui Israel

20 În ziua aceea rămășița lui Israel și supraviețuitoarii casei lui Iacov nu se vor mai sprijini pe cel ce îi lovea, ci se vor sprijini, cu adevărat, pe DOMNUL, Sfântul lui Israel.

21 O rămășiță se va întoarce – rămășița lui Iacov – la Dumnezeu cel Puternic.

22 Chiar dacă poporul tău, Israele, ar fi ca nisipul mării, totuși numai o rămășiță din el se va întoarce. Distrugerea este hotărâtă, făcând să se reverse astfel dreptatea.

23 Căci Stăpânul, Domnul Oștirilor, va duce la îndeplinire în toată țara sentința hotărâtă.

24 De aceea, așa vorbește Stăpânul, Domnul Oștirilor: «Poporul Meu care locuiești în Sion, nu te teme de asirieni, când ei te bat cu nuiua și își înalță ciomagul împotriva ta, așa cum au făcut și egiptenii, **25** pentru că, foarte curând, indignarea Mea împotriva ta va înceta și furia Mea va fi îndreptată spre distrugerea lor.»

26 DOMNUL Oștirilor îi va bate cu un bici, așa cum l-a bătut pe Midian la stânca Oreb și Își va înălța toiagul asupra mării, așa cum a făcut în Egipt.

27 În ziua aceea îți va fi luată povara lor de pe umeri și jugul lor de pe gât; jugul va fi zdrobit din cauza grăsimii.

28 A ajuns la Aiat, a trecut prin Migron, iar la Micmaș și-a lăsat lucrurile.

29 Au trecut trecătoarea și au zis: «La Gheva vom înnopta!» Rama tremură, iar Ghiva lui Saul fuge.

30 Țipă tare, fiica Galimului! Ia aminte, Laișa! Vai de tine, Anatot!

31 Madmena fuge, locuitorii Ghebimului caută scăpare.

32 Astăzi va face un nou popas la Nob, de unde va amenința cu pumnul muntele fiicei Sionului, dealul Ierusalimului.

33 Iată, Stăpânul, DOMNUL Oștirilor, taie crăcile cu o mare putere. Cei mai înalți copaci vor fi tăiați, cei mândri vor fi doborâți.

34 El va tăia desişul pădurii cu securea, și Libanul va cădea sub loviturile Celui Măreț.

11 *Vlăstarul ieșit din Ișai*

1 O Mlădiță va ieși din tulpina lui Ișai și un Vlăstar din rădăcinile lui va aduce roadă.

2 Duhul Domnului se va odihni peste El, Duh de înțelepciune și de înțelegere, Duh de sfătuire și de putere, Duh de cunoaștere și de frică de DOMNUL.

3 Plăcerea Sa va fi frica de DOMNUL. El nu va judeca după înfățișare, nici nu va hotărî după cele auzite,

4 ci cu dreptate îi va judeca pe cei nevoiași și cu nepărtinire va hotărî pentru cei săraci de pe pământ. Cu nuiuaa gurii Sale, El va lovi pământul, iar cu suflarea buzelor Sale, îl va ucide pe cel rău.

5 Dreptatea va fi brâul mijlocului Său și credințioșia – cingătoarea cu care va fi încins.

6 Lupul va locui la un loc cu mielul, leopardul se va culca lângă ied, vițelul, puiul de leu și tăurașul vor fi împreună, iar un copilaș îi va conduce.

7 Vaca și ursoaica vor paște împreună, puii lor vor sta culcați la un loc, iar leul va mânca paie ca boul.

8 Sugarul se va juca lângă vizuina aspidei, iar copilul înțărcat își va băga mâna în cuibul viperei.

9 Ei nu vor face rău, nici nu vor distruge întregul Meu munte sfânt, pentru că pământul va fi plin de cunoștința DOMNULUI, așa cum apele acoperă adâncul mării.

10 În ziua aceea, Rădăcina lui Ișai va sta ca un steag pentru popoare; neamurile se vor aduna la El, iar locuința Sa va fi slăvită.

11 În ziua aceea, Stăpânul Își va întinde mâna pentru a doua oară ca să răscumpere rămășița poporului Său, pe cei rămași din Asiria, Egipt, Patros, Cuș, Elam, Șinar, Hamat și din toate ostroavele mării.

12 El va ridica un steag pentru neamuri și îi va aduna pe exilații lui Israel; îi va aduna pe cei împrăștiați ai lui Iuda din cele patru colțuri ale pământului.

13 Gelozia lui Efraim va înceta, iar vrăjmașii lui Iuda vor fi nimicți. Efraim nu va mai fi gelos pe Iuda, iar Iuda nu-i va mai fi ostil lui Efraim,

14 ci vor zbura pe umărul filistenilor spre apus și vor jefui împreună neamurile de la răsărit. Vor ocupa Edomul și Moabul, iar amoniții le vor fi supuși.

15 DOMNUL va seca golful mării Egiptului, Își va mișca mâna deasupra râului, trimițând vântul Său arzător și îl va împărți în șapte părături, oamenii putând să-l treacă încălțați.

16 Din Asiria se va deschide un drum larg pentru rămășița poporului Său lăsată acolo, așa cum s-a deschis pentru Israel, când a ieșit din țara Egiptului.

12 *Laudă DOMNULUI*

1 În ziua aceea, vei zice: «Te voi lăuda, DOAMNE, căci, deși ai fost mânios pe mine, mânia Ta s-a potolit și m-ai mângâiat!

2 Iată! Dumnezeu este mântuirea mea! Voi avea încredere și nu mă voi teme, pentru că DOMNUL, da, Domnul este tăria și cântecul meu; El este mântuirea mea!»

3 Cu bucurie veți scoate apă din izvoarele mântuirii.

4 În acea zi veți zice: Lăudați pe DOMNUL! Chemați Numele Său! Faceți cunoscute printre popoare faptele Lui! Declarați că Numele Său este înălțat!

5 Cântați DOMNULUI, pentru că a făcut lucruri mărețe! Fie acestea cunoscute în întreaga lume!

6 Strigați și chiuțiți de bucurie, locuitori ai Sionului, căci mare este între voi Sfântul lui Israel!“

13 *O profeție împotriva Babilonului*

1 O profeție cu privire la Babilon, pe care Isaia, fiul lui Amoț, a văzut-o.

2 „Ridicați un steag pe un munte pleșuv și strigați tare la ei! Faceți-le semn cu mâna să intre pe porțile nobililor!

3 Eu Însuși am poruncit sfinților Mei și Mi-am chemat vitejii – pe cei ce se bucură de măreția Mea – să-Mi ducă la îndeplinire mânia.

4 Un tumult se aude pe munți, ca cel al unei mari mulțimi. Un vuiet de împărății, de neamuri adunându-se. DOMNUL Oștirilor Își strânge o oștire pentru luptă.

5 Ei vin dintr-o țară îndepărtată, de la marginea cerurilor. DOMNUL și uneltele mâniei Sale vin ca să distrugă întreaga țară.

6 Jeliți-vă! Căci ziua DOMNULUI este aproape; va veni ca nimicire de la Cel Atotputernic.

7 De aceea toate mâinile vor slăbi, inima oricărui om se va înmuia

8 și toți vor fi cuprinși de spaimă. Chinurile și durerile îi vor apuca și se vor zvârcoli ca o femeie

în travaliu. Se vor uita îngroziți unul la altul, cu fețele înroșite.

9 Privește! Vine ziua DOMNULUI, o zi a cruzimii! Vine cu mânie și urgie aprinsă, pentru a face din țară un pustiu și pentru a nimici păcătoșii din ea.

10 Stelele cerurilor și constelațiile lor nu-și vor mai arăta lumina; soarele va fi întunecat la răsăritul lui, iar luna nu-și va mai trimite lumina.

11 Voi pedepsi lumea pentru răul ei și pe cei răi pentru păcatul lor. Voi pune capăt mândriei celor aroganți și voi doborî trufia tiranilor.

12 Voi face ca oamenii să fie mai rari decât aurul fin, mai rari decât aurul de Ofir.

13 Pentru aceasta, voi face să se cutremure cerurile, iar pământul se va zgudui din temelii din pricina furiei DOMNULUI Oștirilor, în ziua aprigei Lui mâinii.

14 Se va-ntâmpla că, asemenea unei gazele urmărite sau a unei turme fără păstor, fiecare se va întoarce la poporul lui, fiecare va fugi în țara lui.

15 Oricine va fi găsit va fi înjunghiat și oricine va fi capturat va cădea ucis de sabie.

16 Copiii lor vor fi zdrobiți în bucăți sub ochii lor, casele le vor fi jefuite, iar soțiile le vor fi necinstite.

17 Iată, îi voi stârni împotriva lor pe mezi, cărora nu le va păsa de argint și nu-și vor găsi plăcerea în aur.

18 Arcurile lor îi vor străpunge pe cei tineri; de prunci nu vor avea milă, iar copiii nu vor găsi îndurare în ochii lor.

19 Iar Babilonul, gloria imperiilor, splendoarea și mândria caldeenilor, va arăta ca Sodoma și Gomora în vremea când le-a distrus Dumnezeu.

20 Nu va mai fi locuit niciodată, nu va mai fi nimeni în el pentru tot restul generațiilor. Nici un arab nu-și va întinde cortul acolo și nici un păstor nu-și va odihni turma în acel loc.

21 Ci animalele deșertului vor sta acolo: șacalii îi vor umple casele, struții vor locui acolo, iar țapii sălbatici vor zburda în acel loc.

22 Hienele vor urla în palatele sale, iar șacalii – în casele lui de petrecere. Vremea lui este aproape și zilele nu-i vor fi prelungite.

14 **1** Dar DOMNUL va avea milă de Iacov; îl va alege din nou pe Israel și îl va așeza în țara lui. Străinii li se vor alătura și se vor uni cu casa lui Iacov.

2 Popoarele îi vor lua și îi vor aduce la locul lor, iar casa lui Israel le va stăpâni în țara Domnului, ca pe

niște slujitori și slujitoare. Îi vor lua captivi pe cei ce-i stăpâniseră și vor domni peste asupritorii lor.

3 În ziua în care DOMNUL îți va da odihnă după durerea, necazul și truda grea la care ai fost supus,

4 vei râde de împăratul Babilonului, spunând: «Cum a încetat asupritorul! Cum a încetat furia lui!

5 DOMNUL a frânt toiagul celor răi și sceptra conducătorilor,

6 pe cel ce, cu mânie, lovea popoarele cu lovituri fără sfârșit, pe cel ce, cu mânie, stăpânea neamurile, persecutându-le fără cruțare.

7 Întreg pământul se bucură de odihnă și pace și toți oamenii izbucnesc în cântece de bucurie.

8 Până și chiparoșii și cedrii din Liban se bucură de tine și zic: ‘De când te afli trântit jos, nimeni nu vine să ne mai taie!’

9 Locuința Morților de jos e stârnită să te întâmpine la sosire. El trezește sufletele morților ca să te salute, – pe toți cei ce au fost conducători ai pământului, – îi ridică de pe tronurile lor pe toți cei ce au fost împărați ai neamurilor.

10 Toți vor vorbi și-ți vor spune: ‘Acum ai ajuns și tu la fel de slab ca și noi; ai devenit ca noi!’

11 Fala ta e coborâtă în Locuința Morților, împreună cu sunetul harfelor tale. Larvele îți sunt așternut, iar viermii îți sunt învelitoare.

12 Cum ai căzut din ceruri, luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, asupritorul neamurilor!

13 Tu ai zis în inima ta: ‘Mă voi înălța la cer; îmi voi ridica tronul mai presus de stelele lui Dumnezeu! Voi ședea pe muntele adunării, pe înălțimile din nord!’

14 Mă voi înălța deasupra norilor, și mă voi face asemenea Celui Preaînalt!’

15 Dar ai fost trântit în Locuința Morților, în adâncimile gropii.

16 Cei ce te văd te privesc cu luare-aminte și-și zic: ‘Acesta să fie omul care a făcut pământul să tremure, care a zguduit împărățiile,

17 care a făcut lumea să se asemene cu un pustiu, care i-a răsturnat cetățile și n-a lăsat pe prizonieri să se întoarcă acasă?’

18 Toți împărații neamurilor, toți se odihnesc în cinste, fiecare în mormântul său,

19 dar tu ești aruncat afară, departe de mormântul tău, ca o ramură disprețuită, acoperit cu cei uciși, cu cei străpunși de sabie, cu cei coborâți în adâncimile gropii, ești ca un hoit călcat în picioare.

20 Tu nu te vei alătura lor în mormânt, pentru că ți-ai distrus țara și ți-ai ucis poporul.» Urmașii celor ce fac răul nu vor mai fi pomeniți vreodată!

21 Pregătiți măcelul fiilor săi, datorită vinovăției părinților lor! Să nu se mai ridice vreodată să moștenească țara și să acopere fața pământului cu cetăți.

22 «Mă voi ridica împotriva lor!», rostește DOMNUL Oștirilor. «Voi șterge numele Babilonului și pe supraviețuitoarii lui, voi șterge sămânța și pe urmașii lui!», rostește DOMNUL.

23 «Voi face din el un loc pentru bufnițe și o mlaștină și îl voi mătura cu mătura nimicirii!», rostește DOMNUL Oștirilor.

Profeție împotriva Asiriei

24 DOMNUL Oștirilor a jurat: «Cum am plănuit, așa va fi! Cum am hotărât, așa se va întâmpla!

25 Îl voi zdrobi pe asirian în țara Mea și pe munții Mei îl voi călca în picioare. Jugul lui va fi luat de peste cei din poporul Meu și povara lui va fi îndepărtată de pe umerii lor.»

26 Acesta este planul făcut pentru întreaga lume; aceasta este mâna întinsă peste toate neamurile.

27 Căci Domnul Oștirilor a întocmit acest plan; cine l-ar putea strica? Mâna Sa este întinsă; cine o va putea întoarce?«

Profeție împotriva filistenilor

28 În anul morții regelui Ahaz a fost rostită această profeție:

29 „Nu vă bucurați, voi toți, filistenilor, pentru că e frânt toiagul care vă lovea! Căci o viperă va ieși din rădăcina șarpelui și un balaur zburător va fi rodul ei.

30 În timp ce întâiul născut al săracului va găsi pășune, iar cel nevoiaș se va culca în siguranță, pe rădăcina ta o voi ucide prin foame; da, de foame îți va muri rămășița!

31 Jelește-te, poartă! Plângi, cetate! Înmuiați-vă, filistenilor, cu toții! Căci un nor de fum vine din nord, și rândurile oștirii sunt strânse.

32 Ce li se va răspunde trimișilor aceluia neam? «DOMNUL a întemeiat Sionul, iar cei nevoiași din poporul Său vor găsi refugiu în el.»«

15 Profeție împotriva Moabului

1 O profeție cu privire la Moab. „Da! Pustiit într-o singură noapte, nimic este Ar-Moab. Da! Pustiit într-o singură noapte, nimic este Chir-Moab.

2 Dibon se suie la templu, pe înălțimi, ca să plângă. Pe Nebo și pe Medeba, acolo se vaietă Moab. Toate capetele sunt rase și toate bărbile sunt tăiate.

3 Pe străzi umblă încinși cu saci; pe acoperișuri și în piețe toți se vaietă și se topesc de plâns.

4 Heșbon și Eleale țipă, iar glasurile lor sunt auzite până departe în Iahaț. Iată de ce luptătorii Moabului țipă având sufletul plin de groază.

5 Îmi plânge inima pentru Moab! Fugarii lui ajung până la Țoar și până la Eglat-Șelișia. Plângând, ei urcă culmea Luhitului și pe drumul Horonaimului își jelesc nimicirea.

6 Apele din Nimrim sunt secate; iarba este uscată, vegetația a pierit și nu mai există nimic verde.

7 De aceea își iau bogăția câștigată și agoniseala lor și o cară peste Pârâul Sălciilor.

8 Țipetele se aud în întreg teritoriul Moabului; vaietele ajung până la Eglaim și până la Beer-Elim.

9 Apele din Dimon sunt pline de sânge. Cu toate acestea, Eu voi aduce și mai multe asupra Dimonului – voi aduce un leu împotriva fugarilor din Moab, împotriva rămășiței din țară.

16 **1** Trimiteti-mi drept tribut conducătorului țării, din Sela, pe drumul pustiei, la muntele fiicei Sionului.

2 Ca niște păsări alungate, izgonite din cuib, așa sunt fiicele Moabului la vadurile Arnonului.

3 «Dă-ne un sfat! Hotărăște ceva! Întinde-ți umbra în mijlocul zilei și prefă-o în noapte! Ascunde-i pe cei izgoniți și nu-i trăda pe fugari!

4 Primește-i pe cei izgoniți ai Moabului să locuiască cu tine! Fii un refugiu pentru ei în fața nimicitorului!» Când asupritorul va înceta, când nimicirea va lua sfârșit și prădătorul va lăsa țara în pace,

5 atunci, prin îndurare, va fi întemeiat un tron pe care va domni cu credincioșie cineva din casa lui David, un judecător care caută să judece drept și este plin de râvnă pentru dreptate.

6 Am auzit de mândria Moabului – cât este el de mândru! – de fala sa, de trufia și de aroganța sa, dar laudele lui sunt minciuni.

7 De aceea bocesc moabiții, vaitându-se toți pentru Moab. Bociți și fiți adânc măhniți pentru oamenii din Chir-Hareset!

8 Căci câmpiile Heșbonului se usucă la fel ca și viile din Sibma. Domnitorii neamurilor au distrus cele mai alese vițe, care cândva ajungeau până la

Iazer, fiind răspândite până spre pustie. Mlădițele ei se întindeau și ajungeau până la mare.

9 De aceea plâng împreună cu Iazerul pentru viile din Sibma. O, Heșbon! O, Eleale! Vă ud cu lacrimile Mele! Căci strigătul de bucurie scos de voi la culesul fructelor și la seceriș a încetat.

10 Bucuria și veselia au dispărut din livezi; în vii nu se mai cântă și nu se mai chiuie de bucurie; nimeni nu mai zdrobește vinul în teascuri, căci am făcut să înceteze strigătele de bucurie.

11 De aceea, ca o liră Îmi plânge inima pentru Moab și sufletul Mi se tânguie pentru Chir-Hareset.

12 Moab va fi văzut trudindu-se spre locul de închinare, venind la altar să se roage, însă nu va primi nimic.

13 Acesta este cuvântul pe care-l rostise DOMNUL cu privire la Moab.

14 Dar acum, DOMNUL zice: «În trei ani, numărați ca anii unui simbriaș, în ciuda mulțimii sale mari, gloria Moabului va fi prăbușită, iar cei ce vor supraviețui vor fi puțini și slabi.»

17 *Profeție împotriva Damascului*

1 O profeție cu privire la Damasc. „Privește! Damascul nu va mai fi o cetate, ci va ajunge doar un morman de ruine.

2 Cetățile Aroerului vor fi abandonate, lăsate turmelor care se vor culca acolo nestingherite.

3 Efraim va fi lăsat fără fortăreață, iar Damascul fără autoritate. Rămășița lui Aram va fi ca gloria israeliților“, zice DOMNUL Oștirilor.

4 „În ziua aceea, gloria lui Iacov va fi slăbită, iar grăsimea trupului său se va topi.

5 Va fi ca atunci când secerătorul adună grâul, culegând spicele cu mâna lui – ca atunci când cineva culege spicele în valea Refaim.

6 Totuși câteva spice vor mai rămâne, ca la scuturatul măslinului: două, trei măslini pe cele mai înalte ramuri, patru, cinci pe crengile roditoare“, zice DOMNUL, Dumnezeul lui Israel.

7 „În ziua aceea oamenii se vor uita la Creatorul lor și își vor îndrepta privirea spre Sfântul lui Israel.

8 Nu se vor mai uita la altarele făcute de mâinile lor și nu vor mai privi la așerele și la stâlpii închinați soarelui, pe care i-au făurit degetele lor.

9 În ziua aceea cetățile lor fortificate vor fi abandonate ca cele ale hiviților și ale amoriților, pe care le-au părăsit în fața israeliților. Totul va fi o pustie!

10 Și aceasta pentru că L-ai uitat pe Dumnezeuul izbăvirii tale și nu ți-ai adus aminte de Stânca scăpării tale. De aceea, deși sădești plante alese și butuci de viță străini,

11 deși în ziua în care îi plantezi, îi și faci să crească, și în dimineața în care arunci sămânța, o și faci să înflorească, totuși secerișul va fi luat într-o zi de boală și de durere de nevindecat.

12 Ah, un vuiet de popoare multe, care urlă ca o mare înfuriată! Ah, un muget de popoare, care mugesc ca niște ape vijelioase!

13 Popoarele mugesc ca niște ape vijelioase, dar El le ceartă; ele fug departe, duse de vânt ca pleava de pe dealuri și ca iarba dusă de furtună.

14 Seara, teroare! Până dimineața ei nu mai sunt. Aceasta este soarta celor ce ne jupoaie, acesta este destinul celor ce ne jefuiesc.

18 *Profeție împotriva lui Cuș*

1 Vai de tine, țară în care se aude fâlfâit de aripi, țară de dincolo de râurile lui Cuș,

2 țară care-ți trimiți solii pe calea apei, în corăbii de papirus! Duceți-vă, soli iuți! Duceți-vă la un neam înalt și cu pielea netedă, la un popor temut aproape și departe, la un neam puternic și cuceritor, a cărei țară e străbătută de râuri!

3 Voi toți, locuitori ai lumii, toți care locuiți pământul, când se ridică steagul pe munți, să luați aminte! Când sună cornul, să ascultați!

4 Căci DOMNUL mi-a vorbit astfel: «Eu voi sta liniștit și voi privi din locuința Mea, voi fi ca o adiere fierbinte în lumina soarelui și ca un nor de rouă în căldura secerișului.

5 Căci chiar înaintea secerișului, când floarea cade, și rodul se coace, El va tăia mlădițele cu cosoare, va tăia vlăstarii și-i va arunca.

6 Toți vor fi lăsați păsărilor răpitoare din munți și animalelor sălbatice. Păsările răpitoare își vor petrece vara pe ei și toate animalele sălbatice vor ierna pe ei.»

7 În vremea aceea, un popor înalt și cu pielea netedă, temut aproape și departe, un neam puternic și cuceritor, a cărei țară e străbătută de râuri, va aduce daruri DOMNULUI Oștirilor la muntele Sion, locul Numelui DOMNULUI Oștirilor.“

19 *Profeție împotriva Egiptului*

1 O profeție cu privire la Egipt. „Iată! DOMNUL călărește pe un nor iute, venind înspre Egipt. Zeii

Egiptului vor tremura în fața Sa, iar inima egiptenilor se va-nmuia înlăuntrul lor.

2 «Îi voi întărâta pe egipteni între ei – se vor lupta frate cu frate, semen cu semen, cetate cu cetate și regat cu regat.

3 Duhul egiptenilor va fi golit din ei și le voi încurca planurile. Atunci vor întreba idolii, duhurile morților, pe cei ce cheamă duhurile morților și pe descântători.

4 Îi voi da pe egipteni în mâinile unui stăpân crud și un împărat aspru va stăpâni peste ei“», zice Stăpânul, DOMNUL Oștirilor.

5 Apele Nilului vor seca, albia lui va seca și se va usca.

6 Canalele se vor împuti; râurile Egiptului se vor goli și se vor usca, iar pipirigul și trestia se vor veșteji.

7 Plantele aflate de-a lungul Nilului și cele de la gura lui și toate semănăturile de pe malul Nilului se vor usca, vor dispărea și nu vor mai exista.

8 Pescarii vor boci și se vor jeli; toți cei ce aruncă undița în Nil, cei ce aruncă năvoadele în apă, toți vor suferi.

9 Cei ce lucrează cu inul dărăcit și țesătorii de pânză fină își vor pierde speranța.

10 Croitorii vor fi înspăimântați, iar toți simbriașii vor fi cu inima întristată.

11 Prinții din Țoan nu sunt decât niște nebuni, iar sftetnicii înțelepți ai lui Faraon dau sfaturi proaste. Cum îndrăzniți să-i spuneți lui Faraon: «Eu sunt urmaș al înțelepților, urmaș al regilor străvechi?»

12 Unde îiți sunt acum înțelepții care să-ți spună și să-ți facă cunoscut ce a plănuit DOMNUL Oștirilor împotriva Egiptului?

13 Prinții din Țoan au înnebunit, conducătorii din Nof s-au înșelat, iar căpeteniile triburilor sale au dus Egiptul în rătăcire.

14 DOMNUL a răspândit printre ei un duh de amețeală; ei au făcut să se clatine Egiptul în tot ceea ce face, așa cum se clatină un om beat când vomită.

15 Nimeni nu va mai putea face ceva pentru Egipt, nici capul, nici coada, nici ramura de palmier, nici trestia!

16 În ziua aceea egiptenii vor fi ca femeile: vor tremura de frică sub mâna DOMNULUI Oștirilor ridicată asupra lor.

17 Țara lui Iuda va fi o teroare pentru egipteni; oricine va auzi ceva despre ea se va îngrozi din

pricina hotărârii luate de DOMNUL Oștirilor împotriva lor.

18 În ziua aceea vor fi în țara Egiptului cinci cetăți în care se va vorbi limba canaanită și în care se va jura loialitate DOMNULUI Oștirilor. Una dintre acestea se va numi Cetatea Soarelui.

19 Tot în acea zi, chiar în inima țării Egiptului, se va afla un altar închinat DOMNULUI, iar la hotarul lui, un stâlp închinat DOMNULUI.

20 El va fi un semn și o mărturie pentru DOMNUL Oștirilor în Egipt. Când ei vor striga către DOMNUL din cauza asupritorilor, El le va trimite un salvator și un apărător care îi va izbăvi.

21 Astfel, El Se va face cunoscut egiptenilor, iar în ziua aceea ei îl vor recunoaște pe DOMNUL. Se vor închina cu jertfe și cu daruri de mâncare, vor face jurăminte DOMNULUI și le vor împlini.

22 DOMNUL va lovi Egiptul; îl va lovi, dar îl va vindeca. Ei se vor întoarce la DOMNUL, iar El va răspunde cererilor lor și îi va vindeca.

23 În ziua aceea va fi un drum larg din Egipt și până în Asiria, iar asirienii vor veni în Egipt, și egiptenii în Asiria. Egiptenii se vor închina împreună cu asirienii.

24 În ziua aceea Israel va fi al treilea popor, împreună cu Egiptul și Asiria, care va fi o binecuvântare în mijlocul pământului.

25 DOMNUL Oștirilor îi va binecuvânta, zicând: «Binecuvântat să fie Egiptul, poporul Meu, Asiria, lucrarea mâinilor Mele, și Israel, moștenirea Mea!»

20 *Profeție împotriva Egiptului și a lui Cuș*

1 În anul în care conducătorul oștirii, trimis de împăratul Sargon al Asiriei, a venit la Așdod, l-a asediat și l-a cucerit,

2 DOMNUL i-a vorbit lui Isaia, fiul lui Amoț, astfel: „Du-te, dă-ți jos sacul de pe tine și scoate-ți sandalele din picioare!” El a făcut întocmai, umblând gol și desculț.

3 DOMNUL a zis: „Așa cum robul Meu Isaia a umblat gol și desculț timp de trei ani, ca un semn și ca o prevestire împotriva Egiptului și a lui Cuș,

4 tot așa împăratul Asiriei îi va duce pe egipteni în captivitate, iar pe cușiți în exil, atât pe tineri, cât și pe bătrâni, goi și desculți, cu dosul descoperit, spre rușinea Egiptului.

5 Cei ce și-au pus nădejdea în Cuș și s-au mândrit cu Egiptul vor fi înspăimântați și rușinați.

6 În ziua aceea locuitorii de pe țărmul acesta vor zice: «Iată ce li s-a întâmplat celor în care ne-am pus nădejdea și la care am fugit după ajutor și izbăvire dinaintea împăratului Asiriei! Oare cine ne va mai izbăvi acum?»

21 *Profeție împotriva Babilonului, Edomului și Arabiei*

1 O profeție cu privire la pustia de lângă mare. „Așa cum se dezlănțuie vijelia în Neghev, tot astfel vine și invadatorul din pustie, dintr-o țară a terorii.

2 O viziune cumplită mi s-a arătat: trădătorul trădează, iar jefuitorul jefuiește. Atacă, Elamule! Asediază, Medio! Tot suspinul pe care ți l-a provocat îl voi opri.

3 De aceea trupul îmi este plin de durere; chinurile m-au cuprins, așa cum o cuprind pe o femeie când naște. Ceea ce aud, mă face să leșin, iar ceea ce văd, mă înspăimântă.

4 Inima mi se zbate și, de spaimă, tremur; amurgul după care tânjeam cândva a devenit o groază pentru mine.

5 Au pregătit masa, au întins păturile, mănâncă și beau. Ridicați-vă, conducători, și ungeți-vă scuturile!

6 Căci astfel mi-a vorbit Stăpânul: «Du-te și pune un străjer, care să anunțe ceea ce vede!»

7 Când va vedea un car cu o pereche de cai și călăreți pe măgari și pe cămile, să asculte cu atenție, cu mare atenție!»

8 Străjerul a strigat: «Zi după zi, Stăpâne, stau într-un turn de pază și, în fiecare noapte, veghez în postul meu.

9 Iată că vine un călăreț într-un car având o pereche de cai!» El a strigat din nou: «A căzut! Babilonul a căzut! Toate chipurile zeilor lui stau sfărâmate la pământ!»

10 O, poporul meu, zdrobit pe locul de treierat, vă spun ce am auzit de la DOMNUL Oștirilor, Dumnezeul lui Israel.

11 O profeție cu privire la Duma. „Cineva mă strigă din Seir: – Străjer, cât a mai rămas din noapte? Străjer, cât a mai rămas din noapte?

12 Străjerul răspunde: – Dimineața se apropie, dar apoi vine iarăși noaptea. Dacă veți dori să întrebați, întrebați; întoarceți-vă, veniți iarăși!»

13 O profeție cu privire la Arabia. „Voi, caravane din Dedan, care vă întindeți corturile printre tufișurile Arabiei,

14 aduceți apă celor însetați! Voi, locuitori din ținutul Tema, dați pâine fugarilor!

15 Ei fug dinaintea săbiilor, dinaintea sabiei scoase, dinaintea arcului întins și dinaintea unei lupte înverșunate.“

16 Stăpânul mi-a vorbit astfel: „Într-un an, numărât ca anii unui simbriaș, toată gloria Chedarului se va sfârși;

17 dintre vitejii arcași ai Chedarului vor rămâne puțini, pentru că DOMNUL, Dumnezeu lui Israel, a vorbit.“

22 *Profeție împotriva Ierusalimului*

1 O profeție cu privire la Valea Viziunii. „Ce vreți să arătați, de v-ați urcat cu toții pe acoperișuri,

2 oraș plin de zarvă, cetate gălăgioasă și plină de dezmaț? Cei uciși dintre ai tăi n-au fost răpuși de sabie, nu au murit în luptă.

3 Toți conducătorii tăi au fugit împreună, însă au fost prinși fără să se folosească arcul. Toți dintre ai tăi care au fost găsiți, au fost capturați împreună, deși fugiseră departe.

4 De aceea am zis: «Întoarceți-vă privirile de la mine! Lăsați-mă să vărs lacrimi amare! Nu încercați să mă mângâiați pentru distrugerea poporului meu!»

5 Căci este o zi de învălmășeală, de călcat în picioare și de groază, o zi trimisă de Stăpânul, Domnul Oștirilor, în Valea Viziunii; o zi în care se dărâmă ziduri și se strigă după ajutor spre munți.

6 Elamul își ia tolba cu săgeți, călăreții, în carele lor de luptă, și caii înaintează, iar Chirul își dezvelește scutul.

7 Văile tale cele mai alese sunt pline de care, iar călăreții stau pregătiți de luptă la porțile cetății;

8 zidurile de apărare ale lui Iuda sunt date la o parte. În acea zi, ați căutat după arme în Casa din Pădure,

9 ați observat că zidurile Cetății lui David au multe spărturi și ați adunat apele în Bazinul de Jos.

10 Ați numărat casele din Ierusalim și ați dărâmat o parte din ele pentru a întări zidul.

11 Între zidurile cetății ați făcut un rezervor pentru apa din Bazinul cel Vechi și nu ați privit spre Cel Ce a făcut aceste lucruri, nici nu ați ținut seama de Cel Ce a plănuț demult aceasta.

12 În ziua aceea Stăpânul, Domnul Oștirilor, v-a chemat să plângeți și să vă jeliți, să vă smulgeți părul și să vă îmbrăcați în sac.

13 Când colo însă, la voi a fost veselie și petrecere, au fost boi tăiați și oi înjunghiate! S-a mâncat carne,

s-a băut vin și s-a strigat: «Să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri!»

14 DOMNUL Oștirilor mi S-a descoperit, spunându-mi: «Această nelegiuire a voastră nu va fi ispășită până veți muri», zice Stăpânul, Domnul Oștirilor.

15 Așa vorbește Stăpânul, Domnul Oștirilor: «Du-te la acel administrator, la Șebna, administratorul palatului, și spune-i:

16 ‘Ce drept ai tu aici și pe cine ai tu pe aceste locuri, de ți-ai săpat chiar aici un mormânt, un mormânt săpat pe înălțime, un loc dăltuit în stâncă?’»

17 Iată! DOMNUL e gata să te apuce cu putere și să te arunce de aici, bărbat puternic!

18 Te va înfășura strâns și te va arunca ca pe o minge, într-o țară întinsă; acolo vei muri și acolo îți vor rămâne carele tale frumoase, tu, rușinea palatului stăpânului tău!

19 Te voi da afară din slujbă și vei fi doborât de pe poziția ta.

20 «În ziua aceea îl voi chema pe slujitorul Meu, pe Eliachim, fiul lui Hilchia,

21 îl voi îmbrăca cu mantia ta și-l voi încinge cu cingătoarea ta, iar autoritatea ta i-o voi da lui. El va fi un tată pentru locuitorii Ierusalimului și pentru casa lui Iuda.

22 Pe umărul lui voi pune cheia Casei lui David. Ce va deschide el, nimeni nu va închide, iar ce va închide, nimeni nu va deschide!

23 Îl voi împlânta ca pe un țaruș, într-un loc sigur și va fi un tron de onoare pentru familia tatălui său.

24 Vor sprijini pe el toată gloria familiei tatălui său: urmașii și vlăstarii, orice vas mic, de la castroane până la ulcioare.

25 În ziua aceea, zice DOMNUL Oștirilor, țarușul împlântat în loc sigur va fi scos; va fi tăiat și va cădea, iar povara ce se sprijinea pe el va fi doborâtă», căci DOMNUL a vorbit.“

23 *Profeție împotriva Tirului*

1 O profeție cu privire la Tir. „Văitați-vă, corăbii de Tarșiș, căci fortăreața și portul vă sunt distruse! Din Chitim au primit această veste.

2 Tăceți, locuitori ai țărmlui, precum și voi, negustori din Sidon, care v-ați îmbogățit din negoțul pe mare!

3 Străbătând ape multe, grâul era adus din Șihor; secerișul Nilului era venitul Tirului, acesta devenind locul de negoț al neamurilor.

4 Să-ți fie rușine, Sidon, fortăreață a mării! Căci marea a vorbit astfel: «N-am avut dureri, nici n-am născut; n-am îngrijit băieți, nici n-am crescut fete.»

5 Când va ajunge vestea în Egipt, se vor îngrozi de cele auzite despre Tir.

6 Treceți spre Tarșiș! Văitați-vă, locuitori ai țărmlui!

7 Aceasta să fie, oare, cetatea voastră plină de veselie, cetatea întemeiată din vremuri străvechi, ai cărei pași au dus-o până departe, întemeind colonii?

8 Cine a plănuit aceasta împotriva Tirului, împotriva celui ce oferea coroane, ai cărui negustori erau prinți, ai cărui comercianți erau cei mai onorați de pe pământ?

9 DOMNUL Oștirilor a plănuit aceasta – pentru a zdrobi mândria a tot ce este glorios, pentru a-i umili pe toți cei onorați de pe pământ.

10 Cultivă-ți țara, ca malul Nilului, fiică a Tarșișului, căci port nu mai ai!

11 DOMNUL Și-a întins mâna peste mare și a făcut împărățiile să se cutremure. Cu privire la Canaan, a poruncit să-i fie distruse fortărețele.

12 El a zis: «Nu te vei mai bucura, o, fecioară asupra, fiică a Sidonului! Ridică-te și du-te în Chitim, însă nici măcar acolo nu vei avea odihnă!»

13 Priviți la țara caldeenilor, la un popor care nu mai este! Asirienii au făcut din ea un loc pentru animalele sălbatice. Și-au ridicat turnurile de asalt, i-au jefuit palatele și au făcut din ea o ruină.

14 Văitați-vă, corăbii de Tarșiș, căci fortăreața voastră este distrusă!

15 Din ziua aceea Tirul va fi uitat pentru șaptezeci de ani – timpul vieții unui împărat. Iar la sfârșitul celor șaptezeci de ani, Tirului i se va întâmpla ca prostituatei din cântec:

16 «La lira și străbate cetatea, prostituată care ai fost uitată! Cântă iscusit, cântă-ți cântecul de mai multe ori, astfel încât să-și aducă aminte de tine!»

17 Când se vor încheia cei șaptezeci de ani, DOMNUL va vizita Tirul. Cetatea se va întoarce la câștigul ei și se va prostitua cu toate împărățiile de pe fața pământului.

18 Profitul și plata ei însă vor fi puse deoparte pentru DOMNUL. Acestea nu vor fi nici adunate, nici păstrate, ci câștigul ei va asigura hrană din

belșug și haine frumoase pentru cei ce trăiesc înaintea DOMNULUI.“

24 *Judecată asupra întregului pământ*

1 „Iată! DOMNUL este pe cale să pustiască pământul, să facă din el o pustie; va face din suprafața sa o ruină și-i va împrăștia locuitorii.

2 La fel i se va întâmpla preotului, ca poporului, stăpânului, ca sclavului său, stăpânei, ca slujnicei ei, celui ce vinde, ca celui ce cumpără, celui ce împrumută, ca celui ce ia cu împrumut și celui ce i se datorează, ca datornicului.

3 Pământul va fi în întregime pustiit și jefuit, căci DOMNUL a rostit acest cuvânt.

4 Pământul se usucă și se ofilește, lumea suferă și se veștejește, iar conducătorii popoarelor lumii suferă și ei.

5 Pământul este pângărit de propriii săi locuitori, care au călcat legile, au nesocotit poruncile și au rupt legământul cel veșnic.

6 De aceea un blestem devorează pământul, iar locuitorii lui își ispășesc vina; de aceea sunt mistuiți locuitorii pământului, doar câțiva fiind cruțați.

7 Mustul se usucă, iar vița-de-vie se veștejește; toți cei cu inima veselă suspină.

8 Veselia tamburinelor a încetat, zgomotul petrecerii s-a oprit și desfătarea lirei s-a sfârșit.

9 Nu se mai bea vin cântând, iar băutura tare este amară pentru cei ce o beau.

10 Cetatea pustie stă dărămată; toate casele sunt închise, nimeni nu poate intra.

11 Pe străzi ei strigă după vin; orice bucurie s-a dus și veselia a fost izgonită din țară.

12 Cetatea e lăsată în ruine, iar poarta îi este sfărâmată.

13 Pe întinderea pământului și în mijlocul popoarelor va fi ca atunci când se scutură măslinul, ca atunci când rămân câțiva ciorchini după culesul viei.

14 Ei își înalță glasurile, cântă cu bucurie și aclamă, dinspre apus, marea DOMNULUI.

15 De aceea voi, cei din răsărit, dați cinste DOMNULUI! Cei de pe insulele mării, slăviți Numele DOMNULUI, Dumnezeuul lui Israel!

16 De la marginile pământului auzim cântându-se: «Slavă Celui Drept!» Eu însă zic: «Mă doare sufletul! Mă doare sufletul! Vai de mine! Trădătorii trădează, trădează cu viclenie!»

17 Groaza, groapa și cursa te așteaptă, locuitor al pământului!

18 Oricine va fugi la zgomotul groazei va cădea în groapă și oricine va ieși din groapă va fi prins în cursă. Căci stăvilarele cerului sunt deschise și temeliile pământului se cutremură.

19 Pământul e făcut fărâme, e sfâșiat în bucăți și cutremurat cu putere.

20 Pământul se clatină ca un om beat, se leagănă ca o colibă în vânt. Păcatul răzvrătirii sale îl apasă atât de greu, încât se prăbușește și nu se mai ridică din nou.

21 În ziua aceea DOMNUL va pedepsi în înălțimi, oștirea cerului, iar pe pământ, pe împărații pământului.

22 Vor fi adunați împreună, ca prizonierii, într-o groapă. Vor fi închiși într-o închisoare și, după multe zile, vor fi pedepsiți.

23 Atunci luna va fi umilită și soarele făcut de rușine, pentru că DOMNUL Oștirilor va domni pe muntele Sion și în Ierusalim, înaintea bătrânilor Săi, în slavă.

25 *Laudă pentru eliberarea de sub opresiune*

1 O DOAMNE, Tu ești Dumnezeu meu! Te voi înălța și Îți voi lăuda Numele, căci ai făcut lucruri minunate, lucruri plănuite demult, care s-au împlinit cu credincioșie.

2 Ai prefăcut cetatea într-un morman de moloz, citadela într-o ruină. Fortăreața străinilor nu mai e o cetate; ea nu va fi nicicând rezidită.

3 De aceea popoarele puternice Te vor slăvi; cetățile neamurilor de temut se vor teme de Tine.

4 Căci Tu ai fost un refugiu pentru cel sărman, un refugiu pentru cel nevoiaș în necazul său, un adăpost în furtună și o umbră în mijlocul caniculei, atunci când suflarea asupritorilor lovea ca furtuna într-un zid

5 și ca arșița soarelui într-un loc uscat. Tu aduci la tăcere zarva străinilor și, așa cum căldura este domolită de umbra unui nor, tot astfel și cântarea asupritorilor încetează.

6 DOMNUL Oștirilor va pregăti pe muntele acesta, pentru toate popoarele, un ospăț cu cărnuri grase, un ospăț cu vinuri bune – cărnuri pline de măduvă și vinuri din cele mai bune.

7 Pe muntele acesta El va nimici vâlul care acoperă toate popoarele, învelitoarea aruncată peste toate neamurile.

8 El va înghiți moartea pentru totdeauna. Stăpânul Domn va șterge lacrimile de pe toate fețele și va îndepărta ocara poporului Său pretutindeni pe pământ, căci DOMNUL a vorbit.

9 În ziua aceea se va zice: «Priviți! Acesta este Dumnezeul nostru! Am nădăjduit în El, și El ne-a mântuit! Acesta este DOMNUL în Care ne-am pus nădejdea! Să fim veseli și să ne bucurăm în mântuirea Sa!»

10 Mâna DOMNULUI se va odihni pe muntele acesta. Moabiții însă vor fi călcați de El în picioare, așa cum e călcat în picioare paiul în bălegar.

11 Își vor întinde mâinile în mijlocul lui, cum își întinde înotătorul mâinile să înoate; mândria lor va fi doborâtă în ciuda dibăciei mâinilor lor.

12 El va dărâma fortificațiile înalte ale zidurilor tale, le va doborî și le va arunca la pământ, chiar în țărână.

26 *Cântecul de biruință al lui Iuda*

1 În ziua aceea, în țara lui Iuda se va cânta acest cântec: «Avem o cetate puternică! Dumnezeu a făcut mântuire din zidurile și meterezele ei!

2 Deschide-ți porțile ca să poată intra neamul cel drept, neamul ce păzește credința!

3 Celui cu mintea statornică Tu îi asiguri pacea – da, pacea, căci se încrede în Tine.

4 Încredeți-vă în DOMNUL pentru totdeauna, pentru că în Domnul, da, în DOMNUL, aveți o stâncă veșnică!

5 Căci El i-a umilit pe cei ce locuiesc pe înălțimi, a doborât cetatea cea îngâmfată; a doborât-o la pământ, a aruncat-o în țărână.

6 E călcată în picioare de cel asuprit și strivită sub pașii celor nevoiași.

7 Calea celui drept e netedă, căci Tu, Cel Drept, netezești cărarea celui drept.

8 Da, DOAMNE, umblând pe cărarea poruncilor Tale, Te așteptăm! Numele Tău și aducerea-aminte despre Tine sunt dorința sufletului nostru.

9 Sufletul meu tânjește după Tine noaptea și duhul dinăuntrul meu Te caută dis-de-diminează, căci atunci când judecățile Tale sunt pe pământ, locuitorii lumii învață dreptatea.

10 Chiar dacă celui rău i se arată îndurare, el tot nu învață dreptatea; tot nedrept se poartă chiar într-o

țară unde domnește dreptatea, nerecunoscând măreția DOMNULUI.

11 DOAMNE, mâna Ta e ridicată, dar ei n-o văd. Lasă-i să-Ți vadă râvna pentru poporul Tău și să li se facă rușine! Lasă ca focul hărăzit dușmanilor Tăi să-i mistuie!

12 Dar nouă, DOAMNE, Tu ne vei da pacea, căci tot ce am realizat, Tu ai făcut pentru noi.

13 DOAMNE, Dumnezeuul nostru, și alți stăpâni în afară de Tine au domnit peste noi, dar noi recunoaștem doar Numele Tău.

14 Aceia sunt morți, nu mai trăiesc, iar spiritele lor nu se vor mai întoarce, căci i-ai pedepsit, i-ai nimicit și le-ai șters toată pomenirea.

15 Tu, Doamne, ai înmulțit neamul; ai înmulțit neamul și ai lărgit toate hotarele țării. Meriți să fii slăvit!

16 DOAMNE, ei Te-au căutat când erau în necaz; când îi disciplinai, ei își revărsau tânguirea înaintea Ta.

17 Ca o femeie însărcinată și gata să nască, care se zvârcolește și țipă în durerile ei, așa eram noi înaintea Ta, DOAMNE.

18 Am purtat în pânțe copii, ne-am zvârcolit în dureri, dar am născut vânt. Mântuirea n-am adus-o pe pământ și nu i-am născut pe locuitorii lumii.

19 Dar morții tăi se vor întoarce la viață, trupurile lor vor învia. Treziți-vă și cântați de bucurie, cei ce locuiți în țărână, căci roua voastră este o rouă strălucitoare, iar pământul îi va naște pe cei ce au murit!

20 Du-te, poporul Meu, intră în odăile tale și închide-ți ușile după tine! Ascunde-te pentru o scurtă vreme, până trece indignarea!

21 Căci, iată! DOMNUL iese din locuința Sa ca să-i pedepsească pe locuitorii pământului pentru nelegiuirea lor. Pământul va arăta sângele vărsat pe el și nu își va mai ascunde ucișii.

27 *Restaurarea lui Israel*

1 În ziua aceea DOMNUL va pedepsi, cu sabia Sa aspră, mare și puternică, Leviatanul, șarpele fugar, Leviatanul, șarpele încolăcit. Va ucide monstrul Tanin din mare!

2 În ziua aceea va exista o vie aleasă: «Cântați despre ea!»

3 Eu, DOMNUL, sunt păzitorul ei: o ud tot timpul și o păzesc zi și noapte, pentru ca nimeni să nu-i facă rău.

4 Nu sunt mânios deloc. Dar dacă voi găsi spini și mărcini, voi mărșălui la luptă împotriva lor și îi voi arde pe toți.

5 Afară doar dacă aceștia vor căuta ocrotirea Mea și vor urmări să se împace cu Mine; da, să se împace cu Mine.»

6 În zilele care vin, Iacov va prinde rădăcină, Israel va înflori, va da lăstari și va umple întreaga lume cu rod.

7 L-a lovit oare Domnul cum i-a lovit pe cei ce-l loveau? A fost el ucis cum au fost uciși cei ce-l ucideau?

8 Izgonindu-l, trimițându-l în exil, Te-ai luptat cu el! Cu suflarea Sa năprasnică l-a strămutat în ziua când a suflat vântul de răsărit.

9 Prin urmare, astfel va fi ispășită vina lui Iacov, acesta va fi rodul deplin al îndepărtării păcatului său: când El va face din toate pietrele altarelor niște pietre de var zdrobite în bucăți, nu vor mai rămâne în picioare nici așerele și nici stâlpii închinați soarelui.

10 Cetatea fortificată este pustie; a ajuns o locuință abandonată și pustiită ca un deșert. Acolo pasc vițeei, acolo se odihnesc și-i mănâncă ramurile.

11 Când ramurile i se usucă, sunt rupte, iar femeile vin și fac foc cu ele. Fiindcă acesta este un popor fără minte, Creatorul lor nu va avea milă de ei, Făcătorul lor nu se va îndura de ei.

12 În ziua aceea DOMNUL va treiera de la cursul Eufratului până la Râul Egiptului, iar voi, israeliți, veți fi adunați unul câte unul.

13 În ziua aceea o trâmbiță mare va suna, iar cei ce au pierit în Asiria și cei exilați în țara Egiptului vor veni și se vor închina DOMNULUI pe muntele cel sfânt, în Ierusalim.

28 *Judecată împotriva conducătorilor, preoților și profeților corupți*

1 Vai de acea cunună, mândria bețivilor din Efraim, și de floarea ofilită, frumusețea ei glorioasă, așezată pe culmea văii mănoase a celor doborâți de vin!

2 Iată, Stăpânul are pe cineva puternic și tare! Ca o furtună cu grindină, distrugătoare, ca o ploaie torențială și ca un potop puternic, o va trânti la pământ cu mâna sa.

3 Cununa mândră a bețivilor din Efraim va fi călcată în picioare,

4 iar floarea ofilită, frumusețea ei glorioasă, așezată pe culmea văii mănoase, va fi ca o măslină coaptă

înainte de vreme; oricine o vede o înghite imediat ce pune mâna pe ea.

5 În ziua aceea DOMNUL Oștirilor va fi o cunună glorioasă, o ghirlandă frumoasă pentru rămășița poporului Său;

6 va fi un duh de dreptate pentru cel ce stă pe scaunul de judecată și tărie pentru cei ce alungă dușmanul din fața porților.

7 Dar și aceștia se clatină de vin și amețesc din cauza băuturilor tari: preot și profet sunt amețiți de băuturi tari, sunt înghițiți de vin; sunt amețiți de băuturi tari, se clatină când au vedenii și se împiedică atunci când judecă.

8 Toate mesele sunt pline de vomă, nu este nici un loc care să nu fie murdar.

9 «Pe cine crede El că învață cunoașterea? Cui crede El că explică mesajul? Unora înțărcați de curând? Unora tocmai luați de la sân?»

10 El dă poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, regulă după regulă, regulă după regulă, puțin aici, puțin acolo.»

11 De aceea, prin buze încâlcite și într-o altă limbă, va vorbi El acestui popor,

12 celor cărora le-a spus: «Iată locul de odihnă! Lăsați-l pe cel ostenit să se odihnească! Aici este odihna!» Dar ei n-au vrut să asculte.

13 De aceea pentru ei Cuvântul DOMNULUI va fi: «Poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, regulă peste regulă, regulă peste regulă puțin aici, puțin acolo», pentru ca, mergând, să cadă pe spate, să fie zdrobiți, să fie prinși în cursă și capturați.

14 De aceea, ascultați Cuvântul DOMNULUI, batjocoritorilor, voi care conduceți acest popor în Ierusalim!

15 Ați zis: «Am încheiat un legământ cu Moartea și cu Locuința Morților avem o înțelegere. Urgia năvalnică va trece fără să ne atingă, căci ne-am făcut din minciună adăpost și din înșelăciune ascunzătoare.»

16 De aceea așa vorbește Stăpânul Domn: «Iată, pun în Sion o Piatră, o Piatră încercată, o Piatră din capul unghiului, prețioasă, o Temelie sigură! Oricine crede în El nu se va fi făcut de rușine.

17 Eu voi face din judecata dreaptă o funie de măsură și din dreptate o cumpănă. Furtuna îți va mătura adăpostul făcut din minciună, iar apele îți vor inunda ascunzătoarea.

18 Legământul vostru cu Moartea va fi anulat, iar înțelegerea voastră cu Locuința Morților va cădea. Când va trece urgia năvalnică veți fi striviți de ea.

19 Ori de câte ori va trece, vă va apuca, căci va trece dimineață de dimineață, zi de zi și noapte de noapte!» Înțelegerea acestui mesaj nu va produce decât groază.

20 Căci patul e prea scurt să te întinzi pe el, iar învelitoarea prea îngustă să te înfășori cu ea.

21 DOMNUL Se va ridica cum a făcut-o pe muntele Perațim; se va mânia ca în valea Ghivon, ca să-Și facă lucrarea, lucrarea Sa neobișnuită; ca să-Și ducă la îndeplinire fapta, fapta Sa nemaipomenită.

22 Acum dar, nu mai batjocoriți, ori lanțurile vi se vor strânge mai tare, fiindcă am auzit de la Stăpânul, Domnul Oștirilor, o hotărâre de nimicire a întregii țări.

23 Luați aminte și ascultați glasul meu! Fiți atenți și ascultați rostirea mea!

24 Oare plugarul ară tot anul pentru a semăna? Oare tot anul brăzdează și grăpează pământul?

25 Când i-a netezit suprafața, oare nu împrăștie apoi mărar, nu seamănă chimion? Nu plantează grâul în rânduri, orzul în parcela lui și secara albă drept margine?

26 Dumnezeu lui îl instruieste în felul acesta. Da, El îi dă învățătură!

27 Mărarul nu se treieră cu treierătoarea, nici chimionul nu se calcă cu tăvălugul, ci mărarul se bate cu un băț, iar chimionul cu o nuia.

28 Grâul este zdrobit, dar nu se treieră veșnic. Tăvălugul trece peste el, dar caii nu-l zdrobesc.

29 Și lucrul acesta vine tot de la DOMNUL Oștirilor, Care e minunat în sfat și măreț în înțelepciune.

29 *Judecată împotriva Ierusalimului*

1 Vai ție Ariel, Ariel, cetatea pe care David a asediat-o ! Adăugați an după an și lăsați sărbătorile să-și continue ciclul.

2 Îl voi asedia pe Ariel, iar el va plânge și se va jeli; Îmi va fi ca o vatră de altar.

3 Te voi împresura, te voi asedia cu turnuri de asalt, voi ridica fortărețe împotriva ta.

4 Doborât la pământ, vei vorbi de acolo, iar cuvintele tale vor veni din țărână ca un murmur; glasul tău va veni de la pământ ca cel al unei stafii și din țărână îți vei îngăima cuvintele.

5 Dar mulțimea dușmanilor tăi va fi ca țărâna fină și ceata tiranilor ca pleava purtată de vânt. Și deodată, într-o clipită,

6 DOMNUL Oștirilor va veni la tine cu tunet, cutremur și mare vuiet, cu vijelie, furtună și flacără de foc mistuitoare.

7 Ca un vis, ca o viziune de noapte va fi mulțimea neamurilor care luptă împotriva lui Ariel, toți cei ce îl atacă pe el și fortăreața lui, toți cei ce-l asediază.

8 Ca un om flămând care visează că mănâncă, dar se trezește tot flămând sau ca un om însetat care visează că bea, dar se trezește sleit de puteri și însetat, așa se va întâmpla cu mulțimea neamurilor care luptă împotriva muntelui Sion.

9 Rămâneți încremeniți și uimiți! Orbiți-vă și fiți fără vedere! Îmbătați-vă, dar nu de vin! Clătinați-vă, dar nu de băutură tare!

10 Ci pentru că DOMNUL a turnat peste voi un duh de somn adânc. Profeților! El v-a închis ochii! Văzătorilor! El v-a acoperit capetele!

11 Astfel, întreaga viziune nu este pentru voi decât cuvintele unui sul sigilat. Dacă îi va fi dat unuia care știe să citească, spunându-i-se: – Citește, te rog, sulul acesta! El va răspunde: – Nu pot, e sigilat!

12 Și dacă îi va fi dat unuia care nu știe să citească, spunându-i-se: – Citește sulul acesta! El va răspunde: – Nu știu să citesc!

13 Stăpânul a zis: «Poporul acesta se apropie de Mine numai cu gura și Mă cinstește doar cu buzele, dar inima lui este departe de Mine! Frica pe care o are față de Mine este doar o poruncă omenească, învățată pe de rost.

14 De aceea, încă o dată voi uimi acest popor, făcând lucruri minunate. Înțelepciunea celor înțelepți ai lui va pieri și priceperea celor pricepuți se va face nevăzută.»

15 Vai de cei ce sapă adânc pentru a-și ascunde planurile înaintea DOMNULUI, ale căror fapte sunt în întuneric și care zic: «Nu ne vede nimeni! Nu știe nimeni ce punem la cale!»

16 Voi priviți lucrurile pe dos! Oare olarul poate fi considerat ca lutul? Îi va zice oare lucrul făcut celui ce l-a întocmit: «Nu tu m-ai întocmit!»? Sau îi va zice lucrul modelat celui ce l-a modelat: «Ești fără pricepere!»?

17 Nu peste multă vreme, Libanul va fi transformat într-o livadă, iar livada va ajunge să fie considerată drept pădure.

18 În ziua aceea cel surd va auzi cuvintele sulului și, din negura și întunericul în care se află, ochii celui orb vor vedea.

19 Cei smeriți se vor bucura din nou în DOMNUL, iar cei mai nevoiași se vor veseli în Sfântul lui Israel.

20 Și aceasta pentru că asupritorul va dispărea, iar batjocoritorul nu va mai fi. Toți cei ce pândesc să facă răul vor fi tăiați –

21 cei ce învinovățesc pe alții printr-o mărturie falsă, cei ce întind o cursă celui ce judecă la poarta cetății și care prin minciună pervertesc dreptatea.

22 De aceea așa vorbește DOMNUL, Care l-a răscumpărat pe Avraam, cu privire la casa lui Iacov: «Iacov nu va mai fi rușinat, nu-i va mai păli fața.

23 Când își vor vedea copiii în mijlocul lor, lucrarea mâinilor Mele, Îmi vor sfinți Numele, Îl vor sfinți pe Sfântul lui Iacov și se vor teme de Dumnezeuul lui Israel.

24 Cei rătăciți în duh vor ajunge să înțeleagă, iar cei ce cârteau vor primi învățătură.»

30 **1** „Vai de copiii răzvrățiți, zice DOMNUL, care fac planuri ce nu sunt de la Mine și alianțe ce nu vin din Duhul Meu, adăugând astfel păcat peste păcat!

2 Ei se duc în Egipt, fără să-Mi ceară sfatul, ca să caute adăpost în ocrotirea lui Faraon și protecție la umbra Egiptului!

3 De aceea ocrotirea lui Faraon va fi pentru voi o rușine, iar protecția la umbra Egiptului, o ocară.

4 Pentru că, deși are prinți în Țoan și trimișii săi au ajuns până la Hanes,

5 fiecare va fi făcut de rușine de către un popor care nu le este de nici un folos, care nu aduce nici ajutor, nici câștig, ci doar rușine și ocară.»

6 O profeție cu privire la animalele din Neghev.

„Printr-un ținut al necazului și al strâmtorării, al leoaicei și al leului ce rage, al viperei și al dragonului, ei își cară bogățiile pe spinarea măgarilor și averile pe cocoașa cămilelor, către acel popor ce nu poate ajuta,

7 către Egipt, al cărui ajutor este doar deșertăciune și nimic. De aceea Îl numesc: «Rahab cel ce nu face nimic.»

8 „Acum, du-te și scrie aceste lucruri pentru ei pe o tăbliță, scrie-le pe un sul, ca să fie o mărturie veșnică pentru vremea care vine!

9 Căci ei sunt un popor răzvrătit, niște copii mincinoși, copii care nu vor să asculte Legea DOMNULUI,
10 care zic văzătorilor: «Să nu mai aveți vedenii!» și profeților: «Nu ne mai profețiți ce este drept! Spuneți-ne lucruri măgulitoare, profețiți-ne iluzii!
11 Părăsiți calea! Îndepărtați-vă de pe cărare și nu ne mai confrunțați cu Sfântul lui Israel!»
12 De aceea așa vorbește Sfântul lui Israel: «Pentru că respingeți acest mesaj, pentru că vă puneți încrederea în asuprire și-n înșelăciune și vă bazați pe ele,
13 de aceea, această nelegiuire va fi pentru voi asemenea unei spărturi într-un zid înalt, care se lărgește și-i provoacă prăbușirea, prăbușire care va veni deodată, într-o clipă.
14 Îl va sparge ca pe un vas de lut, zdrobit atât de neîndurător, încât printre cioburile lui nu se va mai afla nici măcar unul pentru luat cărbuni din vatră sau pentru scos apă din fântână.»
15 Stăpânul Domn, Sfântul lui Israel, vorbește astfel: «În pocăință și așteptare va fi izbăvirea voastră, în calm și încredere va fi tăria voastră.» Dar n-ați vrut!
16 Ați zis: «Nu! Ci vom fugi pe cai!» – tocmai de aceea veți fi nevoiți să fugiți! Și: «Vom călări pe cai iuți!» – tocmai de aceea următorii voștri vor fi și ei iuți!
17 La amenințarea unuia vor fugi o mie și la amenințarea a cinci veți fugi cu toții până veți fi lăsați ca un stâlp pe vârful unui munte, ca un steag pe creștetul unui deal.
18 Totuși DOMNUL așteaptă să vă arate îndurare. Totuși El Se ridică să vă arate milă. Căci DOMNUL este un Dumnezeu al dreptății! Bindecuvântați sunt toți cei ce nădăjduiesc în El!
19 Da, popor al Sionului, care locuiești în Ierusalim, nu vei mai plânge! El se va îndura de tine când îți va auzi strigătul de ajutor; imediat ce te va auzi, îți va răspunde.
20 Deși Stăpânul vă va da pâinea necazului și apa suferinței, învățătorii voștri nu se vor mai ascunde, ci ochii voștri îi vor vedea.
21 Iar dacă vă veți întoarce fie spre dreapta, fie spre stânga, veți auzi înapoia voastră o voce, spunând: «Aceasta este calea! Mergeți pe ea!»
22 Atunci vă veți pângări idolii placați cu argint și imaginile acoperite cu aur; le veți împrăștia ca pe niște zdrențe murdare, zicându-le: «Afară cu voi!»

23 El va da ploaie seminței pe care o semeni în pământ, iar rodul pământului va fi gustos și din abundență. În ziua aceea turmele voastre vor paște pe pășuni întinse;
24 boii și măgarii care lucrează pământul vor mânca nutreț sărat, care a fost vânturat cu lopata și cu furca.
25 Pe fiecare munte semeț și pe orice deal înalt vor curge pârauri, în ziua marelui măcel, când turnurile vor cădea.
26 Luna va străluci ca soarele, iar lumina soarelui va fi de șapte ori mai puternică, așa cum este lumina a șapte zile, în ziua când DOMNUL va tămădui pe poporul Său zdrobit, tămăduindu-i rănilor făcute de loviturile Lui.
27 Priviți! Numele DOMNULUI vine de departe; vine arzând de mânie și înconjurat de un nor gros de fum. Buzele Sale sunt pline de indignare, iar limba Sa este ca un foc mistuitor.
28 Suflarea Lui este ca un potop de apă ce ajunge până la gât. Vine să cearnă neamurile prin sita nimicirii și să pună o zăbală în fălcile popoarelor, care să-i ducă în rătăcire.
29 Veți cânta ca în noaptea unei sărbători sfinte. Vi se va bucura inima ca și când ați merge, în sunetul flautului, la muntele DOMNULUI, la Stânca lui Israel.
30 DOMNUL va face să se audă glasul Său măreț și să fie văzut brațul Său gata să lovească, într-o mânăie aprinsă și cu flacăra de foc mistuitor, cu rupere de nori, furtună și grindină.
31 Căci la glasul DOMNULUI, Asiria va tremura. El o va lovi cu toiagul Său;
32 la fiecare lovitură cu nuiaua pedepsei, pe care DOMNUL o va îndrepta asupra ei, se va auzi sunetul tamburilor și al lirelor. Cu loviturile brațului Său, El se va război cu ea.
33 Căci Tofetul e de mult timp pregătit, e gata chiar și pentru împărat. Groapa lui e săpată adânc și larg, având foc și lemn din belșug. Suflarea DOMNULUI, ca un șuvoi de pucioasă, îl aprinde.

31 *Vai de cei ce se încred în Egipt!*

1 Vai de cei ce se duc în Egipt pentru ajutor, bazându-se pe cai! Vai de cei ce-și pun încrederea în mulțimea carelor și în marea putere a călăreților și nu privesc spre Sfântul lui Israel, nu caută ajutor la DOMNUL!

2 Dar și El este înțelept și poate aduce dezastru. El nu-Și retrage cuvintele, ci se va ridica împotriva neamului de răufăcători și împotriva celor ce-i ajută pe cei ce săvârșesc nelegiuirea.

3 Egiptenii sunt doar oameni, nu Dumnezeu! Caii lor sunt doar carne, nu duh! Când DOMNUL Își întinde mâna, cel ce ajută se va împiedica, iar cel ajutat va cădea și amândoi vor pieri împreună.

4 Căci DOMNUL mi-a vorbit astfel: «Ca un leu, ca un leu tânăr ce mârâie asupra prăzii, – iar când e chemată o ceată de păstori împotriva lui nu se teme de strigătul lor și nu-i pasă de zgomotul făcut de ei – așa va coborî DOMNUL Oștirilor să se lupte pe muntele Sion, pe dealul Său.

5 Cum își întind păsările aripile, așa va ocroti DOMNUL Oștirilor Ierusalimul; îl va ocroti și-l va elibera, îl va cruța și-l va scăpa.»

6 Întoarceți-vă la Cel de la Care v-ați abătut atât de mult, israeliților!

7 Căci în ziua aceea fiecare își va arunca idolii de argint și idolii de aur pe care vi i-au făcut mâinile voastre păcătoase.

8 «Asiria va pieri printr-o sabie care nu este a unui om; o sabie care nu este a unui muritor o va nimici! Vor fugi de sabie, iar tinerii lor vor fi supuși la muncă silnică.

9 Fortăreața sa va cădea din cauza terorii și, la vederea steagului, căpeteniile ei vor intra în panică», zice DOMNUL, al Cărui foc se află în Sion, și al Cărui cuptor se află în Ierusalim.

32 *Împărăția dreptății*

1 Iată, un rege va domni cu dreptate și niște prinți vor stăpâni drept.

2 Fiecare om va fi atunci ca un adăpost împotriva vântului și ca un refugiu în fața furtunii, ca niște pâraie de apă într-un loc uscat și ca umbra unei stânci mari într-un ținut însetat.

3 Atunci ochii celor ce văd nu vor mai fi închiși, iar urechile celor ce aud vor lua aminte.

4 Minteă celor nesăbuiți va judeca sănătos, iar limba celor bâlbâiți va vorbi repede și clar.

5 Nebunul nu va mai fi numit ales la suflet și ticălosului nu i se va mai spune că este distins.

6 Căci nebunul spune numai nebunii și mintea lui se gândește numai la rău: e lipsit de evlavie și spune neadevăruri cu privire la DOMNUL; îl lasă fără hrană pe cel flămând și fără apă pe cel însetat.

7 Mijloacele celui ticălos sunt rele; el face planuri mișelești pentru a-l distruge pe cel sărac cu minciuni, chiar și atunci când cauza nevoiașului este dreaptă.

8 Dar cel ales la suflet face planuri alese și rămâne statornic în ele.

9 Femei fără grijă, sculați-vă și ascultați glasul meu! Fiice încrezătoare, luați aminte la vorbirea mea!

10 Într-un an și câteva zile vă veți înflora, încrezătoarelor! Căci via nu va mai fi culeasă, nici secerișul nu va mai veni.

11 Tremurați, femei pline de liniște! Înflorați-vă, fiice încrezătoare! Dezbrăcați-vă! Aruncați-vă hainele și încingeți-vă coapsele cu haine de jale!

12 Bateți-vă în piept și plângeți pentru câmpurile frumoase, pentru vița plină de rod

13 și pentru pământul poporului meu pe care cresc acum spini și măracini! Plângeți pentru toate casele de petrecere și pentru această cetate plină de veselie!

14 Căci palatul va fi abandonat, cetatea zgomotoasă va fi părăsită, citadela și turnul de veghe vor deveni vizuini pe vecie, o bucurie pentru măgarii sălbatici și o pășune pentru turme,

15 până va fi turnat peste noi Duhul de sus și pustia va deveni o grădină, iar grădina va fi privită ca o pădure.

16 Atunci judecata dreaptă va locui în pustie. Da, dreptatea va locui în grădina roditoare.

17 Rodul dreptății va fi pacea, iar urmările dreptății vor fi liniștea și încrederea pe vecie.

18 Poporul Meu va trăi într-o locuință pașnică, într-un lăcaș sigur, în locuri de odihnă liniștite.

19 Chiar dacă pădurea va cădea sub grindină și cetatea va fi făcută una cu pământul,

20 fericiți veți fi, semănând de-a lungul oricărei ape și lăsând boul și măgarul să pască liberi.

33 *Necaz și izbăvire*

1 Vai de tine, nimicitorule, tu, care încă n-ai fost nimic! Vai de tine, trădătorule, tu, care n-ai fost încă trădat de nimeni! Când vei înceta să mai distruge, vei fi distrus și când te vei opri din a mai trăda, vei fi trădat.

2 DOAMNE, fie-Ți milă de noi! Noi nădăjduim în Tine! Fii tăria noastră în fiecare dimineață! Fii izbăvirea noastră în vreme de necaz!

3 Când răsună glasul Tău, popoarele fug; când Te ridici Tu, neamurile se împrăștie.

4 Prada voastră, neamuri, este adunată așa cum o adună lăcustele; ca un roi de lăcuste așa se aruncă oamenii asupra ei.

5 DOMNUL este înălțat căci locuiește în înălțimi. El umple Sionul cu judecată și dreptate.

6 El va fi siguranță pentru vremurile tale, belșug de izbăviri, înțelepciune și cunoaștere, iar frica de DOMNUL, aceasta va fi comoara Sionului.

7 Ascultă! Vitejii lor strigă pe drumuri, iar solii păcii plâng cu amar.

8 Drumurile sunt părăsite, nici un călător nu se mai află pe ele. Legământul este rupt, martorii sunt disprețuiți, nimeni nu mai este respectat.

9 Țara geme și se ofilește; Libanul este făcut de rușine și se usucă; Șaronul este ca Araba, iar Bașanul și Carmelul își scutură frunzele.

10 «Acum Mă voi ridica, zice DOMNUL, acum Mă voi înălța, acum voi fi înălțat!

11 Zămislighi pleavă și nașteți paie; suflarea voastră este un foc care vă va nimici.

12 Popoarele vor arde ca varul nestins, ca spinii tăiați, care ard în foc.

13 Voi, cei de departe, auziți ce am făcut! Voi, cei de aproape, recunoașteți-Mi puterea!»

14 Păcătoșii sunt plini de teamă în Sion; înfiorarea i-a cuprins pe cei lipsiți de evlavie: «Care dintre noi poate trăi lângă un foc mistuitor? Care dintre noi poate trăi lângă niște flăcări veșnice?»

15 Cel ce umblă în dreptate și vorbește ce este drept, cel ce disprețuiește câștigul din asuprire, cel ce își ferește mâna de mită, cel ce își astupă urechea când aude despre vărsări de sânge și își închide ochii să nu-l ademenească răul.

16 Acela va locui pe înălțimi; refugiul lui vor fi fortărețele din munți, pâinea îi va fi dată și apa îi va fi asigurată.

17 Ochii tăi îl vor vedea pe Împărat în splendoarea Sa; vor vedea o țară care se întinde până departe.

18 Mintea ta va cugeta la groaza de dinainte, zicând: «Unde este scribul? Unde este cel ce cântărește tributul? Unde este cel ce numără turnurile?»

19 Pe acei oameni aroganți, pe cei cu vorbirea necunoscută, cu limba lor ciudată și de neînțeles, nu-i vei mai vedea.

20 Privește Sionul, cetatea sărbătorilor noastre! Ochii tăi vor vedea Ierusalimul: o locuință liniștită, un cort ce nu se va mai muta; țărushii săi nu vor mai

fi scoși vreodată și nici una dintre funiile sale nu va mai fi ruptă.

21 Acolo, DOMNUL, Își va arăta măreția față de noi; va fi un loc cu râuri și canale largi, dar unde nu vor pătrunde corăbii cu vâsle și nici vase mari nu vor naviga.

22 Căci DOMNUL este judecătorul nostru; DOMNUL este legiuitorul nostru, DOMNUL este împăratul nostru; El ne va izbăvi.

23 Funiile tale slăbesc; ele nu mai pot sprijini catargul și nu mai pot întinde pânzele. Atunci se va împărți prada care va fi atât de multă, încât până și ologii vor duce din ea.

24 Nici un locuitor nu va zice: «Sunt bolnav!»; poporului ce locuiește acolo îi va fi iertată vina.

34 *Judecată împotriva neamurilor*

1 Aproiați-vă, neamuri, și ascultați! Luați aminte, popoare! Să audă pământul și toți cei ce-l locuiesc, lumea și toate făpturile ei!

2 DOMNUL este mânios pe toate neamurile și furios pe toate oștirile lor. El le nimicește cu desăvârșire, le dă spre a fi masacrate.

3 Morții lor vor fi lăsați neîngropați; hoiturile lor vor răspândi un miros greu, iar munții vor șiroi de sângele lor.

4 Toată oștirea cerurilor va fi spulberată și cerurile însele vor fi înfășurate ca un sul. Toată oștirea lor va cădea asemeni frunzei veștejite a viței-de-vie și asemeni smochinei stricate din pom.

5 Sabia Mea s-a îmbătat în ceruri, iar acum, iată, coboară să judece Edomul, poporul pe care l-am sortit nimicirii.

6 Sabia DOMNULUI este scăldată în sânge; este acoperită de grăsime, de sângele mieilor și al țapilor și de grăsimea de la rinichii berbecilor. Căci DOMNUL aduce o jertfă la Boțra și face un mare măcel în Edom.

7 Bivolii sălbatici vor cădea împreună cu ei și tăurașii împreună cu taurii puternici. Țara lor va fi scăldată în sânge, iar pulberea lor va fi îmbibată de grăsime.

8 Căci DOMNUL are o zi a răzbunării, un an al răsplătirii, pentru cauza Sionului.

9 Pâraiele Edomului vor fi prefăcute în smoală, iar pulberea lui în pucioasă. Țara lui va fi ca smoala aprinsă!

10 Nu se va stinge nici noaptea, nici ziua, iar fumul ei se va înălța veșnic. Din generație în generație va

rămâne pustie și nimeni nu va mai trece vreodată prin ea.

11 Ciușul și cucuveaua o vor stăpâni; bufnița și corbul își vor face cuib acolo. El va întinde peste ea funia de măsură a haosului și măsura de greutate a pustirii.

12 Nobilii Edomului nu vor mai avea nimic acolo care să poată fi numit împărăție; toți prinții lui vor ajunge o nimica.

13 Spini vor crește în palatele lor, urzici și măracini vor răsări în fortărețele lor. Va deveni vizuină pentru șacali și adăpost pentru struți.

14 Animalele pustiei se vor întâlni cu hienele, iar țapii sălbatici se vor chema unul pe altul. De asemenea, Lilit se va culca și își va găsi un loc de odihnă acolo.

15 Bufnița își va face cuibul acolo și va depune ouă, le va cloci și își va strânge puii sub umbra aripilor sale. Șoimii se vor aduna și ei, fiecare cu perechea lui.

16 Cercetați sulul DOMNULUI și citiți! Nici una dintre acestea nu va lipsi; nici una nu va fi fără perechea ei, căci gura DOMNULUI a poruncit și Duhul Său le-a adunat împreună.

17 El a aruncat sortii pentru ele și mâna Sa le-a împărțit pământul cu funia de măsurat; ele îl vor stăpâni pentru totdeauna și-l vor locui din generație în generație.

35 *Bucuria celor răscumpărați*

1 Pustia și pământul uscat se vor bucura, deșertul se va veseli și va înflori ca șofranul;

2 va da flori din belșug, se va bucura mult și va striga de veselie. Gloria Libanului îi va fi dată, măreția Carmelului și a Șaronului; vor vedea slava DOMNULUI și măreția Dumnezeului nostru.

3 Întăriți mâinile slabe și genunchii care se clatină!

4 Spuneți celor cu inima speriată: «Întăriți-vă! Nu vă temeți! Dumnezeul vostru vine! El vine cu răzbunare și cu răsplătire divină! El vine să vă mântuiască!»

5 Atunci ochii celui orb vor fi deschiși și urechile celui surd vor fi destupate;

6 atunci șchiopul va sări ca un cerb și limba celui mut va striga de bucurie. Căci în pustie vor țâșni ape, iar în deșert, izvoare.

7 Nisipul arzător va ajunge iaz, iar pământul însetat – izvoare de apă; iarbă, trestie și papură vor crește acolo unde odată locuiau șacalii.

8 Acolo va fi un drum larg, o cale ce va fi numită «Calea Sfințeniei» Cel necurat nu va călători pe ea, ci aceasta va fi doar pentru cei ce umblă pe Cale; nebunii nu vor ajunge pe ea.

9 Nici un leu nu va fi acolo, nici o fiară sălbatică nu va veni pe ea; nici una din acestea nu vor fi întâlnite pe ea, ci numai cei răscumpărați vor umbla pe acolo.

10 Răscumpărații DOMNULUI se vor întoarce și vor intra în Sion cu strigăte de biruință. O bucurie veșnică le va încununa capetele; bucuria și veselia îi vor copleși, iar necazul și suspinul vor fugi de la ei.“

36 *Ierusalimul, amenințat de către Sanherib*

1 În al paisprezecelea an al domniei regelui Ezechia, Sanherib, împăratul Asiriei, a înaintat împotriva tuturor cetăților fortificate ale lui Iuda și le-a cucerit.

2 Împăratul Asiriei l-a trimis din Lachiș pe Rab-Șache la regele Ezechia, la Ierusalim, însoțit de o oștire puternică. El s-a oprit la canalul de apă al Iazului de Sus, pe drumul către Ogorul Spălătorului.

3 Eliachim, fiul lui Hilchia, administratorul palatului, scribul Șebna și cronicarul Ioah, fiul lui Asaf, s-au dus la el.

4 Rab-Șache le-a zis: – Spuneți-i lui Ezechia: „Așa vorbește marele împărat, împăratul Asiriei: «Pe ce se bazează această încredere a ta?»

5 Tu spui că ai strategie și putere pentru război, dar acestea sunt doar niște vorbe goale. În cine deci te încrezi tu acum de te-ai răsculat împotriva mea?»

6 Iată că te încrezi în Egipt, în acel toiag de trestie frântă, care străpunge și rănește mâna oricui se sprijină pe ea. Așa este Faraon, monarhul Egiptului, pentru toți cei ce se încred în el.

7 Dacă îmi vei spune: ‘Noi ne încredem în DOMNUL, Dumnezeul nostru!’, oare nu este El Acela ale Cărui înălțimi și altare le-a îndepărtat Ezechia, zicând lui Iuda și Ierusalimului: ‘Să vă închinați înaintea acestui altar!’?»?

8 Vino acum și fă o înțelegere cu stăpânul meu, împăratul Asiriei: eu îți voi da două mii de cai, dacă tu vei putea găsi călăreți pentru ei.

9 Și cum vei putea îndepărta măcar o singură căpetenie dintre cei mai neînsemnați slujitori ai stăpânului meu, când tu te bazezi pe Egipt pentru care și călăreți?

10 Mai mult, am înaintat eu oare fără Domnul împotriva acestei țări ca s-o distrug? DOMNUL Însuși mi-a zis: «Înaintează împotriva acestei țări și distruge-o!»

11 Atunci Eliachim, Șebna și Ioah i-au răspuns lui Rab-Șache: – Vorbește, te rugăm, slujitorilor tăi în aramaică, pentru că o înțelegem, și nu ne vorbi în limba iudaică, în auzul poporului care este pe zid!

12 Dar Rab-Șache le-a zis: – Oare, stăpânului vostru și vouă, m-a trimis stăpânul meu să spun aceste cuvinte? Oare nu m-a trimis la oamenii aceștia, care stau pe zid și care, asemenea vouă, vor trebui să-și mănânce propriile murdării și să-și bea propriul ud?

13 Atunci Rab-Șache s-a ridicat și a strigat tare în limba iudaică, astfel: – Ascultați cuvintele marelui împărat, împăratul Asiriei!

14 Așa vorbește împăratul: „Nu-l lăsați pe Ezechia să vă amăgească, pentru că el nu va putea să vă izbăvească.

15 Nu-l lăsați pe Ezechia să vă convingă să vă încredeți în DOMNUL, zicându-vă: «Cu siguranță, DOMNUL ne va izbăvi; cetatea aceasta nu va fi dată în mâinile împăratului Asiriei!»

16 Nu-l ascultați pe Ezechia, căci așa vorbește împăratul Asiriei: «Faceți pace cu mine și veniți afară la mine. Atunci fiecare dintre voi va mânca din via lui și din smochinul lui și va bea apă din fântâna lui,

17 până voi veni și vă voi lua într-o țară ca a voastră, o țară cu belșug de grâne și de vin, de pâine și de vii.»

18 Nu-l lăsați pe Ezechia să vă îndrume greșit, pretinzând că DOMNUL vă va izbăvi! Și-a izbăvit vreunul dintre zeii neamurilor țara din mâinile împăratului Asiriei?

19 Unde sunt zeii Hamatului și ai Arpadului? Unde sunt zeii Sefarvayimului? Au putut ei salva Samaria din mâna mea?

20 Care dintre toți zeii acestor țări și-au izbăvit țara din mâna mea? Prin urmare, cum ar putea DOMNUL să izbăvească Ierusalimul din mâna mea?»

21 Dar poporul tăcea și nu i-a răspuns nici un cuvânt, căci porunca regelui era să nu-i răspundă.

22 Atunci Eliachim, fiul lui Hilchia, administratorul palatului, secretarul Șebna și cronicarul Ioah, fiul lui Asaf, au venit la Ezechia cu hainele rupte și i-au spus cuvintele lui Rab-Șache.

37 *Ezechia îi cere sfat lui Isaia*

1 Când regele Ezechia a auzit lucrul acesta, și-a sfâșiat hainele, s-a acoperit cu un sac și s-a dus la Casa DOMNULUI.

2 I-a trimis la profetul Isaia, fiul lui Amoț, pe Eliachim, administratorul palatului, pe scribul Șebna și pe cei bătrâni dintre preoți, acoperiți toți cu saci.

3 Ei i-au zis: – Așa vorbește Ezechia: „Aceasta este o zi de necaz, de pedeapsă și de rușine, căci copiii sunt gata să se nască, dar nu mai este nici o putere pentru a le da naștere.

4 Poate că DOMNUL, Dumnezeuul tău, a auzit cuvintele lui Rab-Șache, care a fost trimis de stăpânul său, împăratul Asiriei, pentru a-L batjocori pe Dumnezeuul cel Viu și poate că DOMNUL, Dumnezeuul tău, îl va mostra pentru cuvintele pe care le-a auzit. De aceea înalță o rugăciune pentru cei care au mai rămas!»

5 Când slujitorii regelui Ezechia au ajuns la Isaia, **6** acesta le-a zis: – Să-i spuneți stăpânului vostru că așa vorbește DOMNUL: „Nu te speria de cuvintele pe care le-ai auzit și cu care slujitorii împăratului Asiriei M-au blasfemiat!

7 Iată, voi pune în el un duh și astfel, la auzirea unui zvon, se va întoarce în țara lui; și voi face să cadă ucis de sabie chiar în țara lui.»

8 Când Rab-Șache a auzit că împăratul Asiriei plecase din Lachiș, s-a întors și l-a găsit pe acesta luptând împotriva Libnei.

9 După aceea, împăratul Asiriei a auzit că Tirhaka, regele din Cuș, a pornit la luptă împotriva lui. Când a auzit lucrul acesta a trimis soli la Ezechia, zicând:

10 „Așa să-i vorbești lui Ezechia, regele lui Iuda: «Nu-l lăsa pe Dumnezeuul tău, în care te încrezi, să te amăgească zicându-ți că Ierusalimul nu va fi dat în mâna împăratului Asiriei.

11 Cu siguranță, ai auzit ce au făcut împărații Asiriei tuturor țărilor cucerite, distrugându-le în întregime! Și tu să fii oare salvat?

12 Și-au salvat, oare, zeii neamurile pe care părinții mei le-au distrus: pe Gozan, pe Haran, pe Rețef și pe fiii lui Eden, care erau în Tel-Assar?

13 Unde este regele Hamatului, regele Arpadului și regele cetății Sefarvayim, al cetății Hena sau al cetății Iva?»

Rugăciunea lui Ezechia

14 Ezechia a luat scrisoarea din mâna solilor și a citit-o. Apoi s-a dus la Casa DOMNULUI și a întins-o înaintea DOMNULUI.

15 Ezechia s-a rugat DOMNULUI, zicând:

16 „O, Doamne al Oștirilor, Dumnezeu lui Israel, Tu, Care tronezi deasupra heruvimilor! Tu ești singurul Dumnezeu al tuturor regatelor pământului! Tu ai făcut cerurile și pământul!

17 DOAMNE, pleacă-Ți urechea și ascultă! Doamne, deschide-Ți ochii și privește! Auzi toate cuvintele pe care Sanherib le-a trimis ca să-L batjocorească pe Dumnezeul cel Viu!

18 DOAMNE, este adevărat că împărații Asiriei au pustiit toate aceste neamuri și țările lor,

19 și că le-au aruncat zeii în foc, însă ei i-au distrus pentru că nu erau Dumnezeu, ci lucrări făcute de mâna omului; erau doar lemn și piatră.

20 Acum, DOAMNE, Dumnezeul nostru, scapă-ne din mâna lui, ca să știe toate regatele pământului că Tu ești singurul DOMN!“

Profeția lui Isaia asupra lui Sanherib

21 Atunci Isaia, fiul lui Amoț, a trimis la Ezechia să i se spună: „Așa vorbește DOMNUL, Dumnezeul lui Israel: «Pentru că Mi te-ai rugat cu privire la Sanherib, împăratul Asiriei,

22 iată care este cuvântul pe care l-a rostit DOMNUL împotriva acestuia: Fecioara, fiica Sionului, te disprețuiește și își bate joc de tine! Fiica Ierusalimului dă din cap în timp ce fugi.

23 Știi pe Cine ai batjocorit și ai blasfemiat tu? Știi împotriva Cui ți-ai ridicat glasul? Știi împotriva Cui ți-ai înălțat mândru privirea? Împotriva Sfântului lui Israel!

24 Prin slujitorii tăi L-ai batjocorit pe Stăpân și ai zis: ‘Cu mulțimea carelor mele am urcat înălțimile munților până la cele mai înalte piscuri ale Libanului! I-am tăiat cei mai înalți cedri și cei mai aleși chiparoși. Am ajuns la cele mai înalte piscuri și la pădurea cea mai deasă.

25 Am săpat fântâni și am băut apă, și cu tălpile picioarelor mele am secăt toate pâraiele Egiptului.’

26 N-ai auzit? Eu le-am întocmit cu mult timp în urmă, din zile străvechi le-am plănuț; acum însă le-am îngăduit să se împlinescă, anume ca tu să prefaci cetățile fortificate în mormane de dărâmături.

27 Locuitorii lor sunt neputincioși, sunt uluiți și făcuți de rușine. Au ajuns ca iarba de pe câmp și ca

verdeța fragedă, ca iarba de pe acoperișuri, care se usucă înainte să crească.

28 Dar Eu știu unde stai, când ieși și când intri și cât ești de furios pe Mine.

29 Pentru că te-ai mâniat pe Mine și pentru că trufia ta a ajuns la urechile Mele, voi pune veriga Mea în nasul tău, și zăbala Mea în gura ta și te voi întoarce pe drumul pe care ai venit.

30 Acesta va fi semnul pentru tine, Ezechia: anul acesta veți mânca ce va crește de la sine, iar în al doilea an – ce va răsări din ce a rămas. Dar în al treilea an veți semăna și veți secera, veți planta vii și le veți mânca roadele.

31 Supraviețuitorii casei lui Iuda, cei rămași, vor prinde iarăși rădăcini dedesubt și vor da rod deasupra.

32 Căci din Ierusalim va ieși o rămășiță și din muntele Sion o ceată de supraviețuitori. Râvna DOMNULUI Oștirilor va face lucrul acesta.»“

33 „De aceea așa vorbește DOMNUL cu privire la împăratul Asiriei: «Nu va intra în cetatea aceasta și nu va trage nici o săgeată acolo; nu va veni în fața ei cu vreun scut și nu va ridica împotriva ei nici o rampă de asalt.

34 Pe drumul pe care a venit, pe acela se va întoarce și nu va intra în cetatea aceasta, zice DOMNUL.

35 Eu voi ocroti cetatea aceasta pentru a o izbăvi, de dragul Meu și de dragul robului Meu David.»“

36 Îngerul DOMNULUI a ieșit în tabăra asirienilor și a ucis o sută optzeci și cinci de mii de oameni. Când cei din popor s-au trezit dis-de-dimineată, au văzut că toți erau niște trupuri moarte.

37 Atunci Sanherib, împăratul Asiriei și-a ridicat tabăra și a plecat. El s-a întors la Ninive și a locuit acolo.

38 În timp ce se închina în templul zeului său, Nisrok, fiii săi, Adra-Melek și Sarețer, l-au ucis cu sabia și au fugit în țara Ararat. Și în locul lui a domnit fiul său Esar-Hadon.

38 Boala și însănătoșirea lui Ezechia

1 În acele zile Ezechia s-a îmbolnăvit și era aproape de moarte. Profetul Isaia, fiul lui Amoț, a venit la el și i-a zis: „Așa vorbește DOMNUL: «Puneți casa în rânduială căci vei muri. Nu te vei mai face bine!»“

2 Atunci Ezechia s-a întors cu fața spre perete și s-a rugat DOMNULUI astfel:

3 „DOAMNE, Te rog, adu-Ți aminte că am umblat înaintea Ta cu credințioșie și din toată inima și am

făcut ce este bine înaintea Ta.“ Și Ezechia a plâns cu amar.

4 Atunci Cuvântul DOMNULUI a venit la Isaia, spunându-i:

5 „Du-te și spune-i lui Ezechia că așa vorbește DOMNUL, Dumnezeul strămoșului său David: «Ți-am auzit rugăciunea și ți-am văzut lacrimile. Iată, voi adăuga vieții tale încă cincisprezece ani.

6 Te voi izbăvi pe tine și cetatea aceasta din mâna împăratului Asiriei și voi apăra această cetate!

7 Acesta este semnul de la DOMNUL pentru tine, prin care vei ști că DOMNUL va împlini ce a promis:

8 voi face ca umbra aruncată de soare pe cadranul lui Ahaz să se dea înapoi cu zece trepte.»“ Și soarele s-a dat înapoi pe cadran cu zece trepte pe care deja le coborâse.

9 Un psalm al lui Ezechia, regele lui Iuda, scris după boala și vindecarea sa:

10 „Ziceam: «În floarea vieții mele trebuie să trec prin porțile Locuinței Morților; sunt deposedat de restul anilor mei.»

11 Am zis: «Nu-L voi mai vedea pe Domnul, da, pe Domnul, în țara celor vii; nu voi mai vedea oameni și nu voi mai fi printre locuitorii lumii.

12 Locuința îmi este smulsă și luată precum cortul unui păstor. Îmi simt firul vieții tăiat ca de un țesător care m-ar tăia de la războiul de țesut; până la noapte Tu îmi vei pune capăt.

13 Strig după ajutor până dimineață, dar, ca un leu, El îmi zdrobește toate oasele; până la noapte Tu îmi vei pune capăt.

14 Am ciripit ca o rândunică și ca un cocor; am gemut ca o porumbiță; mi-au obosit ochii uitându-mă în sus. Sunt în necaz! Ajută-mă, Stăpâne!»

15 Ce aș mai putea spune? El mi-a răspuns și aceasta este ceea ce El a făcut. Voi umbla smerit în toți anii vieții mele, după ce mi-a fost amărât sufletul astfel.

16 O, Stăpâne, prin lucrurile acestea trăiesc oamenii și în toate acestea stă și viața duhului meu. Tu mi-ai dat sănătate și ai îngăduit să trăiesc.

17 Cu siguranță, spre binele meu am trecut prin această amărăciune, căci Tu, în dragostea Ta, mi-ai păzit viața de groapa nimicirii, aruncând înapoia Ta toate păcatele mele.

18 Într-adevăr, Locuința Morților nu-Ți poate mulțumi, Moartea nu Te poate lăuda, iar cei ce se

coboară în groapă nu pot nădăjdi în credințioșia Ta,

19 ci cel viu, cel viu Te laudă, așa cum fac și eu azi. Tații își învață copiii despre credințioșia Ta

20 prin care, Tu, Doamne, m-ai salvat, iar noi vom cânta cu instrumentele cu coarde în toate zilele vieții noastre, în Casa DOMNULUI.“

21 Atunci Isaia a zis: – Pregătiți o turtă de smochine, pe care s-o așezați pe rană și astfel Ezechia se va vindeca.

22 Ezechia a întrebat: – Care va fi semnul prin care voi ști că mă voi duce la Casa DOMNULUI?

39 *Solia babiloniană la Ierusalim*

1 În acea perioadă Merodak-Baladan, fiul lui Baladan, regele Babilonului, i-a trimis lui Ezechia scrisori și un dar, fiindcă auzise că acesta fusese bolnav și se însănătoșise.

2 Ezechia i-a primit pe soli și le-a arătat ceea ce era în vistieria sa: argintul, aurul, mirodeniile, untdelemnul de preț, tot armamentul lui și tot ce se afla în magaziile lui. Nu a rămas nimic în palatul sau în regatul său pe care Ezechia să nu-l fi arătat.

3 Atunci profetul Isaia a venit la regele Ezechia și l-a întrebat: – Ce au zis oamenii aceia și de unde au venit? Ezechia i-a răspuns: – Au venit la mine dintr-o țară îndepărtată, din Babilon.

4 – Ce au văzut în palatul tău? l-a mai întrebat profetul. – Au văzut tot ceea ce este în palatul meu, a răspuns Ezechia, și nu a rămas nimic în magaziile mele pe care să nu li-l fi arătat.

5 Atunci Isaia i-a zis lui Ezechia: – Ascultă Cuvântul DOMNULUI Oștirilor:

6 „Iată, vin zile când tot ce este în palatul tău și tot ce au agonisit strămoșii tăi până în ziua aceasta, va fi dus la Babilon; nu va mai fi lăsat nimic, zice DOMNUL.

7 Unii dintre propriii tăi fii, care ți s-au născut, îți vor fi luați și vor fi făcuți eunuci în palatul împăratului Babilonului.“

8 Ezechia i-a zis lui Isaia: – Cuvântul DOMNULUI pe care l-ai rostit este bun. „Căci, se gândea el, măcar în timpul vieții mele va fi pace și siguranță.“

40 *Mângâiere pentru poporul lui*

Dumnezeu

1 „Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu! zice Dumnezeul vostru.

2 Vorbiți blând Ierusalimului și strigați-i că truda lui s-a sfârșit, că vina lui este ispășită, căci a primit din mâna DOMNULUI pedeapsă îndoită pentru toate păcatele sale!“

3 „Un glas strigă în pustie: «Pregătiți calea Domnului, neteziți în deșert un drum pentru Dumnezeu nostru!»

4 Orice vale va fi înălțată și orice munte și deal va fi aplecat; orice râpă va deveni netedă și orice povârniș se va preface în câmpie.

5 Atunci se va arăta slava DOMNULUI, și oamenii o vor vedea cu toții împreună, căci gura DOMNULUI a vorbit.»

6 Un glas zice: «Strigă!» «Ce să strig?» am întrebat eu. «Orice faptură este ca iarba și toată gloria ei este ca floarea de pe câmp!»

7 Iarba se usucă, iar floarea cade când suflarea DOMNULUI vine peste ea!» Într-adevăr, ca iarba este poporul!

8 Iarba se usucă, iar floarea cade, însă Cuvântul Dumnezeului nostru rămâne pe vecie.

9 Suie-te pe un munte înalt, Sioane, aducător de vești bune! Înălță-ți glasul cu putere, Ierusalime, aducător de vești bune! Înălță-l, nu te teme! Spune cetăților lui Iuda: «Iată-L pe Dumnezeu vostru!»

10 Iată, Stăpânul Domn vine cu putere, stăpânind prin brațul Său. Plata Lui vine cu El și răsplata Lui Îl însoțește.

11 El își va paște turma ca un păstor; Își va strânge mieii în brațe, îi va lua la piept și va călăuzi blând oile care alăptează.

12 Cine a măsurat apele în palma lui și cerurile cu lățimea palmei? Cine a strâns pulberea pământului într-o măsură? Cine a cântărit munții cu cântarul și dealurile cu o cumpănă?

13 Cine a cercetat Duhul DOMNULUI și cine L-a îndrumat ca sfătuitor al Său?

14 Cu cine s-a sfătuit El ca să fie luminat? Cine L-a învățat calea dreptății? Cine L-a învățat cunoașterea și I-a arătat cărarea priceperii?

15 Iată, neamurile sunt ca o picătură de apă într-o găleată, sunt considerate ca praful de pe cântar. Pentru El, insulele nu cântăresc mai mult decât un fir de praf.

16 Libanul nu ajunge pentru foc, nici animalele lui pentru arderea de tot.

17 Toate neamurile sunt un nimic înaintea Lui; mai puțin decât nimic și deșertăciune prețuiesc ele în fața Sa.

18 Cu cine, deci, L-ați putea asemăna pe Dumnezeu? Ce imagine ați putea găsi pentru El?

19 Un idol? – un meșter îl toarnă și apoi un aurar îl poleiește cu aur și îi face lăntișoare de argint.

20 Săracul, care nu-și permite aceasta, alege un lemn ce nu putrezește și își caută un meșter iscusit pentru ca acesta să-i facă un idol care să nu se clatine.

21 Nu știți? N-ați auzit? Nu vi s-a făcut cunoscut de la început? N-ați învățat nimic de la întemeierea pământului?

22 El este Cel Ce șade deasupra cercului pământului, ai cărui locuitori par niște lăcuste. El este Cel Ce întinde cerurile ca un baldachin și le desfășoară ca pe un cort de locuit.

23 El este Cel Ce îi preface pe prinți în nimic, iar pe conducătorii pământului ca și cum n-ar exista.

24 De abia sunt sădiți, de abia sunt semănați, de abia li s-au înrădăcinat tulpinile în pământ, că El și suflă peste ei, uscându-i, iar vijelia îi ia ca pe niște paie.

25 «Deci, cu cine M-ați putea asemăna? Cine Mi-ar putea fi egal?» zice Cel Sfânt.

26 Ridicați-vă ochii spre ceruri și priviți: Cine a creat toate acestea? El, Cel Care face să apară oștirile lor una câte una, chemându-le pe nume. Atât de mare este tăria Lui, atât de tare este puterea Lui, că nici una nu lipsește.

27 De ce spui, Iacove, de ce zici, Israele: «Calea mea este ascunsă de DOMNUL și dreptul meu nu este luat în seamă de Dumnezeu meu?»

28 Nu știi? N-ai auzit? DOMNUL este Dumnezeu cel Veșnic, creatorul întregului pământ. El nu obosește, nici nu ostenește, iar priceperea Lui este de nepătruns.

29 El dă putere celui obosit și îl întărește pe cel fără putere.

30 Flăcăii vor obosi și vor osteni, tinerii vor cădea lipsiți de putere,

31 dar cei ce se încred în DOMNUL își vor înnoi puterea, se vor înălța prinzând aripi ca vulturii, vor alerga și nu vor osteni, vor umbla și nu vor obosi.

41 *DOMNUL, Ajutorul lui Israel*

1 «Ascultați-Mă în tăcere, ținuturi de lângă mare, iar popoarele să-și înnoiască puterea! Să se apropie și să vorbească! Să ne înfățișăm împreună la judecată!»

2 Cine l-a stârnit pe acela de la răsărit, chemându-l cu dreptate la dispoziția Sa? El îi dă în stăpânire neamurile și îi pune pe regi sub autoritatea sa; cu sabia îi face una cu pământul, iar cu arcul îi face ca pleava luată de vânt.

3 Îi urmărește, mergând în siguranță pe un drum pe unde picioarele lui n-au mai călcat.

4 Cine a făcut și a împlinit aceasta, chemând, de la început, generație după generație? Eu, DOMNUL, am fost cu cei dintâi și tot Eu voi fi și cu cei de pe urmă.»

5 Ținuturile de lângă mare văd aceasta și se înfioară; marginile pământului tremură; ei se apropie și sosesc.

6 Oamenii se încurajează între ei, spunându-și: «Fii tare!»

7 Artizanul îl încurajează pe bijutier, iar cel ce netezește cu ciocanul, pe cel ce lovește nicovala. El zice despre îmbinare: «Este bună!», după care fixează idolul în cuie ca să nu se clatine.

8 «Dar tu, Israele, robul Meu, tu, Iacove, pe care te-am ales, tu, sămânță a lui Avraam, prietenul Meu,

9 tu, pe care te-am adus de la marginile pământului și te-am chemat din colțurile sale cele mai îndepărtate, zicându-ți: ‘Tu ești robul Meu!’, pe tine te-am ales și nu te-am lepădat!

10 Deci nu te teme, căci Eu sunt cu tine! Nu te înspăimânta, căci Eu sunt Dumnezeuul tău! Eu te voi întări, te voi ajuta și te voi sprijini cu dreapta Mea izbăvitoare!

11 Da, umiliți și făcuți de rușine vor fi toți cei furioși pe tine; ca un nimic vor ajunge și vor pieri toți cei ce ți se opun.

12 Te vei uita după ei, după dușmanii tăi, dar nu-i vei mai găsi, fiindcă nimiciți de tot vor ajunge cei ce se luptă cu tine.

13 Căci Eu sunt DOMNUL, Dumnezeuul tău, Care te apuc de mâna dreaptă și-ți zic: ‘Nu te teme, Eu te voi ajuta!’

14 Nu te teme, vierme al lui Iacov, rămășiță firavă a lui Israel! Eu Însumi te voi ajuta!’», zice DOMNUL, Răscumpărătorul tău, Sfântul lui Israel.

15 «Iată, te voi face o sanie ascuțită de treierat, nouă și cu două rânduri de dinți! Vei treiera munții și-i vei zdrobi, iar dealurile le vei face ca pleava.

16 Le vei vântura și le va lua vântul, iar vijelia le va împrăștia. Dar tu te vei bucura în DOMNUL și cu Sfântul lui Israel te vei preamări.

17 Săracii și nevoiașii caută apă dar nu găsesc, iar limba li se usucă de sete. Însă Eu, DOMNUL, le voi răspunde! Eu, Dumnezeuul lui Israel, nu-i voi părăsi!

18 Pe dealurile pleșuve voi face să curgă râuri, iar în mijlocul văilor – izvoare; voi prefăce pustia într-un iaz, și pământul uscat – în izvoare de apă.

19 În pustie voi planta cedri, salcâmi, mirt și măslini; în deșert voi planta laolaltă chiparoși, ulmi și pini,

20 pentru ca toți să vadă și să cunoască, să chibzuiască și să înțeleagă că mâna DOMNULUI a făcut acestea, Sfântul lui Israel le-a creat!»

21 «Apărați-vă cauza!», zice DOMNUL. «Aduceți dovezi!», zice Împăratul lui Iacov.

22 «Aduceți-vă idolii să ne spună ce se va întâmpla! Interpretați-ne lucrurile din trecut, pentru a le putea judeca și pentru a le afla împlinirea! Sau spuneți-ne lucrurile care se vor întâmpla!

23 Faceți-ne cunoscut viitorul, și vom ști că sunteți dumnezei! Faceți ceva – bine sau rău – ceva care să ne uimească sau să ne îngrozească!

24 Dar iată că voi sunteți mai puțin decât nimic, iar lucrarea voastră este fără nici o valoare; o urâciune este cel ce vă alege.»

25 «Am stârnit pe cineva din nord și a venit – pe cineva de la răsărit care cheamă Numele Meu. El îi va călca pe domnitori cum calci tu noroiul și cum calcă olarul lutul în picioare.

26 Cine a vestit aceasta de la început, ca s-o putem cunoaște sau mai dinainte, ca să putem spune: ‘A avut dreptate!’? Nimeni n-a vestit-o, nimeni n-a proclamat-o, nimeni n-a auzit vreun cuvânt de la voi.

27 Eu am vestit-o mai întâi Sionului, trimițând Ierusalimului un aducător de vești bune.

28 Mă uit și nu este nimeni – nu este printre ei nici unul care să sfătuiască, nici unul care să răspundă atunci când îl întreb.

29 Pentru că toți sunt falși, lucrările lor sunt un nimic, iar chipurile lor sunt fără viață.

42 Robul DOMNULUI

1 Iată-L pe Robul Meu, pe Care Îl sprijin, Alesul Meu, în Care-Mi găsesc plăcerea! Voi pune Duhul Meu peste El, iar El va vesti neamurilor dreptatea.

2 Nu va striga, nu-Și va ridica glasul și nu-l va face să se audă pe drum.

3 Nu va rupe trestia zdrobită și nu va stinge mucul care încă mai fumegă, ci cu credincioșie va aduce dreptatea.

4 El nu va slăbi, nici nu se va descuraja până nu va așeza dreptatea pe pământ. Și în Legea Lui vor nădăjdui ostroavele!»

5 Așa vorbește Dumnezeu, DOMNUL Care a creat cerurile și le-a întins, Care a desfășurat pământul împreună cu resursele lui, Care dă suflare oamenilor de pe el și suflet celor ce umblă pe el:

6 «Eu, DOMNUL, Te-am chemat prin dreptate. Te voi ține bine de mână; Te voi păzi și Te voi face un legământ pentru popor și o lumină pentru neamuri,

7 ca să deschizi ochii orbilor, să eliberezi pe prizonieri din captivitate și din închisoare pe cei ce stau în întuneric.

8 Eu sunt DOMNUL; acesta este Numele Meu! Nu-Mi voi da slava altuia și nici lauda cuvenită Mie, idolilor!

9 Iată! Lucrurile spuse mai dinainte s-au împlinit și acum vestesc altele noi; înainte să se împlinescă vi le fac cunoscute.»

Un cântec de laudă DOMNULUI

10 Cântați DOMNULUI un cântec nou! Cântați-I laudele de la marginile pământului, voi, care străbateți marea, tot ceea ce este în ea, ținuturile de lângă mare și locuitorii lor!

11 Să-și ridice glasul pustia și cetățile ei, așezările locuite de chedariți! Să strige de bucurie locuitorii din Sela, să strige de pe vârfurile munților!

12 Să-L slăvească pe DOMNUL și să-L laude în ținuturile de lângă mare!

13 DOMNUL mășăluiește ca un viteaz; asemenea unui războinic Își stârnește râvna: strigă, scoate un strigăt de luptă și triumfă asupra dușmanilor săi.

14 «Am tăcut pentru multă vreme, am păstrat tăcerea și am rămas retras, dar acum, ca o femeie care naște, voi geme, voi găfâi și voi icni.

15 Voi pustii munții și dealurile, le voi usca toată verdeața! Voi preface râurile în uscat și voi seca iazurile!

16 Îi voi duce pe orbi pe un drum necunoscut de ei, pe cărări neștiute de ei îi voi conduce! Voi preface întunericul dinaintea lor în lumină, iar povârnișurile în teren neted! Acestea sunt lucrurile pe care le voi face; nu le voi lăsa neîmplinite!

17 Dar cei ce se încred în idoli, cei ce zic chipurilor cioplite: ‘Voi sunteți zeii noștri!’ vor fi alungați, acoperiți de rușine.

Neascultarea lui Israel

18 Ascultați, surzilor! Priviți, orbilor, și vedeți!

19 Cine este orb, dacă nu robul Meu și surd ca mesagerul pe care l-am trimis? Cine este orb ca cel dedicat Mie, orb ca robul DOMNULUI?

20 Vezi multe lucruri, dar nu le iei în seamă; auzi bine, dar nu ascuți cu adevărat.»

21 DOMNUL a dorit, în numele dreptății Sale, să-Și înalțe Legea și s-o facă slăvită.

22 Dar acest popor este prădat și jefuit; prinși în capcane sunt cu toții și ascunși în temnițe; au devenit o pradă pe care nu e nimeni s-o scape, ceva de jefuit despre care nimeni nu zice: «Dă-l înapoi!»

23 Cine dintre voi însă învață din lucrurile acestea? Sau cine ia seama la cele ce stau să se împlinescă?

24 Cine a făcut din Iacov o pradă? Cine l-a dat jefuitorului pe Israel? Oare nu DOMNUL, împotriva Căruia am păcătuit? Ei n-au vrut să umble pe căile Lui, nici să se supună Legii Lui.

25 De aceea a turnat peste ei văpaia mâniei Lui și ferocitatea războiului; i-a înconjurat cu flăcări, dar tot n-au înțeles; i-a mistuit, dar tot n-au luat în seamă

43 *DOMNUL, singurul Izbăvitor al lui Israel*

1 Dar acum, așa vorbește DOMNUL, El, Care te-a creat, Iacove; El, Care te-a modelat, Israele: «Nu te teme, căci Eu te-am răscumpărat; te-am chemat pe nume, ești al Meu.

2 Când vei trece prin ape, voi fi cu tine; când vei trece prin râuri, ele nu te vor îneca, iar când vei umbla prin foc, nu vei fi ars și flacăra nu te va mistui.

3 Căci Eu sunt DOMNUL, Dumnezeul tău, Sfântul lui Israel, Mântuitorul tău. Eu dau Egiptul ca preț pentru răscumpărarea ta, Cuș și Seba în schimbul tău.

4 Pentru că ești prețios în ochii Mei și onorat și pentru că te iubesc, voi da oameni pentru tine și neamuri în schimbul vieții tale.

5 Nu te teme, căci Eu sunt cu tine! Îți voi aduce urmașii de la răsărit și te voi aduna de la apus!

6 Voi zice nordului: ‘Dă-le drumul!’ și sudului: ‘Nu-i mai ține! Adu-i pe fiii Mei de departe și pe fiicele Mele de la marginile pământului –

7 pe toți cei ce poartă Numele Meu, pe cei pe care i-am creat pentru slava Mea, pe cei pe care i-am modelat și i-am făcut.’»

8 Adu-l pe poporul orb, dar care are ochi, pe poporul surd, dar care are urechi!

9 Să se adune toate neamurile și să se strângă popoarele! Care dintre ele a vestit aceasta și care dintre ele ne-au prezis lucrurile care s-au întâmplat? Să-și aducă martori care să dovedească că au dreptate, astfel ca ceilalți să audă și să poată zice: «Da! Este adevărat!»

10 «Voi sunteți martorii Mei, zice DOMNUL, voi și Robul Meu pe Care L-am ales, ca să cunoașteți, să Mă credeți, și să înțelegeți că Eu sunt. Înaintea Mea nu a fost modelat nici un Dumnezeu și nici după Mine nu va fi.

11 Eu, Eu sunt DOMNUL și în afară de Mine nu este alt Mântuitor.

12 Eu am vestit, am mântuit și am proclamat și nu sunt străin între voi. Voi Îmi sunteți martori, zice DOMNUL, că Eu sunt Dumnezeu.

13 Da, din zilele străvechi Eu sunt. Nimeni nu poate izbăvi din mâna Mea! Când Eu lucrez, cine se poate împotrivi?»

Credincioșia DOMNULUI și necredincioșia lui Israel

14 Așa vorbește DOMNUL, Răscumpărătorul vostru, Sfântul lui Israel: «De dragul vostru voi trimite o armată invadatoare împotriva Babilonului și îi voi sili pe toți caldeenii să fugă cu corăbiile cu care se mândresc acum.

15 Eu sunt DOMNUL, Sfântul vostru, Creatorul lui Israel, Împăratul vostru.»

16 Așa vorbește DOMNUL, Cel Care a făcut o cale prin mare și o cărare prin apele vijelioase,

17 Cel Care a scos care și cai, împreună cu o puternică oștire. Ei rămân culcați, neputându-se ridica; sunt fără vlagă, stinși ca un muc de lumânare:

18 «Uitați lucrurile care au fost! Nu vă mai gândiți la cele din vechime!

19 Iată-Mă pe cale de a face ceva nou; acum se ivește, nu-l recunoașteți? Voi face o cale în pustie și râuri în deșert.

20 Animalele sălbatice, șacalii și bufnițele, Mă vor slăvi, căci dau apă în pustie și râuri în deșert, pentru a da de băut poporului Meu, alesul Meu,

21 poporul pe care Mi l-am alcătuit ca să vestească lauda Mea.

22 Totuși tu, Iacove, nu M-ai chemat, ci te-ai plictisit de Mine, Israele!

23 Nu Mi-ai adus oi drept arderi de tot și cu jertfele tale nu M-ai onorat. Eu nu te-am împovărat cu daruri de mâncare și nu te-am obosit cerându-ți tămâie.

24 Nu mi-ai cumpărat obligeană cu argintul tău, nici nu M-ai săturat cu grăsimea jertfelor tale, ci M-ai împovărat cu păcatele tale, M-ai obosit cu nedreptățile tale.

25 Eu, da, Eu sunt Cel Ce-ți șterg nelegiuirile, de dragul Meu, și nu-Mi voi mai aminti de ele.

26 Amintește-Mi faptele și hai să ne judecăm împreună! Apără-ți cauza, ca să fii dovedit drept!

27 Întâiul tău strămoș a păcătuit, iar mijlocitorii tăi s-au răzvrătit împotriva Mea.

28 De aceea i-am dezonorat pe conducătorii Sfântului Lăcaș, l-am dat spre nimicire pe Iacov, și batjocurii – pe Israel.

44 Israel, alesul lui DOMNULUI

1 Dar acum ascultă, Iacove, robul Meu, Israele, cel pe care te-am ales!

2 Așa vorbește DOMNUL – Cel Care te-a făcut, te-a țesut în pânțele și te va ajuta: nu te teme, robul Meu Iacov, Ieșurun, cel pe care te-am ales!

3 Căci Eu voi turna apă peste pământul însetat și râuri peste pământul uscat; voi turna Duhul Meu peste sămânța ta și binecuvântarea Mea peste urmașii tăi.

4 Ei vor răsări ca iarba de pe pajiști și ca sălciile lângă pâraiele de apă.

5 Unul va zice: ‘Eu sunt al DOMNULUI!’ , un altul se va numi cu numele lui Iacov, iar un altul își va scrie pe mână: ‘Al DOMNULUI!’ și va adopta numele de Israel.»

Măreția DOMNULUI și absurditatea idolilor

6 Așa vorbește DOMNUL, Împăratul lui Israel și Răscumpărătorul său, DOMNUL Oștirilor: «Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, iar în afară de Mine nu există alt Dumnezeu.

7 Cine este ca Mine? Să proclame, să vestească și să înfățișeze înaintea Mea ce s-a petrecut în vechime, de când Mi-am întemeiat poporul? Ce urmează să se mai întâmple? Să ne prezică ce se va întâmpla!

8 Nu vă temeți, nu vă înspăimântați! Oare nu v-am vestit și prezis aceste lucruri în trecut? Voi sunteți martorii Mei! Există vreun alt Dumnezeu în afară de Mine? Nu există o altă Stâncă! Eu nu cunosc vreuna.»

9 Toți cei ce fac idoli sunt nimic, iar lucrurile de care se bucură nu le sunt de vreun folos. Cei ce ar trebui să-i apere nu văd, nu cunosc și, astfel, vor fi făcuți de rușine.

10 Cine a modelat vreun zeu sau a turnat vreun chip – ceva de la care să nu aibă nici un folos?

11 Iată, acesta împreună cu toți cei din breasla sa vor fi făcuți de rușine; artizanii nu sunt altceva decât oameni. Să se adune și să stea în picioare! Vor fi înspăimântați, făcuți de rușine.

12 Fierarul ia o matriță cu care lucrează în cărbunii aprinși; o modelează cu lovituri de ciocan și o forjează cu puterea mâinii lui. Apoi i se face foame și îi slăbesc puterile, iar pentru că nu bea apă, rămâne fără vlagă.

13 Tâmplarul măsoară cu o linie, însemnează măsura cu un stilet, apoi finisează lemnul cu o rindea și îl măsoară cu compasul; îi dă formă de om, om în toată splendoarea lui, și apoi îl pune într-o casă.

14 Taie cedri sau își alege un gorun ori un stejar pe care îl lăsase să crească printre ceilalți copaci ai pădurii sau taie un dafin pe care-l sădise, iar ploaia îl făcuse să crească.

15 Apoi acesta slujește omului drept lemn de foc. Cu o parte din el se încălzește, aprinde un foc și coace pâine. Cu o altă parte face un dumnezeu căruia i se închină, modelează un idol înaintea căruia se prosternă.

16 Jumătate din el îl pune pe foc; își prăjește carne, mănâncă și se satură. De asemenea, se încălzește și zice: «Ah! M-am încălzit stând aproape de foc!»

17 Din ce îi rămâne face un dumnezeu, propriul său idol. Se prosternă înaintea lui și i se închină; i se roagă zicându-i: «Mântuiește-mă, căci tu ești zeul meu!»

18 Ei nu cunosc, nici nu înțeleg, căci ochii le sunt acoperiți ca să nu poată vedea, iar mințile – întunecate, ca să nu poată lua aminte.

19 Nici unul nu stă să cugete; nu are cunoaștere sau discernământ ca să-și zică: «Jumătate l-am pus pe foc; pe cărbunii lui mi-am copt pâine, mi-am prăjit carne și am mâncat. Voi face oare din ce a rămas o asemenea urâciune? Să mă prostern eu înaintea unei bucăți de lemn?»

20 El se hrănește cu cenușă și o minte înșelătoare îl conduce greșit. Nu se poate salva singur, nu poate spune: «Ceea ce țin în mână nu este decât o minciună.»

21 «Ține minte aceste lucruri, Iacove, căci tu ești robul Meu, Israele! Eu te-am modelat; ești robul Meu. O, Israele, nu te voi uita!

22 Ți-am șters nelegiuirile cum s-ar duce un nor, și păcatele cum dispăre ceața. Întoarce-te la Mine, căci Eu te-am răscumpărat!»

23 Strigați de bucurie, ceruri, căci DOMNUL a lucrat! Strigați, adâncimi ale pământului! Izbucniți în cântec, munților! Și voi, pădurilor, cu toți copacii voștri! Căci DOMNUL l-a răscumpărat pe Iacov și va fi slăvit în Israel.

Ierusalimul, locuit din nou

24 Așa vorbește DOMNUL, Răscumpărătorul tău, Cel Care te-a țesut în pânțele: «Eu sunt Domnul, Cel Care am făcut toate lucrurile, Cel Care, singur, a desfășurat cerurile, Cel Care, singur, a întins pământul;

25 Cel Care dovedește drept false prezicerile mincinoșilor, îi arată drept proști pe ghicitori, îi face pe înțelepți să dea înapoi și le dovedește cunoștința ca fiind prostie;

26 Cel Care adeverește cuvântul robului Său și împlinește prevestirea mesagerilor Săi; Cel Care zice despre Ierusalim: ‘Va fi locuit!’ și despre cetățile din Iuda: ‘Vor fi rezidite! Eu le voi reclădi din ruine!’;

27 Cel Care spune adâncului mării: ‘Fii uscat! Îți voi usca izvoarele!’;

28 Cel Care spune despre Cyrus: ‘El este păstorul Meu; el va împlini tot ce doresc Eu. El va porunci ca Ierusalimul să fie rezidit și Templului să-i fie pusă temelie.’»

45 **1** «Așa vorbește DOMNUL către unsul Său, către Cyrus, pe care l-am apucat de mână dreaptă pentru a supune neamurile și pentru a dezbrăca pe împărați de armurile lor; pentru a deschide porțile înaintea lui, porți ce nu vor mai fi închise:

2 Eu Însumi voi merge înaintea ta și voi netezi munții; voi sparge ușile de bronz și voi tăia barele de fier;

3 Îți voi da vistieriile întunericului, bogății ascunse în locuri tainice, ca să știi că Eu sunt DOMNUL, Dumnezeul lui Israel, Care te chem pe nume.

4 De dragul robului Meu Iacov, al alesului Meu Israel, te chem pe nume, îți dau un nume de onoare, deși tu nu Mă cunoști.

5 Eu sunt DOMNUL, nu este altul; în afară de Mine nu există un alt Dumnezeu! Te voi încinge, deși tu nu Mă cunoști,

6 pentru ca oamenii să cunoască, de la răsăritul soarelui și până la apus, că nu există un altul în afară de Mine; Eu sunt DOMNUL, nu este altul!

7 Eu întocmesc lumina și creez întunericul; Eu aduc bunăstarea și tot eu creez dezastrul; Eu, DOMNUL, fac toate aceste lucruri!

8 Picurați, voi, ceruri de sus! Să plouă din nori dreptatea! Să se deschidă pământul larg și să răsară mântuirea! Să răsară și dreptatea împreună cu ea! Eu, DOMNUL, le-am creat.

9 Vai de cel ce se ceartă cu Făcătorul său, de cel care nu este decât un vas de pământ printre altele la fel! Îi va spune oare lutul olarului: ‘Ce faci?’ sau: ‘Nu i-ai pus mâini!’?

10 Vai de cel ce-i zice tatălui său: ‘Ce ai zămislit?’ sau mamei sale: ‘Ce ai adus pe lume?’»

11 Așa vorbește DOMNUL, Sfântul lui Israel și Făcătorul lui: «Cu privire la cele viitoare, îndrăzniți să Mă întrebați despre copiii Mei? Îmi veți porunci cu privire la lucrarea mâinilor Mele?

12 Eu am făcut pământul și am creat omul pe el; propriile Mele mâini au desfășurat cerurile și Eu am poruncit întregii lor oștiri.

13 Eu l-am ridicat pe Cirus, în dreptatea Mea, și-i voi netezi toate căile. El va zidi cetatea Mea și îi va elibera pe exilații Mei, nu pentru vreun preț sau vreo răsplată, zice DOMNUL Oștirilor.»

14 „Așa vorbește DOMNUL: «Produsele Egiptului și mărfurile din Cuș, precum și sabeenii înalți la statură, vor veni spre tine și îți vor aparține; vor veni în lanțuri în urma ta. Se vor pleca înaintea ta și îți se vor ruga, zicând: ‘Recunoaștem că Dumnezeu este cu tine! Alt Dumnezeu nu este! Nu există un alt Dumnezeu în afară de El!’»

15 Cu adevărat, Tu ești un Dumnezeu Care Se ascunde. O, Dumnezeu al lui Israel, Mântuitorule!

16 Făcuți de rușine și umiliți vor fi cu toții; cuprinși de rușine vor umbla împreună, toți făuritorii de idoli.

17 Dar Israel va fi mântuit de DOMNUL cu o mântuire veșnică; voi nu veți fi făcuți de rușine, nici umiliți, întreaga veșnicie.

18 Căci așa vorbește DOMNUL, Cel Care a creat cerurile – El este Dumnezeu – Cel Care a întocmit și a făcut pământul – El l-a întemeiat și nu l-a creat

să fie fără formă, ci l-a întocmit ca să fie locuit: «Eu sunt DOMNUL, nu există altul!

19 Eu nu am vorbit în ascuns, în vreun colț întunecos al pământului; nu am zis urmașilor lui Iacov: ‘Căutați-Mă în zadar!’ Eu, DOMNUL, spun adevărul, fac cunoscut ce este drept.

20 Strângeți-vă! Veniți! Apropiați-vă cu toții, voi supraviețuitori dintre neamuri! Fără minte sunt cei care își poartă idolii de lemn, și se roagă unui dumnezeu care nu poate mântui.

21 Vorbiți! Prezentați-vă cauza! Lăsați-i să se sfătuiască împreună! Cine a prevestit aceasta cu multă vreme în urmă? Cine a vestit-o în trecut? Oare nu Eu, DOMNUL? Nu există alt Dumnezeu în afară de Mine, Dumnezeu drept și Mântuitor; nu este altul în afară de Mine!

22 Întoarceți-vă la Mine și veți fi mântuiți, toți cei ce locuiți până la marginile pământului, căci Eu sunt Dumnezeu, nu există altul!

23 Am jurat pe Mine Însumi; gura Mea a rostit, cu dreptate, un cuvânt ce nu va fi retras: orice genunchi se va pleca înaintea Mea, și orice limbă va jura,

24 spunând despre Mine: ‘Numai în DOMNUL este dreptate și putere!’». Toți cei ce au fost mâniați pe El vor veni la El și vor fi făcuți de rușine.

25 În DOMNUL vor fi îndreptățiți și se vor lăuda toți urmașii lui Israel.

46 *Idolii Babilonului nu au nici o putere*

1 Bel se prăbușește, Nebo se îndoiaie. Idolii lor sunt puși pe animale de povară; idolii pe care-i purtați sunt o povară pentru animalele obosite.

2 Se prăbușesc, se îndoiaie împreună; nu pot să salveze povara, ei înșiși mergând în captivitate.

3 «Ascultați-Mă, casa lui Iacov, întreaga rămășiță a casei lui Israel, voi, pe care v-am cărat înainte de a vă naște, v-am purtat încă din pântec!

4 Până la bătrânețea voastră Eu voi fi Același, până veți încărungi vă voi purta. Eu v-am făcut și Eu vă voi sprijini; vă voi purta și vă voi scăpa.

5 Cu cine Mă veți compara și Mă veți face egal? Cu cine Mă veți asemăna ca să fim deopotrivă?

6 Unii varsă aurul din pungă, și cântăresc argintul în cumpănă, angajează un artizan, care-l preface într-un zeu, apoi se prostern și i se închină.

7 Îl pun pe umeri și-l poartă, îl așază la locul lui și acolo rămâne; nu se poate mișca de la locul lui.

Dacă cineva strigă la el, nu-i răspunde, nici nu-l izbăvește din necaz.

8 Amintiți-vă acest lucru și luați-l în seamă!
Gândiți-vă din nou la el, răzvrătiților!

9 Amintiți-vă lucrurile de la început, acelea din vechime, căci Eu sunt Dumnezeu, nu este altul! Eu sunt Dumnezeu, nu este altul ca Mine!

10 Eu fac cunoscut mai dinainte sfârșitul și, din vremuri străvechi, descopăr lucrurile care încă nu s-au împlinit, zicând: ‘Planul Meu rămâne să se îplinească; voi face tot ceea ce dorești!’

11 Eu chem de la răsărit o pasăre de pradă și, dintr-o țară îndepărtată, aduc omul care Îmi va împlini planul. Ce am spus voi duce la îndeplinire și ce am plănuțit voi face.

12 Ascultați-Mă, îndărătnicilor, voi, ce sunteți departe de dreptate!

13 Îmi aduc aproape dreptatea; ea nu este departe, iar mântuirea Mea nu va întârzia. Voi dărui Sionului mântuirea și Israelului, slava Mea.

47 *Căderea Babilonului*

1 Coboară-te și așează-te în țărână, fiică, fecioară a Babilonului! Șezi pe pământ fără să ai vreun tron, fiică a caldeenilor, căci nu vei mai fi numită gingașă și delicată!

2 Ia pietrele de moară și macină făină! Dă-ți voalul la o parte! Dezbracă-te de robă, descoperă-ți picioarele și treci prin râuri!

3 Goliciunea ta va fi arătată, da, rușinea ta va fi văzută. Mă voi răzbuna și nu voi cruța pe nimeni!»

4 Răscumpărătorul nostru – DOMNUL Oștirilor este Numele Său – este Sfântul lui Israel.

5 «Șezi în tăcere și du-te în întuneric, fiică a caldeenilor, căci nu vei mai fi numită stăpâna împărățiilor!

6 Am fost mânios pe poporul Meu și Mi-am pângărit moștenirea. I-am dat în mâna ta, dar tu n-ai avut milă de ei; chiar și celui bătrân i-ai pus un jug foarte greu.

7 Ziceai: ‘Voi fi stăpână pentru totdeauna!’ Așa că n-ai ținut seama de aceste lucruri, nici nu ai cugetat la viitorul lor.

8 Acum dar, ascultă aceasta, tu, iubitoare de plăceri, tu, care șezi în siguranță, care te gândești: ‘Eu sunt și nu este alta în afară de mine! Nu voi fi văduvă și nu voi ști cum e să-ți pierzi copiii!’

9 Amândouă aceste lucruri vor veni asupra ta dintr-odată, într-o singură zi. Pierderea copiilor și văduvia, vor veni pe deplin asupra ta, în ciuda

multelor tale vrăji și a mării puteri a descântecelor tale.

10 Te-ai încrezut în răutatea ta, zicând: ‘Nu mă vede nimeni.’ Înțelepciunea și cunoașterea ta e cea care te conduce greșit atunci când îți zici: ‘Eu sunt și nu e alta în afară de mine!’

11 Dar va veni nenorocirea peste tine și nu vei ști să o faci să dispară; va cădea peste tine dezastrul și nu l vei putea da la o parte; va veni brusc asupra ta ruina, fără ca să fi știut ceva despre ea.

12 Continuă cu descântecele și cu multele tale vrăjitorii, cu care te-ai trudit încă din tinerețe! Poate vei reuși, poate vei inspira teroare.

13 Ai obosit de atâtea sfaturi. Să se ridice și să te salveze cei ce studiază cerurile, cititorii în stele, care la fiecare lună nouă prezic ce are să ți se întâmple.

14 Iată, ei sunt ca pleava, fiind mistuiți de foc. Nu se pot izbăvi singuri din puterea focului. Acesta nu e jărătic la care să te încălzești, nu e foc înaintea căruia să stai!

15 Așa sunt pentru tine cei pe care te oboseai să-i întrebi și cei cu care ai făcut negoț încă din tinerețe: fiecare rătăcește pe căile lui și nu e nimeni care să te salveze.

48 *Încăpățânarea lui Israel*

1 Ascultați lucrul acesta, casă a lui Iacov, voi, care sunteți chemați cu numele lui Israel și care vă trageți din Iuda, voi, care jurați pe Numele DOMNULUI și-L chemați pe Dumnezeul lui Israel, dar nu în adevăr sau dreptate,

2 chiar dacă vă numiți pe voi înșivă după Cetatea Sfântă și vă bizuiți pe Dumnezeul lui Israel, al Cărui Nume este DOMNUL Oștirilor!

3 Lucrurile de dinainte le-am prevestit demult, gura Mea le-a vestit, Eu le-am făcut cunoscute; apoi, dintr-odată, am lucrat, iar ele s-au împlinit.

4 Pentru că știi că ești încăpățânat și tendoanele gâtului tău sunt de fier, iar fruntea de bronz,

5 de aceea ți-am vestit aceste lucruri demult. Înainte să se îplinească ți le-am vestit, ca nu cumva să zici: ‘Idolul meu le-a făcut, chipul meu cioplit și chipul meu turnat le-a poruncit!’

6 Ai auzit. Acum uită-te la toate acestea! De ce nu vrei să recunoști? De acum îți voi descoperi lucruri noi, taine de care nu aveai știință.

7 Ele sunt create acum, și nu în vechime. Până azi tu n-ai mai auzit de ele, ca să poți spune: ‘Le știam deja.’

8 Nu, nu le-ai auzit, nici nu le-ai cunoscut, urechea ta nemaifiind demult deschisă, căci am știut că te vei purta cu necredincioșie și că, încă de la naștere, ai fost numit răzvrătit.

9 Pentru Numele Meu întârzii mânia Mea și pentru lauda Mea o opresc față de tine, ca să nu te nimicesc.

10 Iată, te-am curățat, dar nu ca pe argint, ci te-am încercat în cuptorul suferinței.

11 De dragul Meu, de dragul Meu fac aceasta, căci de ce să fie profanat Numele Meu? Slava Mea n-o voi da altuia.

Israel răscumpărat

12 Ascultă-Mă, Iacove, Israele, pe care te-am chemat! Eu sunt Acela! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă!

13 Mâna Mea a pus temeliiile pământului și dreapta Mea a desfășurat cerurile; când le chem ele se înfățișează împreună.

14 Adunați-vă cu toții și ascultați! Care dintre idoli a prevestit aceste lucruri? El, cel iubit de DOMNUL, Îi va îndeplini planul împotriva Babilonului, iar brațul său va fi împotriva caldeenilor.

15 Eu, chiar Eu am vorbit! Eu l-am chemat, Eu l-am adus, iar el își va îndeplini misiunea!

16 Apropiati-vă de Mine și ascultați aceasta! De la început nu v-am spus taine; când s-au petrecut aceste lucruri, Eu eram acolo. Acum, Stăpânul Domn m-a trimis împreună cu Duhul Său.»

17 Așa vorbește DOMNUL, Răscumpărătorul tău, Sfântul lui Israel: «Eu sunt DOMNUL, Dumnezeul tău, Care te învață ce este spre binele tău, Care te conduce pe calea pe care trebuie să mergi.

18 O, de-ai fi luat aminte la poruncile Mele, pacea ta ar fi fost ca un râu, iar dreptatea ta ca valurile mării;

19 urmașii tăi ar fi fost ca nisipul, ca boabele lui ar fi fost copiii tăi și niciodată nu ar fi fost șters sau nimicit numele lor dinaintea Mea!»

20 Părășiți Babilonul! Fugiți dintre caldeeni! Cu un strigăt de bucurie vestiți și proclamați! Trimiteți vestea până la marginile pământului! Spuneți: «DOMNUL l-a răscumpărat pe robul Său Iacov!»

21 Ei n-au însetat când i-a condus prin pustie; El a făcut să curgă pentru ei apă din stâncă; a despicat stâncă și a țâșnit apă.

22 «Pentru cei răi, zice DOMNUL, nu este pace.»

49 Robul DOMNULUI

1 «Ascultați-Mă, ținuturi de lângă mare! Luați aminte, popoare de departe! DOMNUL M-a chemat înainte să mă nasc; pe când eram încă în pântecele mamei Mele, El Mi-a rostit numele.

2 Mi-a făcut gura ca o sabie ascuțită și M-a ascuns la umbra mâinii Sale; M-a făcut o săgeată ascuțită și M-a ascuns în tolba Lui.

3 Mi-a zis: ‘Tu ești Robul Meu Israel, cel în care Îmi voi arăta splendoarea!’

4 Dar Eu am zis: ‘Am trudit degeaba, Mi-am irosit puterea pentru nimic și fără nici un folos; totuși cauza Mea este în grija domnului, iar răsplata Mea este la Dumnezeuul Meu.’

5 Și acum DOMNUL zice – El, Care M-a întocmit din pântece pentru a fi Robul Său și pentru a-l aduce pe Iacov înapoi la El, ca astfel Israel să se adune la El, căci sunt onorat înaintea DOMNULUI și Dumnezeuul Meu a devenit tăria Mea –

6 El zice: ‘Este prea puțin pentru Tine să fii Robul Meu și să ridici doar semințiile lui Iacov, să aduci înapoi doar pe supraviețuitorii lui Israel. De aceea Te-am pus să fii o lumină pentru neamuri, ca să duci mântuirea Mea până la marginile pământului!’»

7 Așa vorbește DOMNUL, Răscumpărătorul lui Israel și Sfântul său, către Cel disprețuit și urât de popor, către Robul conducătorilor: «Regii vor vedea și se vor ridica, iar prinții se vor pleca, din pricina Domnului, Care este credincios, a Sfântului lui Israel, Care Te-a ales.»»

Restaurarea lui Israel

8 „Așa vorbește DOMNUL: «La vremea îndurării Îți voi răspunde și în ziua mântuirii Te voi ajuta; Te voi păzi și Te voi face un legământ pentru popor, pentru a reface țara și a împărți moștenirile pustiite, **9** pentru a le zice captivilor: ‘Ieșiți!’ , iar celor din întuneric: ‘Arătați-vă!’ Ei se vor hrăni pe lângă drumuri și vor găsi pășune pe toate dealurile pleșuve.

10 Nu le va fi foame, nici nu le va fi sete, arșița nu-i va lovi, nici soarele, căci Cel Ce se îndură de ei îi va conduce și îi va călăuzi pe lângă izvoare de apă.

11 Îmi voi preface toți munții în cărări și drumuri largi Îmi vor fi construite.

12 Iată-i venind de departe – unii dinspre nord, unii dinspre apus, iar alții dinspre ținutul Syene.»

13 Strigați de bucurie, ceruri! Bucură-te, pământ! Chiuiți de bucurie, munților! Căci DOMNUL Și-a mângâiat poporul și va avea îndurare față de ai Săi care suferă!

14 Sionul însă a zis: «DOMNUL m-a părăsit, Stăpânul meu a uitat de mine.»

15 «Dar oare poate o femeie să-și uite copilul pe care-l alăptează sau să nu aibă milă de rodul pântecelui său? Și chiar dacă ea ar uita, Eu nu te voi uita!

16 Iată, te-am încrustat în palmele Mele, iar zidurile tale sunt pururea înaintea Mea.

17 Fiii tăi se grăbesc să se întoarcă, iar cei ce te-au distrus și te-au lăsat în ruină se îndepărtează de tine.

18 Ridică-ți ochii și privește în jur! Toți fiii tăi se adună și vin la tine. Viu sunt Eu, zice DOMNUL, că-i vei purta pe toți ca pe o podoabă, te vei împodobi cu ei ca o mireasă.

19 Pentru că ruinele, locurile tale pustii și țara ta devastată vor fi acum prea strâmte pentru poporul tău, iar cei ce te-au devorat vor fi departe.

20 Fiii de care ai fost lipsită îți vor spune chiar în auzul tău: ‘Locul este prea strâmt pentru mine; fă-mi mai mult loc ca să locuiesc!’

21 Atunci te vei întreba: ‘Cine mi i-a născut pe aceștia? Eram fără copii și stearpă, exilată și izgonită. Cine i-a crescut? Eram părăsită și singură, deci de unde sunt aceștia?’»

22 „Așa vorbește Stăpânul Domn: «Iată, voi face cu mâna semn neamurilor și Îmi voi ridica steagul către popoare; ele îți vor aduce fiii pe brațe, iar fiicele îți vor fi purtate pe umerii lor.

23 Regii lor vor fi părinții tăi adoptivi, iar reginele lor te vor alăpta. Cu fețele plecate la pământ și se vor închina și vor linge țărâna de pe picioarele tale. Atunci vei ști că Eu sunt DOMNUL, iar cei ce nădăjduiesc în Mine nu vor fi făcuți de rușine.»

24 Poate fi luată prada de la cel puternic sau pot fi eliberați captivii unui tiran?

25 DOMNUL însă vorbește astfel: «Da, captivii celui puternic vor fi luați, iar prada tiranului va fi eliberată, căci Eu voi lupta cu cei ce se luptă cu tine și tot Eu îți voi izbăvi copiii.

26 Îi voi face pe asupritorii tăi să-și mănânce propria carne și se vor îmbăta cu sângele lor ca de

vin. Atunci orice făptură va ști că Eu sunt DOMNUL, Mântuitorul și Răscumpărătorul tău, Puternicul lui Iacov.»»

50 *Nelegiuirea lui Israel și supunerea robului*

1 „Așa vorbește DOMNUL: «Unde este acea carte de despărțire a mamei voastre prin care am izgonit-o? Sau căruia dintre creditorii Mei v-am vândut Eu? Din cauza păcatelor voastre ați fost vânduți și datorită nelegiuirilor voastre a fost izgonită mama voastră.

2 De ce, când am venit, n-a mai fost nimeni acolo? De ce, când am strigat, n-a răspuns nimeni? A fost oare mâna Mea prea scurtă pentru a vă răscumpăra? Nu am avut Eu oare putere pentru a vă salva? Iată, prin simpla Mea muștrare, pot să sec marea și să prefac râurile în pustie; peștii lor putrezesc din lipsă de apă și mor de sete.

3 Eu îmbrac cerurile în întuneric, prefăcând în sac învelitoarea lor.»

4 Stăpânul Domn Mi-a dăruit o limbă iscusită pentru a ști să sprijin cu vorba pe cel obosit. Dimineată de dimineată El Mă trezește și Mă face atent ca să ascult asemenea unui ucenic.

5 Stăpânul Domn Mi-a deschis urechea, iar eu nu m-am împotrivit, nu l-am întors spatele.

6 Mi-am dat spatele celor ce Mă loveau și obrajii celor ce-Mi smulgeau barba; nu Mi-am ascuns fața de insulte și de scuipat.

7 Stăpânul Domn Îmi vine în ajutor, de aceea nu voi fi făcut de rușine. De aceea Mi-am făcut fața ca de cremene, știind că nu voi fi făcut de rușine.

8 Cel Ce Mă îndreptățește este aproape! Cine îndrăznește să Mă acuze? Să ne înfățișăm împreună! Unde este cel ce Mă acuză? Să Mă confrunte!

9 Stăpânul Domn este Cel Ce-Mi vine în ajutor! Cine îndrăznește să Mă condamne? Toți se vor învechi ca o haină, iar molia îi va mânca.

10 Care dintre voi se teme de DOMNUL și ascultă de glasul Robului Său? Cel ce umblă în întuneric și nu are lumină, să se încreadă în Numele DOMNULUI și să se bizuie pe Dumnezeuul său!

11 Iar voi toți care aprindeți un foc și purtați torțe aprinse, umblați, dar în lumina focului vostru și a torțelor pe care le-ați aprins! Aceasta veți primi din mâna Mea: veți zăcea în dureri.»

51 *O mântuire veșnică pentru Sion*

1 «Ascultați-Mă, voi, care urmăriți dreptatea, voi, care-L căutați pe DOMNUL! Priviți spre stânca din care ați fost ciopliți și spre groapa din care ați fost scoși!

2 Uitați-vă la Avraam, părintele vostru, și la Sara care v-a născut! Când l-am chemat, era doar el singur, dar Eu l-am binecuvântat și l-am înmulțit!

3 Tot astfel DOMNUL va mângâia Sionul și va consola toate ruinele lui; îi va face pustia ca Edenul, și deșertul asemenea grădinii DOMNULUI: bucurie și veselie se vor afla în el, mulțumire și cântec.

4 Ascultă-Mă, poporul Meu! Ia aminte la ce spun, neamul Meu, pentru că Legea va ieși de la Mine, iar dreptatea Mea o voi face o lumină pentru popoare!

5 Dreptatea Mea se apropie, mântuirea Mea se arată, iar brațul Meu e pe cale să judece popoarele; ținuturile de lângă mare Mă așteaptă și nădăjduiesc în brațul Meu.

6 Ridicați-vă ochii spre ceruri și priviți în jos spre pământ! Cerurile se vor risipi ca fumul, pământul se va învechi ca o haină, iar cei ce trăiesc pe el vor muri ca țăntării. Mântuirea Mea însă va dăinui pururea și dreptatea Mea nu va avea sfârșit.

7 Ascultați-Mă, voi, care cunoașteți dreptatea, tu, popor, care ai în inimă Legea Mea ! Nu te teme de ocară oamenilor, nu-ți fie frică de insultele lor,

8 căci îi va mânca molia ca pe o haină, viermele îi va mânca așa cum mănâncă lâna. Dreptatea Mea însă va dăinui pururea, iar mântuirea Mea va fi pentru toate generațiile.»

9 Trezește-Te! Trezește-Te! Îmbracă-Te în putere, braț al DOMNULUI! Trezește-Te ca în zilele din vechime, ca în generațiile de demult! Nu ești Tu Acela Care l-ai tăiat pe Rahab în bucăți, Care ai străpuns monstrul Tanin?

10 Nu ești Tu Acela Care ai uscat marea, apele marelui adânc, Care ai făcut un drum în adâncurile mării, pentru ca cei răscumpărați să treacă?

11 Răscumpărații Domnului se vor întoarce și vor intra în Sion cu strigăte de biruință. O bucurie veșnică le va încununa capetele; bucuria și veselia îi vor coplesi, iar necazul și suspinul vor fugi de la ei.

12 «Eu, chiar Eu sunt Cel Ce te mângâi! De ce te temi, atunci, de omul cel muritor, de fiul omului care trece ca iarba,

13 uitând astfel de DOMNUL, Creatorul tău, Care a desfășurat cerurile și a pus temeliiile pământului și

îngrozindu-te toată ziua de mânia asupritorului, care umblă să nimicească? Unde este mânia asupritorului?

14 Cel subjugat va fi eliberat curând; el nu va muri în temniță, nici nu-i va lipsi pâinea.

15 Căci Eu sunt DOMNUL, Dumnezeuul tău, Care stârnește marea, făcând valurile să-i mugească – DOMNUL Oștirilor este Numele Său.

16 Am pus cuvintele Mele în gura ta și te-am acoperit cu umbra mâinii Mele, ca să așez cerurile, să pun temeliiile pământului și să zic Sionului: ‘Tu ești poporul Meu!’»

Cupa mâniei DOMNULUI

17 Trezește-te! Trezește-te! Ridică-te, Ierusalime, tu, care ai băut din mâna DOMNULUI cupa mâniei Lui, care ai sorbit până la drojdii potirul ameteții!

18 Între toți fiii pe care i-a născut, nu este nici unul care să-l călăuzească; între toți fiii pe care i-a crescut, nu este nici unul care să-l apuce de mână.

19 Aceste două nenorociri au venit peste tine: pustierea și nimicirea, foamea și sabia. Cine mai poate să plângă pentru tine? Cine te mai poate mângâia?

20 Fiii tăi zac leșinați la fiecare colț de uliță, ca o antilopă prinsă în laț; sunt plini de mânia DOMNULUI și de muștrarea Dumnezeului tău.

21 De aceea, ascultă aceasta, tu, care ești nenorocit, tu, care ești îmbătat, dar nu de vin!

22 Așa vorbește Stăpânul tău, DOMNUL și Dumnezeul tău, Apărătorul poporului Său: «Iată, ți-am luat din mână cupa ameteții, iar din potirul mâniei Mele nu vei mai bea vreodată!

23 O voi pune în mâna asupritorilor tăi, a celor care ți-au zis: ‘Apleacă-te, ca să putem călca peste tine!’ Ți-ai făcut atunci spatele ca pământul și ca un drum pe care ei să umble!»

52 *Să se bucure Sionul!*

1 Trezește-te! Trezește-te! Îmbracă-ți puterea, Sioane! Îmbracă-ți hainele frumoase, Ierusalime, cetate sfântă! Căci cel necircumcis și cel necurat nu vor mai intra în tine.

2 Scutura-te de țărână! Ridică-te și șezi, Ierusalime! Dezleagă-ți legăturile de la gât, fiică captivă a Sionului!

3 Căci așa vorbește DOMNUL: «Fără plată ați fost vânduți, fără argint veți fi și răscumpărați!»

4 Fiindcă așa vorbește Stăpânul Domn: «Odinioară, poporul Meu s-a dus în Egipt, ca să locuiască acolo. Mai târziu asirienii l-au asuprit fără motiv.

5 Prin urmare, ce am să fac acum, zice Domnul, văzând că poporul Meu este luat pe nimic? Stăpânitorii lui strigă triumfători, zice DOMNUL, și cât e ziua de mare Numele Meu este blasfemiat.

6 De aceea poporul Meu va cunoaște Numele Meu; de aceea în ziua amintită vor ști că Eu sunt Cel Ce rostesc: ‘Iată-Mă!’»

7 Cât de frumoase sunt pe munți picioarele mesagerului care vestește pacea și aduce vești bune, care vestește mântuirea și spune Sionului: «Dumnezeul tău împărătește!»

8 Ascultă! Străjerii tăi își înalță glasurile și strigă împreună de bucurie, căci văd cu ochii lor cum Se întoarce DOMNUL în Sion.

9 Izbucniți împreună în cântec, ruine ale Ierusalimului! Căci DOMNUL Și-a mângâiat poporul și a răscumpărat Ierusalimul.

10 DOMNUL Și-a descoperit brațul Său cel sfânt înaintea tuturor neamurilor și toate marginile pământului vor vedea mântuirea Dumnezeului nostru.

11 Îndepărtați-vă, îndepărtați-vă! Ieșiți de acolo! Nu atingeți nimic necurat! Ieșiți din mijlocul ei și curățiți-vă, voi, care purtați vasele DOMNULUI!

12 Nu trebuie să ieșiți în grabă sau să plecați în fugă, căci DOMNUL va merge înaintea voastră și Dumnezeul lui Israel vă va fi ariergardă.

Suferința și înălțarea Robului

DOMNULUI

13 «Iată, Robul Meu va propăși, va fi înălțat și ridicat și va ajunge foarte sus.

14 Așa cum pentru mulți a fost o pricină de groază – atât de slujită Îi era fața, diferită de cea a omului, nemaivând înfățișarea fiilor oamenilor –

15 tot așa El va uimi multe neamuri; împărații vor rămâne muți înaintea Lui, căci vor vedea ceva ce nu le-a mai fost spus și vor înțelege ceva ce n-au mai auzit.»

53 **1** Cine a crezut mesajul nostru? Cui i-a fost descoperit brațul DOMNULUI?

2 El a crescut înaintea Lui ca un lăstar, ca unul ieșit dintr-un pământ uscat; nu avea nici frumusețe, nici strălucire care să ne atragă, nu era nimic în înfățișarea Lui care să ne placă.

3 Disprețuit și părăsit de oameni, Om al durerii și obișnuit cu suferința, era atât de disprețuit, încât oamenii își întorceau fața de la El, iar noi nu L-am luat în seamă.

4 Într-adevăr, El a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat bolile noastre. Noi însă L-am considerat lovit, zdrobit de Dumnezeu și nenorocit.

5 Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărâdelegile noastre; pedeapsa care ne dă pacea era peste El și prin rănila Lui suntem vindecați.

6 Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare urmându-și propriul drum, dar DOMNUL a pus asupra Lui nelegiuirea noastră, a tuturor.

7 Când a fost asuprit și chinuit, El nu Și-a deschis gura. Ca un miel care este dus la tăiere și ca o oaie care tace înaintea celui ce o tunde, tot așa nici El nu Și-a deschis gura.

8 A fost luat cu forța și condamnat. Cine din generația Sa s-ar fi gândit că El a fost nimicit de pe tărâmul celor vii și lovit pentru neleguirile poporului Meu?

9 I-au pus mormântul lângă al celor răi și L-au așezat în mormântul celui bogat, deși El nu a săvârșit nici un act de violență și în gura Lui nu s-a găsit nici o înșelăciune.

10 DOMNUL însă a vrut să-L zdrobească prin suferință. Dar după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, Își va vedea urmașii și va trăi multe zile, iar voia DOMNULUI va propăși prin El.

11 «La sfârșitul suferințelor Lui va vedea lumina și va fi mulțumit; prin cunoașterea Sa Robul Meu cel drept va îndreptăți pe mulți și le va purta neleguirile.

12 De aceea Îi voi da o parte la un loc cu cei mari și va împărți prada cu cel puternic, căci S-a dat pe Sine Însuși la moarte și a fost numărat alături de cei neleguiți. Totuși El a purtat păcatul celor mulți și a mijlocit pentru cei păcătoși.»

54 *Un legământ de pace veșnic*

1 «Bucură-te, steapo, tu, care nu poți naște! Izbucnește în chiuituri și strigă, tu, care nu ești în durerile nașterii! Căci copiii femeii părăsite vor fi mai mulți decât ai celei măritate, zice DOMNUL.

2 Lărgește locul cortului tău și întinde învelitoarele locuințelor tale! Nu te opri! Lungește-ți corzile și întărește-ți țărșii!

3 Căci te vei întinde la dreapta și la stânga, iar urmașii tăi vor stăpâni peste neamuri și vor locui cetățile pustiite.

4 Nu te teme, căci nu vei mai fi făcută de rușine! Nu te rușina, căci nu vei mai suferi disprețul! Vei uita rușinea tinereții tale și nu-ți vei mai aminti de ocară văduviei tale.

5 Căci Cel Ce te-a făcut îți este soț – DOMNUL Oștirilor este Numele Său – și Răscumpărătorul tău este Sfântul lui Israel – El este numit Dumnezeuul întregului pământ.

6 Ca pe o soție părăsită și cu duhul mâhnit, așa te-a chemat Domnul; ca pe o soție alungată în tinerețe, zice Dumnezeuul tău.

7 Pentru o clipă te-am părăsit, dar te voi aduna cu multă îndurare.

8 Într-o izbucnire de mânie Mi-am ascuns fața de tine pentru o clipă, dar cu o dragoste veșnică mă voi îndura de tine, zice DOMNUL, Răscumpărătorul tău.

9 Pentru Mine aceasta va fi ca în zilele lui Noe, când am jurat că apele lui Noe nu vor mai inunda pământul; tot așa am jurat și acum că nu mă voi mai mânia pe tine și nu te voi mai mostra.

10 Pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea statornică nu se va îndepărta de la tine și legământul Meu de pace nu se va clătina, zice DOMNUL, Cel Ce se îndură de tine.

11 Nenorocito! Bătuto de furtună! Nemângâiato! Îți voi reclădi pietrele în antimoniu și-ți voi pune temelii de safir.

12 Îți voi face meterezele din rubin, porțile din nestemate și toate zidurile din pietre scumpe.

13 Toți fiii tăi vor fi învățați de DOMNUL și mare va fi pacea fiilor tăi.

14 Vei fi întemeiată în dreptate, departe de tiranie, căci nu vei avea de ce să te temi; departe de teroare, căci aceasta nu se va mai apropia de tine.

15 Dacă cineva va porni un război împotriva ta, nu va fi trimis de Mine; oricine pornește un război împotriva ta va cădea din pricina ta.

16 Să știi că Eu l-am creat pe fierarul care suflă în cărbunii aprinși și făurește o armă potrivită pentru scopul ei; tot Eu l-am creat și pe pustiitor să nimicească.

17 Orice armă care este făurită împotriva ta va da greș și pe orice limbă care se ridică să te judece o vei condamna ca fiind vinovată. Aceasta este

moștenirea robilor DOMNULUI și îndreptățirea lor din partea Mea, zice DOMNUL.

55 *Invitație la abundență*

1 Voi toți cei care sunteți însetați, veniți la ape! Voi care n-aveți argint, veniți, cumpărați și mâncați! Veniți, cumpărați vin și lapte fără argint și fără plată!

2 De ce vă cheltuiți argintul pe ceea ce nu este pâine și truda pe ceea ce nu satură? Ascultați-Mă cu atenție și mâncați ce este bun, desfățați-vă sufletul cu mâncare bogată!

3 Luați aminte și veniți la Mine! Ascultați și sufletul vostru va trăi! Voi încheia cu voi un legământ veșnic și astfel îndurările față de David vor fi întărite.

4 Iată, l-am făcut un martor înaintea popoarelor, un conducător și un stăpânitor pentru popoare.

5 Iată, vei aduna neamuri pe care nu le cunoști și neamuri care nu te cunosc vor alerga la tine, din pricina DOMNULUI, Dumnezeuul tău, a Sfântului lui Israel, căci El te-a glorificat.»

6 Căutați pe DOMNUL cât timp mai poate fi găsit! Chemați-L cât timp mai este aproape!

7 Nelegiuitul să-și părăsească calea, iar omul rău să renunțe la gândurile lui! Să se întoarcă la DOMNUL, Care îi va arăta îndurare, la Dumnezeuul nostru, Care îl va ierta pe deplin.

8 «Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre, iar căile voastre nu sunt căile Mele, zice DOMNUL.

9 Pentru că, așa cum sunt de sus cerurile față de pământ, tot așa sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre.

10 Căci, așa cum ploaia și zăpada coboară din ceruri și nu se întorc înapoi până nu udă pământul, făcându-l să rodească și să încolțească, dând sămânță semănătorului și pâine celui ce mănâncă,

11 tot așa este și cu al Meu Cuvânt, care iese din gura Mea: nu se va întoarce la Mine fără rod, ci Îmi va împlini dorința și va reuși în lucrul pentru care L-am trimis.

12 Veți ieși cu bucurie și veți fi călăuziți în pace; munții și dealurile vor izbucni în strigăte de bucurie înaintea voastră și toți copacii câmpiei vor bate din palme.

13 În locul mărcinilor va crește chiparosul și în locul ciulinului va crește mirtul, iar aceasta va fi o faimă pentru DOMNUL, un semn veșnic, nepieritor.»

56 Mântuire pentru toți cei ce ascultă

1 „Așa vorbește DOMNUL: «Căutați să judecați corect și faceți ce este drept! Căci, în curând, mântuirea Mea va veni și dreptatea Mea va fi arătată.»

2 Fericit este oricine face lucrul acesta, oricine se ține strâns de el, oricine păzește Sabatul și nu îl pângărește, oricine își ferește mâna să facă vreun rău.»

3 Străinul care se alipește de DOMNUL să nu zică: «DOMNUL mă va separa, cu siguranță, de poporul Său!», iar eunucul să nu se plângă zicând: «Sunt doar un copac uscat!»

4 Căci așa vorbește DOMNUL: «Eunucilor care păzesc Sabatele Mele, care aleg să facă ceea ce Îmi este plăcut și care se țin strâns de legământul Meu
5 le voi da în Casa Mea și între zidurile Mele un loc de cinste și un nume mai bun decât al fiilor și al fiicelor; le voi da un nume veșnic, nepieritor.

6 Iar pe străinii care se alipesc de DOMNUL pentru a-I sluji, pentru a iubi Numele DOMNULUI și pentru a-I fi slujitori – pe toți cei ce păzesc Sabatul și nu îl pângăresc, pe toți cei ce se țin strâns de legământul Meu –

7 pe aceștia îi voi aduce la muntele Meu cel sfânt și îi voi face să fie plini de bucurie în Casa Mea de rugăciune. Arderile lor de tot și jertfele lor vor fi acceptate pe altarul Meu, căci Casa Mea va fi numită o casă de rugăciune pentru toate popoarele.»

8 Stăpânul DOMN – Cel Care-i adună pe exilații lui Israel – zice: «Voi aduna și pe alții alături de ei, pe lângă cei deja adunați!»

Mesajul DOMNULUI către cei nelegiuiți

9 Veniți, voi, toate viețuitoarele câmpului! Veniți și devorați, voi, toate viețuitoarele pădurii!

10 Străjerii lui Israel sunt orbi, sunt toți fără cunoaștere. Toți sunt niște câini de pază muți, care nu pot să latre, care stau tolăniți și visează și căroră le place să doarmă.

11 Sunt niște câini lacomi, niciodată sătui. Sunt niște păstori fără pricepere, fiecare urmându-și propriul drum, fiecare, fără excepție, umblând după propriul câștig.

12 «Veniți! zice fiecare dintre ei. Voi scoate vin și ne vom îmbăta cu băutură tare! Iar mâine va fi ca azi, ba încă mai bine!»

57 1 Cel drept pierе și nimănuі nu-i pasă.

Oamenii devotați sunt luați și nimeni nu înțelege că cei dreپți sunt luați pentru a fi cruțați de nenorocire.

2 Cei ce umblă drept vor avea parte de pace și se vor odihni în culcușurile lor.

3 «Cât despre voi, veniți încoace, fii de vrăjitoare, odrasle din bărbat adulter și femeie prostituată!

4 De cine credeți că vă bateți joc? Împotriva cui credeți că rânjiți și scoateți limba? Nu sunteți decât niște copii ai nelegiurii, niște odrasle ale minciunii,

5 care vă aprindeți de poftă printre stejari și sub orice copac verde, care vă sacrificați copiii în văi, printre stânci.

6 Idolii din pietrele netede ale văii sunt moștenirea ta; ei, da, ei sunt soarta ta. Lor le torni jertfe de băutură și le aduci daruri de mâncare. Să fiu Eu oare îndurător la vederea acestor fapte?

7 Ți-ai așezat patul pe un munte înalt și semeț și acolo te-ai urcat ca să aduci jertfă.

8 În spatele ușii și al tocului ei ți-ai așezat simbolul păgân. Uitând de Mine, ți-ai dezvelit patul, te-ai suit în el și l-ai făcut primitor. Ai făcut o înțelegere cu ei, le-ai iubit patul și le-ai privit goliciunea.

9 Te-ai dus la Moleh cu untdelemn, ți-ai înmulțit parfumurile, ți-ai trimis ambasadori până departe, i-ai trimis chiar până în Locuința Morților.

10 Ai obosit de atâtea hoinăreli, dar nu zici: ‘Sunt fără folos!’ Te afli încă în putere și de aceea nu renunți.

11 De cine te-ai înspăimântat și te-ai temut atât, încât să minți, să nu-ți mai amintești de Mine și nici măcar să nu te mai gândești la Mine? Pentru că multă vreme am tăcut, de aceea nu te temi de Mine.

12 Voi face cunoscute însă dreptatea ta și faptele tale, dar ele nu îți vor fi de folos.

13 Când vei striga după ajutor, să te scape mulțimea ta de idoli! Pe toți îi va risipi însă vântul și o simplă suflare îi va spulbera, dar oricine se va încrede în Mine va stăpâni țara și va moșteni muntele Meu cel sfânt.»“

Cei ce se căiesc vor fi mângâiați

14 „Se va zice: «Construiți! Construiți! Pregătiți un drum! Înălțurați orice obstacol din calea poporului Meu!»

15 Căci așa vorbește Cel Preaînalt și Cel Preaînălțat, Cel Ce trăiește veșnic și al Cărui Nume este sfânt: «Eu locuiesc într-un loc înalt și sfânt, dar

sunt și cu cel zdrobit și smerit în duh, ca să înviorez duhurile celor smeriți și inimile celor zdrobiți.

16 Nu voi certa continuu și nu voi fi pentru totdeauna mânios, pentru că atunci duhul și sufletele pe care le-am făcut ar leșina înaintea Mea.

17 M-am mâniat din cauza păcatului lăcomiei lui; l-am pedepsit și, de mânie, Mi-am ascuns fața, dar el a continuat, răzvrătit, să umble pe căile alese de inima lui.

18 Am văzut cum s-a purtat, dar îl voi vindeca, îl voi călăuzi, și-i voi aduce mângâiere, lui și celor ce-l jelesc,

19 creând laudă pe buzele lor. Pace, pace celui de departe și celui de aproape, zice DOMNUL. Eu îl voi vindeca!

20 Dar cei răi sunt ca marea agitată, care nu se poate liniști și ale cărei valuri aruncă numai noroi și mâl.

21 Pentru cei răi nu este pace, zice Dumnezeuul meu.

58 *Adevăratul post*

1 «Strigă tare, nu te opri! Înalță-ți glasul ca o trâmbiță! Fă-i cunoscută poporului Meu răzvrătirea și casei lui Iacov – păcatele!

2 Zi de zi ei Mă caută și par dornici să cunoască căile Mele, ca un neam care ar practica dreptatea și n-ar fi părăsit porunca Dumnezeuului lor. Îmi cer hotărâri drepte și par dornici să se apropie de Dumnezeu.

3 ‘De ce când postim Tu nu vezi? De ce când ne smerim Tu nu iei seama?’ Pentru că în ziua postului vostru vă satisfaceți propriile dorințe și vă asupriți toți lucrătorii.

4 Pentru că atunci când postiți vă certați, vă luptați și vă loviți plini de răutate cu pumnul. Postind cum faceți voi azi, nu vă veți face vocea auzită în înălțimi.

5 Oare așa arată postul care-Mi este plăcut – o zi în care omul să se chinuie pe sine, să-și plece capul ca un pipirig și să se culce în sac și cenușă? Aceasta numești tu post și zi plăcută DOMNULUI?

6 Iată postul care-Mi este plăcut: să dezlegi lanțurile nedreptății, să desfaci legăturile jugului, să-i eliberezi pe cei asupriți și să zdrobești orice jug,

7 să-ți împarți pâinea cu cel flămând, să le oferi săracilor fără casă un adăpost, iar când vezi un om gol, să-l acoperi și să nu te ascunzi de cel ce este rudă cu tine.

8 Atunci lumina ta va răsări ca zorii și vindecarea ta va apărea repede; atunci dreptatea ta va merge înaintea ta, iar slava DOMNULUI îți va fi ariergarda.

9 Atunci vei chema, iar DOMNUL va răspunde; vei striga după ajutor, iar El va spune: ‘Iată-mă!’ Dacă vei înlătura din mijlocul tău asuprirea, învinuirea și vorbirea răutăcioasă,

10 dacă te vei lipsi pe tine în folosul celui flămând și dacă vei sătura nevoile celui sărman, atunci lumina ta va răsări în întuneric, iar noaptea ta va fi ca amiaza.

11 DOMNUL te va călăuzi tot timpul, îți va împlini nevoile chiar în locuri uscate de soare și-ți va întări oasele. Vei fi ca o grădină bine udată și ca un izvor de apă, ale cărui ape nu seacă niciodată.

12 Ai tăi îți vor rezidi vechile ruine și vei ridica din nou temeliiile generațiilor străbune; vei fi numit: ‘Dregătorul spărturilor’, ‘Restauratorul străzilor locuite’.

13 Dacă îți vei opri piciorul de la a pângări Sabatul și de la a-ți satisface propriile plăceri în ziua Mea sfântă, dacă Sabatul va fi o desfătare pentru tine și ziua sfântă a DOMNULUI – o zi onorată, dacă o vei cinsti prin a nu merge pe calea ta, prin a nu face ceea ce-ți place și prin a nu vorbi lucruri fără folos, **14** atunci te vei desfăta în DOMNUL, te voi face să străbați înălțimile țării și te voi hrăni cu moștenirea părintelui tău Iacov», căci gura DOMNULUI a vorbit.

59 *Păcat, căință și mântuire*

1 Nu, mâna DOMNULUI nu este prea scurtă să mântuiască, nici urechea Lui prea surdă ca să audă, **2** ci nedreptățile voastre v-au separat de Dumnezeul vostru și păcatele voastre l-au ascuns fața de voi, astfel că nu vă aude.

3 Căci mâinile vă sunt mânjite cu sânge și degetele cu nedreptate; buzele voastre spun minciuni iar limba voastră murmură nelegiuiri.

4 Nimeni nu cheamă la dreptate, nici unul nu-și susține cauza cu sinceritate, ci se bazează pe vorbe goale și spun minciuni, zămislesc necaz și nasc nedreptate.

5 Clocesc ouă de vipere și țes pânză de păianjen. Oricine le mănâncă ouăle moare, iar dacă vreunul este spart, iese o viperă.

6 Pânzele lor nu pot sluji ca îmbrăcăminte și ei nu se pot acoperi cu ceea ce au făcut. Faptele lor sunt

niște fapte nedrepte și numai acte de violență se află în mâinile lor.

7 Picioarele lor aleargă la rău și se grăbesc să verse sânge nevinovat; gândurile lor sunt gânduri de răutate, iar pe căile lor se află prăpădul și nenorocirea.

8 Ei nu cunosc calea păcii și dreptatea nu se află pe potecile lor. Au strămbat cărările pe care pășesc, astfel că nimeni care umblă pe ele nu cunoaște pacea.

9 De aceea judecata dreaptă se află departe de noi și dreptatea nu ajunge până la noi. Căutăm lumina, dar nu e decât întuneric; căutăm strălucirea, dar umblăm în beznă.

10 Bâjbâim ca niște orbi de-a lungul unui zid, bâjbâim ca niște oameni fără vedere; ne împiedicăm la amiază ca pe-nserate și între cei puternici suntem ca niște morți.

11 Mormăim cu toții ca niște urși și ne jelim triști ca niște porumbei. Căutăm dreptatea, dar aceasta nu există, căutăm mântuirea, dar aceasta este departe de noi.

12 Căci răzvrătirile noastre sunt multe înaintea Ta și păcatele noastre mărturisesc împotriva noastră. Ne purtăm răzvrătirile cu noi și ne cunoaștem nelegiuirile:

13 răzvrătire și lepădare de DOMNUL, spatele întors către Dumnezeuul nostru, instigare la asuprire și revoltă, planuire de cuvinte mincinoase și rostirea lor din inimă.

14 Astfel, justiția este îndepărtată și dreptatea stă la distanță, căci adevărul se împiedică în piață și onestitatea nu poate intra.

15 Adevărul nu este de găsit și oricine se abține de la rău devine o victimă. DOMNUL a văzut și nu I-a plăcut că nu mai era dreptate.

16 El a văzut că nu era nimeni, a fost uimit că nu era nimeni care să intervină, așa că brațul Său I-a adus mântuire și dreptatea Sa L-a sprijinit.

17 S-a îmbrăcat cu dreptatea precum cu o platoșă și și-a pus pe cap coiful mântuirii; s-a îmbrăcat cu hainele răzbunării și s-a înfășurat cu râvna precum cu o mantie.

18 Va răsplăti fiecăruia după faptele lui: dușmanilor Săi le va da mânie și vrăjmașilor Săi – răsplata cuvenită. Le va da ținuturilor de lângă mare răsplata cuvenită.

19 Așa că, cei din apus se vor teme de Numele DOMNULUI și cei de la răsăritul soarelui vor avea

teamă de slava Lui, căci El va veni ca un râu stăpânit și condus de Duhul DOMNULUI.**1**

20 «Răscumpărătorul va veni în Sion, la cei din Iacov, care se întorc de la nelegiuire, zice DOMNUL.

21 Cât despre Mine, acesta este legământul Meu cu ei, zice DOMNUL: Duhul Meu, Care este peste tine și cuvintele Mele, pe care le-am pus în gura ta, nu se vor mai îndepărta din gura ta, din gura copiilor tăi sau din gura urmașilor copiilor tăi, zice DOMNUL, de acum și pentru totdeauna.»

60 *Gloria Sionului*

1 «Ridică-te! Strălucește! Căci lumina ta a venit și slava DOMNULUI a răsărit peste tine.

2 Iată! Deși întunericul învăluie pământul, și negura groasă acoperă popoarele, peste tine răsare DOMNUL și slava Lui apare deasupra ta.

3 Neamurile vor veni la lumina ta și împărații vor lua parte la strălucirea zorilor tale.

4 Ridică-ți ochii și privește în jur! Cu toții se adună și vin la tine: fiii tăi vor veni de departe, iar fiicele tale vor fi aduse pe brațe.

5 Văzând acestea vei radia de bucurie, inima ta va tresări și va fi fericită, căci belșugul mării va fi adus la tine, la tine vor veni bogățiile neamurilor.

6 O mulțime de cămile îți vor străbate țara, cămile tinere din Midian și Efa. Toți cei din Șeba vor veni aducând aur și tămâie și vestind laudele DOMNULUI.

7 Toate turmele Chedarului vor fi adunate la tine; berbecii din Nebaiot vor fi la dispoziția ta, suindu-se pe altarul Meu ca jertfe primite, iar Eu Îmi voi împodobi slăvita Mea Casă.

8 Cine sunt aceștia care zboară ca niște nori și ca niște porumbei spre cuiburile lor?

9 Ținuturile de lângă mare Mă așteaptă, iar corăbiile de Tarșiș sunt cele dintâi care îți aduc fiii de departe, împreună cu argintul și aurul lor, pentru Numele DOMNULUI, Dumnezeuul tău, și pentru Sfântul lui Israel, căci El te-a împodobit cu glorie.

10 Străinii îți vor reface zidurile și împărații lor îți vor sluji, pentru că, deși în mânia Mea te-am lovit, totuși în bunătatea Mea îți arăt îndurare.

11 Porțile tale vor fi pentru totdeauna deschise; ele nu vor fi închise nici ziua și nici noaptea, pentru ca neamurile să îți aducă bogăția lor, cu împărații lor în fruntea procesiunii.

12 Căci neamul și împărăția care nu-ți vor sluji vor pieri; neamurile acelea vor fi în întregime pustiite.

13 Gloria Libanului va veni la tine – chiparosul, ulmul și pinul împreună – pentru a împodobi locul Sanctuarului Meu și Eu voi glorifica astfel locul unde Mi se odihnesc picioarele.

14 Urmașii celor ce te-au asuprit vor veni plecându-se înaintea ta și cei ce te-au disprețuit se vor prosterna la picioarele tale; te vor numi Cetatea DOMNULUI, Sionul Sfântului lui Israel.

15 În loc să mai fii părăsită, urâtă și ocolită de toți, Eu voi face din tine o minunăție veșnică și o pricină de bucurie pentru toate generațiile.

16 Vei suga laptele neamurilor, vei suga bogățiile împăraților și vei înțelege că Eu, DOMNUL, sunt mântuitorul și răscumpărătorul tău, puternicul lui Iacov.

17 În schimbul bronzului îți voi aduce aur, iar în schimbul fierului, argint; în schimbul lemnului îți voi aduce bronz, iar în schimbul pietrelor, fier. Voi pune pacea drept supraveghetor și dreptatea drept domnitor.

18 Nu se va mai auzi de violență în țara ta, nici de pustiire sau distrugere între hotarele tale, ci îți vei numi zidurile ‘Mântuire’ și porțile ‘Laudă’.

19 Nu soarele îți va mai fi lumină ziua, nu luna îți va mai da lumină noaptea, ci DOMNUL va fi lumina ta veșnică, și Dumnezeuul tău va fi slava ta.

20 Soarele tău nu va mai apune, iar luna ta nu se va mai întuneca, pentru că DOMNUL va fi lumina ta veșnică și zilele tale de jale se vor sfârși.

21 Toți din poporul tău vor fi dreپți și vor stăpâni țara pentru totdeauna. Ei sunt vlăstarul pe care l-am plantat, lucrarea mâinilor Mele, prin care Eu Mă slăvesc.

22 Cel mai mic va crește de o mie de ori și cel mai neînsemnat va deveni un neam puternic. Eu sunt DOMNUL și, la vremea convenită lor, voi face să se împlinească repede aceste lucruri.»“

61 Anul de îndurare al DOMNULUI

1 „Duhul Stăpânului Domn este peste Mine, căci DOMNUL M-a uns ca să aduc celor sărmani vestea bună. El M-a trimis să-i vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc celor captivi eliberarea și celor legați– izbăvirea,

2 să vestesc anul de îndurare al Domnului și ziua răzbunării Dumnezeului nostru, să mângâi pe toți cei ce jelesc,

3 să le ofer celor ce plâng în Sion – să le ofer coroană în loc de cenușă, untdelemnul bucuriei în locul plânsetului, mantaua laudei în locul duhului măhnit. Vor fi numiți stejari ai dreptății, un sad al Domnului, care să-I arate slava.

4 Ei vor rezidi vechile ruine și vor ridica ceea ce a fost devastat în trecut; vor restaura cetățile aflate în ruină, pe acelea care, timp de generații, au rămas devastate.

5 Străinii vor rămâne și vă vor paște turmele, iar fiii străinului vă vor fi plugari și vieri.

6 Voi însă veți fi chemați preoți ai DOMNULUI, veți fi numiți slujitori ai Dumnezeului nostru; vă veți înfrupta din bogățiile neamurilor și vă veți lăuda cu bogățiile lor.

7 În locul rușinii lor, vor primi îndoită porție și în locul ocării, se vor bucura de moștenirea lor. Astfel, ei vor moșteni o îndoită parte în țara lor și bucuria veșnică va fi a lor.

8 Căci Eu, DOMNUL, iubesc dreptatea, Eu urăsc hoția și nedreptatea; îi voi răsplăti cu credincioșie și voi încheia un legământ veșnic cu ei.

9 Urmașii lor vor fi cunoscuți printre neamuri și descendenții lor printre popoare. Toți cei ce-i vor vedea vor recunoaște că ei sunt descendenți care au fost binecuvântați de DOMNUL.

10 Sunt copleșit de bucurie în DOMNUL și sufletul Meu este plin de veselie în Dumnezeul Meu, căci El M-a îmbrăcat cu hainele mântuirii și M-a acoperit cu mantia dreptății ca pe un mire care se încununează cu o mitră și ca pe o mireasă care se împodobește cu bijuteriile ei.

11 Căci așa cum pământul face să răsară vlăstarul și așa cum grădina face ca ceea ce este semănat să încolțească, tot așa Stăpânul DOMN va face ca dreptatea și lauda să răsară înaintea tuturor neamurilor.

62 Sionul primește un nume nou

1 De dragul Sionului nu voi tăcea, de dragul Ierusalimului nu voi avea odihnă, până când dreptatea lui nu va răsări ca zorile și mântuirea lui nu va arde ca o torță.

2 Neamurile vor vedea dreptatea ta și toți împărații vor privi slava ta; ți se va da un nume nou, unul pe care-l va hotărî gura DOMNULUI.

3 Vei fi o coroană minunată în mâna DOMNULUI și o cunună regală în palma Dumnezeului tău.

4 Nu te vor mai chema «Cea părăsită», iar țara ta n-o vor mai numi «Pustie», ci te vor chema «Plăcerea Mea este în ea», iar țara ta o vor numi «Măritată», pentru că DOMNUL Își va găsi plăcerea în tine, iar țara ta va fi măritată.

5 Așa cum un tânăr se căsătorește cu o fecioară, tot așa fiii tăi se vor căsători cu tine; așa cum un mire se bucură de mireasa lui, tot așa se va bucura Dumnezeuul tău de tine.

6 Pe zidurile tale, Ierusalime, am pus străjeri. Ei nu vor tăcea niciodată, nici zi, nici noapte! Voi, care-I aduceți aminte DOMNULUI, nu vă odihniți

7 și nu-I dați pace până nu restaurează Ierusalimul și până nu-l face o laudă pe pământ!

8 DOMNUL a jurat cu mâna Sa dreaptă, cu brațul Său puternic: «Nu voi mai da grâul tău drept hrană dușmanilor tăi, iar străinii nu vor mai bea vinul pentru care tu ai trudit,

9 ci cei ce recoltează grâul îl vor și mânca și-L vor lăuda pe DOMNUL, iar cei ce adună strugurii vor bea vinul în curțile Sfântului Meu Lăcaș.»

10 „Intrați! Intrați pe porți! Pregătiți calea pentru popor! Construiți! Construiți drumul larg! Îndepărtați pietrele! Ridicați un steag peste popoare!

11 Iată că DOMNUL a vestit până la capătul pământului: «Spuneți fiicei Sionului: ‘Iată, Mântuitorul tău vine la tine! Iată, plata Lui este cu El și răsplata Lui merge înaintea Lui!’»

12 Ei vor fi numiți: «Poporul sfânt», «Răscumpărați ai domnului», iar tu vei fi numită: «Cea căutată» «Cetatea care nu va mai fi părăsită.»

63 Ziua răzbunării DOMNULUI și a răscumpărării

1 – Cine este Acesta, Care vine din Edom, Care vine cu hainele roșii din Boțra?! Cine este Acesta, înveșmântat atât de frumos, pășind atât de plin de putere?! – Eu sunt, Cel Ce vorbesc cu dreptate și Care am putere să mântuiesc!

2 – De ce-Ți sunt hainele roșii și veșmintele ca ale unuia care calcă în teasc?

3 – Eu singur am călcat în teasc, iar dintre popoare n-a fost nimeni cu Mine. Le-am călcat în mânia Mea, le-am călcat în picioare în furia Mea. Sângele lor Mi-a stropit hainele, astfel că pe toate Mi le-am pătat.

4 Căci ziua răzbunării era în inima Mea și anul răscumpărării Mele sosise.

5 M-am uitat și nu era nimeni să Mă ajute; am fost uimit căci nu era nimeni să Mă sprijine; prin urmare, puterea Mea Mi-a adus izbândă și mânia Mea M-a sprijinit.

6 Am călcat în picioare popoare în mânia Mea, le-am îmbătat în furia Mea și le-am vărsat sângele pe pământ.

Laudă și mărturisire

7 „Voi vesti îndurările DOMNULUI și isprăvile DOMNULUI, potrivit cu tot ceea ce a făcut DOMNUL pentru noi; voi vesti marea Lui bunătate față de casa lui Israel, pe care i-a arătat-o potrivit îndurării Sale și potrivit bogăției dragostei Lui.

8 El a zis: «Negreșit, ei sunt poporul Meu, fiii care nu Mă vor trăda», și astfel El a devenit Mântuitorul lor.

9 În tot ce au suferit, a suferit împreună cu ei, iar Îngerul Prezenței Sale i-a izbăvit. În dragostea și în mila Sa El i-a răscumpărat; i-a ridicat și i-a purtat în toate zilele din vechime.

10 Dar ei s-au răzvrătit și L-au întristat pe Duhul Său cel Sfânt. De aceea El le-a ajuns dușman și a luptat El Însuși împotriva lor.

11 Atunci ei și-au adus aminte de zilele străvechi, de zilele când Moise Îi conducea poporul. Unde este Acela Care i-a trecut prin mare împreună cu păstorul turmei Sale? Unde este Acela Care a pus printre ei Duhul Său cel Sfânt,

12 Acela Care Și-a trimis brațul slăvit să-i fie mână dreaptă lui Moise, Acela Care a despărțit apele înaintea lor pentru a-Și face un renume veșnic,

13 Acela Care i-a condus prin adâncuri? Asemenea unui cal ce aleargă prin pustie, ei nu s-au împiedicat

14 și asemenea unor vite ce coboară în câmpie, așa i-a condus Duhul DOMNULUI la odihnă. În felul acesta Ți-ai călăuzit Tu poporul, pentru a-Ți face un Nume slăvit.

15 Privește din ceruri și vezi, din Locuința Ta sfântă și slăvită! Unde-Ți sunt râvna și puterea? Fiorul Tău lăuntric și compasiunea Ta s-au retras de la mine.

16 Totuși Tu ești Tatăl nostru, chiar dacă Avraam nu ne cunoaște, chiar dacă Israel nu ne recunoaște; Tu, DOAMNE, ești Tatăl nostru, din vechime Tu Te numești «Răscumpărătorul nostru»!

17 De ce, DOAMNE, ne-ai făcut să rătăcim de la căile Tale? De ce ne-ai împietrit inimile, ca să nu ne mai temem de Tine? Întoarce-Te, de dragul robilor Tăi, de dragul semințiilor ce-Ți sunt moștenire!

18 Pentru puțină vreme poporul Tău cel sfânt a avut parte de Lăcașul Tău, dar acum dușmanii noștri l-au călcat în picioare.

19 Am fost multă vreme ca unii care nu erau sub stăpânirea Ta, ca unii care nu purtau Numele Tău.

64 **1** O, de ai despica cerurile și ai coborî! Cum ar tremura munții înaintea Ta!

2 Ca focul care aprinde vreascurile sau face ca apa să fiarbă, așa să-Ți faci cunoscut Numele dușmanilor Tăi, pentru ca neamurile să tremure înaintea Ta!

3 Când ai făcut lucruri înfricoșătoare, la care nu ne așteptam, când Te-ai coborât, munții s-au cutremurat înaintea Ta.

4 Din vremuri străvechi nu s-a pomenit, nici o ureche n-a auzit și nici un ochi n-a văzut vreun alt Dumnezeu în afară de Tine, Care să lucreze pentru cei ce-L așteaptă.

5 Tu vii în întâmpinarea celor ce, cu bucurie, împlinesc dreptatea, a celor ce, pe căile Tale, își aduc aminte de Tine. Dar iată că te-ai mâniat, pentru că am continuat să păcătuim împotriva lor. Și să mai fim oare mântuiți?

6 Toți am devenit ca niște necurați și toate faptele noastre drepte sunt ca o haină mânjită. Toți ne ofilim ca o frunză, și nedreptățile noastre ne mătură ca vântul.

7 Nu este nimeni care să cheme Numele Tău sau să încerce să se țină strâns de Tine, căci Ți-ai ascuns fața de noi, și ne-ai lăsat să pierim din cauza nedreptăților noastre.

8 Dar DOAMNE, Tu ești Tatăl nostru! Noi suntem lutul, iar Tu ești olarul nostru; noi toți suntem lucrarea mâinii Tale.

9 Nu te mânia prea tare, DOAMNE! Să nu ții minte pentru totdeauna nedreptatea noastră! Privește spre noi, Te rugăm, căci suntem cu toții poporul Tău!

10 Cetățile Tale sfinte au devenit o pustie; Sionul însuși este o pustie, iar Ierusalimul o pustietate.

11 Templul nostru sfânt și plin de slavă, în care părinții noștri Te laudau, a fost dat pradă flăcărilor și toate lucrurile în care ne găseam plăcerea sunt ruine.

12 După toate acestea, DOAMNE, vei rămâne totuși departe? Vei continua să taci și să ne pedepsești atât de aspru? "

65 *Judecată și mântuire*

1 „M-am făcut cunoscut celor ce nu întrebau de Mine; am fost găsit de cei ce nu Mă căutau. Am zis: «Iată-Mă, iată-Mă!» unui neam care nu chema Numele Meu.

2 Toată ziua Mi-am întins mâinile către un popor neascultător, care umblă pe o cale care nu este bună, în voia gândurilor lui;

3 către un popor care nu contenește să Mă provoace pe față, aducând jertfe în grădini și arzând tămâie pe altare din cărămidă;

4 care stă în morminte și-și petrece noaptea în locuri tainice; care mănâncă carne de porc și are bucate necurate în vasele lui;

5 care zice: «Stai deoparte! Nu te apropia de mine, căci sunt prea sfânt pentru tine!» Aceste lucruri sunt un fum în nările Mele, un foc care arde toată ziua.

6 Iată, stă scris înaintea Mea: «Nu voi tăcea, ci voi răsplăti pe deplin; voi pune o răsplată deplină în poala lor,

7 atât pentru nedreptățile lor, cât și pentru ale părinților lor»“, zice DOMNUL. Pentru că au ars tămâie pe munți, și M-au sfidat pe dealuri, voi măsura în poala lor o răsplată deplină pentru faptele lor din trecut. "

8 „Așa vorbește DOMNUL: «După cum se mai găsește suc într-un ciorchine, iar cineva spune: ‘Nu-l distruge, căci încă se mai află ceva bun în el!’ , tot așa voi face și Eu de dragul robilor Mei: nu-i voi nimici pe toți.

9 Voi face să iasă o sămânță din Iacov și din Iuda un moștenitor al munților Mei! Aleșii Mei îi vor moșteni și robii Mei vor locui acolo.

10 Șaronul va fi pășune pentru turme, iar valea Acor – un loc de odihnă pentru cirezi, pentru poporul care Mă caută.

11 Cât despre voi, care-L părăsiți pe DOMNUL, care uitați de muntele Meu cel sfânt, care întindeți o masă ‘Norocului’ și umpleți o cupă de vin amestecat în cinstea ‘Destinului’ ,

12 vă voi destina sabiei. Toți vă veți pleca pentru înjunghiere, pentru că, atunci când am chemat, nu ați răspuns, când am vorbit, nu ați ascultat, ci ați făcut ce era rău înaintea Mea și ați ales ceea ce nu-Mi era plăcut.» "

13 „De aceea așa vorbește Stăpânul DOMN: «Iată! Robii Mei vor mânca, însă voi veți flămânzi. Iată!

Robii Mei vor bea, însă voi veți înseta. Iată! Robii Mei se vor bucura, însă voi veți fi făcuți de rușine.

14 Iată! Robii Mei vor chiui dintr-o inimă veselă, însă voi veți țipa dintr-o inimă îndurerată și vă veți văita dintr-un duh zdrobit.

15 Vă veți lăsa numele ca un blestem aleșilor Mei și Stăpânul Domn vă va omorî, iar robilor Săi le va da un alt nume.

16 Oricine va fi binecuvântat în țară, va fi binecuvântat prin Dumnezeu adevărului și oricine va face un jurământ în țară, va jura pe Dumnezeul adevărului, pentru că necazurile de dinainte sunt uitare și ascunse de ochii Mei.

Ceruri noi și un pământ nou

17 Căci iată! Creez ceruri noi și un pământ nou! Lucrurile de dinainte nu vor mai fi amintite și nu vor mai reveni în mintea nimănui.

18 Prin urmare, bucurați-vă și veseliți-vă pentru totdeauna de ceea ce creez, căci iată, creez Ierusalimul pentru a fi o veselie și poporul lui, o bucurie.

19 Mă voi bucura de Ierusalim și mă voi veseli de poporul Meu. Nu se va mai auzi în el nici plâns și nici țipăt,

20 nu va mai fi acolo nici un sugar care să trăiască doar câteva zile și nici un bătrân care să nu-și împlinească zilele. Cel care va muri la o sută de ani va fi considerat tânăr și cel care nu va ajunge suta de ani va fi considerat blestemat.

21 Își vor construi case și vor locui în ele; vor planta vii și vor mânca rodul lor.

22 Ei nu vor mai zidi case ca alții să locuiască în ele, nu vor mai planta ca alții să mănânce, căci, precum zilele unui copac, așa vor fi și zilele poporului Meu, iar aleșii Mei se vor bucura pe deplin de lucrul mâinilor lor.

23 Ei nu vor trudi în van, nici nu vor naște copii sortiți pieirii, căci vor fi o sămânță binecuvântată de DOMNUL, ei și urmașii lor.

24 Înainte ca ei să Mă cheme, Eu le voi răspunde, înainte să termine de vorbit, Eu îi voi auzi!

25 Lupul și mielul vor paște împreună, leul va mânca paie ca bou, iar hrana șarpelui va fi țărâna! Ei nu vor strica, nici nu vor distruge ceva pe tot muntele Meu cel sfânt, zice DOMNUL.»⁴⁴

66 Judecată și speranță

1 „Așa vorbește DOMNUL: «Cerul este tronul Meu, iar pământul este așternutul picioarelor Mele!

Ce fel de casă Mi-ați putea zidi voi Mie? Sau unde va fi locul Meu de odihnă?

2 Mâna Mea a făcut toate aceste lucruri și așa au luat ființă toate, zice DOMNUL. Iată însă omul spre care voi privi: spre cel umil și smerit în duh, spre cel ce se cutremură la Cuvântul Meu.

3 Oricine înjunghie un bou nu este mai bun decât cel care omoară un om; oricine jertfește un miel nu este mai bun decât cel care rupe gâtul unui câine; oricine aduce un dar de mâncare nu este mai bun decât cel ce aduce ca jertfă sângele unui porc și oricine arde tămâie ca aducere-aminte nu este mai bun decât cel ce binecuvântează un idol. Aceștia și-au ales propriile căi, iar sufletul li se desfată în practici dezgustătoare.

4 De aceea și Eu voi alege să mă port aspru cu ei și să aduc peste ei lucrurile de care se tem, căci atunci când am chemat, nici unul n-a răspuns, atunci când am vorbit, n-au ascultat, ci au făcut ceea ce este rău în ochii Mei și au ales ce nu-Mi place.»

5 Ascultați Cuvântul DOMNULUI, voi, care tremurați la Cuvântul Său: «Frații voștri, care vă urăsc și vă resping din pricina Numelui Meu au zis: ‘Să fie slăvit DOMNUL! Să vă vedem bucuria!’ Totuși ei vor fi făcuți de rușine.

6 Ascultați! Un zgomot se aude din cetate! Un glas se aude din Templu! Este glasul DOMNULUI, răsplătind din plin dușmanilor Săi!

7 Înainte de a simți dureri, ea a născut; înainte ca durerile să-i vină, ea a născut un fiu!

8 Cine a mai auzit una ca asta?! Cine a mai văzut asemenea lucruri?! Se poate naște oare o țară într-o singură zi?! Se poate oare ca un neam să fie adus la viață așa, într-o clipă?! Și totuși, abia au apucat-o durerile, că Sionul și-a și născut fiii.

9 Să aduc până la clipa nașterii și să nu las să se nască?! zice DOMNUL. Să opresc oare nașterea, Eu, Care fac să se nască?!» zice Dumnezeul tău.

10 Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul! Fiți veseli pentru el, toți cei ce-l iubiți! Bucurați-vă împreună cu el în veselie, toți aceia care ați plâns pentru el,

11 ca să fiți hrăniți și săturați la sânul lui mângâietor, ca să beți din plin și să vă desfătați de abundența gloriei lui!

12 Căci așa vorbește DOMNUL: «Iată-Mă gata să întind spre el pacea, asemenea unui râu și asemenea unui șuvoi care iese din matcă, bogăția neamurilor! Veți fi alăptați și purtați pe brațe, veți fi dezmiardați pe genunchi.

13 Așa cum o mamă își mângâie copilul, așa vă voi mângâia și Eu și veți fi mângâiați în Ierusalim.»

14 Când veți vedea aceasta, inima vi se va bucura, iar trupul vi se va revigora asemenea ierbii proaspete; se va cunoaște atunci că mâna DOMNULUI este cu robii Săi, iar mânia Sa este împotriva dușmanilor Săi.

15 Căci, iată! DOMNUL vine într-un foc, iar carele Sale sunt ca un vârtej! El vine ca să răsplătească, dezlănțuindu-Și mânia printr-o aprigă furie și muștrarea, prin flăcări de foc.

16 Căci prin foc și sabie Își va aduce DOMNUL judecata asupra tuturor oamenilor și mulți vor fi cei uciși de DOMNUL.

17 «Cei ce se sfințesc și se curățesc pentru a intra în grădini, mergând unul câte unul în mijlocul celor ce mănâncă carne de porc, șoareci și alte animale scârboase, vor pieri împreună, zice DOMNUL.

18 Căci din cauza faptelor și a gândurilor lor vin să adun toate neamurile și limbile. Ele vor veni și vor vedea slava Mea!

19 Voi pune un semn între ei și voi trimite pe unii dintre supraviețuitori la neamuri: la Tarșiș, la Put și la cei din Lud – iscusiiți în mânuirea arcului – la Tubal și la Iavan, până în ținuturile îndepărtate de dincolo de mare, care n-au auzit vorbindu-se de Mine și nici nu Mi-au văzut slava. Ei vor vesti slava Mea printre neamuri.

20 Ei îi vor aduce dintre neamuri pe toți frații voștri ca dar închinat DOMNULUI; îi vor aduce pe cai, în care, în căruțe, pe catâri și pe cămile, la muntele Meu cel sfânt, zice DOMNUL, așa cum israeliții aduc un dar de mâncare într-un vas curat la Casa DOMNULUI.

21 Iar pe unii dintre ei îi voi lua ca preoți și levii, zice DOMNUL.

22 Căci așa cum cerurile cele noi și pământul cel nou, pe care le fac, vor dăinui înaintea Mea, zice DOMNUL, tot așa vor dăinui și urmașii și numele vostru.

23 De la o lună nouă la cealaltă și de la un Sabat la celălalt, orice făptură va veni și Mi se va închina, zice DOMNUL.

24 Vor ieși și vor vedea hoiturile celor ce s-au răzvrătit împotriva Mea; căci viermele lor nu va muri, focul lor nu se va stinge și vor fi pricină de dispreț pentru orice făptură.»“

IEREMIA

1 1 Cuvintele lui Ieremia, fiul lui Hilchia, unul dintre preoții din Anatot, din teritoriul lui Beniamin.

2 Cuvântul Domnului a venit la el în al treisprezecelea an al domniei lui Iosia, fiul lui Amon, regele lui Iuda,

3 și în zilele lui Iehoiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, până în luna a cincea a anului al unsprezecelea al lui Zedechia, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, când locuitorii Ierusalimului au fost duși în captivitate.

Chemarea lui Ieremia

4 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

5 – Mai înainte să te fi creat în pântecele mamei tale, te cunoșteam, și mai înainte să fi ieșit din pântecele ei, te puseseam deoparte și te făcusem profet al neamurilor.

6 Eu am răspuns: – Ah, Stăpâne Doamne, eu nu știu să vorbesc, căci sunt doar un copil!

7 Însă Domnul mi-a zis: – Nu spune că ești un copil, căci vei merge la toți aceia la care te voi trimite și le vei spune tot ce-ți voi porunci.

8 Nu te teme de ei, căci Eu sunt cu tine ca să te scap, zice Domnul.

9 Apoi Domnul și-a întins mâna, mi-a atins gura și mi-a zis: – Iată, pun cuvintele Mele în gura ta.

10 Astăzi te pun peste neamuri și peste regate ca să smulgi și să dărâmi, să distrugi și să nimicești, să zidești și să plantezi.

11 Cuvântul Domnului a venit la mine și m-a întrebat: – Ce vezi, Ieremia? – Văd un toiag din lemn de migdal, i-am răspuns eu.

12 – Ai văzut bine, mi-a zis Domnul, căci Eu veghez ca să împlinesc Cuvântul Meu.

13 Cuvântul Domnului a venit la mine a doua oară și mi-a zis: – Ce vezi? – Văd o oală în clocot, care se revarsă dinspre nord, i-am răspuns eu.

14 – Dinspre nord se va revărsa râul peste toți cei ce locuiesc în țară, mi-a zis Domnul,

15 căci voi chema toate clanurile regatelor din nord, zice Domnul. Ele vor veni și își vor așeza fiecare tronul la intrarea porții Ierusalimului. Vor veni și vor lupta împotriva tuturor zidurilor ce-l împrejmuesc și împotriva tuturor cetăților lui Iuda.

16 Voi rosti asupra lor judecățile Mele pentru tot răul pe care l-au săvârșit, căci M-au părăsit, au ars tămâie altor dumnezei și s-au închinat lucrărilor făcute de mâinile lor.

17 Tu dar încinge-ți coapsele! Ridică-te și spune-le tot ce-ți voi porunci. Nu tremura înaintea lor, ca nu cumva să te fac Eu să tremuri înaintea lor.

18 De astăzi vei fi o cetate întărită, un stâlp de fier și un zid de bronz, ca să stai împotriva întregii țări, împotriva regilor lui Iuda, a conducătorilor lui, a preoților și a poporului țării.

19 Ei se vor lupta împotriva ta, dar nu te vor învinge, căci Eu sunt cu tine, ca să te scap, zice Domnul.

2 Israel îl uită pe Dumnezeu

1 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Du-te și vestește în auzul locuitorilor Ierusalimului astfel: «Așa vorbește Domnul: ‘Îmi amintesc de credințioșia tinereții tale, cum, mireasă fiind, Mă iubeai și Mă urmai prin pustie, pe un pământ nesemănat.

3 Israel era sfântul Domnului, primul rod al recoltei Lui; toți cei ce mâncau din el se făceau vinovați și nenorocirea venea peste ei, zice Domnul.’»“

4 „Ascultați Cuvântul Domnului, casă a lui Iacov, toate clanurile casei lui Israel!

5 Așa vorbește Domnul: «Ce nedreptate au găsit strămoșii voștri în Mine de s-au depărtat de Mine? Ei s-au dus după nimicuri și ei înșiși au devenit nimicuri.

6 Nu s-au întrebat: ‘Unde este Domnul, Care ne-a scos din țara Egiptului și ne-a condus prin pustie, printr-un pământ uscat și plin de gropi, printr-un pământ al secetei și al umbrei morții, printr-un pământ pe unde nimeni nu trece și unde nu locuiește nici un om?’

7 V-am dus într-o țară roditoare, ca să mâncați din rodul ei și din bunătățile ei, însă voi ați venit și Mi-ați pângărit țara, Mi-ați prefăcut moștenirea într-o urâciune.

8 Preoții nu s-au întrebat: ‘Unde este Domnul?’ Învățătorii Legii nu M-au cunoscut; păstorii s-au răzvrătit împotriva Mea. Profeții au profetizat prin Baal și s-au dus după cei ce nu pot fi de nici un folos.

9 De aceea mă voi certa din nou cu voi, zice Domnul, și mă voi certa și cu copiii copiilor voștri.

10 Treceți în ostroavele Chitim și priviți! Trimiteți la Chedar și luați aminte; vedeți dacă acolo s-a întâmplat așa ceva!

11 Și-a schimbat vreun neam zeii, măcar că ei nu sunt Dumnezeu? Poporul Meu însă și-a schimbat Slava cu ceva care nu-i este de nici un folos.

12 Mirați-vă de aceasta, o, ceruri, înfiorați-vă și dezlănțuiți-vă, zice Domnul,

13 căci poporul Meu a săvârșit două rele: M-au părăsit pe Mine, Izvorul apelor vii, și și-au săpat puțuri, puțuri sparte, care nu pot ține apă.

14 Este Israel un sclav din naștere? Atunci de ce a devenit pradă?

15 Puii de lei răcnesc împotriva lui și își ridică glasurile. Ei îi pustiesc țara; cetățile îi sunt arse și fără locuitori.

16 Chiar și cei din Nof și Tahpanhes și-au zdrobit creștetul capului.

17 Nu și-ai provocat tu singur lucrul acesta pentru că L-ai părăsit pe Domnul, Dumnezeul tău, când El te conducea pe cale?

18 Și acum, de ce te duci în Egipt să bei apă din Șihor? De ce mergi în Asiria să bei apă din râu?

19 Răutatea ta te va pedepsi; răzvrătirea ta te va muștra. Vei ști și vei vedea astfel cât de rău și de amar este pentru tine să-L părăsești pe Domnul, Dumnezeul tău, și să nu ai nici o frică de Mine, zice Stăpânul, Domnul Oștirilor.

20 Deși, demult, și-am sfărâmat jugul și și-am smuls legăturile, totuși tu ai zis că nu-Mi vei mai sluji. Pe orice deal înalt și sub orice copac verde te-ai întins ca o prostituată.

21 Eu te sădisem ca o vie aleasă, de cel mai bun soi. Cum de te-ai schimbat și ai devenit înaintea Mea o ramură sălbatică de viță străină?

22 Chiar dacă te-ai spăla cu sodă, chiar dacă te-ai da cu mult săpun, murdăria ta tot ar rămâne înaintea ochilor Mei, zice Stăpânul Domn.

23 Cum poți spune: ‘Nu m-am pângărit și nu am alergat după baali!’? Privește-ți urma pașilor în vale și ia aminte la ce ai făcut. Ești ca o dromaderă iute, ale cărei căi sunt întortocheate,

24 ca o măgăriță sălbatică, obișnuită cu pustiul, care găfâie în aprinderea poftei ei! Cine o va împiedica să-și satisfacă pofta? Cei ce o doresc nu se obosesc căutând-o, căci o găsesc la vremea împerecherii ei.

25 Oprește-te până când nu ajungi desculță și cu gâtul uscat! Dar tu zici: ‘În zadar! Eu iubesc dumnezeii străini și vreau să merg după ei!’

26 Cum este dat de rușine un hoț când este prins, tot astfel este rușinată casa lui Israel – poporul, regii și conducătorii lui, preoții și profeții lui.

27 Ei zic lemnului: ‘Tu ești tatăl nostru!’ și pietrei: ‘Tu ne-ai dat naștere!’ Mi-au întors spatele și nu se uită la Mine. Dar când sunt în nenorocire, ei zic: ‘Scoală-Te și scapă-ne!’

28 Unde sunt atunci zeii pe care vi i-ați făcut? Să vină ei, dacă pot, și să vă scape din nenorocire, căci Iudo, ai tot atâția zeii, câte cetăți ai!

29 De ce vă certați cu Mine? Toți v-ați răzvrătit împotriva Mea, zice Domnul.

30 Degeaba v-am pedepsit copiii, căci tot n-au luat aminte la pedeapsă. Sabia voastră i-a mâncat pe profeții voștri ca un leu distrugător.»

31 Voi, cei din generația aceasta, luați aminte la Cuvântul Domnului: «Am fost Eu o pustie pentru Israel sau un pământ plin de întuneric? De ce spune poporul Meu: ‘Suntem liberi să rătăcim! Nu ne vom mai întoarce la Tine!’

32 Își uită o fecioară bijuteriile sau o mireasă podoabele de nuntă? Poporul Meu însă M-a uitat de zile fără număr.

33 Ce bine știi să-ți întocmești căile când cauți ce iubești! Chiar și pe femeile rele le înveți căile tale!

34 Pe marginile hainelor tale se găsește sânge de nevinovați, pe care nu i-ai prins dând vreo spargere. Dar în ciuda acestor lucruri

35 tu zici: ‘Sunt nevinovat! Cu siguranță, mânia Lui s-a întors de la mine!’ Însă Eu te voi judeca pentru că zici: ‘Nu am păcătuit!’

36 De ce atâta grabă ca să-ți schimbi drumul? Vei fi făcut de rușine de către Egipt așa cum ai fost făcut de rușine și de Asiria.

37 De acolo vei ieși cu mâinile pe cap, căci Domnul i-a lepădat pe cei în care te încrezi și nu vei fi ajutat de ei.

3 *Necredincioasa Israel*

1 Dacă un bărbat se desparte de soția lui, și ea, plecând de la el, se mărită cu un altul, se va mai întoarce bărbatul acesta la ea? N-ar fi chiar și țara aceea pângărită? Și tu, care te-ai prostituat cu mulți amanți, să te întorci acum la Mine? zice Domnul.

2 Ridică-ți ochii spre înălțimi și privește: este vreun loc unde nu te-ai prostituat? Stăteai pe drumuri pentru ei, precum arabul în pustie. Ai pângărit țara prin necurățiile tale și cu răutatea ta.

3 Chiar dacă ploile au fost oprite și ploaia târzie a lipsit, totuși și-ai păstrat înfățișarea de prostituată și ai refuzat să te rușinezi.

4 Acum, nu-i așa, strigi la Mine: ‘Tatăl meu! Tu ești prietenul tinereții mele!

5 Își va ține El mânia pe vecie? O va păstra El pentru totdeauna?’ Iată, așa ai vorbit, dar tot sporești în a săvârși răul.»“

6 Pe vremea regelui Iosia, Domnul mi-a zis: „Ai văzut ce a făcut răzvrătită Israel? S-a dus pe orice munte înalt și sub orice copac verde și s-a prostituat acolo.

7 Eu Îmi ziceam că, după ce a făcut toate aceste lucruri, se va întoarce la Mine, dar nu s-a întors, iar sora ei, necredincioasa Iuda, a văzut lucrul acesta.

8 Când am văzut toate lucrurile prin care răzvrătită Israel se prostitua, am izgonit-o și i-am dat o carte de despărțire. Totuși sora ei, necredincioasa Iuda, nu s-a temut, ci s-a dus ea însăși să se prostitueze la fel.

9 Astfel, prin necurăția ei strigătoare la cer, Israel a pângărit țara, prostituându-se cu piatra și cu lemnul.

10 Cu toate acestea, sora ei, necredincioasa Iuda, nu s-a întors la Mine din toată inima, ci cu prefăcătorie, zice Domnul.“

Chemare la pocăință

11 Domnul mi-a zis: „Răzvrătită Israel pare nevinovată în comparație cu necredincioasa Iuda.

12 Du-te, strigă aceste cuvinte înspre nord și spune: «Întoarce-te, răzvrătită Israel, zice Domnul. Nu mă voi mai uita încruntat la voi, căci Eu sunt milos, zice Domnul, și nu țin mânie pe vecie.

13 Numai recunoaște-ți vina, recunoaște că ai păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeuul tău, că ți-ai pierdut timpul cu dumnezeii străini sub orice copac verde și nu ai ascultat de glasul Meu, zice Domnul.

14 Întoarceți-vă, copiii răzvrățiți, zice Domnul, căci Eu sunt Stăpânul vostru. Eu vă voi lua, pe unul dintr-o cetate, pe doi dintr-o familie, și vă voi conduce în Sion.

15 Vă voi da păstori după inima Mea; ei vă vor păstori cu pricepere și chibzuință.

16 În zilele acelea, când vă veți înmulți și veți rodi în țară, zice Domnul, nu veți mai vorbi de Chivotul Legământului cu Domnul. Nimeni nu se va mai gândi la el, nimeni nu-și va mai aminti de el, nimănui nu-i va lipsi și nici nu vor face un altul.

17 În vremea aceea, Ierusalimul va fi numit Tronul Domnului. Toate neamurile se vor aduna la Ierusalim în Numele Domnului și nu-și vor mai urma încăpățânarea inimilor lor rele.

18 În zilele acelea, casa lui Iuda se va întovărăși cu casa lui Israel și vor veni împreună din țara de nord, în țara pe care am dat-o drept moștenire strămoșilor lor.

19 Îmi spuneam: ‘O, cum te voi pune în numărul fiilor Mei și-ți voi da drept moștenire o țară plăcută, cea mai frumoasă moștenire dintre neamuri!’ Mă gândeam că Mă vei numi Tată și nu-Mi vei mai întoarce spatele.

20 Însă, așa cum o femeie este necredincioasă soțului ei, tot așa Mi-ai fost și tu necredincioasă, casă a lui Israel, zice Domnul.»“

21 „Un vuiet se aude pe înălțimi: sunt plânsetele și rugămintele de iertare ale israeliților, din cauză că și-au pervertit căile și L-au uitat pe Domnul, Dumnezeuul lor.“

22 „Întoarceți-vă, copiii răzvrățiți, și vă voi vindeca de răzvrătire!“ „Iată-ne, venim la Tine, căci Tu ești Domnul, Dumnezeuul nostru!

23 Într-adevăr, altarele de pe dealuri și idolii de pe munții cei mulți sunt o minciună! Într-adevăr, numai în Domnul, Dumnezeuul nostru, este mântuirea lui Israel!

24 Din tinerețea noastră, idolii au mâncat rodul muncii strămoșilor noștri - turmele și cirezile lor, fiii și fiicele lor.

25 Să ne culcăm în rușinea noastră și să ne acoperim cu umilirea noastră, căci am păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeuul nostru, atât noi, cât și strămoșii noștri; din tinerețea noastră până în ziua de azi nu am ascultat de glasul Domnului, Dumnezeuul nostru.“

4 **1** „Dacă te vei întoarce, Israele, zice Domnul, dacă te vei întoarce la Mine, dacă vei alunga urâciunile tale dinaintea Mea și nu vei mai rătăci, **2** dacă vei jura: «Viu este Domnul!», făcând lucrul acesta cu credincioșie, cu judecată și cu dreptate, atunci neamurile vor fi binecuvântate în El și se vor lăuda cu El.

3 Căci așa vorbește Domnul bărbaților din Iuda și din Ierusalim: «Deșteleniți-vă un ogor nou și nu semănați între spini!

4 Tăiați-vă împrejur pentru Domnul, circumcideți-vă inimile, bărbați ai lui Iuda și locuitori ai Ierusalimului, ca nu cumva să se dezlănțuie mânia Mea din cauza răutății faptelor voastre și să ardă ca focul pe care nu-l poate stinge nimeni.

Invazie din nord

5 Dați de știre în Iuda, vestiți în Ierusalim și spuneți: ‘Sunați din trâmbiță în țară!’ Strigați în gura mare și ziceți: ‘Strângeți-vă și haideti în cetățile fortificate!’

6 Ridicați un steag îndreptat spre Sion! Fugiți și nu vă opriți! Căci Eu aduc, din nord, nenorocirea și un mare prăpăd!»

7 „Leul a ieșit din tufișul său și nimicitorul neamurilor a pornit. El și-a părăsit locul ca să distrugă țara. Cetățile tale vor zăcea în ruină, fără nici un locuitor.

8 De aceea, îmbrăcați-vă cu saci, plângeți și tânguiviți-vă, căci mânia aprigă a Domnului nu s-a îndepărtat de la noi.”

9 „În ziua aceea, zice Domnul, regele și conducătorii își vor pierde curajul, preoții vor fi îngroziți și profeții vor rămâne înmărmuriți.”

10 Eu am zis: – O, Stăpâne Doamne! Într-adevăr ai înșelat poporul acesta și Ierusalimul când ai zis că vor avea pace! Iată că sabia e la gâtul lor!

11 – În vremea aceea se va zice poporului acestuia și Ierusalimului că un vânt arzător suflă din locurile înalte ale pustiei pe drumul fiicei poporului Meu, nu ca să vânture, nici ca să curețe.

12 Totuși un vânt și mai puternic va veni de la Mine! Acum însă îmi voi rosti judecățile împotriva lor.

13 „Iată, nimicitorul înaintează ca norii, carele lui sunt ca un vârtej, iar caii lui sunt mai rapizi decât vulturii. Vai de noi, căci suntem prăpădiți!”

14 „Curățește-ți inima de rău, Ierusalime, ca să fii izbăvit! Până când vei păstra gânduri nelegiuite în inima ta?

15 Căci o voce strigă din Dan și anunță nenorocirea din muntele lui Efraim.

16 Aduceți aminte neamurilor lucrul acesta! Iată, vestiți în Ierusalim că niște asediatori vin dintr-o țară îndepărtată și strigă împotriva cetăților lui Iuda.

17 Ca cei care păzesc un ogor, așa înconjoară ei Ierusalimul, căci s-a răzvrătit împotriva Mea, zice Domnul.

18 Căile și faptele tale au adus acestea asupra ta. Aceasta este pedeapsa pentru răutatea ta. Ce amară este și cum te pătrunde până în inimă!”

19 „Ah, măruntaiele mele! Măruntaiele mele! Mă zvârcolesc în durere! Ah, zidurile inimii mele! Cum îmi zvâcnește inima! Nu pot rămâne tăcut! Sufletul meu a auzit sunetul trâmbiței și strigătul de război.

20 Se vestește dărâmare după dărâmare, căci toată țara este devastată. Corturile îmi sunt dărâmate dintr-odată, iar acoperișul într-o clipă.

21 Până când voi vedea steagul și voi auzi sunetul trâmbiței?”

22 „Cei din poporul Meu sunt nebuni; ei nu Mă cunosc. Sunt niște copii fără minte, lipsiți de discernământ. Sunt pricepuți să facă răul și nu știu să facă binele.”

23 „Mă uit la pământ și iată că este fără formă și gol. Mă uit la ceruri și iată că lumina lor a pierit.

24 Mă uit la munți și iată că ei se cutremură iar toate dealurile se clatină.

25 Mă uit și iată că nu mai este nici un om și toate păsările cerului au fugit.

26 Mă uit și iată că ținutul roditor este un pustiu și toate cetățile lui sunt dărâmate înaintea Domnului și înaintea aprigei Lui mâinii.

27 Căci așa vorbește Domnul: «Toată țara va fi pustiiță, însă nu o voi distruge complet.

28 Din cauza aceasta pământul se va jeli, iar cerurile se vor întuneca. Eu am vorbit și am plănuit aceasta! Nu-Mi pare rău și nici nu mă voi răzgândi!»

29 La vuietul călăreților și la strigătul arcașilor toți cei din cetăți o iau la fugă; se ascund în păduri și se urcă pe stânci. Toate cetățile sunt părăsite și nimeni nu mai locuiește în ele.

30 Iar tu, cea pustiiță, ce vei face? Te vei îmbrăca în roșu, te vei împodobi cu aur și te vei machia? Degeaba te vei înfrumuseța! Iubiții tăi te disprețuiesc și vor să-ți ia viața.

31 Aud niște strigăte ca ale unei femei în chinurile nașterii, strigăte ale unei femei care naște pentru prima oară. Este glasul fiicei Sionului care răsuflă greu și își întinde mâinile, zicând: «Vai de mine! Mi-e sufletul sleit din cauza ucigașilor!»»

5 Degradarea totală a lui Iuda

1 „Cutreierați drumurile Ierusalimului, priviți cu luare-aminte și căutați în piețe! Dacă veți găsi un om care să înfăptuiască ce este drept și să caute adevărul, voi ierta Ierusalimul.

2 Ei chiar și atunci când jură: «Viu este Domnul!», fac jurăminte false.”

3 „Doamne, nu caută ochii Tăi adevărul? Tu îi lovești, dar ei nu simt durere. Tu îi zdrobești, dar ei refuză să fie disciplinați. obrazul lor este mai tare ca piatra și refuză să se pocăiască.

4 Îmi ziceam: «Aceștia sunt doar cei săraci; ei sunt cei neînțelepți, căci ei nu cunosc căile Domnului, poruncile Dumnezeului lor.

5 Așa că voi merge la cei mari și le voi vorbi. Cu siguranță ei cunosc căile Domnului și poruncile Dumnezeului lor.» Însă cu toții au sfărâmat jugul și au rupt legăturile.

6 Din această cauză, un leu din pădure îi va ataca și un lup din pustie îi va distruge. Leopardul îi va pândi în apropierea cetăților lor ca să-i sfășie pe toți cei ce vor ieși din ele, căci fărădelegile lor sunt fără număr, iar răzvrătirile lor s-au înmulțit.“

7 „De ce să te iert? Fiii tăi M-au părăsit și jură pe ceea ce nu este Dumnezeu. Le-am împlinit toate nevoile, dar ei încă mai comit adulter și se îmbulzesc în casa prostituatei.

8 Sunt bine hrăniți, ca niște armăsari desfrânați, fiecare nechezând după soția semenului său.

9 Să nu-i pedepsesc Eu oare pentru aceasta? zice Domnul. Să nu mă răzibun Eu pe un asemenea neam?

10 Veniți în viile ei și distrugeți-le, dar să nu le distrugeți de tot! Tăiați-i mlădițele, căci nu mai sunt ale Domnului!

11 Casa lui Israel și casa lui Iuda Mi-au fost necredincioase, zice Domnul.

12 S-au lepădat de Domnul și au zis: «Nu se va întâmpla așa! Nici un rău nu va veni asupra noastră; nu vom vedea nici sabia, nici foamea!»

13 Profeții sunt vânt și Cuvântul nu este în ei, așa că ceea ce spun ei, să li se întâmple lor!»“

14 „De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeul Oștirilor: «Pentru că poporul a spus aceste cuvinte, Cuvântul Meu va fi ca un foc în gura ta, iar poporul acesta – precum lemnele pe care le mistuie focul.»“

15 „Aduc împotriva voastră un popor de departe, casă a lui Israel, zice Domnul, un popor puternic, un popor străvechi, a cărui limbă nu o cunoașteți și a cărui vorbire nu o înțelegeți.

16 Tolba lui este ca un mormânt deschis; toți sunt niște războinici viteji.

17 Ei îți vor mânca secerișul și pâinea, îți vor mânca fiul și fiica, îți vor mânca turmele și cirezile, îți vor mânca viile și smochinii și-ți vor distruge prin sabie cetățile fortificate în care te încrezi.

18 Totuși nici în zilele acelea nu vă voi distruge de tot, zice Domnul.

19 Dacă vor întreba atunci: «De ce ne-a făcut Domnul, Dumnezeul nostru, toate acestea?», să le

răspunzi astfel: «După cum M-ați părăsit și ați slujit dumnezeilor străini în țara voastră, tot așa veți sluji unor străini într-o țară care nu este a voastră!»“

20 „Spuneți lucrul acesta casei lui Iacov și vestiți-l în Iuda:

21 «Ascultă lucrul acesta, popor nebun și fără minte, care ai ochi, dar nu vezi, ai urechi, dar nu auzi:

22 ‘Nu vă e frică de Mine? zice Domnul. Nu tremurați înaintea Mea? Eu am pus nisipul ca hotar al mării, hotar veșnic pe care nu trebuie să-l treacă. Chiar dacă valurile ei se agită, ele nu pot răzbi și chiar dacă urlă, ele nu-l pot trece.’»

23 Poporul acesta însă are o inimă încăpățânată și răzvrătită. Ei Mi-au întors spatele și au plecat.

24 Nu-și zic în sinea lor: «Să ne temem de Domnul, Dumnezeul nostru, Care dă ploaie timpurie și ploaie târzie la timpul potrivit și ne asigură săptămânile rânduite pentru seceriș!»

25 Faptele voastre rele îndepărtează aceste rânduieli de la voi și păcatele voastre vă țin departe de aceste bunătăți.

26 Căci în poporul Meu se află oameni nelegiuți. Ei pândesc ca păsărarul care întinde lațuri; întind curse și prind oameni.

27 Așa cum este o colivie plină de păsări, tot așa sunt și casele lor pline de viclenie. De aceea au ajuns ei puternici și s-au îmbogățit,

28 s-au îngărașat și lucesc de grăsime. Faptele lor rele nu au limită; ei nu pledează pentru cauza orfanului, ca s-o câștige, nici nu apără dreptul celor nevoiași.

29 Să nu pedepsesc Eu oare aceste lucruri? zice Domnul. Să nu mă răzibun Eu pe un asemenea neam?

30 Un lucru de necrezut și dezgustător se întâmplă în țară:

31 profeții profetesc minciuni și preoții conduc prin puterea lor, iar celor din poporul Meu le plac aceste lucruri. Dar ce veți face la sfârșit?“

6 *Ierusalimul va fi asediat*

1 „Fugiți din mijlocul Ierusalimului, fii ai lui Beniamin! Sunați din trâmbiță la Tekoa! Dați semnalul la Bet-Hacherem! Căci din nord se ivește o nenorocire și o mare distrugere.

2 O voi distruge pe fiica Sionului, cea frumoasă și delicată,

3 împotriva căruia vin păstorii cu turmele lor; ei își întind corturile în jurul ei și fiecare își paște turma în dreptul lui.“

4 „Pregătiți-vă s-o atacați! Ridicați-vă! Să înaintăm în miezul zilei! Dar, vai, ziua se sfârșește și umbrele de seară se lungesc.

5 Ridicați-vă! Să înaintăm în timpul nopții și să-i distrugem palatele!“

6 „Așa vorbește Domnul: «Tăiați copaci și ridicați rampe de asalt împotriva Ierusalimului! Această cetate trebuie pedepsită, căci în ea este numai asuprire!»

7 Așa cum o fântână își revarsă apele, tot așa își revarsă și această cetate răutatea. Violența și distrugerea răsună din ea. Boala și rana ei sunt pentru totdeauna înaintea Mea.

8 Bagă de seamă, Ierusalime, ca nu cumva să Mă înstrăinez de tine și să te prefac într-un pustiu, într-o țară de nelocuit.»“

9 „Așa vorbește Domnul Oștirilor: «Să culeagă rămășița lui Israel așa cum se culege via. Puneți mâna pe ea, așa cum pune culegătorul mâna pe mlădițe.»

10 Cui să-i vorbesc și pe cine să iau martor ca ei să asculte? Iată, urechile le sunt astupate și nu pot lua aminte. Cuvântul Domnului este privit cu dispreț și nu-și găsesc plăcerea în el.

11 Eu însă sunt așa de plin de mânia Domnului încât n-o mai pot ține în mine. «Toarn-o peste copilul de pe stradă, peste tinerii adunați laolaltă, căci și bărbatul, și soția sa vor fi luați, și bătrânul, și cel încărcat de zile.

12 Casele lor vor trece în stăpânirea altora, împreună cu terenurile și soțiile lor, căci Îmi voi întinde mâna împotriva locuitorilor țării, zice Domnul.

13 De la cel mai mic până la cel mai mare, toți sunt lacomi de câștig; de la profet până la preot, toți înșală.

14 Ei leagă în mod ușuratic rana poporului Meu, zicând: ‘Pace, pace!’, când nu este pace.

15 Dar se rușinează ei oare când săvârșesc vreo urâciune? Nu, nu le e rușine deloc și nici nu știu să roșească. De aceea, vor cădea împreună cu cei ce cad; vor fi răsturnați când îi voi pedepsi, zice Domnul.»“

16 „Așa vorbește Domnul: «Stați la răspântii și priviți! Întrebați care sunt cărările cele vechi, unde este calea cea bună; apoi umblați pe ea și veți găsi

odihnă pentru sufletele voastre. Dar ei spun: ‘Nu vrem să umblăm pe ea!’

17 Am pus păzitori peste voi. Luați aminte la sunetul trâmbiței! Dar ei spun: ‘Nu vrem să luăm aminte!’

18 De aceea, ascultați, neamuri, și priviți ce li se va întâmpla, voi, martori!

19 Ascultă și tu, pământule! Iată, voi aduce peste poporul acesta nenorocirea, rodul planurilor lui, pentru că nu a luat aminte la cuvintele Mele și a respins Legea Mea.

20 Ce nevoie am Eu de tămâia care vine din Șeba sau de trestia plăcut mirositoare, care vine dintr-o țară îndepărtată? Nu accept arderile voastre de tot și nu-Mi plac jertfele voastre.»“

21 „De aceea, așa vorbește Domnul: «Voi pune înaintea acestui popor pietre de încercare în care se vor împiedica atât părinții, cât și copiii, atât vecinul, cât și prietenul său, și vor pieri.»“

22 „Așa vorbește Domnul: «Iată, vine un popor din țara de nord; un mare neam este stărnită de la marginile pământului.

23 Ei sunt înarmați cu arc și suliță; sunt cruzi și fără milă. Glasul lor urlă ca marea înfuriată; sunt călare pe cai și gata de luptă. Ei vin ca un războinic împotriva ta, fiică a Sionului.»“

24 „Am auzit vești despre ei și mâinile ne slăbesc; ne cuprinde spaima, ca durerea unei femei care naște.

25 Nu ieșiți pe câmpuri și nu umblați pe drumuri, căci acolo este sabia dușmanului, iar teroarea este pretutindeni.

26 Fiica poporului meu, acoperă-te cu un sac și rostogolește-te în cenușă. Plângi amarnic, ca după singurul tău fiu, căci pe neașteptate va veni pustiitorul peste noi.“

27 „Te făcusem un examiner, un rafinor printre cei din poporul Meu, ca să-i cunoști și să le cercetezi calea.

28 Toți sunt peste măsură de răzvrățiți, gata să bârfească. Sunt bronz și fier; toți sunt niște corupți.

29 Foarele suflă năprasnic și înaintea lor plumbul este topit de foc. Dar degeaba sunt curățiți ei, căci răul nu se înlătură.

30 Sunt numiți argint lepădat, căci Domnul i-a lepădat.“

7 Nu Templul oferă refugiul

1 Iată cuvântul spus lui Ieremia din partea Domnului:

2 „Stai la poarta Casei Domnului și vestește acolo următorul mesaj: «Ascultați Cuvântul Domnului toți locuitorii lui Iuda, care intrați pe aceste porți ca să vă închinați Domnului.

3 Așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: ‘Îndreptați-vă căile și faptele și vă voi lăsa să locuiți în acest loc.

4 Nu vă încredeți în cuvinte înșelătoare, spunând: ‘Acesta este Templul Domnului, Templul Domnului, Templul Domnului!’

5 Numai dacă vă îndreptați căile și faptele și dacă vă veți face dreptate unul altuia,

6 dacă nu veți asupra pe străin, pe orfan și pe văduvă, dacă nu veți vărsa sânge nevinovat în locul acesta, dacă nu veți merge după alți dumnezei, spre nenorocirea voastră,

7 numai atunci vă voi lăsa să locuiți în locul acesta, în țara pe care am dat-o strămoșilor voștri din veșnicie în veșnicie.

8 Totuși voi vă încredeți în cuvinte înșelătoare care nu vă aduc nici un câștig.

9 Furați și ucideți, comiteți adulter și jurați strâmb, ardeți tămâie lui Baal și aduceți jertfe altor dumnezei, pe care nu-i cunoașteți,

10 iar apoi veniți și stați înaintea Mea, în Casa aceasta, peste care este chemat Numele Meu și ziceți: ‘Suntem izbăviți.’ Dar izbăviți pentru a săvârși iarăși aceste urâciuni?

11 A devenit Casa aceasta, peste care este chemat Numele Meu, o peșteră de tâlhari în ochii voștri? Eu Însumi am văzut lucrul acesta, zice Domnul.

12 Duceți-vă la locul Meu din Șilo, unde pusesem odinioară să locuiască Numele Meu și priviți ce i-am făcut din cauza răutății poporului Meu, Israel.

13 Și acum, fiindcă ați săvârșit toate aceste lucruri, zice Domnul, fiindcă v-am vorbit de la răsăritul soarelui iarăși și iarăși și nu ați ascultat, fiindcă v-am chemat și n-ați răspuns,

14 voi face Casei care poartă Numele Meu, în care voi vă încredeți, și locului pe care l-am dat strămoșilor voștri, așa cum am făcut și lui Șilo.

15 Vă voi arunca din prezența Mea, cum i-am aruncat pe frații voștri, pe toată seminția lui Efraim.’»

16 Tu însă nu mijloci în favoarea acestui popor, nu înălța nici cereri, nici rugăciuni în favoarea lor și nu stăruie, căci nu te voi asculta.

17 Nu vezi ce fac ei în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului?

18 Copiii strâng lemne, părinții aprind focul, femeile frământă aluatul ca să facă turte împărătesei cerului. Ei toarnă jertfe de băutură altor dumnezei ca să Mă mânie.

19 Dar oare pe Mine Mă provoacă? zice Domnul. Nu își fac ei rău mai degrabă lor înșiși și spre rușinea lor?

20 De aceea, așa vorbește Stăpânul Domn: «Iată, mânia și urgia Mea se vor revărsa peste locul acesta, peste oameni și peste animale, peste copacii din câmpie și peste roadele pământului, care vor arde fără încetare.»

21 „Așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: «Haideți, adăugați arderile voastre de tot la jertfele voastre și mâncați carnea!

22 Eu însă n-am vorbit și nu le-am dat nici o poruncă strămoșilor voștri cu privire la arderi de tot și jertfe, în ziua când i-am scos din țara Egiptului,

23 ci iată porunca pe care le-am dat-o: ‘Ascultați de glasul Meu și astfel Eu vă voi fi Dumnezeu, iar voi veți fi poporul Meu. Să umblați în toate căile pe care vi le poruncesc, ca să vă fie bine.’

24 Dar ei n-au ascultat și nici n-au luat aminte, ci au urmat sfaturile și pornirile inimii lor rele și au mers înapoi, nu înainte.

25 Din ziua când strămoșii voștri au ieșit din țara Egiptului și până astăzi, zi după zi, iarăși și iarăși, vi i-am trimis pe slujitorii Mei, profeții.

26 Dar voi nu M-ați ascultat și nici nu ați luat aminte. Ați fost încăpățânați și ați făcut mai rău decât strămoșii voștri.»

27 Când le vei spune toate aceste cuvinte, ei nu te vor asculta; când îi vei striga, ei nu vor răspunde.

28 De aceea, să le spui astfel: «Acesta este poporul care nu ascultă glasul Domnului și care nu ia aminte la disciplină. Adevărul a pierit, a fugit de pe buzele lor.»

29 Taie-ți părul și aruncă-l. Fă o cântare de jale pe înălțimi, căci Domnul a lepădat și a părăsit această generație, care L-a mâniat.

30 Copiii lui Iuda au făcut ce este rău înaintea Mea, zice Domnul. Și-au așezat idoli lor urâcioși în Casa care poartă Numele Meu și au pângărit-o.

31 Au zidit locuri înalte la Tofet, în valea Ben-Hinom, ca să-și ardă în foc fiii și fiicele, lucru pe care nu l-am poruncit și care nici nu mi-a trecut prin minte.

32 De aceea, iată, vin zile, zice Domnul, când nu se va mai zice Tofet și valea Ben-Hinom, ci Valea Măcelului, deoarece vor îngropa morții la Tofet, din lipsă de loc.

33 Hoiturile poporului acestuia vor fi hrană pentru păsările cerului și pentru animalele pământului și nimeni nu le va speria.

34 Voi face să înceteze în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului strigătele de bucurie și de veselie, cântecele mirelui și ale miresei, căci țara va deveni un pustiu.

8 *Mustrarea lui Israel*

1 În vremea aceea, zice Domnul, osemintele regilor și ale conducătorilor lui Iuda, osemintele preoților și ale profeților și osemintele locuitorilor

Ierusalimului vor fi scoase din mormintele lor,

2 vor fi întinse în fața soarelui, a lunii și a întregii oștiri a cerului, a acelora pe care ei i-au iubit, i-au slujit, i-au urmat, i-au căutat și s-au închinat înaintea lor. Nimeni nu le va aduna, nici nu le va îngropa, ci vor fi ca gunoiul întins pe pământ.

3 În toate locurile unde îi voi izgoni, toți cei ce vor supraviețui din acest neam rău vor prefera mai degrabă moartea decât viața, zice Domnul Oștirilor.“

Păcat și pedeapsă

4 „Spune-le că așa vorbește Domnul: «Cine cade și nu se mai ridică? Cine se abate din drum fără să se întoarcă iarăși?»

5 De ce atunci cei din poporul acesta se abat din drum, iar Ierusalimul stăruie în răzvrătire? Ei se întăresc tot mai mult în înșelătorie și refuză să se întoarcă?»

6 Am ascultat cu atenție, dar ei nu rostesc ceea ce este drept. Nici unuia nu-i pare rău de răul lui și nu se întrebă: ‘Ce am făcut?’ Toți își încep din nou alergarea, ca un cal care se aruncă în luptă.

7 Până și barza își cunoaște timpul ei pe ceruri; turturica, rândunica și cocorul iau aminte la timpul când trebuie să vină. Dar poporul Meu nu cunoaște judecățile Domnului.

8 Cum puteți spune: ‘Suntem înțelepți, căci avem Legea Domnului!’ când, de fapt, pana mincinoasă a scribilor a transformat-o într-o minciună?

9 Înțelepții sunt dați de rușine, sunt îngroziți și capturați. De vreme ce au respins Cuvântul Domnului, ce fel de înțelepciune au ei?

10 De aceea, pe soțiile lor le voi da altor bărbați și terenurile lor altor proprietari. Căci, de la cel mai mic până la cel mai mare, toți sunt lacomi de câștig; de la profet până la preot, toți înșală.

11 Ei leagă în mod ușuratic rana fiicei poporului Meu, zicând: ‘Pace, pace!’, când nu este pace.

12 Le este lor rușine de urâciunile pe care le săvârșesc? Nu, nu le este rușine deloc; nici măcar nu știu să roșească. De aceea, vor cădea împreună cu cei ce cad și vor fi răsturnați, când vor fi pedepsiți, zice Domnul.

13 Voi face să le înceteze recolta, zice Domnul. Nu vor mai fi struguri în vie, nu vor mai fi smochine în smochin, iar frunzele se vor veșteji. Ceea ce le-am dat va fi luat de la ei.»“

14 „De ce mai stați în așteptare? Adunați-vă! Să intrăm în cetățile fortificate și să pierim acolo! Căci Domnul, Dumnezeuul nostru, ne-a condamnat la moarte și ne dă să bem ape otrăvite, pentru că am păcătuit împotriva Lui.

15 Așteptam pacea, dar n-a venit nimic bun; așteptam un timp de vindecare, dar iată că vine numai teroare.

16 Sforăitul cailor dușmanilor se aude din Dan; la nechezatul armăsarilor lor se cutremură toată țara; au venit să devoreze țara și tot ce este în ea, cetatea și pe cei ce o locuiesc.“

17 „Iată, voi trimite printre voi niște șerpi veninoși, niște vipere care nu pot fi vrăjite și care vă vor mușca, zice Domnul.“

18 „Durerea mea nu are leac! Inima îmi este sleită în mine!

19 Iată, strigătul fiicei poporului meu răsună dintr-o țară îndepărtată: «Nu mai este Domnul în Sion? Nu mai este Împăratul lui acolo?»“ „De ce M-au provocat la mânie prin chipurile lor cioplite, prin idoli ce nu sunt de nici un folos?”

20 „Secerișul a trecut, vara s-a terminat, iar noi tot nu suntem izbăviți.

21 Sunt zdrobit de durerea fiicei poporului meu; jelesc, iar spaima mă cuprinde.

22 Nu este nici un balsam vindecător în Ghilad? Nu este nici un doctor acolo? De ce nu este vindecare pentru rana fiicei poporului meu?

9 1 O! de mi-ar fi capul un izvor de ape și ochii o fântână de lacrimi! Aș plânge zi și noapte zdrobirea fiicei poporului meu.

2 O, dacă aș avea în pustie un han de călători, l-aș părăsi pe poporul meu și aș pleca de la el, căci toți comit adulter și sunt o adunătură de necredincioși.“

3 „Au limba întinsă ca un arc ca să arunce minciuna și nu prin adevăr sunt ei puternici în țară, căci merg din răutate în răutate și nu Mă cunosc, zice Domnul.

4 Fiecare să se păzească de prietenul lui; să nu vă încredeți în nici unul din frații voștri, căci orice frate este un înșelător și orice prieten umblă cu bârfeli.

5 Fiecare își înșală prietenul și nimeni nu spune adevărul. Își deprind limba la vorbe mincinoase și se obosesc să facă rău.

6 Locuința ta este în mijlocul înșelătoriei. De înșelători ce sunt, ei refuză să Mă cunoască, zice Domnul.“

7 „De aceea, așa vorbește Domnul Oștirilor: «Îi voi topi și îi voi încerca, căci ce altceva aș putea face cu fiica poporului Meu?»

8 Limba lor este o săgeată ucigătoare; ea rostește înșelăciunea. Cu gura, ei vorbesc prietenului de pace, dar în adâncul inimii, îi întind curse.

9 Să nu-i pedepsesc Eu pentru aceste lucruri, zice Domnul? Să nu mă răzbun Eu pe un asemenea neam?»“

10 „Voi înălța o plângere și un bocet pentru munți, precum și un cântec de jale pentru pășunile pustiite, căci sunt arse și nimeni nu le cutreieră; nu se mai aude în ele behăitul turmelor. Păsările cerului și-au luat zborul și animalele câmpului au fugit.“

11 „Voi preface Ierusalimul într-o movilă de pietre, într-o vizuină de șacali. Voi preface cetățile lui Iuda într-o pustie lipsită de locuitori.“

12 „Cine este omul înțelept care să înțeleagă aceste lucruri? Cui i-a vorbit gura Domnului, ca să ne poată lămuri de ce este distrusă țara, de ce este arsă ca o pustie și nimeni nu o mai cutreieră?”

13 Iată însă ce spune Domnul: «Se întâmplă astfel, pentru că au părăsit Legea Mea, pe care le-o pusesem înainte, pentru că nu au ascultat de glasul Meu și nu au respectat Legea Mea,

14 ci au umblat după încăpățânarea inimii lor și după baali, așa cum i-au învățat strămoșii lor.»“

15 „Așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: «Iată, îi voi hrăni pe cei din poporul acesta cu pelin și le voi da să bea ape otrăvite.

16 Îi voi împrăștia printre niște neamuri pe care nu le-au cunoscut nici ei, nici părinții lor, și îi voi urmări cu sabia până îi voi distruge.»“

17 „Așa vorbește Domnul Oștirilor: «Luați aminte acum! Chemați bocitoarele să vină! Trimiteți după femeile înțelepte să vină!»

18 Să se grăbească și să înalțe o cântare de jale pentru noi, până când ni se vor umple ochii de lacrimi și pleoapele – de șiroaie de apă.

19 Strigătul de jale se aude în Sion: ‘Cât suntem de nenorociți și ce mare este rușinea noastră! Trebuie să părăsim țara, căci locuințele noastre sunt surpate.’»“

20 „Ascultați, femeilor, Cuvântul Domnului! Deschideți-vă urechile la cuvântul gurii Lui! Învățați-le pe fiicele voastre cântece de jale și învățați-vă bocete unele pe altele,

21 căci moartea s-a urcat prin ferestrele noastre și a intrat în palatele noastre. A nimicit copiii de pe străzi și tinerii din piețe.“

22 „Spune: «Așa vorbește Domnul: ‘Hoiturile oamenilor vor zăcea întinse precum gunoiul pe câmpii, precum snopul căzut înapoia secerătorului și pe care nu-l adună nimeni.’»“

23 „Așa vorbește Domnul: «Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, iar cel bogat să nu se laude cu bogăția lui, **24** ci, cel ce se laudă să se laude că Mă înțelege, că Mă cunoaște și că știe că Eu sunt Domnul Care arăt îndurare și Care înfăptuiesc judecată și dreptate pe pământ, fiindcă în acestea Îmi găsesc Eu plăcerea, zice Domnul.»“

25 „Iată, vin zile, zice Domnul, când îi voi pedepsi pe toți cei care sunt circumciși doar în trup:

26 pe Egipt, Iuda, Edom, Amon, Moab și pe toți cei ce își rad colțurile bărbii, care locuiesc în pustie; căci toate neamurile sunt necircumcise și toată casa lui Israel are inima necircumcisă.“

10 *Denunțarea idolatriei*

1 „Ascultați cuvântul pe care vi-l spune Domnul, casă a lui Israel:

2 «Așa vorbește Domnul: ‘Nu învățați căile celorlalte neamuri și nu vă înspăimântați de semnele cerurilor, chiar dacă neamurile se înspăimântă de ele.

3 Căci obiceiurile neamurilor sunt deșarte; ei taie un copac din pădure și mâna meșterului îl lucrează cu securea.

4 Îl împodobesc cu argint și aur și îl fixează cu ciocane și cuie ca astfel să nu se clatine.

5 Asemenea unor sperietori într-o grădină cu pepeni, idoliilor lor nu pot vorbi; ei sunt purtați de alții, căci nu pot merge. Să nu vă temeți de ei, căci nu vă pot face nici un rău și nu sunt în stare să vă facă nici un bine.»“

6 „Nici unul nu este ca Tine, Doamne! Tu ești mare și Numele Tău este măreț în putere.

7 Cine să nu se teamă de Tine, Împărate al neamurilor? Ție Ți se cuvine teama! Căci printre toți înțelepții neamurilor și în toate regatele lor nu este nimeni ca Tine.

8 Toți laolaltă sunt proști și nebuni; știința lor este dată de idoli deșerti din lemn.

9 Argintul bătut este adus din Tarșiș și aurul din Ufaz; Ceea ce meșterul și aurarul au făcut este îmbrăcat apoi în albastru și purpuriu; toate sunt lucrări de meșteri pricepuți.

10 Domnul însă este adevăratul Dumnezeu. El este Dumnezeul cel Viu și Împăratul cel Veșnic. Când El se mânie, pământul se cutremură și neamurile nu pot suferi indignarea Lui.

11 De aceea, așa să le vorbiți: «Acești zei, care nu au făcut cerurile și pământul, vor pieri de pe fața pământului și de sub ceruri.»

12 El însă a făcut pământul prin puterea Lui, a întemeiat lumea prin înțelepciunea Lui și a întins cerurile prin priceperea Lui.

13 La tunetul Lui urlă apele din ceruri. El înalță norii de la marginile pământului, trimite fulgerele și ploaia și scoate vântul din cămările Lui.

14 Toți oamenii sunt proști și fără cunoștință; orice aurar rămâne de rușine cu idoliul lui, căci chipurile lui turnate sunt numai minciună și nu au nici o suflare în ele.

15 Sunt fără nici o valoare, sunt o lucrare de batjocură! Când va veni vremea să fie pedepsiți, vor pieri.

16 Dar Cel Ce este partea lui Iacov nu este ca ei, căci El a întocmit totul și Israel este seminția moștenirii Lui. Domnul Oștirilor este Numele Lui.“

Iminența exilului

17 „Adună-ți lucrurile din țară, tu care ești sub asediu,

18 căci așa vorbește Domnul: «Iată, de data aceasta îi voi arunca departe pe cei ce locuiesc în țară; voi aduce suferință peste ei ca să poată fi prinși.»“

19 „Vai de mine! Sunt zdrobit! Rana mea este fără vindecare! Dar îmi zic: «Aceasta îmi este boala și trebuie s-o îndur.»

20 Cortul meu este distrus; toate funiile îmi sunt rupte. Fiii mei s-au depărtat de la mine și nu mai sunt; nu a mai rămas nimeni să-mi întindă iarăși cortul și să-mi ridice draperiile.

21 Păstorii s-au prostit și nu l-au căutat pe Domnul. De aceea n-au propășit și li s-au risipit toate turmele.

22 Iată, se aude o veste: un mare cutremur se apropie din țara de nord, ca să prefacă cetățile lui Iuda într-un pustiu, într-o vizuină de șacali.

Rugăciunea lui Ieremia

23 Știu, Doamne, că viața unui om nu-i aparține, nici nu stă în puterea unui om ca atunci când umblă să-și conducă pașii.

24 Disciplinează-mă, Doamne, dar numai cu măsură; nu în mânia Ta, ca nu cumva să mă reduci la nimic.

25 Varsă-Ți furia asupra neamurilor care nu Te cunosc și asupra clanurilor care nu cheamă Numele Tău, căci ele l-au mâncat pe Iacov, l-au devorat, i-au pus capăt și i-au distrus locuința.“

11 *Legământul este încălcat*

1 Iată Cuvântul care a venit la Ieremia din partea Domnului:

2 – Ascultă cuvintele acestui legământ și vorbește-le oamenilor lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului.

3 Spune-le că așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Blestemat este omul care nu ascultă de cuvintele acestui legământ,

4 pe care l-am poruncit strămoșilor voștri în ziua când i-am scos din țara Egiptului, din cuptorul de fier. Eu le-am zis: «Ascultați de glasul Meu și faceți tot ce v-am poruncit și astfel veți fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul vostru;

5 atunci Îmi voi împlini jurământul pe care l-am făcut față de strămoșii voștri, potrivit căruia le voi da o țară în care curge lapte și miere, cum vedeți astăzi.»“ Eu am răspuns: – Amin, Doamne!

6 Domnul mi-a zis: – Vestește toate aceste cuvinte în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului și zi: „Ascultați de cuvintele acestui legământ și împliniți-le!

7 Din ziua când i-am scos pe strămoșii voștri din țara Egiptului și până în ziua de azi, i-am avertizat

iarăși și iarăși și le-am zis: «Ascultați de glasul Meu!»

8 Dar ei nu M-au ascultat și nu și-au plecat urechea, ci au umblat fiecare în încăpățânarea inimii lor rele. De aceea am adus asupra lor toate cuvintele acestui legământ, pe care li le poruncisem să le împlinească și nu le-au împlinit.“

9 Apoi Domnul mi-a zis: – Este o uneltire între bărbații lui Iuda și locuitorii Ierusalimului.

10 Ei s-au întors la nelegiuirile cele dintâi ale strămoșilor lor, care au refuzat să asculte cuvintele Mele, și s-au dus după alți dumnezei ca să le slujească. Casa lui Israel și casa lui Iuda au încălcat legământul Meu, pe care-l încheiasem cu strămoșii lor.

11 De aceea, așa vorbește Domnul: „Iată, voi aduce peste ei o mare nenorocire de care nu vor putea scăpa. Vor striga la Mine, dar nu-i voi asculta!

12 Cetățile lui Iuda și locuitorii Ierusalimului se vor duce să-i cheme pe zeii cărora le aduc tămâie, dar aceștia nu-i vor izbăvi în timpul nenorocirii.

13 «Iuda, ai tot atâția zei, câte cetăți ai! Și câte străzi are Ierusalimul, tot atâtea altare ați înălțat și voi rușinii, altare de tămâiere în cinstea lui Baal!»

14 Tu însă, nu mijloci pentru poporul acesta, nu înălța nici cereri, nici rugăciuni pentru el, căci nu-i voi asculta când Mă vor chema în ziua nenorocirii lor.“

15 „Ce face preaiubitul Meu în Casa Mea, în timp ce face o mulțime de planuri rele? Ar putea oare carnea sfântă a jertfelor să îndepărteze de la tine pedeapsa? Căci atunci când faci răul, tu te bucuri!“

16 „Domnul te-a numit: «Măslin verde, înfloritor și cu fructe frumoase.» Dar, prin vuietul unei mari troznituri, El îi va da foc, și ramurile lui vor fi zdrobite.

17 Domnul Oștirilor, Care te-a plantat, a decretat nenorocirea împotriva ta, din cauza răutății casei lui Israel și a casei lui Iuda, care M-au provocat la mânie, arzând tămâie pentru Baal.“

Complot împotriva lui Ieremia

18 „Domnul m-a înștiințat și eu am știut. Tu mi-ai arătat atunci faptele lor.

19 Dar eu eram ca un miel blând, dus la măcelărie și nu știam planurile rele pe care ei le făceau împotriva mea, când ziceau: «Să distrugem pomul cu rodul lui, să-l ștergem de pe pământul celor vii, ca să nu i se mai amintească numele.»

20 Dar, Doamne al Oștirilor, Tu, Care judeci cu dreptate, Care cercetezi inima și mintea, lasă-mă să văd răzbunarea Ta asupra lor, căci Ție Ți-am încredințat cauza mea!“

21 „De aceea, așa vorbește Domnul împotriva oamenilor din Anatot, care caută să-ți ia viața zicând: «Nu profeți în Numele Domnului, căci vei muri ucis de mâna noastră!»

22 De aceea, așa vorbește Domnul Oștirilor: «Îi voi pedepsi – tinerii lor vor muri uciși de sabie, iar fiii și fiicele lor vor muri de foame.

23 Nici unul dintre ei nu va scăpa, căci voi aduce nenorocirea peste oamenii din Anatot, în anul când vor fi pedepsiți.»“

12 Plângerea lui Ieremia

1 „Tu ești întotdeauna drept, Doamne, când mă cert cu Tine. Îți voi vorbi totuși cu privire la judecățile Tale. De ce prosperă calea celor nelegiuți? De ce toți ticăloșii au parte de bine?

2 Tu i-ai plantat, iar ei au prins rădăcină. Cresc și aduc roadă. Tu ești întotdeauna pe buzele lor, dar departe de inimile lor.

3 Totuși Tu, Doamne, mă cunoști; mă vezi și îmi cercetezi inima cu privire la Tine. Înhață-i ca pe niște oi care trebuie înjunghiate! Pune-i deoparte pentru ziua măcelului!

4 Până când se va jeli țara și se va usca iarba de pe câmpii? Din cauza răutății locuitorilor țării, animalele și păsările au pierit. Căci ei zic: «El nu ne va vedea sfârșitul!»

Răspunsul DOMNULUI

5 „Dacă ai alergat cu cei ce aleargă iar ei te-au obosit, cum vei putea să te iei la întrecere cu niște cai? Într-o țară liniștită te crezi în siguranță, dar ce vei face la revărsarea Iordanului?

6 Chiar și frații tăi, propria ta familie, te trădează; ei înșiși strigă în gura mare după tine. Nu te încrede în ei chiar dacă te vorbesc de bine.

7 Mi-am părăsit Casa, Mi-am abandonat moștenirea, am dat-o pe iubita sufletului Meu în mâinile dușmanilor ei.

8 Moștenirea Mea a ajuns pentru Mine ca un leu în pădure: și-a ridicat glasul împotriva Mea, de aceea o urăsc.

9 N-a ajuns oare moștenirea Mea pentru Mine o pasăre de pradă pestriță, în jurul căreia se strâng celelalte păsări de pradă? «Duceți-vă și strângeți toate fiarele câmpului, aduceți-le ca s-o mănânce!»

10 Mulți păstori Mi-au distrus via și Mi-au călcat ogorul în picioare; Mi-au prefăcut ogorul Meu cel plăcut într-un deșert pustiit.

11 Au făcut din el un pusti; pustiit, el se jelește înaintea Mea. Toată țara a fost devastată, căci nimănui nu-i pasă.

12 Nimicitorii au sosit pe toate înălțimile pustiei, căci sabia Domnului mănâncă țara de la un capăt la celălalt și nimeni nu va avea pace.

13 Au semănat grâu, dar au cules spini; s-au ostenit, dar nu au obținut nimic. Să vă fie rușine de ceea ce culegeți în urma mâniei aprige a Domnului!“

14 „Așa vorbește Domnul: «Cât despre toți vecinii Mei cei răi, care se ating de moștenirea pe care am dat-o poporului Meu, Israel, îi voi smulge din țara lor și voi smulge casa lui Iuda din mijlocul lor.

15 Dar, după ce-i voi smulge, voi avea iarăși milă de ei și-i voi aduce pe fiecare la moștenirea lui și în țara lui.

16 Dacă vor învăța bine căile poporului Meu și vor jura pe Numele Meu, zicând ‘Viu este Domnul!’, așa cum Mi-au învățat și ei poporul să jure pe Baal, atunci vor fi repuși în drepturi în mijlocul poporului Meu.

17 Dar, dacă vreun neam nu va asculta, îl voi smulge cu desăvârșire și îl voi distruge, zice Domnul.»“

13 *Brâul de in*

1 Așa mi-a vorbit Domnul: „Du-te și cumpără-ți un brâu de in și pune-l în jurul coapselor, dar să nu-l înmoi în apă.“

2 Am cumpărat brâul, după Cuvântul Domnului, și l-am pus în jurul coapselor.

3 Cuvântul Domnului mi-a vorbit a doua oară astfel:

4 „Ia brâul pe care l-ai cumpărat și pe care-l porți în jurul coapselor, du-te de îndată la Eufrat și ascunde-l acolo în crăpătura unei stânci.“

5 M-am dus și l-am ascuns la Eufrat, după porunca pe care mi-o dăduse Domnul.

6 După mai multe zile, Domnul mi-a zis: „Scoală-te, du-te la Eufrat și ia din acel loc brâul pe care ți-am poruncit să-l ascunzi acolo.“

7 M-am dus la Eufrat, am săpat și am luat brâul din locul în care-l ascunsesem; dar iată că brâul era stricat și nu mai era bun de nimic.

8 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

9 „Așa vorbește Domnul: «Tot așa voi distruge mândria lui Iuda și mândria cea foarte mare a Ierusalimului.

10 Poporul acesta rău refuză să asculte de cuvintele Mele. Ei umblă în încăpățânarea inimii lor și merg după alți dumnezei ca să le slujească și să li se închine. De aceea, el va ajunge ca brâul acesta, care nu mai este bun de nimic.

11 După cum se lipește brâul de coapsele unui om, așa Îmi lipisem și Eu întreaga casă a lui Israel și întreaga casă a lui Iuda, zice Domnul, ca să fie poporul Meu, onoarea Numelui Meu, lauda Mea și slava Mea. Dar ei nu au ascultat.»“

Imaginea burdufurilor de vin

12 „Spune-le cuvintele acestea: «Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: ‘Toate burdufurile de vin trebuie umplute!’» Și dacă ei îți vor zice: «Nu știm noi oare că toate burdufurile de vin trebuie umplute?»,

13 să le spui: «Așa vorbește Domnul: ‘Iată, pe toți locuitorii țării acesteia, pe regii care stau pe tronul lui David, pe preoți, pe profeți și pe toți cei ce locuiesc în Ierusalim, îi voi umple de beție.

14 Îi voi izbi unul de altul, pe părinți și pe fii laolaltă, zice Domnul. Nu-i voi cruța, nu voi avea milă de ei și nu mă voi îndura de ei, ci îi voi distruge.’»“

15 „Ascultați și luați aminte! Nu fiți mândri, căci Domnul vorbește.

16 Dați slavă Domnului, Dumnezeul vostru, înaintea ca El să aducă întunericul, înaintea să vi se clatine picioarele pe munții întunecați. Voi așteptați lumina, dar El o va schimba într-o umbră a morții, o va preface într-un întuneric adânc.

17 Dacă nu-L veți asculta, sufletul meu va plânge în ascuns pentru mândria voastră; ochii mei vor plânge și vor vărsa lacrimi pentru că turma Domnului va fi dusă în captivitate.“

18 „Spune regelui și reginei-mamă: «Smeriți-vă! Plecați-vă, căci v-a căzut de pe cap cununa de glorie!»

19 Cetățile din Neghev sunt închise și nu e nimeni să le deschidă. Întreg Iuda este dus în captivitate, este exilat în întregime.“

20 „Ridicați-vă ochii și priviți-i pe cei care vin din nord! Unde este turma care-ți fusese încredințată, turma ta cea frumoasă?

21 Ce vei spune când Domnul va pune conducători peste tine pe cei pe care i-ai obișnuit să-ți fie

prieteni apropiați? Nu te vor cuprinde durerile, ca pe o femeie la naștere?

22 Tu te întrebi în inima ta: «De ce mi se întâmplă toate acestea?» Din cauza mulțimii nelegiuirilor tale și s-a ridicat poala hainei și ți-a fost dezgolit trupul.

23 Poate cușitul să-și schimbe pielea sau leopardul – petele? Tot așa nici voi nu puteți înfăptui binele, voi care sunteți deprinși să înfăptuiți răul.

24 Vă voi risipi ca pleava luată de vântul pustiei.

25 Aceasta îți este soarta, măsura ta de la Mine, zice Domnul, pentru că M-ai uitat și te-ai încrezut în minciuni.

26 Totodată îți voi ridica poalele peste față, ca să ți se vadă rușinea,

27 adulterele și nechezaturile tale, desfrânările tale nelegiuite! Am văzut scârboșeniile tale de pe dealuri și din câmpii. Vai de tine, Ierusalime! Cât timp vei mai sta în necurăție?»

14 *Secetă, foamete și sabie*

1 Cuvântul Domnului spus lui Ieremia cu prilejul secetei:

2 „Iuda jelește iar porțile îi sunt slăbite; ele se vaită pentru țară, iar strigătul Ierusalimului se înalță în văzduh.

3 Cei cu vază îi trimit pe cei neînsemnați să aducă apă; ei se duc la fântâni, dar nu găsesc apă. Se întorc cu vasele goale; rușinați și dezamăgiți își acoperă capul.

4 Pământul este crăpat pentru că nu este ploaie în țară. Plugarii sunt dezamăgiți și își acoperă capul.

5 Chiar și cerboanca de pe câmp naște și își părăsește puii, pentru că nu găsește iarbă.

6 Măgarii sălbatici stau pe înălțimi și tânjesc după vânt ca șacalii; li se topesc ochii căci nu este iarbă.

7 Chiar dacă păcatele noastre mărturisesc împotriva noastră, lucrează, Doamne, pentru Numele Tău! Căci răzvrătirile noastre sunt multe; am păcătuit împotriva Ta.

8 O, Nădejde a lui Israel, Izbăvitorul lui în vreme de necaz, de ce ești ca un străin în țară și ca un trecător care se oprește pentru o noapte?

9 De ce ești ca un om înmărmurit, ca un viteaz care nu poate izbăvi? Tu ești în mijlocul nostru, Doamne, și Numele Tău este chemat peste noi! Nu ne părăsi!»

10 Iată ce spune Domnul despre poporul acesta: „Pentru că le place să hoinărească și nu își țin în frâu picioarele, Domnul nu-și găsește plăcerea în ei;

acum El Își aduce aminte de nelegiuirea lor și îi pedepsește pentru păcatele lor.»

11 Domnul mi-a zis: – Nu mijloci pentru binele acestui popor,

12 căci, chiar dacă vor posti, tot nu le voi asculta strigătul. Chiar dacă vor aduce arderi de tot și jertfe de mâncare, nu le voi primi. În schimb, îi voi nimici cu sabia, cu foametea și cu molima.

13 Eu am răspuns: – Ah! Stăpâne Doamne! Iată, profeții lor le zic: „Nu veți vedea sabie și nu veți avea parte de foamete, ci Domnul vă va da în locul acesta o pace trainică.»

14 Dar Domnul mi-a zis: – Profeții lor profetesc minciuni în Numele Meu. Nu Eu i-am trimis, nu Eu i-am împuternicit și nu Eu le-am vorbit. Ei vă profetesc viziuni mincinoase, ghiciri, lucruri de nimic și înșelăciunile propriei lor inimi.

15 De aceea, așa vorbește Domnul despre profeții care profetesc în Numele Meu: „Nu Eu i-am trimis să vă spună că sabia și foametea nu vor fi în țara aceasta. Profeții aceștia vor fi uciși de sabie și de foamete,

16 iar aceia cărora ei le profetesc vor fi scoși afară și întinși pe străzile Ierusalimului din cauza foametei și a sabiei. Nu va fi nimeni să-i înmormânteze, nici pe ei, nici pe soțiile lor, nici pe fiii lor, nici pe fiicele lor. Voi turna astfel răutatea lor asupra capetelor lor.»

17 Spune-le cuvântul acesta: „Ochii mei să verse lacrimi zi și noapte și să nu se oprească, căci fecioara – fiica poporului meu – a suferit o rană cumplită, o lovitură dureroasă.

18 Dacă ies pe câmp, îi văd pe cei străpunși de sabie. Dacă intru în cetate, văd ravagiile făcute de foamete. Chiar și profetul și preotul cutreieră țara fără să știe încotro merg.»

19 – Ai lepădat Tu de tot pe Iuda și a urât sufletul Tău atât de mult Sionul? De ce ne-ai lovit în așa fel încât nu mai avem vindecare? Noi așteptam pacea, dar nimic bun nu a venit; așteptam un timp de vindecare, dar iată că a venit numai groaza!

20 Doamne, recunoaștem atât ticăloșia noastră, cât și vina strămoșilor noștri, căci am păcătuit împotriva Ta.

21 Pentru Numele Tău, nu disprețui și nu necinsti tronul slavei Tale! Amintește-Ți de legământul pe care l-ai făcut cu noi și nu-l rupe!

22 Este oare printre idoli neamurilor vreunul care să aducă ploaie? Sau poate cerul să dea averse? Nu,

ci Tu dai ploaie, Doamne, Dumnezeuul nostru! De aceea, nădejdea noastră este în Tine, căci Tu ești Cel Ce faci toate aceste lucruri.

15 **1** Apoi Domnul mi-a zis: – Chiar dacă Moise și Samuel s-ar înfățișa înaintea Mea, Eu tot n-aș fi binevoitor cu cei din poporul acesta. Izgonește-i dinaintea Mea! Să plece!

2 Dacă te vor întreba unde să se ducă, să le răspunzi că așa vorbește Domnul: „Cei destinați morții – la moarte; cei destinați sabiei – la sabie; cei destinați foametei – la foamete; și cei destinați robiei – în robie.“

3 Voi trimite împotriva lor patru feluri de nenorociri, zice Domnul: sabia, ca să-iucidă; câinii, ca să-i sfășie; păsările cerului și fiarele pământului – ca să-i mănânce și să-i distrugă.

4 Îi voi face să fie dezgustători pentru toate regatele pământului, din cauza faptelor lui Manase, fiul lui Ezechia, regele lui Iuda, pe care le-a săvârșit în Ierusalim.

5 „Cui îi va fi milă de tine, Ierusalime? Cine va plânge pentru tine? Cine va veni să te întrebe de sănătate?”

6 M-ai respins, zice Domnul, Mi-ai întors spatele. De aceea Îmi întind mâna împotriva ta și te distrug. M-am săturat să mai am milă de tine.“

7 Îi voi vântura cu furca la porțile țării; îi voi lipsi de copii și îi voi distruge pe cei din poporul Meu, căci nu și-au schimbat căile.

8 Văduvele lor vor fi mai numeroase decât nisipul mării. Ziua în amiaza mare voi aduce nimicitorul peste mama celui tânăr; voi face să cadă deodată peste ea chinul și groaza.

9 Cea care născuse șapte fii va fi slăbită, își va da duhul. Soarele ei va apune când este încă ziuă; va fi rușinată și umilită. Pe cei rămași în viață îi voi da pradă sabiei, înaintea dușmanilor lor, zice Domnul.

10 – Vai de mine, mamă, pentru că m-ai născut! Pe mine, om de ceartă și de neînțelegere pentru toată țara. Nu dau împrumut, nici nu iau împrumut și totuși toți mă blestemă!

11 Domnul a zis: – Cu siguranță te voi elibera, ca să fii fericit. Cu siguranță îi voi face pe dușmanii tăi să te implore în vremurile de nenorocire și de necaz.

12 Poate cineva să frângă fierul – fierul din nord – sau bronzul?

13 Averile și comorile tale le voi da ca pradă, fără preț, din cauza tuturor păcatelor tale săvârșite pe întreg ținutul tău.

14 Te voi face să slujești dușmanilor tăi, într-o țară pe care nu o cunoști, căci focul mâniei Mele s-a aprins și arde peste voi.

15 – Tu știi totul, Doamne! Adu-Ți aminte de mine și ai grijă de mine! Răzbună-mă împotriva celor ce mă persecută! Tu ești îndelung răbdător – nu mă alunga! Tu știi cât dispreț sufăr pentru Tine!

16 Când am găsit cuvintele Tale, le-am mâncat. Cuvintele Tale au fost bucuria și desfătarea inimii mele, căci Numele Tău este chemat peste mine, Doamne, Dumnezeuul Oștirilor!

17 N-am stat niciodată în compania petrecăreților, ca să mă înveslesc cu ei. Am stat singur, pentru că mâna Ta era peste mine și mă umpluseși de indignare.

18 De ce durerea mea este fără sfârșit? De ce mă doare rana și refuză să se vindece? Vei fi Tu pentru mine ca un izvor înșelător, ca o apă care seacă?

19 – Așa vorbește Domnul: „Dacă te vei întoarce la Mine, te voi aduce din nou să stai înaintea Mea. Dacă vei rosti cuvinte de valoare, și nu cuvinte de nimic, vei fi ca gura Mea. Ei să se întoarcă la tine, și nu tu la ei!”

20 Te voi face un zid pentru cei din poporul acesta, un zid tare din bronz. Ei vor lupta împotriva ta, însă nu te vor învinge, căci Eu sunt cu tine ca să te eliberez și să te izbăvesc, zice Domnul.

21 Te voi izbăvi din mâinile celor răi și te voi răscumpăra din palmele celor cruzi.“

16 *Nenorociri și binecuvântări*

1 După aceea, Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Să nu-ți iei soție și să nu ai în locul acesta nici fii, nici fiice!”

3 Așa vorbește Domnul despre fiii și fiicele care se vor naște în locul acesta, despre mamele care-i vor naște și despre tații care-i vor concepe în țara aceasta:

4 «Ei vor muri de o moarte dureroasă. Nimeni nu-i va jeli, nici nu-i va îngropa, ci vor fi ca un gunoi întins pe fața pământului; vor pieri de sabie și de foamete, iar hoiturile lor vor deveni hrană pentru păsările cerului și pentru fiarele pământului.»

5 Căci așa vorbește Domnul: «Să nu intri în nici o casă de jale, să nu mergi să plângi și să jelești cu ei,

fiindcă Eu Mi-am retras de la poporul acesta pacea, îndurarea și mila, zice Domnul.

6 Cei mari și cei mici vor muri în țara aceasta și nu vor fi îngropați. Nimeni nu-i va jeli, nimeni nu-și va face tăieturi din cauza lor și nimeni nu-și va rade capul pentru ei.

7 Nimeni nu va frânge pâine pentru cei ce jelesc, ca să-i mângâie pentru cel mort, nimeni nu le va întinde paharul mângâierii pentru tatăl sau pentru mama lor.

8 Să nu intri în nici o casă de petrecere ca să te așezi cu ei, să mănânci sau să bei.»

9 Căci așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: «Iată, sub ochii voștri și în zilele voastre, voi face să înceteze în locul acesta strigătele de bucurie și de veselie, glasul mirelui și al miresei.»

10 Când îi vei spune acestui popor toate aceste cuvinte, ei te vor întreba: «De ce a hotărât Domnul împotriva noastră toate aceste mari nenorociri? Care este nelegiuirea noastră? Ce păcat am săvârșit împotriva Domnului, Dumnezeul nostru?»

11 Atunci să le răspunzi astfel: «Pentru că strămoșii voștri M-au părăsit, zice Domnul, s-au dus după alți dumnezei, le-au slujit și li s-au închinat. Ei M-au uitat și nu au păzit Legea Mea.

12 Iar voi ați făcut și mai rău decât strămoșii voștri. Iată, fiecare dintre voi umblă după încăpățânarea inimii lui rele și nu Mă ascultați.

13 De aceea, vă voi izgoni din țara aceasta într-o țară pe care n-ați cunoscut-o, nici voi și nici strămoșii voștri. Acolo veți sluji altor dumnezei zi și noapte, căci nu vă voi arăta îndurare.»

14 Totuși, iată că vin zile, zice Domnul, când nu se va mai zice: «Viu este Domnul, Care i-a scos pe israeliți din țara Egiptului!»,

15 ci se va zice: «Viu este Domnul, Care i-a scos pe israeliți din țara de nord și din toate țările unde îi izgonise!», căci îi voi aduce înapoi în țara lor, pe care le-am dat-o strămoșilor lor.

16 Iată, trimit o mulțime de pescari, zice Domnul, care îi vor pescui. După aceea, voi trimite o mulțime de vânători, care îi vor vâna pe toți munții, pe toate dealurile și în crăpăturile stâncilor,

17 căci ochii Mei sunt asupra tuturor căilor lor; ele nu sunt ascunse dinaintea feței Mele, iar vina lor nu este ascunsă de ochii Mei.

18 Mai întâi le voi răsplăti îndoit pentru vina și păcatul lor, fiindcă Mi-au pângărit țara cu formele

fără viață ale idolilor lor hidoși și mi-au umplut moștenirea cu urâciunile lor.“

19 „Doamne, Tăria mea, Cetățuia mea și Refugiul meu în ziua necazului! Popoarele vor veni la Tine de la marginile pământului și vor zice: «Strămoșii noștri n-au moștenit decât minciună, lucruri fără valoare, care nu le-au fost de nici un folos!»

20 Poate oare omul să-și facă proprii lui zei? Poate, dar aceștia nu sunt Dumnezeul!“

21 „De aceea, iată, îi voi învăța, de data aceasta îi voi face să cunoască mâna Mea și puterea Mea. Atunci vor ști că Numele Meu este Domnul!

17 *Păcatul lui Iuda*

1 Păcatul lui Iuda este scris cu o daltă de fier, cu un vârf de diamant; este gravat pe tăblița inimii lor și pe coarnele altarelor lor.

2 Chiar și copiii lor își amintesc de altarele lor și de așerele, de lângă copacii verzi și de pe dealurile înalte.

3 Muntele Meu din țară, bogăția ta, toate comorile tale le voi da ca pradă, împreună cu înălțimile tale, din cauza păcatelor de pe întreg ținutul tău.

4 Din vina ta vei pierde moștenirea pe care ți-o dădusem. Te voi face să slujești dușmanilor tăi într-o țară pe care nu o cunoști, căci ai aprins focul mâniei Mele, care va arde pentru totdeauna.“

5 „Așa vorbește Domnul: «Blestemat este omul care se încrede în om, care face din muritor tăria lui și a cărui inimă îl părăsește pe Domnul.

6 El este ca un tufiș în deșert, care nu vede venind fericirea. El locuiește în locurile arse ale pustiei, într-un pământ sărat, unde nu stă nimeni.

7 Binecuvântat este omul care se încrede în Domnul și a cărui încredere este în Domnul.

8 El este ca un pom plantat lângă ape, care își întinde rădăcinile spre râu. Lui nu-i este frică de căldură și frunzișul lui este întotdeauna verde. În anul secetei nu se îngrijorează și nu încetează să aducă roadă.»“

9 „Inima este mai înșelătoare decât toate lucrurile și este fără vindecare. Cine poate să o cunoască?“

10 „Eu, Domnul, cercetez inima și încerc adâncul ființei, ca să răsplătesc fiecăruia după căile lui, după rodul faptelor lui.“

11 „Ca o potârniche, care clocește niște ouă pe care nu ea le-a ouat, așa este omul care câștigă bogății pe nedrept. Ele îl vor părăsi la jumătatea vieții lui, iar la urmă nu va fi decât un nebun.

12 Tron glorios, înălțat de la început, așa este locul Sanctuarului nostru!

13 Doamne, Nădejdea lui Israel! Toți cei ce Te părăsesc vor fi făcuți de rușine! Cei care se abat de la Tine vor fi scriși pe pământ, căci Îl părăsesc pe Domnul, Izvorul apelor vii!“

14 „Vindecă-mă, Doamne, și voi fi vindecat! Mântuiește-mă, și voi fi mântuit, căci Tu ești lauda mea!

15 Iată, ei îmi zic: «Unde este Cuvântul Domnului? Să se împlinească dar!»

16 Iar eu, ca să Te urmez, n-am refuzat să fiu păstor, nici n-am dorit ziua nenorocirii, Tu știi. Ce a ieșit de pe buzele mele este descoperit înaintea Ta.

17 De aceea, nu fi o pricină de groază pentru mine, căci Tu ești refugiul meu în ziua nenorocirii.

18 Cei ce mă persecută să fie rușinați, nu eu! Ei să se înspăimânte! Pe mine însă păzește-mă de groază! Adu peste ei ziua cea rea! Zdrobește-i de două ori mai mult.“

Imperativul sfințirii Sabatului

19 „Domnul mi-a zis să mă duc să stau la poarta celor din poporul meu, prin care intră și ies regii lui Iuda; să stau și la toate celelalte porți ale Ierusalimului

20 și să le spun astfel: «Ascultați Cuvântul Domnului, regi ai lui Iuda, voi, toți cei din Iuda și toți locuitorii Ierusalimului, care intrați pe aceste porți!

21 Așa vorbește Domnul: ‘Luați seama în sufletele voastre să nu cumva să purtați vreo greutate în ziua de Sabat și să nu intrați cu ea pe porțile Ierusalimului.

22 Să nu scoateți din casele voastre vreo greutate în ziua de Sabat și să nu faceți nici o lucrare, ci să sfințiți ziua de Sabat, așa cum am poruncit strămoșilor voștri.

23 Ei nu au ascultat și nu au luat aminte, ci s-au încâpățânat să nu asculte și să nu ia aminte la disciplină.

24 Voi însă, dacă Mă veți asculta cu atenție, zice Domnul, și nu veți aduce nici o greutate pe porțile acestei cetăți în ziua de Sabat, dacă veți sfinți ziua de Sabat și nu veți face nici o lucrare în timpul ei,

25 atunci, pe porțile acestei cetăți vor intra regi și prinți care stau pe tronul lui David. Ei și prinții lor, oamenii lui Iuda și locuitorii Ierusalimului vor veni în care și călare pe cai, iar cetatea aceasta va fi locuită pentru totdeauna.

26 Vor veni din cetățile lui Iuda și din împrejurimile Ierusalimului, din teritoriul lui Beniamin, din zona deluroasă, din ținutul muntos și din Neghev, ca să aducă la Casa Domnului arderi de tot și jertfe, daruri de mâncare, tămâie și jertfe de mulțumire.

27 Dar dacă nu veți asculta când vă poruncesc să sfințiți ziua de Sabat, să nu purtați nici o greutate și să nu intrați cu ea pe porțile Ierusalimului în ziua de Sabat, atunci voi aprinde un foc la porțile cetății, care va mistui palatele Ierusalimului și care nu va fi stins.’»“

18 În casa olarului

1 Acesta este Cuvântul care a venit la Ieremia din partea Domnului:

2 „Scoală-te și du-te în casa olarului! Acolo te voi face să auzi cuvintele Mele!“

3 M-am dus în casa olarului și iată că el făcea o lucrare pe roată.

4 Însă vasul de lut pe care îl făcea olarul s-a stricat în mâna lui. Atunci el a făcut un alt vas, așa cum i-a plăcut lui să-l facă.

5 Cuvântul Domnului a venit din nou la mine și mi-a zis:

6 „Oare Eu nu pot face cu voi ca olarul acesta, casă a lui Israel, zice Domnul? Iată, ca lutul în mâna olarului, așa sunteți voi în mâna Mea, casă a lui Israel.

7 Dacă la un moment dat zic despre un neam sau despre un regat că-l voi smulge, că-l voi dărâma și că-l voi distruge,

8 însă neamul acela, despre care am vorbit, se întoarce de la răutatea lui, atunci și Mie Îmi va părea rău de răul pe care plănuisem să i-l fac.

9 Tot așa, dacă la un moment dat zic despre un neam sau despre un regat că-l voi zidi și că-l voi planta,

10 însă poporul acela face ce este rău înaintea ochilor Mei și nu ascultă de glasul Meu, atunci și Mie Îmi va părea rău de binele pe care plănuisem să i-l fac.“

11 „Prin urmare, vorbește acum oamenilor lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului și zi-le că așa vorbește Domnul: «Iată, pregătesc o nenorocire împotriva voastră și fac un plan împotriva voastră. De aceea, întoarceți-vă fiecare de la calea voastră cea rea și îndreptați-vă căile și faptele!»

12 Ei însă zic: «E zadarnic! Noi ne vom urma în continuare gândurile și fiecare va lucra după încăpățânarea inimii lui rele.»

13 De aceea, așa vorbește Domnul: «Întrebați printre neamuri: ‘Cine a mai auzit asemenea lucruri? Fecioara Israel a făcut cel mai îngrozitor lucru.

14 Oare zăpada Libanului părăsește vreodată stâncile versanților lui? Oare seacă vreodată apele reci care vin de departe?’

15 Cei din poporul Meu însă M-au uitat și aduc tămâie idolilor. Aceștia i-au făcut să se împiedice pe căile lor, pe vechile cărări, pentru a umbla pe poteci și pe drumuri nebătătorite,

16 făcând astfel din țara lor o pustietate și o veșnică batjocură. Toți cei ce trec prin ea sunt uimiți și dau din cap.

17 Ca vântul din răsărit, așa îi voi împrăștia înaintea dușmanului. În ziua necazului lor le voi arăta spatele și nu fața.»

18 Ei zic: „Veniți! Să urzim planuri împotriva lui Ieremia! Căci doar nu va pieri Legea din lipsă de preoți, nici sfatul – din lipsă de înțelepți și nici Cuvântul – din lipsă de profeți. Haideți să-l lovim cu vorba și să nu luăm seama la toate cuvintele lui!”

19 „Ascultă-mă, Doamne! Ascultă glasul adversarilor mei.

20 Se răsplătește oare binele cu rău? Și totuși ei au săpat o groapă sufletului meu. Adu-Ți aminte că eu am stat în fața Ta ca să vorbesc în favoarea lor și să abat mânia Ta de la ei.

21 De aceea, dă-le copiii pradă foamei și lasă-i pe mâna sabiei! Soțiile să le fie lipsite de copii și să rămână văduve, oamenii lor să fie dați la moarte, iar tinerii lor să fie uciși cu sabia în luptă!

22 Un strigăt să fie auzit din casele lor, atunci când vei aduce deodată cete peste ei, căci au săpat o groapă să mă prindă și au ascuns lațuri pentru picioarele mele.

23 Dar Tu, Doamne, cunoști toate planurile lor de a mă ucide. Nu le ierta nelegiuirea și nu le șterge păcatul dinaintea Ta. Să fie doborâți înaintea Ta! Lucrează împotriva lor la vremea mâniei Tale!”

19 *Distrugerea Ierusalimului*

1 Așa vorbește Domnul: „Du-te și cumpără de la un olar un vas de lut, după care ia cu tine pe câțiva din sfatul bătrânilor poporului și din bătrânii preoților

2 și du-te în valea Ben-Hinom, care este la intrarea Porții Ciobului. Să vestești acolo cuvintele pe care îți le spun.

3 Să spui astfel: «Ascultați Cuvântul Domnului, regi ai lui Iuda și locuitori ai Ierusalimului! Așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: ‘Iată, voi aduce peste locul acesta o nenorocire care va face să țiuie urechile oricui va auzi vorbindu-se de ea.’»

4 Căci M-au părăsit, au înstrăinat locul acesta, au adus în el tămâie altor dumnezei, pe care nu-i cunoșteau nici ei, nici strămoșii lor și nici regii lui Iuda și au umplut locul acesta cu sânge nevinovat.

5 Au zidit înălțimi lui Baal, ca să-și ardă copiii în foc ca arderi de tot pentru Baal, lucru pe care nici nu-l poruncisem, nici nu-l menționasem și nici măcar nu-Mi trecuse prin minte.

6 De aceea, iată vin zile, zice Domnul, când locul acesta nu se va mai numi Tofet, nici valea Ben-Hinom, ci se va numi Valea Măcelului.

7 În locul acesta voi distruge planurile lui Iuda și ale Ierusalimului. Îi voi face să cadă uciși de sabie înaintea dușmanilor lor, uciși de mâna celor ce caută să le ia viața. Hoiturile lor le voi da hrană păsărilor cerului și fiarelor pământului.

8 Voi face din cetatea aceasta o groază și o batjocură. Toți cei ce vor trece pe lângă ea se vor îngrozi și vor fluiera din cauza tuturor rănilor ei.

9 Îi voi face să mănânce carnea fiilor lor și carnea fiicelor lor. Își vor mânca unii altora carnea în timpul asediului și al strâmtorării impuse asupra lor de dușmanii care caută să le ia viața.

10 Să spargi apoi vasul sub ochii oamenilor care vor merge cu tine

11 și să le spui că așa vorbește Domnul Oștirilor: «Voi zdrobi poporul acesta și cetatea aceasta, întocmai cum se sparge vasul unui olar și nu mai poate fi refăcut! Vor fi îngropați în Tofet, din lipsă de loc pentru îngropare.

12 Așa voi face locului acestuia, zice Domnul, precum și celor ce locuiesc aici. Voi face cetăți acesteia ca și Tofetului.

13 Casele Ierusalimului și casele regilor lui Iuda vor fi necurate ca Tofetul, și anume toate casele pe acoperișul cărora se ardea tămâie întregii oștiri a cerului și se turnau jertfe de băutură altor dumnezei.»

14 Ieremia s-a întors din Tofet, unde-l trimisese Domnul să profetească. Apoi a stat în curtea Casei Domnului și a zis întregului popor:

15 „Așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: «Iată, voi aduce peste cetatea aceasta și peste toate cetățile din jurul ei toate nenorocirile pe care le-am vestit împotriva lor, pentru că s-au încăpățânat să nu asculte cuvintele Mele!»“

20 *Ieremia și Pașhur*

1 Când preotul Pașhur, fiul lui Imer, supraveghetor de seamă în Casa Domnului, l-a auzit pe Ieremia profetind aceste lucruri,

2 l-a bătut și l-a pus în butucii care se aflau la Poarta de Sus a lui Beniamin, în Casa Domnului.

3 Totuși a doua zi, Pașhur l-a scos pe Ieremia din butuci. Ieremia i-a zis atunci: „Domnul nu te mai numește Pașhur, ci Magor-Misabib,

4 căci așa vorbește Domnul: «Iată, te voi face să fii o groază atât pentru tine, cât și pentru toți prietenii tăi. Aceștia vor cădea uciși de sabia dușmanilor lor și ochii tăi vor vedea lucrul acesta. Îi voi da, de asemenea, pe toți cei din Iuda în mâinile împăratului Babilonului, care-i va duce captivi în Babilon și-i va ucide cu sabia.

5 Toate bogățiile cetății acesteia, tot rodul muncii ei, tot ce are ea mai scump și toate bogățiile regilor lui Iuda le voi da în mâinile dușmanilor lor. Aceștia le vor jefui, le vor lua și le vor duce în Babilon.

6 Chiar și tu, Pașhur, și toți cei ce locuiesc în casa ta veți merge în captivitate în Babilon. Acolo vei muri și acolo vei fi îngropat, tu și toți prietenii tăi, cărora le-ai profetit minciuni.»“

Plângerea lui Ieremia

7 „M-ai convins, Doamne, și eu m-am lăsat convins. Ai fost mai tare decât mine și m-ai biruit. Sunt o pricină de răs toată ziua; toți își bat joc de mine,

8 căci, ori de câte ori vorbesc, trebuie să strig, să proclam: «Violență și asuprire!». Cuvântul Domnului îmi aduce batjocură și rușine toată ziua.

9 Dacă mă gândesc să nu mai amintesc de El și să nu mai vorbesc în Numele Lui, iată că în inima mea este ceva ca un foc mistuitor, un foc închis în oasele mele. Caut să-l opresc, dar nu pot.

10 Căci aud șoaptele multora, «Teroare din toate părțile! Învinuiți-l! Haideți să-l învinuim!» Toți cei ce trăiau în pace cu mine pândesc acum să vadă dacă mă clatin și zic: «Poate că se va lăsa convins; vom pune mâna pe el și ne vom răzbuna pe el!»

11 Dar Domnul este cu mine ca un viteaz puternic! De aceea, cei ce mă urmăresc se vor poticni și nu

vor birui. Vor fi plini de rușine, căci nu vor reuși, plini de o rușine veșnică, care nu va fi uitată.

12 Și acum, Doamne al Oștirilor, Care cercetezi pe cel drept, Care pătrunzi inima și mintea, lasă-mă să văd răzbunarea Ta împotriva lor! Căci Ție mi-am încredințat cauza.

13 Cântați Domnului! Lăudați pe Domnul, căci El salvează sufletul celui nevoiaș din mâinile răufăcătorilor.

14 Blestemată să fie ziua în care m-am născut! Ziua în care m-a născut mama mea să nu fie binecuvântată!

15 Blestemat să fie omul care a adus vestea tatălui meu și i-a zis: «Ți s-a născut un copil, un fiu!», umplându-l de bucurie cu ea!

16 Omul acela să fie ca cetățile pe care Domnul le-a nimicit fără milă! Să audă gemete dimineața și strigăte de război la amiază!

17 Căci nu m-a omorât în pântecul mamei, ca să-mi fi fost ea mormântul și pântecul ei să mă fi păstrat pe vecie.

18 De ce am ieșit din pântecul mamei ca să văd necazul și suferința și să-mi sfârșesc zilele în durere?“

21 *Mesaj către Zedechia și către popor.*

Căderea Ierusalimului, prezisă

1 Cuvântul care a venit la Ieremia din partea Domnului, atunci când regele Zedechia l-a trimis la el pe Pașhur, fiul lui Malchia, și pe preotul Țefania, fiul lui Maaseia, ca să-i zică:

2 „Întreabă-L pe Domnul pentru noi, căci Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a pornit la război împotriva noastră. Poate că Domnul va face pentru noi vreuna din minunile Sale, ca să-l depărteze de la noi.“

3 Ieremia le-a răspuns: „Spuneți-i lui Zedechia

4 că așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: «Iată, voi întoarce împotriva voastră armele de război care sunt în mâinile voastre și pe care le folosiți ca să luptați împotriva împăratului Babilonului și a caldeenilor care vă asediază de dincolo de ziduri. Eu îi voi strânge în mijlocul cetății acesteia.

5 Eu Însuși voi lupta împotriva voastră cu mână întinsă și cu braț tare, cu mânie, cu urgie și cu multă furie.

6 Îi voi lovi pe locuitorii acestei cetăți – atât pe oameni, cât și pe animale – și vor muri de o molimă cumplită.

7 După aceea, zice Domnul, voi da pe Zedechia, regele lui Iuda, precum și pe slujitorii lui, pe popor, pe toți cei din cetatea aceasta, care vor scăpa de molimă, de sabie și de foamete, îi voi da în mâinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, în mâinile dușmanilor lor, în mâinile celor ce caută să le ia viața. Nebucadnețar îi va trece prin ascuțișul sabiei, nu-i va cruța, nu-i va fi milă și nu se va îndura de ei.»

8 Iar poporului acestuia să-i spui că așa vorbește Domnul: «Iată, pun înaintea voastră calea vieții și calea morții.

9 Cine va rămâne în cetatea aceasta va muri ucis de sabie, de foamete sau de molimă; dar cine va ieși să se predea caldeenilor care vă asediază, va trăi și viața lui îi va fi singura pradă.

10 Eu Mi-am îndreptat privirile împotriva cetății acesteia, ca să-i fac rău, nu bine, zice Domnul, și de aceea ea va fi dată în mâinile împăratului Babilonului, care îi va da foc.»

Mesaj către dinastia lui David

11 De asemenea, casei regelui lui Iuda să-i spui astfel: «Ascultați Cuvântul Domnului!

12 Casă a lui David, așa vorbește Domnul: ‘Faceți dreptate în fiecare dimineată! Scoateți pe cel asuprit din mâinile asupritorului ca să nu izbucnească mânia Mea ca un foc și să se aprindă fără să mai poată fi stinsă, din cauza răutății faptelor voastre.

13 Iată, sunt împotriva ta, cetate așezată în vale, stâncă a podișului, zice Domnul. Pe voi, care spuneți: ‘Cine poate veni împotriva noastră? Cine poate intra în adăposturile noastre?’

14 vă voi pedepsi după rodul faptelor voastre, zice Domnul; voi aprinde un foc în pădurea voastră, care îi va arde toate împrejurmile.’»

22 ***Mesaj către regii davidici***

1 „Așa vorbește Domnul: «Du-te la palatul regelui lui Iuda și vestește acolo cuvintele următoare:

2 ‘Ascultă Cuvântul Domnului, rege al lui Iuda, care stai pe tronul lui David, tu, slujitorii tăi și poporul care intră pe aceste porți.

3 Așa vorbește Domnul: ‘Faceți dreptate și judecată! Eliberați pe cel tâlhărit din mâinile jecmănitorului! Nu chinuiți pe străin, pe orfan sau

pe văduvă! Nu vărsați sânge nevinovat în locul acesta!

4 Căci dacă veți împlini poruncile acestea, atunci pe porțile acestui palat vor intra regi care stau pe tronul lui David, suiți în care și călare pe cai, atât ei, cât și slujitorii și poporul lor.

5 Dar dacă nu veți asculta de poruncile acestea, jur pe Mine Însumi, zice Domnul, că acest palat va ajunge o ruină.’»

6 Căci așa vorbește Domnul cu privire la palatul regelui lui Iuda: «Deși ești pentru Mine ca Ghiladul, ca piscul Libanului, te voi face asemenea unui pustiu, asemenea unei cetăți fără locuitori!

7 Voi trimite împotriva ta niște nimicitori, fiecare cu armele lui. Ei îți vor tăia cei mai frumoși cedri și-i vor arunca în foc.

8 Multe neamuri vor trece pe lângă cetatea aceasta și se vor întreba unul pe altul: ‘De ce a făcut Domnul astfel acestei mari cetăți?’

9 Și li se va răspunde: ‘Pentru că a părăsit legământul cu Domnul, Dumnezeuul său, s-a închinat altor dumnezei și le-a slujit.’»

10 „Nu-l plângeți pe cel mort și nu-l jeliți, ci plângeți-l mai degrabă pe cel ce merge în captivitate, care nu se va mai întoarce și nu-și va mai vedea țara natală.

Mesaj către Iehoahaz

11 Căci așa vorbește Domnul despre Șalum, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, care a domnit în locul tatălui său Iosia și care a plecat din locul acesta: «Nu se va mai întoarce niciodată,

12 ci va muri în locul în care l-au dus în captivitate și nu va mai vedea țara aceasta.»

13 „Vai de cel care-și zidește palatul cu nedreptate și odăile de sus cu nelegiuire, care-și pune semenul să lucreze degeaba, fără să-i dea plata.

14 El își zice: «Îmi voi zidi un palat mare, care să aibă odăile de sus spațioase!» Și astfel el îi face ferestre multe, îl plachează cu cedru și îl vopsește în purpurii.

15 «Te face să fii rege faptul că aduni fără încetare cedru? Oare tatăl tău nu mânca și nu bea și el? Și totuși el făcea judecată și dreptate, astfel încât toate îi mergeau bine.

16 El judeca pricina săracului și a celui nevoiaș și toate îi mergeau bine. Oare nu tocmai lucrul acesta înseamnă a Mă cunoaște? zice Domnul.

17 Dar tu nu ai ochi și inimă decât pentru câștigul necinstit, pentru a vărsa sânge nevinovat, pentru a asupra și a tâlhări.»

Mesaj către Iehoiachim

18 „De aceea, așa vorbește Domnul despre Iehoiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda: Nu-l vor jeli, zicând: «Vai, fratele meu! Vai, sora mea!» Nu-l vor jeli, zicând: «Vai, stăpâne! Vai, Maiestate!»,
19 ci va fi înmormântat ca un măgar: va fi târât afară și aruncat dincolo de porțile Ierusalimului.»

20 „Suie-te pe Liban și strigă! Înălță-ți glasul în Basan, strigă de pe Abarim, căci toți iubiții tăi sunt zdrobiți.

21 Ți-am vorbit când îți mergea bine, dar tu ai zis: «Nu voi asculta!» Aceasta ți-a fost umblarea încă din tinerețe, căci nu ai ascultat de glasul Meu!

22 Vântul îi va împrăștia pe toți păstorii tăi, iar iubiții tăi vor merge în captivitate. Atunci vei fi dat de rușine și umilit din cauza întregii tale răutăți.

23 Tu, care locuiești în Liban, care îți ai cuibul între cedri, o, cum vei mai geme când te vor ajunge durerile, dureri ca ale unei femei în chinurile nașterii!

Mesaj către Iehoiachin

24 Viu sunt Eu, zice Domnul, căci, chiar dacă tu, Iehoiachin, fiul lui Iehoiachim, regele lui Iuda, ai fi un inel de pecetluit în mâna Mea cea dreaptă, și de acolo te-aș scoate!

25 Te voi da în mâinile celor ce caută să-ți ia viața, în mâinile celor de care ți-e frică, în mâinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și în mâinile caldeenilor.

26 Te voi arunca împreună cu mama ta, care te-a născut, într-o altă țară, unde nu v-ați născut, și acolo veți muri.

27 Nu vă veți mai întoarce în țara în care doriți să vă întoarceți.»

28 „Este oare acest om, Iehoiachin, un vas disprețuit și sfârâmat, pe care nu-l mai dorește nimeni? De ce sunt aruncați oare, el și urmașii lui, într-o țară pe care n-o cunosc?

29 O, țară, țară, țară, ascultă Cuvântul Domnului!

30 Așa vorbește Domnul: «Înscrieți-l în sul pe omul acesta ca unul lipsit de copii, un om care nu va prospera de-a lungul vieții lui, căci nici unul din urmașii lui nu va prospera; nici unul nu va ședea pe tronul lui David și nu va mai domni în Iuda.»»

23 Vlăstarul DOMNULUI

1 „Vai de păstorii care distrug și risipesc turma pășunii Mele, zice Domnul.

2 De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeuul lui Israel, împotriva păstorilor care pasc pe poporul Meu: «Pentru că Mi-ați risipit oile, le-ați izgonit și nu le-ați îngrijit, vă voi pedepsi pentru răutatea faptelor voastre, zice Domnul.

3 Eu Însuși voi aduna rămășița turmei Mele din toate țările în care am izgonit-o și o voi aduce înapoi în pășunea ei, unde va rodi și se va înmulți.

4 Voi pune peste ea păstori care o vor paște. Nu îi va mai fi teamă, nici groază și nici o oaie nu va mai lipsi din ea, zice Domnul.»

5 «Iată, vin zile, zice Domnul, când îi voi ridica lui David un Vlăstar drept, un Împărat Care va împărăți cu înțelepciune și Care va face judecată și dreptate în țară.

6 În zilele lui, Iuda va fi mântuit și Israel va locui în siguranță. Va fi cunoscut sub Numele de Domnul, Dreptatea noastră!

7 De aceea, iată, vin zile, zice Domnul, când nu se va mai zice: ‘Viu este Domnul, Care i-a scos pe israeliți din țara Egiptului’,

8 ci: ‘Viu este Domnul, Care a scos și a adus înapoi pe urmașii casei lui Israel din nord și din toate țările în care îi risipise!’ Atunci ei vor locui în propria lor țară.»

Mesaj cu privire la profeți

9 Cu privire la profeți: „Inima îmi este zdrobită înlăuntrul meu; toate oasele îmi tremură; sunt ca un om beat, ca un om biruit de vin din cauza Domnului și a sfințelor Lui cuvinte.

10 Țara este plină de cei ce comit adulter; din cauza blestemului țara jelește și pășunile din pustie sunt uscate. Alergarea lor este rea și puterea lor este pentru nelegiuire.»

11 „Căci atât profetul, cât și preotul sunt stricați. Chiar și în Casa Mea le-am găsit răutatea, zice Domnul.

12 De aceea, drumul le va fi precum alunecușul; vor fi împinși în întuneric și vor cădea în el, căci voi aduce nenorocirea peste ei în anul când îi voi pedepsi, zice Domnul.»

13 „Printre profeții Samariei am văzut următoarea scârboșenie: ei au profetit în numele lui Baal și l-au rătăcit pe poporul Meu, Israel.

14 Printre profeții Ierusalimului am văzut un lucru îngrozitor: ei comit adulter și trăiesc în minciună; îi sprijină pe răufăcători astfel că nici unul nu se întoarce de la răutatea lui. Toți sunt înaintea Mea ca Sodoma, iar locuitorii cetății ca Gomora.“

15 „Așa vorbește Domnul Oștirilor despre profeți: «Iată, îi voi hrăni cu pelin și le voi da să bea ape otrăvite, căci, prin profeții Ierusalimului, s-a răspândit stricăciunea în toată țara.»“

16 „Așa vorbește Domnul Oștirilor: «Nu ascultați cuvintele pe care vi le profetesc profeții voștri, căci ei vă dau speranțe false; vă spun viziuni inventate de mintea lor, care nu sunt din gura Domnului.»

17 Ei spun celor ce Mă disprețuiesc că Domnul promite pace, iar tuturor celor ce trăiesc după încăpățânarea inimii lor le spun că nu îi va ajunge nici un rău.

18 Dar care dintre ei a fost prezent la sfatul Domnului ca să vadă și să audă Cuvântul Lui? Cine a luat aminte la Cuvântul Lui și l-a ascultat?»“

19 „Iată, furtuna Domnului izbucnește cu mânie, vijelia se năpustește și cade asupra capului celor răi.

20 Mânia Domnului nu se va potoli până când El nu își va împlini în întregime planurile inimii Lui. În zilele din urmă veți înțelege limpede lucrul acesta.“

21 „Nu Eu i-am trimis pe acești profeți, și totuși ei au alergat. Nu Eu le-am vorbit, și totuși ei au profetit.

22 Dacă ar fi fost prezenți la sfatul Meu, ar fi vestit poporului Meu cuvintele Mele și l-ar fi întors de la calea lui cea rea, de la răutatea faptelor lui.

23 Sunt Eu numai un Dumnezeu de aproape, zice Domnul, nu și un Dumnezeu de departe?

24 Se poate ascunde cineva în locuri secrete fără ca Eu să-l văd? zice Domnul. Nu umplu Eu cerurile și pământul? zice Domnul.

25 Am auzit ce spun profeții care profetesc minciuni în Numele Meu. Ei zic: «Am avut un vis! Am avut un vis!»

26 Până când vor profeții aceștia să profetească minciunile și înșelătoriile minților lor?

27 Ei cred că prin visele pe care și le povestesc unul altuia îl vor face pe poporul Meu să-Mi uite Numele, tot așa cum strămoșii lor Mi-au uitat Numele în favoarea lui Baal.

28 Profetul care a avut un vis să istorisească visul, dar cel care are Cuvântul Meu, să-l vestească cu credințioșie. Căci ce au a face paiele cu grâul? zice Domnul.

29 Nu este Cuvântul Meu ca un foc și ca un ciocan care sfărâmă stânca în bucăți? zice Domnul.

30 Sunt împotriva profeților care-și fură unul altuia cuvintele așa zis ale Mele, spune Domnul.

31 Da, zice Domnul, sunt împotriva celor ce iau cuvântul lor și-l profetesc drept Cuvânt al Meu!

32 Sunt împotriva celor ce profetesc vise mincinoase, zice Domnul. Ei le istorisesc și rătăcesc astfel pe poporul Meu cu minciunile și cu îndrăzneala lor. Nu Eu i-am trimis și nu Eu le-am poruncit. Ei nu sunt de nici un folos pentru poporul acesta, zice Domnul.

33 Dacă cineva din poporul acesta, sau un profet, sau un preot te va întreba: «Care este oracolul Domnului?», să le spui: «Ce oracol? Vă voi lepăda!», zice Domnul.

34 Iar pe profetul, preotul sau altcineva din popor care va zice: «Acesta este oracolul Domnului!», îl voi pedepsi Eu, atât pe acel om, cât și pe familia lui.

35 Fiecare să zică prietenului sau fratelui său: «Ce a răspuns Domnul?» sau: «Ce a zis Domnul?»

36 Dar să nu mai ziceți: «Acesta este oracolul Domnului!», căci cuvântul celui ce spune acestea, devine propriul lui oracol și astfel voi pervertiți cuvintele Dumnezeului celui Viu, Domnul Oștirilor, Dumnezeul nostru.

37 Deci să zici profetului astfel: «Ce ți-a răspuns Domnul?» sau: «Ce ți-a vorbit Domnul?»

38 Dacă însă veți mai zice: «Acesta este oracolul Domnului!», iată ce spune Domnul: «Pentru că ați folosit cuvintele: ‘Acesta este oracolul Domnului!’ , când Eu v-am spus să nu le mai folosiți,

39 iată, vă voi uita de tot și vă voi lepăda din prezența Mea, atât pe voi, cât și cetatea pe care v-am dat-o vouă și strămoșilor voștri.

40 Voi pune peste voi o batjocură și o rușine veșnică, care nu vor fi uitate.»“

24 Smochinele cele bune și cele rele

1 După ce Nebucadnețar, împăratul Babilonului, i-a dus în captivitate din Ierusalim în Babilon, pe Iehoiachin, fiul lui Iehoiachim, regele lui Iuda, pe conducătorii lui Iuda, pe tâmplari și pe fierari, Domnul mi-a arătat două coșuri cu smochine, așezate înaintea Templului Domnului.

2 Unul din coșuri avea smochine foarte bune, ca smochinele timpurii, iar celălalt coș avea smochine foarte rele, atât de rele încât nu puteau fi mâncate.

3 Domnul m-a întrebat: – Ce vezi, Ieremia? Eu am răspuns: – Niște smochine. Cele ce arată bine sunt foarte bune, dar cele ce arată rău sunt atât de rele încât nu pot fi mâncate.

4 Apoi Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

5 – Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Așa cum ai recunoscut tu aceste smochine bune, tot așa îi voi recunoaște și Eu, ca să le arăt îndurare, pe exilații lui Iuda, pe care i-am alungat din locul acesta în țara caldeenilor.

6 Ochii Mei vor veghea asupra lor ca să le fac bine, și-i voi aduce înapoi în țara aceasta. Îi voi clădi și nu-i voi mai dărâma; îi voi planta și nu-i voi mai smulge.

7 Le voi da o inimă ca să Mă cunoască, căci Eu sunt Domnul. Ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor, căci se vor întoarce la Mine din toată inima lor.

8 Dar pe Zedechia, regele lui Iuda, pe conducătorii poporului, pe rămășița Ierusalimului, pe cei care au mai rămas în țară și pe cei care locuiesc în țara Egiptului îi voi face ca smochinele cele rele, care, de rele ce sunt, nu se pot mânca, zice Domnul.

9 Îi voi face o pricină de groază și de nenorocire pentru toate regatele pământului, o batjocură, o pildă și un blestem în toate locurile unde îi voi izgoni.

10 Voi trimite printre ei sabia, foametea și molima până vor pieri din țara pe care le-am dat-o lor și strămoșilor lor.“

25 Șaptezeci de ani de exil

1 Cuvântul care a venit la Ieremia cu privire la tot poporul lui Iuda în al patrulea an de domnie al lui Iehoiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda; era totodată primul an de domnie al lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului.

2 Ieremia, profetul, a vorbit întregului popor al lui Iuda și tuturor locuitorilor Ierusalimului și le-a zis:

3 „Timp de douăzeci și trei de ani – din anul al treisprezecelea al lui Iosia, fiul lui Amon, regele lui Iuda, și până în ziua de azi – Cuvântul Domnului a venit la mine și eu vi l-am vestit iarăși și iarăși, dar voi nu ați luat aminte.

4 Domnul i-a trimis iarăși și iarăși pe toți slujitorii Lui, profeții, dar voi n-ați ascultat și nu v-ați plecat urechea să luați aminte.

5 Ei v-au spus: «Întoarceți-vă fiecare de la calea voastră cea rea și de la răutatea faptelor voastre și astfel veți putea rămâne în țara pe care v-am dat-o vouă și strămoșilor voștri, din veșnicie în veșnicie.

6 Nu vă duceți după alți dumnezei ca să le slujiți și să vă închinați înaintea lor. Nu Mă mâniați prin lucrarea mâinilor voastre și astfel nu vă voi face nimic rău.»

7 Dar voi nu M-ați ascultat, zice Domnul, ci, prin lucrarea mâinilor voastre, M-ați provocat la mânie și v-ați făcut rău vouă înșivă.

8 De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeul Oștirilor: «Pentru că nu ați ascultat de cuvintele Mele,

9 voi strânge toate clanurile din nord, zice Domnul, și pe robul Meu Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și îi voi aduce împotriva acestei țări, împotriva locuitorilor ei și împotriva tuturor neamurilor de jur împrejur. Le voi distruge cu desăvârșire și le voi preface într-o pricină de groază și de batjocură, într-o ruină veșnică.

10 Voi face să le piară strigătele de bucurie și strigătele de veselie, glasul mirelui și al miresei, zgomotul râșniței și lumina lămpii.

11 Toată țara aceasta va deveni un loc pustiu și îngrozitor și toate neamurile acestea vor sluji împăratului Babilonului timp de șaptezeci de ani.

12 Dar când se vor împlini cei șaptezeci de ani, îl voi pedepsi pe împăratul Babilonului și pe neamul lui, țara caldeenilor, pentru nelegiuirea lor, zice Domnul. O voi preface într-o ruină veșnică.

13 Voi aduce peste ea toate lucrurile pe care le-am rostit împotriva ei, tot ce este scris în cartea aceasta, tot ce a fost profețit de Ieremia împotriva tuturor neamurilor.

14 Căci ei vor fi înrobiți de multe neamuri și de regi puternici. Le voi răsplăti după faptele și după lucrarea mâinilor lor.»“

Cupa mâniei DOMNULUI

15 „Așa mi-a vorbit Domnul, Dumnezeul lui Israel: «Ia din mâna Mea această cupă plină cu vinul mâniei Mele și dă-l să-l bea la toate neamurile la care te trimit.

16 Când îl vor bea, vor ameți și vor fi ca niște nebuni la vederea sabiei pe care o voi trimite printre ei.»

17 Eu am luat cupa din mâna Domnului ca să le dau să bea tuturor neamurilor la care m-a trimis Domnul:

18 Ierusalimului și cetăților lui Iuda, regilor și conducătorilor lui, ca să le prefacă în ruină și în pustiu, într-o pricină de batjocură și de blestem, ca în ziua de azi;

19 lui Faraon, monarhul Egiptului, slujitorilor lui, conducătorilor lui, întregului său popor

20 și întregului amestec de popoare de acolo, tuturor regilor țării Uț, tuturor regilor filistenilor, – cei ai Așchelonului, ai Gazei, ai Ekronului și ai rămășiței Așdodului –,

21 Edomului, Moabului și amoniților;

22 tuturor regilor Tirului și Sidonului, regilor ostroavelor de dincolo de mare;

23 Dedanului, Temei, Buzului și tuturor celor ce își rad colțurile bărbii;

24 tuturor regilor Arabiei și tuturor regilor amestecului de popoare care locuiesc în pustie;

25 tuturor regilor Zimrei, tuturor regilor Elamului și Mediei;

26 tuturor regilor din nord, de aproape și de departe, și unora și altora, tuturor regatelor de pe fața pământului. După ei va bea și împăratul Șeșakului.

27 Să le spui că așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: «Beți, îmbătați-vă, vomăți și cădeți fără să vă mai ridicați la vederea sabiei pe care o voi trimite în mijlocul vostru!»

28 Dacă vor refuza să ia cupa din mâna ta și s-o bea, să le spui că așa vorbește Domnul Oștirilor: «O veți bea cu siguranță!

29 Căci iată, încep să aduc nenorocirea în cetatea peste care este chemat Numele Meu! Și voi să rămâneți nepedepsiți?! Nu veți rămâne nepedepsiți, căci voi chema sabia împotriva tuturor locuitorilor pământului, zice Domnul Oștirilor.»

30 Iar tu, să profetești împotriva lor toate aceste cuvinte și să le spui: «Domnul va răzni de pe înălțimi, va face să-i răsune glasul din Locuința Sa cea sfântă și va răzni puternic împotriva țarcului Său. Va striga împotriva tuturor locuitorilor pământului asemenea celor ce calcă în picioare strugurii.

31 Vuietul va ajunge până la capătul pământului, căci Domnul se ceartă cu neamurile; El intră la judecată cu orice om și-i dă pe cei răi pradă sabiei, zice Domnul.»

32 „Așa vorbește Domnul Oștirilor: «Iată, nenorocirea se răspândește de la un neam la altul, și de la capătul pământului se ridică o mare furtună.»

33 În ziua aceea, cei pe care-i va ucide Domnul vor fi peste tot – de la un capăt al pământului la celălalt. Nu vor fi nici jeliți, nici adunați, nici înmormânați, ci vor fi un gunoi pe fața pământului.

34 «Bociți și strigați, voi, păstori! Tăvăliți-vă în cenușă, voi, conducători ai turmei, căci a venit ziua să fiți înjunghiați; veți cădea și veți fi zdrobiți ca un vas de valoare.»

35 Nu mai este nici o scăpare pentru păstori, nici un loc de refugiu pentru conducătorii turmei!

36 Se aud strigătele păstorilor și bocetele conducătorilor turmei, căci Domnul le distruge pășunea.

37 Țarcurile lor liniștite sunt devastate de mânia aprigă a Domnului.

38 Ca un pui de leu, El Și-a părăsit vizuina, așa că țara a devenit o pustie din cauza sabiei nimitorului și a mâniei aprinse a Domnului.“

26 *Ieremia profetește în Templu*

1 Acesta este Cuvântul care a venit din partea Domnului la începutul domniei lui Iehoiachim, regele lui Iuda:

2 „Stai în curtea Casei Domnului și spune-le celor ce vin să se închine în Casa Domnului din toate cetățile lui Iuda, toate cuvintele pe care ți le poruncesc, fără să neglijezi vreun cuvânt.

3 Poate că vor asculta și se vor întoarce fiecare de la calea lor cea rea. Atunci mă voi căi de răul pe care plănuisem să li-l fac din pricina răutății faptelor lor.

4 Să le spui: «Așa vorbește Domnul: ‘Dacă nu Mă ascultați când vă poruncesc să urmați Legea Mea pe care v-am pus-o înainte,

5 dacă nu ascultați cuvintele slujitorilor Mei, profeții, pe care vi i-am trimis iarăși și iarăși și de care nu ați ascultat până acum,

6 atunci voi face Casei acesteia ca lui Șilo și voi face din cetatea aceasta un blestem pentru toate neamurile pământului.’»

7 Preoții, profeții și întregul popor l-au auzit pe Ieremia rostind aceste cuvinte în Casa Domnului.

8 De îndată ce Ieremia a terminat de spus tot ceea ce-i poruncise Domnul să spună, preoții, profeții și întregul popor au pus mâna pe el și i-au zis: – Vei muri negreșit!

9 De ce profetești în Numele Domnului și zici: „Casa acesta va ajunge ca Șilo și cetatea aceasta va fi pustie și lipsită de locuitori?” Tot poporul s-a adunat în jurul lui Ieremia, în Casa Domnului.

10 Când conducătorii lui Iuda au auzit aceste lucruri, au venit de la palat la Casa Domnului și s-au așezat la intrarea Porții celei Noi a Casei Domnului.

11 Apoi preoții și profeții au spus conducătorilor și întregului popor: – Acest om trebuie pedepsit cu moartea pentru că a profetizat împotriva acestei cetăți. Voi înșivă l-ați auzit cu urechile voastre.

12 Ieremia le-a zis conducătorilor și întregului popor: – Domnul m-a trimis să profetesc împotriva acestei Case și împotriva acestei cetăți toate cuvintele pe care le-ați auzit.

13 Acum, îndreptați-vă căile și faptele și ascultați glasul Domnului, Dumnezeu vostru, iar Domnul se va căi de răul pe care l-a rostit împotriva voastră.

14 Cât despre mine, iată că sunt în mâinile voastre. Faceți-mi ce vi se va părea a fi bine și drept în ochii voștri.

15 Dar să știți că dacă mă veți omorî, vă veți face vinovați de vărsare de sânge nevinovat, voi, cetatea aceasta și locuitorii ei, căci, în adevăr, Domnul m-a trimis la voi să spun toate aceste cuvinte în auzul urechilor voastre.

16 Atunci conducătorii poporului și întreg poporul le-au zis preoților și profeților: – Omul acesta nu trebuie pedepsit cu moartea, căci ne-a vorbit în Numele Domnului, Dumnezeu nostru.

17 Dar unii din sfatul bătrânilor țării s-au ridicat și au zis întregii adunări:

18 – Mica din Moreșet, profetea în zilele lui Ezechia, regele lui Iuda, și spunea întregului popor al lui Iuda: „Așa vorbește Domnul Oștirilor: «Sionul va fi arat ca un ogor, Ierusalimul va deveni un morman de ruine, iar muntele Casei va deveni o înălțime acoperită cu păduri.»“

19 L-a omorât oare Ezechia, regele lui Iuda, sau cineva din Iuda? Nu s-a temut Ezechia de Domnul și n-a căutat el fața Domnului? Și nu s-a căit Domnul atunci de răul pe care-l rostise împotriva lor? Iar noi să ne împovărăm sufletele cu un rău așa de mare?

20 A mai fost însă un om care profetea în Numele Domnului: Urie, fiul lui Șemaia, din Chiriat-Iearim. El a profetizat împotriva cetății acesteia și împotriva țării acesteia întocmai aceleași cuvinte ca Ieremia.

21 Regele Iehoiachim, toți vitejii lui și toți conducătorii lui au auzit cuvintele lui și regele a căutat să-l omoare. Dar Urie a fost înștiințat de lucrul acesta, s-a temut și a fugit în Egipt.

22 Regele Iehoiachim a trimis niște oameni în Egipt: pe Elnatan, fiul lui Acbor, și pe alții împreună cu el.

23 Aceștia l-au scos pe Urie din Egipt și l-au adus la regele Iehoiachim, care l-a ucis cu sabia și i-a aruncat hoitul în mormântul fiilor poporului.

24 De asemenea și Ahikam, fiul lui Șafan, l-a sprijinit pe Ieremia, nelăsând să fie dat pe mâna poporului ca să fie ucis.

27 Jugul Babilonului

1 Acesta este Cuvântul pe care Ieremia l-a primit din partea Domnului la începutul domniei lui Zedechia, fiul lui Iosia, regele lui Iuda:

2 „Fă-ți un jug și niște legături, mi-a zis Domnul, și pune-ți-le pe gât.

3 Apoi trimite cuvânt regelui Edomului, regelui Moabului, regelui amoniților, regelui Tirului și regelui Sidonului, prin mesagerii care au venit în Ierusalim la Zedechia, regele lui Iuda,

4 și însărcinează-i să spună stăpânilor lor din partea Domnului Oștirilor, Dumnezeu lui Israel, astfel:

5 «Eu am făcut pământul, oamenii și animalele care sunt pe fața pământului, cu puterea Mea cea mare și cu brațul Meu întins, și îl dau oricui Îmi place.

6 Acum, am dat toate aceste țări în mâinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, slujitorul Meu; chiar și fiarele câmpului i le-am dat ca să-i fie supuse.

7 Toate neamurile îi vor fi supuse lui, fiului său și nepotului său până va veni și timpul țării lui. Atunci multe neamuri și împărați puternici o vor supune.

8 Dar dacă vreun neam sau vreun regat nu se va supune lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, sau nu-și va pleca gâtul sub jugul împăratului, atunci voi pedepsi neamul acela cu sabie, cu foamete și cu molimă, zice Domnul, până îl voi nimici prin mâna lui.

9 De aceea, să nu ascultați de profeții voștri, de ghicitorii voștri, de visătorii voștri, de cititorii voștri în stele și de vrăjitorii voștri care vă spun că nu veți sluji împăratului Babilonului,

10 căci ei vă profetesc minciuni, ca să fiți duși departe din țara voastră. Eu vă voi izgoni și veți pieri.

11 Dar pe poporul care își va pleca gâtul sub jugul împăratului Babilonului și care-i va fi supus, îl voi lăsa în țara lui, zice Domnul, ca să o cultive și să locuiască în ea.»“

12 „Am spus aceleași cuvinte și lui Zedechia, regele lui Iuda: «Plecați-vă gâtul sub jugul împăratului Babilonului și supuneți-vă lui și poporului lui ca să trăiți.

13 Pentru ce să muriți, tu și poporul acesta, de sabie, de foamete și de molimă, cum a spus Domnul cu privire la orice neam care nu se va supune împăratului Babilonului?

14 Nu ascultați cuvintele profeților care vă spun că nu veți sluji împăratului Babilonului, căci ei vă profetesc minciuni.

15 Nu Eu i-am trimis, zice Domnul, ci ei profetesc minciuni în Numele Meu. De aceea vă voi izgoni și veți pieri, voi și profeții care vă profetesc.»

16 Am vorbit și preoților și întregului popor astfel: «Nu ascultați cuvintele profeților, zice Domnul, care vă spun că uneltele Casei Domnului vor fi aduse curând din Babilon, căci ei vă profetesc minciuni.

17 Nu-i ascultați, ci supuneți-vă împăratului Babilonului ca să trăiți. Pentru ce să ajungă cetatea aceasta o ruină?

18 Dacă ei sunt cu adevărat profeți și dacă este în ei Cuvântul Domnului, atunci să mijlocească la Domnul Oștirilor ca uneltele care au mai rămas în Casa Domnului, în palatul regelui lui Iuda și în Ierusalim să nu fie duse în Babilon.

19 Căci așa vorbește Domnul Oștirilor cu privire la stâlpi, la ‘mare’, la temelii și la celelalte unelte care au mai rămas în cetatea aceasta

20 și care n-au fost luate de Nebucadnețar, împăratul Babilonului, când i-a dus în captivitate, din Ierusalim în Babilon, pe Iehoiachim, fiul lui Iehoiachim, regele lui Iuda și pe toți nobilii lui Iuda și ai Ierusalimului;

21 așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel, despre uneltele care au mai rămas în Casa Domnului, în palatul regelui lui Iuda și în Ierusalim:

22 ‘Ele vor fi duse în Babilon și vor rămâne acolo până în ziua când voi veni Eu după ele, zice Domnul. Atunci le voi aduce înapoi și le voi pune în locul acesta.’»“

28 Hanania împotriva lui Ieremia

1 În luna a cincea a anului al patrulea, la începutul domniei lui Zedechia, regele lui Iuda, profetul Hanania, fiul lui Azur, din Ghivon, mi-a zis în Casa Domnului, în fața preoților și a întregului popor:

2 – Așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Voi sfărâma jugul împăratului Babilonului.

3 Peste doi ani voi aduce înapoi în locul acesta toate uneltele Casei Domnului pe care le-a luat de aici Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și le-a dus în Babilon.

4 Îl voi aduce înapoi în locul acesta pe Iehoiachim, fiul lui Iehoiachim, regele lui Iuda, și pe toți exilații lui Iuda care au fost duși în Babilon, zice Domnul, căci voi sfărâma jugul împăratului Babilonului.“

5 Atunci profetul Ieremia a răspuns profetului Hanania în fața întregului popor prezent în Casa Domnului.

6 El i-a zis: – Amin! Așa să facă Domnul! Să îplinească Domnul cuvintele pe care le-ai profețit și să aducă înapoi din Babilon în locul acesta toate uneltele Casei Domnului și pe toți exilații.

7 Numai ascultă cuvântul acesta pe care-l rostesc în auzul tău și al întregului popor.

8 Din vechime profeții care au fost înaintea mea și înaintea ta au profețit război, nenorocire și molimă împotriva multor țări și a multor împărății.

9 Dar profetul care profetește pacea va fi recunoscut ca fiind trimis de Domnul doar dacă se vor împlini cuvintele profeției lui.

10 Atunci profetul Hanania a luat jugul de pe gâtul lui Ieremia, l-a sfărâmat

11 și a zis înaintea întregului popor: – Așa vorbește Domnul: „Așa voi sfărâma jugul lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, peste doi ani de pe gâtul tuturor popoarelor.“ Profetul Ieremia a plecat.

12 După ce profetul Hanania a sfărâmat jugul de pe gâtul profetului Ieremia, Cuvântul Domnului i-a vorbit lui Ieremia astfel:

13 „Du-te și spune-i lui Hanania: «Ai sfărâmat un jug de lemn, zice Domnul, dar în locul lui ai făcut un jug de fier!

14 Căci așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: pun un jug de fier pe gâtul tuturor neamurilor ca să slujească lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și-i vor sluji. Chiar și fiarele câmpului i le-am dat ca să-i slujească.»“

15 Profetul Ieremia i-a mai zis profetului Hanania: „Ascultă, Hanania! Nu Domnul te-a trimis, ci tu faci poporul acesta să se încreadă într-o minciună.

16 De aceea, așa vorbește Domnul: «Iată, te voi alunga de pe fața pământului și vei muri chiar anul acesta, căci cuvintele tale sunt o răzvrătire împotriva Domnului.»“

17 Hanania a murit chiar în anul acela, în luna a șaptea.

29 *Scrisorile lui Ieremia către exilați*

1 Acestea sunt cuvintele scrisorii pe care profetul Ieremia a trimis-o din Ierusalim rămășiței bătrânilor din exil, preoților, profeților și întregului popor pe care Nebucadnețar îl duse în captivitate din Ierusalim în Babilon,

2 după ce regele Iehoiachin, regina mamă, eunucii dregători, conducătorii lui Iuda și ai Ierusalimului, tâmplarii și fierarii au părăsit Ierusalimul.

3 Le-a trimis-o prin mâna lui Elasa, fiul lui Șafan, și prin Ghemaria, fiul lui Hilchia, pe care Zedechia, regele lui Iuda, îi trimisese la Nebucadnețar, împăratul Babilonului. Scrisoarea cuprindea următoarele:

4 „Așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel, către toți exilații pe care i-am dus în captivitate din Ierusalim în Babilon:

5 «Zidiți case și locuiți-le! Plantați grădini și mâncați-le roadele!

6 Luați-vă soții și faceți fii și fiice! Însurați-vă fiii și măritați-vă fetele ca să aibă fii și fiice! Înmulțiți-vă în locul unde sunteți și nu vă împuținați!

7 Căutați pacea pentru cetatea în care v-am dus în captivitate și rugați-vă Domnului pentru ea, căci dacă ei îi merge bine și vouă vă va merge bine!»

8 Căci așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: «Să nu vă lăsați înșelați de profeții care sunt în mijlocul vostru și de ghicitorii voștri și să nu ascultați de visele pe care le aveți.

9 Ei vă profetesc minciuni în Numele Meu. Nu Eu i-am trimis, zice Domnul.»

10 Așa vorbește Domnul: «Când se vor împlini șaptezeci de ani ai Babilonului, voi veni la voi și Îmi voi împlini față de voi promisiunea Mea cea bună, aducându-vă înapoi în locul acesta.

11 Căci Eu cunosc planurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, planuri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde.

12 Mă veți chema și veți veni să vă rugați Mie, iar Eu vă voi asculta.

13 Mă veți căuta și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta din toată inima.

14 Mă voi lăsa găsit de voi, zice Domnul, și-i voi aduce înapoi pe captivii voștri. Vă voi aduna din toate neamurile și din toate locurile în care v-am

izgonit, zice Domnul, și vă voi aduce înapoi în locul de unde v-am dus în captivitate.»

15 Pentru că ziceți: «Domnul ne-a ridicat profeți în Babilon!»,

16 așa vorbește Domnul despre regele care stă pe tronul lui David, despre tot poporul care locuiește în cetatea aceasta, despre frații voștri care nu au mers cu voi în exil.

17 Așa vorbește Domnul Oștirilor: «Iată, voi trimite peste ei sabia, foamea și molima, și-i voi preface în niște smochine stricate care, de rele ce sunt, nu se pot mânca.

18 Îi voi urmări cu sabia, cu foamea și cu molima și îi voi face o pricină de groază pentru toate regatele pământului, o pricină de blestem, de pustiire, de batjocură și de rușine printre toate neamurile unde îi voi alunga,

19 pentru că nu au ascultat cuvintele Mele, zice Domnul, cuvinte pe care li le-am trimis iarăși și iarăși prin slujitorii Mei, profeții. Nu M-au ascultat, zice Domnul.

20 Însă voi, toți exilații pe care v-am alungat din Ierusalim în Babilon, să ascultați Cuvântul Domnului!»

21 Așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel, despre Ahab, fiul lui Kolaia, și despre Zedechia, fiul lui Maaseia, care vă profetesc minciuni în Numele Meu: «Iată, îi dau în mâinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, care îi va ucide sub ochii voștri.

22 Din cauza lor, toți exilații lui Iuda care sunt în Babilon, vor folosi următorul blestem: ‘Să-ți facă Domnul ca lui Zedechia și ca lui Ahab, pe care împăratul Babilonului i-a prăjit în foc!’

23 căci au făcut lucruri îngrozitoare în Israel: au comis adulter cu soțiile semenilor lor și au spus minciuni în Numele Meu, când Eu nu le poruncisem nimic. Știu lucrul acesta și sunt martor, zice Domnul.»“

Scrisoarea lui Șemaia

24 „Spune-i nehelamitului Șemaia că

25 așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: «Tu ai trimis scrisori în numele tău întregului popor din Ierusalim, preotului Țefania, fiul lui Maaseia, și tuturor celorlalți preoți și le-ai zis:

26 ‘Domnul te-a pus preot în locul preotului Iehoiada, ca să supraveghezi în Casa Domnului pe orice nebun care se dă drept profet și să-l arunci în butuci și în fiare.

27 Acum, de ce nu-l pedepsești pe Ieremia din Anatot, care profetește printre voi?

28 Ba încă a trimis aici, în Babilon, să ni se spună că vom sta mult în captivitate și că este bine să ne zidim case ca să le locuim și să ne plantăm grădini ca să le mâncăm roadele.’»“

29 Preotul Țefania a citit această scrisoare în auzul profetului Ieremia.

30 Cuvântul Domnului i-a vorbit lui Ieremia astfel:

31 „Trimite să li spună tuturor celor exilați că așa vorbește Domnul despre nehelamitul Șemaia:

«Pentru că Șemaia vă profetește fără ca Eu să-l fi trimis și vă face să vă încredeți într-o minciună,

32 iată ce zice Domnul: voi pedepsi pe nehelamitul Șemaia și pe urmașii lui. Nici unul dintre ai lui nu va mai locui în mijlocul acestui popor și nu va mai vedea binele pe care-l voi face poporului Meu, zice Domnul, fiindcă a predicat răzvrătire împotriva Mea.»“

30 *Restaurarea lui Israel*

1 Iată Cuvântul care a venit la Ieremia din partea Domnului:

2 „Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul lui Israel: «Scrie într-un sul toate cuvintele pe care ți le-am spus.

3 Căci iată, vin zile, zice Domnul, când îi voi aduce înapoi pe captivii poporului Meu, Israel și Iuda. Îi voi aduce înapoi în țara pe care le-am dat-o strămoșilor lor și o vor stăpâni.»“

4 Acestea sunt cuvintele pe care Domnul le-a rostit cu privire la Israel și Iuda:

5 „Așa vorbește Domnul: «Se aud strigăte de teamă, de spaimă și nu de pace.

6 Întrebați și luați aminte! Poate un bărbat să nască? Atunci de ce-i văd pe toți bărbații cu mâinile pe coapse, ca o femeie la naștere? De ce au pălit?

7 Ce îngrozitoare va fi ziua aceea! Nici una nu va fi ca ea! Va fi o vreme de necaz pentru Iacov, dar Iacov va fi izbăvit din ea.

8 În ziua aceea, zice Domnul Oștirilor, voi sfărâma jugul de pe gâtul lor, le voi rupe legăturile și străinii nu îi vor mai înrobi.

9 În schimb, vor sluji Domnului, Dumnezeuul lor, și împăratului lor David, pe care li-l voi ridica.

10 De aceea, nu te teme, robul Meu Iacov, zice Domnul, și nu te înspăimânta, Israele, căci iată, te voi izbăvi din țara cea îndepărtată și îți voi izbăvi urmașii din țara în care sunt captivi. Iacov se va

întoarce iarăși, va avea odihnă și liniște și nimeni nu-l va mai îngrozi,

11 căci Eu sunt cu tine ca să te izbăvesc zice Domnul. Voi nimici toate neamurile printre care te-am risipit, dar pe tine nu te voi nimici cu desăvârșire. Te voi disciplina însă cu dreptate; nu pot să te las nepedepsit.»“

12 „Așa vorbește Domnul: «Lovitura ta este de nevindecat și rana ta este dureroasă.

13 Nu este nimeni care să-ți apere cauza, nu este nici o doctorie pentru rana ta și nici un mijloc de vindecare.

14 Toți cei ce te iubeau te-au uitat și nici unuia nu-i mai pasă de tine. Te-am lovit așa cum lovește un dușman și te-am disciplinat ca un om nemilos pentru că vina ta este așa de mare, iar păcatele tale atât de numeroase.

15 De ce te plângi de rana ta, de durerea ta ce nu are vindecare? Ți-am făcut aceste lucruri din cauză că vina ta este mare și păcatele tale sunt numeroase.

16 Totuși toți cei ce te mănâncă vor fi mâncați; toți dușmanii tăi, toți, vor fi duși în captivitate. Cei ce te jefuiesc vor fi jefuiți și pe toți cei ce te prădează îi voi da Eu ca pradă.

17 Pe tine însă te voi vindeca și-ți voi lega rănilor, zice Domnul, pentru că ești numit ‘Cel alungat’, ‘Sionul de care nimănui nu-i pasă.’»“

18 „Așa vorbește Domnul: «Iată, îi voi aduce înapoi pe exilații corturilor lui Iacov și voi avea milă de locuințele lui. Cetatea va fi rezidită pe ruinele ei, iar palatul ei va fi iarăși locuit.

19 Din mijlocul lor se vor înălța mulțumiri și strigăte de bucurie. Îi voi înmulți și nu se vor împuțina; îi voi onora și nu vor fi dezonați.

20 Fiii lor vor fi ca în vremurile de odinioară și adunarea lor va fi restabilită înaintea Mea; îi voi pedepsi pe toți asupritorii lor.

21 Căpetenia lor va fi din mijlocul lor și conducătorul lor va ieși din mijlocul lor. Îl voi apropia Eu de Mine și-Mi va fi aproape, căci altfel cine și-ar putea dăruia inima pentru a fi aproape de Mine, zice Domnul?

22 Voi veți fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeuul vostru.»

23 Iată furtuna Domnului! Mânia izbucnește și vijelia se năpustește asupra capului celor răi.

24 Mânia aprigă a Domnului nu se va potoli până nu va împlini și înfăptui planurile Sale. Veți înțelege aceste lucruri în zilele din urmă.“

31 *Noul legământ*

1 „În vremea aceea, zice Domnul, Eu voi fi Dumnezeul tuturor clanurilor lui Israel, iar ei vor fi poporul Meu.“

2 „Așa vorbește Domnul: «Poporul care a scăpat de sabia a găsit milă în pustie. Eu voi veni și îi voi da odihnă lui Israel.»“

3 „Domnul i S-a arătat de departe, zicându-i: «Te iubesc cu o iubire veșnică; de aceea Îmi păstrez îndurarea față de tine!»

4 Te voi zidi din nou și vei fi rezidită, fecioară a lui Israel! Te voi împodobi iarăși cu tamburine și vei ieși la dans cu cei ce te înveslesc.

5 Vei planta iarăși vii pe dealurile Samariei, iar cei ce le vor planta se vor bucura de roadele lor,

6 căci vine ziua când străjerii vor proclama pe muntele lui Efraim astfel: ‘Haideți să ne ducem la Sion, la Domnul, Dumnezeul nostru!’»“

7 „Așa vorbește Domnul: «Strigați de bucurie pentru Iacov! Chiuiți de veselie în fruntea neamurilor! Faceți-vă auziți, cântați laude și ziceți: ‘Izbăvește, Doamne, pe poporul Tău, pe rămășița lui Israel!’

8 Îi voi aduce înapoi din țara de nord și îi voi aduna de la marginile pământului. Între ei va fi și orbul și șchiopul, și femeia însărcinată și cea în durerile nașterii. O mare mulțime se va întoarce.

9 Vor veni plângând și îi voi duce în mijlocul rugăciunilor lor. Îi voi duce la râuri de apă și pe drumuri netede, pe care nu se vor împiedica, căci Eu sunt Tatăl lui Israel și Efraim este întâiul Meu născut.»“

10 „Ascultați Cuvântul Domnului, neamuri, și vestiți-l în ostroavele de departe! Spuneți: «Cel Ce l-a risipit pe Israel îl va aduna și Își va păzi turma ca un păstor!»

11 Căci Domnul îl va răscumpăra pe Iacov și îl va elibera din mâna unuia mai puternic decât el.

12 Atunci vor veni și vor chiui de bucurie pe înălțimile Sionului; ei vor alerga la bunătățile Domnului: la grâu, la vinul cel nou, la untdelemn, la miei și la viței. Sufletul le va fi ca o grădină bine udată și nu se vor mai întrista.

13 Atunci fecioarele se vor veseli la dans, iar tinerii și bătrânii la fel. Le voi preface jalea în veselie și în locul întristărilor le voi da mângâiere și bucurie.

14 Voi sătura cu belșug sufletul preoților, iar poporul Meu se va sătura cu bunătatea Mea, zice Domnul“

15 „Așa vorbește Domnul: «Un țipăt a fost auzit în Rama, bocet și plâns mult. Rahela își plânge copiii și nu vrea să fie mângâiată pentru copiii ei, căci ei nu mai sunt.»“

16 „Așa vorbește Domnul: «Oprește-ți plânsul și lacrimile din ochi, căci munca îți va fi răsplătită, zice Domnul; ei se vor întoarce din țara dușmanului.

17 Există nădejde pentru viitorul tău, zice Domnul. Fiii tăi se vor întoarce în țara lor.»

18 L-am auzit într-adevăr pe Efraim văitându-se: «M-ai disciplinat ca pe un vițel nedepins la jug și am fost disciplinat. Întoarce-mă Tu și mă voi întoarce, căci Tu ești Domnul, Dumnezeul meu.

19 După ce am rătăcit, m-am căit; ajungând să cunosc, mă bat pe coapsă. Am fost făcut de rușine și umilit, căci port disprețul tinereții mele.»

20 Nu este Efraim fiul Meu cel scump, copilul în care Îmi găsesc plăcerea? Căci deși vorbesc adesea împotriva lui, tot Îmi aduc aminte de el. Inima Îmi tânjește după el și voi avea negreșit milă de el, zice Domnul.“

21 „Pune-ți semne pe drum, pune-ți stâlpi și ia seama la calea, la drumul pe care-l urmezi. Întoarce-te, fecioară a lui Israel, întoarce-te în cetățile tale.

22 Până când vei rătăci, fiică necredincioasă? Căci Domnul va crea un lucru nou în țară: o femeie va înconjura un bărbat.“

23 „Așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: «Când le voi aduce înapoi captivii, cei din țara și din cetățile lui Iuda vor zice iarăși aceste cuvinte: ‘Domnul să te binecuvânteze, locuință a dreptății, munte sfânt!’

24 Oamenii vor locui împreună în Iuda și în toate cetățile ei, atât plugarii, cât și cei ce le pasc turmele,

25 căci voi sătura sufletul însetat și voi îndestula sufletul lihnit.»“

26 La aceste lucruri m-am trezit și am privit în jur. Somnul îmi fusese plăcut.

27 „Vin zile, zice Domnul, când voi însămânța casa lui Israel și casa lui Iuda cu o sămânță de oameni și o sămânță de animale.

28 Așa cum am vegheat asupra lor ca să-i smulg, să-i tai, să-i dărâm, să-i nimicesc și să le fac rău, tot așa voi veghea asupra lor ca să-i zidesc și să-i plantez, zice Domnul.

29 În zilele acelea nu se va mai zice: «Părinții au mâncat struguri acri și copiilor li s-au strepezit dinții»,

30 ci fiecare va muri pentru propria lui nelegiuire. Fiecărui om care va mânca struguri acri i se vor strepezi dinții.“

31 „Iată, vin zile, zice Domnul, când voi încheia cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un nou legământ,

32 nu ca legământul pe care l-am încheiat cu strămoșii lor, în ziua când i-am luat de mână ca să-i scot din țara Egiptului, legământ pe care l-au călcat, măcar că aveam drepturi de soț asupra lor, zice Domnul.

33 Ci acesta este legământul pe care-l voi încheia cu casa lui Israel, după acele zile, zice Domnul: voi pune Legea Mea înăuntrul lor și o voi scrie în inimile lor. Eu voi fi Dumnezeu lor, iar ei vor fi poporul Meu.

34 Și nici unul nu va mai învăța pe vecinul sau pe fratele său, zicând: «Cunoaște-L pe Domnul!», pentru că toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare, zice Domnul, căci le voi ierta fărădelegile și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele lor.“

35 „Așa vorbește Domnul, Cel Care a făcut soarele să lumineze ziua, Cel Care a rânduit luna și stelele să lumineze noaptea, Cel Care stârnește marea și face să-i urle valurile, El, al Cărui Nume este Domnul Oștirilor:

36 «Dacă vor dispărea aceste rânduieli dinaintea Mea, zice Domnul, atunci și sămânța lui Israel va înceta pe vecie să mai fie un neam înaintea Mea!»“

37 „Așa vorbește Domnul: «Dacă cerurile de sus vor putea fi măsurate și temeliile de jos ale pământului vor putea fi cercetate, atunci voi lepăda și Eu întregul neam al lui Israel pentru tot ce a făcut, zice Domnul.»“

38 „Iată, vin zile, zice Domnul, când cetatea aceasta va fi rezidită pentru Domnul, de la Turnul lui Hananel până la Poarta Unghiului.

39 Frânghia de măsurat va trece pe dinaintea ei până la dealul Gareb și apoi se va întoarce spre Goa.

40 Toată valea, unde sunt aruncate hoiturile și cenușa și toate terenurile până la uedul Chidron, până la unghiul Porții Cailor, spre răsărit, vor fi dedicate Domnului. Cetatea nu va mai fi niciodată nimicită sau dărâmată.“

32 *Jeremia cumpără un teren*

1 Iată cuvântul spus lui Jeremia din partea Domnului în al zecelea an al lui Zedechia, regele lui Iuda, care era al optsprezecelea an al lui Nebucadnețar.

2 În acea vreme oștirea împăratului Babilonului asedia Ierusalimul și profetul Jeremia era închis în curtea temniței din palatul regelui lui Iuda.

3 Zedechia, regele lui Iuda, îl închisese acolo, spunându-i: „De ce profetești și zici: «Așa vorbește Domnul: ‘Iată, dau cetatea aceasta în mâinile împăratului Babilonului și el o va cuceri.

4 Zedechia, regele lui Iuda, nu va scăpa din mâinile caldeenilor, ci, cu siguranță, va fi dat în mâinile împăratului Babilonului, căruia îi va vorbi față în față și pe care-l va vedea cu propriii lui ochi.

5 Împăratul Babilonului îl va duce pe Zedechia în Babilon, unde va rămâne până Îmi voi aduce aminte Eu de el, zice Domnul. Chiar dacă vă veți lupta împotriva caldeenilor, nu veți avea izbândă.’”“

6 Jeremia a zis: „Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

7 «Hanamel, fiul unchiului tău Șalum, va veni la tine să-ți spună: ‘Cumpără terenul meu din Anatot, deoarece tu ai dreptul de răscumpărare și-l poți cumpăra.’”“

8 Hanamel, fiul unchiului meu, a venit la mine, după cum îmi spusese Domnul, în curtea temniței și mi-a zis: „Cumpără, te rog, terenul meu din Anatot, în teritoriul lui Beniamin, căci tu ai dreptul de moștenire și de răscumpărare, cumpără-l!” Am știut că acesta era Cuvântul Domnului,

9 așa că am cumpărat de la Hanamel, fiul unchiului meu, terenul din Anatot și i-am cântărit șaptesprezece șecheli de argint.

10 Am semnat și pecetluit actul, am pus martori și i-am cântărit argintul într-o cumpănă.

11 Am luat apoi actele de cumpărare, atât pe cel pecetluit, în care erau termenii și condițiile cumpărării, cât și pe cel nepecetluit,

12 și i le-am dat lui Baruc, fiul Neria, fiul lui Mahseia, în prezența vărului meu Hanamel, a martorilor care au semnat actele de cumpărare și în prezența tuturor iudeilor care se aflau în curtea temniței.

13 În prezența lor i-am dat lui Baruc următoarea poruncă:

14 „Așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: «Ia aceste documente, atât actul de cumpărare pecetluit, cât și pe cel nepecetluit, și pune-le într-un vas de pământ ca să se păstreze multă vreme!»

15 Căci așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: «Se vor mai cumpăra case, terenuri și vii în țara aceasta.»“

16 După ce am dat actele de cumpărare a terenului lui Baruc, fiul lui Neria, m-am rugat Domnului astfel:

17 „Ah, Stăpâne Doamne, Tu ai făcut cerurile și pământul prin puterea Ta cea mare și cu brațul Tău întins. Nimic nu este prea greu pentru Tine!

18 Tu arăți îndurare la mii de generații, dar aduci pedeapsa pentru nelegiuirea părinților în sânul copiilor lor. Tu ești Dumnezeul cel Mare și Puternic, al Cărui Nume este Domnul Oștirilor.

19 Sfaturile Tale sunt mărețe și faptele Tale sunt puternice. Ochii Tăi sunt deschiși asupra tuturor căilor fiilor oamenilor, ca să dai fiecăruia după căile lui și după rodul faptelor lui.

20 Tu ai făcut semne și minuni în țara Egiptului și le-ai continuat până în ziua de azi, atât în Israel, cât și în întreaga lume, și Ți-ai făcut un Nume așa cum este astăzi.

21 L-ai scos pe poporul Tău, Israel, din țara Egiptului cu semne și minuni, cu mână tare, cu braț întins și cu o mare spaimă.

22 Tu le-ai dat țara aceasta, pe care juraseși strămoșilor lor că le-o vei da, țară în care curge lapte și miere.

23 Ei au venit și au luat-o în stăpânire, dar nu au ascultat de glasul Tău și n-au păzit Legea Ta. Tot ce le porunciseși să facă, nu au făcut. Atunci ai trimis peste ei toate aceste nenorociri.

24 Iată cum se înalță rampe de asalt împotriva cetății ca să fie cucerită! Din cauza sabiei, a foametei și a molimei cetatea va cădea în mâinile caldeenilor, care o atacă. Ce ai spus Tu s-a întâmplat, după cum vezi Tu Însuși.

25 Stăpâne Doamne, Tu mi-ai zis: «Cumpără-ți cu argint un teren și pune martori!», dar iată că cetatea este dată în mâinile caldeenilor!“

26 Atunci Cuvântul Domnului a venit la Ieremia și i-a zis:

27 „Eu sunt Domnul, Dumnezeul oricărei făpturi. Este ceva prea greu pentru Mine?

28 De aceea, așa vorbește Domnul: «Dau cetatea aceasta în mâinile caldeenilor și în mâinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și ei o vor cucerii.

29 Caldeenii, care luptă împotriva acestei cetăți, vor intra, îi vor da foc și o vor arde. Vor arde toate casele pe acoperișul cărora poporul a ars tămâie pentru Baal și a turnat jertfe de băutură în cinstea altor dumnezei ca să Mă mânie.

30 Israelii și cei din Iuda au făcut numai rău înaintea ochilor Mei încă din tinerețea lor; israeliții M-au mâniat întruna prin lucrările mâinilor lor, zice Domnul.

31 Din ziua când a fost zidită și până astăzi, cetatea aceasta n-a încetat să-Mi provoace mânia și urgia; de aceea, trebuie să o alung dinaintea Mea.

32 Israelii și cei din Iuda M-au provocat la mânie prin tot răul pe care l-au săvârșit, atât ei, cât și regii și conducătorii lor, preoții și profeții lor, oamenii din Iuda și locuitorii Ierusalimului.

33 S-au întors cu spatele la Mine și nu cu fața. I-am învățat iarăși și iarăși, dar nu au ascultat și nu au luat aminte la nimic.

34 Și-au pus idolii lor urâcioși în Casa peste care este chemat Numele Meu și au pângărit-o.

35 Au construit înălțimi lui Baal în valea Ben-Hinom, ca să-și treacă fiii și fiicele prin foc în cinstea lui Moleh, lucru pe care nu Eu li-l poruncisem și nici prin minte nu-mi trecuse că ei vor săvârși asemenea urâciuni ca să-l facă pe Iuda să păcătuiască.»

36 Acum, așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, cu privire la cetatea aceasta despre care voi ziceți că va fi dată în mâinile împăratului Babilonului prin sabie, foamete și molimă:

37 «Iată, îi voi aduna din toate țările unde i-am alungat în mânia, în urgia și în furia Mea cea mare, îi voi aduce înapoi în locul acesta și-i voi face să locuiască în siguranță.

38 Ei vor fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeul lor.

39 Le voi da o singură inimă și o singură cale, ca să se teamă de Mine tot timpul, spre fericirea lor și a copiilor lor.

40 Voi încheia cu ei un legământ veșnic: nu Mă voi opri din a le face bine și voi pune înlăuntrul lor frica de Mine, ca să nu se mai depărteze de Mine.

41 Mă voi bucura să le fac bine și îi voi planta cu adevărat în țara aceasta din toată inima și din tot sufletul Meu.»

42 Căci așa vorbește Domnul: «După cum am adus peste poporul acesta toate aceste mari nenorociri, tot așa voi aduce peste el tot binele pe care îl promit.

43 Se vor cumpăra din nou terenuri în țara aceasta despre care ziceți că a devenit o pustie fără oameni și fără animale, din cauză că a fost dată în mâinile caldeenilor.

44 Se vor cumpăra din nou terenuri pe argint, se vor semna acte și se vor pecetlui cu martori în teritoriul lui Beniamin, în împrejurimile Ierusalimului, în cetățile lui Iuda, în cetățile de la munte, în cetățile din zona deluroasă și în cetățile din Neghev, căci le voi aduce înapoi captivii, zice Domnul.»“

33 *Restaurarea este promisă încă o dată*

1 În timp ce Ieremia era încă închis în curtea temniței, Cuvântul Domnului i-a vorbit a doua oară și i-a zis:

2 „Așa vorbește Domnul, Cel Care a făcut pământul, Domnul, Care l-a modelat și l-a statornicit, El, al Cărui Nume este Domnul:

3 «Cheamă-Mă și-ți voi răspunde! Îți voi descoperi lucruri mari și ascunse, pe care nu le cunoști.»

4 Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, despre casele acestei cetăți și despre palatele regilor lui Iuda, pe care ei le dărâmă acum, ca să slujească drept apărare împotriva rampelor de asalt și împotriva sabiei

5 când vor înainta să lupte împotriva caldeenilor, și care se vor umple de hoiturile celor pe care îi voi lovi în mânia și în furia Mea, deoarece, din cauza răutății lor, Îmi voi ascunde fața de cetatea aceasta:

6 «Iată, le voi aduce vindecare și sănătate. Eu îi voi vindeca și îi voi face să descopere pace și stabilitate din belșug.

7 Îi voi aduce înapoi pe captivii lui Iuda și pe captivii lui Israel și îi voi așeza iarăși ca odinioară.

8 Îi voi curăți de toată nelegiuirea pe care au săvârșit-o împotriva Mea și le voi ierta toate nelegiuirile prin care au păcătuit și s-au răzvrătit împotriva Mea.

9 Atunci cetatea aceasta Îmi va aduce renume, bucurie, laudă și slavă de la toate neamurile pământului, care vor auzi toate lucrurile bune pe care le-am făcut pentru ea. Ele vor rămâne uimite și

uluite de toată fericirea și pacea pe care Eu i-o voi da.»“

10 „Așa vorbește Domnul: «În locul acesta, despre care ziceți că este pustiu, în care nu mai sunt nici oameni, nici animale, în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului, devastate, lipsite de oameni, fără locuitori și fără animale, se vor auzi din nou

11 strigăte de bucurie și strigăte de veselie, glasul mirelui și al miresei, precum și glasul celor ce aduc jertfe de mulțumire în Casa Domnului, zicând:

‘Lăudați-L pe Domnul Oștirilor, căci Domnul este bun și veșnică-I este îndurarea!’ Căci îi voi aduce înapoi pe cei luați captivi din țară și vor fi ca la început, zice Domnul.»“

12 „Așa vorbește Domnul Oștirilor: «În locul acesta pustiu, fără oameni și fără animale și în toate cetățile lui, vor exista iarăși pășuni pentru păstori, unde să-și odihnească turmele.

13 În cetățile de la munte și în cetățile din zona deluroasă, în cetățile din Neghev și în teritoriul lui Beniamin, în împrejurimile Ierusalimului și în cetățile din Iuda, turmele vor trece iarăși prin mâinile celor ce le numără, zice Domnul.»“

14 „Vin zile, zice Domnul, când voi împlini promisiunea cea bună pe care am făcut-o casei lui Israel și casei lui Iuda.

15 În zilele acelea și în vremea aceea voi face să-i răsară lui David un Vlăstar drept, Care va face judecată și dreptate în țară.

16 În zilele acelea, Iuda va fi izbăvit și Ierusalimul va locui în siguranță. Acesta este numele cu care o vor chema: «Domnul – Dreptatea noastră».

17 Căci așa vorbește Domnul: «David nu va fi lipsit niciodată de un urmaș care să stea pe tronul casei lui Israel.

18 Nici preoții leviți nu vor fi lipsiți înaintea Mea de urmași care să aducă arderi de tot, să ardă tămâie și daruri de mâncare și să aducă jertfe în fiecare zi.»“

19 Cuvântul Domnului a venit la Ieremia și i-a zis:

20 „Așa vorbește Domnul: «Dacă veți putea rupe legământul Meu cu ziua și legământul Meu cu noaptea, astfel încât ziua și noaptea să nu mai fie la vremea lor,

21 atunci se va putea rupe și legământul Meu cu David, robul Meu, așa încât să nu mai aibă fiii care să domnească pe tronul lui, și legământul Meu cu preoții leviți, slujitorii Mei.

22 Ca oștirea cerului, care nu se poate număra, și ca nisipul mării, care nu se poate măsura, așa voi

înmulți sămânța lui David, robul Meu, și a leviților, care fac lucrarea Mea.»“

23 Cuvântul Domnului a venit la Ieremia și i-a zis:

24 „N-ai băgat de seamă că poporul acesta zice: «Domnul a lepădat cele două clanuri pe care le-ales!»? Astfel, ei Îmi disprețuiesc poporul și nu-l mai consideră a fi un neam.»“

25 „Așa vorbește Domnul: «Doar dacă n-ar fi existat legământul Meu cu ziua și cu noaptea și n-aș fi rânduit legi cerurilor și pământului,

26 atunci aș fi respins urmașii lui Iacov și ai lui David, robul Meu, și nu aș fi luat dintre urmașii lui conducători peste urmașii lui Avraam, Isaac și Iacov. Eu însă le voi aduce înapoi captivii și voi avea milă de ei.»“

34 *Prezicerea morții lui Zedechia*

1 În timp ce Nebucadnețar, împăratul Babilonului, împreună cu toată oștirea lui și cu toate celelalte regate și popoare de sub dominația lui luptau împotriva Ierusalimului și împotriva cetăților dimprejurul lui, a venit la Ieremia următorul cuvânt din partea Domnului:

2 „Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul lui Israel: «Du-te la Zedechia, regele lui Iuda, și spune-i că așa vorbește Domnul: ‘Iată, dau această cetate în mâinile împăratului Babilonului și el îi va da foc!

3 Iar tu, nu vei scăpa din mâinile lui, ci vei fi prins și predat lui. Îl vei vedea pe împăratul Babilonului față în față, iar el îți va vorbi gură către gură, și astfel vei fi dus în Babilon.’»“

4 „Ascultă Cuvântul Domnului, Zedechia, rege al lui Iuda! Așa vorbește Domnul cu privire la tine: «Nu vei muri ucis de sabie,

5 ci vei muri în pace. Așa cum poporul a făcut un foc în cinstea strămoșilor tăi, regii care au fost înaintea ta, tot așa vor face un foc și în cinstea ta și te vor jeli zicând: ‘Vai, stăpâne!’ Eu însumi fac această promisiune, zice Domnul.»“

6 Profetul Ieremia a spus toate aceste cuvinte lui Zedechia, regele lui Iuda, la Ierusalim,

7 în timp ce oștirea împăratului Babilonului se lupta împotriva Ierusalimului și împotriva celorlalte cetăți ale lui Iuda care încă mai rezistau – împotriva Lachișului și împotriva Azekăi, căci acestea mai erau singurele cetăți fortificate rămase în Iuda.

Poporul calcă legământul în privința sclaviei

8 Acest Cuvânt a venit la Ieremia din partea Domnului, după ce regele Zedechia a făcut un încheiat cu tot poporul din Ierusalim prin care vestea libertatea sclavilor.

9 Fiecare trebuia să-și elibereze sclavul și sclava, evreu sau evreică. Nimeni nu mai avea voie să păstreze pe fratele său iudeu, ca sclav.

10 Toți conducătorii și toți cei din popor care au intrat în legământ au acceptat fiecare să-și elibereze sclavul și sclava și să nu-i mai țină în sclavie. Ei au ascultat și le-au dat drumul.

11 Dar mai târziu s-au răzgândit și au adus înapoi sclavii și sclavele pe care îi eliberaseră, înrobindu-i iarăși.

12 Atunci Cuvântul Domnului a venit la Ieremia și i-a zis:

13 „Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul lui Israel: «Eu am încheiat un legământ cu strămoșii voștri în ziua când i-am scos din țara Egiptului, din casa sclaviei, și le-am zis:

14 ‘După șapte ani, fiecare din voi să elibereze pe fratele său evreu, care i se vinde lui ca sclav. Șase ani să-ți slujească, după care să-l eliberezi!’ Strămoșii voștri însă nu M-au ascultat și nu și-au plecat urechea la ce le-am spus.

15 Nu demult, voi v-ați întors și ați făcut ce este drept în ochii Mei, fiecare dintre voi vestind eliberarea semenului său și încheind un legământ înaintea Mea în Casa peste care este chemat Numele Meu.

16 Dar acum, v-ați răzgândit și Mi-ați profanat Numele. Fiecare dintre voi și-a luat înapoi sclavul și sclava pe care îi eliberase și pe care îi lăsase să meargă oriunde au fi vrut. I-ați forțat să devină iarăși sclavul și sclava voastră.»

17 De aceea, așa vorbește Domnul: «Pentru că nu M-ați ascultat și nu ați vestit eliberarea pentru fratele și pentru semenul vostru, iată, vestesc și Eu împotriva voastră ‘eliberarea’, zice Domnul, ‘eliberarea’ sabiei, a molimei și a foametei. Vă voi face o pricină de groază pentru toate regatele pământului.

18 Oamenilor care au călcat legământul Meu și care n-au împlinit cuvintele legământului pe care l-au încheiat înaintea Mea, le voi face întocmai ca vițelului pe care l-au tăiat în două și au trecut printre cele două jumătăți ale lui.

19 Pe conducătorii lui Iuda și ai Ierusalimului, pe eunuci, pe preoți și pe toți cei din poporul țării care au trecut printre cele două părți ale vițelului,

20 îi voi da în mâinile dușmanilor lor și a celor ce caută să le ia viața. Hoiturile lor vor deveni mâncare pentru păsările cerului și pentru fiarele câmpului.

21 Pe Zedechia, regele lui Iuda, și pe conducătorii lui îi voi da în mâinile dușmanilor lor, în mâinile celor ce caută să le ia viața, în mâinile oștirii împăratului Babilonului, care e plecat acum de la voi.

22 Iată, voi da poruncă, zice Domnul, și-i voi aduce înapoi la cetatea aceasta. Se vor lupta împotriva ei, o vor cuceri și îi vor da foc. Voi preface cetățile lui Iuda într-o pustie lipsită de locuitori.»

35 *Exemplul de credincioșie a recabiților*

1 Acesta este Cuvântul care a venit la Ieremia din partea Domnului pe vremea lui Iehoiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda:

2 „Du-te la familia recabiților, vorbește cu ei și invită-i într-una din odăile Casei Domnului; apoi dă-le să bea vin.“

3 L-am luat pe Iaazania, fiul lui Ieremia, fiul lui Habaținia, pe toți frații săi și pe toți copiii săi – întreaga familie a recabiților –

4 și i-am adus în Casa Domnului, în odaia fiilor lui Hanan, fiul lui Igdalia, omul lui Dumnezeu. Aceasta era chiar lângă odaia conducătorilor și deasupra odăii ușierului Maaseia, fiul lui Șalum.

5 Am pus înaintea familiei recabiților niște vase pline cu vin și câteva cupe și le-am zis: – Beți vin!

6 Dar ei mi-au răspuns: – Noi nu bem vin deoarece strămoșul nostru Ionadab, fiul lui Recab, ne-a dat următoarea poruncă: „Să nu beți niciodată vin, nici voi, nici fiii voștri.

7 De asemenea să nu zidiți case, să nu însămânțați și să nu plantați vii. Să nu aveți nimic din toate acestea, ci să locuiți în corturi toată viața voastră. Astfel veți trăi multă vreme în țara în care sunteți străini!“

8 Noi am ascultat de toate poruncile pe care ni le-a dat strămoșul nostru Ionadab, fiul lui Recab, astfel că nici noi, nici soțiile noastre, nici fiii și nici fiicele noastre nu bem vin,

9 nu ne zidim case ca să le locuim și nu avem nici vii, nici terenuri însămânțate,

10 ci locuim în corturi și ascultăm cu fapta de tot ce ne-a poruncit strămoșul nostru Ionadab.

11 Dar, când Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a invadat țara, ne-am zis: „Haidem să ne ducem la Ierusalim ca să scăpăm de oștirile caldeenilor și ale arameilor!“ Așa se face că acum locuim în Ierusalim.

12 Cuvântul Domnului a venit la Ieremia și i-a zis:

13 „Așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: «Du-te și spune-le oamenilor din Iuda și locuitorilor Ierusalimului astfel: ‘Nu vreți să luați aminte și să ascultați cuvintele Mele? zice Domnul.

14 Ionadab, fiul lui Recab, a poruncit urmașilor săi să nu bea vin, iar aceștia păzesc porunca lui și nu beau vin până în ziua de azi, căci ascultă de porunca strămoșului lor. Și Eu v-am vorbit iarăși și iarăși, dar voi nu M-ați ascultat.

15 I-am trimis la voi iarăși și iarăși pe toți robii Mei, profeții. Ei v-au spus: ‘Întoarceți-vă fiecare de la căile voastre rele, schimbați-vă faptele și nu mai umblați după alți dumnezei ca să le slujiți, ca astfel să locuiți în țara pe care v-am dat-o vouă și strămoșilor voștri!’ Voi însă nu ați luat aminte și nu M-ați ascultat.

16 Urmașii lui Ionadab, fiul lui Recab, păzesc porunca pe care le-a dat-o strămoșul lor, dar poporul acesta nu Mă ascultă!’»

17 „De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: «Iată, voi aduce peste Iuda și peste toți locuitorii Ierusalimului toate dezastrele pe care le-am rostit împotriva lor, pentru că le-am vorbit și nu M-au ascultat, i-am chemat, dar ei nu au răspuns.»

18 Atunci Ieremia a zis familiei recabiților: „Așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: «Pentru că ați ascultat poruncile strămoșului vostru Ionadab, pentru că ați păzit toate instrucțiunile și ați împlinit tot ce v-a poruncit,

19 Ionadab, fiul lui Recab, nu va fi lipsit niciodată de un urmaș care să stea înaintea Mea, zice Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel!»» Iehoiachim taie și aruncă în foc sulul scris de Ieremia

36 **1** În al patrulea an al lui Iehoiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, a venit următorul cuvânt din partea Domnului la Ieremia:

2 „Ia un sul și scrie pe el toate cuvintele pe care ți le-am spus cu privire la Israel, la Iuda și la toate

celelalte neamuri, din ziua când am început să-ți vorbesc, din perioada lui Iosia și până în ziua de azi.

3 Poate când casa lui Iuda va auzi toate nenorocirile pe care Eu plănuiesc să le aduc asupra lor, se vor întoarce fiecare de la căile lor rele și le voi ierta astfel nelegiuirea și păcatul.“

4 Ieremia l-a chemat pe Baruc, fiul lui Neria, și acesta a început să scrie într-un sul, după cum îi dicta Ieremia, toate cuvintele pe care Domnul i le spusese lui Ieremia.

5 Apoi Ieremia i-a dat lui Baruc următoarea poruncă: „Eu sunt închis și nu pot să mă duc la Casa Domnului.

6 De aceea, du-te tu în Casa Domnului în ziua postului și citește în auzul poporului cuvintele Domnului, pe care le-ai scris pe sul întocmai cum ți le-am dictat. Citește-le și în auzul poporului din Iuda care a venit din cetățile lui.

7 Poate vor înălța o rugăciune înaintea Domnului și se vor întoarce fiecare de la căile lor rele, căci mare este mânia și urgia pe care Domnul le-a rostit împotriva acestui popor.“

8 Baruc, fiul lui Neria, a făcut tot ce i-a poruncit profetul Ieremia; el a citit din sul cuvintele Domnului, în Casa Domnului.

9 În al cincilea an al domniei lui Iehoiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, în luna a noua, tot poporul Ierusalimului și tot poporul care venise din cetățile lui Iuda la Ierusalim a fost chemat la un post înaintea Domnului.

10 Atunci, din Casa Domnului, din odaia scribului Ghemaria, fiul lui Șafan, care era în curtea de sus, la intrarea Porții Noi a Casei Domnului, Baruc a citit din sul cuvintele lui Ieremia în auzul întregului popor.

11 Când Mica, fiul lui Ghemaria, fiul lui Șafan, a auzit toate cuvintele Domnului scrise pe sul,

12 s-a dus la palatul regelui, în odaia scribului. Toți conducătorii erau acolo: scribul Elișama, Delaia, fiul lui Șemaia, Elnatan, fiul lui Acbor, Ghemaria, fiul lui Șafan, Zedechia, fiul lui Hanania, și toți ceilalți conducători.

13 Mica i-a înștiințat de toate cuvintele pe care le-a auzit, tot ce citise Baruc din sul în auzul poporului.

14 Atunci toți conducătorii l-au trimis pe Iehudi, fiul lui Netania, fiul lui Șelemia, fiul lui Cuși, la Baruc ca să-i spună: – Ia sulul din care ai citit înaintea poporului și vino! Baruc, fiul lui Neria, a luat sulul în mâini și s-a dus la ei.

15 Ei i-au zis: – Așează-te, te rugăm, și citește-ne și nouă. Baruc le-a citit și lor.

16 Când au auzit ei toate cuvintele, s-au uitat unii la alții cu groază și i-au zis lui Baruc: – Trebuie să-l înștiințăm pe rege în legătură cu aceste cuvinte!

17 Spune-ne cum ai scris toate aceste cuvinte? Ți le-a dictat Ieremia? l-au întrebat ei.

18 Baruc le-a răspuns: – Da, el mi-a dictat toate aceste cuvinte, iar eu le-am scris pe sulul acesta cu cerneală.

19 Atunci conducătorii i-au zis lui Baruc: – Tu și Ieremia duceți-vă și ascundeți-vă și nu spuneți nimănui unde sunteți.

20 După ce au pus sulul în odaia scribului Elișama, s-au dus la rege, în curte și l-au înștiințat în legătură cu toate cuvintele din sul.

21 Regele l-a trimis pe Iehudi ca să aducă sulul. Iehudi s-a dus și a adus sulul din odaia scribului Elișama și l-a citit înaintea regelui și înaintea tuturor conducătorilor care stăteau lângă rege.

22 Regele locuia în palatul de iarnă, fiindcă era luna a noua, iar în fața lui ardea un foc de cărbuni.

23 După ce Iehudi citea trei sau patru coloane din sul, regele le tăia cu un cuțitaș de răzuit și le arunca în focul de cărbuni, până ce întregul sul a ars în întregime.

24 Regele și toți slujitorii lui au ascultat toate cuvintele acestea, dar nu s-au îngrozit și nu și-au rupt hainele în bucăți.

25 Chiar dacă Elnatan, Delaia și Ghemaria au mijlocit înaintea regelui să nu ardă sulul, el nu i-a ascultat,

26 ci i-a poruncit lui Ierahmeel, fiul regelui, lui Seraia, fiul lui Azriel și lui Șelemia, fiul lui Abdeel, să pună mâna pe scribul Baruc și pe profetul Ieremia. Dar Domnul îi ascunsese.

27 După ce regele a ars sulul care conținea cuvintele scrise de Baruc, așa cum i le dictase Ieremia, Cuvântul Domnului a venit la Ieremia și i-a zis:

28 „Ia un alt sul și scrie pe el toate cuvintele care erau pe primul sul, pe care Iehoiachim, regele lui Iuda, l-a ars.

29 Iar lui Iehoiachim, regele lui Iuda, să-i spui că așa vorbește Domnul: «Ai ars sulul acela și ai întrebat: ‘De ce ai scris pe el că împăratul Babilonului va veni, va distruge țara aceasta și va nimici din mijlocul ei oamenii și animalele?’»

30 De aceea, așa vorbește Domnul despre Iehoiachim, regele lui Iuda: «Nimeni dintre ai lui nu va mai șede pe tronul lui David. Hoitul lui va fi aruncat și va fi lăsat ziua la căldură și noaptea la frig.

31 Îl voi pedepsi atât pe el, cât și pe urmașii lui și pe slujitorii lui, din cauza nelegiuirilor lor. Voi aduce peste ei, peste locuitorii Ierusalimului și peste poporul din Iuda, toate nenorocirile pe care le-am rostit împotriva lor și cărora ei nu le-au dat atenție.»

32 Ieremia a luat un alt sul și i l-a dat scribului Baruc, fiul lui Neria. Baruc a scris pe sul, după cum i-a dictat Ieremia, toate cuvintele care fuseseră scrise pe sulul pe care Iehoiachim, regele lui Iuda, îl arsesse în foc. Pe acest al doilea sul au mai fost adăugate multe alte asemenea cuvinte.

37 *Ieremia este aruncat în închisoare*

1 Zedechia, fiul lui Iosia, a fost pus să domnească peste Iuda de către Nebucadnețar, împăratul Babilonului. El a domnit în locul lui Iehoiachim, fiul lui Iehoiachim.

2 Dar nici el, nici slujitorii lui, nici poporul din țară nu au ascultat cuvintele Domnului, rostite de profetul Ieremia.

3 Regele Zedechia a trimis pe Iehucal, fiul lui Șelemia, și pe preotul Țefania, fiul lui Maaseia, la profetul Ieremia să-i spună: „Te rugăm, mijlocește pentru noi înaintea Domnului, Dumnezeul nostru.”

4 Pe atunci, Ieremia era liber să umble prin popor, căci încă nu fusese aruncat în temniță.

5 Oștirea lui Faraon ieșise din Egipt, iar când caldeenii, care asediau Ierusalimul, au auzit vestea aceasta, s-au retras din Ierusalim.

6 Cuvântul Domnului a venit la profetul Ieremia și i-a zis:

7 „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: «Spuneți-i regelui lui Iuda care v-a trimis la Mine că oștirea lui Faraon, care a ieșit din Egipt pentru a vă veni în ajutor, se va întoarce înapoi în țara ei, în Egipt,

8 iar caldeenii vor reveni și vor lupta împotriva acestei cetăți; ei o vor cuceri și îi vor da foc.»

9 „Așa vorbește Domnul: «Nu vă înșelați singuri, zicând: ‘Caldeenii se vor depărta definitiv de la noi!’ , căci ei nu se vor depărta.

10 Și chiar dacă ați birui întreaga oștire a caldeenilor, care se luptă împotriva voastră, și ar

mai rămâne dintre ei doar câțiva oameni răniți în corturile lor, tot se vor ridica și vor da foc acestei cetăți!»

11 După ce oștirea caldeenilor s-a retras din fața Ierusalimului de frica oștirii lui Faraon,

12 Ieremia a vrut să iasă din Ierusalim ca să meargă în teritoriul lui Beniamin, pentru a intra în posesia proprietății pe care o avea în mijlocul poporului de acolo.

13 Când profetul Ieremia a ajuns însă la Poarta lui Beniamin, căpitanul gărzilor, al cărui nume era Ireia, fiul lui Șelemia, fiul lui Hanania, a pus mâna pe el, zicându-i: – Tu vrei să dezertezi la caldeeni!

14 – Nu este adevărat! i-a răspuns Ieremia. Nu vreau să dezertez la caldeeni. Dar Ireia nu l-a ascultat, ci l-a înșfăcat și l-a dus înaintea conducătorilor.

15 Aceștia s-au mâniat pe Ieremia, l-au bătut și l-au întemnițat în casa scribului Ionatan pe care o transformaseră în temniță.

16 Ieremia a fost pus într-o celulă subterană a temniței și acolo a stat multă vreme.

17 Apoi regele Zedechia a trimis după el, iar Ieremia a fost adus la palat. Acolo regele l-a întrebat în secret: – Ai vreun cuvânt din partea Domnului? – Da, i-a răspuns Ieremia. Vei fi dat în mâinile împăratului Babilonului.

18 Ieremia i-a mai zis regelui Zedechia: – Cu ce am greșit față de tine, față de slujitorii tăi și față de poporul acesta de m-ați aruncat în temniță?

19 Unde vă sunt profeții care profețeau că împăratul Babilonului nu va veni împotriva voastră și împotriva țării acesteia?

20 Acum, stăpâne, regele meu, te rog, ascultă-mă! Fie bine primită cererea mea înaintea ta! Nu mă trimite înapoi în casa scribului Ionatan, ca nu cumva să mor acolo!

21 Regele Zedechia a poruncit ca Ieremia să fie pus în curtea temniței și să i se dea în fiecare zi pâine de pe Strada Brutarilor, până când avea să se termine toată pâinea din cetate. Și astfel Ieremia a rămas în curtea temniței.

38 *Ieremia este aruncat într-un puț*

1 Șefatia, fiul lui Matan, Ghedalia, fiul lui Pașhur, Iehucal, fiul lui Șelemia și Pașhur, fiul lui Malchia, au auzit cuvintele pe care Ieremia le rostea înaintea întregului popor. El spunea:

2 „Așa vorbește Domnul: «Cel care va mai rămâne în cetatea aceasta va fi ucis de sabie, de foamete și de molimă, dar cel care va ieși și se va duce la caldeeni va trăi. Prada lui va fi însăși viața lui și astfel el va trăi.»“

3 „Așa vorbește Domnul: «Această cetate va fi dată cu siguranță în mâinile oștirii împăratului Babilonului, care o va cuceri.»“

4 Atunci conducătorii poporului i-au zis regelui: – Omul acesta ar trebui omorât, căci descurajează ostașii care au mai rămas în cetate și întreg poporul prin cuvântările pe care le ține. Omul acesta nu caută binele poporului, ci nenorocirea lui.

5 Regele Zedechia le-a răspuns: – Iată, el este în mâinile voastre, căci regele nu poate face nimic împotriva cuvintelor voastre.

6 Ei l-au luat pe Ieremia și l-au aruncat în puțul lui Malchia, fiul regelui, care era în curtea temniței. Ei l-au coborât înăuntru cu niște funii. Acolo nu era apă, ci doar noroi, astfel că Ieremia s-a afundat în noroi.

7 Însă cușitul Ebed-Melek, un eunuc de la palatul regelui, auzise că Ieremia fusese aruncat într-un puț. În timp ce regele stătea la Poarta lui Beniamin,

8 Ebed-Melek a ieșit din palat și i-a zis:

9 – Stăpâne, regele meu, oamenii aceștia s-au purtat urât prin tot ce i-au făcut profetului Ieremia. Ei l-au aruncat într-un puț și va muri de foame acolo, căci nu mai este pâine în cetate!

10 Atunci regele a poruncit cușitului Ebed-Melek: – Ia de aici treizeci de oameni cu tine și scoate-l pe profetul Ieremia din puț, până nu moare!

11 Ebed-Melek i-a luat cu el pe oamenii aceia, s-au dus într-o odaie aflată sub vistieria palatului și au luat de acolo niște zdrențe vechi și niște haine purtate, pe care le-au coborât apoi cu niște funii în puțul în care era Ieremia.

12 Atunci cușitul Ebed-Melek i-a zis lui Ieremia: „Pune-ți aceste zdrențe și aceste haine vechi sub subsuori și apoi leagă-ți funia de jur împrejur.“ Ieremia a făcut așa,

13 iar ei l-au tras cu funiile și l-au scos din puț. Ieremia a rămas în curtea temniței.

Zedechia îi cere iarăși sfatul lui Ieremia

14 După aceea, regele Zedechia a trimis după profetul Ieremia și acesta a fost adus la intrarea a treia a Casei Domnului. – Te voi întreba ceva, i-a zis regele, dar să nu-mi ascunzi nimic.

15 Ieremia i-a răspuns lui Zedechia: – Dacă-ți voi răspunde, nu mă vei ucide oare? Și dacă-ți voi da un sfat, mă vei asculta tu oare?

16 Regele Zedechia i-a jurat lui Ieremia în secret și i-a zis: – Viu este Domnul, Care ne-a dat viață, că nu te voi ucide și nu te voi da în mâinile celor ce caută să-ți ia viața!

17 Atunci Ieremia i-a zis lui Zedechia: – Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Dacă te vei preda conducătorilor împăratului Babilonului, vei rămâne în viață și cetății acesteia nu i se va da foc; astfel tu și familia ta veți trăi.

18 Dar, dacă nu te vei preda conducătorilor împăratului Babilonului, cetatea aceasta va fi dată în mâinile caldeenilor, care îi vor da foc, iar tu nu vei scăpa din mâinile lor!“

19 Regele Zedechia i-a zis lui Ieremia: – Mi-e frică de iudeii care s-au dus de partea caldeenilor, ca nu cumva să fiu dat în mâinile lor, iar ei să-și bată joc de mine.

20 – Nu te vor da, i-a răspuns Ieremia. Acum ascultă glasul Domnului și fă ce ți-am spus. Doar așa îți va merge bine și vei rămâne în viață.

21 Dar, dacă refuzi să te predai, iată ce mi-a descoperit Domnul:

22 „Toate femeile care au mai rămas în palatul regelui lui Iuda vor fi duse la conducătorii împăratului Babilonului. Ele îți vor zice: «Prietenii tăi de încredere te-au ademenit și te-au înduplecat! Dar când ți s-au afundat picioarele în noroi prietenii tăi ți-au întors spatele!»

23 Toate soțiile și toți copiii tăi vor fi duși la caldeeni. Nici tu nu vei scăpa din mâinile lor, căci vei fi prins de împăratul Babilonului, iar cetății acesteia i se va da foc.“

24 Zedechia i-a zis lui Ieremia: – Să nu spui nimănui nimic din cuvintele acestea și nu vei muri.

25 Iar dacă conducătorii vor auzi că am vorbit cu tine și dacă vor veni și te vor întreba: „Spune-ne ce i-ai zis regelui? Nu ne ascunde nimic și nu te vom ucide! Și ce ți-a răspuns regele?“

26 să le răspunzi astfel: „L-am rugat pe rege să nu mă trimită iarăși în casa lui Ionatan, ca nu cumva să mor acolo.“

27 Toți conducătorii au venit la Ieremia și l-au întrebat, iar el le-a zis toate cuvintele pe care regele i-a poruncit să le spună. Atunci ei nu i-au mai spus nimic, căci nici unul nu auzise discuția cu regele.

28 Ieremia a rămas astfel în curtea temniței până în ziua în care a fost cucerit Ierusalimul.

39 *Căderea Ierusalimului*

1 În al nouălea an al lui Zedechia, regele lui Iuda, în luna a zecea, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a înaintat împotriva Ierusalimului cu toată oștirea sa și l-a asediat,

2 iar în al unsprezecelea an, în ziua a noua a lunii a patra, a pătruns în cetate.

3 Atunci, toți conducătorii împăratului Babilonului au venit și s-au așezat lângă Poarta din Mijloc. Erau: Nergal-Șarețer, Samgar-Nebo, Sarsechim, care era Rab-Saris, Nergal-Sarețer, care era Rab-Mag, și toți ceilalți conducători ai împăratului Babilonului.

4 Când Zedechia, regele lui Iuda, și toți ostașii lui i-au văzut, au fugit. Ei au părăsit cetatea în timpul nopții pe drumul grădinii regelui, prin poarta dintre cele două ziduri, și au luat-o pe drumul spre Araba.

5 Oștirea caldeenilor i-a urmărit însă și l-a ajuns pe Zedechia în câmpiile Ierihonului. L-au capturat și l-au dus la Nebucadnețar, împăratul Babilonului, la Ribla, în țara Hamatului. Acesta a rostit o sentință împotriva lui.

6 Acolo, la Ribla, împăratul Babilonului i-a înjunghiat pe fiii lui Zedechia înaintea ochilor lui. De asemenea i-a înjunghiat și pe toți nobilii lui Iuda,

7 după care i-a scos ochii lui Zedechia și l-a legat cu lanțuri de bronz ca să-l ducă în Babilon.

8 Caldeenii au dat foc atât palatului regelui cât și caselor poporului și au dărâmat zidurile Ierusalimului.

9 Nebuzaradan, căpetenia gărzilor, a dus în captivitate în Babilon poporul care mai rămăsese în cetate, împreună cu toți cei care i se predaseră și cu toată rămășița poporului.

10 Însă Nebuzaradan, căpetenia gărzilor, i-a lăsat în țara lui Iuda pe unii dintre cei mai săraci din popor, care nu aveau nimic. Tot atunci el le-a dat vii și ogoare.

Eliberarea lui Ieremia

11 Nebucadnețar, împăratul Babilonului, i-a dat următoarea poruncă lui Nebuzaradan, căpetenia gărzilor, cu privire la Ieremia:

12 „Ia-l și poartă-i de grijă! Să nu-i faci nici un rău, ci fă-i tot ceea ce-ți va cere!”

13 Astfel Nebuzaradan, căpetenia gărzilor, Nebușazban, care era Rab-Saris, Nergal-Șarețer, care era Rab-Mag, și toți ceilalți conducători ai împăratului Babilonului,

14 au trimis să-l aducă pe Ieremia din curtea temniței și l-au încredințat lui Ghedalia, fiul lui Ahikam, fiul lui Șafan, ca să-l ducă înapoi acasă. Și Ieremia a rămas în mijlocul poporului.

15 Cuvântul Domnului îi vorbise astfel lui Ieremia atunci când era închis în curtea temniței:

16 „Du-te și spune-i cușitului Ebed-Melek astfel: «Așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeu lui Israel: ‘Iată, voi împlini cuvintele pe care le-am rostit împotriva cetății acesteia și voi aduce asupra ei nenorocirea și nu bunăstarea. În ziua aceea, ele se vor împlini sub privirea ta.

17 Pe tine însă te voi izbăvi în ziua aceea, zice Domnul, și nu te voi da în mâinile celor de care te temi.

18 Eu te voi scăpa și nu vei cădea ucis de sabie. Prada ta de război va fi însăși viața ta, pentru că te-ai încrezut în Mine, zice Domnul.’»“

40 *Guvernatorul Ghedalia*

1 Iată Cuvântul care a venit la Ieremia din partea Domnului, după ce Nebuzaradan, căpetenia gărzilor, l-a eliberat din Rama. El îl găsisese pe Ieremia legat în lanțuri, în mijlocul tuturor exilaților din Ierusalim și Iuda, care erau duși în captivitate în Babilon.

2 Atunci căpetenia gărzilor l-a luat pe Ieremia și i-a zis: „Domnul, Dumnezeuul tău, a vestit aceste nenorociri împotriva acestui loc.

3 Acum Domnul a împlinit și a făcut cum a spus. Toate aceste lucruri vi s-au întâmplat pentru că ați păcătuit împotriva Domnului și nu L-ați ascultat.

4 Acum, iată, te eliberez din lanțurile pe care le ai la mâini. Vino cu mine în Babilon, dacă vrei, și eu voi avea grijă de tine! Dar dacă nu vrei să vii, nu veni! Iată, toată țara este înaintea ta, du-te oriunde îți va plăcea!”

5 Fiindcă Ieremia întârzia să răspundă, căpetenia gărzilor a adăugat: „Întoarce-te la Ghedalia, fiul lui Ahikam, fiul lui Șafan, pe care împăratul Babilonului l-a pus conducător peste cetățile lui Iuda și locuiește cu el în mijlocul poporului sau du-te oriunde îți va plăcea!” Apoi căpetenia gărzilor i-a dat provizii și un dar și l-a lăsat să plece.

6 Ieremia s-a dus la Ghedalia, fiul lui Ahikam, la Mițpa, și a locuit cu el în mijlocul poporului care rămăsese în țară.

7 Când toți conducătorii oștirilor, care rămăseseră pe câmp, și oamenii lor au auzit că împăratul Babilonului l-a pus pe Ghedalia, fiul lui Ahikam, să conducă țara și că i-a încredințat lui pe toți bărbații, femeile și copiii cei mai săraci, care nu fuseseră duși în captivitate în Babilon,

8 au venit împreună cu oamenii lor la Ghedalia, în Mițpa. Aceștia erau: Ismael, fiul lui Netania, Iohanan și Ionatan, fiii lui Careah, Seraia, fiul lui Tanhumet, fiii netofatitului Efai și Iaazania, fiul unui maacatit.

9 Ghedalia, fiul lui Ahikam, fiul lui Șafan, le-a jurat lor și oamenilor lor astfel: „Nu vă temeți să slujiți caldeenilor! Rămâneți în țară, slujiți împăratului Babilonului și vă va fi bine.

10 Eu însumi locuiesc la Mițpa să vă reprezint înaintea caldeenilor, care vor veni la noi. Voi strângeți așadar vinul, fructele de vară și untdelemnul, puneți-le în vase și locuiți în cetățile în care vă aflați.“

11 Când iudeii care locuiau în Moab, în Amon, în Edom și în toate celelalte țări au auzit că împăratul Babilonului a lăsat o rămășiță în Iuda și că l-a uns drept conducător pe Ghedalia, fiul lui Ahikam, fiul lui Șafan,

12 s-au întors din toate locurile unde fuseseră împrăștiați și au venit în țara lui Iuda, la Ghedalia, la Mițpa. Ei au avut parte de un mare belșug de vin și de fructe de vară.

13 Atunci când Iohanan, fiul lui Careah, și toți conducătorii oștirilor care rămăseseră pe câmp au venit la Ghedalia, la Mițpa,

14 ei i-au zis: – Știi că Baalis, regele amoniților, l-a trimis pe Ismael, fiul lui Netania, să teucidă? Dar Ghedalia, fiul lui Ahikam, nu i-a crezut.

15 Atunci Iohanan, fiul lui Careah, i-a zis în secret lui Ghedalia la Mițpa: – Lasă-mă să mă duc și să-l omor pe Ismael, fiul lui Netania, și nimeni nu va ști. De ce să te omoare el și astfel să se împrăștie din nou iudeii care s-au strâns la tine și să piară rămășița lui Iuda?

16 Ghedalia, fiul lui Ahikam, i-a răspuns lui Iohanan, fiul lui Careah: – Să nu faci așa ceva, căci ce spui tu despre Ismael nu este adevărat!

41 *Atrocitățile lui Ismael și fuga poporului în Egipt*

1 În luna a șaptea, Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Elișama, care era din familia regală și fusese un conducător al regelui, a venit împreună cu zece oameni la Ghedalia, fiul lui Ahikam, la Mițpa. În timp ce mâncau acolo împreună,

2 Ismael, fiul lui Netania, s-a ridicat împreună cu cei zece oameni care-l însoțeau și l-au lovit cu sabia pe Ghedalia, fiul lui Ahikam, fiul lui Șafan, ucigându-l astfel pe cel ce fusese pus de împăratul Babilonului să conducă țara.

3 Ismael i-a ucis, de asemenea, pe toți iudeii care erau cu Ghedalia la Mițpa, precum și pe toți ostașii caldeeni care se aflau acolo.

4 A doua zi, după asasinarea lui Ghedalia, pe când nimeni nu știa nimic,

5 optzeci de bărbați cu barba rasă, cu hainele rupte și cu tăieturi în piele, au venit din Șehem, din Șilo și din Samaria ca să aducă daruri de mâncare și tămâie la Casa Domnului.

6 Ismael, fiul lui Netania, a ieșit din Mițpa înaintea lor și mergea plângând. Când i-a întâlnit le-a zis: – Veniți la Ghedalia, fiul lui Ahikam!

7 Când au ajuns ei în mijlocul cetății, Ismael, fiul lui Netania, și bărbații care erau cu el i-au ucis și i-au aruncat într-un puț.

8 Dar zece dintre ei i-au zis lui Ismael: – Nu ne omorî căci mai avem grâu, orz, untdelemn și miere ascunse în câmpie. Atunci el i-a lăsat în viață și nu i-a ucis împreună cu frații lor.

9 Puțul în care a aruncat Ismael toate hoiturile celor care fuseseră cu Ghedalia și pe care îi ucisese, era puțul pe care l-a făcut regele Asa ca apărare împotriva lui Bașa, regele lui Israel. Puțul acesta l-a umplut Ismael, fiul lui Netania, cu cei uciși.

10 Ismael i-a luat captivi pe toți cei din popor care mai rămăseseră în Mițpa: pe fiicele regelui și pe toți aceia din popor care mai rămăseseră în Mițpa și pe care Nebuzaradan, căpetenia gărzilor, îi încredințase lui Ghedalia, fiul lui Ahikam. Ismael, fiul lui Netania, i-a luat captivi și a plecat să treacă la amoniți.

11 Dar Iohanan, fiul lui Careah, și toți conducătorii oștirilor care erau cu el, au auzit despre tot răul pe care-l făcuse Ismael, fiul lui Netania.

12 I-au luat pe toți oamenii care erau cu ei și au mers să lupte împotriva lui Ismael, fiul lui Netania.

Ei l-au ajuns lângă apele cele mari ale Ghivonului.

13 Întreg poporul care era cu Ismael s-a bucurat când l-a văzut pe Iohanana, fiul lui Careah, și pe toți conducătorii oștirilor care erau cu el.

14 Tot poporul, pe care-l luase captiv Ismael din Mițpa, s-a întors și s-a dus la Iohanana, fiul lui Careah.

15 Dar Ismael, fiul lui Netania, împreună cu opt din oamenii lui au scăpat de Iohanana și au fugit la amoniți.

16 Iohanana, fiul lui Careah, și toți conducătorii oștirilor care erau cu el, au luat toată rămășița poporului din Mițpa, pe care o eliberaseră din mâinile lui Ismael, fiul lui Netania, după ce acesta îl ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahikam: bărbații, ostașii, femeile, copiii și conducătorii pe care-i adusese din Ghivon.

17 După ce au mers o vreme, s-au oprit la Gherut-Chimham, lângă Betleem; apoi au plecat în Egipt,

18 departe de caldeeni, pentru că se temeau de ei, deoarece Ismael, fiul lui Netania, îl ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahikam, pe care împăratul Babilonului îl pusese conducător peste țară.

42 *Avertizare împotriva plecării în Egipt*

1 Apoi toți conducătorii oștirilor, Iohanana, fiul lui Careah, Iezania, fiul lui Hoșaia, și tot poporul, de la cel mai mic la cel mai mare, s-au apropiat

2 de profetul Ieremia și i-au zis: – Te rugăm, fie bine primită înaintea ta cererea noastră! Mijlocește în favoarea noastră la Domnul, Dumnezeul tău, pentru toată rămășița aceasta, căci, după cum bine vezi tu însuși, am mai rămas puțini din câți am fost.

3 Roagă-te ca Domnul, Dumnezeul tău, să ne arate calea pe care trebuie să mergem și ce trebuie să facem.

4 Profetul Ieremia le-a răspuns: – V-am auzit și voi mijloci în favoarea voastră la Domnul, Dumnezeul vostru, după cum mi-ați cerut. Vă voi descoperi tot ce-mi va spune Domnul și n-am să vă ascund nimic.

5 Atunci, ei i-au zis lui Ieremia: – Domnul să fie un martor adevărat și credincios împotriva noastră dacă nu vom împlini tot ceea ce Domnul, Dumnezeul tău, te va trimite să ne spui.

6 Fie bine, fie rău, noi vom asculta de glasul Domnului, Dumnezeul nostru, la care te trimitem,

ca să ne meargă bine ascultând de Domnul, Dumnezeul nostru.

7 După zece zile, Cuvântul Domnului a venit la Ieremia.

8 El a chemat pe Iohanana, fiul lui Careah, pe toți conducătorii oștirilor care-l însoțeau și pe tot poporul, de la cel mai mic la cel mai mare,

9 și le-a zis: – Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, la Care voi m-ați trimis să-i prezint cererile voastre:

10 „Dacă veți rămâne în țara aceasta, Eu vă voi zidi și nu vă voi dărâma, vă voi planta și nu vă voi smulge, căci Îmi pare rău de răul pe care vi l-am făcut.

11 Nu vă temeți de împăratul Babilonului, de care acum vă este frică. Nu vă temeți de el, zice Domnul, căci Eu sunt cu voi ca să vă scap și să vă izbăvesc din mâna lui.

12 Îmi voi arăta mila față de voi, făcându-l pe împărat să aibă milă de voi și să vă lase să locuiți în țara voastră.

13 Dacă nu veți asculta însă de glasul Domnului, Dumnezeul vostru, și veți zice: «Nu vrem să locuim în țara aceasta!»,

14 dacă veți zice: «Nu, ci vom merge în țara Egiptului, unde nu vom vedea nici război, nu vom auzi nici sunetul trâmbiței și unde nu ne va fi nici foame, și vom locui acolo!»,

15 atunci Domnul are un cuvânt pentru tine, rămășița a lui Iuda. Așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: «Dacă vă veți hotărî să mergeți în Egipt și să locuiți acolo,

16 atunci sabia de care vă temeți vă va ajunge acolo, în țara Egiptului, și foametea de care vă este groază vă va urmări în Egipt și veți muri acolo.

17 Toți cei ce se vor hotărî să meargă în Egipt și să locuiască acolo vor muri uciși de sabie, de foamete și de molimă; nici unul din ei nu va mai supraviețui și nimeni nu va scăpa de nenorocirea pe care Eu o voi aduce asupra lor.»

18 „Așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: «După cum mânia și urgia Mea s-au revărsat asupra locuitorilor Ierusalimului, tot așa se va revărsa urgia Mea peste voi când vă veți duce în Egipt. Veți fi o pricină de scârbă și de groază, o pricină de blestem și de dispreț; nu veți mai vedea niciodată locul acesta.»

19 Rămășiță a lui Iuda, Domnul vă spune să nu mergeți în Egipt. Să fiți siguri de lucrul aceasta, fiindcă eu sunt martor împotriva voastră astăzi!

20 Căci ați fost necinstiți când m-ați trimis la Domnul, Dumnezeul vostru, spunându-mi: «Mijlocește în favoarea noastră înaintea Domnului, Dumnezeul nostru! Descoperă-ne tot ce-ți va spune Domnul, Dumnezeul nostru, iar noi vom împlini ceea ce-ți va zice.»

21 Astăzi eu v-am înștiințat, însă voi nu vreți să ascultați de glasul Domnului, Dumnezeul vostru, în tot ceea ce m-a trimis să vă spun.

22 Acum, fiți siguri că veți muri uciși de sabie, de foamete și de molimă în locul acela în care vă găsiți plăcerea să mergeți și să locuiți.“

43 *Dus în Egipt, Ieremia vestește judecata*

1 După ce Ieremia a terminat de spus poporului toate cuvintele Domnului, Dumnezeul lor, tot ceea ce Domnul, Dumnezeul lor, l-a trimis să le spună,

2 Azaria, fiul lui Hoșaia, Iohanen, fiul lui Careah, și toți oamenii aceia mândri i-au zis lui Ieremia:

„Minți! Nu Domnul, Dumnezeul nostru, te-a trimis să ne spui să nu mergem în Egipt și să nu locuim acolo,

3 ci Baruc, fiul lui Neria, te întărește împotriva noastră, ca să ne dai în mâinile caldeenilor, să ne omoare sau să ne ducă în captivitate în Babilon.“

4 Iohanen, fiul lui Careah, toți conducătorii oștirilor și întreg poporul nu au ascultat de porunca Domnului de a rămâne în țara lui Iuda.

5 Astfel, Iohanen, fiul lui Careah, și toți conducătorii oștirilor au luat toată rămășița lui Iuda – care fusese împrăștiată în mijlocul neamurilor și se întorsese să locuiască în țara lui Iuda –

6 și anume pe toți bărbații, femeile și copiii, pe fiicele regelui, pe toți aceia pe care Nebuzaradan, căpetenia gărzilor, îi lăsase cu Ghedalia, fiul lui Ahikam, fiul lui Șafan, pe profetul Ieremia și pe Baruc, fiul lui Neria,

7 și i-au dus în țara Egiptului, neascultând de porunca Domnului. Ei au ajuns la Tahpanhes.

8 La Tahpanhes, Cuvântul Domnului i-a vorbit lui Ieremia astfel:

9 „Ia în mână niște pietre mari și ascunde-le, în prezența iudeilor, în lutul cuptorului de cărămizi de la intrarea palatului lui Faraon din Tahpanhes.

10 Apoi spune-le: «Așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: ‘Voi trimite după slujitorul Meu, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și voi pune tronul lui peste aceste pietre, pe care le-am ascuns; el își va întinde baldachinul peste ele.

11 Va veni și va ataca țara Egiptului: îi va ucide pe cei destinați morții, îi va duce în captivitate pe cei destinați exilului și îi va ucide cu sabia pe cei destinați sabiei.

12 Voi da foc templelor zeilor Egiptului; el le va arde și îi va duce în captivitate pe toți zeii lor. Se va înveli cu Egiptul cum se învelește un păstor cu haina lui și va ieși de acolo nevătămat.

13 Va sfărâma stâlpul din templul Soarelui, din țara Egiptului, și va da foc tuturor templelor zeilor Egiptului.’»“

44 *Condamnarea idolatriei*

1 Iată cuvântul spus lui Ieremia cu privire la toți iudeii care locuiau în țara Egiptului – la Migdol, la Tahpanhes, la Nof și în țara Patros:

2 „Așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: «Ați văzut toate nenorocirile pe care le-am adus asupra Ierusalimului și asupra tuturor cetăților lui Iuda. Astăzi ele au ajuns doar un loc pustiu, unde nu mai locuiește nimeni,

3 din cauza răutății lor. Ei M-au provocat la mânie, ducându-se să ardă tămâie și să slujească altor dumnezei, pe care nu i-au cunoscut nici ei, nici voi, nici strămoșii voștri.

4 Deși i-am trimis iarăși și iarăși pe toți slujitorii Mei, profeții, să le spună să nu săvârșească aceste urâciuni pe care Eu le urăsc,

5 ei nu M-au ascultat și nu au luat aminte; nu s-au întors de la răutatea lor și n-au încetat să ardă tămâie altor dumnezei.

6 De aceea, furia Mea s-a revărsat și mânia Mea a izbucnit în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului, care au devenit în ziua de azi o ruină și un loc pustiu.»

7 Acum, așa vorbește Domnul, Dumnezeul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: «De ce vă faceți singuri un rău așa de mare, nimicind astfel din mijlocul lui Iuda bărbați, femei, copii și prunci, și rămânând fără nici o rămășiță?

8 De ce Mă provocați la mânie prin lucrarea mâinilor voastre, arzând tămâie altor dumnezei, în țara Egiptului, unde v-ați dus să locuiți? Vă veți

distruge singuri și veți deveni o pricină de blestem și de dispreț printre toate neamurile pământului.

9 Ați uitat răutățile strămoșilor voștri, răutățile regilor și ale reginelor lui Iuda și răutățile pe care le-ați săvârșit voi și soțiile voastre în țara lui Iuda și pe străzile Ierusalimului?

10 Până în ziua de azi ei nu s-au smerit, nu s-au temut și nu au urmat Legea Mea și poruncile pe care le-am pus înaintea voastră și înaintea strămoșilor voștri.»

11 De aceea, așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: «Iată, Îmi întorc fața împotriva voastră ca să vă fac rău și să nimicesc întreg Iuda.

12 Voi îndepărta rămășița lui Iuda, care s-a dus în țara Egiptului să locuiască acolo. Vor pieri cu toții în țara Egiptului: vor fi uciși de sabie sau de foamete. De la cel mai mic până la cel mai mare vor fi uciși de sabie sau de foamete. Vor deveni o pricină de scârbă și de groază, o pricină de blestem și de dispreț.

13 Îi voi pedepsi pe cei ce locuiesc în țara Egiptului cu sabie, cu foamete și cu molimă, așa cum am pedepsit și Ierusalimul.

14 Nici unul din rămășița lui Iuda, care s-a dus să locuiască în țara Egiptului, nu va scăpa cu viață ca să se întoarcă iarăși în țara lui Iuda, deși va dori să se întoarcă și să trăiască. Nu se vor mai întoarce decât câțiva care vor scăpa.»

15 Atunci, toți bărbații care știau că soțiile lor ardeau tămâie altor dumnezei, împreună cu toate femeile care erau prezente – o mare mulțime – și cu întreg poporul care locuia în țara Egiptului și în Patros, i-au răspuns lui Ieremia:

16 – Nu vom asculta de mesajul pe care ni l-ai rostit în Numele Domnului,

17 ci, cu siguranță, vom face ceea ce am promis: vom arde tămâie împărătesei cerului și vom vărsa în cinstea ei jertfe de băutură, așa cum am mai făcut atât noi, cât și strămoșii, regii și conducătorii noștri în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului.

Atunci aveam destulă mâncare, eram fericiți și nu vedeam nici o nenorocire.

18 Dar, de când am încetat să aducem tămâie împărătesei cerului și să vărsăm jertfe de băutură în cinstea ei, am dus lipsă de toate și am fost uciși de sabie și de foamete.

19 Femeile au adăugat: – Când ardem tămâie împărătesei cerului și vărsăm jertfe de băutură în

cinstea ei, nu știu oare și bărbații noștri că facem turte după chipul ei și vărsăm jertfe de băutură în cinstea ei?

20 Atunci Ieremia a răspuns întregului popor – bărbați și femei – care-i dăduse acest răspuns:

21 – Oare nu și-a adus aminte Domnul și nu s-a gândit la tămâia pe care ați ars-o în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului, atât voi, cât și strămoșii, regii și conducătorii voștri împreună cu întreg poporul?

22 Când Domnul nu a mai suferit lucrul acesta, din cauza răutății practicilor voastre și a urâciunilor pe care le-ați săvârșit, țara voastră a devenit o pricină de groază și de blestem, un loc pustiit și fără locuitori, așa cum este astăzi.

23 Tocmai pentru că ați ars tămâie și ați păcătit împotriva Domnului, pentru că nu ați ascultat de glasul Domnului și nu ați păzit Legea, hotărârile și mărturiile Lui, de aceea a venit peste voi această nenorocire pe care o vedeți astăzi.

24 Ieremia a mai zis întregului popor și tuturor femeilor: – Ascultați Cuvântul Domnului, voi, toți cei din Iuda, care sunteți în țara Egiptului.

25 Așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Voi și soțiile voastre ați împlinit cu mâinile voastre promisiunea pe care ați făcut-o spunând că veți arde tămâie împărătesei cerului și veți vărsa jertfe de băutură în cinstea ei. Acum dar împliniți promisiunile pe care le-ați făcut și îndepliniți-vă juruințele!“

26 Dar ascultați Cuvântul Domnului, voi, toți cei din Iuda, care locuiți în țara Egiptului: „Jur pe Numele Meu cel mare, zice Domnul, că nimeni din Iuda, dintre cei care locuiesc în țara Egiptului, nu va mai chema Numele Meu, nici nu va mai jura zicând «Viu este Stăpânul Domn!»

27 Căci Eu veghez asupra lor să le fac rău și nu bine; toți cei din Iuda, care sunt în țara Egiptului, vor fi nimiciți de sabie și de foamete până vor muri cu toții.

28 Cei care vor scăpa de sabie și se vor întoarce din țara Egiptului în țara lui Iuda vor fi doar câțiva. Atunci toată rămășița lui Iuda, care s-a dus să locuiască în țara Egiptului, va cunoaște care cuvânt se va împlini: al Meu sau al lor.

29 Semnul, după care veți cunoaște că Eu vă voi pedepsi în locul acesta, zice Domnul, și după care veți ști că planurile Mele de a vă distruge se vor împlini, este următorul, zice Domnul:

30 Îl voi da pe faraonul Hofra, monarhul Egiptului, în mâinile dușmanilor lui și în mâinile celor ce caută să-i ia viața, tot așa cum l-am dat și pe Zedechia, regele lui Iuda, în mâinile dușmanului său Nebucadnețar, împăratul Babilonului, care căuta să-i ia viața.“

45 Mesaj către Baruc

1 Iată cuvântul pe care profetul Ieremia i l-a spus lui Baruc, fiul lui Neria, în al patrulea an al lui Iehoiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, după ce Baruc scrisese într-un sul cuvintele pe care Ieremia i le dictase.

2 „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, cu privire la tine, Baruc:

3 «Tu zici: ‘Vai de mine! Domnul a adăugat necaz la durerea mea. Sunt sleit din cauza suspinelor și nu găsesc odihnă.’

4 Totuși Domnul îți zice: ‘Ceea ce am construit voi dărâma și ceea ce am semănat voi smulge, și anume toată țara aceasta.

5 Iar tu cauți pentru tine lucruri mari?! Nu le căuta, căci voi aduce nenorocirea peste orice ființă, zice Domnul. Ție însă îți voi da ca pradă de război propria ta viață, oriunde vei merge.’»“

46 Profetie împotriva Egiptului

1 Iată Cuvântul Domnului spus profetului Ieremia cu privire la neamuri.

2 Cu privire la Egipt: Acesta este mesajul împotriva oștirii faraonului Neco, monarhul Egiptului, care fusese înfrântă la Carchemiș, lângă râul Eufrat, de Nebucadnețar, împăratul Babilonului, în anul al patrulea al lui Iehoiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda:

3 „Pregătiți-vă scuturile mari și mici și mergeți la luptă!

4 Călăreți, înhămați caii și încălecați bidivii! Stați pregătiți cu coifurile puse! Lustruiți-vă sulitele și îmbrăcați-vă armurile!

5 Dar ce văd? Le este frică, se retrag, vitejii lor sunt înfrânți. Ei fug în grabă, fără să mai privească înapoi. Pretutindeni este numai teroare, zice Domnul.“

6 „Cel iute de picior nu va putea fugi, nici cel viteaz nu va putea scăpa! În partea de nord, lângă râul Eufrat, ei se împiedică și cad.

7 Cine este acela care se înalță ca Nilul, ale cărui ape sunt agitate ca râurile?

8 Egiptul se înalță ca Nilul, iar apele lui sunt agitate ca râurile. El zice: «Mă voi ridica și voi acoperi țara, îi voi nimici cetățile și pe cei ce locuiesc în ele.»

9 Năpustiți-vă, cai! Năvăliți, care! Să iasă vitejii: cei din Cuș și din Put care poartă scutul și cei din Lud care trag cu arcul!

10 Ziua aceea însă va fi a Stăpânului, Domnul Oștirilor! Va fi o zi de răzbunare, în care El se va răzbuna pe dușmanii Lui. Sabia va devora, se va sătura și se va îmbăta cu sângele lor, căci Stăpânul, Domnul Oștirilor, va aduce o jertfă în țara din nord, lângă râul Eufrat.

11 Du-te în Ghilad și adu balsam, fecioară, fiică a Egiptului! Degeaba îți înmulțești leacurile, căci nu este vindecare pentru tine.

12 Popoarele vor auzi de rușinea ta; strigătele tale vor umple pământul. Un viteaz se va împiedica de un altul și vor cădea amândoi.“

13 Acesta este mesajul pe care Dumnezeu i l-a spus profetului Ieremia despre venirea lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, ca să atace țara Egiptului:

14 „Dă de știre în Egipt și vestește în Migdol. Vestește și în Nof și în Tahpanhes și spune-le:

«Ridicați-vă și pregătiți-vă, căci sabia îi devorează pe cei din jurul vostru.»

15 De ce stau vitejii tăi întinși pe pământ? Ei nu pot sta în picioare, căci Domnul i-a aruncat la pământ.

16 Ei se vor împiedica întruna și vor cădea unul peste altul. Vor zice: «Haidem să ne întoarcem la poporul nostru și în țara noastră natală, departe de sabia asupritorului!»

17 Acolo vor zice: «Faraon nu este decât un vuiet căruia i-a trecut vremea.»“

18 „Viu sunt Eu, zice Împăratul, al Cărui Nume este Domnul Oștirilor, că va veni unul care este ca Taborul printre munți, asemenea Carmelului deasupra mării.

19 Pregătește-ți lucrurile pentru exil, locuitoare – fiică a Egiptului! Căci Noful va ajunge un pustiu, va fi părăsit și nimeni nu va mai locui în el.

20 Egiptul este o vițea foarte frumoasă, dar un tăun vine asupra ei dinspre nord.

21 Mercenarii din rândurile lui sunt ca niște viței îngrășați în grajd, dar și ei se întorc și fug, pentru că nu pot ține piept, căci ziua nenorocirii vine peste ei, ziua când ei vor fi pedepsiți.

22 Egiptul va sâsâi ca un șarpe care fuge, căci îl urmărește oștirea dușmană. Ei vin împotriva lui cu topoare, ca niște tăietori de lemne.

23 Îi vor tăia pădurea, zice Domnul, chiar dacă este foarte deasă. Ei sunt mai numeroși decât lăcustele și nu pot fi numărați.

24 Fiica Egiptului este acoperită de rușine și este dată în mâinile poporului din nord.“

25 „Așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: «Iată, voi aduce pedeapsa împotriva lui Amon din No, împotriva lui Faraon, împotriva Egiptului, împotriva zeilor și monarhilor lui și împotriva lui Faraon și a celor ce se încred în el.

26 Îi voi da în mâinile celor ce caută să le ia viața, în mâinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului și ale conducătorilor lui. După aceea, Egiptul va fi locuit ca în zilele de odinioară, zice Domnul.»“

27 „Dar tu, Iacov, slujitorul Meu, nu te teme; nu te înspăimânta, Israele! Căci Eu te voi elibera din teritoriul îndepărtat și-ți voi izbăvi urmașii din țara în care este captivă. Iacov se va întoarce și va fi iarăși liniștit și în siguranță și nimeni nu-l va mai înfricoșa.

28 Nu te teme, Iacov, slujitorul Meu, căci Eu sunt cu tine, zice Domnul. Deși voi nimici cu desăvârșire toate neamurile la care te-am alungat, pe tine nu te voi distruge de tot. Totuși nu te voi lăsa nepedepsit, ci te voi disciplina cu dreptate.“

47 *Profeție împotriva Filistiei*

1 Iată Cuvântul Domnului spus profetului Ieremia cu privire la filistenii, înainte ca Faraon să atace Gaza.

2 „Așa vorbește Domnul: «Iată cum se ridică niște ape din nord; ele cresc asemenea unui torent care se revarsă. Ele inundă țara și tot ce cuprinde ea, cetatea și locuitorii ei. Oamenii vor țipa, toți locuitorii țării vor scoate urlete

3 la auzul tropăitului de copite a puternicilor armăsari, la zgomotul carelor dușmanilor și la huruitul roților lor. Părinții nu se vor întoarce după copiii lor, iar mâinile lor vor fi neputincioase,

4 căci vine ziua când vor fi nimiciți toți filistenii, când vor fi uciși toți supraviețuitorii care ar putea ajuta Tirul și Sidonul. Domnul îi va nimici pe filistenii, rămășița insulei Caftor.

5 Gaza va deveni pleșuvă și Așchelonul va fi redus la tăcere. Rămășiță din câmpie, până când îți vei face singură tăieturi?»“

6 „Ah, sabie a Domnului, când te vei liniști? Întoarce-te în teaca ta! Oprește-te și stai liniștită!“

7 „Dar cum ar putea să stea liniștită când Domnul i-a dat poruncă să atace Așchelonul și coasta mării?»“

48 *Profeție împotriva Moabului*

1 Cu privire la Moab: „Așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: «Vai de Nebo, căci va fi distrus! Chiriatayim va fi acoperit de rușine și cucerit! Fortăreața va fi acoperită de rușine și zdrobită!

2 Moab nu va mai fi lăudat; la Heșbon se pune la cale nimicirea lui: ‘Să mergem și să-l distrugem dintre neamuri!’ Și tu, Madmen, vei fi redus la tăcere, căci sabia te va urmări!

3 Un strigăt se aude din Horonaim: ‘Este prăpăd și mare distrugere!’

4 Moab va fi zdrobit; chiar și cei mici ai lui vor striga.

5 Ei merg pe urcușul spre Luhit, plângând fără încetare, căci jos, în Horonaim, au auzit strigătul de cotropire al dușmanilor.

6 Fugiți! Scăpați-vă viața, devenind ca un tufiș din pustie!

7 Veți fi capturați pentru că vă încredeți în lucrările și în bogățiile voastre. Chemoș va merge în captivitate împreună cu preoții și conducătorii lui.

8 Pustiitorul va veni împotriva fiecărei cetăți și nici una nu va scăpa. Valea va deveni o ruină și podișul va fi distrus, căci Domnul a vorbit.

9 Presărați sare asupra Moabului, căci va fi pustit! Cetățile lui vor deveni o pustie și nimeni nu va mai locui în ele.

10 Blestemat să fie cel ce face cu neglijență lucrarea Domnului! Blestemat să fie cel ce își oprește sabia de la măcel!

11 Încă din tinerețea lui, Moabul a fost liniștit, ca vinul lăsat în drojdia lui; nu a fost vărsat dintr-un vas în altul, nu a fost dus în captivitate. De aceea i s-a păstrat gustul și nu i s-a schimbat aroma.

12 Dar, iată, vin zile, zice Domnul, când voi trimite oameni să-l verse din vasul lui, și ei îl vor vărsa; îi vor goli vasele și-i vor sparge ulcioarele.

13 Atunci Moabului îi va fi rușine cu Chemoș, așa cum și casei lui Israel i-a fost rușine, când și-a pus încrederea în vițelul de la Betel.

14 Cum puteți zice că sunteți puternici, bărbați curajoși în luptă?

15 Moabul va fi distrus și cetățile lui vor fi invadate. Tinerii lui aleși vor fi măcelăriți, zice Împăratul, al Cărui Nume este Domnul Oștirilor.

16 Pieirea Moabului este aproape, nenorocirea lui vine în grabă mare.

17 Bociți-l, voi, toți care-l înconjurați, toți care-i cunoașteți numele! Ziceți: ‘Cum a fost sfărâmat sceptrul cel puternic, toiagul cel glorios!’

18 Coboară-te din slava ta și așează-te pe pământ uscat, locuitor al fiicei Dibonului, căci pustiitorul Moabului se va ridica împotriva ta și-ți va distruge fortărețele!

19 Stai lângă drum și pândește, locuitoare a Aroerului! Întreabă pe cel ce fuge și pe cea care-și scapă viața, întreabă: ‘Ce se întâmplă?’

20 Moabul este acoperit de rușine, căci este zdrobit. Bociți și strigați tare! Vestiți de-a lungul Arnonului că Moabul este distrus.

21 A venit judecata împotriva țării din podiș, împotriva Holonului, Iahței și Mefaatului,

22 împotriva Dibonului, Neboului și Bet-Diblataimului,

23 împotriva Chiriataimului, Bet-Gamulului și Bet-Meonului,

24 împotriva Cheriotului, împotriva Boțrei, împotriva tuturor cetăților din țara Moabului, de departe sau de aproape.

25 Puterea Moabului este tăiată și brațul lui este zdrobit, zice Domnul.

26 Îmbătați-l, căci s-a fălit împotriva Domnului! Tăvălească-se Moab în vărsătura lui și să ajungă o batjocură!

27 N-a fost Israel batjocorit de tine? A fost el prins printre hoți de-ți clatini capul în semn de batjocură ori de câte ori vorbești despre el?

28 Părășiți cetățile și locuiți printre stânci, locuitori ai Moabului! Fiți ca porumbeii care-și fac cuib la gura peșterilor!

29 Noi am auzit de mândria lui Moab, de aroganța lui peste măsură de mare și de înfumurarea lui, de mândria, de semețirea și de trufia inimii lui.

30 Cunosc nerușinarea lui, zice Domnul, dar este zadarnică, și lăudăroșenia lui nu duce la nimic.

31 De aceea, plâng pentru Moab, plâng cu glas tare pentru întregul Moab și gem pentru toți oamenii din Chir-Hareset.

32 Plâng pentru tine, vie din Sibma, mai mult decât pentru Iazer. Ramurile tale se întindeau până dincolo de mare, ajungând până la Iazer, dar

pustiitorul s-a năpustit asupra fructelor tale coapte și asupra strugurilor tăi.

33 S-a dus bucuria și veselia din livezile și de pe câmpiile Moabului. Am secat vinul din teascuri și nimeni nu mai calcă teascul cu strigăte de bucurie. Acum, chiar dacă ei strigă, nu strigă de bucurie.

34 Sunetul strigătelor lor se ridică din Heșbon la Eleale și Iahaț, din Țoar până la Eglat-Șelișia, căci până și apele Nimrimului sunt secate.

35 În Moab voi face ca oamenii să înceteze să mai aducă jertfe pe înălțimi și să mai ardă tămâie în cinstea zeilor lor, zice Domnul.

36 De aceea, inima mea jelește ca un fluier pentru Moab, jelește ca un fluier pentru oamenii din Chir-Hareset, căci averile pe care le-au strâns au pierit.

37 Toate capetele sunt rase, toate bărbile sunt tăiate; toate mâinile au tăieturi și toate coapsele sunt acoperite cu saci.

38 Pe toate acoperișurile Moabului și în piețe este doar jale, căci am sfărâmat Moabul ca pe un vas, care nu mai place nimănui, zice Domnul.

39 Cât este de zdrobit Moabul! Cum jelesc cu toții! Cum își apleacă Moab spatele plin de rușine! Moab a devenit o pricină de răs și de groază pentru toți cei din jur.»“

40 „Așa vorbește Domnul: «Iată, un vultur se năpustește și își întinde aripile peste Moab.

41 Cheriotul va fi cucerit și fortărețele îi vor fi capturate. În ziua aceea, inima vitejilor Moabului va fi ca inima unei femei în durerile nașterii.

42 Moabul va fi nimicit dintre popoare pentru că s-a semețit împotriva Domnului.

43 Teroarea, groapa și lațul te așteaptă, locuitor al Moabului, zice Domnul.

44 Cine va fugi de teroare va cădea în groapă, și cine se va ridica din groapă va fi prins în laț, căci Eu aduc asupra Moabului anul pedepsei lui, zice Domnul.

45 Fugarii stau fără putere la umbra Heșbonului, căci un foc iese din Heșbon, o flacăra iese din mijlocul Sihonului care mistuie fruntea Moabului și capetele fiilor răzvrățiți.

46 Vai de tine, Moabule! Poporul lui Chemoș este nimicit! Fiii tăi sunt luați în captivitate și fiicele tale în exil.

47 Dar la sfârșitul zilelor, îi voi aduce înapoi pe captivii Moabului, zice Domnul.»“ Aici se sfârșește judecata asupra Moabului.

49 *Profeție împotriva amoniților*

1 Cu privire la amoniți: „Așa vorbește Domnul: «Oare nu mai are Israel fii? Oare nu mai are moștenitori? Atunci de ce a luat Moleh în stăpânire Gadul, iar poporul lui îi locuiește cetățile?»

2 De aceea, vin zile, zice Domnul, când voi suna strigătul de război împotriva Rabei amoniților; ea va ajunge un morman de ruine și satelor dimprejurul ei li se vor da foc. Atunci Israel îi va izgoni din țară pe cei ce-l izgoniseră, zice Domnul.

3 Gemi, Heșbonule, căci Ai este distrus! Strigați, fiice ale Rabei! Încingeți-vă cu saci și bocii; alergați încoace și încolo de-a lungul zidurilor, căci Moleh se duce în captivitate, împreună cu preoții și conducătorii lui!

4 De ce te mândrești cu văile tale, cu văile tale care se revarsă de-atâta belșug? O, fiică răzvrătită, tu te încrezi în bogățiile tale și zici: ‘Cine va veni împotriva mea?’

5 Iată, voi aduce împotriva ta groază din partea tuturor celor din jurul tău, zice Stăpânul, Domnul Oștirilor. Fiecare dintre voi va fi izgonit și nimeni nu-i va strânge pe fugari.

6 Dar după aceea, îi voi aduce înapoi pe captivii amoniților, zice Domnul.»“

Profeție împotriva Edomului

7 Cu privire la Edom: „Așa vorbește Domnul Oștirilor: «Nu mai este înțelepciune în Teman? Cei chibzuiți nu mai au sfaturi? A putrezit oare înțelepciunea lor?»

8 Întoarceți-vă și fugiți! Ascundeți-vă în peșteri adânci, voi, cei care locuiți în Dedan, căci voi aduce nenorocirea peste Esau, la vremea când îl voi pedepsi.

9 Dacă ar veni niște culegători de struguri la tine, n-ar lăsa ei câțiva ciorchini neculeși? Dacă ar intra la tine niște hoți în timpul nopții, n-ar fura ei doar cât ar avea nevoie?

10 Eu Însumi îl voi jefui pe Esau, îi voi descoperi toate ascunzătorile lui și nu se va mai putea ascunde. Copiii, frații și vecinii lui vor pieri, iar el nu va mai fi.

11 Lasă-ți orfanii, căci Eu îi voi ține în viață, iar văduvele tale să se încreadă în Mine.»“

12 „Așa vorbește Domnul: «Iată că cei care nu ar fi trebuit să bea din cupă, vor ajunge să bea! Iar tu să rămâi nepedepsit? Nu, nu vei rămâne nepedepsit, ci vei bea și tu!»

13 Jur pe Mine Însumi, zice Domnul, că Boțra va deveni o paragină și o pricină de groază, de răs și de blestem. Toate cetățile ei vor deveni o ruină veșnică.»“

14 „Am auzit un mesaj de la Domnul. Un mesager a fost trimis printre neamuri ca să zică: «Adunați-vă și atacați-o! Ridicați-vă la luptă!»“

15 „Iată, te voi face mic între neamuri și disprețuit printre oameni!

16 Groaza pe care o inspire și aroganța inimii tale te-au înșelat, pe tine care locuiești în crăpăturile stâncii și care stai pe vârful dealurilor. Chiar dacă ți-ai înălța cuibul precum vulturul și de acolo te voi doborî, zice Domnul.

17 Edomul va deveni o pricină de groază; toți cei ce vor trece pe lângă el se vor îngrozi și vor fluiera, din cauza tuturor rănilor lui.

18 Cum au fost nimicite Sodoma și Gomora și cetățile vecine, zice Domnul, tot așa nu va mai locui nimeni acolo; nici un om nu se va mai opri în el.

19 Iată, ca un leu care vine din desișul Iordanului împotriva unui staul trainic, așa Mă voi repezi și-l voi pune pe fugă pe Edom din locul unde este. Cine este cel ales de Mine ca să facă aceasta? Cine este ca Mine și cine Mă va înfrunța? Ce păstor Îmi poate sta împotrivă?»“

20 „De aceea, ascultați hotărârea pe care a luat-o Domnul împotriva Edomului și planurile pe care le-a făcut împotriva locuitorilor din Teman: «Cu siguranță vor fi târați ca niște oi plâpânde; cu siguranță El le va distruge staulul.

21 La sunetul căderii lor se va cutremura pământul și răsunetul strigătului lor se va auzi până la Marea Roșie.

22 Iată, dușmanul înaintează ca un vultur care zboară și își întinde aripile deasupra Boțrei. În ziua aceea, inima vitejilor Edomului va fi ca inima unei femei în durerile nașterii.»“

Profeție împotriva Damascului

23 Cu privire la Damasc: „Hamatul și Arpadul sunt tulburate căci au auzit vești rele. Se topesc de spaimă; sunt ca o mare învolburată care nu se mai poate potoli.

24 Damascul este descurajat. Se întoarce să fugă, dar îl cuprinde panica; îl apucă neliniștea și durerea, ca pe o femeie în durerile nașterii.

25 De ce nu a fost abandonată cetatea aceasta renumită, cetatea bucuriei mele?

26 De aceea, tinerii ei vor cădea în piețe și toți ostașii ei vor fi reduși la tăcere în ziua aceea, zice Domnul Oștirilor.

27 Voi da foc zidurilor Damascului și el va mistui palatele Ben-Hadadului.“

Profeție împotriva Chedarului și Hațorului

28 Cu privire la Chedar și la regatele Hațorului, pe care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, le-a cucerit: „Așa vorbește Domnul: «Ridicați-vă, înaintați împotriva Chedarului și distrugeți poporul din răsărit.

29 Luați-le corturile și turmele, prădați-le țesăturile, toate bunurile și cămilele. Strigați-le: ‘Teroare din toate părțile!’

30 Fugiți repede! Ascundeți-vă în peșteri adânci, locuitori ai Hațorului, zice Domnul. Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a luat o hotărâre împotriva voastră și a făcut un plan împotriva voastră.

31 Ridicați-vă și înaintați împotriva aceluia neam liniștit, care locuiește fără grijă, zice Domnul; el n-are nici porți, nici zăvoare și locuiește în singurătate.

32 Cămilele lor vor deveni pradă și mulțimea turmelor lor va fi jefuită. Îi voi împrăștia în toate vânturile pe cei care își rad colțurile bărbii și voi aduce dezastrul împotriva lor din toate părțile, zice Domnul.

33 Hațorul va deveni o vizuină de șacali, un loc pustiu pe vecie. Nici un om nu va mai locui acolo și nici un muritor nu se va mai opri în el.»“

Profeție împotriva Elamului

34 Iată Cuvântul Domnului spus profetului Ieremia, cu privire la Elam, la începutul domniei lui Zedechia, regele lui Iuda:

35 „Așa vorbește Domnul Oștirilor: «Iată, voi sfărâma arcul Elamului, sursa puterii lui.

36 Voi aduce împotriva Elamului cele patru vânturi de la cele patru margini ale cerului. Îi voi împrăștia în toate vânturile acestea și nu va fi nici un neam la care să nu ajungă cei izgoniți ai Elamului.

37 Îi voi zdrobi pe elamiți înaintea dușmanilor lor, înaintea celor ce vor să le ia viața. Voi aduce nenorocirea împotriva lor, mânia Mea cea aprigă, zice Domnul. Voi trimite după ei sabia până le voi aduce sfârșitul.

38 Îmi voi așeza tronul în Elam și voi nimici de acolo pe regele și pe conducătorii lor, zice Domnul.

39 în zilele de pe urmă, îi voi aduce înapoi pe captivii Elamului, zice Domnul.»“

50 *Profeție împotriva Babilonului*

1 Acesta este cuvântul rostit de Domnul prin profetul Ieremia, cu privire la Babilon și la țara caldeenilor:

2 „Dați de știre și vestiți printre neamuri! Înălțați un steag și vestiți! Nu ascundeți nimic, ci spuneți că Babilonul va fi cucerit, Bel va fi dat de rușine și Marduk va fi umplut de spaimă! Imaginile lor cioplite vor fi date de rușine și idolii lor vor fi înspăimântați!

3 Un neam din nord îi va ataca și le va preface țara într-un pustiu. Nimeni nu va mai locui în ea! Atât oamenii, cât și animalele vor fugi din ea.

4 În zilele acelea și în vremea aceea, zice Domnul, israeliții împreună cu cei din Iuda vor veni și vor umbla plângând în căutarea Domnului, Dumnezeul lor.

5 Vor întreba care este drumul Sionului și își vor întoarce privirile spre el. Vor veni și se vor alipi de Domnul printr-un legământ veșnic, care nu va fi uitat niciodată!

6 Poporul Meu era ca o turmă de oi pierdute, pe care păstorii lor le abăteau din cale și le făceau să rățăcească prin munți. Treceau de pe munți pe dealuri și își uitaseră adăpostul.

7 Toți cei ce le găseau le mâncau. Dușmanii lor ziceau: «Noi nu suntem vinovați, căci ele au păcătuit împotriva Domnului, staulul dreptății, împotriva Domnului, nădejdea strămoșilor lor.»

8 Fugiți din Babilon, ieșiți din țara caldeenilor și fiți ca țapii care conduc turma,

9 căci, iată, voi stârni și voi aduce împotriva Babilonului o mulțime de neamuri mari din țara de nord. Ele se vor înșira la luptă împotriva lui și îl vor cuceri. Săgețile lor sunt ca ale unui viteaz priceput care nu se întoarce cu mâna goală.

10 Astfel, Caldeea va fi prada lor și toți jefuitorii ei se vor sătura, zice Domnul.

11 Pentru că v-ați bucurat și v-ați veselit când ați jefuit moștenirea Mea, pentru că ați sărit ca o vițea care calcă grâul și ați nechezat ca armăsarii,

12 mama voastră va fi într-o mare rușine; cea care v-a născut va fi făcută de rușine. Iată, ea va fi cea mai de pe urmă dintre neamuri – un pustiu, un pământ uscat și fără apă.

13 Din pricina mâniei Domnului, ea nu va mai fi locuită, ci va deveni un pustiu. Toți cei ce vor trece prin Babilon se vor îngrozi și vor fluiera din cauza tuturor rănilor lui.

14 Așezați-vă în linie de luptă împrejurul Babilonului, voi toți cei ce întindeți arcul! Trageți împotriva lui, nu vă cruțați săgețile, căci a păcătuit împotriva Domnului.

15 Strigați împotriva lui din toate părțile! El se predă, întăriturile îi cad și zidurile îi sunt dărâmate. De vreme ce este răzburarea Domnului, răzburându-lă pe el și faceți-i cum a făcut și el!

16 Nimiciți din Babilon pe semănător și pe cel care mânuiește secerea la vremea secerișului! Din cauza sabiei pustiitorului, fiecare să se întoarcă la poporul său, fiecare să fugă în țara sa!“

17 „Israel este o oaie rătăcită pe care au vânat-o lei. Primul care a mâncat-o a fost împăratul Asiriei, iar ultimul care i-a sfărâmat oasele a fost Nebucadnețar, împăratul Babilonului.“

18 „De aceea, așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: «Îl voi pedepsi pe împăratul Babilonului și țara lui, așa cum l-am pedepsit și pe împăratul Asiriei.

19 Pe Israel însă îl voi aduce înapoi la pășunea lui; el va paște pe Carmel și pe Basan; își va potoli foamea pe dealurile Efraimului și Ghiladului.

20 În zilele acelea și în vremea aceea, zice Domnul, se va căuta nelegiuirea lui Israel, dar aceasta nu va mai fi, se va căuta păcatul lui Iuda, dar el nu se va mai găsi, căci voi ierta rămășița pe care am cruțat-o.

21 Înaintați împotriva țării Meratayim și împotriva celor ce locuiesc în Pekod. Urmăriți-i, uciideți-i și distrugeți-i cu desăvârșire, zice Domnul! Faceți-le tot ceea ce v-am poruncit!

22 Zgomotul războiului răsună în țară, zgomotul unui mare prăpăd.

23 Cum s-a rupt și s-a sfărâmat ciocanul întregului pământ! Cât este de pustit Babilonul în mijlocul neamurilor!

24 Ți-am întins o cursă, Babilonule, și ai fost prins fără să te aștepți! Ai fost găsit și cucerit, căci te-ai împotrivit Domnului.

25 Domnul și-a deschis odaia cu arme și a scos armele mâniei Lui, căci Stăpânul, Domnul Oștirilor, are de lucru în țara caldeenilor.

26 Veniți împotriva ei de departe, deschideți-i grânarele, ridicăți-o ca pe niște snopi. Distrugeți-o

cu desăvârșire și nu lăsați nici un supraviețuitor în ea.

27 Uciideți-i toți taurii! Să se ducă la înjunghiere! Vai de ei, căci le-a venit ziua! Le-a sosit vremea să fie pedepsiți!

28 ‘Ascultați glasul fugarilor, al celor ce scapă din țara Babilonului, care proclamă în Sion răzburarea Domnului, Dumnezeul nostru, răzburarea pentru Templul Său.’

29 Chemați arcașii împotriva Babilonului, chemați-i pe toți cei ce întind arcul. Ridicați-vă tabăra de jur împrejurul lui; nu lăsați pe nimeni să scape!

Răsplătiți-i după faptele lui; faceți-i potrivit cu tot ce a făcut și el, căci s-a îngâmfat față de Domnul, față de Sfântul lui Israel.

30 De aceea, tinerii lor vor cădea în piețe; toți ostașii lor vor fi reduși la tăcere în ziua aceea, zice Domnul.

31 Iată, Eu sunt împotriva ta, trufașule, zice Stăpânul, Domnul Oștirilor, căci ți-a sosit ziua, ți-a venit vremea să fii pedepsit!

32 Trufașul acela se va împiedica și va cădea și nimeni nu-l va ajuta să se ridice. Voi aprinde un foc în cetățile lui, care îi va mistui toate împrejurimile.»“

33 „Așa vorbește Domnul Oștirilor: «Israelii sunt asupriți și cei din Iuda la fel. Toți cei care i-au luat robi îi țin strâns și nu vor să le dea drumul.

34 Dar Răscumpărătorul lor este puternic, Domnul Oștirilor este Numele Lui. El le va apăra cauza ca să aducă odihnă țării lor și să facă pe locuitorii Babilonului să se aștepte.

35 Sabie împotriva caldeenilor! zice Domnul – împotriva celor ce locuiesc în Babilon, împotriva conducătorilor și înțelepților lor.

36 Sabie împotriva profeților mincinoși! Ei vor deveni nebuni. Sabie împotriva vitejilor lor! Ei vor fi umpluți de spaimă.

37 Sabie împotriva cailor și carelor lor și împotriva tuturor străinilor care sunt în mijlocul lor! Ei se vor înfricoșa ca niște femei. Sabie împotriva comorilor lor! Ele vor fi prădate.

38 Uscăciune peste apele lor! Ele vor seca. Căci este o țară de idoli, au înnebunit cu idoli lor.

39 De aceea, doar fiarele pustiei și hienele vor locui acolo, precum și bufnița de noapte. Nu va mai fi locuit vreodată, ci va rămâne nelocuit din generație în generație.

40 Cum a pustiit Dumnezeu Sodoma și Gomora și cetățile din jurul lor, zice Domnul, tot așa nici un om nu va mai locui acolo și nici un muritor nu se va mai opri pe acolo.

41 Iată, un popor vine din nord! Un mare neam și regi mulți au fost stârniți de la marginile pământului.

42 Ei sunt înarmați cu arcuri și cu lănci; sunt cruzi și fără milă. Vuietul lor este ca marea învolburată când vin călare pe cai; sunt pregătiți de luptă împotriva ta, fiică a Babilonului!

43 Împăratul Babilonului a auzit vestea și mâinile i-au slăbit. L-a cuprins neputința, durerea ca pe o femeie care naște.

44 Iată, ca un leu care vine din desișul Iordanului împotriva unui staul trainic, așa Mă voi repezi și-l voi pune pe fugă din locul unde este. Cine este cel ales de Mine ca să facă aceasta? Cine este ca Mine și cine Mă va înfrunța? Ce păstor Îmi poate sta împotriva?

45 De aceea, ascultați hotărârea pe care a luat-o Domnul împotriva Babilonului și planurile pe care le-a făcut împotriva Caldeii: Cu siguranță vor fi târâți ca niște oi plâpânde; cu siguranță El le va distruge staulul.

46 La sunetul cuceririi Babilonului pământul se cutremură și un strigăt se aude printre neamuri.»“

51 **1** „Așa vorbește Domnul: «Iată, voi stârni un duh nimicitor împotriva Babilonului și împotriva locuitorilor din Lev-Kamai.

2 Voi trimite împotriva Babilonului niște străini care îl vor spulbera și-i vor distruge țara. Ei o vor ataca din toate părțile în ziua nenorocirii.

3 Să se întindă arcul împotriva celui ce-și întinde arcul și împotriva celui ce se mândrește cu armura lui! Nu-i cruțați pe tinerii lui! Nimiciți-i cu desăvârșire toată oștirea!

4 Vor cădea uciși în țara caldeenilor, străpunși pe străzile ei.

5 Căci Israel și Iuda nu sunt părăsite de Dumnezeul lor, de Domnul Oștirilor, deși țara lor este plină de vină înaintea Sfântului lui Israel.

6 Fugiți din Babilon! Scăpați-vă viața, ca nu cumva să fiți nimiciți din cauza păcatelor lui, căci vremea răzbunării Domnului a sosit și El îl va răsplăti după meritele lui!

7 Babilonul a fost o cupă de aur în mâna Domnului, care îmbăta întregul pământ. Neamurile au băut din vinul ei și de aceea au înnebunit.

8 Cetatea Babilonului va cădea dintr-odată și va fi zdrobită! Plângeți pentru ea! Aduceți balsam pentru rana ei; poate va putea fi vindecată!»“

9 „Am vrut să vindecăm Babilonul, dar nu poate fi vindecat! Să-l părăsim și să mergem fiecare în țara lui, căci judecata lui ajunge până la ceruri și se înalță până la nori.

10 Domnul ne-a făcut dreptate. Să mergem și să vestim în Sion lucrarea Domnului, Dumnezeul nostru!»“

11 „Ascuțiți-vă săgețile și umpleți-vă tolbele! Domnul a stârnit duhul regilor Mediei, pentru că scopul Lui este să distrugă Babilonul. Aceasta este răzbunarea Domnului, răzbunarea pentru Templul Său.

12 Ridicați un steag împotriva zidurilor Babilonului! Întăriți paza, puneți păzitori, pregătiți o ambuscadă! Domnul Își va duce la îndeplinire hotărârea pe care a rostit-o împotriva locuitorilor Babilonului.

13 Ție, care locuiești lângă ape mari și ai mari bogății, ți-a venit sfârșitul, iar firul vieții tale a ajuns la capăt!

14 Domnul Oștirilor a jurat pe Sine Însuși: «Te voi umple cu oameni, asemenea unui roi de lăcuste, și ei vor înălța strigăte de biruință asupra ta.»“

15 „El a făcut pământul prin puterea Lui, a pus temeliiile lumii prin înțelepciunea Lui, a întins cerurile prin priceperea Lui.

16 La glasul Lui urlă apele din ceruri. El ridică norii de la marginile pământului. El trimite fulgerele și ploaia și scoate vântul din cămările Lui.

17 Toți oamenii sunt proști și fără cunoaștere, toți aurarii sunt rușinați de idoli lor, căci sunt doar o minciună și nu au nici o suflare în ei.

18 Sunt o deșertăciune, o lucrare de batjocură. La vremea pedepsei lor, vor pieri.

19 Dar Cel Care este partea lui Iacov nu este ca aceștia, căci El este Făcătorul tuturor lucrurilor, chiar și a seminției moștenirii Lui – Domnul Oștirilor este Numele Lui.»“

20 „Tu ești ciocanul Meu, arma Mea de luptă! Cu tine sfărâm neamuri și distrug împărății!

21 Cu tine zdrobesc calul și călărețul! Cu tine zdrobesc carul și conducătorul lui!

22 Cu tine nimicesc pe bărbat și pe femeie, pe bătrân și pe copil, pe tânăr și pe fecioară!
23 Cu tine nimicesc pe păstor și turma lui, pe plugar și boii lui, pe guvernatori și pe conducători!
24 Înaintea ochilor voștri voi răsplăti Babilonului și tuturor locuitorilor Caldeii pentru tot răul pe care l-au făcut în Sion, zice Domnul.“
25 „Iată, sunt împotriva ta, munte nimicitor, care distrugai întregul pământ, zice Domnul. Îmi voi întinde mâna împotriva ta, te voi rostogoli de pe stânci și te voi preface într-un munte aprins.
26 Nimeni nu va mai lua din tine pietre pentru capul unghiului, nici pietre pentru temelie, căci vei fi un pustiu veșnic, zice Domnul!“
27 „Ridicați un steag în țară! Sunați din trâmbiță printre neamuri! Pregătiți neamurile de luptă împotriva lui! Chemați împotriva lui regatele Araratului, Miniului și Așchenazului! Numiți un comandant împotriva lui! Trimiteți împotriva lui cai precum un roi de lăcuste!
28 Pregătiți neamurile de luptă împotriva lui – pe regii Mediei, pe guvernatorii lor, pe toți conducătorii lor și toate țările aflate sub stăpânirea lor!
29 Pământul se cutremură și se zvârcolește, căci planurile Domnului împotriva Babilonului se împlinesc – El va preface țara Babilonului într-un pustiu și nimeni nu va mai locui acolo.
30 Vitejii Babilonului au încetat lupta; ei rămân în fortărețele lor. Puterea lor s-a uscat și au ajuns ca niște femei. Locuințele lor sunt arse și zăvoarele lor sunt sfărâmate.
31 Sol după sol, mesager după mesager aleargă să-l anunțe pe împăratul Babilonului că cetatea lui este cucerită de la un capăt la celălalt,
32 că punțile de peste râu sunt luate, că trestiiile din mlaștini sunt arse și că ostașii sunt îngroziți.“
33 „Așa vorbește Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel: «Fiica Babilonului este ca un lan gata de treierat: încă puțin și vine vremea secerișului.»“
34 „Nebucadnețar, împăratul Babilonului, m-a devorat: m-a zdrobit, m-a făcut un vas gol. M-a înghițit ca un șarpe, și-a umplut pântecul cu bunătățile mele și apoi m-a vărsat.
35 Fie ca violența folosită împotriva trupului meu să se întoarcă împotriva Babilonului, zice locuitoarea Sionului. Fie ca sângele meu să se răsfrângă asupra locuitorilor Caldeii, zice Ierusalimul.“

36 „De aceea, așa vorbește Domnul: «Iată, îți voi apăra cauza și te voi răzbuna; voi seca marea Babilonului și-i voi usca izvoarele.
37 Babilonul va ajunge un morman de dărâmături, o vizuină de șacali, o pricină de groază și de batjocură, un loc în care nu va mai locui nimeni.
38 Ei toți vor rage ca niște lei, vor mârâi ca niște pui de lei.
39 Dar când vor fi în călduri, le voi face un ospăț și-i voi îmbăta, ca să se veselească și să adoarmă apoi somnul cel de veci și să nu se mai trezească, zice Domnul.
40 Îi voi doborî ca pe niște miei la măcelărie, ca pe niște berbeci și țapi.
41 Cum va fi cucerit Șeșakul, cum va fi capturată pricina de laudă a întregului pământ! Cum va ajunge Babilonul o pricină de groază printre neamuri!
42 Marea se va înălța peste Babilon, valurile ei învolburate o vor acoperi!
43 Cetățile ei vor fi pustii, un pământ fără apă și deșertic, o țară în care nu va mai locui nimeni și pe unde nu va mai trece nici un om.
44 Îl voi pedepsi pe Bel în Babilon și îi voi smulge din gură ceea ce a înghițit. Neamurile nu vor mai curge spre el, și zidul Babilonului se va prăbuși.
45 Ieși din mijlocul ei, popor al Meu! Fiecare să fugă și să-și scape viața de mânia aprigă a Domnului!
46 Să nu vă slăbească inima și să nu vă fie frică când zvonurile se aud în țară, căci anul acesta vine un zvon și anul următor un alt zvon: ‘Va fi violență în țară, un domnitor se va ridica împotriva altui domnitor!’
47 Cu siguranță, iată, vin zile când voi pedepsi idolii Babilonului. Toată țara va fi acoperită de rușine și toți cei răniți vor cădea în mijlocul ei.
48 Atunci cerul și pământul și tot ce cuprind ele vor striga de bucurie asupra Babilonului, căci din nord, îl vor ataca nimicitorii, zice Domnul.
49 Babilonul trebuie să cadă din cauza celor uciși ai lui Israel, tot așa cum și cei uciși de pe întreg pământul au căzut din cauza Babilonului.
50 Cei care ați scăpat de sabie, plecați și nu întârziați! Amintiți-vă de Domnul într-o țară îndepărtată și să-și găsească loc Ierusalimul în inima voastră!»“
51 „Suntem rușinați, căci am auzit batjocura și ne-am acoperit fețele din cauza rușinii, pentru că niște

străini au intrat în locurile sfinte ale Casei Domnului.“

52 „Dar iată, vin zile, zice Domnul, când îi voi pedepsi idolii, și toată țara va fi plină de gemetele răniților ei.

53 Chiar dacă Babilonul s-ar înălța până la cer și chiar dacă și-ar fortifica înălțimile, tot voi trimite nimicitorii împotriva lui, zice Domnul.“

54 „Un strigăt răsună din Babilon. Zgomotul unui mare prăpăd se aude din țara caldeenilor,

55 căci Domnul va distruge Babilonul și va face să înceteze în el zarva cea mare. Valuri de nimicitori vor urla ca niște ape mari și zgomotul strigătelor lor va răsună.

56 Un nimicitor va veni împotriva Babilonului; vitejii lui vor fi capturați și arcurile lor vor fi sfărâmate. Căci Domnul este un Dumnezeu Care răsplătește! El, cu siguranță, va da fiecăruia plata cuvenită!

57 Eu îi voi îmbăta pe conducătorii și pe înțelepții lui, pe guvernatori, pe ofițeri și pe viteji; ei vor adormi pe vecie și nu se vor mai trezi, zice Împăratul, al Cărui Nume este Domnul Oștirilor.“

58 „Așa vorbește Domnul Oștirilor: «Zidurile cele largi ale Babilonului vor fi dărâmate, iar porțile lui cele înalte vor fi arse în foc. Popoarele se trudesc degeaba și neamurile muncesc doar pentru foc!»“

59 Iată care este mesajul pe care profetul Ieremia l-a încredințat conducătorului Seraia, fiul lui Neria, fiul lui Maaseia, care s-a dus în Babilon cu Zedechia, regele lui Iuda, în al patrulea an al domniei acestuia.

60 Ieremia a scris într-un sul toate nenorocirile care vor veni asupra Babilonului – toate cuvintele acestea le-a scris cu privire la Babilon.

61 Ieremia i-a zis lui Seraia: „Când vei ajunge în Babilon, vezi să citești toate aceste cuvinte cu voce tare.

62 Apoi să zici: «Doamne, Tu ai spus că vei distruge acest loc și că nu va mai fi locuit nici de oameni, nici de animale, ci va deveni un pustiu pe vecie!»

63 Când vei termina de citit acest sul, leagă-l de o piatră și aruncă-l în mijlocul Eufratului.

64 Apoi să spui: «Așa se va scufunda Babilonul și nu se va mai ridica din cauza nenorocirilor pe care le voi aduce asupra lui, iar poporul lui va fi neputincios.»“ Până aici sunt cuvintele lui Ieremia.

52 *Căderea Ierusalimului*

1 Zedechia era în vârstă de douăzeci și unu de ani când a devenit rege și a domnit la Ierusalim timp de unsprezece ani. Mama sa se numea Hamutal și era fiica lui Ieremia din Libna.

2 El a făcut ce este rău înaintea Domnului, tot așa cum făcuse și Iehoiachim.

3 Din pricina mâniei Domnului s-au întâmplat aceste lucruri în Ierusalim și în Iuda, pe care, în cele din urmă, le-a izgonit din prezența Sa. Zedechia s-a răsculat împotriva împăratului Babilonului.

4 În al nouălea an al domniei lui Zedechia, în a zecea zi a lunii a zecea, Nebucadnețar, împăratul Babilonului a înaintat împotriva Ierusalimului cu toată oștirea sa. Ei și-au așezat tabăra înaintea cetății și au zidit întărituri de jur împrejurul ei.

5 Cetatea a fost în stare de asediu până în cel de-al unsprezecelea an al domniei regelui Zedechia.

6 În ziua a noua a lunii a patra, foametea din cetate a devenit atât de mare, încât poporul țării nu mai avea nimic de mâncare.

7 Atunci s-a pătruns în cetate, astfel că toți ostașii au fugit. Ei au ieșit din cetate noaptea, pe drumul porții dintre cele două ziduri, de lângă grădina regelui, în timp ce caldeenii înconjurau cetatea. Ei au luat-o pe drumul spre Araba,

8 însă oștirea caldeenilor l-a urmărit pe regele Zedechia și l-a ajuns în câmpiile Ierihonului. Toată oștirea lui se împrăștiase de lângă el.

9 Ei l-au capturat pe rege și l-au dus la împăratul Babilonului, la Ribla, în țara Hamatului. Acesta a rostit o sentință împotriva lui.

10 Acolo, la Ribla, împăratul Babilonului i-a înjunghiat pe fiii lui Zedechia înaintea ochilor lui. De asemenea i-a înjunghiat și pe toți conducătorii lui Iuda.

11 Apoi împăratul Babilonului i-a scos ochii lui Zedechia, l-a legat cu lanțuri de bronz și l-a dus în Babilon, unde a stat în temniță până în ziua morții lui.

12 În ziua a zecea a lunii a cincea, în al nouăsprezecelea an al domniei împăratului Nebucadnețar, împăratul Babilonului, Nebuzaradan, căpetenia gărzilor, care era în slujba împăratului Babilonului, a pătruns în Ierusalim.

13 El a dat foc Casei Domnului, palatului regelui și tuturor caselor din Ierusalim. A dat foc tuturor caselor mari.

14 Toată oștirea caldeenilor, care era împreună cu căpetenia gărzilor, a dărâmat toate zidurile din jurul Ierusalimului.

15 Nebuzaradan, căpetenia gărzilor, a dus în captivitate o parte din cei mai săraci oameni, poporul care mai rămăsese în cetate, dezertorii care fugiseră la împăratul Babilonului și restul mulțimii.

16 Totuși Nebuzaradan, căpetenia gărzilor, a lăsat în țară câțiva oameni săraci ca să lucreze viile și câmpurile.

17 Caldeenii au sfărâmat stâlpii de bronz care erau în Casa Domnului, precum și pedestalele și „marea“ de bronz care erau în Casa Domnului și au dus tot bronzul la Babilon.

18 Au luat vasele, lopețile, mucarnițele, potirele, farfuriile și toate uneltele de bronz cu care se făcea slujba.

19 Căpetenia gărzilor a mai luat și lighenele, cădelnițele, cupele, oalele, sfeșnicele, lingurile și cupele folosite la jertfele de băutură – tot ce era de aur sau de argint.

20 Cei doi stâlpi, marea, cei doisprezece boi de bronz care erau sub mare și pedestalele, toate aceste unelte de bronz pe care le făcuse regele Solomon pentru Casa Domnului, aveau o greutate care nu se putea cântări.

21 În ce privește stâlpii, fiecare stâlp era înalt de optsprezece coți, avea circumferința de doisprezece coți, grosimea de patru degete și era gol pe dinăuntru.

22 Fiecare avea deasupra un capitel de bronz. Înălțimea unui capitel era de cinci coți, capitelul având de jur împrejur o rețea și rodii, toate din bronz. Al doilea stâlp, cu rodiile lui, era la fel.

23 Erau nouăzeci și șase de rodii pe fiecare parte; toate rodiile aflate de jur împrejurul rețelei erau în număr de o sută.

24 Căpetenia gărzilor i-a luat prizonieri pe Seraia, preotul conducător, pe Țefania, următorul preot în rang și pe cei trei paznici ai porții.

25 Din cetate a luat un ofițer care avea în subordine ostași și încă șapte oameni dintre sfetnicii regelui, care, de asemenea, fuseseră găsiți în cetate; l-a mai luat pe scribul conducătorului oștirii, care recruta bărbați din poporul țării, și pe încă șaiszeci de bărbați din poporul țării, care fuseseră găsiți tot în cetate.

26 Nebuzaradan, căpetenia gărzilor, i-a luat și i-a dus la împăratul Babilonului, la Ribla.

27 Acolo, la Ribla, în țara Hamat, împăratul Babilonului a pus să fie omorâți. Astfel a fost dus Iuda în captivitate, departe de țara lui.

28 Iată numărul celor din popor duși de Nebucadnețar în captivitate: în al șaptelea an: trei mii douăzeci și trei de iudei;

29 în al optsprezecelea an al domniei lui Nebucadnețar, a dus în captivitate din Ierusalim opt sute treizeci și doi de oameni;

30 iar în al douăzeci și treilea an al domniei lui Nebucadnețar, Nebuzaradan, căpetenia gărzilor, a mai dus în captivitate șapte sute patruzeci și cinci de iudei. În total, au fost duși în captivitate patru mii șase sute de oameni.

Bunătatea lui Evil-Merodak

31 În al treizeci și șaptelea an de captivitate al lui Iehoiachin, regele lui Iuda, în a douăzeci și cincea zi a lunii a douăsprezecea, Evil-Merodak, împăratul Babilonului, în cel dintâi an al domniei lui, l-a eliberat din temniță pe Iehoiachin, regele lui Iuda.

32 I-a vorbit cu bunătate și i-a dat un loc de cinste mai presus decât cel al regilor care erau cu el în Babilon.

33 Iehoiachin și-a schimbat hainele de întemnițat și pentru tot restul vieții sale a mâncat la masa împăratului.

34 Împăratul Babilonului s-a îngrijit necurmat de hrana zilnică a lui Iehoiachin în toate zilele vieții lui, până în ziua morții acestuia.

PLÂNGERILE LUI IEREMIA

1 *Ierusalimul pustiit*

1 Cum stă singură cetatea care odinioară era plină de oameni! Cum a ajuns asemenea văduvei, ea, care era mare între neamuri! Ea, care era prințesa ținuturilor, a devenit o sclavă.

2 Plânge amarnic în noapte și lacrimile-i curg pe obraz. Dintre toți iubiții ei, nu mai există nici unul care să o aline. Toți prietenii au înșelat-o, devenindu-i dușmani.

3 După multă asuprire și muncă silnică, Iuda s-a dus în captivitate. Locuiește printre neamuri și nu găsește un loc de odihnă. Toți prigonitorii lui l-au ajuns chiar în toiul strămtorării lui.

4 Drumurile Sionului jelesc, căci nimeni nu mai vine la sărbători. Toate porțile lui sunt distruse, iar preoții săi suspină; fecioarele lui sunt mâhnite și el însuși este plin de amărăciune.

5 Dușmanii lui au devenit stăpâni și vrăjmașii lui au parte de bine, căci Domnul l-a făcut să sufere din cauza mulțimii nelegiuirilor sale. Copiii lui au mers în exil, captivi înaintea dușmanului.

6 S-a dus de la fiica Sionului toată splendoarea ei! Prinții săi au ajuns ca cerbii care nu găsesc pășune, care merg fără putere înaintea urmăritorului.

7 În zilele necazului și ale rătăcirii lui, Ierusalimul își aduce aminte de toate bogățiile pe care le-a avut în zilele de odinioară. Când poporul lui a căzut în mâna dușmanului, nimeni nu i-a sărit în ajutor! Vrăjmașii l-au privit și au râs pe seama prăbușirii lui.

8 Ierusalimul a păcătuit mult și de aceea a ajuns murdar. Toți cei ce-l onorau, acum îl disprețuiesc, fiindcă i-au văzut goliciunea. El însuși suspină și își întoarce fața.

9 Necurăția era pe poala robei lui și nu s-a gândit la sfârșitul său. Căderea lui a fost de neînțeles și n-a fost nimeni să-l consoleze. „Privește-mi, Doamne, durerea, căci vrăjmașul a triumfat!”

10 Dușmanul a întins mâna peste toate bogățiile lui. Mai mult, el a văzut neamurile intrând în Lăcaș, când Tu le poruncisei să nu intre în adunarea Ta.

11 Toți cei din popor suspină, căutând după mâncare. Ei și-au dat bogățiile pentru mâncare, ca să-și păstreze viața. Privește, Doamne, și ia aminte la cât sunt de disprețuit!

12 Nu înseamnă nimic pentru voi, cei care treceți pe lângă mine? Priviți și vedeți dacă există vreo durere

asemenea durerii mele, cu care Domnul m-a făcut să sufăr în ziua aprigei Lui mâni!

13 Din înălțimi a trimis un foc care mi-a pătruns în oase. A întins o plasă sub picioarele mele și m-a răsturnat. M-a pustiit și m-a ostenit în tot timpul zilei.

14 Nelegiuirile mele au fost prinse într-un jug și împletite de mâna Sa. Ele apasă asupra gâtului meu, frângându-mi puterea. Stăpânul m-a dat în mâinile dușmanilor, fără ca eu să mă pot împotrivi.

15 Stăpânul i-a tratat cu dispreț pe toți vitejii din mijlocul meu, El a chemat o oștire împotriva mea, ca să-mi zdrobească tinerii. Stăpânul a călcat-o ca în teasc pe fiica fecioară a lui Iuda.

16 De aceea plâng, iar ochii îmi sunt plini de lacrimi, căci Mângâietorul meu S-a îndepărtat de mine, El, Care îmi înviora viața. Fiii mei sunt îngroziți, deoarece vrăjmașul a învins.

17 Sionul își întinde mâinile rugător, dar nu este nimeni să-l mângâie. Domnul a poruncit pentru Iacov ca vecinii lui să-i fie dușmani, iar Ierusalimul a ajuns ca ceva murdar printre ei.

18 Domnul este drept, căci m-am răzvrătit împotriva Poruncii Lui. Ascultați-mă, vă rog, toate popoarele! Priviți la durerea mea! Fecioarele și tinerii mei au mers în captivitate.

19 Mi-am chemat aliații, însă ei m-au trădat. Preoții și bătrânii mei au pierit în cetate, căutând de mâncare pentru a putea trăi.

20 Privește, Doamne, cât sunt de nenorocit! Măruntaiele-mi fierb, inima mi se zvârcolește înăuntrul meu, căci am fost foarte răzvrătit! Afară, sabia m-a lăsat fără copii, iar în casă, ea este precum moartea.

21 Oamenii m-au auzit suspinând, dar nimeni nu m-a mângâiat. Toți dușmanii mei au aflat de nenorocirea mea și s-au bucurat de ce ai făcut. Adu însă ziua pe care ai vestit-o pentru ca și ei să ajungă ca mine!

22 Fie ca toată răutatea lor să vină înaintea Ta și poartă-te cu ei la fel cum te-ai purtat cu mine din cauza tuturor nelegiuirilor mele, căci suspinele mele sunt multe, iar inima-mi este sleită!

2 Mânia DOMNULUI revărsată asupra lui Iuda

1 Cum a acoperit-o Stăpânul, cu norul mâniei Lui, pe fiica Sionului! A aruncat mărăția lui Israel din cer pe pământ. În ziua mâniei Lui nu Și-a mai adus aminte de așternutul picioarelor Sale.

2 Stăpânul a spulberat fără milă toate locuințele lui Iacov. În furia Lui, a dărâmat fortărețele fiicei lui Iuda; a aruncat la pământ, în ocară, regatul și pe conducătorii lui.

3 În mânia Lui aprigă, a retezat întreaga putere a lui Israel. La apropierea dușmanului, Și-a retras dreapta de la el; El a ars în Iacov, ca o văpaie ce mistuie totul, în jurul ei.

4 Asemenea unui vrăjmaș, Și-a încordat arcul și Și-a pregătit dreapta; asemenea unui dușman, a distrus tot ce era plăcut privirilor. Și-a revărsat mânia ca un foc peste cortul fiicei Sionului.

5 Stăpânul a ajuns asemenea unui vrăjmaș: l-a spulberat pe Israel, i-a spulberat toate palatele și i-a distrus fortărețele. S-au înmulțit bocetele și vaietele în mijlocul fiicei lui Iuda.

6 Și-a devastat Locuința ca pe o grădină, și-a distrus locul Lui de întâlnire. Domnul a făcut să fie uitate în Sion sărbătorile și Sabatele. În indignarea Lui aprigă, i-a îndepărtat pe rege și pe preot.

7 Stăpânul Și-a respins altarul, Și-a abandonat Lăcașul. A dat în mâinile vrăjmașului zidurile palatelor lui. Ei au strigat în Casa Domnului ca într-o zi de sărbătoare.

8 Domnul a hotărât să distrugă zidul fiicei Sionului. El a întins o linie de măsurat și nu Și-a retras mâna de la distrugere. El a făcut întăritura și zidul să plângă, astfel că ele suferă împreună.

9 Porțile ei au fost îngropate în pământ, iar zăvoarele i-au fost rupte și distruse. Regele și conducătorii ei sunt exilați printre neamuri, Legea nu mai este, iar profeții ei nu mai primesc nici o vedenie de la Domnul.

10 Bătrânii fiicei Sionului stau pe pământ tăcuți; și-au presărat țărână deasupra capului și s-au îmbrăcat cu saci. Fecioarele Ierusalimului își pleacă capul în pământ.

11 Ochii mei s-au sfârșit de atâta plâns, iar măruntaiele-mi fierb; ficatul mi se varsă pe pământ, deoarece fiica poporului meu este zdrobită; copiii și cei alăptați sunt leșinați pe străzile cetății.

12 Ei zic către mamele lor: „Unde este pâinea și vinul?“ și cad leșinați, asemenea răniților, pe drumurile cetății, dându-și ultima suflare la pieptul mamelor lor.

13 „Cum să te încurajez? Cu ce să te asemăn, fiică a Ierusalimului? Cu ce să te compar și cum să te alin, fiică fecioară a Sionului? Căci rana ta este mare, este asemenea mării! Cine te va putea vindeca?”

14 Profeții tăi au avut pentru tine viziuni false și amăgitoare; nu ți-au scos la iveală păcatele, ca să te scape astfel de captivitate. Ei ți-au spus oracole false și înșelătoare.

15 Toți trecătorii bat din palme înaintea ta. Ei fluieră și dau din cap în fața fiicei Ierusalimului, zicând: „Acesta este cetatea care era numită întruchiparea perfectă a frumuseții și bucuria întregului pământ?!“

16 Toți vrăjmașii tăi își deschid larg gura împotriva ta. Fluieră, scrâșnesc din dinți și spun: „Am înghițit-o! Da, aceasta e ziua pe care am așteptat-o! Am ajuns s-o vedem!“

17 Domnul a înfăptuit ceea ce plănuiuse; Și-a împlinit cuvântul pe care îl poruncise încă din zilele din vechime. Te-a distrus fără milă, a făcut din tine bucuria vrăjmașilor tăi și a înălțat puterea dușmanilor tăi.

18 Strigă către Stăpânul, o, zid al fiicei Sionului! Lasă lacrimile să curgă ca un râu ziua și noaptea! Nu-ți oferi nici un răgaz! Ochii tăi, fiică, să nu aibă odihnă!

19 Ridică-te! Plângi în noapte, la începutul străjilor! Revarsă-ți inima, asemenea apei, înaintea Stăpânului! Ridică-ți mâinile spre El pentru viața copiilor tăi, care sunt leșinați de foame la capătul fiecărei străzi.

20 Privește, Doamne, și ia aminte! Cui i-ai mai făcut Tu așa ceva? Să-și mănânce femeile rodul pântecului lor, copiii pe care i-au dezmiardat?! Să fie uciși preoții și profeții în Lăcașul Stăpânului?!

21 Băieții și bătrânii zac împreună, doborâți la pământ, pe străzi; fecioarele și tinerii mei au căzut răpuși de sabie. I-ai ucis în ziua mâniei Tale și i-ai înjunghiat fără milă.

22 Ai chemat teroarea peste mine, din toate părțile, ca la o zi de sărbătoare! În ziua mâniei Domnului, nimeni n-a scăpat, nici n-a supraviețuit! Pe cei îngrijiți și crescuți de mine i-a nimicit vrăjmașul.

3 Plângerea lui Iuda. Mângâiere găsită în bunătățile DOMNULUI

1 Eu sunt bărbatul care a văzut suferința sub nuiaua furiei Lui.

2 El m-a condus și m-a făcut să merg prin întuneric, nu prin lumină!

3 Da, El Își întoarce mâna împotriva mea toată ziua!

4 El mi-a îmbătrânit trupul și pielea și mi-a zdrobit oasele.

5 M-a asediat și m-a înconjurat cu amărăciune și cu nenorocire.

6 M-a făcut să locuiesc în întuneric asemenea celor morți de demult.

7 M-a înconjurat cu un zid, ca să nu pot scăpa, și m-a pus în lanțuri grele.

8 Chiar și atunci când strig și plâng după ajutor, El îmi respinge rugăciunea.

9 Drumurile mi le-a blocat cu pietre cioplite și mi-a întortocheat cărările.

10 A fost pentru mine ca un urs care stă la pândă și ca un leu aflat într-un loc ascuns.

11 M-a abătut de la căile mele, m-a sfâșiat și m-a lăsat pustiit.

12 Și-a încordat arcul și m-a făcut ținta săgeții Lui.

13 Mi-a străpuns inima cu săgeți din tolba Lui.

14 Am ajuns de râsul tuturor celor din poporul meu. Sunt batjocorit toată ziua în cântecele lor.

15 M-a îndestulat cu ierburi amare și m-a săturat cu pelin.

16 Mi-a zdrobit dinții cu pietriș și m-a culcat în cenușă.

17 Mi-a luat pacea și am uitat ce înseamnă fericirea.

18 Am zis: „S-a dus puterea mea de viață și ceea ce nădăjduiam de la Domnul!”

19 Îmi amintesc de durerea și de rătăcirea mea, de amărăciune și de pelin.

20 Sufletul meu își aduce aminte mereu de ele și se întristează în mine.

21 Dar iată ce-mi vine în minte și ce mă face să mai nădăjduiesc:

22 „Îndurările Domnului nu s-au sfârșit, mila Lui nu este la capăt.

23 Ele se înnoiesc în fiecare dimineață; mare este credințioșia Ta!”

24 Am zis sufletului meu: „Domnul este moștenirea mea și de aceea nădăjduiesc în El!”

25 Domnul este bun cu cel ce nădăjduiește în El, cu sufletul care-L caută.

26 Bine este să aștepti în tăcere izbăvirea Domnului.

27 Este bine ca omul să poarte un jug în tinerețea lui.

28 Să stea singur și să tacă, fiindcă Domnul l-a așezat pe gâtul lui;

29 să-și umple gura cu țărână – s-ar putea să mai existe nădejde;

30 să-și dea obrazul celui ce-l lovește și să se sature de insulte!

31 Fiindcă Stăpânul nu respinge pentru totdeauna.

32 Ci când mâhnește pe cineva, se îndură iarăși de el, după bunătatea Lui cea mare.

33 Căci El nu necăjește, nici nu întristează cu plăcere pe fiii oamenilor.

34 Când sunt călcați în picioare toți prizonierii unei țări,

35 când dreptatea umană este îndepărtată înaintea Celui Preaînalt,

36 când un om este nedreptățit în cauza lui, nu vede, oare, Stăpânul?

37 Cine poate spune ceva și să se înfăptuiască, dacă Stăpânul nu a poruncit?

38 Oare nu din gura Celui Preaînalt vine și nenorocirea, și bunăstarea?

39 Atunci de ce murmură omul, când este pedepsit pentru păcatele lui?

40 Să luăm aminte la căile noastre, să le cercetăm și să ne întoarcem la Domnul.

41 Să ne înălțăm inimile și mâinile spre Dumnezeu din ceruri și să spunem:

42 „Am păcătuit și ne-am răzvrătit, iar Tu nu ai iertat!”

43 Te-ai învăluit cu mânie și ne-ai urmărit; ai ucis fără milă.

44 Te-ai învăluit cu un nor, ca nici o rugăciune să nu ajungă la Tine.

45 Ne-ai prefăcut în gunoi și în murdărie în mijlocul popoarelor.

46 Toți vrăjmașii noștri și-au deschis larg gura împotriva noastră.

47 Am avut parte de groază și de groapă, de prăpăd și de distrugere.

48 Șuvoaie de lacrimi se scurg din ochii mei căci fiica poporului meu a fost distrusă.

49 Ochii mi se vor topi de lacrimi neîncetat și fără oprire,

50 până când Domnul din ceruri va privi și va lua aminte.

51 Mi s-a întristat sufletul când le-am văzut pe toate fiicele cetății mele.

52 Cei ce-mi erau vrăjmași fără motiv m-au vânat ca pe o pasăre.

53 Au încercat să-mi pună capăt vieții într-o groapă și au aruncat cu pietre în mine.

54 Apele s-au revărsat peste capul meu și mi-am zis: „Sunt pierdut!”

55 Dar am chemat Numele Tău, Doamne, din adâncimile gropii.

56 Tu mi-ai auzit glasul: „Nu-Ți astupa urechea la strigătele mele de ajutor!”

57 În ziua când Te-am chemat, Te-ai apropiat și mi-ai răspuns: „Nu te teme!”

58 Stăpâne, Tu ai apărat cauza sufletului meu, mi-ai răscumpărat viața!

59 Doamne, Tu ai văzut răul care mi s-a făcut! Judecă-mi cauza!

60 Ai văzut toată dorința lor de răzbunare și planurile lor împotriva mea.

61 Doamne, Tu le-ai auzit batjocurile și toate uneltirile îndreptate împotriva mea,

62 ai auzit șoaptele potrivnicilor mei și murmurul lor îndreptat înspre mine toată ziua.

63 Privește! Șezând sau în picioare, ei mă batjocoresc în cântecele lor!

64 Răsplătește-le, Doamne, după faptele mâinilor lor!

65 Pune un vâl peste inimile lor și fie blestemul Tău peste ei!

66 Urmărește-i în mânia Ta și nimicește-i de sub ceruri, Doamne!

4 *Judecata DOMNULUI cu privire la Sion*

1 Cum s-a înnegrit aurul și cum s-a schimbat aurul curat! Pietrele sfinte stau risipite pe la colțurile străzilor.

2 Cum fiii prețioși ai Sionului, altădată prețuiți ca aurul pur, sunt considerați acum ca ulcioarele de lut, lucrute de mâinile olarului.

3 Până și șacalii își scot sânul ca să-și alăpteze puii! Fiica poporului meu a ajuns însă nemiloasă ca struții pustiei.

4 Limba celui alăptat se lipește de cerul gurii, fiind uscată de sete. Copiii cer pâine, însă nimeni nu le-o dă.

5 Cei ce se hrăneau cu delicatose zac acum părășiți pe străzi. Cei crescuți în purpură se lipesc acum de un morman de cenușă.

6 Vina fiicei poporului meu este mai mare decât păcatul Sodomei care a fost distrusă într-o clipă, fără a pune mâna cineva pe ea.

7 Prinții ei erau mai curați decât zăpada și mai albi decât laptele. Trupurile le erau mai roșii decât rubinele, iar fețele le erau ca safirul.

8 Acum însă sunt mai negri la înfățișare decât funinginea, astfel că nu-i mai recunoști pe străzi. Pielea li s-a lipit de oase și a devenit uscată ca lemnul.

9 Cei uciși de sabie sunt mai fericiți decât cei uciși de foamete; lihniți de foame, aceștia se sting din lipsa roadelor câmpului!

10 Femeile, care odată erau pline de milă, și-au fiert copiii cu mâinile lor; ei le-au slujit drept hrană când fiica poporului meu era zdrobită.

11 Domnul Și-a dezlănțuit toată furia, Și-a revărsat mânia Lui aprigă! A aprins un foc în Sion, care i-a mistuit temeliiile.

12 Regii pământului n-ar fi crezut și nici unul din locuitorii lumii nu s-ar fi gândit că dușmanul și vrăjmașul vor intra pe porțile Ierusalimului.

13 S-a întâmplat din pricina păcatelor profeților lui și a nelegiuirilor preoților lui care au vărsat în mijlocul lui sângele celor dreți.

14 Ei rătăcesc acum ca orbii pe străzi, atât de mânjiți de sânge, că nimeni nu îndrăznește să se atingă de veșmintele lor.

15 „Plecați, necuraților!” se strigă la ei; „Plecați! Plecați! Nu ne atingeți!” Fugind și rătăcind printre neamuri, acestea spun: „Nu vor mai locui aici!”

16 Domnul Însuși i-a împrăștiat, nemaiveghind asupra lor. Astfel, preoților nu li se mai arată respect, iar bătrânilor nu li se mai acordă cinste.

17 Ochii noștri obosiseră, așteptând zadarnic ajutorul. Din turnurile noastre ne uitam după un neam care nu ne putea izbăvi.

18 Dușmanii ne luau urma, astfel că nu puteam ieși în piețe. Sfârșitul se apropia, zilele se împliniseră, căci ne venise sfârșitul.

19 Prigonitorii noștri au fost mai iuți decât vulturii cerului. Ne-au urmărit pe munți și ne-au pândit în pustie.

20 Unsul Domnului, suflarea vieții noastre, a fost capturat în gropile lor, el, despre care spuneam: „Vom trăi la umbra lui printre neamuri!”

21 Bucură-te și saltă de veselie, fiică a Edomului, tu, care locuiești în țara Uț! Să știi însă că potirul va trece și pe la tine; te vei îmbăta și te vei dezbrăca!

22 Fiică a Sionului, pedeapsa ta s-a sfârșit. El nu-ți va mai prelungi exilul. Nelegiuirea ta însă, fiică a Edomului, El o va pedepsi și îți va scoate la iveală păcatele.

5 *Rugăciunea poporului*

1 Adu-Ți aminte, Doamne, de ce ni s-a întâmplat! Uită-te și vezi rușinea noastră!

2 Moștenirea noastră s-a dus la necunoscuți, iar casele noastre – la străini.

3 Am ajuns orfani de tată, iar mamele noastre sunt văduve.

4 Apele noastre le bem pe bani, iar lemnele noastre trebuie să le cumpărăm.

5 Prigonitorii noștri sunt pe urmele noastre. Suntem obosiți, dar nu suntem lăsați să ne odihnim.

6 Ne-am aliat cu Egiptul și cu Asiria, ca să ne săturăm cu pâine.

7 Părinții noștri au păcătuit și nu mai sunt, iar noi purtăm pedeapsa lor.

8 Sclavii stăpânesc peste noi și nimeni nu ne eliberează din mâna lor.

9 Ne câștigăm pâinea riscându-ne viața din cauza sabiei din pustie.

10 Ne arde pielea ca un cuptor de febra pricinuită de foame.

11 Femeile au fost siluite în Sion, iar fecioarele – în cetățile lui Iuda.

12 Prinții au fost spânzurați de mâinile lor, iar bătrânilor nu li s-a dat cinste.

13 Tinerii trudesc la piatra de moară, iar copiii cad sub poverile de lemne.

14 Bătrânii nu mai vin la poarta cetății, iar tinerii au încetat să mai cânte.

15 S-a dus bucuria din inimile noastre, iar dansul nostru s-a prefăcut în jale.

16 A căzut coroana de pe capul nostru. Vai de noi, căci am păcătuit!

17 Iată de ce ne-au lăsat puterile, iată de ce ni s-au întunecat ochii:

18 muntele Sion a ajuns pustiit și pe el se plimbă șacalii.

19 Doamne, Tu împărățești veșnic. Tronul Tău dăinuiește din generație în generație.

20 De ce să ne uiți pentru totdeauna? De ce să ne părăsești pentru mult timp?

21 Întoarce-ne la Tine, Doamne, și ne vom întoarce! Dă-ne iarăși zile ca cele din trecut!

22 Să ne fi respins Tu oare de tot și să te fi mâniat Tu pe noi peste măsură?!

EZECHIEL

1 *Chemarea lui Ezechiel*

1 În al treizecilea an, în a cincea zi a lunii a patra, în timp ce mă aflam printre exilații de lângă râul Chebar, cerurile s-au deschis și am văzut vedenii dumnezeiești.

2 În a cincea zi a lunii – era al cincilea an de exil al regelui Iehoiachin –

3 Cuvântul Domnului a venit la Ezechiel, fiul preotului Buzi, în țara caldeenilor, la râul Chebar, și mâna Domnului a fost peste el acolo.

4 M-am uitat și am văzut un vânt năprasnic venind dinspre nord și aducând cu el un nor mare strălucind de jur împrejur și fulgere luminând. În mijloc, în inima focului, era ceva ca metalul lustruit.

5 În mijlocul lui se afla ceva asemănător cu patru ființe, a căror înfățișare era ca înfățișarea unui om.

6 Fiecare ființă avea câte patru fețe și câte patru aripi.

7 Picioarele lor erau drepte, iar talpa picioarelor lor era asemenea copitei unui vițel, strălucind ca bronzul lustruit.

8 Sub aripile lor, pe fiecare din cele patru părți, se afla câte o mână de om. Toate cele patru ființe aveau fețe și aripi.

9 Se atingeau una de alta cu aripile, astfel încât nu se răsuceau în mers, ci, când mergeau, fiecare se orienta drept înainte.

10 Fețele lor arătau astfel: înainte, fiecare ființă avea câte o față de om; în partea dreaptă, toate cele patru ființe aveau câte o față de leu; în partea stângă, toate patru aveau câte o față de vițel, iar înapoi, toate patru aveau câte o față de vultur.

11 Așa arătau fețele lor. Aripile le erau întinse în sus; fiecare avea două aripi, cu care atingeau aripile celor de lângă ea, și alte două aripi cu care își acoperea trupul.

12 Fiecare dintre cele patru ființe mergea înainte: mergeau încotro le îndruma duhul să meargă, fără să se abată din mersul lor.

13 Aspectul ființelor, înfățișarea lor exterioară, era asemenea unor cărbuni aprinși, asemenea unor torțe care umblau încoace și încolo printre ființe. Strălucirea lor era ca a focului, iar din foc ieșeau străfulgerări.

14 Ființele fugeau și se întorceau cu o repeziciune ca a fulgerului.

15 În timp ce mă uitam la acele ființe, am observat că pe pământ, în apropierea fiecărei ființe, se afla câte o roată, în total patru, câte una pentru fiecare față.

16 Înfățișarea roților și lucrătura lor era ca strălucirea hrisolitului; toate cele patru roți aveau aceeași înfățișare; aspectul și lucrătura lor se asemena cu o roată în mijlocul altei roți.

17 Când mergeau, ele se puteau deplasa în toate cele patru direcții, fără să se rotească în mers.

18 Obezile lor erau înalte și totodată înspăimântătoare, căci erau pline de ochi de jur împrejurul celor patru ființe.

19 Când mergeau ființele, mergeau și roțile alături de ele, iar când se ridicau ființele de la pământ, se ridicau și roțile.

20 De aceea ființele mergeau acolo unde le punea duhul să meargă, încotro le îndruma duhul să meargă, iar roțile se ridicau să li se alătore, deoarece duhul ființelor era în roți.

21 Când ființele mergeau, când se opreau sau când se ridicau de la pământ, li se alăturau și roțile, deoarece duhul ființelor era în roți.

22 Deasupra capetelor celor patru ființe se afla ceva ca o întindere, având sclipirea minunată a cristalului, ce se așternea în înălțime, deasupra capetelor lor.

23 Dedesubtul întinderii, aripile le stăteau întinse, una spre cealaltă, fiecare ființă având câte două aripi cu care se acoperea.

24 Am auzit bătaia aripilor lor când se mișcau, aceasta fiind ca vuietul unor ape mari, asemenea glasului Celui Atotputernic, asemenea unui vuiet de furtună, asemenea zgomotului unei oștiri. Când ființele se opreau, își lăsau aripile în jos.

25 Vuietul se auzea de deasupra întinderii care era peste capetele lor; când ființele se opreau, își lăsau aripile jos.

26 Peste întinderea aflată deasupra capetelor lor se afla ceva asemănător cu un tron, având strălucirea pietrei de safir, iar pe tron se afla cineva care la înfățișare era asemănător cu un om.

27 De la ceea ce părea a fi brâul său în sus am văzut ceva ca sclipirea metalului lustruit, ca un foc închis de jur împrejur, iar de la ceea ce părea a fi brâul său în jos am văzut ceva ca înfățișarea focului. De jur împrejurul lui era o lumină strălucitoare.

28 Asemenea curcubeului din nor în ziua ploioasă, așa era înfățișarea sclipirii ce iradia de jur împrejur. Așa arăta înfățișarea slavei Domnului. Când am văzut-o, am căzut cu fața la pământ și am auzit glasul Unuia Care vorbea.

2 **1** El mi-a zis: „Fiul omului, stai în picioare și-ți voi vorbi!”

2 Când mi-a vorbit, Duhul a intrat în mine, m-am ridicat în picioare și am ascultat la Cel Ce-mi vorbea.

3 El mi-a mai zis: „Fiul omului, Eu te trimit la israeliți, la un neam de răzvrățiți care s-au ridicat împotriva Mea! Atât ei, cât și strămoșii lor s-au răzvrătit împotriva Mea până în ziua de azi.

4 Fiii la care te trimit Eu au fețe aspre și inimi împietrite. Tu însă să le spui: «Așa vorbește Stăpânul Domn!»

5 Atunci fie că vor asculta, fie că nu vor asculta, – căci sunt o casă de răzvrățiți –, vor ști totuși că în mijlocul lor se află un profet.

6 Cât despre tine, fiul omului, să nu te temi nici de ei, nici de cuvintele lor! Chiar dacă spinii și măcăciunii cresc lângă tine și chiar dacă locuiești printre scorpioni, să nu te temi de cuvintele lor și să nu te înspăimânți de fețele lor, căci ei sunt o casă de răzvrățiți.

7 Să le vorbești cuvintele Mele, fie că vor asculta, fie că nu vor asculta – căci ei sunt niște răzvrățiți.

8 Totodată, fiul omului, ascultă ce am să-ți spun! Nu fi răzvrătit ca această casă de răzvrățiți! Deschide gura și mănâncă ceea ce-ți voi da!”

9 M-am uitat și am văzut o mână întinsă spre mine, iar în ea am văzut sulul unui document.

10 El l-a desfășurat înaintea mea. Sulul era scris pe ambele părți, fiind plin de plângeri, bocete și gemete.

3 **1** El mi-a zis: „Fiul omului, mănâncă ceea ce vei găsi înaintea ta, mănâncă sulul acesta, apoi du-te și vorbește-i casei lui Israel!”

2 Mi-am deschis gura și El mi-a dat să mănânc sulul acela.

3 El mi-a mai zis: „Fiul omului, hrănește-ți stomacul și umple-ți măruntaiele cu sulul pe care ți l-am dat!” L-am mâncat și, în gura mea, sulul a fost dulce ca mierea.

4 Apoi El mi-a zis: „Fiul omului, du-te la cei din casa lui Israel și spune-le cuvintele Mele!”

5 Căci nu ești trimis la un popor cu o vorbire neînțeleasă și cu o limbă greoaie, ci la casa lui Israel.

6 Nu te trimit la popoare multe, cu vorbirea neînțeleasă și cu limba greoaie, ale căror cuvinte nu le poți înțelege. Cu siguranță, dacă te-aș trimite la ele, te-ar asculta.

7 Cei din casa lui Israel însă nu vor dori să te asculte, deoarece nu doresc să Mă asculte pe Mine. Căci toți cei din casa lui Israel au fruntea tare și inima împietrită.

8 Iată, voi face fața ta la fel de tare ca fețele lor și fruntea ta – la fel de tare ca frunțile lor.

9 Voi face fruntea ta ca diamantul, mai tare decât cremenea. Nu te teme de ei și nu te înspăimânta de fețele lor, căci sunt o casă de răzvrățiți!”

10 El a continuat: „Fiul omului, primește în inima ta și ascultă cu urechile tale toate cuvintele pe care ți le spun.

11 Mergi de îndată la cei exilați din poporul tău! Vorbește-le și, fie că vor asculta, fie că nu vor asculta, să le spui: «Așa vorbește Stăpânul Domn!»”

12 Duhul m-a ridicat și am auzit înapoia mea un sunet ca vuietul unui mare cutremur:

„Binecuvântată fie slava Domnului din Lăcașul Lui!”

13 Acest vuiet, ca cel al unui mare cutremur, era vuietul făcut de aripile ființelor atunci când se atingeau una de cealaltă și vuietul roților din apropierea lor.

14 Când m-a ridicat Duhul și m-a luat, mergeam amărât și mânios în duhul meu, iar mâna Domnului apăsa tare asupra mea.

15 Am ajuns la exilații din Tel-Abib, la cei ce locuiau lângă râul Chebar. Acolo unde locuiau, am stat înmărmurit printre ei timp de șapte zile.

Ezechiel, străjer peste Israel

16 La sfârșitul celor șapte zile, Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

17 „Fiul omului, te-am pus străjer peste cei din casa lui Israel. Când vei auzi vreun cuvânt din gura Mea, să-i avertizezi din partea Mea!”

18 Dacă îi vei zice celui nelegiuit: «Sigur vei muri!», iar tu nu-l vei avertiza și nu-i vei vorbi ca să-l întorci de la calea lui cea rea și să-i scapi astfel viața, cel nelegiuit va muri datorită vinii lui, dar sângele lui îl voi cere din mâna ta.

19 Dacă însă îl vei avertiza pe cel nelegiuit, iar el nu se va întoarce de la răutatea lui și de la calea lui cea

rea, atunci acesta va muri datorită vinii lui, iar tu îți vei scăpa sufletul.

20 Dacă cel drept se va întoarce de la dreptatea lui și va săvârși nedreptate, voi pune înaintea lui o cursă și el va muri. Dacă nu l-ai avertizat, atunci el va muri în păcatul lui și nu-i vor fi amintite faptele drepte pe care le-a făcut, iar sângele lui îl voi cere din mâna ta.

21 Dacă tu însă l-ai avertizat pe cel drept să nu păcătuiască, și el nu a păcătuît, atunci acesta va trăi, datorită faptului că a fost avertizat, iar tu îți vei scăpa sufletul.“

Muțenia lui Ezechiel

22 Mâna Domnului a fost peste mine acolo și El mi-a zis: „Ridică-te, du-te în vale și acolo îți voi vorbi!“

23 M-am ridicat și m-am dus în vale. Și iată că slava Domnului stătea acolo, întocmai ca slava pe care o văzusem la râul Chebar. Atunci am căzut cu fața la pământ.

24 Duhul a intrat în mine și m-a ridicat în picioare. El a vorbit cu mine și mi-a zis: „Intră în casa ta și închide-te înăuntru!“

25 Căci iată, fiul omului, vor pune peste tine funii și te vor lega ca să nu mai poți ieși în mijlocul lor.

26 Voi face ca limba ta să se lipească de cerul gurii tale și vei fi mut, astfel încât nu vei mai putea să-i mustri, căci sunt o casă de răzvrățiți.

27 Dar când îți voi vorbi, îți voi deschide gura, iar tu le vei spune: «Așa vorbește Stăpânul Domn!» Și cine va vrea să asculte, să asculte, iar cine va refuza să asculte, să nu asculte, căci sunt o casă de răzvrățiți.“

4 Căderea Ierusalimului este profetită

1 – Iar tu, fiul omului, ia o tablă de lut, pune-o înaintea ta și sapă pe ea o cetate înfățișând Ierusalimul.

2 Înfățișează-o sub asediu: zidește împotriva ei întărituri, înalță împotriva ei o rampă de asalt, pune împotriva ei tabere cu ostași și ridică împotriva ei berbeci de fier.

3 Apoi ia o tigaie de fier, pune-o ca pe un zid de fier între tine și cetate și îndreaptă-ți privirea împotriva acesteia, ca ea să fie sub asediu și tu să o impresori. Acesta va fi un semn pentru casa lui Israel.

4 După aceea culcă-te pe partea ta stângă și pune pe ea nelegiuirea celor din casa lui Israel! Câte zile vei sta culcat pe această parte, vei purta nelegiuirea lor.

5 Ți-am hotărât un număr de zile potrivit cu anii nelegiuirilor lor: trei sute nouăzeci de zile vei purta nelegiuirea celor din casa lui Israel.

6 După ce vei termina cu acestea, să te culci a doua oară, pe partea ta dreaptă, și să porți nelegiuirea celor din casa lui Iuda timp de patruzeci de zile. Ți-am hotărât, așadar, câte o zi pentru fiecare an.

7 Apoi îndreaptă-ți privirea spre Ierusalimul asediat și profetește împotriva cetății cu brațul descoperit.

8 Să știi că voi pune peste tine funii, ca să nu te poți întoarce de pe o parte pe alta, până ți se vor împlini zilele asediului tău.

9 Ia-ți acum niște grâu, orz, fasole, linte, mei și secară și pune-ți-le într-un vas, ca să-ți poți face mâncare din ele pe tot parcursul zilelor cât vei sta culcat pe o parte. Timp de trei sute nouăzeci de zile să mănânci din ele.

10 Hrana pe care o vei mânca zilnic să fie în greutate de douăzeci de șecheli; pe parcursul zilei să mănânci din ea din când în când.

11 Apa pe care o vei bea să o bei cu măsură, și anume a șasea parte dintr-un hin; să bei din ea din când în când.

12 Să mănânci pâine de orz și să o coci înaintea lor, folosind murdărie umană uscate.

13 Tot la fel de necurată va fi și pâinea pe care o vor mânca israeliții, acolo unde îi voi izgoni, printre neamuri, a mai zis Domnul.

14 Atunci eu am zis: – Ah, Stăpâne Doamne, sufletul meu nu a fost întinat niciodată, căci, din tinerețea mea și până acum, nu am mâncat din mortăciuni sau din animale sfâșiate și nu mi-a intrat în gură carne necurată.

15 El mi-a răspuns: – Ei bine, iată, îți dau balebă de bou în loc de fecale de om și-ți vei coace pâinea pe ea.

16 Fiul omului, mi-a mai zis El, voi zdrobi toiagul pâinii în Ierusalim, așa încât cu frică își vor mânca rația de pâine și cu groază își vor bea porția de apă.

17 Vor duce lipsă de pâine și de apă, se vor îngrozi unii de ceilalți și se vor chinui din cauza nelegiuirii lor.

5 **1** „Tu, fiul omului, ia-ți o sabie ascuțită și folosește-o ca pe un brici de ras! Rade-ți capul și barba, după care ia o cumpănă de cântărit și împarte părul!“

2 Când se vor împlini zilele asediului, să arzi o treime din el în mijlocul cetății. Apoi să iei o altă

treime și s-o tai cu sabia, mergând de jur împrejurul cetății, iar o treime s-o arunci în vânt. Căci voi porni cu sabia în urmărirea lor.

3 Totuși să iei un mic număr de fire de păr, pe care să le păstrezi în poalele hainei tale.

4 Dintre acestea să iei câteva și să le arunci în mijlocul focului, ca să ardă în el. Din ele va ieși un foc împotriva întregii case a lui Israel.“

5 Așa vorbește Stăpânul Domn: „Acesta este Ierusalimul pe care Eu l-am pus în mijlocul neamurilor și împrejurul căruia am așezat țări.

6 În ticăloșia lui s-a răzvrătit față de judecățile Mele chiar mai mult decât neamurile, iar față de poruncile Mele – chiar mai mult decât țările care îl înconjoară, căci a respins judecățile Mele și nu a urmat poruncile Mele.

7 De aceea, așa vorbește Stăpânul Domn: «Ați fost mai nesupuși până și decât neamurile care vă înconjoară, neurmând poruncile Mele și neîmplinind rânduielele Mele. Nu ați făcut nici măcar după rânduielele neamurilor care vă înconjoară!

8 Din cauza aceasta, așa zice Stăpânul Domn: ‘Iată, Eu Însumi sunt împotriva ta și Îmi voi împlini în mijlocul tău judecățile, chiar sub privirea neamurilor.

9 Îți voi face ceea ce n-am mai făcut și nici nu voi mai face, și aceasta se va întâmpla din cauza tuturor urâciunilor tale.

10 De aceea, în mijlocul tău, părinții își vor mânca copiii, iar copiii își vor mânca părinții. Voi face în tine judecată și-ți voi împrăștia întreaga rămășiță în toate vânturile.

11 De aceea, viu sunt Eu, zice Stăpânul Domn, pentru că ai întinat Lăcașul Meu cu toate spurcăciunile tale și cu toate urâciunile tale, Îmi voi întoarce și Eu ochii de la tine! Nu te voi mai privi cu îndurare și nu te voi cruța!

12 O treime din poporul tău va muri de molimă și va fi nimicită de foamete chiar în mijlocul tău, o altă treime va cădea ucisă de sabie împrejurul tău și o altă treime va fi împrăștiată în toate vânturile, iar Eu o voi urmări cu sabia.

13 Îmi voi potoli mânia, Îmi voi domoli furia față de ei și Mă voi liniști; când Îmi voi fi domolit furia Mea față de ei, vor ști că Eu, Domnul, am vorbit în gelozia Mea.

14 Te voi da pradă ruinei și batjocurii printre neamurile care te înconjoară, înaintea tuturor trecătorilor.

15 Vei ajunge de batjocura și de zeflemeaua neamurilor înconjurătoare și vei fi un avertisment și o pricină de groază când Îmi voi împlini împotriva ta judecățile, cu mânie, cu furie și cu pedepse aspre, căci Eu, Domnul, am vorbit.

16 Când voi trimite împotriva voastră săgețile ucigătoare ale foametei, – care vor fi pentru distrugere și pe care Eu le voi trimite spre nimicirea voastră –, foametea se va înăspri peste voi și vă voi zdrobi toiagul pâinii.

17 Voi trimite peste voi foametea și fiarele sălbatiche și veți fi lăsați fără copii; molima și vărsarea de sânge vor trece pe la voi și voi aduce sabia împotriva voastră, căci Eu, Domnul, am vorbit.’”

6 *Profeție împotriva idolatrului Israel*

1 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a vorbit astfel:

2 „Fiul omului, îndreaptă-ți privirea spre munții lui Israel și profețește împotriva lor.

3 Să spui: «Munți ai lui Israel, ascultați Cuvântul Stăpânului Domn! Așa vorbește Stăpânul Domn către munți și către dealuri, către trecători și către văi: ‘Iată, voi aduce împotriva voastră sabia și vă voi nimici înălțimile.

4 Altarele voastre vor fi pustiite și altarele voastre pentru tămâiere vor fi zdrobite. Îi voi doborî pe răniții voștri înaintea idolilor voștri.

5 Voi așeza hoiturile israeliților înaintea idolilor lor și le voi împrăștia oasele de jur împrejurul altarelor lor.

6 Pretutindeni unde veți locui, cetățile vor fi pustiite și înălțimile vor fi dărâmate, astfel încât altarele voastre vor fi pustiite și devastate, idolii voștri vor fi zdrobiți și desființați, altarele voastre pentru tămâiere vor fi dărâmate, iar lucrările voastre vor fi nimicite.

7 Cel lovit de moarte va cădea înaintea ochilor voștri și veți ști atunci că Eu sunt Domnul.

8 Voi lăsa însă în viață câțiva fugari de-ai voștri, care vor scăpa de sabie printre neamuri, atunci când vă voi împrăștia în diferite țări.

9 Acolo, printre neamurile unde au fost duși în captivitate, fugarii voștri își vor aminti de Mine, Cel Care am fost mâhnit din pricina inimii lor adultere, care s-a depărtat de Mine, și din pricina ochilor lor

care priveau cu poftă după idoli lor. Atunci le va fi scârbă de toate răutățile pe care le-au săvârșit și de toate urâciunile lor.

10 Și vor ști astfel că Eu sunt Domnul și că nu în zadar am zis că le voi face răul acesta. »“

11 Așa vorbește Stăpânul Domn: „Bate din palme, dă din picioare și zi: «Vai!», din cauza tuturor urâciunilor și răutăților casei lui Israel, care va fi doborâtă de sabie, de foamete și de molimă!

12 Cel de departe va muri de molimă și cel de aproape va cădea răpus de sabie; iar cel ce va fi lăsat și cruțat va muri de foame. Așa Îmi voi potoli furia împotriva lor.

13 Și vor ști că Eu sunt Domnul, atunci când cei străpunși ai lor vor zăcea printre idoli lor, împrejurul altarelor lor, pe orice deal înalt, pe orice vârf de munte, sub orice copac verde și sub orice stejar stufos, adică în toate locurile unde au ars tămâie mirositoare tuturor idolilor lor.

14 Îmi voi întinde mâna împotriva lor și voi da țara pradă devastării și distrugerii din pustie până la Dibla, în toate așezările lor. Și vor ști astfel că Eu sunt Domnul.“

7 *Iminența dezastrului*

1 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Fiul omului, așa îi vorbește Stăpânul Domn țării lui Israel: «Sfârșitul! A venit sfârșitul peste cele patru colțuri ale țării!

3 Acum sfârșitul este peste tine! Voi trimite mânia Mea împotriva ta. Te voi judeca după cum ți-e umbletul și voi pune peste tine povara tuturor urâciunilor tale.

4 Nu mă voi uita cu milă la tine și nu te voi cruța, ci îți voi răsplăti după cum ți-e umbletul și potrivit cu urâciunile care au loc în mijlocul tău. Și vei ști astfel că Eu sunt Domnul.»

5 Așa vorbește Stăpânul Domn: «Iată, vine dezastru peste dezastru!

6 Vine sfârșitul! Vine sfârșitul! S-a deșteptat împotriva ta! Iată-l venind!

7 Vine osânda peste tine, locuitor al țării! Vine vremea! Ziua este aproape! Pe munți este panică, în loc de chiuituri!

8 Acum sunt aproape să-Mi vărs furia asupra ta și să-Mi revărs mânia peste tine. Te voi judeca după cum ți-e umbletul și îți voi face după toate urâciunile tale.

9 Nu mă voi uita cu milă la tine și nu te voi cruța, ci îți voi răsplăti după cum ți-e umbletul și potrivit cu urâciunile care au loc în mijlocul tău. Și vei ști astfel că Cel Ce lovește sunt Eu, Domnul!

10 Iată ziua! Iat-o că vine! Vine osânda! Ramura a înmugurit! Aroganța a înfrunzit!

11 Violența s-a înălțat ca să slujească de toiag răutății: nu va mai rămâne nimic din ei, nici din mulțimea lor, nici din bogăția lor; nu va mai rămâne nimic deosebit între ei.

12 Vine vremea! Se apropie ziua! Să nu se bucure cumpărătorul, iar vânzătorul să nu bocească, deoarece mânia se va revărsa peste toată mulțimea.

13 Căci vânzătorul nu se va mai întoarce la ceea ce a vândut, cât timp trăiesc amândoi, fiindcă viziunea cu privire la mulțime nu se va schimba. Din cauza nelegiuirilor lor, nu-și vor scăpa viața nici unul.

14 Sunați din trâmbiță și pregătiți totul! Nici unul însă nu va merge la luptă, căci mânia Mea se va revărsa peste toată mulțimea.

15 Pe stradă va fi sabia, iar în casă – molima și foametea. Cine va fi pe câmp va muri de sabie, iar pe cel ce va fi în cetate îl vor devora foametea și molima.

16 Cei ce vor scăpa cu viață dintre ei se vor afla în munți, ca porumbeii văilor, gemând cu toții, fiecare pentru nelegiuirea lui.

17 Toate mâinile vor slăbi și toți genunchii se vor înmuia.

18 Se vor încinge cu saci și tremurul îi va cuprinde pe toți. Toate fețele vor fi acoperite de rușine și toate capetele vor fi rase.

19 Își vor arunca argintul pe străzi, iar aurul le va fi ca o necurăție. Argintul și aurul lor nu vor putea să-i scape în ziua furiei Domnului; nu vor putea nici să le sature sufletul, nici să le umple pântecul, căci ele au fost cauza care i-a făcut să cadă în neleguire.

20 Se mândreau cu frumusețea podoabelor lor, din care își făceau chipurile urâciunilor lor, ale idolilor lor respingători. De aceea le voi preface într-o necurăție.

21 Le voi da ca pradă în mâna străinilor, vor fi de jaful celor răi de pe pământ și ei le vor pângări.

22 Îmi voi întoarce fața de la ei și prădătorii vor întina prețiosul Meu Lăcaș; vor intra în el și-l vor întina.

23 Pregătește lanțul, căci țara este plină de vărsare de sânge, iar cetatea este plină de violență.

24 Voi aduce cele mai rele neamuri ca să le ia în stăpânire casele; voi pune capăt mândriei celor puternici, iar sanctuarele lor vor fi pângărite.

25 Când va veni teroarea, ei vor căuta pacea, dar nu o vor găsi.

26 Va veni dezastru după dezastru, va sosi veste după veste. Atunci vor încerca să găsească o viziune din partea profetului, dar învățătura din Lege a preotului va fi pierdută și sfatul bătrânilor la fel.

27 Regele va jeli, prințul va fi cuprins de disperare și mâinile poporului din țară vor tremura. Le voi face după umbletele lor și-i voi judeca după legile lor. Și vor ști astfel că Eu sunt Domnul.»“

8 *Idolatria din Templu*

1 În anul al șaselea, în luna a șasea, în a cincea zi a lunii, în timp ce ședeam la mine în casă, avându-i pe cei din sfatul bătrânilor lui Iuda înaintea mea, mâna Stăpânului Domn a venit peste mine.

2 M-am uitat și iată că era Cineva Care semăna la înfățișare cu un om; de la ceea ce părea a fi brâul său în jos era foc, iar de la ceea ce părea a fi brâul său în sus era ceva asemenea strălucirii metalului lustruit.

3 El a întins ceva ca o mână și m-a luat de zulufii capului. Duhul m-a ridicat între pământ și cer și m-a dus la Ierusalim în vedenii dumnezeiești, la intrarea dinspre nord a curții interioare, acolo unde era așezat idolul care stârnea gelozia lui Dumnezeu.

4 Dintr-odată a apărut slava Dumnezeului lui Israel, așa cum am văzut-o în vale.

5 El mi-a zis: „Fiul omului, privește înspre nord!“ Am privit înspre nord și am văzut în partea de nord a porții altarului acest idol al geloziei, chiar la intrare.

6 El a continuat: „Fiul omului, vezi tu ce fac ei? Vezi marile urâciuni pe care le săvârșesc aici cei din casa lui Israel, ca să Mă depărteze de Lăcașul Meu? Vei vedea însă urâciuni și mai mari!“

7 Atunci m-a dus la intrarea curții. M-am uitat și am văzut o gaură în zid.

8 El mi-a zis: „Fiul omului, sapă în zid!“ Am săpat în zid până am dat de o intrare.

9 El a continuat: „Intră și uită-te la urâciunile groaznice pe care le fac ei aici!“

10 Am intrat, m-am uitat și am văzut tot felul de chipuri de reptile și de fiare urâcioase și pe toți idoli casei lui Israel gravați pe zid, de jur împrejur.

11 Înaintea lor stăteau șaptezeci de bărbați dintre bătrânii casei lui Israel, iar în mijlocul lor stătea Iazania, fiul lui Șafan. Fiecare avea în mână câte o cădelniță din care se ridica un nor mirositor de tămâie.

12 El mi-a zis: „Fiul omului, ai văzut ce fac bătrânii lui Israel în întuneric, fiecare în odaia idolului său? Căci ei zic: «Domnul nu ne vede! Domnul a părăsit țara!»“

13 Apoi mi-a mai zis: „Vei vedea însă urâciuni și mai mari pe care le săvârșesc ei!“

14 El m-a dus la intrarea Casei Domnului dinspre nord. Și iată că acolo stăteau niște femei care-l plângeau pe Tamuz.

15 Mi-a zis: „Ai văzut, fiul omului? Vei vedea însă urâciuni mai mari decât acestea!“

16 Apoi m-a dus în curtea interioară a Casei Domnului. Și iată că la intrarea în Casa Domnului, între portic și altar, erau în jur de douăzeci și cinci de oameni, cu spatele spre Casa Domnului și cu fața spre răsărit; ei se închinau soarelui, plecându-se spre răsărit.

17 El mi-a zis: „Ai văzut, fiul omului? Este prea puțin oare pentru cei din casa lui Iuda să săvârșească urâciunile pe care le săvârșesc aici? Trebuia să mai umple și țara de violență și să nu înceteze să Mă mânie? Iată-i apropiindu-și ramura de nas!“

18 De aceea și Eu mă voi purta cu ei cu furie; nu voi avea milă de ei și nu-i voi cruța. Deși vor striga la urechile Mele cu glas tare, nu-i voi auzi!“

9 *Uciderea idolatrilor*

1 După aceea a strigat cu glas tare în auzul urechilor mele, zicând: „Să se apropie străjerii cetății, fiecare cu arma lui de distrugere!“

2 Deodată au apărut șase bărbați, venind dinspre drumul porții de sus, care este înspre nord, fiecare cu arma lui distrugătoare în mână. Între ei era un om îmbrăcat în haine de in, care avea la brâu o călimară. Ei au venit și s-au oprit în apropierea altarului de bronz.

3 Slava Dumnezeului lui Israel s-a ridicat dintre heruvimii de unde era și a venit deasupra pragului Casei. Apoi El l-a chemat pe bărbatul care era îmbrăcat în haine de in și care avea călimara la brâu.

4 Domnul i-a zis: „Străbate cetatea, străbate Ierusalimul și fă un semn pe frunțile celor ce

suspină și gem din cauza tuturor urâciunilor care se săvârșesc în mijlocul ei.“

5 Iar celorlalți le-a zis în auzul urechilor mele:

„Străbateți cetatea în urma lui și ucideți! Să nu vă uitați cu milă la ei și să nu-i cruțați!

6 Bătrâni și tineri, fecioare, copii și femei, pe toți să-i ucideți! Însă de toți aceia care au primit semnul să nu vă atingeți! Începeți chiar din Lăcașul Meu!“ Așa că ei au început cu bătrânii care erau înaintea Casei.

7 El le-a zis: „Pângăriți Casa și umpleți-i curțile cu morți! Porniți!“ Ei au pornit și au început săucidă prin cetate.

8 În timp ce ucideau ei, eu am rămas singur. Atunci am căzut cu fața la pământ și am strigat, zicând: – Ah, Stăpâne Doamne! Vei distruge Tu toată rămășița lui Israel, revărsându-Ți furia peste Ierusalim?

9 – Păcatul casei lui Iuda și al casei lui Israel este mare, mi-a zis El, este foarte mare. Țara este plină de vărsare de sânge, iar cetatea este plină de nedreptate, căci ei zic: „Domnul a părăsit țara și Domnul nu vede!“

10 De aceea nu voi avea milă de ei și nu-i voi cruța, ci voi face să cadă asupra capului lor faptele lor.

11 Deodată bărbatul îmbrăcat în haine de in și cu călimara la brâu s-a întors cu următorul mesaj: „Am făcut cum ai poruncit!“

10 *Slava lui Dumnezeu părăsește*

Templul

1 M-am uitat și iată că peste întinderea care se afla deasupra capetelor heruvimilor se vedea ceva ca o piatră de safir care semăna la înfățișare cu un tron.

2 El i-a zis bărbatului îmbrăcat în haine de in astfel: „Bagă-te între roțile de sub heruvim! Umple-ți apoi mâinile cu cărbunii aprinși care sunt între heruvimi și împrăștie-i peste cetate!“ L-am văzut cum se duce.

3 În acest timp, heruvimii stăteau în partea dreaptă a Casei, iar norul umpluse curtea interioară.

4 Atunci slava Domnului s-a ridicat dintre heruvimi și s-a oprit deasupra pragului Casei. Norul a umplut Casa și strălucirea slavei Domnului a umplut curtea.

5 Zgomotul făcut de aripile heruvimilor se auzea până în curtea exterioară și era ca glasul Dumnezeului Atotputernic când vorbește.

6 Când i-a poruncit deci bărbatului îmbrăcat în haine de in să meargă să ia cărbuni aprinși dintre

roți, dintre heruvimi, acesta s-a dus și s-a oprit lângă roți.

7 Atunci unul dintre heruvimi a întins mâna spre focul care era între ei, a luat cărbuni și i-a pus în palma celui cu haine de in; acesta i-a luat și a plecat.

8 Undeva, sub aripile heruvimilor, se vedea ceva ca o mână de om.

9 M-am uitat și iată că în apropierea heruvimilor erau patru roți, o roată în apropierea unui heruvim și o roată în apropierea următorului heruvim. Înfațișarea roților era ca strălucirea unei pietre de hrisolit.

10 Cele patru roți aveau aceeași înfațișare, fiecare având aspectul unei roți care se afla în mijlocul altei roți.

11 Când mergeau, ele se puteau deplasa în toate cele patru direcții fără să se rotească în mers, căci, încotro era îndreptat capul fiecărui heruvim, într-acolo mergeau și ele, fără să se rotească în mers.

12 Tot trupul heruvimilor, inclusiv spatele, mâinile, aripile și roțile – cele patru roți ale lor – era plin de ochi de jur împrejur.

13 Am auzit că roțile erau numite Galgal.

14 Fiecare heruvim avea patru fețe, prima de heruvim, a doua de om, a treia de leu, iar a patra de vultur.

15 Apoi heruvimii s-au ridicat. Erau aceleași ființe pe care le văzusem la râul Chebar.

16 Când mergeau heruvimii, mergeau și roțile alături de ei, iar când își ridicau aripile ca să se înalțe de la pământ, roțile rămăneau tot în apropierea lor.

17 Când se opreau, se opreau și ele; când mergeau, mergeau și ele, căci duhul ființelor era în ele.

18 Slava Domnului a părăsit pragul Casei și s-a oprit deasupra heruvimilor.

19 Apoi, sub privirea mea, heruvimii și-au ridicat aripile și s-au înălțat de la pământ. Când au plecat ei, au plecat și roțile împreună cu ei. S-au oprit la intrarea porții dinspre răsărit a Casei Domnului, slava Dumnezeului lui Israel fiind sus, deasupra lor.

20 Erau aceleași ființe pe care le văzusem stând sub Dumnezeul lui Israel, la râul Chebar, și mi-am dat seama că sunt heruvimi.

21 Fiecare avea câte patru fețe, câte patru aripi și ceva de forma unor mâini omenești sub aripi.

22 Înfațișarea fețelor lor era aceeași cu a fețelor pe care le văzusem la râul Chebar; aveau aceeași

înfățișare și fiecare mergea în partea în care avea îndreptată fața.

11 Judecată asupra conducătorilor lui Israel

1 Apoi Duhul m-a luat și m-a dus la intrarea dinspre răsărit a Casei Domnului. Și iată că la intrarea porții erau douăzeci și cinci de bărbați; printre ei i-am văzut pe Iaazania, fiul lui Azur, și pe Pelatia, fiul lui Benaia, conducătorii poporului.

2 Domnul mi-a zis: „Fiul omului, aceștia sunt oamenii care pun la cale răutatea și dau sfaturi rele în cetatea aceasta.

3 Ei zic: «Nu va fi oare în curând vremea potrivită pentru a zidi case? Cetatea este oala, iar noi suntem carnea!»

4 De aceea profetește-le, profetește, fiul omului!“

5 Duhul Domnului a venit peste mine și mi-a zis: „Spune: «Așa vorbește Domnul: ‘Voi, cei din casa lui Israel, ziceți astfel, dar Eu vă cunosc gândurile.

6 V-ați înmulțit crimele în cetatea aceasta și i-ați umplut străzile cu morți!’

7 De aceea, așa vorbește Stăpânul Domn: ‘Morții pe care i-ați întins în mijlocul cetății acesteia sunt carnea, iar cetatea este cazanul. Cât despre voi, vă voi scoate din mijlocul cetății.

8 Vă temeți de sabie, dar sabie voi aduce peste voi, zice Stăpânul Domn.

9 Vă voi scoate din mijlocul cetății, vă voi da pe mâna străinilor și Îmi voi împlini judecățile împotriva voastră.

10 Veți cădea loviți de sabie, vă voi judeca la hotarul lui Israel și veți ști atunci că Eu sunt Domnul.

11 Cetatea aceasta nu va fi cazanul vostru și nici voi nu-i veți fi carnea, ci vă voi judeca la hotarul lui Israel.

12 Veți ști astfel că Eu sunt Domnul, ale Căruia porunci nu le-ați urmat și ale Căruia rânduieli nu le-ați împlinit, ci ați făcut după rânduielile neamurilor care vă înconjoară.’»“

13 În timp ce profeteam, Pelatia, fiul lui Benaia, a murit. Atunci am căzut cu fața la pământ și am strigat cu glas tare, zicând: – Ah, Stăpâne Doamne, vei nimici Tu chiar și rămășița lui Israel?

Promisiunea restaurării rămășiței

14 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

15 – Fiul omului, frații tăi, frații tăi dintre rudele tale și toată casa lui Israel dinexil, toți aceștia sunt

cei despre care locuitorii Ierusalimului zic: „S-au îndepărtat de Domnul! Nouă ne-a fost dată țara aceasta în stăpânire!“

16 De aceea spune despre ei astfel: „Așa vorbește Stăpânul Domn: «Deși i-am dus departe printre neamuri și i-am împrăștiat în țări străine, totuși le-am fost un Lăcaș, pentru o vreme, în țările în care au mers.»“

17 De aceea să le spui astfel: „Așa vorbește Stăpânul Domn: «Vă voi strânge dintre popoare, vă voi aduna din țările în care ați fost împrăștiți și vă voi da țara lui Israel.»

18 Când vor sosi în ea, vor scoate de acolo toți idolii și toate urâciunile.

19 Le voi da o altă inimă și voi pune în ei un duh nou. Voi scoate inima de piatră din trupul lor și le voi da o inimă de carne,

20 ca astfel să urmeze hotărârile Mele, și totodată să păzească și să îplinească rânduielile Mele. Vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeuul lor.

21 Cât despre aceia a căror inimă umblă după idolii și urâciunile lor, le voi întoarce umbletele asupra capetelor lor, zice Stăpânul Domn.“

22 După aceea, heruvimii și-au ridicat aripile, însoțiți fiind de roțile care erau în apropierea lor; slava Dumnezeului lui Israel era deasupra lor.

23 Slava Domnului s-a ridicat din mijlocul cetății și s-a oprit pe muntele de la răsăritul cetății.

24 Duhul m-a luat și m-a dus într-o vedenie, prin Duhul lui Dumnezeu, la exilații din Caldeea. După ce a plecat de la mine vedenia pe care o văzusem, **25** am istorisit exilaților toate cuvintele Domnului, care-mi fuseseră descoperite.

12 Prefigurarea exilului

1 Apoi Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Fiul omului, tu locuiești în mijlocul unei case de răzvrățiți. Ei au ochi să vadă, dar nu văd și au urechi să audă, dar nu aud, căci sunt un neam de răzvrățiți.

3 De aceea, fiul omului, fă-ți bagajul ca pentru exil și, în timpul zilei, de față cu ei, fă-te că pleci în captivitate. Pleacă în văzul lor din locuința ta spre un alt loc! Poate vor înțelege că sunt o casă de răzvrățiți.

4 Să-ți scoți afară bagajul ca pentru exil, în timpul zilei, ca să te vadă! Apoi să pleci seara, în văzul lor, cum pleacă exilații.

5 Să faci o gaură în zid de față cu ei și să scoți bagajul pe acolo.

6 Să-l pui pe umăr, în văzul lor, și să pleci în amurg. Să-ți acoperi fața, ca astfel să nu vezi pământul, căci te fac un semn pentru cei din casa lui Israel.“

7 Am făcut cum mi se poruncise. Mi-am scos afară bagajul în timpul zilei, ca pentru exil, iar seara am făcut o gaură în zid cu propriile mele mâini. Am ieșit în amurg și mi-am pus pe umăr bagajul, în văzul lor.

8 Dimineața, Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

9 „Fiul omului, nu te-a întrebat această casă a lui Israel, această casă de răzvrățiți, ce înseamnă ceea ce faci?”

10 Să le spui: «Așa vorbește Stăpânul Domn: ‘Profeția aceasta se referă la prințul din Ierusalim și la toți cei din casa lui Israel care locuiesc acolo.»’

11 Spune-le astfel: «Eu sunt un semn pentru voi! Cum am făcut eu, așa li se va face și lor. Vor merge captivi în exil.

12 În amurg, prințul lor își va pune pe umăr bagajul ca să plece. El va face o gaură în zid ca să iasă, după care își va acoperi fața ca să nu vadă pământul.

13 Eu însă Îmi voi arunca năvodul peste el și el va fi prins în plasa Mea; îl voi aduce în Babilon, în țara caldeenilor, fără însă să o poată vedea; și va muri acolo.

14 Pe toți cei din jurul lui – ajutoarele și toate trupele lui – îi voi împrăștia în toate vânturile și îi voi urmări cu sabia.

15 Când îi voi împrăștia printre neamuri și-i voi risipi în țări străine, vor ști că Eu sunt Domnul.

16 Voi scăpa însă de sabie, de foamete și de molimă un anumit număr de bărbați, ca să istorisească despre toate urâciunile lor printre neamurile unde vor ajunge. Și vor ști atunci că Eu sunt Domnul.»“

17 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

18 „Fiul omului, mănâncă-ți pâinea tremurând și bea-ți apa cu teamă și neliniște!

19 Spune poporului din țară: «Așa vorbește Stăpânul Domn despre locuitorii Ierusalimului și despre țara lui Israel: ‘Își vor mânca pâinea cu neliniște și își vor bea apa cu groază, căci țara va fi jefuită de toate bunurile ei, din cauza violenței tuturor celor ce locuiesc în ea.

20 Cetățile locuite vor fi devastate, iar țara va deveni o paragină. Și vor ști atunci că Eu sunt Domnul.’»“

Judecata este aproape

21 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

22 „Fiul omului, ce este cu proverbul acesta pe care-l spuneți în țara lui Israel: «Zilele se lungesc și fiecare viziune rămâne neîmplinită!»?”

23 De aceea spune-le astfel: «Așa vorbește Stăpânul Domn: ‘Voi face să înceteze acest proverb și nu-l vor mai spune în Israel!’» În schimb, spune-le astfel: «Zilele se scurtează și fiecare viziune se va împlini.

24 Căci nu vor mai fi viziuni false și nici preziceri lingușitoare în mijlocul casei lui Israel.

25 Eu, Domnul, vorbesc, iar cuvântul pe care-l spun se va împlini și nu va mai întârzia, deoarece chiar în zilele tale, casă de răzvrățiți, voi împlini ceea ce am spus! zice Stăpânul Domn.»“

26 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

27 „Fiul omului, cei din casa lui Israel spun că viziunea pe care o vezi tu se va împlini peste mult timp și că tu, de fapt, profetești cu privire la niște vremuri îndepărtate.

28 De aceea spune-le astfel: «Așa vorbește Stăpânul Domn: ‘Nu va mai întârzia nici un cuvânt de-al Meu! Ceea ce am spus se va împlini! zice Stăpânul Domn.’»“

13 Judecată împotriva profeților falși

1 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Fiul omului, profetește despre profeții lui Israel, chiar despre cei care profetesc acum! Spune-le profeților care vorbesc din propria lor imaginație astfel: «Ascultați Cuvântul Domnului!

3 Așa vorbește Stăpânul Domn: ‘Vai de profeții fără minte care-și urmează propria imaginație, nevăzând, de fapt, nimic!

4 Ca șacalii printre ruine, așa au ajuns profeții tăi, Israele!

5 Nu v-ați urcat la spărturi să refaceți zidul casei lui Israel, ca să reziste în lupta din ziua Domnului!

6 Ceea ce văd ei este deșertăciune, iar prezicerea lor este o minciună. Ei zic: ‘Iată o rostire a Domnului!’, când de fapt nu Domnul i-a trimis. Cu toate acestea însă, ei speră să li se împlinească cuvântul.

7 Oare nu sunt viziuni deșarte ceea ce vedeți voi și preziceri mincinoase ceea ce ziceți voi? Voi

spuneți: ‘Iată o rostire a Domnului!’ , când de fapt Eu nu v-am vorbit.’»

8 De aceea, așa vorbește Stăpânul Domn: «Pentru că vorbiți deșertăciuni și aveți viziuni mincinoase, iată că sunt împotriva voastră, zice Stăpânul Domn.

9 Mâna Mea va fi împotriva profeților care au viziuni deșarte și preziceri mincinoase; nu vor mai fi în adunarea poporului Meu, nu vor fi scriși în cartea casei lui Israel și nici nu vor veni în țara lui Israel. Și veți ști astfel că Eu sunt Stăpânul Domn.

10 Pentru că l-au rățacit pe poporul Meu, zicând: ‘Pace!’ , când de fapt nu este pace și pentru că atunci când se repară un zid, ei doar îl tencuiesc cu ipsos,

11 spune-le celor ce tencuiesc cu ipsos că zidul va cădea. Ploaia va curge, pietrele de grindină vor cădea și o furtună puternică se va dezlănțui.

12 Zidul va cădea și atunci veți fi întrebați: ‘Unde este ipsosul cu care l-ați tencuit?’»

13 De aceea, așa vorbește Stăpânul Domn: «În furia Mea voi dezlănțui o furtună puternică, în mânia Mea voi face să plouă torențial și în furia Mea nimicitoare voi arunca pietre de grindină.

14 Voi dărâma zidul pe care l-ați tencuit cu ipsos, îl voi doborî la pământ și-i voi descoperi temeliele. Când zidul va cădea, veți pieri printre dărâmăturile lui. Și veți ști astfel că Eu sunt Domnul.

15 După ce Îmi voi consuma mânia împotriva zidului și împotriva celor ce l-au tencuit cu ipsos, vă voi zice: ‘Nu mai există nici zidul, nici cei ce-l zideau.

16 S-a isprăvit cu profeții lui Israel care au profetizat despre Ierusalim și au avut viziuni de pace cu privire la cetate, deși nu era pace, zice Stăpânul Domn.’»

17 Tu, fiul omului, îndreaptă-ți acum privirea spre fiicele poporului tău, care profetesc din propria lor imaginație, și profetește împotriva lor.

18 Spune: «Așa vorbește Stăpânul Domn: ‘Vai de cele care-și cos ciucuri pe marginea mânecilor, care fac voaluri pentru cap de diferite mărimi, ca să vâneze suflete! Voi, care vânați sufletele poporului Meu, să rămâneți în viață?!

19 M-ați necinstit înaintea poporului Meu pentru câțiva pumni de orz și pentru câteva bucăți de pâine. Înșelându-mi poporul prin minciunile pe care le-a auzit, ați ucis niște suflete care n-ar fi trebuit să moară și ați lăsat în viață niște suflete care n-ar fi trebuit să trăiască!’»

20 De aceea, așa vorbește Stăpânul Domn:

«Ciucurii voștri, cu care ați vânat sufletele ca pe păsări, îi voi smulge de pe mânecile voastre și voi da drumul sufletelor, adică sufletelor pe care le-ați vânat ca pe păsări.

21 Vă voi smulge voalurile și-Mi voi izbăvi poporul din mâinile voastre. Nu va mai fi prada voastră și veți ști atunci că Eu sunt Domnul.

22 Pentru că ați întristat inima celui drept cu o minciună, deși Eu nu am îndurerat-o, pentru că ați întărit mâinile celui rău ca să nu se întoarcă de la calea lui cea rea și să trăiască,

23 de aceea nu veți mai avea viziuni deșarte și nici nu veți mai rosti preziceri. Îmi voi izbăvi poporul din mâna voastră și veți ști astfel că Eu sunt Domnul.»“

14 *Judecățile lui Dumnezeu sunt îndreptățite*

1 Au venit la mine câțiva dintre cei din sfatul bătrânilor lui Israel și s-au așezat înaintea mea.

2 Atunci Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

3 „Fiul omului, oamenii aceștia și-au înălțat idolii în inimă și și-au așezat înaintea nelegiuirea ca pricină de cădere. Să Mă las Eu oare întrebat de ei?

4 De aceea să le vorbești și să le spui astfel: «Așa vorbește Stăpânul Domn: ‘Fiecărui bărbat din casa lui Israel, care își înalță idolii în inimă și își așază înaintea propria nelegiuire ca o pricină de cădere și care se duce totuși la profet, îi voi răspunde Eu Însuși, Domnul, în ciuda mulțimii idolilor lui.

5 Voi face astfel pentru a-i prinde în chiar inima lor pe cei din casa lui Israel care s-au înstrăinat de Mine prin idolii lor.’»

6 De aceea spune-le celor din casa lui Israel: «Așa vorbește Stăpânul Domn: ‘Pocăiți-vă și întoarceți-vă de la idolii voștri! Întoarceți-vă privirile de la toate urâciunile voastre!

7 Eu, Domnul, îi voi răspunde fiecărui bărbat din casa lui Israel și fiecărui străin care locuiește în Israel, care s-au despărțit de Mine, și-au înălțat idolii în inimă și și-au așezat înaintea propria lor nelegiuire ca pricină de cădere, iar apoi au venit la profet ca să-l întrebe despre Mine.

8 Îmi voi întoarce fața împotriva acelu om și-l voi face un semn și o pildă; îl voi tăia din poporul Meu și veți ști astfel că Eu sunt Domnul.

9 Dacă un profet este înșelat să spună un cuvânt, Eu, Domnul, l-am înșelat pe profetul acela. Îmi voi întinde mâna împotriva lui și îl voi nimici din poporul Meu, Israel.

10 Își va purta astfel vina, iar pedeapsa celui ce-l întrebă pe profet va fi la fel cu pedeapsa profetului însuși.

11 În felul acesta casa lui Israel nu va mai pleca de la Mine ca să rățească și nu se va mai întina prin toate nelegiuirile ei, ci va fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeu ei, zice Stăpânul Domn. »“

12 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

13 „Fiul omului, când va păcătui o țară împotriva Mea, fiind necredincioasă, Îmi voi întinde mâna împotriva ei, îi voi zdrobi toiagul pâinii, voi trimite foametea împotriva ei și voi nimici din ea atât oamenii, cât și animalele.

14 Chiar dacă ar fi în mijlocul ei acești trei bărbați – Noe, Daniel și Iov – prin dreptatea lor și-ar putea scăpa numai sufletele lor, zice Stăpânul Domn.

15 Sau dacă voi lăsa să treacă prin țară animale sălbatice care o vor lăsa fără popor, ajungând astfel o pustie prin care nimeni nu va mai putea trece din cauza animalelor,

16 chiar dacă acești trei bărbați ar fi în mijlocul ei, viu sunt Eu, zice Stăpânul Domn, că ei nu i-ar putea scăpa nici pe fii, nici pe fiice, ci s-ar putea scăpa numai pe ei înșiși, iar țara ar rămâne pustie.

17 Sau dacă voi aduce sabia împotriva acestei țări, dacă voi spune sabiei să străbată țara și voi nimici astfel atât oamenii cât și animalele,

18 chiar dacă ar fi în țară acești trei bărbați, viu sunt Eu, zice Stăpânul Domn, că ei nu i-ar putea scăpa nici pe fii, nici pe fiice, ci s-ar putea scăpa numai pe ei înșiși.

19 Sau dacă voi trimite molima în țara aceasta și-Mi voi revărsa furia peste ea prin vărsare de sânge, ca să-i nimicesc oamenii și animalele,

20 chiar dacă Noe, Daniel și Iov ar fi în mijlocul ei, viu sunt Eu, zice Stăpânul Domn, că ei nu i-ar putea scăpa nici pe fiu, nici pe fiică, ci, prin dreptatea lor, și-ar putea scăpa numai sufletele lor.

21 Căci așa vorbește Stăpânul Domn: «Într-adevăr, voi trimite împotriva Ierusalimului cele patru judecăți aspre ale Mele – sabia, foametea, animalele sălbatice și molima – ca să nimicesc din el atât oamenii, cât și animalele.

22 Totuși va fi lăsată o rămășiță în el, fii și fiice care vă vor fi aduse înapoi. Vor veni la voi, iar când

le veți vedea felul de viață și faptele, veți fi mângâiați de nenorocirea pe care am adus-o asupra Ierusalimului, de tot ce am adus asupra lui.

23 Când le veți vedea felul de viață și faptele, vă veți consola și veți ști că nu fără motiv am făcut tot ceea ce am făcut împotriva lui, zice Stăpânul Domn.“

15 Ierusalimul, nefolositor asemenea lemnului de viță

1 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Fiul omului, prin ce se deosebește lemnul de viță de orice altă ramură a vreunui copac din pădure?

3 Se ia lemn de viță pentru a se face vreo lucrare anume? Se ia cumva lemn de viță pentru a se face din el măcar un cui de lemn, de care să se atârne tot felul de vase?

4 Iată că este aruncat în foc să ardă. Iar după ce focul îi arde cele două capete și îi mistuie mijlocul, mai poate fi el bun pentru vreo lucrare?

5 Deci, dacă atunci când era întreg nu s-a putut face nimic din el, cu cât mai puțin acum după ce l-a ars focul și l-a mistuit!?”

6 De aceea, așa vorbește Stăpânul Domn: „Așa cum deosebesc lemnul de viță de lemnul oricărui copac din pădure, ca să-l pun pe foc să fie ars, tot așa voi face și cu locuitorii Ierusalimului.

7 Îmi voi îndrepta fața împotriva lor. Din foc au scăpat, dar tot focul îi va mistui! Când Îmi voi îndrepta privirea împotriva lor, veți ști că Eu sunt Domnul.

8 Voi preface țara într-un pustiu, pentru că au fost necredincioși, zice Stăpânul Domn.“

16 Ierusalimul, mireasa necredincioasă a lui Dumnezeu

1 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Fiul omului, fă-i cunoscute Ierusalimului urăciunile

3 și spune-i: «Așa vorbește Stăpânul Domn Ierusalimului: ‘Prin origine și naștere ești din țara canaaniților: tatăl tău era amorit, iar mama ta – hitită.

4 La nașterea ta, în ziua în care te-ai născut, nu aveai ombilicul tăiat, nu ai fost îmbăiată, ca să fii curățită, nu ai fost frecată cu sare și nici învelită în scutece.

5 Nimănui nu i-a fost milă și nu s-a îndurat de tine ca să-ți facă unul din aceste lucruri. Ai fost aruncată

pe câmp, pentru că ai fost disprețuită chiar din ziua în care te-ai născut.

6 Atunci Eu am trecut pe lângă tine și te-am văzut zbatându-te în propriul tău sânge. Și, în timp ce tu erai în sângele tău, ți-am zis: ‘Trăiește!’ Da, în timp ce tu erai în sângele tău, Eu ți-am zis: ‘Trăiește!’

7 Te-am făcut să te înmulțești ca florile câmpului; ai crescut, te-ai făcut mare și te-ai gătit cu podoab. Sâniii ți s-au rotunjit și ți-a crescut părul. Dar erai tot goală și neacoperită.

8 Când am trecut pe lângă tine, m-am uitat la tine și iată că îți venise vremea, vremea dragostei. Atunci Mi-am întins peste tine poala hainei Mele, ți-am acoperit goliciunea, am făcut jurământ față de tine și am intrat în legământ cu tine, zice Stăpânul Domn. Și ai devenit a Mea.

9 Te-am spălat cu apă, te-am curățit de sângele de pe tine și te-am uns cu ulei.

10 Te-am îmbrăcat cu haine brodate, te-am încălțat cu sandale de piele, te-am îmbrăcat cu in subțire și te-am gătit cu mătase.

11 Te-am împodobit cu podoabe, ți-am pus brățări la mâini și lăntișor la gât.

12 Ți-am dat inel pentru nas, ți-am pus cercei la urechi și coroană cu pietre scumpe pe cap.

13 Astfel, ai fost împodobită cu aur, cu argint și cu veșminte scumpe din in subțire și din mătase. Ai mâncat aluaturi fine, miere și ulei. Te-ai făcut tot mai frumoasă și ai ajuns chiar regină.

14 Ți-ai făcut un nume printre neamuri din pricina frumuseții tale, căci erai desăvârșită cu splendorile cu care te împodobisem, zice Stăpânul Domn.

15 Dar te-ai încrezut în frumusețea ta și te-ai prostituat pe măsura renumelui tău. Ți-ai revărsat desfrânările asupra tuturor trecătorilor și frumusețea ta a devenit a fiecăruia.

16 Ai luat din hainele tale, ți-ai făcut din ele înălțimi viu colorate și te-ai prostituat pe ele. Așa ceva n-ar fi trebuit să se întâmple și nu va trebui să se mai întâmple vreodată.

17 Ai luat din minunatele tale podoabe, din aurul și argintul pe care Eu ți-l dădusem, ți-ai făcut chipuri de bărbați și te-ai prostituat cu ele.

18 Ți-ai luat apoi hainele brodate, ca să le acoperi, iar uleiul și tămâia Mea le-ai pus înaintea lor.

19 Hrana pe care Eu ți-o dădusem – făina bună, uleiul și mierea pe care ți le dădusem să le mănânci – tu le-ai închinat lor, ca să le fie o aromă plăcută. Așa s-a întâmplat, zice Stăpânul Domn.

20 Ai luat fiii și fiicele pe care Mi-i născuseși și i-ai sacrificat pentru ei ca dar de mâncare. Și acestea sunt numai o parte din desfrânările tale.

21 Mi-ai sacrificat fiii și i-ai dat lor, trecându-i prin foc în cinstea acestora.

22 În mijlocul tuturor urăciunilor și destrăbălărilor tale nu ți-ai amintit de zilele tinereții, când erai goală și te zbăteai în propriul tău sânge.

23 Vai! Vai de tine, zice Stăpânul Domn. După toate relele pe care le-ai săvârșit,

24 ți-ai mai construit și un sanctuar înalt și ți-ai făcut câte o înălțime în fiecare piață.

25 La capătul fiecărei străzi ți-ai construit o înălțime și ți-ai făcut disprețuită frumusețea, desfăcându-ți picioarele înaintea fiecărui trecător și înmulțindu-ți desfrânările.

26 Te-ai prostituat cu egiptenii, vecinii tăi cu trupul plin de vlagă, și ți-ai înmulțit desfrânările, ca să Mă mânii.

27 De aceea Mi-am întins mâna împotriva ta și ți-am redus plata de întreținere. Te-am dat pe mâna celor ce te urau, adică a filistencelor, care până și ele s-au rușinat de purtarea ta nelegiuită.

28 Apoi te-ai prostituat și cu asirienii, pentru că erai nesătulă. Te-ai prostituat, dar tot nu te-ai săturat.

29 Ți-ai înmulțit desfrânările cu Caldeea, țara negustorilor, dar nici cu aceasta nu te-ai săturat.

30 Cât de decăzută trebuie să-ți fie inima, zice Stăpânul Domn, de ai făcut toate aceste lucruri, întocmai ca o prostituată neobrăzată!

31 Totuși, când ți-ai construit sanctuare înalte la fiecare capăt de stradă și ți-ai făcut înălțimi în fiecare piață, nu ai fost ca o prostituată, căci ai luat în derâdere plata,

32 ci ca o soție adulteră care-i preferă pe străini în locul soțului ei.

33 Unei prostituate i se dau daruri, dar în cazul tău tu ai fost cea care ai dat daruri tuturor amanților tăi. Le-ai oferit cadouri ca să vină la tine din toate părțile, pentru destrăbălare.

34 În ce privește destrăbălările tale, ai fost diferită de celelalte femei, pentru că tu nu ai avut căutare ca prostituată, căci, în loc să primești plată, ai dat plată. De aceea ai fost diferită.

35 Prin urmare, prostituato, ascultă Cuvântul Domnului!

36 Așa vorbește Stăpânul Domn: ‘Pentru că ți-ai risipit averea și ți-ai expus goliciunea prin desfrânările tale cu amanții și cu toți idoli tăi

urâcioși și pentru că le-ai dat acestora sângele fiilor tăi,

37 de aceea, iată, îmi voi strânge laolaltă pe toți amanții cu care te-ai desfățat, pe toți aceia pe care i-ai iubit și pe toți aceia pe care i-ai urât. Îmi voi strânge împotriva ta din toate părțile și îți voi expune goliciunea înaintea lor. Și astfel ei îți vor vedea întreaga goliciune.

38 Te voi judeca sub acuzația de adulter și vărsare de sânge și vei gusta cât de sângeroasă este furia și gelozia Mea.

39 Te voi da în mâinile lor, astfel că ei îți vor dărâma sanctuarele cele înalte, îți vor zdrobi înălțimile, te vor dezbrăca de hainele tale, îți vor lua minunatele tale podoabe și te vor lăsa goală și neacoperită.

40 Vor veni împotriva ta în grup, te vor ucide cu pietre și te vor tăia cu săbiile.

41 Îți vor da foc caselor și te vor judeca înaintea multor femei. Voi pune astfel capăt prostituției tale și nu îți vei mai plăti iubiiții.

42 Apoi voi da odihnă furiei Mele îndreptate împotriva ta și voi îndepărta de la tine gelozia Mea; Mă voi liniști și nu voi mai fi mânios.

43 Pentru că nu ți-ai amintit de zilele tinereții tale, ci M-ai stârnit prin toate aceste lucruri, iată că și Eu voi face ca purtarea ta să cadă asupra capului tău, zice Stăpânul Domn, și nu vei mai săvârși nelegiuiri cu toate urâciunile tale.

44 Iată că toți cei ce spun zicători, vor spune despre tine următoarea zicală: ‘Precum e mama, așa e și fiica!’

45 Tu semeni cu mama ta, care s-a scârbit de soțul și de fiii ei, și semeni cu surorile tale, care s-au scârbit de soții și de fiii lor. Mama voastră a fost hitită, iar tatăl vostru – amorit.

46 Sora ta cea mare a fost Samaria. Ea locuia la nord de tine împreună cu fiicele ei. Sora ta cea mică a fost Sodoma. Ea locuia la sud de tine împreună cu fiicele ei.

47 Tu nu numai că ai umblat pe căile lor și ai săvârșit urâciunile lor, ci, ca și cum atât ar fi fost prea puțin, te-ai stricat mai mult decât ele în toate umbletele tale.

48 Viu sunt Eu, zice Stăpânul Domn, că sora ta, Sodoma, și fiicele ei n-au făcut ceea ce tu și fiicele tale ați făcut.

49 Iată care a fost nelegiuirea surorii tale, Sodoma: era mândră, îmbuibată de hrană, ea și fiicele ei

trăind în lăncezeală și nepăsare. Ele nu sprijineau mâna săracului și a nevoiașului.

50 S-au îngâmfat și au săvârșit urâciuni înaintea Mea. Când am văzut ce fac, le-am îndepărtat.

51 Iar Samaria nu a păcătuit nici pe jumătate din cât ai păcătuit tu. Urâciunile tale au fost mai multe decât ale lor. De fapt prin toate urâciunile pe care le-ai săvârșit, le-ai făcut pe surorile tale să pară drepte.

52 De aceea poartă-ți și tu rușinea cu care le-ai făcut pe surorile tale să pară drepte! Căci păcatele tale, care te-au făcut mai vrednică de dispreț decât ele, le-au făcut pe ele să pară mai drepte decât tine! Acum, fii și tu rușinată și poartă-ți rușinea care le-a făcut pe surorile tale să pară drepte!

53 Îmi voi aduce însă înapoi atât pe captivii lor – pe captivii Sodomei și ai fiicelor ei și pe captivii Samariei și ai fiicelor ei – cât și pe captivii tăi alături de ei,

54 ca și tu să-ți porți rușinea și să fii umilită pentru tot ce ai făcut! Le vei fi astfel o pricină de mângâiere.

55 Când sora ta, Sodoma, împreună cu fiicele ei, se vor întoarce la starea lor de dinainte și sora ta, Samaria, împreună cu fiicele ei, se vor întoarce la starea lor de dinainte, atunci te vei întoarce și tu împreună cu fiicele tale, la starea voastră de dinainte.

56 Nu amintea nimic de Sodoma, sora ta, în ziua înălțării tale,

57 înainte de a ți se descoperi răutatea. Acum însă tu ești de batjocura fiicelor Edomului și a tuturor vecinilor lor, a fiicelor filistenilor, a celor ce te disprețuiesc de pretutindeni!

58 Vei purta acum pedeapsa pentru desfrânarea ta și pentru urâciunile tale, zice Domnul.»

Promisiunea unui legământ veșnic

59 Așa vorbește Stăpânul Domn: «Îți voi face la fel cum ai făcut și tu, tu care ai disprețuit jurământul, rupând legământul.

60 Dar Îmi voi aminti de legământul făcut cu tine în tinerețea ta și voi încheia cu tine un legământ veșnic.

61 Atunci îți vei aminti de umbletele tale și-ți va fi rușine când le vei primi pe sora ta cea mare și pe sora ta cea mică. Ți le voi da ca surori, dar nu pe temeiul legământului Meu făcut cu tine.

62 Eu voi încheia legământul Meu cu tine și vei ști astfel că Eu sunt Domnul.

63 Când voi face ispășire pentru tot ce ai făcut, îți vei aduce aminte de trecutul tău, îți va fi rușine și nu vei mai deschide niciodată gura din cauza umilinței în care te vei afla, zice Stăpânul Domn.»“

17 Alegoria viței și a celor doi vulturi

1 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Fiul omului, rostește o pildă, spune-i o parabolă casei lui Israel!

3 Spune-i: «Așa vorbește Stăpânul Domn: ‘Un vultur măreț, cu aripi mari, cu pene lungi, cu penaj bogat și divers colorat, a venit în Liban și, prinzând vârful unui cedru,

4 i-a rupt cea mai de sus rămurea, a dus-o într-o țară de negustori și a sădit-o într-o cetate de negoț.

5 Apoi a luat sămânță din țară și a semănat-o într-un pământ roditor. A pus-o lângă o apă mare și a sădit-o ca pe o salcie.

6 Sămânța a încolțit și s-a făcut o viță întinsă, dar nu prea înaltă; ramurile îi erau întoarse spre vultur, iar rădăcinile erau sub el. Astfel ea a ajuns o viță care a dat lăstari și a făcut mlădițe.

7 Mai era însă un alt vultur măreț, cu aripi mari și cu penaj bogat. Și iată că vița aceasta și-a îndreptat cu lăcomie rădăcinile spre el și și-a întins mlădițele spre el ca să i se dea mai multă apă decât pe terasa unde fusese sădită,

8 cu toate că fusese plantată pe un teren bun și lângă o apă mare, în așa fel încât să facă ramuri, să dea rod și să devină o viță minunată.’

9 Prin urmare, spune-le că așa vorbește Stăpânul Domn: ‘Oare-i va merge bine? Oare nu-i vor fi smulse rădăcinile și nu-i vor fi tăiate roadele?! I se vor veșteji toate frunzele, i se va usca butucul și nu va fi nevoie nici de braț puternic, nici de oameni mulți pentru ca rădăcinile să-i fie îndepărtate!

10 Iată că este sădită! Îi va merge bine oare? Când vântul de răsărit va sufla împotriva ei, oare nu se va usca ea de tot? Oare nu se va usca chiar pe terasa unde a încolțit?’»“

11 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

12 „Întrebă această casă de răzvrățiți: «Nu știți ce înseamnă aceste lucruri?» Apoi spune-le: «Iată, împăratul Babilonului a venit la Ierusalim, i-a luat regele și prinții și i-a dus cu el în Babilon.

13 Apoi a luat un al casei regale și a încheiat un legământ cu el, punându-l sub jurământ. Totodată i-a luat și pe conducătorii țării,

14 ca să slăbească regatul, așa încât să nu se mai ridice, ci să păzească legământul, rămânându-i loial.

15 Dar regele s-a răzvrătit împotriva lui și a trimis un sol în Egipt, ca să-i dea cai și un mare număr de oameni. Va reuși el oare? Cel ce a făcut aceste lucruri va scăpa el oare? Să rupă el legământul și să scape?

16 Viu sunt Eu, zice Stăpânul Domn, că regele va muri în Babilon, acolo unde locuiește împăratul care l-a pus să domnească, al cărui jurământ l-a disprețuit și al cărui legământ l-a rupt.

17 Oștirea cea mare și poporul cel numeros al lui Faraon nu va putea face nimic în război, când se vor înălța rampe de asalt și se vor zidi întărituri pentru nimicirea multor vieți.

18 Pentru că a disprețuit jurământul, călcând legământul, pentru că, deși a încheiat unlegământ, a făcut totuși toate aceste lucruri, nu va scăpa!

19 De aceea, viu sunt Eu, zice Stăpânul Domn, că voi întoarce împotriva lui jurământul Meu pe care l-a disprețuit și legământul Meu pe care l-a rupt.

20 Îmi voi arunca asupra lui plasa și va fi prins în lațul Meu; îl voi duce în Babilon și îl voi judeca acolo pentru necredințioșia arătată față de Mine.

21 Toți fugarii din trupele lui vor cădea loviți de sabie, iar pe cei ce vor rămâne îi voi împrăștia în toate vânturile. Și veți ști astfel că Eu, Domnul, am vorbit.»

22 Așa vorbește Stăpânul Domn: «Eu Însumi voi rupe o rămurea din vârful măreț al unui cedru și o voi sădi. Din vârful ramurilor lui voi rupe o mlădiță firavă pe care Eu Însumi o voi planta pe un munte înalt și măreț.

23 O voi planta pe muntele cel mai înalt al lui Israel. Acesteia îi vor crește ramuri, va da roade și va deveni un cedru maiestuos. Păsări de tot felul se vor așeza în el și la umbra ramurilor lui vor locui tot felul de înaripate.

24 Și toți copacii câmpiei vor ști că Eu, Domnul, pot să smeresc un copac înalt și pot să înalț un copac neînsemnat, pot să usuc un copac plin de viață și pot face să înflorească un copac uscat.» Eu, Domnul, am vorbit și așa voi face.“

18 Responsabilitatea morală este individuală

1 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „De ce continuați să folosiți această zicală în țara lui Israel, și anume: «Părinții au mâncat struguri acri, și copiilor li s-au strepezit dinții?»

3 Viu sunt Eu, zice Stăpânul Domn, că nu veți mai folosi această zicală în Israel!

4 Iată că toate sufletele sunt ale Mele. Atât sufletul tatălui, cât și sufletul fiului sunt ale Mele. Sufletul care păcătuiește, acela va muri!

5 Omul care este drept, care face judecată și dreptate,

6 care nu mănâncă pe munți, nu-și ridică ochii spre idolii casei lui Israel, nu o necinstește pe soția semenului său și nu se apropie de o femeie în timpul necurăției ei,

7 care nu asuprește pe nimeni, dă înapoi datornicului garanția, nu comite jaf, dă din pâinea lui celui flămând și îl îmbracă cu o haină pe cel gol,

8 care nu împrumută cu dobândă și nu ia camătă de la nimeni, care își ferește mâna de nelegiuire și judecă după adevăr între om și om,

9 care urmează hotărârile Mele și păzește rânduielile Mele, lucrând cu credincioșie, un astfel de om drept în mod sigur va trăi, zice Stăpânul Domn.

10 Dacă unui astfel de om i se naște un fiu violent, care varsă sânge sau face oricare din lucrurile acestea

11 și nu face nici unul din lucrurile bune, ci mănâncă pe munți, o necinstește pe soția semenului său,

12 îl asuprește pe cel sărac și pe cel nevoiaș, comite jaf, nu dă înapoi garanția, își ridică ochii spre idoli, săvârșește urâciuni,

13 dă împrumut cu dobândă și ia camătă, oare va trăi un asemenea om? Nu, nu va trăi! Pentru că a săvârșit toate aceste urâciuni, va muri cu siguranță, iar sângele lui va cădea asupra capului său.

14 Dar să zicem că și lui i se naște un fiu. Acesta vede toate păcatele pe care le săvârșește tatăl său, dar, deși le vede, totuși nu le face.

15 El nu mănâncă pe munți, nu-și ridică ochii spre idolii casei lui Israel, nu o necinstește pe soția semenului său,

16 nu asuprește pe nimeni, nu reține garanția, nu comite jaf, dă din pâinea lui celui flămând și îl îmbracă cu o haină pe cel gol.

17 El își ferește mâna de nelegiuire, nu ia dobândă de pe împrumuturi, împlinește rânduielile Mele și umblă după hotărârile Mele. Un astfel de om nu va

muri din cauza nelegiuirii tatălui său, ci, în mod sigur, va trăi!

18 Dar tatăl său, care s-a îndeletnicit cu asuprirea, care l-a tâlhărit pe fratele său și care a făcut ce nu este bine în poporul său, omul acela va muri din cauza nelegiuirii sale.

19 Voi însă ziceți: «De ce să nu fie responsabil și fiul de nelegiuirea tatălui său?» Pentru că fiul a făcut judecată și dreptate și pentru că a păzit toate hotărârile Mele și le-a împlinit! De aceea, în mod sigur el va trăi!

20 Sufletul care păcătuiește, acela va muri! Fiul nu va fi responsabil de nelegiuirea tatălui și nici tatăl – de nelegiuirea fiului. După cum dreptatea celui drept îi va fi de folos doar lui, tot așa răutatea celui rău se va răsfrânge doar asupra lui.

21 Dar dacă cel rău se întoarce de la toate păcatele pe care le-a săvârșit, păzește toate hotărârile Mele și face judecată și dreptate, în mod sigur el va trăi și nu va muri.

22 Toate fărădelegile pe care le-a săvârșit nu i se vor mai aminti! El va trăi din pricina dreptății pe care a înfăptuit-o.

23 Doresc Eu moartea celui rău? zice Stăpânul Domn. Oare nu doresc mai degrabă ca el să se întoarcă de pe căile lui și să trăiască?

24 Tot astfel, dacă cel drept se întoarce de la dreptatea lui și săvârșește nedreptate, asemenea tuturor urâciunilor săvârșite de cel rău, va trăi el oare? Toată dreptatea pe care a înfăptuit-o nu i se va mai aminti. Din cauza necredincioșiei de care a dat dovadă și din cauza păcatelor pe care le-a săvârșit, el va muri.

25 Totuși, voi ziceți: «Calea Stăpânului nu este dreaptă!» Ascultă, casă a lui Israel! Calea Mea nu este dreaptă? Oare nu căile voastre sunt cele nedrepte?

26 Dacă cel drept se întoarce de la dreptatea lui și săvârșește nedreptate, el va muri din pricina aceasta; va muri din pricina nedreptății pe care a săvârșit-o.

27 Tot astfel, dacă cel rău se întoarce de la răutatea în care trăiește și face judecată și dreptate, își va salva viața.

28 Dacă își vede starea și se întoarce de la toate nelegiuirile pe care le-a săvârșit, va trăi cu siguranță și nu va muri.

29 Voi însă, cei din casa lui Israel, spuneți: «Calea Stăpânului nu este dreaptă!» Calea Mea nu este

dreaptă, casă a lui Israel? Oare nu căile voastre sunt cele nedrepte?

30 De aceea vă voi judeca pe fiecare după umbletele voastre, casă a lui Israel, zice Stăpânul Domn. Pocăiți-vă și întoarceți-vă de la toate fărădelegile voastre, pentru ca nelegiuirea să nu vă mai fie o pricină de poticnire!

31 Aruncați de la voi toate fărădelegile pe care le-ați săvârșit și faceți-vă rost de o inimă nouă și de un duh nou! Pentru ce vrei să mori, casă a lui Israel?

32 Căci Eu nu doresc moartea celui ce moare, zice Stăpânul Domn. Întoarceți-vă deci și veți trăi!“

19 *Bocet pentru prinții lui Israel*

1 Iar tu înalță un cântec de jale despre prinții lui Israel!

2 Spune: „Ce era mama ta? Era o leoaică printre lei! Ea stătea întinsă în mijlocul leilor tineri, crescându-și puii.

3 L-a crescut pe unul din puii ei și acesta a devenit un leu tânăr. El s-a obișnuit să sfășie prada și a ajuns să mănânce oameni.

4 Când au auzit neamurile despre el, l-au prins în groapa lor și l-au dus în lanțuri în țara Egiptului.

5 Când și-a văzut așteptarea neîmplinită și speranța spulberată, leoaica l-a luat pe un alt pui de-al ei și l-a pus leu conducător.

6 El a umblat printre lei până a devenit un leu tânăr. A învățat să sfășie prada și a ajuns să mănânce oameni.

7 Dădea buzna în fortărețele oamenilor și le devasta cetățile. Țara, cu tot ce cuprindea ea, era îngrozită la auzul răgetului său.

8 Atunci neamurile din provinciile vecine s-au îndreptat împotriva lui, și-au aruncat plasa asupra lui și el a fost prins în groapa lor.

9 L-au pus într-o cușcă, în lanțuri, l-au dus la împăratul Babilonului și l-au așezat în temniță, ca să nu i se mai audă glasul pe munții lui Israel.

10 Mama ta era ca o viță în via ta, plantată lângă ape. Datorită belșugului de apă, ea era roditoare și plină de mlădițe.

11 Mlădițele ei erau așa de tari, încât se puteau face din ele sceptre domnești. Ea se înălța prin frunzișul stufos, și se făcea observată prin înălțimea ei și prin mulțimea mlădițelor ei.

12 Dar a fost smulsă cu furie și aruncată la pământ. Vântul de răsărit a făcut-o să se ofilească, roadele i-

au fost zdrobite, iar mlădițele ei cele tari s-au uscat și au fost arse de foc.

13 Acum ea este plantată în pustie, într-un pământ uscat și secetos.

14 Din butucul ei a ieșit un foc, care i-a mistuit roadele. Și astfel nu a mai rămas în ea nici o mlădiță tare, care să fie bună pentru un sceptor domnesc. Acesta este un cântec de jale; să fie cântat ca un cântec de jale.“

20 *Israel, condamnat pentru apostazie*

1 În al șaptelea an, în luna a cincea, în ziua a zecea a lunii, au venit niște bărbați din sfatul bătrânilor lui Israel ca să-L întrebe pe Domnul și s-au așezat înaintea mea.

2 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

3 „Fiul omului, vorbește-le bătrânilor lui Israel și spune-le că așa vorbește Stăpânul Domn: «Ați venit să Mă întrebați? Viu sunt Eu, că nu Mă voi lăsa întrebat de voi, zice Stăpânul Domn.»

4 Vrei să-i judeci? Vrei să-i judeci, fiul omului? Atunci fă-le cunoscute urâciunile părinților lor.

5 Să le spui că așa vorbește Stăpânul Domn: «În ziua când l-am ales pe Israel am făcut jurământ cu urmașii casei lui Iacov. M-am făcut cunoscut lor în țara Egiptului și am făcut jurământ cu ei, afirmând: ‘Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru!’

6 În ziua aceea le-am jurat că-i voi scoate din țara Egiptului și că-i voi duce într-o țară pe care am căutat-o pentru ei, o țară unde curge lapte și miere, cea mai frumoasă dintre toate țările.

7 Le-am zis să-și arunce fiecare urâciunile dinaintea ochilor lui și să nu se întineze cu idolii Egiptului, căci Eu sunt Domnul, Dumnezeuul lor.

8 Dar ei s-au răzvrătit împotriva Mea și nu au vrut să Mă asculte. Nici unul nu și-a aruncat urâciunile, care îi atrăgeau privirile, și nici nu a uitat de idolii Egiptului. Atunci am zis că-Mi voi revărsa furia peste ei și-Mi voi consuma mânia împotriva lor, în mijlocul țării Egiptului.

9 Dar nu le-am făcut astfel de dragul Numelui Meu, pentru ca acesta să nu fie pângărit în ochii neamurilor printre care ei se aflau și înaintea cărora Mă făcusem cunoscut lor, cum că îi voi scoate din țara Egiptului.

10 Așa că i-am scos din țara Egiptului și i-am dus în pustie.

11 Le-am dat hotărârile Mele și le-am făcut cunoscute rânduielile Mele, pe care trebuie să le împlinescă omul ca să trăiască prin ele.

12 Le-am mai dat și Sabatele Mele, ca semn între Mine și ei, ca să se știe că Eu sunt Domnul Care îi sfințește.

13 Dar cei din casa lui Israel s-au răzvrătit împotriva Mea în pustie. Nu au urmat hotărârile Mele, au respins rânduielile Mele, pe care trebuie să le împlinescă omul ca să trăiască prin ele, și au pângărit mult Sabatele Mele. Am zis atunci că-Mi voi revărsa furia peste ei și-i voi nimici în pustie.

14 Dar nule-am făcut astfel de dragul Numelui Meu, pentru ca acesta să nu fie pângărit în fața neamurilor dinaintea cărora i-am scos.

15 De asemenea, le-am jurat în pustie că nu-i voi mai duce în țara pe care le-am rânduit-o, în țara în care curge lapte și miere, cea mai frumoasă dintre toate țările,

16 deoarece au respins rânduielile Mele, nu au urmat hotărârile Mele și au pângărit Sabatele Mele. Căci inimile lor tot după idolii lor s-au dus.

17 Totuși m-am uitat cu milă la ei, nu i-am distrus și nu i-am lăsat să sfârșească în pustie.

18 Atunci le-am zis fiilor lor în pustie: ‘Nu urmați hotărârile părinților voștri, nu păziți rânduielile lor și nu vă pângăriți cu idolii lor.

19 Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru! Urmați hotărârile Mele, păziți și împliniți rânduielile Mele

20 și sfințiți Sabatele Mele, ca să fie un semn între Mine și voi și să se știe că Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru!’

21 Dar și copiii lor s-au răzvrătit împotriva Mea. Ei nu au urmat hotărârile Mele, nu au păzit rânduielile Mele, pe care trebuie să le împlinescă omul ca să trăiască, iar Sabatele Mele le-au pângărit. Atunci am zis că Îmi voi revărsa furia peste ei și-Mi voi consuma mânia împotriva lor în pustie.

22 Dar Mi-am retras mâna de dragul Numelui Meu, ca să nu fie pângărit în fața neamurilor dinaintea cărora i-am scos.

23 De asemenea, le-am jurat în pustie că îi voi împrăștia printre neamuri și îi voi răspândi prin țările lumii,

24 pentru că nu au împlinit rânduielile Mele, ci au respins hotărârile Mele, au pângărit Sabatele Mele și și-au ațintit privirile spre idolii părinților lor.

25 Mai mult, le-am dat hotărâri care nu erau bune și rânduieli prin care să nu poată trăi.

26 I-am lăsat să se spurce prin darurile lor când își treceau prin foc întâii născuți, ca să-i îngrozesc și să știe astfel că Eu sunt Domnul.»

27 De aceea, fiul omului, vorbește-le celor din casa lui Israel și spune-le din partea Stăpânului Domn, astfel: «Iată prin ce anume M-au mai blasfemiat părinții voștri, fiind necredincioși față de Mine.

28 Când i-am dus în țara pe care am jurat că le-o voi da, ei și-au aruncat privirile spre fiecare deal înalt, spre fiecare copac stufos și acolo și-au înjunghiat jertfele, acolo și-au adus ofrandele prin care M-au înfuriat, acolo și-au pus miresmele plăcute și acolo au turnat darurile de băutură.

29 Eu i-am întrebat: ‘Ce este această înălțime la care vă duceți?’ De aceea i-au pus numele Bama și așa i-a rămas numele până în ziua de astăzi.»

Promisiunea restaurării

30 Spune-le deci celor din casa lui Israel că așa vorbește Stăpânul Domn: «Vă veți spurca oare la fel ca părinții voștri, prostituându-vă înaintea urâciunilor lor?

31 Aducându-vă darurile și trecându-vă fiii prin foc, voi continuați până astăzi să vă întinați prin toți idolii voștri. Și Eu să Mă las întrebat de voi, casă a lui Israel? Viu sunt Eu, zice Stăpânul Domn, că nu Mă voi lăsa întrebat.

32 Voi ziceți: ‘Vrem să fim ca neamurile, ca triburile celorlalte țări, și să slujim lemnului și pietrei!’ Ceea ce voi aveți însă în minte nu se va întâmpla niciodată!

33 Viu sunt Eu, zice Stăpânul Domn, că voi domni peste voi cu mână puternică, cu braț întins și revărsându-Mi furia!

34 Vă voi scoate dintre popoare și vă voi aduna din țările în care sunteți împrăștiați, cu mână puternică, cu braț întins și revărsându-Mi furia.

35 Vă voi duce în pustia popoarelor și acolo mă voi judeca cu voi față în față.

36 Așa cum i-am judecat pe strămoșii voștri în pustia țării Egiptului, tot așa vă voi judeca și pe voi, zice Stăpânul Domn.

37 Vă voi trece pe sub toiag și vă voi aduce din nou în legământ.

38 Îi voi înlătura dintre voi pe cei răzvrățiți și pe cei nesupuși Mie; îi voi scoate din țara unde au fost străini, dar nu vor intra în țara lui Israel. Atunci veți ști că Eu sunt Domnul.

39 Cât despre voi, casă a lui Israel, așa vorbește Stăpânul Domn: ‘Duceți-vă acum și slujiți fiecare

idolilor voștri! După aceea însă veți asculta de Mine cu siguranță și nu-Mi veți mai pângări Numele Meu cel sfânt cu darurile și cu idolii voștri!

40 Căci pe muntele Meu cel sfânt, pe muntele cel înălțat al lui Israel, zice Stăpânul Domn, acolo Îmi va sluji toată casa lui Israel, toți cei din țară, iar Eu îi voi primi cu bunăvoință. Acolo vă voi cere contribuțiile voastre și darurile voastre din cele dintâi roade, împreună cu toate jertfele voastre sfinte.

41 Când vă voi scoate dintre popoare și vă voi aduna din țările în care ați fost împrăștiți, vă voi accepta ca pe o aromă plăcută și Mă voi sfinți prin voi înaintea neamurilor.

42 Și veți ști că Eu sunt Domnul când vă voi aduce în țara lui Israel, în țara pe care am jurat strămoșilor voștri că le-o voi da.

43 Acolo vă veți aminti de umbletele voastre și de toate faptele prin care v-ați pângărit și vă va fi scârbă de voi înșivă din cauza tuturor relelor pe care le-ați săvârșit.

44 Și veți ști că Eu sunt Domnul când mă voi purta cu voi ținând cont de Numele Meu, nu de purtarea voastră rea și de faptele voastre corupte, casă a lui Israel, zice Stăpânul Domn. »“

Iudeea este condamnată

45 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

46 – Fiul omului, îndreaptă-ți privirea spre sud, predică împotriva ținutului de la miazăzi și profetește împotriva pădurii din sud.

47 Spune-i pădurii din sud astfel: „Ascultă Cuvântul Domnului! Așa vorbește Stăpânul Domn: «Iată, voi aprinde în tine un foc, care va arde orice copac verde și orice copac uscat. Flacăra arzătoare nu va fi stinsă, și totul, din sud până la nord, va fi pârjolit de ea.

48 Și orice făptură va vedea că Eu am aprins-o; ea nu va mai fi stinsă.»“

49 Atunci am zis: – Ah, Stăpâne Doamne, ei zic despre mine că nu vorbesc decât în pilde!

21 Babilon, sabia judecării lui

Dumnezeu

1 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Fiul omului, îndreaptă-ți privirea spre Ierusalim, predică împotriva sanctualelor și profetește împotriva țării lui Israel.

3 Spune țării lui Israel că așa vorbește Stăpânul Domn: «Iată, sunt împotriva ta, și de aceea Îmi voi

scoate sabia din teacă și-l voi tăia din tine atât pe cel drept, cât și pe cel rău.

4 De vreme ce sunt pe cale să tai din tine atât pe cel drept, cât și pe cel rău, sabia Mea va ieși din teacă împotriva tuturor făpturilor, din sud până în nord.

5 Și toate făpturile vor ști că Eu, Domnul, Mi-am scos sabia din teacă; ea nu se va întoarce înapoi.»

6 Iar tu, fiul omului, gemi! Gemi sub privirile lor cu inima zdrobită și cu amărăciune!

7 Când te vor întreba de ce gemi, să le răspunzi astfel: «Din pricina vestei care sosește! Orice inimă se va descuraja și toate mâinile vor slăbi; orice duh va leșina și toți genunchii vor fi ca apa. Iat-o că vine! Este foarte aproape, zice Stăpânul Domn.»

8 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

9 „Fiul omului, profetește și spune că așa vorbește Stăpânul Domn: «O sabie, o sabie este ascuțită și lustruită.

10 Este ascuțită pentru măcel și lustruită ca să scânteieze ca fulgerul. Să ne bucurăm în sceptrul fiului Meu, Iuda? Sabia nesocotește orice copac.

11 El a dat-o să fie lustruită și să poată fi ținută în mână. Ea este o sabie ascuțită și lustruită ca să fie pusă în mâna celui ce ucide.

12 Strigă și tânguește-te, fiul omului, căci ea este scoasă împotriva poporului Meu și împotriva tuturor prinților lui Israel; ei sunt dați sabiei împreună cu poporul Meu. De aceea lovește-ți coapsa!

13 Poporul va fi încercat. Ce se va întâmpla dacă sceptrul pe care sabia îl nesocotește va fi îndepărtat? zice Stăpânul Domn.»

14 Tu, fiul omului, profetește și bate din palme!

«Fie ca sabia să lovească de două ori, ba chiar de trei ori. Este o sabie pentru prăpăd, pentru un mare prăpăd, o sabie care îi impresoaară!

15 Pentru ca inimile să se descurajeze și mulți să se poticnească, am pus sabia pentru înjunghiere la toate porțile lor. Ah, ea este făcută să scânteieze ca fulgerul și este lustruită pentru măcel!

16 Sabie, lovește în dreapta, taie în stânga sau oriunde îți este îndreptat tăișul!

17 Iar Eu voi bate din palme și-Mi voi potoli furia!» Eu, Domnul, am vorbit!“

18 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

19 „Fiul omului, hotărăște două drumuri pe care să vină sabia împăratului Babilonului. Amândouă să iasă din aceeași țară. Apoi fă un semn; fă-l la răscrucea drumului spre cetate.

20 Să faci în așa fel încât unul din drumurile pe care trebuie să vină sabia să treacă prin Raba amoniților, iar celălalt – prin Iuda, prin fortificațiile Ierusalimului.

21 Căci împăratul Babilonului s-a oprit la răscrucea celor două drumuri ca să afle prin ghicit ce trebuie să facă. El scutură săgețile, întreabă terafimii și cercetează ficatul.

22 În mâna lui dreaptă stă sortul pentru Ierusalim, ca să pregătească berbecii de fier, să dea ordin să înceapă măcelul, să scoată strigăte de război, să pregătească berbecii de fier împotriva porților, să înalțe rampe de asalt și să zidească întărituri.

23 Dar cei care și-au călcat jurămintele pe care i le-au făcut vor crede că ceea ce s-a ghicit nu este decât deșertăciune. El însă le va ține minte vina aceasta și îi va prinde.

24 De aceea, așa vorbește Stăpânul Domn: «Pentru că v-ați făcut vina de pomină, descoperindu-vă nelegiuirile și lăsând astfel să vi se vadă păcatele în toate faptele voastre, pentru că ați făcut aceasta, veți fi prinși.

25 Cât despre tine, păgân și ticălos prinț al lui Israel, căruia ți-a venit ziua, vremea pedepsei finale, **26** așa vorbește Stăpânul Domn: ‘Să i se îndeapărteze turbanul! Să i se dea jos coroana! Nimic nu va mai fi la fel. Cel smerit va fi înălțat, iar cel înălțat va fi smerit.

27 Ruină! Da, ruină! O ruină voi face din el! O ruină cum n-a mai fost vreodată. Și aceasta până va veni cel care are dreptul asupra lui; lui îl voi da!’»

28 Iar tu, fiul omului, profetește și spune că așa vorbește Stăpânul Domn drept răspuns la batjocurile amoniților: «O sabie, o sabie este pregătită pentru măcel, este lustruită ca să devoreze și să scânteieze ca fulgerul.

29 În ciuda vedeniilor mincinoase despre tine, în ciuda oracolelor înșelătoare cu privire la tine, vei fi pusă la gâtul acelor ticăloși care vor fi uciși, cărora le-a sosit ziua și a căror vreme a pedepsei a ajuns la culme.

30 Bagă sabia înapoi în teacă! În locul în care ai fost făurită, în țara ta de origine, acolo te voi judeca.

31 Îmi voi revărsa peste tine indignarea și voi sufla peste tine cu focul furiei Mele. Te voi da pe mâna barbarilor, a celor ce sunt pricepuți să distrugă.

32 Vei cădea pradă focului, sângele tău va fi vărsat în mijlocul țării și nu vei mai fi pomenită, căci Eu, Domnul, am vorbit!»

22 *Păcatul poporului a ajuns la culme*

1 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Fiul omului, vrei să judeci? Vrei să judeci cetatea cea setoasă de sânge? Atunci fă-i cunoscute toate urâciunile!

3 Spune-i că așa vorbește Stăpânul Domn: «Cetate care verși sânge în mijlocul tău ca să-ți grăbești ceasul și care-ți faci idoli ca să te spurci,

4 te-ai făcut vinovată din cauza sângelui pe care l-ai vărsat și a idolilor pe care ți i-ai făcut ca să te spurci! Ți-ai apropiat astfel ziua și ai ajuns la capătul anilor tăi! De aceea te voi face de batjocura neamurilor și de râsul tuturor țărilor.

5 Cei de aproape și cei de departe își vor bate joc de tine, căci ești vestită ca necurată și plină de tulburări!

6 Iată că în tine fiecare dintre prinții lui Israel se folosește de puterea lui ca să verse sânge.

7 În tine, tatăl și mama sunt necinstiți, străinul din mijlocul tău este jecmănit, iar orfanul și văduva sunt asupriți.

8 Ai disprețuit lucrurile Mele sfinte și Mi-ai pângărit Sabatele.

9 În tine sunt cei ce defaimă ca să verse sânge, în tine sunt cei ce mănâncă pe munți și cei ce se desfrânează în mijlocul tău.

10 În tine se descoperă goliciunea tatălui și în tine este necinstită femeia în perioada necurăției ei.

11 În tine, fiecare se dedă la urâciuni cu soția semenului său, fiecare își pângărește prin incest nora și fiecare își necinstește sora, fiica tatălui său.

12 În tine, se ia mită ca să se verse sânge; tu iei dobândă și camătă, câștigi de pe urma prietenului tău, jecmănindu-l, iar pe Mine M-ai uitat, zice Stăpânul Domn.

13 Iată, bat din palme din cauza tâlhăriilor pe care le-ai săvârșit și din cauza sângelui care a fost vărsat în mijlocul tău.

14 Ți va rezista oare inima sau ți vor fi mâinile destul de tari în ziua în care mă voi ocupa de tine? Eu, Domnul, am vorbit și voi face întocmai.

15 Te voi împrăștia printre neamuri, te voi risipi în țări străine și voi pune astfel capăt necurăției din mijlocul tău.

16 Când te vei fi întinat înaintea neamurilor vei ști că Eu sunt Domnul.»

17 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

18 „Fiul omului, cei din casa lui Israel au ajuns pentru Mine ca zgura de metal: toți sunt aramă, cositor, fier și plumb, în mijlocul furnalului; au ajuns ca zgura de argint.

19 De aceea, așa vorbește Stăpânul Domn: «Pentru că toți ați devenit zgură, iată că vă voi strânge în mijlocul Ierusalimului.

20 Așa cum se strânge argintul, arama, fierul, plumbul și cositorul în mijlocul furnalului și se suflă în foc ca să se topească, tot așa vă voi strânge și Eu în mânia și furia Mea, vă voi lăsa în mijlocul Ierusalimului și vă voi topi.

21 Da, vă voi strânge și voi sufla peste voi cu focul înverșunării Mele, astfel că veți fi topiți în mijlocul Ierusalimului.

22 Așa cum se topește argintul în mijlocul furnalului, tot așa veți fi și voi topiți în mijlocul Ierusalimului și veți ști că Eu, Domnul, Mi-am revărsat furia peste voi.»“

23 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

24 „Fiul omului, spune-i țării astfel: «Tu ești o țară necurățită, neudată de ploaie în ziua indignării!»

25 Prinții ei uneltesc în mijlocul ei precum leul care răcnește când își sfășie prada; ei mănâncă suflete și își însușesc bogățiile și lucruri scumpe, astfel că numărul văduvelor sporește în mijlocul țării.

26 Preoții ei încalcă Legea Mea și întinează lucrurile Mele sfinte; ei nu fac diferență între ce este sfânt și ce este obișnuit și nu învață pe alții să facă diferență între ce este necurat și ce este curat. De Sabatele Mele nu vor să mai audă și astfel Eu sunt necinstit în mijlocul lor.

27 Conducătorii săi sunt în mijlocul ei asemenea lupilor care-și sfășie prada; ei varsă sânge și pierd suflete ca să obțină un câștig necinstit.

28 Profeții din mijlocul ei au pentru aceștia o tencuială din ipsos – viziuni deșarte și preziceri mincinoase. Ei zic: «Așa vorbește Stăpânul Domn!» Dar Domnul nu le-a vorbit.

29 Poporul din țară se dedă la furt, se ocupă cu tâlhăria, asupra pe sărac și pe nevoiaș și jecmănește străinul, ignorând dreptatea.

30 Am căutat printre ei un om care să zidească zidul și să stea în spărtură înaintea Mea pentru țară, ca să nu o nimicesc, dar nu am găsit nici unul.

31 Prin urmare, Îmi voi revărsa peste ei indignarea, îi voi nimici cu focul înverșunării Mele și voi face ca umbletele lor să cadă asupra capetelor lor, zice Stăpânul Domn.“

23 *Ohola și Oholiba*

1 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Fiul omului, au fost odată două femei, fiice ale aceleiași mame.

3 Ele s-au prostituat în Egipt, s-au prostituat încă din tinerețea lor. Acolo le-au fost strânși sânii și acolo le-a fost mângâiat pieptul feciorelnic.

4 Cea mare se numea Ohola, iar sora ei se numea Oholiba. Ele erau ale Mele și au născut fii și fiice. Ohola înfățișează Samaria, iar Oholiba înfățișează Ierusalimul.

5 Deși era a Mea, Ohola s-a prostituat și a poftit după amanții ei, războinicii din Asiria,

6 îmbrăcați în haine de culoare albastră, guvernatori și conducători, tineri plăcuți, toți călare pe cai.

7 Ea s-a dat la desfrânări cu ei, cu toți fiii aleși ai Asiriei, și s-a pângărit cu toți idoliile fiecăruia din cei pe care i-a poftit.

8 Și astfel ea nu a renunțat la desfrânările ei din Egipt, nici la cei ce se culcaseră cu ea în tinerețea ei, care îi atinseseră pieptul feciorelnic și își revărsaseră desfrâul asupra ei.

9 De aceea am dat-o în mâinile amanților ei, în mâinile asirienilor pe care i-a poftit.

10 Aceștia i-au descoperit goliciunea, i-au luat fiii și fiicele, iar pe ea au ucis-o cu sabia. Și astfel i s-a dus vestea printre femei din cauza judecăților care au fost aduse asupra ei.

11 Deși sora ei, Oholiba, a văzut toate acestea, ea totuși, în pofta ei, s-a stricat și mai mult, desfrânările ei întrecând desfrânările surorii ei.

12 Și ea a poftit după fiii Asiriei, acei guvernatori și conducători îmbrăcați strălucitor și călare pe cai, cu toții tineri plăcuți.

13 Am văzut astfel că și ea se pângărise; amândouă aleseseră aceeași cale.

14 Ba încă ea a adăugat și mai mult la desfrânările ei. A văzut niște bărbați sculptați pe zid, niște chipuri de caldeeni pictați în roșu,

15 cu brăie împrejurul coapselor lor și cu turbane voluminoase pe cap, cu toții având înfățișarea unor ofițeri – era o imagine a babilonienilor, a căror țară de origine este Caldeea.

16 De îndată ce i-a văzut, i-a și poftit și a trimis soli la ei, în Caldeea.

17 Babilonienii au venit la ea, în patul iubirii, și au spurcat-o cu desfrânările lor. După ce s-a spurcat cu ei, sufletul i s-a înstrăinat de ei.

18 Când și-a dat pe față desfrânările și și-a expus goliciunea, sufletul Meu s-a înstrăinat de ea, așa cum s-a înstrăinat și de sora ei.

19 Apoi ea și-a înmulțit și mai mult desfrânările, aducându-și aminte de tinerețea ei când se prostitua în țara Egiptului.

20 A pofțit după amănții ei cu mădulele cât ale măgarilor și cu multă sămânță precum caii.

21 «Ai tânjit astfel după desfrânarea din tinerețea ta, când sânii ți-au fost mângâiați de către egipteni, iar pieptul tău cel tânăr a fost dezmiertat.

22 De aceea, Oholiba, așa vorbește Stăpânul Domn: ‘Îi voi stârni pe amănții tăi împotriva ta, pe cei de care ți s-a înstrăinat sufletul, și-i voi aduce împotriva ta din toate părțile.

23 Îi voi aduce pe babilonieni și pe toți caldeenii, pe cei din Pekod, din Șoa și din Koa, împreună cu toți asirienii, tineri plăcuți, toți guvernatori și conducători, ofițeri și oameni vestiți, toți călare pe cai.

24 Ei vor veni împotriva ta cu arme, cu care și căruțe și cu o mulțime de popoare. Te vor înconjura din toate părțile cu scuturi, mari și mici, și cu coifuri. Lor le voi da judecata asupra ta, iar ei te vor judeca după rânduiele lor.

25 Îmi voi îndrepta gelozia împotriva ta, astfel că ei se vor purta cu furie față de tine. Nasul și urechile îți vor fi tăiate, iar rămășița familiei tale va cădea ucisă de sabie. Îți vor lua fiii și fiicele, iar ce va mai rămâne va fi devorat de foc.

26 Te vor dezbrăca de hainele tale și îți vor lua minunatele tale podoabe.

27 Voi pune capăt astfel desfrânării tale și dezmațului pe care l-ai practicat încă din țara Egiptului. Și nu-ți vor mai umbla ochii după amănții tăi, nici nu te vei mai gândi la Egipt!’

28 Căci așa vorbește Stăpânul Domn: ‘Iată, te voi da pe mâna celor pe care îi urăști, pe mâna celor de care ți s-a înstrăinat sufletul!

29 Te vor trata cu ură, îți vor lua toată avuția și te vor lăsa dezbrăcată și goală. Va fi expusă astfel rușinea desfrânărilor tale, a infidelității tale și a dezmațurilor tale.

30 Toate acestea ți se vor întâmpla pentru că te-ai prostituat cu neamurile și te-ai spurcat cu idolii lor.

31 Ai apucat pe calea surorii tale, de aceea îți voi pune în mână cupa ei.’

32 Așa vorbește Stăpânul Domn: ‘Vei bea din cupa surorii tale, o cupă adâncă și largă; care îți va aduce derâdere și batjocură, căci încape atât de mult în ea!

33 Vei fi umplută de beție și întristare, căci cupa surorii tale, Samaria, este o cupă a groazei și a pustiirii.

34 Vei bea din ea și o vei goli; apoi o vei sparge în bucăți și îți vei cresta sânii’, căci Eu am vorbit, zice Stăpânul Domn.»

35 De aceea, așa vorbește Stăpânul Domn: «Pentru că M-ai uitat și M-ai aruncat la spate, poartă-ți și tu acum pedeapsa pentru infidelitatea și desfrânările tale!»

36 Domnul mi-a zis: „Fiul omului, vrei să le judeci pe Ohola și pe Oholiba? Atunci fă-le cunoscute urâciunile lor!

37 Căci ele au comis adulter și pe mâinile lor este sânge; au comis adulter cu idolii lor, iar pe fiii pe care Mi i-au născut i-au trecut prin foc ca să slujească drept mâncare idolilor lor.

38 Mi-au făcut chiar mai mult decât atât: în aceeași zi ei Mi-au spurcat Lăcașul și Mi-au pângărit Sabatele.

39 Căci atunci când și-au înjunghiat fiii în cinstea idolilor lor, în aceeași zi ei au intrat și în Lăcașul Meu ca să-l pângărească. Iată ce au făcut în Casa Mea!

40 Ba mai mult, au trimis după bărbați să vină de departe, le-au trimis soli și iată că ei au venit. Pentru ei te-ai îmbăiat tu, ți-ai vopsit ochii și te-ai gătit cu podoabe!

41 Te-ai așezat pe un pat somptuos, ai pregătit o masă înaintea lui și ai pus pe el tămâia și uleiul Meu.

42 În jurul ei se auzea zgomotul unei mulțimi petrecărețe; bărbați de rând și niște sabeeni au fost aduși din pustie, iar aceștia le-au pus brățări pe mâini și coroană cu pietre scumpe pe cap.

43 Mi-am zis despre femeia aceasta veștejită de atâta prostituție: «Să se prostitueze cu ea, că doar asta și este!»

44 Ei au venit la ea cum se vine la o prostituată; așa au venit la Ohola și la Oholiba, femeile acestea stricate.

45 Bărbații drepecți însă le vor judeca sub acuzația de adulter și de vărsare de sânge, căci sunt adultere și pe mâinile lor este sânge.’

46 Căci așa vorbește Stăpânul Domn: „Să se aducă o mulțime împotriva lor și să fie încredințate terorii și jafului.

47 Mulțimea le va ucide cu pietre și le va tăia cu săbiile. Apoi le va omorî fiii și fiicele și le va da foc la case.

48 Voi pune astfel capăt infidelității din țară, ca toate femeile să fie avertizate și să nu se ia după infidelitatea voastră.

49 Infidelitatea voastră se va întoarce împotriva voastră și veți purta pedeapsa pentru păcatele săvârșite cu idolii voștri. Atunci veți ști că Eu sunt Stăpânul Domn.“

24 *Cazanul ruginit*

1 În anul al nouălea, în ziua a zecea a lunii a zecea, Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Fiul omului, scrie data zilei de azi, chiar a acestei zile, deoarece chiar în această zi împăratul Babilonului a pornit împotriva Ierusalimului.

3 Rostește o pildă cu privire la această casă de răzvrătiți și spune-i că așa vorbește Stăpânul Domn: «Pune cazanul, pune-l și toarnă apă în el!

4 Pune în el bucăți de carne, cele mai bune bucăți: piciorul și pulpa. Uplete-l cu cele mai bune oase!

5 Să fie luat ce-i mai bun din turmă. Îngrămădește apoi lemne sub el și fă-l să fiarbă în clocot, ca să fiarbă oasele din el!»

6 Căci așa vorbește Stăpânul Domn: «Vai de cetatea vărsătoare de sânge, cazanul cel plin de rugină de pe care nu se duce rugină. Scoate pe rând din ea bucățile de carne, fără să tragi la sorți,

7 căci sângele pe care l-a vărsat ea este în mijlocul ei; l-a pus pe suprafața stâncii; nu l-a vărsat pe pământ ca să-l acopere apoi cu țărână.

8 Ca să-Mi arăt furia, ca să mă răzbun, i-am vărsat sângele pe suprafața stâncii, pentru ca astfel el să nu fie acoperit.»

9 De aceea, așa vorbește Stăpânul Domn: «Vai de cetatea cea vărsătoare de sânge! Drept urmare și Eu îi voi mări rugul.

10 Îngrămădește multe lemne, aprinde focul, fierbe bine carnea, amestecă în zeamă și lasă până vor arde și oasele!

11 Apoi așază cazanul gol pe jărat, ca să se încălzească, să i se încingă arama și astfel să se topească murdăria de pe el și să i se șteargă rugină.

12 M-am trudit în van, căci rugină lui cea multă tot nu a ieșit de pe el, nici măcar prin foc.

13 Necurăția ta este infidelitatea. Pentru că Eu am vrut să te curăț de necurăția ta, dar tu nu te-ai curățit, nu vei mai fi curățită până când nu Îmi voi potoli furia față de tine.

14 Eu, Domnul, am vorbit! A venit vremea și voi face întocmai! Nu te voi cruța, nu voi avea milă și nu-Mi va părea rău! Vei fi judecată după purtarea ta și după faptele tale, zice Stăpânul Domn.»“

Moartea soției lui Ezechiel

15 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

16 „Fiul omului, iată că îți voi lua printr-o lovitură ceea ce este mai de preț în ochii tăi. Tu însă să nu jelești, să nu plângi și să nu-ți dea lacrimile!

17 Suspină în tăcere, dar nu te tângui ca pentru cei morți! Leagă-ți turbanul și pune-ți sandalele în picioare; să nu-ți acoperi barba și să nu mănânci pâine de jale.“

18 Am spus acestea poporului dimineața, iar seara mi-a murit soția. A doua zi, dimineața, am făcut cum mi s-a poruncit.

19 Cei din popor m-au întrebat: – Nu vrei să ne lămurești ce înseamnă ceea ce faci?

20 Eu le-am răspuns: – Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

21 „Spune-i casei lui Israel că așa vorbește Stăpânul Domn: «Iată, voi lăsa să fie pângărit Lăcașul Meu, fala puterii voastre, ceea ce este mai de preț în ochii voștri și de ceea ce vă este sufletul atașat mai mult, iar fiii voștri și fiicele voastre, pe care îi veți fi lăsat în urmă, vor fi răpuși de sabie.

22 Atunci veți face și voi cum am făcut eu. Nu vă veți acoperi barba și nu veți mânca pâine de jale;

23 veți purta turban pe cap și sandale în picioare, nu veți jeli și nici nu veți plânge, ci vă veți măcina sufletește din cauza nelegiuirilor voastre și vă veți văita între voi.

24 Ezechiel va fi pentru voi un semn. Tot ceea ce a făcut el, veți face și voi. Când se vor întâmpla acestea, veți ști că Eu sunt Stăpânul Domn.»

25 Tu însă, fiul omului, în ziua când le voi lua tăria, bucuria și gloria, ce este mai de preț în ochii lor și ceea ce le înalță sufletul mai mult și, de asemenea, pe fiii lor și pe fiicele lor,

26 în ziua aceea, va veni un fugar la tine ca să te înștiințeze.

27 În ziua aceea, când va veni fugarul, și se va deschide și ție gura, vei vorbi și nu vei mai fi mut. Vei fi astfel un semn pentru popor și ei vor ști că Eu sunt Domnul.“

25 *Profeție împotriva amoniților*

1 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Fiul omului, îndreaptă-ți privirea spre amoniți și profetește împotriva lor.

3 Să le spui amoniților astfel: «Ascultați Cuvântul Stăpânului DOMN! Așa vorbește Stăpânul Domn: ‘Pentru că ați răs de Lăcașul Meu când era pângărit, de țara lui Israel când era pustiită și de casa lui Iuda când mergea în captivitate,

4 iată, vă dau în stăpânirea neamurilor Răsăritului. Ei își vor așeza taberele în mijlocul vostru și își vor ridica locuințe printre voi; vă vor mânca roadele și vă vor bea laptele.

5 Voi face din Raba o pășune pentru cămile și din țara amoniților o stână de oi. Și veți ști astfel că Eu sunt Domnul.’

6 Căci așa vorbește Stăpânul Domn: ‘Pentru că ai bătut din mâini și ai dat din picioare, pentru că te-ai bucurat însuflețită de atâta dispreț față de țara lui Israel,

7 iată, Îmi întind mâna împotriva ta și te dau ca pradă neamurilor. Te voi tăia din rândul popoarelor, te voi șterge din rândul țărilor și te voi nimici. Și vei ști astfel că Eu sunt Domnul’»“.

Profeție împotriva moabiților

8 Așa vorbește Stăpânul Domn: „Pentru că Moabul și Seirul au zis: «Iată, casa lui Iuda este ca toate celelalte neamuri!»,

9 de aceea iată, deschid ținutul Moabului dinspre cetăți, dinspre cetățile lui de la hotar, care sunt măreția țării, și anume: Bet-Ieșimot, Baal-Meon și Chiriatayim.

10 Îl deschid și-l dau în stăpânirea neamurilor Răsăritului, alături de amoniți, ca Moab să nu mai fie amintit printre neamuri, ca în cazul amoniților.

11 Îmi voi împlini astfel judecățile împotriva Moabului. Și vor ști că Eu sunt Domnul.”

Profeție împotriva edomiților

12 Așa vorbește Stăpânul Domn: „Pentru că Edomul s-a dat la răzbunare față de casa lui Iuda, pentru că a jignit-o foarte tare și s-a răzbunat pe ea,

13 așa vorbește Stăpânul Domn: «Îmi voi întinde mâna împotriva Edomului și voi nimici din el atât oamenii, cât și animalele. Îl voi prefăce într-o ruină și, de la Teman la Dedan, toți vor fi răpuși de sabie.

14 Răzbunarea Mea împotriva Edomului va veni prin mâna poporului Meu Israel. El îi va face Edomului după mânia și furia Mea și astfel acesta

va recunoaște răzbunarea Mea, zice Stăpânul Domn.»“

Profeție împotriva filistenilor

15 Așa vorbește Stăpânul Domn: „Pentru că filistenii s-au dat la răzbunare, pentru că s-au răzbunat însuflețiți de dispreț, cu dorință de nimicire, din cauza urii lor străvechi,

16 așa vorbește Stăpânul Domn: «Îmi voi întinde mâna împotriva filistenilor, îi voi nimici pe cheretiți și voi prăpădi ce a mai rămas pe coasta mării.

17 Le voi face parte de răzbunările Mele cele mari, aducând asupra lor strașnice pedepse. Când mă voi răzbuna pe ei, vor ști că Eu sunt Domnul.»“

26 *Profeție împotriva Tirului*

1 În al unsprezecelea an, în ziua întâi a lunii, Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Fiul omului, Tirul a zis despre Ierusalim: «Ha! A fost zdrobită poarta popoarelor! Este rândul meu să mă îmbogățesc, căci ea a rămas pustiită!»

3 De aceea, așa vorbește Stăpânul Domn: «Sunt împotriva ta, Tirule! Voi aduce peste tine multe neamuri, așa cum își aruncă marea valurile.

4 Vor distruge zidurile Tirului, îi vor doborî turnurile, îi vor răzui până și țărâna și o vor lăsa stâncă goală.

5 Va fi doar un loc în mijlocul mării de unde se aruncă năvoadele, căci Eu am vorbit! zice Stăpânul Domn. Va deveni pradă pentru neamuri.

6 Așezările lui de pe țărm vor fi trecute prin ascuțișul sabiei și va ști astfel că Eu sunt Domnul!»

7 Căci așa vorbește Stăpânul Domn: «Dinspre nord îl voi aduce împotriva Tirului pe Nebucadnețar, împăratul Babilonului, împăratul împăraților, cu cai, cu care, cu călăreți și cu o oștire foarte numeroasă.

8 El va trece prin ascuțișul sabiei așezările tale de pe țărm. Va zidi împotriva ta o întăritură, va înălța împotriva ta o rampă de asalt și va ridica scuturi împotriva ta.

9 Va îndrepta împotriva zidurilor tale izbiturile berbecilor săi de fier și-ți va dărâma turnurile cu mașinile lui de război.

10 Mulțimea cailor lui te va acoperi de praf, iar zidurile tale se vor cutremura de vuietul călăreților și al roților de car atunci când el va intra pe porțile tale asemenea celor care intră într-o cetate cu zidurile sparte.

11 Copitele cailor lui vor tropăi pe toate străzile tale, poporul tău va fi răpus de sabie, iar stâlpii tăi cei puternici se vor prăbuși la pământ.

12 Îți vor prăda averea, te vor jefui de mărfuri, îți vor dărâma zidurile și îți vor demola casele tale plăcute, iar pietrele, lemnele și molozul le vor arunca în mijlocul mării.

13 Voi face să înceteze zgomotul cântecelor tale, iar sunetul lirelor tale nu va mai fi auzit.

14 Voi face din tine o stâncă goală; vei deveni un loc de unde se aruncă navele. Nu vei fi rezidită niciodată, căci Eu, Domnul, am vorbit, zice Stăpânul Domn.»

15 Așa vorbește Stăpânul Domn despre Tir: «Să nu se cutremure oare ostroavele de vuietul căderii tale, de geamătul răniților și de măcelul din mijlocul tău?

16 Toți prinții mării vor coborî de pe tronurile lor, își vor da jos robele și se vor dezbrăca de veșmintele lor brodate. Se vor îmbrăca cu spaima, se vor așeza pe pământ și vor tremura în fiecare clipă, înmărmuriți fiind din pricina ta.

17 Atunci vor face pentru tine o cântare de jale și-ți vor zice: ‘Cum ai pierit, tu, cea locuită de oamenii mării, cetate vestită, tu, care erai puternică pe mare, tu, care, împreună cu locuitorii tăi, umpleai odinioară de groază toate țărmurile.

18 Acum ostroavele tremură de ziua căderii tale, iar insulele mării sunt îngrozite de sfârșitul tău.’»

19 Căci așa vorbește Stăpânul Domn: «Când te voi preface într-o cetate pustiită, asemenea cetăților care nu sunt locuite, când voi ridica peste tine adâncul și te vor acoperi apele cele mari,

20 atunci te voi coborî împreună cu cei ce coboară în groapă, la poporul din vechime, și te voi face să locuiești în tărâmul de jos, printre ruine veșnice, împreună cu cei ce se coboară în groapă, ca să nu mai fii locuită și să nu mai ai vreun loc în țara celor vii.

21 Te voi da pradă distrugerii și nu vei mai fi. Vei fi căutată, dar nu vei mai fi găsită niciodată, zice Stăpânul Domn.»“

27 *O cântare de jale cu privire la Tir*

1 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Fiul omului, rostește o cântare de jale despre Tir!

3 Spune-i Tirului, care locuiește la intrarea mării și face negoț cu popoarele din ostroavele cele multe, că așa vorbește Stăpânul Domn: «Tirule, tu ziceai: ‘Sunt de o frumusețe desăvârșită!’

4 Hotarele îți erau în inima mării, iar constructorii tăi te făcuseră desăvârșit de frumos.

5 Îți captușiseră toate laturile corăbiei cu lemn de pin din Senir, iar din cedrii de Liban îți făcuseră un catarg.

6 Din stejari de Bașan îți făcuseră vâsle, iar puntea și-o făcuseră din chiparos de pe țărmul Chitimului, încrustat cu fildeș.

7 Din in subțire și brodat, adus din Egipt, îți era vela, slujindu-ți și drept steag. Din pânză albastră și purpurie, adusă din ostroavele Elișa, îți era tenda.

8 Locuitorii din Sidon și din Arvad îți erau vâslași și cei mai înțelepți din Tir îți slujeau ca marinari.

9 Meșterii cu vechime și iscusiți din Ghebal îți dregeau crăpăturile. Toate corăbiile mării cu marinarii lor treceau pe la tine ca să facă schimb de mărfuri.

10 Cei din Persia, din Lud și din Put slujeau ca ostași în armata ta; ei își atârnavă scutul și coiful pe zidurile tale și îți dădeau astfel strălucire.

11 Bărbații din Arvad și Helek stăteau de jur împrejur pe zidurile tale, iar cei din Gamad erau așezați în turnurile tale. Ei își atârnavă scuturile pe zidurile tale, de jur împrejur, și îți desăvârșeau astfel frumusețea.

12 Tarșișul făcea negoț cu tine pentru că aveai din belșug tot felul de mărfuri. El îți oferea în schimbul produselor tale argint, fier, cositor și plumb.

13 Iavanul, Tubalul și Meșekul făceau negoț cu tine, oferindu-ți în schimbul produselor tale sclavi și vase de bronz.

14 Neamul Togarma îți oferea în schimbul produselor tale cai, armăsari de luptă și catâri.

15 Rodaniții făceau negoț cu tine și multe alte ostroave aveau parte de marfa ta; ei îți dădeau în schimb ca plată coarne de fildeș și de abanos.

16 Aramul făcea negoț cu tine pentru că aveai o mulțime de bunuri meșteșugărești, oferindu-ți în schimbul produselor tale smarald, purpură, haine brodate, in subțire, mărgean și rubin.

17 Iuda și țara lui Israel făcea negoț cu tine, oferindu-ți în schimbul produselor tale făină de Minit, panag, miere, ulei și balsam.

18 Damascul făcea negoț cu tine pentru că aveai o mulțime de bunuri meșteșugărești și tot felul de mărfuri din belșug. El îți oferea vin de Helbon și lână de Țahar.

19 Daniții și grecii din Uzal făceau negoț cu tine; în schimbul produselor tale îți dădeau fier prelucrat, casia și trestie plăcut mirositoare.

20 Dedan făcea negoț cu tine cu învelitori pentru șei.

21 Arabia și toți prinții Chedarului erau și ei printre cei cu care făceai negoț; ei îți aduceau oi, berbeci și capre.

22 Negustorii din Șeba și Rama făceau negoț cu tine, oferindu-ți în schimbul produselor tale ce era mai bun din tot felul de arome, tot felul de pietre scumpe și aur.

23 Haran, Cane, Eden și negustorii din Șeba, Asiria și Chilmad făceau negoț cu tine.

24 Ei făceau negoț cu tine, aducând în piețele tale haine scumpe, materiale de culoare albastră, veșminte brodate, veșminte colorate, legate cu funii împletite și strâns înnodate.

25 Corăbiile de negoț călătoreau ducându-ți marfa. Erai umplut și încărcat din plin în inima mărilor.

26 Vâslașii te duseseră la ape adânci, dar vântul de răsărit te va sfârâma în inima mărilor.

27 Bogăția ta, produsele tale, marfa ta, marinarii tăi, cârmacii tăi, cei ce-ți dregeau fisurile, cei ce făceau schimb de mărfuri cu tine, toți ostașii pe care-i aveau și toată mulțimea din mijlocul tău se vor prăbuși în inima mărilor, în ziua scufundării tale.

28 La vuietul țipetelor cârmacilor tăi ostroavele se vor cutremura.

29 Toți cei ce trag la rame, marinarii și toți cârmacii de pe mare, se vor da jos din corăbiile lor și vor sta pe țarm.

30 Vor striga cu glas tare din pricina ta și se vor tângui cu amărăciune; își vor arunca cu țărână pe cap și se vor acoperi cu cenușă.

31 Se vor rade pe cap din pricina ta și se vor îmbrăca cu saci; te vor plânge cu sufletul amărât, bocind cu amar.

32 În tânguirea lor, vor face o cântare de jale cu privire la tine și te vor boci astfel: 'Cine era ca Tir, ca cel ce zace acum în mijlocul mării?'

33 Când ieșeau mărfurile tale din mijlocul mărilor, săturai multe popoare. Prin mulțimea bogățiilor și produselor tale îi îmbogățeai pe regii pământului.

34 Acum însă ești sfârâmat de mări, în adâncurile apelor. Încărcătura ta și toată mulțimea din mijlocul tău s-a scufundat odată cu tine.

35 Toți locuitorii ostroavelor sunt înmărmuriți din pricina ta; regilor lor li s-a zbârlit părul de groază și li s-au înspăimântat fețele.

36 Negustorii popoarelor fluieră de uimire din pricina ta. Îngrozitor îți este sfârșitul și nu te vei mai ridica niciodată!»

28 *Profeție împotriva regelui Tirului*

1 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Fiul omului, spune-i prințului Tirului că așa vorbește Stăpânul Domn: «Ți s-a îngâmfat inima și ai zis: ‘Sunt zeu! Stau pe tronul zeilor în inima mărilor!’ Deși crezi că ești asemenea zeilor, tu ești de fapt doar un om, nu ești un zeu.

3 Iată, te crezi mai înțelept decât Daniel și crezi că nici o taină nu-ți este ascunsă!

4 Prin înțelepciunea și priceperea ta ți-ai făcut avere și ai adunat aur și argint în vistieriile tale.

5 Prin multa ta înțelepciune în ce privește negoțul ți-ai înmulțit averea, dar din cauza averii tale ți s-a îngâmfat inima.»

6 De aceea, așa vorbește Stăpânul Domn: «Pentru că îți asemeni gândirea cu gândirea lui Dumnezeu, **7** iată, aduc împotriva ta niște străini, pe cele mai barbare dintre neamuri. Ele își vor scoate sabia împotriva minunatei tale înțelepciuni și îți vor pângări strălucirea.

8 Te vor coborî în groapă și vei muri de o moarte violentă în inima mării.

9 Vei mai zice tu atunci: ‘Sunt Dumnezeu!’ în fața ucigașului tău? Vei fi un biet om, nu Dumnezeu în mâna celor ce te vor străpunge!

10 Vei muri de moartea celor necircumciși, ucis de mâna străinilor, căci Eu, Domnul, am vorbit, zice Stăpânul Domn.»

11 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

12 „Fiul omului, rostește o cântare de jale despre regele Tirului! Spune-i că așa vorbește Stăpânul Domn: «Erai un semn al perfecțiunii, plin de înțelepciune și desăvârșit în frumusețe.

13 Stăteai în Eden, grădina lui Dumnezeu, și erai acoperit cu tot felul de pietre prețioase: cu sard, topaz, diamant, hrisolit, onix, iaspis, safir, turcoaz și smarald. Bijuteriile și filigranele tale erau din aur, pregătite încă din ziua în care ai fost creat.

14 Te-am pus să fii un heruvim păzitor; erai pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu și umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare.

15 Ai fost fără vină în căile tale din ziua în care ai fost creat și până când s-a găsit nedreptate în tine.

16 Prin mărimea negoțului tău te-ai umplut de violență și ai păcătuit. De aceea te-am aruncat de pe muntele lui Dumnezeu și te-am îndepărtat, heruvim păzitor, din mijlocul pietrelor scânteietoare.

17 Ți s-a îngâmfat inima din pricina frumuseții tale și ți-ai pervertit înțelepciunea din cauza splendorii tale! De aceea te-am aruncat la pământ și te-am expus înaintea regilor, ca să fi o priveliște pentru ei!

18 Prin mulțimea nelegiuirilor tale și a negoțului tău necinstit ți-ai pângărit sanctuarele. De aceea am făcut să iasă un foc din mijlocul tău, care te-a mistuit, și te-am făcut scrum pe pământ, înaintea tuturor celor ce te priveau.

19 Toți cei ce te cunosc dintre popoare sunt înmărmuriți din pricina ta. Ai parte de un sfârșit îngrozitor și nu vei mai exista vreodată!»

Profeție împotriva Sidonului

20 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

21 „Fiul omului, îndreaptă-ți privirea spre Sidon și profetește împotriva lui.

22 Spune-i că așa vorbește Stăpânul Domn: «Iată, sunt împotriva ta, Sidoane, și de aceea Mă voi slăvi în mijlocul tău! Și vor ști că Eu sunt Domnul, când Îmi voi împlini judecățile împotriva lui și Îmi voi arăta sfințenia în el.»

23 Voi trimite molima în el și vărsarea de sânge pe străzile lui. Cel înjunghiat va cădea în mijlocul lui, răpus de sabia care lovește de jur împrejur. Și vor ști astfel că Eu sunt Domnul.

24 Atunci, pentru cei din casa lui Israel, nu va mai fi nici un spin care înțeapă și nici un ghimpe care provoacă durere din partea tuturor vecinilor lor care-i disprețuiesc. Și vor ști astfel că Eu sunt Stăpânul Domn.

25 Așa vorbește Stăpânul Domn: «Când îi voi aduna pe cei din casa lui Israel dintre popoarele unde au fost împrăștiați, Îmi voi arăta sfințenia prin ei înaintea neamurilor și ei vor locui în propria lor țară, pe care am dat-o robului Meu, Iacov.

26 Vor locui în siguranță, vor construi case și vor sădi vii. Da, vor locui în siguranță când Îmi voi împlini judecățile împotriva tuturor vecinilor lor care-i disprețuiesc. Și vor ști astfel că Eu sunt Domnul, Dumnezeul lor.»

29 ***Profeție împotriva Egiptului***

1 În anul al zecelea, în ziua a douăsprezecea a lunii a zecea, Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Fiul omului, îndreaptă-ți privirea spre Faraon, monarhul Egiptului și profetește împotriva lui și împotriva întregului Egipt.

3 Vorbește și spune-le din partea Stăpânului Domn: «Iată, sunt împotriva ta, Faraon, monarh al Egiptului, marele monstru care te odihnești în mijlocul râurilor tale! Tu zici: ‘Nilul este al meu! L-am făcut pentru mine însumi!’

4 Dar îți voi pune cârlige în fălci și voi face ca peștii râurilor tale să se lipească de solzii tăi! Te voi scoate din mijlocul râurilor tale împreună cu toți peștii care s-au lipit de solzii tăi.

5 Te voi lăsa în pustie, pe tine și pe toți peștii din râurile tale. Vei cădea pe suprafața câmpiei și nu vei fi luat sau ridicat, ci te voi da drept hrană fiarelor pământului și păsărilor cerului.

6 Atunci toți locuitorii Egiptului vor ști că Eu sunt Domnul. Ai fost un toiag de trestie pentru casa lui Israel.

7 Când te-a luat în mână, te-ai sfârâmat și i-ai străpuns tot umărul. Când s-a rezemat de tine, te-ai rupt și i s-au scrântit șoldurile.»

8 De aceea, așa vorbește Stăpânul Domn: «Iată, voi aduce împotriva ta o sabie și-ți voi nimici oamenii și animalele.

9 Țara Egiptului va ajunge o pustietate și o ruină și veți ști astfel că Eu sunt Domnul. Pentru că ai zis: ‘Râul este al meu! Eu l-am făcut!’

10 Iată, sunt împotriva ta și a râurilor tale! Voi preface țara Egiptului într-o mare ruină, într-o pustietate ce se va întinde de la Migdol la Syene și până la hotarul țării Cuș.

11 Nu va mai trece prin ea nici picior de om, nici picior de animal și timp de patruzeci de ani va rămâne nelocuită.

12 Voi preface țara Egiptului într-o pustietate în mijlocul altor țări pustiite și, timp de patruzeci de ani, cetățile ei vor face parte din rândul cetăților lăsate pustii. Îi voi împrăștia pe egipteni printre neamuri și-i voi risipi în țări străine.»

13 Așa vorbește Stăpânul Domn: «La sfârșitul celor patruzeci de ani, îi voi strânge pe egipteni dintre popoarele unde au fost împrăștiați.

14 Îi voi aduce înapoi pe captivii Egiptului, îi voi aduce înapoi în țara Patros, în patria lor, și acolo vor fi un regat neînsemnat.

15 Va fi cel mai neînsemnat dintre regate și nu se va mai înălța deasupra neamurilor. Îi voi împruțina ca să nu mai stăpânească peste neamuri.

16 Egiptul nu va mai fi o pricină de încredere pentru casa lui Israel, ci îi va aduce aminte de nelegiuirea ei, când venea să-i ceară ajutorul. Și vor ști astfel că Eu sunt Stăpânul Domn.»⁴

Egiptul, răsplată oferită lui Nebucadnețar

17 În anul al douăzeci și șaptelea, în prima zi a lunii întâi, Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

18 „Fiul omului, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și-a pus oștirea să facă o lucrare grea împotriva Tirului. Fiecare cap a fost pleșuit și fiecare umăr a fost zdrelit, dar nici el, nici oștirea lui nu au căpătat nici o răsplată din Tir pentru lucrarea pe care au împlinit-o împotriva cetății.

19 De aceea, așa vorbește Stăpânul Domn: «Iată, îi dau țara Egiptului lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului. El îi va duce bogăția, va jefui ce este de jefuit și va prăda ce este de pradat. Aceasta va fi plata oștirii sale.

20 Ca răsplată pentru ceea ce a lucrat împotriva Tirului îi dau țara Egiptului, deoarece s-a ostenit pentru Mine, zice Stăpânul Domn.»

21 În ziua aceea voi înălța puterea casei lui Israel, iar ție îți voi deschide gura să vorbești în mijlocul lor. Și vor ști astfel că Eu sunt Domnul.»⁴

30 Bocet pentru Egipt

1 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Fiul omului, profețește și spune că așa vorbește Stăpânul Domn: «Bociți și ziceți: ‘Vai ce zi va fi!’»

3 Căci ziua este aproape, ziua Domnului este aproape! Va fi o zi plină de nori, o vreme de osândă pentru neamuri!

4 O sabie va intra în Egipt și va fi teroare în Cuș. Când cei înjunghiați vor cădea în Egipt, i se vor lua bogățiile și i se vor dărâma temeliiile.

5 Cuș, Put, Lud, toată Arabia, Libia și locuitorii țării aliate vor cădea răpuși de sabie!»

6 Așa vorbește Domnul: «Sprijinitorii Egiptului vor cădea, și mândria puterii lui se va prăbuși. Din Migdol până la Syene vor cădea răpuși de sabie, zice Stăpânul Domn.»

7 «Țara va deveni una pustiită printre alte țări pustiite, iar cetățile ei se vor afla printre celelalte cetăți pustiite.

8 Și vor ști că Eu sunt Domnul, când voi da foc Egiptului și când toți cei ce-l ajută vor fi zdrobiți.

9 În ziua aceea niște soli vor pleca dinaintea Mea pe corăbii ca să-l îngrozească pe Cuș, cel care se credea în siguranță. Îl va cuprinde spaima în ziua căderii Egiptului, căci iată că ziua aceea vine!»

10 Așa vorbește Stăpânul Domn: «Voi nimici mulțimea egiptenilor prin mâna lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului.

11 El și armata lui, cei mai înspăimântători dintre neamuri, vor fi aduși să distrugă țara. Își vor scoate săbiile împotriva Egiptului și vor umple țara de morți.

12 Voi preface râurile Nilului în pământ uscat și voi vinde țara în mâinile celor răi. Voi pustii țara cu tot ce cuprinde ea prin mâna străinului. Eu, Domnul, am vorbit!»

13 Așa vorbește Stăpânul Domn: «Voi distruge idolii și voi stârpi chipurile din Nof. Nu va mai rămâne nici un prinț în țara Egiptului și voi răspândi frica în țara Egiptului.

14 Voi pustii Patrosul, voi da foc Țoanului și voi face judecată în No.

15 Îmi voi revărsa furia peste Sin, fortăreața Egiptului, și voi nimici mulțimea din No.

16 Voi da foc Egiptului; Sin va tremura de groază, în No se va pătrunde printr-o spărtură, iar Nof va fi cucerit de dușmani ziua în amiaza mare.

17 Tinerii din On și din Pi-Beset vor cădea răpuși de sabie și înseși cetățile acestea vor merge în captivitate.

18 Întunecată va fi ziua în care, la Tahpanhes, voi rupe jugurile Egiptului iar mândria puterii lui se va sfârși. Un nor va acoperi Tahpanhesul, iar fiicele lui vor merge în captivitate.

19 Îmi voi împlini astfel judecățile împotriva Egiptului și va ști că Eu sunt Domnul.»⁴

20 În anul al unsprezecelea, în ziua a șaptea a lunii întâi, Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

21 „Fiul omului, am frânt brațul lui Faraon, monarhul Egiptului. Și iată că nu va fi legat ca să se poată vindeca, nici nu i se va pune o legătură ca să se prindă la loc, să se refacă și să poată mânui din nou sabia.

22 De aceea, așa vorbește Stăpânul Domn: «Iată, sunt împotriva lui Faraon, monarhul Egiptului; îi voi frânge amândouă brațele, atât pe cel puternic, cât și pe cel rupt și voi face să-i cadă sabia din mână.

23 Îi voi risipi pe egipteni printre neamuri și-i voi împrăști în țări străine.

24 Voi întări brațele împăratului Babilonului și-i voi pune sabia în mână, dar voi frânge brațele lui Faraon, iar acesta va geme înaintea lui cum gem cei loviți de moarte.

25 Când voi întări brațele împăratului Babilonului, iar brațele lui Faraon vor cădea, vor ști că Eu sunt Domnul și că Eu am pus sabia în mâna împăratului Babilonului și am întins-o împotriva țării Egiptului.

26 Îi voi risipi pe egipteni printre neamuri și-i voi împrăști în țări străine. Și vor ști astfel că Eu sunt Domnul.»“

31 Căderea Egiptului, comparată cu căderea Asiriei

1 În anul al unsprezecelea, în prima zi a lunii a treia, Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Fiul omului, spune-i lui Faraon, monarhul Egiptului, și mulțimii sale astfel: «Cu cine poți fi asemănat tu, în măreția ta?

3 Iată că, odinioară, Asiria era un cedru în Liban, cu ramuri frumoase și coroana aducătoare de umbră; era înalt în statură, iar vârful îi ajungea printre nori.

4 Apele îl făcuseră să crească și adâncul îl înălțase; râurile acestuia scaldau locul în care era plantat de jur împrejur și își trimiteau pâraiele la toți copacii câmpiei.

5 De aceea s-a înălțat în statură mai mult decât toți ceilalți copaci din câmpie. Crengile i-au crescut și ramurile i s-au lungit, din pricina belșugului de ape care-l făcuse să dea vârstă.

6 Printre crengile lui își făceau cuibul toate păsările cerului; sub coroana lui zămisleau toate fiarele câmpului, iar la umbra lui locuiau toate neamurile cele multe.

7 Era frumos prin măreția lui și prin lungimea ramurilor lui, căci rădăcinile lui erau înfipte în apropierea multor ape.

8 Cedrii din grădina lui Dumnezeu nu-l întreceau, chiparoșii nu se puteau compara cu crengile lui, iar platanii nu se puteau asemăna cu ramurile lui; nici un copac din grădina lui Dumnezeu nu se putea compara cu el în frumusețe.

9 L-am făcut atât de frumos prin mulțimea crengilor lui, încât îl invidiau toți copacii Edenului, toți copacii din grădina lui Dumnezeu.»

10 De aceea, așa vorbește Stăpânul Domn: «Pentru că se înălța în statură, pentru că își ridica vârful până la nori și inima i se mândrea cu înălțimea lui,

11 l-am dat pe mâna prințului neamurilor, care i-a făcut după răutatea lui. Eu l-am lepădat

12 și astfel cele mai înspăimântătoare dintre neamurile străine l-au tăiat și l-au părăsit. Crengile i-au căzut pe munți și prin toate văile, iar ramurile i-au fost spulberate prin toate albiile țării. Toate popoarele pământului au plecat de la umbra lui și l-au părăsit.

13 Pe trunchiul lui căzut și-au făcut cuibul toate păsările cerului, iar între crengile lui s-au așezat toate fiarele câmpului.

14 Toate acestea, pentru ca nici unul dintre copacii de lângă ape să nu se mai mândrească cu înălțimea lui și să nu-și mai ridice vârful până la nori și pentru ca nici un copac udat de ape să nu-și mai înalțe trunchiul spre ei. Căci toți sunt sortiți morții, în tărâmul de jos, printre muritori, la cei ce s-au coborât în groapă.»

15 Așa vorbește Stăpânul Domn: «În ziua în care s-a coborât în Locuința Morților, am răspândit jalea și am acoperit adâncul din pricina lui; i-am retras râurile și apele cele multe au fost oprite. Am posomorât Libanul pentru el și toți copacii câmpiei s-au întristat din pricina lui.

16 La vuietul căderii sale am făcut să se cutremure neamurile, când l-am coborât în Locuința Morților împreună cu cei ce se coboară în groapă. Atunci toți copacii Edenului, ce avea Libanul mai bun și mai ales, toți copaci bine udați, s-au consolată în tărâmul de jos.

17 S-au coborât și ei împreună cu el în Locuința Morților, la cei răpuși de sabie, ei care erau aliații lui și locuiau la umbra lui printre neamuri.

18 Așadar, Faraon, cu cine poți fi asemănat tu printre copacii Edenului, în toată slava și măreția ta? Și totuși vei fi coborât împreună cu copacii Edenului în tărâmul de jos și vei zăcea printre cei necircumciși, alături de cei răpuși de sabie. Iată ce este Faraon și toată mulțimea lui, zice Stăpânul Domn.»“

32 *Bocet pentru Egipt*

1 În anul al doisprezecelea, în prima zi a lunii a douăsprezecea, Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Fiul omului, rostește o cântare de jale despre Faraon, monarhul Egiptului, și spune-i: «Te consideri un leu tânăr al neamurilor, dar ești ca un monstru în mări! Te arunci în râurile tale, tulburi apele cu picioarele și îți murdărești râurile.»

3 Acum, așa vorbește Stăpânul Domn: «Voi arunca asupra ta năvodul Meu, printr-o mare mulțime de popoare, și te voi trage în plasa Mea!

4 Te voi lăsa pe pământ și te voi arunca pe suprafața câmpiei; voi pune să se așeze peste tine păsările cerului și voi sătura din tine fiarele întregului pământ!

5 Îți voi arunca carnea pe munți și voi umple văile cu resturile tale!

6 Voi uda pământul cu sângele tău scurs pe munți și albiile vor fi pline de resturile tale.

7 Când te voi stinge, voi acoperi cerurile și voi întuneca stelele lor; voi acoperi soarele cu un nor și luna nu-și va mai da lumina.

8 Voi întuneca din pricina ta toți luminătorii care strălucesc pe ceruri și voi răspândi întunericul peste țara ta, zice Stăpânul Domn.

9 Voi neliniști multe popoare când voi vesti distrugerea ta printre neamuri, printre țările pe care nu le-ai cunoscut.

10 Voi face să se îngrozească din pricina ta multe popoare, iar regii lor se vor înspăimânta din pricina ta, când Îmi voi flutura sabia pe dinaintea lor. În ziua căderii tale fiecare va tremura în orice clipă pentru viața lui.

11 Căci așa vorbește Stăpânul Domn: Sabia împăratului Babilonului va veni peste tine!

12 Voi face ca mulțimea ta să cadă răpusă de sabia celor viteji, cei mai înspăimântători dintre toate neamurile. Ei vor distruge mândria Egiptului și toată mulțimea lui va fi nimicită.

13 Voi face să piară toate vitele lui de lângă apele cele multe; și nu le va mai tulbura nici picior de om, nici copită de animal.

14 Atunci îi voi lăsa apele să se așeze și-i voi face râurile să curgă ca uleiul, zice Stăpânul Domn.

15 Când voi preface țara Egiptului într-o pustietate, și țara va fi jefuită de bogăția ei, când îi voi fi lovit

pe toți cei ce locuiesc în ea, vor ști că Eu sunt Domnul.

16 Aceasta este cântarea de jale pe care o vor cânta despre el. Fiicele neamurilor o vor cânta; o vor cânta despre Egipt și despre toată mulțimea lui, zice Stăpânul Domn.»“

17 În anul al doisprezecelea, în ziua a cincisprezecea a lunii, Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

18 „Fiul omului, bocește pentru mulțimea Egiptului și coboar-o, pe ea și pe fiicele neamurilor mărețe, în tărâmul de jos, la cei coborâți în groapă.

19 Spune-i: «Crezi că ești tu mai încântătoare decât altele? Coboară și zaci printre cei necircumciși!»

20 Vor cădea astfel în mijlocul celor răpuși de sabie! Sabia este pregătită! Să fie scos afară Egiptul și toată mulțimea lui!

21 Atunci conducătorii cei viteji din Locuința Morților vor zice despre el și despre cei ce-l ajutau: «S-au coborât și zac printre cei necircumciși, răpuși de sabie!»

22 Acolo este Asiria și toată adunarea ei! De jur împrejurul ei se află mormintele tuturor celor uciși, care au căzut răpuși de sabie

23 și căroră li s-au dat morminte în cele mai adânci locuri ale gropii. Adunarea ei se află de jur împrejurul mormântului ei, și anume toți cei uciși, care au căzut răpuși de sabie, ei, care răspândeau teroare pe tărâmul celor vii.

24 Acolo este Elamul și toată mulțimea lui! De jur împrejurul mormântului lui se află toți cei uciși, care au căzut răpuși de sabie. Ei, care răspândeau teroare pe tărâmul celor vii, s-au coborât necircumciși în tărâmul de jos. Acum ei își poartă rușinea împreună cu cei ce s-au coborât în groapă.

25 I-au pregătit Elamului un pat în mijlocul celor uciși și toată mulțimea lui se află împrejurul mormântului lui. Toți sunt necircumciși și au fost răpuși de sabie, căci răspândeau teroare pe tărâmul celor vii. Ei își poartă acum rușinea împreună cu cei ce s-au coborât în groapă; au fost culcați alături de cei uciși.

26 Acolo sunt Meșekul și Tubalul și toată mulțimea lor, de jur împrejurul mormântului lor! Toți sunt necircumciși și au fost răpuși de sabie, căci răspândeau teroare pe tărâmul celor vii.

27 Să nu zacă ei împreună cu cei viteji, care au căzut dintre cei necircumciși și care au coborât în Locuința Morților cu toate armele lor de război, cei

ale căror săbii au fost puse sub capetele lor?

Nelegiuirile lor au fost puse pe oasele lor, căci acești viteji erau o teroare pe tărâmul celor vii.

28 Tot așa și tu, Faraon, vei fi zdrobit și vei zăcea printre cei necircumciși, împreună cu cei răpuși de sabie.

29 Acolo este și Edomul, împreună cu regii și toți prinții lui, care, în pofida vitejiei lor, au fost puși alături de cei răpuși de sabie. Ei zac împreună cu cei necircumciși, cu cei ce s-au coborât în groapă.

30 Acolo sunt toți prinții nordului și toți sidonienii; ei s-au coborât împreună cu cei uciși, în pofida terorii pe care au răspândit-o. În ciuda vitejiei lor, ei sunt acum acoperiți de rușine. Acești necircumciși zac împreună cu cei răpuși de sabie și-și poartă rușinea alături de cei ce s-au coborât în groapă.

31 Faraon – el și întreaga lui oștire – îi va vedea și se va consola pentru întreaga lui mulțime care a fost răpusă de sabie, zice Stăpânul Domn.

32 Căci voi răspândi teroarea pe tărâmul celor vii, și Faraon cu toată mulțimea lui va fi pus să zacă printre cei necircumciși, alături de cei răpuși de sabie, zice Stăpânul Domn.»

33 *Ezechiel, străjer peste casa lui Israel*

1 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Fiul omului, vorbește-le celor din poporul tău și spune-le: «Când voi aduce sabia împotriva unei țări, iar cei din poporul țării vor lua din mijlocul lor un om și-l vor pune să fie străjer al lor,

3 dacă străjerul vede sabia venind împotriva țării și sună din trâmbiță, dând de știre poporului,

4 iar cel care aude sunetul trâmbiței nu ia aminte, atunci sabia va veni și îi va lua viața. Sângele lui să cadă asupra capului lui.

5 Fiindcă a auzit sunetul trâmbiței și nu a luat aminte, sângele lui să cadă asupra lui. Dar dacă ia aminte, își va scăpa viața.

6 Dacă însă străjerul vede sabia venind și nu sună din trâmbiță, astfel că poporul nu este avertizat, iar sabia vine și ia viața cuiva, omul acela va fi omorât din pricina nelegiurii sale, dar sângele lui îl voi cere din mâna străjerului.

7 Tu, fiul omului, ești străjerul pe care l-am pus peste casa lui Israel. Tu vei auzi cuvântul din gura Mea și le vei da de știre din partea Mea.

8 Când îi voi zice celui rău: «Omule rău, vei muri cu siguranță!», iar tu nu vei vorbi cu cel rău ca să-l avertizezi cu privire la calea lui, omul acela rău va

muri din pricina nelegiurii lui, dar sângele lui îl voi cere din mâna ta.

9 Dar dacă tu îl vei avertiza pe cel rău ca să renunțe la calea lui, iar el nu se va întoarce de la umbletele lui, atunci el va muri din pricina nelegiurii lui, iar tu îți vei scăpa sufletul.»

Dreptatea și mila lui Dumnezeu

10 Tu, fiul omului, spune-le celor din casa lui Israel următorul lucru: «Voi ziceți: ‘Nelegiuirile și păcatele noastre apasă greu asupra noastră. Suntem uscați de vlagă din pricina lor. Cum vom putea trăi?’

11 Prin urmare, spune-le astfel: ‘Viu sunt Eu, zice Stăpânul Domn, că Eu nu doresc moartea celui rău, ci vreau ca el să se întoarcă de la calea lui și să trăiască. Întoarceți-vă! Întoarceți-vă de la căile voastre cele rele! Pentru ce vrei să pieri, casă a lui Israel?’»

12 De aceea, fiul omului, spune-le celor din poporul tău astfel: «Dreptatea celui drept nu-l va scăpa în ziua nelegiurii lui, iar răutatea celui rău nu-l va face să cadă în ziua când se întoarce de la răutatea lui. Cel drept nu va putea trăi prin dreptatea lui în ziua când a păcătuț.

13 Când Eu îi spun celui drept că în mod sigur va trăi, iar el, încrezându-se în dreptatea lui, săvârșește nedreptate, toată dreptatea lui nu i se va mai aminti și va muri din pricina nedreptății pe care a săvârșit-o.

14 Tot astfel atunci când Eu îi spun celui rău: ‘Sigur vei muri!’, dacă el se întoarce de la păcatul lui și face judecată și dreptate,

15 dacă cel rău dă înapoi garanția, înapoiază ce a jefuit, urmează învățăturile dătătoare de viață și nu mai săvârșește nedreptate, în mod sigur va trăi și nu va muri.

16 Toate păcatele pe care le-a săvârșit nu i se vor mai aminti; el a făcut judecată și dreptate, prin urmare, în mod sigur va trăi.»

17 Și totuși cei din poporul tău zic: «Calea Stăpânului nu este dreaptă!» Dar, de fapt, calea lor este cea nedreaptă!

18 Așadar, dacă cel drept se întoarce de la dreptatea lui și săvârșește nedreptate, el va muri din pricina aceasta.

19 Tot astfel, dacă cel rău se întoarce de la răutatea lui și face judecată și dreptate, va trăi tocmai din pricina aceasta.

20 Fiindcă ziceți: «Calea Stăpânului nu este dreaptă!», vă voi judeca pe fiecare după umbletele voastre, casă a lui Israel!»

Împlinirea profeției cu privire la căderea Ierusalimului

21 În al doisprezecelea an al exilului nostru, în ziua a cincea a lunii a zecea, a venit la mine un fugar de la Ierusalim și mi-a zis: „Cetatea a fost capturată!”

22 Mâna Domnului venise peste mine încă de la lăsarea serii, înainte de a sosi fugarul, și El îmi deschisese gura înainte de a sosi fugarul la mine, dimineața. Așadar, gura îmi fusese deschisă și nu mai eram mut.

23 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

24 „Fiul omului, locuitorii acestor ruine din țara lui Israel zic: «Avraam a fost singur, dar tot a luat în stăpânire țara. Noi suntem mulți, deci cu siguranță țara ne-a fost dată și nouă drept moștenire!»

25 De aceea spune-le că așa vorbește Stăpânul Domn: «Voi care mâncați carne cu sânge, care vă ridicați ochii spre idolișii voștri și vărsați sânge, voi să moșteniți țara?»

26 Vă încredeți în sabia voastră, săvârșiți urâciuni și fiecare din voi o necinstește pe soția semenului său. Ar trebui deci să moșteniți țara?»

27 Să le mai spui: «Așa vorbește Stăpânul Domn: ‘Viu sunt Eu, că cei ce se află printre ruine vor cădea răpuși de sabie, pe cei ce sunt pe câmp îi voi da de mâncare fiarelor, iar cei din fortărețe și cei din peșteri vor muri din pricina molimei.’

28 Voi preface țara într-o pustietate și într-un loc devastat, iar mândria tăriei ei se va sfârși. Munții lui Israel vor fi atât de pustiiți, încât nimeni nu-i va mai traversa.

29 Când voi preface țara într-o pustietate și într-un loc devastat din pricina urâciunilor pe care le-au săvârșit, vor ști că Eu sunt Domnul.»

30 Fiul omului, cei din poporul tău vorbesc despre tine pe lângă ziduri și pe la ușile caselor și-și zic unul altuia, fiecare fratelui său, astfel: «Haidem să mergem să auzim care este cuvântul ieșit de la Domnul!»

31 Și vin la tine cu grămada! Cei din poporul Meu se așază înaintea ta și ascultă cuvintele tale, dar nu le împlinesc, căci cu gura ei vorbesc atât de dulce, dar inima lor umblă după câștig necinstit.

32 Tu ești pentru ei ca un cântăreț plăcut, cu voce frumoasă, iscusit să cânte la instrumente cu coarde. Ei ascultă cuvintele tale, dar nu le împlinesc deloc.

33 Însă când va veni pustiirea— și iat-o că vine — vor ști că a fost un profet în mijlocul lor.»

34 Profeție împotriva păstorilor lui Israel

1 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Fiul omului, profețește împotriva păstorilor lui Israel! Profețește și spune-le păstorilor că așa vorbește Stăpânul Domn: «Vai de păstorii lui Israel care se pasc pe ei înșiși. Oare păstorii nu trebuie să pască turma?»

3 Totuși voi ați mâncat grăsimea, v-ați îmbrăcat cu lână, ați tăiat ce era gras, dar turma nu ați păscut-o!

4 Oile slăbite nu le-ați întărit, pe cea bolnavă nu ați vindecat-o, pe cea rănită nu ați legat-o, pe cea izgonită nu ați adus-o înapoi, iar pe cea pierdută nu ați căutat-o. Dimpotrivă, le-ați condus prin forță și asprime.

5 Astfel, din lipsă de păstor, ele au fost împrăștiate și, împrăștiate fiind, au ajuns hrană pentru toate fiarele câmpului.

6 Turma Mea rătăcește pe toți munții, pe orice deal înalt. Turma Mea este împrăștiată pe toată suprafața țării și nimeni nu o caută, nici nu se uită după ea.»

7 De aceea, păstorilor, ascultați Cuvântul Domnului:

8 «Viu sunt Eu, zice Stăpânul Domn, pentru că turma Mea a ajuns de jaf și este hrană pentru toate fiarele câmpului, din lipsă de păstor, și pentru că păstorii Mei nu Mi-au căutat turma, ci s-au păscut pe ei înșiși, în loc să-Mi pască turma,

9 de aceea, păstorilor, ascultați Cuvântul Domnului!

10 Așa vorbește Stăpânul Domn: ‘Iată, sunt împotriva păstorilor! Îmi voi cere turma din mâna lor. Nu-i voi mai lăsa să-Mi pască turma și nu se vor mai paște nici pe ei înșiși. Îmi voi izbăvi turma din gura lor și nu le va mai sluji drept hrană’».

Dumnezeu, Păstorul lui Israel

11 Căci așa vorbește Stăpânul Domn: «Iată, Eu Însuși Îmi voi căuta turma și mă voi uita după ea!

12 Cum își caută păstorul oile împrăștiate, atunci când se află în mijlocul turmei sale, tot așa Îmi voi căuta și Eu oile și le voi scoate din toate locurile pe unde au fost împrăștiate în ziua plină de nori și negură.

13 Le voi scoate dintre popoare, le voi aduna din țări străine, le voi aduce în patria lor și le voi paște pe munții lui Israel, de-a lungul albiilor și în toate zonele locuite ale țării.

14 Le voi paște pe o pășune bună, iar staulul le va fi pe munții cei înalți ai lui Israel. Acolo se vor odihni într-un staul bun și vor paște pe o pășune grasă pe munții lui Israel.

15 Eu Însumi Îmi voi paște oile și le voi da odihnă, zice Stăpânul Domn.

16 O voi căuta pe cea pierdută, o voi aduce înapoi pe cea izgonită, o voi lega pe cea rănită și o voi întări pe cea slăbită, dar o voi tăia pe cea grasă și pe cea tare. Îmi voi paște astfel turma cu dreptate.»

17 Cât despre tine, turma Mea, așa vorbește Stăpânul Domn: «Voi judeca între oaie și oaie și între berbeci și țapi.

18 Este prea puțin pentru voi că pașteți în pășunea cea bună de călcați în picioare și ce rămâne din pășunea voastră? Este prea puțin pentru voi că vă adăpați din apă limpede de tulburați cu picioarele și ce rămâne după voi?

19 Trebuie ca celelalte oi ale Mele să pască ceea ce voi ați călcat în picioare și să se adape din apele pe care le-ați tulburat voi cu picioarele?»

20 De aceea, așa le vorbește Stăpânul Domn: «Iată, Eu Însumi voi judeca între oaia grasă și oaia slabă.

21 Pentru că ați împins cu coasta și cu umărul și ați împuns cu coarnele toate oile slăbite până le-ați împrăștiat în afară,

22 voi veni în ajutorul oilor Mele și nu vor mai fi de jaf. Voi face judecată astfel între oaie și oaie.

23 Voi ridica peste ele un singur Păstor, pe Robul Meu David, și El le va paște. El le va paște și va fi Păstorul lor.

24 Eu, Domnul, voi fi Dumnezeuul lor, iar Robul Meu David va fi Prinț în mijlocul lor. Eu, Domnul, am vorbit.

25 Voi încheia cu ele un legământ de pace și voi îndepărta din țară fiarele sălbatice, ca să locuiască în siguranță în sălbăticie și să poată dormi în păduri.

26 Le voi face o binecuvântare, atât pe ele, cât și împrejurimile dealului Meu. Le voi trimite ploi la vreme și acestea vor fi ploi ale binecuvântării.

27 Copacul de pe câmp își va da rodul, pământul își va da recolta, iar ele vor putea locui în siguranță în țara lor. Și vor ști că Eu sunt Domnul când voi rupe legăturile jugului lor și le voi scăpa din mâna celor ce le-au înrobit.

28 Nu vor mai fi de jaf pentru neamuri și fiarele din țară nu le vor mai devora; vor locui în siguranță și nimeni nu le va mai îngrozi.

29 Le voi ridica un răsad căruia i se va duce faima și nu vor mai suferi de foame în țară, nici nu vor mai purta rușinea pricinuită de neamuri.

30 Și vor ști astfel că Eu, Domnul, Dumnezeuul lor, sunt cu ele, iar ele sunt poporul Meu, casa lui Israel, zice Stăpânul Domn.

31 Voi sunteți turma Mea, turma pășunii Mele, fiecare dintre voi, iar Eu sunt Dumnezeuul vostru, zice Stăpânul Domn.»“

35 *Profeție împotriva Edomului*

1 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Fiul omului, îndreaptă-ți privirea spre muntele Seir și profetește împotriva lui!

3 Spune-i că așa vorbește Stăpânul Domn: «Iată, sunt împotriva ta, munte al Seirului! Îmi voi întinde mâna împotriva ta și te voi preface într-o pustietate și într-un loc devastat!

4 Îți voi preface cetățile în ruină, iar tu vei ajunge o pustietate și vei ști atunci că Eu sunt Domnul.

5 Pentru că aveai o ură străveche și i-ai doborât cu sabia pe israeliți în vremea necazului lor, în vremea pedepsei lor finale,

6 de aceea, viu sunt Eu, zice Stăpânul Domn, că te voi îneca în sânge și sângele te va urmări. Fiindcă nu ai urât vărsarea de sânge, aceasta te va urmări.

7 Voi preface muntele Seir într-o pustietate și într-un loc devastat. Și voi nimici din el pe oricine îl străbate.

8 Îi voi umple versanții de morții lui. Cei răpuși de sabie vor cădea pe dealurile tale, pe văile tale și în toate albiile tale.

9 Te voi preface într-o pustietate veșnică și cetățile tale nu vor mai fi locuite. Și vei ști astfel că Eu sunt Domnul.

10 Pentru că ai zis: ‘Aceste două neamuri și aceste două țări vor fi ale mele și le vom lua în stăpânire!’, măcar că Domnul era încă acolo,

11 de aceea, viu sunt Eu, zice Stăpânul Domn, că-ți voi face după mânia și râvna pe care le-ai arătat și tu, în ura ta față de ei. Și Mă voi face cunoscut în mijlocul lor când te voi judeca.

12 Vei ști astfel că Eu, Domnul, am auzit toate batjocurile pe care le-ai spus despre munții lui Israel atunci când ai zis: ‘Sunt pustiiți, ne sunt dați nouă să-i devorăm!’

13 V-ați lăudat împotriva Mea prin vorbirea voastră și v-ați înmulțit cuvintele împotriva Mea, însă Eu am auzit.»

14 Așa vorbește Stăpânul Domn: «Când tot pământul se va bucura, pe tine te voi preface într-o pustietate.

15 Pentru că te-ai bucurat când moștenirea casei lui Israel a fost pustiită, îți voi face și ție la fel. Vei ajunge o pustietate, munte Seir, tu și tot Edomul, și veți ști astfel că Eu sunt Domnul.»⁶

36 *Profeție cu privire la restaurarea lui Israel*

1 „Tu, fiul omului, profetește cu privire la munții lui Israel și spune-le: «Munți ai lui Israel, ascultați Cuvântul Domnului!

2 Așa vorbește Stăpânul Domn: dușmanul a zis despre voi: ‘Ha! Ha! Aceste înălțimi străvechi au devenit moștenirea noastră!’»

3 De aceea profetește și spune că așa vorbește Stăpânul Domn: «Da, pentru că v-au pustiit și v-au strivit din toate părțile, devenind astfel proprietatea celorlalte neamuri, și pentru că ați ajuns o pricină de batjocură și de bârfă pentru popoare,

4 de aceea, munți ai lui Israel, ascultați Cuvântul Stăpânului Domn! Așa vorbește Stăpânul Domn munților, dealurilor, albiilor, văilor, ruinelor pustii și cetăților părăsite, care au fost jefuite și batjocorite de restul neamurilor din jurul vostru.

5 Așa vorbește Stăpânul Domn: ‘În focul geloziei Mele am ceva de spus împotriva neamurilor înconjurătoare și împotriva întregului Edom, pentru că au făcut din țara Mea moștenirea lor și s-au bucurat din toată inima lor și cu dispreț în sufletul lor să-i jefuiască pășunea.’»

6 Profetește cu privire la țara lui Israel și spune-le munților, dealurilor, albiilor și văilor că așa vorbește Stăpânul Domn: «Iată, în gelozia și furia Mea am ceva de spus, din pricina batjocurii pe care ați suferit-o din partea neamurilor.

7 Așa vorbește Stăpânul Domn: Îmi ridic mâna și jur că neamurile din jurul vostru își vor purta și ele partea lor de batjocură.

8 Cât despre voi, munți ai lui Israel, veți avea iarăși ramuri și veți purta din nou roadă pentru poporul Meu, Israel, căci se va întoarce în curând.

9 Iată, Eu Însumi sunt alături de voi! Mă voi întoarce spre voi și astfel veți fi lucrați și semănați.

10 Voi pune să locuiască pe voi mulți oameni, toți cei din casa lui Israel! Cetățile vor fi din nou locuite, iar ruinele vor fi rezidite.

11 Voi înmulți pe voi numărul oamenilor și al animalelor; ei vor deveni numeroși și vor fi roditori. Voi face să fiți locuiți ca odinioară și vă voi face mai mult bine decât la început. Și veți ști astfel că Eu sunt Domnul.

12 Voi face să umble iarăși pe voi oameni și anume cei din poporul Meu, Israel. Ei vă vor lua din nou în stăpânire și veți fi moștenirea lor; nu-i veți mai lăsa niciodată fără urmași.»

13 Așa vorbește Stăpânul Domn: «Țară, pentru că s-a zis despre tine că devorezi oameni și că ți-ai sărăcit neamul de copii,

14 de aceea nu vei mai devora oameni și nu-ți vei mai sărăci neamul de copii, zice Stăpânul Domn.

15 Nu-ți voi mai da prilej să auzi batjocura neamurilor îndreptată spre tine, nu vei mai purta disprețul popoarelor și nu-ți vei mai face neamul să cadă, zice Stăpânul Domn.»⁶

16 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

17 „Fiul omului, cei din casa lui Israel locuiau în patria lor, dar au spurcat-o prin purtarea lor și prin faptele lor. Purtarea lor era înaintea Mea la fel de necurată ca necurăția femeii.

18 Atunci Mi-am revărsat furia peste ei din pricina sângelui pe care îl vărsaseră în țară și din pricina idolilor cu care o spurcaseră.

19 I-am risipit printre neamuri și ei au fost împrăștiați prin țări străine, din pricina purtării lor și din pricina faptelor lor.

20 Când au ajuns printre neamuri, oriunde s-au dus, au profanat Numele Meu cel sfânt, căci se zicea despre ei: «Aceștia sunt cei din poporul Domnului care au trebuit să iasă din țara lor!»

21 Dar am vrut să scap cinstea Numelui Meu cel sfânt pe care-l profanau cei din casa lui Israel printre neamurile unde ajunseseră.»

22 Prin urmare, spune-le celor din casa lui Israel că așa vorbește Stăpânul Domn: «Nu din pricina voastră lucrez Eu, casă a lui Israel, ci din pricina Numelui Meu cel sfânt, pe care voi l-ați profanat în mijlocul neamurilor unde ați ajuns.

23 Îmi voi sfinți Numele Meu cel mare care a fost profanat printre neamuri, Numele pe care voi l-ați profanat în mijlocul lor. Și neamurile vor ști că Eu sunt Domnul, zice Stăpânul Domn, când Mă voi sfinți prin voi înaintea ochilor lor.

24 Vă voi lua dintre neamuri, vă voi strânge din toate țările străine și vă voi aduce în patria voastră.

25 Vă voi stropi cu apă curată și veți fi curățiți. Vă voi curăți de toate necurățiile voastre și de toți idolii voștri.

26 Vă voi da o inimă nouă și voi pune înăuntrul vostru un duh nou. Voi îndepărta inima de piatră din trupul vostru și vă voi da o inimă de carne.

27 Voi pune Duhul Meu înăuntrul vostru și vă voi face să urmați hotărârile Mele, să păziți legile Mele și să le împliniți.

28 Veți locui în țara pe care am dat-o strămoșilor voștri. Voi veți fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeuul vostru.

29 Vă voi scăpa de toate necurățiile voastre. Voi chema grâul și-l voi înmulți și nu voi mai trimite foametea peste voi.

30 Voi înmulți roadele pomilor și recolta câmpului, ca să nu mai fiți disprețuiți printre neamuri în vreme de foamete.

31 Atunci vă veți aduce aminte de purtarea voastră cea rea și de faptele voastre care n-au fost bune și vă va fi scârbă de voi înșivă din pricina fărădelegilor și urâciunilor voastre.

32 Dar să știți că lucrurile acestea nu le fac din pricina voastră, zice Stăpânul Domn. Rușinați-vă și umiliți-vă din pricina umbletelor voastre, voi, cei din casa lui Israel!»

33 Așa vorbește Stăpânul Domn: «În ziua când vă voi curăți de toate fărădelegile voastre, voi face ca cetățile voastre să fie din nou locuite și ruinele să fie rezidite.

34 Țara pustiiată va fi din nou lucrată și nu va mai fi o pustietate în ochii tuturor trecătorilor.

35 Atunci ei vor spune: ‘Țara aceasta care era pustiiată, a ajuns precum grădina Edenului, iar cetățile care zăceau în ruine, pustiiate și dărâmate, au ajuns așezări întărite!’

36 Și neamurile care vor rămâne împrejurul vostru vor ști atunci că Eu, Domnul, am rezidit dărâmurile și am resădit ce fusese pustiit. Eu, Domnul, am vorbit și voi face întocmai.»

37 Așa vorbește Stăpânul Domn: «Pe lângă toate aceste lucruri Mă voi lăsa înduplecat de cei din casa lui Israel și iată ce voi face pentru ei: îi voi înmulți pe oameni ca pe o turmă de oi.

38 La fel de numeroase ca turmele închinat Domnului, ca turmele care sunt aduse la Ierusalim de sărbători, așa de pline cu turme de oameni vor fi și cetățile lor părăsite. Și vor ști astfel că Eu sunt Domnul.»

37 *Valea cu oase uscate*

1 Mâna Domnului a venit peste mine. M-a dus prin Duhul Domnului și m-a lăsat jos în mijlocul unei văi. Valea era plină de oase.

2 M-a pus să umblu peste ele încoace și încolo și iată că pe suprafața văii erau foarte multe oase, oase foarte uscate.

3 Domnul mi-a zis: – Fiul omului, vor putea oare aceste oase să prindă viață? Eu I-am răspuns: – Stăpâne Doamne, Tu știi!

4 Atunci El mi-a zis: – Profetește despre oasele acestea și spune-le: „Oase uscate, ascultați Cuvântul Domnului!

5 Așa vorbește Stăpânul Domn cu privire la oasele acestea: «Iată, voi face să intre suflare în voi și veți prinde viață!

6 Vă voi da tendoane, voi face să crească carne pe voi și vă voi acoperi cu piele; voi pune suflare în voi și veți prinde viață. Și veți ști atunci că Eu sunt Domnul!»

7 Am profetizat așa cum mi se poruncise. În timp ce profeteam, s-a auzit un zgomot ca un huruit. Și iată că oasele s-au apropiat unele de celelalte!

8 M-am uitat și am văzut că aveau deja tendoane pe ele, carnea crescuse pe ele și erau acoperite cu piele; dar încă nu era suflare în ele.

9 El mi-a zis: – Profetește cu privire la suflare! Profetește, fiul omului, și spune-i suflării că așa vorbește Stăpânul Domn: „Vino, suflare, din cele patru vânturi și suflă peste acești morți ca să învie!”

10 Am profetizat așa cum îmi poruncise și suflarea a intrat în ei. Ei au înviat și s-au ridicat în picioare. Era o oștire foarte, foarte mare.

11 Apoi El mi-a zis: – Fiul omului, oasele acestea sunt toți cei din casa lui Israel. Iată că ei zic: „Oasele ne sunt uscate și nu mai avem nici o speranță! Suntem terminați!”

12 De aceea profetește și spune-le că așa vorbește Stăpânul Domn: „Poporul Meu, Eu Însuși vă voi deschide mormintele, vă voi scoate din mormintele voastre și vă voi aduce în țara lui Israel.

13 Poporul Meu, când vă voi deschide mormintele și vă voi scoate din mormintele voastre, veți ști că Eu sunt Domnul.

14 Voi pune în voi suflarea Mea și veți învia. Vă voi așeza din nou în patria voastră și veți ști că Eu, Domnul, am vorbit și am făcut întocmai, zice Domnul.»

Un singur popor sub un singur conducător

15 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

16 „Fiul omului, ia o bucată de lemn și scrie pe ea: «Pentru Iuda și pentru israeliți, aliații săi». Ia apoi o altă bucată de lemn și scrie pe ea: «Pentru Iosif, bucată de lemn a lui Efraim, și pentru toți cei din casa lui Israel, care-i sunt aliați».

17 După aceea apropie-le una de alta și fă-le o singură bucată, astfel încât să fie ca una singură în mâna ta.

18 Când cei din poporul tău îți vor zice: «Nu vrei să ne lămurești ce înseamnă toate acestea?»,

19 tu să le spui că așa vorbește Stăpânul Domn: «Iată, Eu Însumi voi lua bucată de lemn a lui Iosif, care este în mâna lui Efraim, și bucățile de lemn ale aliaților lui din Israel, le voi apropia de bucată de lemn a lui Iuda și le voi face o singură bucată de lemn, astfel că vor fi una în mâna Mea.»

20 Bucățile de lemn pe care ai scris să le ții în mână înaintea ochilor lor

21 și să le spui că așa vorbește Stăpânul Domn: «Iată, Eu Însumi îi voi lua pe israeliți din mijlocul neamurilor unde s-au dus, îi voi strânge din toate părțile și-i voi aduce în patria lor.

22 Voi face din ei un singur neam în țara lor, pe munții lui Israel; va fi un singur Împărat pentru toți și nu vor mai fi două neamuri, nici nu vor mai fi împărțiți în două regate.

23 Nu se vor mai pângări cu idoli lor, cu urâciunile lor și cu toate nelegiuirile lor. Îi voi mântui de toate abaterile prin care au păcătuit și-i voi curăți. Ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeu lor.

24 Robul meu, David, va fi Împărat peste ei și va fi un singur Păstor pentru toți. Ei vor urma legile Mele și vor păzi și împlini hotărârile Mele.

25 Vor locui în țara pe care am dat-o robului Meu Iacov, țara în care au locuit strămoșii lor. Ei vor locui în țară împreună cu copiii lor și cu copiii copiilor lor pe vecie, iar Robul Meu David le va fi Prinț pe vecie.

26 Voi încheia cu ei un legământ de pace; va fi un legământ veșnic cu ei. Îi voi așeza iarăși, îi voi înmulți și voi pune Lăcașul Meu în mijlocul lor pe vecie.

27 Tabernaculul Meu va fi între ei; Eu voi fi Dumnezeu lor, iar ei vor fi poporul Meu.

28 Când Lăcașul Meu va fi în mijlocul lor pe vecie, neamurile vor ști că Eu sunt Domnul, Cel Care-l sfințesc pe Israel.»“

38 ***Profeție împotriva lui Gog***

1 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

2 „Fiul omului, îndreaptă-ți fața spre Gog, din țara lui Magog, marele prinț al Meșekului și al Tubalului, și profetește împotriva lui.

3 Spune că așa vorbește Stăpânul Domn: «Iată, sunt împotriva ta, Gog, mare prinț al Meșekului și al Tubalului.

4 Te voi întoarce, îți voi pune cârlige în fălci și te voi scoate afară pentru luptă, pe tine și pe toată oștirea ta, cai și călăreți, toți echipați în chip minunat, o mare mulțime cu scut și pavăză, cu toții mânuind sabia.

5 Persia, Cuș și Put vor fi împreună cu ei, cu toții având scut și coif.

6 Va mai fi și Gomer cu toate hoardele lui, precum și neamul Togarma din părțile îndepărtate ale nordului, cu toate hoardele ei – împreună cu tine vor fi multe popoare.

7 Pregătește-te deci și fii gata, atât tu, cât și toată mulțimea adunată în jurul tău! Tu îi vei fi călăuză!

8 După multe zile vei fi pregătit; la sfârșitul anilor vei veni împotriva unei țări refăcute de pe urma sabiei și adunată din mai multe popoare pe munții lui Israel, munți care fuseseră multă vreme pustii. Ea va fi atunci o țară scoasă dintre popoare, care locuiește în siguranță.

9 Vei înainta și vei veni ca o furtună devastatoare; vei fi ca un nor care acoperă țara, tu, împreună cu hoardele tale și cu toate popoarele cele multe.»

10 Așa vorbește Stăpânul Domn: «În ziua aceea multe gânduri îți vor trece prin minte și vei pune la cale un plan rău.

11 Vei zice: ‘Voi înainta împotriva acestei țări pline de sate nefortificate și voi ataca niște oameni liniștiți, care stau fără griji în locuințele lor, toți în locuințe fără ziduri, fără zăvoare și fără porți.

12 Voi prăda ce este de pradat și voi jefui ce este de jefuit. Îmi voi întoarce mâna împotriva acestor ruine locuite din nou și împotriva acestui popor adunat dintre neamuri, care are vite și avuții și locuiește în centrul țării.’

13 Șeba și Dedan, negustorii din Tarșiș și toți leii lui tineri îți vor zice: ‘Vii să prădezi ce este de pradat? Ți-ai adunat mulțimea să jefuiești ce este de

jefuit, să-ți însușești argint și aur, să iei vite și avuții, ca să obții o pradă mare?»

14 De aceea profețește, fiul omului, și spune-i lui Gog că așa vorbește Stăpânul Domn: «Nu-i așa că te vei pregăti în ziua aceea, când poporul Meu, Israel, va locui în siguranță?»

15 Atunci vei veni din ținutul tău, din părțile îndepărtate ale nordului, tu și popoarele cele multe împreună cu tine, toți călare pe cai, o mare mulțime, o oștire numeroasă.

16 Gog, vei înainta împotriva poporului Meu Israel, ca un nor care acoperă țara. În zilele de pe urmă te voi aduce împotriva țării Mele ca să Mă cunoască neamurile, când Mă voi sfinți prin tine înaintea ochilor lor!»

17 Așa vorbește Stăpânul Domn: «Nu ești tu acela despre care am vorbit în vechime prin slujitorii Mei, profeții lui Israel? Ei au profetit atunci ani de-a rândul că te voi aduce împotriva lor.

18 În ziua aceea, în ziua în care Gog va veni împotriva țării lui Israel, zice Stăpânul Domn, Îmi va izbucni furia aprinsă.

19 În gelozia și în focul răbufnirii Mele, declar că în ziua aceea va fi un mare cutremur în țara lui Israel.

20 Peștii mării, păsările cerului, fiarele câmpului, toate creaturile care se târăsc pe pământ și toți oamenii de pe fața pământului se vor cutremura de prezența Mea. Atunci munții se vor răsturna, stâncile vor cădea și orice zid se va prăbuși la pământ.

21 Voi chema sabia împotriva lui Gog pe toți munții Mei, zice Stăpânul Domn, și sabia fiecărui om va fi împotriva fratelui său.

22 Îl voi judeca prin molimă și prin vărsare de sânge. Ploaie năprasnică, grindină cât piatra, foc și pucioasă voi revărsa peste el, peste hoardele lui și peste multele popoare care vor fi cu el.

23 Îmi voi arăta astfel mărirea și sfințenia și Mă voi face cunoscut în ochii multor neamuri. Și vor ști că Eu sunt Domnul.»

39 **1** „Fiul omului, profețește împotriva lui Gog și spune că așa vorbește Stăpânul Domn: «Iată, sunt împotriva ta, Gog, mare prinț al Meșekului și al Tubalului!

2 Te voi întoarce, te voi conduce, te voi lua din părțile îndepărtate ale nordului și te voi aduce împotriva munților lui Israel.

3 Îți voi rupe arcul din mâna stângă și voi face să-ți cadă săgețile din mâna dreaptă.

4 Tu, toate hoardele tale și popoarele care vor fi cu tine veți cădea pe munții lui Israel. Te voi da ca hrană păsărilor de pradă de tot felul și fiarelor câmpului.

5 Vei cădea pe suprafața câmpului, căci Eu am vorbit, zice Stăpânul Domn.

6 Voi trimite foc împotriva lui Magog și împotriva celor ce locuiesc în siguranță în ostroave și vor ști astfel că Eu sunt Domnul.

7 Îmi voi face cunoscut Numele Meu cel sfânt în mijlocul poporului Meu, Israel, și nu voi mai lăsa să fie profanat Numele Meu cel sfânt! Atunci popoarele vor ști că Eu sunt Domnul, Sfântul lui Israel.

8 Iată că vine! Se va întâmpla întocmai, zice Stăpânul Domn. Aceasta este ziua despre care am vorbit!

9 Atunci locuitorii cetăților lui Israel vor ieși și vor face foc din armamentul de război; vor face foc din scuturile mici și din cele mari, din arcuri, din săgeți, din măciuci și din lănci și vor întreține focul cu ele timp de șapte ani.

10 Nu vor mai avea nevoie să ia lemne de pe câmp sau să taie lemne din păduri, căci vor face foc din armamentul de război. Îi vor prăda pe cei ce i-au prădat și îi vor jefui pe cei ce i-au jefuit, zice Stăpânul Domn.

11 În ziua aceea, îi voi da lui Gog un loc de înmormântare în Israel, și anume valea celor care călătoresc la răsărit, spre mare. Acest loc va bloca trecerea călătorilor, căci acolo îl vor înmormânta pe Gog împreună cu întreaga lui mulțime. Valea aceea o vor numi valea Hamon-Gog.

12 Șapte luni de zile îi vor trebui casei lui Israel ca să-i înmormânteze și să curețe țara.

13 Tot poporul țării îi va înmormânta și i se va duce vestea în ziua când voi fi proslăvit, zice Stăpânul Domn.

14 Vor alege oameni care să străbată țara neîncetat și să înmormânteze trupurile rămase pe suprafața pământului, ca să curețe astfel țara. La sfârșitul celor șapte luni ei vor începe să caute.

15 Când cei ce vor străbate țara vor vedea oasele unui om, vor ridica un semn lângă el, până când cei ce sapă mormintele îl vor înmormânta în valea Hamon-Gog.

16 Va fi acolo și o cetate al cărei nume este Hamona. Așa vor curăța ei țara!»

17 Fiul omului, așa vorbește Stăpânul Domn: «Spune-le păsărilor de tot felul și tuturor fiarelor câmpului astfel: ‘Adunați-vă! Veniți! Strângeți-vă din toate părțile pentru jertfa pe care o înjunghii pentru voi, o jertfă mare pe munții lui Israel! Acolo veți mânca carne și veți bea sânge.

18 Veți mânca carnea celor viteji și veți bea sângele prinților pământului, ca și cum ar fi berbeci, miei, țapi și tauri – toate animale îngrășate din Bașan.

19 Din jertfa pe care o voi înjunghia pentru voi veți mânca grăsime pe săturate și veți bea sânge până vă veți îmbăta.

20 Vă veți sătura la masa Mea de carnea cailor și a călăreților, de carnea celor viteji și a ostașilor de tot felul!’, zice Stăpânul Domn.

21 Îmi voi arăta slava printre neamuri și toate neamurile vor vedea judecata pe care o voi aduce și mâna pe care o voi întinde împotriva lor.

22 Începând din acea zi cei din casa lui Israel vor ști că Eu sunt Domnul, Dumnezeuul lor.

23 Și neamurile vor înțelege că cei din casa lui Israel au fost duși în exil din cauza fărâdelegilor lor, prin care au fost necredincioși față de Mine. De aceea Mi-am ascuns fața de ei, i-am dat pe mâna dușmanilor lor și au căzut cu toții răpuși de sabie.

24 M-am purtat cu ei după necurăția lor și după nelegiuirile lor și Mi-am ascuns fața de ei.“

25 Însă acum așa vorbește Stăpânul Domn: „Îi voi aduce înapoi pe captivii lui Iacov, voi avea milă de toată casa lui Israel și voi fi zelos pentru Numele Meu cel sfânt.

26 Vor uita de batjocura și de toate faptele lor de necredincioșie pe care le-au săvârșit împotriva Mea când vor locui în țară în siguranță și nu-i va înspăimânta nimeni.

27 Când îi voi aduce înapoi dintre popoare și îi voi aduna din țările dușmanilor lor, Mă voi sfinți prin ei înaintea multor neamuri.

28 Și vor ști astfel că Eu sunt Domnul, Dumnezeuul lor, Care i-am trimis în exil printre neamuri, dar Care i-am strâns apoi în țara lor, fără să mai las nici unul în captivitate.

29 Nu-Mi voi mai ascunde fața de ei, căci voi turna din Duhul Meu peste cei din casa lui Israel, zice Stăpânul Domn.“

40 *Noul Templu*

1 În al douăzeci și cincilea an al exilului nostru, la începutul anului, în ziua a zecea a lunii, la paisprezece ani de la cucerirea cetății, chiar în ziua aceea, mâna Domnului a venit peste mine și m-a dus acolo.

2 M-a adus, în vedenii dumnezeiești, în țara lui Israel și m-a lăsat jos pe un munte foarte înalt; în partea de sud a acestuia se afla ceva ca structura unei cetăți.

3 M-a adus acolo și iată că în acel loc se afla un bărbat a cărui înfățișare era ca cea a bronzului; el stătea la poartă și avea în mâini o funie de in și o trestie de măsurat.

4 Bărbatul mi-a vorbit astfel: „Fiul omului, privește cu atenție, ascultă cu băgare de seamă și ia aminte la tot ceea ce-ți voi arăta, căci ai fost adus ca să ți se arate aceste lucruri! Fă cunoscut casei lui Israel tot ceea ce vezi!“

Poarta de răsărit a curții exterioare

5 Am văzut un zid în afara Casei, de jur împrejur, iar în mâna bărbatului era o trestie de măsurat de șase coți. Cotul acesta era mai lung cu un lat de palmă decât cotul obișnuit. A măsurat lățimea zidului și era de o trestie, iar înălțimea lui – tot de o trestie.

6 S-a dus la poarta care era în partea de răsărit, a urcat pe trepte și a măsurat pragul porții. Era de o trestie lățime. Celălalt prag era tot de o trestie lățime.

7 Fiecare odaie de la poarta de răsărit era de o trestie lungime și o trestie lățime, iar între odăi era o distanță de cinci coți. Pragul porții de lângă porticul porții ce dădea înspre curtea interioară a Casei era de o trestie lățime.

8 A măsurat porticul porții,

9 iar acesta avea o lungime de opt coți; ușorii ei aveau o grosime de doi coți. Porticul porții dădea înspre curtea interioară a Casei.

10 Odăile de la poarta de răsărit erau trei de-o parte și trei de cealaltă parte. Măsurile lor erau aceleași. De asemenea, și măsura ușorilor era aceeași, atât a celui dintr-o parte, cât și a celui din cealaltă parte.

11 A măsurat deschizătura porții; aceasta era largă de zece coți, iar lungimea pasajului porții era de treisprezece coți.

12 Înaintea odăilor de pe o parte era un zid de un cot, iar înaintea odăilor de pe cealaltă parte era un

zid tot de un cot. Fiecare odaie avea șase coți pătrați, atât cele de pe-o parte, cât și cele de pe cealaltă parte.

13 A măsurat lățimea porții, dela zidul exterior al unei odăi până la zidul exterior al odăii opuse. Era o distanță de douăzeci și cinci de coți, deschizăturile odăilor aflându-se față în față.

14 A măsurat partea interioară a porții, de-a lungul zidului, și a găsit șaiszeci de coți; a măsurat până la porticul care dădea înspre curte.

15 Din fața porții de la intrare până în fața porticului porții interioare erau cincizeci de coți.

16 Odăile, precum și zidurile lor dinăuntru porții, de jur împrejur, aveau niște ferestre înguste. De asemenea, și porticul avea ferestre înspre interior, de jur împrejur. Pe zidurile dintre odăi erau gravați palmieri.

Curtea exterioară

17 Apoi m-a dus în curtea exterioară. Și iată că acolo erau niște odăi și un paviment care fusese făcut de jur împrejurul curții. Erau treizeci de odăi de-a lungul pavimentului.

18 O serie de porți mărgineau pavimentul care se întindea pe toată lungimea acestora. Acesta era Pavimentul de Jos.

19 A măsurat distanța din fața porții de jos până în capătul celălalt al curții interioare și a găsit o sută de coți, atât în partea de răsărit, cât și în partea de nord.

Poarta de nord a curții exterioare

20 După aceea a măsurat lungimea și lățimea porții din partea de nord a curții exterioare.

21 Odăile ei, în număr de trei de o parte și trei de cealaltă parte, zidurile dintre odăi și porticul ei aveau împreună aceeași măsură ca cele de la poarta dintâi, și anume cincizeci de coți în lungime și douăzeci și cinci de coți în lățime.

22 Ferestrele ei, porticul ei și palmierii gravați pe ziduri erau de aceeași mărime ca cele de la poarta de răsărit. La ea se ajungea urcând pe șapte trepte, iar porticul ei se afla înaintea acestora.

23 În fața porții de nord era o poartă înspre curtea interioară, ca și la poarta de răsărit. A măsurat de la o poartă la alta și erau o sută de coți.

Poarta de sud a curții exterioare

24 M-a dus apoi în partea de sud și iată că și în partea de sud era o poartă. I-a măsurat ușorii și porticul și aveau aceeași măsură ca a celorlalte.

25 Poarta aceasta și porticul ei aveau ferestre de jur împrejur, de mărimea celorlalte ferestre, și aveau

împreună o lungime de cincizeci de coți și o lățime de douăzeci și cinci de coți.

26 La poartă se ajungea urcând pe șapte trepte, iar porticul ei se afla înaintea acestora. Pe zidurile dintre odăi erau gravați palmieri, atât pe cele de pe-o parte, cât și pe cele de pe cealaltă parte.

27 Curtea interioară avea și ea o poartă înspre sud. El a măsurat înspre sud, de la o poartă la alta, și a găsit o sută de coți.

Poarta de sud a curții interioare

28 După aceea m-a dus în curtea interioară, la poarta de sud. A măsurat poarta de sud și avea aceeași măsură ca a celorlalte.

29 Odăile ei, zidurile dintre odăi și porticul ei aveau aceeași măsură ca a celorlalte. Poarta aceasta și porticul ei aveau ferestre de jur împrejur și aveau împreună o lungime de cincizeci de coți și o lățime de douăzeci și cinci de coți.

30 (De jur împrejur existau porticuri care aveau o lungime de douăzeci și cinci de coți și o adâncime de cinci coți.)

31 Porticul ei dădea înspre curtea exterioară, iar pe ușorii ei erau gravați palmieri. La poartă se ajungea urcând pe opt trepte.

Poarta de răsărit a curții interioare

32 M-a dus apoi în curtea interioară, la poarta de răsărit. A măsurat poarta și avea aceeași măsură ca a celorlalte.

33 Odăile ei, zidurile dintre odăi și porticul ei aveau aceeași măsură ca a celorlalte. Poarta aceasta și porticul ei aveau ferestre de jur împrejur și aveau împreună o lungime de cincizeci de coți și o lățime de douăzeci și cinci de coți.

34 Porticul ei dădea înspre curtea exterioară, iar pe ușorii ei, de-o parte și de alta erau gravați palmieri. La poartă se ajungea urcând pe opt trepte.

Poarta de nord a curții interioare

35 M-a dus apoi la poarta de nord. A măsurat-o și avea aceeași măsură ca a celorlalte. La fel era și cu

36 odăile ei, cu zidurile dintre odăi, cu porticul ei și cu ferestrele aflate de jur împrejur. Poarta avea o lungime de cincizeci de coți și o lățime de douăzeci și cinci de coți.

37 Porticul ei dădea înspre curtea exterioară, iar pe ușorii ei, aflați de-o parte și de alta, erau gravați palmieri. La poartă se ajungea urcând pe opt trepte.

Odăile pentru pregătirea jertfelor

38 Era o odaie care avea intrarea în porticul porții; acolo trebuiau spălate arderile de tot.

39 În porticul porții se aflau două mese pe o parte și două mese pe cealaltă parte. Pe aceste mese erau înjunghiate arderile de tot, jertfele pentru păcat și jertfele pentru vină.

40 Lângă peretele exterior al porticului, cum se urcă înspre intrarea porții de nord, erau două mese, iar lângă celălalt perete exterior al porticului porții erau alte două mese.

41 Așadar, erau patru mese de o parte a porții și patru mese de cealaltă parte, în total opt mese pentru înjunghierea jertfelor.

42 De asemenea, mai erau patru mese din pietre cioplite pentru arderile de tot, lungi de un cot și jumătate, late de un cot și jumătate și înalte de un cot. Pe ele se puneau uneltele cu care se înjunghiau arderile de tot și celelalte jertfe.

43 Rasteluri duble de un lat de palmă erau fixate pe perete de jur împrejur. Pe mese trebuia așezată carnea jertfelor.

Odăile preoților

44 În partea din afară a porții interioare, în curtea interioară, erau două odăi, una la poarta de nord, cu fața spre sud, iar cealaltă la poarta de sud, cu fața spre nord.

45 El mi-a spus: „Această odaie care dă spre sud este a preoților responsabili cu supravegherea Casei,

46 iar odaia care dă spre nord este a preoților responsabili cu slujba de la altar. Aceștia sunt fiii lui Țadok, singurii dintre urmașii lui Levi care se pot apropia de Domnul ca să-I slujească.“

47 A măsurat apoi curtea care avea o suprafață pătrată: avea o sută de coți lungime și o sută de coți lățime. Altarul se afla în fața Casei.

Templul

48 M-a dus la porticul Casei și a măsurat ușorii porticului. Fiecare avea cinci coți grosime, atât cel de pe-o parte, cât și cel de pe cealaltă parte. Lățimea intrării era de paisprezece coți, iar cea a zidurilor laterale de trei coți.

49 Lungimea porticului era de douăzeci de coți, iar lățimea de doisprezece coți; se ajungea la el urcând pe zece trepte, iar lângă ușori erau doi stâlpi, unul de-o parte și altul de cealaltă parte.

41 **1** După aceea m-a adus în Locul Sfânt și a măsurat ușorii. Fiecare avea lățimea de șase coți, atât cel de pe-o parte, cât și cel de pe cealaltă parte.

2 Poarta avea o deschizătură largă de zece coți, iar zidurile laterale aveau o grosime de cinci coți. A măsurat lungimea Locului Sfânt și era de patruzeci de coți, iar lățimea de douăzeci de coți.

3 Apoi a intrat înăuntru și a măsurat ușorii porții; fiecare avea doi coți lățime. Deschizătura porții era de șase coți, iar grosimea zidurilor laterale era de șapte coți.

4 A măsurat dincolo de Locul Sfânt și a găsit o lungime de douăzeci de coți și o lățime de douăzeci de coți. El mi-a zis: „Acesta este Locul Preasfânt.“

5 Apoi a măsurat zidul Casei. Acesta avea o grosime de șase coți, iar lățimea fiecăreia dintre odăile așezate pe margini, de jur împrejurul Casei, era de patru coți.

6 Odăile de pe margini erau așezate una deasupra celeilalte, pe trei niveluri, câte treizeci pe fiecare nivel. Existau niște borduri care ieșeau în afara zidului Casei, de jur împrejur, pe care se sprijineau aceste odăi, astfel că ele nu se sprijineau direct pe zidul Casei.

7 Odăile de pe margini deveneau mai încăpătoare de la un nivel la altul, pentru că distanța dintre zidul odăilor și zidul Casei creștea cu fiecare nivel. O scară ducea de la primul nivel la ultimul, prin cel de-al doilea nivel.

8 Am văzut apoi de jur împrejurul Casei un platformă înaltă, care forma temeliile odăilor de pe margini. Avea o înălțime de o trestie întregă, adică de șase coți.

9 Grosimea zidului exterior al odăilor de pe margini era de cinci coți. Locul dintre odăile de pe margini ale Casei

10 și odăile preoților avea o lățime de douăzeci de coți, de jur împrejurul Casei.

11 Odăile de pe margini aveau două ieșiri înspre acest loc, o ieșire înspre nord și o ieșire înspre sud. Locul rămas gol era de cinci coți de jur împrejur.

12 Clădirea situată în partea de apus, în fața locului gol avea o lățime de șaptezeci de coți. Zidul clădirii avea o grosime de cinci coți, de jur împrejur, și o lungime de nouăzeci de coți.

13 A măsurat apoi și lungimea Casei și a găsit-o de o sută de coți. Locul gol, clădirea și zidurile ei, aveau, de asemenea, o lungime de o sută de coți.

14 Lățimea părții din față a Casei și a locului gol din partea de răsărit era de o sută de coți.

15 A măsurat lungimea clădirii din fața locului gol, cea situată în spatele Casei, precum și galeriile ei, de o parte și de alta, și le-a găsit de o sută de coți.

Locul Sfânt, Locul Preasfânt, porticul ce dădea înspre curte,

16 pragurile, ferestrele înguste și galeriile din jurul celor trei – tot ce era dincolo de prag, împreună cu pragul – erau acoperite cu lemn de jur împrejur.

Pardoseala, zidul până la ferestre și ferestrele însele erau acoperite și ele.

17 Pe locul de deasupra intrării, până în Locul Sfânt și în Locul Preasfânt, pe toate zidurile Locului Sfânt și ale Locului Preasfânt era același model:

18 erau gravați heruvimi și palmieri, câte un palmier între doi heruvimi. Fiecare heruvim avea două fețe:

19 o față de om îndreptată spre unul dintre palmieri și o față de leu îndreptată spre celălalt palmier. Erau gravați de jur împrejurul întregii Case.

20 Heruvimii și palmierii erau gravați pe zidul Locului Sfânt, de la pardoseală până deasupra porții.

21 Ușorii Locului Sfânt formau un pătrat. În fața Locului Preasfânt am văzut ceva ce semăna cu

22 un altar de lemn de trei coți înălțime, doi coți lungime și doi coți lățime: colțurile sale, temelia sa și pereții săi erau din lemn. Bărbatul acela mi-a zis: „Aceasta este masa care stă înaintea Domnului!”

23 Atât Locul Sfânt, cât și Locul Preasfânt aveau uși duble.

24 Fiecare ușă avea câte două canaturi, două pentru o ușă și două pentru cealaltă.

25 Pe ușile Locului Sfânt erau gravați heruvimi și palmieri asemenea celor gravați pe ziduri, iar în fața porticului de afară era o cornișă de lemn.

26 Pe zidurile laterale ale porticului erau ferestre înguste și palmieri gravați, atât pe o parte, cât și pe cealaltă parte. Și odăile de pe margini ale Casei aveau cornișe.

42 *Odăile preoților*

1 Apoi m-a scos în curtea exterioară, în partea de nord, și m-a dus la odăile dinaintea locului gol, adică în fața clădirii din partea de nord.

2 Partea din față a clădirii, a cărei poartă dădea spre nord, avea o lungime de o sută de coți și o lățime de cincizeci de coți.

3 De-a lungul celor douăzeci de coți ai curții interioare și în fața pavimentului curții exterioare, pe cele trei niveluri erau galerii, una lângă alta.

4 În fața odăilor era un pasaj interior, lat de zece coți și lung de o sută de coți, iar ușile acestora dădeau înspre nord.

5 Odăile de sus erau mai înguste, deoarece galeriile ocupau mai mult din spațiul lor decât din spațiul celor de la nivelurile de jos și de mijloc ale clădirii.

6 Odăile de la al treilea nivel nu aveau stâlpi, așa cum avea curtea, astfel că, începând de jos, ele erau mai mici decât cele de la nivelurile de jos și de mijloc.

7 Paralel cu odăile, înspre curtea exterioară, era un zid exterior care se întindea în fața odăilor, pe o lungime de cincizeci de coți.

8 Lungimea șirului de odăi din curtea exterioară era de cincizeci de coți, în timp ce lungimea celor din fața Locului Sfânt era de o sută de coți.

9 Primul nivel de odăi avea o intrare în partea de răsărit, cum se vine la ele dinspre curtea exterioară.

10 În partea de sud, de-a lungul zidului curții exterioare, în dreptul locului gol și în dreptul clădirii, erau și acolo odăi.

11 Pasajul dinaintea lor era la fel ca cel al odăilor din partea de nord, de aceeași lungime și lățime. Toate ieșirile lor, precum și întocmirea, și ușile lor erau ca ale celorlalte.

12 Tot așa erau și ușile odăilor din partea de sud. Era o ușă la capătul pasajului, care se afla în fața zidului dinspre răsărit, prin care se intra în odăi.

13 El mi-a spus: „Odăile din nord și odăile din sud, din fața locului gol, sunt odăile sfinte unde vor mânca lucrurile preasfinte preoții care se apropie de Domnul. Acolo vor pune lucrurile preasfinte, darurile de mâncare, jertfele pentru păcat și jertfele pentru vină, căci este un loc sfânt.

14 Când preoții vor intra, ei nu vor avea voie să iasă din Locul Sfânt în curtea exterioară, fără ca să-și fi lăsat acolo hainele cu care au slujit, căci sunt sfinte. Ei se vor îmbrăca în alte haine și numai după aceea se vor apropia de curtea care este pentru popor.”

15 Când a terminat de măsurat partea interioară a Casei, m-a condus afară pe poarta de răsărit și a măsurat de jur împrejur.

16 A măsurat partea de răsărit cu trestia de măsurat și a găsit cinci sute de coți.

17 A măsurat partea de nord cu trestia de măsurat și a găsit cinci sute de coți.

18 A măsurat și partea de sud cu trestia de măsurat și a găsit cinci sute de coți.

19 S-a întors spre partea de apus, a măsurat-o cu trestia de măsurat și a găsit cinci sute de coți.

20 A măsurat zidul celor patru părți de jur împrejur; lungimea era de cinci sute de coți, iar lățimea tot de cinci sute de coți; el despărțea ce este sfânt de ce este obișnuit.

43 *Slava lui Dumnezeu se întoarce în Templu*

1 M-a dus apoi la poartă, poarta care dădea înspre răsărit.

2 Și iată că slava Dumnezeului lui Israel venea dinspre răsărit. Glasul Lui era ca vuietul unor ape mari și pământul s-a luminat de slava Lui.

3 Vedenia aceasta era ca vedenia pe care am văzut-o înainte, ca vedenia pe care am avut-o când a venit să distrugă cetatea și ca vedeniile pe care le-am avut la râul Chebar. Atunci am căzut cu fața la pământ.

4 Slava Domnului a intrat în Casă pe poarta de răsărit.

5 Duhul m-a ridicat și m-a dus în curtea interioară. Și iată că slava Domnului a umplut Casa.

6 În timp ce omul stătea lângă mine, am auzit pe Cineva vorbindu-mi din Casă.

7 El mi-a zis: „Fiul omului, acesta este locul tronului Meu, locul unde stă talpa piciorului Meu! Aici voi locui în mijlocul israeliților pe vecie. Cei din casa lui Israel și regii lor nu vor mai profana Numele Meu cel sfânt prin prostituția lor și prin idolii de pe înălțimi ai regilor lor.

8 Când își puneau pragul lângă pragul Meu și ușorii alături de ușorii Mei, nefiind decât un zid între Mine și ei, Îmi profanau Numele Meu cel sfânt prin urâciunile pe care le săvârșeau. De aceea i-am mistuit în mânia Mea.

9 Acum, să îndepărteze dinaintea Mea prostituția lor și idolii regilor lor, iar Eu voi locui în mijlocul lor pe vecie.

10 Tu, fiul omului, vorbește-le celor din casa lui Israel despre Casa acesta pentru ca să roșească din pricina fărădelegilor lor! Lasă-i să-i cerceteze planul!

11 Dacă le va fi rușine de tot ce au făcut, fă-le cunoscut planul Casei cu întocmirea ei, cu ieșirile ei, cu intrările ei – întregul plan cu toate reglementările lui, întregul plan cu toate legile lui. Așterne toate acestea în scris, de față cu ei, ca să

respecte întocmai întregul plan și toate reglementările lui!

12 Iată care este Legea cu privire la Casă: toată zona de jur împrejurul muntelui este preasfântă. Aceasta este Legea cu privire la Casă.

Altarul și consacrarea sa

13 Iată care sunt măsurile în coți ale altarului, cotul acesta fiind mai mare cu un lat de palmă decât cotul obișnuit: jgheabul este de un cot adâncime și un cot lățime, cu o margine, de jur împrejur, de o palmă.

Iată care este înălțimea altarului:

14 de la jgheabul așezat pe pământ până la pervazul de jos este o înălțime de doi coți, cu o lățime de un cot. De la pervazul de jos până la pervazul de sus este o înălțime de patru coți, cu o lățime de un cot.

15 Vatra altarului este de patru coți înălțime, iar din vatră se înalță patru coarne.

16 Vatra este de doisprezece coți lungime și doisprezece coți lățime, având patru laturi și alcătuind astfel un pătrat.

17 Pervazul superior este de paisprezece coți lungime și paisprezece coți lățime și are patru laturi, cu o margine de jur împrejur largă de o jumătate de cot și cu un jgheab de jur împrejur de un cot. Treptele altarului sunt în partea lui de răsărit.“

18 El mi-a mai zis: „Fiul omului, așa vorbește Stăpânul Domn: «Iată care sunt reglementările cu privire la altar pentru ziua când va fi construit ca să fie aduse pe el arderi de tot și să se stropească pe el sânge:

19 Să le dai preoților un vițel tânăr ca să aducă o jertfă pentru păcat, și anume leviților care sunt urmașii lui Țadok și care au dreptul să se apropie de Mine ca să-Mi slujească, zice Stăpânul Domn.

20 Să iei din sângele lui și să ungi cele patru coarne ale altarului, cele patru colțuri ale pervazului de sus și marginea, de jur împrejur. Să curățești astfel altarul și să faci ispășire pentru el.

21 Să iei vițelul adus ca jertfă pentru păcat și să-l arzi în locul anume rânduit de lângă Casă, în afara Lăcașului.

22 A doua zi să aduci ca jertfă pentru păcat un țap fără meteahnă. Să cureți astfel altarul cum l-au curățit și cu sângele vițelului.

23 După ce vei termina curățirea, să aduci un vițel tânăr și un berbec din turmă, amândoi fără meteahnă.

24 Să-i aduci înaintea Domnului, iar preoții să arunce pe ei sare și să-i aducă Domnului ca ardere de tot.

25 Șapte zile la rând să aduci câte un țap pe zi ca jertfă pentru păcat, precum și câte un vițel tânăr și câte un berbec din turmă, toți fără meteahnă.

26 Timp de șapte zile, preoții să facă ispășire pentru altar și să-l curețe; astfel îl vor dedica pentru slujbă.

27 Când se vor încheia aceste zile, începând din ziua a opta, preoții să aducă pe altar arderile voastre de tot și jertfele voastre de pace și Eu vă voi accepta, zice Stăpânul Domn.»“

44 Reglementarea accesului în noul Templu

1 M-a dus înapoi la poarta exterioară a Lăcașului, care dădea înspre răsărit, dar era închisă.

2 Domnul mi-a zis: „Poarta aceasta va rămâne închisă și nu va mai fi deschisă! Nimeni nu va intra pe ea, căci Domnul, Dumnezeuul lui Israel, a intrat pe ea; de aceea va rămâne închisă.

3 Numai prințul va avea voie să stea înăuntru porții pentru a mânca pâine înaintea Domnului. El va trebui să intre însă prin porticul porții și să iasă tot pe acolo.“

4 M-a dus apoi prin poarta de nord în fața Casei. M-am uitat și iată că slava Domnului umplea Casa Domnului! Atunci am căzut cu fața la pământ.

5 Domnul mi-a zis: „Fiul omului, ia aminte, privește cu atenție și ascultă cu băgare de seamă tot ceea ce îți spun despre toate reglementările și despre toate legile privitoare la Casa Domnului. Fii cu luare aminte la intrarea Casei și la toate ieșirile Lăcașului.

6 Spune-le răzvrătiților acestora, celor din casa lui Israel, că așa vorbește Stăpânul Domn: «Voi cei din casa lui Israel, destul cu urâciunile voastre!

7 Pe lângă toate urâciunile voastre, ați mai adus în Lăcașul Meu și niște străini, cu inima necircumcisă și cu trupul necircumcis, ca să-Mi profaneze Casa, în timp ce-Mi aduceați pâinea, grăsimea și sângele ce Mi se cuveneau, și ați rupt astfel legământul Meu.

8 Nu ați păzit rânduiala lucrurilor Mele sfinte, ci i-ați pus pe alții în locul vostru să păzească rânduiala din Lăcașul Meu.»

9 Așa vorbește Stăpânul Domn: «Nici un străin cu inima și cu trupul necircumcis nu va intra în Lăcașul Meu, nici unul dintre străinii care locuiesc printre israeliți.

10 Iar leviții care s-au îndepărtat de Mine, pe vremea când și Israel rătăcea, care s-au abătut de la Mine, umblând după idoli, își vor purta pedeapsa pentru aceasta.

11 Ei vor fi în Lăcașul Meu slujitori însărcinați cu supravegherea porților Casei, slujitori ai Casei care vor înjunghia arderile de tot și jertfele celor din popor și vor sta înaintea lor ca să le slujească.

12 Pentru că au slujit înaintea idolilor și au fost o pricină de poticnire pentru cei din casa lui Israel, jur cu mâna ridicată, zice Stăpânul Domn, că își vor purta pedeapsa.

13 Nu se vor apropia de Mine ca să-Mi slujească ca preoți, nu se vor apropia de lucrurile Mele cele sfinte, nici de lucrurile preasfinte, ci își vor purta rușinea pentru urâciunile pe care le-au săvârșit.

14 Totuși le voi da slujba de păzitori ai rânduielilor din Casă, a tot ce se lucrează în el, a tot ce se face acolo.

15 Dar preoții, adică leviții, urmașii lui Țadok, care au păzit rânduiala Lăcașului Meu când israeliții rătăceau departe de Mine, ei se vor putea apropia de Mine ca să-Mi slujească și vor putea sta înaintea Mea ca să-Mi aducă grăsime și sânge, zice Stăpânul Domn.

16 Numai ei vor putea intra în Lăcașul Meu și doar ei se vor putea apropia de masa Mea ca să-Mi slujească și să păzească rânduiala Mea.

17 Când vor intra pe porțile curții interioare, vor trebui să îmbrace haine de in și să nu urce să slujească dincolo de porțile curții interioare sau în Casă cu haine de lână pe ei.

18 Vor trebui să aibă pe cap turban de in, iar pe coapse izmene de in. Să nu se îmbrace cu nimic care i-ar putea face să transpire.

19 Când vor ieși spre curtea exterioară, spre curtea din exterior unde este poporul, să se dezbrace de veșmintele cu care au slujit și să le lase în odăile sfinte. Să se îmbrace cu alte veșminte, ca să nu sfințească poporul cu veșmintele lor.

20 Să nu-și radă capul și nici să nu-și lase părul să crească în voie, ci să-l tundă.

21 Nici un preot să nu bea vin când intră în curtea interioară.

22 Să nu se căsătorească cu o văduvă sau cu o femeie lăsată de bărbat, ci numai cu o fecioară israelită. Totuși vor putea să se căsătorească și cu o văduvă de preot.

23 Să-Mi învețe poporul să facă deosebire între ce este sfânt și ce este obișnuit și să le arate diferența dintre ce este necurat și ce este curat.

24 În orice ceartă, ei vor avea dreptul să judece și să hotărască după rânduielele Mele. Să păzească legile și hotărârile Mele cu privire la toate sărbătorile Mele și să sfințească Sabatele Mele.

25 Să nu se apropie de un mort, ca să nu se întineze. Se va putea întina doar dacă mortul i-a fost tată, mamă, fiu, fiică, frate sau soră care nu era măritată.

26 După ce se va curăți, să numere șapte zile.

27 În ziua când va intra în Lăcaș, în curtea interioară, ca să slujească în Lăcaș, să aducă o jertfă pentru păcat, zice Stăpânul Domn.

28 Iată moștenirea pe care o vor avea: Eu voi fi moștenirea lor! Să nu le dați altă moștenire în Israel, pentru că Eu sunt moștenirea lor!

29 Să se hrănească cu jertfele de mâncare, cu jertfele pentru păcat și cu jertfele pentru vină; toate lucrurile închinare Mie în Israel să fie ale lor.

30 Cele mai bune din primele roade de orice fel și fiecare dar din toate contribuțiile voastre de orice fel să fie ale preoților. Să dați preoților și ce este mai bun din făina voastră, pentru ca binecuvântarea să rămână peste casa voastră.

31 Preoții nu vor avea voie să mănânce nimic care a fost sfâșiat de fiare, fie pasăre, fie animal.

45 *Noua împărțire a țării*

1 Când veți împărți prin sort țara ca moștenire, să oferiți Domnului un dar, și anume o parte din țară care să fie un ținut sfânt. Să fie lung de douăzeci și cinci de mii de coți și lat de douăzeci de mii de coți. Toată suprafața de pământ cuprinsă între hotarele lui va fi sfântă.

2 Din acest ținut, o suprafață pătrată cu lungimea și lățimea de cinci sute de coți să fie pentru Lăcaș, iar alți cincizeci de coți să fie lăsați ca loc gol împrejurul acesteia.

3 Tot în acest ținut va trebui să măsoari o suprafață cu lungimea de douăzeci și cinci de mii de coți și lățimea de zece mii de coți, în care să fie Lăcașul, Locul Preasfânt.

4 Acesta va fi ținutul sfânt din țară pentru preoți, slujitorii Lăcașului, cei care se apropie ca să slujească Domnului. El va fi atât un loc pentru casele lor, cât și un loc sfânt pentru Lăcaș.

5 O suprafață de douăzeci și cinci de mii de coți lungime și zece mii de coți lățime va fi proprietatea

leviților care slujesc în Casă, pentru cetățile în care vor locui.

6 Lângă ținutul sfânt să dați o suprafață de cinci mii de coți lățime și douăzeci și cinci de mii de coți lungime, în proprietatea cetății. Aceasta să fie pentru toți cei din casa lui Israel.

Reglementări pentru prinț

7 Proprietatea prințului să fie de o parte și de alta a ținutului sfânt și a proprietății cetății, de-a lungul ținutului sfânt și de-a lungul proprietății cetății, de la apus tot înspre apus și de la răsărit tot înspre răsărit, pe o lungime cât una din părți, de la hotarul de răsărit la hotarul de apus.

8 Acest pământ va fi proprietatea lui în Israel. Și prinții Mei nu vor mai asupra poporul Meu, ci vor da țara celor din casa lui Israel, potrivit semințiilor lor.»“

9 Așa vorbește Stăpânul Domn: „Destul, prinți ai lui Israel! Încetați cu violența și asupra! Faceți judecată și dreptate! Opriți jecmânirea poporului Meu, zice Stăpânul Domn.

10 Să aveți cumpene drepte, o efa dreaptă și un bat drept.

11 Efa și batul să fie de aceeași măsură. Batul să cuprindă a zecea parte dintr-un homer, iar efa tot a zecea parte dintr-un homer. Măsura lor se va potrivi după homer.

12 Un șchel să fie de douăzeci de ghere. Să aveți unități de douăzeci de șcheli, de douăzeci și cinci de șcheli și de cincisprezece șcheli; toate împreună fac o mină.

13 Iată care este contribuția pe care trebuie s-o aduceți: a șasea parte dintr-o efa la fiecare homer de grâu și a șasea parte dintr-o efa la fiecare homer de orz;

14 partea hotărâtă pentru ulei, pentru batul de ulei, era o zecime de bat la fiecare cor (care este zece bați sau un homer, căci zece bați fac un homer),

15 iar pentru oi – una din fiecare turmă de două sute de oi de pe meleagurile bine udate ale lui Israel. Acestea vor fi aduse ca daruri de mâncare, arderi de tot și jertfe de pace, ca să se facă ispășire pentru ei, zice Stăpânul Domn.

16 Tot poporul din țară va trebui să aducă această contribuție împreună cu prințul lui Israel.

17 Prințul va fi dator să dea arderile de tot, darurile de mâncare și darurile de băutură la sărbători, la lunile noi, la Sabate, la toate adunările de sărbătoare ale celor din casa lui Israel. El va trebui să se

îngrijească de jertfa pentru păcat, de darurile de mâncare, de arderea de tot și de jertfele de pace, ca să se facă ispășire pentru cei din casa lui Israel.“

Reglementări privind sărbătorile

18 Așa vorbește Stăpânul Domn: „În prima zi a lunii întâi, să iei un vițel fără meteahnă și să faci ispășire pentru Lăcaș.

19 Preotul să ia din sângele jertfei pentru păcat și să-l pună pe ușorii Casei, pe cele patru colțuri ale pervazului altarului și pe ușorii porții de la curtea interioară.

20 Tot așa să faci și în ziua a șaptea a lunii pentru cei care au păcătuit din neștiință sau din nesăbuință. Astfel să faci ispășire pentru Casă.

21 În a paisprezecea zi a lunii întâi să fie sărbătoarea Paștelui; timp de șapte zile să mâncați azime.

22 În ziua aceea prințul să aducă pentru sine și pentru tot poporul din țară un vițel ca jertfă pentru păcat.

23 În timpul celor șapte zile de sărbătoare, în fiecare zi din cele șapte, să aducă Domnului ca ardere de tot câte șapte viței și câte șapte berbeci fără meteahnă, precum și câte un țap ca jertfă pentru păcat.

24 Ca dar de mâncare să aducă o efă alături de fiecare vițel, o efă alături de fiecare berbec și un hin de ulei alături de fiecare efă.

25 Pentru sărbătoarea din ziua a cincisprezecea a lunii a șaptea să facă la fel, aducând timp de șapte zile ceea ce este nevoie pentru jertfa pentru păcat, pentru arderea de tot, pentru darul de mâncare și pentru ulei.“

46 Reglementări privind închinarea

1 Așa vorbește Stăpânul Domn: „Poarta curții interioare dinspre răsărit să fie închisă în timpul celor șase zile de lucru, dar în ziua de Sabat și în cea de lună nouă să fie deschisă.

2 Prințul să intre prin porticul porții, dinspre exterior, și să se oprească în dreptul ușorilor porții. Preoții să aducă arderea lui de tot și jertfele lui de pace, iar el să se închine pe pragul porții. După aceea să iasă, iar poarta să nu fie închisă până seara.

3 Poporul țării să se închine și el înaintea Domnului la intrarea acestei porți, cu prilejul Sabatelor și a lunilor noi.

4 Arderea de tot pe care prințul va trebui să o aducă Domnului, în fiecare zi de Sabat, va fi de șase miei fără meteahnă și un berbec fără meteahnă.

5 Ca dar de mâncare, să aducă o efă alături de berbec, atât cât dorește alături de fiecare miel și câte un hin de ulei alături de fiecare efă.

6 În ziua unei noi luni el va trebui să aducă un vițel tânăr fără meteahnă, șase miei și un berbec; aceștia să fie fără meteahnă.

7 Ca dar de mâncare să aducă o efă alături de vițel și o efă alături de berbec, iar alături de miei să pună ce va dori. De asemenea, să aducă câte un hin de ulei alături de fiecare efă.

8 Când va sosi, prințul va trebui să intre prin porticul porții, iar apoi va trebui să iasă tot pe acolo.

9 Când poporul țării va veni înaintea Domnului la adunările de sărbătoare, cel ce va intra pe poarta de nord ca să se închine, va trebui să iasă pe poarta de sud, iar cel ce va intra pe poarta de sud, va trebui să iasă pe poarta de nord. Să nu se întoarcă pe poarta pe care a intrat, ci să iasă prin partea opusă.

10 Prințul va trebui să fie în mijlocul lor, ca să intre împreună cu ei atunci când ei vor intra și să iasă tot împreună atunci când ei vor ieși.

11 De sărbători sau cu prilejul adunărilor de sărbătoare, darul de mâncare să fie de o efă alături de vițel, o efă alături de berbec, atât cât dorește alături de miei și câte un hin de ulei alături de fiecare efă.

12 Când prințul va aduce Domnului ca dar de bunăvoie o ardere de tot sau o jertfă de pace, să i se deschidă poarta de răsărit. Va trebui să aducă arderea de tot și jertfa de pace așa cum se aduce în ziua de Sabat. Apoi va trebui să iasă, iar după ce va ieși, să se închidă poarta în urma lui.

13 În fiecare zi va trebui să aduci Domnului ca ardere de tot un miel de un an, fără meteahnă. Să faci astfel în fiecare dimineață.

14 Să mai adaugi la el, în fiecare dimineață, ca dar de mâncare, a șasea parte dintr-o efă și a treia parte dintr-un hin de ulei ca să uzi făina cu el. Acesta este un dar de mâncare care va trebui adus continuu pentru Domnul în urma unei hotărâri veșnice.

15 Să se aducă mielul, darul de mâncare și uleiul în fiecare dimineață, ca o ardere de tot continuă.“

Reglementări privind proprietatea prințului

16 Așa vorbește Stăpânul Domn: „Dacă prințul dă un dar din proprietatea sa unuia dintre fiii săi,

proprietatea va fi și a urmașilor acestuia; va fi proprietatea lor prin moștenire.

17 Dacă prințul dă un dar din proprietatea sa unuia dintre slujitorii săi, proprietatea va fi a acestuia până la anul de eliberare; apoi va trebui să o dea înapoi prințului. Moștenirea prințului este doar pentru fiii săi. Să rămână deci a lor!

18 Prințul să nu ia din proprietatea celor din popor, depozitându-i astfel de moștenirea lor. Va trebui să dea fiilor săi o moștenire din proprietatea sa, ca nimeni din poporul Meu să nu fie alungat de la moștenirea lui.“

Bucătăriile pentru pregătirea sacrificiilor

19 Apoi bărbatul acela m-a dus prin intrarea aflată pe aceeași parte cu poarta odărilor sfinte orientate spre nord, unde erau preoții. Și iată că în capăt, înspre apus, era un loc.

20 El mi-a zis: „Acesta este locul unde preoții vor fierbe jertfa pentru vină și jertfa pentru păcat și unde vor coace darurile de mâncare, ca să nu le aducă în curtea exterioară și, astfel, să sfințească poporul.“

21 M-a scos apoi în curtea exterioară și m-a pus să trec pe lângă cele patru colțuri ale curții. Și iată că în fiecare colț era câte o altă curte.

22 În cele patru colțuri ale curții erau niște curți îngrădite de patruzeci de coți lungime și de treizeci de coți lățime; toate cele patru curți din colțuri aveau aceeași mărime.

23 În interior, de jur împrejurul fiecăreia din cele patru, era un rând de zidărie, la baza căruia se aflau amenajate vetre.

24 El mi-a zis: „Acestea sunt bucătăriile unde cei ce slujesc la Casă vor găti jertfele poporului.“

47 Râul vindecător care izvorăște din Templu

1 După aceea m-a dus înapoi la intrarea Casei. Și iată că ieșea apă de sub pragul Casei, înspre răsărit, căci Casa era cu fața spre răsărit. Apa venea de sub partea dreaptă a Casei, de la sud de altar.

2 M-a scos prin poarta de nord și m-a făcut să ocolesc prin exterior până la poarta exterioară dinspre răsărit. Și iată că apa curgea din partea de sud.

3 Bărbatul acela a ieșit spre răsărit cu o funie de măsurat în mână, a măsurat o mie de coți și apoi m-a trecut prin apă. Apa era până la glezne.

4 A mai măsurat o mie de coți și m-a trecut iarăși prin apă. Apa era până la genunchi. A mai măsurat o mie de coți și m-a trecut din nou prin ea. Apa era până la brâu.

5 A măsurat încă o mie de coți și iată că apa devenise acum un râu pe care nu-l puteam trece, căci apa crescuse atât de mult, încât se putea înota în ea. Aceasta devenise un râu care nu mai putea fi traversat.

6 El mi-a zis: „Ai văzut, fiul omului?“ Apoi m-a luat și m-a adus înapoi pe malul râului.

7 Când am ajuns, am mai văzut că pe malurile râului, de ambele părți, erau foarte mulți copaci.

8 El mi-a zis: „Această apă curge spre ținutul de răsărit, se coboară în Araba și se varsă în mare. Și vărsându-se în mare, apa mării se va vindeca.

9 Pe oriunde va trece, râul va mișuna de tot felul de creaturi. Vor fi foarte mulți pești pentru că, pe unde va ajunge apa aceasta, apele se vor vindeca. Pretutindeni pe unde va ajunge râul acesta, totul va prinde viață.

10 Pescarii vor sta pe malul lui de la En-Ghedi până En-Eglaim și va fi un loc de întins mrejele. Peștii din el vor fi de multe feluri – asemenea peștilor din Marea cea Mare.

11 Mlaștinile și bălțile însă nu vor fi vindecate, ci vor fi lăsate pentru sare.

12 Pe malurile râului, de ambele părți, vor crește tot felul de pomi fructiferi. Frunzele lor nu se vor veșteji și roadele lor nu se vor sfârși căci vor rodi la fiecare lună nouă și aceasta pentru că apa râului iese din Lăcaș. Roadele lor vor fi pentru mâncare, iar frunzele lor pentru vindecare.“

Hotarele țării

13 Așa vorbește Stăpânul Domn: „Acestea sunt hotarele țării pe care o veți împărți drept moștenire celor douăsprezece seminții ale lui Israel. Lui Iosif îi revin două părți, dar restul țării

14 s-o împărțiți în mod egal, așa cum am jurat cu mâna ridicată, că o voi da strămoșilor voștri. Țara aceasta va intra deci în moștenirea voastră.

15 Iată care trebuie să fie hotarele țării: hotarul de nord va fi de la Marea cea Mare, pe drumul Hetlonului, trecând de Lebo-Hamat, spre Țedad,

16 Berota, Sibraim (care este între hotarul Damascului și hotarul Hamatului) și Hațer-Haticon care este aproape de hotarul Hauranului.

17 Așadar hotarul va fi de la mare spre Hațar-Enan, de-a lungul hotarului de nord al Damascului, având

în nord hotarul Hamatului. Acesta va fi hotarul de nord.

18 Hotarul de răsărit va fi între Hauran și Damasc, de-a lungul Iordanului între Ghilad și țara lui Israel, spre Marea de la Răsărit și anume până la Tamar.

Acesta va fi hotarul de răsărit.

19 Hotarul de sud va fi de la Tamar spre sud, până la apele de la Meribot-Kadeș, și apoi de-a lungul Râului Egiptului, până la Marea cea Mare. Acesta va fi hotarul de sud.

20 În partea de apus hotarul va fi Marea cea Mare până în dreptul Lebo-Hamatului. Aceasta va fi partea de apus.

21 Să vă împărțiți țara aceasta între voi, potrivit cu semințiile lui Israel.

22 S-o împărțiți prin sorț ca moștenire atât pentru voi cât, și pentru străinii care locuiesc în mijlocul vostru și care au avut urmași în mijlocul vostru. Ei să fie pentru voi ca niște cetățeni ai lui Israel; să-și primească moștenirea prin sorț împreună cu voi în mijlocul semințiilor lui Israel.

23 Să le dați moștenirea în seminția în care s-au așezat să locuiască, zice Stăpânul Domn.

48 *Noua împărțire administrativă a țării*

1 Numele semințiilor moștenitoare sunt acestea: de la marginea de nord, de-a lungul drumului spre Hetlon, de la Lebo-Hamat spre Hațar-Enan, până la hotarul de nord al Damascului dinspre Hamat, de la răsărit la apus, să fie o parte pentru Dan.

2 De la hotarul cu Dan, de la răsărit la apus, să fie o parte pentru Așer.

3 De la hotarul cu Așer, de la răsărit la apus, să fie o parte pentru Neftali.

4 De la hotarul cu Neftali, de la răsărit la apus, să fie o parte pentru Manase.

5 De la hotarul cu Manase, de la răsărit la apus, să fie o parte pentru Efraim.

6 De la hotarul cu Efraim, de la răsărit la apus, să fie o parte pentru Ruben.

7 De la hotarul cu Ruben, de la răsărit la apus, să fie o parte pentru Iuda.

8 De la hotarul cu Iuda, de la răsărit la apus, să fie ținutul sfânt adus ca dar; să aibă douăzeci și cinci de mii de coți lățime, iar lungimea lui să fie cât una din părțile de la răsărit la apus; Lăcașul să fie în mijlocul lui.

9 Din acest dar, o suprafață de douăzeci și cinci de mii de coți lungime și zece mii de coți lățime să fie a Domnului.

10 Acest dar sfânt să fie al preoților: în nord să aibă o lungime de douăzeci și cinci de mii de coți, în apus să aibă o lățime de zece mii de coți, în răsărit tot zece mii de coți, iar în sud o lungime de douăzeci și cinci de mii de coți; Lăcașul să fie în mijlocul ținutului.

11 El să fie dat preoților consacrați, urmașii lui Țadok, care au păzit rânduiala Mea și nu s-au dus în rătăcire ca leviții, atunci când israeliții rătăceau departe de Mine.

12 Să fie al preoților, ca un dar din suprafața sfântă a țării, un loc preasfânt lângă hotarul leviților.

13 Leviții să aibă o parte lângă hotarul preoților, de douăzeci și cinci de mii de coți lungime și de zece mii de coți lățime; pe toată lungimea să fie de douăzeci și cinci de mii de coți și pe lățime să fie de zece mii de coți.

14 Nu vor putea să vândă, să schimbe și nici să înstrăineze această cea mai bună parte a țării, căci este sfântă pentru Domnul.

15 Suprafața rămasă, adică cinci mii de coți pe lățime și douăzeci și cinci de mii de coți pe lungime, să fie dată ca loc pentru folosul cetății, pentru locuințe și pentru pășune. Cetatea să fie în mijlocul ei.

16 Iată care să-i fie măsurile: în partea de nord – patru mii cinci sute de coți, în partea de sud – patru mii cinci sute, în partea de răsărit – patru mii cinci sute și în partea de apus – patru mii cinci sute.

17 Pășunea pentru cetate să fie de două sute cincizeci de coți în partea de nord, două sute cincizeci în partea de sud, două sute cincizeci în partea de răsărit și două sute cincizeci în partea de apus.

18 Pământul care mai rămâne pe lungime, alături de ținutul sfânt, va fi de zece mii de coți în partea de răsărit și zece mii în partea de apus, de-a lungul ținutului sfânt. Recolta lui să fie folosită pentru hrana lucrătorilor cetății.

19 Lucrătorii cetății, care îl vor cultiva, vor fi din toate semințiile lui Israel.

20 Tot ținutul sfânt să fie de douăzeci și cinci de mii de coți lungime și douăzeci și cinci de mii de coți lățime, o suprafață pătrată care cuprinde și proprietatea cetății.

21 Ceea ce mai rămâne de-o parte și de alta a ținutului sfânt și a proprietății cetății să fie a prințului, de-a lungul celor douăzeci și cinci de mii de coți ai ținutului sfânt până la hotarul de răsărit, iar în apus, de-a lungul celor douăzeci și cinci de mii de coți până la hotarul de apus, mergând în paralel cu proprietățile semințiilor. Aceste suprafețe vor fi ale prințului. Ținutul sfânt și Sanctuarul Casei să fie în mijlocul lor.

22 Astfel proprietatea leviților și proprietatea cetății vor fi în mijlocul proprietății prințului. Tot ținutul dintre hotarul lui Iuda și hotarul lui Beniamin să fie al prințului.

23 Iată celelalte seminții moștenitoare: de la răsărit la apus, o parte să fie pentru Beniamin.

24 De la hotarul cu Beniamin, de la răsărit la apus, să fie o parte pentru Simeon.

25 De la hotarul cu Simeon, de la răsărit la apus, să fie o parte pentru Isahar.

26 De la hotarul cu Isahar, de la răsărit la apus, să fie o parte pentru Zabulon.

27 De la hotarul cu Zabulon, de la răsărit la apus, să fie o parte pentru Gad.

28 De la hotarul lui Gad, în partea de sud, hotarul să meargă spre sud, de la Tamar înspre apele de la Meribat-Kadeș și apoi de-a lungul Râului Egiptului până la Marea cea Mare.

29 Aceasta este țara pe care va trebui s-o împărțiți prin sorț ca moștenire semințiilor lui Israel și acestea sunt proprietățile lor, zice Stăpânul Domn.

Porțile Ierusalimului

30 Iată care vor fi ieșirile cetății: în partea de nord, care măsoară patru mii cinci sute de coți,

31 vor fi trei porți (porțile cetății vor purta numele semințiilor lui Israel): o poartă pentru Ruben, o poartă pentru Iuda și o poartă pentru Levi;

32 în partea de răsărit, care măsoară patru mii cinci sute de coți, vor fi trei porți: o poartă pentru Iosif, o poartă pentru Beniamin și o poartă pentru Dan;

33 în partea de sud, care măsoară patru mii cinci sute de coți, vor fi trei porți: o poartă pentru Simeon, o poartă pentru Isahar și o poartă pentru Zabulon;

34 în partea de apus, care măsoară patru mii cinci sute de coți, vor fi trei porți: o poartă pentru Gad, o poartă pentru Așer și o poartă pentru Neftali.

35 De jur împrejurul cetății vor fi optsprezece mii de coți și, din ziua aceea, numele ei va fi: «Domnul este acolo».

DANIEL

1 Patru tineri iudei la Curtea

Babilonului

1 În al treilea an al domniei lui Iehoiachim, regele lui Iuda, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit și a asediat Ierusalimul.

2 Stăpânul l-a dat în mâna lui pe Iehoiachim, regele lui Iuda, precum și o parte din vasele Casei lui Dumnezeu. Nebucadnețar a dus vasele în țara Șinar, în templul zeului său; le-a dus în vistieria zeului lui.

3 Împăratul Nebucadnețar i-a poruncit lui Așpenaz, căpetenia eunucilor săi, să aducă câțiva israeliți de neam regal și de viță nobilă,

4 niște tineri fără nici un fel de cusur fizic, plăcuți la înfățișare, pricepuți în orice ramură a științei, cu minte ageră și cu pricepere, în stare să slujească la palatul împăratului, pe care să-i învețe scrierea și limba caldeenilor.

5 Împăratul le-a rânduit pentru fiecare zi o parte din hrana și din vinul de la masa lui, vrând să-i crească timp de trei ani, după care, la sfârșitul acestei perioade, ei urmau să rămână în slujba împăratului.

6 Printre ei erau și câțiva din seminția lui Iuda: Daniel, Hanania, Mișael și Azaria.

7 Căpetenia eunucilor le-a pus însă alte nume: Belșațar lui Daniel, Șadrak lui Hanania, Meșak lui Mișael și Abed-Nego lui Azaria.

8 Daniel însă s-a hotărât să nu se întineze cu hrana împăratului și nici cu vinul de la masa lui. **6** De aceea l-a rugat pe căpetenia eunucilor să nu-l silească să se întineze.

9 Dumnezeu a făcut ca Daniel să găsească îndurare și bunăvoință înaintea căpeteniei eunucilor.

10 Însă căpetenia eunucilor i-a zis lui Daniel: „Mă tem ca nu cumva stăpânul meu, împăratul, care v-a rânduit hrana și băutura, să vadă fețele voastre mai posomorâte decât ale celorlalți tineri de vârsta voastră și să-mi puneți capul în primejdie înaintea împăratului.“

11 Atunci Daniel i-a zis îngrijitorului însărcinat de căpetenia eunucilor cu supravegherea sa, a lui Hanania, a lui Mișael și a lui Azaria:

12 „Încearcă-i pe slujitorii tăi timp de zece zile: să ni se dea să mâncăm numai legume și să bem – doar apă.

13 Apoi să te uiți la înfățișarea noastră și la înfățișarea tinerilor care mănâncă din hrana

împăratului și să faci slujitorilor tăi potrivit cu ceea ce vei vedea.“

14 El i-a ascultat în privința aceasta și i-a încercat timp de zece zile.

15 La sfârșitul celor zece zile a văzut că la înfățișare arătau mai bine, iar la trup erau mai plini decât toți ceilalți tineri care mâncau din hrana împăratului.

16 Și astfel îngrijitorul a renunțat la hrana și la vinul de la masa împăratului și le-a dat legume.

17 Acestor patru tineri Dumnezeu le-a dat știință și pricepere în orice fel de scriere și înțelepciune.

Daniel putea să înțeleagă orice fel de viziuni și visuri.

18 Când s-a împlinit vremea rânduită de împărat ca toți tinerii să fie aduși la el, căpetenia eunucilor i-a adus înaintea lui Nebucadnețar,

19 și împăratul a vorbit cu ei. Dar între toți aceștia nu s-a găsit nici unul ca Daniel, Hanania, Mișael și Azaria, astfel că ei au rămas în slujba împăratului.

20 În orice problemă pentru care era nevoie de înțelepciune și pricepere și despre care îi întreba împăratul, el îi găsea de zece ori mai destoinici decât toți magicienii și descântătorii din întreaga lui împărăție.

21 Așa a dus-o Daniel până în anul întâi al împăratului Cirus.

2 Visul lui Nebucadnețar

1 În al doilea an al domniei sale, Nebucadnețar a avut niște vise care i-au tulburat atât de tare duhul, încât nu a mai avut somn.

2 Împăratul a poruncit să fie chemați magicienii, descântătorii, vrăjitorii și astrologii, ca să-i spună împăratului visele. Ei au venit și s-au înfățișat înaintea împăratului.

3 Împăratul le-a zis: – Am avut un vis și duhul mi-e tulburat, căci aș vrea să aflu ce înseamnă visul!

4 Astrologii i-au răspuns împăratului în limba aramaică, astfel: – Să trăiești veșnic, împărate! Spune-le slujitorilor tăi visul, iar noi îți vom da interpretarea!

5 Împăratul le-a zis astrologilor: – Iată hotărârea fermă pe care am luat-o: dacă nu-mi veți face cunoscut visul și interpretarea lui, veți fi făcuți bucăți, iar casele voastre vor fi prefăcute în mormane de gunoi.

6 Dacă însă îmi veți spune visul și interpretarea lui, veți primi din partea mea daruri, răsplătiri și mari

onoruri. Așadar, spuneți-mi visul și interpretarea lui!

7 Ei au răspuns a doua oară: – Să spună împăratul slujitorilor săi visul și noi îi vom desluși interpretarea.

8 Atunci împăratul le-a zis: – Acum știu cu adevărat că vreți să câștigați timp, pentru că vedeți hotărârea fermă pe care am luat-o.

9 Dacă nu-mi veți face cunoscut visul, nu rămâne decât un singur verdict pentru voi! Văd că v-ați înțeles să-mi ziceți minciuni și lucruri false, sperând că situația se va schimba. Așadar, spuneți-mi visul ca să știu astfel că sunteți în stare să-mi dați și interpretarea lui!

10 Astrologii i-au răspuns împăratului astfel: – Nu există nici un om pe pământ care să poată spune ceea ce dorește împăratul. De aceea nici un împărat, oricât de mare și de autoritar ar fi fost el, nu a cerut așa ceva vreunui magician, vreunui descântător sau vreunui astrolog.

11 Lucrul pe care-l cere împăratul este prea greu și nimeni nu i-l poate face cunoscut împăratului, în afară de zei, a căror locuință nu este printre muritori!

12 Când a auzit aceasta, împăratul s-a mâniat și, înfuriindu-se foarte tare, a poruncit să fie omorâți toți înțelepții Babilonului.

13 Decretul ieșise, înțelepții erau pe cale de a fi omorâți, iar gărzile îi căutau și pe Daniel și pe prietenii lui ca să-i omoare.

14 Atunci Daniel, cu prudență și discreție, s-a apropiat de Ariok, căpetenia gărzilor împăratului, care ieșise să-i omoare pe înțelepții Babilonului.

15 El la întrebat pe Ariok, comandantul împăratului: „De ce este atât de aspru decretul dat de împărat?” Ariok i-a spus lui Daniel cum stau lucrurile.

16 Daniel s-a dus la împărat și l-a rugat să-i dea timp, pentru a-i putea spune interpretarea visului.

17 Apoi Daniel s-a dus acasă pentru a-i înștiința pe prietenii săi, Hanania, Mișael și Azaria, cu privire la lucrul acesta

18 și pentru a cere îndurare din partea Dumnezeului cerurilor cu privire la acest mister, astfel încât Daniel și prietenii lui, împreună cu restul înțelepților Babilonului, să nu piară.

19 Noaptea, misterul i-a fost descoperit lui Daniel într-o viziune. Atunci Daniel L-a binecuvântat pe Dumnezeul cerurilor.

20 Daniel a zis: „Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu din veșnicie în veșnicie, căci a Lui este înțelepciunea și puterea.

21 El schimbă vremurile și împrejurările, El răstoarnă și ridică împărați, El dă înțelepciune înțelepților și cunoștință – celor pricepuți.

22 El descoperă lucrurile adânci și ascunse; El știe ce se află în întuneric și cu El locuiește lumina.

23 Ție, Dumnezeul părinților mei, Îți aduc mulțumire și laudă, căci mi-ai dat înțelepciune și putere și mi-ai făcut cunoscut lucrul pe care noi Ți l-am cerut, descoperindu-ne ceea ce împăratul ne cere!“

Interpretarea visului împăratului

24 După aceste lucruri, Daniel s-a dus la Ariok, cel numit de împărat să-i omoare pe înțelepții Babilonului; s-a dus la el și i-a zis astfel: „Nu-i omorî pe înțelepții Babilonului! Du-mă înaintea împăratului și-i voi spune interpretarea!“

25 Ariok s-a grăbit să-l aducă pe Daniel înaintea împăratului și i-a vorbit astfel: – Am găsit un om printre exilații din Iuda care poate face cunoscută împăratului interpretarea!

26 Împăratul i-a zis lui Daniel, numit și Beltșațar: – Poți tu să-mi faci cunoscut ce am văzut în vis și să-mi dai și interpretarea lui?

27 Daniel a răspuns împăratului: – Ceea ce împăratul cere este un mister pe care nici un înțelept, nici un descântător, nici un magician și nici un ghicitor nu-l poate dezvălui împăratului.

28 Dar este un Dumnezeu în ceruri Care dezvăluie misterele și El i-a făcut cunoscut împăratului Nebucadnețar ce se va întâmpla în zilele de apoi. Iată visul și viziunile pe care le-ai avut în mintea ta în timp ce erai în patul tău.

29 Ție, împărate, pe când erai în patul tău, ți-au venit gânduri cu privire la ce se va întâmpla în viitor și Cel Ce descoperă misterele ți-a făcut cunoscut ce va fi.

30 Cât despre mine, misterul acesta mi-a fost descoperit, nu pentru că aș avea mai multă înțelepciune decât toți cei vii, ci pentru ca împăratului să i se dezvăluie interpretarea visului și să înțeleagă gândurile inimii sale.

31 Tu, împărate, te uitai și iată că ai văzut o statuie mare. Statuia acesta era foarte mare și de o strălucire nemaipomenită. Stătea în picioare înaintea ta și înfățișarea ei era înspăimântătoare.

32 Capul acestei statui era din aur curat, pieptul și brațele îi erau din argint, iar pânțele și coapsele îi erau din bronz.

33 Gambele ei erau din fier, iar picioarele – o parte din fier, o parte din lut.

34 În timp ce te uitai, a fost desprinsă o piatră, fără ajutorul vreunei mâini, care a lovit statuia peste picioarele ei de fier și de lut și le-a sfărâmat.

35 Atunci fierul, lutul, bronzul, argintul și aurul au fost sfărâmate împreună și au ajuns precum pleava din arie vara, la vânturat. Le-a luat vântul și nici o urmă nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra care a lovit statuia s-a făcut un munte mare, care a umplut tot pământul.

36 Acesta este visul; acum voi spune și interpretarea lui înaintea împăratului.

37 Tu, împărate, ești împăratul împăraților, căci Dumnezeu cerurilor ți-a dat o împărăție, putere, tărie și glorie.

38 El ți-a dat în mâini pe oameni, oriunde locuiesc ei, ți-a dat fiarele câmpului și păsările cerului și te-a făcut stăpân peste toate. Tu ești deci capul de aur!

39 După tine se va ridica pe pământ o împărăție mai neînsemnată decât a ta și apoi o a treia împărăție, a bronzului, care va avea stăpânire peste tot pământul.

40 Va fi și o a patra împărăție, tare ca fierul (fierul sfărâmă și spulberă totul). Și, după cum fierul sfărâmă și spulberă totul, tot astfel și această împărăție le va sfărâma și le va zdrobi pe celelalte.

41 De asemenea, așa cum ai văzut că picioarele și degetele erau o parte din lut de olar și o altă parte din fier, tot așa va fi împărțită și împărăția. Va rămâne însă în ea ceva din tăria fierului, întocmai cum ai văzut fierul amestecat cu lutul.

42 Și așa cum degetele picioarelor erau o parte din fier și o altă parte din lut, tot așa și împărăția aceasta va fi în parte tare și în parte fragilă.

43 După cum ai văzut fierul amestecat cu lutul, tot așa și ei își vor amesteca neamul cu ceilalți oameni, însă nu vor rămâne uniți, așa cum nici fierul nu se poate uni cu lutul.

44 În zilele acestor împărați însă Dumnezeu cerurilor va ridica o împărăție veșnică, care nu va fi distrusă niciodată și care nu va fi lăsată în mâinile altui popor. Ea va sfărâma și va pune capăt tuturor acelor împărății, însă ea va dăinui veșnic.

45 Aceasta înseamnă piatra care ai văzut că a fost desprinsă din munte fără ajutorul vreunei mâini și care a sfărâmat fierul, bronzul, lutul, argintul și

aurul. Dumnezeu cel Mare a făcut deci cunoscut împăratului ce va fi în viitor. Visul este adevărat, iar interpretarea lui este vrednică de încredere.

46 Atunci împăratul Nebucadnețar a căzut cu fața la pământ, s-a închinat înaintea lui Daniel și a poruncit să i se aducă jertfe de mâncare și miresme.

47 Împăratul i-a zis lui Daniel: – Cu adevărat Dumnezeu vostru este Dumnezeu dumnezeilor, Stăpânul împăraților și Cel Ce descoperă misterele, căci ai putut să descoperi misterul acesta!

48 Apoi împăratul l-a înălțat pe Daniel, i-a dat daruri multe și bogate, l-a pus conducător peste toată provincia Babilonului și l-a făcut înalt demnitar, dându-i autoritate peste toți înțelepții Babilonului.

49 Daniel l-a rugat pe împărat să-i numească pe Șadrak, pe Meșak și pe Abed-Nego în slujba de administratori ai provinciei Babilonului. Daniel însă a rămas la curtea împăratului.

3 Statuia de aur și cuptorul aprins

1 Împăratul Nebucadnețar a făcut o statuie de aur, înaltă de șaiszeci de coți și lată de șase coți, pe care a ridicat-o în valea Dura, în provincia Babilonului.

2 Împăratul Nebucadnețar a poruncit să se adune satrapii, demnitarii, guvernatorii, sfetnicii, vistiernicii, judecătorii, magistrații și toți ceilalți conducători ai provinciei, ca să vină la dedicarea statuii ridicate de împăratul Nebucadnețar.

3 Satrapii, demnitarii, guvernatorii, sfetnicii, vistiernicii, judecătorii, magistrații și toți ceilalți conducători ai provinciei au început să se adune, venind pentru dedicarea statuii ridicate de împăratul Nebucadnețar; ei s-au strâns înaintea statuii ridicate de împăratul Nebucadnețar.

4 Un crainic a proclamat cu glas tare, zicând astfel: „Popoare, neamuri și oameni de orice limbă!

5 În clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, al flautului, al țiterii, al lirei, al psalterionului, al fluierului și a tot felul de alte instrumente muzicale, să vă prosternați și să vă închinați înaintea statuii de aur pe care a ridicat-o împăratul Nebucadnețar.

6 Cine nu se va prosterna și nu se va închina, va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins.“

7 Astfel, când au auzit sunetul trâmbiței, al flautului, al țiterii, al lirei, al psalterionului și a tot felul de alte instrumente muzicale, toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile s-au

prosternat și s-au închinat statuii de aur, ridicate de împăratul Nebucadnețar.

8 Cu prilejul acesta, chiar în aceeași perioadă, câțiva dintre astrologi au ieșit în față și i-au pârât pe iudei.

9 Ei i-au zis împăratului Nebucadnețar: „Să trăiești veșnic, împărate!

10 Tu, împărate, ai dat poruncă ca orice om care aude sunetul trâmbiței, al flautului, al țiterei, al lirei, al psalterionului, al fluierului și a tot felul de alte instrumente muzicale să se prosterneze și să se închine statuii de aur,

11 iar cine nu se prosternează și nu se închină, să fie aruncat în cuptorul aprins.

12 Dar sunt niște iudei, pe care i-ai numit în slujba de administratori ai provinciei Babilonului, și anume Șadrak, Meșak și Abed-Nego, oameni care nu țin seama deloc de tine, împărate! Ei nu slujesc zeilor tăi și nu se închină statuii de aur pe care ai ridicat-o.“

13 Atunci Nebucadnețar, aprins de mânie, a poruncit să fie aduși Șadrak, Meșak și Abed-Nego. Bărbații aceștia au fost aduși înaintea împăratului,

14 iar Nebucadnețar le-a zis: – Șadrak, Meșak și Abed-Nego, voi nu slujiți zeilor mei și nu vă închinați statuii de aur pe care am ridicat-o?!

15 Acum fiți gata ca, în clipa în care veți auzi sunetul trâmbiței, al flautului, al țiterei, al lirei, al psalterionului, al fluierului și a tot felul de alte instrumente muzicale, să vă prosternați și să vă închinați statuii pe care am făcut-o. Dacă nu vă veți închina, veți fi aruncați de îndată în mijlocul unui cuptor aprins. Și care este zeul acela care vă va izbăvi din mâna mea?

16 Șadrak, Meșak și Abed-Nego i-au răspuns împăratului: – Nebucadnețare, noi n-avem nevoie să ne apărăm înaintea ta în această privință!

17 Iată, Dumnezeul nostru, Căruia Îi slujim, poate să ne scape din cuptorul aprins și ne va izbăvi și din mâna ta, împărate!

18 Și, chiar dacă nu va fi așa, să știi, împărate, că nu vom sluji zeilor tăi și nici nu ne vom închina statuii de aur pe care ai ridicat-o.

19 Atunci Nebucadnețar s-a umplut de mânie și i s-a schimbat înfățișarea feței din pricina lui Șadrak, al lui Meșak și al lui Abed-Nego. A poruncit să se încălzească cuptorul de șapte ori mai mult decât trebuia încălzit.

20 Apoi a poruncit unora dintre cei mai puternici bărbați din oștirea lui să-i lege pe Șadrak, pe Meșak și pe Abed-Nego și să-i arunce în cuptorul aprins.

21 Astfel, oamenii aceștia au fost legați, așa cum erau îmbrăcați, în mantalele, tunicile, turbanele și celelalte haine ale lor, și au fost aruncați în mijlocul cuptorului aprins.

22 Fiindcă porunca împăratului a fost grabnică, iar cuptorul fusese încălzit peste măsură, acei oameni care s-au urcat cu Șadrak, Meșak și Abed-Nego au fost uciși de flacăra focului,

23 iar cei trei bărbați – Șadrak, Meșak și Abed-Nego – legați fiind, au căzut în mijlocul cuptorului aprins.

24 Atunci împăratul Nebucadnețar s-a înspăimântat și s-a ridicat în grabă. El le-a zis sftenicilor săi: – Nu am aruncat noi în mijlocul focului trei bărbați legați? Ei i-au răspuns împăratului: – Adevărat, împărate!

25 El a mai zis: – Ei bine, eu văd patru bărbați umblând liberi și nevătămați în mijlocul focului, iar înfățișarea celui de-al patrulea seamănă cu a unui fiu de zei.

26 Apoi Nebucadnețar s-a apropiat de ușa cuptorului aprins și a strigat: „Șadrak, Meșak și Abed-Nego, slujitori ai Dumnezeului Preaînalt, ieșiți afară și veniți încoace!“ Șadrak, Meșak și Abed-Nego au ieșit din mijlocul focului.

27 Satrapii, demnitarii, guvernatorii și sftenicii împăratului s-au strâns cu toții și au văzut că focul nu avusese nici o putere asupra trupurilor acestor bărbați, că părul capului lor nu se pârlișe, că mantiile lor rămăseseră neschimbate și că nici măcar miros de fum nu se prinsese de ei.

28 Nebucadnețar a zis: „Binecuvântat să fie Dumnezeul lui Șadrak, al lui Meșak și al lui Abed-Nego, Care l-a trimis pe îngerul Său și i-a izbăvit pe slujitorii Săi. Ei s-au încrezut în El, au nesocotit porunca împăratului și și-au dat mai degrabă trupurile lor, decât să slujească și să se închine oricărui alt dumnezeu decât Dumnezeului lor.

29 De aceea dau poruncă ca orice om din orice popor, din orice neam sau de orice limbă ar fi, care va vorbi de rău despre Dumnezeul lui Șadrak, al lui Meșak și al lui Abed-Nego, să fie făcut bucăți, iar casa lui să fie prefăcută într-un morman de gunoi, pentru că nu există un alt dumnezeu care să poată izbăvi în felul acesta.“

30 După aceea, împăratul i-a înălțat la mare cinste pe Şadrak, Meşak și Abed-Nego în provincia Babilonului.

4 *Visul lui Nebucadnețar*

1 „Nebucadnețar, împăratul, către toate popoarele, neamurile și oamenii de orice limbă, care locuiesc pe tot pământul, Pacea să vă fie înmulțită!

2 Mi s-a părut potrivit să vă povestesc semnele și minunile pe care le-a făcut față de mine Dumnezeu cel Preaînalt.

3 Cât de mari sunt semnele Lui și cât de puternice sunt minunile Lui! Împărăția Lui este o împărăție veșnică, iar stăpânirea Lui dăinuiește din generație în generație.

4 Eu, Nebucadnețar, trăiam fără griji în casa mea și eram fericit în palatul meu.

5 Dar am avut un vis care m-a îngrozit; gândurile pe care le-am avut în timp ce eram în patul meu și viziunile din mintea mea m-au înspăimântat.

6 De aceea am dat poruncă să fie aduși înaintea mea toți înțelepții Babilonului, ca să-mi facă cunoscută interpretarea visului.

7 Atunci au venit magicienii, descântătorii, astrologii și ghicitorii, le-am spus visul, dar ei n-au putut să-mi dea interpretarea.

8 La urmă a venit înaintea mea Daniel, numit și Belșațar, după numele zeului meu, și care are în el duhul sfinților zei. I-am povestit și lui visul, zicându-i:

9 – Belșațare, căpetenie a magicienilor, știu că ai în tine duhul sfinților zei și că pentru tine nici un mister nu este greu. Iată viziunile pe care le-am văzut în visul meu; spune-mi interpretarea lor!

10 Iată viziunile din mintea mea pe care le-am avut în timp ce dormeam: mă uitam și iată că în mijlocul pământului era un copac. Înălțimea lui era foarte mare.

11 Copacul a crescut mare și puternic și s-a înălțat până la cer, astfel că se putea vedea de la marginile întregului pământ.

12 Frunzișul lui era frumos, iar roadele lui erau numeroase; în el se găsea hrană pentru toți. La umbra lui se adăposteau fiarele câmpului și printre ramurile lui își făceau cuib păsările cerului. Din el era hrănită orice făptură.

13 Am continuat să mă uit în viziunile care-mi treceau prin minte în timp ce eram în patul meu, și

iată că din ceruri a coborât un străjer, o făptură sfântă.

14 El a strigat cu putere, zicând astfel: «Retezați copacul și tăiați-i ramurile! Despuiți-l de frunze și împrăstiați-i roadele! Alungați fiarele de sub el și păsările dintre ramurile lui!

15 Lăsați-i doar trunchiul cu rădăcinile lui în pământ și prindeți-l cu legături de fier și de aramă în iarba câmpului, ca să fie udat de roua cerului și să-i fie partea la un loc cu fiarele pe iarba pământului.

16 Să-i fie schimbată inima de om și să i se dea o inimă de fiară, până când vor trece peste el șapte ani!

17 Sentința este proclamată prin străjeri, verdictul este anunțat prin sfinți, pentru ca cei vii să știe că Cel Preaînalt stăpânește peste împărăția oamenilor, că El o dă cui vrea și ridică peste ea chiar și pe cel mai smerit dintre oameni.»

18 Acesta este visul pe care eu, împăratul Nebucadnețar, l-am avut. Belșațar, spune-mi tu interpretarea, căci nici unul dintre toți înțelepții împărăției nu pot să-mi facă cunoscută interpretarea. Tu însă poți, pentru că ai în tine duhul sfinților zei.

Daniel interpretează visul împăratului

19 Atunci Daniel – numit și Belșațar – a rămas înmărmurit pentru câteva clipe și gândurile îl îngrozeau. Împăratul a zis: – Belșațar, să nu te înspăimânte nici visul, nici interpretarea lui! Belșațar a răspuns: – Stăpâne, visul acesta să fie pentru cei ce te urăsc, iar interpretarea lui – pentru dușmanii tăi!

20 Copacul pe care l-ai văzut că a crescut mare și puternic și s-a înălțat până la cer, de putea fi văzut de întreg pământul,

21 copacul cu frunzișul frumos, cu roade numeroase și în care se găsea hrană pentru toți, copacul acesta, sub care se adăposteau fiarele câmpului și printre ale cărui ramuri își făceau cuib păsările cerului,
22 ești tu, împărate, care ai ajuns mare și puternic. Măreția ta a crescut și s-a înălțat până la cer, iar stăpânirea ta s-a întins până la marginile pământului.

23 Cât privește străjerul sfânt pe care împăratul l-a văzut coborând din ceruri și zicând: «Retezați copacul și distrugeți-l! Lăsați-i doar trunchiul cu rădăcinile lui în pământ și prindeți-l cu legături de fier și aramă în iarba câmpului, ca să fie udat de

roua cerului și să-i fie partea la un loc cu fiarele câmpului, până când vor trece peste el șapte ani!»,
24 iată care este interpretarea, împărate, și iată care este hotărârea Celui Preaînalt, care se va împlini cu privire la stăpânul meu, împăratul:

25 te vor izgoni dintre oameni și vei locui la un loc cu fiarele câmpului; te vor hrăni cu iarbă ca pe boi și te vor lăsa să fii udat de roua cerului. Vor trece șapte ani peste tine până când vei recunoaște că Cel Preaînalt stăpânește peste împărăția oamenilor și că El o dă cui vrea.

26 Cu privire la faptul că au spus să lase trunchiul copacului cu rădăcinile lui, înseamnă că împărăția ta va fi păstrată pentru tine până când vei recunoaște stăpânirea Cerului.

27 De aceea, împărate, primește sfatul meu: pune capăt păcatelor tale, făcând dreptate, și încetează cu nelegiuirile tale, fiind îndurător cu cei săraci! Și poate că ți se va prelungi bunăstarea!

Visul împăratului se împlinește

28 Toate s-au împlinit întocmai cu împăratul Nebucadnețar.

29 După douăsprezece luni, în timp ce se plimba pe acoperișul palatului împăratească din Babilon,

30 împăratul a zis: «Oare nu este acesta Babilonul cel mare, pe care l-am construit eu ca reședință împăratească, prin măreția puterii mele și pentru gloria maiestății mele?»

31 Nici nu se sfârșise vorba aceasta a împăratului, că un glas s-a coborât din cer, zicând: «Iată ce se poruncește cu privire la tine, împărate Nebucadnețar: 'Împărăția îți este luată.

32 Te vor izgoni dintre oameni și locuința ta va fi la un loc cu fiarele câmpului! Te vor hrăni cu iarbă ca pe boi și vor trece șapte ani peste tine, până când vei recunoaște că Cel Preaînalt stăpânește peste împărăția oamenilor și că El o dă cui vrea.'»

33 Chiar în clipa aceea s-a și împlinit cuvântul rostit împotriva lui Nebucadnețar. El a fost alungat dintre oameni și a mâncat iarbă ca boii. Trupul lui a fost udat de roua cerului, până când i-a crescut părul ca penele vulturului și unghiile – ca ghearele păsărilor.

34 Când s-au împlinit zilele, eu, Nebucadnețar, mi-am ridicat ochii spre cer și mi-am recăpătat judecata. L-am binecuvântat pe Cel Preaînalt, L-am lăudat și L-am slăvit pe Cel Veșnic viu. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică, iar Împărăția Lui dăinuiește din generație în generație.

35 Toți locuitorii pământului sunt socotiți ca un nimic; El face ce vrea cu oștirea cerurilor și cu locuitorii pământului. Nu există nimeni care să-L poată opri sau care să-I poată zice: «Ce faci?»

36 Atunci mi-am recăpătat judecata și mi-au fost date înapoi gloria împărăției mele, măreția și strălucirea mea. Sfetnicii și nobilii mei m-au căutat din nou și am fost pus iarăși la conducerea împărăției mele, iar măreția dinainte a sporit și mai mult.

37 Acum dar eu, Nebucadnețar, Îl laud, Îl înalț și Îl slăvesc pe Împăratul cerurilor, căci toate lucrările Lui sunt adevărate, toate căile Lui sunt drepte și El poate să-i smerească pe cei ce umblă cu mândrie.“

5 Scrierea de pe zid și interpretarea ei

1 Împăratul Belșatar a dat un ospăț mare celor o mie de nobili ai săi și a băut vin împreună cu ei.

2 În cheful vinului, Belșatar a poruncit să fie aduse vasele de aur și de argint pe care tatăl său, Nebucadnețar, le luase din Templul de la Ierusalim, pentru ca împăratul să bea din ele împreună cu nobilii săi, cu soțiile sale și cu țiitoarele sale.

3 Așadar, au adus vasele de aur care fuseseră luate din Templu, din Casa lui Dumnezeu din Ierusalim, și împăratul împreună cu nobilii săi, cu soțiile sale și cu țiitoarele sale au băut din ele.

4 Au băut vin și i-au lăudat pe zeii de aur, de argint, de bronz, de fier, de lemn și de piatră.

5 Chiar în clipa aceea au apărut degetele unei mâini de om care scria în fața sfeșnicului, pe tencuiala peretelui din palatul împăratească. Împăratul a văzut palma mâinii care scria.

6 Atunci împăratul a pălit la față și gândurile l-au îngrozit atât de tare, încât i-au slăbit încheieturile coapselor, iar genunchii i s-au izbit unul de altul.

7 Împăratul a strigat cu glas tare să fie aduși descântătorii, astrologii și ghicitorii. Împăratul le-a zis înțelepților Babilonului astfel: „Oricine va citi scrierea aceasta și-mi va spune interpretarea ei, va fi îmbrăcat în purpură, va avea un lanț de aur la gât și va fi al treilea la conducerea împărăției.“

8 Au intrat toți înțelepții Babilonului, dar nu au putut nici să citească scrierea și nici să facă cunoscută împăratului interpretarea ei.

9 Atunci împăratul Belșatar s-a îngrozit și mai tare, a pălit la față, iar nobilii au rămas înmărmuriți.

10 Împărăteasa, la auzul cuvintelor împăratului și ale nobililor lui, a intrat în sala de ospăț și a zis: „Să

trăiești veșnic, împărate! Să nu te înspăimânte gândurile tale și să nu pălești la față!

11 Există în împărăția ta un om care are în el duhul sfinților zei și despre care, pe vremea tatălui tău, s-a descoperit că are lumină, agerime și o înțelepciune ca înțelepciunea zeilor. Împăratul Nebucadnețar, tatăl tău, l-a pus căpetenie peste magicieni, peste descântători, peste astrologi și peste ghicitori, **12** deoarece s-au găsit în el, adică în Daniel – numit de împărat și Belșatar – un duh deosebit, știință și agerime în interpretarea viselor, în deslușirea enigmelor și în dezlegarea lucrurilor încâlcite.

Acum dar, să fie chemat Daniel și el îți va spune interpretarea!“

13 Daniel a fost adus înaintea împăratului, iar acesta l-a întrebat pe Daniel: – Tu ești acel Daniel, unul dintre exilații lui Iuda pe care i-a adus aici din Iuda tatăl meu, împăratul?

14 Am auzit că ai în tine duhul zeilor și că s-a găsit în tine lumină, agerime și înțelepciune deosebită.

15 Până acum au fost aduși înaintea mea înțelepți și descântători, ca să citească scrierea aceasta și să-mi facă cunoscută interpretarea ei, dar nu au putut să-mi spună interpretarea cuvintelor.

16 Despre tine însă am auzit că poți să dai interpretări și să dezlegi lucrurile încâlcite. Acum, dacă vei putea să citești scrierea și să-mi faci cunoscută interpretarea ei, vei fi îmbrăcat în purpură, vei avea un lanț de aur la gât și vei fi al treilea la conducerea împărăției.

17 Daniel i-a răspuns împăratului: – Păstrează-ți darurile pentru tine și dă altuia răsplătirile tale! Totuși voi citi împăratului scrierea și-i voi face cunoscută interpretarea.

18 Împărate, Dumnezeu cel Preaînalt îi dăduse tatălui tău, Nebucadnețar, o împărăție, măreție, onoare și faimă,

19 iar din pricina măreției pe care i-o dăduse, toate popoarele, neamurile și oamenii de orice limbă tremurau și se temeau de el, căci împăratul omora pe cine voia și lăsa în viață pe cine voia, înălța pe cine voia și smerea pe cine voia.

20 Dar, când i s-a îngâmfat inima și i s-a împietrit duhul până la mândrie, a fost dat jos de pe tronul împărăției sale și i-a fost luată gloria.

21 A fost izgonit dintre oameni, inima lui a devenit ca a fiarelor și a locuit la un loc cu măgarii sălbatici. L-au hrănit cu iarbă ca pe boi, iar trupul i-a fost udat de roua cerului, până când a recunoscut că

Dumnezeul cel Preaînalt stăpânește peste împărăția oamenilor și că El o dă cui vrea.

22 Dar tu, Belșatar, fiul lui, nu ți-ai smerit inima, cu toate că ai știut toate acestea,

23 ci te-ai înălțat împotriva Stăpânului cerurilor.

Vasele din Casa Lui au fost aduse înaintea ta, iar tu, împreună cu nobilii tăi, cu soțiile tale și cu țiitoarele tale, ați băut vin din ele; ai lăudat zeii de argint, de aur, de bronz, de fier, de lemn și de piatră, care nici nu văd, nici nu aud și nici nu pricep, în loc să-L slăvești pe Dumnezeu în mâna Căruia este suflarea ta și toate căile tale.

24 De aceea a trimis El palma acestei mâini pentru a fi scrisă inscripția aceasta.

25 Inscripția care a fost scrisă este următoarea: „Mene, Mene, Techel, Uparsin“.

26 Iată care este interpretarea acestor cuvinte: „Mene“ înseamnă că Dumnezeu a numărat zilele domniei tale și i-a pus capăt;

27 „Techel“ înseamnă că ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit ușor;

28 „Peres“ înseamnă că împărăția ta a fost împărțită în două și dată mezilor și perșilor.

29 De îndată Belșatar a dat poruncă și l-au îmbrăcat pe Daniel în purpură, i-au pus un lanț de aur la gât și l-au proclamat ca fiind al treilea la conducerea împărăției.

30 Însă chiar în noaptea aceea Belșatar, împăratul caldeenilor, a fost ucis,

31 iar Darius Medul, care era în vârstă de șaizeci și doi de ani, a primit împărăția.

6 *Daniel în groapa cu lei*

1 Darius a găsit cu cale să numească peste împărăția sa o sută douăzeci de satrapi, care să fie răspândiți în toată împărăția,

2 iar peste ei a pus trei supraveghetori, între care era și Daniel. Satrapii erau datori să le dea socoteală acestor trei, astfel încât împăratul să nu sufere vreo pagubă.

3 Daniel însă era mai distins decât toți supraveghetorii și satrapii, deoarece în el era un duh deosebit, iar împăratul se gândea să-i dea autoritate peste toată împărăția.

4 Atunci supraveghetorii și satrapii au plănuit să găsească o pricină împotriva lui Daniel în privința treburilor împărăției, dar nu au putut să găsească nici o pricină și nici o greșală, deoarece era om de

încredere și nu se putea găsi în el vreo neglijență sau vreo greșeală.

5 Oamenii aceia au zis: „Nu găsim în acest Daniel nici o pricină, numai dacă nu am găsi ceva în privința Legii Dumnezeului său!”

6 Atunci supraveghetorii și satrapii aceștia s-au dus cu mare zarvă la împărat și i-au vorbit astfel: „Să trăiești veșnic, împărate Darius!”

7 Toți supraveghetorii împărăției, demnitarii, satrapii, sfetnicii și guvernatorii au căzut de acord să se dea un decret împărătesc, întărit printr-o interdicție, ca oricine se va ruga, în următoarele treizeci de zile, altui zeu sau altui om decât ție, împărate, să fie aruncat în groapa cu lei.

8 Acum, împărate, întărește interdicția și semnează decretul pentru ca nimeni să nu-l poată schimba, după legea mezilor și a perșilor, care, odată ce fost dată, nu mai poate fi anulată.“

9 În urma celor spuse, împăratul Darius a semnat decretul și interdicția.

10 Deși știa că s-a semnat decretul, Daniel continua să meargă în casa lui, care avea ferestrele de sus deschise înspre Ierusalim și, de trei ori pe zi, se pune pe genunchi, se ruga și Îl lăuda pe Dumnezeu său, așa cum făcuse și mai înainte.

11 Atunci oamenii aceia au dat năvală în casă și l-au găsit pe Daniel rugându-se și cerând milă de la Dumnezeu său.

12 Apoi s-au înfățișat înaintea împăratului și i-au amintit de interdicția împărătească: – Oare nu ai semnat o interdicție potrivit căreia, în următoarele treizeci de zile, oricine se roagă altui zeu sau altui om în afară de tine să fie aruncat în groapa cu lei? Împăratul a răspuns: – Lucrul acesta este adevărat, după legea mezilor și a perșilor, care odată ce a fost dată, nu mai poate fi anulată.

13 Ei i-au mai zis împăratului: – Daniel, unul dintre exilații lui Iuda, îți nesocotește porunca, împărate, precum și interdicția pe care ai semnat-o și își spune rugăciunea de trei ori pe zi.

14 Când a auzit lucrul acesta, împăratul s-a mâhnit foarte tare și s-a gândit cum să-l scape pe Daniel; până la apusul soarelui s-a frământat cum să-l scape.

15 Apoi oamenii aceia au venit cu mare zarvă la împărat și i-au zis: – Să știi, împărate, că, după legea mezilor și a perșilor, orice interdicție și orice decret dat de împărat nu se poate anula!

16 Atunci împăratul a poruncit să-l aducă pe Daniel și să-l arunce în groapa cu lei. Împăratul i-a zis lui Daniel: „Dumnezeul tău, Căruia Îi slujești neîncetat, să te scape!”

17 A fost adusă o piatră care a fost pusă pe gura gropii, iar împăratul a pecetluit-o cu inelul său și cu inelul nobililor săi, ca să nu se schimbe nimic cu privire la Daniel.

18 Apoi împăratul s-a retras în palatul său și a petrecut noaptea fără să mănânce și fără să i se aducă vreo dansatoare; nu a avut deloc somn.

19 La revărsatul zorilor, împăratul s-a sculat și s-a dus în grabă la groapa cu lei.

20 S-a apropiat de groapă și l-a strigat pe Daniel cu durere în glas. Împăratul i-a zis astfel lui Daniel: – Daniele, rob al Dumnezeului celui Viu, a putut Dumnezeuul tău, Căruia Îi slujești neîncetat, să te scape de lei?

21 Daniel i-a răspuns împăratului: – Să trăiești veșnic, împărate!

22 Dumnezeuul meu l-a trimis pe îngerul Său care a închis gura leilor, iar aceștia nu mi-au făcut nici un rău, pentru că am fost găsit nevinovat înaintea Lui. Și nici împotriva ta, împărate, nu am făcut nimic rău!

23 Atunci împăratul s-a bucurat mult din pricina lui Daniel și a poruncit să-l scoată din groapă. Daniel a fost scos din groapă și nu s-a găsit nici o rană pe el, pentru că s-a încrezut în Dumnezeuul său.

24 Împăratul a poruncit să fie aduși înaintea sa oamenii care-l acuzaseră pe Daniel. Aceștia au fost aruncați apoi în groapa cu lei, atât ei, cât și fiii și soțiile lor. Nici nu au ajuns bine pe fundul gropii, că leii i-au și apucat și le-au sfărâmat toate oasele.

25 După aceea, împăratul Darius a scris tuturor popoarelor, neamurilor și oamenilor de orice limbă care locuiau pe tot cuprinsul țării: „Pacea să vă fie înmulțită!”

26 Poruncesc ca în orice parte a împărăției mele oamenii să tremure și să se teamă de Dumnezeuul lui Daniel. Căci El este Dumnezeuul cel Viu, Care dăinuiește în veci! Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată, iar stăpânirea Lui nu va avea sfârșit.

27 El izbăvește și mântuiește. El face semne și minuni în ceruri și pe pământ, El l-a izbăvit pe Daniel din ghearele leilor.“

28 Daniel a dus-o bine sub domnia lui Darius și a lui Cyrus Persanul.

7 *Viziunea celor patru fiare*

1 În primul an de domnie al lui Belșatar, împăratul Babilonului, Daniel a avut un vis și i-au trecut prin minte viziuni, în timp ce dormea. La urmă, Daniel a scris visul și a povestit lucrurile care aveau însemnătate.

2 Daniel a spus astfel: „În timpul vedeniei mele de noapte, m-am uitat și iată că cele patru vânturi ale cerului au izbucnit pe marea cea mare.

3 Și patru fiare mari, diferite una de cealaltă, au ieșit din mare.

4 Prima semăna cu un leu și avea aripi de vultur. M-am uitat până când i-au fost smulse aripile, a fost ridicată de la pământ, a stat în picioare ca un om și i s-a dat o inimă de om.

5 Și iată că o altă fiară, a doua, era ca un urs. Ea stătea culcată pe o parte, ținând trei coaste în gură, între colți. Și i s-a zis astfel: «Scoală-te și mănâncă multă carne!»

6 În momentul acela m-am uitat și iată că mai era o alta ca un leopard. Fiara aceasta avea pe spate patru aripi ca de pasăre și patru capete; și i s-a dat stăpânire.

7 În momentul acela, în timpul vedeniilor mele de noapte, m-am uitat și iată că era o a patra fiară, înfricoșătoare, înspăimântătoare și nespuse de puternică. Avea niște dinți mari de fier, devora, sfărâma și călca resturile în picioare; era diferită de toate fiarele de dinaintea ei și avea zece coarne.

8 Mă uitam cu atenție la coarne și iată că a apărut între ele un alt corn, mai mic, iar trei dintre primele coarne au fost dezrădăcinate dinaintea lui. Acest corn avea niște ochi ca ochii de om și o gură care vorbea cu trufie.

9 În timp ce mă uitam, niște tronuri au fost așezate și un Îmbătrânit de Zile a luat loc. Haina Lui era albă ca zăpada, iar părul capului Lui era ca lâna curată. Tronul Lui era numai flăcări de foc, iar roțile tronului erau un foc aprins.

10 Un râu de foc curgea ieșind dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și niște cărți au fost deschise.

11 Am continuat să mă uit din pricina răsunetului cuvintelor trufașe pe care cornul acela le rostea. M-am uitat până când fiara a fost ucisă și trupul ei a fost distrus și aruncat în foc, ca să fie ars.

12 Celorlalte fiare li s-a luat stăpânirea, dar li s-a îngăduit o prelungire a vieții până la o vreme și un timp anume.

13 M-am uitat în timpul viziunilor mele de noapte și iată că pe norii cerului venea Cineva Care era ca un fiu al omului. El S-a apropiat de Cel Îmbătrânit de Zile și a fost adus înaintea Acestuia.

14 Lui I s-a dat stăpânirea, onoarea și Împărăția, ca să-I slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de orice limbă! Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică, care nu va trece, iar Împărăția Lui nu va fi distrusă niciodată!

Interpretarea viziunii

15 Eu, Daniel, m-am tulburat în duhul meu, și viziunile din mintea mea m-au înspăimântat.

16 M-am apropiat de unul dintre cei ce stăteau în preajmă și i-am cerut adevărul cu privire la toate acestea. El mi-a vorbit și mi-a făcut cunoscută interpretarea acestor lucruri:

17 „Aceste patru fiare mari sunt patru împărați care se vor ridica pe pământ.

18 Dar sfinții Celui Preaînalt vor primi Împărăția și o vor stăpâni pe vecie, pentru veci de veci.“

19 Apoi am dorit să mă lămuresc cu privire la fiara a patra, care era diferită de toate celelalte și nespuse de înfricoșătoare; avea colți de fier și gheare de bronz, devora, sfărâma și călca resturile în picioare.

20 Am dorit să mă lămuresc și cu privire la cele zece coarne de pe capul ei, precum și cu privire la celălalt corn care ieșise și dinaintea căruia căzuseră trei, acel corn care avea ochi, o gură care vorbea cu trufie și o înfățișare mai impunătoare decât a celorlalte.

21 M-am uitat iarăși și am văzut cum cornul acela a făcut război cu sfinții și a putut să-i biruiască,

22 până când a venit Cel Îmbătrânit de Zile și a făcut dreptate sfinților Celui Preaînalt și până când a sosit vremea când sfinții au luat în stăpânire Împărăția.

23 Iată ce mi-a zis: „Fiara a patra este o a patra împărăție care va fi pe pământ. Ea va fi diferită de toate celelalte împărății; va devora tot pământul, îl va călca în picioare și-l va sfărâma.

24 Iar cele zece coarne sunt zece împărați care se vor ridica din împărăția aceasta. După ei se va ridica un altul; el va fi diferit de ceilalți și îi va smeri pe trei dintre ei.

25 Va rosti cuvinte jignitoare împotriva Celui Preaînalt și îi va asupri pe sfinții Celui Preaînalt. Se

va gândi să schimbe vremurile hotărâte prin lege, iar sfinții vor fi dați în mâna lui timp de un an, doi ani și o jumătate de an.

26 Dar va fi o judecată și i se va lua stăpânirea, ca să fie distrusă și nimicită pentru totdeauna.

27 Apoi domnia, stăpânirea și măreția împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri vor fi date poporului sfinților Celui Preaînalt. Împărăția Lui este o împărăție veșnică și toate stăpânirile Îi vor sluji și Îl vor asculta.“

28 Aici s-au încheiat cuvintele. Pe mine, Daniel, m-au înspăimântat foarte tare gândurile mele și mi s-a schimbat culoarea feței, dar am păstrat cuvintele în inima mea.

8 *Viziunea cu berbecul și țapul*

1 În al treilea an al domniei împăratului Belșatar, mie, Daniel, mi s-a arătat o viziune, după cea care mi se arătase înainte.

2 În viziunea aceasta, m-am văzut în capitala Susa, în provincia Elam; am mai văzut în viziune că eram pe malul râului Ulai.

3 Mi-am ridicat privirea, m-am uitat și iată că lângă râu stătea un berbec cu două coarne. Coarnele acestea erau lungi, dar unul era mai lung decât celălalt, cel lung crescând la urmă.

4 Am văzut cum berbecul împungea spre apus, spre nord și spre sud. Nici un animal nu-i putea sta împotriva și nimeni nu putea scăpa de sub puterea lui. El făcea ce voia și a ajuns puternic.

5 În timp ce căutam să înțeleg aceste lucruri, iată că a venit un țap din apus, străbătând toată suprafața pământului, fără să atingă însă pământul. Țapul avea un corn impunător între ochi.

6 A venit până la berbecul care avea două coarne, pe care l-am văzut stând lângă râu, și s-a năpustit asupra lui cu o furie năprasnică.

7 L-am văzut cum s-a apropiat de berbec și s-a întărâtat împotriva lui. Apoi a izbit berbecul și i-a rupt cele două coarne, fără ca berbecul să fi avut putere să i se împotrivescă. L-a trântit la pământ și l-a călcat în picioare; și nu a fost nimeni care să-l poată scăpa pe berbec de sub puterea țapului.

8 Țapul a continuat să crească în putere, dar, când a ajuns la culmea puterii sale, cornul cel mare i s-a rupt. În locul lui au ieșit alte patru coarne, impunătoare, înspre cele patru vânturi ale cerului.

9 Dintr-unul din ele a ieșit un corn mai mic, care a crescut peste măsură de mult spre sud, spre răsărit și spre țara cea minunată.

10 S-a înălțat până la oștirea cerurilor, a aruncat la pământ o parte din oștire și din stele și le-a călcat în picioare.

11 S-a înălțat până la Căpetenia oștirii și i-a luat jertfa continuă, iar locul Sanctuarului Lui a fost dărâmat.

12 Oștirea și jertfa continuă au fost date pe mâna lui din pricina nelegiurii. Cornul a aruncat adevărul la pământ și a reușit în ceea ce a făcut.

13 Atunci am auzit un sfânt vorbind și un alt sfânt întrebându-l pe cel ce vorbea: „În cât timp se va împlini viziunea despre jertfa continuă, despre nelegiuirea ce a adus pustiire și despre călcarea în picioare a Sfântului Lăcaș și a oștirii?“

14 El mi-a dat mie răspunsul: „Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Lăcaș va fi curățit.“

Interpretarea viziunii

15 În timp ce eu, Daniel, aveam viziunea aceasta și căutam s-o înțeleg, iată că cineva, care era la înfățișare ca un om, a apărut stând în picioare în fața mea.

16 Am auzit un glas de om venind din mijlocul râului Ulai care striga și zicea astfel: „Gabriele, fă-l să înțeleagă această viziune!“

17 Când a venit lângă locul unde eram, m-am înspăimântat și am căzut cu fața la pământ. El mi-a zis: „Înțelege, fiul omului, că viziunea este cu privire la vremea sfârșitului!“

18 Când mi-a vorbit, am căzut leșinat cu fața la pământ. El m-a atins și m-a ridicat iarăși în picioare în locul unde mă aflam.

19 Apoi mi-a zis astfel: „Iată, îți voi spune ce se va întâmpla în vremea de apoi a indignării, căci viziunea se referă la vremea hotărâtă sfârșitului.“

20 Berbecul pe care l-ai văzut, cu cele două coarne, îi înfățișează pe împărații Mediei și Persiei.

21 Țapul cel aprig este împăratul Greciei. Cornul cel mare, care era între ochii lui, este primul împărat.

22 Faptul că acest corn a fost frânt și că în locul lui s-au ridicat altele patru înseamnă că din neamul aceasta se vor ridica patru împărații, dar nu vor avea puterea ei.

23 La sfârșitul domniei lor, când păcatele răzvrătiților vor fi la culme, se va ridica un împărat semeț și iscusit în uneltiri.

24 El va fi puternic, dar nu prin propria-i putere; va face pustiiri de necrezut și va reuși în ceea ce va face. Îi va nimici pe cei puternici și pe poporul sfinților.

25 Din pricina istețimii lui și a propășirii înșelăciunii din mâna lui, inima i se va mândri. Va distruge pe mulți care se credeau în siguranță și va sta chiar împotriva Căpeteniei căpeteniilor, dar va fi zdrobit, fără ajutorul vreunei mâini omenești.

26 Cât despre viziunea cu serile și diminețile, care îți s-a spus, ea este adevărată. Tu însă tănuiește viziunea, căci este cu privire la niște zile îndepărtate“

27 Eu, Daniel, am fost istovit și bolnav câteva zile, dar apoi m-am sculat și m-am ocupat de treburile împăratului. Eram uimit din pricina viziunii pe care nimeni nu o putea înțelege.

9 *Rugăciunea lui Daniel*

1 Era în primul an de domnie al lui Darius, fiul lui Ahașveroș, din neamul mezilor, care fusese făcut împărat peste împărăția caldeenilor.

2 Deci în primul său an de domnie, eu, Daniel, am înțeles din cărți numărul de ani care trebuiau să se împlinescă, după Cuvântul Domnului spus profetului Ieremia, cu privire la ruinele Ierusalimului. Era vorba despre șaptezeci de ani.

3 Mi-am îndreptat fața către Stăpânul, către Dumnezeu, ca să-L caut cu rugăciune, cu cereri și cu post în sac și cenușă.

4 M-am rugat Domnului, Dumnezeu meu, și I-am mărturisit, zicând: „O, Stăpâne, Dumnezeule mare și înfricoșător, Cel Ce păstrezi legământul și îndurarea față de cei ce Te iubesc și păzesc poruncile Tale,

5 am păcătuit, am greșit, am fost răi și ne-am răzvrătit, ne-am îndepărtat de poruncile și orânduirile Tale.

6 Nu am ascultat de slujitorii Tăi, profeții, care vorbeau în Numele Tău regilor noștri, prinților și strămoșilor noștri și întregului popor din țară.

7 De partea Ta, Stăpâne, este dreptatea, și nouă se cuvine astăzi să ni se umple fața de rușine, da, nouă, fiecărui bărbat al lui Iuda, locuitorilor Ierusalimului și întregului Israel, de aproape sau de departe, din orice țară unde i-ai izgonit din pricina

necredincioșiei lor de care s-au făcut vinovați față de Tine.

8 Doamne, nouă se cuvine să ni se umple fața de rușine, da, nouă, regilor noștri, căpeteniilor noastre și strămoșilor noștri, căci am păcătuit față de Tine!

9 La Stăpânul, Dumnezeul nostru, este însă mila și iertarea, cu toate că împotriva Lui ne-am răzvrătit!

10 N-am ascultat de glasul Domnului, Dumnezeuul nostru, ca să urmăm legile Lui pe care ni le-a dat prin slujitorii Săi, profeții.

11 Tot Israelul a călcat Legea Ta și astfel s-a îndepărtat, refuzând să asculte de glasul Tău. De aceea s-au revărsat peste noi jurământul și blestemul care au fost scrise în Legea lui Moise, robul lui Dumnezeu, căci împotriva lui Dumnezeu am păcătuit.

12 El Și-a împlinit astfel cuvântul pe care-l rostise împotriva noastră și împotriva conducătorilor noștri care ne judecau, aducând peste noi o așa mare nenorocire, încât ceea ce i s-a întâmplat Ierusalimului nu s-a mai întâmplat nicăieri sub ceruri.

13 După cum este scris în Legea lui Moise, așa a venit peste noi toată nenorocirea aceasta, iar noi nu ne-am rugat Domnului, Dumnezeuul nostru, ca să ne întoarcem de la fărădelegile noastre și să luăm aminte la adevărul Tău.

14 De aceea, DOMNUL a avut grijă să aducă nenorocirea aceasta peste noi, căci DOMNUL, Dumnezeuul nostru, este drept în toate lucrările pe care le-a făcut, dar noi nu am ascultat de glasul Lui.

15 Acum, Stăpâne, Dumnezeul nostru, Tu, Care l-ai scos pe poporul Tău din țara Egiptului cu brațul Tău cel puternic și Care Ți-ai făcut un Nume, așa cum este și astăzi, noi am păcătuit și am fost răi.

16 Stăpâne, potrivit cu toate lucrările Tale înfăptuite cu dreptate, îndepărtează-Ți, Te rog, mânia și furia de la cetatea Ta, Ierusalimul, de la muntele Tău cel sfânt, căci, din pricina păcatelor și fărădelegilor strămoșilor noștri, a ajuns Ierusalimul și poporul Tău de rușinea tuturor celor ce ne înconjoară!

17 Acum dar, Dumnezeul nostru, ascultă rugăciunea robului Tău și cererile lui și, de dragul Tău, Stăpâne, fă să lumineze fața Ta peste Lăcașul Tău devastat!

18 Pleacă-Ți urechea, Dumnezeule, și ascultă! Deschide-Ți ochii și privește la ruinele noastre și la cetatea peste care este chemat Numele Tău! Căci nu datorită faptelor noastre drepte aducem cererile

noastre înaintea Ta, ci pentru îndurările Tale cele mari.

19 Ascultă, Stăpâne! Iartă, Stăpâne! Ia aminte, Stăpâne! Lucrează și nu întârzia, de dragul Tău, Dumnezeul meu! Căci Numele Tău este chemat peste cetatea Ta și peste poporul Tău!“

Cei șaptezeci de ori câte șapte ani

20 În timp ce vorbeam, mă rugam și mărturiseam păcatul meu și păcatul poporului meu, Israel, și în timp ce îmi aduceam cererile înaintea Domnului, Dumnezeul meu, cu privire la muntele cel sfânt al Dumnezeului meu,

21 deci, în timp ce eu încă vorbeam în rugăciune, „omul“ Gabriel, pe care-l văzusem în viziunea dinainte, a venit repede în zbor și s-a apropiat de mine chiar în clipa când se aducea jertfa de seară.

22 El m-a făcut să înțeleg, spunându-mi astfel: „Daniele, am venit acum să-ți dau discernământ și înțelegere.

23 Când ai început să te rogi, a ieșit un cuvânt, iar eu am venit să te înștiințez, căci tu ești plăcut lui Dumnezeu. Ia aminte deci la cuvânt și caută să înțelegi viziunea!

24 O perioadă de șaptezeci de ori câte șapte ani a fost hotărâtă pentru poporul tău și pentru cetatea ta sfântă, pentru a se sfârși nelegiuirea, pentru a se opri păcatele, pentru a fi ispășită vina, pentru a fi adusă dreptatea veșnică, pentru a fi pecetluită viziunea și profetia și pentru a unge pe Cel Preasfânt.

25 Să știi și să înțelegi aceasta: de la darea poruncii de restaurare și rezidire a Ierusalimului până la Unsul, Conducătorul, va fi o perioadă de șapte ori câte șapte ani și apoi încă o perioadă de șaiszeci și două de ori câte șapte ani. Piața și șanțul îi vor fi refăcute, însă în vremuri de strâmtorare.

26 După perioada de șaiszeci și două de ori câte șapte ani, Unsul va fi nimicit și nu va avea nimic. Oștirea unui conducător care va veni va distruge cetatea și Sfântul Lăcaș. Sfârșitul va fi ca printr-un potop, iar războiul va ține până la sfârșit. Pustiirile sunt hotărâte.

27 El va încheia un legământ ferm cu mulți pentru o perioadă de șapte ani, dar la jumătatea celor șapte ani va pune capăt jertfei și darului de mâncare. Și pe streășina Templului va așeza urâciunea pustiirii, până va fi revărsat asupra celui pustiit prăpădul hotărât.“

10 *Revelația cu privire la vecinii lui*

Israel

1 În al treilea an de domnie al lui Cyrus, împăratul Persiei, i-a fost descoperit un cuvânt lui Daniel, cel care fusese numit Beltșatar. Cuvântul este adevărat și vestește un mare război. El a priceput cuvântul, înțelegerea acestuia venindu-i printr-o viziune.

2 În acele zile eu, Daniel, eram în jale de trei săptămâni.

3 Nu am mâncat bucate alese, nu mi-a intrat în gură nici carne, nici vin și nu m-am uns deloc, până nu s-au împlinit cele trei săptămâni.

4 În ziua a douăzeci și patra a lunii întâi, mă aflam pe malul râului cel mare, care se cheamă Tigru.

5 Mi-am ridicat privirea, m-am uitat și iată că acolo era un bărbat îmbrăcat în in și încins la coapse cu un brâu de aur de Ufaz.

6 Trupul lui era ca hrisolitul, fața lui – ca strălucirea fulgerului, ochii lui – ca torțele de foc, mâinile și picioarele lui – ca luciul bronzului lustruit, iar glasul său – ca vuietul mulțimii.

7 Numai eu, Daniel, am văzut viziunea; bărbații care erau cu mine nu au văzut-o, însă au fost cuprinși de o frică atât de mare, încât au luat-o la fugă pentru a se ascunde.

8 Astfel am fost lăsat singur, privind această mare viziune. Puterea m-a părăsit, culoarea feței mi s-a schimbat ca la un mort și am rămas fără vlagă.

9 Am auzit apoi sunetul cuvintelor sale, iar când am auzit sunetul cuvintelor sale, am căzut leșinat cu fața la pământ.

10 Atunci o mână m-a atins și m-a așezat pe genunchii și pe mâinile mele tremurânde.

11 El mi-a zis: – Daniele, om plăcut lui Dumnezeu, ia aminte la cuvintele pe care ți le voi spune! Stai în picioare, căci acum am fost trimis la tine! Când mi-a vorbit astfel, m-am ridicat tremurând.

12 Apoi a continuat: – Nu te teme, Daniele, căci cuvintele tale au fost ascultate chiar din prima zi în care te-ai hotărât în inima ta să înțelegi și să te smerești înaintea Dumnezeului tău! Cuvintele tale au fost auzite și tocmai din pricina lor am venit eu acum.

13 Dar căpetenia împărăției Persiei mi s-a împotrivit timp de douăzeci și una de zile, dar iată că Mihail, una din căpeteniile cele mai de seamă, a venit să mă ajute, căci fusesem lăsat acolo, cu împărății Persiei.

14 Acum am venit să te învăț cu privire la ceea ce se va întâmpla cu poporul tău în zilele de apoi, căci viziunea se referă tot la acele zile.

15 În timp ce îmi spunea cuvintele acestea, mi-am plecat fruntea la pământ și am rămas mut.

16 Dar iată că cineva care era la înfățișare ca un om mi-a atins buzele. Atunci mi-am deschis gura și am început să vorbesc. I-am zis celui ce stătea înaintea mea: – Stăpâne, la vederea acestei viziuni, m-am umplut de groază și am rămas fără vlagă.

17 Cum ar putea slujitorul stăpânului meu să vorbească cu stăpânul meu? Căci puterea m-a părăsit și abia mai am suflare.

18 Atunci cel care avea înfățișarea ca a unui om m-a atins din nou și m-a întărit.

19 El mi-a zis: – Nu te teme, om plăcut lui Dumnezeu! Pace ție! Fii tare! Fii puternic! În timp ce vorbea cu mine, am simțit cum mă întăresc și i-am zis: – Vorbește, stăpâne, căci m-ai întărit!

20 El m-a întrebat: – Știi tu pentru ce am venit la tine? Acum mă voi întoarce să lupt împotriva căpeteniei Persiei, iar, când voi pleca, iată că va veni căpetenia Greciei.

21 Dar înainte îți voi spune ce este scris în Cartea Adevărului. Nimeni nu mă ajută împotriva lor decât Mihail, căpetenia voastră.

11 **1** În anul întâi al domniei lui Darius Medul, eram alături de el ca să-l întăresc și să-i fiu de ajutor.

Regii de la sud și cei de la nord

2 Acum, îți voi spune adevărul acesta: încă trei împărați se vor mai ridica în Persia. Cel de-al patrulea va strânge mai multă bogăție decât toți ceilalți și, când va câștiga putere prin bogăție, îi va răscula pe toți împotriva împărăției Greciei.

3 Apoi se va ridica un împărat puternic care va domni cu mare autoritate și va face tot ce-i va plăcea.

4 Și după ce se va fi înălțat, împărăția lui va fi sfărâmată și va fi împărțită în cele patru vânturi ale cerului. Dar aceasta nu va merge la urmașii lui și nici nu va mai avea aceeași autoritate ca atunci când domnea el, căci împărăția lui va fi deznăscută și va fi dată și altora pe lângă aceștia.

5 Regele din sud va ajunge tare, dar una dintre căpeteniile lui va deveni mai tare decât el și-și va stăpâni cu mare autoritate propriul regat.

6 După câțiva ani se vor alia. Fiica regelui din sud va veni la regele din nord pentru a ratifica alianța, dar alianța nu-și va păstra puterea, iar el și puterea lui nu vor dura. Și fata va fi dată la moarte împreună cu însoțitorii ei, cu cel din care s-a născut și cu cel ce a sprijinit-o. În acele vremuri,

7 din rădăcinile ei se va ridica un lăstar în locul ei. El va veni împotriva oștirii regelui din nord și va intra în fortăreața lui; se va lupta cu ei și va fi biruitor.

8 Va duce în Egipt, ca pradă de război, zeii lor, chipurile lor turnate și vasele lor scumpe de argint și de aur. Pentru câțiva ani el se va ține departe de regele din nord.

9 Atunci regele din nord va veni împotriva regatului regelui din sud, dar se va întoarce în țara lui.

10 Totuși, fiii săi se vor pregăti de război și vor strânge o mulțime de oști care vor înainta, se vor revărsa ca un potop, vor traversa și se vor război cu el, împingând lupta până spre fortăreața lui.

11 Mâniat de aceasta, regele din sud va ieși și se va război cu el, adică cu regele din nord, care va ridica o mare oștire, însă această oștire va fi dată în mâinile celuilalt.

12 Când oștirea va fi înfrântă, inima regelui din sud se va îngâmfa; va doborî zeci de mii, dar tot nu va fi biruitor.

13 Regele din nord va strânge o altă oștire, mai mare decât cea dintâi și, după câțiva ani, va înainta cu această mare oștire și cu multe provizii.

14 În vremurile acelea, mulți se vor ridica împotriva regelui din sud. Niște oameni violenți din poporul tău se vor răscula ca să împlinescă viziunea, însă vor cădea.

15 Când regele din nord va veni, va ridica rampe de asalt și va cuceri o cetate fortificată. Forțele regelui din sud nu-i vor putea sta împotrivă și nici chiar trupele cele mai alese nu i se vor putea împotrivi.

16 Cel ce va veni împotriva lui va face cum îi va plăcea și nu-i va sta nimeni împotrivă. El se va opri în țara cea minunată, având puterea de a distruge.

17 Va avea de gând să vină cu toată puterea regatului său și va face o alianță cu el. Îi va da pe una din fiicele sale de soție, ca să-i distrugă regatul, dar lucrul acesta nu va reuși și nu-l va ajuta.

18 Apoi își va întoarce privirile înspre ostroave și va cuceri multe dintre ele, dar un comandant va pune capăt batjocurii lui, astfel încât aceasta se va răsfărânga asupra lui însuși.

19 El se va întoarce înspre fortărețele din țara lui, dar se va împiedica, va cădea și nu va mai fi găsit.

20 Cel ce-i va lua locul va trimite un colector de taxe, pentru a păstra splendoarea regatului. În câteva zile însă va fi zdrobit, și aceasta fără mânie și fără luptă.

21 În locul lui se va ridica un om disprețuit, căruia nu i s-a dat măreție regală. El va veni pe neașteptate și va pune mâna pe regat prin uneltiri.

22 Oștile cele copleșitoare la număr vor fi măturate dinaintea lui și vor fi zdrobite; la fel se va întâmpla și cu prințul legământului.

23 După ce se vor uni cu el prin alianță, el se va folosi de înșelăciune, se va ridica și va fi tare chiar și cu puțin popor.

24 Va intra pe neașteptate în locurile roditoare ale provinciei și va face ceva ce nu făcuseră nici părinții săi, nici părinții părinților săi: va împărți prada, jaful și bogățiile și va urzi planuri împotriva fortificațiilor, dar numai pentru o vreme.

25 El își va stârni puterea și curajul, înaintând împotriva regelui din sud cu o mare oștire. Regele din sud se va angaja în luptă cu o oștire mult mai mare și mai puternică, dar nu va birui din pricina planurilor rele uneltite împotriva lui.

26 Cei ce mănâncă din bucatele lui vor căuta să-l zdrobească; oștirea lui se va risipi și mulți vor cădea răpuși.

27 Cei doi regi, cu inimile înclinate spre rău, vor sta la aceeași masă și se vor minți unul pe altul, dar nu vor reuși, căci sfârșitul va fi la vremea hotărâtă.

28 Regele din nord se va întoarce în țara lui cu mari bogății, dar inima lui va fi împotriva legământului sfânt. Va lucra întocmai, iar apoi se va întoarce în țara lui.

29 La timpul hotărât va reveni și va înainta împotriva sudului, dar nu va mai fi ca înainte.

30 Vor veni împotriva lui niște corăbii din Chitim, care-l vor descuraja. Se va retrage și își va vărsa apoi mânia asupra legământului sfânt. Întorcându-se, îi va favoriza pe cei ce au părăsit legământul sfânt.

31 Oștile trimise de el vor ocupa și vor profana Lăcașul și fortăreața, vor îndepărta jertfa continuă și vor așeza urâciunea pustirii.

32 Îi va corupe prin lingușiri pe cei ce calcă legământul, dar cei din popor, care Îl cunosc pe Dumnezeu lor, vor rămâne tari și vor rezista.

33 Înțelepții poporului îi vor învăța pe mulți, chiar dacă, pentru o vreme, unii din ei vor cădea prin sabie sau prin foc, în captivitate sau prădați.

34 Când vor cădea, vor primi puțin ajutor și mulți li se vor alătura fără a fi sinceri.

35 Unii dintre înțelepți vor cădea pentru a fi încercați, curățiți și albiți până la vremea sfârșitului, căci sfârșitul va fi doar la vremea hotărâtă.

36 Regele care se va înălța pe sine Regele va face ce-i va plăcea. Se va mări și se va înălța deasupra oricărui zeu și va rosti lucruri nemaiauzite împotriva Dumnezeului dumnezeilor. El va reuși până când se va sfârși perioada indignării, căci ce este hotărât se va împlini.

37 Nu va ține seamă nici de zeii strămoșilor lui, nici de cel dorit de femei. El nu va ține seamă de nici un zeu, ci se va mări pe sine însuși deasupra tuturor.

38 În locul lor va cinsti un zeu al fortărețelor; pe acest zeu, necunoscut strămoșilor lui, îl va cinsti cu aur și cu argint, cu pietre prețioase și cu lucruri de preț.

39 Cu ajutorul acestui zeu străin va lupta împotriva cetăților fortificate. Celor ce-l vor recunoaște le va oferi multe onoruri și pe mulți dintre aceștia îi va pune să domnească și le va împărți pământul drept răsplată.

40 La vremea sfârșitului, regele din sud va porni război cu el. Dar regele din nord se va năpusti ca o furtună asupra acestuia cu care de luptă, cu călăreți și cu corăbii multe; va invada multe țări și le va traversa ca un potop.

41 Va invada chiar și țara cea minunată. Multe țări vor cădea, iar cei ce vor scăpa din mâna lui vor fi Edomul, Moabul și conducătorii amoniților.

42 Își va întinde mâna peste multe țări și nici chiar țara Egiptului nu va scăpa.

43 Va lua în stăpânire comori ascunse de aur și de argint și tot felul de lucruri de preț din Egipt, iar libienii și cușitii îi vor sta la picioare.

44 Când însă niște vești din răsărit și din nord îl vor tulbura, el va porni cu o mare furie ca să nimicească și să distrugă pe mulți.

45 Își va întinde corturile regale între mări, la muntele sfânt și minunat, însă apoi îl va ajunge sfârșitul și nimeni nu-l va ajuta.

12 *Vremea sfârșitului*

1 În vremea aceea se va ridica Mihail, marea căpetenie, ocrotitorul poporului tău; va fi o vreme

de necaz, cum n-a fost de la începutul neamurilor și până atunci. Dar în vremea aceea poporul tău va scăpa, și anume oricine va fi găsit scris în carte.

2 Mulți dintre cei ce dorm în țărâna pământului se vor trezi, unii – pentru viață veșnică, iar alții – pentru rușine și veșnic dispreț.

3 Înțelepții vor străluci ca strălucirea boltei cerești, iar cei ce au învățat dreptatea pe mulți vor străluci ca stelele, în vecii vecilor.

4 Tu însă, Daniele, tănuiește aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului. Atunci mulți vor alerga încoace și încolo și cunoștința va crește.

5 Apoi eu, Daniel, m-am uitat și iată că alți doi stăteau în picioare, unul de o parte a râului și altul de cealaltă parte a râului.

6 Unul din ei l-a întrebat pe bărbatul îmbrăcat în in, care era deasupra apelor râului: – Cât va mai fi până la împlinirea acestor lucruri uimitoare?

7 Bărbatul îmbrăcat în in, care era deasupra apelor râului, a ridicat mâna dreaptă și mâna stângă spre ceruri și l-am auzit jurând pe Cel Veșnic Viu, astfel: – Va mai fi un an, doi ani și o jumătate de an! Când se va sfârși zdrobirea puterii poporului sfânt, atunci se vor împlini toate aceste lucruri.

8 Eu am auzit, dar nu am înțeles, așa că am întrebat: – Stăpâne, cum va fi sfârșitul acestor lucruri?

9 El mi-a răspuns: – Du-te, Daniele, căci cuvintele acestea sunt tănuite și pecetluite până la vremea sfârșitului.

10 Mulți se vor curăți, se vor albi și vor fi încercați, însă cei răi vor continua să fie răi; nici unul dintre cei răi nu va înțelege, însă cei înțelepți vor înțelege.

11 De la vremea când jertfa continuă va fi îndepărtată și de la așezarea urâciunii pustiirii vor fi o mie două sute nouăzeci de zile.

12 Ferice de cel ce așteaptă și ajunge până la o mie trei sute treizeci și cinci de zile.

13 Cât despre tine, du-te, până când va veni sfârșitul! Te vei odihni și, la sfârșitul zilelor, te vei scula pentru a-ți primi partea de moștenire.

1 **1** Acesta este Cuvântul Domnului spus lui Osea, fiul lui Beerî, pe vremea lui Uzîa, Iotam, Ahaz și Ezechîa, regîi lui Iuda, și pe vremea lui Ieroboam, fiul lui Iehoas, regele lui Israel.

Soția și copiii lui Osea

2 Când Domnul i-a vorbit pentru prima oară lui Osea, Domnul i-a zis astfel: „Du-te și ia-ți de soție o femeie desfrînată și copiii desfrînați, căci cei din țară s-au prostituat foarte mult, părăsindu-L pe Domnul.“

3 El s-a dus și a luat-o de soție pe Gomera, fiica lui Diblaim. Ea a zămislit și i-a născut un fiu.

4 Domnul i-a zis lui Osea: „Pune-i numele Izreel, căci peste puțin timp voi pedepsi casa lui Iehu pentru sîngele vărsat la Izreel și voi pune capăt monarhiei casei lui Israel.“

5 În ziua aceea voi rupe arcul lui Israel în Valea Izreel.“

6 Ea a zămislit din nou și a născut o fată. DOMNUL i-a zis lui Osea: „Pune-i numele Lo-Ruhama, căci nu voi mai avea milă de cei din casa lui Israel, nu-i voi mai ierta.“

7 Voi avea însă milă de cei din casa lui Iuda și-i voi izbăvi doar prin Domnul, Dumnezeu lor; deci nu-i voi izbăvi nici prin arc, nici prin sabie, nici prin luptă și nici prin cai sau călăreți“

8 După ce a întărcat-o pe Lo-Ruhama, Gomera a zămislit iarăși și a născut un fiu.

9 DOMNUL i-a zis lui Osea: „Pune-i numele Lo-Ami, căci voi nu sunteți poporul Meu, iar Eu nu sunt Dumnezeu vostru.“

10 Totuși israeliții vor fi nenumărați, ca nisipul mării, care nu poate fi nici măsurat, nici numărat. Și în locul unde li s-a spus: «Voi nu sunteți poporul Meu!», acolo vor fi numiți «fii ai Dumnezeului celui Vîu».

11 Cei din Iuda se vor uni cu cei din Israel, își vor pune o singură căpetenie și se vor ridica din țară, căci mare va fi ziua lui Izreel!“

2 **1** „Spuneți-le fraților voștri «Ami» și surorilor voastre – «Ruhama»!“

Necredincioșie, pedeapsă și promisiune cu privire la restaurare

2 Muștrați-vă mama, muștrați-o, căci ea nu este soția Mea, iar Eu nu sunt soțul ei! Să depărteze desfrînările dinaintea ei, și adulterul dintre sînii ei.

3 Altfel, o voi dezbrăca în pielea goală și o voi arăta așa cum era în ziua nașterii ei; o voi face asemenea unei pustii, o voi preface într-un pămînt uscat și o voi omorî prin însetare.

4 De fiii ei nu voi avea milă, căci sunt copiii din desfrînare.

5 Mama lor s-a prostituat și i-a zămislit în chip rușinos. Ea a zis: «Mă voi duce după amanții mei, după cei care-mi dau pâinea și apa, lâna și inul, untdelemnul și băutura!»

6 De aceea, iată, îi voi îngrădi căile cu spini, o voi împrejmuî cu ziduri, ca să nu-și mai găsească cărările.

7 Va alerga după amanții ei, dar nu-i va ajunge; îi va căuta, dar nu-i va găsi. Apoi va zice: «Mă voi întoarce la primul meu Soț, căci mi-a fost mai bine atunci decît acum!»

8 Ea nu știe însă că Eu am fost Acela Care i-a dat grâu, mustul și untdelemnul, Cel Care i-a înmulțit argintul și aurul, pe care ea le-a folosit apoi pentru Baal.

9 De aceea Îmi voi lua înapoi grâu la vremea lui și mustul la vremea lui; Îmi voi recupera lâna și inul date pentru acoperirea goliciunii ei.

10 Iar acum îi voi descoperi rușinea în fața amanților ei și nici unul nu o va scăpa din mîna Mea.

11 Voi face să înceteze toate prilejurile ei de bucurie: sărbătorile ei, lunile ei noi, Sabatele ei – toate zilele ei de adunare.

12 Îi voi pustii viile și smochinii despre care zicea: «Aceasta este plata dată de amanții mei!» Voi face din ele un hățîș, iar fiarele cîmpului le vor mânca.

13 O voi pedepsi pentru zilele cînd ardea tîmâie baalilor, cînd se gătea cu veriga în nas și cu salba ei și umbla după amanți, uitînd de Mine, zice Domnul.

14 De aceea, iată, o voi ademeni, o voi aduce în pustie și-i voi vorbi pe placul inimii ei.

15 Acolo îi voi da viile înapoi și voi face din valea Acor o poartă a speranței. Acolo ea va răspunde ca în zilele tinereții ei, ca în ziua ieșirii ei din țara Egiptului.

16 În ziua aceea, zice Domnul, Mă vei numi «Soțul meu»; și nu-Mi vei mai spune «Stăpînul meu».

17 Voi îndepărta numele baalilor din gura ei și nu le vor mai fi pomenite numele.

18 În ziua aceea voi încheia pentru ei un legământ cu fiarele câmpului, cu păsările cerului și cu animalele mici care se târăsc pe pământ. Le voi distruge din țară arcul, sabia și războiul și-i voi face să se odihnească în siguranță.

19 Te voi logodi cu Mine pe vecie, te voi logodi cu Mine prin dreptate și prin judecată, prin îndurare și prin milă.

20 Te voi logodi cu Mine prin credincioșie, iar tu Îl vei cunoaște pe Domnul.

21 În ziua aceea, le voi răspunde, zice Domnul, voi răspunde cerurilor, iar ele îi vor răspunde pământului;

22 pământul va răspunde grâului, mustului și untdelemnului, iar ele îi vor răspunde lui Izreel.

23 O voi sădi pentru Mine Însumi în țară! Pe cea care nu era iubită, o voi iubi! Celui ce nu era poporul Meu îi voi spune: «Tu ești poporul Meu!», iar el Îmi va răspunde: «Dumnezeul meu!»

3 *Gomera este iubită din nou*

1 Domnul mi-a zis: „Du-te iarăși și arată-ți dragostea față de soție, deși ea este iubită de un altul și este o adulteră. Iubește-o tot așa cum și Domnul îi iubește pe israeliți, deși ei s-au dus după alți dumnezei și iubesc turtele cu stafide.”

2 Mi-am cumpărat-o cu cincisprezece șecheli de argint și cu un homer și un letek de orz.

3 Apoi i-am zis: „Vei rămâne la mine multe zile. Nu te vei mai prostitua și nu vei mai fi cu nici un alt bărbat. În tot acest timp, nici eu nu mă voi apropia de tine.”

4 Căci tot atât de multe zile vor rămâne și israeliții fără rege, fără căpetenie, fără jertfă, fără pietre sacre, fără efod și fără terafimi.

5 După aceea, israeliții se vor întoarce și Îl vor căuta pe Domnul, Dumnezeul lor, și pe David, regele lor. La sfârșitul zilelor vor veni cu venerație la Domnul și la bunătatea Lui.

4 *DOMNUL acuză poporul și pe preoți*

1 Ascultați Cuvântul Domnului, israeliți, căci Domnul are o acuză împotriva locuitorilor țării: „Nu există adevăr, nu există bunătate, nu există cunoștință de Dumnezeu în țară!

2 Fiecare jură strâmb, înșală, ucide, fură și comite adulter. Ei năpăstuiesc, iar vărsările de sânge se țin lanț.

3 De aceea țara jelește și fiecare locuitor al ei este slăbit; fiarele câmpului, păsările cerului și peștii mării sunt pe cale să piară.

4 Dar nimeni să nu certe pe altcineva, nici un om să nu acuze pe altul. Poporul tău este asemenea celor ce acuză un preot.

5 Te vei împiedica ziua, iar profetul se va împiedica împreună cu tine noaptea. O voi nimici pe mama ta –

6 poporul Meu este nimicit din lipsă de cunoștință. Pentru că ai respins cunoștința, și Eu te resping ca preot al Meu! Fiindcă ai uitat Legea Dumnezeului tău, și Eu îți voi uita fiii!

7 Cu cât s-au înmulțit preoții, cu atât au păcătuit mai mult împotriva Mea. Ei au dat slava lor în schimbul rușinii.

8 Ei se hrănesc cu păcatele poporului Meu și savurează fărădelegile lui.

9 Dar și preotul va avea aceeași soartă cu cea a poporului: îi voi pedepsi pe amândoi după căile lor, le voi răsplăti după faptele lor.

Idolatria lui Israel

10 Vor mânca, dar nu se vor sătura, se vor prostitua, dar nu se vor înmulți, căci L-au părăsit pe Domnul și s-au dedat la

11 desfrânare, la vin și la must, care iau mințile

12 poporului Meu. Ei își întrebă bucata de lemn și un băț îi sfătuiește, căci un duh de desfrâu îi duce în rătăcire. Ei se prostituează, uitând de Dumnezeul lor.

13 Aduc jertfe pe vârful munților și ard tămâie pe dealuri, sub stejari, sub plopi și sub terebinți, căci umbra lor este plăcută. De aceea fetele voastre se prostituează și nurorile voastre comit adulter.

14 Nu le voi pedepsi pe fetele voastre pentru că se prostituează și nici pe nurorile voastre pentru că comit adulter, căci bărbații înșiși se retrag deoparte cu prostituatele și aduc jertfe cu prostituatele de la temple. Poporul acesta fără minte va fi doborât.

15 Dacă tu, Israele, te prostituezi, măcar Iuda să nu se facă vinovată! Nu vă duceți la Ghilgal, nu vă suiți la Bet-Aven și nu jurați cu: «Viu este Domnul!»

16 Israel este încăpățânat ca o juncă îndărătnică. Deci cum o s-o mai pască Domnul ca pe un miel pe o pășune întinsă?

17 Efraim s-a unit cu idolii; lăsați-l în pace!

18 Deși băutura s-a sfârșit, ei continuă să se prostitueze; conducătorii lui iubesc mult rușinea.

19 Vântul îi va lua pe aripile lui, și ei vor fi făcuți de rușine din pricina jertfelor lor.“

5 Judecată împotriva lui Israel

1 „Ascultați aceasta, preoților! Ia aminte, casă a lui Israel! Pleacă-ți urechea, familie regală! Căci pentru voi este judecata aceasta, fiindcă ați fost o cursă la Mițpa și un năvod întins asupra Taborului!

2 Răzvrățiții se afundă în măcel, dar Eu îi voi disciplina pe toți.

3 Eu îl cunosc pe Efraim, iar Israel nu-Mi este ascuns, căci acum, Efraime, te-ai prostituat, iar Israel s-a întinat!

4 Faptele lor nu le îngăduie să se întoarcă la Dumnezeu lor, căci în mijlocul lor este un duh de desfrâu și ei nu-L cunosc pe Domnul.

5 Mândria lui Israel mărturisește împotriva lui. Israel și Efraim se împiedică în înseși fărădelegile lor, iar Iuda se împiedică împreună cu ei.

6 Vor merge cu turmele și cu cirezile lor să-L caute pe Domnul, dar nu-L vor găsi, căci S-a depărtat de la ei.

7 Au fost necredincioși față de Domnul, căci au născut copii nelegitimi. Acum lunile lor noi îi vor devora, pe ei și ogoarele lor.

8 Sunați din corn la Ghiva și din trâmbiță la Rama! Strigați în Bet-Aven! După tine, Beniamine!

9 Efraim va deveni o pustie în ziua muștrării – fac cunoscut semințiilor lui Israel acest lucru care este sigur.

10 Căpeteniile lui Iuda sunt ca cei ce mută hotarele. Îmi voi revărsa furia asupra lor ca un potop de ape.

11 Efraim este asuprit, zdrobit sub judecată, căci i-a plăcut să meargă după învățături false.³

12 Eu sunt ca o molie pentru Efraim și ca o cangrenă pentru casa lui Iuda.

13 Când Efraim și-a văzut boala și Iuda – rănila, Efraim s-a dus în Asiria și a trimis după marețul împărat. Dar el nu poate să vă vindece, nici să vă trateze rana.

14 Căci Eu voi fi ca un leu pentru Efraim și ca un leu tânăr pentru casa lui Iuda. Eu Însumi voi sfâșia și apoi voi pleca; voi prăda și nimeni nu-Mi va lua prada.

15 Voi pleca și mă voi întoarce în Locul Meu, până când își vor recunoaște vina. Ei vor căuta fața Mea; în strâmtorarea lor Mă vor căuta cu adevărat.“

6 Falsa pocăință a lui Israel

1 „Haideți să ne întoarcem la Domnul! Căci El ne-a sfâșiat, dar tot El ne va vindeca. El ne-a lovit, dar tot El ne va lega rana.

2 Ne va reînvia în două zile; a treia zi ne va ridica și vom trăi înaintea Lui.

3 Să-L cunoaștem, să căutăm să-L cunoaștem pe Domnul! Așa cum este sigur că vine răsăritul, așa va fi de sigură și venirea Lui; El va veni la noi ca o ploaie, ca ploaia târzie care udă pământul.“

4 „Ce să fac cu tine, Efraime? Ce să fac cu tine, Iudo? Dragostea voastră este ca ceața de dimineață, ca roua care dispare devreme.

5 De aceea i-am tăiat în bucăți prin profeți, i-am ucis prin cuvintele gurii Mele, iar judecata Mea a strălucit ca lumina.

6 Căci milă doresc, nu jertfă, și cunoștință de Dumnezeu, mai mult decât arderi de tot.

7 Ei au încălcat legământul ca Adam – acolo au fost necredincioși față de Mine.

8 Ghiladul este o cetate de răufăcători, plină de urme de sânge.

9 Așa cum tâlharii stau la pândă după un om, tot așa pândește și ceata preoților. Eiucid pe drumul Șehemului, săvârșind mișelii.

10 Am văzut un lucru oribil în casa lui Israel: acolo Efraim s-a dedat la desfrânare și Israel s-a întinat.

11 Și pentru tine, Iudo, este pregătit un seceriș!“

„Când vreau să îi aduc înapoi pe captivii poporului Meu,

7 1 când vreau să vindec Israelul, iese la iveală vina lui Efraim și ticăloșiile Samariei. Căci ei se îndeletnicesc cu înșelătoria: înăuntrul, vine hoțul, iar afară – jefuiește ceata de tâlhari.

2 Nu-și dau seama că Eu Îmi aduc aminte de toate răutățile lor, astfel că, acum, faptele lor îi împresoară și sunt înaintea feței Mele.

3 Ei îl înveselesc pe rege cu răutatea lor și pe prinți – cu minciunile lor.

4 Cu toții comit adulter ca un cuptor încins de brutar, care a încetat să mai întetească focul, de când a frământat aluatul și până la dospire.

5 De ziua regelui nostru, căpeteniile s-au aprins din pricina vinului, iar el dă mâna cu batjocoritorii.

6 Le dogorește inima ca un cuptor, atunci când uneltesc. Toată noaptea mânia lor mocnește, iar dimineața arde ca flacăra focului.

7 Cu toții frig ca un cuptor și își mănâncă judecătorii. Toți regii lor se prăbușesc și nici unul din ei nu Mă cheamă.

8 Efraim, chiar el, se amestecă cu popoarele; Efraim este o turtă care n-a fost întoarsă.

9 Străinii îi devorează puterea, fără ca el să-și dea seama. Îl ajunge bătrânețea și încărunțește, fără ca el să știe.

10 Mândria lui Israel mărturisește împotriva lui, dar el tot nu se întoarce la Domnul, Dumnezeuul lui, și tot nu-L caută, în pofida tuturor acestor lucruri.

11 Efraim este ca un porumbel, ușor de amăgit și fără minte: mai întâi cheamă Egiptul în ajutor, apoi se duce în Asiria.

12 Când se vor duce, Îmi voi arunca plasa peste ei, îi voi doborî ca pe păsările cerului; când voi auzi că se adună laolaltă, îi voi pedepsi.

13 Vai de ei, căci s-au depărtat de Mine! Distrugerea este peste ei, căci s-au răzvrătit împotriva Mea! Aș vrea să-i răscumpăr, dar ei spun numai minciuni despre Mine.

14 Nu strigă la Mine din inimă după ajutor, ci se văicăresc în paturile lor. Se însoțesc pentru strângerea grâului și a mustului, dar Mie Îmi întorc spatele.

15 Eu i-am instruit, le-am întărit brațele, dar ei gândesc rău împotriva Mea.

16 Nu se întorc la Cel Preaînalt; sunt ca un arc neîntins. Căpeteniile lor vor cădea răpuse de sabie din pricina vorbirii lor îndrăznețe; aceasta îi va face de răs în țara Egiptului.“

8 Cine seamănă vânt va secera furtună

1 „Du trâmbița la gură! Unul ca un vultur vine peste casa Domnului, pentru că au încălcat legământul Meu și s-au răzvrătit împotriva Legii Mele.

2 Ei strigă către Mine: «Dumnezeul nostru, noi, Israel, Te cunoaștem!»

3 Însă Israel a respins binele și de aceea dușmanul îl va urmări.

4 Ei întronează regi, dar fără Mine, pun căpetenii, fără consimțământul Meu. Din argintul și din aurul lor își fac idoli spre propria lor pierzare.

5 Vițelul tău este o scârbă, Samario! Mânia Mea este aprinsă împotriva lor. Până când tot nu vor fi în stare să trăiască în curăție?

6 Din Israel este idolul acesta! Un meșteșugar l-a făcut și nu este Dumnezeu. De aceea vițelul Samariei va fi făcut bucăți.

7 Pentru că au semănat vânt, vor secera furtună! Nu vor avea parte de spic cu boabe; din ce va răsări, nu se va putea face făină; și chiar dacă s-ar putea face, ar înghiți-o străinii.

8 Israelul este înghițit. Acum el a ajuns printre neamuri ca un vas fără valoare.

9 Căci s-au dus după ajutor în Asiria ca un măgar sălbatic, rătăcind singuratic. Efraim s-a vândut amaniților.

10 Chiar dacă s-au vândut printre neamuri, acum Eu îi voi strânge. Curând se vor încovoia sub povara pusă de mărșul împărat.

11 Deși Efraim a înmulțit altarele pentru jertfele pentru păcat, ele au devenit pentru el altare pentru păcat.

12 Eu le-am scris mulțimea de învățături din Legea Mea, dar ele sunt privite ca ceva străin.

13 Ei înjunghie jertfele pe care Mi le aduc ca daruri și mănâncă carnea, însă Domnul nu le acceptă. Acum El Își va aduce aminte de fărădelegea lor și-i va pedepsi pentru păcatele lor: se vor întoarce în Egipt.

14 Israel L-a uitat pe Făcătorul lui și și-a zidit palate, iar Iuda și-a înmulțit cetățile fortificate. Însă Eu voi trimite foc în cetățile lui, iar acesta îi va mistui fortărețele.“

9 Israel este condamnat

1 „Nu te bucura, Israele, nu te veseli ca celelalte neamuri, căci te-ai prostituat, fiindu-I necredincios Dumnezeului tău, iubind plata de pe urma prostituției în toate ariile de vânturat grâul.

2 Dar nici aria de vânturat, nici teascul de vin nu-i va hrăni, iar mustul le va lipsi.

3 Nu vor rămâne în țara Domnului; Efraim se va întoarce în Egipt și va mânca lucruri necurate în Asiria.

4 Nu-I vor aduce Domnului vin ca jertfă de băutură și nici nu-L vor mulțumi cu jertfele lor. Acestea vor fi pentru ei ca pâinea de jale; toți cei ce vor mânca din ea se vor întina. Căci pâinea lor va fi numai pentru ei; ea nu va intra în Casa Domnului.“

5 „Ce veți face voi în ziua de adunare, în ziua de sărbătoare a Domnului?

6 Căci iată, chiar dacă vor scăpa de distrugere, Egiptul îi va strânge, iar Noful îi va înmormânta. Lucrurile lor prețioase de argint vor fi invadate de mărăcini, iar corturile lor – de spini.

7 Vin zilele pedepsei, sunt aproape zilele răsplății! Să știe Israel lucrul acesta! Din pricina mulțimii fărădelegilor tale și a mărimii dușmăniei tale, profetul este luat drept nebun, iar omul insuflat de Dumnezeu – considerat ieșit din minți.

8 Profetul este un străjer pentru Efraim, din partea Dumnezeului meu. Totuși, pe toate căile lui, îi sunt întinse curse, iar în Casa Dumnezeului lui, are parte de dușmănie.

9 S-au adâncit în stricăciune ca pe vremea Ghivei. El își va aduce aminte de fărădelegea lor și îi va pedepsi pentru păcatele lor.

10 Precum găsierea unor struguri în pustie a fost atunci când l-am găsit pe Israel; ca vederea primelor roade coapte dintr-un smochin a fost atunci când i-am văzut pe strămoșii voștri. Dar când au ajuns la Baal-Peor, s-au dedicat Rușinii și au ajuns o urâciune, la fel ca cel pe care-l iubeau.

11 Gloria Efraimului va zbura ca o pasăre: nu va da naștere, nu va avea parte de sarcină și nici de zămislire.

12 Chiar dacă își cresc fiii acum, Eu îi voi lipsi de fiecare din ei. Căci va fi vai de ei când Îmi voi întoarce privirea de la ei!

13 Îl vedeam pe Efraim, asemenea Tirului, plantat într-un loc plăcut. Dar acum, Efraim își va aduce fiii înaintea ucigașului.“

14 „Dă-le, Doamne, ... Ce să le dai? Dă-le pântece care să piardă copilul și sâni fără lapte!“

15 „Toată răutatea lor este în Ghilgal; acolo am ajuns să-i urâsc. Din pricina răutății faptelor lor îi voi izgoni din casa Mea. Nu-i voi mai iubi; toți conducătorii lor sunt niște răzvrățiți.

16 Efraim este lovit! Rădăcina le este uscată și nu mai dau rod. Chiar dacă vor naște, le voi ucide preaiubitele roade ale pântecelui lor.“

17 „Dumnezeul meu îi va respinge, pentru că nu L-au ascultat și vor ajunge niște fugari printre neamuri.“

10 **1** „Israel era o vie mănoasă care dădea roade pentru sine. Cu cât avea mai multe roade, cu atât își înmulțea altarele; cu cât îi era mai bogată țara, cu atât își înfrumuseța mai mult pietrele sacre.

2 Inima le este împărțită. Acum dar să-și poarte osânda! El le va dărâma altarele și le va distruge pietrele sacre.

3 Apoi vor zice: «Nu avem rege pentru că nu ne-am temut de Domnul! Dar și dacă am avea un rege, ce ar putea face acesta pentru noi?»

4 Ei rostesc cuvinte fără rost și, cu jurăminte false, încheie legăminte. De aceea litigiile răsar ca pelinul pe ogorul desțelenit.

5 Locuitorii Samariei sunt înmărmuriți din pricina vițelului din Bet-Aven. Atât poporul lui, cât și preoții lui îl jelesc – cei care s-au bucurat de gloria lui – căci este luat de la ei și dus în exil.

6 Da, chiar el va fi dus în Asiria, drept tribut pentru mărețul împărat. Rușinea îl va cuprinde pe Efraim și Israel se va rușina de idolul său.

7 Samaria va fi distrusă, iar regele ei va fi ca o crenguță dusă de ape.

8 Înălțimile răutății, unde a păcătuit Israel, vor fi nimicite. Spini și mărăcini vor crește pe altarele lor. Atunci vor începe să zică munților: «Acoperiți-ne!» și dealurilor: «Cădeți peste noi!»

9 Încă de pe vremea Ghivei ai început să păcătuiești, Israele, și ai continuat tot așa! Oare nu i-a prăpădit războiul pe nelegiuiții din Ghiva?

10 Când voi dori, îi voi disciplina! Popoarele vor fi strânse împotriva lor, ca să-i lege pentru îndoita lor fărădelege!

11 Efraim este o juncă deprinsă la jug, căreia îi place să treiere. De aceea îi voi pune un jug pe gâtul ei frumos. Eu voi mâna Efraimul, Iuda va trebui să are, iar Iacov va trebui să grăpeze.

12 Semănați dreptatea și secerăți roada îndurării! Deșteleniți-vă un ogor nou, căci este vremea să-L căutați pe Domnul, până când El va veni și va turna dreptatea peste voi.

13 Ați cultivat însă răutatea și ați secerat nedreptatea; ați mâncat rodul minciunii. Pentru că te-ai încrezut în căile tale și în mulțimea vitejilor tăi, **14** de aceea un strigăt de luptă se va ridica împotriva popoului tău și toate fortărețele tale vor fi devastate, așa cum a devastat Șalman Bet-Arbel, cu prilejul războiului, când mamele au fost măcelărite peste copiii lor.

15 Tot așa vă va face și vouă, celor din Betel, căci răutatea voastră este fără măsură! Până în zorii zilei, regele lui Israel va fi distrus cu desăvârșire.“

11 *Dragostea lui Dumnezeu pentru Israel*

1 „Când Israel era doar un copil, îl iubeam și l-am chemat pe fiul Meu din Egipt.

2 Cu cât îi chemam mai mult, cu atât se îndepărtau de Mine; jertfeau baalilor și ardeau tămâie idolilor.

3 Eu am fost Cel Ce l-am învățat pe Efraim să meargă, luându-l de mâini, dar el nu și-a dat seama că Eu am fost Cel Ce l-am vindecat.

4 I-am tras cu funii omenești, cu legături de dragoste. Am fost pentru ei ca cei care ridică jugul de pe umeri și M-am aplecat spre ei ca să-i hrănesc.

5 Dar oare nu se vor întoarce în țara Egiptului și nu va fi asirianul împăratul lor, pentru că au refuzat să se pocăiască?

6 Sabia se va dezlănțui în cetățile lor, le va distruge zăvoarele porților și-i va devora din pricina planurilor lor rele.

7 Dar poporul Meu este pornit să-Mi întoarcă spatele. De aceea, chiar dacă Îl vor striga pe Cel Preaînalt, El nu-i va înălța nicidecum.

8 Totuși cum să te dau, Efraime? Cum să te predau, Israele? Cum aş putea să-ți fac ca Admei? Sau să mă port cu tine ca și cu Ţeboimul? Mi se zbate inima în Mine și tot lăuntru Mi se mișcă de milă.

9 Nu voi lucra după mânia Mea cea aprigă, nu mă voi întoarce să-l distrug pe Efraim, căci Eu sunt Dumnezeu, nu un om, sunt Cel Sfânt din mijlocul tău și nu voi veni cu mânie.

10 Ei vor merge după Domnul, Care va rage ca un leu. Când El va rage, fiii Lui vor veni tremurând din apus.

11 Vor veni tremurând ca păsările din Egipt și ca porumbeii din Asiria, iar Eu îi voi așeza în casele lor, zice Domnul.

Păcatul poporului

12 Efraim însă M-a înconjurat cu minciuni, iar casa lui Israel – cu înșelăciuni. Cât despre Iuda, el încă rătăcește față de Dumnezeu, față de Cel Sfânt și Credincios.“

12 **1** „Efraim se hrănește cu vânt; toată ziua aleargă după vântul de răsărit și înmulțește minciuna și violența. El a încheiat legământ cu Asiria și a dus untdelemnul de măslina în Egipt.

2 Domnul are o acuză de adus lui Iuda; El îl va pedepsi pe Iacov după umbletele lui și îi va răsplăti după faptele lui.

3 Încă din pânțele el l-a apucat pe fratele său de călcâi, iar când a fost în putere s-a luptat cu Dumnezeu.

4 S-a luptat cu Îngerul și a biruit; a plâns și s-a rugat de El. El l-a găsit la Betel și acolo a vorbit cu noi

5 Domnul, Dumnezeul Oștirilor, Care este cunoscut ca Domnul.

6 Cât despre tine, întoarce-te la Dumnezeul tău, păstrează dragostea și dreptatea și nădăjduiește neîncetat în Dumnezeul tău.

7 Efraim este un negustor care are în mână o cumpănă înșelătoare; îi place să jecmănească.

8 Efraim zice: «M-am îmbogățit! Am făcut avere! În tot ce am obținut, nimeni nu mi-ar putea găsi vreo vină care să-mi fie considerată păcat!»

9 Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, din țara Egiptului. Te voi face să locuiești iarăși în corturi, ca în zilele de sărbătoare!

10 Eu le-am vorbit profeților; Eu am înmulțit viziunile și am vorbit în pilde prin profeți.

11 Este Ghiladul nelegiuit? Cu siguranță va ajunge un nimic! Ei jertfesc boi la Ghilgal, de aceea altarele lor vor ajunge mormane de pietre pe brazdele câmpului.

12 Iacov a fugit în țara Aramului. Israel a muncit pentru o soție; pentru o nevastă a păzit el oile.

13 Domnul l-a scos pe Israel din Egipt printr-un profet; printr-un proroc a fost el păzit.

14 Amarnic l-a mai mâniat Efraim pe Dumnezeu! Dar Stăpânul său va lăsa asupra lui vina sângelui vărsat și-i va răsplăti pentru batjocura adusă.“

13 Mânia DOMNULUI împotriva lui Israel

1 „Când Efraim vorbea, răspândea groază! El era înălțat în Israel, dar a păcătuit cu Baal și a murit.

2 Acum ei păcătuiesc întruna, își fac chipuri din argintul lor, idoli născociți de ei, cu toții lucrarea meșteșugarilor. Se zice despre ei că sunt oameni care sacrifică și că sărută idoli în formă de vițel.

3 De aceea vor fi ca ceața de dimineață și ca roua care dispare devreme, ca pleava suflată de vânt în arie și ca fumul care iese din horn.

4 Dar Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, din țara Egiptului. Nu recunoști nici un alt Dumnezeu în afară de Mine și nici un alt Mântuitor, decât pe Mine.

5 Eu te-am hrănit când erai în pustie, într-un ținut uscat.

6 Când au dat însă de pășune, s-au săturat, iar după ce s-au săturat, s-au mândrit în inima lor, astfel că M-au uitat.

7 Prin urmare, voi fi pentru ei ca un leu, îi voi pânda pe drum ca un leopard.

8 Voi da peste ei ca o ursoaică lipsită de puii ei și le voi sfâșia pieptul. Îi voi devora ca un leu, iar fiarele câmpului îi vor sfâșia.

9 Ești pierdut, Israele, căci ai fost împotriva Mea, împotriva Ajutorului tău.

10 Unde-ți este regele, ca să te poată izbăvi acum? Unde sunt judecătorii din toate cetățile tale? Unde sunt aceia despre care ziceai: «Dă-mi un rege și conducători!»?

11 Ți-am dat un rege, în mânia Mea, și ți l-am luat, în furia Mea!

12 Fărădelegea Efraimului este adunată și păcatul lui este păstrat.

13 Durerile nașterii au venit la el, dar el este încă un copil neînțelept, căci în momentul zămislirii, nu vine la gura pântecelui.

14 Îi voi răscumpăra de sub puterea Locuinței Morților, îi voi răscumpăra de la moarte! Moarte, unde-ți sunt molimele? Locuința a Morților, unde-ți este distrugerea? Căința va fi ascunsă de privirile Mele,

15 oricât de roditor va fi el printre frații săi. Vântul de răsărit va veni, o suflare a Domnului se va stârni din pustie. Acesta îi va usca izvorul și îi va seca fântâna. Vistieria îi va fi prădată de toate lucrurile prețioase.

16 Samaria își va purta vina pentru că s-a răzvrătit împotriva Dumnezeului ei. Vor cădea răpuși de sabie; copiii lor vor fi măcelăriți, iar femeile lor însărcinate vor fi spintecate.“

14 Pocăință și binecuvântare

1 „Întoarce-te, Israele, la Domnul, Dumnezeul tău, căci ai căzut din pricina fărădelegii tale.

2 Aduceți cu voi cuvinte de căință și întoarceți-vă la Domnul! Spuneți-I: «Iartă-ne toate fărădelegile, primește-ne cu bunăvoință, și noi Îți vom aduce jertfa buzelor noastre!

3 Asiria nu ne poate scăpa! Nu vom mai încăleca pe cai! Nu vom mai numi ‘dumnezeul nostru!’ lucrarea mâinilor noastre, căci numai la Tine găsește orfanul milă.»

4 Atunci îi voi vindeca de rătăcirea lor și îi voi iubi necondiționat, căci mânia Mea s-a abătut de la ei.

5 Voi fi ca roua pentru Israel, iar el va înflori ca floarea de crin; va da rădăcini adânci ca un cedru din Liban,

6 iar ramurile lui se vor întinde. Splendoarea lui va fi ca a măslinului, iar aroma lui ca a cedrului din Liban.

7 Vor fi din nou locuitori la umbra lui și vor prinde viață ca grâu; vor înflori ca via și vor fi renumiți ca vinul de Liban.

8 Efraime, ce mai am Eu de-a face cu idoli? Eu îi voi răspunde și îi voi purta de grijă. Sunt ca un chiparos verde; din Mine vine rodul tău!“

9 Cine este înțelept? Acela va înțelege aceste lucruri! Cine este priceput? Acela le va cunoaște! Căci căile Domnului sunt drepte! Cei drepti umblă pe ele, însă răzvrățiții se împiedică pe ele.

1 1 Cuvântul Domnului care i-a fost spus lui Ioel, fiul lui Petuel:

Invazia lăcustelor

- 2** „Ascultați lucrul acesta, bătrânilor! Luați aminte, toți locuitorii țării! S-a mai întâmplat așa ceva pe vremea voastră sau pe vremea strămoșilor voștri?
3 Povestiți copiilor voștri despre lucrul acesta, și copiii voștri să-l spună copiilor lor, iar copiii lor să-l istorisească următoarei generații.
4 Ceea ce a lăsat lăcusta Gazam, a mâncat lăcusta Arbe; ceea ce a lăsat lăcusta Arbe, a mâncat lăcusta Ielek și ceea ce a lăsat lăcusta Ielek, a mâncat lăcusta Hasil.
5 Treziți-vă, bețivilor, și plângeți! Văitați-vă, voi, toți băutorii de vin, pentru că vi s-a luat mustul de la gură!
6 Căci un neam puternic și fără număr a năvălit asupra țării Mele; dinții ei sunt dinți de leu, iar colții ei sunt colți de leoaică.
7 Mi-a pustiit viile și Mi-a făcut bucăți smochinii; i-a jupuit de coajă și i-a trântit jos, lăsându-le ramurile decojite.
8 Bocește așa cum fecioara, îmbrăcată cu sac, bocește după bărbatul tinereții ei!
9 Darurile de mâncare și jertfele de băutură au fost oprite în Casa Domnului, iar preoții, slujitorii Domnului, jelesc.
10 Ogoarele sunt pustiite, pământul jelește, căci grâul este nimicit. Mustul a secat și untdelemnul s-a terminat.
11 Îngroziți-vă, plugari, văitați-vă, vieri, din pricina grâului și a orzului, căci roadele câmpului sunt distruse.
12 Via s-a uscat, iar smochinul este vestejit; rodiul, palmierul, mărul, toți pomii de pe câmp sunt uscați. Într-adevăr, s-a ofilit bucuria din mijlocul oamenilor!
- ### *Chemare la pocăință*
- 13** Preoților, îmbrăcați-vă cu sac și jeliți; văitați-vă, slujitori ai altarului! Veniți, petreceți noaptea îmbrăcați cu saci, slujitori ai Dumnezeului meu! Căci darurile de mâncare și jertfele de băutură sunt oprite în Casa Dumnezeului vostru.
14 Hotărâți un post, vestiți o adunare sfântă. Adunați-i pe bătrâni și pe toți locuitorii țării la Casa Domnului, Dumnezeul vostru, și strigați către Domnul.

15 Vai, ce zi! Căci ziua Domnului este aproape și vine ca o nimicire de la Cel Atotputernic.

16 Nu s-a prăpădit hrana sub ochii voștri – adică bucuria și veselia din Casa Domnului?

17 Semințele s-au pârjolit sub bulgări, hambarele sunt pustii, grânarele sunt în ruine, căci grâul s-a uscat.

18 Cum gem animalele! Cirezile de vite umblă amețite, pentru că nu mai au pășune; chiar și turmele de oi suferă pedeapsa.

19 Către Tine, Doamne, strig, căci focul a mistuit pășunile pustiei și flăcările au ars toți copacii câmpiei.

20 Chiar și fiarele câmpului tânjesc după Tine, căci albiile s-au uscat, iar focul a mistuit pășunile pustiei.

2 *O oștire de lăcuste*

1 Sunați din trâmbiță în Sion! Dați alarma pe muntele Meu cel sfânt! Să tremure locuitorii țării, căci vine ziua Domnului! Este aproape

2 cea zi a întunericii și a negurii, cea zi cu nori și cu întuneric adânc! Ca zorii care se aștern peste munți, așa vine o oștire mare și puternică, cum n-a mai fost vreodată din vechime și nici nu va mai fi în veacurile care vin.

3 Focul mistuie înaintea lor, iar după ei arde flacăra. Înaintea lor țara este ca grădina Eden, dar după ei rămâne un deșert sterp; nimic nu le scapă.

4 La înfățișare sunt precum caii și aleargă ca niște armăsari de luptă.

5 Vin huruind ca niște care și sar peste vârfurile munților; pocnesc ca o flăcără de foc ce mistuie pleava. Ei sunt ca o oștire puternică, gata de luptă.

6 Înaintea lor tremură popoarele; toate fețele pălesc.

7 Aleargă ca niște viteji, se urcă pe ziduri ca niște războinici. Fiecare își ține drumul lui și nu se abate de pe calea lui.

8 Nu se înhiontesc unii pe alții; fiecare mășăluiește înainte. Se năpustesc printre săgeți, fără a rupe rândurile.

9 Năvălesc în cetate, aleargă pe ziduri, se urcă pe case și intră prin ferestre ca hoțul.

10 Pământul se cutremură înaintea lor, cerurile se clatină, soarele și luna se întunecă, iar stelele își pierd strălucirea.

11 Domnul Își face auzit glasul în fruntea oștirii Sale. Într-adevăr, numeroasă este tabăra Sa și

puternici sunt cei ce împlinesc Cuvântul Său! Da, mare este ziua Domnului și înfricoșătoare! Cine o poate îndura?

Chemare la pocăință

12 Totuși chiar acum, zice Domnul, întoarceți-vă la Mine cu toată inima, cu post, cu plânset și cu jale.

13 Sfășiați-vă inimile, nu hainele! Întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeul vostru, căci El este îndurător și milostiv, încet la mânie și plin de dragoste, și-I pare rău când trimite nenorocirea.

14 Cine știe? Poate se va întoarce cu părere de rău și va lăsa după El o binecuvântare, un dar de mâncare și o jertfă de băutură pentru Domnul, Dumnezeul vostru.

15 Sunați din trâmbiță în Sion, hotărâți un post, vestiți o adunare sfântă!

16 Strângeți poporul, sfințiți adunarea! Adunați bătrânii, strângeți copiii, chiar și pe cei ce sunt alăptați! Să iasă mirele din camera sa, și mireasa din odaia ei.

17 Să plângă preoții, slujitorii Domnului, să plângă între portic și altar și să zică: «Ai milă de poporul Tău, Doamne, și nu-Ți face moștenirea de ocară sau de batjocură între neamuri! De ce să se zică printre popoare: ‘Unde este Dumnezeul lor?’»

Răspunsul Domnului la pocăința poporului

18 Atunci Domnul va fi gelos pentru țara Sa și Își va cruța poporul.

19 Domnul va răspunde poporului Său și îi va zice: «Iată, vă trimit grâu, must și untdelemn, ca să vă săturați cu ele; și nu vă voi mai face de batjocură între neamuri.

20 Voi îndepărta de la voi oștirea din nord, o voi duce într-o țară uscată și pustie; avangarda ei o voi alunga spre Marea de Răsărit, iar ariergarda ei – spre Marea de Apus. Duhoarea ei se va înălța și mirosul ei greu se va ridica. Într-adevăr, El a făcut lucruri mari!

21 Nu te teme, pământule, ci bucură-te și veselește-te! Într-adevăr, Domnul a făcut lucruri mari!

22 Nu vă temeți, animale ale câmpului, căci pășunile pustiei au înverzit. Pomii își dau rodul, iar smochinul și via își dau belșugul.

23 Bucurați-vă, copiii ai Sionului, veseliți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru, căci El, în dreptatea Lui, v-a dat ploaie timpurie, El v-a turnat ploaie din belșug, ploaie timpurie și târzie, ca odinioară.

24 Ariile de vânturat vor fi pline de grâu, iar teascurile se vor revărsa de must și de untdelemn.

25 Vă voi răsplăti astfel pentru anii pe care i-au mâncat lăcustele Arbe, Ielek, Hasil și Gazam, oștirea Mea cea mare pe care am trimis-o împotriva voastră.

26 Veți mânca din belșug și vă veți sătura, și veți lăuda Numele Domnului, Dumnezeul vostru, Care a făcut minuni pentru voi. Poporul Meu nu va mai fi niciodată făcut de rușine.

27 Veți ști astfel că Eu sunt în mijlocul lui Israel, și că Eu, Domnul, sunt Dumnezeul vostru și nu este altul. Poporul Meu nu va mai fi făcut niciodată de rușine.

Ziua DOMNULUI

28 După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură. Fiii și fiicele voastre vor profeti, bătrânii voștri vor visa visuri, iar tinerii voștri vor avea viziuni!

29 Chiar și peste slujitori și slujitoare voi turna din Duhul Meu în acele zile.

30 Voi face semne în cer și pe pământ, sânge, foc și coloane de fum.

31 Soarele se va preface în întuneric, iar luna în sânge, înainte să vină ziua cea mare și înspăimântătoare a Domnului.»

32 Atunci oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit! Căci pe muntele Sion și în Ierusalim va fi mântuirea, așa cum a zis Domnul, și printre supraviețuitorii pe care îi cheamă Domnul.

3 Judecată împotriva neamurilor

1 «Căci iată că în zilele acelea și în vremea aceea, când îi voi aduce înapoi pe captivii lui Iuda și ai Ierusalimului,

2 voi aduna toate neamurile și le voi coborî în Valea lui Iehoșafat. Acolo mă voi judeca cu ele pentru poporul Meu, pentru moștenirea Mea, Israel, căci l-au împrăștiat printre neamuri și Mi-au împărțit țara.

3 Au tras la sorti pentru poporul Meu, au dat câte un tânăr pe o prostituată și au vândut fete pe vin pe care l-au băut.

4 Așadar, ce aveți voi cu Mine, Tir și Sidon și toate ținuturile Filistiei? Vreți să vă răzbunați pe Mine? Dacă vă răfuiți cu Mine, atunci imediat voi întoarce faptele voastre asupra capetelor voastre!

5 Căci Mi-ați luat argintul și aurul și Mi-ați dus comorile de preț în templele voastre.

6 Ați vândut poporul lui Iuda și al Ierusalimului la greci, ca să-i îndepărtați de hotarele lor.

7 Iată că îi voi scoate afară din locul în care i-ați vândut și vă voi întoarce faptele asupra capetelor voastre.

8 Îi voi vinde pe fiii și pe fiicele voastre celor din Iuda, iar ei îi vor vinde sabeenilor, un neam îndepărtat, căci Domnul a vorbit.»

9 Vestiți lucrul acesta printre neamuri: «Pregătiți-vă de război! Ridicați vitejii! Toți războinicii să se apropie și să atace!

10 Bateți-vă plugurile și prefaceți-le în săbii, iar cosoarele în sulite! Cel slab să zică: ‘Sunt viteaz!’

11 Grăbiți-vă, veniți, voi, toate neamurile dimprejur și adunați-vă acolo!» Coboară-Ți vitejii, Doamne!

12 «Să fie stârnite neamurile și să vină în Valea lui Iehoșafat, căci acolo Mă voi așeza să judec toate neamurile dimprejur!»

13 Puneți-vă secera în lan, căci secerișul este copt. Intrați și călcați în picioare, căci teascul este plin și linurile se revarsă! Așa de mare este răutatea lor!

14 Vin mulțimi peste mulțimi în valea hotărârii! Căci ziua DOMNULUI este aproape în valea hotărârii.

15 Soarele și luna se vor întuneca, iar stelele își vor pierde strălucirea.

16 DOMNUL va răcni din Sion și glasul Lui va răsună din Ierusalim; cerurile și pământul se vor cutremura. Dar DOMNUL va fi un adăpost pentru poporul Său, o fortăreață pentru israeliți.

Binecuvântări pentru poporul lui

Dumnezeu

17 «Veți ști astfel că Eu, Domnul, Dumnezeul vostru, locuiesc în Sion, pe muntele Meu cel sfânt. Ierusalimul va fi sfânt iar străinii nu vor mai trece prin el să-l cucerească.

18 În ziua aceea, va picura must din munți, va curge lapte din dealuri și toate albiile din Iuda vor fi pline cu apă. Un izvor va ieși din Casa DOMNULUI și va uda Valea Salcânilor.

19 Egiptul va ajunge pustiu, iar Edomul – un deșert sterp, din cauza violenței față de poporul lui Iuda, în a cărei țară au vărsat sânge nevinovat.

20 Dar Iuda va fi locuit întotdeauna, iar Ierusalimul – din generație în generație.

21 Le voi răzbuna sângele pe care nu l-am răzbunat încă!» DOMNUL locuiește în Sion!«

1 1 Cuvintele lui Amos, unul dintre păstorii din Tekoa, – ceea ce a văzut el cu privire la Israel, pe vremea lui Uzia, regele lui Iuda, și pe vremea lui Ieroboam, fiul lui Iehoas, regele lui Israel, cu doi ani înaintea cutremurului.

2 El a zis: „Domnul răcnește din Sion și glasul Lui se aude din Ierusalim. Pășunile păstorilor jelesc, iar vârful Carmelului este uscat.

Judecată împotriva vecinilor lui

Israel: împotriva Aramului

3 Așa vorbește Domnul: «Pentru trei nelegiuiri ale Damascului, ba chiar pentru patru, nu-Mi voi retrage mânia, pentru că a treierat Ghiladul cu treierătoarea de fier.

4 Voi trimite foc în casa lui Hazael, care va mistui fortărețele lui Ben-Hadad.

5 Voi sfârâma zăvoarele Damascului; îl voi nimici pe cel ce locuiește în câmpia Aven și pe cel ce ține sceptrul în Bet-Eden. Poporul lui Aram va merge în captivitate la Chir, zice Domnul.»

Judecată împotriva Filistiei

6 Așa vorbește Domnul: «Pentru trei nelegiuiri ale Gazei, ba chiar pentru patru, nu-Mi voi retrage mânia, pentru că a dus în exil comunități întregi, ca să le dea pe mâna Edomului.

7 Voi trimite foc în zidurile Gazei, care îi va mistui fortărețele.

8 Îl voi nimici pe locuitorul din Așdod și pe cel ce ține sceptrul în Așchelon, Îmi voi întoarce mâna împotriva Ekronului, iar rămășița filistenilor va pieri, zice Stăpânul Domn.»

Judecată împotriva Tirului

9 Așa vorbește Domnul: «Pentru trei nelegiuiri ale Tirului, ba chiar pentru patru, nu-Mi voi retrage mânia, pentru că a dus în exil comunități întregi, dându-le Edomului și nu și-a adus aminte de legământul frățesc.

10 Voi trimite foc asupra zidurilor Tirului, care îi va mistui fortărețele.»

Judecată împotriva Edomului

11 Așa vorbește Domnul: «Pentru trei nelegiuiri ale Edomului, ba chiar pentru patru, nu-Mi voi retrage mânia, pentru că l-a urmărit cu sabia pe fratele său, înăbușindu-și îndurarea, pentru că s-a lăsat mereu condus de mânie și nu și-a înăbușit furia.

12 Voi trimite foc în Teman, care va mistui fortărețele Boțrei.»

Judecată împotriva amoniților

13 Așa vorbește Domnul: «Pentru trei nelegiuiri ale amoniților, ba chiar pentru patru, nu-Mi voi retrage mânia, pentru că a spintecat pânțele femeilor însărcinate din Ghilad, ca să-și lărgească hotarul.

14 Voi aprinde un foc pe zidurile Rabei, care îi va mistui fortărețele în mijlocul strigătelor de război din ziua bătăliei, în mijlocul vijeliei din ziua furtunii.

15 Regele lor va merge în exil împreună cu căpeteniile sale», zice Domnul.

2 *Judecată împotriva Moabului*

1 Așa vorbește Domnul: «Pentru trei nelegiuiri ale Moabului, ba chiar pentru patru, nu-Mi voi retrage mânia, pentru că a ars până și oasele regelui Edomului, făcându-le scrum.

2 Voi trimite foc în Moab, care va mistui fortărețele Cheriotului. Moab va muri în mijlocul înceștării, în mijlocul strigătelor de război și al sunetului de corn.

3 Îl voi nimici pe judecător din mijlocul lui și îi voi omorî toate căpeteniile împreună cu el», zice Domnul.

Judecată împotriva lui Iuda

4 Așa vorbește Domnul: «Pentru trei nelegiuiri ale lui Iuda, ba chiar pentru patru, nu-Mi voi retrage mânia, pentru că au respins Legea Domnului și nu au păzit hotărârile Lui și pentru că s-au lăsat duși în rătăcire de idolii lor mincinoși, după care au umblat și strămoșii lor.

5 Voi trimite foc în Iuda și va mistui fortărețele Ierusalimului.»

Judecată împotriva Israelului

6 Așa vorbește Domnul: «Pentru trei nelegiuiri ale lui Israel, ba chiar pentru patru, nu-Mi voi retrage mânia, pentru că l-au vândut pe cel drept pe arginți, iar pe cel sărac – pentru o pereche de sandale.

7 Ei calcă în picioare, în pulberea pământului, capetele celor săraci și dau la o parte dreptul celor oprimați. Și fiul, și tatăl merg la aceeași fată, ca să profaneze Numele Meu cel sfânt.

8 Pe hainele luate drept garanție, se tolănesc lângă orice altar, iar vinul luat din amenzi îl beau în templul zeilor lor.

9 Eu i-am nimicit pe amoriți dinaintea lor, deși erau înalți ca cedrii și puternici ca stejarii. Deasupra, le-am nimicit roadele, iar dedesubt – rădăcinile.

10 Eu v-am scos din țara Egiptului și v-am purtat prin pustie timp de patruzeci de ani, ca să vă dau în stăpânire țara amoriților.

11 Am ridicat profeți dintre fiii voștri și nazirei dintre tinerii voștri. Nu este așa, israeliților? zice Domnul.

12 Dar voi le-ați dat nazireilor să bea vin și le-ați poruncit profeților să nu mai profețească!

13 Iată, vă voi zdrobi așa cum zdrobește carul când este încărcat cu grâu.

14 Cel iute nu va putea să fugă, cel tare nu se va putea baza pe tăria lui, iar cel puternic nu-și va putea scăpa viața.

15 Cel ce mânuiește arcul nu va putea să țină piept, pedestrașul cel iute nu va putea scăpa, iar călărețul nu-și va putea salva viața.

16 Chiar și cel mai curajos dintre războinici va fugi în pielea goală în ziua aceea, zice Domnul.»“

3 *Vina și pedeapsa Israelului*

1 „Israeliiților, ascultați acum cuvântul pe care l-a rostit Domnul împotriva voastră, împotriva întregului clan pe care Eu l-am scos din țara Egiptului:

2 «Numai pe voi vă cunosc dintre toate clanurile pământului; de aceea vă voi și pedepsi pentru toate fărădelegile voastre.

3 Merg oare doi oameni împreună, dacă nu s-au înțeles la aceasta?

4 Oare răcnește leul în pădure când nu are pradă? Oare se aude glasul leului tânăr din vizuina lui, dacă nu a prins ceva?

5 Oare cade pasărea în cursa de pe pământ, dacă nu i s-a întins un laț? Se ridică oare lațul de la pământ fără să se fi prins ceva în el?

6 Dacă sună cornul în cetate, oare nu tremură poporul? Dacă vine o nenorocire în cetate, oare nu Domnul a dat-o?

7 Căci Stăpânul Domn nu face nimic fără să-Și descopere hotărârea robilor Săi, profeții.

8 Leul răcnește – cine nu se va teme? Stăpânul Domn vorbește – cine ar putea să nu profețească?

9 Proclamați în fortărețele Așdodului și în fortărețele țării Egiptului astfel: ‘Adunați-vă pe munții Samariei și uitați-vă la multele tulburări din mijlocul ei și la asuprirea care este în ea!’

10 Nu știu să facă dreptate, zice Domnul, ei, care strâng în fortărețele lor lucruri luate prin asuprire și jaf.»

11 De aceea, așa vorbește Stăpânul Domn: «Un dușman va înconjura țara, îți va doborî puterea, iar fortărețele tale vor fi jefuite!»

12 Așa vorbește Domnul: «Așa cum păstorul scapă din gura leului doar două picioare sau o bucată de ureche, tot așa vor fi izbăviți și israeliții, cei ce stau în Samaria, pe marginea patului, și în Damasc, pe canapea.

13 Ascultați și mărturisiți împotriva casei lui Iacov, zice Stăpânul Domn, Dumnezeuul Oștirilor.

14 În ziua când îl voi pedepsi pe Israel pentru nelegiuirile lui, voi aduce pedeapsa și asupra altarelor din Betel; coarnele altarului vor fi retezate și vor cădea la pământ.

15 Voi surpa reședința de iarnă și reședința de vară. Palatele împodobite cu fildeș vor fi distruse, iar casele cele mari vor fi spulberate, zice Domnul.»

4 **1** «Ascultați cuvântul acesta, juncane din Bașan, de pe muntele Samaria, voi, femeilor, care asupriți pe sărmani, care zdrobiți pe săraci și ziceți soților voștri: ‘Aduceți-ne ceva de băut!’»

2 Stăpânul Domn a jurat pe sfințenia Sa astfel: «Iată vin zile pentru voi când vă vor trage cu cârlige, iar pe ultimele dintre voi – cu cârlige de pescuit.

3 Veți ieși prin spărturile zidului, fiecare drept înainte, și veți fi alungate în Harmon, zice Domnul.

4 Duceți-vă la Betel și păcătuiți! Duceți-vă la Ghilgal și păcătuiți și mai mult! Aduceți-vă dimineața jertfele și dați-vă zeciuielile la fiecare trei zile!

5 Aduceți jertfă de mulțumire din pâine dospită și lăudați-vă cu darurile de bunăvoie, trâmbițați despre ele, căci aceasta vă place, israeliților, zice Stăpânul Domn.

Eșecul Israelului în a învăța prin disciplinare

6 Prin urmare, și Eu v-am trimis foamete în toate cetățile voastre și am adus lipsă de pâine în toate locurile voastre. Dar tot nu v-ați întors la Mine, zice Domnul.

7 Mai mult, tot Eu am oprit ploaia pentru voi, când mai erau încă trei luni până la seceriș. Am dat ploaie peste o cetate, dar peste o alta n-am lăsat să plouă; peste un ogor a plouat, însă alt ogor nu a avut parte de ploaie și s-a uscat.

8 Două-trei cetăți s-au dus însetate la o alta ca să bea apă, dar nu s-au săturat. Cu toate acestea, nu v-ați întors la Mine, zice Domnul.

9 De multe ori v-am lovit grădinile și viile cu filoxera și cu mana. Apoi lăcustele v-au devorat smochinii și măslinii, dar tot nu v-ați întors la Mine, zice Domnul.

10 Am trimis împotriva voastră molima, ca și în Egipt. I-am ucis pe tinerii voștri cu sabia și am tăiat caii voștri căzuți ca pradă. Am ridicat duhoarea taberelor voastre până la nările voastre, dar tot nu v-ați întors la Mine, zice Domnul.

11 Pe unii dintre voi i-am nimicit, cum a nimicit Dumnezeu Sodoma și Gomora. Ați ajuns ca tăciunile scos din jar, dar tot nu v-ați întors la Mine, zice Domnul.

12 De aceea îți voi face astfel, Israele, și, pentru că îți voi face astfel, pregătește-te să-L întâlnești pe Dumnezeul tău, Israele!

13 Căci iată că El este Cel Ce a întocmit munții, Cel Ce a creat vântul și i-a descoperit omului gândul Său, Cel Ce a prefăcut răsăritul în întuneric și Cel Ce umblă pe înălțimile pământului – Domnul, Dumnezeul Oștirilor, este Numele Său.»

5 *Chemare la pocăință*

1 Ascultați cuvântul acesta pe care-l rostesc cu privire la voi, un cântec de jale pentru casa lui Israel!

2 A căzut fecioara lui Israel și niciodată nu se va mai ridica! A fost părăsită în propria-i țară și nu este nimeni care s-o ridice!

3 Căci așa vorbește Stăpânul Domn: «Cetatea care scotea o mie de luptători pentru casa lui Israel va rămâne doar cu o sută, iar cea care scotea o sută va rămâne doar cu zece.»

4 Așa vorbește Domnul către casa lui Israel: «Căutați-Mă, ca să trăiți!

5 Nu căutați Betelul, nu vă duceți la Ghilgal și nu treceți la Beer-Șeba, căci Ghilgalul va merge cu siguranță în captivitate, iar Betelul va ajunge în nenorocire.

6 Căutați-L pe Domnul, ca să trăiți, ca nu cumva El să treacă prin casa lui Iosif ca un foc și să o mistuie, fără să fie nimeni în Betel care să stingă focul.»

7 Ei sunt cei ce prefac judecata în pelin și aruncă dreptatea la pământ!

8 El însă este Cel Ce a făcut Pleiadele și Orionul, Cel Ce preface întunericul în dimineață și

preschimbă ziua în noapte, Cel Ce cheamă apele mării și le varsă pe suprafața pământului – Domnul este Numele Lui!

9 El aduce într-o clipă prăpădul peste cel tare și face să vină devastarea peste fortăreață.

10 Ei îl urăsc pe cel ce decide la poarta cetății și le este scârbă de cel ce vorbește cu corectitudine.

11 De aceea, pentru că l-ați călcat în picioare pe cel sărac și ați luat de la el taxe în grâne, chiar dacă ați construit case de piatră, nu veți locui în ele; chiar dacă ați sădit vii plăcute, nu veți bea din vinul lor!

12 Căci Eu știu cât de multe sunt nelegiuirile voastre și cât de mari sunt păcatele voastre! Voi îl asupriți pe cel drept, luați mită și îi nedreptățiți pe cei nevoiași la poarta cetății.

13 De aceea, în vremuri ca acestea, cel prudent rămâne tăcut, căci sunt vremuri rele.

14 Căutați binele, și nu răul, ca să trăiți! Astfel Domnul, Dumnezeul Oștirilor, va fi cu voi, așa cum spuneți că este!

15 Urâți răul, iubiți binele și statorniciți dreptatea la poarta cetății! Poate că Domnul, Dumnezeul Oștirilor, va arăta bunăvoință față de rămășița lui Iosif.

16 De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeul Oștirilor, Stăpânul: «În toate piețele va fi jale și pe toate ulițele oamenii vor zice: ‘Vai! Vai!’ Ei îl vor chema pe plugar la plâns, iar pe cei ce știu să bocească, îi vor chema la jale.

17 În toate viile va fi vaiet, pentru că Eu voi trece prin mijlocul vostru», zice Domnul.

Ziua DOMNULUI

18 «Vai de voi, care așteptați ziua Domnului! De ce așteptați ziua Domnului? Ea va fi întuneric, și nu lumină!

19 Va fi ca un om care fuge din fața unui leu, dar apoi se întâlnește cu un urs; la urmă ajunge acasă, își sprijină mâna de zid, dar îl mușcă un șarpe.

20 Nu va fi oare ziua Domnului întuneric, și nu lumină, un întuneric adânc fără pic de licărire?

21 Urăsc, disprețuiesc sărbătorile voastre și nu pot să sufăr adunările voastre de sărbătoare.

22 Chiar dacă îmi aduceți arderi de tot și daruri de mâncare, nu le voi accepta, iar la jertfele de pace din vițeei voștri îngrășați nu mă voi uita!

23 Depărtați de la Mine sunetul cântecelor voastre! Nu voi asculta melodia harfelor voastre!

24 Ci lăsați judecata să se rostogolească ca apele, și dreptatea – ca un torent care nu seacă niciodată!

25 Mi-ați adus voi jertfe și daruri de mâncare timp de patruzeci de ani în pustie, casă a lui Israel?

26 Ați purtat pe Sikut, regele vostru, și pe Chiyun, steaua zeului vostru, chipurile idolești pe care vi le-ați făcut!

27 De aceea vă voi duce în captivitate dincolo de Damasc!», zice Domnul, al Cărui Nume este Dumnezeuul Oștirilor.

6 *Vai de cei ce trăiesc fără grijă*

1 «Vai de voi, care trăiți fără grijă în Sion și de voi, care vă credeți la adăpost pe muntele Samaria, oameni distinși ai celei mai de seamă dintre neamuri, la care vine casa lui Israel!

2 Treceți la Kalne și priviți! Mergeți de acolo la marele Hamat și coborâți apoi la Gatul filistenilor! Sunt ele mai bune decât cele două regate ale voastre? Sau sunt hotarele lor mai mari decât hotarele voastre?

3 Ați dat deoparte ziua cea rea și ați adus aproape tronul violenței!

4 Vă întindeți pe paturi încrustate cu fildeș, leneviți în așternuturile voastre, mâncați mieii din turmă și viței din grajduri.

5 Petreceți în sunetul harfei, și, asemenea lui David, improvizați la instrumentele muzicale!

6 Beți vin din cupe mari și vă ungeți cu cele mai bune uleiuri, dar nu vă întristați din pricina dezastrului lui Iosif!

7 De aceea acum veți merge în captivitate în fruntea captivilor, și va înceta astfel veselie și lenevirea!»

DOMNUL detestă mândria lui Israel

8 Stăpânul Domn a jurat pe Sine Însuși. Astfel zice Domnul, Dumnezeuul Oștirilor: «Mi-e scârbă de mândria lui Iacov și îi urăsc fortărețele; voi da pe mâna dușmanului cetatea și tot ce este în ea!

9 Dacă vor mai fi lăsați zece bărbați într-o casă și aceia vor muri!

10 Și dacă ruda vreunuia care a murit va veni să-i scoată acestuia trupul din casă, ca să-l ardă, și-l va întreba pe cel care încă mai este ascuns în nișa casei: ‘Mai este cineva cu tine?’, i se va răspunde: ‘Nu!’, acesta va zice atunci: ‘Tăcere! Nu trebuie să pomenim Numele Domnului!’»

11 Căci iată că Domnul poruncește: «Casa cea mare va fi prefăcută în fărâme, iar casa cea mică – în bucățele!»

12 «Pot caii să alerge pe stâncă sau poate cineva să are acolo cu boii? Totuși voi ați prefăcut judecata în otravă, iar rodul dreptății – în pelin.

13 Voi vă bucurați de ceea ce s-a întâmplat la Lo Debar și ziceți: ‘Oare nu prin puterea noastră am cucerit noi Karnaimul?’

14 Dar iată că voi ridica împotriva ta, casă a lui Israel, zice Domnul, Dumnezeuul Oștirilor, un neam care te va asupra de la Lebo Hamat până la Valea Arabei.»

7 *Lăcustele, focul și firul cu plumb*

1 Stăpânul Domn mi-a arătat următoarele: am văzut că El pregătea niște lăcuste, tocmai în perioada când începea să crească otava; era otava care răsărise după ce fusese cosită partea regelui.

2 După ce lăcustele au terminat de mâncat toată verdeța din țară, am zis: – Stăpâne Doamne, iartă, Te rog! Cum ar putea Iacov să rămână în picioare? Căci este atât de neînsemnat!

3 Atunci Domnului I-a părut rău de lucrul acesta. Și Stăpânul Domn a zis: – Nu se va întâmpla aceasta!

4 Stăpânul Domn mi-a arătat următoarele: am văzut că Stăpânul Domn chema pedeapsa prin foc; acesta devora adâncul cel mare și mistuia ținutul.

5 Am zis: – Stăpâne Doamne, oprește-Te, Te rog! Cum ar putea Iacov să rămână în picioare? Căci este atât de neînsemnat!

6 Atunci Domnului I-a părut rău și de lucrul acesta. Și Stăpânul Domn a zis: – Nu se va întâmpla nici aceasta!

7 După aceea mi-a arătat următoarele: am văzut că Stăpânul stătea lângă un zid și avea în mână un fir cu plumb, cu care fusese verificat zidul.

8 Domnul m-a întrebat: – Ce vezi tu, Amos? – Un fir cu plumb, am răspuns eu. Atunci Stăpânul mi-a zis: – Iată, voi pune firul cu plumb în mijlocul poporului meu, Israel! Nu-l voi mai cruța!

9 Înălțimile lui Isaac vor fi pustiite, iar sanctuarele lui Israel vor fi nimicite; Mă voi ridica cu sabia împotriva casei lui Ieroboam.

Amos și Amația

10 Amația, preotul de la Betel, a trimis mesageri la Ieroboam, regele lui Israel, ca să i se spună: „Amos uneltește împotriva ta în mijlocul casei lui Israel; țara nu mai poate suporta toate cuvintele lui!

11 Căci iată ce spune Amos: «Ieroboam va pieri de sabie, iar Israel va fi dus, în mod sigur, în captivitate, departe de țara sa!»

12 Apoi Amația i-a zis lui Amos: – Pleacă, văzătorule! Întoarce-te în țara lui Iuda! Mănâncă-ți acolo pâinea și acolo să profețești!

13 Să nu mai profețești la Betel, căci el este sanctuarul regelui și templul regatului!

14 Amos i-a răspuns lui Amația, zicând: – Eu n-am fost nici profet, nici fiu de profet, ci păstor și îngrijitor de sicomori.

15 Dar Domnul m-a luat de la oi și mi-a zis: „Du-te și profețește poporului meu, Israel!”

16 Acum, ascultă Cuvântul Domnului! Tu zici: „Să nu profețești împotriva lui Israel și să nu predici împotriva casei lui Isaac!”

17 De aceea, așa vorbește Domnul: „Soția ta va deveni o prostituată în cetate, iar fiii tăi și fiicele tale vor cădea răpuși de sabie! Ogorul tău va fi împărțit cu funia de măsurat, și tu însuși vei muri pe un meleag necurat. Iar Israel va fi dus, în mod sigur, în captivitate, departe de țara lui!”

8 Coșul cu fructe coapte

1 Stăpânul Domn mi-a mai arătat următorul lucru: am văzut un coș cu fructe coapte.

2 El m-a întrebat: – Ce vezi tu, Amos? – Un coș cu fructe coapte, am răspuns eu. Atunci Domnul mi-a zis: – Vine sfârșitul poporului Meu, Israel! Nu-l voi mai cruța!

3 În ziua aceea, zice Stăpânul Domn, cântecele de la Templu se vor preface în urlete. Vor fi o mulțime de hoituri aruncate peste tot! Tăcere!

4 Ascultați aceasta, voi, care-i călcați în picioare pe sărmani și-i prăpădiți pe săracii din țară.

5 Voi ziceți: „Când va trece luna nouă, ca să putem vinde grâu? Cât mai este din Sabat, ca să deschidem grânarele, să micșorăm cantitatea, să mărim prețul, să măsluim cumpăna ca să înșelăm,

6 să-i cumpărăm pe săraci pe argint și pe sărmani – pentru o pereche de sandale și să vindem codină în loc de grâu?”

7 Domnul a jurat pe mândria lui Iacov: „Nu voi uita niciodată vreuna din faptele lui!”

8 „Să nu tremure țara din pricina aceasta și să nu jelească toți cei ce locuiesc în ea? Să nu se ridice ca Nilul tot ce este în țară, să nu se învoluteze și apoi să se retragă precum Râul Egiptului?”

9 În ziua aceea, zice Stăpânul Domn, voi face să apună soarele la amiază și voi întuneca țara în miezul zilei.

10 Voi preface sărbătorile voastre în bocet și toate cântecele voastre – în cântece de jale. Voi face ca toate coapsele să fie acoperite cu saci și toate capetele să fie rase. Voi face vremea aceea ca jalea pentru singurul fiu, iar sfârșitul ei – ca o zi amară.”

11 „Iată, vin zile, zice Stăpânul Domn, când voi trimite foamete în țară, dar nu foame după pâine și nu sete după apă, ci după auzirea cuvintelor Domnului.

12 Ei vor umbla șovăind de la o mare la alta, vor cutreiera de la nord la răsărit, căutând Cuvântul Domnului, dar nu-l vor găsi.

13 În ziua aceea, fecioarele frumoase și tinerii vor leșina de sete.

14 Cei ce obișnuiau să jure pe rușinea Samariei și să zică: «Viu este zeul tău, Danel!» sau «Vie este calea ta, Beer-Șeba!», aceia vor cădea și nu se vor mai ridica.”

9 Israel va fi distrus

1 L-am văzut pe Stăpânul stând lângă altar. El a zis: „Lovește capitelurile stâlpilor, ca să se clatine pragurile! Năruiește-le peste capetele tuturor! Pe cei ce vor scăpa îi voi ucide cu sabia. Nici unul dintre ei nu va putea să fugă și nici unul nu va reuși să scape.

2 Chiar dacă ar săpa până în Locuința Morților, și de acolo mâna Mea îi va apuca! Chiar dacă s-ar sui în ceruri, și de acolo îi voi coborî!

3 Chiar dacă s-ar ascunde pe vârful Carmelului și acolo îi voi căuta și-i voi lua! Chiar dacă s-ar ascunde dinaintea ochilor Mei pe fundul mării, și acolo voi porunci șarpelui să-i muște!

4 Chiar dacă ar merge în captivitate în fața dușmanilor lor, și acolo voi porunci sabiei să-iucidă! Îmi voi aținti privirea asupra lor, ca să le fac rău, și nu bine!”

5 Stăpânul, Domnul Oștirilor, este Cel Ce atinge pământul, și el se topește, iar toți locuitorii lui jelesc. Tot ce este în el se învolutează precum Nilul și se retrage ca Râul Egiptului.

6 El este Cel Ce Și-a zidit scările în ceruri și Și-a întemeiat bolta deasupra pământului! El este Cel Ce cheamă apele mării și le revarsă pe suprafața pământului! Domnul este Numele Lui!

7 „Israelitilor, nu sunteți voi pentru Mine ca și cușitii? zice Domnul. Nu l-am scos Eu pe Israel din țara Egiptului cum i-am scos pe filistenii din Caftor și pe arameii din Chir?”

8 Iată, ochii Stăpânului Domn sunt peste regatul păcătos! Îl voi nimici de pe fața pământului! Totuși nu voi nimici de tot casa lui Iacov, zice Domnul.

9 Căci iată că Eu voi porunci și voi scutura casa lui Israel între toate neamurile, așa cum se scutură ciurul, fără să cadă nici un bob pe pământ!

10 De sabia vor pieri toți păcătoșii din poporul Meu, toți cei ce zic: «Nu se va apropia de noi nenorocirea și nu ne va ajunge!»

Restaurarea lui Israel

11 În ziua aceea, voi ridica cortul căzut al lui David. Îi voi repara crăpăturile, îi voi ridica ruinele și-l voi reclădi așa cum era în vremurile de odinioară,

12 ca astfel să ia în stăpânire rămășița Edomului, precum și toate neamurile peste care este chemat Numele Meu“, zice Domnul, Cel Care face aceste lucruri.

13 „Iată, vin zile, zice Domnul, când cel ce ară îl va ajunge pe cel ce culege, iar negustorul de struguri – pe cel ce împrăștie sămânța. Munții vor picura must, iar acesta se va scurge din toate dealurile.

14 Îi voi aduce înapoi pe captivii poporului Meu, Israel; ei vor rezidi cetățile pustiite și vor locui în ele. Vor planta vii și vor bea din vinul lor; vor sădi grădini și vor mânca din roadele lor.

15 Eu îi voi sădi în patria lor și nu vor mai fi dezdăcinați din țara pe care le-am dat-o“, zice Domnul, Dumnezeuul tău.

OBADIA

1 Viziunea lui Obadia. Așa vorbește Stăpânul DOMN despre Edom: (Am auzit un mesaj de la DOMNUL. Un mesager a fost trimis printre neamuri ca să zică: „Ridicați-vă! Să pornim la luptă împotriva lui!“)

2 „Iată, te voi face mic între neamuri! Vei fi foarte disprețuit!

3 Aroganța inimii tale te-a înșelat, pe tine care locuiești în crăpăturile stâncii, care ai locuința pe înălțimi, pe tine care zici în inima ta: «Cine mă va doborî la pământ?»

4 Chiar dacă te-ai înălța precum vulturul și ți-ai așeza cuibul între stele, și de acolo te voi doborî! zice DOMNUL.

5 Dacă ar intra la tine niște hoți, niște prădători, în timpul nopții, (o, cum vei fi de distrus!), n-ar fura ei doar cât ar avea nevoie? Dacă ar veni niște culegători de struguri la tine, n-ar lăsa ei câțiva ciorchini neculeși?

6 O, cât de răvășit va fi Esau și cât de răscolite vor fi comorile lui ascunse!

7 Toți cei cu care ai făcut legământ te vor izgoni din țară, iar prietenii tăi te vor înșela și te vor birui. Cei ce mănâncă din pâinea ta îți vor întinde o cursă de care nu-ți vei da seama.

8 În ziua aceea, zice DOMNUL, oare nu-i voi distruge Eu pe înțelepții Edomului și priceperea din muntele lui Esau?

9 Vitejii tăi, Temane, vor fi îngroziți, astfel că toți cei din muntele lui Esau vor fi uciși în măcel.

Motivul condamnării Edomului

10 Din cauza violenței față de fratele tău Iacov vei fi acoperit de rușine, vei fi distrus pentru totdeauna.

11 În ziua în care ai stat deoparte, în ziua în care străinii îi luau averea, atunci când necunoscuții intrau pe porțile lui și trăgeau la sorți pentru Ierusalim, ai fost și tu ca unul dintre ei!

12 N-ar fi trebuit să privești mulțumit la fratele tău în ziua nenorocirii lui, nici să te bucuri de urmașii lui Iuda în ziua nimicirii lor și nici să te lauzi în ziua strâmtorării lor!

13 N-ar fi trebuit să intri pe porțile poporului Meu în ziua nenorocirii lui, nici să privești mulțumit la necazul acestuia în ziua nenorocirii sale și nici să pui mâna pe averea sa în ziua nenorocirii lui!

14 N-ar fi trebuit să stai la răspântii pentru a-i ucide pe fugarii lui, nici să-i predai supraviețuitorii în ziua strâmtorării lui!

DOMNUL va judeca toate neamurile

15 Căci ziua DOMNULUI este aproape pentru toate neamurile! Cum ai făcut, așa și se va face, și faptele tale se vor întoarce asupra capului tău!

16 După cum voi ați băut cupa mâniei pe muntele Meu cel sfânt, tot așa o vor bea necurmat toate neamurile. Vor bea, vor înghiți și vor fi ca și când n-ar fi existat vreodată.

Israel restaurat

17 Dar pe muntele Sion va fi izbăvirea! El va fi sfânt, iar cei din casa lui Iacov își vor lua iarăși în stăpânire proprietățile!

18 Casa lui Iacov va fi un foc, iar casa lui Iosif – o flacără. Casa lui Esau va fi o miriște pe care o vor aprinde și o vor mistui, și nu va mai rămâne nici un supraviețuitor al casei lui Esau, căci DOMNUL a vorbit!

19 Cei din Neghev vor stăpâni muntele lui Esau, iar cei din zona deluroasă vor stăpâni țara filistenilor! Ei vor stăpâni ținutul lui Efraim și ținutul Samariei, iar Beniamin va stăpâni Ghiladul!

20 Oastea aceasta de exilați israeliți care sunt în Canaan vor stăpâni țara până la Sarepta, iar exilații Ierusalimului, care sunt în Sefarad, vor stăpâni cetățile din Neghev!

21 Izbăvitorii se vor sui pe muntele Sion ca să judece muntele lui Esau. Și Împărăția va fi a DOMNULUI!“

1 Iona încearcă să fugă departe de fața DOMNULUI

1 Cuvântul Domnului a venit la Iona, fiul lui Amitai, și i-a zis:

2 „Scoală-te și du-te la Ninive, cetatea cea mare, și strigă împotriva ei, căci răutatea ei s-a suit până la Mine!”

3 Dar Iona s-a sculat să fugă la Tarșiș, departe de fața Domnului. El s-a dus la Iafō și a găsit acolo o corabie care mergea spre Tarșiș. După ce a plătit prețul călătoriei, s-a urcat în corabie ca să meargă împreună cu marinarii la Tarșiș, departe de fața Domnului.

4 Domnul însă a dezlănțuit pe mare un vânt năprasnic și astfel s-a stârnit o furtună atât de puternică, încât corabia amenința să se sfărâme.

5 Marinarii li s-a făcut frică și fiecare a strigat către zeul său, iar pentru a face corabia mai ușoară, au aruncat în mare uneltele care erau în ea. Iona însă coborâse în cala corabiei, unde se întinsese și adormise dus.

6 Căpitanul s-a apropiat de el și i-a zis: „Cum poți să dormi? Scoală-te și strigă către Dumnezeuul tău! Poate că Dumnezeuul tău se va gândi la noi și nu vom pieri!”

7 Apoi marinarii au zis unul către celălalt: „Haideți să tragem la sorți ca să aflăm din cauza cui a venit peste noi nenorocirea aceasta!” Ei au tras la sorți și sorțul a căzut pe Iona.

8 Atunci ei l-au întrebat: – Spune-ne, din cauza cui a venit peste noi această nenorocire? Care este meseria ta și de unde vii? Care este țara ta și din ce popor ești?

9 El le-a răspuns: – Sunt evreu și mă tem de Domnul, Dumnezeuul cerurilor, Care a făcut marea și uscatul!

10 Bărbații aceia s-au înfricoșat foarte tare și l-au întrebat: – De ce ai făcut lucrul acesta? (Ei aflaseră că fugea de fața Domnului, întrucât el le spusese acest lucru.)

11 Marea era din ce în ce mai involburată, astfel că ei l-au întrebat iarăși: – Ce să-ți facem, pentru ca marea să se liniștească față de noi?

12 El le-a răspuns: – Luați-mă și aruncați-mă în mare, iar marea se va liniști față de voi, întrucât știu că din cauza mea a venit peste voi această furtună puternică!

13 Bărbații aceia au încercat totuși să vâslească pentru a se putea întoarce pe uscat, dar n-au reușit, căci marea se învolbura tot mai tare împotriva lor.

14 Atunci au strigat către Domnul și au zis:

„Doamne, Te rugăm, nu ne lăsa să pierim din cauza vieții acestui bărbat! Nu lăsa să cadă asupra noastră sânge nevinovat, căci Tu, Doamne, ai făcut așa cum Ți-a plăcut!”

15 Apoi l-au luat pe Iona și l-au aruncat în mare, iar marea și-a potolit furia.

16 Atunci bărbații aceia s-au temut foarte tare de Domnul; ei l-au adus Domnului o jertfă și au făcut juruințe.

17 Domnul a trimis un pește mare să-l înghită pe Iona, și Iona a stat în pântecul peștelui timp de trei zile și trei nopți.

2 Rugăciunea lui Iona

1 Iona s-a rugat Domnului, Dumnezeuul său, din pântecul peștelui

2 și a zis: „În strâmtorarea mea L-am chemat pe Domnul și El mi-a răspuns. Din adâncul Locuinței Morților am strigat după ajutor și Tu mi-ai ascultat glasul.

3 Mă aruncaseși în adânc, în inima mărilor, și curentul de apă mă învăluise; toate valurile și talazurile Tale treceau peste mine.

4 Ziceam: «Sunt izgonit dinaintea ochilor Tăi, și nu voi mai privi vreodată spre Templul Tău cel sfânt!»

5 Apele mă împresuraseră până aproape să-mi ia viața, adâncul mă învăluise, iar algele se înfășuraseră în jurul capului meu.

6 Coborâsem până în străfundurile munților, și zăvoarele pământului mă încuiaseră pe vecie! Dar Tu, Doamne, Dumnezeuul meu, mi-ai scos viața din groapă!

7 Când mi se scurgea sufletul din mine, mi-am adus aminte de Domnul și rugăciunea mea a ajuns până la Tine, în Templul Tău cel sfânt.

8 Cei ce se alipesc de idoli deșerți s-au lipsit de îndurarea de care ar fi putut avea parte.

9 Dar eu Îți voi aduce jertfe cu un strigăt de mulțumire. Voi împlini ceea ce am jurat! Mântuirea vine de la Domnul!”

10 Domnul i-a vorbit peștelui, iar peștele l-a vărsat pe Iona pe uscat.

3 *Pocăința ninivenilor*

1 Cuvântul Domnului a venit a doua oară la Iona și i-a zis:

2 „Scoală-te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, și vestește acolo mesajul pe care ți-l spun!”

3 Iona s-a sculat și s-a dus la Ninive, potrivit Cuvântului Domnului. Ninive era o cetate deosebit de mare, fiind nevoie de trei zile pentru a o străbate.

4 Iona a început să meargă prin cetate cale de o zi. El striga: „Încă patruzeci de zile și Ninive va fi distrusă!”

5 Atunci oamenii din Ninive au crezut în Dumnezeu, au vestit un post și s-au îmbrăcat cu saci, de la cel mai mare până la cel mai mic.

6 Când această veste a ajuns la regele din Ninive, acesta s-a ridicat de pe tronul său, și-a dat jos mantia de pe el, s-a acoperit cu un sac și a șezut în cenușă.

7 El a trimis să se vestească în Ninive: „Din porunca regelui și a nobililor săi, se cer următoarele: «Nici un om și nici un animal, nici din cireadă, nici din turmă, să nu guste nimic, să nu pască și să nu bea apă deloc!»

8 Oamenii și vitele să se acopere cu saci, să strige cu putere către Dumnezeu și să se întoarcă de la calea lor cea rea și de la violența lor, de care le sunt pline mâinile!

9 Cine știe? Poate Dumnezeu se va răzgândi, Îi va părea rău, Își va opri apriga Sa mânia și astfel nu vom pieri!»

10 Dumnezeu a văzut faptele lor și cum se întorceau ei de la calea lor cea rea. Atunci Dumnezeu s-a căit de răul pe care zisese că li-l va face și nu l-a mai făcut.

4 *Mânia lui Iona și îndurarea lui Dumnezeu*

1 Iona s-a supărat însă foarte tare din pricina aceasta și s-a aprins de mânie.

2 El s-a rugat Domnului astfel: – Ah, Doamne, nu este aceasta tocmai ce spuneam eu pe când eram în țara mea? De aceea am încercat să fug la Tarșiș, pentru că știam că ești un Dumnezeu îndurător și milos, încet la mânie și bogat în îndurare, un Dumnezeu gata să renunțe la a mai trimite nenorocirea.

3 Iar acum, Doamne, Te rog, ia-mi viața, căci este mai bine să mor, decât să trăiesc!

4 Domnul i-a răspuns: – Oare faci bine că te mânie?

5 Atunci Iona a ieșit din cetate și s-a așezat la răsărit de aceasta. Acolo și-a făcut un adăpost și a șezut la umbra lui, așteptând să vadă ce se va întâmpla cu cetatea.

6 Domnul Dumnezeu a trimis un ricin, pe care l-a făcut să crească deasupra lui Iona, pentru a face umbră capului lui și pentru a-l scoate din disconfort. Iona s-a bucurat foarte mult de ricinul acesta.

7 Însă, în zorii zilei următoare, Dumnezeu a trimis un vierme care a vătămat ricinul și acesta s-a uscat.

8 Când a răsărit soarele, Dumnezeu a trimis un vânt uscat dinspre răsărit. Soarele l-a bătut pe Iona în creștet, sleindu-l de puteri. El și-a dorit să moară și a zis: „Mai bine să mor, decât să trăiesc!”

9 Dumnezeu l-a întrebat pe Iona: – Oare faci bine că te mânie din cauza ricinului? El a răspuns: – Da, fac bine că mă mânie, chiar până la moarte!

10 Atunci Domnul i-a zis: – Ție ți s-a făcut milă de acest ricin pentru care nu tu ai trudit și pe care nu tu l-ai făcut să crească, ci într-o noapte a răsărit și într-o noapte a pierit.

11 Și Mie să nu-Mi fie milă de Ninive, cetatea cea mare, în care sunt mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni care nu știu să deosebească dreapta de stânga lor și în care se află și o mulțime de animale?!

1 1 Cuvântul Domnului, care a venit la Mica din Moreșet, pe vremea lui Iotam, a lui Ahaz și a lui Ezechia, regii lui Iuda – ce a văzut el cu privire la Samaria și la Ierusalim:

2 „Ascultați, toate popoarele! Să ia aminte, pământul, și tot ce este pe el! Stăpânul Domn să fie martor împotriva voastră, Stăpânul – din templul Lui cel sfânt!

Judecată împotriva Samariei și Ierusalimului

3 Iată, Domnul iese din Lăcașul Lui; El coboară și pășește pe înălțimile pământului!

4 Munții se topesc sub El și văile se despică ca ceara înaintea focului și ca apele care țâșnesc printre versanți.

5 Toate acestea, din pricina neleguirii lui Iacov, din pricina păcatelor casei lui Israel! Care este neleguirea lui Iacov? Oare nu Samaria? Care sunt înălțimile Iudeii? Oare nu Ierusalimul?

6 De aceea voi preface Samaria într-un morman de ruine și într-un loc de plantat vie. Îi voi prăvăli în vale pietrele și-i voi dezveli temeliiile.

7 Toate chipurile ei cioplite vor fi sfărâmate, tot câștigul ei va fi ars în foc și pe toți idoli ei îi voi lăsa pradă pustiirii; pentru că a adunat toate acestea din câștigul de prostituată, în plată de prostituată se vor preface.

Plânset și tânguire

8 Din pricina aceasta voi plânge și mă voi tângui, voi umbla desculț și gol, voi scoate strigăte precum șacalii și voi jeli ca puii de struț.

9 Căci rana ei este de nevindecată; ea s-a întins până în Iuda, a ajuns până la poarta poporului meu, până la Ierusalim.

10 Nu dați de știre în Gat, nu plângeți deloc! Tăvăliți-vă în țărână, la Bet-Leafra!

11 Treci, locuitoare a Șafirului, goală și plină de rușine! Locuitoarea Țaanului nu îndrăznește să iasă! Bet-Ețelul este în jale; sprijinul lui a fost luat de la voi!

12 Locuitoarea Marotului tânjește după vremuri mai bune, căci s-a coborât nenorocirea din partea Domnului până la poarta Ierusalimului.

13 Înhamă-ți caii la carul de luptă, locuitoare a Lachișului! Tu ai fost cea dintâi pricină de păcătuire pentru fiica Sionului, căci în tine au fost găsite neleguirile lui Israel.

14 De aceea vei da daruri de despărțire lui Moreșet-Gat! Casele din Aczib vor fi o amăgire pentru regii lui Israel!

15 Voi aduce un stăpânitor împotriva ta, locuitor din Mareșa! Slava lui Israel va veni la Adulam.

16 Rade-te și tunde-te din pricina fiilor tăi, care erau bucuria ta; lărgeste-ți pleșuvia precum vulturul, căci vor pleca de la tine în captivitate!“

2 Planurile celor răi și planurile lui Dumnezeu

1 „Vai de cei ce urzesc neleguire și uneltesc răul în așternutul lor! Chiar din zorii dimineții încep să le săvârșească, pentru că le stă în putere.

2 Poflesc ogoare, și apoi pun mâna pe ele! Poflesc case, iar apoi și le însușesc! Îl jecmănesc pe om și casa lui, pe bărbat și moștenirea sa.

3 De aceea, așa vorbește Domnul: «Iată, plănuiesc împotriva acestui clan o nenorocire de care nu vă veți putea feri grumajii! Și nu veți mai umbla plini de înfumurare, căci vor fi vremuri grele.

4 În ziua aceea, veți fi de pomină și se va face un cântec de jale pe seama voastră, care va zice: ‘Suntem ruinați de tot! El înstrăinează proprietatea poporului meu! Vai cum o înlătură de la mine! Ogoarele noastre le împarte trădătorilor!’

5 De aceea nu vei mai avea pe nimeni care să împartă țara prin sorț în adunarea Domnului.

Falșii profeți

6 ‘Nu mai predicați!’, vor predica ei atunci. ‘Să nu mai predice aceste lucruri! Ocările nu ne vor copleși!’

7 Dar ce ar trebui să se zică, casă a lui Iacov? Ar trebui să se zică: ‘Se mânie chiar atât de ușor Duhul Domnului? Acesta este felul Lui de a lucra?’ Oare nu fac bine cuvintele Mele celui ce umblă cu dreptate?

8 De curând, poporul Meu s-a ridicat ca un dușman. Ați smuls mantaua, ce acoperea haina, de la cei care treceau în siguranță ca niște oameni ce se întorc de la război.

9 Voi le izgoniți pe femeile poporului Meu din casele lor plăcute și luați de la copiii lor pentru totdeauna slava Mea.

10 Sculați-vă și plecați, căci acesta nu mai este locul vostru de odihnă. Pentru că a devenit necurat, el va fi distrus, iar distrugerea va fi cumplită!

11 Dacă un mincinos și un înșelător ar veni și ar spune: 'Îți voi predica despre vin și despre băuturi tari!', acela ar fi considerat drept predicatorul acestui popor!

Promisiunea restaurării

12 Cu siguranță te voi strânge în întregime, Iacove! Cu siguranță voi aduna rămășița lui Israel! Îi voi pune laolaltă ca pe o turmă în țarc, ca pe niște oi în pășunea lor; locul acela va mișuna de oameni.

13 Cel ce deschide calea va merge înaintea lor; ei vor pătrunde, vor intra pe poartă și vor ieși. Împăratul lor va trece înaintea lor, și Domnul va fi în fruntea lor.»“

3 Cuvânt împotriva liderilor și profeților falși ai lui Israel

1 Am zis: „Ascultați, căpetenii ale lui Iacov și conducători ai casei lui Israel! N-ar trebui să cunoașteți dreptatea?”

2 Și totuși voi urâți binele și iubiți răul, jupuiți pielea de pe poporul Meu și carnea de pe oasele lui,

3 mâncați carnea poporului meu, jupuiți pielea de pe el și îi zdrobiți oasele, îl ciopârțiți asemenea cărnii din oală, asemenea cărnii din cazan.

4 Atunci când vor striga către Domnul, El nu le va răspunde; Își va ascunde fața de ei în vremea aceea, pentru că au săvârșit fapte rele.“

5 Așa vorbește Domnul: „Cât despre profeții care îmi duc în rătăcire poporul, aceștia, dacă au mușcat ceva cu dinții, vestesc pacea, dar, dacă cineva nu le pune nimic în gură, se pregătesc de război împotriva lui.

6 De aceea, noaptea va veni peste voi, fără nici o vedenie, și întunericul – fără nici o descoperire! Soarele va apune peste acești profeți și ziua se va întuneca peste ei.

7 Văzătorii vor fi făcuți de rușine, iar prezicătorii vor fi umiliți. Își vor acoperi barba cu toții, căci nu va fi răspuns de la Dumnezeu.“

8 Cât despre mine, eu sunt plin de putere, plin de Duhul Domnului, de dreptate și de tărie, ca să-i fac cunoscută lui Iacov nelegiuirea lui și lui Israel – păcatul lui.

9 „Ascultați aceasta, căpetenii ale casei lui Iacov și conducători ai casei lui Israel, voi, care aveți silă față de dreptate și suciți tot ce este drept,

10 voi, care zidiți Sionul prin vărsare de sânge și Ierusalimul – cu nedreptate!

11 Căpeteniile lui judecă pe mită, preoții lui dau învățătură pentru plată, iar profeții lui fac preziceri în schimbul argintului. Ei încă se sprijină și pe Domnul, zicând: «Oare nu este Domnul în mijlocul nostru?! Nu va veni peste noi nici o nenorocire!»

12 De aceea, din pricina voastră, Sionul va fi arat ca un ogor, Ierusalimul va deveni un morman de ruine, iar muntele Casei va deveni o înălțime acoperită cu păduri.“

4 Muntele Casei Domnului

1 „În zilele de pe urmă, muntele Casei Domnului va fi așezat drept cel mai înalt dintre munți, va fi înălțat deasupra dealurilor și popoarele vor curge spre el.

2 Multe neamuri vor veni și vor zice: «Să mergem și să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov! El să ne învețe căile Sale, și noi să umblăm pe cărările Sale!» Căci din Sion va ieși Legea, iar Cuvântul Domnului – din Ierusalim.

3 El va judeca între multe popoare și va hotărî pentru neamuri puternice, depărtate. Ei își vor făuri din săbii pluguri, și din sulițe – cosoare. Nici un neam nu va mai ridica sabia împotriva altui neam și nu vor mai învăța războiul.

4 Fiecare va locui sub vița lui și sub smochinul lui și nimeni nu-l va mai îngrozi, căci gura Domnului Oștirilor a vorbit!

5 Toate popoarele umblă, fiecare în numele zeilor lor; noi însă vom umbla în Numele Domnului, Dumnezeul nostru, pentru veci de veci!“

Promisiunea restaurării

6 „În ziua aceea, zice Domnul, îi voi aduna pe cei șchiopi și îi voi strânge laolaltă pe cei alungați, pe cei pe care i-am rănit.

7 Voi face din cei șchiopi o rămășiță și din cei izgoniți – un neam puternic. Domnul va împărăți peste ei pe muntele Sion, de acum și până în veci.

8 Cât despre tine, turn de veghe al turmei, deal al fiicei Sionului, stăpânirea de odinioară îți va fi redată, regatul se va întoarce la fiica Ierusalimului.

9 Acum, de ce strigi așa de tare? Nu ai rege? Ți-a pierit sfetnicul, de te apucă durerea ca pe o femeie la naștere?

10 Zvârcolește-te și geme, fiică a Sionului, ca o femeie la naștere, căci acum va trebui să ieși din cetate și vei locui în câmp! Te vei duce la Babilon și abia acolo vei fi izbăvită. Acolo, Domnul te va răscumpăra din mâna dușmanilor tăi.

11 Dar acum multe neamuri sunt adunate împotriva ta, zicând: «Să fie pângărit, iar ochii noștri să privească de sus Sionul!»

12 Ei însă nu cunosc gândurile Domnului, nu înțeleg planul Lui, nu știi că El i-a strâns ca pe niște spice în aria de treierat.

13 Scoală-te și treieră, fiică a Sionului, căci îți voi face cornul din fier. Copitele ți le voi face din bronz, ca să sfărâmi multe popoare. Vei închina Domnului prada lor, iar bogățiile lor – Stăpânului întregului pământ.“

5 Promisiunea Conducătorului din Betleem

1 Acum însă strânge-ți oștirea, fiică înconjurată de războinici, căci suntem sub asediu! Ei îl vor lovi cu toiagul peste obraz pe judecătorul lui Israel!

2 „Dar tu, Betleeme Efrata, deși ești neînsemnat printre miile lui Iuda, totuși din tine Îmi va ieși Cel Ce va fi Conducător în Israel, Cel a Cărui origine este din vechime, chiar din zilele veșniciei.

3 De aceea El îi va abandona până la vremea când cea care trebuie să nască va naște. Apoi, rămășița fraților Săi se va întoarce la israeliți.

4 El se va înfățișa și va păstori poporul în puterea Domnului, în toată maiestatea Numelui Domnului, Dumnezeu Său. Și ei vor locui liniștiți, căci atunci El va fi măreț până la marginile pământului!

5 El va fi pacea lor! Când asirianul va invada țara noastră și va pătrunde în citadelele noastre, vom ridica împotriva lui șapte păstori, chiar opt conducători.

6 Ei vor păstori țara Asiriei cu sabia, iar țara lui Nimrod – cu sabia scoasă din teacă. El ne va izbăvi de asirian când acesta va invada țara noastră și va pătrunde în hotarul nostru.

Rămășița lui Iacov, restaurată și purificată

7 Atunci rămășița lui Iacov va fi, în mijlocul multor popoare, ca roua de la Domnul, ca ploaia mărunță de pe iarbă, care nu așteaptă pe nimeni și care nu stă după fiii oamenilor.

8 Atunci rămășița lui Iacov va fi printre neamuri, în mijlocul multor popoare, ca leul între fiarele pădurii, ca un leu tânăr în turmele de oi, care trece și calcă în picioare, care sfășie, fără ca cineva să poată izbăvi.

9 Mâna îți va fi ridicată peste dușmanii tăi și toți vrăjmașii tăi vor fi nimiciți!

10 În ziua aceea, zice Domnul, îți voi nimici caii din mijlocul tău și-ți voi distruge carele,

11 îți voi nimici cetățile din țară și-ți voi dărâma toate fortificațiile,

12 îți voi nimici vrăjitoriile din mână și nu se vor mai găsi la tine oameni care ghicesc,

13 îți voi nimici idolii și pietrele sacre din mijlocul tău și nu te vei mai închina la lucrarea mâinilor tale,

14 îți voi dezrădăcina așerele din mijlocul tău și-ți voi nimici cetățile.

15 Apoi, mă voi răzbuna cu mânie și furie pe neamurile care nu M-au ascultat.“

6 DOMNUL acuză Israelul

1 Ascultați ce zice Domnul: „Ridică-te și apără-ți pricina înaintea munților și dealurile să-ți asculte glasul!

2 Munți, ascultați acuza Domnului! Luați aminte, temelii trainice ale pământului, căci Domnul are o dispută cu poporul Său și se judecă cu Israel!

3 Poporul Meu, ce ți-am făcut? Cu ce te-am împovărat? Răspunde-Mi!

4 Căci te-am scos din țara Egiptului și te-am răscumpărat din casa sclaviei! I-am trimis înaintea ta pe Moise, pe Aaron și pe Miriam!

5 Poporul Meu, adu-ți aminte ce plănuia Balak, regele Moabului, și ce i-a răspuns Balaam, fiul lui Beor! Amintește-ți ce s-a întâmplat de la Șitim la Ghilgal, ca să pricepi faptele drepte ale Domnului!

6 Cu ce-L voi întâmpina pe Domnul, cu ce mă voi pleca înaintea Dumnezeului Preaînalt? Să-L întâmpin oare cu arderi de tot, cu viței de un an?

7 Va fi, oare, Domnul mulțumit cu mii de berbeci și cu zeci de mii de torente de untdelemn? Să dau, oare, pentru nelegiuirea mea pe întâiul meu născut, să ofer rodul trupului meu pentru păcatele sufletului meu?

8 El ți-a arătat, omule, ce este bine! Și ce altceva cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, să iubești îndurarea și să umbli smerit cu Dumnezeul tău?

Vina și pedeapsa lui Israel

9 Glasul Domnului strigă cetății (Este înțelept să se teamă de Numele Tău!): Ascultați pedeapsa și pe Cel Ce o hotărăște!

10 Mai sunt în casa celui rău comori nelegiuite și blestemata aceea de efă mică?

11 Pot socoti Eu curat pe cel cu cântare măsluite și cu greutatea înșelătoare în sac?

12 Bogații cetății sunt plini de violență; locuitorii ei spun minciuni și limba le este înșelătoare.“

13 „De aceea și Eu te voi lovi cu boală, te voi pustii pentru păcatele tale!

14 Vei mânca, dar nu te vei sătura, ci foamea va rămâne în tine. Vei ascunde lucruri, dar nu le vei putea salva, și ceea ce totuși vei salva voi da pradă sabiei.

15 Vei semăna, dar nu vei secera; vei storce măslina, dar nu te vei unge cu untdelemnul lor; vei face must, dar nu vei bea vin.

16 Ai păzit hotărârile lui Omri și toate faptele casei lui Ahab, urmând sfaturile lor. De aceea te voi da pradă pustuirii, locuitorii tăi vor fi de batjocură și veți purta batjocura popoarelor.“

7 Starea de păcat a poporului

1 „Vai de mine! Căci sunt ca după culesul fructelor, ca după culesul viilor! Nu mai este nici un ciorchine de mâncat nimic din smochinele timpurii, după care tânjește sufletul meu!

2 A pierit cel evlavios din țară și n-a mai rămas nici un om drept! Cu toții stau la pândă, ca să verse sânge; fiecare îl vânează pe semenul său cu o plasă.

3 Măinile lor sunt deprinse cu răul! Conducătorul cere daruri, iar judecătorul pretinde mită; cei mari își spun dorința pe față și conspiră împreună pentru a și-o îndeplini.

4 Cel mai bun dintre ei este ca un mărăcine, iar cel mai drept – mai rău ca o tufă de spini. Ziua vestită de străjerii tăi, ziua pedepsei tale, a sosit! Acum va fi stupoare pentru voi!

5 Nu-l crede pe prieten, nu te încrede în amic! Păzește-ți ușa gurii de cea care se odihnește la pieptul tău!

6 Căci fiul își desconsideră tatăl, fiica se ridică împotriva mamei ei, iar nora – împotriva soacrei sale, așa încât dușmanii unui om sunt chiar cei din familia lui.

7 Eu însă voi privi la Domnul, voi nădăjdui în Dumnezeuul mântuirii mele! Dumnezeuul meu mă va asculta!

Israel va fi restaurat

8 Nu te bucura din pricina mea, dușmană a mea, căci, deși am căzut, mă voi ridica! Deși locuiesc în întuneric, Domnul va fi lumina mea!

9 Voi îndura furia Domnului, căci am păcătuit împotriva Lui, o voi îndura până când El îmi va

apăra pricina și-mi va face dreptate. El mă va scoate la lumină; Îi voi vedea dreptatea.

10 Când va vedea dușmana mea lucrul acesta, va fi acoperită de rușine, ea, care-mi zicea: «Unde este Domnul, Dumnezeul tău?» Ochii mei vor vedea căderea ei! Atunci ea va fi călcată în picioare ca noroiul de pe ulițe.

11 Va fi o zi a reclădirii zidurilor tale, o zi în care ți se va lărgi hotarul!

12 În ziua aceea vor veni la tine oameni din Asiria și până dinspre cetățile Egiptului, din Egipt și până la râu, de la o mare și până la cealaltă, de la un munte și până la celălalt.

13 Însă țara va fi pustiiată din pricina locuitorilor ei, ca rod al faptelor lor rele.

Rugăciune și laudă

14 Păstorește-ți cu toiagul poporul, turma moștenirii Tale care locuiește în singurătate, în pădurea din mijlocul ținutului roditor! Să pască în Bașan și în Ghilad ca în zilele de odinioară!“

15 „Îți voi arăta lucruri nemaipomenite ca în ziua ieșirii tale din țara Egiptului!“

16 „Neamurile vor vedea și se vor rușina de toată puterea lor. Își vor pune mâna la gură și își vor astupa urechile.

17 Vor linge țărâna ca șarpele și ca târâtoarele pământului. Vor ieși tremurând din cetățile lor, vor veni îngrozite la Domnul, Dumnezeul nostru, și se vor teme de Tine.

18 Cine este Dumnezeu ca Tine, Care să ia vina și Care să ierte nelegiuirea rămașitei moștenirii Lui? Tu nu rămâi mânios pe vecie, ci Îți găsești plăcerea în îndurare.

19 Tu vei avea iarăși milă de noi și vei zdrobi sub tălpi nelegiuirile noastre; vei arunca în adâncurile mării toate păcatele noastre.

20 Tu vei arăta credincioșie față de Iacov și îndurare față de Avraam, așa cum ai jurat strămoșilor noștri în zilele din vechime.“

NAUM

1 1 O profeție cu privire la Ninive. Cartea viziunii elkoșitului Naum:

Mânia DOMNULUI împotriva cetății

Ninive

2 „DOMNUL este un Dumnezeu gelos și răzbunător! DOMNUL se răzbună și este plin de mânie; DOMNUL se răzbună pe dușmanii Săi și este mânios pe vrăjmașii Săi.
3 DOMNUL este încet la mânie și mare în putere! DOMNUL nu va lăsa nepedepsit pe cel rău. Își are calea în vârtej și în furtună, iar norii sunt pulberea de sub picioarele Sale.
4 El muștră marea și o usucă și seacă toate râurile; Bașanul și Carmelul se vestejesc, iar floarea Libanului se ofilește.
5 Munții se cutremură înaintea Lui, și dealurile se topesc; se clatină pământul înaintea Lui, lumea și toți locuitorii ei.
6 Cine poate sta în fața indignării Sale? Cine poate îndura apriga Lui mânie? Furia Lui se revarsă ca focul; stâncile se prăbușesc înaintea Lui.
7 DOMNUL este bun! El este un loc de scăpare în ziua necazului; El îi păzește pe cei ce caută adăpost la El.
8 Dar, printr-un potop care se revarsă, El va distruge Ninive din locul ei și Își va urmări dușmanii în întuneric.
9 Ce plănuieți voi împotriva DOMNULUI? El oricum va aduce nimicirea; nenorocirea nu va veni de două ori!
10 Căci, în timp ce vor fi ca niște spini încâlciți și pe când vor fi îmbibați de băutură, ei vor fi mistuiți ca o miriște pe deplin uscată.
11 Din tine, Ninive, a ieșit cel ce plănuia răul împotriva DOMNULUI și dădea sfaturi nelegiuite.
12 Așa vorbește DOMNUL: «Deși au aliați și sunt mulți, vor fi secerăți și vor pieri. Chiar dacă te-am asuprit, Iudo, nu te voi mai asupri!
13 Acum, voi zdrobi jugul lor de pe tine și-ți voi rupe legăturile.»
14 Iată ce a poruncit DOMNUL cu privire la tine, Ninive: «Nu vei mai avea urmași care să-ți poarte numele! Voi tăia chipul cioplit și cel turnat din templul zeilor tăi. Îți voi pregăti mormântul, căci te-am găsit ușor.»
15 Iată pe munți picioarele celui ce aduce vești bune, ale celui ce vestește pacea! Iudo, celebrează-ți

sărbătorile și împlinește-ți jurămintele, căci cel nelegiuit nu te va mai invada; va fi nimicir cu desăvârșire.

2 1 Căderea cetății Ninive Distrugătorul pornește împotriva ta, Ninive! Păzește-ți fortificațiile! Veghează asupra drumului! Încinge-ți coapsele! Adună-ți toată puterea!
2 Căci DOMNUL va reface măreția lui Iacov asemenea măreției lui Israel de odinioară, căci i-au jefuit prădătorii și le-au distrus butucii de vie.
3 Scuturile vitejilor săi sunt roșii; războinicii săi sunt îmbrăcați în stacojiu. Oțelul carelor scânteiază ca focul în ziua pregătirii lor, iar sulile sunt agitate.
4 Carele aleargă nebunește pe drumuri și gonesc prin piețe. La înfățișare sunt ca niște torțe și țâșnesc ca fulgerele.
5 El își aduce aminte de cei maiestuoși ai săi și îi cheamă, dar ei se împiedică în mersul lor. Aceștia aleargă în grabă spre zid și așază zidul de protecție.
6 Porțile râurilor sunt deschise și palatul se prăbușește.
7 E hotărât ca cetatea să fie dusă în captivitate, să fie luată. Sclavele ei se vaită ca niște turturele și se bat pe piept.
8 Ninive este ca un iaz plin, a cărui apă se scurge. «Stați! Opriți-vă!», dar nimeni nu se întoarce.
9 «Jefuiți argintul, jefuiți aurul!» Acolo sunt comori nescărșite, o mulțime de tot felul de lucruri prețioase.
10 Este jefuită, pustiită și devastată! Inimile se topesc de frică și genunchii tremură! Toate coapsele sunt în chin și toate fețele au pălit.
11 Unde este acum culcușul acela al leilor, locul unde se hrănesc puii de lei, pe unde umbla leul, leoaica și puiul de leu, fără să le fie frică de nimeni?
12 Leul a sfâșiat îndeajuns pentru puii săi și a sugrumat destulă pradă pentru leoaicele sale. El și-a umplut grotile cu pradă și gropile cu carne sfâșiată.
13 «Iată că sunt împotriva ta! zice DOMNUL Oștirilor. Îți voi preface carele în fum, iar sabia îți va nimici leii tineri; îți voi nimici prada de pe pământ și glasul solilor tăi nu va mai fi auzit!»

3 Soarta cetății Ninive

1 Vai de cetatea vărsătoare de sânge, plină de minciună, plină de jaf și care nu renunță la a prada!

2 Se aude pocnetul biciului și uruitul roții, galopul cailor și hurelul carelor!

3 Călăreții se năpustesc, săbiile scânteiază, iar sulile fulgeră! Peste tot sunt o mulțime de morți, grămezi de cadavre, hoituri fără număr, oameni care se împiedică de hoituri –

4 și aceasta din cauza multelor desfrânări ale prostituatei, fermecătoarea, stăpâna vrăjitoriilor, care subjugă neamuri prin desfrânările ei și clanuri prin vrăjitoriile ei.

5 «Iată că sunt împotriva ta! zice DOMNUL Oștirilor. Îți voi ridica poalele în cap și voi arăta neamurilor goliciunea ta, iar regatelor – rușinea ta!

6 Voi arunca murdăria peste tine, te voi înjosi și te voi face o priveliște pentru toți.

7 Atunci toți cei ce te vor vedea vor fugi de tine și vor zice: 'Ninive este pustiită! Cine o va plânge?'
Unde să-ți caut mângâietori?»

8 Ești tu mai bună decât No-Amon, cetatea care era așezată pe Nil, înconjurată de ape, a cărei fortăreață era marea al cărei zid era apa?

9 Cuș și Egiptul erau țaria ei nemărginită, iar Put și Lubim îi erau ajutoare.

10 Și totuși a fost exilată, a trebuit să plece în captivitate! Chiar și copiii ei au fost zdrobiți la fiecare capăt de drum! Au tras la sorț pentru frunțașii ei, și toți mai marii ei au fost puși în lanțuri.

11 Și tu te vei îmbăta și te vei ascunde! Și tu vei căuta un refugiu în fața dușmanului!

12 Toate fortificațiile tale sunt ca niște smochini plini cu cele dintâi roade; dacă sunt scuturate, ele cad în gura celui ce vrea să le mănânce.

13 Iată, cei din oștirea ta sunt ca niște femei în mijlocul tău! Porțile țării tale sunt larg deschise dușmanilor tăi; focul le-a mistuit zăvoarele.

14 Scoate-ți apă pentru asediu! Întărește-ți fortificațiile! Frământă lutul! Calcă în picioare mortarul! Pregătește cuptorul de cărămidă!

15 Acolo te va mistui focul, iar sabia te va tăia; te va mânca, ca o lăcustă! V-ați tot înmulțit ca lăcusta Ielek, v-ați tot înmulțit ca lăcusta Arbe!

16 Ți-ai înmulțit negustorii mai mult decât stelele cerului. Ei însă prădează ca lăcusta Ielek și apoi zboară.

17 Voievozii tăi sunt ca lăcusta Arbe, iar scribii tăi ca un roi de lăcuste care se așază pe ziduri într-o zi răcoroasă, dar care, atunci când răsare soarele, zboară și nu se mai cunoaște locul unde au fost.

18 Păstorii tăi au ațipit, împărate al Asiriei, iar nobilii tăi se odihnesc! Poporul tău a fost împrăștiat pe munți și nu e nimeni să-i adune!

19 Nu este alinare pentru rana ta, iar lovitura-ți este de moarte! Toți cei ce aud vești despre tine, bat din palme, căci cine nu a fost atins de cruzimea ta fără margini?!“

HABACUC

1 1 Profeta pe care a primit-o profetul Habacuc.

Prima plângere a profetului

2 – Până când, Doamne, voi striga după ajutor și Tu nu vei asculta? Până când voi striga către Tine:

„Violență!“ și Tu nu vei izbăvi?

3 De ce mă faci să privesc nedreptatea? De ce trebuie să mă uit la necaz? Distrugerea și violența sunt înaintea mea; peste tot sunt dezbinări și se stârnesc certuri.

4 De aceea Legea este fără putere și dreptatea nu se vede niciodată. Căci cel rău îl împresoară pe cel drept și astfel dreptatea este pervertită.

Răspunsul DOMNULUI

5 – Uitați-vă printre neamuri și priviți! Mirați-vă! Uimiți-vă! Căci în zilele voastre am să fac o lucrare pe care n-ați crede-o dacă v-ar povesti-o cineva!

6 Iată, îi voi ridica pe caldeeni, acel popor crud și năvalnic, care străbate întinderile pământului pentru a lua în stăpânire locuințe care nu sunt ale lui!

7 Este un popor teribil și înfricoșător; își are propria lege și nu recunoaște nici o altă autoritate!

8 Caii lui sunt mai iuți decât leoparzii și mai sprinteni decât lupii în amurg. Călăreții lui se avântă, călăreții lui vin de departe. Zboară ca un vultur care se aruncă asupra prăzii;

9 toți vin pentru violență. Privirile lor sunt ațintite tot înainte și adună captivi ca nisipul de mulți.

10 Își bate joc de regi și-i ia în derâdere pe conducători. Râde de orice fortificație, căci îngrămădește pământ lângă ea și o cucerește.

11 Apoi trece ca vântul și merge mai departe; el se face astfel vinovat, puterea lui fiindu-i dumnezeul.

A doua plângere a profetului

12 – Oare nu ești Tu din veșnicie, Doamne? Dumnezeul meu, Sfântul meu, nu vom muri! Doamne, Tu l-ai rânduie pentru a face judecată! Stânca mea, Tu l-ai ridicat ca să pedepsească!

13 Ochii Tăi sunt prea curați ca să se uite la rău; Tu nu poți să privești asuprirea! De ce te uiți la cei mișei și taci când cel rău îl înghite pe cel mai drept decât el?

14 L-ai făcut pe om asemenea peștilor mării, asemenea târâtoarei care nu are stăpân.

15 Dușmanul scoate fiecare pește cu undița, îl adună cu mreaja lui, îl strânge în năvodul lui și de aceea se bucură și se veselește.

16 De aceea aduce el jertfe mrejei sale și arde tămâie năvodului său! Datorită lor, partea lui este bogată și mâncarea lui este din abundență!

17 Va continua el oare să-și golească mreaja și să omoare neamuri fără să cruțe nimic?

2 1 Voi sta la locul meu de strajă și mă voi așeza în turnul cetățuii. Voi veghea ca să văd ce-mi va spune DOMNUL și ce-mi va răspunde cu privire la plângerea mea.

Răspunsul DOMNULUI

2 Domnul mi-a răspuns, zicându-mi: – Scrie viziunea, graveaz-o clar pe tăblițe, pentru ca un herald să poată alerga cu ea!

3 Căci este o vedenie care încă așteaptă vremea împlinirii! Ea mărturisește despre sfârșit și nu va minți! Dacă ți se pare că întârzie, așteapt-o, căci va veni cu siguranță și nu va întârzia!

4 Iată, s-a îngâmfat! Nu-i este neprihănit sufletul în el; însă cel drept va trăi prin credința lui.

5 Într-adevăr, vinul îl înșală; este un om mândru și niciodată mulțumit; el își mărește pofta ca Locuința Morților și este nesățios ca moartea, atunci când strânge la sine toate neamurile și adună la sine toate popoarele.

6 Oare nu vor face toate acestea, pe seama lui, zicale, satire și ghicitori, zicându-se: „Vai de cel ce adună ce nu este al lui – dar oare până când? – și de cel ce se îmbogățește cu lucruri luate drept garanții!”

7 Oare nu se vor ridica dintr-odată cei ce te-au împrumutat? Oare nu se vor trezi cei ce te fac să tremuri? Vei ajunge astfel o pradă pentru ei.

8 Fiindcă ai jefuit multe neamuri, toate popoarele care vor rămâne te vor jefui! Căci ai vărsat sângele oamenilor și ai săvârșit violență pe pământ, împotriva cetăților și împotriva tuturor celor ce locuiesc în ele!

9 Vai de cel ce strânge câștiguri necinstite pentru casa lui, ca să-și așeze apoi cuibul într-un loc înalt și să scape din mâna nenorocirii!

10 Ți-ai plănuie, de fapt, rușinea casei tale; retezând o mulțime de popoare, sufletul tău a păcătuit.

11 Căci piatra din zid va striga, iar grinda dintre căpriorii casei îi va răspunde!

12 Vai de cel ce zidește o cetate cu sânge și întemeiază un oraș prin nedreptate!

13 Să nu fie oare de la Domnul Oștirilor faptul că popoarele se trudesec doar pentru a hrăni focul și neamurile se ostenesc pentru nimic?

14 Căci pământul va fi umplut de cunoștința slavei Domnului, așa cum apele acoperă fundul mării.

15 Vai de cel ce dă semenului său să bea, de cel care-și deșartă burduful până-l îmbată, ca să-i vadă goliciunea!

16 Te vei sătura de rușine, în loc de slavă! Acum bea și tu și clatină-te! Îți va veni și ție rândul să iei cupa din dreapta Domnului și va veni rușinea și peste slava ta!

17 Căci violența față de Liban se va întoarce împotriva ta, și nimicirea fiarelor te va îngrozi din pricină că ai vărsat sângele oamenilor și ai săvârșit violență pe pământ, împotriva cetăților și împotriva tuturor celor ce locuiesc în ele!

18 La ce folosește un idol, pe care l-a cioplit făuritorul? La ce ajută un chip turnat, care învață minciuni? Cel ce i-a dat formă se încrede în propria lui lucrare, deși ceea ce a făcut sunt doar niște idoli muți.

19 Vai de cel ce zice lemnului: «Trezește-te!» sau pietrei mute: «Scoală-te!» Poate ea să dea învățătură? Iată că este acoperită cu aur și argint, dar nu este nici o suflare în ea!

20 Domnul însă este în Templul Lui cel sfânt! Tot pământul să tacă înaintea Lui!“

3 *Rugăciunea profetului*

1 Rugăciunea profetului Habacuc. De cântat precum un șighionot.

2 – Doamne, am auzit de faima Ta! Lucrările Tale, Doamne, îmi inspiră teamă! Lucrează și în cursul acestor ani! Fă-le cunoscute și odată cu trecerea acestor ani! Dar, la mânie, adu-Ți aminte de îndurare!

3 Dumnezeu vine din Teman și Cel Sfânt – din muntele Paran. Sela Splendoarea Lui acoperă cerurile, iar lauda Lui umple pământul.

4 Strălucirea Lui este ca lumina și din mâna Lui ies raze; acolo îi este ascunsă puterea.

5 Înaintea Lui merge molima, iar flacăra calcă pe urmele Sale.

6 El se oprește și măsoară pământul; se uită și face popoarele să tremure. Munții cei trainici se sfărâmă, iar dealurile cele vechi se pleacă. Cărările Lui sunt veșnice.

7 Am văzut corturile lui Cușan în necaz și colibele țării lui Midian tremurând.

8 S-a înfuriat oare Domnul pe râuri? Împotriva râurilor se arată mânia Ta? Împotriva mării s-a aprins furia Ta, de ai încălecat pe caii Tăi și Te-ai suit în carul Tău de biruință?

9 Arcul Îți este dezvelit, iar săgețile se află sub jurământ, la dispoziția poruncii Tale. Sela Tu despici pământul prin râuri.

10 Munții Te-au văzut și s-au cutremurat. Potopul de ape s-a revărsat, iar adâncul și-a făcut auzit glasul și și-a înălțat valurile.

11 Soarele și luna s-au oprit în înălțimi la sclipirea săgeților Tale care pornesc, la strălucirea lăncii Tale scânteietoare.

12 Tu străbați pământul cu indignare și treieri neamurile cu mânie.

13 Ai ieșit ca să-Ți eliberezi poporul, ca să-l izbăvești pe unsul Tău. Tu ai zdrobit căpetenia din casa răutății, l-ai dezbrăcat din cap până-n picioare! Sela

14 I-ai străpuns capul cu propriile-i săgeți, atunci când războinicii lui s-au dezlănțuit ca să ne împrăștie! Bucuria lor a fost atunci ca a celor ce-l devorează pe sărac fără să știe nimeni.

15 Tu pășești pe mare cu caii Tăi, agitând apele cele mari.

16 Când am auzit, mi s-a cutremurat trupul! La vestea aceasta, mi-au fremătat buzele! Mi-a intrat putrezirea în oase și am început să tremur din genunchi! Totuși voi aștepta liniștit ziua necazului ce se va abate peste poporul care ne va ataca.

17 Chiar dacă smochinul nu înflorește și în vii nu mai este rod, chiar dacă lipsește rodul din măslin și ogoarele nu mai dau hrană, chiar dacă turma din țarc este nimicită și nu mai sunt vite în grajduri,

18 eu tot mă voi bucura în Domnul și mă voi veseli în Dumnezeul mântuirii mele!

19 Domnul, Stăpânul, este țaria mea! El îmi face picioarele ca ale căprioarelor și mă face să pășesc pe înălțimile mele. Pentru dirijor. De cântat cu instrumentele mele cu coarde.

ȚEFANIA

1 1 Cuvântul DOMNULUI care a venit la Țefania, fiul lui Cuși, fiul lui Ghedalia, fiul lui Amaria, fiul lui Ezechia, pe vremea lui Iosia, fiul lui Amon, regele lui Iuda:

Iminența judecății

2 „Voi spulbera totul de pe fața pământului! zice DOMNUL.

3 Voi spulbera oamenii și animalele, voi spulbera păsările cerului și peștii mării, pietrele de poticnire și pe cei răi împreună cu ele! Îi voi nimici pe oameni de pe fața pământului! zice DOMNUL.

Judecată împotriva lui Iuda

4 Îmi voi întinde mâna împotriva lui Iuda și împotriva tuturor locuitorilor Ierusalimului! Voi distruge din acest loc orice urmă de închinare la Baal și numele preoților idolatri,

5 pe cei ce se închină pe acoperișuri ostirii cerului, pe cei ce se închină jurând pe DOMNUL, dar care jură și pe Moleh,

6 pe cei care s-au abătut de la DOMNUL și pe cei care nu-L mai caută pe DOMNUL, nici nu mai întrebă de El!

7 Să se facă tăcere înaintea Stăpânului DOMN, fiindcă ziua DOMNULUI este aproape! DOMNUL a pregătit o jertfă și i-a pus deoparte pe cei chemați de El.

8 În ziua jertfei DOMNULUI, îi voi pedepsi pe prinți și pe fiii regelui, și pe toți cei ce poartă haine străine!

9 În ziua aceea îi voi pedepsi pe toți cei ce sar peste prag, care umplu templul zeilor lor cu violență și înșelăciune!“

10 „În ziua aceea, zice DOMNUL, se va auzi un strigăt de durere dinspre Poarta Peștilor, un urlet dinspre cartierul cel nou și un mare măcel dinspre dealuri.

11 Jeliți, locuitori ai Macteșului, căci toți negustorii sunt distruși, toți cei ce vând pe argint sunt nimiciți!

12 În vremea aceea, voi răscoli Ierusalimul cu felinare și-i voi pedepsi pe cei mulțumiți, pe cei care se îngroașă pe drojdiile lor, pe cei care zic în inimile lor: «DOMNUL nu va face nici bine, dar nu va face nici rău!»

13 Averele lor va fi de jaf, iar casele lor vor fi pustiite. Își vor zidi case, dar nu vor locui în ele! Își vor planta vii, dar nu le vor bea vinul!

Ziua cea mare a Domnului

14 Ziua cea mare a DOMNULUI este aproape; este aproape și se grăbește să vină! Vuietul zilei DOMNULUI este amar; la fel este și urletul celui viteaz acolo.

15 Ziua aceea va fi o zi a furiei, o zi de necaz și strâmtorare, o zi de pustiire și distrugere, o zi de întuneric și negură, o zi cu nori și întunecime,

16 o zi a trâmbiței și a strigătului de război împotriva cetăților fortificate și a turnurilor înalte!

17 Voi aduce un așa necaz asupra oamenilor, încât vor bâjbâi ca niște orbi, căci au păcătuit împotriva DOMNULUI. Sângele le va fi vărsat ca praful, iar măruntaiele – ca balega.

18 Nici aurul și nici argintul lor nu vor putea să-i izbăvească în ziua furiei DOMNULUI! Întreaga țară va fi mistuită de focul geloziei Sale, căci El va aduce cu siguranță o nimicire grabnică asupra tuturor locuitorilor țării.“

2 1 „Strângeți-vă laolaltă, adunați-vă, neam fără rușine,

2 până nu se împlinește hotărârea, până nu trece timpul ca pleava, până nu vine peste tine mânia aprigă a DOMNULUI și până nu te ajunge ziua mâniei DOMNULUI!

3 Căutați pe DOMNUL, toți cei smeriți din țară, voi, care împliniți poruncile Lui! Căutați dreptatea, căutați smerenia! Poate că așa veți fi cruțați în ziua mâniei DOMNULUI!

Judecată împotriva Filistiei

4 Gaza va fi părăsită, iar Așchelonul va fi lăsat în ruină. Cei din Așdod vor fi izgoniți ziua-n amiaza mare, iar Ekronul va fi dezrădăcinat.

5 Vai de cei ce locuiesc pe malul mării, vai de neamul cheretiților! Canaanule, țară a filistenilor, Cuvântul DOMNULUI este împotriva ta!“ „Te voi distruge și vei rămâne fără locuitori!“

6 „Malul mării va ajunge pășuni, izlazuri pentru păstori și țărcuri pentru oi.

7 Malul acesta va fi pentru rămășița casei lui Iuda! Acolo vor găsi ei pășune. Seara se vor odihni în casele Așchelonului, căci DOMNUL, Dumnezeuul lor, le va purta de grijă și le va aduce înapoi captivii.“

Judecată împotriva Moabului și Amonului

8 „Am auzit batjocurile Moabului și insultele amoniților care Mi-au defăimat poporul și s-au semețit împotriva hotarelor lui!

9 De aceea, viu sunt Eu, zice DOMNUL Oștirilor, Dumnezeul lui Israel, că Moab va fi ca Sodoma, iar amoniții ca Gomora, un loc plin cu mărăcini și cu gropi de sare, un pustiu pe vecie! Rămășița poporului Meu îi va prăda și supraviețuitorii neamului Meu îi vor stăpâni.“

10 „Aceasta le va fi plata pentru mândria lor, căci au fost batjocoritori și s-au semețit împotriva poporului DOMNULUI Oștirilor.

11 DOMNUL Se va arăta înfricoșător față de ei, căci El îi va nimici pe toți zeei pământului! Înaintea Lui se vor închina, fiecare în locul ei, toate neamurile ostroavelor.“

Judecată împotriva cușitilor și asirienilor

12 „Chiar și voi, cușitilor, veți fi străpunși de sabia Mea!“

13 „DOMNUL Își va întinde mâna împotriva celor din nord și va nimici Asiria. El va preface Ninive într-o ruină, într-un loc uscat, ca un deșert!

14 Turmele se vor odihni în mijlocul ei, precum și tot felul de animale sălbatice; ciușul și bufnița vor înnopta între capitelurile stâlpilor ei, iar țipătul lor se va auzi prin ferestre. Molozul va fi în pragul porților ei, căci lucrările din cedru vor fi despuiate.

15 Iată dar cetatea cea veselă, care trăia fără grija și care își zicea în inima ei: «Doar eu și nimeni altcineva!» Ce ruină s-a ales de ea! A ajuns un culcuș pentru fiarele sălbatice! Toți cei ce trec pe lângă ea fluieră și o arată cu mâna.

3 *Păcatul și restaurarea Ierusalimului*

1 Vai de cetatea asupritoare, răzvrătită și pângărită!

2 Ea n-ascultă de nici un glas, nu primește nici o disciplinare. Ea nu se încrede în DOMNUL, nu se apropie de Dumnezeul ei.

3 Conducătorii ei sunt ca niște lei care răcnesc; judecătorii ei sunt ca niște lupi seara, care nu lasă nimic până dimineață.

4 Profeții ei sunt aroganți, sunt niște oameni înșelători. Preoții ei pângăresc ceea ce este sfânt și calcă în mod violent Legea.

5 DOMNUL este cel drept în mijlocul ei și El nu săvârșește nici o nedreptate. În fiecare dimineață Își

împarte judecata, în fiecare zori de zi, fără greșală, însă cel nedrept nu știe de rușine.“

6 „Am nimic neamuri! Turnurile le sunt în ruină! Le-am pustiit drumurile! Acum nimeni nu mai umblă pe ele. Cetățile le sunt distruse și au rămas fără oameni, fără locuitori.

7 Am zis: «Cu siguranță te vei teme de Mine, vei primi disciplinarea!» Astfel, locuința nu i-ar fi fost nimicită și n-ar fi venit peste ea toate pedepsele Mele! Dar ei au fost tot mai dornici să se strice prin toate faptele lor.

8 De aceea, așteptați-Mă numai, zice DOMNUL, până în ziua în care Mă voi scula să mărturisesc, căci am hotărât să adun neamurile, să strâng regatele ca să-Mi revărs asupra lor indignarea, toată aprinderea mâniei Mele! Tot pământul va fi mistuit de focul geloziei Mele!

9 Atunci le voi da popoarelor buze curate, pentru ca toți să cheme Numele DOMNULUI și să-I slujească umăr la umăr.

10 De dincolo de râurile din Cuș, închinătorii Mei, fiica celor risipiți ai Mei, Îmi vor aduce daruri de mâncare.

11 În ziua aceea nu vei mai fi făcută de rușine de toate faptele prin care ai păcătuit împotriva Mea, căci atunci îi voi scoate din mijlocul tău pe cei trufași, iar tu nu te vei mai îngâmfă vreodată pe muntele Meu cel sfânt!

12 Dar voi lăsa în mijlocul tău un popor smerit și puțin la număr, care va căuta adăpost în Numele DOMNULUI.

13 Rămășița lui Israel nu va mai săvârși nedreptatea; aceștia nu vor mai spune minciuni și în gura lor nu se va mai găsi o limbă înșelătoare. Ei vor găsi pășune, se vor odihni și nimeni nu-i va mai îngrozi.“

Cântec de veselie

14 „Strigă de bucurie, fiică a Sionului! Strigă tare, Israele! Veselește-te și bucură-te din toată inima, fiică a Ierusalimului!

15 DOMNUL a îndepărtat judecata de la tine, El l-a izgonit pe dușmanul tău. DOMNUL, Împăratul lui Israel, este în mijlocul tău; nu te vei mai teme vreodată de vreun rău!

16 În ziua aceea se va zice Ierusalimului: «Nu te teme, Sioane! Să nu-ți slăbească mâinile!

17 DOMNUL, Dumnezeul tău, este în mijlocul tău, ca un viteaz care poate izbăvi! El se va bucura de

tine nespus, te va liniști cu dragostea Lui și va striga de veselie din pricina ta.»“

18 „Îi voi aduna pe cei ce sunt triști din cauza adunărilor de sărbătoare; din tine își trag obârșia. Povara de pe umerii tăi era o rușine.

19 Iată, în vremea aceea îi voi pedepsi pe toți cei ce te-au asuprit! Îi voi izbăvi pe cei șchiopi și-i voi aduna pe cei ce au fost izgoniți! Le voi da cinste și renume în toate țările unde au fost făcuți de rușine.

20 În vremea aceea vă voi aduce înapoi! În vremea aceea vă voi strânge! Vă voi face parte de renume și cinste între toate popoarele pământului, când vă voi aduce înapoi captivii înaintea ochilor voștri, zice DOMNUL.“

1 *Porunca de a reconstrui Templul*

1 În al doilea an al domniei împăratului Darius, în prima zi a lunii a șasea, Cuvântul DOMNULUI le-a vorbit prin profetul Hagai lui Zerub-Babel, fiul lui Șealtiel, guvernatorul lui Iuda, și lui Iosua, fiul lui Iehoțadak, marele preot, astfel:

2 „Așa vorbește DOMNUL Oștirilor: «Poporul acesta zice că încă n-a venit vremea pentru rezidirea Casei Domnului.»“

3 Apoi Cuvântul DOMNULUI le-a vorbit prin profetul Hagai astfel:

4 „Dar pentru voi a venit oare vremea să locuiți în case căptușite cu lemn, în timp ce Casa aceasta este în ruine?“

5 Acum, așa vorbește DOMNUL Oștirilor: „Uitați-vă cu atenție la căile voastre!

6 Ați semănat mult, dar ați adunat puțin! Mâncați, dar tot nu vă săturați! Beți, dar tot nu vă potoliți setea! Vă îmbrăcați, dar tot nu vă este cald, iar plata pe care o câștigați o puneți într-o pungă spartă!“

7 Așa vorbește DOMNUL Oștirilor: „Uitați-vă cu atenție la căile voastre!

8 Duceți-vă la munte, aduceți lemne și rezidiți Casa, ca astfel Eu să-Mi găsesc plăcerea în ea și să fiu onorat, zice DOMNUL.

9 V-ați așteptat la mult, dar iată că ați adunat puțin, iar când ați adus recolta acasă, am spulberat-o! De ce? zice DOMNUL Oștirilor. Deoarece Casa Mea zace în ruine, în timp ce fiecare dintre voi aleargă pentru casa lui!

10 De aceea cerurile nu v-au mai dat roua, iar pământul nu și-a mai dat recolta!

11 Am chemat seceta peste țară, peste munți și peste grâu, peste must, peste untdelemn și peste ceea ce rodește pământul, peste oameni, peste animale și peste toată truda mâinilor voastre!“

Răspunsul poporului

12 Atunci Zerub-Babel, fiul lui Șealtiel, Iosua, fiul lui Iehoțadak, marele preot, și întreaga rămășiță a poporului au ascultat de glasul DOMNULUI, Dumnezeu lor, și de cuvintele profetului Hagai, pentru că DOMNUL, Dumnezeu lor, îl trimisese. Și poporul s-a temut de DOMNUL.

13 Apoi Hagai, mesagerul DOMNULUI, a spus poporului mesajul DOMNULUI: „Eu sunt cu voi!“ zice DOMNUL.

14 Astfel DOMNUL a stârnit duhul lui Zerub-Babel, fiul lui Șealtiel, guvernatorul lui Iuda, duhul lui Iosua, fiul lui Iehoțadak, marele preot, și duhul întregii rămășițe a poporului. Ei au venit și au început lucrarea la Casa DOMNULUI Oștirilor, Dumnezeu lor,

15 în a douăzeci și patra zi a lunii a șasea, în al doilea an al domniei împăratului Darius.

2 *Splendoarea noului Templu*

1 În a douăzeci și una zi a lunii a șaptea, DOMNUL a vorbit prin profetul Hagai astfel:

2 „Vorbește-le lui Zerub-Babel, fiul lui Șealtiel, guvernatorul lui Iuda, lui Iosua, fiul lui Iehoțadak, marele preot, și rămășiței poporului astfel:

3 «Cine a mai rămas dintre voi, care a văzut această Casă în slava ei de dinainte? Cum o vedeți acum? Nu pare ea ca o nimica în ochii voștri?

4 Acum însă, fii tare, Zerub-Babel, zice DOMNUL. Fii tare și tu, Iosua, fiul lui Iehoțadak, marele preot! Fiți tari și voi, tot poporul țării, zice DOMNUL, și lucrați! Căci Eu sunt cu voi, zice DOMNUL Oștirilor,

5 potrivit promisiunii legământului pe care l-am încheiat cu voi la ieșirea voastră din Egipt. Duhul Meu rămâne în mijlocul vostru. Nu vă temeți!

6 Căci așa vorbește DOMNUL Oștirilor: ‘Peste puțină vreme, voi clătina încă o dată cerul și pământul, marea și uscatul.

7 Voi clătina toate neamurile și astfel bogățiile tuturor neamurilor vor veni și voi umple de slavă această Casă, zice DOMNUL Oștirilor.

8 Al Meu este argintul, al Meu este aurul, zice DOMNUL Oștirilor.

9 Slava acestei Case din urmă va fi mai mare decât a celei dintâi, zice DOMNUL Oștirilor, iar în locul acesta voi aduce pace!’ zice DOMNUL Oștirilor.»“

Mustrări și promisiuni

10 În a douăzeci și patra zi a lunii a noua a celui de-al doilea an al domniei lui Darius, Cuvântul DOMNULUI a venit la profetul Hagai și i-a zis:

11 „Așa vorbește DOMNUL Oștirilor: «Întrebă-i pe preoți ce spune Legea:

12 dacă un om duce în poala hainei sale carne sfințită și atinge cu poala hainei sale pâine, bucate fierte, vin, untdelemn sau orice alt fel de mâncare, vor fi acestea sfințite?»“ Preoții au răspuns: „Nu!“

13 Hagai a mai zis: „Dar dacă cineva, care este necurat prin faptul că s-a atins de un trup mort, atinge unul dintre aceste lucruri, va deveni el necurat?” Preoții au răspuns: „Da, va deveni necurat!”

14 Atunci Hagai a zis: „Tot așa este și poporul acesta, tot așa este și neamul aceasta înaintea Mea, zice DOMNUL, și tot așa sunt toate lucrările mâinilor lor! Ceea ce-Mi aduc ei acolo ca jertfă este necurat!

15 Și acum, uitați-vă cu atenție la ceea ce se întâmplă începând de azi! Până să se fi pus piatră pe piatră la Templul DOMNULUI,

16 cum era? Când cineva venea la o grămadă de douăzeci de măsurii de grâu, găsea doar zece, iar când venea la teascul de struguri pentru a scoate cincizeci de măsurii de vin, găsea doar douăzeci.

17 Am lovit toate lucrările mâinilor voastre cu filoxeră, mucegai și grindină, dar tot nu v-ați întors la Mine, zice DOMNUL.

18 Uitați-vă cu atenție la ceea ce se întâmplă începând de azi, din a douăzeci și patra zi a lunii a noua, din ziua în care a fost pusă temelia la Templul DOMNULUI! Uitați-vă cu atenție:

19 mai este sămânță în hambar? Până acum nici via, nici smochinul, nici rodiul și nici măslinul n-au dat rod. Dar din ziua aceasta vă voi binecuvânta!”

Promisiunea DOMNULUI făcută lui Zerub-Babel

20 Cuvântul DOMNULUI a venit a doua oară la Hagai, în a douăzeci și patra zi a lunii, și i-a zis:

21 „Vorbește-i lui Zerub-Babel, guvernatorul lui Iuda, și spune-i: «Voi zgudui cerurile și pământul,

22 voi răsturna tronul regatelor, voi nimici puterea regatelor neamurilor și voi răsturna carele de război și pe cei ce le cârmuiesc; caii și călăreții lor vor cădea, fiecare prin sabia propriului frate!

23 În ziua aceea, zice DOMNUL Oștirilor, te voi lua pe tine, robul Meu Zerub-Babel, fiul lui Șealtiel, zice Domnul, și te voi face precum inelul cu sigiliu, căci pe tine te-am ales, zice DOMNUL Oștirilor.»”

ZAHARIA

1 *Chemare la pocăință*

1 În luna a opta, în cel de-al doilea an al domniei lui Darius, Cuvântul Domnului a venit la profetul Zaharia, fiul lui Berechias, fiul lui Ido, și i-a zis:

2 „Domnul s-a mâniat foarte tare pe strămoșii voștri!

3 Spune-le deci celor din popor că așa vorbește Domnul Oștirilor: «Întoarceți-vă la Mine, zice Domnul Oștirilor, și mă voi întoarce și Eu la voi, zice Domnul Oștirilor.

4 Nu fiți ca strămoșii voștri, cărora le proclamau profeții din vechime, zicându-le din partea Domnului Oștirilor: ‘Întoarceți-vă de la căile voastre cele rele, de la faptele voastre cele rele!’ Ei n-au ascultat și nici măcar nu Mi-au dat atenție, zice Domnul.

5 Unde sunt acum strămoșii voștri? Cât despre profeți, trăiesc ei oare veșnic?

6 Totuși cuvintele și hotărârile pe care le poruncisem slujitorilor Mei, profeții, n-au atins ele, în cele din urmă, inima părinților voștri?» Atunci ei s-au întors și au spus: «Domnul Oștirilor ne-a făcut așa cum hotărâse să ne facă, ca urmare a căilor și a faptelor noastre.»

Prima viziune: omul dintre mirți

7 În a douăzeci și patra zi a lunii a unsprezecea, adică luna Șebat, în cel de-al doilea an al domniei lui Darius, Cuvântul Domnului a venit la profetul Zaharia, fiul lui Berechias, fiul lui Ido. Zaharia a zis:

8 „M-am uitat în timpul nopții și iată că un bărbat era călare pe un cal roșu! El stătea între mirți din vale, iar în urma lui erau cai roșii, bruni și albi.

9 Eu am întrebat: – Ce sunt aceștia, stăpânul meu? Îngerul care vorbea cu mine mi-a zis: – Îți voi arăta ce sunt!

10 Bărbatul care stătea între mirți a răspuns: – Aceștia sunt cei pe care i-a trimis Domnul să străbată pământul.

11 Ei i-au vorbit îngerului Domnului, care stătea între mirți, astfel: «Am străbătut pământul și iată că tot pământul este liniștit și în pace!»

12 Atunci îngerul Domnului a întrebat: – Doamne al Oștirilor, până când nu vei avea milă de Ierusalim și de cetățile lui Iuda, pe care ai fost mânios în acești șaptezeci de ani?

13 Domnul i-a răspuns cu vorbe bune îngerului care vorbea cu mine, cu vorbe de mângâiere.

14 Apoi îngerul care vorbea cu mine mi-a zis: – Vestește și zi că așa vorbește Domnul Oștirilor: «Sunt gelos pentru Ierusalim, am o mare gelozie pentru Sion,

15 dar sunt plin de mânie împotriva neamurilor care trăiesc fără grijă, căci Eu mă supărasem numai puțin însă ele au mărit nenorocirea!»

16 De aceea, așa vorbește Domnul: «Mă întorc cu milă spre Ierusalim: Casa Mea de acolo va fi rezidită, zice Domnul Oștirilor, iar frânghia de măsurat va fi întinsă peste Ierusalim!»

17 Vestește mai departe și spune că așa vorbește Domnul Oștirilor: «Cetățile Mele se vor revărsa din nou de belșug! Domnul va mângâia iarăși Sionul și va alege din nou Ierusalimul!»

A doua viziune: cele patru coarne și cei patru artizani

18 Atunci mi-am ridicat ochii, m-am uitat și am văzut patru coarne.

19 L-am întrebat pe îngerul care vorbea cu mine: – Ce înseamnă acestea? El mi-a răspuns: – Acestea sunt coarnele care au împrăștiat Iuda, Israelul și Ierusalimul.

20 Domnul mi-a arătat patru meșteșugari.

21 – Ce vin să facă aceștia? am întrebat eu. El mi-a răspuns: – Acelea sunt coarnele care l-au împrăștiat pe Iuda, astfel încât nici un om nu a mai putut ridica capul. Dar acești meșteșugari au venit să le sperie și să taie coarnele neamurilor care și-au ridicat cornul împotriva țării lui Iuda, ca s-o împrăștie.

2 *A treia viziune: omul cu funia de măsurat*

1 Apoi mi-am ridicat ochii, m-am uitat și am văzut un om care avea în mână o funie de măsurat.

2 L-am întrebat: – Unde te duci? El mi-a răspuns: – Să măsoz Ierusalimul, ca să văd ce lățime și ce lungime are.

3 Atunci îngerul care vorbea cu mine s-a îndepărtat, iar un alt înger a venit să-l întâlnească.

4 Acesta i-a zis: «Aleargă la tânărul acesta și spune-i că Ierusalimul va fi locuit ca o cetate fără ziduri, din pricina mulțimii oamenilor și a animalelor din mijlocul lui.

5 Eu Însumi voi fi un zid de foc împrejurul lui, zice Domnul, și voi fi slava din mijlocul lui.»

6 «Repede! Repede! Fugiți din țara din nord, zice Domnul. Căci v-am împrăștiat ca pe cele patru vânturi ale cerurilor, zice Domnul.»

7 «Repede! Scapă, Sioane, tu, care locuiești la fiica Babilonului!

8 Căci așa vorbește Domnul Oștirilor: ‘După slavă M-a trimis El la neamurile care v-au jefuit, căci cel ce se atinge de voi, se atinge de lumina ochilor Lui!

9 Prin urmare, iată, Îmi ridic mâna împotriva lor și vor deveni pradă pentru înșși sclavii lor! Și veți ști astfel că Domnul Oștirilor M-a trimis!’»

10 «Strigă de bucurie și veselește-te, fiică a Sionului, căci iată că Eu vin și voi locui în mijlocul tău, zice Domnul.

11 Multe neamuri se vor alătura Domnului în ziua aceea și vor fi poporul Meu. Eu voi locui în mijlocul tău și astfel vei ști că Domnul Oștirilor M-a trimis la tine.

12 Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moștenire din ținutul sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul!

13 Orice făptură să tacă înaintea Domnului, căci El S-a ridicat din locuința Lui cea sfântă!»

3 A patra viziune: Iosua și Satan înaintea DOMNULUI

1 Apoi mi i-a arătat pe marele preot Iosua, stând în fața îngerului Domnului, și pe Satan stând la dreapta lui, ca să-l acuze.

2 Domnul i-a zis lui Satan: «Domnul să te mustre, Satan! Domnul, Cel Care a ales Ierusalimul, să te mustre! Nu este acesta un tăciune smuls din foc?»

3 Iosua însă era îmbrăcat în haine murdare și stătea înaintea îngerului.

4 Atunci îngerul le-a spus celor ce stăteau înaintea lui: «Îndepărtați hainele murdare de pe el!» Apoi i-a zis lui Iosua: «Privește! Am îndepărtat de la tine vina și te voi îmbrăca în haine de sărbătoare!»

5 Atunci eu am zis: «Să i se pună pe cap o mitră curată!» I-au pus mitra curată pe cap și l-au îmbrăcat, în timp ce îngerul Domnului stătea acolo.

6 Îngerul Domnului i-a făcut lui Iosua următoarea mărturisire:

7 «Așa vorbește Domnul Oștirilor: ‘Dacă vei umbla în căile Mele și dacă vei păzi cerințele Mele, atunci vei judeca în Casa Mea, vei supraveghea curțile Mele și îți voi da drept printre cei ce stau aici.

8 Ascultă deci, mare preot Iosua, atât tu, cât și confracții tăi, care stau înaintea ta, căci acești oameni

sunt un semn pentru ceea ce voi face: Îl voi aduce pe Robul Meu, Vlăstarul.

9 Iată piatra pe care am pus-o înaintea lui Iosua! Acea piatră are șapte ochi. Voi ciopli pe ea o inscripție, zice Domnul Oștirilor, și voi îndepărta vina acestei țări într-o singură zi.

10 În ziua aceea, zice Domnul Oștirilor, fiecare își va chema prietenul sub vița și sub smochinul său!’»

4 A cincea viziune: sfeșnicul de aur și cei doi măslini

1 Îngerul care vorbea cu mine s-a întors și m-a trezit așa cum este deșteptat un om din somnul lui.

2 Apoi m-a întrebat: – Ce vezi? Eu i-am răspuns: – Văd un sfeșnic, tot din aur, cu o cupă în vârful lui și cu șapte candelă pe el; mai sunt și șapte tuburi pentru cele șapte candelă care se află în vârf.

3 De asemenea, mai văd doi măslini: unul în partea dreaptă a cupei, iar celălalt în partea stângă a ei.

4 L-am întrebat pe îngerul care vorbea cu mine: – Ce înseamnă acestea, stăpânul meu?

5 Îngerul care vorbea cu mine mi-a zis: – Nu știi ce înseamnă acestea? Nu, stăpânul meu! am răspuns eu.

6 Atunci el mi-a zis: – Acesta este Cuvântul Domnului către Zerub-Babel: «Nu prin putere și nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul Oștirilor.

7 Ce ești tu, munte măreț? Înaintea lui Zerub-Babel vei deveni un loc neted! El va așeza piatra cea din vârf în vuetul strigătelor de: ‘Har! Har pentru ea!’»

8 Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

9 «Măinile lui Zerub-Babel au pus temelia acestei Case și tot mâinile lui o vor termina! Și vei ști astfel că Domnul Oștirilor M-a trimis la voi!

10 Căci cine disprețuiește ziua începuturilor slabe?! Ei se vor bucura când vor vedea firul cu plumb în mâna lui Zerub-Babel! Aceștia șapte sunt ochii Domnului care străbat întreg pământul.»

11 Atunci l-am întrebat: – Ce înseamnă acești doi măslini din partea dreaptă a sfeșnicului și din partea stângă a lui?

12 L-am întrebat a doua oară: – Ce înseamnă aceste două ramuri de măslin dintre cele două tuburi de aur, care fac să curgă untdelemnul auriu?

13 Nu știi ce înseamnă? mi-a zis el. – Nu, stăpânul meu! am răspuns eu.

14 Atunci el mi-a zis: – Aceștia sunt cei doi unși care stau lângă Stăpânul întregului pământ.

5 *A șasea viziune: sulul zburător*

1 Mi-am ridicat din nou ochii, m-am uitat și am văzut un sul care zbura.

2 Îngerul m-a întrebat: – Ce vezi? Eu i-am răspuns: – Văd un sul care zboară. Acesta are o lungime de douăzeci de coți și o lățime de zece coți.

3 El mi-a zis: – Acesta este blestemul care pornește pe întinderea întregii țări, căci, așa cum este scris pe o parte a sulului, orice hoț va fi pedepsit, și, așa cum este scris pe cealaltă parte, oricine jură fals va fi pedepsit.

4 „Îl voi trimite, zice Domnul Oștirilor, să intre în casa hoțului și în casa celui ce jură fals în Numele Meu. Va rămâne astfel în casa aceea și o va distruge împreună cu lemnele și cu pietrele ei.“

A șaptea viziune: femeia din efa

5 Îngerul care vorbea cu mine a înaintat și mi-a zis: – Ridică-ți acum ochii și privește la ceea ce apare!

6 Ce este aceasta? am întrebat eu. El mi-a zis: – Ceea ce apare este o efa. Și a adăugat: – Aceasta este fărâdeleaga lor în toată țara.

7 Atunci a fost ridicat capacul de plumb și acolo, în mijlocul efei, stătea o femeie.

8 El mi-a zis: – Aceasta este Răutatea. Apoi a împins-o înapoi în efa și a aruncat greutatea de plumb peste gura efei.

9 Mi-am ridicat ochii, m-am uitat și am văzut ivindu-se două femeii. Vântul le sufla în aripi, iar aripile lor erau ca aripile berzei. Ele au ridicat efa între pământ și ceruri.

10 L-am întrebat atunci pe îngerul care vorbea cu mine: – Unde duc ele efa?

11 El mi-a răspuns: – Se duc să-i zidească o casă în țara Șinar. Când va fi gata efa, va fi așezată acolo, la locul ei.

6 *A opta viziune: cele patru care*

1 Mi-am ridicat din nou ochii, m-am uitat și am văzut patru care ieșind dintre doi munți; erau niște munți de bronz.

2 La primul car erau niște cai roșii, la al doilea car erau cai negri,

3 la al treilea car erau cai albi, iar la al patrulea car erau niște cai târcați, toți cai puternici.

4 L-am întrebat atunci pe îngerul care vorbea cu mine: – Ce înseamnă acestea, stăpânul meu?

5 Îngerul mi-a răspuns: – Acestea sunt cele patru vânturi ale cerurilor, care ies de unde le era locul, de lângă Stăpânul întregului pământ.

6 Caii cei negri au pornit înspre ținutul din nord, cei albi au pornit după ei, iar cei târcați au pornit înspre ținutul din sud.

7 Când caii cei puternici au ieșit, erau dornici să meargă să străbată pământul. Îngerul le-a zis: «Duceți-vă și străbateți pământul!» Și ei l-au străbătut.

8 Apoi el m-a strigat și mi-a vorbit astfel: – Privește, cei care se îndreaptă spre ținutul din nord vor face ca Duhul Meu să se odihnească în acel ținut!“

Promisiunea regelui-preot care va reconstrui Templul

9 După aceea, Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

10 „Să iei argint și aur de la exilații Heldai, Tobia și Iedaia. Să te duci tu însuși în ziua aceea și să intri în casa lui Iosia, fiul lui Țefania. Toți aceștia au venit din Babilon.

11 Să iei argint și aur, să faci cu ele o coroană și s-o pui pe capul marelui preot Iosua, fiul lui Iehoțadak.

12 Apoi să-i spui următoarele: «Așa vorbește Domnul Oștirilor: ‘Iată-l pe omul, al cărui nume este vlăstarul; el va da mlădițe din el și va zidi Templul Domnului!’

13 Da, el va zidi Templul Domnului și va avea parte de măreție! El se va așeza pe tronul lui și va împărăți! Totodată va fi și preot pe tronul lui, existând armonie deplină între cele două îndatoriri!’»

14 Coroana va fi pentru Heldai, pentru Tobia, pentru Iedaia și pentru Iosia, fiul lui Țefania, ca o aducere aminte în Templul Domnului.

15 Chiar și cei de departe vor veni și vor zidi Templul Domnului! Și veți ști astfel că Domnul Oștirilor M-a trimis la voi. Aceasta însă se va întâmpla dacă veți asculta cu atenție de glasul Domnului, Dumnezeuul vostru.“

7 *Adevărata închinare: dreptatea, bunătatea și mila*

1 În cel de-al patrulea an al domniei împăratului Darius, Cuvântul Domnului a venit la Zaharia în ziua a patra a lunii a noua, adică luna Chisleu.

2 Cei din Betel îi trimiseseră pe Sarețer și pe Reghem-Melek, împreună cu oamenii săi, ca să se roage Domnului

3 și să-i întrebe pe preoții din Casa Domnului Oștirilor și pe profeți: „Trebuie să plângem în luna a cincea și să postim la fel cum am făcut atâția ani?”

4 Atunci Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis:

5 „Vorbește întregului popor al țării, precum și preoților și spune-le: «Când ați postit și v-ați tânguit în lunile a cincea și a șaptea, în timpul acestor șaptezeci de ani, oare pentru Mine ați postit voi?»

6 Iar când mâncați și beți, oare nu pentru voi înșivă mâncați și beți?

7 Nu sunt acestea cuvintele pe care le-a vestit Domnul prin profeții din vechime, când Ierusalimul era locuit și în pace, alături de cetățile din jurul lui, iar Neghevel și zona deluroasă erau și ele locuite?”

8 Cuvântul Domnului a venit din nou la Zaharia și i-a zis:

9 „Așa vorbește Domnul Oștirilor: «Înfăptuiți judecată dreaptă și fiecare să arate bunătate și milă față de semenul său!»

10 Nu asupriți pe văduvă sau pe orfan, nici pe străin sau pe sărac și nici unul să nu gândească rău în inima lui împotriva semenului său!»

11 «Dar ei au refuzat să asculte, și-au întors spatele cu încăpățănare și și-au astupat urechile ca să n-audă!

12 Și-au făcut inima tare ca diamantul, ca să n-asculte Legea și cuvintele pe care le trimitea Domnul Oștirilor prin Duhul Său, prin profeții din vechime. Și astfel a venit o mare mânie de la Domnul Oștirilor.

13 Când Eu am chemat, ei n-au ascultat. Tot astfel, când ei vor chema, nici Eu nu voi asculta, zice Domnul Oștirilor.

14 I-am împrăștiat asemenea unei furtuni printre toate neamurile pe care nu le cunoșteau, iar țara a fost pustiită în urma lor, așa că nimeni nu mai trecea prin ea și nu se mai întorcea prin ea. Și au prefăcut astfel țara cea plăcută într-o pustietate.»”

8 *DOMNUL promite restaurarea Ierusalimului*

1 Cuvântul Domnului Oștirilor a venit la mine și mi-a zis:

2 „Așa vorbește Domnul Oștirilor: «Sunt gelos cu o mare gelozie pentru Sion și sunt aprins de gelozie pentru el!»

3 Așa vorbește Domnul: «Mă voi întoarce în Sion și voi locui în mijlocul Ierusalimului! Ierusalimul va fi numit ‘Orașul Adevărului’, iar muntele Domnului Oștirilor va fi numit ‘Muntele cel Sfânt!’»

4 Așa vorbește Domnul Oștirilor: «Bătrâni și femei în vârstă vor șede iarăși în piețele Ierusalimului, fiecare cu toiagul său în mână, din pricina mulțimii zilelor lor!

5 Piețele cetății vor fi pline de băieți și fete care se vor juca pe străzile lui!»

6 Așa vorbește Domnul Oștirilor: «În acele zile, lucrul acesta va părea o minune în ochii rămășiței acestui popor, dar oare va fi o minune și în ochii Mei? zice Domnul Oștirilor.

7 Așa vorbește Domnul Oștirilor: «Iată, îl voi izbăvi pe poporul Meu din țara de la răsărit și din țara de la asfințitul soarelui!

8 Îi voi aduce înapoi și vor locui în mijlocul Ierusalimului! Ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeu lor, cu credincioșie și cu dreptate!»

9 De aceea, așa vorbește Domnul Oștirilor: «Întăriți-vă mâinile, voi care ascultați în aceste zile cuvintele rostite prin gura profeților, care au vorbit în ziua când temelia Casei Domnului Oștirilor a fost pusă pentru zidirea Templului!

10 Căci înainte de aceste zile nu exista răsplată nici pentru om, nici pentru animale și, din cauza dușmanului, cei ce se duceau și veneau nu aveau pace. Îi stârnisem pe toți oamenii împotriva semenilor lor!

11 Dar acum nu-i voi mai face rămășiței acestui popor ca în trecut, zice Domnul Oștirilor,

12 ci vor semăna în pace, vița își va da rodul, pământul își va da recolta iar cerurile își vor lăsa roua să cadă. Toate acestea le voi da în stăpânirea rămășiței acestui popor.

13 Și, așa cum ați fost un blestem printre neamuri, casă a lui Iuda și casă a lui Israel, tot astfel vă voi mântui și veți fi o binecuvântare! Nu vă fie frică deci, ci întăriți-vă mâinile!

14 Căci așa vorbește Domnul Oștirilor: ‘După cum am plănuit să vă fac rău când M-au mâniat părinții voștri, zice Domnul Oștirilor, și nu Mi-a părut rău,

15 tot așa și acum, în zilele acestea, plănuiesc să fac bine din nou Ierusalimului și casei lui Iuda! Nu vă fie frică!

16 Acestea sunt lucrurile pe care trebuie să le faceți: fiecare să spună semenului său adevărul! Să judecați la porțile voastre pe temeiul adevărului și al dreptății depline!

17 Să nu gândiți rău în inima voastră împotriva semenului vostru și să nu iubiți jurământul fals, căci toate acestea sunt lucruri pe care Eu le urăsc, zice Domnul.’»“

18 Cuvântul Domnului Oștirilor a venit la mine și mi-a zis:

19 „Așa vorbește Domnul Oștirilor: «Postul din luna a patra, postul din luna a cincea, postul din luna a șaptea și postul din luna a zecea vor deveni pentru casa lui Iuda prilejuri de bucurie și de veselie și sărbători plăcute! Iubiți deci adevărul și pacea!»

20 Așa vorbește Domnul Oștirilor: «Vor veni din nou popoare și locuitori ai multor cetăți!

21 Locuitorii unei cetăți vor merge la cealaltă și vor zice: ‘Haideti să mergem să ne rugăm Domnului și să-L căutăm pe Domnul Oștirilor! Voi merge chiar eu însumi!’

22 Vor veni multe popoare și neamuri puternice să-L caute pe Domnul Oștirilor în Ierusalim și să se roage Domnului!»

23 Așa vorbește Domnul Oștirilor: «În zilele acelea, zece oameni din orice limbă a neamurilor vor apuca un iudeu de poala hainei, îl vor apuca și-i vor zice: ‘Vrem să mergem cu voi, fiindcă am auzit că Dumnezeu este cu voi!’»“

9 Judecată împotriva dușmanilor lui Israel

1 O profeție: „Cuvântul Domnului este împotriva țării Hadrak, iar Damascul este locul lui de odihnă – căci înspre Domnul se îndreaptă privirea oamenilor, precum și cea a semințiilor lui Israel.

2 El este și împotriva Hamatului, care se învecinează cu acesta, precum și împotriva Tirului și a Sidonului, chiar dacă sunt foarte înțelepte!

3 Tirul și-a zidit o cetățuie; a strâns argint – ca praful, și aur – ca noroiul de pe străzi.

4 Iată însă că Stăpânul îl va lua în stăpânire, îi va prăbuși puterea în mare și va fi mistuit de foc!

5 Așchelonul va privi și se va teme, Gaza se va zvârcoli de durere, iar Ekronul va face la fel, căci nădejdea lor va fi dată de rușine. Regele din Gaza va pieri, iar Așchelonul nu va mai fi locuit.

6 Un bastard va locui în Așdod și voi reteza mândria filistenilor.

7 Le voi scoate sângele din gură și necurățiile dintre dinți! Totuși le va fi lăsată o rămășiță pentru Dumnezeu nostru și ea va fi ca un clan în Iuda, iar Ekronul va fi ca iebusiții.

8 Îmi voi așeza tabăra în jurul Casei Mele, ca s-o apăr de invadatori, și niciodată aceștia nu vor mai trece peste ei, fiindcă acum Eu Însumi veghez cu ochii Mei!“

Venirea Împăratului Sionului

9 „Saltă de veselie, fiică a Sionului! Strigă de bucurie, fiică a Ierusalimului! Iată că Împăratul tău vine la tine, drept și biruitor, smerit și călare pe un măgar, pe un măgaruș, pe mânzul unei măgărițe!

10 Voi distruge carele din Efraim și caii din Ierusalim, iar arcurile de luptă vor fi distruse. El va vesti neamurilor pacea, iar stăpânirea Lui se va întinde de la o mare la cealaltă și de la râu până la marginile pământului.

11 Cât despre tine, din pricina sângelui legământului Meu cu tine, îți voi elibera captivii din groapa fără apă!

12 Întoarceți-vă în fortăreață, prizonieri ai nădejzii! O spun chiar astăzi că îți voi întoarce îndoita!

13 Căci Mi-l încordez pe Iuda ca pe un arc, iar pe Efraim îl potrivesc ca pe o săgeată! Îi voi ridica pe fiii tăi, Sioane, împotriva fiilor tăi, țară a Greciei, și te voi face ca sabia unui viteaz!

14 Domnul se va ivi deasupra lor și săgeata Lui va porni ca un fulger! Stăpânul Domn va suna din corn și va înainta prin furtuna din sud!

15 Domnul Oștirilor îi va ocroti, iar ei vor devora, vor zdrobi pietrele de praștie! Ei vor bea și vor striga ca amețiți de vin! Vor fi plini ca o cupă, asemenea colțurilor altarului!

16 Domnul, Dumnezeuul lor, îi va izbăvi în ziua aceea, căci ei sunt turma poporului Său! Asemenea pietrelor unei coroane, așa vor străluci deasupra țării Sale!

17 Cât de minunați și cât de frumoși vor fi! Grâul îi va face înfloritori pe tineri iar mustul – pe fecioare.“

10 DOMNUL va avea grijă de Israel

1 „Cereți de la Domnul ploaie, ploaie târzie! Domnul este Cel Ce face norii de furtună; El dă ploaie îmbelșugată oamenilor și fiecăruia îi dă un câmp roditor.

2 Căci terafimii rostesc lucruri nelegiuite, iar ghicitorii văd minciuni; visătorii spun visuri care sunt false și mângâie cu nimicuri. De aceea, poporul

rătăcește ca o turmă, suferă pentru că nu este nici un păstor.

3 Mânia Mea s-a dezlănțuit împotriva păstorilor și îi voi pedepsi pe țapi; căci Domnul Oștirilor Își cercetează turma, casa lui Iuda, și o va face asemenea calului Său maiestuos în luptă.

4 Din Iuda va ieși piatra din capul unghiului, din el va ieși țărușul, din el va ieși arcul de război, din el vor ieși toți conducătorii laolaltă!

5 Ei vor fi ca vitejii care băătoresc noroiul ulițelor în luptă! Ei se vor lupta, căci Domnul este cu ei, și îi vor face de rușine pe călăreți!

6 Voi întări casa lui Iuda și voi izbăvi casa lui Iosif! Îi voi aduce înapoi, pentru că Îmi este milă de ei și vor fi ca și cum nu i-aș fi respins, căci Eu sunt Domnul, Dumnezeuul lor, și Eu le voi răspunde!

7 Efraimiții vor fi ca niște viteji și inima lor se va bucura ca de vin! Fiii lor vor vedea aceasta și se vor bucura, iar inima lor se va veseli în Domnul.

8 Le voi da un semnal și-i voi aduna, căci i-am răscumpărat; vor fi la fel de numeroși cum erau odinioară!

9 Chiar dacă îi voi împrăștia printre popoare și acolo, departe, ei își vor aminti de Mine! Ei și fiii lor vor trăi și se vor întoarce.

10 Eu îi voi aduce înapoi din țara Egiptului și îi voi aduna din Asiria! Îi voi aduce în Ghilad și în Liban și nu le va mai ajunge teritoriul!

11 Ei vor trece prin marea necazului; vor lovi în valurile mării și toate adâncimile Nilului vor fi uscate! Mândria Asiriei va fi doborâtă și sceptrul Egiptului va fi îndepărtat.

12 Îi voi întări în Domnul și în Numele Lui vor umbla, zice Domnul.“

11 Cei doi păstori

1 „Deschide-ți porțile, Libanule, ca să-ți mănânce focul cedrii!

2 Vaită-te, chiparosule, căci cedrul a căzut, cei falnici au fost distruși! Văitați-vă, stejari din Bașan, căci pădurea cea deasă a fost doborâtă!

3 Se aude vaietul păstorilor, căci le-a fost distrusă gloria! Se aude răgetul puilor de lei, căci a fost distrusă mândria Iordanului.“

4 Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul meu: „Păstorește oile care sunt pentru tăiere!

5 Cei ce le cumpără, le taie și nu se simt vinovați, iar cei ce le vând, zic: «Binecuvântat să fie Domnul,

căci ne-am îmbogățit!» Nici chiar păstorii lor nu le cruță!

6 Căci nu-i voi mai cruța pe locuitorii țării, zice Domnul, ci iată, îl voi da pe fiecare om pe mâna semenului său și pe mâna regelui său! Ei vor devasta țara, iar Eu n-o voi izbăvi din mâna lor.“

7 Am început să păstoresc oile care erau pentru tăiere, da, pe cele mai nenorocite oi din turmă. Am luat două toiage – pe unul l-am numit „Bunăvoință“, iar pe celălalt l-am numit „Unire“ – și am păstorit turma.

8 Într-o lună m-am descotorosit de cei trei păstori. Sufletul meu nu i-a mai răbdat, iar sufletul lor se scârbise și el de mine!

9 Am zis: „Nu vă voi mai păstori! Cea care este pe moarte să moară, cea care este pentru tăiere să fie tăiată, iar cele ce vor rămâne, să se mănânce unele pe altele!“

10 Apoi mi-am luat toiagul numit „Bunăvoință“ și l-am rupt, ca să rup astfel legământul pe care l-am încheiat cu toate popoarele.

11 A fost rupt în ziua aceea, iar oile cele nenorocite din turmă, care au luat seama la mine, au știut că acesta era Cuvântul Domnului.

12 Atunci le-am zis: „Dacă găsiți cu cale, dați-mi plata, dacă nu, nu mi-o dați!“ Mi-au cântărit ca plată treizeci de arginți.

13 Dar Domnul mi-a zis: „Aruncă olarului prețul aceasta «scump» la care am fost apreciat de către ei!“ Am luat cei treizeci de arginți și i-am aruncat olarului, în Casa Domnului.

14 Apoi am rupt și cel de-al doilea toiag, numit „Unire“, ca să rup astfel frăția dintre Iuda și Israel.

15 Domnul mi-a zis: „Ia din nou uneltele păstorului nebun!

16 Căci iată, voi ridica în țară un păstor căruia nu-i va păsa de oile care pier; pe cea tânără n-o va căuta, pe cea rănită n-o va vindeca și pe cea sănătoasă n-o va hrăni, ci va mânca carnea celor grase și le va smulge copitele.

17 Vai de păstorul de nimic, care își părăsește turma! Să cadă sabia peste brațul lui și pe ochiul lui cel drept! Să i se usuce brațul în întregime și să-i orbească de tot ochiul drept!“

12 Biruința Ierusalimului

1 O profetie. Cuvântul Domnului cu privire la Israel, zice Domnul, Cel Ce a întins cerurile și a

întemeiat pământul, Cel Ce a întocmit duhul omului în lăuntru lui:

2 „Iată, voi preface Ierusalimul într-un potir amețitor pentru toate popoarele dimprejur și chiar și pentru Iuda, atunci când Ierusalimul va fi asediat.

3 În ziua aceea, voi preface Ierusalimul într-o piatră grea pentru toate popoarele. Toți cei ce vor încerca să o miște se vor răni; da, toate neamurile pământului se vor strânge împotriva lui.

4 În ziua aceea, zice Domnul, voi lovi toți caii cu panică, iar pe călăreți cu nebunie. Voi avea însă ochii deschiși asupra casei lui Iuda, atunci când voi lovi cu orbire toți caii popoarelor!

5 Atunci conducătorii lui Iuda își vor zice în inima lor: «Locuitorii Ierusalimului sunt puterea noastră, prin Domnul Oștirilor, Dumnezeul lor!»

6 În ziua aceea, îi voi face pe conducătorii lui Iuda ca un vas cu jăratec sub o grămadă de lemne și ca o torță aprinsă într-un snop! Ei vor devora, în dreapta și în stânga, toate popoarele din jur, în timp ce Ierusalimul va fi locuit din nou pe propriul lui loc.

7 Domnul va izbăvi mai întâi corturile lui Iuda, pentru ca măreția casei lui David și măreția locuitorilor Ierusalimului să nu se înalțe peste Iuda.

8 În ziua aceea, Domnul îi va ocroti pe locuitorii Ierusalimului, astfel că cel mai neînsemnat dintre ei va fi, în acea zi, ca și David, iar casa lui David va fi ca Dumnezeu, ca Îngerul Domnului înaintea lor.

9 În ziua aceea, voi căuta să nimicesc toate neamurile care vor veni împotriva Ierusalimului.

Plânset pentru Cel pe Care L-au străpuns

10 Și voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului un duh de har și de rugăciune. Vor privi la Mine, la Cel pe Care L-au străpuns și Îl vor jeli cum jelește cineva pe singurul său fiu și se vor tângui amarnic, cum se tânguie cineva după întâiul născut.

11 În ziua aceea, jalea va fi mare în Ierusalim, la fel ca jalea lui Hadad-Rimon, în valea Meghido.

12 Țara va jeli, fiecare clan jelind în mod separat: clanul casei lui David, separat, și soțiile lor, separat; clanul casei lui Natan, separat, și soțiile lor, separat;

13 clanul casei lui Levi, separat, și soțiile lor, separat; clanul lui Șimei, separat, și soțiile lor, separat;

14 toate celelalte clanuri rămase, adică fiecare clan, separat, și soțiile lor, separat.

13 Îndepărtarea necurăției din țară

1 În ziua aceea, se va deschide casei lui David și locuitorilor Ierusalimului un izvor care să-i spele de păcat și necurăție.

2 În ziua aceea, zice Domnul Oștirilor, voi stârpi din țară numele idolilor și nu vor mai fi amintiți! De asemenea, voi îndepărta din țară profeții și duhul necurat.

3 Când cineva va mai profeti, tatăl său și mama sa, care l-au născut, îi vor zice: «Nu vei mai trăi, căci ai spus minciuni în Numele Domnului!» Și înșiși tatăl său și mama sa, cei care l-au născut, îl vor străpunge atunci când va profeti!

4 În ziua aceea, fiecărui profet îi va fi rușine, când va profeti, de viziunea lui și nu se va mai îmbrăca cu o mantie de păr ca să înșele,

5 ci fiecare va zice: «Eu nu sunt profet, ci sunt un lucrător al pământului, căci am lucrat pământul încă din tinerețea mea!»

6 Și dacă-l va întreba cineva: «De unde ai aceste răni dintre brațe?», el va răspunde: «Sunt rănile primite în casa prietenilor mei!»

Păstorul lovit, oile risipite

7 „Ridică-te, sabie, împotriva păstorului Meu și împotriva omului care-Mi este apropiat! zice Domnul Oștirilor. Lovește păstorul, și oile vor fi risipite! Îmi voi întoarce mâna împotriva celor neînsemnați!

8 În toată țara, zice Domnul, două treimi vor fi tăiate și vor pieri, iar o treime va fi lăsată.

9 Dar pe treimea aceasta o voi pune în foc și o voi curăți cum se curățește argintul, o voi încerca cum se încearcă aurul. Ei vor striga în Numele Meu, iar Eu le voi răspunde. Eu voi zice: «Acesta este poporul Meu!» și fiecare va spune: «Domnul este Dumnezeul meu!»

14 Confruntarea finală și venirea DOMNULUI ca Împărat

1 „Iată, vine ziua Domnului, când prada ta va fi împărțită în mijlocul tău!

2 Voi aduna toate neamurile pentru a lupta împotriva Ierusalimului. Cetatea va fi cucerită, casele vor fi jefuite, iar femeile vor fi necinstite. Jumătate din cetate va pleca în exil, dar rămășița poporului nu va fi nimicită din cetate.

3 Atunci Domnul va ieși și va lupta împotriva acestor neamuri, cum s-a luptat în bătălii, în zilele din trecut.

4 În ziua aceea, picioarele Lui vor sta pe Muntele Măslinilor, care este în fața Ierusalimului, în partea dinspre răsărit. Muntele Măslinilor va fi despicat în două părți, de la răsărit la apus, și se va forma o vale foarte mare. Jumătate din munte se va deplasa astfel înspre nord, iar cealaltă jumătate înspre sud.

5 Veți fugi atunci prin valea munților Mei, căci valea dintre munți se va întinde până la Ațel. Veți fugi la fel cum ați fugit de cutremurul din zilele lui Uzia, regele lui Iuda. Atunci va veni Domnul, Dumnezeul Meu, și toți cei sfinți împreună cu Tine.

6 În ziua aceea, nu va mai fi lumină; aștrii vor fi încremeniți.

7 Va fi o zi unică, cunoscută de Domnul! Nu va fi nici zi, nici noapte, iar seara va fi lumină.

8 În ziua aceea, vor țâșni ape vii din Ierusalim, jumătate înspre Marea de Răsărit și jumătate înspre Marea de Apus, atât vara, cât și iarna.

9 Domnul va fi Împărat peste tot pământul! În ziua aceea, va fi un singur Domn, iar Numele Lui va fi singurul Nume!

10 Întreaga țară, de la Gheva până la Rimon, în sudul Ierusalimului, va ajunge ca Araba. Ierusalimul însă va fi înălțat și va rămâne pe locul lui, de la Poarta lui Beniamin până la locul Primei Porți, până la Poarta Unghiului și de la Turnul lui Hananel până la teascurile regelui.

11 Poporul va locui în el și niciodată nu va mai fi sortit nimicirii. Ierusalimul va fi locuit în siguranță!

12 Iată care este molima cu care va lovi Domnul toate popoarele care au luptat împotriva Ierusalimului: le va putrezi carnea stând încă în picioare, le vor putrezi ochii în orbite și le va putrezi limba în gură!

13 În ziua aceea, Domnul va provoca o mare panică printre ei. Fiecare va apuca mâna semenului său și va ridica mâna împotriva semenului său.

14 Iuda va lupta și el în Ierusalim și bogăția tuturor neamurilor din jur va fi strânsă : o mare cantitate de aur, argint și haine.

15 Aceeași molimă va lovi și caii, catârii, cămilele, măgarii și toate animalele care vor fi în acele tabere.

16 Toți cei rămași, din toate neamurile care au atacat Ierusalimul, se vor duce an de an să se închine Împăratului, Domnul Oștirilor, și să celebreze Sărbătoarea Corturilor.

17 Iar dacă vreuna din neamurile pământului nu se va duce la Ierusalim să se închine Împăratului, Domnul Oștirilor, atunci peste ei nu va cădea ploaie.

18 Dacă clanul Egiptului nu se va duce și nu va intra în Ierusalim, atunci nu va mai cădea ploaia peste el, ci va fi lovit de molima cu care va lovi Domnul toate neamurile care nu vor veni să celebreze Sărbătoarea Corturilor.

19 Aceasta va fi pedeapsa Egiptului și a tuturor neamurilor care nu vor veni să celebreze Sărbătoarea Corturilor!

20 În ziua aceea, inscripția «Sfânt pentru Domnul» va fi până și pe clopoțeii cailor, iar oalele din Casa Domnului vor fi asemenea cupelor din fața altarului.

21 Orice oală din Ierusalim și din Iuda va fi sfântă pentru Domnul Oștirilor și toți cei care vor veni să aducă jertfe vor lua unele din aceste oale și vor găti în ele. Și nu va mai fi nici un canaanit în Casa Domnului Oștirilor, în ziua aceea!“

MALEAHI

1 **1** O profeție. Cuvântul DOMNULUI spus lui Israel prin Maleahi.

Întâietatea lui Iacov

2 „V-am iubit! zice DOMNUL. Dar voi întrebați: «Cum ne-ai iubit?» N-a fost Esau fratele lui Iacov? zice DOMNUL. Și totuși pe Iacov l-am iubit,

3 dar pe Esau l-am urât! I-am prefăcut munții într-o pustietate, iar moștenirea lui am dat-o șacalilor din pustie.

4 Dacă cei din Edom ar zice: «Suntem doborâți, dar ne vom întoarce și vom rezidi ruinele!», atunci așa vorbește DOMNUL Oștirilor: «Ceea ce vor rezidi ei, voi dărâma Eu! Și vor fi numiți: ‘Teritoriul Răutății’, ‘Poporul pe care DOMNUL este indignat pentru totdeauna’.

5 Veți vedea lucrul acesta cu ochii voștri și veți zice: ‘Mare este DOMNUL, până și dincolo de hotarele lui Israel!’»

Un cuvânt de mustrare pentru preoți

6 „Un fiu îl cinstește pe tatăl său și un sclav dă cinste stăpânului său. Dacă sunt Tată, unde este cinstea care Mi se cuvine? Și dacă sunt Stăpân, unde este teama față de Mine? vă spune DOMNUL Oștirilor vouă, preoților, care disprețuiți Numele Meu. Voi însă spuneți: «Cum Ți-am disprețuit noi Numele?»

7 Aducând pe altarul Meu hrană pângărită! Dar voi întrebați: «Cum Te-am pângărit?» Spunând că masa DOMNULUI este de disprețuit!

8 Când aduceți ca jertfă animale oarbe, nu este acesta un lucru rău? Iar când aduceți animale șchioape sau bolnave, nu este acesta un lucru rău? Încearcă să-i aduci astfel de daruri guvernatorului tău! Va fi el oare mulțumit de tine? Te va lua el în seamă? zice DOMNUL Oștirilor.“

9 Și acum, implorați-L pe Dumnezeu să-Și arate bunăvoința față de noi! „Vă va lua El în seamă de vreme ce mâinile voastre aduc astfel de daruri?“, zice DOMNUL Oștirilor.

10 „O, de ar închide careva dintre voi porțile Templului, ca să nu mai aprindeți degeaba focul pe altarul Meu! Nu-Mi gădesc nici o plăcere în voi, zice DOMNUL Oștirilor, și nu voi accepta nici un dar din mâinile voastre!

11 Căci de la răsăritul soarelui și până la asfințitul lui Numele Meu este mare printre neamuri! Și în orice loc se arde tămâie în cinstea Numelui Meu, și

se aduc daruri curate, căci Numele Meu este mare printre neamuri, zice DOMNUL Oștirilor.

12 Dar voi Îl profanați spunând: «Masa Stăpânului este pângărită și rodul ei este o hrană de disprețuit!»

13 Voi ziceți: «Ce osteneală!» și vă strâmbați la ea, zice DOMNUL Oștirilor. Apoi aduceți ce este furat, șchiop sau bolnav! Da, astfel de daruri aduceți! Să le primesc Eu din mâinile voastre? zice DOMNUL.

14 Blestemat să fie înșelătorul care are în turma sa un mascul sănătos și totuși jură și-l jertfește Stăpânului pe cel cu meteahnă! Căci Eu sunt un Împărat mare, zice DOMNUL Oștirilor, și Numele Meu este de temut printre neamuri!“

2 **1** „Iar acum, această poruncă este pentru voi, preoților!

2 Dacă nu veți asculta și dacă nu vă veți pune la inimă să dați slavă Numelui Meu, zice DOMNUL Oștirilor, voi trimite blestemul asupra voastră și voi blestema binecuvântările voastre. Deja le-am și blestemat, pentru că nu v-ați pus la inimă să Mă cinstiți!

3 Iată, îi voi mostra pe urmașii voștri, vă voi împrăștia bălegarul pe față – bălegarul din măruntaiele jertfelor de la sărbătorile voastre – și veți fi duși împreună cu ele!

4 Veți ști atunci că Eu v-am trimis această poruncă, pentru ca legământul Meu cu Levi să continue, zice DOMNUL Oștirilor.

5 Legământul Meu cu el a fost un legământ al vieții și al păcii. I l-am dat ca să se teamă de Mine, iar el s-a temut de Mine, a fost îngrozit de Numele Meu!

6 Legea adevărului a fost în gura lui și nici o nedreptate n-a fost găsită pe buzele lui. El a umblat cu Mine în pace și onestitate și i-a întors pe mulți de la fărădelege.

7 Căci buzele unui preot trebuie să păzească cunoștința și din gura lui se așteaptă învățătură, pentru că el este un sol al DOMNULUI Oștirilor.

8 Dar voi v-ați abătut de la cale, i-ați făcut pe mulți să cadă prin învățătura voastră și ați distrus legământul Meu cu Levi, zice DOMNUL Oștirilor.

9 De aceea și Eu v-am făcut de dispreț și v-am umilit înaintea întregului popor, tot așa cum și voi n-ați păzit căile Mele și ați fost partinitori în ce privește Legea!“

Necredințioșii lui Iuda

10 N-avem toți un singur Tată? Nu ne-a creat un singur Dumnezeu? Atunci de ce suntem necredințioși unul față de altul, pângărind legământul strămoșilor noștri?

11 Iuda a fost necredințios, iar în Israel și în Ierusalim s-a săvârșit o urâciune, căci Iuda a pângărit Lăcașul DOMNULUI, pe care El îl iubește, și s-a căsătorit cu fiica unui dumnezeu străin.

12 DOMNUL să-l nimicească din corturile lui Iacov pe cel ce a făcut lucrul acesta – pe cel treaz și pe cel care răspunde – chiar dacă I-ar aduce un dar DOMNULUI Oștirilor.

13 Iată un alt lucru pe care-l mai faceți: acoperiți altarul DOMNULUI cu lacrimi, cu plânsete și cu gemete, pentru că El nu mai ține seama de darurile voastre și nu le mai primește cu plăcere din mâinile voastre.

14 Și vă întrebați: „De ce?” Pentru că DOMNUL a fost martor între tine și soția tinereții tale, față de care ai fost necredințios, deși ea este consoarta ta, soția ta prin legământ.

15 Nu i-a făcut El una? În trup și în duh sunt ai Lui. De ce una? Pentru că El caută o sămânță dumnezeiască. Deci păziți-vă în duhul vostru și nici unul dintre voi să nu fie necredințios soției tinereții sale!

16 „Căci Eu urăsc divorțul, zice DOMNUL, Dumnezeul lui Israel. Eu urăsc pe cel ce se acoperă cu violență cum se acoperă cu o haină”, zice DOMNUL Oștirilor. Deci păziți-vă în duhul vostru și nu fiți necredințioși!

Ziua judecării este aproape

17 L-ați oboșit pe DOMNUL prin cuvintele voastre. Și totuși întrebați: „Cum L-am oboșit?” L-ați oboșit spunând: „Toți cei care fac răul sunt buni înaintea DOMNULUI și în ei Își găsește El plăcerea!” Sau spunând: „Unde este Dumnezeul dreptății?”

3 1 „Iată, îl trimit pe solul Meu, care va pregăti calea înaintea Mea! Și deodată, va intra în Templul Său Stăpânul pe Care-L căutați! Solul Legământului, în Care voi vă găsiți plăcerea, iată-L că vine! zice DOMNUL Oștirilor.

2 Dar cine va putea să suporte ziua venirii Lui? Cine va putea să rămână în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul rafinorului și ca leșia înălbitorului!

3 Se va așeza ca un rafinor și ca cel ce curăță argintul și-i va curăți pe urmașii lui Levi. Îi va purifica așa cum se purifică aurul și argintul, iar ei vor fi pentru DOMNUL cei ce aduc daruri în dreptate.

4 Atunci darurile ale lui Iuda și ale Ierusalimului vor fi plăcute DOMNULUI ca în zilele din vechime, ca în anii de odinioară!

5 Atunci mă voi apropia de voi pentru judecată și mă voi grăbi să fiu martor împotriva vrăjitorilor, a adulterilor, a celor ce jură fals, a celor ce opresc din plata simbriașului, a celor ce asupresc pe văduvă și pe orfan și a celor ce nedreptățesc pe străin și care nu se tem de Mine, zice DOMNUL Oștirilor.

Chemarea la pocăință și promisiunea binecuvântării

6 Eu sunt DOMNUL, Eu nu mă schimb! De aceea, voi, urmași ai lui Iacov, n-ați pierit!

7 Încă de pe vremea strămoșilor voștri v-ați abătut de la poruncile Mele și nu le-ați păzit! Întoarceți-vă la Mine și mă voi întoarce și Eu la voi, zice DOMNUL Oștirilor. Dar voi întrebați: «Cum să ne întoarcem?»

8 Se cade ca un om să-L jefuiască pe Dumnezeu? Și totuși voi Mă jefuiți. Dar voi întrebați: «Cum Te-am jefuit?» Cu privire la zeciuială și la contribuții!

9 Sunteți crunt blestemați, căci Eu sunt Cel pe Care îl jefuiți voi, tot neamul!

10 Aduceți însă toate zeciuielile în vistierie, ca să fie hrană în Casa Mea. Puneți-Mă astfel la încercare, zice DOMNUL Oștirilor, și veți vedea dacă nu voi deschide pentru voi stăvilarele cerurilor și dacă nu voi turna peste voi binecuvântare până nu veți mai avea loc unde s-o țineți!

11 O voi mustra pentru voi pe cea care devorează, ca să nu mai distrugă recolta pământului vostru, iar vița din câmpiile voastre nu va mai fi neroditoare, zice DOMNUL Oștirilor.

12 Atunci toate neamurile vă vor numi fericiți, pentru că veți fi o țară plăcută, zice DOMNUL Oștirilor.

13 Ați rostit cuvinte grele împotriva Mea, zice DOMNUL. Cu toate acestea, voi întrebați: «Ce am spus împotriva Ta?»

14 Ați spus: «Degeaba Îi slujim lui Dumnezeu! Ce-am câștigat dacă am păzit poruncile Sale și am umblat căindu-ne înaintea DOMNULUI Oștirilor?»

15 Acum îi numim fericiți pe cei aroganți. Da, nu numai că cei ce săvârșesc răul prosperă, dar ei Îl și ispitesc pe Dumnezeu și scapă!»«

Răsplata celor drepti

16 Atunci cei ce se tem de DOMNUL au vorbit unii cu alții, iar DOMNUL a luat aminte și a ascultat. Înaintea Lui a fost scrisă o carte de aducere-aminte despre cei ce se tem de DOMNUL și se gândesc la Numele Lui.

17 „Ei vor fi ai Mei, zice DOMNUL Oștirilor, în ziua în care Îmi voi întemeia proprietatea. Îi voi cruța așa cum un părinte își cruță fiul care-i slujește.

18 Și veți vedea încă o dată deosebirea dintre cel drept și cel rău, dintre cel care Îi slujește lui Dumnezeu și cel care nu-I slujește!

Ziua DOMNULUI

1 Iată, vine ziua care arde ca un cuptor! Toți cei aroganți și toți cei ce trăiesc în răutate vor fi o miriște. Ziua care vine îi va arde, zice DOMNUL Oștirilor, și nu le va mai lăsa nici rădăcină, nici ramuri!

2 Dar pentru voi care vă temeți de Numele Meu va răsări Soarele dreptății, aducând vindecare sub aripile Lui! Veți ieși și veți sări ca vițeei scoși din grajd.

3 Îi veți călca în picioare pe cei răi, căci ei vor fi cenușă sub tălpile picioarelor voastre în ziua pe care Eu o pregătesc, zice DOMNUL Oștirilor.

4 Aduceți-vă aminte de Legea robului Meu Moise, de hotărârile și rânduielile pe care i le-am poruncit la Horeb pentru tot Israelul!

5 Iată, vi-l voi trimite pe profetul Ilie înainte să vină ziua cea mare și înfricoșată a DOMNULUI!

6 El va întoarce inimile părinților spre copiii lor și inimile copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, atunci când voi veni, să lovesc țara cu blestem!»«

NOUL TESTAMENT

MATEI

1 *Cartea genealogiei lui Isus Cristos*

1 Cartea genealogiei lui Isus Cristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.

2 Lui Avraam i s-a născut Isaac, lui Isaac i s-a născut Iacov, lui Iacov i s-a născut Iuda și frații acestuia,

3 lui Iuda i s-a născut Pereț și Zerah, mama lor fiind Tamar, lui Pereț i s-a născut Hețron, lui Hețron i s-a născut Ram,

4 lui Ram i s-a născut Aminadab, lui Aminadab i s-a născut Nahșon, lui Nahșon i s-a născut Salmon,

5 lui Salmon i s-a născut Boaz, mama acestuia fiind Rahab, lui Boaz i s-a născut Obed, mama acestuia fiind Rut, lui Obed i s-a născut Ișai,

6 iar lui Ișai i s-a născut regele David. Lui David i s-a născut Solomon, a cărui mamă fusese înainte soția lui Urie,

7 lui Solomon i s-a născut Roboam, lui Roboam i s-a născut Abia, lui Abia i s-a născut Asa,

8 lui Asa i s-a născut Iehoșafat, lui Iehoșafat i s-a născut Iehoram, lui Iehoram i s-a născut Uzia,

9 lui Uzia i s-a născut Iotam, lui Iotam i s-a născut Ahaz, lui Ahaz i s-a născut Ezechia,

10 lui Ezechia i s-a născut Manase, lui Manase i s-a născut Amon, lui Amon i s-a născut Iosia,

11 iar lui Iosia i s-a născut Iehonia și frații acestuia, pe vremea exilului în Babilon.

12 După exilul în Babilon, lui Iehonia i s-a născut Șealtiel, lui Șealtiel i s-a născut Zerub-Babel,

13 lui Zerub-Babel i s-a născut Abiud, lui Abiud i s-a născut Eliachim, lui Eliachim i s-a născut Azor,

14 lui Azor i s-a născut Țadok, lui Țadok i s-a născut Achim, lui Achim i s-a născut Eliud,

15 lui Eliud i s-a născut Elazar, lui Elazar i s-a născut Mattan, lui Mattan i s-a născut Iacov,

16 iar lui Iacov i s-a născut Iosif, soțul Mariei, din care s-a născut Isus, Cel Care este numit Cristos.

17 Așadar, de la Avraam până la David sunt în total paisprezece generații, de la David până la exilul în Babilon sunt paisprezece generații, iar de la exilul în Babilon până la Cristos sunt paisprezece generații.

Nașterea lui Isus Cristos

18 Iată însă cum a avut loc nașterea lui Isus Cristos: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif, dar înainte ca ei să locuiască împreună, ea a rămas însărcinată de la Duhul Sfânt.

19 Iosif însă, soțul ei, era un om drept și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii. De aceea el și-a propus s-o părăsească pe ascuns.

20 Dar în timp ce se gândea el la aceste lucruri, iată că un înger al Domnului i s-a arătat în vis și i-a zis: „Iosif, fiu al lui David, nu te teme s-o iei pe Maria de soție, căci ce s-a conceput în ea este de la Duhul Sfânt!”

21 Ea va naște un Fiu, Căruia Îi vei pune numele Isus, pentru că El Își va mântui poporul de păcatele lui!“

22 Toate acestea s-au întâmplat ca să se împlinescă ceea ce a spus Domnul prin profetul, care zice:

23 „Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu și Îi vor pune numele Emanuel“ nume care, tradus, înseamnă „Dumnezeu este cu noi“.

24 Când Iosif s-a trezit din somn, a făcut așa cum i-a poruncit îngerul Domnului. El a luat-o de soție,

25 dar n-a cunoscut-o până când ea nu a dat naștere unui Fiu. Și el l-a pus numele Isus.

2 *Vizita magilor*

1 După ce s-a născut Isus în Betleemul Iudeii, în zilele regelui Irod, iată că niște magi din Răsărit au venit la Ierusalim

2 și au întrebat: „Unde este Împăratul Care li s-a născut de curând iudeilor? Căci l-am văzut steaua în Răsărit și am venit să ne închinăm Lui!“

3 Regele Irod s-a tulburat auzind acest lucru, și împreună cu el s-a tulburat tot Ierusalimul.

4 El i-a adunat pe toți preoții conducători și pe toți cărturarii poporului și i-a întrebat unde urma să se nască Cristosul.

5 Ei i-au răspuns: „În Betleemul Iudeii, căci iată ce a fost scris prin profetul care zice:

6 «Dar tu, Betleeme, ținut al lui Iuda, nu ești nicidecum cel mai neînsemnat dintre conducătorii lui Iuda, căci din tine va ieși un Conducător Care va păstori poporul Meu, Israel!»“

7 Atunci Irod i-a chemat în ascuns pe magi și a aflat de la ei vremea când apăruse steaua.

8 Apoi i-a trimis la Betleem, spunându-le: „Duceți-vă și cercetați cu atenție despre Copil, iar când Îl veți găsi anunțați-mă și pe mine, ca să vin și eu să mă închin Lui!“

9 După ce l-au ascultat pe rege, magii au plecat. Și iată că steaua pe care o văzuseră în Răsărit a mers

înaintea lor până când a ajuns și s-a oprit deasupra locului unde era Copilul.

10 Ei s-au bucurat nespus de mult la vederea stelei.

11 Când au intrat în casă și L-au văzut pe Copil împreună cu Maria, mama Lui, s-au prosternat închinându-se înaintea Lui, și-au deschis cuferele cu comori și I-au oferit daruri: aur, tămâie și smirnă.

12 Apoi, fiind înștiințați de Dumnezeu în vis să nu se mai întoarcă pe la Irod, au pornit înapoi spre țara lor, pe un alt drum.

Fuga în Egipt

13 După ce au plecat ei, un înger al Domnului i s-a arătat în vis lui Iosif și i-a zis: „Scoală-te, ia Copilul și pe mama Lui și fugi în Egipt! Să rămâi acolo până când îți voi spune eu, căci Irod va căuta Copilul ca să-L omoare!”

14 Iosif s-a sculat, a luat Copilul și pe mama Lui și a plecat în timpul nopții în Egipt,

15 unde a rămas până la moartea lui Irod, ca să se împlinească ceea ce a spus Domnul prin profetul, care zice: „L-am chemat pe Fiul Meu din Egipt.”

16 Irod s-a înfuriat foarte tare când a văzut că a fost înșelat de magi și a trimis să fie uciși toți băieții care erau în Betleem și în toate împrejurimile lui, de la vârsta de doi ani în jos, potrivit cu perioada pe care o aflase de la magi.

17 Atunci s-a împlinit ceea ce a fost spus prin profetul Ieremia, care zice:

18 „Un țipăt a fost auzit în Rama, plâns și bocet mult: Rahela își plânge copiii și nu vrea să fie mângâiată, căci ei nu mai sunt.”

Întoarcerea în Nazaret

19 După ce a murit Irod, un înger al Domnului i s-a arătat în vis lui Iosif, în Egipt,

20 și i-a zis: „Scoală-te, ia Copilul și pe mama Lui și du-te în țara lui Israel, căci cei ce căutau să ia viața Copilului au murit!

21 Iosif s-a sculat, a luat Copilul și pe mama Lui și a venit în Israel.

22 Dar când a auzit că în Iudeea domnea Arhelau în locul tatălui său Irod, Iosif s-a temut să se ducă acolo și, fiind înștiințat de Dumnezeu în vis, a plecat în ținuturile Galileii.

23 S-a dus acolo și a locuit într-o cetate numită Nazaret, ca să se împlinească ce a fost spus prin profeți, și anume că El va fi numit nazarinean.

3 *Lucrarea lui Ioan Botezătorul*

1 În acele zile, Ioan Botezătorul a venit în pustia Iudeii și a început să predice.

2 El spunea: „Pocăiți-vă, pentru că Împărăția Cerurilor este aproape!”

3 El este acela despre care s-a vorbit prin profetul Isaia, care zice: „Un glas strigă în pustie: «Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările!»”

4 Ioan purta o haină din păr de cămilă, iar în jurul mijlocului avea un brâu de piele. Hrana lui erau lăcustele și mierea sălbatică.

5 Cei din Ierusalim, din toată Iudeea și din toată regiunea Iordanului au început să vină la el

6 și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan.

7 Dar când a văzut că mulți farisei și saducheii vin la botezul lui, Ioan le-a zis: „Pui de vipere, cine v-a arătat cum să fugiți de pedeapsa care vine?!”

8 Faceți roade vrednice de pocăință!

9 Să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: «Îl avem ca tată pe Avraam!», căci vă spun că Dumnezeu poate să ridice urmași ai lui Avraam chiar și din pietrele acestea!

10 Toporul este pus deja la rădăcina copacilor! Prin urmare, orice pom care nu face roade bune este tăiat și aruncat în foc.

11 Eu vă botez cu apă spre pocăință, dar după Mine vine Cel Ce este mai puternic decât mine, Căruia eu nu sunt vrednic să-I duc sandalele! El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.

12 El Își are în mână furca de treierat; Își va curăți aria de treierat și Își va strânge grâul în hambar; pleava însă o va arde într-un foc care nu se stinge.”

Botezul lui Isus

13 Atunci Isus a venit din Galileea la Iordan, la Ioan, ca să fie botezat de el.

14 Însă Ioan încerca să-L oprească spunând: – Eu am nevoie să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?

15 Isus i-a răspuns: – Lasă să fie așa acum, căci se cuvine să împlinim tot ce este drept. Atunci Ioan a încuviințat.

16 Imediat după ce a fost botezat, Isus a ieșit din apă. Și iată că cerurile (Îi) erau deschise și L-a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborând ca un porumbel și venind peste El.

17 Și din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în Care-Mi găsesc plăcerea!”

4 *Ispitiile lui Isus*

1 Atunci Isus a fost dus de Duhul în pustie, ca să fie ispitit de diavolul.

2 Isus a postit timp de patruzeci de zile și patruzeci de nopți și apoi a flămânzit.

3 Atunci ispitorul s-a apropiat de El și I-a zis: – Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca aceste pietre să devină pâini!

4 Însă Isus i-a răspuns: – Este scris: „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.“

5 Atunci diavolul L-a dus în sfânta cetate, L-a pus să stea pe streășina Templului

6 și I-a zis: – Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos, căci este scris: „El va da porunci îngerilor Săi cu privire la Tine“ și „Ei Te vor purta pe brațele lor, ca nu cumva să-Ți lovești piciorul de vreo piatră!“

7 Isus i-a răspuns: – De asemenea este scris: „Să nu-L ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău!“

8 Diavolul L-a mai dus pe un munte foarte înalt și I-a arătat toate regatele lumii și splendoarea lor.

9 Apoi I-a zis: – Toate acestea Ți le voi da Ție, dacă te vei prosterna și mi te vei închina.

10 Atunci Isus i-a răspuns: – Pleacă, Satan, căci este scris: „Domnului, Dumnezeul tău, să te închini și numai Lui să-I slujești!“

11 Atunci diavolul a plecat de la El. Și iată că niște îngeri au venit să-I slujească.

Începutul lucrării lui Isus în Galileea

12 Când a auzit Isus că Ioan fusese închis, a plecat în Galileea.

13 A părăsit Nazaretul și S-a dus să locuiască în Capernaum, lângă mare, în ținutul lui Zabulon și al lui Neftali,

14 ca să se împlinescă ce a fost spus prin profetul Isaia, care zice:

15 „Ținut al lui Zabulon și ținut al lui Neftali, Galileea neamurilor, înspre mare, dincolo de Iordan!

16 Poporul care locuia în întuneric a văzut o mare lumină! Peste cei ce locuiau în țara umbrei morții a răsărit o lumină!“

17 De atunci încolo, Isus a început să predice și să zică: „Pocăiți-vă, pentru că Împărăția Cerurilor este aproape!“

Chemarea primilor apostoli

18 În timp ce mergea pe malul Mării Galileii, Isus a văzut doi frați, pe Simon, zis Petru, și pe Andrei, fratele lui, care aruncau un năvod în mare, căci erau pescari.

19 El le-a zis: „Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni!“

20 Ei și-au lăsat imediat năvoadele și L-au urmat.

21 Mergând mai departe de acolo, El a văzut alți doi frați: pe Iacov, fiul lui Zebedei, și pe Ioan, fratele lui, care erau într-o barcă împreună cu Zebedei, tatăl lor, și își cârpeau năvoadele. Isus i-a chemat,

22 iar ei au lăsat imediat barca și pe tatăl lor și L-au urmat.

Isus vindecă bolnavii

23 Isus călătorea prin toată Galileea, dând învățătură în sinagogile lor, predicând Evanghelia Împărăției și vindecând orice boală și orice neputință care erau în popor.

24 Vestea despre El s-a răspândit în toată Siria. Oamenii aduceau la El pe toți cei ce sufereau de diferite boli sau dureri, pe cei demoniaci, pe cei epileptici și pe cei paralizați, iar El îi vindeca.

25 Îl urmau mulțimi mari de oameni din Galileea, din Decapolis, din Ierusalim, din Iudeea și de dincolo de Iordan.

5 *Predica de pe munte: Fericirile*

1 Când a văzut Isus mulțimile, a urcat pe munte și S-a așezat jos. Ucenicii Lui au venit la El,

2 iar El a început să vorbească și să-i învețe astfel:

3 „Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția Cerurilor!

4 Ferice de cei îndurerați, căci ei vor fi mângâiați!

5 Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul!

6 Ferice de cei flămânzi și însetați după dreptate, căci ei vor fi săturați!

7 Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă!

8 Ferice de cei cu inima curată, căci ei Îl vor vedea pe Dumnezeu!

9 Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi numiți fii ai lui Dumnezeu!

10 Ferice de cei persecutați din pricina dreptății, căci a lor este Împărăția Cerurilor!

11 Ferice de voi când oamenii vă insultă, vă persecută și spun tot felul de lucruri rele, (mințind) împotriva voastră, din pricina Mea!

12 Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri! Căci tot așa i-au persecutat și pe profeții dinaintea voastră!

Sarea pământului și lumina lumii

13 Voi sunteți sarea pământului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce va fi făcută din nou sărată?!

Nu mai este bună la nimic, decât să fie aruncată afară și călcată în picioare de oameni.

14 Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă.

15 Și nimeni nu aprinde un felinar ca să-l pună sub un oboroc, ci îl pune pe un suport și astfel el luminează tuturor celor din casă.

16 Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să-L slăvească pe Tatăl vostru, Care este în ceruri.

Isus și împlinirea Legii

17 Să nu credeți că am venit să anulez Legea sau Profeții! Nu am venit să anulez, ci să împlinesc.

18 Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu vor trece cerul și pământul, nici măcar o iotă sau o parte a vreunei litere nu va fi înlăturată din Lege, înainte să se întâmple toate lucrurile.

19 Așa că oricine încalcă una din cele mai mici din aceste porunci și îi învață și pe alții să facă la fel va fi numit cel mai mic în Împărăția Cerurilor. Dar oricine le împlinește și îi învață și pe alții să facă la fel, va fi numit mare în Împărăția Cerurilor.

20 Căci vă spun că, dacă dreptatea voastră nu o întrece pe cea a cărturarilor și a fariseilor, cu nici un chip nu veți intra în Împărăția Cerurilor.

Despre mânie și ucidere

21 Ați auzit că s-a zis celor din vechime: «Să nu ucizi! Oricine ucide va cădea sub pedeapsa judecății.»

22 Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său va cădea sub pedeapsa judecății și oricine va zice fratelui său: «Prostule!» va cădea sub pedeapsa Sinedriului; iar cel ce-i va zice: «Nebunule!» va cădea sub pedeapsa focului Iadului.

23 Așa că, dacă îți aduci darul la altar și acolo îți amintești că fratele tău are ceva împotriva ta,

24 lasă-ți darul acolo, înaintea altarului, și du-te mai întâi să te împaci cu fratele tău. Apoi vino și adu-ți darul.

25 Caută să te împaci cât mai repede cu acuzatorul tău, câtă vreme ești cu el pe drum, ca nu cumva acuzatorul tău să te dea pe mâna judecătorului,

judecătorul să te dea pe mâna temnicerului și să fii aruncat în închisoare!

26 Adevărat îți spun că nu vei ieși de acolo până când nu vei fi plătit și ultimul codrantes!

Despre adulter și divorț

27 Ați auzit că s-a zis: «Să nu comiți adulter!»

28 Dar Eu vă spun că oricine se uită cu poftă la o femeie a și comis adulter cu ea în inima lui.

29 Dacă deci ochiul tău cel drept te face să păcătuiești, scoate-l afară și aruncă-l, căci este spre folosul tău să-ți pierzi unul din mădulare, decât să-ți fie aruncat în Iad tot trupul.

30 Iar dacă mâna ta cea dreaptă te face să păcătuiești, taie-o și arunc-o, căci este spre folosul tău să-ți pierzi unul din mădulare, decât să-ți meargă în Iad tot trupul.

31 S-a mai zis: «Oricine divorțează de soția lui, să-i dea o carte de despărțire.»

32 Dar Eu vă spun că oricine divorțează de soția lui, în afară de cazul în care este vorba de imoralitate, o împinge să comită adulter, iar cel care se căsătorește cu o femeie divorțată comite și el adulter.

Despre jurăminte

33 Din nou, ați auzit că s-a zis celor din vechime: «Să nu juri fals, ci să îplinești față de Domnul jurămintele tale.»

34 Dar Eu vă spun să nu jurați deloc: nici pe cer, pentru că este tronul lui Dumnezeu;

35 nici pe pământ, pentru că este așternutul picioarelor Lui; nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea marelui Împărat;

36 să nu juri nici măcar pe capul tău, pentru că nu poți face nici măcar un fir de păr alb sau negru.

37 Vorbirea voastră să fie astfel: «Da» să fie «Da» și «Nu» să fie «Nu». Ce trece peste aceste cuvinte vine de la cel rău.

Despre răzbunare

38 Ați auzit că s-a zis: «Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte.»

39 Dar Eu vă spun să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci aceluia care te lovește peste obrazul drept, întoarce-i-l și pe celălalt.

40 Celui ce vrea să te dea în judecată și să-ți ia tunica, lasă-i și haina,

41 iar dacă cineva te obligă să mergi cu el o milă, mergi cu el două mile.

42 Celui ce-ți cere, dă-i, iar pe cel ce vrea să se împrumute de la tine să nu-l refuzi.

Iubirea dușmanilor

43 Ați auzit că s-a zis: «Să-l iubești pe semenul tău și să-l urăști pe dușmanul tău.»

44 Dar Eu vă spun: iubiți-vă dușmanii și rugați-vă pentru cei ce vă persecută

45 ca să fiți astfel fii ai Tatălui vostru, Care este în ceruri! Căci El face să răsară soarele Lui și peste cei răi, și peste cei buni și El trimite ploaie și peste cei drepti, și peste cei nedrepti.

46 Dacă-i iubiți doar pe cei ce vă iubesc, ce răsplată veți avea? Oare collectorii de taxe nu fac la fel?

47 Și dacă vă întâmpinați cu dragoste doar frații, ce lucru neobișnuit faceți? Oare neamurile nu fac la fel?

48 Fiți deci desăvârșiți, așa cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit!

6 *Despre milostenie*

1 Luați seama să nu vă îndepliniți dreptatea voastră înaintea oamenilor ca să fiți văzuți de ei! Altminteri, nu veți mai primi nici o răsplată de la Tatăl vostru Care este în ceruri!

2 Așa că, atunci când faci milostenie, nu suna din trâmbiță înaintea ta, cum fac ipocriții în sinagogi și pe străzi, ca să fie slăviți de oameni. Adevărat vă spun că și-au primit răsplata!

3 Tu însă când faci milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta,

4 pentru ca milostenia ta să fie făcută în ascuns, iar Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti.

Despre rugăciune

5 Atunci când vă rugați, să nu fiți ca ipocriții, căci lor le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la colțurile străzilor, ca să fie văzuți de oameni. Adevărat vă spun că și-au primit răsplata!

6 Ci tu, când te rogi, intră în camera ta, încuie ușa după tine și roagă-te Tatălui tău, Care este în ascuns, iar Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti.

7 Când vă rugați, să nu bolborosiți aceleași cuvinte, cum fac neamurile, care cred că dacă spun multe cuvinte vor fi ascultați.

8 Voi să nu fiți ca ei, pentru că Tatăl vostru știe de ce anume aveți nevoie mai înainte ca voi să-I cereți.

9 Iată deci cum trebuie să vă rugați: «Tatăl nostru Care ești în ceruri, sfințească-se Numele Tău,

10 vie Împărăția Ta făcă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ!

11 Pâinea noastră, cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi!

12 Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm celor ce ne greșesc!

13 Și nu ne lăsa să cădem în ispită, ci ne izbăvește de cel rău! (Căci a Ta este Împărăția și puterea și slava, în veci. Amin!)»

14 Dacă le iertați oamenilor greșelile, și Tatăl vostru cel ceresc vi le va ierta vouă,

15 dar dacă nu-i iertați pe oameni, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile.

Despre post

16 Atunci când postiți, să nu ațișăți niște fețe posomorâte, ca ipocriții, care își urâtesc fețele ca să arate oamenilor că postesc. Adevărat vă spun că și-au luat răsplata!

17 Ci tu, când postești, unge-ți capul și spală-ți fața, **18** ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău, Care este în ascuns, iar Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti.

Despre adevăratele comori

19 Nu vă adunați comori pe pământ, unde le distrug moliile și rugina și unde le sapă și le fură hoții,

20 ci adunați-vă comori în cer, unde nu le distrug moliile și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură.

21 Căci acolo unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta.

22 Ochiul este felinarul trupului. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău va fi plin de lumină,

23 dar dacă ochiul tău este rău, atunci tot trupul tău va fi plin de întuneric. Așadar, dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mare trebuie să fie întunericul acesta!

24 Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni: căci ori îl va urî pe unul și-l va iubi pe celălalt, ori îi va fi devotat unuia și-l va disprețui pe celălalt. Nu puteți sluji și lui Dumnezeu, și lui Mamona.

Despre îngrijorări

25 De aceea vă spun: nu vă îngrijorați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea, nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca! Oare nu este viața mai mult decât hrana, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea?

26 Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră și nici nu adună în hambare. Și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai valoroși decât ele?

27 Și apoi, cine dintre voi, îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la firul vieții lui?!

28 Și de ce vă îngrijorați de îmbrăcăminte? Uitați-vă cu atenție cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu trudesesc din greu, nici nu torc.

29 Și totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată gloria lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre ei!

30 Iar dacă Dumnezeu îmbracă astfel iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, oare nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor?!

31 Așadar, să nu vă îngrijorați zicând: «Ce vom mânca?» sau «Ce vom bea?» sau «Cu ce ne vom îmbrăca?»

32 căci toate aceste lucruri neamurile le caută! Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți nevoie de toate acestea.

33 Căutați mai întâi Împărăția (lui Dumnezeu) și dreptatea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.

34 Nu vă îngrijorați deci de ziua de mâine, căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Îi este de ajuns zilei necazul ei.

7 Paiul și bârna

1 Nu judecați, ca să nu fiți judecați.

2 Căci cu ce judecați judecați, veți fi judecați, și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura.

3 De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău, și nu observi bârna din ochiul tău?!

4 Sau cum poți să-i spui fratelui tău: «Lasă-mă să-ți scot paiul din ochi!», când iată că tu ai o bârnă în ochiul tău?!

5 Ipocritule! Scoate mai întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea clar să scoți paiul din ochiul fratelui tău!

6 Să nu dați câinilor lucrurile sfinte și să nu vă aruncați mărgăritarele înaintea porcilor, ca nu cumva porcii să le calce în picioare, și apoi câinii să se întoarcă să vă sfășie.

Cereți, căutați, bateți

7 Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide!

8 Căci oricine cere primește; cel ce caută găsește, iar celui ce bate i se va deschide.

9 Cine este omul acela dintre voi care, atunci când fiul său îi cere o pâine, să-i dea o piatră?

10 Sau care, atunci când acesta îi cere un pește, să-i dea un șarpe?

11 Așadar, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru Care este în ceruri va da lucruri bune celor ce I le cer!

12 Tot ceea ce ați dori deci să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel! Căci în aceasta este cuprinsă Legea și Profeții.

Poarta îngustă

13 Intrați pe poarta cea îngustă! Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pieire și mulți sunt cei care intră pe ea!

14 Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei care o găsesc.

Să recunoști „pomul“ după „roade“

15 Păziți-vă de profeții falși! Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt niște lupi feroce.

16 Îi veți recunoaște după roadele lor. Culeg oare oamenii struguri din măracini sau smochine din ciulini?

17 Tot așa, orice pom bun face roade bune, dar orice pom stricat face roade stricate.

18 Un pom bun nu poate face roade stricate și un pom stricat nu poate face roade bune.

19 Orice pom care nu face roade bune este tăiat și aruncat în foc.

20 Așadar, după roadele lor îi veți recunoaște.

21 Nu oricine-Mi zice: «Doamne, Doamne!» va intra în Împărăția Cerurilor, ci doar acela care face voia Tatălui Meu, Care este în ceruri.

22 Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne, n-am profețit noi în Numele Tău? N-am scos noi demoni în Numele Tău? N-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?»

23 Atunci le voi spune limpede: «Niciodată nu v-am cunoscut! Plecați de la Mine, voi, cei ce săvârșiți fărădelegea!»

Casa zidită pe stâncă

24 De aceea oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le împlinește, va fi asemănat cu un om înțelept, care și-a construit casa pe stâncă.

25 S-a revărsat ploaia, au venit șuvoaiele de apă, au suflat vânturile și au izbit în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelie pusă pe stâncă.

26 Însă oricine aude aceste cuvinte ale Mele și nu le pune în practică, va fi asemănat cu un om nesăbuit, care și-a construit casa pe nisip.

27 S-a revărsat ploaia, au venit șuvoaiele de apă, au suflat vânturile și au izbit în casa aceea, și ea s-a prăbușit, iar prăbușirea i-a fost mare.“

28 După ce a terminat Isus de spus cuvintele acestea, mulțimile au rămas uimite de învățătura Lui,

29 căci El îi învăța ca Unul Care avea autoritate, nu cum îi învățau cărturarii lor.

8 Curățarea unui bolnav de lepră

1 Când a coborât Isus de pe munte, mulțimile L-au urmat.

2 Și iată că un lepros a venit la El, I s-a închinat și I-a zis: – Doamne, dacă vrei, poți să mă curățești!

3 Isus a întins mâna, l-a atins și i-a zis: – Da, vreau. Fii curățit! Și imediat a fost curățit de lepra lui.

4 Isus i-a zis: – Vezi să nu spui la nimeni, ci du-te să te arăți preotului și adu darul pe care l-a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei!

Credința centurionului

5 Credința centurionului Când a intrat Isus în Capernaum, a venit la El un centurion care L-a rugat

6 și I-a zis astfel: – Doamne, slujitorul meu zace paralizat în casă și se chinuie cumplit!

7 Isus i-a zis: – Voi veni și-l voi vindeca.

8 Dar centurionul a răspuns: – Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci spune doar un cuvânt și slujitorul meu va fi vindecat!

9 Căci și eu, la rândul meu, sunt un om sub autoritate și am și eu soldați în subordinea mea. Când spun unuia: „Du-te!“, el se duce, iar când spun altuia: „Vino!“, el vine. De asemenea, când spun sclavului meu: „Fă cutare lucru!“, el îl face.

10 Isus s-a mirat când l-a auzit și le-a zis celor ce erau cu El: – Adevărat vă spun că nici chiar în Israel n-am găsit pe cineva cu o credință așa de mare!

11 Și vă spun că vor veni mulți de la răsărit și de la apus și se vor așeza la masă cu Avraam, Isaac și Iacov în Împărăția Cerurilor.

12 Dar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunericul de afară. Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților!

13 Apoi Isus i-a zis centurionului: – Du-te! Facă-ți-se după cum ai crezut! Și slujitorul acestuia a fost vindecat chiar în ceasul acela.

Isus vindecă mai mulți bolnavi

14 Isus a intrat apoi în casa lui Petru și a văzut-o pe soacra acestuia zăcând la pat și având febră.

15 El i-a atins mâna, și febra a lăsat-o, iar ea s-a ridicat și a început să-I slujească.

16 Seara, au adus la Isus mulți demoniaci, iar El a alungat duhurile prin cuvântul Lui și i-a vindecat pe toți bolnavii,

17 ca să se împlinească ce a fost spus prin profetul Isaia, care zice: „El a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat bolile noastre.“

Prețul urmării lui Isus

18 Când a văzut Isus mulțimea din jurul Lui, le-a poruncit ucenicilor să treacă de cealaltă parte a mării.

19 Chiar atunci a venit la El un cărturar și I-a zis: – Învățătorule, Te voi urma oriunde vei merge!

20 Isus i-a răspuns: – Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi, dar Fiul Omului nu are unde să-și odihnească capul.

21 Un altul dintre ucenicii Săi I-a zis: – Doamne, dă-mi voie mai întâi să mă duc să-l înmormânteze pe tatăl meu!

22 Isus i-a răspuns: – Urmează-Mă și lasă morții să-și îngroape morții!

Isus liniștește furtuna

23 Apoi S-a suit în barcă, iar ucenicii Săi L-au urmat.

24 Și iată că pe mare s-a stârnit deodată o furtună atât de puternică, încât barca a fost acoperită de valuri.**7** Isus dormea.

25 Ucenicii au venit la El și L-au trezit spunându-I: – Doamne, scapă-ne că pierim!

26 Însă Isus le-a zis: – De ce sunteți atât de fricoși, puțin credincioșilor? Apoi s-a sculat, a muștră vânturile și marea și s-a făcut o liniște mare.

27 Oamenii au rămas uimiți și au zis: „Ce fel de Om este Acesta, de-L ascultă până și vânturile, și marea?“

Isus vindecă doi gadareni demoniaci

28 Când a ajuns de cealaltă parte a mării, în ținutul gadarenilor, L-au întâlnit doi demoniaci, care ieșeau din morminte. Erau atât de cumpliți, încât nimeni nu putea să treacă pe drumul acela.

29 Și iată că ei au început să strige: – Ce avem noi de-a face cu Tine, Fiule al lui Dumnezeu? Ai venit aici să ne chinuiești înainte de vreme?

30 Ceva mai departe de ei, păștea o turmă mare de porci.

31 Demonii L-au rugat: – Dacă ne scoți afară, trimite-ne în turma aceea de porci!

32 El le-a zis: – Duceți-vă. Ei au ieșit afară și au intrat în porci. Și deodată întreaga turmă s-a repezit pe râpă în jos, în apă, și s-a înecat.

33 Porcarii au fugit, s-au dus în cetate și au povestit totul, inclusiv ceea ce s-a întâmplat cu cei demoniaci.

34 Și iată că toți cei din cetate au ieșit să-L întâlnească pe Isus. Când L-au văzut, L-au rugat să plece din regiunea lor.

9 Vindecarea unui paralytic

1 Atunci Isus S-a suit în barcă, a traversat înapoi marea și S-a dus în cetatea Lui.

2 Și iată că niște oameni au adus la El un paralytic întins pe un pat. Când le-a văzut Isus credința, i-a zis paralyticului: „Îndrăznește, fiule! Păcatele îți sunt iertate!”

3 Atunci unii cărturari și-au zis în ei înșiși: „Acest Om blasfemiază!”

4 Isus însă, cunoscându-le gândurile, a zis: „De ce gândiți lucruri rele în inimile voastre?”

5 Căci ce este mai ușor a spune: «Păcatele îți sunt iertate!», sau a spune: «Ridică-te și umblă!»?

6 Dar ca să știți că Fiul Omului are pe pământ autoritatea de a ierta păcatele ...“, și atunci i-a zis paralyticului: „Ridică-te, ia-ți patul și du-te acasă!”

7 Și el s-a ridicat și s-a dus acasă.

8 Mulțimile s-au înfricoșat când au văzut lucrul acesta și L-au slăvit pe Dumnezeu, Cel Care a dat oamenilor o astfel de autoritate.

Chemarea lui Matei; Isus stă la masă cu „păcătoșii”

9 Plecând mai departe de acolo, Isus a văzut un om, numit Matei, șezând la masa unde se colectau taxele și i-a zis: „Urmează-Mă!”. El s-a ridicat și L-a urmat.

10 În timp ce Isus stătea la masă, în casa lui Matei, iată că mulți colectori de taxe și păcătoși au venit să ia masa împreună cu El și cu ucenicii Săi.

11 Când au văzut fariseii lucrul acesta, i-au întrebat pe ucenicii lui Isus: – De ce mănâncă Învățătorul vostru cu colectorii de taxe și cu păcătoșii?

12 Însă Isus i-a auzit și le-a zis: – Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi.

13 Duceți-vă să învățați ce înseamnă: „Milă doresc, nu jertfă!” Căci Eu n-am venit să-i chem pe cei dreapți, ci pe cei păcătoși.

Întrebarea ucenicilor lui Ioan despre post

14 Atunci ucenicii lui Ioan au venit la El și L-au întrebat: – De ce noi și fariseii postim des, iar ucenicii Tăi nu postesc deloc?

15 Isus le-a răspuns: – Se pot jeli nuntașii atâta vreme cât mirele este cu ei? Vor veni însă zilele când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti.

16 Nimeni nu pune o bucată de pânză nouă la o haină veche, căci peticul se va desprinde din haină și ruptura se va face mai mare.

17 Și nimeni nu pune vinul nou în burdufuri vechi. Dacă face așa, burdufurile se vor crăpa, vinul se va vărsa și burdufurile vor fi distruse. Ci vinul nou se pune în burdufuri noi și astfel se păstrează amândouă.

Vindecarea unei femei și învierea unei fetițe

18 În timp ce Isus spunea aceste lucruri, a venit unul dintre conducătorii sinagogii, I s-a închinat și I-a zis: „Fiica mea tocmai a murit, dar vino și pune-Ți mâna peste ea și va trăi!”

19 Isus S-a ridicat și a plecat în urma lui împreună cu ucenicii Săi.

20 Și iată că o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge, a venit prin spate și s-a atins de marginea hainei Lui.

21 Căci își zicea: „Dacă aş putea măcar să mă ating de haina Lui, voi fi vindecată!”

22 Isus S-a întors și a văzut-o. El i-a zis: „Îndrăznește, fiică! Credința ta te-a vindecat!” Și femeia a fost vindecată chiar în ceasul acela.

23 Când a ajuns Isus în casa conducătorului sinagogii și a văzut pe cei ce cântau de jale la fluiet și mulțimea tulburată,

24 le-a zis: „Plecați, pentru că fetița n-a murit, ci doarme!” Ei însă râdeau de El.

25 După ce mulțimea a fost scoasă afară, Isus a intrat înăuntru, a luat-o pe fetița de mână și ea s-a ridicat.

26 Vestea despre această întâmplare s-a răspândit în tot ținutul acela.

Vindecarea a doi orbi și a unui mut

27 Când a plecat de acolo, s-au luat după El doi orbi care strigau și ziceau: – Ai milă de noi, Fiul lui David!

28 După ce a intrat Isus în casă, orbii s-au apropiat de El, iar El i-a întrebat: – Credeți că pot face lucrul acesta? – Da, Doamne, I-au răspuns ei.

29 Atunci El le-a atins ochii și le-a zis: – Să vi se facă după credința voastră!

30 Și ochii lor au fost deschiși. Isus le-a atras atenția și le-a zis: – Vedeți să nu știe nimeni!

31 Dar ei au ieșit și au răspândit vestea despre El în tot ținutul acela.

32 În timp ce plecau ei, iată că au adus la Isus un om mut care era demoniac.

33 După ce a fost scos demonul din el, mutul a început să vorbească. Mulțimile se mirau și ziceau: „Niciodată nu s-a mai văzut așa ceva în Israel!”

34 Însă fariseii ziceau: „El scoate demonii cu ajutorul conducătorului demonilor!”

Lucrători puțini pentru un seceriș atât de mare

35 Isus călătorea prin toate cetățile și satele, dând învățătură în sinagogile lor, predicând Evanghelia Împărăției și vindecând orice boală și orice neputință.

36 Când a văzut El mulțimile, I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și neajutate ca niște oi care nu au păstor.

37 Atunci le-a zis ucenicilor Săi: „Secerișul este mare, dar lucrătorii sunt puțini!

38 Rugați-L deci pe Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul Său!”

10 Trimiterea celor doisprezece

1 Isus i-a chemat la El pe cei doisprezece ucenici ai Săi și le-a dat autoritate să scoată afară duhurile necurate și să vindece orice boală și orice neputință.

2 Iată care sunt numele celor doisprezece apostoli: cel dintâi, Simon, care este numit Petru, și Andrei, fratele lui; Iacov, fiul lui Zebedei, și Ioan, fratele lui;

3 Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, colectorul de taxe; Iacov, fiul lui Alfeu, și Tadeu;

4 Simon, zelotul, și Iuda Iscarioteanul, cel care L-a trădat pe Isus.

5 Pe aceștia doisprezece i-a trimis Isus, poruncindu-le următoarele: „Să nu mergeți printre neamuri și să nu intrați în vreo cetate de-a samaritenilor,

6 ci mergeți, mai degrabă, la oile pierdute ale casei lui Israel!

7 Iar în timp ce mergeți, vestiți și ziceți: «Împărăția Cerurilor este aproape!»

8 Vindecați-i pe cei bolnavi, înviați-i pe cei morți, curățiți-i pe cei leproși, scoateți afară demonii! Fără plată ați primit, fără plată să dați!

9 Să nu luați nici aur, nici argint, nici aramă în brâiele voastre,

10 nici traistă de călătorie, nici două tunică, nici sandale și nici toiag, căci vrednic este lucrătorul de hrana lui!

11 În orice cetate sau sat intrați, interesați-vă cine de acolo este vrednic, și rămâneți la el până veți pleca.

12 La intrarea voastră în casă, salutați-l!

13 Dacă familia aceea este vrednică, pacea voastră să vină peste ea, dar dacă nu este vrednică, pacea voastră să se întoarcă la voi!

14 Dacă cineva nu vă va primi, nici nu va asculta cuvintele voastre, scuturați-vă praful de pe picioare când ieșiți din casa sau din cetatea aceea!

15 Adevărat vă spun că în ziua judecății va fi mai ușor pentru ținutul Sodomei și al Gomorei decât pentru cetatea aceea!

Ucenicii vor fi persecutați

16 Iată, Eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor! Fiți deci înțelepți ca șerpii și fără pată ca porumbeii.

17 Păziți-vă de oameni, pentru că vă vor da pe mâna sinedriilor și vă vor biciui în sinagogile lor.

18 Din pricina Mea veți fi duși înaintea guvernatorilor și înaintea regilor, ca să slujiți drept mărturie pentru ei și pentru neamuri.

19 Dar când vă vor da pe mâna lor, să nu vă îngrijorați cu privire la cum sau ce veți spune, pentru că ce va trebui să spuneți vă va fi dat chiar în ceasul acela!

20 Căci nu voi sunteți cei care veți vorbi, ci Duhul Tatălui vostru este Cel Care va vorbi prin voi.

21 Fratele îl va trăda și-l va da la moarte pe fratele său, iar tatăl pe copilul său; copiii se vor ridica împotriva părinților și-i vor da la moarte.

22 Veți fi urâți de toți din pricina Numelui Meu, dar cel ce va răbda până la sfârșit va fi mântuit.

23 Când vă vor persecuta într-o cetate, să fugiți în alta! Adevărat vă spun că nu veți termina de străbătut cetățile lui Israel înainte să vină Fiul Omului!

24 Un ucenic nu este mai presus de învățătorul său și un sclav nu este mai presus de stăpânul său.

25 Îi este de ajuns ucenicului să fie ca învățătorul său și sclavului – ca stăpânul său. Dacă pe stăpânul casei l-au numit «Beelzebul», cu cât mai mult îi vor numi așa pe cei din casa Lui!

Teamă de Dumnezeu, nu de oameni

26 Așadar, să nu vă temeți de ei! Căci nu este nimic acoperit care nu va fi descoperit și nimic ascuns care nu va fi făcut cunoscut!

27 Ceea ce vă spun Eu la întuneric, voi să spuneți la lumină, și ceea ce auziți șoptindu-se la urechile voastre, să vestiți de pe acoperișurile caselor!

28 Nu vă temeți de cei ce omoară trupul, dar care nu pot omorî sufletul! Ci temeți-vă mai degrabă de Cel Ce poate să distrugă și sufletul, și trupul, în Iad.

29 Nu se vând oare două vrăbii pe un assarion? Și totuși, nici măcar una dintre ele nu cade la pământ fără voia Tatălui vostru!

30 Cât despre voi, chiar și firele de păr din cap, toate vă sunt numărate!

31 Deci nu vă temeți! Voi sunteți mai valoroși decât multe vrăbii!

32 Așadar, pe oricine Mă va mărturisi în fața oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri.

33 Însă de oricine se va lepăda de Mine în fața oamenilor, mă voi lepăda și Eu înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri.

Costul uceniciei

34 Să nu credeți că am venit să aduc pacea pe pământ; n-am venit să aduc pacea, ci sabia.

35 Căci am venit să întorc «pe fiu împotriva tatălui său, pe fiică împotriva mamei ei și pe noră împotriva soacrei sale,

36 așa încât dușmanii unui om vor fi chiar cei din familia lui.»

37 Cel ce iubește pe tată sau pe mamă mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine, și cel ce iubește pe fiu sau pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine.

38 Oricine nu-și ia crucea și nu Mă urmează, nu este vrednic de Mine.

39 Cel ce-și va găsi viața, o va pierde, dar cel ce-și va pierde viața de dragul Meu, o va găsi.

Răsplătiri

40 Cel ce vă primește pe voi Mă primește pe Mine, iar cel ce Mă primește pe Mine Îl primește, de fapt, pe Cel Ce M-a trimis pe Mine.

41 Cel ce primește un profet, în numele unui profet, va primi răsplata unui profet, iar cel ce primește un om drept, în numele unui om drept, va primi răsplata unui om drept.

42 Și oricine va da chiar și un pahar cu apă rece unuia dintre acești micuți, în numele unui ucenic, adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata.“

11 Isus și Ioan Botezătorul

1 După ce a terminat să le dea porunci celor doisprezece ucenici ai Săi, Isus a plecat de acolo ca să dea învățătură și să predice în cetățile lor.

2 Ioan a auzit în închisoare despre lucrările lui Cristos și a trimis cuvânt prin ucenicii săi

3 ca să-L întrebe astfel: – Tu ești Cel Care urma să vină sau trebuie să așteptăm pe altul?

4 Isus le-a răspuns: – Duceți-vă și spuneți-i lui Ioan ceea ce vedeți și auziți:

5 orbii văd, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții sunt înviați, iar săracilor li se vestește Evanghelia.

6 Fericit este cel care nu se poticnește în Mine!

7 În timp ce plecau ei, Isus a început să le vorbească mulțimilor despre Ioan: – Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vânt?

8 Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine fine? Iată că cei ce poartă haine fine sunt în palatele regilor!

9 Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un profet? Vă spun că da, și chiar mai mult decât un profet!

10 Acesta este cel despre care a fost scris: „Iată, Îl trimit înaintea feței Tale pe solul Meu, care va pregăti calea înaintea Ta!“

11 Adevărat vă spun că, între cei născuți din femei, nu s-a ridicat nici unul mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuși, cel mai mic în Împărăția Cerurilor este mai mare decât el.

12 Din zilele lui Ioan Botezătorul și până acum, în Împărăția Cerurilor se dă buzna, și cei năvalnici pun mâna pe ea.

13 Căci până la Ioan au profețit toți Profeții și Legea.

14 Și, dacă vreți să acceptați ce vă spun, el este Ilie care urma să vină!

15 Cel ce are urechi, să audă!

16 Cu cine voi asemăna această generație? Cu niște copii care stau în piețe și strigă la ceilalți:

17 „V-am cântat din fluiet, dar n-ați dansat; v-am cântat de jale, dar nu v-ați tânguit!“

18 Căci a venit Ioan, nici mâncând, nici bând, iar ei zic: „Are demon!“

19 A venit Fiul Omului mâncând și bând, iar ei zic: „Iată un om mâncăcios și băutor de vin, un prieten

al colectorilor de taxe și al păcătoșilor!“ Totuși înțelepciunea este îndreptățită prin faptele ei.

Vai de cetățile nepocăite

20 Atunci Isus a început să mustre cetățile în care fuseseră făcute cele mai multe dintre minunile Lui, pentru că nu se pocăiseră:

21 „Vai de tine, Horazin! Vai de tine, Betsaida! Căci dacă ar fi avut loc în Tir și Sidon minunile care au avut loc în voi, de multă vreme s-ar fi pocăit în sac și cenușă!

22 Dar Eu vă spun că în ziua judecății va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decât pentru voi!

23 Iar tu, Capernaum, vei fi înălțat oare până la cer? Nu, ci vei coborî până în Locuința Morților! Căci dacă ar fi fost făcute în Sodoma minunile care au fost făcute în tine, ea ar fi dăinuit până astăzi!

24 De aceea îți spun că în ziua judecății va fi mai ușor pentru ținutul Sodomei decât pentru tine!“

Odihnă pentru cei trudiți și împovărați

25 În vremea aceea, Isus a zis: „Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit copiilașilor!

26 Da, Tată, pentru că așa Ți-a plăcut Ție ...

27 Toate lucrurile Mi-au fost încredințate Mie de către Tatăl Meu. Nimeni nu-L cunoaște pe Fiul în afară de Tatăl și nimeni nu-L cunoaște pe Tatăl în afară de Fiul și de cel căruia vrea Fiul să i-L descopere.

28 Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă!

29 Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, pentru că Eu sunt blând și cu inima smerită, și astfel veți găsi odihnă pentru sufletele voastre!

30 Căci jugul Meu este bun, iar povara Mea este ușoară.“

12 *Isus, Domn al Sabatului*

1 În vremea aceea, într-o zi de Sabat, Isus trecea printre lanurile de grâu. Ucenicii Lui erau flămânzi, așa că au început să smulgă spice de grâu și să mănânce.

2 Când au văzut fariseii lucrul acesta, I-au zis lui Isus: – Uite, ucenicii Țăi fac ce nu este voie să se facă în ziua de Sabat!

3 El le-a răspuns: – N-ați citit ce a făcut David atunci când i s-a făcut foame atât lui, cât și celor ce erau cu el?

4 Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu și a mâncat pâinile prezentării, pe care nici el și nici cei ce erau cu el nu aveau voie să le mănânce, ci doar preoții.

5 Sau n-ați citit în Lege că în ziua de Sabat preoții încalcă Sabatul în Templu și totuși sunt nevinovați?

6 Dar Eu vă spun că aici este Cineva mai mare decât Templul!

7 Dacă ați fi știut ce înseamnă: „Milă doresc, nu jertfă!“, n-ați fi condamnat niște nevinovați!

8 Căci Fiul Omului este Domn și al Sabatului!

9 Isus a plecat de acolo și a intrat în sinagoga lor.

10 Și iată că în sinagogă era un om care avea o mână uscată. Ei, ca să-L poată acuza, L-au întreat: – Este voie a vindeca în ziua de Sabat?

11 Isus le-a răspuns: – Cine este omul acela dintre voi care, dacă are o oaie și-i cade într-o groapă în ziua de Sabat, să n-o apuce și să n-o scoată afară?

12 Cu cât mai important deci este un om decât o oaie! Așadar, este voie a face bine în ziua de Sabat!

13 Apoi i-a zis acelui om: – Întinde-ți mâna! El a întins-o, și ea a fost vindecată, la fel de sănătoasă ca și cealaltă.

14 Atunci fariseii au ieșit afară și au ținut sfat împotriva lui Isus, ca să-L omoare.

Isus, Robul Domnului

15 Însă Isus a înțeles aceasta și a plecat de acolo. După El au mers mulțimi mari de oameni. El i-a vindecat pe toți

16 și i-a atenționat să nu-L facă cunoscut,

17 ca să se împlinescă astfel ceea ce a fost spus prin profetul Isaia, care zice:

18 „Iată-L pe Robul Meu, pe Care L-am ales, Preaiubitul Meu, în Care-Mi găsesc plăcerea! Voi pune Duhul Meu peste El, iar El va vesti neamurilor dreptatea.

19 Nu se va certa, nu va striga și nimeni nu-I va auzi glasul pe drumuri.

20 Nu va rupe trestia zdrobită și nu va stinge mucul care încă mai fumegă, până când nu va face să triumfe dreptatea!

21 Și în Numele Lui vor nădăjdui neamurile!“

22 Apoi a fost adus la El un demoniac orb și mut.

Isus l-a vindecat, așa că omul a putut vorbi și vedea.

23 Toate mulțimile erau uimite și ziceau: „Nu cumva este Acesta Fiul lui David?“

24 Însă când fariseii au auzit acest lucru, au zis: „Omul Acesta nu scoate demonii decât cu ajutorul lui Beelzebul, conducătorul demonilor!“

25 Dar Isus le cunoștea gândurile, așa că le-a zis: „Orice împărăție dezbinată împotriva ei înseși este ruinată și orice cetate sau casă dezbinată împotriva ei înseși nu va dăinui.

26 Dacă Satan îl scoate afară pe Satan, înseamnă că el este dezbinat împotriva lui însuși, deci cum va dăinui împărăția lui?!

27 Și dacă Eu scot demonii cu ajutorul lui Beelzebul, fiii voștri cu ajutorul cui îi scot? De aceea ei vor fi judecătorii voștri!

28 Dar dacă Eu scot demonii cu ajutorul Duhului lui Dumnezeu, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi!

29 Sau cum poate cineva să intre în casa celui puternic și să-i ia lucrurile, dacă nu l-a legat mai întâi? Abia atunci îi poate jefui casa.

30 Cine nu este cu Mine este împotriva Mea, iar cine nu adună cu Mine, risipește.

31 De aceea vă spun că orice păcat și blasfemie vor fi iertate oamenilor, dar blasfemia împotriva Duhului Sfânt nu le va fi iertată.

32 Dacă cineva va spune vreun cuvânt împotriva Fiului Omului va fi iertat. Însă oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat nici în veacul aceasta, nici în cel care vine.

33 Ori faceți pomul bun și roadele lui bune, ori faceți pomul stricat și roadele lui stricate. Căci pomul este recunoscut după roadele sale.

34 Pui de vipere, cum ați putea voi să spuneți lucruri bune, când voi sunteți răi?! Căci din belșugul inimii vorbește gura!

35 Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui, dar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui.

36 Vă spun că în ziua judecății oamenii vor da socoteală pentru orice cuvânt nefolositor pe care l-au rostit.

37 Căci din cuvintele tale vei fi achitat și din cuvintele tale vei fi condamnat.

Semnul profetului Iona

38 Atunci unii dintre cărturari și dintre farisei I-au zis: – Învățătorule, vrem să vedem un semn de la Tine!

39 Însă Isus le-a răspuns: – O generație rea și adulteră caută un semn, dar nu i se va da un alt semn decât semnul profetului Iona.

40 Căci așa cum Iona a stat în pântecul peștelui uriaș timp de trei zile și trei nopți, tot așa va sta și

Fiul Omului, timp de trei zile și trei nopți, în inima pământului.

41 Bărbații din Ninive se vor scula la judecată alături de această generație și o vor condamna, pentru că ei s-au pocăit la predica lui Iona, iar aici iată că se află Unul mai mare decât Iona!

42 Împărăteasa din sud se va scula la judecată alături de generația aceasta și o va condamna, pentru că ea a venit de la marginile pământului ca să asculte înțelepciunea lui Solomon, iar aici iată că se află Unul mai mare decât Solomon!

43 Când duhul necurat iese afară dintr-un om, el umblă prin locuri pustii, căutând odihnă, dar n-o găsește.

44 Atunci își spune: „Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit!“ Și când vine, o găsește goală, măturată și împodobită.

45 Atunci se duce și mai ia cu el alte șapte duhuri, mai rele decât el, și intră și locuiesc acolo, iar starea din urmă a aceluia om ajunge mai rea decât cea dintâi. Tot așa se va întâmpla și cu această generație rea.

Mama și frații lui Isus

46 În timp ce vorbea El mulțimilor, iată că mama și frații Lui stăteau afară și încercau să vorbească cu El. **9** (

47 Atunci cineva I-a zis: – Iată că mama și frații Tăi stau afară și încearcă să vorbească cu Tine.)

48 Dar Isus i-a răspuns celui ce-I spusese lucrul acesta: – Cine este mama Mea și cine sunt frații Mei?

49 Apoi Și-a întins mâna spre ucenicii Lui și a zis: – Iată mama Mea și frații Mei!

50 Căci oricine face voia Tatălui Meu, Care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă.

13 Pilda semănătorului

1 În aceeași zi, Isus a ieșit din casă și S-a așezat lângă mare.

2 Mari mulțimi de oameni s-au adunat în jurul Lui, astfel că El S-a suit într-o barcă și S-a așezat acolo; întreaga mulțime stătea pe țărm.

3 El le-a vorbit despre multe lucruri în pilde și le-a zis: „Iată, semănătorul a ieșit să semene!

4 În timp ce semăna el, o parte din sămânța a căzut lângă drum și au venit păsările și au mâncat-o.

5 O altă parte a căzut în locuri stâncoase, unde nu avea pământ mult. A răsărit repede, pentru că nu avea pământ adânc,

6 dar când a răsărit soarele, s-a ofilit și, fiindcă nu avea rădăcină, s-a uscat.

7 O altă parte a căzut între spini, iar spinii au crescut și au sufocat-o.

8 Alta însă a căzut pe un pământ bun și a dat rod: un grăunte a rodit o sută, altul – șazeci, altul – treizeci.

9 Cine are urechi, să audă!“

10 Ucenicii au venit la El și L-au întrebat: – De ce le vorbești în pilde?

11 Isus le-a răspuns: – Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției Cerurilor, dar lor nu le-a fost dat.

12 Căci celui ce are, i se va da și va avea din abundență, dar de la cel ce nu are, se va lua chiar și ce are.

13 De aceea le vorbesc în pilde, pentru că ei, măcar că văd, nu văd, și măcar că aud, nu aud, nici nu înțeleg.

14 Și cu privire la ei se împlinește profeția lui Isaia, care zice: „Veți asculta întruna, dar nu veți înțelege și veți privi mereu, dar nu veți pricepe.

15 Căci inima celor din acest popor s-a împietrit. Urechile lor aud greu și ochii li s-au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Mine și să-i vindec.“

16 Dar ferice de ochii voștri că văd și de urechile voastre că aud!

17 Adevărat vă spun că mulți profeți și oameni drepti au dorit să vadă ceea ce vedeți voi, dar n-au văzut, și să audă ceea ce auziți voi, dar n-au auzit!

18 Ascultați deci ce înseamnă pilda semănătorului.

19 Când cineva aude Cuvântul Împărăției și nu-l înțelege, vine cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Aceasta este sămânța care a fost semănată lângă drum.

20 Sămânța care a fost semănată în locuri stâncoase este cel care aude Cuvântul și-l primește imediat cu bucurie,

21 dar nu are rădăcină în el, ci durează doar pentru o vreme. Și când vine necazul sau persecuția din pricina Cuvântului, el se poticnește imediat.

22 Sămânța care a fost semănată între spini este cel care aude Cuvântul, dar îngrijorările vieții și înșelăciunea bogăției sufocă Cuvântul și acesta devine neroditor.

23 Sămânța care a fost semănată în pământ bun este cel care aude Cuvântul și-l înțelege; el aduce într-

adevăr rod: un grăunte dă o sută, altul – șazeci, altul – treizeci.

Pilda neghinei

24 Isus le-a pus înainte o altă pildă și le-a zis:

„Împărăția Cerurilor poate fi asemănată cu un om care a semănat o sămânță bună în ogorul lui.

25 Dar, în timp ce oamenii dormeau, a venit dușmanul lui, a semănat neghină printre grâu și apoi a plecat.

26 Când plantele au răsărit și au făcut rod, a apărut și neghina.

27 Sclavii stăpânului casei au venit și i-au zis: – Stăpâne, oare n-ai semănat tu sămânță bună în ogorul tău? De unde are atunci neghină?

28 El le-a răspuns: – Un dușman a făcut lucrul acesta. Sclavii l-au întrebat: – Vrei să mergem s-o strângem?

29 Dar el le-a răspuns: – Nu, ca nu cumva, atunci când strângeți neghina, să dezhădăcinați și grâul împreună cu ea.

30 Lăsați-le pe amândouă să crească împreună până la seceriș, iar la vremea secerișului, le voi spune secerătorilor: «Strângeți mai întâi neghina și legați-o în snopi pentru a fi arsă, iar grâul adunați-l în hambarul meu!»“

Pilda bobului de muștar și a drojdiei

31 Isus le-a pus înainte o altă pildă și le-a zis:

„Împărăția Cerurilor este ca un bob de muștar pe care l-a luat un om și l-a semănat în ogorul său:

32 el este într-adevăr cel mai mic dintre toate semințele, dar, după ce a crescut, este mai mare decât zarzavaturile și devine un copac, așa că păsările cerului vin și își fac cuibul între ramurile lui.“

33 Le-a mai pus înainte o altă pildă și le-a zis:

„Împărăția Cerurilor este ca drojdia pe care o ia o femeie și o pune în trei măsuri de făină și care, până la urmă, face să dospească tot aluatul.“

34 Isus a spus multă lucruri toate aceste lucruri în pilde. Nu le vorbea deloc fără să folosească pilde,

35 ca să se împlinească astfel ce a fost spus prin profetul, care zice: „Îmi voi deschide gura cu pilde, voi rosti lucruri ascunse de la întemeierea lumii.“

Pilda neghinei explicată

36 Apoi Isus a dat drumul multă lucruri și a intrat în casă. Ucenicii Lui au venit la El și l-au zis: – Explică-ne pilda cu neghina din ogor!

37 Isus le-a răspuns: – Cel Ce seamănă sămânța bună este Fiul Omului.

38 Ogorul este lumea. Sămânța bună îi reprezintă pe fiii Împărăției, iar neghina îi reprezintă pe fiii celui rău.

39 Dușmanul care a semănat-o este diavolul. Secerișul este sfârșitul veacului, iar secerătorii sunt îngerii.

40 Deci, așa cum este strânsă neghina și arsă în foc, tot așa va fi și la sfârșitul veacului:

41 Fiul Omului Își va trimite îngerii, care vor strânge din Împărăția Lui toate pricinile de păcătuire și pe cei ce săvârșesc fărădelegea

42 și îi vor arunca în cuptorul de foc. Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților!

43 Atunci cei drepti vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor. Cine are urechi, să audă!

Pilda comorii ascunse și a mărgăritarului

44 Împărăția Cerurilor este ca o comoară ascunsă într-un ogor. Omul care o găsește, o ascunde și, de bucurie, se duce și vinde tot ce are și apoi cumpără ogorul acela.

45 De asemenea, Împărăția Cerurilor este ca un negustor care caută mărgăritare frumoase.

46 Când găsește un mărgăritar foarte prețios, se duce și vinde tot ce are, iar apoi îl cumpără.

Pilda năvodului

47 Sau Împărăția Cerurilor este ca un năvod care a fost aruncat în mare și în care au fost prinși tot felul de pești.

48 Când este plin, pescarii îl scot pe țarm, se așază și adună peștii buni în vase, iar pe cei răi îi aruncă afară.

49 Tot așa va fi și la sfârșitul veacului: îngerii vor ieși, îi vor separa pe cei răi din mijlocul celor drepti

50 și-i vor arunca în cuptorul de foc. Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților!

51 Ați înțeles voi toate aceste lucruri? – Da, i-au răspuns ei.

52 El le-a zis: – De aceea, orice cărturar care a fost instruit cu privire la Împărăția Cerurilor este ca stăpânul unei case, care scoate din vistieria lui lucruri noi și lucruri vechi.

Necredința celor din Nazaret

53 După ce a terminat de spus aceste pilde, Isus a plecat de acolo

54 și a venit în patria Lui. El a început să le dea învățătură oamenilor în sinagoga lor, în așa fel încât aceștia erau uimiți și se întrebau: „De unde are Acest Om înțelepciunea aceasta și puterea de a face minuni?”

55 Oare nu este Acesta fiul tâmplarului? Nu este Maria mama Lui, iar Iacov, Iosif, Simon și Iuda nu sunt oare frații Lui?

56 Și surorile Lui, nu sunt oare toate printre noi? Atunci de unde are Acest Om toate aceste lucruri?”

57 Și astfel, ei se poticneau în El. Isus însă le-a zis: „Un profet nu este fără onoare decât în patria și în casa lui.”

58 Și n-a făcut multe minuni acolo din cauza necredinței lor.

14 Ioan Botezătorul decapitat

1 În vremea aceea tetrarhul Irod a auzit vești despre Isus

2 și le-a zis slujitorilor săi: „Acesta este Ioan Botezătorul! A înviat dintre cei morți și de aceea lucrează aceste puteri prin el!”

3 Căci Irod îl arestase pe Ioan, îl legase și-l pusese în închisoare din cauza Irodiadei, soția lui Filip, fratele său,

4 deoarece Ioan îi zicea: „Nu-ți este permis s-o ai de soție!”

5 Irod ar fi vrut să-l omoare, dar se temea de mulțime, pentru că oamenii îl considerau pe Ioan un profet.

6 Însă, la aniversarea zilei de naștere a lui Irod, fiica Irodiadei a dansat înaintea invitaților și i-a plăcut lui Irod,

7 așa că el i-a promis cu jurământ că-i va da orice va cere.

8 Îndemnată de mama ei, ea i-a zis: „Dă-mi aici, pe o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul!”

9 Regele s-a întristat, dar, din pricina jurămintelor și a invitaților săi, a poruncit să-i fie dat ce a cerut

10 și a trimis să fie decapitat Ioan în închisoare.

11 Capul lui a fost adus pe o farfurie și dat fetei, iar aceasta l-a dus mamei sale.

12 Ucenicii lui Ioan au venit, i-au luat trupul și l-au înmormântat. Apoi s-au dus și l-au anunțat pe Isus.

Isus hrănește peste cinci mii de oameni

13 Când a auzit aceasta, Isus s-a retras de acolo într-o barcă, spre un loc pustiu, casă fie doar El singur. Dar când mulțimile au aflat lucrul acesta, au ieșit din cetățile lor și s-au luat după El pe jos.

14 Când a coborât din barcă, Isus a văzut o mare mulțime de oameni, I s-a făcut milă de ei și i-a vindecat pe cei bolnavi.

15 Fiindcă se făcuse seară, ucenicii au venit la El și l-au zis: – Locul acesta este pustiu și ora este deja

târzie. Dă drumul mulțimilor să meargă prin sate ca să-și cumpere ceva să mănânce!

16 Însă Isus le-a zis: – Nu au nevoie să plece! Dați-le voi să mănânce!

17 Ei I-au răspuns: – N-avem aici decât cinci pâini și doi pești.

18 El le-a zis: – Aduceți-le aici, la Mine!

19 A poruncit mulțimilor să se așeze pe iarbă, a luat cele cinci pâini și cei doi pești, a privit spre cer, a binecuvântat, a frânt pâinile și apoi le-a dat ucenicilor, iar ucenicii le-au dat mulțimilor.

20 Au mâncat toți și s-au săturat; și au strâns douăsprezece coșnițe pline cu firimiturile rămase.

21 Cei ce mâncaseră erau aproape cinci mii de bărbați, în afară de femei și de copii.

Isus umblă pe mare

22 Imediat după aceea, Isus i-a zorit pe ucenici să se suie în barcă și să treacă înaintea Lui de partea cealaltă a mării, iar între timp El va da drumul mulțimilor.

23 După ce a dat drumul mulțimilor, Isus S-a urcat pe munte, doar El singur, ca să se roage. Se înserase, iar El era singur acolo.

24 Barca se îndepărtase deja la mai multe stadii de țârm și era lovită de valuri, pentru că vântul le era împotriva.

25 În a patra strajă a nopții, Isus a venit spre ei, umblând pe mare.

26 Când ucenicii L-au văzut umblând pe mare, s-au înspăimântat. „Este o stafie!“, au zis ei. Și au țipat de frică.

27 Dar Isus le-a vorbit imediat și le-a zis: – Îndrăzniți! Eu sunt! Nu vă temeți!

28 Petru I-a răspuns: – Doamne, dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe ape!

29 Isus i-a zis: – Vino! Petru a coborât din barcă și a început să umble pe ape și să meargă spre Isus.

30 Dar când a văzut că vântul este puternic i s-a făcut frică și, fiindcă începea să se scufunde, a strigat: – Doamne, salvează-mă!

31 Isus a întins imediat mâna, l-a apucat și i-a zis: – Puțin credinciosule! De ce te-ai îndoit?

32 După ce s-au suit în barcă, vântul a încetat.

33 Cei din barcă I s-au închinat și au zis: „Cu adevărat, Tu ești Fiul lui Dumnezeu!“

34 Au traversat marea și au venit în ținutul Ghenezaretului.

35 Oamenii din locul acela L-au recunoscut pe Isus și au dat de veste în întreaga vecinătate, așa că au adus la El pe toți cei ce erau bolnavi.

36 Îl rugau să-i lase doar să se atingă de marginea hainei Lui; și toți cei care s-au atins de ea, au fost vindecați.

15 *Isus și tradiția bătrânilor*

1 Atunci niște farisei și niște cărturari au venit din Ierusalim la Isus și L-au întreat:

2 – De ce ucenicii Tăi încalcă tradiția bătrânilor? Căci ei nu-și spală mâinile înainte să mănânce!

3 Isus le-a răspuns: – Dar voi de ce încălcați porunca lui Dumnezeu de dragul tradiției voastre?

4 Căci Dumnezeu a zis: „Cinstește-l pe tatăl tău și pe mama ta!“ și „Cel ce își blestemă tatăl sau mama trebuie să fie pedepsit cu moartea.“

5 Însă voi ziceți: „Dacă cineva spune tatălui său sau mamei sale: «Orice ai putea primi de la mine este deja închinat ca dar lui Dumnezeu!»,

6 acela nu mai este dator să-și cinstească tatăl (sau mama).“ Și anulați astfel Cuvântul lui Dumnezeu de dragul tradiției voastre.

7 Ipocriților! Bine a profetizat Isaia despre voi când a zis:

8 „Poporul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine!

9 Degeaba însă Mi se închină ei, dând ca învățături niște porunci de-ale oamenilor!“

Lucrurile care-l spurcă pe om

10 Isus a chemat mulțimea și a zis: „Ascultați și înțelegeți!

11 Nu ceea ce intră în gură îl spurcă pe om, ci ceea ce iese din gură, aceea îl spurcă pe om!“

12 Atunci ucenicii Lui au venit și I-au zis: – Știi că fariseii s-au poticnit la auzul acestor cuvinte?

13 Isus le-a răspuns: – Orice plantă pe care nu a sădit-o Tatăl Meu ceresc va fi dezrădăcinată.

14 Lăsați-i; sunt niște călăuze oarbe (pentru cei orbi). Și dacă un orb călăuzește un alt orb, amândoi vor cădea în groapă.

15 Petru I-a zis: – Explică-ne pilda aceasta!

16 Isus a zis: – Și voi tot fără pricepere sunteți?

17 Nu înțelegeți că orice intră în gură merge în stomac, iar apoi este aruncat afară, în latrină?

18 Dar ceea ce iese din gură vine din inimă și aceea îl spurcă pe om.

19 Căci din inimă ies gândurile rele, crimele, adulterele, curviile, furturile, mărturiile mincinoase și blasfemiile.

20 Acestea sunt lucrurile care îl spurcă pe om! Însă a mânca cu mâinile nespălate nu-l spurcă pe om!

Credința femeii canaanite

21 Isus a plecat de acolo și S-a dus în părțile Tirului și ale Sidonului.

22 Și iată că o femeie canaanită din acea regiune a venit strigând: – Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este demoniacă și suferă cumplit!

23 Isus nu i-a răspuns nimic. Ucenicii s-au apropiat și L-au rugat zicându-i: – Dă-i drumul, căci continuă să strige după noi!

24 Isus însă le-a răspuns: – Nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel.

25 Dar ea a venit și i s-a închinat zicând: – Doamne, ajută-mă!

26 Isus i-a răspuns: – Nu este bine să se ia pâinea copiilor și să se arunce la câțeluși!

27 – Da, Doamne, a zis ea, dar și câțelușii mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor!

28 Atunci Isus i-a răspuns: – O, femeie, mare este credința ta! Să ți se facă după cum dorești! Și fiica ei a fost vindecată chiar în ceasul acela.

Isus hrănește peste patru mii de oameni

29 Isus a plecat de acolo și a mers de-a lungul Mării Galileii. Apoi a urcat pe munte și S-a așezat acolo.

30 Au venit la El mulțimi mari de oameni, având cu ei șchiopi, orbi, schilozi, muți și mulți alți bolnavi.

I-au așezat la picioarele Lui, iar El i-a vindecat,

31 astfel că mulțimea s-a minunat văzând că cei muți vorbesc, cei schilozi se însănătoșesc, cei șchiopi umblă, iar cei orbi văd; și Îl slăveau pe Dumnezeu lui Israel.

32 Isus i-a chemat pe ucenicii Săi și le-a zis: – Mi-e milă de mulțime, pentru că sunt deja trei zile de când stau cu Mine și nu au ce să mănânce. Nu vreau să-i las să plece flămânzi, ca nu cumva să leșine pe drum.

33 Ucenicii I-au zis: – De unde să luăm în pustia aceasta atâtea pâini ca să se sature o asemenea mulțime?!

34 Isus i-a întrebat: – Câte pâini aveți? – Șapte ... și câțiva peștișori, I-au răspuns ei.

35 Isus a poruncit mulțimii să se așeze pe pământ.

36 Apoi a luat cele șapte pâini și peștișorii, a adus mulțumiri, le-a frânt și le-a dat ucenicilor, iar ucenicii le-au împărțit mulțimilor.

37 Au mâncat toți și s-au săturat; și au strâns șapte coșuri pline cu firimiturile rămase.

38 Cei ce mâncaseră erau patru mii de bărbați, în afară de femei și de copii.

39 După ce a dat drumul mulțimilor, Isus S-a suit în barcă și S-a dus în regiunea Magadan.

16 *Fariseii și saducheii cer un semn*

1 Fariseii și saducheii au venit la El și, ca să-L pună la încercare, I-au cerut să le arate un semn din cer.

2 Dar Isus le-a răspuns: („Când se înserează, voi spuneți: «Va fi vreme bună, pentru că cerul este roșu învâpăiat!»)

3 Iar dimineața, spuneți: «Astăzi va fi furtună, pentru că cerul este roșu întunecat!» Înfațișarea cerului știți s-o deosebiți, dar semnele vremurilor nu le puteți deosebi?)

4 O generație rea și adulteră caută un semn, dar nu i se va da un alt semn decât semnul lui Iona.“ Apoi i-a lăsat și a plecat.

Drojdia fariseilor și a saducheilor

5 Când ucenicii au ajuns de cealaltă parte a mării, ei uitaseră să ia pâini.

6 Isus le-a zis: „Fiți atenți și păziți-vă de aluatul fariseilor și al saducheilor!“

7 Ei au început să vorbească între ei și să spună: „Ne zice așa pentru că n-am luat pâini!“

8 Înțelegând aceasta, Isus le-a zis: „Puțin credincioșilor! De ce vorbiți între voi că n-ați luat pâini?”

9 Tot nu înțelegeți? Nu vă mai aduceți aminte de cele cinci pâini pentru cei cinci mii de oameni și de câte coșnițe ați strâns?”

10 Nici nu vă mai amintiți de cele șapte pâini pentru cei patru mii de bărbați și de câte coșuri ați strâns?”

11 Cum de nu înțelegeți că nu despre pâini v-am vorbit?! Ci v-am spus: păziți-vă de drojdia fariseilor și a saducheilor!“

12 Abia atunci au înțeles ucenicii că El nu le zisese să se ferească de drojdia pentru pâine, ci de învățătura fariseilor și a saducheilor.

Mărturisirea de credință a lui Petru

13 Isus a venit în părțile Cezareii lui Filip și i-a întrebat pe ucenicii Săi: – Cine zic oamenii că este Fiul Omului?

14 Ei au răspuns: – Unii zic că este Ioan

Botezătorul, alții zic că este Ilie, iar alții zic că este Ieremia sau unul dintre profeți.

15 – Dar voi cine ziceți că sunt Eu? i-a mai întrebat El.

16 Simon Petru a răspuns: – Tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului celui Viu!

17 Isus i-a zis: – Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, pentru că nu carnea și sângele ți-au descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu, Care este în ceruri.

18 Iar Eu îți spun că tu ești Petru și pe această piatră Îmi voi zidi Biserica, iar porțile Locuinței Morților n-o vor birui.

19 Îți voi da cheile Împărăției Cerurilor și orice vei lega pe pământ va fi legat în ceruri, iar orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri.

20 Atunci le-a poruncit ucenicilor să nu spună nimănui că El este Cristosul.

Isus vorbește despre moartea și învierea Sa

21 De atunci încolo, Isus a început să le spună ucenicilor că El trebuie să meargă la Ierusalim și să sufere mult din partea bătrânilor, din partea conducătorilor preoților și din partea cărturarilor, să fie omorât, iar a treia zi să fie înviat.

22 Petru L-a luat atunci deoparte și a început să-L mustre: – Ferească Dumnezeu, Doamne! Să nu cumva să Ți se întâmple așa ceva!

23 Dar Isus S-a întors și i-a zis lui Petru: – Înapoia Mea, Satan! Tu ești o piatră de poticnire pentru Mine, căci tu nu te gândești la lucrurile lui Dumnezeu, ci la lucrurile oamenilor!

24 Atunci Isus le-a zis ucenicilor Săi: – Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze!

25 Căci oricine vrea să-și salveze viața o va pierde, dar cel ce-și pierde viața pentru Mine, o va găsi.

26 Și la ce i-ar folosi unui om să câștige întreaga lume, dacă și-ar pierde sufletul? Sau ce va da un om în schimbul sufletului său?

27 Căci Fiul Omului urmează să vină în slava Tatălui Său, împreună cu îngerii Lui, și atunci El va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

28 Adevărat vă spun că sunt unii dintre cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea înainte de a-L vedea pe Fiul Omului venind în Împărăția Sa.

17 Schimbarea la față

1 După șase zile, Isus i-a luat cu Sine pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, fratele acestuia, și i-a dus, doar pe ei, pe un munte înalt.

2 Acolo I-a fost schimbată înfățișarea înaintea lor. Fața Lui a strălucit ca soarele, iar hainele Lui au devenit strălucitoare ca lumina.

3 Și iată că li s-au arătat Moise și Ilie, stând de vorbă cu El.

4 Petru I-a zis lui Isus: – Doamne, este bine să fim aici! Dacă vrei, voi face aici trei corturi: unul pentru Tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie!

5 În timp ce vorbea el, iată că un nor strălucitor i-a acoperit, iar un glas din nor a zis: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în Care-Mi găsesc plăcerea! De El să ascultați!”

6 Când au auzit glasul, ucenicii au căzut cu fața la pământ și s-au înspăimântat foarte tare.

7 Isus a venit la ei, i-a atins și le-a zis: – Ridicați-vă și nu vă temeți!

8 Când și-au ridicat privirea, n-au mai văzut pe nimeni, decât pe Isus singur.

9 În timp ce coborau de pe munte, Isus le-a poruncit: – Să nu spuneți nimănui despre viziune, până când nu va fi înviat Fiul Omului dintre cei morți!

10 Ucenicii L-au întrebat: – Atunci de ce spun cărturarii că trebuie să vină mai întâi Ilie?

11 El le-a răspuns: – Într-adevăr, Ilie vine, și el va restaura toate lucrurile.

12 Dar Eu vă spun că Ilie a venit deja, însă ei nu l-au recunoscut, ci au făcut cu el ce-au vrut. Tot așa urmează să sufere și Fiul Omului din partea lor.

13 Atunci ucenicii au înțeles că le vorbise despre Ioan Botezătorul.

Ucenicii nu pot vindeca un copil demoniac

14 Când au ajuns la mulțime, un om a venit la El, a îngenuncheat înaintea Lui

15 și I-a zis: – Doamne, ai milă de fiul meu, căci este epileptic și suferă cumplit! El cade adesea în foc și cade adesea în apă!

16 L-am adus la ucenicii Tăi, dar n-au putut să-l vindece.

17 Isus a răspuns: – O, generație necredincioasă și pervertită! Până când voi mai fi cu voi? Până când vă voi mai răbda? Aduceți-l aici la Mine!

18 Isus a certat demonul și acesta a ieșit afară din el. Și copilul a fost vindecat chiar în ceasul acela.

19 Atunci ucenicii au venit doar ei la Isus și L-au întrebat: – Noi de ce n-am putut să-l scoatem?

20 El le-a răspuns: – Din pricina puținei voastre credințe! Adevărat vă spun că, dacă ați avea

credință cât un bob de muștar, ați zice acestui munte: „Mută-te de aici, acolo!“, iar el s-ar muta! Nimic nu v-ar fi imposibil! (

21 Dar acest soi de demoni nu iese afară decât prin rugăciune și prin post.)

Isus vorbește din nou despre moartea și învierea Sa

22 În timp ce erau adunați în Galileea, Isus le-a zis: „Fiul Omului urmează să fie trădat în mâinile oamenilor.

23 Ei Îl vor omorî, dar a treia zi va fi înviat.“ Ei s-au întristat foarte tare.

Taxa pentru Templu

24 Când au ajuns în Capernaum, au venit la Petru cei ce încasau didrahma pentru Templu și l-au întrebat: – Învățătorul vostru nu plătește didrahma pentru Templu?

25 El le-a răspuns: – Ba da. Când Petru a intrat în casă, Isus a vorbit primul și a zis: – Ce părere ai, Simone? De la cine strâng regii pământului tributuri sau taxe? De la fiii lor sau de la străini?

26 Petru i-a răspuns: – De la străini. Isus i-a zis: – Așadar, fiii sunt scutiți.

27 Totuși, ca să nu-i facem să se poticnească, du-te la mare, aruncă undița și trage afară primul pește care va veni. Când îi vei deschide gura, vei găsi un stater; ia-l și dă-l lor pentru Mine și pentru tine!

18 Cel mai mare în Împărăția Cerurilor

1 Chiar în ceasul acela ucenicii au venit la Isus și L-au întrebat: – Cine este cel mai mare în Împărăția Cerurilor?

2 Isus a chemat un copilaș, l-a pus să stea în mijlocul lor

3 și le-a zis: – Adevărat vă spun că, dacă nu vă schimbați și nu deveniți ca și copilașii, nu veți intra niciodată în Împărăția Cerurilor!

4 Prin urmare, oricine se smerește ca acest copilaș este cel mai mare în Împărăția Cerurilor.

5 Și oricine primește un astfel de copilaș în Numele Meu, pe Mine Mă primește.

6 Dar dacă cineva îl face să păcătuiască pe vreunul din acești micuți care cred în Mine, ar fi mai de folos pentru el să i se atârne de gât o piatră mare de moară și să fie înecat în adâncul mării.

7 Vai de lumea aceasta, din cauza prilejurilor de păcătuire! Căci prilejurile de păcătuire vin în mod inevitabil, dar vai de omul acela prin care vine prilejul de păcătuire!

8 Dacă mâna sau piciorul tău te fac să păcătuiești, taie-le și aruncă-le! Este mai bine pentru tine să intri în viață ciung sau șchiop, decât să ai două mâini sau două picioare și să fii aruncat în focul veșnic!

9 Și dacă ochiul tău te face să păcătuiești, scoate-l și aruncă-l! Este mai bine pentru tine să intri în viață cu un singur ochi, decât să ai amândoi ochii și să fii aruncat în focul Iadului!

Pilda cu oaia răătăcită

10 Vedeți să nu cumva să disprețuiți pe vreunul din acești micuți, căci vă spun că îngerii lor din ceruri văd întotdeauna fața Tatălui Meu, Care este în ceruri! (

11 Fiindcă Fiul Omului a venit să mântuiască ce era pierdut.)

12 Ce părere aveți? Dacă unui om care are o sută de oi i se răătăcește una dintre ele, nu le lasă el oare pe celelalte nouăzeci și nouă pe munți și se duce s-o caute pe cea răătăcită?

13 Și dacă i se întâmplă să o găsească, adevărat vă spun că se bucură de ea mai mult decât de celelalte nouăzeci și nouă, care nu s-au răătăcit!

14 Tot astfel, nu este voia Tatălui vostru din ceruri să piară vreunul din acești micuți.

Dacă semenul tău păcătuiește

(împotriva ta)

15 Dacă fratele tău păcătuiește (împotriva ta), du-te și mustră-l doar între tine și el. Dacă te ascultă, l-ai câștigat pe fratele tău.

16 Dar dacă nu te ascultă, mai ia cu tine una sau două persoane, pentru ca „orice vorbă să fie susținută pe baza mărturiei a doi sau trei martori”.

17 Dacă nici de ei nu vrea să asculte, spune acest lucru bisericii. Dar dacă nici de Biserică nu vrea să asculte, atunci să fie pentru tine ca unul dintre neamuri și ca un colector de taxe.

18 Adevărat vă spun că orice veți lega pe pământ va fi legat în cer și orice veți dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer.

19 Din nou, (adevărat) vă spun că, dacă doi dintre voi se înțeleg pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu Care este în ceruri.

20 Căci unde sunt adunați doi sau trei în Numele Meu, acolo, în mijlocul lor, sunt și Eu!

Pilda cu sclavul nemilostiv

21 Atunci Petru a venit la El și L-a întrebat: – Doamne, de câte ori să-l iert pe fratele meu când va păcătui față de mine? Până la șapte ori?

22 Isus i-a răspuns: – Eu nu-ți zic să-l ierți până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte șapte.

23 De aceea, Împărăția Cerurilor poate fi asemănată cu un împărat care a vrut să-și pună în ordine socotelile cu sclavii săi.

24 Când a început să facă socotelile, a fost adus la el unul care-i datora zece mii de talanți.

25 Dar fiindcă nu avea cu ce să plătească, stăpânul a poruncit să fie vândut el, soția lui, copiii lui și tot ce avea, pentru a fi plătită datoria.

26 Sclavul a căzut la pământ, i s-a închinat și i-a zis: – Mai ai răbdare cu mine și-ți voi plăti tot!

27 Stăpânului acelui sclav i s-a făcut milă de el, așa că l-a lăsat și i-a iertat datoria.

28 După ce a ieșit afară, sclavul acela s-a întâlnit cu un confrate de-al său care-i datora o sută de denari. El l-a înșfăcat și, în timp ce-l strângea de gât, i-a zis: – Plătește ce-mi datorezi!

29 Atunci confratele său a căzut la pământ și i-a zis: – Mai ai răbdare cu mine și-ți voi plăti!

30 Dar el n-a vrut, ci s-a dus și l-a aruncat în închisoare până va plăti ce este dator.

31 Când confrății acestuia au văzut cele întâmplate, s-au întristat foarte tare. Ei s-au dus și i-au povestit stăpânului lor tot ce se întâmplase.

32 Atunci stăpânul lui l-a chemat la el și i-a zis: – Sclav rău, eu ți-am iertat ție toată datoria aceea, pentru că m-ai rugat!

33 Nu trebuia oare să ai milă de confratele tău, așa cum am avut milă și eu de tine?

34 Stăpânul s-a mâniat și l-a dat pe mâna celor care torturau, până va plăti tot ce este dator.

35 Tot așa vă va face și Tatăl Meu ceresc, dacă nu iertați fiecare, din inimă, pe fratele vostru.

19 Despre divorț

1 După ce a terminat de rostit aceste cuvinte, Isus a plecat din Galileea și a venit în regiunea Iudeii, dincolo de Iordan.

2 L-au urmat mulțimi mari de oameni și acolo El i-a vindecat pe cei bolnavi.

3 Niște farisei au venit la El ca să-L pună la încercare și L-au întrebat: – Are voie un bărbat să divorțeze de soția lui din orice motiv?

4 Isus le-a răspuns: – Oare n-ați citit că de la început Creatorul „i-a făcut bărbat și femeie“?

5 Și apoi a zis: „De aceea bărbatul își va lăsa tatăl și mama și se va uni cu soția lui, iar cei doi vor deveni un singur trup.“

6 Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup! Deci ceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă!

7 Ei au zis: – Atunci de ce a poruncit Moise ca bărbatul să-i dea soției o carte de despărțire și s-o lase să plece?

8 Isus le-a răspuns: – Din cauza inimilor voastre împietrite v-a dat voie Moise să vă lăsați soțiile însă la început nu a fost așa.

9 Eu însă vă spun că cel ce divorțează de soția lui, în afară de cazul în care este vorba de adulter, și se căsătorește cu altcineva, comite adulter.

10 Ucenicii I-au zis: – Dacă astfel stau lucrurile cu soțul și soția, nu merită să te căsătorești!

11 Dar El le-a răspuns: – Nu toți pot primi cuvântul acesta, ci numai aceia cărora le-a fost dat.

12 Căci există eunuci care s-au născut așa din pântecul mamei lor, există eunuci care au fost făcuți eunuci de către oameni și există eunuci care s-au făcut eunuci de dragul Împărăției Cerurilor. Cel ce poate să primească cuvântul acesta, să-l primească!

Isus și copilașii

13 Atunci au fost aduși la El niște copilași, ca să-și pună mâinile peste ei și să se roage pentru ei, dar ucenicii i-au muștrat pe cei care i-au adus.

14 Isus însă le-a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, pentru că Împărăția Cerurilor este a celor ca ei!“

15 Apoi Și-a pus mâinile peste ei și a plecat de acolo.

Isus și tânărul bogat

16 Și iată că un om a venit la El și L-a întrebat: – Învățătorule, ce lucru bun să fac ca să am viață veșnică?

17 Isus i-a răspuns: – De ce Mă întrebi despre „ce lucru bun“? Cel Ce este bun, este Unul singur! Dar dacă vrei să intri în viață, împlinește poruncile!

18 – Care? L-a întrebat acesta. Isus i-a răspuns: – „Să nu ucizi“, „Să nu comiți adulter“, „Să nu furi“, „Să nu depui mărturie falsă“,

19 „Cinstește-l pe tatăl tău și pe mama ta“ și „Să-l iubești pe semenul tău ca pe tine însuși.“

20 Tânărul I-a spus: – Pe toate acestea le-am împlinit. Ce-mi mai lipsește?

21 Isus i-a răspuns: – Dacă vrei să fii desăvârșit, du-te, vinde-ți averile și dă săracilor, și vei avea astfel o comoară în ceruri. Apoi vino, urmează-Mă!

22 Când a auzit cuvintele acestea, tânărul a plecat întristat, pentru că avea multe posesiuni.

23 Isus le-a zis ucenicilor Săi: – Adevărat vă spun că cu greu va intra cel bogat în Împărăția Cerurilor!

24 Și vă mai spun că este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea acului, decât să intre cel bogat în Împărăția lui Dumnezeu!

25 Când au auzit lucrul acesta, ucenicii au rămas foarte uimiți și s-au întreat: „Atunci cine poate fi mântuit?”

26 Isus i-a privit țintă și le-a zis: – Lucrul acesta este imposibil pentru oameni, dar pentru Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile.

27 Atunci Petru I-a zis: – Iată, noi am lăsat totul și Te-am urmat. Noi ce vom avea?

28 Isus le-a zis: – Adevărat vă spun că la reînnoirea tuturor lucrurilor, când Fiul Omului va sta pe tronul slavei Sale, voi, cei care M-ați urmat, veți sta, de asemenea, pe douăsprezece tronuri și veți judeca pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

29 Și oricine își lasă case sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau copii, sau ogoare de dragul Numelui Meu va primi de o sută de ori mai mult și va moșteni viața veșnică.

30 Dar mulți din cei dintâi vor fi cei din urmă, iar cei din urmă vor fi cei dintâi.

20 Pilda lucrătorilor viei

1 Căci Împărăția Cerurilor este ca stăpânul unei case, care a ieșit dis-de-diminează să angajeze lucrători în via lui.

2 S-a înțeles cu ei să le plătească un denar pe zi și i-a trimis în via lui.

3 Pe la ceasul al treilea a ieșit și a văzut pe alții stând în piață fără lucru.

4 El le-a zis acestora: „Duceți-vă și voi în via mea și vă voi da ceea ce este drept!

5 Și ei s-au dus. A ieșit iarăși pe la ceasul al șaselea și al nouălea și a făcut la fel.

6 Când a ieșit pe la ceasul al unsprezecelea, a găsit pe alții stând în piață și i-a întreat: – De ce stați aici toată ziua fără lucru?

7 Ei i-au răspuns: – Pentru că nu ne-a angajat nimeni! Atunci el le-a zis: – Duceți-vă și voi în via mea (și veți primi ceea ce este drept).

8 Când s-a făcut seară, stăpânul viei i-a zis supraveghetorului său: „Cheamă lucrătorii și dă-le plata, începând de la cei din urmă și până la cei dintâi.”

9 Au venit cei de la ceasul al unsprezecelea și au primit fiecare câte un denar.

10 Când au venit cei dintâi, s-au gândit că vor primi mai mult, dar au primit și ei tot câte un denar fiecare.

11 După ce i-au primit, au început să murmure împotriva stăpânului casei

12 și să spună: – Aceștia din urmă au muncit doar o oră și i-ai făcut egali cu noi, care am îndurat greul și arșița zilei!

13 Stăpânul a răspuns unuia dintre ei: – Prietene, eu nu te nedreptățesc! Nu te-ai înțeles cu mine pentru un denar?

14 Ia ce-ți aparține și pleacă! Eu vreau să-i dau și acestuia din urmă ca și ție!

15 Nu am voie să fac ce vreau cu ceea ce-mi aparține? Sau ochiul tău este rău fiindcă eu sunt bun?

16 Tot așa, cei din urmă vor fi cei dintâi, iar cei dintâi vor fi cei din urmă. (Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.)

Isus vorbește din nou despre moartea și învierea Sa

17 În timp ce Se suia spre Ierusalim, Isus i-a luat deoparte, pe drum, pe cei doisprezece ucenici și le-a zis:

18 „Iată că ne suim spre Ierusalim, și Fiul Omului va fi dat pe mâna conducătorilor preoților și a cărturarilor. Ei Îl vor condamna la moarte

19 și-L vor da pe mâna neamurilor ca să fie batjocorit, biciuit și răstignit. Dar a treia zi va fi înviat.”

Cererea unei mame

20 Atunci a venit la El mama fiilor lui Zebedei, împreună cu fiii ei. I s-a închinat și a vrut să-I facă o cerere.

21 Isus a întreat-o: – Ce vrei? Ea a răspuns: – Poruncește ca acești doi fii ai mei să stea unul la dreapta și altul la stânga Ta, în Împărăția Ta!

22 Isus a zis: – Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul pe care urmează să-l beau Eu (și să fiți botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu)? – Putem! au răspuns ei.

23 Isus le-a zis: – Veți bea într-adevăr paharul Meu (și veți fi botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu), dar dreptul de a sta la dreapta și la stânga Mea nu ține de Mine să-l dau, ci este pentru aceia cărora le-a fost pregătit de Tatăl Meu.

24 Ceilalți zece, când au auzit, au fost indignați de cei doi frați.

25 Isus i-a chemat la El și le-a zis: „Știți că domnitorii neamurilor fac pe stăpânii cu ele, iar mai marii lor se poartă cu tiranie cu ele.

26 Între voi să nu fie așa! Ci oricine vrea să fie mai mare între voi trebuie să devină slujitorul vostru,

27 iar cel ce vrea să fie primul între voi trebuie să devină robul vostru,

28 tot așa cum și Fiul Omului a venit nu ca să fie slujit, ci ca să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți.“

Isus vindecă doi orbi la Ierihon

29 Când au ieșit din Ierihon, o mare mulțime de oameni L-a urmat pe Isus.

30 Lângă drum stăteau doi orbi. Când au auzit ei că trece Isus, au început să strige: – Ai milă de noi, (Doamne,) Fiul lui David!

31 Mulțimea îi mustra spunându-le să tacă, dar ei strigau și mai tare: – Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!

32 Isus S-a oprit, i-a chemat și i-a întrebat: – Ce vreți să fac pentru voi?

33 Ei au răspuns: – Doamne, să ne fie deschiși ochii!

34 Lui Isus I s-a făcut milă de ei și le-a atins ochii. Imediat ei și-au recăpătat vederea și L-au urmat.

21 *Intrarea triumfală în Ierusalim*

1 Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, lângă Muntele Măslinilor, Isus a trimis doi ucenici,

2 spunându-le: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră și imediat ce intrați în el veți găsi o măgăriță legată și un măgăruș împreună cu ea. Dezlegați-i și aduceți-i la Mine!

3 Dacă vă va zice cineva ceva, să-i spuneți că Domnul are nevoie de ei. Și imediat îi va trimite.“

4 Acest lucru s-a întâmplat ca să se împlinească ceea ce a fost spus prin profetul care zice:

5 „Spuneți fiicei Sionului: «Iată că Împăratul tău vine la tine, smerit și călare pe un măgar, pe un măgăruș, pe mânzul unei măgărițe!»“

6 Ucenicii s-au dus și au făcut așa cum le poruncise Isus.

7 Au adus măgărița și măgărușul, și-au pus hainele peste ei, iar Isus S-a așezat deasupra lor.

8 O mare mulțime de oameni își așterneau hainele pe drum, iar alții tăiau ramuri din copaci și le presărau pe drum.

9 Mulțimile care mergeau înaintea lui Isus și cele care-L urmau strigau: „Osana, Fiul lui David!

Binecuvântat este Cel Ce vine în Numele Domnului! Osana în locurile preînalte!“

10 Când a intrat în Ierusalim, toți cei din cetate au început să se agite și să întrebe: – Cine este Acesta?

11 Mulțimile răspundeau: – Acesta este Profetul Isus, din Nazaretul Galileii!

Isus alungă negustorii din Templu

12 Isus a intrat în Templu și i-a scos afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în Templu. A răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei

13 și le-a zis: „Este scris: «Casa Mea va fi numită o casă de rugăciune», dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari!“

14 Au venit la El în Templu niște orbi și șchiopi, iar El i-a vindecat.

15 Dar conducătorii preoților și cărturarii, când au văzut lucrurile minunate pe care le făcea și pe copiii care strigau în Templu: „Osana, Fiul lui David!“; au fost indignați

16 și I-au zis: – Auzi ce spun aceștia? Isus le-a răspuns: – Da! N-ați citit niciodată acolo unde scrie că: „Din gura copiilor și a celor ce sunt alăptați Ți-ai scos laudă!“?

17 Și, lăsându-i, a ieșit din cetate, S-a îndreptat spre Betania și a înnoptat acolo.

Blestemarea smochinului neroditor.

Puterea rugăciunii.

18 Dimineața, în timp ce se întorcea în cetate, lui Isus I s-a făcut foame.

19 A văzut un smochin lângă drum și S-a dus spre el, dar n-a găsit în el decât frunze. Atunci i-a zis: „În veac să nu mai iasă rod din tine!“ Și deodată smochinul s-a uscat.

20 Ucenicii s-au mirat când au văzut acest lucru și L-au întrebat: – Cum de s-a uscat smochinul așa deodată?

21 Isus le-a răspuns: – Adevărat vă spun că, dacă ați avea credință și nu v-ați îndoii, ați face nu numai ceea ce am făcut Eu smochinului, ci, chiar dacă ați zice acestui munte: „Ridică-te și aruncă-te în mare!“; s-ar întâmpla întocmai!

22 Toate lucrurile pe care le cereți cu credință în rugăciune, le veți primi.

Autoritatea lui Isus

23 A intrat apoi în Templu. În timp ce dădea învățătură, au venit la El conducătorii preoților și bătrânii poporului și L-au întrebat: – Cu ce autoritate faci aceste lucruri? Și cine Ți-a dat această autoritate?

24 Isus le-a răspuns: – Vă voi pune și Eu o întrebare, iar dacă Îmi veți răspunde la ea, vă voi spune și Eu cu ce autoritate fac aceste lucruri.

25 Botezul lui Ioan de unde era? Din cer sau de la oameni? Ei au început să vorbească între ei și să zică: „Dacă vom răspunde: «Din cer!», ne va întreba: «Atunci de ce nu l-ați crezut?»»,

26 iar dacă vom răspunde: «De la oameni!», ne temem de mulțime, fiindcă toți l-au considerat pe Ioan un profet.“

27 Așa că l-au răspuns lui Isus: – Nu știm! Atunci și El le-a zis: – Nici Eu nu vă spun cu ce autoritate fac aceste lucruri.

Pilda celor doi fii

28 Ce părere aveți? Un om avea doi fii. S-a dus la primul și i-a zis: – Fiule, du-te și lucrează astăzi în vie!

29 Dar el i-a răspuns: – Nu vreau. Mai târziu însă i-a părut rău și s-a dus.

30 Omul s-a dus și la celălalt și i-a spus același lucru. Acesta i-a răspuns: „Da, stăpâne!“, dar nu s-a dus.

31 Care dintre cei doi a făcut voia tatălui? – Primul! l-au răspuns ei. Isus le-a zis: – Adevărat vă spun că până și colecții de taxe și prostituatele merg înaintea voastră în Împărăția lui Dumnezeu!

32 Căci a venit Ioan la voi umblând pe calea dreptății și nu l-ați crezut! Dar colecții de taxe și prostituatele l-au crezut. Și măcar că ați văzut acest lucru, nu v-a părut rău la urmă, ca să-l credeți!

Pilda viticultorilor

33 Ascultați o altă pildă: Era un om, proprietar de pământ, care a plantat o vie. A împrejmuit-o cu un gard, a săpat un teasc în ea și a construit un turn de pază. Apoi a arendat-o unor viticultori și a plecat într-o călătorie.

34 Când s-a apropiat vremea roadelor, i-a trimis pe sclavii săi la viticultori, ca să-i ia partea cuvenită din roade.

35 Viticultorii însă i-au apucat pe sclavii lui și pe unul l-au bătut, pe altul l-au omorât, iar pe altul l-au ucis cu pietre.

36 A trimis din nou alți sclavi, mai mulți decât primii, dar și cu aceștia au făcut la fel.

37 La urmă l-a trimis la ei pe fiul său, spunându-și: „Pe fiul meu îl vor respecta!“

38 Dar viticultorii, când l-au văzut pe fiul, și-au zis între ei: „Acesta este moștenitorul! Haideți să-l omorâm și să-i luăm moștenirea!“

39 Și l-au apucat, l-au scos afară din vie și l-au omorât.

40 Așadar, când va veni stăpânul viei, ce le va face el acelor viticultori?

41 Ei au răspuns: – Pe ticăloșii aceia îi va nimici printr-o moarte groaznică, iar via o va arenda altor viticultori care la vremea potrivită îi vor da partea cuvenită din roade.

42 Isus i-a întrebat: – N-ați citit niciodată în Scripturi că: „Piatra pe care au respins-o zidarii a devenit piatra din capul unghiului. Domnul a făcut acest lucru și este minunat în ochii noștri!“?

43 De aceea vă spun că Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și va fi dată unui neam care va aduce roadele cuvenite.

44 Cel ce cade peste această piatră va fi sfărâmat în bucăți, iar pe acela peste care cade ea, îl va zdrobi.

45 Când conducătorii preoților și fariseii au auzit pildele Lui, au înțeles că Isus vorbește despre ei.

46 Ei au căutat să-L prindă, dar le-a fost frică de mulțimi pentru că acestea Îl considerau profet.

22 Pilda nunții fiului de împărat

1 Isus a început să le vorbească din nou în pilde și le-a zis:

2 „Împărăția lui Dumnezeu poate fi asemănată cu un împărat care i-a făcut nuntă fiului său.

3 El și-a trimis sclavii să-i cheme pe cei invitați la nuntă, dar aceștia n-au vrut să vină.

4 A trimis din nou alți sclavi, zicându-le: «Spuneți-le celor invitați: ‘Iată, am pregătit masa, boii și animalele îngrășate au fost tăiate și toate sunt pregătite! Veniți deci la nuntă!’»

5 Dar invitații nu le-au dat nici o atenție și au plecat, unul la ogorul lui, iar altul la negustoria lui.

6 Ceilalți i-au înșfăcat pe sclavi, i-au maltrat și i-au omorât.

7 Împăratul s-a mâniat foarte tare. El și-a trimis trupele, i-a nimicit pe ucigașii aceia și le-a ars cetatea.

8 Apoi le-a zis sclavilor săi: «Nunta este pregătită, dar cei invitați n-au fost vrednici de ea.

- 9** Mergeți, așadar, la răspântiile drumurilor și chemați-i la nuntă pe toți aceia pe care îi găsiți!»
- 10** Sclavii aceia au ieșit pe drumuri și i-au adunat pe toți aceia pe care i-au găsit, și răi, și buni; și sala nunții s-a umplut de oaspeți.
- 11** Când împăratul a venit să-și vadă oaspeții, a văzut acolo un om care nu se îmbrăcase în haină de nuntă
- 12** și l-a întrebat: – Prietene, cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă? Acesta a amuțit.
- 13** Atunci împăratul le-a zis slujitorilor: – Legați-l de mâini și de picioare și aruncați-l în întunericul de afară! Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților!
- 14** Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.“

Tributul datorat Cezarului

- 15** Atunci fariseii s-au dus și s-au sfătuit cum să-L prindă în cursă cu vorba.
- 16** I-au trimis la El pe ucenicii lor împreună cu irodienii, care I-au zis: – Învățătorule, știm că ești corect și că-i înveți pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr, fără să-Ți pese de nimeni, căci nu cauți la fața oamenilor.
- 17** Așadar, spune-ne, ce părere ai: se cuvine să plătim tribut Cezarului sau nu?
- 18** Isus însă a înțeles intenția lor rea și le-a zis: – De ce Mă puneți la încercare, ipocriților?
- 19** Arătați-Mi moneda pentru tribut! Ei I-au adus un denar.
- 20** Isus i-a întrebat: – Chipul acesta și inscripția, ale cui sunt?
- 21** – Ale Cezarului, au răspuns ei. Atunci El le-a zis: – Dați deci Cezarului ce este al Cezarului, iar lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!
- 22** Ei au rămas uimiți când au auzit aceste cuvinte. Și astfel, L-au lăsat și au plecat.

Despre înviere

- 23** În aceeași zi au venit la El saducheii, care zic că nu există înviere, și L-au întrebat:
- 24** – Învățătorule, Moise a zis că, dacă moare cineva fără să aibă copii, fratele acestuia trebuie să se căsătorească cu văduva și să ridice un urmaș fratelui său.
- 25** Erau printre noi șapte frați. Primul s-a căsătorit, dar a murit fără să aibă vreun urmaș, lăsând-o astfel pe soția sa fratelui său.
- 26** Așa s-a întâmplat și cu al doilea, și cu al treilea, apoi tot așa până la al șaptelea.
- 27** Femeia a murit ultima dintre toți.

- 28** La înviere soția căruia dintre cei șapte va fi ea? Căci toți au avut-o de soție!
- 29** Isus le-a răspuns: – Sunteți rătăciți, pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu!
- 30** Căci la înviere nici nu se vor mai însura, nici nu se vor mai mărita, ci vor fi ca îngerii din cer.
- 31** Iar cu privire la învierea morților, n-ați citit ce v-a spus Dumnezeu, când zice:
- 32** „Eu sunt Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov.“? El nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii!
- 33** Auzind aceste lucruri, mulțimile erau uimite de învățătura Lui.

Cea mai mare poruncă

- 34** Când au auzit fariseii că Isus le astupase gura saducheilor, s-au strâns la un loc.
- 35** Unul dintre ei, un expert în Lege, ca să-L pună la încercare, L-a întrebat:
- 36** – Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?
- 37** Isus i-a răspuns: – „Să-L iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta.“
- 38** Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă.
- 39** Iar a doua, asemenea ei, este: „Să-l iubești pe semenul tău ca pe tine însuși.“
- 40** Toată Legea și Profeții depind de aceste două porunci.

Al cui fiu este Cristos?

- 41** În timp ce fariseii erau strânși la un loc, Isus a întrebat:
- 42** – Ce părere aveți voi despre Cristos? Al cui Fiu este El? Ei I-au răspuns: – Al lui David.
- 43** Isus le-a zis: – Cum atunci David, în Duhul, Îl numește „Domn“, când spune:
- 44** „Domnul I-a zis Domnului meu: «Șezi la dreapta Mea, până-Ți voi pune dușmanii sub picioare!»“?
- 45** Deci, dacă David Îl numește „Domn“, cum este El Fiul lui?
- 46** Nimeni n-a putut să-I răspundă nici măcar un cuvânt și, din acea zi, nimeni n-a mai îndrăznit să-I pună întrebări.

23 Vai de voi cărturari și farisei ipocriți!

- 1** Atunci Isus le-a vorbit mulțimilor și ucenicilor Săi.
- 2** El le-a zis: „Cărturarii și fariseii stau pe scaunul lui Moise.

3 Deci să faceți și să păziți toate lucrurile pe care vi le spun ei, dar să nu faceți după faptele lor, pentru că ei zic, dar nu fac.

4 Ei leagă poveri grele și dificil de dus și le pun pe umerii oamenilor, dar ei înșiși nici măcar cu degetul nu vor să le miște.

5 Toate faptele lor le fac pentru a fi văzuți de oameni. Astfel, își fac filacterele largi și ciucurii lungi și

6 iubesc să li se dea locul de onoare la mese și scaunele de onoare în sinagogi,

7 să fie salutați prin piețe și să fie numiți de oameni: «Rabbi».

8 Voi însă să nu vă numiți «Rabbi», căci Unul singur este Învățătorul vostru, iar voi toți sunteți frați.

9 Și «tată» să nu numiți pe nimeni pe pământ, căci Unul singur este Tatăl vostru, și anume Cel ceresc.

10 De asemenea, să nu numiți pe nimeni «îndrumător», căci Unul singur este Îndrumătorul vostru, și anume Cristosul.

11 Cel mai mare dintre voi va fi slujitorul vostru.

12 Oricine se înalță pe sine va fi smerit și oricine se smerește va fi înălțat.

13 Vai de voi, cărturari și farisei ipocriți! Căci voi închideți Împărăția Cerurilor în fața oamenilor; nici voi nu intrați, și nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați să intre! (

14 Vai de voi, cărturari și farisei ipocriți! Căci voi devorați casele văduvelor și faceți rugăciuni lungi de ochii lumii. De aceea veți primi o condamnare mult mai mare.)

15 Vai de voi, cărturari și farisei ipocriți! Căci voi înconjurați marea și uscatul pentru a face un prozelit, dar când devine astfel, faceți din el de două ori mai mult un fiu al Iadului decât sunteți voi!

16 Vai de voi, călăuze oarbe care ziceți: «Dacă cineva jură pe Templu, acest lucru nu înseamnă nimic, dar dacă cineva jură pe aurul Templului, este dator să-și țină jurământul!»

17 Nesăbuiților și orbilor! Ce este de mai mare importanță: aurul sau Templul, care sfințește aurul?

18 Voi mai ziceți: «Dacă cineva jură pe altar, acest lucru nu înseamnă nimic, dar dacă jură pe darul de pe altar, este dator să-și țină jurământul!»

19 Orbilor! Ce este de mai mare importanță: darul sau altarul, care sfințește darul?

20 Prin urmare, cel ce jură pe altar, jură pe el și pe tot ce este pe el,

21 iar cel ce jură pe Templu, jură pe el și pe Cel Ce locuiește în el.

22 De asemenea, cel ce jură pe cer, jură pe tronul lui Dumnezeu și pe Cel Ce stă pe el.

23 Vai de voi, cărturari și farisei ipocriți! Căci voi dați zeciuială din mentă, din mărar și din chimen, dar neglijați cele mai importante lucruri din Lege, și anume dreptatea, mila și credințioșia! Pe acestea trebuia să le faceți, iar pe acelea să nu le neglijați!

24 Călăuze oarbe, care strecurați țânțarul și înghițiți cămila!

25 Vai de voi, cărturari și farisei ipocriți! Căci voi curățați pe dinafară paharul și farfuria, dar pe dinăuntru sunt pline de jaf și de necumpătate!

26 Fariseu orb! Curăță mai întâi pe dinăuntru paharul (și farfuria), ca să fie curate și pe dinafară!

27 Vai de voi, cărturari și farisei ipocriți! Căci voi vă asemănați cu mormintele văruite, care pe dinafară arată frumos, dar înăuntru sunt pline de oasele celor morți și de orice fel de necurăție!

28 Tot așa și voi, pe dinafară vă arătați drepti oamenilor, dar pe dinăuntru sunteți plini de ipocrizie și de fărădelege!

29 Vai de voi, cărturari și farisei ipocriți! Căci voi zidiți mormintele profeților și împodobiiți mormintele celor drepti

30 și spuneți: «Dacă noi am fi trăit în zilele strămoșilor noștri, n-am fi fost părtași cu ei la vărsarea sângelui profeților!»

31 Astfel, voi înșivă mărturisiți că sunteți urmașii celor ce i-au ucis pe profeți!

32 Umpleți deci măsura strămoșilor voștri!

33 Șerpilor! Pui de vipere! Cum veți scăpa de condamnarea la Iad?!

34 De aceea, iată, vă trimit profeți, înțelepți și cărturari! Pe unii dintre ei îi veți omori și îi veți răstigni, iar pe alții îi veți biciui în sinagogile voastre și îi veți persecuta din cetate în cetate,

35 ca să vină asupra voastră tot sângele nevinovat care a fost vărsat pe pământ, de la sângele lui Abel, cel drept, până la sângele lui Zaharia, fiul lui Berechia, pe care l-ați ucis între Templu și altar!

36 Adevărat vă spun că toate aceste lucruri vor veni peste această generație!

37 Ierusalime, Ierusalime, care-i omori pe profeți și-i ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să-ți adun copiii, așa cum își adună cloșca puii sub aripi, dar n-ați vrut!

38 Iată că vi se lasă casa pustie!

39 Căci vă spun că de acum încolo nu Mă veți mai vedea până când nu veți zice: «Binecuvântat este Cel Ce vine în Numele Domnului!»»

24 *Semne ale sfârșitului*

1 După ce a ieșit Isus din Templu, în timp ce mergea, ucenicii Lui au venit la El ca să-I arate clădirile Templului.

2 Isus însă le-a zis: „Vedeți voi toate acestea? Adevărat vă spun că nu va fi lăsată aici piatră pe piatră; totul va fi dărâmat.”

3 Apoi S-a așezat pe Muntele Măslinilor, iar ucenicii au venit la El, doar ei singuri, și L-au întreat: – Spune-ne când se vor întâmpla aceste lucruri și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului?

4 Isus le-a răspuns: – Vedeți să nu vă înșele cineva!

5 Căci vor veni mulți în Numele Meu, zicând: „Eu sunt Cristosul!” și vor înșela astfel pe mulți.

6 Veți auzi de războaie și vești de războaie. Vedeți să nu vă neliniștiți, căci aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar încă nu va fi sfârșitul.

7 Un neam se va ridica împotriva altui neam și o împărăție împotriva altei împărății. Va fi foamete, vor fi (molime și) cutremure în diverse locuri.

8 Dar toate acestea sunt doar începutul durerilor nașterii.

9 Atunci vă vor da să fiți chinuiți, vă vor omorî și veți fi urâți de toate neamurile din pricina Numelui Meu.

10 Atunci mulți se vor poticni, se vor trăda unii pe alții și se vor urî unii pe alții.

11 Se vor ridica mulți profeți falși și-i vor înșela pe mulți.

12 Și din cauza înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mulți se va răci.

13 Dar cel care va răbda până la sfârșit va fi mântuit.

14 Această Evanghelie a Împărăției va fi vestită întregii omeniri, ca o mărturie pentru toate neamurile; și atunci va veni sfârșitul.

15 De aceea, când veți vedea „urâciunea pustiirii”, despre care a vorbit profetul Daniel, stând în locul sfânt – cel ce citește, să înțeleagă –,

16 atunci cei din Iudeea să fugă în munți!

17 Cel ce va fi pe acoperișul casei să nu coboare să-și ia lucrurile din casă,

18 iar cel ce va fi la câmp să nu se întoarcă să-și ia haina!

19 Vai de cele ce vor fi însărcinate și de cele ce vor alăpta în zilele acelea!

20 Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici de Sabat.

21 Căci atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a mai fost de la începutul lumii și până acum și nici nu va mai fi!

22 Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nici un om n-ar fi scăpat; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.

23 Dacă cineva vă va spune atunci: „Iată, Cristosul este aici!” sau „Este acolo!”, să nu credeți!

24 Căci se vor ridica cristoși falși și profeți falși și vor face semne mari și minuni, pentru a-i înșela, dacă este posibil, chiar și pe cei aleși.

25 Iată că v-am spus mai dinainte!

26 Așadar, dacă vă vor spune: „Iată, este în pustie!”, să nu vă duceți; sau: „Iată-L în odăi ascunse!”, să nu credeți!

27 Căci așa cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, tot așa va fi și venirea Fiului Omului.

28 Oriunde va fi hoitul, acolo se vor aduna și vulturii!

29 Imediat după necazul acelor zile, soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina, stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor vor fi clătinate.

30 Atunci se va arăta în cer semnul Fiului Omului și atunci toate semințiile pământului se vor jeli și-L vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și mare slavă.

31 El va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița cea răsunătoare, iar ei îi vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă.

32 Învățați de la smochin pilda lui: când mlădița lui devine deja fragedă și încep să apară frunzele, știți că vara este aproape.

33 Tot așa și voi, când vedeți toate aceste lucruri, să știți că El este aproape, este chiar la ușă.

34 Adevărat vă spun că nu va trece această generație până se vor întâmpla toate aceste lucruri.

35 Cerul și pământul vor trece, însă cuvintele Mele nu vor trece!

Îndemn la veghere

36 Dar despre ziua și ora aceea nu știe nimeni, nici îngerii cerurilor, (nici Fiul), ci numai Tatăl.

37 Așa cum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi și la venirea Fiului Omului.

38 Căci așa cum era în zilele de dinaintea potopului, când oamenii mâncau, beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în arcă,
39 și nu au știut nimic până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului Omului.

40 Atunci, doi bărbați vor fi la câmp – unul va fi luat, iar altul va fi lăsat.

41 Două femei vor măcina la moară – una va fi luată, iar alta va fi lăsată.

42 Vegheați deci pentru că nu știți în ce zi vine Domnul vostru!

43 Să știți că, dacă stăpânul casei ar ști în ce strajă din noapte vine hoțul, ar veghea și n-ar lăsa să i se spargă casa.

44 Prin urmare, fiți pregătiți și voi, pentru că Fiul Omului va veni în ceasul în care nu vă așteptați!

Slavul credincios și înțelept

45 Cine este deci slavul credincios și înțelept pe care stăpânul l-a pus responsabil peste ceilalți sclavi ai săi, ca să le dea hrana la timp?

46 Ferice de slavul acela pe care stăpânul, la venirea lui, îl va găsi făcând așa!

47 Adevărat vă spun că îl va pune responsabil peste toate bunurile sale!

48 Dar dacă slavul acela este un slav rău, care își zice în inima lui: „Stăpânul meu întârzie!”

49 și care începe să-i bată pe confrății lui și să mănânce și să bea cu bețivii,

50 stăpânul acelui slav va veni într-o zi în care el nu se așteaptă și la o oră pe care nu o știe.

51 El îl va tăia în două și-i va stabili partea la un loc cu ipocriții. Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților!

25 Pilda celor zece fecioare

1 Atunci Împărăția Cerurilor va fi asemănată cu zece fecioare, care și-au luat lămpile și au ieșit în întâmpinarea mirelui.

2 Cinci dintre ele erau nesăbuite, iar cinci erau înțelepte.

3 Cele nesăbuite nu și-au luat cu ele și untdelemn atunci când și-au luat lămpile,

4 dar cele înțelepte, împreună cu lămpile, și-au luat și untdelemn în vase.

5 Mirele întârzia, astfel că ele au ațipit toate și au adormit.

6 La miezul nopții a răsunat un strigăt: „Iată mirele! Ieșiți-i în întâmpinare!”

7 Atunci toate fecioarele acelea s-au sculat și și-au pregătit lămpile.

8 Cele nesăbuite au zis celor înțelepte: – Dați-ne și nouă din untdelemnul vostru, pentru că ni se sting lămpile!

9 Dar cele înțelepte au răspuns: – Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă, nici vouă! Duceți-vă mai bine la cei ce vând untdelemn și cumpărați-vă!

10 În timp ce ele se duceau să cumpere untdelemn, a venit mirele. Cele ce erau gata au intrat la nuntă împreună cu el, iar ușa a fost închisă.

11 Mai târziu au venit și celelalte fecioare și au zis: – Doamne, Doamne, deschide-ne!

12 Dar el le-a răspuns: – Adevărat vă spun că nu vă cunosc!

13 Așadar, vegheați! Căci nu știți nici ziua, nici ora (când vine Fiul Omului).

Pilda talanților

14 Căci va fi ca atunci când un om, urmând să plece într-o călătorie, și-a chemat sclavii și le-a încredințat averile lui.

15 Unuia i-a dat cinci talanți, altuia – doi, iar altuia – unul, fiecăruia după puterea lui; apoi a plecat.

Imediat,

16 cel ce primise cinci talanți s-a dus și i-a investit și a câștigat alți cinci.

17 Tot așa, cel ce primise doi a câștigat și el alți doi.

18 Dar cel ce primise unul s-a dus și a săpat o groapă în pământ și a ascuns acolo banii stăpânului său.

19 După mult timp, stăpânul acelor sclavi a venit și a început să-și pună în ordine socotelile cu ei.

20 Cel ce primise cinci talanți a venit și a adus încă cinci talanți, zicând: – Stăpâne, mi-ai încredințat cinci talanți; iată, am mai câștigat încă cinci!

21 Stăpânul i-a zis: – Bine, slav bun și credincios! Pentru că ai fost credincios peste puține lucruri, te voi pune responsabil peste multe! Intră în bucuria stăpânului tău!

22 A venit apoi cel ce primise doi talanți și a zis: – Stăpâne, mi-ai încredințat doi talanți; iată, am mai câștigat doi!

23 Stăpânul i-a zis: – Bine, slav bun și credincios! Pentru că ai fost credincios peste puține lucruri, te voi pune responsabil peste multe! Intră în bucuria stăpânului tău!

24 A venit și cel ce primise un talant și a zis: – Stăpâne, am știut că ești un om aspru, care seceri de unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat,

25 așa că mi-a fost teamă și m-am dus și ți-am ascuns talantul în pământ. Iată aici talantul tău!
26 Stăpânul i-a răspuns: – Sclav rău și leneș! Ai știut că secer de unde n-am semănat și că adun de unde n-am împrăștiat?
27 Atunci trebuia ca tu să-mi fi pus banii la bancheri, pentru ca, la întoarcere, să primesc cu dobândă ceea ce era al meu!
28 Așadar, luați-i talantul și dați-i-l celui ce are zece talanți!
29 Căci oricui are, i se va da mai mult și va avea din abundență, dar de la cel ce n-are, se va lua chiar și ce are!
30 Iar pe sclavul acela nefolositor aruncați-l în întunericul de afară! Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților!

Judecata finală

31 Când Fiul Omului va veni în slava Sa, împreună cu toți îngerii, atunci El Se va așeza pe tronul slavei Sale
32 și toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții așa cum desparte păstorul oile de capre
33 și va pune oile să stea la dreapta lui, iar caprele la stânga.
34 Apoi Împăratul va zice celor din dreapta Lui: – Veniți, binecuvântații Tatălui Meu; moșteniți Împărăția care a fost pregătită pentru voi de la întemeierea lumii!
35 Căci Mi-a fost foame și Mi-ați dat să mănânc, Mi-a fost sete și Mi-ați dat să beau, am fost străin și M-ați primit între voi,
36 am fost gol și M-ați îmbrăcat, am fost bolnav și M-ați vizitat, am fost în închisoare și ați venit pe la Mine.
37 Atunci cei drepti Îl vor întreba: – Doamne, când Te-am văzut noi flămând și Ți-am dat să mănânci, sau însetat și Ți-am dat să bei?
38 Când Te-am văzut noi străin și Te-am primit între noi, sau gol și Te-am îmbrăcat?
39 Și când Te-am văzut noi bolnav sau în închisoare și am venit pe la Tine?!

40 Iar Împăratul le va răspunde: – Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut așa unora dintre cei mai neînsemnați dintre acești frați ai Mei, Mie Mi-ați făcut!

41 Apoi le va zice celor din stânga: – Plecați de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic care a fost pregătit pentru diavolul și pentru îngerii lui!

42 Căci Mi-a fost foame și nu Mi-ați dat să mănânc, Mi-a fost sete și nu Mi-ați dat să beau,
43 am fost străin și nu M-ați primit între voi, am fost gol și nu M-ați îmbrăcat, am fost bolnav și în închisoare și nu m-ați vizitat!
44 Atunci și ei Îl vor întreba: – Doamne, când Te-am văzut noi flămând sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în închisoare și nu Ți-am slujit?!

45 Atunci El le va răspunde: – Adevărat vă spun că, ori de câte ori n-ați făcut așa unora dintre cei mai neînsemnați dintre aceștia, Mie nu Mi-ați făcut!

46 Și aceștia vor merge în pedeapsa veșnică, iar cei drepti vor merge în viața veșnică.

26 Uneltire împotriva lui Isus

1 După ce a terminat de spus aceste cuvinte, Isus le-a zis ucenicilor Săi:
2 „Știți că peste două zile va fi Paștele, iar Fiul Omului va fi trădat ca să fie răstignit.“
3 Atunci conducătorii preoților și bătrânii poporului s-au strâns în curtea marelui preot, numit Caiafa
4 și au uneltit să-L aresteze pe Isus prin vicleșug și să-L omoare.
5 Însă ei ziceau: „Nu în timpul sărbătorii, ca nu cumva să se facă tulburare în popor.“

Ungerea lui Isus la Betania

6 În timp ce Isus se afla în Betania, în casa lui Simon, leprosul,
7 a venit la El o femeie care avea un vas de alabastru, plin cu un parfum foarte scump. Ea a turnat parfumul pe capul lui Isus, în timp ce El stătea la masă.
8 Ucenicii însă au fost indignați când au văzut acest lucru și au zis: „Pentru ce risipa aceasta?
9 Căci parfumul acesta s-ar fi putut vinde scump, iar banii să fie dați săracilor!“
10 Isus știa ce zic ei, așa că le-a spus: „De ce îi cauzați supărare femeii? Ea a făcut un lucru frumos față de Mine!
11 Căci pe săraci îi aveți întotdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți întotdeauna!
12 Când a turnat acest parfum pe trupul Meu, ea a făcut lucrul acesta ca să Mă pregătească pentru înmormântare.
13 Adevărat vă spun că oriunde va fi vestită această Evanghelie, în toată lumea, se va spune și ce a făcut această femeie, în memoria ei.“

Trădarea lui Iuda

14 Atunci unul din cei doisprezece, numit Iuda Iscarioteanul, s-a dus la conducătorii preoților
15 și i-a întrebat: „Ce vreți să-mi dați ca să-L dau pe mâna voastră?” Ei i-au plătit treizeci de arginți.
16 De atunci, el a început să caute un prilej ca să-L dea pe mâna lor.

Masa pascală

17 În prima zi a Sărbătorii Azimelor, ucenicii au venit la Isus și L-au întrebat: – Unde vrei să-Ți pregătim să mănânci mielul de Paște?
18 El le-a răspuns: – Duceți-vă în cetate la un anumit om și spuneți-i astfel: „Învățătorul zice: «Timpul Meu este aproape; voi sărbători Paștele la tine, împreună cu ucenicii Mei!»“
19 Ucenicii au făcut așa cum le poruncise Isus și au pregătit Paștele.

Descoperirea trădătorului

20 Când s-a înserat, Isus S-a așezat la masă împreună cu cei doisprezece.
21 În timp ce mâncau, Isus le-a zis: – Adevărat vă spun că unul dintre voi Mă va trăda.
22 Ei s-au întristat foarte tare și au început să-L întrebe unul câte unul: – Nu cumva sunt eu, Doamne?
23 El le-a răspuns: – Cel ce-și pune mâna în castron împreună cu Mine, acela Mă va trăda!
24 Da, Fiul Omului Se duce după cum este scris cu privire la El, dar vai de omul acela prin care este trădat Fiul Omului! Era mai bine pentru acel om dacă nu s-ar fi născut!
25 Iuda, trădătorul, a întrebat: – Nu cumva sunt eu acela, Rabbi? Isus i-a răspuns: – Este așa cum spui.

Cina Domnului

26 În timp ce mâncau, Isus a luat o pâine și, după ce a binecuvântat-o, a frânt-o și le-a dat-o ucenicilor, zicând: „Luați, mâncați! Acesta este trupul Meu.“
27 Apoi a luat un pahar și, după ce a adus mulțumiri, l-a dat ucenicilor și a zis: „Beți toți din el,
28 căci acesta este sângele Meu, sângele legământului, care este vărsat pentru mulți spre iertarea păcatelor.
29 Vă spun că de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței până în ziua aceea, când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu.“
30 După ce au cântat psalmii, s-au dus spre Muntele Măslinilor.

Isus prezice lepădarea lui Petru

31 Atunci Isus le-a zis: – În noaptea aceasta toți vă veți poticni în Mine, pentru că este scris: „Voi lovi păstorul, și oile turmei vor fi risipite!“
32 Dar după învierea Mea voi merge înaintea voastră în Galileea.
33 Petru I-a răspuns: – Chiar dacă toți se vor poticni în Tine, eu nu mă voi poticni niciodată!
34 Isus i-a zis: – Adevărat îți spun că în noaptea aceasta, înainte de cântatul cocoșului, te vei lepăda de Mine de trei ori!
35 Petru I-a răspuns: – Chiar dacă ar trebui să mor împreună cu Tine, eu tot nu mă voi lepăda de Tine! Și toți ucenicii au spus la fel.

Ghetsimani

36 Atunci Isus a venit cu ei într-un loc numit Ghetsimani și le-a zis ucenicilor: „Stați jos aici în timp ce Eu Mă voi duce acolo să mă rog!“
37 I-a luat cu El pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedei și a început să se întristeze și să se mâhnească.
38 Atunci le-a zis: „Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte. Rămâneți aici și vegheați împreună cu Mine!“
39 S-a depărtat puțin, a căzut cu fața la pământ și s-a rugat: „Tată, dacă este posibil, să fie îndepărtat de la Mine paharul acesta! Totuși, nu cum vreau Eu, ci cum vrei Tu!“
40 Apoi a venit la ucenici, dar i-a găsit dormind. El i-a zis lui Petru: „Așadar, n-ai putut veghea împreună cu Mine nici măcar o oră?
41 Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită! Duhul într-adevăr este doritor, dar carnea este neputincioasă!“
42 S-a îndepărtat a doua oară și s-a rugat din nou, zicând: „Tată, dacă nu se poate să fie îndepărtat acest pahar de la Mine fără să-l beau, facă-se voia Ta!“
43 A venit iarăși la ucenici și i-a găsit dormind, pentru că li se îngreunaseră ochii de somn.
44 I-a lăsat iarăși, s-a îndepărtat și s-a rugat pentru a treia oară, spunând aceleași cuvinte.
45 Atunci a venit la ucenici și le-a zis: „Încă mai dormiți și vă odihniți? Iată, s-a apropiat ceasul! Fiul Omului este trădat în mâinile păcătoșilor.
46 Sculați-vă! Să mergem! Iată că se apropie cel ce Mă trădează!“

Arestarea lui Isus

47 În timp ce El încă vorbea, iată că vine Iuda, unul din cei doisprezece, împreună cu o mulțime mare de oameni cu săbii și ciomege, trimiși de conducătorii preoților și de bătrânii poporului.

48 Trădătorul le dăduse următorul semn: „Cel pe Care-L voi săruta, Acela este! Să-L arestați!”

49 El a venit imediat la Isus și I-a zis: – Salutare, Rabbi! Și L-a sărutat.

50 Isus i-a zis: – Prietene, fă potrivit cu ceea ce ești aici să faci! Atunci ei s-au apropiat, au pus mâna pe Isus și L-au arestat.

51 Și iată că unul dintre cei ce erau cu Isus a întins mâna, și-a scos sabia și l-a lovit pe robul marelui preot, tăindu-i o ureche.

52 Însă Isus i-a zis: „Pune-ți sabia la loc, căci toți cei ce scot sabia, de sabie vor pieri!”

53 Sau crezi că n-aș putea să-L rog pe Tatăl Meu, Care Mi-ar pune chiar acum la dispoziție mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?

54 Dar cum s-ar împlini atunci Scripturile, care spun că așa trebuie să se întâmple?”

55 În ceasul acela, Isus a zis mulțimilor: „Ați ieșit să Mă prindeți cu săbii și ciomege, ca pe un tâlhar? În fiecare zi Mă așezam în Templu și dădeam învățătură, dar nu M-ați arestat!”

56 Însă toate acestea s-au întâmplat ca să se îplinească scrierile profeților.“ Atunci toți ucenicii L-au părăsit și au fugit.

Isus înaintea Sinedriului

57 Atunci cei ce L-au arestat pe Isus L-au dus la Caiafa, marele preot, unde erau adunați cărturarii și bătrânii.

58 Petru L-a urmat de la distanță până la curtea marelui preot. A intrat înăuntru și s-a așezat împreună cu gărzile, ca să vadă careva fi sfârșitul.

59 Conducătorii preoților și întregul Sinedriu căutau vreo mărturie falsă împotriva lui Isus, ca să-L poată condamna la moarte,

60 dar n-au găsit nici una, deși veniseră mulți martori mincinoși. La urmă, au venit doi

61 care au spus: „Acesta a zis: «Eu pot să dărâm Templul lui Dumnezeu și să-l reconstruiesc în trei zile!»“

62 Marele preot s-a ridicat și L-a întrebat: – Nu răspunzi nimic la ce mărturisesc aceștia împotriva Ta?

63 Dar Isus tăcea. Marele preot i-a zis: – Te pun sub jurământ în fața Dumnezeului celui Viu, să ne spui dacă Tu ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu!

64 Isus i-a răspuns: – Este așa cum spui. Dar vă spun că, de acum încolo, Îl veți vedea pe Fiul Omului șezând la dreapta Puterii și venind pe norii cerului!

65 Atunci marele preot și-a sfâșiat hainele și a zis: – A blasfemiat! Ce nevoie mai avem de martori?! Iată, acum ați auzit blasfemia!

66 Ce părere aveți? Ei au răspuns: – Este vinovat și vrednic de moarte!

67 Atunci L-au scuipat în față și L-au lovit. Unii L-au palmuit,

68 zicând: „Profește-ne, Cristoase, cine este cel ce Te-a lovit?”

Lepădarea lui Petru

69 Petru stătea afară, în curte. A venit la el o slujnică și i-a zis: – Și tu erai cu Isus galileeanul!

70 Însă el s-a lepădat înaintea tuturor, zicând: – Nu știu despre ce vorbești.

71 Când s-a îndreptat spre poartă, l-a văzut o altă slujnică, care le-a zis celor de acolo: – Acesta era cu Isus din Nazaret!

72 El s-a lepădat din nou, spunând cu jurământ: – Nu-L cunosc pe Acest Om!

73 După puțin timp însă cei ce stăteau acolo au venit și i-au zis lui Petru: – Cu siguranță și tu ești unul dintre ei, căci te dă de gol accentul!

74 Atunci el a început să se blesteme și să jure zicând: – Nu-L cunosc pe Acest Om! Și imediat a cântat cocoșul.

75 Atunci Petru și-a adus aminte cuvântul pe care i-l spusese Isus: „Înainte de cântatul cocoșului, te vei lepăda de Mine de trei ori!“ Și a ieșit afară și a plâns cu amar.

27 **1** Când s-a făcut dimineață, toți conducătorii preoților și bătrânii poporului au ținut sfat împotriva lui Isus, ca să-L condamne la moarte.

2 L-au legat, L-au dus și L-au dat pe mâna lui Pilat, guvernatorul.

Iuda se spânzură

3 Atunci lui Iuda, trădătorul, când a văzut că Isus a fost condamnat, i-a părut rău și a dus înapoi cei treizeci de arginți la conducătorii preoților și la bătrâni,

4 zicând: – Am păcătuit, căci am trădat sânge nevinovat! Ei i-au răspuns: – Ce ne pasă nouă? Treaba ta!

5 El a aruncat arginții în Templu și a plecat. Apoi s-a dus și s-a spânzurat.

6 Conducătorii preoților au luat arginții și au zis: „Nu este voie să fie puși în vistierie, pentru că sunt preț de sânge.“

7 Și după ce s-au sfătuit, au cumpărat cu ei ogorul olarului ca loc de înmormântare pentru străini.

8 Iată de ce ogorul acela a fost numit „Ogorul Sângelui“ până în ziua de astăzi.

9 Atunci s-a împlinit ceea ce a fost spus prin profetul Ieremia, care zice: „Au luat cei treizeci de arginți, prețul pus pe El, la care a fost apreciat de către fiii lui Israel,

10 și i-au dat pe ogorul olarului, după cum mi-a poruncit Domnul.“

Isus înaintea lui Pilat

11 Isus a fost adus deci înaintea guvernatorului. Guvernatorul L-a întrebat: – Ești Tu Împăratul iudeilor? Isus i-a răspuns: – Este așa cum spui.

12 Dar când a fost acuzat de conducătorii preoților și de bătrâni, n-a răspuns nimic.

13 Atunci Pilat I-a zis: – Nu auzi de câte lucruri Te învinuiesc ei?

14 Dar Isus nu i-a răspuns nici măcar cu un cuvânt, spre marea mirare a guvernatorului.

15 Guvernatorul obișnuia ca la fiecare sărbătoare să elibereze pentru mulțime un prizonier pe care-l voiau ei.

16 La acea vreme aveau un prizonier vestit, numit (Isus) Baraba.

17 Așadar, după ce mulțimea a fost adunată, Pilat i-a întrebat: – Pe cine vreți să vă eliberez, pe (Isus) Baraba sau pe Isus, Cel numit Cristos?

18 Căci el știa că din invidie Îl dăduseră pe mâna lui.

19 În timp ce stătea pe scaunul de judecată, soția lui a trimis să-i spună: „Să n-ai nimic de-a face cu Acel Om drept, pentru că azi am suferit mult în vis din cauza Lui!“

20 Dar conducătorii preoților și bătrânii au convins mulțimile să-l ceară pe Baraba, iar Isus să fie omorât.

21 Guvernatorul i-a întrebat iarăși: – Pe care din aceștia doi vreți să vi-l eliberez? – Pe Baraba! au răspuns ei.

22 Pilat a zis: – Și atunci ce să fac cu Isus, numit Cristos? Ei au răspuns cu toții: – Să fie răstignit!

23 El i-a întrebat: – Dar ce rău a făcut? Însă ei strigau și mai tare: – Să fie răstignit!

24 Când a văzut Pilat că nu ajunge nicăieri, ci că mai degrabă se face zarvă, a luat apă și s-a spălat pe mâini înaintea mulțimii, spunând: – Eu sunt nevinovat de sângele Acestui Om! Treaba voastră!

25 Tot poporul i-a răspuns: – Sângele Lui să fie peste noi și peste copiii noștri!

26 Atunci le-a eliberat pe Baraba, iar pe Isus, după ce a pus să-L biciuiască, L-a dat să fie răstignit.

Isus, batjocorit de soldați

27 Atunci soldații guvernatorului L-au adus pe Isus în pretoriu și au adunat în jurul Lui toată cohorta.

28 L-au dezbrăcat și au pus pe El o mantie stacojie,

29 au împletit o coroană de spini, I-au așezat-o pe cap, I-au pus o trestie în mâna dreaptă și apoi au îngenuncheat înaintea Lui și și-au bătut joc de El, zicând: „Salutare, Împărate al iudeilor!“

30 Ei Îl scui-pau, Îi luau trestia și-L loveau peste cap.

31 După ce și-au bătut joc de El astfel, L-au dezbrăcat de mantie, L-au îmbrăcat cu hainele Lui și L-au dus să-L răstignească.

Răstignirea

32 Când au ieșit, au găsit un om din Cirena, pe nume Simon, și l-au obligat pe acesta să ducă crucea lui Isus.

33 Când au ajuns la locul numit Golgota, căruia i se mai zice și „Locul Craniului“,

34 I-au dat să bea vin amestecat cu fiere, dar când l-a gustat, n-a vrut să-l bea.

35 După ce L-au răstignit, și-au împărțit hainele Lui între ei, trăgând la sorți.

36 Apoi s-au așezat jos și Îl păzeau acolo.

37 Îi pusese deasupra capului următoarea acuzație: „Acesta este Isus, Împăratul iudeilor.“

38 Tot atunci au fost răstigniți cu El și doi tâlhari, unul la dreapta și unul la stânga Lui.

39 Cei ce treceau pe acolo Îl insultau, dădeau din cap

40 și ziceau: „Tu, Cel Care dă râmi Templul și-l reconstruiești în trei zile, salvează-Te pe Tine Însuși, dacă ești Fiul lui Dumnezeu, (și) dă-Te jos de pe cruce!“

41 Tot așa Îl batjocoreau și conducătorii preoților, împreună cu cărturarii și bătrânii, zicând:

42 „Pe alții i-a salvat, dar pe Sine Însuși nu Se poate salva! Doar este Împăratul lui Israel! Să Se coboare acum de pe cruce și vom crede în El!

43 S-a încrezut în Dumnezeu, să-L scape acum Dumnezeu, dacă vrea! Căci a zis: «Eu sunt Fiul lui Dumnezeu!»“

44 La fel Îl batjocoreau și tâlharii care erau răstigniți împreună cu El.

Moartea lui Isus

45 De la ceasul al șaselea și până la ceasul al nouălea s-a făcut întuneric peste toată țara.

46 Și pe la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: „Eli, Eli, lema sabactani?“ , care înseamnă „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?“

47 Unii din cei ce stăteau acolo L-au auzit și au zis: „Acest Om îl strigă pe Ilie!“

48 Imediat unul dintre ei a alergat și a luat un burete, l-a umplut cu vin acru, l-a pus într-o trestie și l-a dat să-l bea.

49 Dar ceilalți ziceau: „Lasă să vedem dacă vine Ilie să-L salveze!“

50 Isus a strigat din nou cu glas tare și apoi Și-a dat duhul.

51 Și iată că draperia Templului a fost despicate în două, de sus până jos; pământul s-a cutremurat, stâncile s-au despicate,

52 mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților care muriseră au fost înviate.

53 Ei au ieșit din morminte, după învierea Lui, au intrat în Cetatea Sfântă și s-au arătat multora.

54 Centurionul și cei ce-L păzeau pe Isus împreună cu el au văzut cutremurul și cele întâmplate și s-au înspăimântat foarte tare. Ei au zis: „Într-adevăr, Acesta era Fiul lui Dumnezeu!“

55 Acolo mai erau și multe femei care priveau de departe, cele care Îl urmaseră pe Isus din Galileea și Îl slujiseră.

56 Printre ele erau Maria Magdalena, Maria – mama lui Iacov și a lui Iosif – și mama fiilor lui Zebedei.

Înmormântarea lui Isus

57 Când s-a făcut seară, a venit un om bogat din Arimateea, pe nume Iosif, care fusese și el ucenic al lui Isus.

58 Acesta s-a dus la Pilat și i-a cerut trupul lui Isus. Atunci Pilat a poruncit să-i fie dat.

59 Iosif a luat trupul, L-a înfășurat într-o pânză de in curată

60 și L-a pus într-un mormânt nou de-al lui, mormânt pe care-l săpase în stâncă. Apoi a rostogolit o piatră mare la intrarea mormântului și a plecat.

61 Maria Magdalena și cealaltă Marie erau și ele acolo, așezate înaintea mormântului.

Mormântul este păzit

62 A doua zi, cea de după Ziua Pregătirii, conducătorii preoților și fariseii s-au adunat împreună la Pilat

63 și i-au zis: – Stăpâne, ne-am adus aminte că înșelătorul acela, în timp ce trăia, a zis: „După trei zile voi învia!“

64 Așadar, poruncește ca mormântul să fie păzit până a treia zi, ca nu cumva ucenicii Lui să vină și să-L fure, iar apoi să spună poporului: „A fost înviat din morți!“ . Atunci această înșelăciune din urmă ar fi mai rea decât prima!

65 Pilat le-a răspuns: – Aveți o gardă; duceți-vă și păziți-L cum știți!

66 Ei s-au dus și au luat măsuri pentru paza mormântului, sigilând piatra și lăsând garda acolo.

28 *Învierea lui Isus*

1 După Sabat, în timp ce se iveau zorii primei zile din săptămână, Maria Magdalena și cealaltă Marie s-au dus să vadă mormântul.

2 Și iată că a avut loc un cutremur mare, căci un înger al Domnului a coborât din cer și s-a dus de a rostogolit piatra și s-a așezat pe ea.

3 Înfașurarea lui era ca fulgerul, iar îmbrăcămintea lui era albă ca zăpada.

4 Gardienii au început să tremure de frică și au rămas ca morți.

5 Îngerul le-a zis femeilor: „Nu vă temeți! Știu că Îl căutați pe Isus, Care a fost răstignit!

6 Nu este aici, pentru că a fost înviat, așa cum a spus! Veniți și vedeți locul unde fusese pus

7 și apoi duceți-vă repede și spuneți-le ucenicilor Lui: «A fost înviat dintre cei morți! Și iată că El merge înaintea voastră în Galileea! Acolo Îl veți vedea!» Iată că v-am spus lucrul acesta!“

8 Ele au plecat repede de la mormânt, cu frică și cu mare bucurie, și au alergat să-i anunțe pe ucenici.

9 Dar iată că le-a ieșit înainte Isus și le-a zis: „Salutare!“ Ele s-au apropiat, l-au cuprins picioarele și l-au închinat.

10 Atunci Isus le-a zis: „Nu vă temeți! Duceți-vă și anunțați-i pe frații Mei să meargă în Galileea; acolo Mă vor vedea!“

Raportul gărzii și înșelătoria conducătorilor

11 În timp ce plecau ele, câțiva dintre gardieni s-au dus în cetate și i-au înștiințat pe conducătorii preoților cu privire la tot ce se întâmplase.

12 Aceștia s-au adunat împreună cu bătrânii, au ținut sfat și le-au dat soldaților mulți bani,

13 zicându-le: „Să spuneți așa: «Ucenicii Lui au venit noaptea, în timp ce noi dormeam, și L-au furat!»»

14 Iar dacă vestea aceasta va ajunge la guvernator, îl vom convinge noi și vă vom scăpa de grijă!“

15 Ei au luat banii și au făcut așa cum fuseseră învățați. Și zvonul acesta s-a răspândit printre iudei până în ziua de astăzi.

Marea Însărcinare

16 Cei unsprezece ucenici s-au dus în Galileea, la muntele la care le spusese Isus să meargă.

17 Când L-au văzut, I s-au închinat, dar unii s-au îndoit.

18 Isus S-a apropiat de ei și le-a vorbit astfel: „Toată autoritatea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.

19 Prin urmare, duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt

20 și învățându-i să păzească tot ce v-am poruncit! Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului!“

1 *Lucrarea lui Ioan Botezătorul*

1 Începutul Evangheliei lui Isus Cristos, (Fiul lui Dumnezeu).

2 Așa cum este scris în Isaia, profetul: „Iată, îl trimit înaintea feței Tale pe solul Meu, care-Ți va pregăti calea!“

3 „Un glas strigă în pustie: «Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările!»“

4 Ioan Botezătorul a venit în pustie și a început să predice botezul pocăinței spre iertarea păcatelor.

5 Toți cei din ținutul Iudeii și toți locuitorii Ierusalimului au început să vină la el și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan.

6 Ioan avea îmbrăcămintea din păr de cămilă, iar în jurul mijlocului avea un brâu de piele. El se hrănea cu lăcuste și cu miere sălbatică.

7 Ioan vestea și zicea: „După mine vine Cel Ce este mai puternic decât mine, Căruia eu nu sunt vrednic să mă aplec să-I dezleg cureaua sandalelor!“

8 Eu v-am botezat cu apă, dar El vă va boteza cu Duhul Sfânt.“

Botezul și ispitirea lui Isus

9 În acele zile a venit Isus din Nazaretul Galileii și a fost botezat de către Ioan în Iordan.

10 Imediat după ce a ieșit din apă, El a văzut cerurile deschise și pe Duhul coborând peste El ca un porumbel.

11 Și din ceruri s-a auzit un glas care zicea: „Tu ești Fiul Meu preaiubit; în Tine Îmi găsesc plăcerea!“

12 Imediat Duhul L-a dus în pustie.

13 El a stat în pustie timp de patruzeci de zile, fiind ispitit de Satan. Acolo stătea împreună cu animalele sălbatice, iar îngerii Îi slujeau.

Primii ucenici

14 După ce Ioan a fost închis, Isus a venit în Galileea, predicând Evanghelia lui Dumnezeu.

15 El zicea: „S-a împlinit vremea! Împărăția lui Dumnezeu este aproape! Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie!“

16 În timp ce trecea pe lângă Marea Galileii, Isus l-a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui Simon, care tocmai aruncau năvoadele în mare, căci erau pescari.

17 Isus le-a zis: „Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni!“

18 Ei și-au lăsat imediat năvoadele și L-au urmat.

19 Mergând puțin mai încolo, l-a văzut pe Iacov, fiul lui Zebedei, și pe Ioan, fratele lui. Ei erau într-o barcă și își reparau năvoadele.

20 Imediat El i-a chemat, iar ei l-au lăsat pe tatăl lor, Zebedei, în barcă, împreună cu cei angajați și L-au urmat.

Isus vindecă un demoniac în Capernaum

21 S-au dus în Capernaum și, în Sabatul imediat următor, El a intrat în sinagogă și a început să dea învățătură.

22 Oamenii erau uimiți de învățătura Lui, căci El îi învăța ca Unul Care are autoritate, nu cum îi învățau cărturarii.

23 Chiar atunci în sinagoga lor era un om stăpânit de un duh necurat.

24 El a strigat: – Ce avem noi de-a face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne distrugi? Știu Cine ești: Sfântul lui Dumnezeu!

25 Isus l-a muștrat zicându-i: – Taci și ieși afară din el!

26 Duhul necurat a ieșit din el, scuturându-l și scoțând un strigăt puternic.

27 Toți au rămas uimiți, așa că se întrebau între ei: „Ce înseamnă aceasta? Este o învățătură nouă, care are autoritate. El poruncește chiar și duhurilor necurate, iar ele Îl ascultă!“

28 Și I s-a dus vestea imediat pretutindeni, în toată regiunea din jurul Galileii.

Isus vindecă bolnavii

29 Imediat după ce au ieșit din sinagogă, s-au dus împreună cu Iacov și Ioan în casa lui Simon și a lui Andrei.

30 Soacra lui Simon era întinsă pe pat, având febră, și ei l-au vorbit imediat despre ea.

31 El a venit, a prins-o de mână și a ridicat-o. Și febra a lăsat-o, iar ea a început să le slujească.

32 Seara, după ce a apus soarele, au adus la El pe toți bolnavii și pe cei demoniaci.

33 Întreaga cetate era adunată la ușă.

34 El i-a vindecat pe mulți care sufereau de diferite boli și a scos afară mulți demoni. Pe demoni nu-i lăsa să vorbească, pentru că ei Îl cunoșteau.

Isus se roagă într-un loc pustiu

35 Dis-de-diminează, când încă era întuneric, Isus S-a sculat, a ieșit, și S-a dus într-un loc pustiu. Și se ruga acolo.

36 Dar Simon și cei ce erau de obicei cu El au început să-L caute

37 și, când L-au găsit, I-au zis: – Toți Te caută!

38 Isus le-a răspuns: – Să mergem în altă parte, în satele învecinate, ca să predic și acolo, căci pentru aceasta am ieșit!

39 Și S-a dus în toată Galileea, predicând în sinagogle lor și scoțând demoni.

Curățarea unui bolnav de lepră

40 A venit la El un lepros care a îngenunchat și L-a rugat spunând: – Dacă vrei, poți să mă curățești!

41 Cuprins de milă, Isus a întins mâna, l-a atins și i-a zis: – Da, vreau. Fii curățit!

42 Lepra l-a părăsit imediat și a fost curățit.

43 Isus i-a atras atenția și i-a spus să plece imediat,

44 zicându-i totodată: – Vezi să nu spui nimănui nimic, ci du-te, arată-te preotului și adu pentru curățirea ta ceea ce a poruncit Moise, drept mărturie pentru ei.

45 Dar el a ieșit afară și a început să vorbească și să răspândească vestea atât de mult, încât Isus nu mai putea să intre pe față în cetate, ci stătea afară, în locuri pustii. Și oamenii veneau la El de pretutindeni.

2 Isus vindecă un paralytic

1 Câteva zile mai târziu, Isus a venit din nou în Capernaum. Când s-a auzit că El este în casă, **2** s-au adunat atât de mulți oameni, încât nu mai rămăsese loc nici măcar în fața ușii. Isus le vorbea din Cuvânt.

3 Atunci au venit niște oameni care au adus la El un paralytic, purtat de patru dintre ei.

4 Fiindcă n-au putut să-l aducă la Isus din cauza mulțimii, ei au dat la o parte acoperișul casei unde era Isus, au făcut o spărtură și au coborât pe acolo targa pe care era așezat paralyticul.

5 Când a văzut Isus credința lor, i-a zis paralyticului: „Fiule, păcatele îți sunt iertate!”

6 Câțiva cărturari, care ședeau acolo, își ziceau în inimile lor:

7 „Cum vorbește Omul Acesta astfel? Blasfemiează! Cine poate ierta păcatele decât numai Dumnezeu?!”

8 Isus însă, cunoscând imediat, în duhul Său, că ei gândeau astfel în ei înșiși, le-a zis: „De ce gândiți astfel în inimile voastre?”

9 Ce este mai ușor a spune paralyticului: «Păcatele îți sunt iertate!», sau a spune: «Ridică-te, ia-ți targa și umblă!»?

10 Dar ca să știți că Fiul Omului are pe pământ autoritatea de a ierta păcatele ...“, și atunci i-a zis paralyticului:

11 „Ție îți spun: ridică-te, ia-ți targa și du-te acasă!”

12 El s-a ridicat, și-a luat imediat targa și a ieșit afară în fața tuturor, așa că toți erau uimiți și îl slăveau pe Dumnezeu, zicând: „N-am mai văzut niciodată așa ceva!”

Chemarea lui Levi

13 Isus a ieșit din nou lângă mare. Toată mulțimea a venit la El, iar El îi învăța.

14 Plecând mai departe, El l-a văzut pe Levi, fiul lui Alfeu, șezând la masa unde se colectau taxele și i-a zis: „Urmează-Mă!” El s-a ridicat și L-a urmat.

15 În timp ce Isus ședea la masă în casa lui Levi, mulți colectori de taxe și păcătoși ședeau acolo la masă cu El și cu ucenicii Lui; căci erau mulți care îl urmau.

16 Când cărturarii care erau farisei au văzut că El mănâncă împreună cu păcătoșii și cu collectorii de taxe, i-au întrebat pe ucenicii Lui: „De ce mănâncă cu collectorii de taxe și cu păcătoșii?”

17 Însă Isus i-a auzit și le-a zis: „Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi! Eu n-am venit să-i chem pe cei drepți, ci pe cei păcătoși!”

Despre post

18 Ucenicii lui Ioan și ai fariseilor obișnuiau să postească. Ei au venit la Isus și L-au întrebat: – De ce ucenicii lui Ioan și ucenicii fariseilor postesc, iar ucenicii Tăi nu postesc?

19 Isus le-a răspuns: – Pot posti nuntașii în timp ce mirele este cu ei? Atâta vreme cât îl au pe mire cu ei, nu pot posti.

20 Vor veni însă zile când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti.

21 Nimeni nu coase o bucată de pânză nouă la o haină veche, pentru că altfel peticul cel nou se va desprinde din haina cea veche și ruptura se va face mai mare.

22 Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi. Dacă face așa, vinul va crăpa burdufurile, iar vinul și burdufurile vor fi distruse. Ci vinul nou se pune în burdufuri noi.

Isus, Domnul Sabatului

23 Într-o zi de Sabat, Isus trecea printre lanurile de grâu. În timp ce mergeau, ucenicii Lui au început să smulgă spice de grâu.

24 Fariseii I-au zis lui Isus: – Uite, de ce fac ei ce nu este voie în ziua de Sabat?

25 El le-a răspuns: – N-ați citit niciodată ce a făcut David atunci când a fost în nevoie și i s-a făcut foame, atât lui, cât și celor ce erau cu el?

26 Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, pe vremea lui Abiatar, marele preot, și a mâncat pâinile prezentării, pe care nu este voie să le mănânce decât preoții, și cum a dat și celor ce erau cu el?

27 Apoi le-a zis: – Sabatul a fost făcut pentru om, nu omul pentru Sabat!

28 Așa că Fiul Omului este Domn chiar și al Sabatului.

3 **1** A intrat din nou în sinagogă, și acolo era un om care avea o mână uscată.

2 Ei Îl urmăreau pe Isus să vadă dacă-l va vindeca în ziua de Sabat, ca să-L poată astfel acuza.

3 Isus i-a zis omului care avea mâna uscată: „Ridică-te și stai în mijloc!”

4 Apoi le-a zis lor: „Este voie în ziua de Sabat să faci bine sau să faci rău, să salvezi o viață sau să omori?” Ei însă tăceau.

5 Și-a rotit privirea peste ei cu mânie și apoi, mârșit de împietrirea inimii lor, i-a zis omului: „Întinde-ți mâna!” El a întins-o și mâna lui a fost vindecată.

6 Atunci fariseii au ieșit afară și au ținut imediat sfat cu irodienii împotriva Lui, cum să-L omoare.

Mulțimile Îl urmează pe Isus

7 Isus S-a dus împreună cu ucenicii Săi spre mare. Și o mare mulțime de oameni din Galileea L-au urmat. De asemenea, o mare mulțime de oameni din Iudeea,

8 din Ierusalim, din Idumeea, de dincolo de Iordan și din jurul Tirului și al Sidonului, când au auzit despre tot ce făcea, au venit la El.

9 El le-a zis ucenicilor Săi să-I țină la îndemână o barcă mică, din cauza mulțimii, ca să nu-L îmbulzească.

10 Căci El îi vindecase pe mulți și de aceea toți cei ce aveau boli se înghesuiau în jurul Lui ca să-L atingă.

11 Când Îl vedeau, duhurile necurate cădeau înaintea Lui și strigau: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu!”

12 El însă le atenționa cu severitate să nu-L facă cunoscut.

Alegerea celor doisprezece apostoli

13 Isus S-a urcat pe munte și i-a chemat pe cei pe care El a vrut, iar ei au venit la El.

14 El a ales doisprezece, (pe care i-a numit apostoli), ca să fie cu El, să-i trimită să predice

15 și să le dea autoritate să scoată demoni.

16 (Iată-i deci pe cei doisprezece pe care i-a ales): Simon, căruia i-a pus numele Petru;

17 Iacov, fiul lui Zebedei, și Ioan, fratele lui Iacov, cărora le-a pus numele „Boanergheș”, care înseamnă „Fiii tunetului”;

18 Andrei; Filip; Bartolomeu; Matei; Toma; Iacov, fiul lui Alfeu; Tadeu; Simon, zelotul,

19 și Iuda Iscarioteanul, cel care L-a trădat pe Isus.

Isus și Beelzebul

20 Au venit apoi în casă, dar mulțimea s-a adunat din nou, așa că ei nu puteau nici măcar să mănânce.

21 Când au auzit ai Lui ce se întâmplă, au ieșit să-L înșface, căci ziceau că a înnebunit.

22 Cărturarii care veniseră de la Ierusalim ziceau că îl are în El pe Beelzebul și că scoate demonii cu ajutorul conducătorului demonilor.

23 Isus i-a chemat la El și le-a vorbit în pilde: „Cum poate Satan să-l scoată afară pe Satan?!”

24 Dacă o împărăție este dezbinată împotriva ei înseși, împărăția aceea nu poate dăinui.

25 Și dacă o casă este dezbinată împotriva ei înseși, casa aceea nu va putea dăinui.

26 Așadar, dacă Satan se ridică împotriva lui însuși și este dezbinat, atunci nu poate dăinui, ci i-a venit sfârșitul.

27 Nimeni nu poate să intre în casa celui puternic și să-i fure lucrurile, decât dacă nu-l leagă mai întâi pe cel puternic! Abia atunci îi va putea jefui casa.

28 Adevărat vă spun că oamenilor le vor fi iertate toate păcatele și toate blasfemiile pe care le vor rosti,

29 dar cel ce blasfemiează împotriva Duhului Sfânt nu va avea parte de iertare în veci, ci este vinovat de un păcat veșnic.”

30 Spunea astfel pentru că ei ziceau: „Are un duh necurat!”

Mama și frații lui Isus

31 Atunci mama și frații Lui au venit și, stând afară, au trimis să-L cheme.

32 Mulțimea care ședea în jurul Lui i-a zis: – Iată că mama Ta, frații Tăi (și surorile Tale) sunt afară și Te caută!

33 Isus le-a răspuns: – Cine este mama Mea și cine sunt frații Mei?

34 Și rotindu-și privirea peste cei ce ședea în jurul Lui, a zis: – Iată mama Mea și frații Mei!

35 Căci cel ce face voia lui Dumnezeu, acela Îmi este frate, soră și mamă.

4 Pilda semănătorului

1 Isus a început din nou să dea învățătură lângă mare. Se adunase o mulțime așa de mare în jurul Lui, încât El a trebuit să se suie și să stea într-o barcă, pe mare, în timp ce întreaga mulțime se afla lângă mare, pe țărm.

2 El îi învăța multe lucruri în pilde și în învățătura Lui le spunea.

3 „Ascultați! Iată, semănătorul a ieșit să semene!

4 În timp ce semăna el, o parte din sămânță a căzut lângă drum și au venit păsările și au mâncat-o.

5 O altă parte a căzut în locuri stâncoase, unde nu avea pământ mult. A răsărit repede, pentru că nu avea pământ adânc,

6 dar când a răsărit soarele, s-a ofilit și, fiindcă nu avea rădăcină, s-a uscat.

7 O altă parte a căzut între spini, iar spinii au crescut și au sufocat-o, așa că nu a dat rod.

8 Alta însă a căzut în pământ bun și a dat rod care s-a înălțat și a crescut: un grăunte a rodit treizeci, altul – șaizeci și altul – o sută.“

9 Apoi le zicea: „Cine are urechi de auzit, să audă!“

10 Când a fost singur, cei din jurul Lui împreună cu cei doisprezece L-au întrebat despre pilde.

11 El le-a zis: „Vouă v-a fost dată taina Împărăției lui Dumnezeu, dar pentru cei de afară toate li se spun în pilde,

12 pentru ca «Să privească mereu, dar să nu priceapă și să asculte întruna, dar să nu înțeleagă, ca nu cumva să se întoarcă la Mine și să fie iertați!»“

13 Apoi le-a zis: „Dacă nu înțelegeți această pildă, cum veți înțelege toate celelalte pilde?“

14 Semănătorul seamănă Cuvântul.

15 Sămânța de lângă drum, unde este semănat Cuvântul, sunt cei care aud Cuvântul, dar vine imediat Satan și ia Cuvântul care a fost semănat în ei.

16 Sămânța semănată în locuri stâncoase, sunt cei care, atunci când aud Cuvântul, îl primesc imediat cu bucurie,

17 dar nu au rădăcină în ei, ci durează doar pentru o vreme. Și când vine necazul sau persecuția din pricina Cuvântului, ei se poticnesc imediat.

18 O altă sămânță, care este cea semănată între spini, sunt cei care aud Cuvântul,

19 dar îngrijorările vieții, înșelăciunea bogăției și poftele pentru alte lucruri intră în ei, sufocă Cuvântul și acesta devine neroditor.

20 Sămânța semănată în pământul cel bun sunt cei care aud Cuvântul, îl primesc și aduc rod: unul – treizeci, altul – șaizeci și altul – o sută.“

Pilda felinarului

21 El le-a mai zis: „Oare se aduce felinarul ca să fie pus sub un obroc sau sub un pat?! Nu este adus el ca să fie pus pe un suport?“

22 Căci nu este nimic ascuns care nu va fi dezvăluit și nu este nimic tănuit care nu va ieși la iveală!

23 Dacă are cineva urechi de auzit, să audă!

24 Fiți atenți la ceea ce auziți! Cu ce măsură măsurați, vi se va măsura și vi se va adăuga și mai mult!

25 Căci celui ce are i se va da, dar de la cel ce n-are i se va lua chiar și ce are!“

Pilda cu sămânța care crește

26 El a mai zis: „Cu Împărăția lui Dumnezeu este ca și cu un om care aruncă sămânță în pământ.

27 Fie că el doarme noaptea sau este treaz ziua, sămânța încolțește și crește fără să știe el cum.

28 Pământul rodește de la sine – mai întâi firul verde, apoi spicul, iar apoi întregul bob de grâu în spic.

29 Când grâul este copt, pune imediat secera în el, pentru că a sosit secerișul.“

Pilda bobului de muștar

30 El a mai zis: „Cu ce să asemănăm Împărăția lui Dumnezeu sau prin ce pildă am putea s-o descriem?“

31 Ea este ca un bob de muștar, care, atunci când este semănat în pământ, este cel mai mic dintre toate semințele de pe pământ,

32 dar după ce este semănat, el crește, ajunge mai mare decât toate zarzavaturile și face ramuri mari, așa încât păsările își pot face cuibul la umbra lor.“

33 Și prin multe astfel de pilde El le vestea Cuvântul, după cum erau ei în stare să-l asculte.

34 Nu le vorbea deloc fără să folosească vreo pildă. Dar când era doar El cu ucenicii Lui deoparte, le explica toate lucrurile.

Isus liniștește furtuna

35 În aceeași zi, când s-a lăsat seara, le-a zis: „Să traversăm în partea cealaltă!“

36 Au lăsat mulțimea și L-au luat așa cum era, în barcă. Împreună cu El mai erau și alte bărci.

37 S-a stârnit o furtună foarte puternică, care arunca valurile asupra bărcii, așa încât barca era aproape plină cu apă.

38 El era în partea din spate a bărcii, dormind pe căpătâi. L-au trezit și I-au spus: „Învățătorule, nu-Ți pasă că pierim?!“

39 El S-a sculat, a muștrat vântul și a zis mării: „Taci! Liniștește-te!“ Vântul s-a oprit și s-a făcut o liniște mare.

40 Apoi le-a zis: „De ce sunteți atât de fricoși? Tot n-aveți credință?“

41 Ei s-au înfricoșat foarte tare și-și ziceau unii altora: „Cine este Acesta, de-L ascultă până și vântul, și marea?“

5 *Isus vindecă un demoniac*

1 Au ajuns de cealaltă parte a mării, în ținutul gherasenilor.

2 Când a coborât Isus din barcă, L-a întâlnit imediat un om care ieșea din morminte și care era stăpânit de un duh necurat.

3 Omul acesta își avea locuința în morminte și nimeni nu mai putea să-l țină legat nici chiar cu un lanț.

4 Fusese de multe ori legat cu lanțuri și cu cătușe, dar rupsese lanțurile și sfărâmasese cătușele și nimeni nu-l putea stăpâni.

5 Toată noaptea și toată ziua era prin morminte sau prin munți, urlând și tăindu-se cu pietre.

6 Când L-a văzut pe Isus de departe, a alergat, I s-a închinat

7 și a strigat cu glas tare: – Ce am eu de-a face cu Tine, Isuse, Fiu al Dumnezeului cel Preaînalt? Jură-mi pe Dumnezeu că nu mă vei chinui!

8 Căci Isus îi zicea: „Duh necurat, ieși afară din acest om!“

9 Isus l-a întrebat: – Care-ți este numele? – Numele meu este „Legiune“, pentru că suntem mulți, I-a răspuns el.

10 Și Îl ruga mult pe Isus să nu-l trimită afară din ținutul acela.

11 Acolo, pe munte, era o turmă mare de porci care pășteau.

12 Duhurile necurate L-au rugat pe Isus: – Trimite-ne în porcii aceia, ca să intrăm în ei!

13 Și El le-a dat voie. Duhurile necurate au ieșit din om și au intrat în porci. Atunci turma, în jur de două mii de porci, s-a repezit pe râpă în jos, în mare, și s-a înecat în mare.

14 Porcarii au fugit și au dat de știre în cetate și în cătune. Și oamenii au venit să vadă ce s-a întâmplat.

15 Când au ajuns la Isus și l-au văzut pe cel care fusese demoniac și avusese în el legiunea de duhuri necurate, stând jos, îmbrăcat și cu mintea întreagă, s-au înspăimântat.

16 Cei ce văzuseră ce s-a întâmplat cu cel demoniac și cu porcii le-au povestit totul.

17 Atunci, ei au început să-L roage pe Isus să plece din regiunea lor.

18 În timp ce Isus se suia în barcă, cel ce fusese demoniac Îl ruga să-l lase să rămână cu El,

19 dar Isus nu l-a lăsat, ci i-a zis: „Du-te acasă, la ai tăi, și povestește-le cât de mult a făcut Domnul pentru tine și cum a avut milă de tine!“

20 El a plecat și a început să vestească prin Decapolis cât de mult făcuse Isus pentru el. Și toți se minunau.

Vindecarea unei femei și învierea unei fetițe

21 Isus a traversat iarăși marea (cu barca). Apoi, în timp ce era pe malul mării, s-a adunat la El o mare mulțime de oameni.

22 A venit la El unul dintre conducătorii sinagogii, pe nume Iair. Când L-a văzut, a căzut la picioarele Lui

23 și L-a rugat fierbinte: „Fetița mea este pe moarte. Vino și pune-Ți mâinile peste ea ca să fie vindecată și să trăiască!“

24 Isus a plecat împreună cu el. O mare mulțime de oameni Îl urma și se îmbulzea în El.

25 Acolo era o femeie care, de doisprezece ani, avea o scurgere de sânge.

26 Ea îndurase multe din partea multor doctori și cheltuisese tot ce avusese fără vreun folos, ba dimpotrivă, se îmbolnăvisese mai rău.

27 Auzind despre Isus, a venit în mulțime, prin spate, și s-a atins de haina Lui.

28 Căci își zicea: „Dacă aș putea să mă ating măcar de haina Lui, voi fi vindecată!“

29 Imediat izvorul sângelui ei a secat și ea a simțit în trup că fusese vindecată de boala ei.

30 Isus și-a dat seama imediat că din El ieșise o putere și, întorcându-Se spre mulțime, a întrebat: – Cine s-a atins de hainele Mele?

31 Ucenicii I-au zis: – Vezi că mulțimea se îmbulzește în Tine și mai întrebi: „Cine M-a atins?“

32 El însă se uita de jur-împrejur ca s-o vadă pe cea care făcuse lucrul acesta.

33 Atunci femeia, știind ce i se întâmplase, a venit înfricoșată și tremurând, și a căzut înaintea Lui, spunându-I tot adevărul.

34 Isus i-a zis: „Fiică, credința ta te-a vindecat! Du-te în pace și fii vindecată de boala ta!”

35 În timp ce El vorbea, au venit câțiva din casa conducătorului sinagogii și i-au zis acestuia: „Fiica ta este moartă. De ce-L mai deranjezi pe Învățător?”

36 Însă Isus, fără să ia în seamă cuvintele lor, i-a zis conducătorului sinagogii: „Nu te teme! Crede doar!”

37 N-a dat voie nimănui să-L însoțească în afară de Petru, Iacov și Ioan, fratele lui Iacov.

38 Când au ajuns ei la casa conducătorului sinagogii, Isus a văzut acolo multă larmă și pe cei ce plângeau și boceau zgomotos.

39 El a intrat și le-a zis: „De ce faceți atâta larmă și plângeți? Copilul nu este mort, ci doarme!”

40 Ei însă râdeau de El. Isus i-a scos pe toți afară, l-a luat pe tatăl copilului, pe mama acestuia și pe cei ce erau cu El și a intrat acolo unde era copilul.

41 A apucat copilul de mână și i-a zis: „Talitakum!” care tradus înseamnă: „Fetițo, ție îți zic, scoală-te!”

42 Fetița s-a ridicat imediat și a început să meargă; ea era în vârstă de doisprezece ani. Atunci ei au înmărmurit de tot.

43 Isus le-a poruncit insistent ca nimeni să nu știe despre aceasta și le-a spus să-i dea fetiței ceva să mănânce.

6 *Necredința celor din Nazaret*

1 Isus a ieșit de acolo și a venit în patria Lui. Ucenicii Lui L-au urmat.

2 Când a venit ziua Sabatului, a început să dea învățătură în sinagogă. Mulți, când îl auzeau, erau uimiți și ziceau: „De unde are Acest Om aceste lucruri? Ce fel de înțelepciune este aceasta care I-a fost dată? Cum de se fac aceste minuni prin mâinile Lui?”

3 Oare nu este Acesta tâmplarul, fiul Mariei și fratele lui Iacov, al lui Iosif, al lui Iuda și al lui Simon? Și surorile Lui, nu sunt oare aici, printre noi?” Și astfel, ei se poticneau în El.

4 Isus însă le-a zis: „Un profet nu este fără onoare decât în patria lui, între rudele lui și în casa lui.”

5 Și n-a putut să facă acolo nici o minune, în afară de faptul că și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi și i-a vindecat.

6 Și se mira de necredința lor. Isus străbătea satele de jur-împrejur, dând învățătură.

Trimiterea celor doisprezece

7 El i-a chemat pe cei doisprezece și a început să-i trimită doi câte doi, dându-le autoritate asupra duhurilor necurate.

8 Le-a poruncit să nu ia nimic cu ei pe drum, decât un toiag – să nu ia nici pâine, nici traistă, nici bani la brâu,

9 ci să se încălțe cu sandale, dar să nu-și ia două tunici.

10 El le-a mai zis: „În orice casă intrați, rămâneți acolo până când veți pleca din locul acela.

11 Și dacă în vreun loc nu vă vor primi și nu vă vor asculta, scuturați-vă praful de sub picioare când ieșiți de acolo, drept mărturie împotriva lor!”

12 Ei au plecat și au predicat că oamenii trebuie să se pocăiască.

13 Au scos mulți demoni și pe mulți bolnavi i-au uns cu untdelemn și i-au vindecat.

Ioan Botezătorul decapitat

14 Regele Irod a auzit despre Isus, căci numele Lui ajunsese vestit. Unii ziceau: „Ioan Botezătorul a fost înviat dintre cei morți și de aceea lucrează aceste puteri prin El!”

15 Alții ziceau: „Este Ilie!”, iar alții ziceau: „Este un profet, ca unul dintre profeți!”

16 Dar Irod, când a auzit, a zis: „Ioan acela, cel pe care l-am decapitat, a fost înviat!”

17 Căci Irod însuși trimisese să-l aresteze pe Ioan și-l legase în închisoare din cauza Irodiadei, soția lui Filip, fratele său, deoarece Irod se căsătorise cu ea,

18 iar Ioan îi zicea lui Irod: „Nu-ți este permis s-o ai pe soția fratelui tău!”

19 Irodiada îl dușmănea pe Ioan și vroia să-l omoare, dar nu putea,

20 pentru că Irod se temea de Ioan, știindu-l un bărbat drept și sfânt, și îl proteja. Când îl asculta, de multe ori stătea în cumpănă; și îl asculta cu plăcere.

21 A venit însă o zi oportună, când Irod, la aniversarea zilei sale de naștere, a dat un ospăț nobililor săi, ofițerilor și conducătorilor Galileii.

22 Fiica Irodiadei a venit și a dansat, iar lui Irod și invitaților săi le-a plăcut. Regele i-a zis atunci fetei: – Cere-mi orice dorești și-ți voi da!

23 Apoi i-a jurat (solemn): – Orice-mi vei cere, îți voi da, până la o jumătate din regatul meu!

24 Fata a ieșit și a întrebat-o pe mama ei: – Ce să cer? Aceasta i-a răspuns: – Capul lui Ioan Botezătorul!

25 Atunci ea a intrat în grabă la rege, cerându-i: – Doresc să-mi dai chiar acum, pe o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul!

26 Regele s-a întristat foarte tare, dar, din pricina jurămintelor și a invitațiilor săi, n-a putut s-o refuze.

27 Și regele a trimis imediat un călău, poruncindu-i să-i aducă capul lui Ioan. Acesta s-a dus, l-a decapitat pe Ioan în închisoare,

28 i-a adus capul pe o farfurie și l-a dat fetei, iar fata l-a dat mamei sale.

29 Când ucenicii lui Ioan au auzit despre aceasta, au venit, i-au luat trupul și l-au pus într-un mormânt.

Isus hrănește peste cinci mii de oameni

30 Apostolii s-au adunat la Isus și l-au povestit tot ce făcuseră și tot ce-i învățaseră pe oameni.

31 Isus le-a zis: „Veniți cu Mine într-un loc pustiu, doar voi singuri, și odihniți-vă puțin!” Căci erau mulți care veneau și plecau, iar ei n-aveau timp nici măcar să mănânce.

32 Au plecat deci cu barca, doar ei singuri, spre un loc pustiu.

33 Dar mulți i-au văzut plecând și i-au recunoscut, așa că oameni din toate cetățile au alergat pe jos până acolo și au sosit înaintea lor.

34 Când a coborât din barcă, Isus a văzut o mare mulțime de oameni și l s-a făcut milă de ei, pentru că erau ca niște oi care n-au păstor. Și a început să-i învețe multe lucruri.

35 Fiindcă ora era deja târzie, ucenicii Lui au venit la El și l-au zis: – Locul acesta este pustiu și ora este deja târzie.

36 Dă-le drumul să meargă prin cătunele din împrejurimi și prin sate ca să-și cumpere ceva să mănânce!

37 Însă Isus le-a zis: – Dați-le voi să mănânce! Ei l-au întrebat: – De unde să luăm două sute de denari și să ne ducem să cumpărăm pâine, ca să le dăm să mănânce?

38 Isus i-a întrebat: – Câte pâini aveți? Mergeți și vedeți! După ce au văzut câte pâini aveau, ei l-au răspuns: – Cinci, și doi pești.

39 Isus le-a poruncit să-i așeze pe toți pe iarba verde, în grupuri.

40 Ei s-au așezat în grupuri de câte o sută și de câte cincizeci.

41 Isus a luat cele cinci pâini și cei doi pești, a privit spre cer, a binecuvântat, a frânt pâinile și apoi le-a dat ucenicilor ca să le împartă mulțimilor. De asemenea, a împărțit tuturor și cei doi pești.

42 Au mâncat toți și s-au săturat;

43 și au strâns douăsprezece coșuri pline cu firimiturile rămase și cu ceea ce rămăsese din pești.

44 Cei ce mâncaseră (pâinile) erau cinci mii de bărbați.

Isus umblă pe mare

45 Imediat după aceea, Isus i-a zorit pe ucenicii Săi să se suie în barcă și să treacă înaintea Lui de partea cealaltă a mării, în Betsaida, iar între timp El va da drumul mulțimii.

46 După ce și-a luat rămas bun de la ei, S-a dus pe munte să se roage.

47 Era deja seară când barca a ajuns în mijlocul mării, iar El se afla singur pe țarm.

48 A văzut că ei se chinuiau cu vâslitul, pentru că vântul le era împotriva și, cam în a patra strajă a nopții, Isus a venit spre ei, umblând pe mare; vroia să ajungă la ei.

49 Când l-au văzut umblând pe mare, au zis: „Este o stafie!” și au țipat,

50 pentru că toți s-au speriat când l-au văzut. Dar Isus le-a vorbit imediat și le-a zis: „Îndrăzniți! Eu sunt! Nu vă temeți!”

51 După ce s-a suit la ei în barcă, vântul a încetat. Ei s-au mirat foarte tare.

52 Căci nu înțeleseseră nici ce s-a întâmplat cu pâinile, fiindcă le era inima împietrită.

53 Au traversat marea, au venit în ținutul Ghenezaretului și au ancorat acolo.

54 Imediat ce a coborât din barcă, oamenii l-au recunoscut.

55 Ei au alergat prin toată regiunea aceea și au început să-i aducă pe paturi pe cei bolnavi, acolo unde auzeau că se află Isus.

56 Și oriunde mergea El, în sate, în cetăți sau în cătune, îi așezau pe cei bolnavi în piețe și l rugau să-i lase doar să se atingă de marginea hainei Lui; și toți cei care se atingeau de ea erau vindecați.

7 *Isus și tradiția bătrânilor*

1 Fariseii și câțiva dintre cărturarii care veniseră de la Ierusalim s-au adunat la El

2 și i-au văzut pe câțiva dintre ucenicii Lui că mănâncă cu mâinile „necurate“, adică nespălate. –

3 Căci fariseii și toți iudeii nu mănâncă dacă nu-și spală cu atenție mâinile, respectând astfel tradiția bătrânilor.

4 Iar când se întorc de la piață nu mănâncă dacă nu s-au scăldat. Și mai sunt multe alte lucruri pe care le-au luat să le respecte, cum ar fi: spălarea paharelor, a ulcioarelor, a vaselor de bronz (și a paturilor) –

5 Atunci fariseii și cărturarii L-au întrebat pe Isus: – De ce ucenicii Tăi nu respectă tradiția bătrânilor, ci mănâncă cu mâinile „necurate“?

6 El le-a răspuns: – Ipocriților! Bine a profețit Isaia despre voi, așa cum este scris: „Poporul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine!

7 Degeaba însă Mi se închină ei, dând ca învățături niște porunci de-ale oamenilor!“

8 Voi lăsați porunca lui Dumnezeu și țineți tradiția oamenilor!

9 Apoi le-a zis: „Și ați respins frumos porunca lui Dumnezeu ca să țineți tradiția voastră!

10 Căci Moise a zis: «Cinstește-l pe tatăl tău și pe mama ta!» și «Cel ce își blestemă tatăl sau mama trebuie să fie pedepsit cu moartea.»

11 Însă voi ziceți: «Dacă un om spune tatălui său sau mamei sale: ‘Orice ai putea primi de la mine este korban’ – adică este deja închinat ca dar lui Dumnezeu –,

12 pe acela nu-l mai lăsați să facă nimic pentru tatăl sau mama lui!»

13 Și anulați astfel Cuvântul lui Dumnezeu prin tradiția voastră pe care o răspândiți! Și faceți multe alte lucruri de felul acesta!“

Lucrurile care-l spurcă pe om

14 Isus a chemat din nou mulțimea și a zis: „Ascultați-Mă cu toții și înțelegeți!

15 Nu există nimic din afara omului care, intrând în el, să-l poată spurca, ci ceea ce iese din om, aceea îl spurcă!“ (

16 Dacă cineva are urechi de auzit, să audă!)

17 După ce a lăsat mulțimea și a intrat în casă, ucenicii Lui L-au întrebat cu privire la pildă.

18 El le-a zis: „Și voi tot fără pricepere sunteți? Nu înțelegeți că orice intră în om din afară nu-l poate spurca,

19 fiindcă nu intră în inima lui, ci în stomac, iar apoi este aruncat afară, în latrină?“ A declarat astfel curate toate bucatele.

20 Apoi a zis: „Ceea ce iese din om, aceea îl spurcă pe om.

21 Căci dinăuntru, din inima omului, ies gândurile rele, curviile, furturile, crimele,

22 adulterele, lăcomia, răutatea, înșelăciunea, depravarea, ochiul rău, blasfemia, mândria și prostia!

23 Toate aceste rele ies dinăuntru și-l spurcă pe om!“

Credința femeii siro-feniciene

24 Isus a plecat de acolo și S-a dus în regiunile Tirului. Vrând să nu știe nimeni că se află acolo, a intrat într-o casă, dar n-a putut rămâne neobservat, **25** căci imediat, o femeie care auzise despre El și a cărei fetiță avea un duh necurat a venit la El și I-a căzut la picioare.

26 Femeia era o grecoaică, originară din Siro-Fenicia. Ea L-a rugat să scoată demonul din fetița ei,

27 dar Isus i-a zis: – Lasă să se sature mai întâi copiii, căci nu este bine să se ia pâinea copiilor și să se arunce la cățeluși!

28 – Da, Doamne, I-a zis ea, dar și cățelușii de sub masă mănâncă din firimiturile copiilor!

29 Atunci El i-a zis: – Pentru răspunsul acesta, du-te; demonul a ieșit din fetița ta!

30 Ea a plecat acasă și a găsit copilul culcat pe pat, iar demonul ieșise.

Isus vindecă un surdo-mut

31 Isus S-a întors din regiunea Tirului și S-a dus, prin Sidon, la Marea Galileii, trecând prin regiunea Decapolis.

32 Au adus la El un surd, care totodată vorbea greu, și L-au rugat să-Și pună mâna peste El.

33 Isus l-a luat deoparte din mulțime, Și-a pus degetele în urechile lui și i-a atins limba cu saliva Lui.

34 Apoi a privit spre cer, a oftat și i-a zis: „Efata!“, care înseamnă: „Deschide-te!“

35 Și (imediat) i s-au deschis urechile, i s-a descleștat limba și a început să vorbească deslușit.

36 Isus le-a poruncit să nu spună nimănui, dar cu cât le porunca să nu spună, cu atât ei vesteau aceasta mai mult.

37 Ei erau uimiți peste măsură și ziceau: „El pe toate le face bine; chiar și pe surzi îi face să audă, iar pe muți să vorbească!“

8 *Isus hrănește peste patru mii de oameni*

1 În zilele acelea s-a adunat din nou o mare mulțime de oameni și nu aveau ce să mănânce. Isus i-a chemat pe ucenici și le-a zis:

2 – Mi-e milă de mulțime, pentru că sunt deja trei zile de când stau cu Mine și nu au ce să mănânce,
3 iar dacă-i las să plece acasă flămânzi, vor leșina pe drum, mai ales că unii dintre ei au venit de departe.

4 Ucenicii I-au zis: – De unde ar putea lua cineva pâini aici, în pustie, ca să-i sature pe acești oameni?

5 Isus i-a întrebat: – Câte pâini aveți? – Șapte, I-au răspuns ei.

6 Isus a poruncit mulțimii să se așeze pe pământ. Apoi a luat cele șapte pâini, a adus mulțumiri, le-a frânt și le-a dat ucenicilor Săi ca să le împartă, iar ei le-au împărțit mulțimii.

7 Mai aveau și câțiva peștișori; El i-a binecuvântat și a zis să fie împărțiți și aceștia.

8 Au mâncat și s-au săturat; și au adunat șapte coșuri pline cu firimiturile rămase.

9 Cei ce mâncaseră erau în jur de patru mii de bărbați. După ce le-a dat drumul,

10 Isus S-a suit imediat în barcă împreună cu ucenicii Lui și s-au dus în părțile Dalmanutei.

Fariseii cer un semn

11 Fariseii au venit la El, au început să stea de vorbă cu El și, ca să-L pună la încercare, I-au cerut să le arate un semn din cer.

12 Isus a oftat adânc în duhul Său și a zis: „De ce cere această generație un semn? Adevărat vă spun că acestei generații nu i se va da nici un semn.“

13 Apoi i-a lăsat, S-a suit iarăși în barcă și S-a dus de cealaltă parte a mării.

Drojdia fariseilor și a lui Irod

14 Ucenicii uitaseră să ia pâini și nu aveau cu ei în barcă decât o pâine.

15 Isus i-a avertizat și le-a zis: „Fiți atenți și feriți-vă de drojdia fariseilor și de drojdia lui Irod!“

16 Ei au început să vorbească unii cu alții și să spună: „Ne zice așa pentru că nu avem pâini!“

17 Înțelegând aceasta, Isus le-a zis: – De ce vorbiți între voi că n-aveți pâini? Tot nu pricepeți, nici nu înțelegeți? Aveți inima împietrită?

18 Aveți ochi, dar nu vedeți și aveți urechi, dar nu auziți? Nu vă mai amintiți,

19 atunci când am frânt cele cinci pâini la cei cinci mii de oameni, câte coșuri pline cu firimituri ați adunat? – Douăsprezece, I-au răspuns ei.

20 – Iar când am frânt cele șapte pâini la cei patru mii de bărbați, câte coșuri pline cu firimituri ați adunat? – Șapte, au răspuns ei.

21 Atunci El le-a zis: – Tot nu înțelegeți?

Isus vindecă un orb la Betsaida

22 Au venit în Betsaida. I-au adus un orb și L-au rugat să Se atingă de el.

23 Isus l-a luat pe orb de mână și l-a dus afară din sat. A scuipat pe ochii acestuia, și-a pus mâinile peste el și l-a întrebat: – Vezi ceva?

24 Omul s-a uitat și a zis: – Văd niște oameni, dar mi se par ca niște copaci care umblă!

25 Atunci Isus și-a pus din nou mâinile peste ochii acestuia, iar omul a privit țintă și i-a revenit vederea; acum el vedea toate lucrurile clar.

26 Isus l-a trimis acasă, spunându-i: – Să nu intri în sat (și nici să nu spui cuiva în sat)!

Mărturisirea de credință a lui Petru

27 Isus și ucenicii Lui s-au dus spre satele Cezareii lui Filip. Pe drum, Isus i-a întrebat pe ucenicii Săi: – Cine zic oamenii că sunt Eu?

28 Ei I-au răspuns: – Unii zic că ești Ioan Botezătorul, alții zic că ești Ilie, iar alții zic că ești unul dintre profeți.

29 – Dar voi cine ziceți că sunt Eu? i-a mai întrebat El. Petru a răspuns: – Tu ești Cristosul!

30 Isus i-a avertizat să nu spună nimănui despre El.

Isus vorbește despre moartea și

învierea Sa

31 Apoi a început să-i învețe că Fiul Omului trebuie să sufere mult și să fie respins de către bătrâni, de către conducătorii preoților și de către cărturari, să fie omorât, iar după trei zile să învie.

32 Le vorbea deschis despre aceasta. Petru însă L-a luat deoparte și a început să-L mustre.

33 Dar Isus S-a întors, s-a uitat la ucenicii Săi și l-a muștră pe Petru, zicând: „Înapoia Mea, Satan, căci tu nu te gândești la lucrurile lui Dumnezeu, ci la lucrurile oamenilor!“

34 Apoi a chemat mulțimea și pe ucenicii Săi și le-a zis: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze!“

35 Căci oricine vrea să-și salveze viața, o va pierde, dar cel ce-și pierde viața pentru Mine și pentru Evanghelie, o va salva.

36 Și la ce i-ar folosi unui om să câștige întreaga lume, dacă și-ar pierde sufletul?

37 Sau, ce va da un om în schimbul sufletului său?

38 Căci celui ce îi va fi rușine de Mine și de cuvintele Mele, în această generație adulteră și păcătoasă, de acela Îi va fi rușine și Fiului Omului când va veni în slava Tatălui Său, cu sfinții îngeri.“

9 **1** Și le-a zis: „Adevărat vă spun că sunt unii dintre cei ce stau aici care nu vor gusta moartea înainte de a vedea Împărăția lui Dumnezeu venind cu putere.“

Schimbarea la față

2 După șase zile, Isus i-a luat cu Sine pe Petru, pe Iacov și pe Ioan și i-a dus doar pe ei singuri, pe un munte înalt. Acolo I-a fost schimbată înfățișarea înaintea lor.

3 Hainele Lui au devenit strălucitor de albe, așa de albe cum nici un înălbitor de pe pământ n-ar fi putut să le facă.

4 Și iată că li s-au arătat Ilie împreună cu Moise; ei stăteau de vorbă cu Isus.

5 Petru I-a zis lui Isus: „Rabbi, este bine să fim aici! Să facem trei corturi: unul pentru Tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie!“

6 Nu știa ce să zică, căci erau îngroziți.

7 Un nor a venit și i-a acoperit, iar din nor s-a auzit un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit! De El să ascultați!“

8 Ei s-au uitat deodată în jur, dar n-au mai văzut pe nimeni, decât pe Isus singur cu ei.

9 În timp ce coborau de pe munte, Isus le-a poruncit să nu povestească nimănui ceea ce au văzut, până când nu va învia Fiul Omului dintre cei morți.

10 Ei au respectat porunca Lui, dar au început să se întrebe ce înseamnă învierea dintre cei morți.

11 Și L-au întrebat: – De ce spun cărturarii că trebuie să vină mai întâi Ilie?

12 El le-a răspuns: – Într-adevăr, Ilie vine primul pentru a restaura toate lucrurile. Totuși, cum de este scris despre Fiul Omului că El va urma să sufere mult și să fie disprețuit?

13 Dar Eu vă spun că Ilie a și venit, însă ei au făcut cu el tot ce-au vrut, așa cum este scris despre el.

Ucenicii nu pot vindeca un copil demoniac

14 Când au ajuns la ceilalți ucenici, au văzut o mulțime mare în jurul lor și pe niște cărturari care discutau aprins cu ei.

15 Imediat ce întreaga mulțime L-a văzut pe Isus, au rămas uimiți și au alergat la El să-L salute.

16 El i-a întrebat: – Despre ce discutați atât de aprins cu ei?

17 Un om din mulțime I-a răspuns: – Învățătorule, I-am adus la Tine pe fiul meu, care are în el un duh de muțenie.

18 Oriunde îl apucă, îl trânteste la pământ. El face spume la gură, scrâșnește din dinți și devine țeapăn. Le-am spus ucenicilor Tăi să-l scoată, dar n-au putut.

19 Isus le-a răspuns: – O, generație necredincioasă! Până când voi mai fi cu voi? Până când vă voi mai răbda? Aduceți-l la Mine!

20 L-au adus la El. Și imediat ce L-a văzut pe Isus, duhul i-a provocat copilului spasme. Copilul a căzut la pământ și se rostogolea, făcând spume la gură.

21 Isus l-a întrebat pe tatăl acestuia: – De câtă vreme i se întâmplă așa? El I-a răspuns: – Din copilărie.

22 Și de multe ori îl aruncă în foc și în apă, ca să-l omoare ... Dar, dacă poți face ceva, ai milă de noi și ajută-ne!

23 Isus i-a zis: – „Dacă poți ...“?! Toate lucrurile sunt posibile pentru cel care crede!

24 Imediat tatăl copilului a strigat zicând: – Cred! Ajută necredinței mele!

25 Când a văzut Isus că mulțimea vine în fuga mare, a muștră duhul necurat și i-a zis: „Duh mut și surd, ție îți poruncesc: ieși afară din el și să nu mai intri în el!“

26 Duhul a strigat și apoi a ieșit provocându-i copilului convulsii puternice. Copilul a rămas ca mort, așa că mulți ziceau că a murit.

27 Isus însă l-a apucat de mână și l-a ridicat. Și el s-a sculat în picioare.

28 Când a intrat El în casă, fiind doar ei cu Isus, ucenicii L-au întrebat: – Noi de ce n-am putut să-l scoatem?

29 El le-a răspuns: – Pe acest soi de demoni nimeni nu-i poate scoate afară, decât prin rugăciune (și post).

Isus vorbește din nou despre moartea și învierea Sa

30 Au plecat de acolo și au trecut prin Galileea. Isus nu vroia să știe nimeni lucrul acesta,

31 pentru că îi învăța pe ucenici și le zicea: „Fiul Omului urmează să fie trădat în mâinile oamenilor.

Ei Îl vor omorî, dar la trei zile după ce-L vor fi omorât, va învia.“

32 Ei însă n-au priceput aceste vorbe și se temeau să-L întrebe.

Cine este cel mai mare?

33 Apoi au ajuns în Capernaum. În timp ce se aflau în casă, Isus i-a întrebat: – Despre ce ați discutat atât de aprins pe drum?

34 Dar ei tăceau, pentru că pe drum discutaseră aprins unii cu alții cu privire la cine este cel mai mare dintre ei.

35 Isus S-a așezat, i-a chemat pe cei doisprezece și le-a zis: – Dacă vrea cineva să fie primul, trebuie să fie ultimul dintre toți și slujitorul tuturor.

36 Isus a luat un copilaș, l-a pus să stea în mijlocul lor și, luându-l în brațe, le-a zis:

37 – Oricine primește astfel de copilași în Numele Meu, pe Mine Mă primește, iar cel ce Mă primește pe Mine, nu Mă primește de fapt pe Mine, ci pe Cel Ce M-a trimis pe Mine.

De partea lui Isus

38 Ioan I-a zis: – Învățătorule, noi am văzut pe cineva care scotea demoni în Numele Tău și l-am oprit, pentru că nu ne urma.

39 Isus i-a răspuns: – Nu-l opriți, căci nu este nimeni care să facă o minune în Numele Meu și care să Mă poată vorbi de rău imediat după aceea.

40 Cel care nu este împotriva noastră este de partea noastră.

41 Iar cel care vă dă un pahar cu apă în Numele Meu, pentru că sunteți ai lui Cristos, adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata.

Pricini de păcătuire

42 Dar dacă cineva îl face să păcătuiască pe vreunul din acești micuți care cred în Mine, ar fi mai bine pentru el dacă i s-ar atârna de gât o piatră mare de moară și ar fi aruncat în mare.

43 Dacă mâna ta te face să păcătuiești, taie-o! Este mai bine pentru tine să intri în viață ciung, decât să ai două mâini și să mergi în Iad, în focul care nu poate fi stins, (

44 unde viermele nu moare și focul nu se stinge).

45 Și dacă piciorul tău te face să păcătuiești, taie-l! Este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop, decât să ai două picioare și să fii aruncat în Iad, (

46 unde viermele nu moare și focul nu se stinge).

47 Dacă ochiul tău te face să păcătuiești, scoate-l! Este mai bine pentru tine să intri în Împărăția lui

Dumnezeu, având un singur ochi, decât să ai doi ochi și să fii aruncat în Iad,

48 unde viermele nu moare și focul nu se stinge.

49 Căci orice om va fi sărat cu foc (și orice jertfă va fi sărată cu sare).

50 Sarea este bună, dar dacă sarea devine fără gust, prin ce o veți face din nou sărată?! Aveți deci sare în voi înșivă și trăiți în pace unii cu alții!“

10 *Despre divorț*

1 Apoi a plecat de acolo și a venit în regiunea Iudeii (și) dincolo de Iordan. Mulțimile s-au adunat din nou în jurul Lui, iar El, după cum Îi era obiceiul, a început iarăși să-i învețe.

2 Niște farisei au venit la El ca să-L pună la încercare și L-au întrebat: – Are voie un bărbat să divorțeze de soția lui?

3 Isus i-a întrebat: – Ce v-a poruncit Moise?

4 Ei I-au răspuns: – Moise a dat voie ca bărbatul să-i scrie soției o carte de despărțire și s-o lase să plece.

5 Dar Isus le-a zis: – Din cauza inimilor voastre împietrite v-a scris el această poruncă

6 însă la începutul creației Dumnezeu „i-a făcut bărbat și femeie“.

7 „De aceea bărbatul își va lăsa tatăl și mama (și se va uni cu soția lui),

8 iar cei doi vor deveni un singur trup.“ Așa că nu mai sunt doi, ci sunt un singur trup!

9 Deci, ceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă!

10 În casă, ucenicii L-au întrebat cu privire la aceasta.

11 El le-a zis: „Oricine divorțează de soția lui și se căsătorește cu altcineva, comite adulter împotriva ei.

12 Și dacă o soție divorțează de bărbatul ei și se căsătorește cu altcineva, comite adulter.“

Isus și copilașii

13 I-au adus niște copilași, ca să se atingă de ei, dar ucenicii i-au muștrat pe cei care i-au adus.

14 Isus însă, când a văzut acest lucru, s-a indignat și le-a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, pentru că Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei!

15 Adevărat vă spun că oricine nu primește Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, cu nici un chip nu va intra în ea!“

16 Apoi i-a luat în brațe și i-a binecuvântat punându-Și mâinile peste ei.

Isus și tânărul bogat

17 Chiar când pornea la drum, a alergat la El un om care a îngenuncheat înaintea Lui și L-a întrebat: – Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viață veșnică?

18 Isus i-a răspuns: – De ce Mă numești „bun“? Nimeni nu este bun decât Unul: Dumnezeu.

19 Cunoști poruncile: „Să nu ucizi“, „Să nu comiți adulter“, „Să nu furi“, „Să nu depui mărturie falsă“, „Să nu înșeli“, „Cinstește-l pe tatăl tău și pe mama ta.“

20 El I-a spus: – Învățătorule, pe toate acestea le-am împlinit încă din tinerețea mea.

21 Privindu-l, Isus l-a iubit și i-a zis: – Îți lipsește un singur lucru: du-te, vinde tot ce ai și dă săracilor, și vei avea astfel o comoară în cer. Apoi vino, urmează-Mă!

22 Mâhnit de aceste cuvinte, a plecat întristat, pentru că avea multe posesiuni.

23 Isus a privit în jur și le-a zis ucenicilor Săi: – Cât de greu va fi pentru cei bogați să intre în Împărăția lui Dumnezeu!

24 Ucenicii au rămas uimiți de cuvintele Lui. Isus le-a zis iarăși: – Copii, cât de greu este (pentru cei ce se încred în bogății) să intre în Împărăția lui Dumnezeu!

25 Este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea acului, decât să intre un om bogat în Împărăția lui Dumnezeu.

26 Ei au rămas foarte uimiți și se întrebau între ei: „Atunci cine poate fi mântuit?“

27 Isus i-a privit și a zis: – Este imposibil pentru oameni, dar nu și pentru Dumnezeu, căci pentru Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile.

28 Petru a început să-I zică: – Iată, noi am lăsat totul și Te-am urmat.

29 Isus a răspuns: – Adevărat vă spun că nu este nimeni care să-și fi lăsat casă, sau frați, sau surori, sau mamă, sau tată, sau copii sau ogorul de dragul Meu și de dragul Evangheliei

30 și care să nu primească de o sută de ori mai mult acum, în vremea aceasta, case, frați, surori, mame, copii și ogoare, împreună cu persecuții, iar în veacul care vine – viață veșnică.

31 Dar mulți din cei dintâi vor fi cei din urmă, iar cei din urmă vor fi cei dintâi.

Isus vorbește din nou despre moartea și învierea Sa

32 Ei erau pe drum și se îndreptau spre Ierusalim. Isus mergea înaintea lor. Ucenicii erau neliniștiți, iar cei care-L urmau erau speriați. Isus i-a luat din nou deoparte pe cei doisprezece și a început să le vorbească despre ce urma să I se întâmple:

33 „Iată că ne suim spre Ierusalim și Fiul Omului va fi dat pe mâna conducătorilor preoților și a cărturarilor. Ei Îl vor condamna la moarte și-L vor da pe mâna neamurilor,

34 care Îl vor batjocori, Îl vor scuipa, Îl vor biciui și-L vor omorî. Dar după trei zile va învia.“

Cererea fiilor lui Zebedei

35 Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, au venit la El și I-au zis: – Învățătorule, vrem să faci pentru noi orice-Ți vom cere.

36 Isus i-a întrebat: – Ce vreți să fac pentru voi?

37 Ei I-au răspuns: – Dă-ne voie să ședem unul la dreapta și altul la stânga Ta, în slava Ta.

38 Isus le-a zis: – Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul pe care îl beau Eu sau să fiți botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu?

39 – Putem! au răspuns ei. Isus le-a zis: – Veți bea paharul pe care-l voi bea Eu și veți fi botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu,

40 dar dreptul de a sta la dreapta sau la stânga Mea nu ține de Mine să-l dau, ci este pentru aceia cărora le-a fost pregătit.

41 Ceilalți zece, când au auzit, au început să fie indignați de Iacov și Ioan.

42 Isus i-a chemat la El și le-a zis: „Știți că cei care sunt considerați domnitorii neamurilor fac pe stăpânii cu ele, iar mai marii lor se poartă cu tiranie cu ele.

43 Între voi să nu fie așa! Ci oricine vrea să fie mai mare între voi trebuie să devină slujitorul vostru, 44 iar cel ce vrea să fie primul între voi trebuie să devină robul tuturor.

45 Căci Fiul Omului n-a venit ca să fie slujit, ci ca să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți.“

Vindecarea orbului Bartimeu

46 Au ajuns în Ierihon. Când a ieșit Isus din Ierihon, împreună cu ucenicii Lui și cu o mulțime destul de mare de oameni, un cerșetor orb, pe nume Bartimeu, fiul lui Timeu, ședea lângă drum.

47 Când a auzit el că trece Isus din Nazaret, a început să strige: – Fiul lui David, Isuse, ai milă de mine!

48 Mulți îl muștrău spunându-i să tacă, dar el striga și mai tare: – Fiul lui David, ai milă de mine!

49 Isus S-a oprit și a zis: „Chemăți-l!” Ei l-au chemat pe orb și i-au zis: „Îndrăznește! Ridică-te, căci te cheamă!”

50 El și-a aruncat haina, a sărit în picioare și a venit la Isus.

51 Isus l-a întrebat: – Ce vrei să fac pentru tine? El l-a răspuns: – Rabbuni, să-mi recapăt vederea!

52 Isus i-a zis: – Du-te, credința ta te-a vindecat! Imediat el și-a recăpătat vederea și L-a urmat pe Isus pe drum.

11 *Intrarea triumfală în Ierusalim*

1 Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe și Betania, lângă Muntele Măslinilor, Isus i-a trimis pe doi dintre ucenicii Săi în sat,

2 spunându-le: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră și imediat ce intrați în el, veți găsi legat un măgăruș pe care nu a încălecat încă nici un om. Dezlegați-l și aduceți-l!”

3 Dacă vă va zice cineva: «De ce faceți aceasta?», să-i spuneți: «Domnul are nevoie de el. Și imediat îl va trimite înapoi aici.»

4 Ei s-au dus, au găsit măgărușul legat lângă ușă, afară în stradă, și l-au dezlegat.

5 Cei care stăteau acolo i-au întrebat: „Ce faceți de dezlegați măgărușul?”

6 Ei le-au zis așa cum le spusese Isus și aceștia i-au lăsat să plece.

7 Au adus măgărușul la Isus, și-au pus hainele peste el, iar Isus S-a așezat deasupra lui.

8 Mulți își așterneau hainele pe drum, iar alții presărau ramuri pe care le tăiaseră de pe câmpuri.

9 Cei care mergeau înaintea și cei care-L urmau strigau: „Osana! Binecuvântat este Cel Ce vine în Numele Domnului!”

10 Binecuvântată este Împărăția care vine, Împărăția părintelui nostru David! Osana în locurile preaînalte!”

Isus curăță Templul

11 A intrat în Ierusalim, în Templu, s-a uitat de jur-împrejur la toate lucrurile și, pentru că era deja seara târziu, S-a dus spre Betania împreună cu cei doisprezece.

12 În ziua următoare, după ce au ieșit din Betania, lui Isus I s-a făcut foame.

13 A văzut de departe un smochin care avea frunze și S-a dus să vadă dacă va găsi ceva în el. Dar, când a ajuns, n-a găsit decât frunze, pentru că nu era vremea smochinelor.

14 Atunci i-a zis: „În veac să nu mai mănânce nimeni roade din tine!” Ucenicii Lui au auzit aceasta.

15 Au ajuns în Ierusalim. El a intrat în Templu și a început să-i scoată afară pe cei ce vindeau și cumpărau în Templu. A răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei

16 și nu lăsa pe nimeni să ducă vreo marfă prin Templu.

17 El îi învăța și le zicea: „Oare nu este scris: «Casa Mea va fi numită o casă de rugăciune pentru toate neamurile.»? Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari!”

18 Conducătorii preoților și cărturarii au auzit lucrul acesta și căutau o modalitate să-L omoare, pentru că se temeau de El, deoarece întreaga mulțime era uimită de învățătura Lui.

19 Și ori de câte ori se făcea târziu, Isus și ucenicii Lui ieșeau afară din cetate.

Smochinul uscat. Puterea credinței

20 Dimineța, când au trecut pe lângă smochin, au văzut că era uscat din rădăcini.

21 Petru și-a amintit ce se întâmplase și i-a zis: – Rabbî, iată că smochinul pe care l-ai blestemat s-a uscat!

22 Isus a răspuns: – Aveți credință în Dumnezeu!

23 Adevărat vă spun că dacă cineva ar zice acestui munte: „Ridică-te și aruncă-te în mare!” și nu s-ar îndoi în inima lui, ci ar crede că ceea ce spune se va întâmpla, i se va da întocmai!

24 De aceea vă spun că toate lucrurile pe care le cereți atunci când vă rugați, să credeți că le-ați și primit și ele vi se vor da.

25 Și când stați în picioare rugându-vă, să iertați dacă aveți ceva împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru Care este în ceruri să vă ierte vouă greșelile.

(
26 Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru Care este în ceruri nu va ierta greșelile voastre.)

Autoritatea lui Isus

27 Au intrat apoi din nou în Ierusalim. În timp ce se plimba prin Templu, au venit la El conducătorii preoților, cărturarii și bătrânii

28 și L-au întrebat: – Cu ce autoritate faci aceste lucruri? Și cine Ți-a dat această autoritate ca să le faci?

29 Isus le-a răspuns: – Vă voi pune o întrebare. Răspundeți-Mi, și vă voi spune cu ce autoritate fac aceste lucruri.

30 Botezul lui Ioan era din cer sau de la oameni? Răspundeți-Mi!

31 Ei au început să vorbească între ei și să zică: „Dacă vom răspunde: «Din cer!», ne va întreba: «Atunci de ce nu l-ați crezut?»».

32 Sau să răspundem: «De la oameni!»?“ Ei se temeau de mulțime, fiindcă toți considerau că Ioan a fost într-adevăr un profet.

33 Așa că I-au răspuns lui Isus: – Nu știm! Atunci și Isus le-a zis: – Nici Eu nu vă spun cu ce autoritate fac aceste lucruri.

12 **1** Apoi a început să le vorbească în pilde: –

Un om a plantat o vie. A împrejmuit-o cu un gard, a săpat un teasc și a construit un turn de pază. Apoi a arendat-o unor viticultori și a plecat într-o călătorie.

2 La vremea roadelor a trimis un sclav la viticultori ca să ia de la ei partea cuvenită din roadele viei.

3 Viticultorii însă l-au apucat, l-au bătut și l-au trimis înapoi cu mâinile goale.

4 A trimis din nou la ei un alt sclav, dar și pe acesta l-au bătut peste cap și l-au înjosit.

5 A trimis apoi un altul, dar pe acela l-au omorât, și apoi încă mulți alții, dintre care pe unii i-au bătut, iar pe alții i-au omorât.

6 Singurul pe care-l mai avea era un fiu preaiubit. În cele din urmă, l-a trimis la ei, spunându-și: „Pe fiul meu îl vor respecta!“

7 Dar viticultorii aceia și-au zis între ei: „Acesta este moștenitorul! Haideți să-l omorâm, și moștenirea va fi a noastră!“

8 Și l-au apucat, l-au omorât și l-au scos afară din vie.

9 Așadar, ce va face stăpânul viei? Va veni și-i va nimici pe viticultori, iar via o va da altora.

10 N-ați citit acest loc din Scriptură unde scrie: „Piatra pe care au respins-o zidarii a devenit piatra din capul unghiului.

11 Domnul a făcut acest lucru și este minunat în ochii noștri!“?

12 Ei au căutat să-L prindă, dar le-a fost frică de popor; căci ei știau că împotriva lor spusese Isus pilda. Așa că L-au lăsat și au plecat.

Tributul datorat Cezarului

13 I-au trimis la El pe câțiva dintre farisei și dintre irodieni ca să-L prindă în cursă cu vorba.

14 Ei au venit și I-au zis: – Învățătorule, știm că ești corect, fără să-Ți pese de nimeni, căci nu cauți la fața omului, ci îi înveți pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr. Se cuvine să plătim tribut Cezarului sau nu? Să plătim sau să nu plătim?

15 El însă, înțelegând ipocrizia lor, le-a zis: – De ce Mă puneți la încercare? Aduceți-Mi un denar, să-l văd!

16 Ei I-au adus. Isus i-a întrebat: – Chipul acesta și inscripția, ale cui sunt? – Ale Cezarului, I-au răspuns ei.

17 Isus le-a zis: – Dați deci Cezarului ce este al Cezarului, iar lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu! Ei au rămas uimiți de El.

Despre înviere

18 Au venit la El saducheii, care zic că nu există înviere, și L-au întrebat:

19 – Învățătorule, Moise ne-a scris că dacă fratele cuiva moare fără să aibă copii și-i rămâne astfel doar soția, fratele acestuia trebuie să se căsătorească cu văduva și să-i ridice un urmaș fratelui său.

20 Erau șapte frați. Primul și-a luat o soție, dar a murit fără să lase vreun urmaș.

21 Al doilea s-a căsătorit cu văduva, dar și el a murit fără să lase vreun urmaș. Așa s-a întâmplat și cu al treilea.

22 Și nici unul din cei șapte n-a lăsat vreun urmaș. Femeia a murit ultima dintre toți.

23 La înviere, (când se vor scula,) soția căruia dintre ei va fi ea? Căci toți șapte au avut-o de soție!

24 Isus le-a răspuns: – Oare nu vă rătăciți voi tocmai pentru că nu cunoașteți nici Scripturile și nici puterea lui Dumnezeu?

25 Căci atunci când se vor scula din morți, nici nu se vor mai însura, nici nu se vor mai mărita, ci vor fi ca îngerii din ceruri.

26 Iar cu privire la faptul că cei morți sunt înviați, n-ați citit în cartea lui Moise, acolo unde scrie despre tufiș, cum i-a vorbit Dumnezeu și i-a zis: „Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.“?

27 El nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii! Sunteți foarte rățaciți!

Cea mai mare poruncă

28 Unul dintre cărturari venise și-i auzise discutând. Când a văzut că Isus le-a răspuns bine, L-a întrebat: – Care este cea dintâi poruncă dintre toate?

29 Isus i-a răspuns: – Cea dintâi poruncă este: „Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn.

30 Să-L iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată mintea ta și cu toată puterea ta.“ (Aceasta este cea dintâi poruncă.)

31 Iar a doua este următoarea: „Să-l iubești pe semenul tău ca pe tine însuși.“ Nu există altă poruncă mai mare decât acestea.

32 Cărturarul I-a zis: – Bine, Învățătorule! Este adevărat ceea ce ai spus, și anume că El este Unul singur, că nu este altul în afară de El

33 și că a-L iubi pe El cu toată inima, cu toată priceperea și cu toată puterea și a-l iubi pe semenul tău ca pe tine însuși este mult mai mult decât toate arderile de tot și decât toate jertfele.

34 Când a văzut Isus că răspunsese cu înțelepciune, i-a zis: – Tu nu ești departe de Împărăția lui Dumnezeu. Și nimeni nu mai îndrăznește să-i pună vreo întrebare.

Al cui fiu este Cristos?

35 În timp ce dădea învățătură în Templu, Isus a întrebat: – Cum de zic cărturarii despre Cristos că este fiul lui David?

36 David însuși, în Duhul Sfânt, spune: „Domnul I-a zis Domnului meu: «Șezi la dreapta Mea, până-Ți voi pune dușmanii sub picioare!»“

37 David însuși Îl numește „Domn“; deci cum este El fiul lui? Mulțimea cea mare Îl asculta cu plăcere.

38 În învățătura Lui, spunea: „Feriți-vă de cărturari, cărora le place să umble în robe lungi, să fie salutați prin piețe

39 și să li se dea scaunele de onoare în sinagogi și locurile de onoare la mese.

40 Ei devorează casele văduvelor și fac rugăciuni lungi de ochii lumii. Aceștia vor primi o condamnare mult mai mare.“

Văduva săracă și dărnicia ei

41 S-a așezat în fața vistieriei Templului și se uita cum puneau mulțimea bani în vistierie. Mulți din cei bogăți puneau mult.

42 A venit și o văduvă săracă și a pus două lepta, care fac un codrantes.

43 Isus i-a chemat pe ucenicii Lui și le-a zis: „Adevărat vă spun că această văduvă săracă a pus mai mult decât toți cei care au pus în vistierie,

44 pentru că toți au pus din abundența lor, dar ea, din sărăcia ei, a pus tot ce avea, tot ce-i mai rămăsese ca să trăiască.“

13 Semne ale sfârșitului

1 După ce a ieșit din Templu, unul dintre ucenicii Lui I-a zis: – Învățătorule, iată ce pietre și ce clădiri!

2 Isus i-a răspuns: – Vezi tu clădirile acestea mari? Nu va fi lăsată aici piatră pe piatră; totul va fi dărâmat!

3 Apoi S-a așezat pe Muntele Măslinilor, în dreptul Templului și, în timp ce erau doar ei singuri, Petru, Iacov, Ioan și Andrei L-au întrebat:

4 – Spune-ne când se vor întâmpla aceste lucruri și care va fi semnul când urmează să fie împlinite toate acestea?

5 Isus a început să le vorbească astfel: – Vedeți să nu vă înșele cineva!

6 Vor veni mulți în Numele Meu, zicând: „Eu sunt Acela!“ și vor înșela astfel pe mulți.

7 Când veți auzi de războaie și vești de războaie, să nu vă neliniștiți! Aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar încă nu va fi sfârșitul.

8 Un neam se va ridica împotriva altui neam și o împărăție împotriva altei împărății. Vor fi cutremure în diverse locuri și va fi foamete. Dar acestea sunt doar începutul durerilor nașterii.

9 Luați seama la voi înșivă! Vă vor da pe mâna sinedriilor și veți fi bătuți în sinagogi. Veți fi puși să stați înaintea guvernatorilor și înaintea regilor din pricina Mea, ca să fiți mărturie înaintea lor.

10 Mai întâi trebuie ca Evanghelia să fie vestită la toate neamurile.

11 Când vă vor duce să vă dea pe mâna lor, să nu vă îngrijorați dinainte cu privire la ceea ce veți vorbi, ci spuneți ce vi se va da chiar în ceasul acela! Căci nu voi sunteți cei care veți vorbi, ci Duhul Sfânt.

12 Fratele îl va trăda și-l va da la moarte pe fratele său, iar tatăl pe copilul său; copiii se vor ridica împotriva părinților și-i vor da la moarte.

13 Veți fi urâți de toți din pricina Numelui Meu, dar cel ce va răbda până la sfârșit va fi mântuit.

14 Când veți vedea „urâciunea pustiirii“ stând acolo unde n-ar trebui – cel ce citește, să înțeleagă –, atunci cei din Iudeea să fugă în munți!

15 Cel ce va fi pe acoperișul casei să nu coboare, nici să nu intre în casă ca să-și ia ceva din ea,

16 iar cel ce va fi la câmp să nu se întoarcă să-și ia haina!

17 Vai de cele ce vor fi însărcinate și de cele ce vor alăpta în zilele acelea!

18 Rugați-vă să nu se întâmple iarna.

19 Căci în zilele acelea va fi un necaz așa de mare cum n-a mai fost de la începutul creației, pe care a făurit-o Dumnezeu, și până acum, și nici nu va mai fi!

20 Iar dacă Domnul n-ar fi scurtat numărul zilelor, nici un om n-ar fi scăpat; dar, din pricina celor aleși, pe care El i-a ales, El a scurtat numărul zilelor.

21 Dacă cineva vă va spune atunci: „Iată, Cristosul este aici!“ sau „Iată, este acolo!“, să nu credeți!

22 Căci se vor ridica cristoși falși și profeți falși și vor face semne și minuni, pentru a-i înșela, dacă este posibil, pe cei aleși.

23 Voi însă păziți-vă; v-am spus mai dinainte toate lucrurile!

24 Dar în zilele acelea, după necazul acela, soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina,

25 stelele vor cădea din cer și puterile din ceruri vor fi clătinate.

26 Atunci Îl vor vedea pe Fiul Omului venind pe nori, cu mare putere și slavă.

27 Atunci El va trimite îngerii, iar ei îi vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la marginea pământului până la marginea cerului.

28 Învățați de la smochin pilda lui: când mlădița lui devine deja fragedă și încep să apară frunzele, știți că vara este aproape.

29 Tot așa și voi, când vedeți că se întâmplă aceste lucruri, să știți că El este aproape, este chiar la ușă.

30 Adevărat vă spun că nu va trece această generație până se vor întâmpla toate aceste lucruri.

31 Cerul și pământul vor trece, însă cuvintele Mele nu vor trece!

Îndemn la veghere

32 Dar despre ziua sau ora aceea nu știe nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.

33 Fiți atenți! Vegheați! Căci nu știți când va sosi vremea.

34 Este ca atunci când un om, plecat într-o călătorie, își lasă casa, dă sclavilor săi autoritate,

fiecăruia potrivit slujbei lui, și poruncește portarului să vegheze.

35 Vegheați deci pentru că nu știți când vine stăpânul casei – sau seara, sau la miezul nopții, sau la cântatul cocoșului, sau dimineața –

36 și să nu cumva, venind pe neașteptate, să vă găsească dormind!

37 Ceea ce vă spun vouă, spun tuturor: vegheați!

14 *Uneltire împotriva lui Isus*

1 Peste două zile era Paștele și Sărbătoarea Azimelor. Conducătorii preoților și cărturarii căutau o modalitate să-L aresteze pe Isus prin viclenie și să-L omoare.

2 Însă ei ziceau: „Nu în timpul sărbătorii, ca nu cumva să se facă tulburare în popor.“

Ungerea lui Isus la Betania

3 În timp ce se afla în Betania, luând masa în casa lui Simon, leprosul, a venit o femeie care avea un vas de alabastru, plin cu parfum de nard pur, foarte scump. Ea a spart vasul de alabastru și a turnat parfumul pe capul lui Isus.

4 Unii au fost indignați și au zis între ei: „Pentru ce s-a făcut risipa aceasta de parfum?“

5 Căci parfumul acesta s-ar fi putut vinde cu peste trei sute de denari, iar banii să fie dați săracilor!“ Și o muștrau pe femeie cu asprime.

6 Însă Isus a zis: „Lăsați-o în pace! De ce-i cauzați supărare? Ea a făcut un lucru frumos față de Mine!“

7 Căci pe săraci îi aveți întotdeauna cu voi și puteți să le faceți bine oricând vreți, dar pe Mine nu Mă aveți întotdeauna!

8 Ea a făcut ce a putut: Mi-a uns trupul mai dinainte, în vederea pregătirii Mele pentru îngropare.

9 Adevărat vă spun că oriunde va fi vestită Evanghelia, în toată lumea, se va spune și ce a făcut această femeie, în memoria ei.“

Trădarea lui Iuda

10 Atunci Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, s-a dus la conducătorii preoților ca să-L dea pe mâna lor.

11 Ei s-au bucurat când au auzit aceasta și i-au promis că-i vor da bani. Și el a început să caute un prilej ca să-L dea pe mâna lor.

Masa pascală

12 În prima zi a Sărbătorii Azimelor, când se jertfește mielul de Paște, ucenicii Lui L-au întrebat:

– Unde vrei să ne ducem să-Ți pregătim să mănânci mielul de Paște?

13 El i-a trimis pe doi dintre ucenicii Lui în cetate și le-a zis: – Duceți-vă în cetate și acolo vă va întâlni un om care duce un vas cu apă. Urmați-l,

14 și acolo unde va intra el, spuneți stăpânului casei astfel: „Învățătorul întreabă: «Unde este camera Mea de oaspeți în care urmează să mănânc mielul de Paște împreună cu ucenicii Mei?»»

15 El vă va arăta sus o cameră mare și gata aranjată. Acolo să faceți pregătirile pentru noi!

16 Ucenicii au plecat, au ajuns în cetate și au găsit totul așa cum le spusese Isus; și au pregătit mielul de Paște.

Descoperirea trădătorului

17 Când s-a înserat, Isus a venit împreună cu cei doisprezece.

18 În timp ce erau la masă și mâncau, Isus a zis: – Adevărat vă spun că unul dintre voi, care mănâncă împreună cu Mine, Mă va trăda.

19 Ei s-au întristat foarte tare și au început să-L întrebe, unul câte unul: – Nu cumva sunt eu?

20 El le-a răspuns: – Este unul din cei doisprezece, care pune mâna în castron împreună cu Mine.

21 Da, Fiul Omului Se duce după cum este scris cu privire la El, dar vai de omul acela prin care este trădat Fiul Omului! Era mai bine pentru acel om dacă nu s-ar fi născut!

Cina Domnului

22 În timp ce mâncau, Isus a luat o pâine și, după ce a binecuvântat-o, a frânt-o și le-a dat-o ucenicilor, zicând: „Luați! Acesta este trupul Meu.”

23 Apoi a luat un pahar și, după ce a adus mulțumiri, l-a dat ucenicilor și toți au băut din el.

24 Isus le-a zis: „Acesta este sângele Meu, sângele legământului, care este vărsat pentru mulți.

25 Adevărat vă spun că nu voi mai bea din rodul viței până în ziua aceea când îl voi bea nou în Împărăția lui Dumnezeu.”

26 După ce au cântat psalmii, s-au dus spre Muntele Măslinilor.

27 Isus le-a zis: – Toți vă veți poticni, pentru că este scris: „Voi lovi păstorul, și oile vor fi risipite!”

28 Dar după învierea Mea voi merge înaintea voastră în Galileea.

Isus prezice lepădarea lui Petru

29 Petru I-a răspuns: – Chiar dacă toți se vor poticni, eu nu mă voi poticni!

30 Isus i-a zis: – Adevărat îți spun că astăzi, în noaptea aceasta, înainte de al doilea cântat al cocoșului, te vei lepăda de Mine de trei ori!

31 Dar Petru a răspuns și mai convins: – Chiar dacă ar trebui să mor împreună cu Tine, eu tot nu mă voi lepăda de Tine! Și toți au spus la fel.

Ghetsimani

32 Apoi au venit într-un loc numit Ghetsimani și Isus le-a zis ucenicilor Săi: „Stați jos aici, în timp ce Eu mă rog!”

33 I-a luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan și a început să fie neliniștit și să se mâhnească.

34 El le-a zis: „Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte. Rămâneți aici și vegheați!”

35 S-a depărtat puțin, a căzut cu fața la pământ și s-a rugat ca, dacă este posibil, să treacă de la El ceasul acela.

36 El zicea: „Abba, Tată, la Tine toate lucrurile sunt posibile! Îndepărtează de la Mine paharul acesta! Totuși, nu cum vreau Eu, ci cum vrei Tu!”

37 Apoi a venit la ucenici, dar i-a găsit dormind. El i-a zis lui Petru: „Simone, dormi?! N-ai putut veghea nici măcar o oră?

38 Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită! Duhul într-adevăr este doritor, dar carnea este neputincioasă.”

39 S-a îndepărtat și s-a rugat din nou, spunând aceleași cuvinte.

40 A venit iarăși la ucenici și i-a găsit dormind, pentru că li se îngreunaseră ochii de somn. Ei nu știau ce să-I răspundă.

41 Când a venit a treia oară, le-a zis: „Încă mai dormiți și vă odihniți? Destul! A sosit ceasul! Iată că Fiul Omului este trădat în mâinile păcătoșilor.

42 Sculați-vă! Să mergem! Iată că se apropie cel ce Mă trădează!”

Arestarea lui Isus

43 Și imediat, în timp ce El încă vorbea, a venit Iuda, unul din cei doisprezece, împreună cu o mulțime de oameni cu săbii și ciomege, trimiși de conducătorii preoților, de către cărturari și de către bătrâni.

44 Trădătorul le dăduse următorul semn: „Cel pe Care-L voi săruta, Acela este! Să-L arestați și să-L luați sub pază!”

45 Când a venit, s-a îndreptat imediat spre Isus și I-a zis: „Rabbi!” Și L-a sărutat.

46 Atunci ei au pus mâna pe Isus și L-au arestat.

47 Unul dintre cei ce stăteau acolo a scos sabia și l-a lovit pe robul marelui preot, tăindu-i o ureche.

48 Isus le-a zis: „Ați ieșit să Mă prindeți cu săbii și ciomege, ca pe un tâlhar?”

49 În fiecare zi eram cu voi în Templu și dădeam învățătură, dar nu M-ați arestat! Însă fie ca Scripturile să fie împlinite!“

50 Toți L-au părăsit și au fugit.

51 Un anumit tânăr, care purta peste trupul gol doar o pânză de in, îl urma pe Isus. L-au prins și pe el,

52 dar el și-a lăsat pânza de in și a fugit dezbrăcat.

Isus înaintea Sinedriului

53 Pe Isus L-au dus la marele preot, iar acolo s-au adunat toți conducătorii preoților, bătrânii și cărturarii.

54 Petru L-a urmat de la distanță până în curtea marelui preot. S-a așezat împreună cu gărzile și se încălzea la foc.

55 Conducătorii preoților și întregul Sinedriu căutau vreo mărturie împotriva lui Isus, ca să-L condamne la moarte, dar n-au găsit,

56 pentru că, deși mulți dădeau mărturii false împotriva Lui, mărturiile lor nu se potriveau.

57 Unii s-au ridicat și au depus împotriva Lui o mărturie falsă, spunând:

58 „Noi L-am auzit zicând: «Eu voi dărâma acest Templu, făcut de mâna omului, și în trei zile voi construi un altul, care nu va fi făcut de mâna omului.»“

59 Dar nici măcar în privința aceasta nu se potrivea mărturia lor.

60 Marele preot s-a ridicat, în mijloc, și L-a întrebat pe Isus: – Nu răspunzi nimic la ce mărturisesc aceștia împotriva Ta?

61 Dar El tăcea și nu răspundea nimic. Marele preot L-a întrebat din nou: – Ești Tu Cristosul, Fiul Celui Binecuvântat?

62 Isus a răspuns: – Eu sunt. Și îl veți vedea pe Fiul Omului șezând la dreapta Puterii și venind cu norii cerului!

63 Atunci marele preot și-a sfâșiat hainele și a zis: – Ce nevoie mai avem de martori?!

64 Ați auzit blasfemia! Ce părere aveți? Toți L-au condamnat considerând că este vinovat și vrednic de moarte.

65 Unii au început să-L scuipe, să-I acopere fața, să-L lovească și să-I zică: „Profetește!“, iar gărzile L-au luat la palme.

Lepădarea lui Petru

66 În timp ce Petru se afla jos, în curte, a venit una dintre slujnicele marelui preot

67 și când l-a văzut pe Petru încălzindu-se la foc, s-a uitat la el și a zis: – Și tu erai cu Isus nazarineanul!

68 Însă el s-a lepădat zicând: – Nu știu, nici nu înțeleg despre ce vorbești! A ieșit afară, în fața porții, (și atunci a cântat cocoșul).

69 Slujnica l-a văzut și a început din nou să le spună celor ce stăteau acolo: „Acesta este unul dintre ei!“

70 Însă el s-a lepădat din nou. După puțin timp, cei ce stăteau acolo i-au zis din nou lui Petru: – Cu siguranță ești unul dintre ei, căci ești galileean!

71 Dar el a început să se blesteme și să jure zicând: – Nu-L cunosc pe acest om despre care vorbiți!

72 Și imediat a cântat cocoșul a doua oară. Atunci Petru și-a adus aminte cuvântul pe care i-l spusese Isus: „Înainte de al doilea cântat al cocoșului te vei lepăda de Mine de trei ori!“ Și a început să plângă.

15 Isus înaintea lui Pilat

1 Dis-de-diminează, conducătorii preoților au ținut imediat sfat împreună cu bătrânii, cărturarii Legii și întreg Sinedriul. L-au legat pe Isus, L-au dus și L-au dat pe mâna lui Pilat.

2 Pilat L-a întrebat: – Ești Tu Împăratul iudeilor? Isus i-a răspuns: – Este așa cum spui.

3 Conducătorii preoților îl acuzau de multe lucruri.

4 Pilat L-a întrebat din nou: – Nu răspunzi nimic? Uite de câte lucruri Te acuză ei!

5 Dar, spre mirarea lui Pilat, Isus n-a mai răspuns nimic.

6 Pilat le elibera la fiecare sărbătoare un prizonier pe care-l cereau ei.

7 Era unul numit Baraba, închis împreună cu răsculații care săvârșiseră o crimă în timpul răscoalei.

8 Mulțimea a venit și a început să-i ceară lui Pilat să facă ceea ce făcea de obicei.

9 Pilat i-a întrebat: – Vreți să vi-L eliberez pe Împăratul iudeilor?

10 Căci el înțelesese că din invidie îl dăduseră conducătorii preoților pe mâna lui.

11 Însă conducătorii preoților au stârnit mulțimea să ceară să le elibereze mai bine pe Baraba.

12 Pilat i-a întrebat iarăși: – Și atunci ce (doriți) să fac cu (Cel pe Care-L numiți) Împăratul iudeilor?

13 Ei au strigat din nou: – Răstignește-L!

14 Pilat i-a întrebat: – Dar ce rău a făcut? Însă ei strigau și mai tare: – Răstignește-L!

15 Și astfel, Pilat, vrând să facă pe placul mulțimii, le-a eliberat pe Baraba, iar pe Isus, după ce a pus să-L biciuiască, L-a dat să fie răstignit.

Isus, batjocorit de soldați

16 Soldații L-au dus în curtea palatului, adică în pretoriu, și au chemat toată cohorta.

17 L-au îmbrăcat cu o mantie purpurie, au împletit o coroană de spini și I-au așezat-o pe cap.

18 Și au început să-L salute zicând: „Salutare, Împărate al iudeilor!”

19 Ei Îl loveau peste cap cu o trestie, Îl scui-pau și se puneau în genunchi, închinându-I-se.

20 După ce și-au bătut joc de El astfel, L-au dezbrăcat de mantia purpurie, L-au îmbrăcat cu hainele Lui și L-au dus afară să-L răstignească.

Răstignirea

21 Au obligat un trecător, un om care venea de la câmp, și anume pe Simon din Cirena, tatăl lui Alexandru și al lui Rufus, să ducă crucea lui Isus.

22 L-au adus la locul numit Golgota, care tradus înseamnă „Locul Craniului”.

23 I-au dat să bea vin amestecat cu smirnă, dar El nu l-a luat.

24 După ce L-au răstignit, și-au împărțit hainele Lui între ei, trăgând la sorți pentru ele, ca să știe cine ce să ia.

25 Era ceasul al treilea când L-au răstignit.

26 Au pus o inscripție cu următoarea acuzație împotriva Lui: „Împăratul iudeilor”.

27 Au răstignit cu El și doi tâlhari, unul la dreapta și unul la stânga Lui. (

28 Astfel a fost împlinită Scriptura, care zice: „A fost numărat alături de cei nelegiuți.”)

29 Cei ce treceau pe acolo Îl insultau, dădeau din cap și ziceau: „Ha! Tu, Cel Care dă-râmi Templul și-l reconstruiești în trei zile,

30 salvează-Te pe Tine Însuși și dă-Te jos de pe cruce!”

31 Tot așa Îl batjocoreau între ei și conducătorii preoților împreună cu cărturarii, zicând: „Pe alții i-a salvat, dar pe Sine Însuși nu Se poate salva!

32 «Cristosul!»! «Împăratul lui Israel!»! Să se coboare acum de pe cruce, ca să vedem și să credem!” Cei care erau răstigniți împreună cu El Îl batjocoreau și ei.

Moartea lui Isus

33 Când a venit ceasul al șaselea, s-a făcut întuneric peste toată țara până la ceasul al nouălea.

34 Și la ceasul al nouălea Isus a strigat cu glas tare: „Eloi, Eloi, lema sabactani?” , care tradus înseamnă „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?”

35 Unii din cei ce stăteau acolo L-au auzit și au zis: „Iată că-l strigă pe Ilie!”

36 Cineva a alergat și a umplut un burete cu vin acru, l-a pus într-o trestie și I l-a dat să-l bea, zicând: „Lăsați să vedem dacă va veni Ilie să-L dea jos!”

37 Isus a scos un strigăt puternic și Și-a dat suflarea.

38 Atunci draperia Templului a fost despiciată în două, de sus până jos.

39 Când centurionul care se afla în fața lui Isus a văzut cum Și-a dat suflarea, a zis: „Într-adevăr, Omul Acesta era Fiul lui Dumnezeu!”

40 Acolo erau și niște femei care priveau de departe. Printre ele erau și Maria Magdalena, Maria – mama lui Iacov cel tânăr și a lui Iose – și Salome,

41 care Îl urmaseră pe Isus și-I slujiseră atunci când se afla în Galileea. Și mai erau încă multe altele care veniseră cu El la Ierusalim.

Înmormântarea lui Isus

42 Când s-a făcut deja seară, pentru că era Ziua Pregătirii, adică ziua de dinaintea Sabatului,

43 Iosif din Arimateea, un sfetnic distins din Sinedriu, care și el aștepta Împărăția lui Dumnezeu, a îndrăznit să se ducă la Pilat și să-i ceară trupul lui Isus.

44 Pilat s-a mirat că murise deja și l-a chemat pe centurion ca să-l întrebe dacă a murit de mult timp.

45 El s-a lămurit de la centurion de lucrul acesta și apoi i-a dăruit lui Iosif trupul lui Isus.

46 Iosif a cumpărat o pânză de in, apoi I-a dat jos trupul, L-a înfășurat în pânza de in, L-a pus într-un mormânt săpat în stâncă și a rostogolit o piatră la intrarea mormântului.

47 Maria Magdalena și Maria, mama lui Iose, au văzut unde fusese pus.

16 Învierea lui Isus

1 După ce a trecut Sabatul, Maria Magdalena, Maria – mama lui Iacov – și Salome au cumpărat miresme, ca să se ducă să-L ungă.

2 Și, în prima zi după Sabat, foarte de dimineață, în timp ce răsărea soarele, s-au dus la mormânt.

3 Ele își ziceau una către alta: „Cine ne va rostogoli piatra de la intrarea mormântului?“

4 Însă când s-au uitat, au văzut că piatra, care era foarte mare, fusese rostogolită.

5 Intrând în mormânt, au văzut un tânăr îmbrăcat într-o robă albă, șezând în partea dreaptă, și s-au speriat.

6 Însă el le-a zis: „Nu vă speriați! Voi Îl căutați pe Isus din Nazaret, Cel Care a fost răstignit! A fost înviat; nu este aici! Iată locul unde-L puseseră!

7 Dar duceți-vă și spuneți-le ucenicilor Lui și lui Petru că El merge înaintea voastră în Galileea! Acolo Îl veți vedea, așa cum v-a spus!“

8 Ele au ieșit afară și au fugit de la mormânt, căci erau cuprinse de tremur și de uimire. Și n-au spus nimănui nimic, fiindcă se temeau. (

9 Când Isus a înviat, în dimineața primei zile de după Sabat, S-a arătat mai întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte demoni.

10 Ea s-a dus și i-a anunțat pe cei ce fuseseră împreună cu El, care se tânguiau și plângeau.

11 Dar când aceștia au auzit că trăiește și că fusese văzut de ea, n-au crezut.

12 După aceea, în timp ce doi dintre ei se duceau pe jos la câmp, li S-a arătat sub o altă înfățișare.

13 Aceștia s-au dus și i-au anunțat pe ceilalți, dar nici pe ei nu i-au crezut.

14 Mai târziu, li S-a arătat celor unsprezece, în timp ce stăteau la masă. El i-a mustrat pentru necredința și pentru inima lor împietrită, fiindcă nu i-au crezut pe cei care L-au văzut înviat.

15 Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea și vestiți Evanghelia la orice făptură!

16 Cel care va crede și va fi botezat va fi mântuit, dar cel care nu va crede va fi condamnat.

17 Semnele care-i vor însoți pe cei care cred sunt următoarele: în Numele Meu vor scoate demoni, vor vorbi în limbi noi,

18 vor lua în mâini șerpi, iar dacă vor bea ceva aducător de moarte nu-i va vătăma deloc. De asemenea, își vor pune mâinile peste cei bolnavi, iar aceștia se vor face bine.“

19 După ce le-a vorbit, Domnul Isus a fost luat în cer și S-a așezat la dreapta lui Dumnezeu.

20 Ei s-au dus și au vestit pretutindeni, iar Domnul lucra împreună cu ei și confirma Cuvântul prin semnele care-l însoțeau.)

1 *Introducere*

1 Fiindcă mulți au încercat să alcătuiască o istorisire amănunțită despre lucrurile care s-au împlinit printre noi,

2 așa cum ni le-au încredințat cei ce au fost de la început martori oculari și care au ajuns slujitori ai Cuvântului,

3 am decis și eu, după ce am cercetat cu atenție toate lucrurile de la început, să ți le scriu în ordine, prea alesule Teofile,

4 ca să ajungi astfel să cunoști întocmai temeinicia lucrurilor despre care ai fost învățat.

Anunțarea nașterii lui Ioan Botezătorul

5 În zilele lui Irod, regele Iudeii, era un preot pe nume Zaharia, din ceata preoțească a lui Abia. Soția lui era dintre urmașii lui Aaron și se numea Elisabeta.

6 Amândoi erau drepti înaintea lui Dumnezeu, trăind fără vină, potrivit cu toate poruncile și rânduielile Domnului.

7 Dar nu aveau nici un copil, fiindcă Elisabeta era stearpă și amândoi erau acum înaintați în vârstă.

8 Într-o zi, în timp ce Zaharia era de slujbă, pentru că venise rândul cetii lui să slujească înaintea lui Dumnezeu,

9 a ieșit la sorti, după obiceiul preoției, să intre în Templul Domnului ca să tămâieze.

10 La ora tămâierii, toată mulțimea poporului se ruga afară.

11 Atunci i s-a arătat un înger al Domnului, stând în picioare la dreapta altarului tămâierii.

12 Când l-a văzut, Zaharia s-a tulburat și l-a cuprins frica.

13 Dar îngerul i-a zis: – Nu te teme, Zaharia, fiindcă rugăciunea ta a fost ascultată. Soția ta, Elisabeta, îți va naște un fiu și îi vei pune numele Ioan.

14 El va fi bucuria și veselia ta și mulți se vor bucura de nașterea lui,

15 căci el va fi mare înaintea Domnului. Nu va bea niciodată vin, nici băutură tare și va fi umplut de Duhul Sfânt încă din pântecul mamei lui.

16 El îi va întoarce pe mulți israeliți la Domnul, Dumnezeul lor.

17 Va merge înaintea Lui, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților spre copiii lor și pe cei neascultători la înțelepciunea celor drepti,

ca să pregătească Domnului un popor care să fie gata pentru El.

18 Zaharia l-a întrebat pe înger: – După ce voi cunoaște lucrul acesta? Căci eu sunt bătrân, iar soția mea este înaintată în vârstă!

19 Îngerul i-a răspuns: – Eu sunt Gabriel, cel care stă în prezența lui Dumnezeu, și am fost trimis să vorbesc cu tine și să-ți aduc aceste vești bune.

20 Iată că vei fi mut și nu vei mai putea vorbi până în ziua când se vor întâmpla aceste lucruri, pentru că n-ai crezut cuvintele mele, care se vor împlini la vremea lor.

21 Oamenii îl așteptau pe Zaharia și se mirau de întârzierea lui în Templu.

22 Când a ieșit, nu putea să le vorbească, astfel că ei au înțeles că avusese o vedenie în Templu. El a continuat să le facă semne și să rămână mai departe mut.

23 Când i s-au terminat zilele de slujire, s-a dus acasă.

24 După un timp, Elisabeta, soția lui, a rămas însărcinată. Ea s-a ținut ascunsă timp de cinci luni, zicând:

25 „Iată ce mi-a făcut Domnul atunci când a privit spre mine, înlăturându-mi disprețul pe care l-am îndurat între oameni!”

Anunțarea nașterii lui Isus

26 În luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită Nazaret,

27 la o fecioară logodită cu un bărbat al cărui nume era Iosif, din casa lui David. Numele fecioarei era Maria.

28 Îngerul a intrat la ea și i-a zis: – Plecăciune, ție căreia ți s-a arătat bunăvoință! Domnul este cu tine! (Binecuvântată ești tu între femei!)

29 Ea a fost foarte tulburată de mesajul îngerului și se gândea ce ar putea să însemne salutul acesta.

30 Îngerul i-a zis: – Nu te teme, Maria, pentru că ai găsit har din partea lui Dumnezeu!

31 Iată că vei rămâne însărcinată și vei naște un Fiu, Căruia Îi vei pune numele Isus.

32 El va fi mare și va fi numit „Fiul Celui Preaînalt”, iar Domnul Dumnezeu Îi va da tronul strămoșului Său, David.

33 Va împărăți peste casa lui Iacov în veci și Împărăția Lui nu va avea sfârșit!

34 Maria l-a întrebat pe înger: – Cum se va întâmpla lucrul acesta de vreme ce eu nu știu de bărbat?

35 Îngerul i-a răspuns: – Duhul Sfânt Se va coborî peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri! De aceea Sfântul Care se va naște va fi numit „Fiul lui Dumnezeu“.

36 Iată că Elisabeta, ruda ta, a conceput și ea un fiu, la bătrânețe; și ea, care era numită stearpă, este acum în luna a șasea!

37 Căci nimic nu este imposibil cu Dumnezeu.

38 Maria a zis: – Iată-mă, sunt sclava Domnului! Facă-mi-se după cuvântul tău! Și îngerul a plecat de la ea.

Maria în vizită la Elisabeta

39 În zilele acelea, Maria s-a sculat și s-a dus în grabă spre regiunea muntoasă, într-o cetate a lui Iuda.

40 Ea a intrat în casa lui Zaharia și a salutat-o pe Elisabeta.

41 Când Elisabeta a auzit salutul Mariei, copilul a săltat în pântecele ei, și Elisabeta a fost umplută de Duhul Sfânt.

42 Ea a exclamat cu glas tare: „Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelei tale!“

43 Cum de mi-a fost dat să vină la mine mama Domnului meu?!

44 Căci iată, de îndată ce am auzit salutul tău, mi-a săltat copilul în pântece de bucurie!

45 Ferice de cea care a crezut că vor fi împlinite lucrurile care i-au fost spuse de Domnul!“

46 Cântecul Mariei Maria a zis: „Sufletul meu Îl preamărește pe Domnul

47 și mi se bucură nespun duhul în Dumnezeu, Mântuitorul meu,

48 pentru că a privit la starea smerită a sclavei Sale! Iată că de acum încolo, toate generațiile mă vor considera fericită

49 pentru că Cel Atotputernic a făcut lucruri mari pentru mine! Numele Lui este sfânt!

50 Îndurarea Lui ține din generație în generație față de cei ce se tem de El!

51 El a înfăptuit o minune prin brațul Lui; i-a împrăștiat pe cei mândri în cugetul inimii lor.

52 I-a dat jos pe cei puternici de pe tronurile lor și i-a înălțat pe cei smeriți.

53 Pe cei flămânzi i-a săturat cu bunătați, iar pe cei bogați i-a dat afară cu mâinile goale.

54 El l-a ajutat pe Israel, slujitorul Său, amintindu-și de îndurarea Sa,

55 așa cum le spusese strămoșilor noștri, lui Avraam și seminței lui, în veci!“

56 Maria a rămas împreună cu Elisabeta în jur de trei luni și apoi s-a întors acasă.

Nașterea lui Ioan Botezătorul

57 Când i s-a împlinit vremea să nască, Elisabeta a născut un băiat.

58 Vecinii și rudele au auzit că Domnul Și-a arătat marea îndurare față de ea și s-au bucurat împreună cu ea.

59 În ziua a opta, au venit să circumcidă copilul. Vroiau să-i pună numele Zaharia, după numele tatălui său,

60 dar mama lui a zis: „Nu, ci îl va chema Ioan!“

61 Ei i-au zis: „Nu este nimeni între rudele tale care să poarte acest nume!“

62 Și îi făceau semne tatălui copilului, ca să știe ce nume dorește să-i dea.

63 El a cerut o tăbliță și a scris: „Numele lui este Ioan.“ Și toți s-au minunat.

64 Imediat i-a fost deschisă gura, i-a fost dezlegată limba și a început să vorbească, binecuvântându-L pe Dumnezeu.

65 Pe toți vecinii lor i-a cuprins frica și în întreaga regiune muntoasă a Iudeii se vorbea despre toate aceste lucruri.

66 Toți cei ce le auzeau, le păstrau în inima lor, spunând: „Oare ce va deveni acest copil?“ Căci mâna Domnului era cu el.

67 Cântecul Zahariei Zaharia, tatăl lui, a fost umplut de Duhul Sfânt și a profețit astfel:

68 „Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentru că a venit în ajutor și Și-a răscumpărat poporul!

69 El ne-a ridicat un corn al mântuirii în casa slujitorului Său David,

70 așa cum a spus prin gura sfinților Săi profeți din vechime,

71 și ne-a adus izbăvire de dușmanii noștri și din mâinile celor ce ne urăsc.

72 El Își arată astfel îndurarea față de strămoșii noștri și Își aduce aminte de legământul Lui cel sfânt,

73 de jurământul pe care i l-a făcut lui Avraam, tatăl nostru, potrivit căruia, ne va da voie,

74 izbăviți fiind din mâna dușmanilor noștri, să-I slujim fără teamă,

75 în sfințenie și dreptate înaintea Lui, în toate zilele noastre.

76 Iar tu, copile, vei fi numit profet al Celui Preaînalt! Căci vei merge înaintea Domnului ca să pregătești căile Lui,

77 să dai poporului Său cunoștința mântuirii, prin iertarea păcatelor lui,

78 datorită îndurării nemărginite a Dumnezeului nostru, în urma căreia va veni în ajutorul nostru Soarele din înălțime,

79 ca să strălucească peste cei aflați în întuneric și în umbra morții, ca să ne călăuzească picioarele pe calea păcii.“

80 Copilul creștea și se întărea în duh. El a stat în locuri pustii până în ziua apariției lui în poporul Israel.

2 Nașterea lui Isus

1 În zilele acelea, a ieșit un decret de la Cezar Augustus să se înscrie toată lumea.

2 Acest recensământ s-a făcut pentru prima oară în timp ce în Siria era guvernator Quirinius.

3 Toți se duceau să se înscrie, fiecare în cetatea lui.

4 Iosif a plecat și el din Galileea, din cetatea Nazaret, înspre Iudeea, în cetatea lui David, numită Betleem, pentru că era din casa și spița lui David,

5 ca să se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată.

6 În timp ce se aflau acolo, s-a împlinit vremea ca ea să nască.

7 Și L-a născut pe Fiul ei cel întâi născut. Ea L-a înfășat și L-a culcat într-o iesle, pentru că în odaia de găzduire nu era loc pentru ei.

Vestea bună adusă păstorilor

8 În ținutul acela erau niște păstori care rămăseseră afară, pe câmp, și stăteau de pază în timpul nopții în jurul turmei lor.

9 Un înger al Domnului a apărut înaintea lor și slava Domnului a strălucit în jurul lor. Ei s-au speriat foarte tare.

10 Îngerul le-a zis: „Nu vă temeți, pentru că iată, vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot poporul:

11 astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, Care este Cristos, Domnul!

12 Iată care va fi semnul pentru voi: veți găsi un Copil nou-născut, înfășat și culcat într-o iesle.“

13 Și deodată, împreună cu îngerul s-a unit o mulțime de oaste cerească, laudându-L pe Dumnezeu și zicând:

14 „Slavă lui Dumnezeu în înălțimi și pace pe pământ, între oamenii peste care se odihnește bunăvoința Lui!“

15 După ce îngerii s-au întors de la ei în ceruri, păstorii și-au zis unii altora: „Să mergem acum la Betleem și să vedem lucrul acesta care s-a întâmplat și pe care Domnul ni l-a făcut cunoscut!“

16 S-au dus repede și i-au găsit pe Maria, pe Iosif și Copilul culcat în iesle.

17 Când i-au văzut, le-au făcut cunoscut ceea ce li se spusese despre Acest Copil.

18 Toți cei ce i-au auzit, s-au mirat de ceea ce le-au spus păstorii.

19 Maria, însă, păstra toate aceste cuvinte și cugeta la ele în inima ei.

20 Apoi păstorii s-au întors slăvindu-L și laudându-L pe Dumnezeu pentru toate lucrurile pe care le-au auzit și le-au văzut și care erau întocmai cum li se spusese.

21 Când a venit ziua a opta, în care Copilul trebuia circumcis, I-au pus numele Isus, nume pe care îl spusese îngerul înainte ca El să fi fost conceput în pântece.

Isus este prezentat la Templu.

Simeon și Ana

22 Și când s-au împlinit zilele pentru curățirea lor, poruncită în Legea lui Moise, L-au dus la Ierusalim ca să-L înfățișeze înaintea Domnului,

23 așa cum este scris în Legea Domnului: „Orice întâi născut, care este băiat, să fie pus deoparte pentru Domnul“,

24 și ca să aducă jertfă, așa cum este spus în Legea Domnului: „O pereche de turturele sau doi pui de porumbel.“

25 Și iată că în Ierusalim era un om pe care-l chema Simeon. Acest om era drept și evlavios. El aștepta mângâierea lui Israel și Duhul Sfânt era peste el.

26 Duhul Sfânt îi făcuse cunoscut că nu va vedea moartea înainte de a-L vedea pe Cristosul Domnului.

27 Călăuzit de Duhul, el a venit în Templu. Când părinții L-au adus înăuntru pe Copilul Isus, ca să îplinească cu privire la El obiceiul Legii,

28 Simeon L-a luat în brațe, L-a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis:

29 „Acum, Stăpâne, eliberează-l pe robul Tău în pace, după cuvântul Tău,
30 căci ochii mei au văzut mântuirea Ta,
31 pe care ai pregătit-o să fie înaintea tuturor popoarelor
32 o lumină care să slujească celorlalte neamuri drept revelație, iar poporului Tău, Israel, drept glorie!“
33 Tatăl și mama lui Isus se mirau de ceea ce se spunea despre El.
34 Simeon i-a binecuvântat și i-a zis Mariei, mama lui Isus: „Iată, Copilul Acesta este rânduit pentru căderea și ridicarea multora în Israel și pentru a fi un semn care va stârni împotrivire,
35 ca astfel să fie descoperite gândurile din multe inimi. Și o sabie va străpunge chiar sufletul tău!“
36 Mai era și o profetesă, pe nume Ana, fata lui Fanuel, din seminția lui Așer. Aceasta era foarte înaintată în vârstă. Ea trăise împreună cu soțul ei timp de șapte ani după fecioria ei
37 și apoi, ca văduvă, ajunsese la optzeci și patru de ani. Ea nu se îndepărta de la Templu, slujind zi și noapte prin post și rugăciune.
38 A venit acolo chiar în ceasul acela și a început să-I mulțumească lui Dumnezeu și să le vorbească despre El tuturor celor ce așteptau răscumpărarea Ierusalimului.
39 După ce au împlinit toate lucrurile poruncite în Legea Domnului, s-au întors în Galileea, în cetatea lor, Nazaret.
40 Copilul creștea, se întărea și era umplut cu înțelepciune, iar harul lui Dumnezeu era peste El.

Isus în Templu la vârsta de doisprezece ani

41 În fiecare an, părinții Lui se duceau la Ierusalim, la Sărbătoarea Paștelui.
42 Când era El la vârsta de doisprezece ani, s-au dus la sărbătoare, potrivit obiceiului.
43 După ce au trecut zilele sărbătorii, la întoarcere, Copilul Isus a rămas în urmă în Ierusalim. Părinții Lui n-au știut lucrul acesta.
44 Ei au crezut că se află undeva în caravană și au mers așa cale de o zi. Apoi au început să-L caute printre rude și cunoștințe,
45 dar nu L-au găsit, așa că s-au întors la Ierusalim să-L caute.
46 După trei zile, L-au găsit în Templu, șezând în mijlocul învățătorilor, ascultându-i și punându-le întrebări.

47 Toți cei care-L auzeau erau uimiți de priceperea și de răspunsurile Lui.
48 Când L-au văzut, părinții Lui au rămas înmărmuriți. Mama Lui i-a zis: – Copile, de ce ne-ai făcut aceasta? Iată că tatăl Tău și cu mine Te-am căutat cu îngrijorare!
49 El le-a răspuns: – De ce M-ați căutat? Nu știți că trebuie să fiu în Casa Tatălui Meu?
50 Ei n-au înțeles ceea ce le-a zis El.
51 Apoi S-a coborât împreună cu ei, a venit în Nazaret și le era supus. Mama Lui păstra toate aceste lucruri în inima ei.
52 Isus creștea în înțelepciune, în statură și Îi era tot mai plăcut lui Dumnezeu și oamenilor.

3 *Lucrarea lui Ioan Botezătorul*

1 În anul al cincisprezecelea al domniei lui Tiberiu Cezar, pe când Ponțiu Pilat era guvernator al Iudeii, Irod era tetrarh al Galileii, Filip, fratele lui, era tetrarh al ținutului Ituriei și Trahonitei, iar Lisanius era tetrarh al Abilenei,
2 în timpul marilor preoți Ana și Caiafa, Cuvântul lui Dumnezeu a venit la Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie.
3 Ioan s-a dus în întreaga vecinătate a Iordanului și a început să predice botezul pocăinței spre iertarea păcatelor,
4 așa cum este scris în cartea cuvintelor profetului Isaia: „Un glas strigă în pustie: «Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările!»
5 Orice vale va fi astupată și orice munte și deal va fi aplecat; căile strâmbe vor fi îndreptate, iar locurile pietroase vor fi netezite.
6 Și orice făptură va vedea mântuirea lui Dumnezeu!“
7 Atunci Ioan le-a spus mulțimilor care veneau să fie botezate de el: – Pui de vipere, cine v-a arătat cum să fugiți de pedeapsa care vine?!
8 Faceți roade vrednice de pocăința voastră! Să nu începeți să ziceți în voi înșivă: „Îl avem ca tată pe Avraam!“, căci vă spun că Dumnezeu poate să ridice urmași ai lui Avraam chiar și din pietrele acestea!
9 Toporul este pus deja la rădăcina copacilor! Prin urmare, orice pom care nu face roade bune este tăiat și aruncat în foc.
10 – Dar atunci ce să facem? I-au întrebat mulțimile.

11 El le-a răspuns: – Cel care are două tunici să le împartă cu cel care n-are nici una, iar cel care are de mâncare să facă la fel!

12 Au venit și niște colectori de taxe să fie botezați și l-au întrebat: – Învățătorule, noi ce să facem?

13 El le-a răspuns: – Să nu strângeți mai mult decât v-a fost poruncit să luați!

14 Niște soldați l-au întrebat și ei: – Dar noi ce să facem? El le-a răspuns: – Să nu stoarceți cu forța bani de la nimeni și să nu aduceți acuzații false împotriva nimănui; fiți mulțumiți cu salariile voastre!

15 Pentru că poporul era în așteptare și toți se întrebau în inimile lor, cu privire la Ioan, dacă nu cumva este el Cristosul,

16 Ioan le-a spus tuturor: „Eu vă botez cu apă, dar vine Cel Ce este mai puternic decât mine, Căruia eu nu sunt vrednic să-I dezleg curea sandalelor! El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.

17 El Își are în mână furca de treierat ca să-Și curățească aria de treierat și să-Și strângă grâul în hambar; pleava însă o va arde într-un foc care nu se stinge.“

18 Și, prin multe alte îndemnuri, el vestea poporului Evanghelia.

19 Însă tetrarhul Irod, care era muștrat de Ioan din cauza Irodiadei, soția fratelui său, și din cauza tuturor lucrurilor rele pe care le săvârșise,

20 a mai adăugat la ele și pe acela că l-a închis pe Ioan în închisoare.

Botezul și genealogia lui Isus

21 După ce a fost botezat întregul popor, a fost botezat și Isus. Și, în timp ce se ruga, cerul a fost deschis

22 și Duhul Sfânt S-a coborât peste El în formă trupească, ca un porumbel. Și din cer s-a auzit un glas care zicea: „Tu ești Fiul Meu preaiubit; în Tine Îmi găsesc plăcerea!“

23 Isus avea în jur de treizeci de ani când Și-a început lucrarea și era, după cum se credea, fiul lui Iosif, fiul lui Eli,

24 fiul lui Mattat, fiul lui Levi, fiul lui Melchi, fiul lui Ianai, fiul lui Iosif,

25 fiul lui Matatia, fiul lui Amos, fiul lui Naum, fiul lui Esli, fiul lui Nagai,

26 fiul lui Maat, fiul lui Matatia, fiul lui Semein, fiul lui Ioseh, fiul lui Ioda,

27 fiul lui Iohanen, fiul lui Resa, fiul lui Zerub-Babel, fiul lui Șealtiel, fiul lui Neri,

28 fiul lui Melchi, fiul lui Addi, fiul lui Cosam, fiul lui Elmadam, fiul lui Er,

29 fiul lui Iosua, fiul lui Eliezer, fiul lui Iorim, fiul lui Mattat, fiul lui Levi,

30 fiul lui Simeon, fiul lui Iuda, fiul lui Iosif, fiul lui Ionam, fiul lui Eliachim,

31 fiul lui Melea, fiul lui Menna, fiul lui Mattata, fiul lui Natan, fiul lui David,

32 fiul lui Ișai, fiul lui Obed, fiul lui Boaz, fiul lui Salmon, fiul lui Nahșon,

33 fiul lui Aminadab, fiul lui Ram, fiul lui Hețron, fiul lui Peret, fiul lui Iuda,

34 fiul lui Iacov, fiul lui Isaac, fiul lui Avraam, fiul lui Terah, fiul lui Nahor,

35 fiul lui Serug, fiul lui Reu, fiul lui Peleg, fiul lui Eber, fiul lui Șelah,

36 fiul lui Cainan, fiul lui Arpașad, fiul lui Sem, fiul lui Noe, fiul lui Lameh,

37 fiul lui Metuselah, fiul lui Enoh, fiul lui Iared, fiul lui Mahalalel, fiul lui Chenan,

38 fiul lui Enoș, fiul lui Set, fiul lui Adam, fiul lui Dumnezeu.

4 *Ispitiile lui Isus*

1 Plin de Duhul Sfânt, Isus S-a întors de la Iordan și a fost dus de Duhul în pustie,

2 fiind ispitit de diavol timp de patruzeci de zile. N-a mâncat nimic în zilele acelea, iar la sfârșitul lor a flămânzit.

3 Diavolul I-a zis: – Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește acestei pietre să devină pâine!

4 Însă Isus i-a răspuns: – Este scris: „Omul nu trăiește numai cu pâine, (ci cu orice cuvânt de la Dumnezeu!)“

5 Atunci diavolul L-a dus sus, într-un loc înalt, și I-a arătat într-o clipă toate regatele lumii.

6 Apoi I-a zis: – Ție Îți voi da autoritatea tuturor acestora și gloria lor, căci mie mi-a fost dată, iar eu o dau cui vreau.

7 Deci, dacă te închini înaintea mea, toată va fi a Ta!

8 Isus i-a răspuns: – Este scris: „Domnului, Dumnezeul tău, să I te închini și numai Lui să-I slujești!“

9 Apoi L-a dus la Ierusalim, L-a pus să stea pe streășina Templului și I-a zis: – Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos de aici,

10 căci este scris: „El va da porunci îngerilor Săi cu privire la Tine, ca să Te păzească!“

11 și „Ei Te vor purta pe brațele lor, ca nu cumva să-Ți lovești piciorul de vreo piatră!”

12 Isus i-a răspuns: – S-a zis: „Să nu-L ispitești pe Domnul, Dumnezeuul tău!”

13 După ce L-a ispitit în toate felurile, diavolul a plecat de la El până la o vreme anume.

Începutul lucrării lui Isus în Galileea

14 Isus S-a întors în Galileea, în puterea Duhului Sfânt. Și vestea despre El s-a răspândit prin toată regiunea dimprejur.

15 El dădea învățătură în sinagogile lor și era lăudat de toți.

Necredința celor din Nazaret

16 A venit în Nazaret, unde fusese crescut, și, după obiceiul Său, a intrat în sinagogă în ziua de Sabat și S-a ridicat să citească.

17 I s-a dat sulul profetului Isaia. Când a desfășurat sulul, a găsit locul unde era scris:

18 „Duhul Domnului este peste Mine, căci El M-a uns ca să aduc celor sărmani vestea bună. El M-a trimis să vestesc celor captivi eliberarea și orbilor – căpătarea vederii, să-i eliberez pe cei asupriți

19 și să vestesc anul de îndurare al Domnului!”

20 Apoi a înfășurat sulul la loc, i l-a dat înapoi slujitorului și S-a așezat. Ochii tuturor celor din sinagogă erau ațintiți asupra Lui.

21 El a început să le vorbească astfel: „Astăzi a fost împlinit acest pasaj din Scriptură în auzul urechilor voastre.”

22 Toți Îl vorbeau de bine, se mirau de cuvintele pline de har care ieșeau din gura Lui și se întrebau: „Oare nu este Acesta fiul lui Iosif?”

23 El le-a zis: „Fără îndoială, Îmi veți spune proverbul acesta: «Doctore, vindecă-te pe tine însuși! Fă și aici, în patria Ta, tot ceea ce am auzit că s-a întâmplat în Capernaum!»

24 Dar adevărat vă spun, a mai zis El, că nici un profet nu este acceptat în patria lui!

25 Vă spun adevărul: în zilele lui Ilie, atunci când a fost încuiat cerul timp de trei ani și șase luni și a fost o mare foamete în toată țara, erau multe văduve în Israel,

26 dar Ilie n-a fost trimis la nici una dintre ele, decât la o văduvă din Sarepta Sidonului.

27 Și pe vremea profetului Elisei erau mulți leproși în Israel, dar nici unul dintre ei n-a fost curățit, decât sirianul Naaman.”

28 Când au auzit aceste cuvinte, toți cei din sinagogă s-au umplut de mânie.

29 S-au ridicat, L-au scos în afara cetății și L-au dus până pe sprânceana muntelui, pe care era construită cetatea lor, ca să-L arunce jos.

30 Însă El a trecut prin mijlocul lor și a plecat.

31 S-a dus în Capernaum, o cetate din Galileea, și, în ziua de Sabat, a început să dea învățătură.

32 Oamenii se mirau de învățătura Lui, întrucât cuvântul Lui avea autoritate.

33 În sinagogă era un om care avea un duh de demon necurat. El a strigat cu glas tare:

34 – Ha! Ce avem noi de-a face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne distrugi? Știu Cine ești: Sfântul lui Dumnezeu!

35 Isus l-a muștrat zicându-i: – Taci și ieși afară din el! Demonul l-a aruncat la pământ în mijlocul lor și a ieșit din el fără să-i facă vreun rău.

36 Toți au fost cuprinși de uimire și se întrebau unii pe alții: „Ce înseamnă învățătura aceasta? El poruncește cu autoritate și cu putere duhurilor necurate, iar ele ies afară!”

37 Și I s-a dus vestea în orice loc din regiune.

38 S-a ridicat și, după ce a ieșit din sinagogă, S-a dus acasă la Simon. Soacra lui Simon era cuprinsă de febră mare și ei L-au rugat pentru ea.

39 El S-a aplecat asupra ei, a muștrat febra, și febra a lăsat-o, iar ea s-a ridicat imediat și a început să le slujească.

40 După apusul soarelui, toți cei care aveau bolnavi de diferite boli i-au adus la Isus, iar El Și-a pus mâinile peste fiecare dintre ei și i-a vindecat.

41 De asemenea, din mulți ieșeau demoni, care strigau și ziceau: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu!” El îi certa și nu le dădea voie să vorbească, pentru că ei știau că El este Cristosul.

42 Când se crăpa de ziuă, Isus a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu. Mulțimile au început să-L caute și au ajuns până la El. Ei încercau să-L oprească, ca să nu plece de la ei,

43 însă El le-a zis: „Trebuie să predic și în alte cetăți Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu, căci pentru aceasta am fost trimis.”

44 Și a continuat să predice în sinagogile din Iudeea.

5 Chemarea primilor apostoli

1 Într-o zi, în timp ce se afla lângă lacul Ghenezaret și mulțimea se înghesuia în jurul Lui ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu,

2 Isus a văzut două bărci trase la marginea lacului; pescarii coborâseră din ele și-și spălau năvoadele.

3 S-a suit într-una dintre bărci, care era a lui Simon, și l-a rugat s-o depărteze puțin de la țărm. Apoi S-a așezat și, din barcă, a început să dea învățătură mulțimilor.

4 Când a terminat de vorbit, i-a zis lui Simon: – Depărtează barca la apă adâncă și aruncați-vă năvoadele pentru pescuit!

5 Simon I-a răspuns: – Stăpâne, toată noaptea ne-am trudit, dar n-am prins nimic. Totuși, la cuvântul Tău, voi arunca năvoadele!

6 Au făcut așa și au prins atât de mulți pești, încât năvoadele începuseră să li se rupă.

7 Le-au făcut semn confrăților lor din cealaltă barcă, să vină să-i ajute. Aceștia au venit și au umplut amândouă bărcile cu pește, până acolo încât erau să se scufunde.

8 Când Simon Petru a văzut ce s-a întâmplat, a căzut la genunchii lui Isus și I-a zis: – Doamne, pleacă de la mine, pentru că sunt un om păcătos!

9 Căci atât el, cât și cei ce erau împreună cu el fuseseră cuprinși de uimire din pricina pescuitului care avusese loc.

10 La fel erau și Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, confrății lui Simon. Isus i-a răspuns lui Simon: – Nu te teme! De acum înainte vei fi pescar de oameni!

11 După ce au adus bărcile la țărm, au lăsat totul și L-au urmat.

Curățirea unui bolnav de lepră

12 În timp ce Isus era într-una dintre cetăți, se afla acolo și un om plin de lepră. Când L-a văzut pe Isus, a căzut la pământ înaintea Lui și L-a rugat zicând: – Doamne, dacă vrei, poți să mă curățești!

13 Isus a întins mâna, l-a atins și a zis: – Da, vreau. Fii curățit! Și imediat lepra s-a depărtat de la el.

14 Isus i-a poruncit: – Să nu spui nimănui, ci du-te, arată-te preotului și adu o jertfă pentru curățirea ta, așa cum a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei.

15 Dar vestea despre El se răspânda tot mai mult, astfel că mulțimi mari de oameni se adunau să-L asculte și să fie vindecați de neputințele lor.

16 El însă se retrăgea în locuri pustii și se ruga.

Vindecarea unui paralic

17 Într-una din zile, în timp ce El dădea învățătură, erau acolo și niște farisei și cărturari, care veniseră de prin toate satele Galileii și ale Iudeii și din Ierusalim. Puterea Domnului era cu El, ca să vindece.

18 Și iată că niște oameni aduceau pe pat un om care era paralizat. Ei încercau să intre cu el, ca să-l pună înaintea lui Isus.

19 Dar fiindcă n-au găsit cum să-l aducă înăuntru din cauza mulțimii, s-au suit pe acoperișul casei și l-au coborât cu patul printre cărămizi, în mijlocul mulțimii, înaintea lui Isus.

20 Când le-a văzut Isus credința, a zis: „Omule, păcatele îți sunt iertate!”

21 Cărturarii și fariseii au început să-și zică: „Cine este Acesta Care rostește blasfemii? Cine poate ierta păcatele decât numai Dumnezeu?!”

22 Isus însă, cunoscându-le gândurile, le-a zis: „De ce gândiți astfel în inimile voastre?”

23 Ce este mai ușor a spune: «Păcatele îți sunt iertate!», sau a spune: «Ridică-te și umblă!»?

24 Dar ca să știți că Fiul Omului are pe pământ autoritatea de a ierta păcatele ...”, și atunci i-a zis omului care era paralizat: „Ție îți spun: ridică-te, ia-ți patul și du-te acasă!”

25 Și deodată el s-a ridicat înaintea lor, și-a luat patul pe care zăcuse și s-a dus acasă, slăvindu-L pe Dumnezeu.

26 Pe toți i-a cuprins uimirea și Îl slăveau pe Dumnezeu. S-au umplut de teamă și au zis: „Astăzi am văzut lucruri nemaipomenite!”

Chemarea lui Levi

27 După toate acestea, El a ieșit afară. Isus a văzut un colector de taxe, pe nume Levi, șezând la masa unde se colectau taxele și i-a zis: „Urmează-Mă!”

28 El a lăsat totul, s-a ridicat și L-a urmat.

29 Apoi Levi a dat acasă la el un ospăț mare pentru Isus. Și o mare mulțime de colectori de taxe și de alți oaspeți stăteau la masă împreună cu ei.

30 Fariseii și cărturarii murmurau împotriva ucenicilor Lui și ziceau: „De ce mâncați și beți împreună cu colectorii de taxe și cu păcătoșii?”

31 Însă Isus le-a zis: „Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi.

32 Eu n-am venit să-i chem la pocăință pe cei drepecți, ci pe cei păcătoși.”

Despre post

33 Ei I-au zis: – Ucenicii lui Ioan, ca și cei ai fariseilor, postesc des și fac rugăciuni, dar ai Tăi mănâncă și beau!

34 Isus le-a răspuns: – Puteți să-i faceți pe nuntași să postească în timp ce mirele este cu ei?

35 Vor veni însă zile când mirele va fi luat de la ei și atunci, în zilele acelea, vor posti!

36 Le-a spus apoi și o pildă: „Nimeni nu rupe un petic dintr-o haină nouă ca să-l pună la o haină veche, pentru că altfel va rupe haina cea nouă, iar peticul din haina cea nouă nu se va potrivi la cea veche.

37 Și nimeni nu pune vinul nou în burdufuri vechi. Dacă face așa, vinul cel nou va crăpa burdufurile, iar vinul se va vărsa și burdufurile vor fi distruse.

38 Ci vinul nou trebuie să fie pus în burdufuri noi.

39 Și nimeni nu vrea să bea vin nou după ce a băut vin vechi, pentru că zice: «Cel vechi este mai bun!»⁴⁴

6 *Isus, Domn al Sabatului*

1 Într-o zi de Sabat, Isus trecea printre lanurile de grâu. Ucenicii Lui smulgeau spice, le frecau cu mâinile și mâncau boabele.

2 Unii dintre farisei le-au zis: – De ce faceți ce nu este voie în ziua de Sabat?

3 Isus le-a răspuns: – N-ați citit ce a făcut David atunci când i s-a făcut foame, atât lui cât și celor ce erau cu el?

4 Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu și a luat și a mâncat pâinile prezentării, pe care nu este voie să le mănânce decât preoții, și cum a dat și celor ce erau cu el?

5 Apoi le-a zis: – Fiul Omului este Domn și al Sabatului!

6 Într-o altă zi de Sabat, a intrat în sinagogă și a început să dea învățătură. Acolo se afla un om a cărui mână dreaptă era uscată.

7 Cărturarii și fariseii îl urmăreau să vadă dacă vindecă în ziua de Sabat, ca să găsească astfel o acuzație împotriva Lui.

8 El însă le știa gândurile, așa că i-a zis omului care avea mâna uscată: „Ridică-te și stai în mijloc!” El s-a ridicat și a stat acolo.

9 Apoi Isus le-a zis lor: „Vă întreb: este voie în ziua de Sabat să faci bine sau să faci rău, să salvezi o viață sau s-o distrugi?”

10 Și-a rotit privirea peste toți și apoi i-a zis omului: „Întinde-ți mâna!” El a făcut întocmai și mâna lui a fost vindecată.

11 Atunci ei s-au umplut de mânie și au început să discute unii cu alții despre ce l-ar putea face lui Isus.

Alegerea celor doisprezece apostoli

12 Într-una din zilele acelea, Isus S-a dus pe munte să se roage și a petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu.

13 Când s-a făcut zi, i-a chemat pe ucenicii Săi și a ales doisprezece dintre ei, pe care i-a numit apostoli.

14 Aceștia sunt: Simon, pe care l-a numit Petru, și Andrei, fratele lui; Iacov; Ioan; Filip; Bartolomeu;

15 Matei; Toma; Iacov, fiul lui Alfeu; Simon, numit Zelotul;

16 Iuda, fiul lui Iacov; și Iuda Iscarioteanul, cel care a ajuns trădător.

Fericiri și vaiuri

17 A coborât cu ei și S-a oprit pe un loc neted, împreună cu o mare mulțime de ucenici de-ai Săi și cu o mare mulțime de oameni din toată Iudeea, din Ierusalim și din regiunea de coastă a Tirului și a Sidonului,

18 care veniseră să-L asculte și să fie vindecați de bolile lor. Cei chinuți de duhuri necurate erau vindecați

19 și toată mulțimea încerca să-L atingă, pentru că din El ieșea o putere care-i vindeca pe toți.

20 Isus Și-a ridicat privirea spre ucenicii Lui și le-a zis: „Ferice de voi, cei săraci, căci a voastră este Împărăția lui Dumnezeu!

21 Ferice de voi, care acum sunteți flămânzi, căci voi veți fi săturați! Ferice de voi, care acum plângeți, căci voi veți râde!

22 Ferice de voi când oamenii vă urăsc, vă exclud dintre ei, vă insultă și resping numele vostru ca pe ceva rău, din pricina Fiului Omului!

23 Bucurați-vă în ziua aceea și săltați de veselie, pentru că iată, răsplata voastră este mare în cer! Căci tot așa făceau și strămoșii voștri cu profeții!

24 Dar vai de voi, cei bogați, căci voi v-ați primit mângâierea!

25 Vai de voi, cei care acum sunteți sătui, căci voi veți flămânzi! Vai de voi, cei care râdeți acum, căci voi veți jeli și veți plânge!

26 Vai de voi, când toți oamenii vă vor vorbi de bine, căci tot așa au făcut și strămoșii voștri cu falșii profeți!

Iubirea dușmanilor

27 Eu însă vă spun, vouă, celor ce ascultați: iubiți-vă dușmanii, faceți-le bine celor ce vă urăsc,

28 binecuvântați-i pe cei ce vă blestemă și rugați-vă pentru cei ce se poartă urât cu voi!

29 Celui ce te lovește peste un obraz, întoarce-i-l și pe celălalt! Pe cel ce-ți ia haina, nu-l împiedica să-ți ia și tunică!

30 Oricui îți cere, dă-i, iar de la cel ce-ți ia din bunurile tale, nu le mai cere înapoi!

31 Așa cum ați dori să vă faceți vouă oamenii, faceți-le și voi la fel!

32 Dacă-i iubiți doar pe cei ce vă iubesc, ce răsplată vi se cuvine? Căci și păcătoșii îi iubesc pe cei care-i iubesc pe ei!

33 Și dacă le faceți bine doar celor ce vă fac bine, ce răsplată vi se cuvine? Și păcătoșii fac la fel!

34 Iar dacă-i împrumutați doar pe cei de la care sperați să primiți înapoi, ce răsplată vi se cuvine? Și păcătoșii îi împrumută pe păcătoși ca să primească înapoi la fel!

35 Voi însă iubiți-vă dușmanii, faceți bine și împrumutați fără să mai așteptați nimic în schimb! Astfel răsplata voastră va fi mare și veți fi fiii ai Celui Preaînalt, căci El este bun și cu cei nerecunoscători și răi!

36 Fiți milostivi, tot așa cum și Tatăl vostru este milostiv!

Paiul și bârna

37 Nu judecați și nu veți fi judecați! Nu condamnați și nu veți fi condamnați! Iertați și veți fi iertați!

38 Dați și vi se va da! O măsură plină, îndesată, clătinată și care se revarsă, va fi pusă în poala voastră. Căci cu ce măsură măsurați, vi se va măsura.“

39 Le-a spus apoi și o pildă: „Oare poate un orb să călăuzească un alt orb? Nu vor cădea amândoi în groapă?

40 Un ucenic nu este mai presus de învățătorul său, dar orice ucenic pregătit va fi ca învățătorul lui.

41 De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău și nu observi bârna din ochiul tău?

42 Sau cum poți să-i spui fratelui tău: «Frate, lasă-mă să-ți scot paiul din ochi!», fără să vezi însă bârna din ochiul tău? Ipocritule! Scoate mai întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea clar să scoți paiul din ochiul fratelui tău!

Să recunoști „pomul“ după „roade“

43 Nu este nici un pom bun care să facă roade stricate și nici un pom stricat care să facă roade bune.

44 Căci fiecare pom se recunoaște după propriile lui roade. Din măcăciuni, oamenii nu culeg smochine și din ciulini, ei nu culeg struguri!

45 Omul bun scoate ce este bun din vistieria bună a inimii lui, dar cel rău scoate ce este rău din inima lui cea rea. Căci din belșugul inimii vorbește gura!

Casa zidită pe stâncă

46 De ce-Mi ziceți: «Doamne, Doamne!» și nu faceți ce spun Eu?

47 Vă voi arăta cu cine se aseamănă orice om care vine la Mine, aude cuvintele Mele și le împlinește:

48 este asemenea unui om care, atunci când a construit o casă, a săpat adânc și i-a pus temelie pe stâncă. Când a venit șuvoiul de apă, torentul a izbit în casa aceea și n-a putut s-o clatine, pentru că fusese construită bine.

49 Însă cel ce aude și nu împlinește, este asemenea unui om care a construit o casă direct pe pământ, fără temelie. Când torentul a izbit în ea, casa s-a prăbușit imediat și distrugerea acelei case a fost groaznică.“

7 Credința centurionului

1 După ce a terminat Isus de spus toate aceste cuvinte în auzul poporului, a intrat în Capernaum.

2 Un sclav al unui centurion, pe care acesta îl aprecia, era bolnav, aproape de moarte.

3 Când centurionul a auzit despre Isus, i-a trimis la El pe niște bătrâni ai iudeilor, ca să-I ceară să vină și să-i vindece sclavul.

4 Ei au venit la Isus și L-au rugat stăruitor, spunând: „Este vrednic să-i îndeplinești această cerere, **5** căci iubește neamul nostru și el ne-a construit sinagoga!“

6 Isus a plecat împreună cu ei, dar n-ajunsesese prea departe de casă când centurionul i-a trimis pe prietenii lui ca să-I spună: „Doamne, nu Te mai deranja, căci eu nu sunt vrednic să intri sub acoperișul Meu!

7 De aceea nici nu m-am considerat vrednic să vin eu însumi la Tine! Ci spune un cuvânt pentru ca sclavul meu să poată fi vindecat!

8 Căci și eu, la rândul meu, sunt un om pus sub autoritate și am și eu soldați în subordinea mea. Când spun unuia: «Du-te!», el se duce, iar când spun altuia: «Vino!», el vine. De asemenea, când spun sclavului meu: «Fă cutare lucru!», el îl face.“

9 Isus s-a mirat de centurion când a auzit aceste lucruri și S-a întors spre mulțimea care-L urma, zicând: „Vă spun că nici chiar în Israel n-am găsit o credință așa de mare!“

10 Când cei trimiși s-au întors acasă, l-au găsit pe sclav însănătoșit.

Învierea fiului văduvei din Nain

11 Curând după aceea, Isus S-a dus într-o cetate, numită Nain, iar ucenicii Lui și o mare mulțime de oameni au mers cu El.

12 Când S-a apropiat de poarta cetății, tocmai era dus la mormânt un mort, singurul fiu al mamei lui, care era văduvă. O mulțime destul de mare de oameni din cetate erau împreună cu ea.

13 Când Domnul a văzut-o, I s-a făcut milă de ea și i-a zis: „Nu plânge!”

14 Apoi S-a dus și a atins sicriul, iar cei care-l duceau s-au oprit. Isus a zis: „Tinere, ție îți vorbesc: ridică-te!”

15 Mortul s-a ridicat și a început să vorbească, iar Isus l-a dat mamei sale.

16 Pe toți i-a cuprins frica și Îl slăveau pe Dumnezeu, zicând: „Un mare profet s-a ridicat între noi!” și „Dumnezeu a venit în ajutorul poporului Său!”

17 Vestea aceasta despre El s-a răspândit în toată Iudeea și în toate împrejurimile.

Isus și Ioan Botezătorul

18 Ucenicii lui Ioan l-au anunțat pe acesta despre toate aceste lucruri. Ioan i-a chemat pe doi dintre ucenicii săi

19 și i-a trimis la Domnul ca să-L întrebe: „Tu ești Cel Care urma să vină sau trebuie să așteptăm pe altul?”

20 Ei au venit deci la Isus și I-au zis: – Ioan Botezătorul ne-a trimis la Tine să Te întrebăm: „Tu ești Cel Care urma să vină sau trebuie să așteptăm pe altul?”

21 Chiar în clipa aceea Isus i-a vindecat pe mulți de boli, de chinuri și de duhuri rele și multor orbi le-a dăruit vederea.

22 Isus le-a răspuns: – Duceți-vă și spuneți-i lui Ioan ceea ce ați văzut și ați auzit: orbii văd, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții sunt înviați, iar săracilor li se vestește Evanghelia.

23 Fericit este cel care nu se poticnește în Mine!

24 După ce au plecat mesagerii lui Ioan, Isus a început să le vorbească mulțimilor despre Ioan: „Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vânt?”

25 Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine fine? Iată că cei ce poartă haine deosebite și trăiesc în lux sunt în palate!

26 Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un profet? Vă spun că da, și chiar mai mult decât un profet!

27 Acesta este cel despre care a fost scris: «Iată, îl trimit înaintea feței Tale pe solul Meu, care va pregăti calea înaintea Ta!»

28 Vă spun că, între cei născuți din femei, nu este nici unul mai mare decât Ioan. Totuși cel mai mic în Împărăția lui Dumnezeu este mai mare decât el.“

29 Tot poporul care L-a auzit, chiar și colecții de taxe, au recunoscut dreptatea lui Dumnezeu, fiindcă fuseseră botezați cu botezul lui Ioan.

30 Însă fariseii și experții Legii au respins planul lui Dumnezeu pentru ei înșiși, nelăsându-se botezați de el.

31 „Așadar, cu cine îi voi asemăna pe oamenii acestei generații și cu cine seamănă ei?”

32 Ei sunt ca niște copii care stau în piață și strigă unii la alții: «V-am cântat din fluier, dar n-ați dansat; v-am cântat de jale, dar n-ați bocit!»

33 Căci a venit Ioan Botezătorul, nici mâncând pâine, nici bând vin, iar voi ziceți: «Are demon!»

34 A venit Fiul Omului mâncând și bând, iar voi ziceți: «Iată un om mândăcios și băutor de vin, un prieten al colecțiilor de taxe și al păcătoșilor!»

35 Totuși înțelepciunea este îndreptățită prin toți copiii ei.“

Femeia păcătoasă și pilda cu cei doi datornici

36 Unul dintre farisei L-a rugat pe Isus să mănânce cu el. Isus a intrat în casa fariseului și S-a așezat să mănânce.

37 Și iată că o femeie păcătoasă din cetate, aflând că El era la masă în casa fariseului, a adus un vas de alabastru plin cu parfum.

38 Stând în spate, la picioarele lui Isus, și plângând, ea a început să-I stropească picioarele cu lacrimile ei și să le ștergă cu părul ei; și-I săruta picioarele și I le ungea cu parfum.

39 Când a văzut acest lucru, fariseul care-L chemase la masă și-a zis: „Dacă Acesta ar fi profet, ar ști cine și ce fel de femeie este cea care-L atinge, ar ști că este o păcătoasă!”

40 Isus i-a zis: – Simon, am ceva să-ți spun! – Spune, Învățătorule! a răspuns el.

41 – Un anume cămătar avea doi datornici. Unul îi datora cinci sute de denari, iar celălalt, cincizeci.

42 Fiindcă n-aveau cu ce să plătească, i-a iertat pe amândoi. Prin urmare, care dintre ei îl va iubi mai mult?

43 Simon I-a răspuns: – Presupun că acela căruia i-a iertat mai mult! Isus i-a zis: – Ai judecat drept.

44 Apoi, întorcându-Se către femeie, i-a zis lui Simon: – Vezi femeia aceasta? Eu am intrat în casa ta și tu nu Mi-ai dat apă pentru spălat picioarele, dar ea Mi-a stropit picioarele cu lacrimile ei și Mi le-a șters cu părul ei.

45 Tu nu Mi-ai dat sărutare, dar ea, de când am intrat, nu încetează să-Mi sărute picioarele.

46 Tu nu Mi-ai uns capul cu untdelemn, dar ea Mi-a uns picioarele cu parfum.

47 De aceea îți spun că păcatele ei cele multe sunt iertate, căci a iubit mult. Dar cel căruia i se iartă puțin, iubește puțin.

48 Apoi i-a zis femeii: „Păcatele îți sunt iertate!”

49 Cei ce mâncau la masă împreună cu El au început să-și zică între ei: „Cine este Acesta Care iartă și păcatele?!”

50 Dar El i-a zis femeii: „Credința ta te-a mântuit. Du-te în pace!”

8 Pilda semănătorului

1 După aceea, Isus a călătorit prin fiecare cetate și sat, predicând și vestind Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu. Împreună cu El erau cei doisprezece,

2 precum și niște femei care fuseseră vindecate de duhuri rele și de neputințe: Maria, numită Magdalena, din care ieșiseră șapte demoni,

3 Ioana – soția lui Cuza, administratorul lui Irod –, Suzana și încă multe altele care Îl slujeau cu ceea ce aveau.

4 Când s-a adunat o mare mulțime și au venit la El oameni de prin fiecare cetate, le-a vorbit prin următoarea pildă:

5 „Semănătorul a ieșit să-și semene sămânța. În timp ce semăna el, o parte din sămânță a căzut lângă drum și a fost călcată în picioare și au mâncat-o păsările cerului.

6 O altă parte a căzut pe stâncă și cum a crescut, s-a uscat, pentru că nu avea umezeală.

7 O altă parte a căzut în mijlocul spinilor, iar spinii au crescut împreună cu ea și au sufocat-o.

8 Alta însă a căzut pe pământ bun, a crescut și a făcut rod însutit.“ După ce a spus aceste lucruri, Isus a strigat: „Cine are urechi de auzit, să audă!”

9 Ucenicii Lui L-au întrebat ce înseamnă această pildă.

10 El le-a răspuns: „Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu, dar celorlalți le

vorbesc în pilde, pentru ca «Să privească mereu, dar să nu vadă și să asculte întruna, dar să nu înțeleagă!»

11 Iată ce înseamnă pilda: sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu.

12 Sămânța de lângă drum sunt cei care aud Cuvântul, dar vine apoi diavolul și ia Cuvântul din inima lor, ca nu cumva să creadă și să fie mântuiți.

13 Sămânța de pe stâncă sunt cei care, atunci când aud Cuvântul, îl primesc cu bucurie, dar aceștia nu au rădăcină; ei cred doar pentru o vreme, iar în perioadă de ispită, cad.

14 Sămânța căzută între spini sunt cei care aud Cuvântul, dar, în timp ce își văd de drum, sunt sufocați de îngrijorările, bogățiile și plăcerile vieții și nu aduc rod copt.

15 Sămânța din pământul bun sunt cei care, atunci când aud Cuvântul, îl țin într-o inimă onestă și bună și aduc rod cu răbdare.

Felinarul pus pe un suport

16 Nimeni nu aprinde un felinar ca să-l acopere cu un vas sau să-l pună sub pat, ci îl pune pe un suport, pentru ca cei ce intră, să vadă lumina.

17 Căci nu este nimic ascuns care nu va fi dezvăluit și nimic tănuit care să nu fie făcut cunoscut și care să nu iasă la iveală.

18 Luați seama, deci, la felul cum ascultați, căci celui ce are i se va da, dar de la cel ce n-are i se va lua chiar și ceea ce i se pare că are!”

Mama și frații lui Isus

19 Atunci mama și frații Lui au venit la El, dar nu puteau ajunge la El din cauza mulțimii.

20 I s-a spus: – Mama și frații Tăi stau afară și doresc să Te vadă!

21 Dar Isus le-a răspuns: – Mama Mea și frații Mei sunt cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și-l împlinesc.

Isus liniștește furtuna

22 Într-una din zile, Isus S-a suit în barcă împreună cu ucenicii Lui și le-a zis: „Să traversăm în partea cealaltă a lacului!” Și au plecat.

23 În timp ce ei vâsleau, Isus a adormit. Pe lac s-a stârnit o asemenea furtună, încât barca se umplea cu apă iar ei se aflau în pericol.

24 Au venit la El, L-au trezit și I-au zis: – Stăpâne, Stăpâne, pierim! El s-a sculat, a mustrat vântul și valurile înfuriate, iar ele au încetat și s-a făcut liniște.

25 Apoi i-a întrebat: „Unde vă este credința?!“ Ei s-au temut, au rămas uimiți și și-au zis unii altora: „Cine este Acesta de poruncește până și vânturilor, și apei și ele Îl ascultă?!“

Isus vindecă un om stăpânit de demoni

26 Au văslit mai departe, înspre ținutul gherasenilor, care se află în dreptul Galileii.

27 Când a coborât pe țarm, I-a ieșit înaintea un anumit om din cetate care era stăpânit de demoni. De multă vreme nu purta haine și nu locuia într-o casă, ci în morminte.

28 Când L-a văzut pe Isus, a strigat, I s-a închinat și a zis cu glas puternic: – Ce am eu de-a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului cel Preaînalt? Te rog să nu mă chinuiești!

29 Căci Isus îi poruncise duhului necurat să iasă din om. De multe ori acesta pune stăpânire pe el; fusese pus sub pază și legat cu lanțuri și cătușe, dar rupea legăturile și era dus de către demon în locuri pustii.

30 Isus l-a întrebat: – Care-ți este numele? – „Legiune“, I-a răspuns el. Căci în el intraseră mai mulți demoni.

31 Aceștia îl rugau să nu le poruncească să se ducă în Adânc.

32 Acolo, pe munte, era o turmă mare de porci care pășteau. Demonii L-au rugat să le dea voie să intre în porcii aceia, iar El le-a dat voie.

33 Demonii au ieșit din om și au intrat în porci. Atunci turma s-a repezit pe râpă în jos și s-a înecat în lac.

34 Când porcarii au văzut ce s-a întâmplat, au fugit și au dat de știre în cetate și în cătune.

35 Oamenii au ieșit să vadă ce s-a întâmplat și au venit la Isus. L-au găsit pe omul din care ieșiseră demonii, stând jos la picioarele lui Isus, îmbrăcat și cu mintea întreagă și s-au înspăimântat.

36 Cei ce văzuseră cum fusese vindecat cel demonizat le-au povestit totul.

37 Atunci toată mulțimea din ținutul gherasenilor L-au rugat pe Isus să plece de la ei, pentru că îi cuprinsese o mare frică. El S-a urcat în barcă și S-a întors.

38 Omul din care ieșiseră demonii Îl rugase să-l lase să vină cu El, dar Isus l-a trimis înapoi, spunându-i:

39 „Întoarce-te acasă și povestește cât de mult a făcut Dumnezeu pentru tine!“ El a plecat și a vestit prin toată cetatea cât de mult a făcut Isus pentru el.

Vindecarea unei femei și învierea unei fetițe

40 Când Isus S-a întors, mulțimea I-a urat bun venit, pentru că toți Îl așteptau.

41 Și iată că un om, numit Iair, care era conducătorul sinagogii, a venit, a căzut la picioarele lui Isus și L-a rugat să vină până la el acasă,

42 pentru că singura lui fiică, în vârstă de vreo doisprezece ani, era pe moarte. În timp ce mergea, mulțimile se înghesuiau în jurul Lui.

43 O femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge (și care cheltuisese pe la doctori tot ce avusese), fără să fi putut fi vindecată de cineva, **44** a venit prin spate și s-a atins de marginea hainei lui Isus. Imediat scurgerea ei de sânge s-a oprit.

45 Isus a întrebat: – Cine M-a atins? Pentru că toți negau, Petru I-a zis: – Stăpâne, mulțimile se înghesuie în jurul Tău și se îmbulzesc în Tine, (și mai întrebi: „Cine M-a atins?“!)

46 Dar Isus a zis: – M-a atins cineva, pentru că știu că a ieșit o putere din Mine!

47 Când femeia a văzut că n-a scăpat neobservată, a venit tremurând, a căzut înaintea Lui și I-a spus, înaintea întregii mulțimi, de ce L-a atins și cum fusese vindecată imediat.

48 El i-a zis: „Fiică, credința ta te-a vindecat! Du-te în pace!“

49 În timp ce El încă vorbea, a venit cineva din casa conducătorului sinagogii și i-a zis acestuia: „Fetița ta a murit! Nu-L mai deranja pe Învățător!“

50 Isus însă a auzit și i-a zis lui Iair: „Nu te teme! Crede doar, și ea va fi vindecată!“

51 Când a ajuns la casă, n-a lăsat pe nimeni să intre împreună cu El, în afară de Petru, de Ioan, de Iacov și de tatăl și mama copilului.

52 Toți plângeau și o jeleau, însă Isus le-a zis: „Nu mai plângeți, pentru că ea n-a murit, ci doarme!“

53 Ei însă râdeau de El, pentru că știau că fetița murise.

54 Isus, (după ce i-a scos afară pe toți,) a luat-o pe fetița de mână și a strigat: „Fetițo, scoală-te!“

55 Duhul ei s-a întors și ea s-a ridicat imediat. Isus le-a poruncit să-i dea să mănânce.

56 Părinții ei au rămas uimiți. Isus le-a poruncit să nu spună nimănui ce s-a întâmplat.

9 *Trimiterea celor doisprezece*

1 Isus i-a chemat pe cei doisprezece, le-a dat putere și autoritate asupra tuturor demonilor și să vindece bolile,

2 apoi i-a trimis să proclame Împărăția lui Dumnezeu și să-i vindece (pe cei neputincioși).

3 El le-a zis: „Să nu luați nimic cu voi pe drum – să nu luați nici toiag, nici traistă, nici pâine, nici bani și să nu aveți două tunici!

4 În orice casă intrați, rămâneți acolo și din locul acela să plecați!

5 Și oriunde nu vă vor primi, scuturați-vă praful de pe picioare când ieșiți din cetatea aceea, drept mărturie împotriva lor!“

6 Ei au plecat și au călătorit prin sate, vestind Evanghelia și înfăptuind vindecări pretutindeni.

7 Tetrarhul Irod a auzit despre toate câte se întâmplaseră și era nedumerit, pentru că unii ziceau că Ioan fusese înviat din morți.

8 Alții ziceau că s-a arătat Ilie, iar alții că a înviat vreun profet dintre cei din vechime.

9 Dar Irod a zis: „Pe Ioan l-am decapitat. Deci Cine este Acesta despre Care aud asemenea lucruri?“ Și căuta să-L vadă.

Isus hrănește peste cinci mii de oameni

10 Când s-au întors, apostolii I-au povestit lui Isus tot ce au făcut. El i-a luat deoparte și s-au retras, doar ei singuri, spre o cetate numită Betsaida.

11 Dar mulțimile au aflat lucrul acesta și L-au urmat. El le-a primit bine, le-a vorbit despre Împărăția lui Dumnezeu și i-a vindecat pe cei care aveau nevoie de vindecare.

12 Fiindcă ziua se apropia de sfârșit, cei doisprezece au venit la El și I-au zis: – Dă drumul mulțimii să meargă prin satele dimprejur și prin cătune ca să găsească găzduire și provizii, pentru că aici ne aflăm într-un loc pustiu!

13 Însă El le-a zis: – Dați-le voi să mănânce! Ei I-au răspuns: – N-avem cu noi mai mult de cinci pâini și doi pești; numai dacă nu ne ducem noi să cumpărăm merinde pentru tot poporul aceasta!

14 Căci erau aproape cinci mii de bărbați. Isus le-a zis ucenicilor Săi: – Puneți-i să se așeze în grupuri (cam) de câte cincizeci!

15 Ei au făcut întocmai – i-au pus pe toți să se așeze.

16 Isus a luat cele cinci pâini și cei doi pești, a privit spre cer, le-a binecuvântat, le-a frânt și apoi le-a dat ucenicilor ca să le împartă mulțimii.

17 Au mâncat toți și s-au săturat; și s-au strâns douăsprezece coșuri cu firimiturile rămase.

Mărturisirea de credință a lui Petru

18 Într-o zi, în timp ce se ruga singur deoparte, cu El fiind doar ucenicii, Isus i-a întrebat: – Cine zic mulțimile că sunt Eu?

19 Ei au răspuns: – Unii zic că ești Ioan Botezătorul, alții zic că ești Ilie, iar alții zic că un profet dintre cei din vechime a înviat.

20 – Dar voi cine ziceți că sunt Eu? i-a mai întrebat El. Petru a răspuns: – Cristosul lui Dumnezeu!

Isus vorbește despre moartea și

învierea Sa

21 Însă Isus i-a avertizat și le-a poruncit să nu spună nimănui acest lucru,

22 zicând: – Fiul Omului trebuie să sufere mult și să fie respins de către bătrâni, de către conducătorii preoților și de către cărturari, să fie omorât, iar a treia zi să fie înviat.

Prețul uceniciei

23 Apoi le-a spus tuturor: – Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze!

24 Căci oricine vrea să-și salveze viața o va pierde, dar cel ce-și pierde viața pentru Mine, acela o va salva.

25 Și la ce i-ar folosi unui om să câștige întreaga lume, dacă s-ar distruge sau s-ar pierde pe sine însuși?

26 Căci celui ce îi va fi rușine de Mine și de cuvintele Mele, de acela Îi va fi rușine și Fiului Omului când va veni în slava Sa, a Tatălui și a sfinților îngeri.

27 Adevărat vă spun că sunt unii dintre cei ce stau aici care nu vor gusta moartea înainte de a vedea Împărăția lui Dumnezeu.

Schimbarea la față

28 Cam la opt zile după cuvintele acestea, Isus i-a luat cu Sine pe Petru, pe Iacov și pe Ioan și au urcat pe munte ca să se roage.

29 În timp ce se ruga, I s-a schimbat înfățișarea feței, iar hainele Lui au devenit strălucitor de albe.

30 Și iată că doi bărbați stăteau de vorbă cu El – erau Moise și Ilie,

31 care se arătaseră în slavă. Ei vorbeau despre exodul Lui, pe care urma să-l ducă la îndeplinire în Ierusalim.

32 Petru și cei ce erau cu el erau îngreunați de somn, dar când s-au trezit bine au văzut slava Lui și pe cei doi bărbați care stăteau împreună cu El.

33 Chiar când aceștia se despărțeau de El, Petru I-a zis lui Isus: „Stăpâne, este bine să fim aici! Să facem trei corturi: unul pentru Tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie!“ Nu știa ce zice.

34 În timp ce spunea el aceste lucruri, a venit un nor și i-a acoperit. Când au intrat în nor, s-au înspăimântat.

35 Și din nor s-a auzit un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu, pe Care L-am ales! De El să ascultați!“

36 Când s-a auzit glasul, Isus se afla acolo singur. Ei au păstrat tăcerea și n-au spus nimănui nimic, în zilele acelea, despre lucrurile pe care le văzuseră.

Ucenicii nu pot vindeca un copil

demonizat

37 În ziua următoare, când au coborât de pe munte, o mare mulțime de oameni L-a întâmpinat pe Isus.

38 Și iată că un bărbat din mulțime a strigat: – Învățătorule, Te rog să privești cu îndurare la fiul meu, căci este singurul meu fiu!

39 Un duh îl apucă dintr-odată și imediat el începe să strige; duhul îi provoacă convulsii și spume la gură și cu greu pleacă de la el, lăsându-l zdrobit!

40 I-am rugat pe ucenicii Tăi să-l scoată, dar n-au putut!

41 Isus a răspuns: – O, generație necredincioasă și pervertită! Până când voi mai fi cu voi și vă voi mai suferi? Adu-l aici pe fiul tău!

42 Chiar în timp ce venea, demonul l-a trântit la pământ și i-a provocat convulsii. Dar Isus a poruncit duhului necurat, l-a vindecat pe băiat și l-a dat înapoi tatălui său.

43 Toți au rămas uimiți de măreția lui Dumnezeu. În timp ce toți se mirau de tot ceea ce făcea El, Isus le-a zis ucenicilor Săi:

Isus vorbește din nou despre moartea și învierea Sa

44 „Ascultați cu atenție aceste cuvinte: Fiul Omului urmează să fie trădat în mâinile oamenilor.“

45 Ei însă n-au priceput aceste vorbe, pentru că înțelesul lor era ascuns de ei, ca să nu le înțeleagă; și se temeau să-L întrebe despre lucrul acesta.

Cine este cel mai mare?

46 Apoi s-a iscat o ceartă între ei cu privire la cine este cel mai mare dintre ei.

47 Dar Isus, cunoscând gândul inimii lor, a luat un copilaș, l-a pus să stea lângă El

48 și le-a zis: „Oricine primește acest copilaș în Numele meu, pe Mine Mă primește, iar cel ce Mă primește pe Mine Îl primește pe Cel Ce M-a trimis pe Mine. Căci cine este cel mai mic dintre voi toți, acela este cel mai mare.“

De partea lui Isus

49 Ioan a zis: – Stăpâne, noi am văzut pe cineva care scotea demoni în Numele Tău și l-am oprit, pentru că nu ne urma.

50 Isus i-a răspuns: – Nu-l opriți, pentru că cel care nu este împotriva voastră este de partea voastră.

Opoziție din partea samaritenilor

51 Când s-a apropiat vremea în care avea să fie luat la cer, Și-a îndreptat hotărât fața să meargă la Ierusalim.

52 A trimis înaintea Lui niște mesageri, care s-au dus și au intrat într-un sat al samaritenilor, ca să facă pregătirile pentru El.

53 Dar aceștia nu L-au primit, pentru că fața Sa se îndrepta spre Ierusalim.

54 Când au văzut acest lucru, Iacov și Ioan, ucenicii Lui, au zis: – Doamne, vrei să spunem să se coboare foc din cer și să-i mistuie(, cum a făcut Ilie)?

55 Însă Isus S-a întors, i-a muștră (și a zis: – Nu știți de ce duh sunteți însuflețiți!

56 Căci Fiul Omului nu a venit să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască!) Apoi au plecat într-un alt sat.

Costurile uceniciei

57 În timp ce erau pe drum, cineva I-a zis: – (Doamne,) Te voi urma oriunde vei merge!

58 Isus i-a răspuns: – Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi, dar Fiul Omului nu are unde să-și odihnească capul.

59 Altuia i-a zis: – Urmează-Mă! Dar acela I-a răspuns: – (Doamne,) dă-mi voie mai întâi să mă duc să-l înmormântez pe tatăl meu!

60 Isus i-a zis: – Lasă morții să-și îngroape morții, iar tu du-te și vestește Împărăția lui Dumnezeu!

61 Un altul a zis: – Te voi urma, Doamne, dar dă-mi voie mai întâi să-mi iau rămas bun de la cei din casa mea!

62 Dar Isus i-a răspuns: – Nimeni care pune mâna pe plug și se uită înapoi nu este potrivit pentru Împărăția lui Dumnezeu!

10 *Trimiterea celor șaptezeci și doi*

1 După toate acestea, Domnul a rânduit alți șaptezeci și doi de oameni și i-a trimis, doi câte doi, să se ducă înaintea Lui în orice cetate și în orice loc pe unde urma să meargă El.

2 El le-a zis: „Secerișul este mare, dar lucrătorii sunt puțini! Rugați-L deci pe Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul Său!

3 Duceți-vă! Iată, eu vă trimit ca pe niște miei în mijlocul lupilor!

4 Să nu luați cu voi nici pungă cu bani, nici traistă, nici sandale și să nu salutați pe nimeni pe drum!

5 În orice casă intrați, să spuneți mai întâi: «Pacea să fie peste această casă!»

6 Dacă se află acolo un fiu al păcii, pacea voastră se va odihni peste el, dar dacă nu, se va întoarce la voi.

7 Rămâneți în casa aceea și mâncați și beți ce vă vor da, căci vrednic este lucrătorul de plata lui! Să nu vă mutați dintr-o casă într-alta!

8 În orice cetate în care intrați și oamenii vă primesc, să mâncați ce vi se va pune înainte!

9 Vindecați-i pe cei bolnavi de acolo și spuneți-le: «Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi!»

10 Dacă însă în cetatea în care intrați, oamenii nu vă primesc, să ieșiți pe străzile ei și să ziceți:

11 «Ne ștergem până și praful care ni s-a adunat pe picioare în cetatea voastră, ca mărturie împotriva voastră! Totuși să știți că Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat!»

12 Vă spun că în ziua aceea va fi mai ușor pentru Sodoma decât pentru cetatea aceea!

13 Vai de tine, Horazin! Vai de tine, Betsaida! Căci dacă ar fi avut loc în Tir și Sidon minunile care au avut loc în voi, de multă vreme s-ar fi pocăit stând în sac și cenușă!

14 Dar la judecată va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decât pentru voi!

15 Iar tu, Capernaum, vei fi înălțat oare până la cer? Nu, ci vei coborî până în Locuința Morților!

16 Cel ce vă ascultă pe voi, Mă ascultă pe Mine și cel ce vă respinge pe voi, Mă respinge pe Mine, iar cel ce Mă respinge pe Mine Îl respinge pe Cel Ce M-a trimis pe Mine.“

17 Cei șaptezeci și doi s-au întors plini de bucurie și I-au zis: – Doamne, chiar și demonii ni se supun în Numele Tău!

18 Însă El le-a zis: – L-am văzut pe Satan căzând din cer ca un fulger.

19 Iată, v-am dat autoritate să călcați peste șerpi, peste scorpioni și peste toată puterea dușmanului, și nimic nu vă va răni!

20 Totuși nu vă bucurați de faptul că duhurile vi se supun, ci bucurați-vă de faptul că numele voastre sunt scrise în ceruri!

21 În ceasul acela, Isus s-a bucurat nespus în Duhul Sfânt și a zis: „Îți mulțumesc, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit copilașilor! Da, Tată, pentru că așa Ți-a plăcut Ție ...“

22 „Toate lucrurile Mi-au fost încredințate Mie de către Tatăl Meu. Nimeni nu cunoaște cine este Fiul, în afară de Tatăl, sau cine este Tatăl, în afară de Fiul și de cel căruia vrea Fiul să i-L descopere.“

23 Apoi S-a întors spre ucenici și le-a zis doar lor: „Ferice de ochii care văd lucrurile pe care le vedeți voi!

24 Vă spun că mulți profeți și regi au dorit să vadă ceea ce vedeți voi, dar n-au văzut, și să audă ceea ce auziți voi, dar n-au auzit!“

Pilda samariteanului milostiv

25 Chiar atunci un expert în Lege s-a ridicat să-L pună la încercare pe Isus și L-a întrebat: – Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viață veșnică?

26 Isus i-a răspuns: – Ce este scris în Lege? Ce citești acolo?

27 El I-a zis: – „Să-L iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu toată mintea ta și pe semenul tău ca pe tine însuși!“

28 Isus i-a zis: – Ai răspuns corect. Fă așa și vei trăi!

29 Dar el, care vroia să se justifice, L-a întrebat pe Isus: – Și cine este semenul meu?

30 Isus i-a răspuns: – Un om care cobora de la Ierusalim la Ierihon a căzut în mâinile tâlharilor. Ei l-au dezbrăcat, l-au bătut zdravăn și apoi au plecat, lăsându-l pe jumătate mort.

31 Din întâmplare, pe acel drum cobora un preot. Dar când l-a văzut, preotul a trecut înainte, ocolindu-l.

32 Tot așa și un levit, când a ajuns în locul acela și l-a văzut, a trecut înainte ocolindu-l.

33 Însă un samaritean, care călătorea și el pe acolo, când a ajuns în dreptul lui și l-a văzut, i s-a făcut milă de el.

34 S-a apropiat, i-a bandajat rănila și a turnat peste ele untdelemn și vin. Apoi l-a pus pe propriul lui animal de povară, l-a dus la un han și a continuat să-l îngrijească.

35 În ziua următoare, a scos doi denari, i-a dat hangiului și i-a zis: „Ai grijă de el, iar când mă voi întoarce, îți voi plăti eu orice vei mai cheltui în plus!”

36 Care dintre aceștia trei ți se pare că a fost semenul celui căzut în mâinile tâlharilor?

37 El i-a răspuns: – Cel ce și-a făcut milă de el. Isus i-a zis: – Du-te și fă și tu la fel!

Acasă la Marta și Maria

38 În timp ce-și continuau călătoria, Isus a intrat într-un sat oarecare. Acolo, o femeie, pe nume Marta, l-a primit în casa ei.

39 Ea avea o soră, numită Maria. Aceasta s-a așezat la picioarele Domnului și asculta cuvintele Lui.

40 Marta însă era copleșită de atât de multă slujire. Ea a venit și a zis: – Doamne, nu-Ți pasă că sora mea m-a lăsat să slujesc singură? Spune-i deci să mă ajute!

41 Domnul însă i-a răspuns: – Marta, Marta, tu te îngrijorezi și te necăjești cu privire la multe lucruri,

42 însă doar unul este necesar! Căci Maria și-a ales partea cea bună, care nu i se va lua!

11 *Învățătura lui Isus despre rugăciune*

1 Într-o zi, Isus se afla într-un loc oarecare și se ruga. După ce a terminat, unul din ucenicii Lui i-a zis: – Doamne, învață-ne să ne rugăm, așa cum i-a învățat și Ioan pe ucenicii lui!

2 El le-a zis: – Când vă rugați, să ziceți astfel: „Tată, sfînțească-se Numele Tău, vie Împărăția Ta!

3 Pâinea noastră, cea de toate zilele, dă-ne-o nouă în fiecare zi!

4 Și ne iartă nouă păcatele noastre, pentru că și noi iertăm oricui ne este dator! Și nu ne lăsa să cădem în ispită!”

5 Apoi le-a zis: – Cine dintre voi, care are un prieten, se duce la acesta la miezul nopții să-i spună: „Prieten, împrumută-mi trei pâini,

6 pentru că a venit la mine, din călătorie, un prieten de-al meu și n-am nimic ce să-i pun înainte!”?

7 Acela i-ar răspunde dinăuntru: „Nu mă deranja; ușa este deja încuiată, iar copiii mei sunt cu mine în pat; nu mă pot ridica să-ți dau!”

8 Vă spun că, deși nu s-ar ridica să-i dea pentru că-i este prieten, totuși, ca să nu se facă de rușine, până la urmă tot se va ridica și-i va da orice are nevoie.

9 Prin urmare, vă spun: cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide!

10 Căci oricine cere primește; cel ce caută găsește, iar celui ce bate i se va deschide.

11 Cine este tatăl acela dintre voi care, atunci când fiul său îi cere un pește, să-i dea în schimb un șarpe?

12 Sau care, atunci când acesta îi cere un ou, să-i dea un scor pion?

13 Așadar, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl Care este în ceruri va da Duhul Sfânt celor ce l-L cer!

Isus și Beelzebub

14 Isus a scos un demon care era mut și, după ce demonul a ieșit, omul care fusese mut a început să vorbească, iar mulțimile se mirau.

15 Unii dintre ei însă ziceau: „El scoate demonii cu ajutorul lui Beelzebub, conducătorul demonilor!”

16 Alții, ca să-L pună la încercare, Îi cereau un semn din cer.

17 Dar Isus le cunoștea gândurile, așa că le-a zis: „Orice împărăție dezbinată împotriva ei înseși este ruinată și o casă dezbinată împotriva ei înseși se prăbușește.

18 Dacă Satan este dezbinat împotriva lui însuși, cum va dăinui împărăția lui?! Căci voi ziceți că Eu scot demonii cu ajutorul lui Beelzebub!

19 Și dacă Eu scot demonii cu ajutorul lui Beelzebub, fiii voștri cu ajutorul cui îi scot? De aceea ei vor fi judecatorii voștri!

20 Dar dacă Eu scot demonii cu degetul lui Dumnezeu, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi!

21 Când cel puternic, pe deplin înarmat, își păzește propria curte, bunurile lui sunt în siguranță.

22 Dar când vine unul și mai puternic și-l biruiește, îi ia toate armele pe care s-a bazat și apoi împarte prăzile.

23 Cine nu este cu Mine este împotriva Mea, iar cine nu adună cu Mine, risipește.

24 Când duhul necurat iese afară dintr-un om, el umblă prin locuri pustii, căutând odihnă, dar n-o

găsește. Atunci își spune: «Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit!»

25 Și când vine, o găsește măturată și împodobită.

26 Atunci se duce și mai ia alte șapte duhuri, mai rele decât el, și intră și locuiesc acolo, iar starea din urmă a aceluia om ajunge mai rea decât cea dintâi.

27 În timp ce Isus spunea aceste lucruri, o femeie din mulțime și-a înălțat glasul și a zis: „Ferice de pântecele care Te-a născut și de sânii care Te-au alăptat!”

28 Dar El a zis: „Ferice mai degrabă de cei ce aud Cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc!”

Semnul profetului Iona

29 În timp ce mulțimile creșteau la număr, El a început să spună: „Această generație este o generație rea. Ea caută un semn, dar nu i se va da alt semn decât semnul lui Iona.

30 Căci așa cum Iona a fost un semn pentru niniveni, tot așa va fi și Fiul Omului pentru generația aceasta.

31 Împărăteasa din sud se va scula la judecată alături de oamenii din generația aceasta și-i va condamna, pentru că ea a venit de la marginile pământului ca să asculte înțelepciunea lui Solomon, iar aici iată că se află Unul mai mare decât Solomon!

32 Bărbații din Ninive se vor scula la judecată alături de această generație și o vor condamna, pentru că ei s-au pocăit la predica lui Iona, iar aici iată că se află Unul mai mare decât Iona!

Felinarul trupului

33 Nimeni nu aprinde un felinar ca să-l pună într-o ascunzătoare (sau sub un oboroc), ci îl pune pe un suport, pentru ca cei ce intră, să vadă lumina.

34 Ochiul tău este felinarul trupului tău. Când ochiul tău este sănătos, tot trupul tău este plin de lumină, dar când ochiul tău este rău, atunci tot trupul tău este plin de întuneric.

35 Ia seama deci ca lumina care este în tine să nu fie întuneric!

36 Prin urmare, dacă tot trupul tău este plin de lumină, fără să aibă vreo parte întunecată, va fi întru totul plin de lumină, ca atunci când te-ar lumina o lampă cu lumina ei.

Vai de voi, farisei!

37 În timp ce Isus vorbea, un fariseu L-a rugat să mănânce la el. Isus a intrat și S-a așezat să mănânce.

38 Fariseul s-a mirat când a văzut că Isus nu Se spălase înainte de masă.

39 Domnul i-a zis: „Voi, fariseii, curățați pe dinafară paharul și farfuria, dar pe dinăuntru sunteți plini de jaf și de răutate!

40 Nesăbuiților, oare Cel Ce a făcut partea dinafară n-a făcut și partea dinăuntru?

41 Dați deci milostenie din lucrurile dinăuntru, și atunci toate vor fi curate pentru voi!

42 Dar vai de voi, fariseilor! Căci voi dați zeciuială din mentă, din rută și din orice zarzavat, dar neglijați dreptatea și dragostea lui Dumnezeu! Pe acestea trebuia să le faceți, iar pe acelea să nu le neglijați!

43 Vai de voi, fariseilor! Căci voi iubiți să vi se dea scaunul de onoare în sinagogi și să fiți salutați în piețe!

44 Vai de voi! Căci voi sunteți ca mormintele care nu se văd și peste care oamenii umblă fără să știe!”

45 Unul dintre experții în Lege I-a zis: „Învățătorule, spunând aceste lucruri, ne insultă și pe noi!”

46 Dar El a zis: „Vai și de voi, experți în Lege! Căci îi faceți pe oameni să ducă poveri grele de purtat, dar voi nu le atingeți nici măcar cu unul din degetele voastre!

47 Vai de voi! Căci voi zidiți mormintele profeților pe care i-au ucis strămoșii voștri!

48 Prin urmare, voi sunteți martori și încuviințați faptele strămoșilor voștri, căci ei i-au ucis, iar voi le zidiți mormintele!

49 De aceea înțelepciunea lui Dumnezeu a zis: «Le voi trimite profeți și apostoli, însă pe unii dintre ei îi vor ucide, iar pe alții îi vor persecuta»,

50 ca să se ceară de la această generație sângele tuturor profeților, care a fost vărsat de la întemeierea lumii

51 – de la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, care a pierit între altar și Templu. Da, vă spun că va fi cerut de la generația aceasta!

52 Vai de voi, experți în Lege! Căci ați luat cu voi cheia cunoașterii; nici voi n-ați intrat și i-ați împiedicat astfel și pe cei ce intrau!”

53 Când Isus a ieșit de acolo, cărturarii și fariseii au început să-L critice cu înverșunare și să-L pună întrebări ostile despre multe lucruri,

54 uneltind împotriva Lui ca să-L prindă în cursă cu ceva ce ar putea spune.

12 *Ipocrizia fariseilor*

1 Între timp, mulțimea s-a adunat cu miile, așa că se călcau în picioare unii pe alții. Isus a început să le vorbească mai întâi ucenicilor Săi: „Păziți-vă de drojdia fariseilor, care este ipocrizia!

2 Nu este nimic acoperit care nu va fi descoperit și nimic ascuns care nu va fi făcut cunoscut!

3 De aceea orice ați spus la întuneric va fi auzit la lumină și orice ați șoptit la ureche, în odăițe, va fi vestit de pe acoperișul caselor.

Teamă de Dumnezeu, nu de oameni

4 Vă spun vouă, prietenilor Mei, să nu vă temeți de cei ce omoară trupul, dar care, după aceea, nu mai pot face nimic!

5 Vă voi arăta însă de Cine să vă temeți: temeți-vă de Cel Care, după ce omoară, are autoritatea de a arunca în Iad! Da, vă spun, de Acela să vă temeți!

6 Nu se vând oare cincisprezece vrăbii pe doi assarioni? Și totuși nici măcar una dintre ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu!

7 Cât despre voi, chiar și firele de păr din cap, toate vă sunt numărate! Nu vă temeți! Voi sunteți mai valoroși decât multe vrăbii!

8 Vă spun că pe oricine Mă va mărturisi în fața oamenilor, îl va mărturisi și Fiul Omului înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

9 Însă cel care se va lepăda de Mine în fața oamenilor, va fi lepădat și el înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

10 Și oricine va spune vreun cuvânt împotriva Fiului Omului va fi iertat, dar cel care va blasfemia împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat.

11 Când vă vor duce înaintea sinagogilor, a conducătorilor și a autorităților, să nu vă îngrijorați cu privire la cum vă veți apăra sau ce veți spune,

12 pentru că Duhul Sfânt vă va învăța chiar în ceasul acela ce trebuie să spuneți.“

Pilda bogatului nesăbuit

13 Cineva din mulțime I-a zis: – Învățătorule, spune-i fratelui meu să împartă moștenirea cu mine!

14 Dar Isus i-a răspuns: – Omule, cine M-a desemnat pe Mine judecător sau împărțitor între voi?!

15 Apoi le-a zis: „Fiți atenți și păziți-vă de orice fel de lăcomie, căci viața cuiva nu stă în belșugul avuțiilor lui!“

16 Și le-a spus o pildă: „Ogorul unui om bogat rodise din belșug.

17 El se gândea în sine însuși și zicea: «Ce să fac, pentru că nu mai am unde să-mi depozitez roadele?!»

18 Atunci a zis: «Iată ce voi face: îmi voi dărâma hambarele, voi construi altele mai mari și voi depozita acolo tot grâul și toate bunurile mele.

19 Apoi voi zice sufletului meu: ‘Suflete, ai multe bunuri, adunate pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea și bucură-te!’»

20 Dar Dumnezeu i-a zis: «Nesăbuitule! Chiar în noaptea aceasta ți se cere sufletul; și lucrurile pe care le-ai pregătit, ale cui vor fi?!»

21 Așa este cel care adună pentru sine, dar care nu este bogat față de Dumnezeu!“

Despre îngrijorări

22 Apoi le-a zis ucenicilor Săi: „De aceea vă spun: nu vă îngrijorați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca, nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca!

23 Căci viața este mai mult decât mâncarea, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea.

24 Uitați-vă cu atenție la corbi: ei nici nu seamănă, nici nu seceră și nu au nici cămară, nici hambar. Și totuși Dumnezeu îi hrănește. Cu cât mai valoroși sunteți voi decât păsările!

25 Și apoi cine dintre voi, îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la firul vieții lui?!

26 Deci dacă nu puteți face nici cel mai mic lucru, de ce vă mai îngrijorați de celelalte?!

27 Uitați-vă cu atenție cum cresc crinii: ei nici nu trudesesc din greu, nici nu torc. Și totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată gloria lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre ei!

28 Iar dacă Dumnezeu îmbracă astfel iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, cu cât mai mult vă va îmbrăca El pe voi, puțin credincioșilor?!

29 Nu căutați ce să mâncați și ce să beți, nici nu fiți îngrijorați,

30 căci toate aceste lucruri neamurile lumii le caută! Tatăl vostru știe că aveți nevoie de ele.

31 Căutați în schimb Împărăția Lui și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.

32 Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatălui vostru Îi face plăcere să vă dea Împărăția!

33 Vindeți-vă bunurile și dați milostenie. Faceți-vă rost de pungi care nu se învechesc, o comoară nesecată în ceruri, unde nu se apropie nici un hoț și unde n-o distruge nici o molie.

34 Căci acolo unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră!

Îndemn la veghere

35 Coapsele să vă fie încinse și lămpile aprinse,

36 întocmai ca acelor oameni care își așteaptă stăpânul să se întoarcă de la nuntă, ca să-i deschidă imediat, atunci când va veni și va bate la ușă.

37 Ferice de sclavii aceia pe care stăpânul, la venirea lui, îi va găsi veghind! Adevărat vă spun că el se va încinge, îi va pune să se așeze la masă și se va apropia să le slujească!

38 Fie că vine la a doua strajă din noapte, fie că vine la a treia strajă, fericiți sunt aceia pe care-i va găsi astfel!

39 Să știți că, dacă stăpânul casei ar ști la ce oră vine hoțul, (ar veghea și) n-ar lăsa să i se spargă casa.

40 Deci, fiți pregătiți și voi, pentru că Fiul Omului va veni în ceasul în care nu vă așteptați!“

Sclavul credincios și înțelept

41 Petru L-a întrebat: – Doamne, pentru noi spui pilda aceasta sau pentru toți?

42 Domnul a răspuns: – Cine este deci administratorul credincios și înțelept pe care stăpânul îl va pune responsabil peste ceilalți slujitori ai săi, ca să le dea partea de hrană la timp?

43 Ferice de sclavul acela pe care stăpânul, la venirea lui, îl va găsi făcând așa!

44 Adevărat vă spun că îl va pune responsabil peste toate bunurile sale!

45 Dar dacă sclavul acela își zice în inima lui: „Stăpânul meu întârzie să vină!“ și începe să bată pe slujitori și pe slujnice, să mănânce, să bea și să se îmbete,

46 stăpânul acelui sclav va veni într-o zi în care el nu se așteaptă și la o oră pe care nu o știe. El îl va tăia în două și-i va stabili partea la un loc cu necredincioșii.

47 Sclavul acela, care știe voia stăpânului său și nu se pregătește sau nu face potrivit cu voia acestuia, va fi bătut cu multe lovituri.

48 Iar cel ce nu știe, însă face lucruri vrednice de lovituri, va fi bătut cu mai puține lovituri. Cui i s-a dat mult, i se va cere mult, iar cui i s-a încredințat mult, i se va cere și mai mult.

Nu pacea, ci dezbinarea

49 Eu am venit să arunc foc pe pământ și cât aș vrea ca focul să fi fost deja aprins!

50 Am un botez cu care trebuie să fiu botezat și cât de apăsător sunt până este îndeplinit!

51 Credeți că am venit să aduc pace pe pământ? Vă spun că nu, ci mai degrabă dezbinare.

52 Căci, de acum înainte, din cinci care vor fi într-o casă, trei vor fi dezbinați împotriva a doi și doi împotriva a trei.

53 Tatăl va fi dezbinat împotriva fiului și fiul împotriva tatălui, mama împotriva fiicei și fiica împotriva mamei, soacra împotriva nurorii ei și nora împotriva soacrei.

Înțelegând vremurile

54 Apoi le-a mai zis mulțimilor: „Când vedeți un nor ridicându-se la apus, ziceți imediat: «Vine ploaia!» și așa se întâmplă.

55 Iar când vântul suflă din sud, ziceți: «Va fi arșiță!» și așa se întâmplă.

56 Ipocriților! Înfațșarea cerului și a pământului știți s-o deosebiți, dar perioada aceasta cum de n-o deosebiți?

57 Și de ce nu judecați voi înșivă ce este drept?

58 În timp ce te duci cu acuzatorul tău la magistrat, dă-ți silința, pe drum, să te împaci cu el, ca nu cumva să te târască înaintea judecătorului, judecătorul să te dea pe mâna ofițerului, iar ofițerul să te arunce în închisoare!

59 Îți spun că nu vei ieși de acolo până când nu ai plătit și ultimul lepton!“

13 Chemare la pocăință

1 În acea vreme au sosit unii și I-au istorisit lui Isus despre galileenii al căror sânge îl amestecase Pilat cu jertfele lor.

2 El le-a răspuns: „Credeți că acei galileeni au fost mai păcătoși decât ceilalți galileeni, pentru că au suferit aceste lucruri?”

3 Vă spun că nu! Dar dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri într-un fel asemănător!

4 Sau credeți că acei optsprezece peste care a căzut turnul Siloamului și i-a omorât au fost mai vinovați decât toți ceilalți oameni care locuiesc în Ierusalim?”

5 Vă spun că nu! Ci dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri într-un fel asemănător!“

6 Apoi le-a spus această pildă: „Un om avea un smochin plantat în via sa. A venit să caute roade în el, dar n-a găsit.

7 Atunci i-a zis vierului: – Iată că sunt deja trei ani de când vin și caut roade în acest smochin, dar nu

găsesc! Taie-l (deci)! De ce să mai ocupe pământul degeaba?!

8 Însă acesta i-a răspuns: – Stăpâne, mai lasă-l și anul acesta, iar eu voi săpa în jurul lui și îi voi pune gunoi.

9 Poate că, de acum înainte, va face roade; dacă nu, îl vei tăia!“

Vindecarea unei femei într-o zi de Sabat

10 Într-o zi de Sabat, Isus dădea învățătură într-una din sinagogi.

11 Și iată că acolo era o femeie care de optsprezece ani avea un duh de neputință; ea era încovoiată și nu se putea îndrepta pe deplin.

12 Când a văzut-o, Isus a chemat-o și i-a zis: „Femeie, ești eliberată de neputința ta!“

13 Și-a întins mâinile peste ea și deodată ea s-a îndreptat și-L slăvea pe Dumnezeu.

14 Însă conducătorul sinagogii, indignat că Isus a vindecat în ziua de Sabat, a zis mulțimii: „Sunt șase zile în care trebuie să se lucreze. Veniți deci în acele zile să fiți vindecați, nu în ziua de Sabat!“

15 Dar Domnul i-a răspuns și a zis: „Ipocriților! Care dintre voi nu-și dezleagă boul sau măgarul de la iesle și nu-l duce să-l adape în ziua de Sabat?!”

16 Această femeie, care este o fiică a lui Avraam și pe care, iată, Satan a ținut-o legată timp de optsprezece ani, nu trebuia oare să fie dezlegată de această neputință în ziua de Sabat?“

17 Toți potrivnicii Lui au rămas de rușine când a zis aceste lucruri. Și întreaga mulțime se bucura de toate lucrurile minunate care se înfăptuiau prin El.

Pilda bobului de muștar și a drojdiei

18 Apoi a zis: „Cu ce seamănă Împărăția lui Dumnezeu și cu ce o voi asemăna?”

19 Ea este ca un bob de muștar pe care l-a luat un om și l-a aruncat în grădina lui. El a crescut și a devenit un copac, iar păsările cerului și-au făcut cuiburi între ramurile lui.“

20 El a zis iarăși: „Cu ce voi asemăna Împărăția lui Dumnezeu?”

21 Ea este ca drojdia pe care o ia o femeie și o pune în trei măsuri de făină și care, până la urmă, face să dospească tot aluatul.“

Intrarea în Împărăție

22 Isus trecea prin cetăți și prin sate, dând învățătură și continuându-și călătoria spre Ierusalim.

23 Cineva L-a întrebat: „Doamne, numai câțiva vor fi mântuiți?“ El le-a zis:

24 „Străduiți-vă să intrați pe ușa cea îngustă, căci vă spun că mulți vor încerca să intre, dar nu vor putea.

25 Odată ce Stăpânul casei se va ridica și va încuia ușa, voi, stând afară, veți începe să bateți la ușă și să ziceți: «Doamne, deschide-ne!», însă El vă va răspunde: «Nu știu de unde sunteți!»

26 Atunci veți începe să ziceți: «Noi am mâncat și am băut înaintea Ta, și pe străzile noastre ai dat Tu învățătură!»

27 Dar El va răspunde: «Vă spun că nu știu de unde sunteți! Plecați de la Mine, voi, toți lucrătorii nedreptății!»

28 Va fi plânsul și scrâșnirea dinților când îi veți vedea pe Avraam, pe Isaac, pe Iacov și pe toți profetii în Împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi aruncați afară!

29 Vor veni de la răsărit și de la apus, de la nord și de la sud și se vor așeza la masă în Împărăția lui Dumnezeu!

30 Și iată că sunt unii din cei de pe urmă care vor fi cei dintâi și sunt unii din cei dintâi care vor fi cei din urmă.“

31 Chiar în ceasul acela au venit câțiva dintre farisei și I-au zis: – Pleacă și du-te de aici, căci Irod vrea să Te omoare!

32 El le-a răspuns: – Duceți-vă și spuneți-i acelei vulpi: iată că scot demoni și înfăptuiesc vindecări azi și mâine, iar a treia zi voi termina.

33 Trebuie însă ca azi, mâine și poimâine să-Mi continui drumul, pentru că nu se poate ca un profet să piară afară din Ierusalim!

34 Ierusalime, Ierusalime, care-i omori pe profeți și-i ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De-atâtea ori am vrut să-ți adun copiii așa cum își adună cloșca puii sub aripi, dar n-ați vrut!

35 Iată însă că vi se lasă casa pustie! Vă spun că nu Mă veți mai vedea până (va veni vremea când) veți zice: „Binecuvântat este Cel Ce vine în Numele Domnului!“

14 Isus vindecă un bolnav de hidropizie

1 Într-o zi de Sabat, Isus a intrat să mănânce în casa unuia dintre conducătorii fariseilor. Ei îl urmăreau îndeaproape.

2 Și iată că înaintea Lui era un om bolnav de dropică.

3 Isus i-a întrebat pe experții în Lege și pe farisei: „Este voie să vindeci în ziua de Sabat sau nu?“

4 Ei însă tăceau. Isus l-a luat de mână, l-a vindecat și l-a lăsat să plece,

5 iar lor le-a zis: „Care dintre voi, dacă îi cade copilul sau boul într-o fântână în ziua de Sabat, nu-l va scoate imediat afară?”

6 N-au putut să-I răspundă nimic la aceste vorbe.

Smerenie și ospitalitate

7 Când i-a văzut pe cei invitați cum își aleg scaunele de onoare, le-a spus următoarea pildă:

8 „Când ești invitat de cineva la o nuntă, să nu te așezi să mănânci pe locul de onoare, ca nu cumva să fi fost invitat de către gazdă cineva mai de seamă decât tine,

9 iar cel ce v-a invitat și pe tine, și pe el să vină să-ți spună: «Dă locul tău acestui om!» Atunci, cu rușine, va trebui să ocupi ultimul loc.

10 Ci tu, când ești invitat, du-te și așează-te pe ultimul loc, pentru ca atunci când vine cel ce te-a invitat, să-ți spună: «Prietene, mută-te mai în față!» Lucrul acesta îți va face cinste înaintea tuturor celor ce stau la masă împreună cu tine.

11 Căci oricine se înalță pe sine va fi smerit și oricine se smerește va fi înălțat.“

12 Apoi i-a zis și celui ce-L invitase: „Când dai un prânz sau o cină, nu-ți invita nici prietenii, nici frații, nici rudele, nici vecinii bogați, ca nu cumva să te invite și ei pe tine și să fii astfel răsplătit.

13 Ci tu, când dai un ospăț, invită-i pe cei săraci, pe cei infirmi, pe cei șchiopi și pe cei orbi.

14 Și vei fi fericit, pentru că ei nu au cu ce să te răsplătească, dar vei fi răsplătit la învierea celor drepecți.“

Pilda celor invitați la cină

15 Când a auzit aceste vorbe, unul dintre cei ce stăteau la masă cu El l-a zis: – Ferice de acela care va mânca în Împărăția lui Dumnezeu!

16 Însă Isus i-a răspuns: – Un om a dat o cină mare și a invitat pe mulți.

17 La ora cinei, și-a trimis sclavul să le spună celor invitați: „Veniți, căci acum toate sunt gata!”

18 Dar toți, unul după altul, au început să se scuze. Primul i-a zis: „Am cumpărat un ogor și trebuie să mă duc să-l văd. Te rog, scuză-mă!”

19 Altul i-a zis: „Am cumpărat cinci perechi de boi și mă duc să-i încerc. Te rog, scuză-mă!”

20 Altul i-a zis: „Tocmai m-am însurat și de aceea nu pot să vin!”

21 Când sclavul s-a întors, l-a înștiințat pe stăpânul său de aceste lucruri. Atunci stăpânul casei s-a

înfuriat și i-a zis sclavului său: „Ieși repede pe străzile și pe aleile cetății și adu-i aici pe cei săraci, pe cei infirmi, pe cei orbi și pe cei șchiopi!”

22 La urmă, sclavul a zis: „Stăpâne, s-a făcut ce ai poruncit și tot mai este loc!”

23 Stăpânul i-a zis atunci sclavului: „Ieși pe drumuri și pe cărări și silește-i pe oameni să vină, ca să mi se umple casa!

24 Căci vă spun că nici unul din acei oameni care fuseseră invitați nu va gusta din cina mea!”

Costul uceniciei

25 Împreună cu El mergeau mulțimi mari de oameni. El s-a întors și le-a zis:

26 „Dacă vine cineva la Mine și nu-și urăște tatăl, mama, soția, copiii, frații, surorile, ba chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu.

27 Oricine nu-și duce crucea lui însuși și nu vine după Mine nu poate fi ucenicul Meu.

28 Căci cine dintre voi, dacă vrea să construiască un turn, nu stă mai întâi să calculeze costul, ca să vadă dacă are cu ce să-l termine?

29 Pentru ca nu cumva, după ce-i pune temelie, să nu-l poată termina și toți cei care văd aceasta să înceapă să-și bată joc de el

30 și să zică: «Omul acesta a început să construiască și n-a putut să termine!»

31 Sau care rege, când pornește la război împotriva altui rege, nu stă mai întâi să se gândească bine dacă poate să i se opună cu zece mii de oameni celui ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii?!

32 Dacă nu poate, atunci, în timp ce acesta este încă departe, el îi va trimite un sol ca să ceară pace.

33 Tot așa, oricine dintre voi care nu renunță la toate bunurile lui, nu poate fi ucenicul Meu.

34 Sarea este bună. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce va fi făcută din nou sărată?!

35 Nu mai este de folos nici pentru pământ și nici pentru grămada de gunoi, ci oamenii o aruncă afară. Cel ce are urechi de auzit, să audă!”

15 Pilda cu oaia pierdută

1 Toți colecitorii de taxe și păcătoșii se apropiau de El ca să-L asculte.

2 Dar fariseii și cărturarii murmurau și ziceau: „Acest Om îi primește pe păcătoși și mănâncă cu ei!”

3 El însă le-a spus următoarea pildă:

4 „Care om dintre voi, dacă are o sută de oi și pierde una din ele, nu le lasă pe câmp pe celelalte

nouăzeci și nouă și nu se duce după cea pierdută, până când o găsește?!

5 Iar când o găsește, o pune bucuros pe umeri,

6 vine acasă și-și cheamă prietenii și vecinii, zicându-le: «Bucurați-vă împreună cu mine, căci mi-am găsit oaia care era pierdută!»

7 Tot așa, vă spun că va fi mai mare bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de oameni drepecți care n-au nevoie de pocăință!

Pilda cu moneda pierdută

8 Sau care femeie, dacă are zece drahme și pierde una din ele, nu aprinde o lampă, nu mătură casa și nu caută cu atenție până când o găsește?!

9 Iar când o găsește, își cheamă prietenele și vecinele și le spune: «Bucurați-vă împreună cu mine, căci am găsit drahma pe care o pierdusem!»

10 Tot așa, vă spun că este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește!“

Pilda fiului risipitor

11 El a mai zis: „Un om avea doi fii.

12 Cel mai tânăr dintre ei i-a zis tatălui: «Tată, dă-mi partea din moșie care mi se cuvine!» Și tatăl a împărțit între ei averea.

13 Nu după multe zile, fiul cel tânăr a strâns totul și a plecat într-o țară îndepărtată, iar acolo și-a risipit averea ducând o viață destrăbălată.

14 După ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în țara aceea și el a început să ducă lipsă.

15 S-a dus și s-a alipit de unul din cetățenii acelei țări, iar acesta l-a trimis pe câmpurile lui să-i pască porcii.

16 Ar fi dorit el să se sature din roșcovele pe care le mâncau porcii, dar nu i le dădea nimeni!

17 Și-a venit în fire și și-a zis: «Câți angajați ai tatălui meu au belșug de pâine, iar eu mor de foame aici!

18 Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: ‘Tată, am păcătuit împotriva Cerului și înaintea ta

19 și nu mai sunt vrednic să fiu numit fiul tău. Fă-mă ca pe unul din angajații tăi!’»

20 Și s-a sculat și s-a dus la tatăl lui. În timp ce el era încă departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă de el; a alergat la el, l-a îmbrățișat și l-a sărutat mult.

21 Fiul i-a zis: «Tată, am păcătuit împotriva Cerului și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să fiu numit fiul tău!»

22 Dar tatăl le-a zis sclavilor săi: «Aduceți repede cea mai bună robă și îmbrăcați-l cu ea! Puneți-i un inel în deget și sandale în picioare!

23 Aduceți apoi vițelul cel îngrășat și tăiați-l! Să mâncăm și să ne veselim,

24 pentru că acest fiu al meu era mort și trăiește iarăși, era pierdut și a fost găsit!» Și au început să se veselească.

25 Fiul lui cel mai în vârstă era la câmp. Când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit muzică și dansuri

26 și l-a chemat pe unul din slujitori ca să-l întrebe ce se întâmplă.

27 Acesta i-a răspuns: «A venit fratele tău, iar tatăl tău a tăiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a primit înapoi sănătos.»

28 Atunci el s-a înfuriat și n-a vrut să intre. Tatăl lui a ieșit afară și a stăruit de el să intre.

29 Însă el i-a răspuns tatălui său: – Iată, eu îți slujesc de atâția ani și niciodată nu ți-am călcat porunca! Și mie nu mi-ai dat niciodată nici măcar un ied ca să mă veselesc cu prietenii mei!

30 Dar când a venit acest fiu al tău care ți-a mâncat averea cu prostituatele, lui i-ai tăiat vițelul cel îngrășat!

31 Tatăl i-a zis: – Fiule, tu întotdeauna ești cu mine și tot ce este al meu este și al tău.

32 Dar trebuia să ne veselim și să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort și acum trăiește, era pierdut și a fost găsit!“

16 Pilda administratorului nedrept

1 Apoi le-a zis ucenicilor: „Un om bogat avea un administrator care a fost acuzat că-i risipește averea.

2 El l-a chemat și i-a zis: «Ce înseamnă lucrul acesta pe care-l aud despre tine? Dă socoteală de administrația ta, pentru că nu mai poți fi administrator!»

3 Administratorul și-a zis: «Ce-o să fac, pentru că stăpânul îmi va lua slujba de administrator? Să sap – nu sunt în stare, iar să cerșesc – mi-ar fi rușine.

4 Știu ce-o să fac, pentru ca, atunci când voi fi scos din administrație, ei să mă primească în casele lor!»

5 I-a chemat unul câte unul pe datornicii stăpânului său și i-a zis primului: – Cât îi datorezi stăpânului meu?

6 Acela i-a răspuns: – O sută de bați de untdelemn. El i-a zis: – Ia-ți chitanța, așează-te repede și scrie cincizeci!

7 A zis apoi altuia: – Dar tu, cât îi datorezi? Acela i-a răspuns: – O sută de cori de grâu. El i-a zis: – Ia-ți chitanța și scrie optzeci!

8 Stăpânul l-a lăudat pe administratorul nedrept, deoarece lucruse cu iscusință. Căci fiii acestui veac sunt mai isteți față de propria lor generație, decât fiii luminii.

9 Și Eu vă spun: faceți-vă prieteni cu ajutorul bogățiilor nedrepte, pentru ca, atunci când ele vor înceta să mai fie, aceștia să vă primească în corturile veșnice!

10 Cine este credincios în lucrul cel mai mic este credincios și în cel mare, și cine este nedrept în lucrul cel mai mic este nedrept și în cel mare.

11 Așadar, dacă n-ați fost credincioși în ce privește bogățiile nedrepte, cine vă va încredința adevăratele bogății?!

12 Și dacă n-ați fost credincioși în lucrul altuia, cine vă va da ce este al vostru?!

13 Nici un slujitor nu poate sluji la doi stăpâni: căci ori îl va urî pe unul și-l va iubi pe celălalt, ori îi va fi devotat unuia, și-l va disprețui pe celălalt. Nu puteți sluji și lui Dumnezeu, și Bogăției!*

14 Fariseii, care erau iubitori de bani, au auzit toate acestea și își băteau joc de El.

15 El însă le-a zis: „Voi încercați să vă îndreptați pe voi înșivă înaintea oamenilor, dar Dumnezeu vă cunoaște inimile! Căci ce este înălțat între oameni este o urâciune înaintea lui Dumnezeu.

Alte învățături

16 Legea și Profetii au ținut până la Ioan: de atunci se vestește Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și fiecare dă buzna în ea!

17 Este mai ușor să treacă cerul și pământul decât să cadă o parte a vreunei litere a Legii!

18 Oricine divorțează de soția lui și se căsătorește cu o altă femeie comite adulter, iar cel care se căsătorește cu o femeie divorțată de soțul ei comite și el adulter.

Bogatul și Lazăr

19 Era un om bogat, care se îmbrăca în purpură și în subțire și care în fiecare zi se bucura de lux.

20 La poarta lui zăcea un om sărac, al cărui nume era Lazăr și care era plin de bube.

21 El dorea mult să se sature cu firimiturile care cădeau de la masa bogatului. Până și câinii veneau și-i lingeau bubele.

22 Săracul a murit și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam. A murit apoi și bogatul și a fost înmormântat.

23 În Locuința Morților, unde se afla în chinuri, și-a ridicat ochii și l-a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul acestuia.

24 El a strigat: – Părinte Avraam, ai milă de mine și trimite-l pe Lazăr să-și umezească vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, căci sunt atât de chinuit în flacăra aceasta!

25 Însă Avraam i-a răspuns: – Copile, adu-ți aminte că în timpul vieții tale, tu ai primit lucrurile bune, iar Lazăr le-a primit pe cele rele, așa că acum, aici, el este mângâiat, iar tu suferi.

26 Pe lângă toate acestea, între noi și voi a fost pusă o prăpastie mare, astfel încât cei ce vor să treacă de aici la voi, să nu poată, și nici cei de acolo să nu poată trece la noi.

27 El a zis: – Atunci, te rog, părinte, să-l trimiți în casa tatălui meu,

28 căci am cinci frați, ca să le mărturisească aceste lucruri, așa încât să nu vină și ei în locul acesta de chin!

29 Avraam i-a răspuns: – Îl au pe Moise și pe Profeti; să asculte de ei!

30 Dar el a zis: – Nu, părinte Avraam, ci dacă se va duce la ei cineva dintre cei morți, se vor pocăi!

31 Însă Avraam i-a răspuns: – Dacă nu ascultă de Moise și de Profeti, nu vor fi convinși nici dacă ar învia cineva dintre cei morți!*

17 *Despre păcat, credință și datorie*

1 Le-a zis apoi ucenicilor Săi: „Este imposibil să nu vină pricina de păcătuire, dar vai de cel prin care vin!

2 Ar fi mai bine pentru el dacă i s-ar atârna de gât o piatră de moară și ar fi aruncat în mare, decât să facă pe vreunul din acești micuți să păcătuiască!

3 Luați seama la voi înșivă! Dacă fratele tău păcătuiește, mustră-l, iar dacă se pocăiește, iartă-l!

4 Și chiar dacă păcătuiește împotriva ta de șapte ori pe zi și de șapte ori se întoarce la tine și zice: «Mă pocăiesc!», tu să-l ierți!*

5 Apostolii I-au zis Domnului: – Mărește-ne credința!

6 Domnul le-a răspuns: – Dacă ați avea credință cât un bob de muștar, ați zice acestui dud:

„Dezrădăcinează-te și sădește-te în mare!“, iar el v-ar asculta!

7 Cine dintre voi care are un sclav ce ară sau paște oile, îi va zice când vine de la câmp: „Vino îndată și așează-te să mănânci!“?!

8 Nu-i va zice mai degrabă: „Pregătește-mi să mănânc și încinge-te să-mi slujești câtă vreme mănânc și beau eu, iar după aceea vei mânca și vei bea și tu!“?!

9 Va trebui el oare să-i fie recunoscător sclavului său pentru că a făcut ceea ce-i poruncise? (Nu cred).

10 Tot așa și voi: când faceți tot ceea ce vi s-a poruncit, să ziceți: „Suntem niște sclavi nevrednici de laudă; am făcut ceea ce eram datori să facem.“

Isus curăță zece leproși

11 În drum spre Ierusalim, El a trecut printre Samaria și Galileea.

12 În timp ce intra într-un sat, L-au întâlnit zece leproși. Ei au stat la distanță

13 și și-au ridicat glasul zicând: – Stăpâne Isus, ai milă de noi!

14 Când i-a văzut, Isus le-a zis: – Duceți-vă și arătați-vă preoților! Și, în timp ce se duceau, au fost curățiți.

15 Unul dintre ei, când a văzut că a fost vindecat, s-a întors slăvindu-L pe Dumnezeu cu glas tare.

16 El a căzut cu fața la pământ la picioarele lui Isus și I-a mulțumit. Era samaritean.

17 Isus a zis: „Oare nu zece au fost curățiți?! Unde sunt ceilalți nouă?”

18 Nu s-a găsit decât străinul acesta să se întoarcă și să dea slavă lui Dumnezeu?“

19 Apoi i-a zis: „Ridică-te și du-te; credința ta te-a vindecat!“

Venirea Împărăției lui Dumnezeu și a Fiului Omului

20 Fiind întrebat de către farisei când va veni Împărăția lui Dumnezeu, Isus le-a răspuns:

„Împărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel încât să fie observată

21 și nici nu se va zice: «Iat-o aici!» sau «Iat-o acolo!», pentru că Împărăția lui Dumnezeu este în mijlocul vostru!“

22 Le-a zis apoi ucenicilor: – Vor veni zile când veți dori să vedeți una din zilele Fiului Omului, dar n-o veți vedea!

23 Vă vor zice: „Iată-L aici!“ sau „Iată-L acolo!“ Să nu vă duceți, nici să nu-i urmați!

24 Căci așa cum iese fulgerul și luminează de la o margine a cerului la cealaltă, tot așa va fi și cu Fiul Omului (în ziua Sa)!

25 Dar mai întâi trebuie să sufere multe și să fie respins de această generație.

26 Așa cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, tot așa va fi și în zilele Fiului Omului.

27 Oamenii mâncau, beau, se însurau și se măritau, până în ziua când Noe a intrat în arcă și a venit potopul și i-a distrus pe toți.

28 Va fi la fel cum s-a întâmplat și în zilele lui Lot: oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, plantau, construiau,

29 dar, în ziua când Lot a ieșit din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer și i-a distrus pe toți.

30 Tot așa va fi și atunci când se va arăta Fiul Omului.

31 În ziua aceea, cel ce va fi pe acoperișul casei și va avea lucrurile în casă, să nu coboare să le ia, iar cel ce va fi la câmp, de asemenea, să nu se mai întoarcă la ce a rămas în urmă!

32 Aduceți-vă aminte de soția lui Lot!

33 Oricine caută să-și scape viața o va pierde, dar cel care și-o va pierde o va păstra.

34 Vă spun că, în noaptea aceea, din doi care vor fi într-un pat, unul va fi luat, iar celălalt va fi lăsat.

35 Două femei vor măcina împreună – una va fi luată, iar cealaltă va fi lăsată. (

36 Doi bărbați vor fi la câmp – unul va fi luat, iar celălalt va fi lăsat.“)

37 Ei L-au întrebat: – Unde, Doamne? Isus le-a răspuns: – Unde va fi trupul, acolo se vor aduna și vulturii!

18 Pilda văduvei stăruitoare

1 Le-a spus apoi o pildă despre faptul că trebuie să se roage întotdeauna și să nu se descurajeze:

2 El le-a zis: „Într-o cetate era un judecător care de Dumnezeu nu se temea și de oameni nu-i era rușine.

3 În cetatea aceea era și o văduvă care tot venea la el și-i zicea: «Fă-mi dreptate în procesul cu potrivnicul meu!»

4 Pentru o vreme n-a vrut să-i facă dreptate, dar după aceea și-a zis: «Chiar dacă nu mă tem de Dumnezeu și nici de oameni nu mi-e rușine,

5 totuși, pentru că această văduvă mă tot necăjește, îi voi face dreptate, ca să nu mai vină întruna și să mă bată la cap!»“

6 Apoi Domnul a zis: „Auziți ce zice judecătorul cel nedrept?”

7 Și oare Dumnezeu nu le va face dreptate aleșilor Săi, care strigă zi și noapte către El, măcar că întârzie față de ei?!

8 Vă spun că le va face dreptate foarte curând! Dar când va veni Fiului Omului, va găsi El oare credință pe pământ?”“

Pilda fariseului și a colectorului de taxe

9 A mai spus și următoarea pildă pentru unii care se încredeau în ei înșiși că sunt drepti și îi disprețuiau pe ceilalți:

10 „Doi oameni s-au dus la Templu să se roage; unul era fariseu, iar celălalt era colector de taxe.

11 Fariseul stătea în picioare și se ruga în sine însuși astfel: «Dumnezeule, Îți mulțumesc că eu nu sunt ca ceilalți oameni – tâlhari, nedrepți, adulteri – și nici chiar ca acest colector de taxe!

12 Eu postesc de două ori pe săptămână și dau zeciuială din tot ceea ce câștig!»

13 Colectorul de taxe însă stătea la distanță și nu îndrăznea nici măcar să-și ridice ochii spre cer, ci se bătea pe piept, zicând: «Dumnezeule, îndură-te de mine, păcătosul!»

14 Eu vă spun că mai degrabă acesta s-a dus acasă socotit drept, decât celălalt. Căci oricine se înalță pe sine va fi smerit, iar cel ce se smerește va fi înălțat!”“

Isus și copilașii

15 I-au adus și niște copilași ca să se atingă de ei, dar ucenicii, când au văzut aceasta, i-au muștră pe cei care i-au adus.

16 Isus însă i-a chemat la Sine pe copilași și a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, pentru că Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei!

17 Adevărat vă spun că cel care nu primește Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, cu nici un chip nu va intra în ea!”“

Isus și conducătorul bogat

18 Un conducător L-a întrebat: – Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viață veșnică?

19 Isus i-a răspuns: – De ce Mă numești „bun”? Nimeni nu este bun decât Unul: Dumnezeu!

20 Cunoști poruncile: „Să nu comiți adulter“, „Să nu ucizi“, „Să nu furi“, „Să nu depui mărturie falsă“, „Cinstește-l pe tatăl tău și pe mama ta.“

21 El i-a spus: – Pe toate acestea le-am împlinit încă din tinerețea mea.

22 Când a auzit aceasta, Isus i-a zis: – Îți mai lipsește un lucru: vinde tot ce ai și împarte săracilor, și vei avea astfel o comoară în cer. Apoi vino, urmează-Mă!

23 Când a auzit el aceste lucruri, s-a întristat foarte tare, pentru că era foarte bogat.

24 Isus a văzut (că se întristase foarte tare) și a zis: – Cât de greu este pentru cei ce au bogății să intre în Împărăția lui Dumnezeu!

25 Căci este mai ușor să treacă o cămilă prin urechile acului, decât să intre cel bogat în Împărăția lui Dumnezeu!

26 Cei ce au auzit aceasta s-au întrebat: „Atunci cine poate fi mântuit?”“

27 El a zis: – Ceea ce este imposibil pentru oameni, este posibil pentru Dumnezeu.

28 Atunci Petru i-a zis: – Iată, noi le-am lăsat pe ale noastre și Te-am urmat!

29 El le-a răspuns: – Adevărat vă spun că nu este nimeni care să-și fi lăsat casa sau soția, sau frații, sau părinții, sau copiii de dragul Împărăției lui Dumnezeu

30 și care să nu primească mult mai mult în vremea aceasta, iar în veacul care vine – viață veșnică.

Isus vorbește din nou despre moartea și învierea Sa

31 Apoi i-a luat deoparte pe cei doisprezece și le-a zis: „Iată că ne îndreptăm spre Ierusalim și toate cele scrise prin profeți despre Fiul Omului se vor împlini.

32 Căci El va fi dat pe mâna neamurilor, va fi batjocorit, insultat, scuipat

33 și, după ce-L vor biciui, Îl vor omorî, dar a treia zi va învia.”“

34 Ei n-au înțeles nimic din aceste lucruri; vorbirea aceasta era ascunsă de ei și nu pricepeau ce li se spunea.

Isus vindecă un orb lângă Ierihon

35 În timp ce Isus Se apropia de Ierihon, un orb ședează lângă drum cerșind.

36 Când a auzit mulțimea trecând, orbul a întrebat ce se întâmplă.

37 I-au spus că trece Isus din Nazaret.

38 Atunci el a început să strige: – Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!

39 Cei ce mergeau în față îl muștrău spunându-i să tacă, dar el striga și mai tare: – Fiul lui David, ai milă de mine!

40 Isus S-a oprit și a poruncit să fie adus la El. Când orbul s-a apropiat, Isus l-a întrebat:

41 – Ce vrei să fac pentru tine? El l-a răspuns: – Doamne, să-mi recapăt vederea!

42 Isus a zis: – Recapătă-ți vederea; credința ta te-a vindecat!

43 Imediat el și-a recăpătat vederea și L-a urmat pe Isus, slăvind-L pe Dumnezeu. Tot poporul care văzuse acest lucru a dat laudă lui Dumnezeu.

19 *Isus și Zacheu*

1 Isus a intrat în Ierihon și trecea prin cetate.

2 Și iată că un om numit Zacheu, care era șeful colecțiilor de taxe și era bogat,

3 căuta să vadă care este Isus, dar nu putea din cauza mulțimii, căci era mic de statură.

4 Atunci el a alergat înainte și s-a suit într-un sicomor ca să-L vadă, căci pe drumul acela urma să treacă.

5 Când a ajuns Isus în locul acela, s-a uitat în sus și i-a zis: – Zacheu, dă-te jos repede, pentru că astăzi trebuie să rămân în casa ta!

6 Zacheu s-a dat repede jos din copac și L-a primit cu bucurie.

7 Când au văzut acest lucru, toți au început să murmure și să zică: „A intrat să poposească la un om păcătos!”

8 Dar Zacheu a stat înaintea Domnului și l-a zis: – Iată, Doamne, jumătate din posesiunile mele le dau celor săraci, iar dacă am înșelat pe cineva cu ceva îi dau înapoi de patru ori mai mult!

9 Isus i-a zis: – Astăzi a intrat mântuirea în casa aceasta, deoarece și el este un fiu al lui Avraam!

10 Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.

Pilda celor zece mine

11 În timp ce ascultau aceste lucruri, El a continuat prin a le spune o pildă, pentru că era aproape de Ierusalim, iar ei credeau că Împărăția lui Dumnezeu urma să se arate imediat.

12 Așadar le-a zis: „Un nobil a plecat într-o țară îndepărtată ca să preia un regat și apoi să se întoarcă.

13 l-a chemat pe zece dintre sclavii lui, le-a dat zece mine și le-a zis: «Folosiți-le în negoț până când mă întorc eu!»

14 Dar cetățenii lui îl urau și au trimis în urma lui o delegație să spună: «Nu vrem ca acest om să fie rege peste noi!»

15 La întoarcerea sa, după ce a preluat regatul, a spus să fie chemați sclavii aceia, cărora le dăduse banii, ca să afle cât au câștigat.

16 Primul a venit zicând: – Stăpâne, mina ta a mai adus încă zece mine!

17 Stăpânul i-a zis: – Bine, sclav bun! Pentru că ai fost credincios în lucruri mici, primește autoritate peste zece cetăți!

18 A venit al doilea și a zis: – Mina ta, stăpâne, a mai adus cinci!

19 Stăpânul i-a zis și acestuia: – Primește și tu autoritate peste cinci cetăți!

20 Un altul a venit și a zis: – Stăpâne, iată-ți mina! Am ținut-o învelită într-un ștergar,

21 căci m-am temut de tine, fiindcă ești un om aspru, care iei ceea ce n-ai pus și seceri ceea ce n-ai semănat!

22 Stăpânul i-a zis: – Sclav rău, te voi judeca după cuvintele tale! Știai că sunt un om aspru, care iau ceea ce n-am pus și secer ceea ce n-am semănat?

23 Atunci de ce n-ai pus banii la bancă, pentru ca, la întoarcere, să strâng cu dobândă?!

24 Și le-a zis celor care stăteau acolo: – Luați-i mina și dați-i-o celui ce are zece mine.

25 Ei au zis: – Stăpâne, el are zece mine!

26 Vă spun că oricui are, i se va da, dar de la cel ce n-are se va lua chiar și ce are!

27 Cât despre acei dușmani ai mei, care n-au vrut să domnesc eu peste ei, aduceți-i aici și omorâți-i în fața mea!”

Intrarea triumfală în Ierusalim

28 După ce a spus aceste lucruri, a pornit în frunte, îndreptându-se spre Ierusalim.

29 Când S-a apropiat de Betfaghe și de Betania, lângă muntele numit „al Măslinilor“, i-a trimis pe doi dintre ucenici,

30 spunându-le: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră și, în timp ce intrați în el, veți găsi un măgăruș legat, pe care n-a încălecat nimeni niciodată. Dezlegați-l și aduceți-l!

31 Dacă vă va întreba cineva: «De ce-l dezlegați?», să-i spuneți: «Domnul are nevoie de el!»

32 Cei ce fuseseră trimiși s-au dus și au găsit totul așa cum le spusese Isus.

33 În timp ce dezlegau măgărușul, stăpânii acestuia i-au întrebat: – De ce dezlegați măgărușul?

34 Ei au răspuns: – Domnul are nevoie de el!

35 Și l-au adus la Isus. Apoi și-au aruncat hainele peste măgăruș și l-au așezat pe Isus deasupra lui.

36 În timp ce El mergea, oamenii își așterneau hainele pe drum.

37 Când S-a apropiat deja de povârnișul dinspre Muntele Măslinilor, toți cei din mulțimea ucenicilor, plini de bucurie, au început să-L laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru toate minunile pe care le văzuseră.

38 Ei ziceau: „Binecuvântat este Împăratul Care vine în Numele Domnului! Pace în cer și slavă în locurile preaînalte!“

39 Unii dintre fariseii din mulțime l-au zis: – Învățătorule, muștră-Ți ucenicii!

40 El a răspuns: – Vă spun că, dacă aceștia vor tăcea, pietrele vor striga!

41 Când S-a apropiat de cetate și a văzut-o, Isus a plâns pentru ea.

42 El a zis: „Dacă ai fi cunoscut și tu în ziua aceasta lucrurile care-ți puteau aduce pacea! Dar acum ele sunt ascunse de ochii tăi!

43 Vor veni zile peste tine când dușmanii tăi vor ridica rampe de asalt împotriva ta, te vor înconjura și te vor asedia din toate părțile!

44 Te vor strivi de pământ pe tine și pe copiii tăi din mijlocul tău și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n-ai cunoscut vremea cercetării tale!“

Isus alungă negustorii din Templu

45 A intrat în Templu și a început să-i scoată afară pe cei ce vindeau acolo,

46 spunându-le: „Este scris: «Casa Mea va fi o casă de rugăciune», dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari!“

47 Isus dădea în fiecare zi învățătură în Templu. Conducătorii preoților, cărturarii și frunțașii poporului căutau să-L omoare,

48 dar nu știau cum să facă, pentru că tot poporul se ținea lipit de El, ascultându-L.

20 Autoritatea lui Isus

1 Într-una din zile, în timp ce Isus dădea învățătură poporului în Templu și vestea Evanghelia, au venit conducătorii preoților și cărturarii împreună cu bătrânii

2 și l-au întrebat: – Spune-ne, cu ce autoritate faci aceste lucruri și cine Ți-a dat această autoritate?

3 El le-a răspuns: – Vă voi pune și Eu o întrebare. Spuneți-Mi:

4 botezul lui Ioan era din cer sau de la oameni?

5 Ei au început să discute între ei și să zică: „Dacă vom răspunde: «Din cer!», ne va întreba: «Atunci de ce nu l-ați crezut?»),

6 iar dacă vom răspunde: «De la oameni!», tot poporul ne va ucide cu pietre, fiindcă este convins că Ioan a fost un profet.“

7 Așa că l-au răspuns că nu știu de unde.

8 Atunci și Isus le-a zis: – Nici Eu nu vă spun cu ce autoritate fac aceste lucruri.

Pilda vierilor

9 Apoi a început să spună poporului următoarea pildă: „Un om a plantat o vie, a arendat-o unor viticultori și a plecat într-o călătorie pentru o vreme îndelungată.

10 La vremea roadelor a trimis un sclav la viticultori, ca să-i dea partea cuvenită din rodul viei. Viticultorii însă l-au bătut și l-au trimis înapoi cu mâinile goale.

11 A mai trimis un alt sclav, dar și pe acela l-au bătut, l-au înjosit și l-au trimis înapoi cu mâinile goale.

12 A mai trimis un al treilea, dar și pe acesta l-au rănit și l-au aruncat afară.

13 Atunci stăpânul viei a zis: «Ce să fac? Îl voi trimite pe fiul meu preaiubit; poate că pe el îl vor respecta!»

14 Dar viticultorii, când l-au văzut, și-au zis unii altora: «Acesta este moștenitorul! Să-l omorâm pentru ca moștenirea să fie a noastră!»

15 Și l-au scos afară din vie și l-au omorât. Așadar, ce le va face stăpânul viei?

16 Va veni și-i va nimici pe viticultorii aceia, iar via o va da altora.“ Când au auzit ei aceste cuvinte, au zis: „Să nu se întâmple una ca asta!“

17 Dar El i-a privit și le-a zis: „Atunci ce înseamnă următorul pasaj unde a fost scris: «Piatra pe care au respins-o zidarii a devenit piatra din capul unghiului.»?”

18 Oricine cade peste piatra aceea va fi sfârâmat în bucăți, iar pe acela peste care cade ea, îl va zdrobi.“

19 Chiar în ceasul acela cărturarii și conducătorii preoților au căutat să pună mâna pe El, dar le-a fost frică de popor; căci ei știau că împotriva lor spusese Isus această pildă.

Tributul datorat Cezarului

20 Au început să-L urmărească îndeaproape și au trimis niște spioni, care se prefăceau că sunt oameni

drepti, ca să-L prindă cu vorba și să-L poată da astfel pe mâna puterii și autorității guvernatorului.

21 Aceștia L-au întrebat: – Învățătorule, știm că vorbești și-i înveți pe oameni corect, că nu ești părtinitor, ci îi înveți calea lui Dumnezeu în adevăr.

22 Se cuvine să plătim tribut Cezarului sau nu?

23 El însă și-a dat seama de viclenia lor și le-a zis:

24 – Arătați-mi un denar! Chipul și inscripția de pe el, ale cui sunt? – Ale Cezarului, au răspuns ei.

25 El le-a zis: – Așadar, dați Cezarului ce este al Cezarului, iar lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!

26 Astfel ei n-au putut să-L prindă cu vorba în fața poporului și, mirați de răspunsul Lui, au tăcut.

Despre înviere

27 Apoi au venit la El niște saducheii, care zic că nu există înviere, și L-au întrebat:

28 – Învățătorule, Moise ne-a scris că dacă fratele cuiva moare fără să aibă copii și-i rămâne astfel doar soția, fratele acestuia trebuie să se căsătorească cu văduva și să-i ridice un urmaș fratelui său.

29 Erau șapte frați. Primul și-a luat o soție, dar a murit fără să aibă copii.

30 Cu al doilea s-a întâmplat la fel.

31 Al treilea s-a căsătorit și el cu văduva și tot așa toți cei șapte; și au murit fără să aibă copii.

32 Femeia a murit ultima dintre toți.

33 Deci, la înviere, soția căruia dintre ei va fi femeia? Căci toți șapte au avut-o de soție!

34 Isus le-a răspuns: – Copiii veacului acestuia se însoară și se mărită,

35 dar cei care vor fi considerați vrednici să aibă parte de veacul acela și de învierea dintre cei morți nici nu se vor mai însura, nici nu se vor mai mărita,

36 căci ei nu mai pot muri pentru că sunt ca îngerii și sunt fiii lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii.

37 Iar cu privire la faptul că cei morți sunt înviați, însuși Moise a făcut cunoscut acest lucru, acolo unde scrie despre tufiș, când vorbește despre Domnul ca fiind Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.

38 Or El nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii, căci pentru El toți sunt vii.

39 Atunci unii dintre cărturari I-au zis: – Învățătorule, bine ai zis!

40 Căci nu mai îndrăzneau să-I pună nici o întrebare.

Al cui fiu este Cristos?

41 El însă i-a întrebat: – Cum de zic ei despre Cristos că este fiul lui David?

42 Căci David însuși, în cartea Psalmilor, spune: „Domnul I-a zis Domnului meu: «Șezi la dreapta Mea,

43 până voi face din dușmanii Tăi așternut al picioarelor Tale!»“

44 Așadar, David Îl numește „Domn“; deci cum este El fiul lui?

45 Apoi le-a vorbit ucenicilor în auzul întregului popor:

46 „Păziți-vă de cărturari, cărora le place să umble în robe lungi și care iubesc să fie salutați prin piețe și să li se dea scaunele de onoare în sinagogi și locurile de onoare la mese.

47 Ei devorează casele văduvelor și fac rugăciuni lungi de ochii lumii. Aceștia vor primi o condamnare mult mai mare.“

21 Văduva săracă și dărnicia ei

1 Când Și-a ridicat privirea, i-a văzut pe cei bogați punându-și darurile în vistieria Templului.

2 A văzut și o văduvă săracă, punând acolo două lepta.

3 Isus a zis: „Adevărat vă spun că această văduvă săracă a pus mai mult decât toți,

4 pentru că toți aceștia au pus din abundența lor, dar ea, din sărăcia ei, a pus tot ce avea ca să trăiască.“

Semne ale sfârșitului

5 În timp ce unii vorbeau despre Templu, că este împodobit cu pietre frumoase și cu daruri, El a zis:

6 – Cât despre aceste lucruri pe care le vedeți, vor veni zile când nu va fi lăsată piatră pe piatră; totul va fi dărâmat.

7 Ei L-au întrebat: – Învățătorule, când se vor întâmpla aceste lucruri și care va fi semnul când urmează să se întâmple acestea?

8 El le-a răspuns: – Vedeți să nu fiți duși în rătăcire! Căci vor veni mulți în Numele Meu, zicând: „Eu sunt Acela!“ și „Vremea se apropie!“ Să nu vă duceți după ei!

9 Când veți auzi de războaie și răscoale, să nu vă îngroziți, căci întâi trebuie să se întâmple aceste lucruri. Dar sfârșitul nu va fi imediat.

10 Apoi El le-a zis: – Un neam se va ridica împotriva altui neam și o împărăție împotriva altei împărății.

11 Vor fi cutremure mari și foamete, și molime în diverse locuri; vor fi manifestări înspăimântătoare și semne mari din cer.

12 Dar, înainte de toate acestea, vor pune mâinile pe voi și vă vor persecuta. Vă vor da pe mâna sinagogilor, vă vor arunca în închisori și vă vor duce înaintea regilor și înaintea guvernatorilor din pricina Numelui Meu.

13 Vi se va da astfel prilejul să fiți mărturie înaintea lor.

14 Hotărâți-vă deci în inimile voastre să nu vă pregătiți mai dinainte apărarea!

15 Căci Eu vă voi da cuvinte și o înțelepciune căreia nici unul din potrivnicii voștri nu i se va putea opune și n-o va putea contrazice!

16 Veți fi trădați chiar și de părinți, de frați, de rude și de prieteni, iar pe unii dintre voi vă vor da la moarte.

17 Și veți fi urâți de toți din pricina Numelui Meu.

18 Dar nici un fir de păr din cap nu vi se va pierde.

19 Prin răbdarea voastră vă veți câștiga sufletele.

20 Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de armate, atunci să știți că pustiirea lui este aproape.

21 Atunci cei din Iudeea să fugă în munți, cei din mijlocul Ierusalimului să iasă afară, iar cei de pe câmpii să nu intre în el,

22 căci acestea sunt zile de răzbunare, ca să se împlinescă toate lucrurile care au fost scrise.

23 Vai de cele ce vor fi însărcinate și de cele ce vor alăpta în zilele acelea! Căci va fi strâmtorare mare peste pământ și urgie peste poporul acesta!

24 Vor cădea uciși de ascuțișul sabiei și vor fi duși captivi prin toate neamurile, iar Ierusalimul va fi călcat în picioare de către neamuri, până când se vor împlini vremurile neamurilor.

25 Vor fi semne în soare, lună și stele, iar pe pământ va fi suferință printre neamuri, încremenite de urlatul mării și al valurilor.

26 Oamenii vor leșina de frică în așteptarea lucrurilor care urmează să vină asupra omenirii, căci puterile cerurilor vor fi clătinate.

27 Atunci Îl vor vedea pe Fiul Omului venind pe un nor, cu putere și mare slavă.

28 Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, îndreptați-vă și ridicați-vă capetele, pentru că răscumpărarea voastră se apropie!

29 Le-a spus apoi o pildă: – Uitați-vă la smochin și la toți copacii.

30 Când vedeți că deja înfrunzesc, știți că de acum vara este aproape.

31 Tot așa și voi, când vedeți că se întâmplă aceste lucruri, să știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape.

32 Adevărat vă spun că nu va trece această generație până se vor întâmpla toate aceste lucruri.

33 Cerul și pământul vor trece, însă cuvintele Mele nu vor trece!

34 Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreuneze inimile cu îmbuibare, cu beții și cu îngrijorările vieții și astfel ziua aceea să vină asupra voastră pe neașteptate,

35 ca o capcană! Căci ea va veni peste toți locuitorii de pe toată fața pământului.

36 Vegheați tot timpul, rugându-vă să puteți scăpa de toate aceste lucruri care urmează să se întâmple și să puteți sta în picioare înaintea Fiului Omului!

37 În fiecare zi Isus dădea învățătură în Templu, iar în fiecare seară ieșea și-și petrecea noaptea pe muntele numit „al Măslinilor“.

38 Și tot poporul venea dis-de-diminează la El în Templu, ca să-L asculte.

22 Trădarea lui Iuda

1 Se apropia Sărbătoarea Azimelor, căreia i se spune și „Paștele“.

2 Conducătorii preoților și cărturarii căutau o modalitate să-L omoare pe Isus, căci se temeau de popor.

3 Atunci Satan a intrat în Iuda, numit „Iscarioteanul“, care era din numărul celor doisprezece.

4 Acesta s-a dus și a discutat cu conducătorii preoților și cu comandantii gărzii Templului cum să-L dea pe mâna lor.

5 Ei s-au bucurat și au stabilit să-i dea bani.

6 El a fost de acord și a început să caute un prilej ca să-L dea pe mâna lor, în absența mulțimii.

Masa pascală

7 Apoi a venit ziua Sărbătorii Azimelor, zi în care trebuia să fie jertfit mielul de Paște.

8 Isus i-a trimis pe Petru și pe Ioan înainte și le-a zis: – Duceți-vă și pregătiți-ne mielul de Paște ca să mâncăm!

9 Ei L-au întreat: – Unde vrei să-l pregătim?

10 Isus le-a răspuns: – Iată, când veți intra în cetate, vă va întâlni un om care duce un vas cu apă.

Urmați-l până la casa în care va intra

11 și spuneți-i stăpânului casei astfel: „Învățătorul te întrebă: «Unde este camera de oaspeți în care urmează să mănânc mielul de Paște împreună cu ucenicii Mei?»“

12 El vă va arăta sus o cameră mare și aranjată. Acolo să faceți pregătirile!

13 Ei s-au dus și au găsit totul așa cum le spusese Isus; și au pregătit mielul de Paște.

Cina Domnului

14 Când a sosit ceasul, Isus S-a așezat la masă împreună cu apostolii.

15 El le-a zis: „Am dorit mult să mănânc împreună cu voi această masă de Paște, înainte de suferința Mea!

16 Căci vă spun că nu voi mai mânca din ea până când nu își va găsi împlinirea în Împărăția lui Dumnezeu!“

17 A luat apoi un pahar, a adus mulțumiri și a zis: „Luați-l și împărțiți-l între voi!

18 Căci vă spun că, de acum încolo, nu voi mai bea din rodul viței până când va veni Împărăția lui Dumnezeu.“

19 Apoi a luat o pâine și, după ce a adus mulțumiri, a frânt-o și le-a dat-o zicând: „Acesta este trupul Meu, care se dă pentru voi; să faceți lucrul acesta în amintirea Mea!“

20 În același fel, după ce au mâncat, a luat paharul și a zis: „Acest pahar este Legământul cel Nou în sângele Meu, care se varsă pentru voi.

21 Dar iată că mâna trădătorului Meu este cu Mine la masă!

22 Căci într-adevăr, Fiul Omului Se duce după cum a fost hotărât, dar vai de omul acela prin care El este trădat!“

23 Ei au început să se întrebe unii pe alții cine să fie oare acela dintre ei care urmează să facă lucrul acesta.

Cine este cel mai mare

24 Între ei s-a iscat și o ceartă cu privire la care dintre ei ar trebui să fie considerat cel mai mare.

25 Isus însă le-a zis: – Regii neamurilor stăpânesc peste ele, iar cei ce au autoritate asupra lor sunt numiți „binefăcători“.

26 Cu voi să nu fie așa! Ci cel mai mare dintre voi să devină ca cel mai mic, iar cel care conduce să fie ca cel care slujește.

27 Căci cine este mai mare, cel care stă la masă sau cel care slujește? Oare nu cel care stă la masă? Eu însă sunt între voi ca cel care slujește!

28 Voi sunteți cei care ați rămas cu Mine în încercările Mele.

29 De aceea și Eu vă ofer o împărăție, așa cum și Tatăl Meu Mi-a oferit-o Mie,

30 ca să mâncați și să beți la masa Mea, în Împărăția Mea, și să stați pe tronuri judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

Isus prezice lepădarea lui Petru

31 Simon, Simon, iată, Satan a cerut să vă cearnă așa cum se cerne grâul,

32 dar Eu m-am rugat pentru tine, ca să nu ți se piardă credința. Iar când te vei întoarce, întărește-te pe frații tăi!

33 Petru I-a răspuns: – Doamne, sunt gata să merg cu Tine chiar și la închisoare și la moarte!

34 Isus i-a zis: – Îți spun, Petru, că nu va cânta cocoșul astăzi până când nu te vei lepăda de trei ori că nu Mă cunoști!

Îndemnuri pentru vremea încercării

35 Apoi le-a zis: – Când v-am trimis fără pungă, fără traistă și fără sandale, ați dus voi lipsă de ceva? – De nimic! I-au răspuns ei.

36 El le-a mai zis: – Acum, dimpotrivă, cel ce are o pungă, s-o ia! La fel și traista! Iar cel ce nu are sabie, să-și vândă haina și să-și cumpere una!

37 Căci vă spun că ceea ce este scris trebuie să se îplinească în Mine, și anume: „El a fost numărat alături de cei nelegiuiți.“ Da, ceea ce este scris despre Mine este gata să se îplinească.

38 Ei au zis: – Doamne, iată aici două săbii! – De ajuns! le-a zis El.

Isus se roagă pe Muntele Măslinilor

39 A ieșit afară și S-a dus, ca de obicei, spre Muntele Măslinilor. Ucenicii L-au urmat și ei.

40 Când a ajuns în locul acela, le-a zis: „Rugați-vă să nu cădeți în ispită!“

41 Apoi S-a retras de lângă ei, cam la o distanță de o aruncătură de piatră, s-a pus pe genunchi și s-a rugat

42 zicând: „Tată, dacă vrei, îndepărtează de la Mine paharul acesta! Totuși făcă-se nu voia Mea, ci a Ta!“ (

43 Atunci I s-a arătat un înger din cer, ca să-L întărească.

44 Fiind în agonie, El se ruga cu și mai multă ardoare, iar sudoarea Lui devenise ca niște picături de sânge care cădeau pe pământ.)

45 Când S-a ridicat de la rugăciune și a venit la ucenici, i-a găsit adormiți de întristare.

46 El le-a zis: „De ce dormiți? Sculați-vă și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită!”

Arestarea lui Isus

47 În timp ce El încă vorbea, iată că au venit o mulțime de oameni, iar cel numit Iuda, unul din cei doisprezece, mergea înaintea lor. El s-a apropiat de Isus ca să-L sărute,

48 dar Isus i-a zis: „Iuda, cu un sărut Îl trădezi tu pe Fiul Omului?”

49 Când cei din jurul lui Isus au văzut ce urma să se întâmple, au zis: – Doamne, să lovim cu sabia?

50 Și unul dintre ei l-a lovit cu sabia pe robul marelui preot, tăindu-i urechea dreaptă.

51 Însă Isus a zis: – Încetați cu aceasta! Și a atins urechea aceluși om și l-a vindecat.

52 Apoi Isus le-a zis conducătorilor preoților, comandanților gărzii Templului și bătrânilor, care veniseră împotriva Lui: „Ați ieșit cu săbii și ciomege, ca după un tâlhar?”

53 Când eram cu voi în fiecare zi în Templu, n-ați pus mâinile pe Mine! Însă acesta este ceasul vostru și autoritatea întunericului!”

Lepădarea lui Petru

54 Atunci L-au prins și L-au dus și L-au băgat în casa marelui preot. Petru L-a urmat de la distanță.

55 Au aprins un foc în mijlocul curții și au șezut jos. Petru s-a așezat și el printre ei.

56 O slujnică, când l-a văzut șezând lângă foc, s-a uitat țintă la el și a zis: – Și acesta era cu El!

57 Însă el s-a lepădat zicând: – Nu-L cunosc, femeie!

58 După puțin timp, l-a văzut altcineva, care a zis: – Și tu ești dintre ei! Dar Petru a zis: – Nu sunt, omule!

59 Cam o oră mai târziu, un altul a susținut cu tărie, zicând: – Cu siguranță și acesta era cu El, căci este galileean!

60 Dar Petru a zis: – Omule, nu știu despre ce vorbești! Și imediat, în timp ce el încă vorbea, a cântat cocoșul.

61 Domnul S-a întors și s-a uitat la Petru. Atunci Petru și-a adus aminte de cuvântul pe care i-l spusese Domnul: „Astăzi, înainte de cântatul cocoșului, te vei lepăda de Mine de trei ori!”

62 Și a ieșit afară și a plâns cu amar.

Isus, batjocorit de cei din garda

Templului

63 Oamenii care-L păzeau pe Isus Îl batjocoreau și-L băteau.

64 Ei L-au legat la ochi și-L întrebau zicând: „Profetește, cine este cel ce Te-a lovit?”

65 Și rosteau multe alte blasfemii împotriva Lui.

Isus înaintea Sinedriului

66 Când s-a făcut ziuă, sfatul bătrânilor poporului, conducătorii preoților și cărturarii s-au adunat împreună și L-au dus pe Isus în sinedriul lor.

67 Ei I-au zis: – Dacă Tu ești Cristosul, spune-ne! Isus le-a răspuns: – Dacă vă voi spune, cu nici un chip nu veți crede,

68 iar dacă vă voi întreba, cu nici un chip nu-Mi veți răspunde, (nici nu-Mi veți da drumul).

69 De acum încolo, Fiul Omului va fi așezat la dreapta puterii lui Dumnezeu.

70 Toți au întrebat: – Ești Tu deci Fiul lui Dumnezeu? El le-a răspuns: – Chiar voi înșivă spuneți că Eu sunt.

71 Atunci ei au zis: – Ce nevoie mai avem de mărturie?! Căci noi înșine am auzit-o din gura Lui!

23 Isus înaintea lui Pilat și a lui Irod

1 Toți cei din adunarea lor s-au ridicat și L-au dus pe Isus la Pilat.

2 Ei au început să-L acuze zicând: „Pe Acesta L-am găsit pervertindu-ne neamul, interzicând a se da tribut Cezarului și zicând despre Sine că este Cristos, un Împărat!”

3 Pilat L-a întrebat: – Ești Tu Împăratul iudeilor? Isus i-a răspuns: – Este așa cum spui.

4 Pilat le-a zis conducătorilor preoților și mulțimilor: – Eu nu găsesc nimic vinovat în Omul Acesta!

5 Dar ei au insistat și au zis: – Întărită poporul, dând învățătură prin toată Iudeea, din Galileea, de unde a început, și până aici!

6 Când a auzit acest lucru, Pilat a întrebat dacă Omul este galileean

7 și, aflând că este sub autoritatea lui Irod, L-a trimis la Irod, care se afla și el în Ierusalim în zilele acelea.

8 Irod s-a bucurat foarte mult când L-a văzut pe Isus, pentru că de multă vreme dorea să-L vadă, din pricina a ceea ce auzise despre El, și spera să-L vadă înfăptuind vreun semn.

9 I-a pus multe întrebări, dar Isus nu i-a răspuns nimic.

10 Conducătorii preoților și cărturarii stăteau acolo, acuzându-L cu vehemență.

11 Irod împreună cu soldații lui L-au tratat cu dispreț și, după ce și-au bătut joc de El, L-au îmbrăcat într-o robă strălucitoare și L-au trimis înapoi la Pilat.

12 În ziua aceea, Irod și Pilat s-au împrietenit unul cu altul, căci înainte fuseseră în dușmănie unul față de celălalt.

13 Pilat i-a chemat laolaltă pe conducătorii preoților, pe conducători și pe popor

14 și le-a zis: – Mi L-ați adus pe Omul Acesta, ca pe Unul Care duce în rătăcire poporul. Și iată că eu L-am cercetat înaintea voastră, dar n-am găsit în Omul Acesta nici un lucru de care să fie vinovat, așa cum L-ați acuzat voi.

15 Și nici Irod nu L-a găsit vinovat, pentru că ni L-a trimis înapoi. Iată deci că n-a făcut nimic vrednic de moarte.

16 Așadar, după ce-L voi pedepsi, Îl voi elibera! (

17 El trebuia să le elibereze pe cineva cu ocazia sărbătorii.)

18 Însă ei au strigat cu toții: – La o parte cu Acesta! Eliberează-ni-l pe Baraba!

19 Acesta fusese aruncat în închisoare pentru o răscoală care avusese loc în cetate și pentru crimă.

20 Pilat le-a vorbit din nou, vrând să-L elibereze pe Isus,

21 însă ei strigau: – Răstignește-L! Răstignește-L!

22 El le-a zis a treia oară: – Dar ce rău a făcut Acesta? Eu n-am găsit în El nici un lucru vrednic de moarte! Așadar, după ce-L voi pedepsi, Îl voi elibera!

23 Dar ei au continuat să strige tot mai tare și să-i ceară să fie răstignit. Și strigătele lor (și ale conducătorilor preoților) au biruit.

24 Pilat a decis să li se îndeplinească cererea.

25 L-a eliberat, așa cum cereau ei, pe cel care fusese aruncat în închisoare pentru răscoală și crimă, iar pe Isus L-a dat pe mâna lor, ca să-i facă după cum doresc.

Răstignirea

26 În timp ce-L duceau de-acolo, l-au apucat pe Simon, un om din Cirena, care venea de la câmp, și i-au pus crucea în spinare ca s-o ducă după Isus.

27 Pe Isus Îl urma o mare mulțime de oameni, printre care femei care-și băteau piepturile și-L jeleau.

28 Dar Isus S-a întors către ele și le-a zis: „Fiice ale Ierusalimului, nu Mă plângeți pe Mine, ci plângeți-vă pe voi și pe copiii voștri!

29 Căci iată, vin zile în care se va spune: «Ferice de cele sterpe, de pântecel care n-au născut și de sânii care n-au alăptat!»

30 Atunci vor începe să zică munților: «Cădeți peste noi!» și dealurilor: «Acoperiți-ne!»

31 Căci dacă i se fac aceste lucruri copacului verde, ce se va întâmpla cu cel uscat?!“

32 Au fost aduși și doi răufăcători ca să fie executați împreună cu El.

33 Când au ajuns în locul numit „Craniul“, i-au răstignit acolo pe Isus și pe răufăcători, unul la dreapta și unul la stânga.

34 (Isus zicea: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!“) Au tras la sorți ca să-și împartă hainele Lui între ei.

35 Poporul stătea acolo și se uita. Conducătorii își băteau joc de El, zicând: „Pe alții i-a salvat; să Se salveze și pe Sine dacă este Cristosul lui Dumnezeu, Alesul!“

36 Soldații, de asemenea, își băteau joc de El; ei veneau, Îi ofereau vin acru

37 și ziceau: „Dacă Tu ești Împăratul iudeilor, salvează-Te pe Tine Însuși!“

38 Deasupra Lui era o inscripție (cu litere grecești, latinești și aramaice): „Acesta este Împăratul iudeilor.“

39 Unul dintre răufăcătorii care fuseseră răstigniți Îl insulta zicând: „Nu ești Tu Cristosul? Salvează-Te pe Tine și salvează-ne și pe noi!“

40 Celălalt însă l-a muștrat zicând: „Nu te temi de Dumnezeu, tu, care ești sub aceeași sentință?”

41 Pentru noi, într-adevăr, este drept, căci noi primim ceea ce merităm pentru ce-am săvârșit, dar Acesta n-a săvârșit nimic rău!“

42 Apoi a zis: – Isuse, adu-Ți aminte de mine când vii în Împărăția Ta!

43 Isus i-a răspuns: – Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în Rai!

Moartea lui Isus

44 Era deja cam pe la ceasul al șaselea. Și s-a făcut întuneric peste toată țara până pe la ceasul al nouălea.

45 Soarele s-a întunecat, iar draperia Templului a fost despăcată la mijloc.

46 Isus a strigat cu glas tare: „Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul!“ Și spunând aceasta, Și-a dat suflarea.

47 Când centurionul a văzut ce se întâmplase, L-a slăvit pe Dumnezeu și a zis: „Într-adevăr Omul Acesta era un Om drept!“

48 Toate mulțimile care se adunaseră în fața acestei priveriști, văzând ce se întâmplă, s-au întors bătându-și piepturile.

49 Toți cunoscuții Lui, inclusiv femeile care-L însoțiseră din Galileea, stăteau la distanță și se uitau la aceste lucruri.

Înmormântarea lui Isus

50 Și iată că era un om pe nume Iosif, un sfetnic în Sinedriu, om bun și drept,

51 care nu fusese de acord cu planul și acțiunea lor. Era din Arimateea, o cetate a iudeilor, și aștepta și el Împărăția lui Dumnezeu.

52 Acesta a venit la Pilat și i-a cerut trupul lui Isus.

53 După ce l-a dat jos trupul, L-a înfășurat într-o pânză de in și L-a pus într-un mormânt săpat în stâncă, în care nu mai fusese pus nimeni.

54 Era Ziua Pregătirii și începea Sabatul.

55 Femeile, cele care veniseră împreună cu El din Galileea, s-au luat după Iosif și au văzut mormântul și cum a fost pus trupul lui Isus.

56 Ele s-au întors și au pregătit miresme și uleiuri aromate. Apoi, în ziua de Sabat, s-au odihnit, potrivit poruncii.

24 *Învierea lui Isus*

1 Dar în prima zi a săptămânii, foarte de dimineață, ele au venit la mormânt, aducând miresmele pe care le pregătiseră.

2 Au găsit rostogolită piatra de la intrarea mormântului,

3 iar când au intrat, n-au găsit trupul Domnului Isus.

4 În timp ce erau înmărmurite din cauza acestui lucru, iată că doi bărbați în haine strălucitoare au stat lângă ele.

5 Îngrozite, ele și-au plecat fețele la pământ. Dar ei le-au zis: „De ce-L căutați pe Cel Viu între cei morți?“

6 Nu este aici, ci a fost înviat! Aduceți-vă aminte ce v-a spus pe când era încă în Galileea,

7 când zicea că Fiul Omului trebuie să fie trădat în mâinile păcătoșilor și să fie răstignit, iar a treia zi să învie.“

8 Și ele și-au adus aminte de cuvintele Lui.

9 Când s-au întors de la mormânt, i-au anunțat despre toate aceste lucruri pe cei unsprezece și pe toți ceilalți.

10 Cele care le-au spus apostolilor aceste lucruri erau: Maria Magdalena, Ioana, Maria – mama lui Iacov – și celelalte care erau împreună cu ele.

11 Însă cuvintele acestea li s-au părut basme și nu le-au crezut pe femei.

12 Petru însă s-a ridicat și a alergat la mormânt.

Când s-a aplecat ca să se uite înăuntru, a văzut doar fășiile de pânză. Apoi s-a întors acasă, mirat de ce s-a întâmplat.

Pe drumul spre Emaus

13 În aceeași zi, iată că doi dintre ei se duceau spre un sat numit Emaus, care era la o distanță de șaizeci de stadii de Ierusalim.

14 Aceștia vorbeau unul cu altul despre lucrurile care se întâmplaseră.

15 În timp ce vorbeau și se întrebau, Isus Însuși S-a apropiat și mergea alături de ei.

16 Dar ochii lor erau împiedicați să-L recunoască.

17 El i-a întrebat: – Ce vorbe sunt acestea pe care le schimbați între voi pe drum? Ei s-au oprit, uitându-se triști,

18 iar unul dintre ei, pe nume Cleopa, i-a răspuns: – Tu ești singurul străin în Ierusalim, de nu știi ce s-a întâmplat în el în zilele acestea?!

19 – Ce anume? i-a întrebat El. – Cele privitoare la Isus din Nazaret, i-au răspuns ei, Care era un profet puternic în faptă și cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor.

20 Și cum conducătorii preoților și conducătorii noștri L-au dat să fie condamnat la moarte și L-au răstignit.

21 Noi însă sperăm că El este Cel Ce avea să-L răscumpere pe Israel. Da, și pe lângă toate acestea, iată că aceasta este a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri!

22 Mai mult, niște femei de-ale noastre ne-au uimit cu totul. Ele au fost dis-de-dimineată la mormânt

23 și nu l-au mai găsit trupul. Când au venit, ne-au spus că au văzut o vedenie cu îngeri care le-au spus că El trăiește.

24 Unii din cei ce erau cu noi s-au dus la mormânt și au găsit exact așa cum au spus femeile, dar pe El nu l-au văzut.

25 El le-a zis: – O, cât de nesăbuiți și de înceteți la inimă sunteți când este vorba să credeți tot ce au spus profeții!

26 Nu trebuia oare Cristosul să sufere aceste lucruri și să intre în slava Lui?

27 Și, începând de la Moise și de la toți profeții, le-a explicat ce era scris cu privire la El în toate Scripturile.

28 Când s-au apropiat de satul în care mergeau, El s-a făcut că vrea să meargă mai departe.

29 Dar ei au stăruit de El, zicând: – Rămâi cu noi, pentru că este spre seară și ziua este deja pe sfârșite! Astfel El a intrat să rămână cu ei.

30 În timp ce stătea la masă cu ei, a luat pâinea, a rostit binecuvântarea, apoi a frânt-o și le-a dat-o.

31 Atunci ochii lor au fost deschiși și L-au recunoscut, dar El S-a făcut nevăzut de la ei.

32 Și-au zis unul altuia: „Nu ne ardea inima (în noi) când ne vorbea pe drum și când ne deschidea Scripturile?”

33 S-au ridicat chiar în ceasul acela, s-au întors la Ierusalim și i-au găsit pe cei unsprezece și pe cei ce erau cu ei, adunați laolaltă.

34 Ei le-au zis: „Domnul a înviat într-adevăr și i S-a arătat lui Simon!”

35 Și le-au istorisit ce s-a întâmplat pe drum și cum li S-a făcut cunoscut la frângerea pâinii.

Isus li Se arată ucenicilor

36 În timp ce spuneau ei aceste lucruri, El Însuși a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!”

37 Îngroziți și înspăimântați, ei credeau că văd un duh.

38 El le-a zis: „De ce sunteți tulburați și de ce vi se ridică astfel de îndoieli în inimile voastre?”

39 Uitați-vă la mâinile și la picioarele Mele: Eu Însumi sunt! Atingeți-Mă și vedeți: un duh n-are carne și oase, așa cum vedeți că am Eu!”

40 Și spunând aceasta, le-a arătat mâinile și picioarele Lui.

41 Dar pentru că ei, de bucurie, tot nu credeau și se mirau, le-a zis: „Aveți aici ceva de mâncare?”

42 I-au dat o bucată de pește fript (și un fagure de miere),

43 iar El le-a luat și le-a mâncat în fața lor.

44 Apoi le-a zis: „Acestea sunt lucrurile pe care vi le spuneam când încă eram cu voi, și anume că trebuie să se îplinească tot ceea ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Profeți și în Psalmi.”

45 Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile,

46 și le-a zis: „Așa este scris, și anume Cristosul trebuia să sufere și să învie dintre cei morți a treia zi,

47 iar pocăința spre iertarea păcatelor să fie vestită în Numele Lui la toate neamurile, începând din Ierusalim.

48 Voi sunteți martori ai acestor lucruri.

49 Iată, trimit peste voi promisiunea Tatălui Meu; voi însă rămâneți în cetate până când veți fi îmbrăcați cu putere de sus!”

Înălțarea la cer

50 Apoi i-a condus afară, până spre Betania. Și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat,

51 iar în timp ce-i binecuvânta s-a depărtat de ei și a fost luat în cer.

52 Ei I s-au închinat și apoi s-au întors la Ierusalim cu mare bucurie.

53 Și tot timpul erau în Templu, laudându-L și binecuvântându-L pe Dumnezeu. (Amin.)

1 *Cuvântul a devenit trup*

- 1 La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.
 2 El era la început cu Dumnezeu.
 3 Toate au fost făcute prin El și nici un lucru care a fost făcut n-a fost făcut fără El.
 4 În El era viața, și viața era lumina oamenilor.
 5 Lumina luminează în întuneric și întunericul n-a învins-o.
 6 Era un om trimis de Dumnezeu, al cărui nume era Ioan.
 7 El a venit ca martor ca să depună mărturie despre Lumină, pentru ca toți să creadă prin el.
 8 Nu el era Lumina, ci el a venit ca să depună mărturie despre Lumină.
 9 Lumina adevărată, Care îl luminează pe orice om, venea în lume.
 10 El era în lume și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut.
 11 A venit la ceea ce era a Lui, dar ai Săi nu L-au primit.
 12 Însă tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să devină copii ai lui Dumnezeu,
 13 născuți nu din sânge, nici din voia firii, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.
 14 Și Cuvântul a devenit trup și a locuit printre noi, iar noi am privit slava Lui, o slavă ca a Singurului născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.
 15 Ioan depunea mărturie despre El și striga: „Acesta este Cel despre Care spuneam: «Cel Ce vine după mine este înaintea mea, pentru că era înainte de mine!»“
 16 Fiindcă noi toți am primit din plinătatea Lui și har după har.
 17 Căci Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Cristos.
 18 Nimeni nu L-a văzut vreodată pe Dumnezeu. Singurul născut, El Însuși Dumnezeu, Cel Care este în sânul Tatălui, El L-a făcut cunoscut.
- Mărturia lui Ioan Botezătorul***
- 19 Iată mărturia lui Ioan când iudeii din Ierusalim au trimis (la el) niște preoți și leviți ca să-l întrebe: – Tu cine ești?
 20 El a mărturisit; n-a refuzat să răspundă, ci a mărturisit: – Nu eu sunt Cristosul!

- 21 Ei l-au întrebat: – Atunci cine ești? Ești Ilie? – Nu sunt! a răspuns el. – Ești Profetul? – Nu! a răspuns el.
 22 Atunci i-au zis: – Dar cine ești? – ca să le dăm un răspuns celor ce ne-au trimis! Ce spui tu despre tine însuși?
 23 El a zis: – Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: „Neteziți calea Domnului!“, așa cum a spus profetul Isaia.
 24 Ei fuseseră trimiși de către farisei,
 25 așa că l-au întrebat: – Atunci, dacă nu ești nici Cristosul, nici Ilie, nici Profetul, de ce botezi?
 26 Ioan le-a răspuns: – Eu botez cu apă, dar în mijlocul vostru stă Unul pe Care voi nu-L cunoașteți,
 27 Cel Ce vine după mine, Căruia eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua sandalei!“
 28 Acestea s-au întâmplat în Betania, dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.

Isus, Mielul lui Dumnezeu

- 29 În ziua următoare, Ioan L-a văzut pe Isus venind la el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, Care îndepărtează păcatul lumii!
 30 El este Cel despre Care spuneam: «După mine vine un om Care este înaintea mea, pentru că era înainte de mine.
 31 Nici eu nu-L cunoașteam, dar tocmai pentru aceasta am venit să botez cu apă, ca El să fie făcut cunoscut Israelului.»“
 32 Ioan a depus următoarea mărturie: „L-am văzut pe Duhul coborând din cer ca un porumbel și rămânând peste El.
 33 Nici eu nu-L cunoașteam, dar Cel Ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis: «Cel peste Care vei vedea Duhul coborând și rămânând, Acela este Cel Care botează cu Duhul Sfânt!»
 34 Iar eu am văzut și am depus mărturie că Acesta este Fiul lui Dumnezeu.“

Primii ucenici

- 35 În ziua următoare, Ioan stătea iarăși cu doi dintre ucenicii lui
 36 și, văzându-L pe Isus trecând, a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu!“
 37 Cei doi ucenici ai lui au auzit ce a spus și L-au urmat pe Isus.
 38 Isus S-a întors și, văzând că aceștia îl urmează, i-a întrebat: – Ce căutați? Ei l-au răspuns: – Rabbi – care tradus, înseamnă „Învățătorule“ – unde stai?

39 El le-a zis: – Veniți și veți vedea! Ei s-au dus și au văzut unde stătea; și în ziua aceea au rămas cu El. Era cam pe la ceasul al zecelea.

40 Unul din cei doi, care auziseră cuvintele lui Ioan și-L urmaseră pe Isus, era Andrei, fratele lui Simon Petru.

41 El l-a găsit mai întâi pe fratele său, Simon, și i-a zis: „Noi L-am găsit pe Mesia!“ – care este tradus „Cristos“.

42 Și l-a dus la Isus. Când l-a văzut, Isus i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Ioan; tu vei fi numit «Chifa»“ – care este tradus „Petru“.

43 A doua zi Isus a vrut să se ducă în Galileea. L-a găsit pe Filip și i-a zis: „Urmează-Mă!“

44 Filip era din Betsaida, din cetatea lui Andrei și a lui Petru.

45 Filip l-a găsit pe Natanael și i-a zis: – Noi L-am găsit pe Cel despre Care a scris Moise în Lege, precum și profeții, pe Isus, fiul lui Iosif din Nazaret!

46 Natanael i-a zis: – Poate ieși ceva bun din Nazaret?! Filip i-a răspuns: – Vino și vezi!

47 Isus l-a văzut pe Natanael venind la El și a zis despre el: „Iată, într-adevăr, un israelit în care nu este viclenie!“

48 Natanael L-a întrebat: – De unde mă cunoști? Isus i-a răspuns: – Te-am văzut când stăteai sub smochin, înainte ca Filip să te cheme.

49 Natanael a zis: – Rabbi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!

50 Isus i-a răspuns: – Crezi pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin? Vei vedea lucruri mai mari decât acestea!

51 Apoi i-a zis: – Adevărat, adevărat vă spun că veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu înălțându-se și coborându-se peste Fiul Omului!

2 *Apa preschimbată în vin*

1 A treia zi a fost o nuntă în Cana Galileii. Mama lui Isus era acolo.

2 La nuntă au fost invitați și Isus cu ucenicii Săi.

3 Când s-a terminat vinul, mama lui Isus l-a zis: – Nu mai au vin!

4 Isus i-a răspuns: – Femeie, ce am Eu de-a face cu tine? Nu mi-a sosit încă ceasul!

5 Mama Lui le-a zis slujitorilor: „Faceți orice vă va spune!“

6 Erau acolo șase vase de piatră, puse după obiceiul de curățire al iudeilor, în fiecare încăpând două sau trei măsuri.

7 Isus le-a zis: „Umpleți vasele cu apă!“ Și ei le-au umplut până sus.

8 El le-a mai zis: „Acum scoateți din ele și duceți-i mai-marelui ospățului!“ Și ei i-au dus.

9 Mai-marele ospățului a gustat apa care fusese făcută vin – el nu știa de unde este, însă slujitorii care scosese apă știau – l-a chemat pe mire și i-a zis:

10 „Orice om pune la masă mai întâi vinul cel bun, iar după ce oaspeții au băut mult, îl pune pe cel mai puțin bun. Tu însă ai ținut vinul cel bun până acum!“

11 Isus a făcut acest început al semnelor Lui în Cana Galileii și Și-a arătat slava, iar ucenicii Lui au crezut în El.

Isus curăță Templul

12 După aceea S-a coborât la Capernaum împreună cu mama, frații și ucenicii Lui, și acolo n-au rămas decât câteva zile.

13 Paștele iudeilor era aproape și Isus S-a suit la Ierusalim.

14 I-a găsit în Templu pe cei care vindeau boi, oi și porumbei și pe schimbătorii de bani stând la mesele lor.

15 A făcut un bici din frânghii și i-a scos pe toți afară din Templu, împreună cu oile și boii lor. A împrăștiat monedele schimbătorilor de bani și le-a răsturnat mesele,

16 iar celor ce vindeau porumbei le-a zis: „Ridicați acestea de aici! Nu faceți din Casa Tatălui Meu o casă de negoț!“

17 Ucenicii Lui și-au adus aminte că este scris: „Râvna pentru Casa Ta Mă mistuie!“

18 Atunci iudeii l-au zis: – Prin ce semn ne arăți că ai dreptul să faci acestea?

19 Isus le-a răspuns: – Dărâmați acest Templu, și în trei zile îl voi ridica!

20 Iudeii l-au zis: – Au trebuit patruzeci și șase de ani ca să fie construit Templul acesta, și Tu-l vei ridica în trei zile?!

21 El însă vorbea despre Templul trupului Său.

22 Atunci când El a fost înviat dintre cei morți, ucenicii Lui și-au amintit că spusese aceste vorbe și au crezut Scripturile și cuvântul pe care-l spusese Isus.

23 Pe când Isus era în Ierusalim, în timpul Sărbătorii Paștelui, mulți au crezut în Numele Lui, văzând semnele pe care le făcea.

24 Dar Isus nu se încredea în ei, pentru că îi cunoștea pe toți

25 și nu avea nevoie ca cineva să facă mărturisiri despre vreun om, fiindcă El Însuși știa ce era în om.

3 *Isus și Nicodim*

1 Între farisei era un om pe nume Nicodim, un conducător al iudeilor.

2 Acesta a venit la Isus noaptea și I-a zis: – Rabbi, știm că ești un învățător Care a venit de la Dumnezeu. Căci nimeni nu poate face aceste semne pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.

3 Isus i-a răspuns: – Adevărat, adevărat îți spun că, dacă cineva nu este născut din nou nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu!

4 Nicodim L-a întrebat: – Cum poate fi născut un om bătrân? Poate el oare să intre a doua oară în pântecele mamei lui și să fie născut?

5 Isus i-a răspuns: – Adevărat, adevărat îți spun că, dacă cineva nu este născut din apă și din Duh nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu!

6 Ce este născut din carne este carne, iar ce este născut din Duh este duh.

7 Să nu te miri că ți-am spus: „Trebuie să fiți născuți din nou!”

8 Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul, dar nu știi de unde vine și unde se duce. Tot așa se întâmplă cu oricine este născut din Duhul.

9 Nicodim L-a întrebat: – Cum se pot întâmpla aceste lucruri?

10 Isus i-a răspuns: – Tu ești învățătorul lui Israel și nu înțelegi aceste lucruri?!

11 Adevărat, adevărat îți spun că noi vorbim ceea ce știm și depunem mărturie despre ceea ce am văzut, dar voi nu primiți mărturia noastră.

12 Dacă v-am vorbit despre lucrurile pământești și nu credeți, cum veți crede dacă vă voi vorbi despre lucrurile cerești?!

13 Nimeni nu s-a suit în cer în afară de Cel Care a coborât din cer, adică de Fiul Omului (Care este în cer)

14 Și, așa cum Moise a înălțat șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul Omului,

15 pentru ca oricine crede în El să aibă viață veșnică.

16 Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

17 Căci Dumnezeu nu L-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El.

18 Cel ce crede în El nu este judecat; însă cel ce nu crede a și fost judecat, pentru că nu a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu.

19 Și judecata este aceasta: lumina a venit în lume, dar oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele.

20 Căci oricine face răul urăște lumina și nu vine la lumină, ca să nu i se expună faptele.

21 Dar cel ce lucrează potrivit cu adevărul vine la lumină, ca să i se arate faptele, fiindcă sunt făcute în Dumnezeu.

Mărturia lui Ioan Botezătorul despre Isus

22 După aceea, Isus și ucenicii Lui au venit în ținutul Iudeii. Și stătea acolo cu ei și boteza.

23 Ioan boteza și el în Aenon, aproape de Salim, pentru că acolo erau multe ape, și oamenii continuau să vină și să fie botezați.

24 Căci Ioan încă nu fusese aruncat în închisoare.

25 Între unii din ucenicii lui Ioan și un iudeu s-a iscat o controversă cu privire la curățire.

26 Au venit la Ioan și i-au zis: – Rabbi, iată că Cel Ce era cu tine dincolo de Iordan, Cel despre Care tu ai depus mărturie, botează și toți se duc la El!

27 Ioan a răspuns: – Omul nu poate primi decât ceea ce i-a fost dat din cer.

28 Voi înșivă îmi sunteți martori că am zis: „Nu sunt eu Cristosul, ci eu sunt trimis înaintea Lui.”

29 Cel ce are mireasă este mire. Însă prietenul mirelui, cel care stă și-l aude, se bucură foarte mult de glasul mirelui. Prin urmare această bucurie a mea este deplină.

30 El trebuie să crească, iar eu să mă micșorez.

31 Cel Ce vine de sus este deasupra tuturor. Cel ce vine de pe pământ este pământesc și vorbește lucruri de pe pământ. Cel Ce vine din cer este deasupra tuturor.

32 El depune mărturie despre ceea ce a văzut și a auzit, dar nimeni nu primește mărturia Lui.

33 Cel ce primește mărturia Lui confirmă că Dumnezeu este adevărat.

34 Căci Cel pe Care L-a trimis Dumnezeu vorbește cuvintele lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu-I dă Duhul cu măsură.

35 Tatăl Îl iubește pe Fiul și a dat toate lucrurile în mâna Lui.

36 Cel ce crede în Fiul are viața veșnică, dar cel ce nu crede în Fiul nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.

4 *Isus și femeia samariteancă*

1 Când Isus a aflat că fariseii au auzit că El face și botează mai mulți ucenici decât Ioan –

2 cu toate că nu Isus Însuși boteza, ci ucenicii Lui –

3 a părăsit Iudeea și S-a întors iarăși în Galileea.

4 Trebuia să treacă prin Samaria,

5 prin urmare, a ajuns într-o cetate a Samariei, numită Sihar, aproape de ogorul pe care Iacov i-l dăduse fiului său Iosif.

6 Acolo se afla fântâna lui Iacov. Isus, obosit de călătorie, S-a așezat lângă fântână. Era cam pe la ceasul al șaselea.

7 O femeie din Samaria a venit să scoată apă. Isus i-a zis: – Dă-Mi să beau!

8 Ucenicii Lui se duseseră în cetate să cumpere de mâncare.

9 Femeia samariteancă I-a zis: – Cum de Tu, iudeu, ceri să bei de la mine, femeie samariteancă?! Iudeii, într-adevăr, nu au legături cu samaritenii.

10 Isus i-a răspuns: – Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel Ce-ți zice: „Dă-Mi să beau!“, tu însăși I-ai fi cerut, și El ți-ar fi dat apă vie!

11 Femeia I-a zis: – Domnule, n-ai găleată, iar fântâna este adâncă. De unde ai deci această apă vie?!

12 Ești Tu mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat fântâna și care a băut el însuși din ea, atât el, cât și fiii și turmele lui?

13 Isus i-a răspuns: – Oricui bea din apa aceasta, îi va fi iarăși sete.

14 Dar celui ce bea din apa pe care i-o voi da Eu, nu-i va mai fi sete în veac, ci apa pe care i-o voi da Eu va deveni în el un izvor de apă, țâșnind spre viața veșnică.

15 Femeia I-a zis: – Domnule, dă-mi și mie această apă, ca să nu-mi mai fie sete și să nu mai vin până aici să scot!

16 El i-a zis: – Du-te, cheamă-l pe soțul tău și vino aici!

17 Femeia I-a răspuns: – N-am soț! Isus i-a zis: – Ai spus bine: „N-am soț!“,

18 pentru că cinci soți ai avut, iar cel pe care-l ai acum nu-ți este soț. Este adevărat ceea ce ai spus.

19 Femeia I-a zis: – Domnule, văd că Tu ești profet!

20 Strămoșii noștri s-au închinat pe muntele acesta, iar voi spuneți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii.

21 Isus i-a răspuns: – Crede-Mă, femeie, că vine ceasul când nu vă veți mai închina Tatălui nici pe muntele acesta și nici în Ierusalim.

22 Voi vă închinați la ceea ce nu cunoașteți; noi ne închinăm la ceea ce cunoaștem, căci mântuirea vine de la iudei.

23 Dar vine ceasul, și acum a și venit, când adevărații închinători I se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; căci astfel de închinători caută Tatăl.

24 Dumnezeu este Duh, iar cei ce I se închină trebuie să I se închine în duh și în adevăr.

25 Femeia I-a zis: – Știu că urmează să vină Mesia – Căruia I se zice Cristos. Când va veni El, ne va spune toate lucrurile.

26 Isus i-a zis: – Eu, Cel Care-ți vorbește, sunt Acela.

27 Chiar atunci au venit ucenicii Lui și se mirau că vorbea cu o femeie. Totuși nici unul n-a întrebat: „Ce cauți?“ sau „De ce vorbești cu ea?“

28 Femeia a lăsat ulciorul, a plecat în cetate și le-a zis oamenilor:

29 „Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut! Ar putea să fie Acesta Cristosul?“

30 Ei au ieșit din cetate și veneau spre El.

31 Între timp, ucenicii Îl rugau: – Rabbi, mănâncă!

32 Dar El le-a răspuns: – Eu am de mâncat o mâncare despre care voi nu știți.

33 Ca urmare, ucenicii și-au zis unii altora: „Nu cumva I-a adus cineva de mâncare?“

34 Isus le-a mai zis: – Mâncarea Mea este să fac voia Celui Ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui.

35 Nu ziceți voi că mai sunt încă patru luni și vine secerișul? Iată, Eu vă spun, ridicați-vă ochii și priviți ogoarele; ele sunt albe, gata pentru seceriș! Chiar acum,

36 cel ce seceră primește răsplată și strânge rod pentru viața veșnică, pentru ca și cel ce seamănă și cel ce seceră să se bucure împreună.

37 Căci în această privință este adevărată zicala: „Unul seamănă, iar altul seceră!“

38 Eu v-am trimis să secerăți acolo unde nu voi v-ați străduit; alții s-au străduit, iar voi ați intrat în strădania lor.

39 Mulți samariteni din cetatea aceea au crezut în El din pricina mărturiei femeii care zicea: „Mi-a spus tot ce-am făcut!”

40 Așadar, când samaritenii au venit la El, L-au rugat să rămână la ei. Și El a rămas acolo două zile.

41 Mult mai mulți au crezut apoi din pricina cuvintelor Lui

42 și-i ziceau femeii: „Acum nu mai credem din pricina spuselor tale, căci am auzit noi înșine și știm că, într-adevăr, Acesta este Mântuitorul lumii!”

Vindecarea fiului unui slujbaș al regelui

43 După cele două zile, Isus a plecat de acolo spre Galileea.

44 Căci El Însuși spusese că un profet nu are parte de onoare în patria lui.

45 Când a ajuns în Galileea, galileenii L-au primit bine. Ei văzuseră tot ce făcuse în Ierusalim la sărbătoare, căci și ei fuseseră la sărbătoare.

46 A venit din nou în Cana Galileii, unde prefăcuse apa în vin. Era acolo un slujbaș al regelui, al cărui fiu era bolnav în Capernaum.

47 Când acesta a auzit că Isus a venit din Iudeea în Galileea, s-a dus la El și L-a rugat să vină să-i vindece fiul, căci era pe moarte.

48 Isus i-a zis: – Dacă nu vedeți semne și minuni, nicidecum nu veți crede!

49 Slujbașul regelui I-a zis: – Doamne, vino până nu moare copilășul meu!

50 Isus i-a răspuns: – Du-te; fiul tău trăiește! Omul a crezut cuvintele pe care i le-a spus Isus și a plecat.

51 În timp ce se cobora el spre casă, sclavii lui l-au întâmpinat și i-au zis că fiul lui trăiește!

52 Atunci el i-a întrebat de ceasul în care începuse să-i fie mai bine. Ei i-au răspuns: „Ieri la ceasul al șaptelea l-a lăsat febra.”

53 Tatăl a recunoscut că tocmai în ceasul acela Isus îi spusese: „Fiul tău trăiește!” Și a crezut el și toată casa lui.

54 Acesta a fost al doilea semn pe care l-a făcut Isus după ce a venit din Iudeea în Galileea.

5 Isus vindecă un infirm la bazinul

Betesda

1 După aceea, a avut loc o sărbătoare a iudeilor și Isus S-a dus la Ierusalim.

2 În Ierusalim, lângă Poarta Oilor, este un bazin numit în evreiește „Betesda”, care are cinci porticuri.

3 În acestea zăceau o mulțime de bolnavi, orbi, ologi și paralizați, (care așteptau mișcarea apei.

4 Căci un înger al Domnului cobora din când în când în bazin și tulbura apa. Și primul care pășea în el, după tulburarea apei, era făcut sănătos, orice boală ar fi avut.)

5 Se afla acolo un om care era infirm de treizeci și opt de ani.

6 Isus l-a văzut zăcând și, știind că este infirm de multă vreme, l-a întrebat: – Vrei să te faci bine?

7 Bolnavul I-a răspuns: – Domnule, nu am pe nimeni care să mă arunce în bazin atunci când este tulburată apa și, până mă duc eu, coboară altul înaintea mea!

8 Isus i-a zis: – Ridică-te, ia-ți targa și umblă!

9 Dintr-odată omul s-a făcut bine, și-a luat targa și a început să umble. Ziua aceea era o zi de Sabat.

10 Prin urmare, iudeii îi ziceau celui ce fusese vindecat: – Este zi de Sabat! Nu ți se dă voie să-ți iei targa!

11 Însă el le-a răspuns: – Cel Ce m-a făcut bine mi-a zis: „Ia-ți targa și umblă!”

12 Ei l-au întrebat: – Cine este Omul Care ți-a zis: „Ia-ți targa și umblă!”?

13 Dar cel vindecat nu știa cine este, pentru că Isus dispăruse din mulțimea care era în locul acela.

14 După aceea, Isus l-a găsit în Templu și i-a zis: „Iată că te-ai făcut bine! Să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva și mai rău!”

15 Omul a plecat și le-a spus iudeilor că Isus este Cel Care l-a făcut bine.

Lucrarea Fiului

16 De aceea iudeii Îl persecutau pe Isus, fiindcă făcea aceste lucruri în ziua de Sabat.

17 Însă Isus le-a zis: „Tatăl Meu lucrează până acum, iar Eu, de asemenea, lucrez!”

18 Tocmai de aceea iudeii căutau și mai mult să-L omoare, fiindcă nu numai că dezlega Sabatul, ci și vorbea despre Dumnezeu ca despre Tatăl Său, făcându-Se astfel egal cu Dumnezeu.

19 Prin urmare, Isus le-a mai zis: „Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine, ci doar ceea ce-L vede pe Tatăl făcând. Ceea ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.

20 Căci Tatăl Îl iubește pe Fiul și-I arată tot ce face El; și Îi va arăta lucrări mai mari decât acestea, pentru ca voi să vă minunați.

21 Într-adevăr, așa cum Tatăl învie morții și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață oricui dorește El!

22 Căci Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata I-a dat-o Fiului,
23 pentru ca toți să-L onoreze pe Fiul așa cum Îl onorează pe Tatăl. Cel ce nu-L onorează pe Fiul nu-L onorează nici pe Tatăl, Care L-a trimis.
24 Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă Cuvântul Meu și crede în Cel Ce M-a trimis are viață veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut de la moarte la viață.
25 Adevărat, adevărat vă spun că vine ceasul, și acum a și venit, când cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cei ce ascultă vor trăi.
26 Căci așa cum Tatăl are viața în Sine Însuși, tot așa I-a dat și Fiului să aibă viața în Sine Însuși
27 și I-a dat autoritate să facă judecată, pentru că este Fiul Omului.
28 Nu vă mirați de acest lucru, pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui
29 și vor ieși afară – cei ce au făcut binele vor învia pentru viață, iar cei ce au înfăptuit răul vor învia pentru judecată.
30 Eu nu pot face nimic de la Mine; Eu judec după cum aud, și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Celui Ce M-a trimis.

Mărturia despre Fiul

31 Dacă Eu depun mărturie despre Mine Însumi, atunci mărturia Mea nu este adevărată.
32 Este un Altul Care depune mărturie despre Mine și știu că mărturia pe care o depune El despre Mine este adevărată.
33 Voi ați trimis la Ioan, și el a depus mărturie pentru adevăr.
34 Nu că Eu așa avea nevoie de mărturia unui om, ci spun aceasta pentru ca voi să fiți mântuiți.
35 El era lampa aprinsă și strălucitoare și voi ați vrut să vă veseliți pentru un ceas la lumina lui.
36 Eu însă am o mărturie mai mare decât cea a lui Ioan. Căci lucrările pe care Mi le-a dat Tatăl să le împlinesc, tocmai lucrările acestea, pe care Eu le fac, depun mărturie despre Mine că Tatăl M-a trimis.
37 Și Tatăl, Care M-a trimis, a depus El Însuși mărturie despre Mine. Voi nu I-ați auzit niciodată glasul și nici nu I-ați văzut înfățișarea,
38 iar Cuvântul Lui nu rămâne în voi, pentru că nu credeți în Acela pe Care L-a trimis El.
39 Voi cercetați Scripturile deoarece credeți că în ele aveți viață veșnică dar tocmai acestea sunt cele care depun mărturie despre Mine!

40 Și totuși nu vreți să veniți la Mine ca să aveți viață!
41 Eu nu caut slavă de la oameni,
42 dar vă știu: nu aveți în voi dragoste de Dumnezeu.
43 Eu am venit în Numele Tatălui Meu și nu Mă primiți; dacă însă vine altul, în numele lui însuși, pe acela îl veți primi.
44 Cum puteți crede voi, care căutați slavă unii de la alții și nu căutați slava care vine de la singurul Dumnezeu?!
45 Să nu credeți că Eu vă voi acuza înaintea Tatălui! Acuzatorul vostru este Moise, cel în care v-ați pus nădejdea.
46 Căci dacă l-ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.
47 Dar dacă nu credeți scrierile lui, cum veți crede cuvintele Mele?!“

6 *Isus hrănește peste cinci mii de oameni*

1 După aceea, Isus a plecat pe celălalt mal al Mării Galileii, adică Marea Tiberiadei.
2 O mare mulțime de oameni Îl urma, pentru că vedea semnele pe care le făcea cu cei bolnavi.
3 Isus S-a suit pe munte și S-a așezat acolo cu ucenicii Lui.
4 Paștele, sărbătoarea iudeilor, era aproape.
5 Când Isus Și-a ridicat ochii și a văzut că vine la El o mare mulțime, l-a întrebat pe Filip: – De unde să cumpărăm pâini ca să mănânce oamenii aceștia?
6 Spunea lucrul acesta ca să-l încerce, însă El știa ce urmează să facă.
7 Filip I-a răspuns: – Pâinile pe care le-am putea cumpăra cu două sute de denari n-ar fi de ajuns ca fiecare să primească măcar câte puțin!
8 Unul dintre ucenicii Lui, Andrei, fratele lui Simon Petru, I-a zis:
9 – Este aici un băiețel care are cinci pâini de orz și doi pești. Dar ce sunt acestea la atâția?!
10 Isus a zis: – Puneți oamenii să se așeze! În locul acela era multă iarbă. Așa că bărbații s-au așezat; ei erau în număr de aproape cinci mii.
11 Isus a luat pâinile, a adus mulțumiri și le-a împărțit celor ce se așezaseră. De asemenea, le-a dat și din pești, cât au vrut.
12 Când s-au săturat, le-a zis ucenicilor Săi: – Adunați firimiturile rămase, ca să nu se piardă nimic!

13 Le-au adunat deci și au umplut douăsprezece coșuri cu firimiturile de la cele cinci pâini de orz, firimituri pe care le lăsaseră cei ce mâncaseră.

14 Când au văzut oamenii acest semn pe care l-a făcut El, au zis: „Într-adevăr, Acesta este Profetul Care urma să vină în lume!”

15 Atunci Isus, știind că au de gând să vină să-L ia cu forța ca să-L facă rege, S-a retras din nou la munte, doar El singur.

Isus umblă pe apă

16 Când s-a lăsat seara, ucenicii Lui au coborât la mare,

17 s-au urcat într-o barcă și s-au dus înspre partea cealaltă a mării, la Capernaum. Se făcuse deja întuneric și Isus încă nu venise la ei,

18 iar marea devenea agitată, pentru că sufla un vânt puternic.

19 După ce au vâslit cam douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, L-au văzut pe Isus umblând pe mare și apropiindu-Se de barcă și li s-a făcut frică.

20 El însă le-a zis: „Eu sunt! Nu vă temeți!”

21 Atunci ei au fost gata să-L ia în barcă. Și barca a ajuns imediat la țărnul spre care se îndreptau.

Isus, Pâinea vieții

22 În ziua următoare, mulțimea care stătuse pe celălalt mal al mării a văzut că acolo nu era decât o singură barcă și că Isus nu Se suise în barcă cu ucenicii Săi, ci că ucenicii plecaseră singuri.

23 De asemenea, și alte bărci din Tiberiada sosiseră aproape de locul unde mâncaseră pâinea, după ce Domnul adusese mulțumiri.

24 Când mulțimea a văzut că nici Isus, nici ucenicii Lui nu sunt acolo, s-au urcat ei înșiși în bărci și s-au dus la Capernaum, în căutarea lui Isus.

25 Când L-au găsit, de cealaltă parte a mării, I-au zis: – Rabbi, când ai venit aici?

26 Isus le-a răspuns: – Adevărat, adevărat vă spun că voi Mă căutați nu pentru că ați văzut semne, ci pentru că ați mâncat din pâini și v-ați săturat!

27 Lucrați nu pentru mâncarea care se strică, ci pentru mâncarea care rămâne pentru viața veșnică și pe care v-o va da Fiul Omului! Căci pe El Și-a pus Dumnezeu Tatăl pecetea!

28 Atunci ei L-au întrebat: – Ce să facem ca să înfăptuim lucrările lui Dumnezeu?

29 Isus le-a răspuns: – Lucrarea lui Dumnezeu este aceasta: să credeți în Acela pe Care L-a trimis El!

30 Prin urmare, ei L-au întrebat: – Și ce semn faci Tu, ca să vedem și să credem în Tine? Ce lucrare faci Tu?

31 Strămoșii noștri au mâncat mană în pustie, așa cum este scris: „Le-a dat să mănânce pâine din cer.”

32 Atunci Isus le-a zis: – Adevărat, adevărat vă spun că nu Moise v-a dat pâinea din cer, ci Tatăl Meu vă dă adevărata pâine din cer!

33 Căci pâinea lui Dumnezeu este Cel Care coboară din cer și dă lumii viață.

34 Ei I-au zis: – Domnule, dă-ne întotdeauna această pâine!

35 Isus le-a răspuns: – Eu sunt pâinea vieții. Cel ce vine la Mine nu va flămânzi niciodată și cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată!

36 Dar v-am spus că M-ați văzut, și tot nu credeți!

37 Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine, iar pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni niciodată afară.

38 Căci am coborât din cer nu ca să fac voia Mea, ci voia Celui Ce M-a trimis.

39 Și voia Celui Ce M-a trimis este să nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat El, ci să-l învii în ziua de pe urmă.

40 Căci voia Tatălui Meu este ca oricine Îl vede pe Fiul și crede în El să aibă viață veșnică, iar Eu Îl voi învia în ziua de pe urmă.

41 Atunci iudeii au început să murmure cu privire la El, pentru că spusese: „Eu sunt pâinea care a coborât din cer.”

42 Ei ziceau: „Nu este Acesta Isus, fiul lui Iosif, pe ai Cărui tată și mamă îi cunoaștem?! Așadar, cum de spune acum: «Am coborât din cer»?!”

43 Isus le-a răspuns: „Nu murmurăți între voi!

44 Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl Care M-a trimis. Iar Eu îl voi învia în ziua de pe urmă.

45 Este scris în Profeți: «Toți vor fi învățați de Dumnezeu.» Oricine a auzit și a învățat de la Tatăl vine la Mine.

46 Nu că cineva L-a văzut pe Tatăl, în afară de Cel Care este de la Dumnezeu; El L-a văzut pe Tatăl.

47 Adevărat, adevărat vă spun că cel ce crede (în Mine) are viață veșnică.

48 Eu sunt pâinea vieții.

49 Strămoșii voștri au mâncat mană în pustie și totuși au murit.

50 Pâinea care coboară din cer este de așa fel, ca cineva să mănânce din ea și să nu moară.

51 Eu sunt pâinea vie care a coborât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta va trăi în veac. Și pâinea pe care o voi da Eu pentru viața lumii este trupul Meu.“

52 Atunci iudeii au început să se certe unii cu alții și să zică: „Cum poate Acesta să ne dea să mâncăm trupul Lui?!“

53 Dar Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că, dacă nu mâncați trupul Fiului Omului și nu beți sângele Lui, nu aveți viață în voi înșivă!“

54 Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică, iar Eu îl voi învia în ziua de pe urmă.

55 Căci trupul Meu este o adevărată hrană, iar sângele Meu este o adevărată băutură.

56 Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne în Mine, iar Eu rămân în el.

57 Așa cum Tatăl cel viu M-a trimis, iar Eu trăiesc datorită Tatălui, tot astfel și cel ce Mă mănâncă pe Mine va trăi datorită Mie.

58 Aceasta este pâinea care a coborât din cer, nu ca aceea pe care au mâncat-o strămoșii voștri, care totuși au murit: cel ce mănâncă această pâine va trăi în veac!“

59 Aceste lucruri le-a spus în timp ce dădea învățătură în sinagogă, în Capernaum.

Mulți ucenici Îl părăsesc pe Isus

60 Auzind acestea, mulți din ucenicii Lui au zis: „Vorbirea aceasta este prea de tot! Cine poate s-o asculte?!“

61 Dar Isus, știind în Sine Însuși că ucenicii Lui murmurau cu privire la aceasta, le-a zis: „Vorbirea aceasta vă face să vă poticniți?!“

62 Dar dacă L-ați vedea pe Fiul Omului înălțându-Se acolo unde era mai înainte?!“

63 Duhul este Cel Ce dă viață; carnea nu folosește la nimic. Cuvintele pe care vi le-am spus sunt duh și viață.

64 Dar sunt unii dintre voi care nu cred.“ Căci Isus știa de la început cine sunt cei ce nu cred și cine este cel ce urma să-L trădeze.

65 Apoi a zis: „Tocmai de aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la Mine decât dacă i-a fost dat de către Tatăl.“

66 Din această cauză mulți dintre ucenicii Lui s-au întors și nu mai umblau cu El.

67 Atunci Isus le-a zis celor doisprezece: – Nu vreți să plecați și voi?

68 Simon Petru I-a răspuns: – Doamne, la cine să ne ducem?! Tu ai cuvintele vieții veșnice,

69 iar noi am ajuns să credem și să știm că Tu ești Sfântul lui Dumnezeu!

70 Isus le-a zis: – Nu v-am ales Eu pe voi, cei doisprezece? Și totuși unul dintre voi este un diavol.

71 Vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul, pentru că acesta, deși era unul dintre cei doisprezece, urma să-L trădeze.

7 Necredința fraților lui Isus

1 După aceea, Isus a călătorit prin Galileea. Nu vroia să călătorească prin Iudeea, pentru că iudeii căutau să-L omoare.

2 Sărbătoarea iudeilor, cea a Corturilor, era aproape.

3 Prin urmare, frații Lui I-au zis: – Pleacă de aici și du-te în Iudeea, ca să vadă și ucenicii Tăi lucrările pe care le faci!

4 Căci nimeni nu face ceva pe ascuns când caută să devină cunoscut! Dacă faci aceste lucruri, arată-Te lumii!

5 Căci nici chiar frații Lui nu credeau în El.

6 Isus le-a răspuns: – Timpul Meu n-a sosit încă, dar vouă timpul vă este totdeauna favorabil!

7 Pe voi lumea nu vă poate urî, dar pe Mine Mă urăște, pentru că Eu depun mărturie despre ea că lucrările ei sunt rele.

8 Duceți-vă voi la sărbătoare; Eu (încă) nu Mă duc la sărbătoarea aceasta, pentru că timpul Meu încă n-a sosit pe deplin.

9 Și, spunând aceste lucruri, a rămas în Galileea.

10 Însă după ce frații Lui au plecat la sărbătoare, S-a dus și El, dar nu pe față, ci cam pe ascuns.

11 La sărbătoare, iudeii Îl căutau și se întrebau: „Unde este Acela?“

12 Erau multe șoapte în mulțime cu privire la El. Unii ziceau: „Este un om bun!“ Alții ziceau: „Nu, ci duce în rătăcire mulțimea!“

13 Totuși, de frica iudeilor, nimeni nu vorbea deschis despre El.

Isus la Sărbătoarea Corturilor

14 Când sărbătoarea era deja la jumătate, Isus S-a dus în Templu și a început să dea învățătură.

15 Iudeii se mirau și se întrebau: „Cum de știe Acesta atâta învățătură fără să fi învățat?!“

16 Isus le-a zis: – Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui Ce M-a trimis.

17 Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va cunoaște dacă învățătura este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine.

18 Cel ce vorbește de la el caută slava lui însuși; dar cel ce caută slava celui ce l-a trimis, acela este adevărat și în el nu este falsitate.

19 Oare nu v-a dat Moise Legea? Și totuși nici unul dintre voi nu respectă Legea! De ce căutați să Mă omorâți?

20 Mulțimea l-a răspuns: – Ai demon! Cine caută să Te omoare?!

21 Isus le-a zis: – Am făcut o lucrare și toți vă mirați.

22 Moise v-a dat circumcizia – nu că ea este de la Moise, ci de la patriarhi – și voi îl circumcideți pe om în ziua de Sabat.

23 Dacă un om este circumcis în ziua de Sabat, ca să nu fie încălcată Legea lui Moise, atunci de ce sunteți furioși pe Mine pentru că am însănoșit un om întreg în ziua de Sabat?

24 Nu judecați după aparențe, ci judecați cu o judecată dreaptă!

Oamenii se întreabă dacă Isus este

Cristosul

25 Atunci unii dintre locuitorii Ierusalimului au zis: „Nu este Acesta Cel pe Care caută ei să-L omoare?”

26 Și iată că vorbește deschis, iar ei nu-I zic nimic! Nu cumva conducătorii au ajuns să cunoască într-adevăr că El este Cristosul?

27 Totuși noi știm de unde este Omul Acesta; însă când va veni Cristosul nimeni nu va ști de unde este!“

28 Atunci Isus, în timp ce dădea învățătură în Templu, a strigat: „Mă cunoașteți și știți de unde sunt! N-am venit de la Mine Însuși, ci Cel Ce M-a trimis este adevărat, iar voi nu-L cunoașteți!”

29 Eu Îl cunosc, pentru că Eu sunt de la El și El M-a trimis.“

30 Ei încercau să-L prindă, dar nimeni n-a pus mâna pe El, căci încă nu-I venise ceasul.

31 Însă mulți din mulțime au crezut în El și ziceau: „Când va veni Cristosul, va face El mai multe semne decât a făcut Acesta?”

32 Fariseii au auzit mulțimea murmurând aceste lucruri despre El și, ca urmare, conducătorii preoților și fariseii au trimis niște gărzi să-L aresteze.

33 Atunci, Isus a zis: „Mai sunt cu voi încă puțin timp, iar apoi plec la Cel Ce M-a trimis.

34 Mă veți căuta, dar nu Mă veți găsi, iar unde voi fi Eu, voi nu puteți veni.“

35 Iudeii se întrebau: „Unde urmează să se ducă Acesta, astfel încât noi să nu-L găsim?! Doar nu urmează să se ducă la cei împrăștiați printre greci și să-i învețe pe greci?!”

36 Ce înseamnă cuvintele acestea pe care le-a zis: «Mă veți căuta, dar nu Mă veți găsi, iar unde voi fi Eu, voi nu veți putea veni.»?“

Isus, Apa vieții

37 În ultima zi a sărbătorii, ziua cea mare, Isus S-a ridicat și a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea!”

38 Cel ce crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, așa cum zice Scriptura!“

39 Spunea aceasta despre Duhul pe Care urmau să-L primească cei ce cred în El. Căci Duhul nu fusese încă dat, pentru că Isus nu fusese încă proslăvit.

40 Când au auzit aceste cuvinte, unii din mulțime ziceau: „Acesta este într-adevăr Profetul!“

41 Alții ziceau: „Acesta este Cristosul!“, iar alții ziceau: „Cum, din Galileea va veni Cristosul?!”

42 Nu spune Scriptura că Cristosul va veni din sămânța lui David și din Betleem, satul de unde era David?“

43 Așa că s-a făcut dezbinare în mulțime din cauza Lui.

44 Unii dintre ei vroiau să-L prindă, însă nimeni n-a pus mâinile pe El.

Necredința conducătorilor religioși

45 Gărzile s-au întors la conducătorii preoților și la farisei, iar aceștia le-au întrebat: – De ce nu L-ați adus?”

46 Gărzile au răspuns: – Niciodată n-a vorbit cineva astfel!”

47 Fariseii le-au zis: – Nu cumva ați fost duși și voi în rătăcire?!”

48 A crezut în El vreunul dintre conducători sau dintre farisei?!”

49 Însă mulțimea aceasta care nu cunoaște Legea este blestemată!”

50 Nicodim, cel care venise la Isus mai înainte și care era unul dintre ei, le-a zis:

51 – Oare condamnă Legea noastră un om înainte să-l asculte și să știe ce face?”

52 Ei i-au răspuns: – Nu cumva ești și tu din Galileea? Cercetează și vei vedea că din Galileea nu se ridică niciodată vreun profet! (

Femeia prinsă comițând adulter

53 Apoi fiecare s-a dus acasă.

8 **1** Isus S-a dus spre Muntele Măslinilor.

2 Dis-de-diminează a venit iarăși în Templu și tot poporul a venit la El. El S-a așezat și a început să-i învețe.

3 Cărturarii și fariseii au adus o femeie care fusese prinsă comițând adulter. Au pus-o să stea în mijloc

4 și L-au întrebat: – Învățătorule, această femeie a fost prinsă chiar în timp ce comitea adulterul.

5 În Lege, Moise ne-a poruncit ca pe astfel de femei să le ucidem cu pietre. Tu deci ce zici?

6 Spuneau lucrul acesta ca să-L pună la încercare, pentru ca să aibă cu ce să-L acuze. Isus însă S-a aplecat și a început să scrie cu degetul pe pământ.

7 Cum ei continuau să-L întrebe, El S-a ridicat și le-a zis: – Acela dintre voi care este fără păcat, să arunce primul cu piatra în ea!

8 Apoi S-a aplecat din nou și a continuat să scrie pe pământ.

9 Când au auzit ei aceasta, au ieșit afară unul câte unul, începând cu cei bătrâni, iar Isus a rămas singur cu femeia care stătea în mijloc.

10 Isus S-a ridicat și a întrebat-o: – Femeie, unde sunt toți? Nu te-a condamnat nimeni?

11 Ea a răspuns: – Nimeni, Doamne! Isus i-a zis: – Nici Eu nu te condamn. Du-te și, de acum înainte, să nu mai păcătuiești!)

Isus, Lumina lumii. Veridicitatea mărturiei lui Isus

12 Isus le-a vorbit din nou: – Eu sunt lumina lumii. Cel ce Mă urmează pe Mine nu va umbla niciodată în întuneric, ci va avea lumina vieții.

13 Fariseii i-au zis: – Tu depui mărturie despre Tine însuși, deci mărturia Ta nu este adevărată.

14 Isus le-a răspuns: – Chiar dacă Eu depun mărturie despre Mine Însuși, totuși mărturia Mea este adevărată, pentru că Eu știu de unde vin și unde Mă duc, dar voi nu știți nici de unde vin și nici unde Mă duc.

15 Voi judecați după standarde omenești; Eu nu judec pe nimeni.

16 Și chiar dacă aș judeca, judecata Mea este adevărată, pentru că Eu nu sunt singur, ci sunt împreună cu Tatăl Care M-a trimis.

17 Chiar în Legea voastră este scris că mărturia a doi oameni este adevărată.

18 Sunt Eu Cel Ce depun mărturie despre Mine Însuși, și despre Mine depune mărturie și Tatăl Care M-a trimis.

19 Atunci I-au zis: – Unde este Tatăl Tău? Isus a răspuns: – Voi nu Mă cunoașteți nici pe Mine și nici pe Tatăl Meu. Dacă M-ați cunoaște pe Mine, L-ați cunoaște și pe Tatăl Meu.

20 Aceste cuvinte le-a spus în vistierie, în timp ce dădea învățătură în Templu, dar nu L-a arestat nimeni, pentru că încă nu-I venise ceasul.

21 El le-a zis iarăși: – Eu Mă duc, iar voi Mă veți căuta, însă veți muri în păcatul vostru. Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni.

22 Atunci iudeii au zis: „Doar n-o avea de gând să Se omoare, de zice: «Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni.»?”

23 El le-a zis: – Voi sunteți de jos; Eu sunt de sus. Voi sunteți din lumea aceasta; Eu nu sunt din lumea aceasta.

24 Vă spun că veți muri în păcatele voastre. Căci dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre.

25 Ei L-au întrebat: – Cine ești Tu? Isus le-a răspuns: – Ceea ce v-am spus de la început.

26 Eu am multe de zis și de condamnat cu privire la voi, însă Cel Ce M-a trimis este adevărat, iar Eu, ceea ce am auzit de la El, aceea spun lumii.

27 Ei nu și-au dat seama că le vorbea despre Tatăl.

28 Isus le-a zis: – Când Îl veți înălța pe Fiul Omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt și că nu fac nimic de la Mine Însuși, ci că spun aceste lucruri așa cum M-a învățat Tatăl.

29 Iar Cel Ce M-a trimis este cu Mine. El nu M-a lăsat singur, pentru că Eu fac întotdeauna ceea ce-I este plăcut.

30 În timp ce spunea aceste lucruri, mulți au crezut în El.

Urmașii lui Avraam

31 Atunci Isus le-a zis iudeilor care crezuseră în El: – Dacă rămâneți în Cuvântul Meu, atunci sunteți într-adevăr ucenicii Mei.

32 Veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va elibera.

33 Ei I-au răspuns: – Suntem urmașii lui Avraam și n-am fost niciodată sclavii nimănui! Deci cum spui Tu: „Veți fi liberi“?!

34 Isus le-a răspuns: – Adevărat, adevărat vă spun că oricine săvârșește păcatul este sclav al păcatului.

35 Și sclavul nu rămâne veșnic în casă, însă fiul rămâne veșnic.

36 Deci dacă Fiul vă eliberează, veți fi cu adevărat liberi.

37 Știu că sunteți urmașii lui Avraam, dar cu toate acestea căutați să Mă omorâți, pentru că nu pătrunde în voi Cuvântul Meu.

38 Eu spun ceea ce am văzut la Tatăl; iar voi faceți ceea ce ați auzit de la tatăl vostru.

39 Ei I-au răspuns: – Tatăl nostru este Avraam! Isus le-a zis: – Dacă ați fi copiii lui Avraam, ați face faptele lui Avraam.

40 Însă acum încercați să Mă omorâți, pe Mine, un Om Care v-am spus adevărul pe care l-am auzit de la Dumnezeu. Așa ceva Avraam n-a făcut!

41 Voi faceți deci faptele tatălui vostru! Atunci I-au zis: – Noi nu suntem născuți din adulter! Avem un singur Tată: pe Dumnezeu!

42 Isus le-a zis: – Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, atunci M-ați iubi, pentru că Eu de la Dumnezeu am ieșit și am venit. Căci Eu n-am venit de la Mine Însuși, ci El M-a trimis.

43 De ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta Cuvântul Meu!

44 Voi sunteți de la tatăl vostru, diavolul, și vreți să îndepliniți dorințele tatălui vostru! El de la început a fost ucigaș și n-a stat în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, el vorbește din ale lui, pentru că este mincinos și tatăl minciunii!

45 Iar pe Mine, pentru că spun adevărul, nu Mă credeți!

46 Care dintre voi Mă poate dovedi vinovat de păcat? Dacă spun adevărul, de ce nu Mă credeți?

47 Cel ce este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. Voi de aceea nu ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu!

Isus este înainte de Avraam

48 Iudeii I-au răspuns: – Nu zicem noi bine că ești samaritean și că ai demon?!

49 Isus le-a zis: – Eu nu am demon, ci Îl onorez pe Tatăl Meu, iar voi Mă dezonozați pe Mine.

50 Totuși Eu nu caut slavă pentru Mine; este Unul Care o caută și Care judecă.

51 Adevărat, adevărat vă spun că, dacă păzește cineva Cuvântul Meu în veac nu va vedea moartea.

52 Atunci iudeii I-au zis: – Acum știm că ai demon! Avraam a murit, profeții – de asemenea, și Tu zici:

„Dacă păzește cineva Cuvântul Meu, în veac nu va gusta moartea“!

53 Doar nu ești Tu mai mare decât tatăl nostru Avraam, care a murit?! Și profeții au murit! Cine Te crezi Tu că ești?!

54 Isus le-a răspuns: – Dacă Eu Mă slăvesc pe Mine Însuși, slava Mea nu înseamnă nimic. Tatăl Meu este Cel Care Mă slăvește, Cel despre Care voi spuneți: „Este Dumnezeul nostru!“,

55 deși nu-L cunoașteți. Eu însă Îl cunosc, iar dacă aș spune că nu-L cunosc, aș fi și Eu un mincinos ca voi. Dar Îl cunosc și păzesc Cuvântul Lui.

56 Avraam, tatăl vostru, s-a bucurat nespun de mult că are să vadă ziua Mea; a văzut-o și s-a bucurat.

57 Atunci iudeii I-au zis: – N-ai nici cincizeci de ani și l-ai văzut pe Avraam?!

58 Isus le-a răspuns: – Adevărat, adevărat vă spun că, mai înainte să se fi născut Avraam, Eu sunt!

59 Atunci au luat pietre ca să arunce în El. Dar Isus S-a ascuns și a ieșit din Templu.

9 *Isus vindecă un orb din naștere*

1 În timp ce trecea, Isus a văzut un orb din naștere.

2 Ucenicii Lui L-au întrebat: – Rabbi, cine a păcătuit de s-a născut orb: el sau părinții lui?

3 Isus le-a răspuns: – Nu este nici pentru că a păcătuit el, nici pentru că au păcătuit părinții lui, ci s-a născut așa ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.

4 Cât este zi, trebuie să lucrăm lucrările Celui Ce M-a trimis. Vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze.

5 Cât sunt în lume, sunt lumina lumii.

6 Și zicând aceasta, a scuipat pe pământ, a făcut niște noroi din salivă și l-a pus pe ochii orbului.

7 Apoi i-a zis: „Du-te și spală-te în bazinul Siloamului!“ Tradus, Siloam înseamnă «Trimis» El s-a dus, s-a spălat și s-a întors văzând bine.

8 Vecinii și cei care-l văzuseră mai înainte, pe când era cerșetor, se întrebau: „Nu este acesta cel ce ședea și cerșea?!“

9 Unii ziceau: „El este!“ Alții ziceau: „Nu, dar seamănă cu el!“ Iar el zicea: „Eu sunt!“

10 Prin urmare, l-au întrebat: – Cum atunci ți-au fost deschiși ochii?

11 El a răspuns: – Omul Acela, Căruia I se zice Isus, a făcut noroi, mi-a uns ochii și mi-a zis: „Du-te la Siloam și spală-te!“ Așa că m-am dus, m-am spălat și apoi am putut vedea.

12 Ei l-au întrebat: – Unde este El? – Nu știu! a răspuns el.

13 L-au adus la farisei pe cel ce fusese orb.

14 Ziua în care Isus făcuse noroi și-i deschisese ochii era o zi de Sabat.

15 Din nou, fariseii l-au întrebat și ei cum de și-a căpătat vederea. El le-a răspuns: – Mi-a pus noroi pe ochi, m-am spălat și văd!

Cercetarea celui vindecat de către farisei

16 Unii dintre farisei ziceau: „Acesta nu este de la Dumnezeu, pentru că nu ține Sabatul!“ Alții însă ziceau: „Cum poate un om păcătos să facă astfel de semne?!“ Așa că era dezbinare între ei.

17 L-au întrebat din nou pe orb: – Tu ce zici despre El, pentru că ție ți-a deschis ochii? El le-a răspuns: – Este un profet.

18 Iudeii însă n-au crezut că fusese orb și că își căpătase vederea, până când nu i-au chemat pe părinții lui.

19 Ei i-au întrebat: – Acesta este fiul vostru, despre care spuneți că s-a născut orb? Atunci cum de vede acum?

20 Părinții lui au răspuns: – Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb,

21 însă cum de vede acum sau Cine i-a deschis ochii, nu știm. Întrebați-l pe el! Este în vârstă și va vorbi el cu privire la sine!

22 Părinții lui au spus aceste lucruri fiindcă le era frică de iudei. Căci iudeii hotărâseră deja că dacă va mărturisi cineva că Isus este Cristosul, să fie dat afară din sinagogă.

23 De aceea au zis părinții lui: „Este în vârstă; întrebați-l pe el!“

24 L-au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis: – Dă slavă lui Dumnezeu! Noi știm că Omul Acesta este păcătos.

25 El le-a răspuns: – Dacă este păcătos, nu știu. Eu una știu: eram orb, iar acum văd!

26 Ei l-au întrebat: – Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?

27 El le-a răspuns: – V-am spus deja, dar n-ați ascultat. De ce vreți să auziți din nou? Doar nu vreți și voi să deveniți ucenicii Lui?!

28 Ei l-au insultat și i-au zis: – Tu ești ucenicul Aceluia! Noi însă suntem ucenicii lui Moise!

29 Noi știm că lui Moise i-a vorbit Dumnezeu, dar Acesta nu știm de unde este!

30 Omul le-a răspuns: – Dar tocmai acesta este lucrul de mirare, că voi nu știți de unde este și totuși El mi-a deschis ochii!

31 Știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși, dar dacă cineva este temător de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă.

32 De când este lumea nu s-a auzit ca cineva să deschidă ochii unuia care s-a născut orb.

33 Dacă Acesta nu era de la Dumnezeu, n-ar fi putut face nimic.

34 Ei i-au zis: – Tu ai fost născut cu totul în păcat și tu ne înveți pe noi?! Și l-au dat afară.

Orbirea spirituală

35 Isus a auzit că l-au dat afară și când l-a găsit l-a întrebat: – Tu crezi în Fiul Omului?

36 El i-a răspuns: – Și Cine este, Domnule, ca să cred în El?

37 Isus i-a zis: – L-ai și văzut; Cel Ce vorbește cu tine este Acela!

38 (El a răspuns: – Cred, Doamne! Și I s-a închinat.

39 Isus i-a zis:) – Eu am venit în lumea aceasta pentru judecată, pentru ca cei ce nu văd, să vadă, iar cei ce văd, să devină orbi.

40 Unii dintre fariseii care erau cu El, când au auzit acestea, I-au zis: – Doar nu suntem și noi orbi?!

41 Isus le-a răspuns: – Dacă ați fi orbi, n-ați avea păcat; dar acum, pentru că ziceți: „Vedem!“, păcatul vostru rămâne!

10 **1** Isus, Păstorul cel bun Adevărat, adevărat vă spun că cel care nu intră pe poartă în staulul oilor, ci sare prin altă parte, este hoț și tâlhar.

2 Însă cel care intră pe poartă este păstorul oilor.

3 Portarul îi deschide, iar oile îi aud glasul; el își cheamă oile pe nume și le duce afară.

4 După ce le-a scos afară pe toate care sunt ale lui, merge înaintea lor, iar oile îl urmează, pentru că îi cunosc glasul.

5 Ele nu urmează nicidecum un străin, ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor.

6 Isus le-a vorbit în chip figurat, dar ei n-au înțeles ce le spunea.

7 Isus le-a vorbit din nou: – Adevărat, adevărat vă spun că Eu sunt poarta oilor.

8 Toți cei ce au venit înaintea Mea sunt hoți și tâlhari; dar oile nu i-au ascultat.

9 Eu sunt poarta! Dacă intră cineva prin Mine va fi mântuit; va intra, va ieși și va găsi pășune.

10 Hoțul nu vine decât ca să fure, să înjunghie și să distrugă. Eu am venit ca ele să aibă viață și s-o aibă din abundență.

11 Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun Își dă viața pentru oi.

12 Cel plătit, care nu este păstor, iar oile nu sunt ale lui, când vede lupul venind, lasă oile și fuge, iar lupul le prinde și le împrăștie.

13 Cel plătit fuge pentru că este plătit și nu-i pasă de oi.

14 Eu sunt păstorul cel bun și le cunosc pe cele ce sunt ale Mele, iar cele ce sunt ale Mele Mă cunosc pe Mine,

15 tot așa cum Tatăl Mă cunoaște pe Mine, iar Eu Îl cunosc pe Tatăl. Iar Eu Îmi dau viața pentru oi.

16 Mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta glasul Meu și vor fi o turmă și un Păstor.

17 De aceea Mă iubește Tatăl, pentru că Eu Îmi dau viața ca s-o iau din nou.

18 Nimeni nu o ia de la Mine, ci Eu o dau de la Mine Însumi. Am autoritate s-o dau și am autoritate s-o iau din nou. Am primit această poruncă de la Tatăl Meu.

19 Din cauza acestor cuvinte s-a făcut din nou dezbinare între iudei.

20 Mulți dintre ei spuneau: „Are demon și este nebun! De ce-L ascultați?!“

21 Alții ziceau: „Cuvintele acestea nu sunt cuvinte de demoniac. Poate un demon să deschidă ochii unui orb?!“

Necredința iudeilor

22 În Ierusalim avea loc atunci Sărbătoarea Dedicării Templului. Era iarnă.

23 Isus se plimba prin Templu, în porticul lui Solomon.

24 Iudeii L-au înconjurat și I-au zis: – Până când ne mai ții sufletul în încordare? Dacă Tu ești Cristosul, spune-ne-o deschis!

25 Isus le-a răspuns: – V-am spus, dar nu credeți! Lucrările pe care le fac Eu în Numele Tatălui Meu, ele depun mărturie despre Mine.

26 Însă voi nu credeți, pentru că nu sunteți din oile Mele.

27 Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, iar ele Mă urmează.

28 Eu le dau viață veșnică și în veac nu vor pieri; și nimeni nu le va smulge din mâna Mea.

29 Tatăl Meu, Care Mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui.

30 Eu și Tatăl una suntem.

31 Iudeii au luat din nou pietre ca să arunce în El.

32 Isus le-a zis: – V-am arătat multe lucrări bune de la Tatăl; pentru care din aceste lucrări aruncați cu pietre în Mine?

33 Iudeii I-au răspuns: – Nu pentru o lucrare bună aruncăm cu pietre în Tine, ci pentru o blasfemie, pentru că Tu, Care ești om, Te faci Dumnezeu!

34 Isus le-a zis: – Nu este scris în Legea voastră: „Eu am zis: «Sunteți dumnezei!»“?

35 Dacă pe aceia la care a venit Cuvântul lui Dumnezeu El i-a numit „dumnezei“, și Scriptura nu poate fi anulată,

36 puteți spune voi despre Cel pe Care Tatăl L-a sfințit și L-a trimis în lume că rostește blasfemii, și aceasta pentru că am zis: „Sunt Fiul lui Dumnezeu!“?!

37 Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți!

38 Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți lucrările acestea, ca să cunoașteți și să înțelegeți că Tatăl este în Mine și Eu în Tatăl!

39 Atunci au încercat din nou să-L prindă, dar El a scăpat din mâinile lor.

40 Apoi S-a dus din nou dincolo de Iordan, în locul unde botezase Ioan mai înainte, și a rămas acolo.

41 Mulți veneau la El și ziceau: „Ioan n-a făcut nici un semn, dar tot ce a spus Ioan despre Acesta era adevărat!“

42 Și mulți au crezut în El acolo.

11 Moartea lui Lazăr

1 Un oarecare Lazăr din Betania, satul Mariei și al Martei, sora ei, era bolnav.

2 Maria era cea care L-a uns pe Domnul cu parfum și I-a șters picioarele cu părul ei; fratele ei, Lazăr, era bolnav.

3 Surorile au trimis la Isus să-I spună: „Doamne, iată că cel pe care-l iubești este bolnav!“

4 Dar Isus, când a auzit, a zis: „Boala aceasta nu este spre moarte, ci spre slava lui Dumnezeu, pentru că Fiul lui Dumnezeu să fie slăvit prin ea.“

5 Isus îi iubea pe Marta, pe sora ei și pe Lazăr.

6 Totuși, când a auzit că Lazăr este bolnav, a mai rămas în locul unde era încă două zile.

7 După aceea le-a zis ucenicilor: – Să ne ducem din nou în Iudeea!

8 Ucenicii I-au răspuns: – Rabbi, până acum iudeii căutau să arunce cu pietre în Tine și Tu Te duci din nou acolo?!

9 Isus le-a răspuns: – Nu sunt douăsprezece ore de lumină în zi? Dacă cineva umblă ziua, nu se împiedică, pentru că vede lumina acestei lumi,

10 dar dacă cineva umblă noaptea, se împiedică, pentru că lumina nu este în el.

11 După ce a spus acestea, le-a zis: – Lazăr, prietenul nostru, doarme, dar Mă duc să-l trezesc.

12 Ucenicii I-au zis: – Doamne, dacă doarme, atunci se va face bine!

13 Isus vorbise însă despre moartea Lui, dar ei credeau că vorbește despre somnul obișnuit.

14 Atunci Isus le-a spus deschis: – Lazăr a murit.

15 Și mă bucur pentru voi că n-am fost acolo, ca să credeți. Dar să mergem la el!

16 Atunci Toma, căruia i se zicea „Didimus“, le-a zis celorlalți ucenici: „Să mergem și noi să murim împreună cu El!“

Isus, învierea și viața

17 Când a ajuns Isus, a aflat că Lazăr era deja de patru zile în mormânt.

18 Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii,

19 și mulți dintre iudei veniseră la Marta și la Maria ca să le consoleze pentru moartea fratelui lor.

20 Când a auzit Marta că vine Isus, s-a dus să-L întâmpine. Maria însă ședea în casă.

21 Marta I-a zis lui Isus: – Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu!

22 Dar și acum știu că orice-I vei cere lui Dumnezeu, Dumnezeu Îți va da!

23 Isus i-a zis: – Fratele tău va învia!

24 Marta I-a răspuns: – Știu că va învia la învierea din ziua de pe urmă.

25 Isus i-a zis: – Eu sunt învierea și viața. Cel ce crede în Mine va trăi chiar dacă moare.

26 Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?

27 Ea I-a răspuns: – Da, Doamne, cred că Tu ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu, Cel Care urma să vină în lume!

28 Și spunând aceasta, s-a dus și a chemat-o pe Maria, sora ei, zicându-i în șoaptă: „A sosit Învățătorul și te cheamă!“

29 Cum a auzit aceasta, Maria s-a ridicat repede și s-a dus la El.

30 Isus încă nu intrase în sat, ci era tot în locul unde-L întâmpinase Marta.

31 Iudeii care erau cu ea în casă și o consolau, când au văzut că Maria se ridică repede și iese, au urmat-o, crezând că se duce la mormânt, ca să plângă acolo.

32 Maria, când a ajuns unde era Isus și L-a văzut, a căzut la picioarele Lui și I-a zis: „Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu!“

33 Isus, când a văzut-o plângând, pe ea și pe iudeii care veniseră cu ea, s-a înfiorat în duh și s-a tulburat.

34 A întrebat: – Unde l-ați pus? Ei I-au răspuns: – Doamne, vino și vezi!

35 Isus a început să plângă.

36 Atunci iudeii au zis: „Iată cât de mult îl iubea!“

37 Însă unii dintre ei ziceau: „El, Care a deschis ochii orbului, nu putea face ca nici omul acesta să nu moară?“

Învierea lui Lazăr

38 Isus s-a înfiorat din nou în Sine și S-a dus la mormânt, care era o peșteră la intrarea căreia fusese pusă o piatră.

39 Isus a zis: „Dați la o parte piatra!“ Marta, sora celui mort, I-a zis: – Doamne, deja miroase urât, căci este mort de patru zile!

40 Isus i-a zis: – Nu ți-am spus că, dacă crezi, vei vedea slava lui Dumnezeu?

41 Au dat deci piatra la o parte. Isus Și-a ridicat ochii și a zis: „Tată, Îți mulțumesc că M-ai ascultat!“

42 Știam că întotdeauna Mă ascuți, dar am spus aceasta din pricina mulțimii care stă împrejur, pentru ca ei să creadă că Tu M-ai trimis.“

43 După ce a spus acestea, a strigat cu glas tare: „Lazăr, vino afară!“

44 Mortul a ieșit cu picioarele și mâinile legate cu fâșii de pânză și cu fața înfășurată într-un giulgiu. Isus le-a zis: „Dezlegați-l și lăsați-l să meargă!“

Uneltire împotriva lui Isus

45 Mulți dintre iudeii care au venit la Maria și care au văzut ce a făcut Isus, au crezut în El.

46 Dar unii dintre ei s-au dus la farisei și le-au spus ce făcuse Isus.

47 Conducătorii preoților și fariseii au adunat Sinedriul și au zis: – Ce să facem? Omul Acesta face multe semne.

48 Dacă-L lăsăm să continue așa, toți vor crede în El și vor veni romanii și ne vor nimici atât locul, cât și neamul!

49 Însă unul dintre ei, Caiafa, care era mare preot în anul acela, le-a zis: – Voi nu știți nimic!

50 Nu vă dați seama că este mai de folos pentru voi să moară un singur om pentru popor și să nu piară întregul neam?!

51 Dar nu a spus lucrul acesta de la el, ci, fiind mare preot în anul acela, a profetizat că Isus urma să moară pentru neam

52 și nu numai pentru neam, ci și ca să-i adune laolaltă pe copiii lui Dumnezeu cei risipiți.

53 Așadar, din ziua aceea au plănuț să-L omoare.

54 Ca urmare, Isus nu mai umbla pe față printre iudei, ci a plecat de acolo în regiunea din apropierea pustiei, într-o cetate numită Efraim, și a rămas acolo cu ucenicii.

55 Paștele iudeilor era aproape și mulți din ținutul acela se suiau la Ierusalim înainte de Paște ca să se curățească.

56 Ei Îl căutau pe Isus și-și spuneau unii altora, în timp ce stăteau în Templu: „Ce credeți? Nu va veni la sărbătoare?”

57 Dar conducătorii preoților și fariseii dăduseră poruncă ca, dacă cineva știe unde este, să le dea de știre, astfel încât să-L poată aresta.

12 Ungerea lui Isus la Betania

1 Cu șase zile înainte de Paște, Isus a venit în Betania, unde era Lazăr, cel pe care Isus îl înviase dintre cei morți.

2 Au dat acolo o cină pentru El. Marta slujea, iar Lazăr era unul dintre cei ce mâncau la masă cu El.

3 Maria a luat o litră de parfum de nard pur, foarte scump, a uns picioarele lui Isus și I-a șters picioarele cu părul ei. Casa s-a umplut de mirosul parfumului.

4 Dar Iuda Iscarioteanul, unul dintre ucenicii Lui, cel care urma să-L trădeze, a zis:

5 – De ce nu s-a vândut acest parfum cu trei sute de denari, iar banii să fie dați săracilor?

6 Spunea însă lucrul acesta nu pentru că-i păsa de cei săraci, ci pentru că era un hoț și, fiind cel care ținea punga, fura el ce se punea în ea.

7 Isus i-a zis: – Las-o în pace, pentru că ea l-a păstrat pentru ziua îngropării Mele!

8 Căci pe săraci îi aveți întotdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți întotdeauna.

9 O mare mulțime dintre iudei a aflat că El este acolo și a venit nu numai pentru Isus, ci și ca să-l vadă pe Lazăr, pe care El îl înviase dintre cei morți.

10 Însă conducătorii preoților au plănuț să-l omoare și pe Lazăr,

11 pentru că mulți dintre iudei îi părăseau din cauza lui și credeau în Isus.

Intrarea triumfală în Ierusalim

12 În ziua următoare, marea mulțime care venise la sărbătoare, auzind că Isus vine la Ierusalim,

13 a luat ramuri de palmieri și I-a ieșit în întâmpinare. Ei strigau: „Osana! Binecuvântat este Cel Ce vine în Numele Domnului, Împăratul lui Israel!”

14 Isus a găsit un măgăruș și a încălecat pe el, așa cum este scris:

15 „Nu te teme, fiică a Sionului! Iată că Împăratul tău vine, călare pe mânzul unei măgărițe!”

16 Ucenicii Lui n-au înțeles aceste lucruri la început, dar când Isus a fost proslăvit și-au adus aminte că aceste lucruri erau scrise despre El și că ei le-au împlinit cu privire la El.

17 Mulțimea care fusese cu El când îl chemase pe Lazăr din mormânt și-l înviase dintre cei morți depunea mărturie în continuare.

18 Mulțimile L-au întâmpinat, pentru că auziseră că făcuse acest semn.

19 Fariseii au zis deci între ei: „Vedeți că nu câștigați nimic! Iată că lumea se duce după El!”

Isus vorbește despre moartea Sa

20 Erau și niște greci printre cei care se duseseră la sărbătoare ca să se închine.

21 Aceștia s-au dus la Filip, care era din Betsaida Galileii, și l-au rugat zicând: „Domnule, dorim să-L vedem pe Isus!”

22 Filip s-a dus și i-a spus lui Andrei; apoi Andrei și Filip s-au dus și I-au spus lui Isus.

23 Isus le-a răspuns: „A venit ceasul ca Fiul Omului să fie proslăvit.

24 Adevărat, adevărat vă spun că, dacă bobul de grâu care cade în pământ nu moare, rămâne singur, dar dacă moare, aduce mult rod.

25 Cel ce-și iubește viața, o va pierde, dar cel ce-și urăște viața în lumea aceasta, o va păstra pentru viața veșnică.

26 Dacă Îmi slujește cineva, să Mă urmeze; și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă-Mi slujește cineva, Tatăl îl va onora.

27 Acum, sufletul Meu este tulburat. Și ce-ar trebui să spun? «Tată, salvează-Mă din ceasul acesta!»?

Dar tocmai de aceea am venit până în ceasul acesta!

28 Tată, proslăvește-Ți Numele!“ Atunci a venit din cer un glas care a zis: „L-am proslăvit și-l voi proslăvi din nou!“

29 Mulțimea care stătea acolo și care a auzit glasul, a zis că a fost un tunet. Alții ziceau: „I-a vorbit un înger!“

30 Isus a zis: – Nu pentru Mine s-a auzit glasul acesta, ci pentru voi!

31 Acum are loc judecata acestei lumi; acum va fi aruncat afară conducătorul acestei lumi.

32 Și când voi fi înălțat de pe pământ, îi voi atrage la Mine pe toți.

33 Spunea lucrul acesta pentru a arăta cu ce fel de moarte urma să moară.

34 Mulțimea I-a răspuns: – Noi am auzit din Lege că Cristosul rămâne în veac; cum de spui Tu că Fiul Omului trebuie să fie înălțat?! Cine este Acest Fiul al Omului?

35 Isus le-a zis: – Lumina mai este încă puțină vreme în mijlocul vostru. Umblați cât timp aveți Lumina, pentru ca nu cumva să vă cuprindă întunericul! Cel ce umblă în întuneric nu știe unde se duce.

36 Cât timp aveți Lumina, credeți în Lumină, ca să deveniți fii ai Luminei! După ce a spus aceste lucruri, Isus a plecat și S-a ascuns de ei.

Iudeii continuă în necredința lor

37 Dar, cu toate că făcuse atâtea semne înaintea lor, tot nu credeau în El,

38 ca să se împlinescă cuvântul lui Isaia, profetul, care zice: „Doamne, cine a crezut mesajul nostru? Cui i-a fost descoperit brațul Domnului?“

39 De aceea nu puteau crede, pentru că Isaia a mai zis:

40 „Le-a orbit ochii și le-a împietrit inima, ca nu cumva să vadă cu ochii, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Mine și să-i vindec!“

41 Isaia a spus aceste lucruri pentru că a văzut slava Lui și a vorbit despre El.

42 Totuși, chiar și dintre conducători, mulți au crezut în El, dar, din cauza fariseilor, nu mărturiseau aceasta, ca să nu fie dați afară din sinagogă.

43 Căci au iubit mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu.

44 Isus a strigat: „Cel ce crede în Mine, nu crede doar în Mine, ci în Cel Ce M-a trimis pe Mine,

45 iar cel ce Mă vede pe Mine Îl vede pe Cel Ce M-a trimis pe Mine!

46 Eu am venit ca lumină în lume, pentru ca oricine crede în Mine să nu rămână în întuneric.

47 Iar dacă aude cineva cuvintele Mele și nu le păzește, nu Eu îl judec. Căci Eu n-am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea.

48 Pe cel ce Mă respinge și nu primește cuvintele Mele are cine să-l judece: Cuvântul pe care l-am spus Eu, acela îl va judeca în ziua de pe urmă.

49 Căci Eu n-am vorbit de la Mine Însuși, ci Cel Ce M-a trimis, Tatăl Însuși, Mi-a dat poruncă ce să vorbesc și ce să spun.

50 Și știu că porunca Lui este viață veșnică. Prin urmare, lucrurile pe care Eu le spun, le spun așa cum Mi le-a spus Tatăl.“

13 *Isus spală picioarele ucenicilor*

1 Înainte de Sărbătoarea Paștelui, Isus, știind că I-a venit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl, pentru că îi iubea pe ai Săi care erau în lume, i-a iubit până la capăt.

2 În timpul cinei, diavolul pusese deja în inima lui Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul, gândul să-L trădeze.

3 Isus, știind că Tatăl I-a dat toate lucrurile în mâini, că de la Dumnezeu a ieșit și la Dumnezeu Se duce,

4 S-a ridicat de la masă, Și-a pus deoparte hainele, a luat un ștergar și S-a încins cu el.

5 Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor și să le ștergă cu ștergarul cu care era încins.

6 Când a ajuns la Simon Petru, acesta I-a zis: – Doamne, Tu să-mi speli picioarele?!

7 Isus i-a răspuns: – Tu nu pricepi acum ce fac Eu, dar vei înțelege după aceea.

8 Petru I-a zis: – Niciodată nu-mi vei spăla picioarele! Isus i-a răspuns: – Dacă nu te spăl, nu vei avea parte cu Mine!

9 Simon Petru I-a zis: – Doamne, nu doar picioarele, ci și mâinile și capul!

10 Isus i-a zis: – Cel ce s-a îmbăiat nu are nevoie să se spele decât pe picioare, apoi este curat în întregime. Și voi sunteți curați, dar nu toți.

11 Căci El îl știa pe cel ce urma să-L trădeze; de aceea a spus: „Nu toți sunteți curați.“

12 După ce le-a spălat picioarele, Și-a luat haina și S-a așezat să mănânce din nou. El le-a zis: „Înțelegeți ce v-am făcut?”

13 Voi Mă numiți «Învățătorul» și «Domnul» și bine ziceți, pentru că sunt.

14 Deci dacă Eu – Domnul și Învățătorul – v-am spălat picioarele, atunci și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora.

15 Căci Eu v-am dat un exemplu, ca să faceți și voi așa cum v-am făcut Eu vouă.

16 Adevărat, adevărat vă spun că nici un sclav nu este mai mare decât stăpânul lui și nici un apostol nu este mai mare decât cel ce l-a trimis.

17 Dacă știți aceste lucruri, sunteți fericiți dacă le faceți.

Descoperirea trădătorului

18 Nu vorbesc despre voi toți; Eu îi cunosc pe cei pe care i-am ales. Dar trebuie să se împlinescă Scriptura care zice: «Cel ce mănâncă pâinea Mea și-a ridicat călcâiul împotriva Mea!»

19 Vă spun lucrul acesta de acum, înainte să se întâmple, pentru ca atunci când se va întâmpla, să credeți că Eu sunt.

20 Adevărat, adevărat vă spun că cine-l primește pe cel pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește, iar cel ce Mă primește pe Mine Îl primește pe Cel Ce M-a trimis pe Mine.“

21 După ce a spus aceste lucruri, Isus a fost tulburat în duhul Său și a mărturisit zicând: – Adevărat, adevărat vă spun că unul dintre voi Mă va trăda.

22 Ucenicii se uitau unii la alții, fiind nedumeriți despre cine vorbește.

23 Unul dintre ucenicii Lui, cel pe care-l iubea Isus, stătea la masă sprijinit de pieptul lui Isus.

24 Simon Petru i-a făcut semn să-L întrebe pe Isus cine este cel despre care vorbește.

25 Ca urmare, în timp ce stătea la masă sprijinit de pieptul lui Isus, el L-a întrebat: – Doamne, cine este?

26 Isus i-a răspuns: – Este acela căruia îi voi înmuia bucațica de pâine și i-o voi da. A înmuiat o bucațică de pâine și i-a dat-o lui Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul.

27 De îndată ce a primit bucațica de pâine, Satan a intrat în el. Atunci Isus i-a zis: „Ce ai să faci, fă repede!“

28 Dar nici unul dintre cei ce mâncau la masă n-a înțeles de ce îi spusese aceasta.

29 Unii credeau că, de vreme ce Iuda ținea punga, Isus îi spusese: „Cumpără ceea ce avem nevoie pentru sărbătoare!“ sau îi spusese să dea ceva celor săraci.

30 După ce a luat bucațica de pâine, Iuda a ieșit afară imediat. Era noapte.

Isus prezice lepădarea lui Petru

31 După ce acesta a ieșit afară, Isus a zis: – Acum Fiul Omului este proslăvit și Dumnezeu este proslăvit în El.

32 Dacă Dumnezeu este proslăvit în El, atunci și Dumnezeu Îl va proslăvi în Sine Însuși și-L va proslăvi îndată.

33 Copilași, mai sunt puțin cu voi. Mă veți căuta și, așa cum le-am spus iudeilor că „Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni.“, tot așa vă spun și vouă acum.

34 Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții! Așa cum v-am iubit Eu, tot așa să vă iubiți și voi unii pe alții.

35 Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.

36 Simon Petru L-a întrebat: – Doamne, unde Te duci? Isus i-a răspuns: – Acum tu nu poți să Mă urmezi acolo unde Mă duc Eu, dar mai târziu Mă vei urma.

37 Petru I-a zis: – Doamne, de ce nu pot să Te urmez acum? Îmi voi da viața pentru Tine!

38 Isus i-a răspuns: – Îți vei da viața pentru Mine? Adevărat, adevărat îți spun că nu va cânta cocoșul până când nu te vei lepăda de Mine de trei ori!

14 Isus, calea spre Tatăl

1 Să nu vi se tulbure inima! Credeți în Dumnezeu și credeți în Mine!

2 În casa Tatălui Meu sunt multe locuințe. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.

3 Iar dacă Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.

4 Știți calea spre locul unde Mă duc Eu.

5 Toma I-a zis: – Doamne, nu știm unde Te duci; cum putem să știm calea?!

6 Isus i-a răspuns: – Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.

7 Dacă M-ați cunoscut pe Mine, Îl veți cunoaște și pe Tatăl Meu. Și de acum Îl cunoașteți și L-ați văzut.

8 Filip I-a zis: – Doamne, arată-ni-L pe Tatăl și ne este de ajuns!

9 Isus i-a răspuns: – De atâta timp sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filip? Cel ce M-a văzut pe Mine L-a văzut pe Tatăl. Cum de spui: „Arată-ni-L pe Tatăl!“?!

10 Nu crezi că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care vi le spun nu le spun de la Mine, ci Tatăl, Care locuiește în Mine, Își face lucrările Lui.

11 Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl și Tatăl în Mine! Dacă nu, credeți măcar datorită lucrărilor înseși!

12 Adevărat, adevărat vă spun că cel ce crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu, ba încă va face lucrări mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl;

13 și orice veți cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul.

14 Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.

Promisiunea Duhului Sfânt

15 Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.

16 Iar Eu Îl voi ruga pe Tatăl și El vă va da un alt Apărător, Care să fie cu voi în veac, și anume

17 Duhul adevărului, pe Care lumea nu-L poate primi, pentru că nici nu-L vede, nici nu-L cunoaște. Voi Îl cunoașteți, pentru că rămâne cu voi și va fi în voi.

18 Nu vă voi lăsa orfani; voi veni iarăși la voi.

19 Încă puțin, și lumea nu Mă va mai vedea, însă voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.

20 În ziua aceea veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, voi în Mine și Eu în voi.

21 Cel ce are poruncile Mele și le păzește, acela este cel ce Mă iubește. Și cel ce Mă iubește va fi iubit de Tatăl Meu, iar Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui.

22 Iuda, nu Iscarioteanul, L-a întrebat: – Doamne, cum se face că urmează să Te arăți nouă și nu lumii?

23 Isus i-a răspuns: – Dacă Mă iubește cineva, va păzi Cuvântul Meu; și Tatăl Meu îl va iubi, iar Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el.

24 Cine nu Mă iubește nu păzește cuvintele Mele; și cuvântul pe care-l auziți nu este al Meu, ci al Tatălui, Care M-a trimis.

25 V-am spus aceste lucruri cât sunt încă cu voi.

26 Dar Apărătorul, adică Duhul Sfânt, pe Care Tatăl Îl va trimite în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va reaminti tot ce v-am spus.

27 Vă las pace, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau așa cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte!

28 Ați auzit că v-am spus: „Mă duc și voi veni iarăși la voi.“ Dacă Mă iubeați, v-ați fi bucurat că

Mă duc la Tatăl, pentru că Tatăl este mai mare decât Mine.

29 Și v-am spus acum, înainte să se întâmple, pentru ca, atunci când se va întâmpla, să credeți.

30 Nu voi mai vorbi mult cu voi, pentru că vine domnitorul lumii acesteia. El nu are nimic în Mine,

31 dar trebuie ca lumea să cunoască că Eu Îl iubesc pe Tatăl și că fac așa cum mi-a poruncit Tatăl.

Ridicați-vă, să plecăm de aici!

15 Vița și mlădițele

1 Eu sunt adevărata viță, iar Tatăl Meu este vierul.

2 El taie din Mine orice mlădiță care nu aduce rod și curăță orice mlădiță care aduce rod, ca să aducă și mai mult rod.

3 Acum, voi sunteți curați, din pricina cuvântului pe care vi l-am spus.

4 Rămâneți în Mine și Eu voi rămâne în voi! Așa cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți, dacă nu rămâneți în Mine.

5 Eu sunt vița, iar voi sunteți mlădițele. Cel care rămâne în Mine și în care rămân Eu aduce mult rod, pentru că despărțiți de Mine nu puteți face nimic.

6 Dacă cineva nu rămâne în Mine, este aruncat afară, ca o mlădiță, și se usucă; acestea sunt adunate, aruncate în foc și arse.

7 Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, atunci cereți orice doriți și vi se va da.

8 Tatăl Meu este proslăvit prin aceasta: prin faptul că voi aduceți mult rod și deveniți ucenicii Mei.

9 Așa cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea!

10 Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, așa cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui.

11 V-am spus aceste lucruri pentru ca bucuria Mea să fie în voi, iar bucuria voastră să fie deplină.

12 Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții așa cum v-am iubit Eu!

13 Nimeni nu are o dragoste mai mare decât aceasta, și anume să-și dea viața pentru prietenii lui.

14 Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu.

15 Nu vă mai numesc sclavi, pentru că sclavul nu știe ce face stăpânul lui, ci v-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ceea ce am auzit de la Tatăl Meu.

16 Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am pus să mergeți și să aduceți rod, iar rodul vostru să rămână, pentru ca orice-I veți cere Tatălui în Numele Meu să vă dea.

17 Vă poruncesc aceste lucruri ca să vă iubiți unii pe alții!

Ucenicii și ura din partea lumii

18 Dacă lumea vă urăște, știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră!

19 Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei. Dar lumea vă urăște pentru că voi nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales din lume.

20 Aduceți-vă aminte de vorba pe care v-am spus-o: „Un sclav nu este mai mare decât stăpânul lui.“

Dacă pe Mine M-au persecutat, vă vor persecuta și pe voi! Dacă au păzit cuvântul Meu, îl vor păzi și pe al vostru!

21 Dar vă vor face toate aceste lucruri din pricina Numelui Meu, pentru că ei nu-L cunosc pe Cel Ce M-a trimis.

22 Dacă n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, n-ar avea păcat, dar acum n-au nici o scuză pentru păcatul lor.

23 Cine Mă urăște pe Mine Îl urăște și pe Tatăl Meu.

24 Dacă n-aș fi făcut între ei lucrări pe care nimeni altul nu le-a făcut, n-ar avea păcat. Dar acum au văzut și M-au urât și pe Mine, și pe Tatăl Meu.

25 Însă aceasta s-a întâmplat ca să se împlinescă cuvântul care este scris în Legea lor: „M-au urât fără motiv.“

26 Când va veni Apărătorul pe Care vi-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, Care iese de la Tatăl, El va depune mărturie despre Mine.

27 De asemenea, și voi veți depune mărturie, pentru că ați fost cu Mine de la început.

16 **1** V-am spus aceste lucruri ca să nu fie pentru voi un prilej de poticnire.

2 Vă vor da afară din sinagogi; mai mult, vine vremea când oricine vă va omorî va crede că-I aduce închinare lui Dumnezeu!

3 Vor face aceste lucruri pentru că nu L-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine.

4 V-am spus însă aceste lucruri pentru ca atunci când va veni timpul lor să vă amintiți că Eu vi le-am spus. Nu v-am spus aceste lucruri de la început, pentru că eram cu voi.

Lucrarea Duhului Sfânt

5 Dar acum Mă duc la Cel Ce M-a trimis și nici unul dintre voi nu Mă întrebă: „Unde Te duci?“

6 Însă pentru că v-am spus aceste lucruri, întristarea v-a umplut inima.

7 Totuși vă spun adevărul: vă este de folos să plec, pentru că dacă nu plec, Apărătorul nu va veni la voi, dar dacă Mă duc, Îl voi trimite la voi.

8 Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată cu privire la păcat, la dreptate și la judecată.

9 Cu privire la păcat: pentru că ei nu cred în Mine;

10 cu privire la dreptate: pentru că Eu Mă duc la Tatăl și nu Mă mai vedeți;

11 cu privire la judecată: pentru că domnitorul lumii acesteia a fost judecat.

12 Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta.

13 Însă când va veni El, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul. Căci El nu va vorbi de la Sine, ci va vorbi tot ceea ce va auzi și vă va anunța lucrurile ce urmează să vină.

14 El Mă va proslăvi pe Mine, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va face cunoscut.

15 Tot ce are Tatăl este al Meu; de aceea am spus că va lua din ce este al Meu și vă va face cunoscut.

16 Încă puțin și nu Mă veți mai vedea; apoi iarăși, încă puțin și Mă veți vedea, (pentru că Mă duc la Tatăl).

Întristarea ucenicilor se va preface

în bucurie

17 Unii dintre ucenicii Lui și-au zis unul altuia: „Ce vrea să ne spună prin: «Încă puțin și nu Mă veți mai vedea; apoi iarăși, încă puțin și Mă veți vedea.»? Și prin: «Pentru că Mă duc la Tatăl.»?“

18 Ei au zis: „Ce vrea să spună prin: «Încă puțin»? Nu știm despre ce vorbește!“

19 Isus a înțeles că voiau să-L întrebe și le-a zis: – Vă întrebați unii pe alții ce am vrut să spun prin: „Încă puțin și nu Mă veți mai vedea; apoi iarăși, încă puțin și Mă veți vedea.“?

20 Adevărat, adevărat vă spun că voi veți plânge și vă veți jeli, dar lumea se va bucura. Voi veți fi întristați, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.

21 Femeia, când naște, se întristează, pentru că i-a venit timpul, dar după ce s-a născut copilul, nu-și mai aduce aminte de necaz, din cauza bucuriei că s-a născut un om pe lume.

22 Și voi sunteți triști acum, dar vă voi vedea din nou și inima voastră se va bucura; și nimeni nu vă va lua bucuria!

23 În ziua aceea nu Mă veți ruga nimic. Adevărat, adevărat vă spun că orice-I veți cere Tatălui în Numele Meu vă va da.

24 Până acum n-ați cerut nimic în Numele Meu; cereți și veți primi, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.

25 V-am spus aceste lucruri în chip figurat. Vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în chip figurat, ci vă voi vorbi deschis despre Tatăl.

26 În ziua aceea veți cere în Numele Meu și nu vă spun că Eu Îl voi ruga pe Tatăl pentru voi,

27 căci Tatăl Însuși vă iubește, pentru că M-ați iubit și ați crezut că Eu am ieșit de la Dumnezeu.

28 Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; acum las lumea și Mă duc la Tatăl.

29 Ucenicii Lui I-au zis: – Iată că acum vorbești deschis și nu mai spui nici o pildă!

30 Acum cunoaștem că Tu știi toate lucrurile și că n-ai nevoie să Te întrebe nimeni! De aceea credem că ai ieșit de la Dumnezeu!

31 Isus le-a răspuns: – Acum credeți?

32 Iată că vine ceasul, și a și venit, să fiți risipiți fiecare la ale lui, iar pe Mine să Mă lăsați singur. Și totuși nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu Mine.

33 V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri; dar curaj, Eu am învins lumea!

17 *Isus se roagă Tatălui pentru Sine*

1 După ce a spus aceste lucruri, Isus Și-a ridicat ochii spre cer și a zis: „Tată, a venit ceasul! Proslăvește-Ți Fiul, pentru ca și Fiul să Te proslăvească pe Tine,

2 de vreme ce I-ai dat autoritate peste orice făptură, ca să le dea viață veșnică tuturor celor pe care I i-ai dat Tu.

3 Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Cristos, pe Care L-ai trimis Tu.

4 Eu Te-am proslăvit pe pământ, terminând lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac.

5 Acum, proslăvește-Mă Tu, Tată, în prezența Ta, cu slava pe care o aveam în prezența Ta înainte de a fi lumea!

Isus se roagă Tatălui pentru ucenici

6 Le-am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Erau ai Tăi și Tu Mi i-ai dat, iar ei au păzit Cuvântul Tău.

7 Acum au cunoscut că tot ce Mi-ai dat Tu este de la Tine.

8 Căci le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu, iar ei le-au primit și au cunoscut că într-adevăr am ieșit de la Tine și au crezut că Tu M-ai trimis.

9 Pentru ei mă rog; nu mă rog pentru lume, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat Tu, pentru că sunt ai Tăi.

10 Tot ce este al Meu este al Tău și tot ce este al Tău este al Meu. Și Eu am fost proslăvit în ei.

11 Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, iar Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește-i, în Numele Tău, pe care Mi L-ai dat, pentru ca ei să fie una, așa cum suntem Noi!

12 Când eram cu ei, îi păzeam Eu în Numele Tău, pe care Mi L-ai dat. I-am păzit și nici unul din ei n-a pierit, în afară de fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura.

13 Acum însă, Eu vin la Tine; și spun aceste lucruri pe când sunt încă în lume pentru ca să aibă în ei bucuria mea deplină.

14 Eu le-am dat Cuvântul Tău și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, la fel cum nici Eu nu sunt din lume.

15 Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău!

16 Ei nu sunt din lume, așa cum nici Eu nu sunt din lume.

17 Sfintește-i prin adevăr! Cuvântul Tău este adevărul.

18 Așa cum Tu M-ai trimis pe Mine în lume, tot așa i-am trimis și Eu pe ei în lume.

19 Eu Însumi M-am sfințit pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.

Isus se roagă pentru toți credincioșii

20 Și mă rog nu numai pentru aceștia, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor,

21 ca toți să fie una, așa cum Tu, Tată, ești în Mine, iar Eu în Tine; mă rog ca și ei să fie în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.

22 Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, așa cum și Noi suntem una;

23 Eu în ei și Tu în Mine – pentru ca ei să fie pe deplin una, astfel încât lumea să cunoască faptul că

Tu M-ai trimis și că i-ai iubit așa cum M-ai iubit pe Mine.

24 Tată, doresc ca acolo unde sunt Eu, să fie cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă pe care Mi-ai dat-o Tu, fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii!

25 Neprihănitule Tată, lumea nu Te cunoaște, dar Eu Te cunosc și aceștia știu că Tu M-ai trimis.

26 Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău și li-L voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit să fie în ei și Eu să fiu în ei.“

18 *Arestarea lui Isus*

1 După ce a spus aceste lucruri, Isus a plecat împreună cu ucenicii Lui dincolo de uedul Chidron, unde era o grădină, în care a intrat El și ucenicii Lui.

2 Iuda, cel care L-a trădat, cunoștea și el acel loc, pentru că de multe ori Isus se strânsese acolo cu ucenicii Lui.

3 Prin urmare, Iuda a luat o cohortă și niște gărzi, trimise de conducătorii preoților și de farisei, și au venit acolo cu lămpi, făclii și arme.

4 Isus, știind tot ce urmează să I se întâmple, a ieșit și i-a întrebat: – Pe Cine căutați?

5 Ei I-au răspuns: – Pe Isus din Nazaret! El le-a zis: – Eu sunt! Iuda, cel care L-a trădat, stătea și el împreună cu ei.

6 Când Isus le-a zis: „Eu sunt!“, ei s-au dat înapoi și au căzut la pământ.

7 El i-a întrebat din nou: – Pe Cine căutați? Ei I-au zis: – Pe Isus din Nazaret!

8 Isus a răspuns: – V-am spus că Eu sunt. Deci, dacă pe Mine Mă căutați, lăsați-i pe aceștia să se ducă!

9 Aceasta s-a întâmplat ca să se împlinescă cuvântul pe care-l spusese: „N-am pierdut pe nici unul din cei pe care Mi i-ai dat.“

10 Atunci Simon Petru, care avea o sabie, a scos-o și l-a lovit pe robul marelui preot, tăindu-i urechea dreaptă. Numele aceluia rob era Malchus.

11 Însă Isus i-a zis lui Petru: „Bagă-ți sabia în teacă! Nu voi bea oare paharul pe care Mi l-a dat Tatăl?“

Isus este dus la Ana; prima lepădare a lui Petru

12 Atunci cohorta, comandantul ei și gărzile iudeilor L-au prins pe Isus, L-au legat

13 și L-au dus mai întâi la Ana. Căci acesta era socrul lui Caiafa, care era mare preot în anul acela.

14 Iar Caiafa era cel care-i sfătuisese pe iudei că este mai de folos să moară un singur om pentru popor.

15 Simon Petru împreună cu un alt ucenic L-au urmat pe Isus. Acel ucenic era cunoscut marelui preot și a intrat cu Isus în curtea marelui preot.

16 Petru însă stătea afară, la poartă. Celălalt ucenic, care era cunoscut marelui preot, a ieșit afară, a vorbit cu portăreasa și l-a adus pe Petru înăuntru.

17 Atunci slujnica, portăreasa, i-a zis lui Petru: – Nu cumva ești și tu dintre ucenicii Acestui Om? El i-a răspuns: – Nu sunt.

18 Scelarii și gărzile făcuseră un foc, pentru că era frig, și se încălzeau. Petru stătea și el cu ei și se încălzea.

19 Marele preot L-a întrebat pe Isus despre ucenicii Lui și despre învățătura Lui.

20 Isus i-a răspuns: „Eu am vorbit lumii deschis; întotdeauna am dat învățătură în sinagogă și în Templu, unde se adună toți iudeii, și n-am spus nimic în ascuns.“

21 De ce Mă întrebi pe Mine? Întreabă-i pe cei care au auzit ce le-am vorbit! Iată că ei știu ce am vorbit!“

22 După ce a spus acestea, una dintre gărzile care stăteau acolo L-a lovit cu palma, spunându-i: – Așa-i răspunzi marelui preot?!

23 Isus i-a răspuns: – Dacă am vorbit rău, depune mărturie cu privire la ceea ce am spus rău, dar dacă am vorbit bine, de ce Mă bați?

24 Ana L-a trimis legat la Caiafa, marele preot.

A doua și a treia lepădare a lui Petru

25 Simon Petru stătea acolo și se încălzea. I-au zis: – Nu cumva ești și tu dintre ucenicii Lui? Dar el s-a lepădat și a zis: – Nu sunt.

26 Unul dintre robii marelui preot, rudă cu cel căruia Petru îi tăiasse urechea, a zis: – Nu te-am văzut eu în grădină cu El?!

27 Petru s-a lepădat din nou; și imediat a cântat cocoșul.

Isus înaintea lui Pilat

28 Atunci L-au dus pe Isus de la Caiafa la pretoriu. Era în zori. Ei n-au intrat în pretoriu, ca să nu se pângărească și să poată mânca Paștele.

29 Așadar, Pilat a ieșit afară la ei și le-a zis: – Ce acuzație aduceți împotriva Acestui Om?

30 Ei i-au răspuns: – Dacă n-ar fi fost un răufăcător, nu L-am fi dat pe mâna ta!

31 Atunci Pilat le-a zis: – Luați-L voi și judecați-L potrivit cu Legea voastră! Iudeii i-au răspuns: – Nouă nu ne este permis să omorâm pe nimeni!

32 Aceasta s-a întâmplat ca să se împlinescă cele spuse de Isus, când a arătat prin ce fel de moarte urma să moară.

33 Atunci Pilat a intrat din nou în pretoriu, L-a chemat pe Isus și L-a întrebat: – Ești Tu Împăratul iudeilor?

34 Isus i-a răspuns: – De la tine spui lucrul acesta sau ți l-au spus alții despre Mine?

35 Pilat I-a răspuns: – Sunt eu cumva iudeu?! Neamul Tău și conducătorii preoților Te-au dat pe mâna mea! Ce-ai făcut?

36 Isus i-a zis: – Împărăția Mea nu este din lumea aceasta. Dacă Împărăția Mea ar fi din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar lupta ca să nu fiu dat pe mâna iudeilor; dar Împărăția Mea nu este de aici.

37 Pilat L-a întrebat: – Deci un Împărat tot ești. Isus i-a răspuns: – Este așa cum ai spus: sunt Împărat! Eu pentru aceasta m-am născut și pentru aceasta am venit în lume, ca să depun mărturie despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă de glasul Meu.

38 Pilat L-a întrebat: – Ce este adevărul? Și, spunând aceasta, a ieșit din nou la iudei și le-a zis: – Eu nu găsesc nici o vină în El!

39 Dar este în obiceiul vostru ca de Paște să vă eliberez un deținut; vreți deci să vi-L eliberez pe „Împăratul iudeilor“?

40 Ei au strigat din nou: – Nu pe El, ci pe Baraba! Baraba era un răsculat.

19 *Condamnarea lui Isus*

1 Atunci Pilat L-a luat pe Isus și a pus să-L biciuiască.

2 Soldații au împletit o coroană de spini, I-au așezat-o pe cap și L-au îmbrăcat într-o mantie purpurie.

3 Ei veneau la El și-I ziceau: „Salutare, Împărate al iudeilor!“ Și-I dădeau palme.

4 Pilat a ieșit iarăși afară și le-a zis: – Iată, vi-L aduc afară, ca să știți că nu găsesc nici o vină în El!

5 Isus a ieșit deci afară, purtând cununa de spini și mantia purpurie. Pilat le-a zis: – Iată Omul!

6 Când L-au văzut, conducătorii preoților și gărzile au strigat: – Răstignește-L! Răstignește-L! Pilat le-a zis: – Luați-L voi și răstigniți-L, pentru că eu nu găsesc nici o vină în El!

7 Iudeii i-au răspuns: – Noi avem o Lege și potrivit cu Legea aceasta El trebuie să moară, pentru că S-a făcut pe Sine Fiul lui Dumnezeu.

8 Când Pilat a auzit aceste cuvinte, s-a temut și mai tare.

9 A intrat din nou în pretoriu și L-a întrebat pe Isus: – De unde ești? Dar Isus nu i-a dat nici un răspuns.

10 Atunci Pilat I-a zis: – Nu vorbești cu mine? Nu știi că am autoritate să Te eliberez și am autoritate să Te răstignesc?

11 Isus i-a răspuns: – N-ai avea nici o autoritate asupra Mea dacă nu ți-ar fi fost dată de sus. De aceea cel ce Mă dă pe mâna ta are un mai mare păcat.

12 De atunci Pilat căuta să-L elibereze, însă iudeii strigau: – Dacă-L eliberezi, nu ești prieten al Cezarului! Oricine se face pe sine împărat este împotriva Cezarului!

13 Când a auzit Pilat aceste cuvinte, L-a dus afară pe Isus și s-a așezat pe scaunul de judecată, în locul numit „Pavajul de piatră“, iar în aramaică: „Gabbatha“.

14 Era Ziua Pregătirii Paștelui, cam pe la ceasul al șaselea. Pilat le-a zis iudeilor: – Iată-L pe Împăratul vostru!

15 Ei au strigat: – Ia-L, ia-L, răstignește-L! Pilat i-a întrebat: – Să-L răstignesc pe Împăratul vostru? Conducătorii preoților au răspuns: – Noi n-avem alt împărat decât pe Cezar!

16 Atunci Pilat L-a dat pe mâna lor ca să fie răstignit. L-au luat deci pe Isus,

Răstignirea

17 iar El, ducându-Și crucea, S-a îndreptat spre locul numit „al Craniului“, care în aramaică se numește „Golgota“.

18 L-au răstignit acolo și cu El au răstignit alți doi, unul într-o parte și unul în cealaltă parte, cu Isus la mijloc.

19 Pilat a scris o însemnare și a pus-o pe cruce. Pe ea era scris: „Isus din Nazaret, Împăratul iudeilor“.

20 Mulți dintre iudei au citit această inscripție, pentru că locul unde fusese răstignit Isus era aproape de cetate; era scrisă în aramaică, latină și greacă.

21 Atunci conducătorii preoților iudeilor i-au zis lui Pilat: – Nu scrie: „Împăratul iudeilor“, ci: „El a zis: «Eu sunt Împăratul iudeilor!»“

22 Pilat le-a răspuns: – Ce-am scris, am scris!

23 Când soldații L-au răstignit pe Isus, I-au luat hainele și le-au împărțit în patru părți, câte o parte pentru fiecare soldat. De asemenea, I-au luat și tunica. Tunica era fără nici o cusătură, fiind țesută dintr-o singură bucată de sus până jos.

24 Atunci și-au zis unii altora: „Să n-o sfășiem, ci să tragem la sorți a cui să fie!“ Aceasta s-a întâmplat ca să se împlinescă Scriptura care zice: „Și-au împărțit veșmintele Mele între ei și au tras la sorți pentru cămașa Mea.“ Soldații sunt deci cei ce au făcut aceste lucruri.

25 Lângă crucea lui Isus stăteau mama Lui, sora mamei Lui, Maria – soția lui Clopa – și Maria Magdalena.

26 Când Isus a văzut-o pe mama Lui și, lângă ea, pe ucenicul pe care-l iubea, i-a zis mamei Sale: „Femeie, iată-l pe fiul tău!“.

27 Apoi i-a zis ucenicului: „Iat-o pe mama ta!“ Și din ceasul acela ucenicul a luat-o acasă la el.

Moartea lui Isus

28 După aceea, Isus, Care știa că acum totul s-a sfârșit, ca să se împlinescă Scriptura, a zis: „Mi-e sete!“

29 Acolo era pus un vas plin cu vin acru. Au pus într-o ramură de isop un burete plin cu vin acru și I l-au dus la gură.

30 Când a primit vinul, Isus a zis: „S-a terminat!“.

Apoi și-a plecat capul și și-a dat duhul.
31 Pentru că era Ziua Pregătirii, iudeii, ca să nu rămână trupurile pe cruce în timpul Sabatului, pentru că acel Sabat era o zi mare, i-au cerut lui Pilat să fie zdrobite picioarele celor răstigniți și să fie luați de pe cruce.

32 Soldații au venit deci și i-au zdrobit picioarele primului, apoi și ale celui alt care fusese răstignit împreună cu El.

33 Însă, când au venit la Isus, au văzut că deja murise și nu I-au mai zdrobit picioarele,

34 ci unul dintre soldați I-a străpuns coasta cu sulița; și imediat a ieșit sânge și apă.

35 Cel ce a văzut lucrul acesta a depus mărturie și mărturia lui este adevărată. Și el știe că spune adevărul, pentru ca și voi să credeți.

36 Căci aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinescă Scriptura care zice: „Nici unul din oasele Lui nu va fi rupt.“

37 Și în altă parte, Scriptura mai zice: „Vor privi la Cel pe Care L-au străpuns.“

38 După aceea, Iosif din Arimateea, care era ucenic al lui Isus, dar în secret, de frica iudeilor, i-a cerut lui Pilat să-l lase să ia trupul lui Isus. Pilat i-a dat voie. Prin urmare, el a venit și a luat trupul lui Isus.

39 A venit și Nicodim, cel care la început se dusese la Isus noaptea, și a adus un amestec de aproape o sută de litre de smirnă și aloe.

40 Au luat trupul lui Isus și L-au înfășurat în fâșii de pânză de in, cu miresme, așa cum este obiceiul de înmormântare la iudei.

41 În locul unde fusese răstignit era o grădină, iar în grădină era un mormânt nou, în care nu mai fusese pus nimeni.

42 Pentru că era Ziua Pregătirii Iudeilor și pentru că mormântul era aproape, L-au pus pe Isus acolo.

20 *Învierea lui Isus*

1 În prima zi a săptămânii, Maria Magdalena a venit la mormânt dis-de-dimineată, când încă era întuneric, și a văzut că piatra fusese luată de pe mormânt.

2 A alergat și a venit la Simon Petru și la celălalt ucenic, cel pe care-l iubea Isus, și le-a zis: „L-au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde L-au pus!“

3 Atunci Petru și celălalt ucenic au ieșit și s-au dus la mormânt.

4 Cei doi au început să alerge împreună, dar celălalt ucenic a alergat mai repede decât Petru și a ajuns primul la mormânt.

5 Când s-a aplecat să se uite înăuntru, a văzut fâșiile de pânză întinse pe jos, dar n-a intrat.

6 Simon Petru, care îl urma, a ajuns și el; a intrat în mormânt și a văzut fâșiile de pânză întinse pe jos,

7 dar ștergarul care fusese pe capul lui Isus nu era pus împreună cu fâșiile de pânză, ci era împăturit și așezat într-un loc separat.

8 Atunci celălalt ucenic, care ajunsese primul la mormânt, a intrat și el, a văzut și a crezut.

9 Căci tot nu înțeleseseră Scriptura, potrivit căreia El trebuia să învie dintre cei morți.

10 Apoi ucenicii s-au întors acasă.

Isus i Se arată Mariei Magdalena

11 Maria însă stătea afară, lângă mormânt, și plângea. În timp ce plângea, s-a aplecat să se uite în mormânt

12 și a văzut doi îngeri îmbrăcați în alb, șezând unul la cap și unul la picioare în locul unde fusese pus trupul lui Isus.

13 Ei au întrebat-o: – Femeie, de ce plângi? Ea le-a răspuns: – Pentru că L-au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus!

14 După ce a spus acestea, s-a întors și L-a văzut pe Isus stând acolo, dar nu știa că este Isus.

15 Isus a întrebat-o: – Femeie, de ce plângi? Pe Cine cauți? Crezând că este grădinarul, ea I-a zis: – Domnule, dacă Tu L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus și eu Îl voi lua!

16 – Maria! i-a zis Isus. Ea s-a întors și I-a zis în aramaică: – Rabbuni! – care înseamnă: „Învățătorule!”.

17 Isus i-a zis: – Nu Mă ține, pentru că încă nu M-am suit la Tatăl! Du-te însă la frații Mei și spune-le: „Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru!”

18 Maria Magdalena s-a dus și i-a anunțat pe ucenici: „L-am văzut pe Domnul!” și că El i-a spus aceste lucruri.

Isus li Se arată ucenicilor

19 În seara acelei zile, prima zi a săptămânii, în timp ce acolo unde se aflau ucenicii ușile erau încuiate de frica iudeilor, Isus a venit, a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!”

20 Și spunând aceasta, le-a arătat mâinile și coasta Lui. Ucenicii s-au bucurat când L-au văzut pe Domnul.

21 Isus le-a zis din nou: „Pace vouă! Așa cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi!”

22 Și spunând aceasta, a suflat peste ei și le-a zis: „Luați Duh Sfânt!

23 Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate, iar celor ce le veți ține, vor fi ținute.”

24 Însă Toma, unul dintre cei doisprezece, cel numit „Didimus”, nu era cu ei când a venit Isus.

25 Ceilalți ucenici i-au zis: – L-am văzut pe Domnul! Dar el le-a zis: – Dacă nu văd semnul cuielor în mâinile Lui, dacă nu pun degetul meu în semnul cuielor și dacă nu pun mâna mea în coasta Lui, nu voi crede!

Isus i Se arată lui Toma

26 După opt zile, ucenicii erau din nou înăuntru, iar Toma era cu ei. Pe când ușile erau încuiate, a venit Isus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!”

27 Apoi i-a zis lui Toma: – Adu-ți degetul aici și privește-Mi mâinile! Adu-ți mâna și pune-o în coasta Mea! Și nu fi necredincios, ci credincios!

28 Toma I-a răspuns: – Domnul meu și Dumnezeul meu!

29 Isus i-a zis: – Ai crezut pentru că M-ai văzut? Ferice de cei ce n-au văzut și au crezut!

Scopul scrierii acestei cărți

30 Isus a mai făcut multe alte semne înaintea ucenicilor Săi, semne care nu sunt scrise în această carte.

31 Însă acestea au fost scrise pentru ca voi să ajungeți să credeți că Isus este Cristosul, Fiul lui Dumnezeu, și crezând, să aveți viață în Numele Lui.

21 *Isus li Se arată câtorva ucenici la Marea Tiberiadei*

1 După aceea, Isus li S-a arătat din nou ucenicilor, la Marea Tiberiadei. Li S-a arătat astfel:

2 Simon Petru, Toma – cel numit „Didimus” –, Natanael din Cana Galileii, fiii lui Zebedei și alți doi dintre ucenicii lui Isus, erau împreună.

3 Simon Petru le-a zis: – Mă duc să pescuiesc! Ei i-au răspuns: – Venim și noi cu tine! Au ieșit și s-au suit într-o barcă, dar în noaptea aceea n-au prins nimic.

4 Când se făcuse deja dimineață, Isus stătea pe țârm. Ucenicii însă nu știau că este Isus.

5 El le-a zis: – Copilași, nu aveți ceva pește de mâncare? – Nu! I-au răspuns ei.

6 El le-a zis: – Aruncați năvodul în partea dreaptă a bărcii și veți găsi! L-au aruncat și nu l-au mai putut trage din cauza mulțimii peștilor.

7 Atunci ucenicul pe care-l iubea Isus i-a zis lui Petru: „Este Domnul!” Auzind că este Domnul, Simon Petru și-a pus haina pe el, pentru că era dezbrăcat, și s-a aruncat în mare.

8 Ceilalți ucenici au venit cu barca, trăgând năvodul cu pești, căci nu era departe de țârm, doar cam la două sute de coți.

9 Când au coborât pe uscat, au văzut un foc de cărbuni, pește pus deasupra și pâine.

10 Isus le-a zis: „Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum!”

11 Simon Petru s-a suit în barcă și a tras năvodul la țârm, plin cu o sută cincizeci și trei de pești mari; însă, cu toate că erau atâția, năvodul nu s-a rupt.

12 Isus le-a zis: „Veniți și luați micul dejun!” Nici unul dintre ucenici nu îndrăznea să-L întrebe: „Tu Cine ești?”, pentru că știau că este Domnul.

13 Isus S-a apropiat, a luat pâinea și le-a dat-o; la fel a făcut și cu peștele.

14 Aceasta era deja a treia oară când Isus li Se arăta ucenicilor Săi după ce fusese înviat dintre cei morți.

Isus și Petru

15 După ce au luat micul dejun, Isus l-a întrebat pe Simon Petru: – Simon, fiul lui Ioan, Mă iubești tu mai mult decât aceștia? El l-a răspuns: – Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc! Isus i-a zis: – Paște mieii Mei!

16 L-a întrebat din nou, a doua oară: – Simon, fiul lui Ioan, Mă iubești? El l-a răspuns: – Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc! Isus i-a zis: – Păstorește oile Mele!

17 L-a întrebat a treia oară: – Simon, fiul lui Ioan, Mă iubești? Petru s-a întristat pentru că-i zisese a treia oară: „Mă iubești?” și l-a răspuns: – Doamne, Tu le știi pe toate, Tu știi că Te iubesc! Isus i-a zis: – Paște oile Mele!

18 Adevărat, adevărat îți spun că, atunci când erai mai tânăr, tu însuși te încingeai și te duceai unde voiai; însă când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile și altcineva te va încinge și te va duce unde nu vei voi!

19 A spus acestea ca să arate cu ce fel de moarte Îl va proslăvi Petru pe Dumnezeu. Apoi i-a zis: – Urmează-Mă!

Isus și ucenicul iubit

20 Petru s-a întors și l-a văzut venind după ei pe ucenicul pe care-l iubea Isus, acela care la cină stătuse la masă la pieptul lui Isus și-l întrebase: „Doamne, cine este cel ce Te va trăda?”

21 Văzându-l, Petru l-a întrebat pe Isus: – Doamne, dar cu acesta ce va fi?

22 Isus i-a răspuns: – Dacă vreau ca el să rămână până vin Eu, ce te privește pe tine?! Tu urmează-Mă!

23 Din pricina aceasta a ieșit zvonul între frați că acel ucenic nu va muri. Dar Isus nu-i spusese că nu va muri, ci: „Dacă vreau ca el să rămână până vin Eu, ce te privește pe tine?!”

24 Acesta este ucenicul care depune mărturie cu privire la aceste lucruri și care a scris aceste lucruri. Și știm că mărturia lui este adevărată.

25 Mai sunt multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă ar fi fost scrise fiecare, cred că nici chiar în lumea aceasta n-ar fi încăput cărțile scrise.

FAPTELE APOSTOLILOR

1 Promisiunea Duhului Sfânt și

înălțarea lui Isus la cer

1 Teofile, În prima carte am scris despre toate lucrurile pe care a început Isus să le facă și să-i învețe pe oameni

2 până în ziua în care a fost luat în cer, după ce le dăduse mai întâi porunci, prin Duhul Sfânt, apostolilor pe care-i alesese.

3 După suferința Lui, li S-a înfățișat viu, prin multe dovezi convingătoare, arătându-li-Se deseori timp de patruzeci de zile și vorbind despre Împărăția lui Dumnezeu.

4 În timp ce se afla laolaltă cu ei, le-a poruncit astfel: „Să nu vă îndepărtați de Ierusalim, ci să așteptați promisiunea Tatălui, despre care ați auzit de la Mine.

5 Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.“

6 Prin urmare, atunci când s-au strâns laolaltă, ei L-au întrebat: – Doamne, în vremea aceasta vei restaura împărăția lui Israel?

7 El le-a răspuns: – Nu este treaba voastră să cunoașteți vremurile sau perioadele pe care Tatăl le-a așezat sub propria Lui autoritate.

8 Voi însă veți primi putere atunci când va veni Duhul Sfânt peste voi și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.

9 După ce a spus aceste lucruri, Isus a fost înălțat și, în timp ce ei se uitau, un nor L-a luat dinaintea ochilor lor.

10 Și cum priveau ei spre cer, în timp ce El pleca, iată că li s-au înfățișat doi bărbați îmbrăcați în haine albe,

11 care le-au zis: „Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer?! Acest Isus, Care a fost luat în cer de la voi, va veni în același fel în care L-ați văzut mergând spre cer.“

Matia ales în locul lui Iuda

12 Atunci ei s-au întors în Ierusalim de pe muntele numit „al Măslinilor“, care este lângă Ierusalim, departe cât un drum parcurs în ziua de Sabat.

13 Când au intrat în casă, au urcat în camera de sus, unde stăteau de obicei. Acolo erau: Petru, Ioan, Iacov, Andrei, Filip, Toma, Bartolomeu, Matei, Iacov – fiul lui Alfeu –, Simon zelotul și Iuda – fiul lui Iacov.

14 Toți aceștia stăruiau în rugăciune în același gând, împreună cu femeile, cu Maria – mama lui Isus – și cu frații Lui.

15 În zilele acelea, Petru s-a ridicat în mijlocul fraților, o mulțime de aproape o sută douăzeci de oameni, și le-a zis:

16 „Bărbați, fraților, trebuia să se împlinescă Scriptura spusă mai dinainte de Duhul Sfânt, prin gura lui David, cu privire la Iuda, care a devenit călăuză celor ce L-au arestat pe Isus.

17 El era numărat ca fiind unul dintre noi și fusese ales să ia parte la această slujire. (

18 Din răsplata pentru nelegiuirea lui, omul acesta și-a cumpărat un ogor și, căzând cu capul în jos, a plesnit în două pe la mijloc și i s-au vărsat toate intestinele în acel loc.

19 Lucrul acesta a devenit cunoscut tuturor locuitorilor din Ierusalim, astfel că ogorul acela a fost numit, în limba lor, „Acheldama“, adică „Ogorul sângelui“.)

20 Căci în cartea Psalmilor este scris: «Fie-i locuința pustii și nimeni să nu mai locuiască în ea!» și «Slujba lui s-o ia altul!»

21 Trebuie deci ca, dintre bărbații care ne-au însoțit în toată perioada în care Domnul Isus a umblat printre noi,

22 începând de la botezul lui Ioan și până în ziua în care Isus a fost luat sus de la noi, unul din aceștia să devină împreună cu noi un martor al învierii Lui.“

23 Și au propus doi: pe Iosif, numit Barsaba, căruia i se mai zicea și Iustus, și pe Matia.

24 Ei s-au rugat astfel: „Tu, Doamne, Care cunoști inimile tuturor, arată-ne pe care dintre aceștia doi l-ai ales

25 ca să ia locul în slujirea și apostolia aceasta, de la care s-a abătut Iuda ca să se ducă la locul lui!“

26 Au tras la sorți și sorțul a căzut pe Matia, care a fost socotit împreună cu cei unsprezece apostoli.

2 Coborârea Duhului Sfânt

1 Când a sosit Ziua Cincizecimii, erau cu toții la un loc.

2 Deodată a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa în care ședeau ei.

3 Li s-au arătat niște limbi ca de foc, care s-au împrăștiat și s-au așezat câte una pe fiecare dintre ei.

4 Toți au fost umpluți de Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.

5 Și se aflau atunci în Ierusalim iudei, oameni evlavioși din fiecare neam de sub cer.

6 Când s-a auzit sunetul acela, mulțimea s-a adunat și a rămas uluită, pentru că fiecare îi auzea vorbind în propria lui limbă.

7 Toți se mirau și se minunau zicând: „Oare nu sunt galileeni toți aceștia care vorbesc?!”

8 Cum de îi auzim, fiecare dintre noi, vorbind în propria noastră limbă, în care ne-am născut?!”

9 Parți, mezi, elamiți, locuitori din Mesopotamia, din Iudeea, din Capadocia, din Pont, din Asia,

10 din Frigia, din Pamfilia, din Egipt, de prin părțile Libiei dinspre Cirena, vizitatori din Roma,

11 iudei și prozeiți, crețani și arabi, pe toți îi auzim vorbind în limbile noastre despre lucrările mărețe ale lui Dumnezeu!“

12 Toți erau uimiți și nedumeriți și se întrebau unul pe altul: „Ce vrea să însemne aceasta?“

13 Alții însă își băteau joc și ziceau: „Sunt plini de must!“

Petru vorbește mulțimii în ziua

Cincizecimii

14 Dar Petru s-a sculat în picioare împreună cu cei unsprezece, și-a ridicat glasul și le-a vorbit astfel: – Bărbați iudei și voi, toți locuitorii Ierusalimului, să vă fie cunoscut lucrul acesta și să ascultați cuvintele mele!

15 Oamenii aceștia nu sunt beți, așa cum presupuneți voi, pentru că nu este decât ceasul al treilea din zi,

16 ci aceasta este ceea ce a fost spus prin profetul Ioel:

17 „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură. Fiii și fiicele voastre vor profeți, tinerii voștri vor vedea viziuni, iar bătrânii voștri vor visa visuri!

18 Chiar și peste slujitorii Mei și slujitoarele Mele voi turna din Duhul Meu în acele zile și vor profeți.

19 Voi face minuni sus în cer și semne jos pe pământ, sânge, foc și coloane de fum.

20 Soarele se va prefăce în întuneric, iar luna în sânge, înainte să vină ziua cea mare și glorioasă a Domnului.

21 Atunci oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit!“

22 Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea: pe Isus din Nazaret, bărbat adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin faptele puternice, minunile și semnele pe care Dumnezeu le-a făcut prin El în mijlocul vostru, după cum voi înșivă știți,

23 pe Omul Acesta, dat pe mâna voastră după planul hotărât și după preștiința lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mâna celor fără de lege!

24 Dumnezeu însă L-a înviat, dezlegându-L de durerile morții, pentru că nu era posibil să fie ținut de ea.

25 Căci David zice despre El: „Îl văd pe Domnul neîncetat înaintea mea, căci El este la dreapta mea ca să nu mă clatin!

26 De aceea, mi se bucură inima și mi se înveselește limba! Mai mult, trupul meu va locui în nădejde,

27 căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința Morților și nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea.

28 Mi-ai făcut cunoscute cărările vieții ... mă vei umple de bucurie cu prezența Ta!“

29 Bărbați, fraților, cât despre patriarhul David, dați-mi voie să vă spun deschis că el a murit și a fost îngropat, iar mormântul lui a rămas în mijlocul nostru până în ziua aceasta.

30 Așadar, el era profet și știa că Dumnezeu îi promisese prin jurământ că va pune pe tronul lui pe unul din urmașii lui.

31 Știind deci mai dinainte, el vorbea despre învierea lui Cristos, atunci când spunea că nu va fi lăsat în Locuința Morților și că trupul Lui nu va vedea putrezirea.

32 Dumnezeu L-a înviat pe acest Isus, și noi toți suntem martorii acestui fapt.

33 Așadar, fiind înălțat la dreapta lui Dumnezeu și primind de la Tatăl promisiunea Duhului Sfânt, El a turnat ceea ce vedeți și auziți.

34 Căci David nu s-a suit în ceruri, ci el însuși zice: „Domnul I-a zis Domnului meu: «Șezi la dreapta Mea,

35 până voi face din dușmanii Tăi așternut al picioarelor Tale!»“

36 Să știe bine deci toată casa lui Israel, că Dumnezeu L-a făcut Domn și Cristos pe acest Isus pe Care L-ați răstignit voi!

37 Când au auzit aceste lucruri, ei au rămas străpunși în inimă și i-au întrebato pe Petru și pe ceilalți apostoli: – Fraților, ce să facem?

38 Petru le-a răspuns: – Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Cristos spre iertarea păcatelor voastre; și veți primi darul Duhului Sfânt!

39 Căci promisiunea este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru!

40 Și cu multe alte cuvinte el mărturisea și îi îndemna zicând: – Mântuiți-vă din mijlocul acestei generații corupte!

41 Cei ce au primit cuvântul lui au fost botezați; și în ziua aceea, la numărul ucenicilor au fost adăugate cam trei mii de suflete.

Părtășia credincioșilor

42 Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în părtășie, în frângerea pâinii și în rugăciuni.

43 Fiecare era plin de frică, și prin apostoli se făceau multe minuni și semne.

44 Toți credincioșii erau la un loc și aveau toate în comun;

45 își vindeau proprietățile și averile, iar banii îi împărțeau între ei, după cum avea nevoie fiecare.

46 În fiecare zi continuau să se întâlnească în același gând în Templu, frângeau pâinea acasă, luau parte la masă cu bucurie și simplitate a inimii,

47 Îl laudau pe Dumnezeu și aveau parte de bunăvoință din partea întregului popor. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți.

3 Vindecarea schilodului de la poarta Templului

1 Petru și Ioan se duceau împreună la Templu, la ceasul de rugăciune; era ceasul al nouălea.

2 Un om schilod încă din pântecul mamei lui era adus și așezat în fiecare zi la poarta Templului, cea numită „Frumoasă“, ca să ceară milostenie de la cei ce intrau în Templu.

3 Când acesta i-a văzut pe Petru și pe Ioan că urmau să intre în Templu, a cerut și de la ei, ca să primească milostenie.

4 Petru, ca și Ioan, s-a uitat țintă la el și a zis: „Uită-te la noi!“

5 El și-a ațintit privirea la ei, așteptând să primească ceva de la aceștia.

6 Dar Petru i-a zis: „Argint și aur n-am, însă ceea ce am, îți dau: în Numele lui Isus Cristos din Nazaret, ridică-te și umblă!“

7 Și, apucându-l de mâna dreaptă, l-a ridicat.

Imediat picioarele și gleznela i s-au întărit,

8 a sărit în picioare și a început să umble. Apoi a intrat în Templu împreună cu ei și umbla, sărea și-L lauda pe Dumnezeu.

9 Tot poporul l-a văzut umblând și laudându-L pe Dumnezeu.

10 Ei l-au recunoscut ca fiind cel ce stătea și cerea milostenie la Poarta Frumoasă a Templului și s-au umplut de uimire și de mirare pentru ceea ce i se întâmplase.

Petru vorbește mulțimii

11 În timp ce el se ținea după Petru și Ioan, tot poporul, uimit, a alergat la ei în porticul numit „al lui Solomon“.

12 Când a văzut Petru acest lucru, a zis poporului: „Bărbați israeliți, de ce vă mirați de acest lucru și de ce vă uitați la noi de parcă prin propria noastră putere sau evlavie l-am făcut să umble?!”

13 Dumnezeuul lui Avraam, (Dumnezeul lui) Isaac și (Dumnezeul lui) Iacov, Dumnezeuul strămoșilor noștri, L-a proslăvit pe Robul Său Isus, pe Care voi L-ați dat pe mâna lui Pilat și v-ați lepădat de El în prezența acestuia, măcar că el hotărâse să-L elibereze.

14 Voi v-ați lepădat de Cel Sfânt și Drept și ați cerut să vi se elibereze un ucigaș.

15 L-ați ucis pe Autorul vieții, pe Care Dumnezeu L-a înviat dintre cei morți și ai Căruia martori suntem noi.

16 Pe baza credinței în Numele Lui, a întărit Numele Lui pe omul acesta pe care-l vedeți și pe care-l cunoașteți; și credința care este prin Isus i-a dat această vindecare deplină înaintea voastră, a tuturor!

17 Și acum, fraților, știu că din neștiință ați făcut așa, ca și conducătorii voștri.

18 Dar Dumnezeu a împlinit astfel ceea ce prevestise prin gura tuturor profeților, și anume că Cristosul Său urma să sufere.

19 Pocăiți-vă deci și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele,

20 ca să vină din prezența Domnului vremuri de înviore, și El să-L trimită pe Cel pe Care L-a rânduit pentru voi, pe Cristos Isus,

21 pe Care cerul trebuie să-L primească până la vremurile restaurării tuturor lucrurilor, fapt despre care Dumnezeu a vorbit încă din vechime prin gura sfinților Săi profeți.

22 Căci Moise a zis: «Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un Profet asemenea mie. De El să ascultați în tot ce vă va spune!

23 Dacă cineva nu va asculta de Acel Profet va fi nimicit din popor.»

24 De asemenea, toți profeții, de la Samuel și până la toți ceilalți care au vorbit după el, au vestit zilele acestea.

25 Voi sunteți fiii profeților și ai legământului pe care l-a făcut Dumnezeu cu strămoșii voștri, când i-a spus lui Avraam: «Prin sămânța ta vor fi binecuvântate toate neamurile pământului!»

26 Când Dumnezeu L-a ridicat pe Robul Său, L-a trimis mai întâi la voi ca să vă binecuvânteze, întorcându-vă pe fiecare de la nelegiuirile voastre.“

4 Petru și Ioan în fața Sinedriului

1 În timp ce Petru și Ioan vorbeau poporului, au venit la ei preoții, comandantul gărzii Templului și saducheii,

2 foarte supărați de faptul că ei dădeau învățătură poporului și vesteau în Isus învierea dintre cei morți.

3 Au pus mâinile pe ei și i-au aruncat în închisoare până în ziua următoare, căci era deja seară.

4 Însă mulți dintre cei ce auziseră cuvântarea au crezut, și numărul bărbaților a ajuns la aproape cinci mii.

5 În ziua următoare s-au adunat în Ierusalim conducătorii lor, bătrânii și cărturarii,

6 precum și Ana – marele preot –, Caiafa, Ioan, Alexandru și toți cei care erau din neamul marilor preoți.

7 I-au pus pe apostoli să stea în mijloc și i-au întrebat: – Prin ce putere sau în numele cui ați făcut aceasta?

8 Atunci Petru, plin de Duhul Sfânt, le-a răspuns: – Conducători și bătrâni ai poporului,

9 dacă astăzi suntem cercetați pentru o faptă bună făcută unui om neputincios și pentru felul în care a fost el vindecat,

10 să vă fie cunoscut vouă tuturor și întregului popor Israel că acest om stă sănătos înaintea voastră în Numele lui Isus Cristos din Nazaret, pe Care voi L-ați răstignit, dar pe Care Dumnezeu L-a înviat dintre cei morți!

11 El este: „piatra respinsă de către voi, zidarii, care a devenit piatra din capul unghiului.“

12 În nimeni altul nu este mântuire, căci nu este sub cer nici un alt nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți!

13 Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan și când și-au dat seama că erau oameni neînvățați și de rând, s-au mirat și au înțeles că fuseseră cu Isus.

14 Văzându-l însă stând lângă ei pe omul care fusese vindecat, n-au avut ce să zică.

15 Prin urmare, le-au poruncit să iasă afară din Sinedriu și s-au sfătuit între ei, zicând:

16 „Ce să le facem oamenilor acestora? Căci este știut de toți locuitorii Ierusalimului că, prin ei, s-a făcut un semn clar și nu putem nega.

17 În schimb, pentru ca acest lucru să nu se răspândească și mai departe în popor, să-i amenințăm, ca să nu mai vorbească nici unui om în Numele acesta!“

18 I-au chemat și le-au poruncit să nu mai vorbească deloc și să nu mai dea învățătură în Numele lui Isus.

19 Însă Petru și Ioan le-au răspuns: „Judecați voi înșivă dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu!

20 Căci nu putem să nu vorbim despre ceea ce am văzut și auzit!“

21 După ce i-au amenințat din nou, le-au dat drumul, negăsind un mod prin care să-i pedepsească, din pricina poporului, deoarece toți îl slăveau pe Dumnezeu pentru cele întâmplate.

22 Căci omul cu care se făcuse acest semn de vindecare avea mai mult de patruzeci de ani.

Credincioșii se roagă pentru a primi învățarea

23 După ce li s-a dat drumul, s-au dus la ai lor și le-au istorisit tot ce le spusese conducătorii preoților și bătrânii.

24 Când au auzit ei aceste lucruri, și-au ridicat glasul în același gând către Dumnezeu și au zis: „Stăpâne peste toate, Tu, Cel Care ai făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele,

25 Tu ai vorbit, prin Duhul Sfânt, prin gura strămoșului nostru David, robul Tău, astfel: «De ce se întărită neamurile și de ce cugetă popoarele lucruri deșarte?

26 Regii pământului iau poziție și conducătorii se strâng laolaltă, împotriva Domnului și împotriva Unsului Său.»

27 Într-adevăr, împotriva Robului Tău cel sfânt, Isus, pe Care L-ai uns Tu, s-au adunat în această cetate Irod, Ponțiu Pilat, neamurile și poporul lui Israel,

28 ca să facă, de fapt, tot ceea ce ai hotărât mai dinainte să se întâmple prin mâna Ta și planul Tău.

29 Și acum, Doamne, uită-te la amenințările lor și dă-le robilor Tăi toată îndrăzneala ca să vestească Cuvântul Tău!

30 Întinde-Ți mâna ca să se facă vindecări, semne și minuni prin Numele Robului Tău cel sfânt, Isus!“

31 După ce s-au rugat, locul unde erau adunați s-a cutremurat, și toți au fost umpluți de Duhul Sfânt și au început să vestească Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.

Credincioșii își împart între ei averile

32 Mulțimea celor ce crezuseră era una în inimă și gând și nici unul nu spunea că vreunul din bunurile lui este al lui, ci aveau toate în comun.

33 Apostolii depuneau mărturie cu mare putere despre învierea Domnului Isus și un mare har era peste ei toți.

34 Căci nu era nimeni printre ei în nevoie, pentru că toți cei care aveau în proprietatea lor ogoare sau case le vindeau, iar banii obținuți pe lucrurile vândute îi aduceau

35 și-i puneau la picioarele apostolilor; apoi erau împărțiți fiecăruia după cum avea nevoie.

36 Iosif, numit de apostoli și Barnaba, care tradus înseamnă „Fiul încurajării“, un levit originar din Cipru,

37 a vândut un ogor care-i aparținea și apoi a adus banii și i-a pus la picioarele apostolilor.

5 Anania și Safira

1 Dar un om pe nume Anania, a vândut o proprietate împreună cu soția lui, Safira,

2 și a păstrat pentru sine o parte din bani cu știrea soției lui; apoi a adus cealaltă parte din bani și a pus-o la picioarele apostolilor.

3 Petru i-a zis: „Anania, de ce ți-a umplut Satan inima ca să-L minți pe Duhul Sfânt, păstrând pentru tine o parte din prețul ogorului?”

4 Dacă rămânea nevândut, nu rămânea el al tău? Și, după ce a fost vândut, nu erau banii la dispoziția ta? De ce ai pus la cale acest lucru în inima ta? Nu pe oameni i-ai mințit, ci pe Dumnezeu!“

5 Când a auzit Anania aceste cuvinte, a căzut la pământ și și-a dat duhul. O mare frică i-a cuprins pe toți cei ce auziseră aceste lucruri.

6 Cei tineri s-au ridicat, l-au învelit, l-au scos afară și l-au îngropat.

7 Cam după trei ore, a intrat și soția lui, fără să știe ce se întâmplase.

8 Petru a întrebat-o: – Spune-mi, cu atât ați vândut ogorul? Ea i-a răspuns: – Da, cu atât.

9 Atunci Petru i-a zis: – De ce v-ați înțeleș între voi să-L puneți la încercare pe Duhul Domnului? Iată, picioarele celor ce l-au îngropat pe soțul tău sunt la ușă și te vor duce și pe tine!

10 Dintr-odată, ea a căzut la picioarele lui și și-a dat duhul. Când au intrat tinerii, au găsit-o moartă; au dus-o afară și au îngropat-o lângă soțul ei.

11 O mare frică a cuprins toată biserica și pe toți cei ce auziseră aceste lucruri.

Prin apostoli se fac semne și minuni

12 Prin mâinile apostolilor se făceau multe semne și minuni în popor. Toți se adunau în același gând în Porticul lui Solomon

13 și nici unul din ceilalți nu îndrăznea să li se alăture, deși poporul îi lăuda foarte mult.

14 Totuși, tot mai mulți oameni, o mulțime de bărbați și femei care credeau în Domnul, erau adăugați la numărul lor,

15 astfel că oamenii îi scoteau pe străzi pe cei neputincioși și-i puneau pe târgi și pe așternuturi, pentru ca, atunci când trecea Petru, măcar umbra lui să cadă peste vreunul dintre ei.

16 Mulțimea, de asemenea, se aduna din cetățile din jurul Ierusalimului, aducându-i pe cei bolnavi și pe cei chinuți de duhuri necurate; și toți erau vindecați.

Apostolii persecutați

17 Însă marele preot și toți cei ce erau împreună cu el, adică partida saducheilor, s-au sculat plini de invidie,

18 au pus mâinile pe apostoli și i-au băgat în închisoarea publică.

19 Dar un înger al Domnului a deschis ușile închisorii în timpul nopții, i-a condus afară și le-a zis:

20 „Duceți-vă, stați în Templu și spuneți poporului toate cuvintele vieții acesteia!“

21 Auzind aceasta, ei au intrat în Templu dis-de-dimineată și au început să dea învățătură. Când a sosit marele preot și cei ce erau împreună cu el, au

convocat Sinedriul, adică toată adunarea bătrânilor fiilor lui Israel, și au trimis după apostoli la închisoare, ca să fie aduși.

22 Dar gărzile, când au sosit acolo, nu i-au găsit în închisoare, așa că s-au întors și au anunțat

23 spunând: „Închisoarea am găsit-o încuiată cu toată grija, iar pe gardieni i-am găsit stând la uși, dar când am deschis, n-am găsit pe nimeni înăuntru!“

24 Când au auzit cuvintele acestea, atât comandantul gărzii Templului, cât și conducătorii preoților au rămas înmărmuriți din pricina lor și au început să se întrebe ce se întâmplă.

25 Cineva însă a venit și i-a anunțat: „Iată că bărbații pe care i-ați băgat în închisoare stau în Templu și dau învățătură poporului!“

26 Atunci comandantul s-a dus împreună cu gărzile și i-a adus, însă nu cu forța, pentru că se temeau să nu fie loviți cu pietre de popor.

27 I-au adus și i-au pus să stea înaintea Sinedriului. Marele preot i-a întrebat

28 zicând: – (Nu) v-am poruncit răspicat să nu mai dați învățătură în Numele acesta? Dar iată că voi ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și vreți să aruncați peste noi vina pentru sângele Acestui Om!

29 Petru și ceilalți apostoli i-au răspuns: – Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!

30 Dumnezeu strămoșilor noștri L-a înviat pe Isus, Cel pe Care voi L-ați prins și L-ați ucis pironindu-L pe lemn!

31 Pe El, Dumnezeu L-a înălțat la dreapta Sa, ca Prinț și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăință și iertare de păcate!

32 Iar noi suntem martori ai acestor lucruri și, de asemenea, și Duhul Sfânt pe Care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El!

33 Când au auzit ei acestea, s-au înfuriat și au vrut să-i omoare.

34 Dar un fariseu pe nume Gamaliel, un cărturar respectat de tot poporul, s-a ridicat în Sinedriu și a poruncit ca oamenii să fie scoși afară puțin.

35 Apoi le-a zis: „Bărbați israeliți, luați seama ce aveți de gând să le faceți acestor oameni!“

36 Căci, nu demult, s-a ridicat Teuda, care spunea despre sine că este cineva și căruia i s-au alăturat aproape patru sute de bărbați. El a fost omorât, iar toți cei ce-l urmaseră au fost împrăștiați și nu s-a ales nimic de ei.

37 După el, pe vremea recensământului, s-a ridicat Iuda, galileeanul, și a tras pe popor după el. Dar și el a pierit, iar cei ce-l urmaseră au fost împrăștiați.

38 Iar acum, eu vă spun: depărtați-vă de oamenii aceștia și lăsați-i în pace! Dacă planul sau lucrarea aceasta este de la oameni, i se va pune capăt,

39 dar dacă este de la Dumnezeu nu-i veți putea opri pe acești oameni! Să nu vă pomeniți că luptați împotriva lui Dumnezeu!“

40 Ei au fost convinși de el. Apoi i-au chemat pe apostoli, i-au biciuit, le-au poruncit să nu mai vorbească în Numele lui Isus și le-au dat drumul.

41 Prin urmare, apostolii au plecat dinaintea Sinedriului, bucurându-se că au fost considerați vrednici să fie înjosiți pentru Numele lui Isus.

42 Și, în fiecare zi, în Templu și prin case, nu încetau să dea învățătură și să ducă vestea bună că Isus este Cristosul.

6 *Alegerea celor șapte diaconi*

1 În zilele acelea, când numărul ucenicilor creștea, evreii eleniști au început să murmure împotriva evreilor autohtoni, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la distribuirea zilnică a celor necesare.

2 Cei doisprezece au adunat mulțimea ucenicilor și le-au zis: „Nu este potrivit pentru noi să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu ca să slujim la mese!“

3 Prin urmare, fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați vorbiți de bine, plini de Duhul Sfânt și de înțelepciune, pe care să-i punem responsabili cu îndatorirea aceasta,

4 iar noi vom continua să dăm atenție rugăciunii și slujirii Cuvântului.“

5 Vorbirea aceasta a plăcut întregii mulțimi, așa că l-au ales pe Ștefan, un bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmena și pe Nicolae, un prozelit din Antiohia;

6 i-au adus înaintea apostolilor, care s-au rugat și și-au pus mâinile peste ei.

7 Cuvântul lui Dumnezeu continua să se răspândească, numărul ucenicilor creștea tot mai mult în Ierusalim și foarte mulți preoți veneau la credință.

Arestarea lui Ștefan

8 Ștefan, un om plin de har și de putere, făcea minuni și semne mari în popor.

9 Unii din sinagoga numită „A oamenilor liberi“ – a celor din Cirena, a celor din Alexandria și a celor din Cilicia și din Asia – au început o dispută cu Ștefan,

10 dar nu puteau să se opună înțelepciunii și Duhului cu care vorbea el.

11 Atunci au plătit niște bărbați care să spună: „Noi l-am auzit rostind cuvinte blasfemiatoare împotriva lui Moise și împotriva lui Dumnezeu!“

12 Au incitat pe popor, pe bătrâni și pe cărturari, s-au repezit asupra lui, l-au înșfăcat și l-au dus înaintea Sinedriului.

13 Au scos niște martori mincinoși, care au zis: „Omul acesta nu încetează să rostească cuvinte blasfemiatoare împotriva acestui Lăcaș sfânt și împotriva Legii!“

14 Căci l-am auzit spunând că Acest Isus din Nazaret va distruge locul acesta și va schimba obiceiurile pe care ni le-a încredințat Moise!“

15 Toți cei ce ședea în Sinedriu s-au uitat țintă la el și au văzut că fața lui arăta ca fața unui înger.

7 Ștefan se adresează Sinedriului

1 Marele preot l-a întrebat: – Așa stau lucrurile?

2 El a răspuns: – Frați și părinți, ascultați! Dumnezeuul slavei i S-a arătat strămoșului nostru Avraam în timp ce se afla în Mesopotamia, înainte de a locui în Haran,

3 și i-a zis: „Ieși din țara ta și dintre rudeniile tale și vino în țara pe care ți-o voi arăta!“

4 Atunci el a ieșit din țara caldeenilor și a locuit în Haran. De acolo, după moartea tatălui său, Dumnezeu l-a mutat în țara aceasta, în care locuiți voi acum,

5 dar nu i-a dat în ea nici o moștenire, nici măcar o palmă de pământ, ci i-a promis că i-o va da ca posesiune, lui și seminței lui după el, cu toate că nu avea nici un copil.

6 Dumnezeu i-a spus că urmașii lui vor locui ca străini într-o țară străină și că vor fi înrobiți și asupriți timp de patru sute de ani.

7 „Dar pe neamul căruia îi vor sluji ei îl voi judeca Eu, a zis Dumnezeu, iar după aceea vor ieși de acolo și Mi se vor închina Mie în locul acesta.“

8 Apoi i-a dat legământul circumciziei. Astfel, când i s-a născut Isaac, Avraam l-a circumcis în ziua a opta; apoi Isaac l-a circumcis pe Iacov, și Iacov pe cei doisprezece patriarhi.

9 Patriarhii, fiind invidioși pe Iosif, l-au vândut în Egipt. Dar Dumnezeu era cu el

10 și l-a scăpat din toate necazurile lui; El i-a dat har și înțelepciune în prezența lui Faraon, monarhul Egiptului, care l-a pus conducător peste Egipt și peste toată casa lui.

11 A venit o foamete în tot Egiptul și în Canaan; necazul era mare și strămoșii noștri nu găseau de mâncare.

12 Iacov a auzit că în Egipt era grâu, așa că i-a trimis acolo pe strămoșii noștri pentru prima oară.

13 Când s-au dus a doua oară, Iosif li s-a făcut cunoscut fraților săi, iar Faraon a aflat despre neamul lui Iosif.

14 Apoi Iosif a trimis să fie chemat tatăl său Iacov precum și întreaga familie, în număr de șaptezeci și cinci de suflete.

15 Și astfel Iacov s-a coborât în Egipt, unde atât el, cât și strămoșii noștri au murit.

16 Au fost mutați în Șehem și puși în mormântul pe care-l cumpăraseră Avraam de la fiii lui Hamor, în Șehem, în schimbul unei sume în argint.

17 Cu cât se apropia vremea împlinirii promisiunii pe care Dumnezeu i-o făcuse lui Avraam, poporul creștea și se înmulțea tot mai mult în Egipt,

18 până când peste Egipt s-a ridicat un alt monarh, care nu-l cunoscuse pe Iosif.

19 Acesta ne-a exploatat cu viclenie neamul și i-a tratat rău pe strămoșii noștri, cerându-le să-și abandoneze copiii, ca să nu mai trăiască.

20 În vremea aceea s-a născut Moise, care era frumos înaintea lui Dumnezeu. El a fost hrănit timp de trei luni în casa tatălui său,

21 iar când a fost abandonat, l-a luat fiica lui Faraon și l-a crescut ca pe propriul ei fiu.

22 Moise a fost educat în toată înțelepciunea egiptenilor și era puternic în fapte și cuvinte.

23 Când avea patruzeci de ani, i-a venit în inimă dorința să-i viziteze pe frații săi, pe israeliți.

24 A văzut pe unul căruia i se făcea o nedreptate și i-a luat apărarea; el l-a răzbunat pe cel asuprit, ucigându-l pe egiptean.

25 Credea că frații săi vor înțelege că Dumnezeu le va da eliberarea prin mâna lui, însă ei n-au înțeles.

26 În ziua următoare, i-a văzut pe doi bătându-se și i-a îndemnat la pace, spunându-le: „Bărbaților, voi sunteți frați; de ce vă faceți rău unul altuia?“

27 Dar cel ce-i făcea rău semenului său, l-a împins și i-a zis: „Cine te-a pus pe tine conducător și judecător peste noi?”

28 Vrei să mă ucizi și pe mine așa cum l-ai ucis ieri pe egiptean?”

29 Când a auzit aceasta, Moise a fugit și a locuit ca străin în țara Midian, unde i s-au născut doi fii.

30 După ce au trecut patruzeci de ani, i s-a arătat un înger în pustia muntelui Sinai, într-o flacăra de foc care ieșea dintr-un tufiș.

31 Când a văzut tufișul, Moise s-a mirat de priveliștea aceea și, în timp ce se apropia ca să se uite mai bine, glasul Domnului i-a vorbit astfel:

32 „Eu sunt Dumnezeuul strămoșilor tăi, Dumnezeuul lui Avraam, (Dumnezeul) lui Isaac și (Dumnezeul) lui Iacov!” Moise tremura și nu îndrăznea să se uite.

33 Domnul i-a zis: „Dă-ți jos sandalele, căci locul pe care stai este un pământ sfânt!”

34 Am văzut asuprirea poporului Meu care este în Egipt și i-am auzit geamătul, așa că M-am coborât să-l eliberez. Acum, vino, căci te voi trimite în Egipt!”

35 Pe acest Moise, pe care ei îl respinseseră zicând: „Cine te-a pus pe tine conducător și judecător?” pe el l-a trimis Dumnezeu drept conducător și eliberator, cu ajutorul îngerului care i s-a arătat în tufiș.

36 El i-a scos din Egipt și a făcut semne și minuni în țara Egiptului, la Marea Roșie și în pustie, timp de patruzeci de ani.

37 El este același Moise care le-a spus fiilor lui Israel: „Dumnezeu vă va ridica dintre frații voștri un Profet asemenea mie.”

38 El este acela care a fost în adunare, în pustie, împreună cu îngerul care i-a vorbit pe muntele Sinai și cu strămoșii noștri; și el este cel care a primit cuvinte vii, ca să ni le dea nouă.

39 Strămoșii noștri însă n-au vrut să-l asculte, ci l-au respins și, în inimile lor, s-au întors în Egipt.

40 Ei i-au spus lui Aaron: „Fă-ne niște zei care să meargă înaintea noastră, căci nu știm ce s-a întâmplat cu acest Moise, care ne-a scos din țara Egiptului!”

41 Și în zilele acelea și-au făcut un vițel, au adus jertfă aceluia idol și s-au bucurat de lucrările mâinilor lor.

42 Atunci Dumnezeu S-a întors de la ei și i-a lăsat să se închine oștirii cerului, așa cum este scris în Cartea Profeților: „Mi-ați adus voi jertfe și daruri de

mâncare timp de patruzeci de ani în pustie, casă a lui Israel?”

43 Ați purtat cortul lui Moloh și steaua zeului vostru Refan, chipurile idolești pe care vi le-ați făcut ca să vă închinați lor! De aceea vă voi duce în captivitate dincolo de Babilon!”

44 Cortul Mărturiei era cu strămoșii noștri în pustie, așa cum poruncise Cel Ce i-a spus lui Moise să-l facă după modelul pe care-l văzuse.

45 Strămoșii noștri l-au adus, la rândul lor, împreună cu Iosua, când au luat în stăpânire teritoriul neamurilor pe care le-a izgonit Dumnezeu dinaintea strămoșilor noștri; și a rămas acolo până în zilele lui David,

46 care a găsit har înaintea lui Dumnezeu și a cerut să-I asigure Dumnezeului lui Iacov un loc de locuit.

47 Solomon însă a fost cel care l-a construit o casă.

48 Dar Cel Preaînalt nu locuiește în lăcașuri făcute de mâini omenești, așa cum zice profetul:

49 „Cerule este tronul Meu, iar pământul este așternutul picioarelor Mele! Ce fel de casă Mi-ați putea zidi voi Mie? zice Domnul. Sau unde va fi locul Meu de odihnă?”

50 Oare nu mâna Mea a făcut toate aceste lucruri?”

51 Oameni încăpățânați, cu inima și urechile necircumcise, voi întotdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt! Așa cum au făcut strămoșii voștri, așa faceți și voi!

52 Pe care dintre profeți nu l-au persecutat strămoșii voștri?! Ei i-au ucis pe cei ce prevesteau venirea Celui Drept, Cel ai Cărui trădători și ucigași ați devenit voi acum,

53 voi, care ați primit Legea poruncită prin îngeri, dar n-ați ascultat de ea!

Lapidarea lui Ștefan

54 Când au auzit ei acestea, s-au înfuriat și scrâșneau din dinți împotriva lui.

55 El însă, plin de Duhul Sfânt, a privit spre cer, a văzut slava lui Dumnezeu și pe Isus stând la dreapta lui Dumnezeu

56 și a zis: „Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul Omului stând la dreapta lui Dumnezeu!”

57 Atunci ei au început să strige cu glas tare și n-au vrut să mai asculte, ci s-au repezit într-un singur gând asupra lui;

58 l-au scos afară din cetate și l-au lovit cu pietre. Martorii și-au pus hainele la picioarele unui tânăr numit Saul.

59 Și-l loveau cu pietre pe Ștefan, care se ruga și zicea: „Doamne Isuse, primește duhul meu!”

60 Apoi a căzut în genunchi și a strigat cu glas tare: „Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta!” Și spunând aceasta, a adormit.

8 Filip vestește Evanghelia în Samaria

1 Saul își dăduse consimțământul la uciderea lui Ștefan. Chiar în ziua aceea a izbucnit o mare persecuție împotriva bisericii din Ierusalim și toți, în afară de apostoli, s-au împrăștiat prin regiunile Iudeii și ale Samariei.

2 Niște oameni evlavioși l-au îngropat pe Ștefan și l-au jelit mult.

3 Saul însă făcea prăpăd în biserică, intrând prin case, luând cu forța bărbați și femei și aruncându-i în închisoare.

4 Cei ce fuseseră împrăștiați vesteau Cuvântul pe oriunde treceau.

5 Filip s-a coborât într-o cetate a Samariei și le-a predicat pe Cristos.

6 Mulțimile luau aminte în același gând la cele spuse de Filip, când au auzit și au văzut semnele pe care le făcea.

7 Căci din mulți demoniaci ieșeau duhuri rele, scoțând strigăte puternice, și mulți paralitici și șchiopi erau vindecați.

8 Astfel, a fost o mare bucurie în cetatea aceea.

9 În cetate era un om pe nume Simon, care practica vrăjitoria și uimea neamul Samariei, pretinzând că ar fi cineva important.

10 Și toți, de la cel mai mic până la cel mai mare, luau aminte la el și spuneau: „El este puterea lui Dumnezeu, cea numită «mare»!”

11 Îl ascultau cu luare-aminte pentru că de mult timp îi uimise cu vrăjitoriile lui.

12 Dar când au crezut pe Filip, care vestea Evanghelia despre Împărăția lui Dumnezeu și despre Numele lui Isus Cristos, au fost botezați atât bărbați, cât și femei.

13 Chiar și Simon însuși a crezut și, după ce a fost botezat, stătea tot timpul cu Filip și se mira văzând semnele și minunile mari care se făceau.

14 Apostolii care erau în Ierusalim, când au auzit că Samaria primise Cuvântul lui Dumnezeu, i-au trimis la ei pe Petru și pe Ioan.

15 Când au ajuns, s-au rugat pentru ei ca să primească Duhul Sfânt.

16 Căci Duhul Sfânt nu Se coborâse încă peste nici unul dintre ei, ci fuseseră doar botezați în Numele Domnului Isus.

17 Atunci și-au pus mâinile peste ei, iar aceia au primit Duhul Sfânt.

18 Când a văzut Simon că Duhul era dat prin punerea mâinilor apostolilor, le-a oferit bani,

19 spunând: – Dați-mi și mie autoritatea aceasta, ca oricine peste care-mi pun eu mâinile să primească Duhul Sfânt!

20 Petru însă i-a zis: – Banii tăi să piară împreună cu tine, pentru că ai crezut că darul lui Dumnezeu s-ar putea obține cu bani!

21 Tu n-ai nici parte, nici sorț în lucrarea aceasta, pentru că inima ta nu este cinstită înaintea lui Dumnezeu!

22 Pocăiește-te deci de această răutate a ta și roagă-te Domnului ca, dacă este posibil, să-ți ierte această intenție a inimii tale,

23 căci văd că ești plin de otravă amară și în lanțul nedreptății!

24 Simon a răspuns: – Rugați-vă voi Domnului pentru mine, ca nimic din ceea ce ați spus să nu vină peste mine!

25 După ce au depus mărturie și au vorbit despre Cuvântul Domnului, Petru și Ioan s-au întors în Ierusalim, vestind Evanghelia în multe sate de-ale samaritenilor.

Filip și eunucul etiopian

26 Un înger al Domnului i-a vorbit lui Filip astfel: „Scoală-te și du-te spre sud, pe drumul din pustie, care coboară din Ierusalim spre Gaza!”

27 Filip s-a sculat și s-a dus. Și iată că un eunuc etiopian, înalt oficial al lui Candake, regina etiopienilor, și responsabil peste toată vistieria ei, venise să se închine în Ierusalim,

28 iar acum se întorcea de acolo, stând în carul lui de călătorie și citindu-l pe profetul Isaia.

29 Duhul i-a zis lui Filip: „Du-te și însoțește carul acela!”

30 Filip a alergat către el și l-a auzit pe eunuc citindu-l pe profetul Isaia. El l-a întrebant: – Înțelegi ce citești?

31 Acesta i-a răspuns: – Cum aș putea, dacă nu mă va îndruma cineva? Și l-a rugat pe Filip să se suie în car și să se așeze lângă el.

32 Pasajul din Scriptură pe care-l citea era acesta: „Ca o oaie care este dusă la tăiere și ca un miel care

tace înaintea celui ce-l tunde, tot așa nici El nu Și-a deschis gura.

33 În smerenia Lui, dreptatea I-a fost negată. Cine va putea vorbi despre generația Lui? Căci viața I-a fost luată de pe pământ!“

34 Eunucul l-a întrebat pe Filip: – Spune-mi, te rog, despre cine spune profetul aceste lucruri? Despre sine sau despre altcineva?

35 Atunci Filip a luat cuvântul și, începând de la Scriptura aceasta, i-a vestit Evanghelia despre Isus.

36 În timp ce călătoreau de-a lungul drumului, au ajuns la o apă. Eunucul a zis: – Uite apă! Ce mă împiedică să fiu botezat? (

37 Filip a zis: – Dacă crezi din toată inima ta, poți! El i-a răspuns: – Cred că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu!)7

38 A poruncit să stea carul, au coborât amândoi în apă, atât Filip, cât și eunucul, iar Filip l-a botezat.

39 Când au ieșit din apă, Duhul Domnului l-a răpit pe Filip, astfel că eunucul nu l-a mai văzut și și-a continuat drumul bucuros.

40 Filip s-a pomenit în Azot și, călătorind spre Cezareea, a vestit Evanghelia prin toate cetățile, până când a ajuns acolo.

9 *Convertirea lui Saul*

1 Între timp însă, Saul încă sufla amenințare și ucidere împotriva ucenicilor Domnului. S-a dus la marele preot

2 și a cerut de la el scrisori către sinagogile din Damasc, cum că, dacă i-ar găsi pe unii care aparțin Căii, atât bărbați, cât și femei, să-i aducă legați la Ierusalim.

3 În timp ce era pe drum și se apropia de Damasc, a strălucit deodată împrejurul lui o lumină din cer.

4 El a căzut la pământ și a auzit un glas care-i zicea: – Saul, Saul, de ce Mă persecuți?

5 El a întrebat: – Cine ești, Doamne? Isus i-a răspuns: – Eu sunt Isus, Cel pe Care tu Îl persecuți!

6 Ridică-te, intră în cetate și îți se va spune ce trebuie să faci! .

7 Bărbații care-l însoțeau în călătorie s-au oprit amuțiți; auzeau într-adevăr glasul, dar nu vedeau pe nimeni.

8 Saul s-a sculat de la pământ și, măcar că ochii îi erau deschiși, nu vedea nimic. Prin urmare, l-au luat de mână și l-au dus în Damasc.

9 Timp de trei zile n-a văzut și n-a mâncat, nici n-a băut nimic.

10 În Damasc era un ucenic pe nume Anania.

Domnul i-a vorbit într-o viziune: – Anania! – Iată-mă, Doamne! a răspuns el.

11 Domnul i-a zis: – Scoală-te, du-te pe strada numită „Dreaptă“ și caută în casa lui Iuda un om din Tars, pe nume Saul. Iată, chiar acum el se roagă

12 și a văzut într-o viziune un om pe nume Anania, intrând și punându-și mâinile peste el ca să-și recapete vederea!

13 Anania I-a răspuns: – Doamne, am auzit de la mulți despre toate relele pe care omul acesta le-a făcut sfinților Tăi în Ierusalim.

14 Chiar și aici are autoritate din partea conducătorilor preoților să-i lege pe toți cei ce cheamă Numele Tău!

15 Dar Domnul i-a zis: – Du-te, pentru că el este un vas al Meu pe care l-am ales ca să ducă Numele Meu atât înaintea neamurilor și regilor lor, cât și înaintea fiilor lui Israel!

16 Căci Eu îi voi arăta cât trebuie să sufere de dragul Numelui Meu!

17 Anania a plecat, a intrat în casa unde era Saul și, punându-și mâinile peste el, a zis: „Frate Saul, m-a trimis Domnul – Isus, Cel Care îți S-a arătat pe drumul pe care veneai – ca să-ți recapeți vederea și să fii umplut de Duhul Sfânt!“

18 Imediat, de pe ochii lui au căzut un fel de solzi, și el și-a recăpătat vederea. Apoi s-a ridicat, a fost botezat

19 și, după ce a mâncat ceva, i-au revenit puterile. Saul a rămas câteva zile cu ucenicii în Damasc

Saul, în Damasc și Ierusalim

20 și imediat a început să predice în sinagogi despre Isus, și anume că El este Fiul lui Dumnezeu.

21 Toți cei ce-l auzeau rămâneau uimiți și ziceau:

„Nu este el acela care făcea prăpăd în Ierusalim printre cei ce chemau Numele acesta?! Și n-a venit el aici ca să-i ducă legați la conducătorii preoților?!“

22 Dar Saul se întărea tot mai mult și le provoca nedumerire iudeilor care locuiau în Damasc, dovedind că Isus este Cristosul.

23 După mai multe zile, iudeii au uneltit să-l omoare,

24 însă Saul a aflat despre uneltirea lor. Zi și noapte ei supravegheau porțile, ca să-l omoare.

25 Dar într-o noapte, ucenicii l-au luat și l-au coborât prin zid, dându-l jos într-un coș.

26 Când a ajuns în Ierusalim, a încercat să li se alătore ucenicilor, dar toți se temeau de el, pentru că nu credeau că este un ucenic.

27 Atunci Barnaba l-a luat și l-a dus la apostoli; le-a istorisit cum, pe drum, Saul îl văzuse pe Domnul, și El îi vorbise, și cum, în Damasc, vorbise cu îndrăzneală în Numele lui Isus.

28 De atunci venea și se ducea împreună cu ei în Ierusalim, vorbind cu îndrăzneală în Numele Domnului.

29 De asemenea, vorbea și purta dispute cu iudeii eleniști, dar ei încercau să-l omoare.

30 Când au aflat frații lucrul acesta, l-au dus la Cezareea și l-au trimis în Tars.

31 Pe atunci, biserica de prin toată Iudeea, Galileea și Samaria, se bucura de pace și era consolidată; umbla în frică de Domnul și, prin încurajarea Duhului Sfânt, se înmulțea.

Petru, în Lida și în Iafó

32 În timp ce călătorea prin toate regiunile, Petru s-a coborât și la sfinții care locuiau în Lida.

33 Acolo a găsit un om pe nume Enea, care de opt ani zăcea în pat, pentru că era paralizat.

34 Petru i-a zis: „Enea, Isus Cristos te vindecă! Ridică-te și fă-ți patul!” Și el s-a ridicat imediat.

35 Toți locuitorii din Lida și din Șaron l-au văzut și s-au întors la Domnul.

36 În Iafó era o ucenică, pe nume Tabita, care tradus înseamnă „Gazelă” (sau Dorca). Viața ei era plină de fapte bune și de milosteniile pe care le făcea.

37 În zilele acelea, ea s-a îmbolnăvit și a murit. Au spălat-o și au pus-o în camera de sus.

38 Lida este aproape de Iafó; prin urmare, când au auzit că Petru este în Lida, ucenicii au trimis doi bărbați să-l roage: „Nu ezita să vii până la noi!”

39 Petru s-a sculat și a plecat împreună cu ei. Când a ajuns, l-au condus în camera de sus. Toate văduvele au venit lângă el, plângând și arătându-i tunicile și hainele pe care le făcea Dorca pe când era cu ele.

40 Petru i-a scos afară pe toți, a îngenuncheat și s-a rugat; apoi s-a întors spre trup și a zis: „Tabita, scoală-te!” Ea a deschis ochii și, când l-a văzut pe Petru, s-a ridicat.

41 El i-a dat mâna și a ridicat-o; apoi i-a chemat pe sfinți și pe văduve și le-a înfățișat-o vie.

42 Acest fapt a devenit cunoscut prin tot Iafó și mulți au crezut în Domnul.

43 Petru a rămas mai multe zile în Iafó, la un anume Simon, un tăbăcar.

10 Corneliu

1 În Cezareea era un om pe nume Corneliu, un centurion din cohorta numită „Italiana”.

2 Era evlavios și temător de Dumnezeu, împreună cu toată casa lui. El făcea multe milostenii poporului și se ruga mereu lui Dumnezeu.

3 Într-o zi, cam pe la ceasul al nouălea, a văzut clar, într-o viziune, pe un înger al lui Dumnezeu intrând la el și spunându-i: – Corneliu!

4 Corneliu s-a uitat țintă la el și s-a înspăimântat. El a zis: – Ce este, domnule? Îngerul i-a spus: – Rugăciunile și milosteniile tale s-au suit înaintea lui Dumnezeu, ca o jertfă de aducere-aminte.

5 Acum, trimite niște bărbați la Iafó și cheamă-l pe Simon, cel care mai este numit și Petru.

6 El găzduiește la Simon, un tăbăcar, a cărui casă este lângă mare.

7 Cum a plecat îngerul care-i vorbise, Corneliu a chemat doi din slujitorii săi din casă și un soldat evlavios, care-i era devotat tot timpul,

8 și, după ce le-a istorisit totul, i-a trimis la Iafó.

Viziunea lui Petru

9 În ziua următoare, în timp ce ei erau pe drum și se apropiau de cetate, Petru s-a suit pe acoperiș să se roage pe la ceasul al șaselea.

10 I s-a făcut foame și a vrut să mănânce. În timp ce-i pregăteau masa, a căzut într-o răpire sufletească.

11 A văzut cerul deschis și ceva ca o pânză mare fiind coborâtă pe pământ de cele patru colțuri.

12 În ea se aflau tot felul de patrupede, animale mici ale pământului și păsări ale cerului.

13 Un glas i-a vorbit astfel: – Petru, ridică-te, înjunghie și mănâncă!

14 Însă Petru a zis: – În nici un caz, Doamne! Căci niciodată n-am mâncat ceva pângărit sau necurat!

15 Glasul i-a vorbit din nou, a doua oară: – Ceea ce a curățit Dumnezeu, să nu numești pângărit!

16 Lucrul acesta s-a întâmplat de trei ori; apoi, imediat pânza a fost luată la cer.

17 În timp ce Petru era preocupat de înțelesul acestei viziuni, iată că bărbații trimiși de Corneliu aflaseră unde este casa lui Simon și stăteau la poartă,

18 întrebând cu glas tare dacă Simon, care mai este numit și Petru, găzduiește acolo.

19 În timp ce Petru încă se gândea la viziune, Duhul i-a zis: „Iată că te caută trei bărbați;

20 ridică-te deci, coboară și du-te cu ei fără să faci deosebire, pentru că Eu i-am trimis.“

21 Așadar, Petru a coborât la bărbații aceia și le-a zis: – Eu sunt cel pe care-l căutați. Care este motivul pentru care ați venit?

22 Ei i-au răspuns: – Centurionul Corneliu, om drept, temător de Dumnezeu și vorbit de bine prin tot neamul iudeilor, a fost înștiințat printr-un înger sfânt să trimită să te cheme în casa lui și să audă cuvinte de la tine.

23 Petru deci i-a invitat înăuntru și i-a găzduit. În ziua următoare s-a sculat și a plecat împreună cu ei; l-au însoțit și unii dintre frații din Iafō.

Petru, acasă la Corneliu

24 O zi mai târziu au ajuns în Cezareea. Corneliu îi aștepta împreună cu rudele și prietenii apropiați pe care-i invitasese.

25 Pe când dădea Petru să intre în casă, Corneliu l-a întâmpinat, a căzut la picioarele lui și i s-a închinat.

26 Petru însă l-a ridicat, zicând: – Ridică-te! Și eu sunt tot om!

27 Și, continuând să vorbească cu el, a intrat înăuntru, unde a găsit mulți oameni care se adunaseră.

28 El le-a zis: – Știți că unui iudeu îi este interzis de Lege să se asocieze sau să viziteze un străin, dar Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc pe nici un om pângărit sau necurat.

29 De aceea am venit fără ezitare când s-a trimis după mine. Vă întreb deci, cu ce scop ați trimis după mine?

30 Corneliu a zis: – Cu patru zile în urmă, eram în casa mea și mă rugam chiar în ceasul acesta, ceasul al nouălea. Și iată că un om îmbrăcat în haine strălucitoare a stat înaintea mea

31 și a zis: „Corneliu, rugăciunea ta a fost ascultată și milosteniile tale au fost amintite înaintea lui Dumnezeu.

32 Prin urmare, trimite la Iafō și cheamă-l pe Simon, care mai este numit și Petru; el găzduiește în casa lui Simon, un tăbăcar, lângă mare (; când va veni el, îți va vorbi).

33 Am trimis deci imediat la tine și ai făcut bine că ai venit. Acum deci noi toți suntem prezenți aici, înaintea lui Dumnezeu, ca să auzim tot ce ți-a poruncit Domnul!

34 Atunci Petru a luat cuvântul și a zis: – Într-adevăr, înțeleg acum că Dumnezeu nu este părtinitor,

35 ci că, în orice neam, cel ce se teme de El și lucrează dreptate este primit de El.

36 El a trimis fiilor lui Israel Cuvântul, vestind Evanghelia păcii prin Isus Cristos, Care este Domnul tuturor.

37 Voi știți ce s-a întâmplat prin toată Iudeea, începând din Galileea, după botezul predicat de Ioan:

38 cum Dumnezeu L-a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret, Care mergea pretutindeni, făcând bine și vindecându-i pe toți cei ce erau asupriți de diavolul, căci Dumnezeu era cu El.

39 Noi suntem martori ai tuturor lucrurilor pe care le-a făcut El în țara iudeilor și în Ierusalim; El este Cel pe Care ei L-au omorât, atârându-L pe lemn.

40 Pe El, Dumnezeu L-a înviat a treia zi și a îngăduit să Se facă văzut,

41 nu întregului popor, ci nouă, martorilor aleși mai dinainte de Dumnezeu, nouă, care am mâncat și am băut împreună cu El după ce a înviat dintre cei morți.

42 El ne-a poruncit să predicăm poporului și să depunem mărturie că El este Cel desemnat de Dumnezeu ca Judecător al celor vii și al celor morți.

43 Toți profeții depun mărturie despre El, și anume că oricine crede în El primește, prin Numele Lui, iertarea de păcate.

44 În timp ce rostea Petru aceste cuvinte, Duhul Sfânt S-a coborât peste toți cei ce ascultau Cuvântul.

45 Credincioșii circumciși care veniseră cu Petru au rămas uluiți de faptul că darul Duhului Sfânt fusese turnat și peste neamuri.

46 Căci îi auzeau vorbind în limbi și preamărindu-L pe Dumnezeu. Atunci Petru a zis:

47 „Oare poate opri cineva apa să nu fie botezați aceștia, care au primit Duhul Sfânt ca și noi?!“

48 Și a poruncit să fie botezați în Numele lui Isus Cristos. Atunci l-au rugat să mai rămână câteva zile la ei.

11 1 Apostolii și frații care erau în Iudeea au auzit că neamurile au primit și ele Cuvântul lui Dumnezeu.

2 Când Petru s-a suit la Ierusalim, cei dintre creștinii circumciși îl criticau,

3 spunând: „Ai intrat în casă la niște bărbați necircumciși și ai mâncat cu ei!”

4 Atunci Petru a început să le explice pe rând cele întâmplate și le-a zis:

5 „Eram în cetatea Iafō și, în timp ce mă rugam, am văzut, într-o răpire sufletească, o viziune; am văzut ceva ca o pânză mare fiind coborâtă din cer de cele patru colțuri. A venit până la mine.

6 M-am uitat în ea cu atenție și am văzut patrupede de pe pământ, fiare sălbatice, animale mici și păsări ale cerului.

7 Apoi am auzit un glas care mi-a zis: «Petru, ridică-te, înjunghie și mănâncă!»

8 Însă eu am zis: «În nici un caz, Doamne! Căci niciodată n-a intrat în gura mea ceva pângărit sau necurat!»

9 Glasul mi-a vorbit a doua oară din cer: «Ceea ce a curățit Dumnezeu, să nu numești pângărit!»

10 Lucrul acesta s-a întâmplat de trei ori; apoi toate au fost ridicate iarăși la cer.

11 Și iată că imediat după aceea, la poarta casei în care eram stăteau trei bărbați, trimiși la mine din Cezareea.

12 Duhul mi-a spus să mă duc cu ei fără să fac deosebire. Cu mine au mers și acești șase frați; am intrat împreună în casa acelui om,

13 iar el ne-a istorisit cum a văzut un înger stând în casa lui și zicându-i: «Trimite la Iafō și cheamă-l pe Simon, numit și Petru,

14 care îți va spune cuvinte prin care vei fi mântuit tu și toată casa ta!»

15 În timp ce eu începusem să vorbesc, Duhul Sfânt S-a coborât peste ei, așa cum S-a coborât și peste noi la început.

16 Atunci mi-am amintit de vorba Domnului, mi-am amintit cum zicea: «Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt.»

17 Deci, dacă Dumnezeu le-a dat același dar ca și nouă, care am crezut în Domnul Isus Cristos, cine eram eu ca să-L pot împiedica pe Dumnezeu?!”

18 Când au auzit ei aceste lucruri, s-au liniștit și L-au slăvit pe Dumnezeu, zicând: „Așadar, Dumnezeu le-a dat și neamurilor pocăința care duce la viață!”

Biserica în Antiohia

19 Cei ce fuseseră împreună de persecuția care avusese loc în urma uciderii lui Ștefan au ajuns

până în Fenicia, în Cipru și în Antiohia. Ei nu vorbeau despre Cuvânt nimănui în afară de iudei.

20 Câțiva dintre ei însă, niște bărbați din Cipru și din Cirena, care veniseră în Antiohia, le-au vorbit și eleniștilor, vestindu-le Evanghelia despre Domnul Isus.

21 Mâna Domnului era cu ei, și astfel un mare număr de oameni au crezut și s-au întors la Domnul.

22 Vestea despre ei a ajuns și la urechile bisericii care era în Ierusalim, astfel că l-au trimis pe Barnaba să meargă până în Antiohia.

23 Când a ajuns și a văzut harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și i-a îndemnat pe toți să-I rămână credincioși Domnului în toată năzuința inimii lor.

24 Căci Barnaba era un om bun și plin de Duhul Sfânt și de credință; și o mare mulțime de oameni a fost adăugată la Domnul.

25 S-a dus apoi la Tars, ca să-l caute pe Saul

26 și, când l-a găsit, l-a dus în Antiohia. Astfel, timp de un an întreg, ei s-au adunat cu biserica și au dat învățătură la o mare mulțime de oameni. În Antiohia ucenicii au fost numiți pentru prima oară „creștini”.

27 În acele zile, au venit de la Ierusalim în Antiohia niște profeți.

28 Unul dintre ei, pe nume Agab, s-a ridicat și a arătat, prin Duhul Sfânt, că urmează să vină o mare foamete în toată lumea. Și așa s-a și întâmplat în timpul împăratului Claudiu.

29 Atunci ucenicii au hotărât să le trimită ajutor fraților care locuiau în Iudeea, fiecare după cât avea posibilitate;

30 și așa au și făcut, trimițând acest ajutor bătrânilor, prin Barnaba și Saul.

12 Uciderea lui Iacov și întemnițarea lui Petru

1 Cam în aceeași vreme, regele Irod a pus mâna pe unii din biserică ca să-i chinuiască.

2 El l-a omorât cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan.

3 Când a văzut că lucrul acesta place iudeilor, l-a mai arestat și pe Petru. Era în timpul Sărbătorii Azimelor.

4 După ce l-a arestat, l-a aruncat în închisoare, lăsându-l pe mâna a patru grupe de câte patru soldați, ca să-l păzească. El intenționa ca, după Paște, să-l scoată afară, înaintea poporului.

5 În timp ce Petru era păzit în închisoare, biserica se ruga cu înflăcărare lui Dumnezeu pentru el.

Eliberarea miraculoasă a lui Petru

6 În noaptea de dinaintea zilei când Irod urma să-l scoată afară, înaintea poporului, Petru dormea între doi soldați, legat cu două lanțuri, iar niște gărzi păzeau închisoarea, stând în fața porții.

7 Și iată că un înger al Domnului a apărut deodată și o lumină a strălucit în celula închisorii. El l-a trezit pe Petru, lovindu-l în coastă, și i-a zis: „Ridică-te repede!” Lanțurile i-au căzut de la mâini.

8 Apoi îngerul i-a zis: „Încinge-ți mijlocul și leagă-ți sandalele!” El a făcut întocmai. Îngerul i-a mai zis: „Înfășoară-te în manta și urmează-mă!”

9 Petru l-a urmat și a ieșit afară, dar nu știa dacă este adevărat ceea ce făcea îngerul: i se părea că vede o viziune.

10 După ce au trecut de prima și de a doua gardă, au ajuns la poarta de fier care dă în cetate, iar ea li s-a deschis de la sine. Au ieșit și au luat-o pe o stradă, și, deodată, îngerul a plecat de la el.

11 Când s-a dezmeticit, Petru și-a zis: „Acum știu într-adevăr că Domnul Și-a trimis îngerul și m-a salvat din mâna lui Irod și de la tot ce aștepta poporul iudeu să se întâmple!”

12 Dându-și bine seama de aceasta, s-a dus acasă la Maria, mama lui Ioan, numit și Marcu, unde erau adunați mulți oameni și se rugau.

13 A bătut la ușa pridvorului și o slujnică, pe nume Roda, a venit să deschidă.

14 Ea a recunoscut glasul lui Petru și, de bucurie, în loc să deschidă ușa a alergat înăuntru și a dat de știre că Petru se află înaintea ușii.

15 Ei i-au zis: „Ți-ai ieșit din minți!” Dar ea insista și susținea că este așa cum spune ea. Ei însă ziceau: „Este îngerul lui!”

16 Petru însă continua să bată, așa că au deschis și au rămas uluiți când l-au văzut.

17 El le-a făcut semn cu mâna să tacă, le-a istorisit cum l-a scos Domnul din închisoare și apoi a zis: „Spuneți-le aceste lucruri lui Iacov și celorlalți frați!” După aceea a ieșit și a plecat în alt loc.

18 Când s-a făcut ziuă, s-a stârnit o mare tulburare între gardieni cu privire la ceea ce se întâmplase cu Petru.

19 Irod l-a căutat și, pentru că nu l-a găsit, a interogată gărzile și a poruncit să fie executate. Apoi a plecat din Iudeea în Cezareea și a rămas o vreme acolo.

Moartea lui Irod

20 Irod era foarte supărat pe cei din Tir și Sidon. Dar aceștia au venit într-un singur gând la el și, câștigându-l de partea lor pe Blastus, care era șambelanul regelui, au cerut pace, pentru că țara lor primea hrană din țara regelui.

21 Într-o zi hotărâtă, Irod s-a îmbrăcat în mantia regală, s-a așezat pe scaunul de judecată și a ținut un discurs poporului.

22 Adunarea a strigat: „Acesta este glasul unui zeu, nu al unui om!”

23 Imediat l-a lovit un înger al Domnului, pentru că nu dăduse slavă lui Dumnezeu, și și-a dat suflarea, fiind mâncat de viermi.

24 Însă Cuvântul lui Dumnezeu continua să înainteze și să fie răspândit.

25 Barnaba și Saul, după ce și-au împlinit însărcinarea, s-au întors la Ierusalim, luându-l cu ei pe Ioan, numit și Marcu.

13 Trimiterea lui Barnaba și a lui Saul

1 În biserica din Antiohia erau niște profeți și învățători: Barnaba, Simeon, numit și Niger, Lucius din Cirena, Manaen – care fusese crescut împreună cu tetrarhul Irod – și Saul.

2 În timp ce slujeau ei Domnului și posteau, Duhul Sfânt le-a zis: „Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat!”

3 Atunci, după ce au postit și s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei și i-au lăsat să plece.

În Cipru

4 Așadar, fiind trimiși de Duhul Sfânt, ei s-au dus în Seleucia, iar de acolo au plecat pe mare spre Cipru.

5 Când au ajuns la Salamis, au predicat Cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile iudeilor. Îl aveau cu ei pe Ioan, ca ajutor.

6 Au traversat toată insula până la Pafos, iar acolo au întâlnit un vrăjitor, profet mincinos, un iudeu pe nume Bar-Isus,

7 care era cu proconsulul Sergius Paulus, un om inteligent. Proconsulul i-a chemat la el pe Barnaba și pe Saul, căutând să asculte Cuvântul lui Dumnezeu,

8 însă Elima, vrăjitorul, căci așa se traduce numele lui, li se opunea și căuta să-l îndepărteze pe proconsul de la credință.

9 Dar Saul, numit și Pavel, fiind plin de Duhul Sfânt, s-a uitat țintă la el

10 și i-a zis: „Om plin de toată viclenia și de toată înșelăciunea, fiu al diavolului, dușman a tot ceea ce este drept, nu vei înceta să sucești căile drepte ale Domnului?”

11 Acum iată, mâna Domnului este împotriva ta: vei fi orb și nu vei mai vedea soarele până la o vreme!“ Și deodată a căzut peste el ceață și întuneric și a început să umble bâjbâind prin jur, căutând pe cineva care să-l ducă de mână.

12 Atunci, văzând ce se întâmplase, proconsulul a crezut, fiind uluit de învățătura Domnului.

În Antiohia Pisidiei

13 Pavel și cei ce erau cu el au plecat din Pafos pe mare și s-au dus la Perga, în Pamfilia. Ioan însă s-a despărțit de ei și s-a întors în Ierusalim.

14 Dar ei au plecat mai departe din Perga și au ajuns în Antiohia din Pisidia. În ziua de Sabat au intrat în sinagogă și s-au așezat.

15 După citirea Legii și a Profeților, conducătorii sinagogii au trimis să le spună: „Fraților, dacă aveți vreun cuvânt de încurajare pentru popor, vorbiți!“

16 Pavel s-a ridicat, a făcut semn cu mâna și a zis: „Bărbați israeliți și voi care vă temeți de Dumnezeu, ascultați!”

17 Dumnezeu acestui popor Israel i-a ales pe strămoșii noștri; El l-a înălțat în cinste pe poporul acesta în timpul peregrinării lui în țara Egiptului și l-a scos de acolo cu brațul Său puternic.

18 Apoi, timp de aproape patruzeci de ani, i-a suportat în pustie.

19 Și, după ce a distrus șapte neamuri în țara Canaanului, le-a dat drept moștenire țara acestora.

20 Perioada aceasta s-a întins pe aproape patru sute cincizeci de ani. După aceea le-a dat judecători, până la profetul Samuel.

21 Atunci ei au cerut un rege. Și Dumnezeu le-a dat timp de patruzeci de ani pe Saul, fiul lui Chiș, din seminția lui Beniamin.

22 Apoi l-a înlăturat pe Saul și li l-a ridicat ca rege pe David, despre care a mărturisit: «L-am găsit pe David, fiul lui Iese, ca fiind un om după inima Mea și care va împlini toate planurile Mele.»⁷

23 Dintre urmașii acestuia, Dumnezeu, după promisiunea Sa, a adus lui Israel un Mântuitor, pe Isus.

24 Înainte de venirea lui Isus, Ioan predicase botezul pocăinței la tot poporul Israel.

25 Când Ioan era pe cale de a-și împlini misiunea, zicea: «Cine presupuneți că sunt eu? Nu eu sunt

Acela; ci iată, după mine vine Cel Căruia eu nu sunt vrednic să-I dezleg sandalele din picioare!»

26 Fraților, fii ai neamului lui Avraam, și voi, care vă temeți de Dumnezeu, nouă ne-a fost trimis cuvântul acestei mântuirii!

27 Însă locuitorii Ierusalimului și conducătorii lor nu L-au recunoscut pe Isus și, prin faptul că L-au condamnat, au împlinit cuvintele din Profeți, care sunt citite în fiecare zi de Sabat.

28 Și, măcar că nu au găsit nici un motiv de condamnare la moarte, ei i-au cerut lui Pilat să-L omoare.

29 După ce au împlinit tot ce a fost scris cu privire la El, L-au dat jos de pe lemn și L-au pus într-un mormânt.

30 Dar Dumnezeu L-a înviat dintre cei morți;

31 El S-a arătat timp de mai multe zile celor ce veniseră cu el din Galileea în Ierusalim și care acum sunt martorii Lui în fața poporului.

32 Așadar, noi vă aducem această veste bună că, promisiunea făcută strămoșilor noștri,

33 Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, copiii lor, înviindu-L pe Isus, așa cum este scris în Psalmul al doilea: «Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut!»

34 Că L-a înviat dintre cei morți, așa că nu urmează să Se mai întoarcă în putrezire, a spus-o când a zis: «Vă voi da promisiunile sfinte și demne de încredere făcute lui David.»

35 De aceea mai zice și în alt psalm: «Nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea.»

36 Însă David, după ce a slujit scopului lui Dumnezeu în generația sa, a adormit, a fost adăugat la strămoșii săi și a văzut putrezirea!

37 Dar Cel pe Care L-a înviat Dumnezeu n-a văzut putrezirea!

38 Să vă fie deci cunoscut, fraților, că prin El vi se vestește iertarea păcatelor; și, de toate păcatele de care nu ați putut fi îndreptățiți prin Legea lui Moise, **39** este îndreptățit oricine crede în El.

40 Vedeți deci ca nu cumva să vi se întâmple ceea ce s-a spus în Profeți:

41 «Uitați-vă, disprețuitorilor, mirați-vă și pieriți! Căci în zilele voastre am să fac o lucrare pe care n-ați crede-o dacă v-ar povesti-o cineva!»⁸

42 În timp ce ieșeau, Barnaba și Saul au fost rugați să vorbească despre aceste lucruri și în Sabatul următor.

43 După ce s-a dat drumul adunării din sinagogă, mulți iudei și prozeliți devotați i-au urmat pe Pavel

și Barnaba, care stăteau de vorbă cu ei, încurajându-i să rămână în harul lui Dumnezeu.

44 În Sabatul următor, aproape toată cetatea s-a adunat ca să audă Cuvântul Domnului.

45 Dar iudeii, când au văzut mulțimile, s-au umplut de invidie. Ei vorbeau împotriva celor spuse de Pavel și-l insultau.

46 Barnaba și Pavel însă au vorbit cu îndrăzneală și au zis: „Cuvântul lui Dumnezeu trebuia să vă fie spus mai întâi vouă, dar, fiindcă voi îl respingeți și vă judecați astfel ca fiind nedemni de viața veșnică, iată că ne întoarcem spre neamuri.

47 Căci așa ne-a poruncit Domnul: «Te-am pus să fii o lumină pentru neamuri, ca să duci mântuirea până la marginile pământului!»

48 Neamurile s-au bucurat când au auzit lucrul acesta și au lăudat Cuvântul Domnului. Și toți cei ce erau desemnați pentru viața veșnică au crezut.

49 Cuvântul Domnului se răspândea prin toată regiunea.

50 Dar iudeii le-au incitat pe femeile devotate, care aveau influență, și pe fruntașii cetății, au stârnit o persecuție împotriva lui Pavel și a lui Barnaba și i-au alungat din ținuturile lor.

51 Pavel și Barnaba și-au scuturat praful de pe picioare împotriva lor și s-au dus în Iconia.

52 Ucenicii erau plini de bucurie și de Duhul Sfânt.

14 În Iconia

1 În Iconia, ei au intrat în sinagoga iudeilor și au vorbit în așa fel, încât o mare mulțime de iudei și de greci au crezut.

2 Însă iudeii care n-au crezut au stârnit și au înveninat sufletele neamurilor împotriva fraților.

3 Totuși Pavel și Barnaba au rămas mult timp acolo, vorbind cu îndrăzneală despre Domnul, Care adeverea Cuvântul harului Său, dând voie să se facă semne și minuni prin mâinile lor.

4 Mulțimea din cetate s-a împărțit: unii erau cu iudeii, iar alții erau cu apostolii.

5 Neamurile și iudeii, împreună cu conducătorii lor, s-au înțeles să le facă rău și să-i omoare cu pietre,

6 dar Pavel și Barnaba au înțeles lucrul acesta și au fugit în cetățile Licaoniei, Listra și Derbe, și în împrejurimi;

7 și au vestit Evanghelia și acolo.

În Listra și Derbe

8 În Listra stătea un om neputincios, care nu umblase niciodată, fiind schilod încă din pântecul mamei lui.

9 El îl asculta pe Pavel în timp ce vorbea. Pavel s-a uitat țintă la el și, văzând că are credință ca să fie vindecat,

10 i-a zis cu glas tare: „Ridică-te în picioare și stai drept!” El a sărit în sus și a început să meargă.

11 Când au văzut mulțimile ce a făcut Pavel, au strigat în limba licaoniană: „Zeii au coborât la noi în chip de oameni!”

12 Pe Barnaba îl numeau Zeus, iar pe Pavel – Hermes, pentru că el era cel ce mânuia cuvântul.

13 Preotul lui Zeus, al cărui templu era în fața cetății, a adus boi și ghirlande de flori la porți și, împreună cu mulțimile, vroia să le aducă jertfă.

14 Când au auzit aceasta, apostolii Barnaba și Pavel și-au sfâșiat hainele și s-au repezit afară, în mijlocul mulțimii, strigând:

15 „Oamenilor, de ce faceți aceste lucruri? Și noi suntem oameni de aceeași natură ca și voi! Noi vă vestim Evanghelia ca să vă întoarceți de la aceste lucruri nefolositoare la Dumnezeul cel Viu, Care a făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele!

16 În generațiile trecute, El le-a lăsat pe toate neamurile să umble pe propriile lor căi,

17 măcar că nu S-a lăsat fără mărturie în a face bine, dându-vă ploi din cer și anotimpuri roditoare, săturându-vă de hrană și umplându-vă inimile de bucurie!”

18 Chiar și cu aceste cuvinte, cu greu au reușit să împiedice mulțimile să le aducă jertfă.

19 Niște iudei din Antiohia și din Iconia au venit și au câștigat mulțimile de partea lor. Ei au aruncat cu pietre în Pavel și apoi l-au târât afară din cetate, crezând că a murit.

20 Când l-au înconjurat însă ucenicii, Pavel s-a ridicat și a intrat în cetate. A doua zi a plecat la Derbe împreună cu Barnaba.

Întoarcerea în Antiohia Siriei

21 După ce au vestit Evanghelia și în cetatea aceea și au făcut mulți ucenici, s-au întors în Listra, în Iconia și în Antiohia,

22 întărind sufletele ucenicilor, îndemnându-i să rămână în credință și spunându-le: „Trebuie să trecem prin multe necazuri ca să intrăm în Împărăția lui Dumnezeu.”

23 Au desemnat bătrâni în fiecare biserică și, cu rugăciune și post, i-au încredințat Domnului în Care crezuseră.

24 Au trecut prin Pisidia și au venit în Pamfilia.

25 Apoi au predicat Cuvântul în Perga, s-au coborât în Atalia,

26 iar de acolo au plecat pe mare spre Antiohia, locul de unde fuseseră încredințați harului lui Dumnezeu în vederea lucrării pe care o îndepliniseră.

27 Când au ajuns, au adunat biserica și le-au povestit tot ce făcuse Domnul cu ei și cum deschisese El neamurilor ușa credinței.

28 Și au rămas mult timp acolo, cu ucenicii.

15 Sinodul de la Ierusalim

1 Au venit însă din Iudeea unii care îi învățau pe frați astfel: „Dacă nu sunteți circumciși, după obiceiul lui Moise, nu puteți fi mântuiți!”

2 S-a stârnit o mare neînțelegere și dispută între Pavel și Barnaba, de o parte, și ei, de cealaltă parte. Drept urmare, frații i-au desemnat pe Pavel, pe Barnaba și pe alți câțiva dintre ei să se suie la Ierusalim pentru această problemă, la apostoli și la bătrâni.

3 Așadar, după ce au fost însoțiți de către biserică, ei au călătorit prin Fenicia și Samaria și au istorisit despre cum s-au convertit neamurile. Și le-au făcut astfel o mare bucurie tuturor fraților.

4 Când au ajuns în Ierusalim, au fost primiți de biserică, de apostoli și de bătrâni și au povestit tot ce făcuse Dumnezeu cu ei.

5 Atunci unii din partida fariseilor care crezuseră s-au ridicat și au spus că și neamurile trebuie să fie circumcise și că trebuie să li se poruncească și lor să păzească Legea lui Moise.

6 Apostolii și bătrânii s-au adunat ca să vadă ce este de făcut în legătură cu această problemă.

7 După multe discuții, Petru s-a ridicat și le-a zis: „Bărbați, fraților, voi știți că de o bună bucată de vreme, Dumnezeu a făcut o alegere între voi, ca, prin gura mea, neamurile să audă cuvântul Evangheliei și să creadă.

8 Și Dumnezeu, Care cunoaște inimile, a depus mărturie pentru ele, dându-le Duhul Sfânt la fel ca și nouă.

9 El n-a făcut nici o deosebire între noi și ele, întrucât le-a curățit inimile prin credință.

10 Acum deci, de ce-L puneți la încercare pe Dumnezeu, punând pe gâtul ucenicilor un jug pe care nici strămoșii noștri și nici noi nu l-am putut purta?

11 Dimpotrivă, noi credem că suntem mântuiți prin harul Domnului Isus, la fel ca și ele.“

12 Toată mulțimea a tăcut și i-a ascultat pe Barnaba și pe Pavel istorisind toate semnele și minunile pe care le făcuse Dumnezeu prin ei printre neamuri.

13 Când au terminat de vorbit, Iacov a zis: „Bărbați, fraților, ascultați-mă!

14 Simon ne-a istorisit cum mai întâi Dumnezeu Și-a arătat grija luând dintre neamuri un popor pentru Numele Său.

15 Și cu acest lucru sunt de acord cuvintele profeților, așa cum este scris:

16 «După aceea, Mă voi întoarce și voi ridica cortul căzut al lui David. Îi voi ridica ruinele și-l voi reclădi,

17 ca astfel rămășița de oameni să-L caute pe Domnul, precum și toate neamurile peste care este chemat Numele Meu, zice Domnul, Cel Care face aceste lucruri

18 și Căruia Îi sunt cunoscute din veșnicie.»

19 De aceea, eu sunt de părere să nu le pricinuim greutatea acelora dintre neamuri care se întorc la Dumnezeu,

20 ci să le scriem să se ferească de lucrurile pângărite de idoli, de adulter, de animale sugrumate și de sânge.

21 Căci încă din generațiile din vechime Moise are în fiecare cetate oameni care-l proclamă în sinagogi, el fiind citit în fiecare Sabat.“

Scrisoarea Sinodului către credincioșii dintre neamuri

22 Atunci apostolii și bătrânii, împreună cu toată biserica, au hotărât să aleagă dintre ei niște bărbați pe care să-i trimită în Antiohia, împreună cu Barnaba și cu Pavel. I-au ales pe Iuda, numit și Barsaba, și pe Sila, bărbați cu funcție de conducere între frați.

23 Au trimis prin ei următoarea scrisoare:

„Apostolii și bătrânii, frații voștri, către frații dintre neamuri, care sunt în Antiohia, Siria și Cilicia. Salutare!

24 Fiindcă am auzit că unii care au plecat dintre noi, fără ca noi să le poruncim, v-au tulburat prin cuvintele lor și v-au necăjit sufletele, (zicând să vă tăiați împrejur și să păziți Legea,)

25 am hotărât într-un singur gând să alegem niște bărbați pe care să-i trimitem la voi împreună cu preaiubiții noștri Barnaba și Pavel,
26 oameni care și-au riscat viața pentru Numele Domnului nostru Isus Cristos.
27 Așadar, i-am trimis pe Iuda și pe Sila, și ei vă vor spune, prin viu grai, aceleași lucruri.
28 Căci ni s-a părut potrivit, Duhului Sfânt și nouă, să nu mai punem nici o altă povară asupra voastră, decât aceste lucruri necesare
29 și anume: să vă feriți de ceea ce este jertfit idolilor, de sânge, de animale sugrumate și de adulter, lucruri de care, dacă vă veți păzi, va fi bine de voi. Fiți sănătoși!“
30 Așadar, când cei trimiși au ajuns în Antiohia, au adunat mulțimea și le-au dat scrisoarea.
31 Citind-o, frații s-au bucurat de mesajul de încurajare.
32 Iuda și Sila, care și ei erau profeți, i-au încurajat pe frați și i-au întărit prin multe cuvinte.
33 După ce au petrecut acolo câțva timp, au fost lăsați de către frați să plece în pace la cei care-i trimiseseră. (

Disputa dintre Pavel și Barnaba

36 După câteva zile, Pavel i-a zis lui Barnaba: „Să ne întoarcem și să vizităm frații din fiecare cetate în care am predicat Cuvântul Domnului, ca să vedem ce mai fac!“
37 Barnaba vroia să-l ia cu ei și pe Ioan, numit Marcu,
38 dar Pavel considera că nu este bine să-l ia cu ei pe acela care-i părăsise în Pamfilia și nu-i însoțise mai departe în lucrare.
39 Disputa a fost atât de aprinsă, încât s-au despărțit unul de altul. Barnaba l-a luat pe Marcu și a plecat pe mare în Cipru,
40 iar Pavel l-a ales pe Sila și a plecat, după ce a fost încredințat de frați în grija harului Domnului.
41 El a călătorit prin Siria și Cilicia, întărind bisericile.

16 Timotei îi însoțește pe Pavel și Sila

1 Pavel a venit în Derbe și apoi în Listra. Și iată că acolo era un ucenic pe nume Timotei, fiul unei iudeice credincioase, dar al cărui tată era grec.

2 El era vorbit de bine de frații din Listra și din Iconia.

3 Pavel a vrut să-l ia cu el în călătorie, așa că, după ce l-a luat, l-a circumcis, din pricina iudeilor care erau în acele locuri. Căci toți știau că tatăl lui era grec.

4 În timp ce treceau prin cetăți, ei îi îndemneau pe frați să păzească hotărârile care fuseseră luate de apostolii și bătrânii din Ierusalim.

5 Bisericile se întăreau în credință și creșteau la număr în fiecare zi.

Viziunea lui Pavel în care apare bărbatul macedonean

6 Fiindcă au fost opriți de Duhul Sfânt să predice Cuvântul în Asia, au trecut prin ținutul Frigiei și al Galatiei.

7 Când au ajuns lângă Misia, au încercat să se ducă în Bitinia, dar Duhul lui Isus nu le-a dat voie.

8 Au trecut deci prin Misia și s-au dus în Troa.

9 În timpul nopții, Pavel a văzut o viziune: un macedonean stătea în picioare și-l ruga: „Treci în Macedonia și ajută-ne!“

10 După ce Pavel a văzut viziunea, am căutat imediat să ne ducem în Macedonia, ajungând la concluzia că Dumnezeu ne-a chemat să le vestim Evanghelia.

În Filipi

11 Am pornit pe mare din Troa și ne-am îndreptat direct spre Samotracia. În ziua următoare am plecat spre Neapolis,

12 iar de acolo spre Filipi, care este cea dintâi cetate dintr-o regiune a Macedoniei, o colonie. În cetatea aceasta am rămas câteva zile.

13 În ziua de Sabat am ieșit dincolo de poarta cetății, lângă un râu, unde credeam că se află un loc de rugăciune. Ne-am așezat și le-am vorbit femeilor care se adunaseră acolo.

14 O femeie pe nume Lidia, vânzătoare de purpură în cetatea Tiatira, care era temătoare de Dumnezeu, stătea și ea acolo și asculta. Domnul i-a deschis inima ca să ia aminte la cele spuse de Pavel.

15 După ce ea și casa ei au fost botezați, Lidia ne-a rugat zicând: „Dacă considerați că sunt credincioasă Domnului, veniți și rămâneți în casa mea!“ Și ne-a înduplecat.

Pavel și Sila în închisoare

16 Într-o zi, în timp ce ne duceam spre locul de rugăciune, ne-a întâlnit o sclavă care avea în ea un

duh de divinație și care, prin ghicire, aducea mult câștig stăpânilor ei.

17 Ea se ținea după Pavel și după noi și striga: „Acești oameni sunt robi ai Dumnezeului celui Preaînalt și ei vă vestesc Calea mântuirii!”

18 Așa a făcut ea timp de mai multe zile. Atunci Pavel, supărat, s-a întors și i-a zis duhului: „Îți poruncesc în Numele lui Isus Cristos să ieși din ea!” Și a ieșit chiar în ceasul acela.

19 Când stăpânii ei au văzut că speranța lor de câștig s-a dus, i-au apucat pe Pavel și pe Sila și i-au târât în piața publică, înaintea autorităților.

20 I-au adus înaintea magistraților și au zis: „Oamenii aceștia ne tulbură cetatea! Sunt iudei

21 și vestesc niște obiceiuri pe care nouă, romanilor, nu ne este permis nici să le primim, nici să le practicăm!”

22 Mulțimea s-a ridicat și ea împotriva lor, iar magistrații le-au sfâșiat hainele și au poruncit să fie bătuți cu nuiele.

23 După ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în închisoare, poruncind temnicerului să-i păzească bine.

24 Primind un astfel de ordin, temnicerul i-a aruncat în celula cea mai lăuntrică și le-a băgat picioarele în butuci.

25 Pe la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și-I cântau laudă lui Dumnezeu, iar deținuții îi ascultau.

26 Deodată a avut loc un cutremur atât de mare, încât s-au clătinat temeliile închisorii. Toate ușile s-au deschis dintr-odată și fiecare i s-au dezlegat lanțurile.

27 Temnicerul s-a trezit și, când a văzut că ușile închisorii erau deschise, și-a scos sabia ca să se omoare, crezând că deținuții au fugit.

28 Pavel însă a strigat cu glas tare: – Să nu-ți faci nici un rău, căci toți suntem aici!

29 Atunci temnicerul a cerut o făclie, s-a repezit înăuntru și a căzut tremurând înaintea lui Pavel și a lui Sila.

30 Apoi, conducându-i afară, a zis: – Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?

31 Ei i-au răspuns: – Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit, tu și casa ta!

32 Și i-au predicat Cuvântul Domnului atât lui, cât și tuturor celor din casa lui.

33 Chiar în ceasul acela din noapte, temnicerul i-a luat și le-a spălat rănile; apoi, imediat, el și toți ai lui au fost botezați.

34 După aceea i-a dus acasă la el și le-a pus masa; și s-a bucurat nespus cu toți cei din casa lui pentru că a crezut în Dumnezeu.

35 Când s-a făcut zi, magistrații i-au trimis pe ofițeri să-i spună temnicerului: „Eliberează-i pe oamenii aceia!”

36 Temnicerul i-a spus lui Pavel următoarele cuvinte: – Magistrații au trimis ordin să fiți eliberați! Acum deci ieșiți și duceți-vă în pace!

37 Însă Pavel le-a zis ofițerilor: – Ne-au bătut în public, fără să fim judecați, pe noi care suntem cetățeni romani, ne-au aruncat în închisoare, iar acum vor să ne scoată afară pe ascuns?! În nici un caz! Să vină ei înșiși să ne ducă afară!

38 Ofițerii au spus aceste cuvinte magistraților. Aceștia s-au temut când au auzit că ei erau cetățeni romani

39 și au venit să-i liniștească. I-au condus afară și i-au rugat să plece din cetate.

40 Au ieșit din închisoare și s-au dus la Lidia, iar după ce i-au văzut și i-au încurajat pe frați, au plecat.

17 În Tesalonic

1 Au trecut prin Amfipolis și Apolonia și au venit în Tesalonic, unde se afla o sinagogă a iudeilor.

2 Așa cum obișnuia, Pavel a intrat în sinagogă și, timp de trei Sabate, a discutat cu ei din Scripturi,

3 explicând și dovedind că Cristos trebuia să sufere și să învie dintre cei morți. „Și Acest Isus, pe Care vi-L vestesc eu, este Cristosul!” zicea el.

4 Unii dintre ei au fost convinși și li s-au alăturat lui Pavel și lui Sila; tot așa au făcut și o mare mulțime de greci devotați și nu puține femei de seamă.

5 Dar iudeii au devenit invidioși și, luând de prin piețe niște oameni răi, au format o gloată și au întărit cetatea. Au venit la casa lui Iason și au început să-i caute pe Pavel și pe Sila ca să-i aducă afară, la mulțime.

6 Pentru că nu i-au găsit, l-au târât pe Iason și pe alți câțiva frați înaintea conducătorilor cetății, strigând: „Cei care au răscolit lumea au venit și aici,

7 iar Iason i-a găzduit! Toți aceștia lucrează împotriva decretelor lui Cezar, spunând că există un alt Împărat: Isus!”

8 Când mulțimea și magistrații au auzit aceste lucruri, s-au tulburat.

9 Apoi, după ce au luat de la Iason și de la ceilalți o garanție, le-au dat drumul.

În Berea

10 Imediat ce s-a înnoptat, frații i-au trimis pe Pavel și pe Sila la Berea. Când au sosit, s-au dus la sinagoga iudeilor.

11 Aceștia aveau o minte mai deschisă decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu toată înflăcărea și, în fiecare zi, studiau Scripturile, ca să vadă dacă lucrurile stăteau astfel.

12 Mulți dintre ei au crezut, inclusiv niște femei grecoalice cu influență și nu puțini bărbați.

13 Când însă iudeii din Tesalonic au aflat că Pavel a vestit Cuvântul lui Dumnezeu și în Berea, au venit acolo ca să agite și să tulbure mulțimile.

14 Atunci frații l-au trimis imediat pe Pavel către mare, iar Sila și Timotei au rămas acolo.

15 Cei ce l-au însoțit pe Pavel l-au condus până la Atena, și apoi, după ce au primit porunca pentru Sila și Timotei ca să vină cât mai repede la Pavel, s-au întors.

Pavel în Atena

16 În timp ce Pavel îi aștepta în Atena, i s-a întărit duhul în el când a văzut că cetatea era plină de idoli.

17 Prin urmare, a început să poarte discuții în sinagogă cu iudeii și cu cei temători de Dumnezeu, iar în piață, în fiecare zi, cu cei ce se aflau pe acolo.

18 Unii dintre filosofii epicurieni și stoici au început să discute cu el. Unii ziceau: „Ce vrea să spună și palavragiul acesta?!“ Alții ziceau: „Se pare că este un predicator al unor divinități străine!“ Căci el vestea Evanghelia despre Isus și despre înviere.

19 Prin urmare, l-au luat și l-au dus la Areopag, spunându-i: „Putem ști care este această învățătură nouă pe care o prezinți?”

20 Căci tu ne aduci niște lucruri ciudate în auz. Vrem deci să știm ce înseamnă aceste lucruri!“

21 Toți atenienii și străinii care locuiau acolo nu-și petreceau timpul cu nimic altceva decât să spună sau să asculte ceva nou.

22 Pavel a stat în mijlocul Areopagului și a zis: „Bărbați atenieni, în toate privințele văd că sunteți foarte religioși.

23 Căci, în timp ce treceam prin cetate și mă uitam la locurile voastre de închinare, am găsit și un altar pe care era scris: «Unui Dumnezeu Necunoscut». Ei bine, ceea ce voi respectați fără să cunoașteți, aceea vă vestesc eu!

24 Dumnezeul Care a făcut lumea și tot ce este în ea este Domnul cerului și al pământului; El nu locuiește în temple făcute de mâini

25 și nu este slujit de mâini omenești, ca și când ar avea nevoie de ceva, El Care dă tuturor viață, suflare și toate lucrurile.

26 Dintr-un singur om, El a făcut fiecare neam de oameni, ca ei să locuiască pe toată suprafața pământului, le-a desemnat mai dinainte vremurile și a stabilit hotare locuinței lor,

27 pentru ca ei să-L caute pe Dumnezeu și, poate, să-L și găsească, în timp ce bâjbâie după El, măcar că nu este departe de nici unul dintre noi.

28 «Căci în El trăim, ne mișcăm și existăm»; sau, așa cum au spus și unii dintre poezii voștri: «Căci și noi suntem urmașii Lui.»

29 Deci, dacă suntem urmașii lui Dumnezeu, n-ar trebui să ne gândim că dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului sau pietrei, o imagine făcută prin îndemânarea și gândirea omului.

30 Dumnezeu a trecut cu vederea vremurile de neștiință, și acum le poruncește tuturor oamenilor, de pretutindeni, să se pocăiască,

31 pentru că a rânduit o zi în care urmează să judece lumea cu dreptate, prin Omul pe Care L-a desemnat pentru aceasta, dovedindu-le tuturor acest lucru prin faptul că L-a înviat dintre cei morți!“

32 Când au auzit ei despre învierea dintre cei morți, unii au început să râdă, dar alții au zis: „Te vom asculta și altă dată cu privire la aceasta!“

33 Astfel, Pavel a ieșit din mijlocul lor.

34 Unii dintre ei însă i s-au alăturat și au crezut. Între ei era și Dionisie areopagitul, o femeie pe nume Damaris și încă alții împreună cu ei.

18 În Corint

1 După aceea a plecat din Atena și s-a dus în Corint.

2 Acolo a întâlnit un iudeu pe nume Aquila, de neam din Pont, care venise de curând din Italia împreună cu soția lui, Priscila, deoarece Claudiu poruncise ca toți iudeii să plece din Roma. Pavel s-a dus la ei

3 și, fiindcă erau de aceeași meserie, a rămas la ei și lucrau împreună. Căci meseria lor era aceea de constructori de corturi.

4 În fiecare Sabat, Pavel purta discuții în sinagogă și-i convingea atât pe iudei, cât și pe greci.

5 Dar când Sila și Timotei au sosit din Macedonia, Pavel s-a dedicat în întregime predicării, depunând mărturie înaintea iudeilor că Isus este Cristosul.

6 Când i s-au împotrivit și l-au batjocorit, el și-a scuturat praful de pe haine, zicând: „Sângele vostru

să fie asupra capului vostru! Eu sunt curat. De acum încolo mă voi duce la neamuri!“

7 Și, după ce a ieșit de acolo, a intrat în casa unuia pe nume Titius Iustus, un om temător de Dumnezeu, a cărui casă era lângă sinagogă.

8 Crisp, conducătorul sinagogii, a crezut în Domnul împreună cu toată casa lui și, de asemenea, mulți dintre corintienii care îl auziseră pe Pavel, au crezut și ei și au fost botezați.

9 Noaptea, Domnul i-a vorbit lui Pavel într-o viziune: „Nu te teme, ci vorbește și nu tăcea,

10 căci Eu sunt cu tine și nimeni nu va pune mâna pe tine ca să-ți faci rău; vorbește, fiindcă am mult popor în această cetate!“

11 Prin urmare, Pavel a stat acolo un an și jumătate și i-a învățat Cuvântul lui Dumnezeu.

Pavel înaintea proconsului Galio

12 În timp ce Galio era proconsul al Ahaiei, iudeii s-au ridicat într-un singur gând împotriva lui Pavel, l-au dus înaintea scaunului de judecată

13 și au zis: „Acesta incită oamenii să se închine lui Dumnezeu într-un fel care este împotriva Legii!“

14 Pavel tocmai vroia să deschidă gura să vorbească, dar Galio le-a zis iudeilor: „Dacă ar fi vorba de vreun delict sau de vreo ticăloșie gravă, v-aș accepta plângerea, iudeilor;

15 dar, întrucât este o dispută cu privire la cuvinte, la nume și la Legea voastră, vă privește! Eu nu vreau să fiu judecător în aceste lucruri!“

16 Și i-a alungat de la scaunul de judecată.

17 Atunci ei l-au apucat pe Sostenes, conducătorul sinagogii, și l-au bătut chiar în fața scaunului de judecată, fără ca lui Galio să-i pese de aceasta.

Pavel se întoarce în Antiohia

18 Pavel a rămas mai multe zile acolo. Apoi și-a luat rămas bun de la frați și a plecat pe mare spre Siria, împreună cu Priscila și Aquila, după ce și-a tuns capul în Chencrea, căci făcuse un jurământ.

19 Au ajuns în Efes, și Pavel i-a lăsat acolo pe însoțitorii lui. El a intrat în sinagogă și a purtat discuții cu iudeii.

20 Aceștia l-au rugat să rămână la ei mai mult timp, dar el n-a încuviințat,

21 ci și-a luat rămas bun de la ei, zicând: „(Trebuie neapărat ca sărbătoarea care vine s-o țin în Ierusalim.) Dacă Dumnezeu vrea, mă voi întoarce din nou la voi!“ Și a plecat din Efes, pe mare.

22 S-a dat jos în Cezareea, s-a dus și a salutat biserica din Ierusalim și apoi a coborât la Antiohia.

23 După ce a petrecut un timp acolo, a plecat străbătând din loc în loc ținutul Galatiei și al Frigiei și întărindu-i pe toți ucenicii.

Apolo

24 Un iudeu pe nume Apolo, de neam din Alexandria, care era un vorbitor elocvent și un bun cunoscător al Scripturii, a venit în Efes.

25 El era instruit în ce privește Calea Domnului, vorbea cu un duh înfocat și dădea învățătură cu acuratețe despre lucrurile privitoare la Isus, deși cunoștea numai botezul lui Ioan.

26 A început să vorbească cu îndrăzneală în sinagogă, iar când Priscila și Aquila l-au auzit, l-au luat acasă și i-au explicat și mai amănunțit Calea lui Dumnezeu.

27 Pentru că el vroia să treacă în Ahaia, frații l-au încurajat și au scris ucenicilor să-l primească bine. Când a ajuns, el le-a fost de mare ajutor celor ce, prin har, deveniseră credincioși.

28 Căci el îi înfrunța pe iudei în public, dovedind pe baza Scripturilor că Isus este Cristosul.

19 Pavel în Efes

1 În timp ce Apolo era în Corint, Pavel a călătorit prin regiunile din interior și a ajuns în Efes. Acolo a găsit câțiva ucenici

2 și i-a întreat: – Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut? Ei i-au răspuns: – Dar nici n-am auzit că este un Duh Sfânt!

3 El le-a zis: – Atunci cu ce botez ați fost botezați? Ei i-au răspuns: – Cu botezul lui Ioan.

4 Pavel a zis: – Ioan a botezat cu botezul pocăinței și spunea poporului să creadă în Cel Ce vine după el, adică în Isus.

5 Când au auzit ei aceasta, au fost botezați în Numele Domnului Isus.

6 Când Pavel și-a pus mâinile peste ei, Duhul Sfânt a venit peste ei și au început să vorbească în limbi și să profetească.

7 Erau, cu toții, cam doisprezece bărbați.

8 Apoi a intrat în sinagogă. Timp de trei luni a vorbit cu îndrăzneală, purtând discuții și încercând să convingă cu privire la lucrurile despre Împărăția lui Dumnezeu.

9 Dar fiindcă unii rămăneau încăpățânați și necredincioși și vorbeau de rău Calea înaintea mulțimii, Pavel s-a îndepărtat de ei, luându-i cu el și pe ucenici. Și în fiecare zi purta discuții în sala de prelegeri a lui Tiranus.

10 Lucrul acesta a ținut timp de doi ani, astfel că toți cei ce locuiau în Asia, atât iudei, cât și greci, au auzit Cuvântul Domnului.

11 Și Dumnezeu făcea minuni nemaipomenite prin mâinile lui Pavel,

12 așa încât la cei bolnavi erau aduse până și batistele sau șorțurile care îi atinseseră acestuia trupul, și bolile îi păraseau, iar duhurile rele ieșeau din ei.

Cei șapte fii ai lui Sceva

13 Niște exorciști iudei, care umblau din loc în loc, au încercat să cheme Numele Domnului Isus peste cei ce aveau duhuri rele, zicând: „În Numele lui Isus, pe Care-L predică Pavel, vă poruncesc să ieșiți!”

14 Cei ce făceau lucrul aceasta erau șapte fii ai lui Sceva, un preot conducător iudeu.

15 Dar duhul cel rău le-a răspuns: „Pe Isus Îl cunosc, și pe Pavel îl știu, dar voi cine sunteți?!”

16 Și omul în care era duhul cel rău a sărit asupra lor, i-a biruit pe toți și i-a bătut în așa fel încât au fugit din casa aceea goi și răniți.

17 Lucrul acesta a fost cunoscut atât de către toți iudeii, cât și de către toți grecii care locuiau în Efes; și pe toți i-a cuprins frica, iar Numele Domnului era preamărit.

18 Mulți dintre cei ce crezuseră, veneau să mărturisească și să-și spună faptele.

19 Și mulți dintre cei ce făcuseră vrăjitorii, și-au adunat cărțile și le-au ars în fața tuturor. Au socotit prețul acestora și l-au găsit ca fiind de cincizeci de mii de arginți.

20 Astfel, prin tăria Domnului, Cuvântul se răspândea și se întărea.

O mare tulburare în Efes

21 După ce s-au petrecut aceste lucruri, Pavel și-a pus în gând să se ducă la Ierusalim, trecând prin Macedonia și Ahaia. El își zicea: „După ce voi merge acolo, trebuie să văd și Roma!”

22 I-a trimis în Macedonia pe Timotei și pe Erastus, doi dintre ajutoarele lui, iar el a mai rămas un timp în Asia.

23 În perioada aceea, s-a stârnit o mare tulburare cu privire la Cale.

24 Un argintar pe nume Demetrius, făcea replici în argint ale templului lui Artemis și aducea astfel lucrătorilor săi nu puțin câștig.

25 El i-a strâns la un loc, împreună cu alți lucrători de aceeași meserie, și le-a zis: „Bărbați, știți că prosperitatea noastră vine din meseria aceasta

26 și vedeți și auziți că nu numai în Efes, ci aproape în toată Asia, acest Pavel a convins și a dus în rătăcire o mare mulțime de oameni, spunând că zeii făcuți de mâini nu sunt de fapt zei!

27 Prin urmare, există pericolul nu numai ca această muncă a noastră să ajungă de tot disprețul, ci și ca templul mării zeițe Artemis să fie socotit ca o nimica și chiar măreția ei să fie distrusă, a ei, cea la care se închină toată Asia și toată lumea!”

28 Când au auzit ei aceste lucruri, s-au umplut de mânie și au început să strige: „Mare este Artemis a efesenilor!”

29 Cetatea s-a umplut de zarvă. S-au repezit într-un singur gând spre teatru, târându-i acolo și pe macedoneenii Gaius și Aristarh, însoțitorii de drum ai lui Pavel.

30 Pavel vroia să vină la norod, dar ucenicii nu l-au lăsat.

31 Chiar și unii dintre conducătorii provinciei Asia, care-i erau prieteni, au trimis la el să-l roage să nu se ducă la teatru.

32 Unii strigau ceva, alții strigau altceva, căci adunarea era în confuzie, iar cei mai mulți nici nu știau de ce se adunaseră.

33 Unii din mulțime l-au înștiințat pe Alexandru, pe care iudeii îl împingeau în față, spunându-i despre ce este vorba. Alexandru a făcut semn cu mâna, vrând să se apere înaintea norodului,

34 dar ei, recunoscându-l că este iudeu, au strigat cu toții într-un glas, timp de aproape două ore: „Mare este Artemis a efesenilor!”

35 Funcționarul cetății a reușit să liniștească mulțimea, zicând: „Bărbați ai Efesului, cine este omul acela care să nu știe că cetatea Efes este pазitorul templului măreței Artemis și a imaginii ei căzute din cer?!”

36 Întrucât aceste lucruri sunt de necontestat, ar trebui să vă liniștiți și să nu faceți nimic nesăbuit.

37 Căci i-ați adus aici pe bărbații aceștia care nu sunt nici jefuitori ai templului și nici blasfemiatori ai zeiței noastre!

38 Deci, dacă într-adevăr Demetrius și lucrătorii lui au o acuzație împotriva cuiva, tribunalele sunt deschise și există proconsuli; să se acuze acolo unii pe alții!

39 Însă dacă vreți ceva în plus, se va clarifica într-o adunare legală.

40 Căci, din cauza celor întâmplate astăzi, suntem în pericol să fim acuzați de răscoală, deoarece nu există nici o cauză pentru această zarvă, și noi nu putem motiva agitația aceasta!“

41 Și spunând aceste lucruri, a dat drumul adunării.

20 Prin Macedonia și Grecia

1 Când a încetat zarva, Pavel i-a chemat pe ucenici și, după ce i-a încurajat, și-a luat rămas bun și a plecat în Macedonia.

2 A călătorit prin părțile acelea și i-a încurajat pe credincioși prin multe cuvinte. Apoi a venit în Grecia,

3 unde a stat timp de trei luni. Chiar când urma să plece pe mare în Siria, iudeii au pus la cale un complot împotriva lui, așa că el s-a hotărât să se întoarcă prin Macedonia.

4 În însoțeau Sopater – fiul lui Pirus din Berea –, Aristarh și Secundus din Tesalonic, Gaius din Derbe precum și Timotei, Tihic și Trofim din Asia.

5 Aceștia au luat-o înainte și ne-au așteptat în Troa.

6 Iar noi, după zilele Sărbătorii Azimelor, am plecat pe mare din Filipi și, în cinci zile, am ajuns la ei în Troa, unde am rămas timp de șapte zile.

Învierea lui Eutih

7 În prima zi a săptămânii, când ne adunaserăm să frângem pâinea, Pavel, care urma să plece în ziua următoare, stătea de vorbă cu ucenicii și și-a prelungit vorbirea până la miezul nopții.

8 În camera de sus, unde eram adunați, erau multe lămpi.

9 Pe un tânăr numit Eutih, care stătea la fereastră, l-a apucat un somn adânc în timpul lungii vorbiri a lui Pavel; biruit de somn, a căzut de la etajul al treilea și a fost ridicat mort.

10 Pavel a coborât, s-a aplecat asupra lui și l-a luat în brațe, spunând: „Nu vă tulburați, căci sufletul lui este în el!“

11 Apoi a urcat scările, a frânt pâinea, a mâncat și a mai vorbit cu ei mult timp, până în zori, după care a plecat.

12 Tânărul a fost adus viu, și ei au fost nespuse de încurajați.

Pavel își ia rămas bun de la bătrânii din Efes

13 Noi ne-am dus înainte la corabie și am mers pe mare la Assos, de unde urma să-l luăm și pe Pavel.

Căci așa fusese învoiala, el urmând să meargă până acolo pe uscat.

14 Când s-a întâlnit cu noi în Assos, l-am luat în corabie și ne-am dus în Mitilene.

15 De acolo am plecat mai departe pe mare, iar a doua zi am ajuns vizavi de Chios. O zi mai târziu am sosit în Samos, (apoi ne-am oprit în Troghilion,) iar în ziua următoare am ajuns în Milet.

16 Căci Pavel hotărâse să treacă pe lângă Efes, ca să nu mai piardă timpul în Asia, pentru că se grăbea să fie în Ierusalim de Ziua Cincizecimii, dacă-i va fi posibil.

17 Din Milet el a trimis la Efes și i-a chemat pe bătrânii bisericii.

18 Când aceștia au venit la el, le-a spus următoarele: „Știți că, încă din prima zi în care am pus piciorul în Asia, am fost cu voi tot timpul,

19 slujindu-I Domnului cu toată smerenia și cu lacrimi în mijlocul încercărilor care au venit asupra mea din cauza comploturilor iudeilor.

20 N-am ascuns nimic din ceea ce vă era de folos, predicându-vă și învățându-vă în public și prin case, **21** și mărturisind atât iudeilor, cât și grecilor despre pocăința față de Dumnezeu și credința în Domnul nostru Isus.

22 Și acum, iată că, împins de Duhul, mă duc în Ierusalim, fără să știu ce mi se va întâmpla acolo;

23 doar Duhul Sfânt mă avertizează în fiecare cetate că mă așteaptă lanțuri și necazuri.

24 Însă îmi privesc viața ca nefiind de nici un preț pentru mine, ca să-mi pot sfârși alergarea și slujba pe care am primit-o de la Domnul Isus, și anume să depun mărturie despre Evanghelia harului lui Dumnezeu.

25 Și acum, iată, știu că nu-mi veți mai vedea fața, voi toți aceia printre care am umblat predicând Împărăția.

26 De aceea, vă mărturisesc astăzi că sunt curat de sângele tuturor.

27 Căci nu m-am dat înapoi de la a vă spune tot planul lui Dumnezeu!

28 Luați seama deci la voi înșivă și la toată turma peste care Duhul Sfânt v-a pus supraveghetori ca să păstoriți Biserica lui Dumnezeu, pe care El a câștigat-o prin sângele propriului Său Fiu!

29 Știu că după plecarea mea vor veni între voi lupi feroce, care nu cruță turma;

30 și chiar dintre voi se vor ridica bărbați care vor spune lucruri pervertite, ca să-i tragă pe ucenici după ei.

31 De aceea, vegheați, amintindu-vă că timp de trei ani, zi și noapte, n-am încetat să vă povățuiesc pe fiecare cu lacrimi!

32 Iar acum vă încredințez lui Dumnezeu și Cuvântului harului Său, Cuvânt care are putere să vă zidească și să vă dea moștenirea alături de toți cei sfințiți!

33 N-am dorit nici argintul, nici aurul și nici haina nimănui.

34 Voi înșivă știți că mâinile acestea au slujit pentru nevoile mele și ale celor ce erau împreună cu mine.

35 În toate v-am arătat că trebuie să ne trudim să-i ajutăm pe cei slabi, amintindu-vă de cuvintele Domnului Isus, Care, El Însuși, a zis: «Este mai ferice să dai decât să primești!»

36 După ce a spus acestea, s-a plecat pe genunchi împreună cu ei toți și s-a rugat.

37 Toți au început să plângă în hohote, au căzut la pieptul lui Pavel și l-au sărutat mult.

38 Căci erau îndurerăți mai ales din pricina cuvintelor pe care le spusese el, și anume că nu-i vor mai vedea fața. Apoi l-au însoțit până la corabie.

21 Pavel, în drum spre Ierusalim

1 După ce ne-am luat rămas bun de la ei, am plecat pe mare îndreptându-ne spre Cos. În ziua următoare, am ajuns în Rodos, iar de acolo în Patara.

2 Am găsit o corabie care se îndrepta spre Fenicia, ne-am îmbarcat și am plecat.

3 Ne-a apărut în zare insula Cipru și, lăsând-o în stânga, am navigat spre Siria; apoi am acostat în Tir, pentru că acolo urma să se descarce corabia.

4 I-am găsit pe ucenici și am rămas cu ei timp de șapte zile. Aceștia îl avertizau pe Pavel, prin Duhul, de ce anume se va întâmpla când va pune piciorul în Ierusalim.

5 Când zilele de stat alături de ei s-au încheiat, am plecat și ne-am continuat călătoria. Toți, împreună cu soțiile și copiii, ne-au condus până afară din cetate. Acolo, pe țarm, ne-am plecat pe genunchi și ne-am rugat.

6 Ne-am luat apoi rămas bun unii de la alții, după care noi ne-am urcat în corabie, iar ei s-au întors la ale lor.

7 Din Tir am plecat mai departe, ajungând în Ptolemaida. I-am salutată pe frați și am rămas cu ei timp de o zi.

8 În ziua următoare am plecat și ne-am dus în Cezareea. Am intrat în casa lui Filip, evanghelistul, care era unul din cei șapte, și am rămas la el.

9 Acesta avea patru fete fecioare, care profeteau.

10 Fiindcă am rămas acolo mai multe zile, un profet, pe nume Agab, s-a coborât din Iudeea

11 și a venit la noi. El a luat brâul lui Pavel și și-a legat picioarele și mâinile, zicând: „Așa vorbește Duhul Sfânt: «În felul acesta îl vor lega iudeii în Ierusalim pe omul căruia îi aparține brâul acesta și-l vor trăda în mâinile neamurilor!»”

12 Când am auzit aceste lucruri, atât noi, cât și localnicii l-am rugat pe Pavel să nu se suie în Ierusalim.

13 Atunci Pavel a răspuns: „Ce faceți de plângeți așa și-mi rupeți inima?! Eu sunt gata nu numai să fiu legat, ci chiar să și mor în Ierusalim pentru Numele Domnului Isus!”

14 Pentru că nu putea fi înduplecat, am tăcut, spunând doar: „Facă-se voia Domnului!”

15 După zilele acelea, ne-am pregătit și ne-am suit la Ierusalim.

16 Au venit cu noi și câțiva ucenici din Cezareea și ne-au condus la Mnason, un vechi ucenic din Cipru, la care urma să găzduim.

Pavel în Ierusalim

17 Când am sosit în Ierusalim, frații ne-au primit cu bucurie.

18 A doua zi Pavel a mers împreună cu noi la Iacov, și toți bătrânii au venit și ei.

19 După ce i-a salutată, Pavel le-a istorisit, unul câte unul, lucrurile pe care le făcuse Dumnezeu printre neamuri prin slujba lui.

20 Când au auzit ei aceste lucruri, L-au slăvit pe Dumnezeu și i-au zis lui Pavel: „Vezi, frate, câte mii de iudei au crezut și toți sunt plini de râvnă pentru Lege!”

21 Lor însă li s-a spus despre tine că-i înveți pe toți iudeii dintre neamuri să se lepede de Legea lui Moise, că le zici să nu-și circumcidă copiii și să nu mai respecte obiceiurile.

22 Ce este de făcut? Cu siguranță vor auzi că ai sosit.

23 Fă deci ce-ți spunem noi: avem aici patru bărbați care au făcut un jurământ.

24 Ia-i cu tine, curățește-te împreună cu ei și cheltuiește tu pentru ei ca să-și radă capul. Și astfel vor ști toți că nimic din ceea ce li s-a spus despre tine nu este așa, ci că și tu trăiești păzind Legea.

25 Cu privire la neamurile care au crezut, noi am hotărât și le-am trimis să se ferească de ceea ce este jertfit idolilor, de sânge, de animale sugrumate și de adulter.“

26 Atunci Pavel i-a luat pe acei bărbați și, a doua zi, după ce s-a curățit împreună cu ei, a intrat în Templu și a anunțat când va fi sfârșitul zilelor de curățire, când urma să fie adusă o jertfă pentru fiecare dintre ei.

Arestarea lui Pavel

27 Când cele șapte zile erau pe sfârșite, iudeii din Asia l-au văzut pe Pavel în Templu; ei au stârnit toată mulțimea și au pus mâinile pe el,

28 strigând: „Bărbați israeliți, veniți în ajutor! Acesta este omul care-i învață pe toți, pretutindeni, împotriva poporului nostru, împotriva Legii și împotriva acestui loc! Ba încă a adus și niște greci în Templu și a pângărit acest loc sfânt!“

29 Căci îl văzuseră mai înainte în cetate pe Trofim efeseanul împreună cu Pavel și credeau că Pavel îl adusese în Templu.

30 Toată cetatea s-a pus în mișcare, și poporul a venit alergând din toate părțile. L-au prins pe Pavel și l-au târât afară din Templu; și imediat ușile au fost încuiate.

31 În timp ce încercau să-l omoare, s-a dus vestea la tribunul cohorței că tot Ierusalimul este în tumult.

32 Acesta a luat imediat niște soldați și niște centurioni și a alergat la ei. Când l-au văzut pe tribun și pe soldați, au încetat să-l mai bată pe Pavel.

33 Atunci tribunul s-a apropiat, l-a arestat pe Pavel și a poruncit să fie legat cu două lanțuri. Apoi a întrebat cine era și ce făcuse.

34 Unii din mulțime strigau una, alții alta, așa că, din cauza zarvei, neputând să afle exact ce se întâmplase, a poruncit să fie dus în fort.

35 Când a ajuns la trepte, Pavel a trebuit să fie dus de către soldați, din pricina violenței mulțimii.

36 Căci mulțimea poporului se ținea după el, strigând: „La moarte cu el!“

Pavel se adresează mulțimii

37 Chiar când urma să fie băgat în fort, Pavel i-a zis tribunului: – Îmi este îngăduit să-ți spun ceva?

Tribunul l-a întrebat: – Știi grecește?

38 Deci nu ești tu egipteanul care, cu câțva timp în urmă, a pornit o răscoală și a dus în pustie patru mii de asasini?

39 Pavel i-a răspuns: – Eu sunt iudeu, din Tarsul Ciliciei, cetățean al unei cetăți nu lipsită de importanță. Dă-mi voie, te rog, să vorbesc poporului!

40 Tribunul i-a dat voie, iar Pavel, stând în picioare pe trepte, a făcut poporului semn cu mâna. Când s-a făcut tăcere deplină, li s-a adresat în limba aramaică astfel:

22 **1** „Frați și părinți, ascultați-mi acum apărarea față de voi!“

2 Când au auzit ei că li se adresează în limba aramaică, au făcut și mai multă liniște.

3 Pavel a zis: „Eu sunt iudeu, născut în Tarsul Ciliciei, dar am fost crescut în cetatea aceasta și am fost educat la picioarele lui Gamaliel, potrivit cu strictetea Legii strămoșilor noștri, fiind tot atât de plin de râvnă față de Dumnezeu cum sunteți voi toți astăzi.“

4 Am persecutat până la moarte această Cale, am legat și am pus în închisoare bărbați și femei,

5 așa cum, de altfel, pot depune mărturie cu privire la mine și marele preot precum și tot sfatul bătrânilor, de la care am primit și scrisori către frații din Damasc, ca să merg și să-i aduc legați la Ierusalim chiar și pe cei de acolo, ca să fie pedepsiți.

6 În timp ce eram pe drum și mă apropiam de Damasc, pe la amiază, a strălucit deodată împrejurul meu o lumină puternică din cer.

7 Am căzut la pământ și am auzit un glas care-mi zicea: «Saul, Saul, de ce Mă persecuți?»

8 Eu am întrebat: «Cine ești, Doamne?» El mi-a răspuns: «Eu sunt Isus din Nazaret, Cel pe Care tu Îl persecuți!»

9 Cei care erau împreună cu mine vedeau într-adevăr lumina, dar nu înțelegeau cuvintele Celui Ce-mi vorbea.

10 Am întrebat: «Ce să fac, Doamne?» Domnul mi-a răspuns: «Ridică-te, du-te în Damasc, și acolo ți se va spune tot ce s-a hotărât să faci.»

11 Cum, din cauza strălucirii acelei lumini, nu puteam vedea, cei care erau cu mine m-au luat de mână și m-au dus în Damasc.

12 Un anume Anania, bărbat temător de Dumnezeu, după cum cere Legea, și vorbit de bine de către toți iudeii care locuiau acolo,

13 a venit la mine și, stându-mi alături, mi-a zis: «Frate Saul, recapătă-ți vederea!» Chiar în clipa aceea mi-am recăpătat vederea și m-am uitat la el.

14 El a zis: «Dumnezeul strămoșilor noștri te-a ales ca să-I cunoști voia, să-L vezi pe Cel Drept și să auzi cuvinte din gura Lui,

15 pentru că Îi vei fi martor înaintea tuturor oamenilor pentru lucrurile pe care le-ai văzut și auzit.

16 Iar acum, ce aștepți?! Ridică-te, fii botezat și fii spălat de păcatele tale, chemând Numele Lui!»

17 După ce m-am întors la Ierusalim, în timp ce mă rugam în Templu, am căzut într-o răpire sufletească

18 și L-am văzut pe Domnul spunându-mi:

«Grăbește-te, ieși repede din Ierusalim, pentru că nu vor primi mărturia ta despre Mine!»

19 Eu am zis: «Doamne, ei știu că eu îi băgam în închisoare și îi băteam prin sinagogi pe cei ce cred în Tine,

20 iar când era vărsat sângele lui Ștefan, martorul Tău, eram și eu de față, dându-mi aprobarea și păzind hainele celor ce-l omorau!»

21 Însă El mi-a zis: «Du-te, pentru că te voi trimite departe, la neamuri!»

Pavel și tribunul roman

22 Ei l-au ascultat până la cuvântul acesta, dar apoi și-au ridicat glasul, zicând: „Ia de pe pământ un astfel de om, căci nu este vrednic să trăiască!”

23 În timp ce ei țipau, își azvârleau hainele și aruncau praf în văzduh,

24 tribunul a poruncit să fie dus în fort și să fie interogat prin lovituri de bici, ca să afle din ce cauză strigau așa împotriva lui.

25 În timp ce-l legau cu curele, Pavel i-a zis centurionului care stătea acolo: „Vă este permis să biciuiți un cetățean roman care n-a fost judecat?”

26 Auzind aceasta, centurionul s-a dus la tribun și l-a anunțat, spunându-i: „Ce vrei să faci? Omul acesta este roman!”

27 Tribunul s-a dus la el și l-a întrebat: – Spune-mi, ești roman? – Da, i-a răspuns Pavel.

28 Tribunul a zis: – Eu cu o mare sumă de bani am dobândit cetățenia aceasta. Pavel i-a zis: – Eu sunt chiar născut roman.

29 Imediat, cei ce urmau să-l interogheze s-au retras de la el, iar tribunul, când a aflat că este cetățean roman, s-a temut, pentru că-l legase.

Pavel înaintea Sinedriului

30 În ziua următoare, vrând să știe exact de ce era acuzat de iudei, l-a dezlegat și a poruncit să se adune conducătorii preoților și tot Sinedriul. Apoi l-a adus pe Pavel jos și l-a pus să stea înaintea lor.

23 **1** Pavel s-a uitat țintă la cei din Sinedriu și le-a zis: – Bărbați, fraților, eu mi-am trăit viața cu o conștiință curată înaintea lui Dumnezeu până în ziua aceasta.

2 Marele preot Anania le-a poruncit atunci celor ce stăteau lângă el să-l lovească peste gură.

3 Atunci Pavel i-a zis: – Te va bate Dumnezeu, perete vărui! Tu șezi ca să mă judeci după Lege și poruncești să mă lovească, încălcând astfel Legea?!

4 Cei care stăteau lângă el i-au zis: – Îl insulti pe marele preot al lui Dumnezeu?

5 Pavel le-a răspuns: – N-am știut, fraților, că este marele preot; căci este scris: „Să nu-l vorbești de rău pe conducătorul poporului tău!”

6 Pavel, știind că o parte dintre ei erau saducheii, iar cealaltă parte erau fariseii, a strigat în Sinedriu: – Fraților, eu sunt fariseu, fiu de fariseu și din pricina nădejzii în învierea morților sunt judecat eu!

7 Când a spus aceasta, s-a stârnit o neînțelegere între fariseii și saducheii, și adunarea s-a dezbinat.

8 Căci saducheii zic că nu există nici înviere, nici înger, nici duh, pe când fariseii le recunosc pe toate.

9 S-a făcut mult vacarm, iar câțiva cărturari din partida fariseilor s-au ridicat și au început să se certe zicând: „Nu găsim nimic rău la omul acesta! Dacă i-a vorbit un duh sau un înger?!”

10 Fiindcă neînțelegerea a devenit atât de mare, tribunului i-a fost teamă ca nu cumva Pavel să fie rupt în bucăți de ei, așa că le-a poruncit soldaților să se coboare să-l smulgă din mijlocul lor și să-l ducă în fort.

11 În noaptea următoare, Domnul a stat lângă Pavel și i-a zis: „Curaj! Căci așa cum ai depus mărturie despre Mine în Ierusalim, tot așa trebuie să depui mărturie și în Roma!”

Complot pentru uciderea lui Pavel

12 Când s-a făcut zi, iudeii au pus la cale un complot și s-au legat cu blestem, zicând că nici nu vor mânca și nici nu vor bea până când nu-l vor omorî pe Pavel.

13 Cei ce au pus la cale acest complot erau mai mulți de patruzeci.

14 Ei s-au dus la conducătorii preoților și la bătrâni și le-au zis: „Ne-am legat cu blestem să nu gustăm nimic până când nu-l omorâm pe Pavel.

15 Acum deci, voi împreună cu Sinedriul, trimiteți-i vorbă tribunului să-l aducă la voi ca și cum urmează să cercetați mai amănunțit lucrurile privitoare la el. Și înainte să ajungă el, noi suntem gata să-l omorâm.“

16 Însă fiul surorii lui Pavel, auzind despre această cursă, s-a dus, a intrat în fort și i-a dat de știre lui Pavel.

17 Pavel l-a chemat pe unul dintre centurioni și i-a zis: „Condu-l pe tânărul acesta la tribun, pentru că are să-i spună ceva!“

18 Centurionul l-a luat, l-a dus la tribun și a zis: „Prizonierul Pavel m-a chemat și m-a rugat să-l conduc pe acest tânăr la tine, pentru că are să-ți spună ceva.“

19 Tribunalul l-a luat de mână și l-a dus deoparte, să discute numai între ei, iar apoi l-a întrebat: – Ce ai să-mi spui?

20 El i-a zis: – Iudeii s-au înțeles să-ți ceară mâine să-l duci pe Pavel în Sinedriu, ca și cum urmează să-l interogheze mai amănunțit

21 Tu însă să nu te lași înduplecat. Căci mai mulți de patruzeci dintre oamenii lor stau la pândă și s-au legat cu blestem nici să nu mănânce și nici să nu bea, până când nu-l vor omorî; iar acum sunt gata și așteaptă aprobare de la tine!

22 Tribunalul l-a lăsat pe tânăr să plece, poruncindu-i: – Să nu spui nimănui că mi-ai descoperit aceste lucruri!

Pavel este dus la Cezareea

23 I-a chemat apoi la el pe doi dintre centurioni și le-a zis: „Pregătiți două sute de soldați, șaptezeci de călăreți și două sute de sulițași ca să meargă până în Cezareea la ceasul al treilea din noapte

24 și asigurați cai și pentru Pavel, ca să-l puneți călare și să-l duceți în siguranță la guvernatorul Felix!“

25 A scris o scrisoare care avea următorul cuprins:

26 „Claudius Lisias, către prea alesul guvernator Felix. Salutare!

27 Omul acesta a fost prins de către iudei și era să fie omorât de ei, dar, când am aflat că este cetățean roman, am venit cu soldații și l-am salvat.

28 Vrând să aflu și motivul pentru care îl acuzau, l-am dus în Sinedriul lor

29 și am găsit că era acuzat pentru niște controverse referitoare la Legea lor, dar nu era nici o acuzație pentru care să merite moartea sau lanțurile.

30 Mi s-a dat însă de știre că există un complot împotriva acestui om, așa că l-am trimis imediat la tine, poruncindu-le și acuzatorilor lui să-ți spună ce au împotriva lui. (Fii sănătos!)“

31 Așadar, soldații l-au luat pe Pavel, așa cum li se poruncise, și l-au dus în timpul nopții în Antipatris.

32 În ziua următoare, soldații i-au lăsat pe călăreți să meargă mai departe cu el, iar ei s-au întors la fort.

33 Când au ajuns în Cezareea, călăreții i-au înmănat guvernatorului scrisoarea și i l-au predat pe Pavel.

34 Guvernatorul a citit scrisoarea și l-a întrebat din ce provincie este. Aflând că este din Cilicia,

35 a zis: „Te voi audia când vor veni și acuzatorii tăi!“ Și a poruncit să fie ținut sub pază în palatul lui Irod.

24 *Saul în fața lui Felix*

1 După cinci zile, marele preot Anania s-a coborât împreună cu câțiva dintre bătrâni și cu un anume avocat Tertulus și au adus acuzații împotriva lui Pavel, înaintea guvernatorului.

2 Când Pavel a fost chemat, Tertulus a început să-l acuze astfel: „Datorită ție, noi avem parte de multă pace și prin prevederile tale s-au făcut multe reforme pentru neamul nostru.

3 Noi recunoaștem aceasta pretutindeni și oricând, cu deplină mulțumire, prea alesule Felix.

4 Dar ca să nu te rețin prea mult, te rog să ne ascuți puțin, în bunăvoința ta!

5 Am găsit pe omul acesta ca fiind o adevărată molimă; el stârnește răscoale printre toți iudeii din toată lumea, este conducătorul partidei nazarinienilor **6** și a încercat să profaneze chiar și Templul. Noi l-am prins (și am vrut să-l judecăm după Legea noastră.

7 Dar a venit tribunalul Lisias și l-a smuls cu mare violență din mâinile noastre,

8 poruncind acuzatorilor lui să vină înaintea ta).

Dacă-l vei interoga, vei putea afla tu însuși despre toate aceste lucruri de care noi îl acuzăm!“

9 Iudeii s-au alăturat și ei acuzației, afirmând că toate acestea erau întocmai.

10 Când guvernatorul i-a făcut semn să vorbească, Pavel i-a răspuns: „Știind că de mulți ani ești judecătorul acestui neam, sunt încurajat în apărarea mea.

11 După cum poți afla și tu, nu sunt mai mult de douăsprezece zile de când m-am suit să mă închin la Ierusalim.

12 Și nu m-au găsit nici certându-mă cu cineva în Templu, nici întărâtând mulțimea în sinagogi sau prin cetate.

13 Așa că ei nici nu-ți pot dovedi lucrurile de care mă acuză acum.

14 Îți mărturisesc însă că eu mă închin Dumnezeului strămoșilor noștri, potrivit cu Calea despre care ei spun că este o «partidă», și cred toate lucrurile care sunt în acord cu Legea și sunt scrise în Profeti.

15 Și am aceeași nădejde în Dumnezeu pe care o au și ei, că va fi o înviere a celor drepți și a celor nedrepți.

16 De aceea mă străduiesc să am întotdeauna o conștiință curată înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

17 După o lipsă de mai mulți ani, am venit să fac milostenii neamului meu și să aduc daruri.

18 În timp ce făceam aceasta, m-au găsit curățit în Templu, nu cu mulțime, nici cu zarvă.

19 Erau și niște iudei din Asia, care ar fi trebuit să fie prezenți înaintea ta și să mă acuze, dacă ar fi avut ceva împotriva mea!

20 Sau să spună înșiși aceștia ce nelegiuire au găsit în mine, când am stat înaintea Sinedriului,

21 afară numai de strigătul acesta pe care l-am scos în timp ce stăteam în mijlocul lor: «Cu privire la învierea morților sunt judecat eu astăzi înaintea voastră!»

22 Atunci Felix, care era bine informat cu privire la Cale, i-a amânat zicând: „Voi decide în privința voastră, când va veni tribunul Lisias!”

23 A poruncit centurionului să-l țină sub pază pe Pavel, dar să-i lase o oarecare libertate și să nu interzică la nimeni din ai lui să-i slujească.

24 După câteva zile, Felix a venit împreună cu soția lui, Drusila, care era iudeică, a trimis după Pavel și l-a ascultat despre credința în Cristos Isus.

25 Însă, în timp ce Pavel vorbea despre dreptate, despre înfrânare și despre judecata care vine, Felix s-a îngrozit și a zis: „Acum du-te; când voi mai avea timp, te voi chema.”

26 În același timp, el spera că Pavel îi va da bani și de aceea trimitea deseori după el și stătea de vorbă cu el.

27 Doi ani au trecut astfel, după care, în locul lui Felix, a venit Porcius Festus. Vrând să câștige favoarea iudeilor, Felix l-a lăsat pe Pavel în închisoare.

25 Pavel înaintea lui Festus

1 La trei zile după ce a sosit în provincie, Festus s-a suit din Cezareea la Ierusalim.

2 Conducătorii preoților și fruntașii iudeilor i-au făcut cunoscute acuzațiile împotriva lui Pavel

3 și l-au rugat să le facă favoarea de a-l trimite pe Pavel la Ierusalim. Ei puseseră la cale un complot, ca să-l omoare pe drum.

4 Festus le-a răspuns că Pavel este păzit în Cezareea și că el însuși urmează să plece acolo cât de curând.

5 „Deci, a spus el, cel mai însemnat dintre voi să se coboare cu mine în Cezareea și, dacă omul acela a făcut ceva rău, să-l acuze.”

6 A rămas printre ei nu mai mult de opt sau zece zile, apoi s-a coborât în Cezareea. În ziua următoare s-a așezat pe scaunul de judecată și a poruncit să fie adus Pavel.

7 Când a sosit Pavel, iudeii care se coborâseră de la Ierusalim s-au pus în jurul lui și au adus împotriva lui multe și grele acuzații, pe care nu le puteau dovedi.

8 Pavel s-a apărat astfel: – N-am păcătuit nici față de Legea iudeilor, nici față de Templu, nici față de Cezar!”

9 Însă Festus, vrând să câștige favoarea iudeilor, l-a întrebat pe Pavel: – Vrei să te sui la Ierusalim și să fii judecat acolo pentru aceste lucruri înaintea mea?

10 Pavel i-a răspuns: – Eu stau înaintea scaunului de judecată al Cezarului, unde trebuie să fiu judecat. Nu le-am făcut nimic rău iudeilor, după cum știi și tu foarte bine!

11 Dacă am făcut vreun rău sau dacă am săvârșit ceva vrednic de moarte, nu încerc să scap de ea, dar dacă nu este nimic adevărat din lucrurile de care mă acuză ei, nimeni nu mă poate preda lor! Fac apel la Cezar!

12 Atunci Festus, după ce s-a sfătuit cu consiliul său, a răspuns: – Ai făcut apel la Cezar, la Cezar te vei duce!

Festus se consultă cu regele Agrippa

13 După ce au trecut câteva zile, au venit în Cezareea regele Agrippa și Berenice, ca să-l salute pe Festus.

14 Pentru că au stat acolo mai multe zile, Festus i-a relatat regelui cazul lui Pavel, zicându-i: – Este aici un om care a fost lăsat de Felix în închisoare și

15 împotriva căruia, când am fost în Ierusalim, conducătorii preoților și bătrânii iudeilor au adus acuzații și au cerut condamnarea lui.

16 Le-am răspuns că nu este obiceiul romanilor să predea vreun om înainte ca cel acuzat să fi fost pus față în față cu acuzatorii săi și să se fi putut apăra împotriva acuzației.

17 Ei au venit deci aici, iar eu n-am amânat, ci, chiar în ziua următoare, m-am așezat pe scaunul de judecată și am poruncit ca omul să fie adus.

18 Însă când acuzatorii s-au ridicat, n-au adus nici o acuzație din relele la care mă așteptam,

19 ci aveau cu el niște dispute cu privire la propria lor religie și la un oarecare Isus, Care a murit și despre Care Pavel susținea că este viu.

20 Fiindcă eram nehotărât cu privire la aceste controverse, l-am întrebat pe Pavel dacă vrea să meargă în Ierusalim și să fie judecat acolo pentru aceste lucruri.

21 El însă a făcut apel să fie ținut sub pază pentru hotărârea împăratului, așa că am poruncit să fie ținut sub pază până când îl voi trimite la Cezar.

22 Agrippa i-a zis lui Festus: – Aș vrea să-l aud și eu pe omul acesta! Festus i-a răspuns: – Îl vei auzi mâine.

Pavel înaintea lui Agrippa

23 Așadar, în ziua următoare, Agrippa și Berenice au venit cu mare fast și au intrat în sala de audieri împreună cu tribunii și cu oamenii de seamă ai cetății, iar Festus a poruncit să fie adus Pavel.

24 Festus a zis: „Rege Agrippa și voi, toți cei care sunteți prezenți aici cu noi, îl vedeți aici pe omul cu privire la care toată mulțimea iudeilor a făcut apel la mine, atât în Ierusalim, cât și aici, strigând că nu trebuie să mai trăiască.

25 Fiindcă am înțeles că nu a făcut nimic vrednic de moarte și, întrucât el însuși a făcut apel la împărat, am hotărât să-l trimit.

26 Dar n-am nimic sigur să-i scriu stăpânului cu privire la acesta și de aceea l-am adus înaintea voastră, și mai ales înaintea ta, rege Agrippa, ca, după ce se va face investigarea, să am ce să scriu.

27 Căci mi se pare absurd să trimit un deținut fără să precizez care sunt acuzațiile împotriva lui.“

26 **1** Agrippa i-a zis lui Pavel: – Ți se dă voie să vorbești în apărarea ta! Atunci Pavel a întins mâna și a început să se apere astfel:

2 – Rege Agrippa, mă consider fericit că urmează să mă apăr astăzi înaintea ta, cu privire la toate lucrurile de care sunt acuzat de iudei,

3 mai ales pentru că tu ești cunoscător al tuturor obiceiurilor și controverselor iudeilor. De aceea, te rog să mă ascuți cu răbdare.

4 Toți iudeii cunosc felul în care mi-am trăit viața încă din tinerețe, viața pe care mi-am petrecut-o de la început în mijlocul neamului meu și în Ierusalim.

5 Dacă vor să mărturisească, ei mă cunosc de mult timp și știu că am trăit ca fariseu, după cea mai strictă partidă a religiei noastre.

6 Iar acum, stau aici ca să fiu judecat din pricina nădejzii în promisiunea pe care a făcut-o Dumnezeu strămoșilor noștri,

7 promisiune pe care cele douăsprezece seminții ale noastre, slujindu-I lui Dumnezeu cu seriozitate zi și noapte, speră să o primească. Pentru această nădejde, rege, sunt acuzat eu de către iudei!

8 Ce, vi se pare de necrezut faptul că Dumnezeu învie morții?!

9 Într-adevăr, eu însumi credeam că trebuie să fac multe lucruri împotriva Numelui lui Isus din Nazaret,

10 și așa am și făcut în Ierusalim: cu autoritatea primită de la conducătorii preoților i-am băgat în închisoare pe mulți sfinți, iar când erau condamnați la moarte îmi dădeam și eu votul împotriva lor.

11 De asemenea, pedepsindu-i adesea prin toate sinagogile, m-am străduit să-i fac să blasfemieze; și fiindcă eram deosebit de furios pe ei, i-am persecutat chiar și în cetățile străine!

12 Cu acestea în gând, m-am dus în Damasc, având autoritate și putere deplină de la conducătorii preoților.

13 Pe la mijlocul zilei, rege, în timp ce eram pe drum, am văzut strălucind împrejurul meu și împrejurul celor ce călătoreau împreună cu mine, o lumină din cer, a cărei strălucire o întrecea pe cea a soarelui.

14 Toți am căzut la pământ, iar eu am auzit un glas care-mi zicea în limba aramaică: „Saul, Saul, de ce

Mă persecuți? Îți este greu să dai cu piciorul într-un țepuș!“

15 Eu am întrebat: „Cine ești, Doamne?“ Domnul mi-a răspuns: „Eu sunt Isus, Cel pe Care tu Îl persecuți!“

16 Dar ridică-te și stai în picioare! Căci M-am arătat ție ca să te numesc slujitor și martor atât al lucrurilor în care M-ai văzut pe Mine, cât și al lucrurilor în care Mă voi arăta ție.

17 Te-am scos din mijlocul poporului tău și din mijlocul neamurilor la care te trimit,

18 ca să le deschizi ochii să se întoarcă de la întuneric la lumină și de sub autoritatea lui Satan la Dumnezeu și să primească, prin credința în Mine, iertare de păcate și moștenire alături de cei sfințiți.“

19 De aceea, rege Agrippa, n-am fost neascultător față de viziunea cerească,

20 ci le-am proclamat mai întâi celor din Damasc, apoi celor din Ierusalim și din întreaga regiune a Iudeii, iar apoi neamurilor că trebuie să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu făcând fapte vrednice de pocăință.

21 Pentru aceste lucruri m-au prins iudeii în Templu și au încercat să mă omoare!

22 Însă până în ziua de azi am primit ajutor de la Dumnezeu și stau aici, depunând mărturie atât înaintea celor mici, cât și înaintea celor mari, fără să spun nimic în afară de ceea ce Profetii și Moise au zis că urmează să se întâmple,

23 și anume că Cristos va trebui să sufere și, prin faptul că va fi primul înviat dintre cei morți, va vesti lumină atât poporului Său, cât și neamurilor.

24 În timp ce Pavel se apăra astfel, Festus a zis cu glas tare: – Ți-ai ieșit din minți, Pavel! Învățătura ta cea multă te face să dai în nebunie!

25 Însă Pavel i-a răspuns: – Nu mi-am ieșit din minți, prea alesule Festus, ci cuvintele pe care le rostesc țin de adevăr și de o judecată sănătoasă!

26 Pentru că regele știe despre aceste lucruri, eu pot să-i vorbesc deschis, întrucât sunt convins că nu i-a scăpat nimic din acestea, deoarece nu s-au întâmplat într-un colț!

27 Crezi tu în Profeti, rege Agrippa? Știu că tu crezi!

28 Însă Agrippa i-a zis lui Pavel: – Curând mai vrei tu să mă convingi să mă fac creștin!

29 Pavel i-a răspuns: – Fie curând, fie târziu, mă rog lui Dumnezeu ca nu numai tu, ci toți cei ce mă

ascultă astăzi să devină așa cum sunt eu, în afară de lanțurile acestea!

30 Regele, guvernatorul, Berenice și toți cei ce ședeau împreună cu ei s-au ridicat

31 și, în timp ce plecau, își spuneau unii altora: „Omul acesta n-a făcut nimic vrednic de moarte sau de lanțuri!“

32 Agrippa i-a zis lui Festus: „Omul acesta ar fi putut fi eliberat dacă n-ar fi făcut apel la Cezar!“

27 *Călătoria spre Roma*

1 Când s-a hotărât să plecăm pe mare spre Italia, l-au predat atât pe Pavel, cât și pe alți prizonieri unui centurion pe nume Iulius, centurion al regimentului imperial.

2 Ne-am îmbarcat pe o corabie din Adramita, care urma să plece spre locurile de prin Asia. Cu noi era și Aristarh, un macedonean din Tesalonic.

3 În ziua următoare am debarcat în Sidon. Iulius s-a purtat omenos cu Pavel și i-a dat voie să meargă pe la prietenii săi, ca să primească îngrijire.

4 Apoi am plecat de acolo și am navigat la adăpostul insulei Cipru, din cauză că vânturile erau potrivnice.

5 Am navigat pe marea deschisă – pe lângă Cilicia și Pamfilia – și am ajuns la Mira, în Licia.

6 Acolo, centurionul a găsit o corabie din Alexandria, care pleca în Italia, și ne-a îmbarcat pe ea.

7 Timp de mai multe zile am navigat încet și cu greutate. Am ajuns lângă Cnidus și, pentru că vântul nu ne-a lăsat să mergem acolo, am navigat la adăpostul Cretei, trecând pe lângă Salmon.

8 După ce am trecut de el cu greu, am ajuns la un loc numit „Limanuri bune“, care era aproape de cetatea Lasea.

9 Trecuse mult timp și călătoria se făcea de acum periculoasă, pentru că trecuse chiar și perioada postului. Prin urmare, Pavel i-a sfătuit

10 astfel: „Oamenilor, văd că această călătorie e pe cale să se facă cu mare pagubă și cu mare pierdere nu numai pentru încărcătură și corabie, ci și pentru viețile noastre!“

11 Dar centurionul era mai convins de spusele căpitanului și ale proprietarului corăbiei decât de spusele lui Pavel.

12 Întrucât portul era nepotrivit pentru a petrece iarna acolo, cei mai mulți au fost de părere să plece de acolo pe mare și să încerce să ajungă la Fenix, un

port din Creta, îndreptat spre sud-vest și nord-vest, ca să ierneze acolo.

Furtună pe mare

13 Vântul de sud sufla ușor, astfel încât, crezând că-și pot atinge scopul, au pornit de-a lungul coastei Cretei, cât se putea de aproape.

14 Curând însă a început să sufle dinspre insulă un vânt năprasnic numit Euraquilo.

15 Corabia a fost luată de vânt, fără să se poată împotrivi lui, și astfel ne-am lăsat duși de el.

16 Am navigat la adăpostul unei insule mici, numite Cauda, și cu greu am putut să aducem sub control barca de salvare a corăbiei.

17 Au ridicat-o la bord și apoi s-au folosit de niște frânghii ca să cuprindă corabia de jur împrejur. De teamă să nu eșueze în bancurile de nisip ale Sirtei, au lăsat jos ancora de furtună și s-au lăsat duși de vânt.

18 Fiindcă eram prinși într-o furtună foarte puternică, în ziua următoare au început să arunce încărcătura corăbiei,

19 iar a treia zi au aruncat cu mâinile lor peste bord și echipamentul corăbiei.

20 Timp de mai multe zile nu s-au văzut nici soarele, nici stelele, iar furtuna n-a slăbit deloc. Într-un final ni se dusesse orice speranță că vom fi salvați.

21 După ce a trecut mult timp în care ei nu mai mâncaseră, Pavel s-a ridicat în mijlocul lor și a zis: „Oamenilor, trebuia să mă ascultați și să nu fi plecat din Creta, ca să fi scăpat de această pagubă și de această pierdere.

22 Acum însă vă sfătuiesc să prindeți curaj, pentru că nici unul dintre voi nu-și va pierde viața, ci se va pierde doar corabia.

23 Căci noaptea trecută a stat lângă mine un înger al Dumnezeului Căruia Îi aparțin și Căruia mă închin

24 și mi-a zis: «Nu te teme, Pavel! Tu trebuie să stai înaintea Cezarului și iată că Dumnezeu ți i-a dăruit pe toți cei ce navighează împreună cu tine!»

25 De aceea, prindeți curaj, oamenilor, pentru că eu am credință în Dumnezeu că va fi așa cum mi s-a spus!

26 Acum însă trebuie să naufragem pe o insulă oarecare.“

27 Cam în a paisprezecea noapte de când eram purtați pe Marea Adriatică, pe la miezul nopții, marinarii au început să bănuiască că se apropie de uscat.

28 Au măsurat adâncimea apei și au găsit-o de douăzeci de stânjeni. Au înaintat încă puțin, au măsurat din nou adâncimea apei și au găsit-o de cincisprezece stânjeni.

29 De teamă că vom naufragia undeva în locurile stâncoase, au aruncat patru ancore de la pupă și așteptau cu nerăbdare să se facă ziuă.

30 Dar fiindcă marinarii încercau să fugă de pe corabie și lăsaseră jos în mare barca de salvare, sub pretextul că urmează să coboare niște ancore de la prora,

31 Pavel le-a zis centurionului și soldaților: „Dacă aceștia nu rămân în corabie, voi nu puteți fi salvați!“

32 Atunci soldații au tăiat frânghiile bărcii de salvare și au lăsat-o să se ducă.

33 Chiar înainte de a se face ziuă, Pavel i-a îndemnat pe toți să mănânce, spunând: „Astăzi sunt paisprezece zile de când stați în așteptare și, în tot acest timp ați rămas flămânzi și n-ați mâncat nimic.

34 De aceea vă îndemn să mâncați ceva, fiindcă lucrul acesta este pentru propria voastră salvare; căci nici un fir de păr din capul vostru nu se va pierde!“

35 Și spunând acestea, a luat pâine, I-a mulțumit lui Dumnezeu înaintea tuturor, a frânt-o și a început să mănânce.

36 Toți au prins curaj și au mâncat și ei câte ceva.

37 În corabie eram, în total, două sute șaptezeci și șase de suflete.

38 După ce și-au potolit foamea, au ușurat corabia, aruncând grâul în mare.

Naufragiul

39 Când s-a făcut zi, n-au recunoscut țărmlul, dar au observat un golf care avea plajă și s-au hotărât ca, dacă vor putea, să ducă corabia să eșueze acolo.

40 Au tăiat legăturile ancorelor și le-au lăsat în mare, dezlegând în același timp frânghiile care țineau cârmele; apoi au ridicat în vânt vela cea mică și s-au îndreptat spre plajă.

41 S-au lovit însă de un banc de nisip și corabia a eșuat; prora s-a înfipt în nisip, rămânând împotmolită, în timp ce pupa era ruptă în bucăți de izbitura valurilor.

42 Planul soldaților era să-i omoare pe prizonieri, ca nu cumva vreunul să scape înotând.

43 Dar centurionul, vrând să-l salveze pe Pavel, i-a împiedicat să-și îndeplinească planul. El le-a poruncit celor ce știau să înoate să sară primii peste bord și să ajungă la țarm,

44 iar ceilalți să-i urmeze ținându-se de scânduri sau de bucăți din corabie. Și așa s-a făcut că au ajuns cu toții în siguranță la țärm.

28 Pavel în Malta

1 După ce am fost scăpați din primejdie, am aflat că insula se numea Malta.

2 Barbarii ne-au arătat o bunăvoință neobișnuită; au aprins un foc, din pricină că începuse să cadă ploaia și din pricina frigului, și ne-au primit alături de ei pe toți.

3 Pavel a adunat o grămadă de mărăcini și, în timp ce le pune pe foc, a ieșit o viperă din cauza căldurii și i s-a prins de mână.

4 Când barbarii au văzut șarpele atârând de mâna lui, și-au zis unii altora: „Fără îndoială că omul acesta care a fost salvat din mare este un criminal, căci Dreptatea nu-l lasă să trăiască!”

5 Pavel însă a scuturat șarpele în foc, fără să sufere nici un rău.

6 Ei se așteptau să se umfle sau să cadă deodată mort. Dar, după ce au așteptat mult și au văzut că nu i se întâmplă nimic neobișnuit, și-au schimbat părerea și au zis că este un zeu.

7 Aproape de locul acela se aflau niște ogoare ale fruntașului insulei, pe care-l chema Publius. El ne-a primit și ne-a găzduit cu ospitalitate timp de trei zile.

8 Tatăl lui Publius zăcea atunci în pat, suferind de friguri și dizenterie. Pavel s-a dus la el, s-a rugat punându-și mâinile peste el și l-a vindecat.

9 După ce s-a întâmplat aceasta, ceilalți de pe insulă care aveau boli, au venit și ei și au fost vindecați.

10 Ei ne-au cinstit în multe feluri, iar când am fost gata de plecare ne-au pus la dispoziție lucrurile de care aveam nevoie.

Pavel sosește la Roma

11 După trei luni, am plecat pe mare cu o corabie din Alexandria care iernase pe insulă și care avea emblema Dioscurilor.

12 Am debarcat în Siracuza, unde am rămas timp de trei zile,

13 iar de acolo am plecat mai departe și am sosit în Regium. După o zi a început să bată un vânt dinspre sud, iar în ziua următoare am ajuns în Puteoli,

14 unde am găsit frați și am fost rugați să rămânem cu ei șapte zile. Și așa am ajuns în Roma.

15 Când frații de acolo au auzit despre noi, au venit în întâmpinarea noastră până la Forumul lui Apus

și până la „Trei taverne“. Văzându-i, Pavel i-a mulțumit lui Dumnezeu și a fost încurajat.

16 Când am intrat în Roma (, centurionul i-a predat pe prizonieri căpitanului gărzilor, iar) lui Pavel i s-a dat voie să locuiască singur, sub paza unui soldat.

Pavel predică la Roma

17 După trei zile, Pavel i-a chemat la el pe fruntașii iudeilor, iar când aceștia s-au adunat le-a zis: – Bărbați, fraților, deși n-am făcut nimic împotriva poporului nostru sau împotriva obiceiurilor strămoșilor noștri, totuși am fost luat prizonier în Ierusalim și dat în mâinile romanilor.

18 Aceștia, după ce m-au interogat, vroiau să mă elibereze, fiindcă nu era în mine nici o vină pentru care să merit moartea.

19 Dar, pentru că iudeii s-au împotrivit, am fost constrâns să fac apel la Cezar, deși nu aveam de adus nici o acuzație împotriva neamului meu.

20 Din acest motiv v-am chemat să vă văd și să vă vorbesc; căci din pricina nădejdiei lui Israel port eu acest lanț!

21 Ei i-au răspuns: – Noi n-am primit din Iudeea nici o scrisoare cu privire la tine și nici unul dintre frații care au venit aici n-a anunțat sau n-a vorbit ceva rău despre tine.

22 Dar am dori să auzim de la tine lucrurile pe care le gândești, căci, într-adevăr, ne este cunoscut faptul că pretutindeni se vorbește împotriva acestei partide.

23 Așadar, ei i-au stabilit lui Pavel o zi. Au venit mulți în locul unde era găzduit, iar el, de dimineață până seara, le-a explicat lucrurile, depunând mărturie cu privire la Împărăția lui Dumnezeu și încercând să-i convingă cu privire la Isus, atât din Legea lui Moise, cât și din Profeți.

24 Unii erau convingși de cele spuse de el, dar alții erau necredincioși.

25 Fiindcă ei plecau acasă în neînțelegere unii cu alții, Pavel le-a mai zis doar cuvintele acestea: „Bine a vorbit Duhul Sfânt, prin profetul Isaia, strămoșilor noștri,

26 când a zis: «Du-te la cei din poporul acesta și spune-le: Veți asculta întruna, dar nu veți înțelege și veți privi mereu, dar nu veți pricepe!»

27 Căci inima celor din acest popor s-a împietrit! Urechile lor aud greu și ochii li s-au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Mine și să-i vindec!»

28 Să știți deci că mântuirea aceasta a lui Dumnezeu a fost trimisă neamurilor, și ele o vor asculta!“ (

29 Când Pavel a zis aceste cuvinte, iudeii au plecat, având o mare dispută între ei.)

30 Pavel a rămas acolo doi ani întregi, într-un loc pe care și-l închiriasse. Și-i primea pe toți cei ce veneau la el,

31 predicând Împărăția lui Dumnezeu și dând învățătură despre Domnul Isus Cristos, cu toată îndrăzneala și fără nici o piedică.

ROMANI

1 *Salutări*

1 Pavel, rob al lui Cristos Isus, chemat să fie apostol, pus deoparte pentru Evanghelia lui Dumnezeu,
2 pe care Dumnezeu o promisese mai dinainte prin profeții Săi în Sfintele Scripturi
3 și care se referă la Fiul Său – născut din sămânța lui David, în ce privește trupul,
4 iar în ce privește Duhul sfințeniei, dovedit cu putere că este Fiul lui Dumnezeu, prin învierea dintre cei morți – adică la Isus Cristos, Domnul nostru,
5 prin Care am primit harul și apostolatul, ca să aducem, de dragul Numelui Său, la ascultarea credinței pe oamenii din toate neamurile,
6 între care sunteți și voi, cei chemați să fiți ai lui Isus Cristos.
7 Deci, tuturor celor care sunt preaiubiți ai lui Dumnezeu în Roma, chemați să fie sfinți: har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos!

Dorința lui Pavel de a vizita Roma

8 Mai întâi, Îi mulțumesc Dumnezeului meu, prin Isus Cristos, pentru voi toți, întrucât credința voastră este vestită în întreaga lume.
9 Căci Dumnezeu, Căruia Îi slujesc în duhul meu, în Evanghelia Fiului Său, îmi este martor că îmi aduc aminte neîncetat de voi,
10 cerând întotdeauna în rugăciunile mele ca, cel puțin acum, prin voia lui Dumnezeu, să reușesc să vin la voi.
11 Căci tânjesc să vă văd, ca să vă fac parte de vreun dar duhovnicesc spre întărirea voastră,
12 pentru ca atât voi, cât și eu, să fim încurajați în același timp – voi prin credința mea, iar eu prin a voastră.
13 Nu vreau să nu știți, fraților, că de multe ori mi-am propus să vin la voi, ca să am și printre voi vreun rod, tot așa cum am și printre celelalte neamuri, dar până acum am fost împiedicat.
14 Eu sunt dator atât grecilor, cât și barbarilor, atât celor înțelepți, cât și celor neștiutori,
15 astfel că, în ce mă privește pe mine, sunt dornic să vă vestesc Evanghelia și vouă, celor din Roma.

Puterea Evangheliei

16 Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelie, fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea

fiecăruia care crede – întâi a iudeului, apoi a grecului –,
17 deoarece în ea este descoperită o dreptate oferită de Dumnezeu, care vine din credință și care duce la credință, așa cum este scris: „Cel drept va trăi prin credință.“

Mânia lui Dumnezeu împotriva nedreptății

18 Mânia lui Dumnezeu se descoperă din cer împotriva oricărei lipse de evlavie și împotriva oricărei nedreptăți a oamenilor, care înăbușă adevărul în nedreptate.
19 Fiindcă ce se poate cunoaște despre Dumnezeu le este descoperit în ei, căci Dumnezeu le-a arătat.
20 De la crearea lumii, însușirile Lui invizibile – puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui – au fost percepute clar, fiind înțelese din ceea ce a fost creat, pentru ca ei să fie fără scuză,
21 pentru că, deși L-au cunoscut pe Dumnezeu, ei nu L-au slăvit ca Dumnezeu și nici nu I-au mulțumit, și astfel gândirea lor a devenit fără folos, iar mintea lor nesăbuită s-a întunecat.
22 Pretinzând că sunt înțelepți, au înnebunit
23 și au schimbat slava Dumnezeului nemuritor într-o imagine făcută după asemănarea omului muritor, a păsărilor, a patrupedelor și a animalelor mici.
24 De aceea, Dumnezeu i-a lăsat pradă necurăției, ca să urmeze poftele inimilor lor, dezonorându-și astfel trupurile între ei.
25 Ei au schimbat adevărul lui Dumnezeu într-o minciună și s-au închinat și au slujit creației în locul Creatorului, Care este binecuvântat în veci, amin!
26 Din pricina aceasta, Dumnezeu i-a lăsat pradă viciilor rușinoase, căci femeile lor au schimbat relațiile intime naturale cu unele care sunt contrare naturii;
27 tot astfel și bărbații, au părăsit relațiile intime naturale cu femeile și s-au aprins de poftă unii pentru alții, săvârșind lucruri scârboase unii cu alții și primind astfel în ei înșiși răsplata pe care o meritau pentru rătăcirea lor.
28 Pentru că n-au socotit că merită să-L aibă pe Dumnezeu în cunoașterea lor, Dumnezeu i-a lăsat pradă minții lor corupte, ca să facă lucruri pe care n-ar trebui să le facă.
29 Sunt plini de orice fel de nedreptate, de neleguire, de lăcomie, de răutate; sunt plini de

invidie, ucidere, ceartă, înșelătorie, sunt dușmănoși, șoptitori,

30 bârfitori, Îl urăsc pe Dumnezeu, sunt obraznici, aroganți, lăudăroși, născocitori de rele, neascultători de părinți,

31 necugetați, nu-și țin promisiunile, sunt fără afecțiune, nemiloși.

32 Și, deși cunosc hotărârea lui Dumnezeu, potrivit căreia cei ce înfăptuiesc astfel de lucruri sunt vrednici de moarte, ei nu numai că le fac, ci îi și încuviințează pe cei ce le înfăptuiesc.

2 Dreptatea judecării lui Dumnezeu

1 De aceea, tu, omule, care-i judeci pe alții, n-ai nici o scuză, căci prin faptul că-l judeci pe altul te condamni pe tine însuși, pentru că tu, care-l judeci, înfăptuiești aceleași lucruri!

2 Știm că judecata lui Dumnezeu față de cei ce înfăptuiesc astfel de lucruri este bazată pe adevăr.

3 Și crezi tu, omule, care-i judeci pe cei ce înfăptuiesc astfel de lucruri, dar pe care le faci și tu, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

4 Sau disprețuiești bogățiile bunătații, îngăduinței și îndelungii Lui răbdări și nu-ți dai seama că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință?

5 Dar, din cauza încăpățânării tale și a inimii tale care nu vrea să se pocăiască, îți aduni o comoară de mânie în ziua mâniei și a arătării dreptei judecări a lui Dumnezeu,

6 Care „va răsplăti fiecăruia după faptele lui“:

7 celor ce, prin perseverența în fapte bune, urmăresc glorie, onoare și nemurire, le va da viață veșnică;

8 dar celor ce, din ambiție egoistă, resping adevărul și ascultă de nedreptate, le va da urgie și mânie.

9 Va fi necaz și strâmtorare peste orice suflet omenesc care săvârșește răul, – întâi peste iudeu și apoi peste grec –,

10 dar va fi glorie, onoare și pace peste oricine înfăptuiește binele, – întâi peste iudeu și apoi peste grec –,

11 căci înaintea lui Dumnezeu nu este părtinire.

12 Cei ce au păcătuit fără Lege vor pieri fără Lege, iar cei ce au păcătuit sub Lege vor fi judecați pe baza Legii.

13 Căci nu cei ce aud Legea sunt socotiți drepti înaintea lui Dumnezeu, ci cei ce înfăptuiesc Legea sunt cei ce vor fi îndreptați.

14 Când neamurile – care nu au Legea – fac în mod natural lucrurile Legii, prin aceasta, ele, care nu au Legea, își sunt singure lege.

15 Ele arată astfel că lucrarea Legii este scrisă în inimile lor. De asemenea, și conștiința lor arată că acest lucru este adevărat, întrucât gândurile lor fie se acuză, fie se scuză între ele.

16 Acest lucru se va vedea în ziua în care, potrivit Evangheliei mele, Dumnezeu, prin Isus Cristos, va judeca lucrurile ascunse ale oamenilor.

Iudeul și Legea

17 Dar dacă tu, care te numești iudeu și îți pui încrederea în Lege, care te lauzi cu Dumnezeu,

18 cunoști voia Lui și îți dai seama de ceea ce este bine pentru că ești instruit în Lege,

19 care ești convins că ești călăuză pentru orbi, luminează pentru cei din întuneric,

20 sfătuitor al celor fără minte, învățător al celor neștiutori, pentru că tu ai în Lege trăsăturile esențiale ale cunoștinței și adevărului,

21 tu deci care înveți pe altul, pe tine însuși nu te înveți? Tu, care predici să nu furi, furi?

22 Tu, care interzici adulterul, comiți adulter? Ție, căruia ți-e scârbă de idoli, le jefuiești templele?

23 Tu, care te lauzi cu Legea, Îl dezonoarezi pe Dumnezeu prin neascultarea de Lege?

24 Căci, așa cum este scris: „Numele lui Dumnezeu este blasfemiât printre neamuri din cauza voastră.“

25 Dacă ascuți de Lege, circumcizia ta este de folos, dar, dacă nu ascuți de Lege, circumcizia ta a devenit necircumcizie.

26 Deci, dacă cel necircumcis păzește cerințele Legii, nu va fi considerată oare necircumcizia lui drept circumcizie?

27 Așadar, cel care, fizic, este necircumcis, însă ascultă de Lege, te va condamna pe tine, care ai codul scris și circumcizia, dar nu ascuți de Lege.

28 Iudeu nu este cel care este iudeu în exterior și circumcizie adevărată nu este cea evidentă în carne,

29 ci, mai degrabă, iudeu este cel care este iudeu înlăuntru, iar circumcizie este cea a inimii, prin Duhul, nu prin codul scris. Un astfel de om își primește lauda nu de la oameni, ci de la Dumnezeu.

3 Credințioșia lui Dumnezeu

1 Care este atunci avantajul iudeului sau care este avantajul circumciziei?

2 Acesta e mare în toate privințele! Mai întâi, pentru că lor li s-au încredințat rostirile lui Dumnezeu.

3 Și ce dacă unii n-au fost credincioși? Va anula oare necredincioșia lor credincioșia lui Dumnezeu?

4 Nicidecum! Dumnezeu să fie găsit adevărat și fiecare om să fie găsit mincinos, după cum este scris: „Așa încât Tu să poți fi găsit drept în cuvintele tale și să fii biruitor când vei fi judecat.”**1**

5 Dar dacă nedreptatea noastră pune în lumină dreptatea lui Dumnezeu, ce vom zice? Nu cumva este nedrept Dumnezeu când aduce urgia? Vorbesc în felul oamenilor.

6 Nicidecum! Atunci cum va judeca Dumnezeu lumea?

7 Iar dacă adevărul lui Dumnezeu abundă spre slava Lui, din cauza minciunii mele, atunci de ce sunt condamnat ca păcătos?

8 Și de ce să nu zicem, așa cum ne defăimează unii, zicând că spunem noi: „Să facem răul, ca să vină binele!”? Condamnarea lor este dreaptă!

Nici un om nu este drept

9 Ce urmează atunci? Suntem noi mai buni decât ei? Nicidecum; căci i-am acuzat mai înainte pe toți – atât pe iudei, cât și pe greci – că sunt sub păcat,

10 după cum este scris: „Nu există nici un om drept, nici unul măcar!

11 Nu există nici unul care să aibă pricepere! Nu există nici unul care să-L caute pe Dumnezeu!

12 Toți s-au rătăcit, cu toții au devenit buni de nimic! Nu mai există nici unul care să facă binele, nici unul măcar!

13 Gâtlejul le este un mormânt deschis; cu limbile lor ei înșală, sub buzele lor este venin de viperă,

14 gura le este plină de blestem și amărăciune,

15 picioarele lor se grăbesc să verse sânge,

16 iar pe căile lor se află prăpădul și nenorocirea.

17 Ei nu cunosc calea păcii.

18 Nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lor!“

19 Știm că tot ce spune Legea, le spune celor ce sunt sub Lege, pentru ca orice gură să fie închisă și întreaga lume să fie găsită răspunzătoare înaintea lui Dumnezeu.

20 Căci „nici o ființă nu va fi îndreptățită înaintea Lui“ prin faptele prescrise de Lege, deoarece prin Lege vine cunoașterea păcatului.

Dreptatea lui Dumnezeu prin credință

21 Dar acum, independent de Lege, a fost arătată o dreptate oferită de Dumnezeu, despre care depun mărturie Legea și Profetii,

22 și anume dreptatea oferită de Dumnezeu prin credința în Isus Cristos, pentru toți cei ce cred. Nu este nici o deosebire.

23 Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.

24 Ei sunt îndreptățiți fără plată, prin harul Lui, prin răscumpărarea care este în Cristos Isus,

25 pe Care Dumnezeu L-a rânduit să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca dovadă a dreptății Sale, căci trecuse cu vederea păcatele săvârșite în trecut,

26 în vremea îngăduinței lui Dumnezeu, pentru ca, în vremea de acum, să-Și dovedească dreptatea, în așa fel încât El să fie drept și să-l îndreptățească totodată pe cel ce are credință în Isus.

27 Și atunci, unde este lauda? Este exclusă! Prin ce lege? A faptelor? Nu, ci prin legea credinței.

28 Căci noi credem că un om este îndreptățit prin credință, fără faptele prescrise de Lege.

29 Sau Dumnezeu este doar al iudeilor? Nu este și al neamurilor? Da, este și al neamurilor,

30 întrucât Dumnezeu este Unul, și El este Cel Care-i va îndreptăți, prin credință, pe cei circumciși și, tot prin credință, și pe cei necircumciși.

31 Atunci anulăm noi oare Legea prin credință? Nicidecum, ci, mai degrabă, noi întărim Legea.

4 Îndreptățirea prin credință – exemplul lui Avraam

1 Și atunci, ce vom spune că a câștigat strămoșul nostru Avraam?

2 Pentru că, dacă Avraam a fost îndreptățit prin fapte, atunci are motive de laudă, însă nu înaintea lui Dumnezeu!

3 Căci ce spune Scriptura? „Avraam L-a crezut pe Dumnezeu, și acest lucru i s-a socotit dreptate.“

4 Plata unui om care lucrează nu este considerată ca un dar, ci ca un lucru care îi este datorat,

5 însă celui care nu lucrează, ci se încrede în Cel Care-l îndreptățește pe cel neevlavios, credința îi este socotită dreptate.

6 Tot așa spune și David când vorbește despre fericirea omului pe care Dumnezeu îl socotește drept fără fapte:

7 „Ferice de cei ale căror nelegiuiri sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite!

8 Ferice de omul căruia Domnul nu-i ține în seamă vina!“

9 Așadar, această fericire este doar pentru cei circumciși sau și pentru cei necircumciși? Căci zicem: „Lui Avraam credința i-a fost socotită dreptate.“

10 Dar în ce împrejurări i-a fost socotită: când era circumcis sau când era necircumcis? Nu când era circumcis, ci când era necircumcis.

11 Apoi a primit semnul circumciziei ca un sigiliu al dreptății pe care o primise prin credință, pe când era necircumcis, astfel încât el să poată fi atât tatăl tuturor celor ce cred fără să fie circumciși, pentru ca să li se socotească și lor dreptatea aceasta,

12 cât și tatăl celor circumciși care nu doar că sunt circumciși, dar urmează și exemplul credinței pe care a avut-o strămoșul nostru Avraam înainte de a fi circumcis.

13 Avraam sau sămânța lui au primit promisiunea că vor moșteni lumea nu prin Lege, ci prin dreptatea care vine prin credință.

14 Căci dacă moștenitori ar fi cei ce sunt sub Lege, atunci credința n-ar mai însemna nimic, iar promisiunea ar fi fără valoare,

15 întrucât Legea aduce mânia. Unde nu există Lege, nu există nici neascultare de Lege.

16 De aceea este prin credință: ca să poată fi prin har, așa încât promisiunea să fie valabilă pentru toți urmașii, nu doar pentru cei ce sunt sub Lege, ci și pentru cei ce împărtășesc credința lui Avraam, care este tatăl nostru, al tuturor,

17 așa cum este scris: „Te-am făcut tatăl multor neamuri.“ El este tatăl nostru înaintea lui Dumnezeu în Care a crezut, Care învie morții și Care cheamă lucrurile care nu sunt, ca și cum ar fi.

18 Nădăjduind împotriva oricărei nădejdi, el a crezut că va deveni tatăl multor neamuri, potrivit cu ceea ce i-a fost spus: „Atât de numeroși vor fi urmașii tăi!“

19 El n-a slăbit în credință când s-a gândit că trupul lui era aproape de moarte – avea aproape o sută de ani – și că pântecele Sarei era mort,

20 și nici n-a pus la îndoială promisiunea lui Dumnezeu, ci a fost întărit prin credință, slăvindu-L pe Dumnezeu

21 și fiind sigur că Dumnezeu poate să facă ceea ce a promis.

22 De aceea credința i-a fost socotită dreptate.

23 Acum, „i-a fost socotită“ n-a fost scris doar pentru el,

24 ci și pentru noi, cărora urmează să ne fie socotită, nouă, care credem în Cel Ce L-a înviat dintre cei morți pe Isus, Domnul nostru,

25 Care a fost dat pentru păcatele noastre și Care a fost înviat pentru îndreptățirea noastră.

5 Rezultatul îndreptățirii

1 De aceea, fiindcă am fost îndreptățiți prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos,

2 prin Care am intrat, prin credință, în acest har, în care stăm; și ne lăudăm în nădejdea slavei lui Dumnezeu.

3 Dar nu numai atât, ci ne lăudăm și în necazuri, știind că necazul produce răbdare,

4 răbdarea produce caracter matur, caracterul matur produce nădejde,

5 iar nădejdea aceasta nu ne dezamăgește, întrucât dragostea lui Dumnezeu ne-a fost turnată în inimi prin Duhul Sfânt Care ne-a fost dat,

6 pentru că, în timp ce noi eram neputincioși, Cristos a murit, la timpul potrivit, pentru cei neevlavioși.

7 Foarte rar va muri cineva pentru un om drept, deși pentru un om bun poate că cineva ar îndrăzni să moară.

8 Însă Dumnezeu Și-a dovedit dragostea față de noi prin faptul că, în timp ce noi eram păcătoși, Cristos a murit pentru noi.

9 Deci, cu atât mai mult acum, când am fost îndreptățiți prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu.

10 Căci dacă, în timp ce eram dușmani, am fost împăcați cu Dumnezeu prin moartea Fiului Său, cu atât mai mult acum, fiind împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui.

11 Și nu doar atât, dar ne și lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, prin Care am primit împăcarea.

Moartea prin Adam, viața prin Cristos

12 De aceea, așa cum păcatul a intrat în lume printr-un singur om, iar prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut la toți oamenii, prin aceasta toți au păcătuit.

13 Așadar, înainte ca Legea să fi fost dată, era păcat în lume, însă unde nu este Lege nu se ține nici o socoteală a păcatelor.

14 Totuși, moartea a domnit din timpul lui Adam până în timpul lui Moise, chiar și peste cei care n-au

păcătuit printr-o călcare a poruncii, cum a făcut Adam, care este un arhetip al Celui Ce urma să vină.

15 Însă cu darul nu este ca și cu greșeala. Căci dacă prin greșeala unui singur om au murit mulți, cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul făcut în harul unui Singur Om, Isus Cristos, s-au dat din belșug pentru mulți.

16 Iar darul nu este asemenea rezultatului păcatului unui singur om: în timp ce judecata unei singure greșeli a adus condamnarea, darul, care a urmat după multe păcate, a adus achitarea.

17 Căci dacă prin greșeala unui singur om moartea a domnit prin acel unul, cu atât mai mult vor domni în viață cei ce primesc belșugul harului și darul dreptății prin Acel Unul, Isus Cristos.

18 Deci, așa cum greșeala unui singur om a adus condamnare pentru toți oamenii, tot astfel, un act drept îi achită pe toți oamenii și le dă viață.

19 Căci așa cum, prin neascultarea unui singur om, mulți au fost făcuți păcătoși, tot astfel, prin ascultarea Unuia Singur, mulți vor fi făcuți drepti.

20 Legea a venit pentru ca să se înmulțească greșeala; dar acolo unde s-a înmulțit păcatul, harul a fost mai din belșug,

21 pentru ca, așa cum păcatul a domnit prin moarte, tot astfel să domnească și harul lui Dumnezeu prin dreptate, ducând la viața veșnică prin Isus Cristos, Domnul nostru.

6 *Morți și înviați împreună cu Cristos*

1 Ce vom spune atunci? Să rămânem în păcat ca să se înmulțească harul?

2 Nicidecum! Cum s-ar putea ca noi, care am murit față de păcat, să continuăm să trăim în el?!

3 Sau oare nu știți că toți cei care ați fost botezați în Cristos Isus ați fost botezați în moartea Lui?

4 Noi deci am fost îngropați împreună cu El prin botezul în moarte, pentru ca, așa cum Cristos a fost înviat din morți prin slava Tatălui, la fel să putem și noi să umblăm în noutatea vieții.

5 Căci dacă am devenit uniți cu El printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi uniți cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui.

6 Noi știm că omul nostru vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie lăsat fără putere, ca să nu mai fim sclavi ai păcatului,

7 pentru că, atunci când o persoană moare, este eliberată de păcat.

8 Întrucât am murit împreună cu Cristos, credem că vom și trăi împreună cu El.

9 Știm că Cristos, fiind înviat din morți, nu mai moare, moartea nu mai domnește asupra Lui.

10 Prin faptul că a murit, a murit față de păcat o dată pentru totdeauna, iar viața pe care o trăiește, o trăiește pentru Dumnezeu.

11 La fel și voi, considerați-vă morți față de păcat și vii pentru Dumnezeu, în Cristos Isus!

12 Deci păcatul să nu mai domnească în trupurile voastre muritoare, așa încât să ascultați de poftele lui!

13 Să nu mai dați mădularele voastre păcatului, ca uneltele ale nedreptății, ci dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu, ca unii care ați fost aduși de la moarte la viață și dați-vă mădularele voastre lui Dumnezeu, ca instrumente ale dreptății,

14 pentru ca păcatul să nu mai domnească asupra voastră, întrucât voi nu sunteți sub Lege, ci sub har!

Sclavi ai dreptății

15 Și atunci? Să păcătuim, pentru că nu suntem sub Lege, ci sub har? Nicidecum!

16 Nu știți că atunci când vă dați pe voi înșivă ca sclavi ca să ascultați de cineva, sunteți sclavii celui de care ascultați: fie ai păcatului, care duce la moarte, fie ai ascultării, care duce la dreptate?

17 Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, pentru că, deși erați sclavi ai păcatului, ați ascultat din inimă de modelul de învățătură căruia i-ați fost încredințați,

18 ați fost eliberați de păcat și ați devenit sclavi ai dreptății!

19 Vorbesc în felul oamenilor, din cauza neputinței firii voastre. Așa cum v-ați dat mădularele să fie sclave ale necurăției și fărâdelegii, în vederea fărâdelegii, tot așa acum, dați-vă mădularele ca sclave ale dreptății, în vederea sfințirii.

20 Căci atunci când erați sclavi ai păcatului erați liberi în ce privește dreptatea.

21 Și ce roade aduceați atunci? Roade de care acum vă este rușine, pentru că sfârșitul acestor lucruri este moartea!

22 Însă acum, fiind eliberați de păcat și devenind sclavi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit viața veșnică.

23 Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Cristos, Domnul nostru.

7 Creștinul – mort față de Lege, înnoit prin Duhul

1 Oare nu știți, fraților, căci eu le vorbesc unora care cunosc Legea, că Legea domnește peste un om atâta timp cât trăiește el?

2 O femeie măritată este legată prin Lege de soțul ei, atâta timp cât acesta trăiește, însă dacă soțul ei moare, ea este dezlegată de Lege în ce privește soțul ei.

3 Deci, dacă ea trăiește cu un alt bărbat câtă vreme soțul ei este în viață, se va numi adulterină, însă dacă soțul ei moare, ea este liberă față de Lege și nu se va numi adulterină dacă se mărită cu un alt bărbat.

4 Prin urmare, frații mei, și voi ați fost omorâți în ce privește Legea, prin trupul lui Cristos, ca să fiți ai Altuia, ai Celui Ce a fost înviat din morți, ca să aducem rod pentru Dumnezeu.

5 Căci, în timp ce trăiam potrivit firii, patimile păcatelor stărnite de Lege erau la lucru în mădularele noastre, aducând roade pentru moarte.

6 Dar acum am fost eliberați de Lege, murind față de ceea ce ne ținea captivi, astfel încât să putem sluji în nouitatea Duhului, și nu după vechea literă.

Legea și păcatul

7 Ce vom spune atunci? Este Legea păcat? Nicidecum! Totuși eu n-aș fi cunoscut păcatul decât prin Lege, pentru că n-aș fi știut ce înseamnă să poftești, dacă Legea nu mi-ar fi spus: „Să nu poftești!”

8 Dar păcatul, prinzând un prilej prin poruncă, a produs în mine tot felul de pofte, pentru că, fără Lege, păcatul era mort.

9 Odinioară, fără Lege, eram viu, însă, când a venit porunca, păcatul a prins viață,

10 iar eu am murit, și porunca, cea care era pentru viață, s-a dovedit a fi una care mi-a adus moartea.

11 Căci păcatul, prinzând prilejul prin poruncă, m-a înșelat și, prin ea, m-a omorât.

12 Prin urmare, Legea, într-adevăr, este sfântă, iar porunca este sfântă, dreaptă și bună.

13 Atunci ceea ce este bun mi-a adus moarte? Nicidecum, ci păcatul a lucrat moartea în mine prin ceea ce este bun, pentru ca el să poată fi arătat ca

păcat și, prin poruncă, să devină păcătos peste măsură.

14 Noi știm că Legea este duhovnicească, însă eu sunt firesc, vândut ca sclav păcatului.

15 Căci nu înțeleg ceea ce fac, întrucât nu fac ceea ce vreau, ci fac ceea ce urăsc!

16 Acum, dacă eu fac ceea ce nu vreau, sunt de acord că Legea este bună.

17 Prin urmare, nu mai sunt eu cel care fac aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.

18 Eu știu că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea, întrucât vreau să fac ceea ce este bine, dar nu pot!

19 Căci nu fac binele pe care-l vreau, ci răul pe care nu vreau să-l fac!

20 Dacă eu fac ceea ce nu vreau, atunci nu eu sunt cel care fac, ci păcatul care locuiește în mine.

21 Astfel, eu găsesc această lege: când vreau să fac binele, răul este prezent,

22 pentru că ființa mea lăuntrică se bucură în Legea lui Dumnezeu,

23 dar în mădularele mele văd o altă lege, care este împotriva legii din mintea mea, făcându-mă prizonier al legii păcatului, care este în mădularele mele.

24 Ce om nenorocit sunt! Cine mă va elibera din acest trup de moarte?!

25 Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Isus Cristos, Domnul nostru! Astfel, cu mintea mea sunt sclav al Legii lui Dumnezeu, dar cu firea mea sunt sclav al legii păcatului.

8 Viața primită prin Duhul

1 Așadar, acum nu mai este nici o condamnare pentru cei ce sunt în Cristos Isus (care nu trăiesc potrivit cu firea, ci potrivit cu Duhul).

2 Căci legea Duhului vieții în Cristos Isus te-a eliberat de legea păcatului și a morții.

3 Fiindcă ceea ce era cu neputință pentru Lege, întrucât era slăbită de fire, Dumnezeu a înfăptuit trimițând, din pricina păcatului, pe propriul Său Fiu, în forma firii păcătoase, și condamnând păcatul în fire,

4 pentru ca cerința dreaptă a Legii să fie împlinită în noi, care nu trăim potrivit cu firea, ci potrivit cu Duhul.

5 Cei ce trăiesc potrivit cu firea se gândesc la lucrurile firii, însă cei ce trăiesc potrivit cu Duhul se gândesc la lucrurile Duhului.

6 Căci preocuparea pentru fire este moarte, însă preocuparea pentru lucrurile Duhului este viață și pace.

7 Și aceasta, deoarece preocuparea pentru fire este dușmănie față de Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate s-o facă.

8 Deci cei ce sunt în fire nu-I pot fi plăcuți lui Dumnezeu.

9 Voi însă nu mai sunteți în fire, ci în Duhul, dacă într-adevăr Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi. Dar dacă cineva nu are Duhul lui Cristos, atunci nu este al Lui.

10 Dacă însă Cristos este în voi, trupul vostru este mort, din cauza păcatului, dar Duhul este viață, din cauza dreptății.

11 Și dacă Duhul Celui Ce L-a înviat pe Isus din morți locuiește în voi, atunci Cel Ce L-a înviat pe Cristos din morți le va da viață și trupurilor voastre muritoare, prin Duhul Lui Care locuiește în voi.

12 Deci, fraților, noi nu suntem datori față de fire, ca să trăim potrivit ei!

13 Pentru că, dacă trăiți potrivit firii, veți muri, dar dacă, prin Duhul, dați morții faptele trupului, veți trăi!

14 Căci toți care sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.

15 Voi n-ați primit un duh de robie, ca să vă fie din nou teamă, ci ați primit Duhul înfierii prin care strigăm: „Abba!“; adică „Tată!“

16 Duhul Însuși depune mărturie, împreună cu duhul nostru, că suntem copii ai lui Dumnezeu.

17 Dacă suntem copii, suntem și moștenitori, moștenitori ai lui Dumnezeu, moștenitori împreună cu Cristos, dacă suferim împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.

Slava care ne așteaptă

18 Eu consider că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături de slava viitoare, care urmează să ne fie descoperită.

19 Creația așteaptă cu nerăbdare descoperirea fiilor lui Dumnezeu,

20 întrucât creația a fost supusă deșertăciunii, – nu pentru că a vrut ea, ci datorită Celui Ce a supus-o –, în nădejdea

21 că și creația însăși va fi eliberată din robia degradării și adusă în libertatea glorioasă a copiilor lui Dumnezeu.

22 Noi știm că, până acum, întreaga creație geme și suferă durerile nașterii.

23 Și nu doar creația, ci și noi înșine, care avem primul rod, adică Duhul, gemem în noi înșine, așteptând înfierea, răscumpărarea trupurilor noastre,

24 pentru că în această nădejde am fost mântuiți. Dar când ceea ce este nădăjduit este văzut, atunci nu mai este nevoie de nădejde! Pentru că, cine mai nădăjduiește în ceva ce este văzut?!

25 Dacă însă nădăjduim în ceea ce nu vedem, atunci așteptăm cu răbdare.

26 În același fel, Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră, pentru că noi nu știm cum ar trebui să ne rugăm, ci Duhul Însuși mijlocește cu suspine nerostite;

27 însă Cel Care cercetează inimile, cunoaște care este gândirea Duhului, pentru că Acesta mijlocește pentru sfinți potrivit cu voia lui Dumnezeu.

Victorie deplină prin Cel Care ne-a iubit

28 Noi știm că toate lucrează împreună spre binele celor ce-L iubesc pe Dumnezeu, al celor ce sunt chemați în conformitate cu planul Său.

29 Căci pe cei pe care i-a cunoscut mai dinainte El i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, ca Acesta să fie primul născut dintre mulți frați.

30 Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; pe aceia pe care i-a chemat, i-a și îndreptățit; iar pe aceia pe care i-a îndreptățit, i-a și glorificat.

31 Ce vom spune deci despre aceste lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?!

32 El, Care nu Și-a cruțat propriul Său Fiu, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da, împreună cu El, toate lucrurile?!

33 Cine-i va acuza pe cei pe care i-a ales Dumnezeu? Dumnezeu este Cel Care-i îndreptățește;

34 cine este cel care-i va condamna? Cristos Isus, Cel Care a murit și Care, mai mult decât atât, a fost înviat, este la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi.

35 Cine ne va despărți de dragostea lui Cristos? Necazul sau greutățile, sau persecuția, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau pericolul, sau sabia?

36 Așa cum este scris: „Din pricina Ta suntem dați morții toată ziua, suntem considerați ca niște oi pentru tăiere.“

37 Însă, în toate aceste lucruri, noi avem victorie deplină prin Cel Care ne-a iubit.

38 Eu sunt convins că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici demonii, nici lucrurile prezente, nici cele viitoare, nici puterile,

39 nici înălțimea, nici adâncimea, nici orice altceva din toată creația nu va putea să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Cristos Isus, Domnul nostru!

9 *Alegerea suverană a lui Dumnezeu*

1 Spun adevărul în Cristos, nu mint: conștiința mea, prin Duhul Sfânt, îmi este martoră

2 că am o mare întristare și o durere permanentă în inimă,

3 întrucât aș vrea, mai degrabă, ca eu însumi să fiu blestemat și despărțit de Cristos de dragul fraților mei, al rudelor mele după trup

4 și anume israeliții! Ale lor sunt înfierea, slava, legămintele, darea Legii, închinarea și promisiunile.

5 Ai lor sunt patriarhii și din ei a venit, după trup, Cristos, Care este deasupra tuturor, Dumnezeu binecuvântat în veci! Amin.

6 Aceasta nu înseamnă că a fost fără efect Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru că nu toți din Israel sunt Israel.

7 Și nu toți urmașii lui Avraam sunt copiii săi, ci, așa cum este scris: „Prin Isaac își va primi numele sămânța ta.“

8 Aceasta înseamnă că nu copiii naturali sunt cei care sunt copiii lui Dumnezeu, ci copiii promisiunii sunt cei considerați ca fii,

9 pentru că promisiunea a fost făcută astfel: „La anul, pe vremea aceasta, Mă voi întoarce la tine, iar Sara va avea un fiu.“

10 Ba mai mult, Rebeca a rămas însărcinată de la un singur om, strămoșul nostru Isaac.

11 Și chiar înainte ca ei să se fi născut sau să fi făcut ceva bine sau rău, – pentru ca scopul lui Dumnezeu în alegere să poată rămâne: nu prin fapte, ci prin Cel Care cheamă, –

12 i s-a spus: „Cel mai mare îi va sluji celui mai mic.“

13 Așa cum este scris: „Pe Iacov l-am iubit, dar pe Esau l-am urât.“

14 Deci ce vom spune: este nedrept Dumnezeu? Nicidecum,

15 pentru că lui Moise i-a spus: „Eu mă îndur de cine vreau să mă îndur și am milă de cine vreau să am milă.“

16 Deci nu este ceva care ține de cel care dorește sau de cel care se străduiește, ci ține de Dumnezeu, Care arată îndurare,

17 pentru că, în Scripturi, Dumnezeu îi spune lui Faraon: „Te-am ridicat ca să-Mi arăt în tine puterea Mea și astfel Numele Meu să fie vestit pe întreg pământul.“

18 Astfel, El are milă de cine dorește și împietrește pe cine dorește.

19 Mă vei întreba deci: „Atunci, de ce mai acuză?! Căci cine se poate împotrivi voii Lui?!“

20 Dar, mai degrabă, cine ești tu, omule, ca să te contrazici cu Dumnezeu?! Oare cel modelat îi va spune celui care l-a modelat: „De ce m-ai făcut așa?“?

21 Oare nu are olarul dreptul ca, din același bulgăre de lut, să facă și un vas pentru întrebuințări deosebite, dar și unul pentru folosință obișnuită?

22 Și ce dacă Dumnezeu, dorind să-Și arate mânia și să-Și facă cunoscută puterea, a avut răbdare cu cei care erau vase ale mâniei Sale, pregătite pentru distrugere?

23 Și ce dacă El a făcut așa ca să-Și facă cunoscută bogăția slavei Sale peste niște vase ale îndurării, pe care le pregătise mai dinainte pentru slavă,

24 incluzându-ne pe noi, pe care ne-a chemat nu numai dintre iudei, ci și dintre neamuri?

25 Așa cum spune în Osea: „Pe cel ce nu era poporul Meu îl voi numi «Popor al Meu», și pe cea care nu era iubită, o voi numi «Iubită».

26 Și în locul unde li s-a spus: «Voi nu sunteți poporul Meu!», acolo vor fi numiți «Fii ai Dumnezeului celui Viu».“

27 Iar Isaia strigă despre Israel: „Chiar dacă numărul israeliților ar fi ca nisipul mării, totuși numai rămășița va fi mântuită,

28 căci Domnul va duce la îndeplinire repede și pe deplin sentința hotărâtă asupra pământului.“

29 Așa cum a prezis Isaia: „Dacă Domnul Oștirilor nu ne-ar fi lăsat câțiva urmași, am fi ajuns ca Sodoma și ne-am fi asemănat cu Gomora.“

Necredința lui Israel

30 Și atunci ce vom spune? Neamurile, care n-au urmărit dreptatea, totuși au primit-o, – și anume o dreptate care este prin credință –,

31 Însă Israel, care urmărea dreptatea printr-o Lege, n-a reușit s-o primească.

32 De ce n-a reușit? Pentru că ei n-au urmărit acest lucru prin credință, ci ca și cum ar fi fost prin fapte. Ei s-au împiedicat de Piatra de poticnire,

33 așa cum este scris: „Iată, pun în Sion o Piatră de poticnire și o Stâncă de cădere! Oricine crede în El nu va fi făcut de rușine.“

10 **1** Fraților, dorința inimii mele, rugăciunea mea către Dumnezeu, este ca ei să fie mântuiți.

2 Căci pot mărturisi despre ei că au râvnă pentru Dumnezeu, însă fără a fi întemeiată pe cunoaștere.

3 Căci, întrucât n-au cunoscut dreptatea pe care o oferă Dumnezeu, au căutat să-și stabilească o dreptate a lor înșiși și nu s-au supus astfel dreptății pe care o oferă Dumnezeu.

4 Căci Cristos este sfârșitul Legii, pentru ca să existe o dreptate pentru oricine crede.

Mântuirea este pentru toți cei care cred

5 Moise scrie despre dreptatea pe care o dă Legea, astfel: „Omul care împlinește aceste lucruri va trăi prin ele.“

6 Însă dreptatea care vine prin credință spune așa: „Să nu zici în inima ta: «Cine se va înălța la cer?»“ – adică pentru a-L coborî pe Cristos –

7 „sau: «Cine va coborî în Adânc?»“ – adică pentru a-L ridica pe Cristos dintre cei morți!

8 Și atunci, ce spune ea? „Cuvântul este aproape de tine; este în gura ta și în inima ta.“ Acesta este cuvântul credinței, cel pe care-l propovăduim.

9 Dacă deci Îl mărturisești cu gura ta pe Isus ca Domn și crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.

10 Căci prin credința din inimă se primește dreptatea și prin mărturisirea cu gura se primește mântuirea;

11 întrucât Scriptura spune: „Oricine crede în El nu va fi făcut de rușine.“

12 Nu este nici o deosebire între iudeu și grec, deoarece Același Domn este Domnul tuturor și dă cu generozitate tuturor celor ce-L cheamă,

13 fiindcă „oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit!“

14 Așadar, cum Îl vor chema pe Cel în Care n-au crezut? Și cum vor crede în Cel despre Care n-au auzit? Și cum vor auzi, fără ca cineva să le predice?

15 Și cum să predice, dacă nu sunt trimiși? Așa cum este scris: „Cât de frumoase sunt picioarele celor ce aduc vești bune!“

16 Însă nu toți au acceptat veștile bune, pentru că Isaia spune: „Doamne, cine a crezut mesajul nostru?“

17 Astfel, credința vine prin auzire, iar auzirea vine prin Cuvântul lui Cristos.

18 Însă eu întreb: n-au auzit ei? Ba da! Căci: „Mesajul lor a străbătut întreg pământul și cuvintele lor au ajuns până la marginile lumii.“

19 Însă eu întreb: oare n-a înțeles Israel? Mai întâi, Moise spune: „Eu vă voi provoca la gelozie prin ceea ce nu este un neam; vă voi mânia printr-un neam fără pricepere.“

20 Isaia este atât de îndrăzneț, încât spune: „Am fost găsit de cei ce nu Mă căutau; M-am făcut cunoscut celor ce nu întrebau de Mine.“

21 Însă, despre Israel, spune: „Toată ziua Mi-am întins mâinile către un popor neascultător și împotrivor.“

11 Rămășița lui Israel

1 Atunci întreb: Și-a respins Dumnezeu poporul? Nicidecum! Eu însumi sunt un israelit, un urmaș al lui Avraam, din seminția lui Beniamin.

2 Dumnezeu nu Și-a respins poporul pe care l-a cunoscut mai dinainte. Nu știți ce spune Scriptura despre Ilie? Cum l-a vorbit lui Dumnezeu împotriva lui Israel?

3 „Doamne, Ți-au omorât profeții și Ți-au dărâmat altarele. Numai eu singur am mai rămas, iar ei încearcă să-mi ia și mie viața!“

4 Însă ce i-a răspuns Dumnezeu? „Mi-am păstrat șapte mii de bărbați care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal.“

5 Tot așa este și acum: există o rămășiță care a fost aleasă prin har,

6 iar dacă este prin har, atunci nu mai este prin fapte, pentru că altfel harul n-ar mai fi har.

7 Și atunci? Israel n-a obținut ceea ce căuta, dar cei aleși au obținut; iar cei rămași au fost împietriți,

8 așa cum este scris: „Dumnezeu le-a dat un duh de amorțală, ochi să nu vadă și urechi să nu audă, până în ziua de astăzi.“

9 Iar David spune: „Să li se prefacă masa într-o cursă, într-un laț, într-o pricină de cădere și într-o dreaptă răsplătire!“

10 Să li se întunece ochii ca să nu mai vadă! Fă să li se înconvoaie mereu spinarea!“

Mântuirea neamurilor

11 Atunci întreb: s-au împiedicat ei ca să cadă pentru totdeauna? Nicidecum, ci, datorită păcatului lor, mântuirea a ajuns la neamuri, pentru a-i face pe israeliți geloși.

12 Deci dacă greșeala lor a fost bogăție pentru lume, iar eșecul lor a fost bogăție pentru neamuri, cât de mult va însemna plinătatea întoarcerii lor?!

13 Acum vă vorbesc vouă, neamurilor, în măsura în care eu sunt un apostol pentru neamuri: eu îmi glorific slujirea

14 pentru a-mi face propriul popor gelos și astfel să-i salvez pe unii dintre ei.

15 Căci dacă respingerea lor a adus împăcarea pentru lume, ce va aduce atunci primirea lor, dacă nu viață din morți?!

16 Iar dacă partea din aluat, oferită ca cel dintâi rod, este sfântă, atunci tot aluatul este sfânt; și dacă rădăcina este sfântă, atunci și ramurile sunt sfinte.

17 Dar dacă unele ramuri au fost rupte, și tu, care ești un măslin sălbatic, ai fost altoit în locul lor și ai devenit părtaș la rădăcina bogată a măslinului,

18 nu te lăuda față de ramuri! Însă, dacă te lauzi, amintește-ți: nu tu susții rădăcina, ci rădăcina te susține pe tine!

19 Vei spune: „Ramurile au fost rupte ca să fiu altoit eu!“

20 Așa este. Ele au fost rupte pentru că n-au crezut, iar tu stai numai prin credință! Deci nu fi mândru, ci teme-te!

21 Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu ramurile naturale, nu te va cruța nici pe tine!

22 Uită-te deci la bunătatea și la severitatea lui Dumnezeu: El este sever cu cei care au căzut, iar cu tine este bun, dacă rămâi în bunătatea Lui. Altfel, și tu vei fi tăiat.

23 Și chiar ei, dacă nu persistă în necredință, vor fi altoiți, pentru că Dumnezeu are putere să-i altoiască din nou.

24 Dacă tu ai fost tăiat din ceea ce, prin natură, este un măslin sălbatic și ai fost altoit, împotriva naturii, într-un măslin bun, cu atât mai mult aceste ramuri naturale vor fi altoite înapoi, în propriul lor măslin.

Întregul Israel va fi mântuit

25 Fraților, nu vreau să nu știți această taină, ca să nu pretindeți că ați fi mai înțelepți decât sunteți: o parte din Israel este împietrit pentru un timp, până

când numărul complet al neamurilor va veni la Dumnezeu.

26 Și astfel tot Israelul va fi mântuit, după cum este scris: „Eliberatorul va veni din Sion; El va îndepărta nelegiuirile de la Iacov.

27 Acesta este legământul Meu cu ei, când le voi șterge păcatele.“

28 În ce privește Evanghelia, ei sunt dușmani de dragul vostru, însă, în ce privește alegerea, ei sunt iubiți de dragul patriarhilor lor,

29 pentru că darurile și chemarea lui Dumnezeu sunt definitive.

30 Așa cum voi ați fost cândva neascultători față de Dumnezeu, dar acum ați primit îndurare datorită neascultării lor,

31 la fel sunt și ei acum neascultători, pentru ca, prin îndurarea arătată vouă, să poată primi și ei (acum) îndurare,

32 pentru că Dumnezeu i-a închis pe toți în neascultare, ca să-și arate îndurarea față de toți.

Laudă lui Dumnezeu

33 O, adâncul bogăției înțelepciunii și cunoașterii lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui și cât de neînțelese sunt căile Lui!

34 „Cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine a fost sfătuitorul Lui?

35 Cine I-a dat vreodată ceva, ca El să trebuiască să-i dea înapoi?“

36 Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin.

12 Vieți consacrate lui Dumnezeu

1 Prin urmare, vă îndemn fraților, prin îndurarea lui Dumnezeu, să vă aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu. Aceasta va fi o închinare duhovnicească din partea voastră!

2 Nu vă conformați acestui veac, ci lăsați-vă transformați prin reînnoirea gândirii voastre, ca să puteți discerne voia lui Dumnezeu, cea bună, plăcută și desăvârșită.

Smerenie și slujire

3 Prin darul care mi-a fost dat, spun fiecăruia dintre voi să nu aibă despre sine o părere mai înaltă decât se cuvine, ci fiți modești în gândirea voastră, fiecare după măsura de credință pe care i-a dat-o Dumnezeu.

4 Pentru că, așa cum într-un trup avem multe mădulare și nu toate au aceeași funcție,

5 tot astfel și noi, care suntem mulți, suntem un singur trup în Cristos, iar în mod individual ne suntem mădulare unii altora.

6 Avem diferite daruri, după harul care ne-a fost dat: dacă darul cuiva este profeția, să-l folosească după măsura credinței sale;

7 dacă este slujirea, să slujească; dacă este cel de a da învățătură, să dea învățătură;

8 dacă este încurajarea, să încurajeze; dacă este dărnicia, să dea cu generozitate; dacă este acela de a conduce, s-o facă cu dedicare; dacă este acela de a fi milostiv, s-o facă cu bucurie.

Dragostea

9 Dragostea să vă fie sinceră; urâți răul, lipiți-vă de bine!

10 Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească! Luați-vă la întrecere în ce privește respectul pe care vi-l acordați reciproc.

11 În ce privește dedicarea, să nu fiți leneși! Fiți plini de râvnă cu duhul! Slujiți Domnului!

12 Fiți bucuroși în nădejdea voastră! Fiți răbdători în necaz! Dedicăți-vă rugăciunii!

13 Ajutați-i pe sfinții care sunt în nevoie! Fiți ospitalieri!

14 Bindecuvântați-i pe cei care vă persecută! Bindecuvântați, nu blestemați!

15 Bucurați-vă cu cei care se bucură, plângeți cu cei care plâng!

16 Trăiți în armonie unii cu alții! Nu vă gândiți la lucrurile înalte, ci asociați-vă cu cei smeriți! Nu vă considerați singuri înțelepți!

17 Nu întoarceți nimănui rău pentru rău! Urmăriți ce este bine înaintea tuturor oamenilor!

18 Dacă este posibil, atât cât depinde de voi, trăiți în pace cu toți oamenii!

19 Preaiubiților, nu vă răzbunați niciodată singuri, ci lăsați loc mâniei lui Dumnezeu, pentru că este scris: „A Mea este răzbunarea; Eu voi răsplăti! zice Domnul.“

20 Însă „dacă dușmanul tău este flămând, dă-i de mâncare, iar dacă-i este sete, dă-i să bea, căci, făcând așa, vei îngrămădi cărbuni aprinși pe capul lui“.

21 Nu te lăsa învins de rău, ci învinge răul prin bine!

13 *Supunere în fața autorităților civile*

1 Orice persoană trebuie să se supună autorităților, pentru că nu există nici o autoritate care să nu fi fost

instituită de Dumnezeu. Autoritățile care există au fost instituite de Dumnezeu.

2 Prin urmare, oricine se împotrivesc autorității, se împotrivesc rânduielii puse de Dumnezeu, iar cei care se împotrivesc își vor primi condamnarea.

3 Deoarece conducătorii nu le inspiră teamă celor ce fac binele, ci celor ce fac răul. Vrei deci să nu-ți fie frică de autoritate? Fă ce este bine și vei fi lăudat de ea!

4 Căci ea este un slujitor al lui Dumnezeu pentru binele tău. Însă, dacă faci ceea ce este rău, teme-te, căci nu degeaba poartă sabia! Ea este în slujba lui Dumnezeu, pentru a aduce mânia peste cel ce înfăptuiește răul.

5 Așadar, trebuie să le fii supus nu doar din cauza mâniei, ci și datorită conștiinței.

6 Din același motiv trebuie să plățiți și taxele, pentru că autoritățile sunt slujitori ai lui Dumnezeu, care se ocupă cu acest lucru.

7 Dați fiecăruia ceea ce-i datorati: taxe – cui datorati taxe, vamă – cui datorati vamă, respect – cui datorati respect, onoare – cui datorati onoare!

Dragostea față de semen

8 Să nu datorati nimănui nimic, în afară de dragoste, pentru că acela care-și iubește semenul a împlinit Legea,

9 întrucât „Să nu comiți adulter“; „Să nu ucizi“; „Să nu furi“; „Să nu poftesti“, și orice altă poruncă, sunt cuprinse în această afirmație: „Să-l iubești pe semenul tău ca pe tine însuși!“

10 Dragostea nu-i face rău semenului, deci dragostea este împlinirea Legii.

Ziua este aproape

11 Faceți lucrul acesta, știind ce vremuri sunt: este ceasul să vă treziți din somn, pentru că mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am devenit credincioși;

12 noaptea aproape a trecut și ziua este aproape, deci să lăsăm la o parte faptele întunericii și să ne îmbrăcăm cu armura luminii!

13 Să ne comportăm așa cum se cuvine, ca în timpul zilei, nu în orgii și în beții, nu în desfrânare și în depravare, nu în ceartă și în invidie,

14 ci îmbrăcați-vă cu Domnul Isus Cristos și nu vă preocupați de cum anume să vă îngrijiți de poftele firii voastre!

14 *Cel slab și cel puternic*

- 1 Primiți-i bine între voi pe cei care sunt slabi în credință, fără a purta dispute!
- 2 Unul crede că poate să mănânce orice, pe când cel slab mănâncă doar legume.
- 3 Cel ce mănâncă orice să nu-l disprețuiască pe cel ce nu mănâncă orice, iar cel ce nu mănâncă orice să nu-l condamne pe cel ce mănâncă, pentru că Dumnezeu l-a primit.
- 4 Cine ești tu să-l condamni pe slujitorul altuia?! Dacă stă sau cade, îl privește pe stăpânul său! Însă el va sta, pentru că Domnul îl poate face să stea.
- 5 Unul crede că o zi este mai bună decât alta, iar altul le consideră pe toate la fel. Fiecare trebuie să fie pe deplin convins în gândirea sa.
- 6 Cel ce respectă o anumită zi, pentru Domnul o respectă. Cel ce mănâncă orice, pentru Domnul mănâncă, întrucât el Îi mulțumește lui Dumnezeu, iar cel ce nu mănâncă orice, pentru Domnul nu mănâncă și Îi mulțumește și el lui Dumnezeu.
- 7 Căci nimeni dintre noi nu trăiește pentru el însuși și nimeni dintre noi nu moare pentru el însuși:
- 8 dacă trăim, pentru Domnul trăim, iar dacă murim, pentru Domnul murim. Astfel, fie că trăim, fie că murim, noi suntem ai Domnului.
- 9 Pentru acest scop a murit și a înviat Cristos: ca să poată fi Domn și al celor morți, și al celor vii.
- 10 Așadar, de ce-l condamni pe fratele tău? Sau de ce-l disprețuiești pe fratele tău? Căci toți vom sta înaintea tronului de judecată al lui Dumnezeu.
- 11 Pentru că este scris: „Viu sunt Eu, zice Domnul, că orice genunchi se va pleca înaintea Mea și orice limbă Îl va mărturisi pe Dumnezeu!”
- 12 Deci fiecare dintre noi va da socoteală despre sine însuși înaintea lui Dumnezeu.
- 13 Așadar, să nu ne mai judecăm unii pe alții, ci, mai degrabă, judecați ca nu cumva să puneți fratelui vostru o piatră de poticnire sau o pricină de cădere.
- 14 Știu și sunt convins în Domnul Isus că nici un lucru nu este necurat în sine, însă dacă cineva consideră un lucru ca fiind necurat, atunci pentru el este necurat.
- 15 Dacă fratele tău este întristat din cauza a ceea ce mănânci, atunci tu nu mai trăiești în dragoste. Nu-l nimici, prin ceea ce mănânci, pe cel pentru care a murit Cristos!
- 16 Nu lăsați ca binele vostru să fie vorbit de rău!

17 Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este nici mâncare, nici băutură, ci dreptate, pace și bucurie în Duhul Sfânt.

18 Cel care-L slujește astfel pe Cristos Îi este plăcut lui Dumnezeu și este respectat de oameni.

19 Așadar, să urmărim lucrurile care aduc pacea și cele prin care ne zidim unii pe alții!

20 Nu distrugeți lucrarea lui Dumnezeu de dragul unei mâncări! Într-adevăr, toate lucrurile sunt curate, însă este rău pentru un om să mănânce ceva care pe celălalt l-ar face să cadă.

21 Este bine să nu mănânci carne sau să nu bei vin sau orice altceva care pe fratele tău l-ar face să cadă.

22 Așadar, încredințarea pe care o ai, păstrează-o pentru tine înaintea lui Dumnezeu. Ferice de omul care nu se condamnă din cauza a ceea ce el consideră ca fiind bun!

23 Însă omul care are îndoieli este condamnat dacă mănâncă, pentru că n-o face din convingere. Orice lucru care nu vine din convingere este păcat.

15 1 Însă noi, care suntem tari, trebuie să purtăm slăbiciunile celor slabi și nu să ne fim plăcuți nouă înșine.

2 Fiecare dintre noi trebuie să placă semenului său, spre binele acestuia, pentru zidirea lui,

3 întrucât chiar Cristos nu Și-a plăcut Lui Însuși, ci, așa cum este scris: „Ocările celor ce Te ocărăsc au căzut peste Mine!”

4 Tot ce a fost scris în trecut a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și încurajarea date de Scripturi, să avem nădejde.

5 Dumnezeu răbdării și al încurajării să vă ajute să trăiți în armonie unii cu alții, potrivit cu Cristos Isus,

6 pentru ca, dintr-o singură inimă și dintr-un singur glas, să-L slăviți pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos!

7 Așadar, primiți-vă bine unii pe alții, așa cum v-a primit Cristos, pentru a-l aduce slavă lui Dumnezeu!

8 Eu vă spun că Cristos a devenit un slujitor al celor circumciși, pentru adevărul lui Dumnezeu, pentru ca El să confirme promisiunile date patriarhilor,

9 astfel încât neamurile să-L slăvească pe Dumnezeu pentru îndurarea Lui, așa cum este scris: „De aceea Te voi lauda printre neamuri și voi cânta laudă Numelui Tău!”

10 Și, din nou, spune: „Bucurați-vă, neamuri, împreună cu poporul Lui!“

11 Și, din nou: „Lăudați-L pe Domnul, toate neamurile! Dați-I laudă, toate popoarele!“

12 Și, din nou, Isaia spune: „Rădăcina lui Ișai va ieși, și El Se va ridica să conducă neamurile; în El își vor pune neamurile nădejdea!“

13 Dumnezeu nădejdie să vă umple de toată bucuria și pacea, în timp ce credeți, ca să aveți nădejde din belșug, prin puterea Duhului Sfânt!

Motivația lui Pavel în scrierea epistolei

14 Dar eu însumi sunt convins cu privire la voi, frații mei, că și voi înșivă sunteți plini de bunătate, plini de toată cunoașterea, capabili să vă învățați unii pe alții.

15 Cu toate acestea, v-am scris într-un mod mai îndrăzneț cu privire la unele lucruri, ca să vi le reamintesc, datorită harului care mi-a fost dat de către Dumnezeu

16 spre a fi un slujitor al lui Cristos Isus pentru neamuri, în datoria preoțească de a vesti Evanghelia lui Dumnezeu, astfel încât neamurile să fie o jertfă primită de Dumnezeu, sfințită de Duhul Sfânt.

17 Așadar, în Cristos Isus mă pot lăuda cu lucrarea mea pentru Dumnezeu,

18 pentru că n-aș avea îndrăzneala de a mă lăuda cu vreun alt lucru, decât cu ceea ce a făcut Cristos prin mine, pentru ca neamurile să asculte prin ceea ce am spus și am făcut,

19 prin puterea semnelor și minunilor, prin puterea Duhului lui Dumnezeu. Astfel, din Ierusalim și împrejurimile lui, până în Iliria, am vestit toată Evanghelia lui Cristos.

20 Întotdeauna am dorit să vestesc Evanghelia acolo unde Cristos încă n-a fost cunoscut, ca să nu construiesc pe o temelie pusă de altcineva,

21 ci să fac așa cum este scris: „Cei cărora nu li s-a spus niciodată despre El vor vedea, și cei care n-au auzit niciodată despre El vor înțelege.“

Planul lui Pavel de a vizita Roma

22 Iată ce m-a împiedicat de multe ori să vin la voi.

23 Dar acum, nemaivând nimic de înfăptuit în aceste regiuni și întrucât de mulți ani doresc să vin la voi,

24 sper să vă văd în călătoria mea, când voi merge în Spania, și să fiu însoțit de voi până acolo, după ce, mai întâi, voi petrece un timp cu voi.

25 Acum însă mă duc la Ierusalim, pentru a-i sluji pe sfinți acolo.

26 Căci celor din Macedonia și Ahaia le-a făcut plăcere să facă o binefacere pentru săracii care sunt între sfinții din Ierusalim.

27 Le-a făcut plăcere să facă aceasta și, într-adevăr, le erau datori, pentru că, dacă neamurile au avut și ele parte de binecuvântările duhovnicești ale acestora, la rândul lor și ele ar trebui să-i slujească cu binecuvântări materiale.

28 Deci, după ce voi fi îndeplinit aceasta și le voi fi dat în siguranță ceea ce a fost adunat, voi merge în Spania, trecând pe la voi.

29 Știu însă că, atunci când voi veni la voi, voi veni cu o măsură plină de binecuvântare de la Cristos.

30 Vă îndemn, fraților, prin Domnul nostru Isus Cristos și prin dragostea Duhului, să vă luptați împreună cu mine în rugăciuni către Dumnezeu pentru mine.

31 Rugați-vă să fiu eliberat de necredințioșii din Iudeea, iar slujirea mea în Ierusalim să fie primită de sfinți,

32 pentru ca, prin voia lui Dumnezeu, să vin la voi cu bucurie și să pot fi înviorat în mijlocul vostru.

33 Dumnezeu păcii să fie cu voi toți! Amin.

16 Salutări

1 V-o recomand pe Fivi, sora noastră, diaconiță a bisericii din Chencrea.

2 Vă rog s-o primiți, în Domnul, într-un mod vrednic de niște sfinți, și s-o ajutați în orice vă va cere, pentru că ea a fost un ajutor pentru mulți, precum și pentru mine însumi.

3 Salutați-i pe Prisca și Aquila, conlucrători cu mine în Cristos Isus,

4 care și-au riscat viața pentru mine și cărora le mulțumesc nu doar eu, ci și toate bisericile dintre neamuri.

5 Salutați, de asemenea, biserica din casa lor! Salutați-l pe Epenet, prietenul meu iubit, care este primul convertit la Cristos din Asia!

6 Salutați-o pe Maria, care a lucrat din greu pentru voi!

7 Salutați-i pe Andronic și pe Iunia, rudele mele, care au fost și în închisoare cu mine, care sunt bine cunoscuți între apostoli și care au fost în Cristos înaintea mea!

8 Salutați-l pe Ampliat, prietenul meu iubit în Domnul!

9 Salutați-i pe Urban, conlucrător cu noi în Cristos, și pe Stacus, prietenul meu iubit!

10 Salutați-l pe Apelles, cel care a fost dovedit ca fiind în Cristos! Salutați-i pe cei din casa lui Aristobul!

11 Salutați-l pe Irodion, ruda mea! Salutați-i pe aceia din casa lui Narcis, care sunt în Domnul!

12 Salutați-le pe Trifena și pe Trifosa, care au lucrat din greu în Domnul! Salutați-o pe preaiubita Persis, care a lucrat din greu în Domnul!

13 Salutați-i pe Rufus, cel ales în Domnul, și pe mama lui, care a fost o mamă și pentru mine!

14 Salutați-i pe Asincritus, Flegon, Hermes, Patroba, Hermas și pe toți frații care sunt cu ei!

15 Salutați-i pe Filolog, pe Iulia, pe Nereus și pe sora lui, pe Olimpas și pe toți sfinții care sunt cu ei!

16 Salutați-vă unul pe altul cu o sărutare sfântă! Toate bisericile lui Cristos vă salută!

Învățăături finale

17 Vă îndemn, fraților, să fiți atenți la cei care provoacă dezbinări și pun pricini de poticnire împotriva învățaturii pe care ați primit-o! Depărtați-vă de ei,

18 pentru că astfel de oameni nu-L slujesc pe Domnul nostru Cristos, ci își slujesc propriile lor pofte. Printr-un limbaj plăcut și prin lingușire, ei înșală inimile celor naivi!

19 Ascultarea voastră este cunoscută de toți, așa că sunt plin de bucurie pentru voi. Însă vreau să fiți înțelepți cu privire la ceea ce este bun și curați cu privire la ceea ce este rău.

20 Dumnezeuul păcii îl va zdrobi în curând pe Satan sub picioarele voastre. Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi!

21 Timotei, conlucrător cu mine, vă salută! Tot astfel și Lucius, Iason și Sosipater, rudele mele!

22 Eu, Terțius, cel care am scris această scrisoare, vă salut în Domnul!

23 Gaius, care este gazda mea și a întregii biserici, vă salută! Erastus, administratorul cetății, și Quartus, fratele nostru, vă salută! (

24 Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi cu toți! Amin.)

Laudă lui Dumnezeu

25 Iar a Celui Care poate să vă întărească, potrivit cu Evanghelia mea și cu vestirea lui Isus Cristos, potrivit cu descoperirea tainei care a fost ținută ascunsă timp de multe veacuri,

26 dar care acum este descoperită prin scrierile profetice și le este făcută cunoscută tuturor

neamurilor, după porunca Dumnezeului Veșnic, pentru ca ele să creadă și să asculte de El, **27** a singurului Dumnezeu înțelept să fie slava, prin Isus Cristos, în veci! Amin.

1 CORINTENI

1 1 Pavel, chemat prin voia lui Dumnezeu să fie apostol al lui Cristos Isus, și fratele Sostenes,
2 către biserica lui Dumnezeu care este în Corint, către cei sfințiți în Cristos Isus, chemați să fie sfinți împreună cu toți cei ce cheamă Numele Domnului nostru, Isus Cristos, Domnul lor și al nostru, în orice loc:

3 har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos!

Mulțumire

4 Întotdeauna Îi mulțumesc Dumnezeului meu pentru voi, din pricina harului lui Dumnezeu, care v-a fost dat în Cristos Isus

5 și datorită căruia ați fost îmbogățiți în vorbire și în orice fel de cunoaștere,

6 întrucât mărturia despre Cristos a fost confirmată în mijlocul vostru.

7 Astfel, așteptând descoperirea Domnului nostru Isus Cristos, voi nu sunteți lipsiți de nici un dar,

8 iar El vă va și întări până la sfârșit, astfel încât să fiți fără vină în ziua Domnului nostru Isus Cristos.

9 Credincios este Dumnezeu, prin Care ați fost chemați la părtășia cu Fiul Său, Isus Cristos, Domnul nostru.

Dezbinări în biserică

10 Vă îndemn, fraților, în Numele Domnului nostru Isus Cristos, să aveți toți același fel de vorbire și să nu fie dezbinări între voi, ci să fiți pe deplin uniți în gândire și în scop.

11 Căci, fraților, mi s-a dat de știre despre voi, de către cei ai Cloei, că între voi sunt certuri.

12 Ceea ce vreau să spun este că fiecare dintre voi zice: „Eu sunt al lui Pavel!“ sau „Eu sunt al lui Apolo!“ sau „Eu sunt al lui Chifa!“ sau „Eu sunt al lui Cristos!“

13 Oare a fost Cristos împărțit? Sau oare Pavel a fost răstignit pentru voi? Sau în numele lui Pavel ați fost voi botezați?

14 Îi mulțumesc lui Dumnezeu că n-am botezat pe nici unul dintre voi, în afară de Crispus și Gaius,

15 pentru ca nimeni să nu poată spune că ați fost botezați în numele meu!

16 Da, i-am botezat și pe cei din casa lui Ștefana, dar în afară de aceștia nu știu să mai fi botezat pe altcineva.

17 Căci Cristos nu m-a trimis să botez, ci să vestesc Evanghelia, nu cu înțelepciunea vorbirii, ca nu cumva crucea lui Cristos să fie golită de folosul ei.

Cristos, înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu

18 Căci mesajul crucii este o nebunie pentru cei ce pier, însă pentru noi, cei care suntem mântuiți, este puterea lui Dumnezeu.

19 Fiindcă este scris: „Voi distruge înțelepciunea celor înțelepți și voi respinge priceperea celor pricepuți.“

20 Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este polemistul acestui veac? N-a prostit Dumnezeu înțelepciunea lumii?

21 Întrucât, în înțelepciunea lui Dumnezeu, lumea nu L-a cunoscut pe Dumnezeu prin înțelepciune, Dumnezeu a găsit de cuviință ca prin nebunia predicării să-i mântuiască pe cei care cred.

22 Iudeii cer semne, iar grecii caută înțelepciune,

23 însă noi Îl predicăm pe Cristos cel răstignit, o pricină de poticnire pentru iudei și o nebunie pentru neamuri.

24 Dar pentru cei chemați, atât iudei, cât și greci, Cristos este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu.

25 Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât oamenii.

26 Fraților, uitați-vă la voi, cei care ați fost chemați: printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul oamenilor, nici mulți puternici, nici mulți de viță nobilă.

27 Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca să le facă de rușine pe cele înțelepte; și Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să le facă de rușine pe cele tari.

28 Dumnezeu a ales lucrurile de jos ale lumii și lucrurile disprețuite, ba chiar lucrurile care nu sunt, ca să anuleze lucrurile care sunt.

29 Astfel, nimeni nu se poate lăuda înaintea lui Dumnezeu.

30 Iar voi, datorită Lui, sunteți în Cristos Isus, Care a devenit pentru noi înțelepciune de la Dumnezeu, dreptate, sfințire și răscumpărare,

31 pentru ca, așa cum este scris: „Cel ce se laudă să se laude în Domnul.“

2 1 Fraților, și eu, când am venit la voi, n-am venit vestindu-vă taina lui Dumnezeu prin cuvinte elevate sau printr-o înțelepciune strălucită,

2 pentru că am hotărât să nu știu nimic între voi decât pe Isus Cristos și pe El răstignit.

3 Eu am venit la voi în slăbiciune, în frică și în mare tremur,

4 iar cuvântul și predicarea mea nu se bazau pe vorbele convingătoare ale înțelepciunii, ci pe dovada Duhului și a puterii,

5 ca astfel credința voastră să nu fie întemeiată pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.

Înțelepciunea care vine prin Duhul

6 Totuși ceea ce vorbim noi printre cei maturi este o înțelepciune, dar nu a veacului acestuia și nici a conducătorilor acestei lumi, cărora li se va pune capăt,

7 ci vorbim despre înțelepciunea tainică a lui Dumnezeu, care a fost ascunsă și pe care Dumnezeu a destinat-o, înaintea veacurilor, pentru gloria noastră.

8 Nici unul dintre conducătorii acestei lumi n-a înțeles-o, pentru că, dacă ar fi înțeles-o, nu L-ar fi răstignit pe Domnul slavei.

9 Totuși, așa cum este scris: „Nici un ochi n-a văzut, nici o ureche n-a auzit și la mintea omului nu s-a suit ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru cei care-L iubesc.“

10 Dumnezeu însă ne-a descoperit aceste lucruri prin Duhul, pentru că Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu.

11 Cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, dacă nu duhul omului, care este în el? Tot astfel, nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu, în afară de Duhul lui Dumnezeu.

12 Însă noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile care ne-au fost oferite prin har de către Dumnezeu.

13 Nu vorbim prin cuvinte învățate prin înțelepciunea omenească, ci prin învățături de la Duhul, întrebuițând lucrurile duhovnicești pentru cei duhovnicești.

14 Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie, și nu le poate înțelege, pentru că trebuie judecate duhovnicește.

15 Cel duhovnicesc însă judecă toate lucrurile, iar el nu poate fi judecat de nimeni.

16 Căci „Cine a cunoscut gândul Domnului, ca să-L poată sfătui?“ Noi însă avem gândul lui Cristos.

3 *Despre imaturitate*

1 Eu, fraților, nu v-am putut vorbi ca unor oameni duhovnicești, ci ca unor oameni lumești, ca unor copilași în Cristos.

2 V-am hrănit cu lapte, nu cu hrană tare, pentru că încă nu o puteați mânca. Și nici chiar acum nu puteți,

3 pentru că încă sunteți lumești. Într-adevăr, când între voi există invidie, ceartă și (dezbinări), nu sunteți voi lumești și nu trăiți voi în felul celorlalți oameni?

4 Atunci când cineva spune: „Eu sunt al lui Pavel!“, iar altul: „Eu sunt al lui Apolo!“, nu sunteți voi ca ceilalți oameni?

5 Așadar, cine este Apolo? Și cine este Pavel? Slujitori prin care ați crezut, așa cum Domnul i-a dat fiecăruia.

6 Eu am sădit, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească!

7 Așa că nici cel ce sădește, nici cel ce udă nu sunt nimic, ci numai Dumnezeu, Care face să crească!

8 Însă cel ce sădește și cel ce udă sunt una și fiecare își va primi răsplata după strădania lui.

9 Căci noi suntem conlucrători cu Dumnezeu, iar voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu.

10 Potrivit cu harul lui Dumnezeu care mi-a fost dat, eu, ca un meșter constructor priceput, am pus temelie, și altul construiește pe ea. Dar fiecare să aibă grijă cum construiește pe ea,

11 pentru că nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care este pusă și care este Isus Cristos.

12 Iar dacă cineva construiește, pe această temelie, aur, argint, pietre prețioase, lemn, fân, paie,

13 lucrarea fiecăruia va fi dezvăluită, pentru că Ziua o va face cunoscută, deoarece va fi descoperită prin foc. Și focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia.

14 Dacă lucrarea pe care a construit-o cineva, va rămâne, el va primi o răsplată.

15 Dar dacă lucrarea cuiva va fi arsă, el va suferi pierderea; cât despre el, va fi mântuit, dar ca prin foc.

16 Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?

17 Dacă cineva distruge templul lui Dumnezeu, îl va distruge și Dumnezeu pe el, pentru că templul lui Dumnezeu este sfânt; și acest templu sunteți voi.

18 Nici unul dintre voi să nu se înșele! Dacă vreunul dintre voi crede că este înțelept în felul veacului acestuia, să se facă „nebun“ ca să devină înțelept!

19 Căci înțelepciunea acestei lumi este nebunie înaintea lui Dumnezeu! Fiindcă este scris: „El îi prinde pe cei înțelepți în viclenia lor.“

20 Și, din nou: „Domnul cunoaște gândurile celor înțelepți; știe că sunt zadarnice.“

21 Astfel, nimeni să nu se laude cu oameni, pentru că toate lucrurile sunt ale voastre:

22 fie Pavel, fie Apolo, fie Chifa, fie lumea, fie viața, fie moartea, fie prezentul, fie viitorul, toate sunt ale voastre,

23 iar voi sunteți ai lui Cristos, și Cristos este al lui Dumnezeu.

4 *Apostolii lui Cristos*

1 Așadar, oamenii ar trebui să ne vadă ca pe niște slujitori ai lui Cristos, ca pe niște administratori ai tainelor lui Dumnezeu.

2 În rest, ce se cere de la administratori este ca fiecare să fie găsit credincios.

3 Cât despre mine, puțin îmi pasă că aș fi judecat de voi sau de vreun tribunal omenesc; ba încă nici eu însumi nu mă mai judec.

4 Căci n-am nimic să-mi reproșez; totuși nu prin aceasta sunt îndreptățit. Cel Ce mă judecă este Domnul.

5 De aceea, nu judecați nimic înainte de timpul potrivit, înainte să vină Domnul, Care va lumina lucrurile ascunse în întuneric și va descoperi planurile inimilor. Atunci fiecare își va primi lauda de la Dumnezeu.

6 Fraților, am aplicat toate acestea mie și lui Apolo, de dragul vostru, pentru ca, prin noi, să învățați ce înseamnă „nimic dincolo de ceea ce este scris“ și astfel nici unul dintre voi să nu se mândrească cu cineva împotriva altcuiva.

7 Căci cine te face diferit? Ce lucru ai, pe care să nu-l fi primit? Iar dacă l-ai primit, de ce te lauzi, ca și cum nu l-ai fi primit?

8 Sunteți deja sătui! V-ați îmbogățit deja! Ați început să domniți fără noi! Și măcar de ați domni, ca să domnim și noi împreună cu voi!

9 Căci parcă Dumnezeu a făcut din noi, apostolii, oamenii cei mai de pe urmă, niște condamnați la moarte, un spectacol pentru lume, pentru îngeri și pentru oameni.

10 Noi suntem „nebuni“ de dragul lui Cristos, iar voi sunteți înțelepți în Cristos; noi suntem slabi, iar voi sunteți puternici; voi sunteți onorați, iar noi suntem dezonoarați.

11 Până acum suntem flămânzi și însetați, suntem în zdrențe, suntem bătuți și fără casă

12 și trudim lucrând cu mâinile noastre. Când suntem blestemați, binecuvântăm; când suntem persecutați, îndurăm;

13 când suntem defăimați, încurajăm. Am ajuns până în ziua de azi ca gunoiul acestei lumi, mizeria tuturor.

14 Nu vă scriu acestea ca să vă fac de rușine, ci ca să vă sfătuiesc ca pe niște copii preaiubiți ai mei.

15 Chiar dacă ați avea zece mii de călăuze în Cristos, totuși nu aveți mai mulți părinți, pentru că eu v-am născut în Cristos Isus, prin Evanghelie.

16 Vă îndemn deci, fiți imitatorii mei!

17 De aceea vi l-am trimis pe Timotei, copilul meu preaiubit și credincios în Domnul; el vă va reaminti căile mele în Cristos Isus, așa cum le învăț eu în toate bisericile.

18 Unii dintre voi au devenit aroganți, ca și cum n-aș veni la voi.

19 Însă, dacă Domnul va vrea, voi veni curând, și atunci voi vedea nu cuvintele, ci puterea celor ce au devenit aroganți.

20 Căci Împărăția lui Dumnezeu nu stă în cuvinte, ci în putere.

21 Ce vreți? Să vin la voi cu nuiua sau cu dragoste și cu duhul blândeții?

5 *Disciplina bisericească*

1 Este cunoscut faptul că între voi există desfrâu și încă un desfrâu din acela cum nici între neamuri nu se găsește, până acolo încât un om trăiește cu soția tatălui său.

2 Iar voi ați devenit aroganți și nu v-ați mâhnit mai degrabă, pentru ca acela care a făcut lucrul acesta să fie dat afară din mijlocul vostru?

3 Chiar dacă sunt absent cu trupul, totuși, în duh, sunt cu voi și l-am și judecat deja pe cel ce a săvârșit un astfel de lucru, ca și cum aș fi prezent.

4 În Numele Domnului Isus, voi și cu duhul meu, fiind adunați laolaltă, împreună cu puterea Domnului nostru Isus,

5 am hotărât să dați un astfel de om pe mâna lui Satan, pentru nimicirea trupului, pentru ca duhul lui să fie mântuit în ziua Domnului.

6 Lauda voastră nu este un lucru bun. Nu știți că puțină drojdie dospește tot aluatul?

7 Curățați drojdia veche, ca să fiți un aluat nou, fără drojdie, cum de fapt și sunteți, întrucât Cristos, Mielul nostru de Paște, a fost jertfit.

8 Așadar, să sărbătorim nu cu drojdia veche, nici cu drojdia răutății și ticăloșiei, ci cu azimele sincerității și adevărului.

9 V-am scris în scrisoarea mea să nu vă asociați cu cei desfrânați,

10 dar nu m-am referit la oamenii desfrânați ai acestei lumi sau la cei lacomi și tâlhari, sau la cei idolatri, pentru că atunci ar trebui să ieșiți din lume.

11 Ci vă scriu să nu vă asociați cu nimeni care își zice frate, dar este desfrânat sau lacom, sau idolatru, sau bârfitor, sau bețiv, sau tâlhar. Cu un astfel de om nici măcar să nu mâncați!

12 De ce să-i judec pe cei de afară? N-ar trebui să-i judecați pe cei dinăuntru?

13 Pe cei de afară îi va judeca Dumnezeu. „Dați-l afară din mijlocul vostru pe omul acela rău!“**2**

6 *Despre litigii între frați*

1 Dacă unul dintre voi se ceartă cu un altul, cum îndrăznește să meargă să fie judecat de către cei nedrepti, și nu de către sfinți?

2 Sau oare voi nu știți că sfinții vor judeca lumea? Iar dacă prin voi va fi judecată lumea, sunteți voi nevrednici să judecați cazuri mici?

3 Nu știți că noi îi vom judeca pe îngerii? Cu cât mai mult lucrurile acestei vieți?

4 Dacă aveți deci cazuri privitoare la lucrurile acestei vieți, voi puneți judecători pe aceia care nu au însemnătate pentru biserică?

5 Spun aceasta spre rușinea voastră! Nu există între voi nici cel puțin un om destul de înțelept pentru a judeca între frați?

6 Dar fratele merge la judecată împotriva fratelui său și încă înaintea necredincioșilor!

7 Chiar faptul că aveți cazuri de judecată între voi înșivă este deja o dovadă a înfrângerii voastre. De ce n-ați vrut mai degrabă să suferiți nedreptatea? De ce n-ați vrut, mai degrabă, să fiți păgubiți?

8 Însă voi sunteți cei care nedreptățiți și păgubiți și încă pe frați!

9 Sau oare nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați! Nici cei desfrânați, nici cei idolatri, nici cei adulteri, nici bărbații care practică prostituția, nici homosexualii,

10 nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici bârfitorii, nici tâlharii nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.

11 Și așa erau unii dintre voi. Dar ați fost curățiți, ați fost sfințiți, ați fost îndreptățiți în Numele Domnului Isus Cristos și prin Duhul Dumnezeului nostru.

Despre desfrâu

12 Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi sunt de folos. Toate îmi sunt îngăduite, dar nimic nu va pune stăpânire pe mine!

13 Mâncărurile sunt pentru stomac, iar stomacul este pentru mâncăruri; și Dumnezeu va distruge și pe unul și pe celelalte. Dar trupul nu este pentru desfrâu, ci pentru Domnul, iar Domnul pentru trup.

14 Și Dumnezeu L-a înviat pe Domnul și ne va învia și pe noi prin puterea Lui.

15 Nu știți că trupurile voastre sunt mădulare ale lui Cristos? Așadar, voi lua eu oare un mădular al lui Cristos și-l voi face mădular al unei prostituate?! Niciodată!

16 Sau nu știți că cel ce se alipește de o prostituată este un singur trup cu ea? Căci este spus: „Cei doi vor deveni un singur trup.“

17 Dar cel ce se alipește de Domnul este un singur duh cu El.

18 Fugiți de desfrâu! Toate celelalte păcate pe care le săvârșește omul sunt în afara trupului, dar cel care săvârșește desfrâu păcătuiește împotriva trupului său.

19 Sau oare nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt Care este în voi, pe Care-L aveți de la Dumnezeu, și că voi nu sunteți ai voștri?

20 Căci voi ați fost cumpărați cu un preț. Slăviți-L deci pe Dumnezeu în trupul (și în duhul) vostru (, care sunt ale lui Dumnezeu)!

7 *Despre căsătorie*

1 Cu privire la lucrurile pe care mi le-ați scris, „este bine pentru un om să nu se atingă de femeie“,

2 însă, datorită cazurilor de desfrâu, fiecare bărbat să-și aibă propria soție și fiecare femeie să-și aibă propriul soț.

3 Soțul să-și îplinească datoria față de soție și, de asemenea, și soția față de soț.

4 Soția nu este stăpână pe trupul ei, ci soțul. Tot astfel, nu soțul este stăpân pe trupul său, ci soția.

5 Nu vă refuzați unul pe altul, decât doar prin înțelegere, pentru un timp, ca să vă dedicați

(postului și) rugăciunii, și apoi fiți din nou împreună, ca să nu vă ispitească Satan din cauza nestăpânirii voastre.

6 Spun aceasta ca o îngăduință, nu ca o poruncă.

7 Eu doresc ca toți oamenii să fie așa cum sunt eu, însă fiecare are propriul său dar de la Dumnezeu, unii de un fel, alții de alt fel.

8 Celor necăsătoriți și văduvelor le spun că este bine pentru ei să rămână așa cum sunt eu.

9 Dar, dacă nu se pot stăpâni, să se căsătorească, pentru că este mai bine să se căsătorească decât să ardă de dorință.

10 Celor căsătoriți le dau această poruncă, nu eu, ci Domnul: soția nu trebuie să se despartă de soțul ei;

11 dacă se desparte, atunci să rămână necăsătorită sau să se împace cu soțul ei, iar soțul nu trebuie să divorțeze de soția lui.

12 Celorlalți vă spun eu, nu Domnul, că, dacă un frate are soția necredincioasă și ea vrea să stea cu el, el să nu divorțeze de ea,

13 iar dacă o femeie are soțul necredincios și el vrea să stea cu ea, ea să nu divorțeze de soțul ei.

14 Căci soțul necredincios este sfințit prin soția lui, iar soția necredincioasă este sfințită prin fratele, altfel copiii voștri ar fi necurați, dar așa sunt sfinți.

15 Însă dacă cel necredincios vrea să se despartă, să se despartă. În astfel de circumstanțe, fratele sau sora nu sunt legați. Dumnezeu v-a chemat la pace.

16 Căci ce știi tu, soție, dacă-ți vei mântui soțul? Sau ce știi tu, soțule, dacă-ți vei mântui soția?

17 Cu toate acestea, fiecare să-și păstreze în viață locul pe care i l-a încredințat Domnul și la care l-a chemat Dumnezeu. Aceasta este regula pe care o dau în toate bisericile.

18 Era cineva circumcis atunci când a fost chemat? Să nu-și ascundă circumcizia! Era cineva necircumcis când a fost chemat? Să nu se circumcidă!

19 Circumcizia nu este nimic, și necircumcizia nu este nimic, ci importantă este ascultarea de poruncile lui Dumnezeu.

20 Fiecare să rămână în starea în care era atunci când l-a chemat Dumnezeu.

21 Erai sclav când ai fost chemat? Nu te neliniști! Dar dacă poți să ajungi liber, folosește acea ocazie!

22 Căci sclavul chemat în Domnul este omul liber al Domnului. De asemenea, cel care era liber când a fost chemat este sclavul lui Cristos.

23 Voi ați fost cumpărați cu un preț; să nu deveniți sclavi ai oamenilor!

24 Fraților, oricare ar fi fost starea în care a fost cineva când a fost chemat, să rămână lângă Dumnezeu!

25 Cu privire la fecioare, n-am nici o poruncă de la Domnul, dar îmi spun părerea, ca unul care, prin îndurarea Domnului, este vrednic de încredere:

26 eu cred că, din cauza necazurilor de acum, este mai bine ca fiecare să rămână în starea în care este.

27 Ești căsătorit? Nu căuta divorțul! Ești necăsătorit? Nu căuta soție!

28 Însă, dacă te căsătorești, nu păcătuiești. De asemenea, dacă o fecioară se căsătorește, nu păcătuiește. Însă cei care se căsătorec vor avea necazuri ce țin de această viață, iar eu vreau să vă feresc de ele.

29 Fraților, ceea ce vreau să spun este că vremea s-a scurtat. De acum, cei ce au soții ar trebui să trăiască ca și cum n-ar avea soții;

30 cei ce plâng – ca și cum n-ar plânge; cei ce se bucură – ca și cum nu s-ar bucura; cei ce cumpără – ca și cum n-ar fi al lor;

31 iar cei ce se folosesc de lumea aceasta – ca și cum nu s-ar folosi de ea, căci chipul acestei lumi trece.

32 Eu doresc să fiți fără griji. Cel necăsătorit este preocupat de lucrurile Domnului, de cum anume să-I placă Domnului,

33 însă cel căsătorit este preocupat de lucrurile acestei lumi, de cum anume să-i placă soției,

34 astfel că el este împărțit. Femeia necăsătorită și fecioara sunt preocupate de lucrurile Domnului, de cum să fie sfinte în trup și în duh; dar cea căsătorită este preocupată de lucrurile lumii, de cum să-i placă soțului.

35 Vă spun acestea pentru binele vostru, nu ca să pun peste voi un laț, ci ca să trăiți corect, într-un devotament neîmpărțit față de Domnul.

36 Însă dacă cineva crede că se comportă nepotrivit față de logodnica lui și dacă ea a trecut de vârsta căsătoriei, iar el simte că ar trebui să se căsătorească, atunci să facă după cum vrea – nu păcătuiește, să se căsătorească!

37 Însă oricine este convins în inima lui și nu este constrâns, ci își ține dorințele sub control și a hotărât în inima lui să nu se căsătorească cu logodnica sa – și acesta face bine.

38 Deci cel care se căsătorește cu logodnica sa face bine, iar cel care nu se căsătorește face și mai bine.

39 O femeie nu este liberă atâta timp cât trăiește soțul ei, dar, dacă soțul ei moare, ea este liberă să se căsătorească cu cine dorește, dar în Domnul.

40 Însă, după părerea mea, ar fi mult mai fericită dacă ar rămâne așa cum este. Și cred că și eu am Duhul lui Dumnezeu.

8 Mâncarea jertfită idolilor

1 Cu privire la ceea ce este jertfit idolilor, știm că toți avem cunoaștere, însă cunoașterea îngâmfă, pe când dragostea zidește.

2 Dacă cineva crede că știe ceva, încă nu are cunoașterea necesară.

3 Dacă însă cineva Îl iubește pe Dumnezeu, atunci el este cunoscut de către Dumnezeu.

4 Așadar, cu privire la mâncarea jertfită idolilor, știm că, în lume, un idol este totuna cu nimic, și că nu există decât un singur Dumnezeu.

5 Într-adevăr, chiar dacă există așa-numiți „zei“ în cer sau pe pământ, – așa cum există de fapt mulți „zei“ și mulți „domni“ –,

6 totuși pentru noi există un singur Dumnezeu, Tatăl, din Care sunt toate și pentru Care suntem și noi, și un singur Domn, Isus Cristos, prin Care sunt toate și prin Care suntem și noi.

7 Însă nu toți au cunoașterea aceasta. Unii, fiind până acum atât de obișnuiți cu idoli, mănâncă un lucru ca fiind jertfit idolilor și astfel conștiința lor, fiind slabă, este pângărită.

8 Dar nu mâncarea ne va duce mai aproape de Dumnezeu; dacă nu mănâcăm, nu pierdem nimic, iar dacă mănâcăm, nu câștigăm nimic.

9 Aveți însă grijă ca nu cumva libertatea voastră să devină o pricină de poticnire pentru cei slabi.

10 Căci dacă cineva te vede pe tine, care ai cunoștință, că mănânci în templul unui idol, oare conștiința lui slabă nu-l va încuraja să mănânce ceea ce este jertfit idolilor?

11 Astfel, cel slab este distrus prin cunoașterea ta, el, fratele pentru care a murit Cristos!

12 Când păcătuiești astfel împotriva fraților și le rănești conștiința, păcătuiești împotriva lui Cristos.

13 De aceea, dacă o mâncare îl face pe fratele meu să se poticnească, atunci nu voi mânca niciodată carne, ca să nu-l fac pe fratele meu să se poticnească.

9 Drepturile unui apostol

1 Nu sunt eu liber? Nu sunt eu apostol? Nu L-am văzut eu pe Isus, Domnul nostru? Nu sunteți voi lucrarea mea în Domnul?

2 Dacă nu sunt apostol pentru alții, pentru voi sunt, pentru că voi sunteți sigiliul apostoliei mele în Domnul!

3 Aceasta este apărarea mea față de cei care mă critică.

4 Nu avem dreptul să mănâcăm și să bem?

5 Nu avem dreptul să luăm alături de noi o soție credincioasă, cum fac ceilalți apostoli, frații Domnului, și Chifa?

6 Sau numai eu și Barnaba nu avem dreptul să nu lucrăm?

7 Cine a fost vreodată în armată pe cheltuiala lui? Cine plantează o vie și nu mănâncă din rodul ei? Sau cine păstorește o turmă și nu bea din laptele turmei?

8 Oare spun eu acestea doar dintr-o perspectivă omenească? Nu spune și Legea la fel?

9 În Legea lui Moise este scris: „Să nu legi gura bouului în timp ce treieră grâul.“ Oare doar pe boi îi are în vedere Dumnezeu aici?

10 Sau o spune și cu privire la noi? Lucrul acesta a fost scris și pentru noi. Când plugarul ară și treierătorul treieră, trebuie să o facă cu speranța că vor avea parte de roade.

11 Dacă noi am semănat printre voi bunurile duhovnicești, este mare lucru dacă secerăm de la voi lucruri materiale?

12 Dacă alții au acest drept de la voi, oare noi nu-l avem și mai mult? Cu toate acestea, nu ne-am folosit de acest drept, ci îndurăm totul, pentru a nu pune vreo piedică în calea Evangheliei lui Cristos.

13 Nu știți că cei care slujesc în Templu își primesc hrana de la Templu, iar cei care slujesc la altar își primesc partea din jertfe?

14 Astfel, și Domnul a poruncit ca cei care vestesc Evanghelia să trăiască de pe urma Evangheliei.

15 Însă eu nu m-am folosit de nici unul dintre aceste drepturi. Și nu v-am scris aceste lucruri ca să se facă așa pentru mine. Într-adevăr, mai degrabă aș vrea să mor decât să mă lase cineva fără acest motiv de laudă!

16 Dacă eu vestesc Evanghelia, nu am dreptul să mă laud, pentru că este obligația mea. Căci este vai de mine dacă nu vestesc Evanghelia!

17 Dacă o fac pentru că vreau eu, am o răsplată, dar dacă nu este din voia mea, atunci este vorba de o responsabilitate care mi-a fost încredințată.

18 Deci, care este răsplata mea? Este să ofer fără plată Evanghelia pe care o vestesc și astfel să nu mă folosesc de dreptul meu în Evanghelie.

19 Deși sunt liber față de toți, m-am făcut sclavul tuturor, pentru a-i câștiga pe cât mai mulți.

20 Față de iudei, am fost ca un iudeu, pentru a-i câștiga pe iudei. Față de cei ce sunt sub Lege, am fost ca unul care este sub Lege, măcar că nu sunt sub Lege, pentru a-i câștiga pe cei de sub Lege.

21 Față de cei fără Lege, am fost ca unul fără Lege – măcar că nu sunt liber față de Legea lui Dumnezeu, ci sunt sub legea lui Cristos –, pentru a-i câștiga pe cei fără Lege.

22 Pentru cei care sunt slabi în credință, m-am făcut slab, pentru a-i câștiga pe cei slabi. M-am făcut toate pentru toți, pentru ca, oricum, să-i mântuiesc pe unii dintre ei.

23 Pe toate le fac de dragul Evangheliei, ca să am și eu parte de ea.

24 Nu știți că toți alergătorii din arenă încearcă să câștige, însă numai unul primește premiul? Alergați deci în așa fel, încât să câștigați.

25 Alergătorii dau dovadă de stăpânire de sine în toate lucrurile, pentru a primi o cunună care se veștejește, însă noi facem aceasta pentru una care nu se veștejește.

26 Astfel, eu nu alerg fără țintă, nici nu mă bat ca unul care lovește în vânt,

27 ci îmi țin trupul sub control și mi-l fac sclav, ca nu cumva, după ce am predicat altora, eu însumi să fiu descalificat.

10 *Învățămintele din istoria lui Israel*

1 Fraților, nu vreau să nu știți că toți strămoșii noștri erau sub nor, toți au trecut prin mare,

2 toți au fost botezați pentru Moise în nor și în mare,

3 toți au mâncat aceeași hrană duhovnicească

4 și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că au băut din Stânca duhovnicească Care-i însoțea, iar Stânca era Cristos.

5 Totuși, Dumnezeu n-a fost mulțumit cu cei mai mulți dintre ei, iar trupurile lor au fost împrăștiate prin pustie.

6 Aceste lucruri sunt exemple pentru noi, pentru ca noi să nu dorim lucruri rele, așa cum au dorit ei.

7 Să nu fiți idolatri, așa cum au fost unii dintre ei, după cum este scris: „Poporul s-a așezat să mănânce și să bea, după care s-a sculat să se distreze.“

8 Să nu fim desfrânați, așa cum au fost unii dintre ei, astfel că într-o singură zi au murit douăzeci și trei de mii.

9 Să nu-L punem pe Cristos la încercare, așa cum au făcut unii dintre ei și au fost omorâți de șerpi.

10 Să nu cârțiți, așa cum au făcut unii dintre ei și au fost nimiciți de nimicitorul.

11 Aceste lucruri li s-au întâmplat lor pentru a ne servi nouă drept exemple și au fost scrise pentru a ne avertiza pe noi, cei peste care urmau să vină sfârșiturile veacurilor.

12 Așadar, cel ce crede că stă în picioare, să aibă grijă să nu cadă!

13 Nu v-a cuprins nici o ispită care să nu fie potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, Care este credincios, nu va permite să fiți ispitiți peste puterea voastră, ci odată cu ispita a pregătit și mijlocul de a o putea răbda.

Jertfele aduse idolilor și Cina Domnului

14 De aceea, preaiubiții mei, fugiți de idolatrie!

15 Vorbesc cu voi ca și cu niște oameni înțelepți. Judecați singuri ceea ce vă spun!

16 Paharul binecuvântării, pe care îl binecuvântăm, nu este oare părtășia cu sângele lui Isus Cristos? Pâinea pe care o frângem nu este oare părtășia cu trupul lui Cristos?

17 Pentru că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup, întrucât toți mâncăm dintr-o singură pâine.

18 Uitați-vă la Israelul după trup: cei ce mănâncă jertfele nu sunt oare în părtășie cu altarul?

19 Deci, ce zic eu? Că ce este jertfit idolilor este ceva sau că idolul este ceva?

20 Nu, ci că jertfele păgânilor sunt aduse demonilor, nu lui Dumnezeu. Iar eu nu vreau ca voi să fiți în părtășie cu demonii!

21 Nu puteți bea și paharul Domnului, și paharul demonilor! Nu puteți lua parte și la masa Domnului, și la masa demonilor!

22 Sau vrem oare să-L facem gelos pe Domnul?! Suntem noi mai puternici decât El?

Trăiți pentru slava lui Dumnezeu!

23 Toate sunt îngăduite, dar nu toate sunt de folos. Toate sunt îngăduite, dar nu toate zidesc.

24 Nimeni nu trebuie să urmărească binele propriu, ci binele altuia.

25 Mâncați orice se vinde pe piața de carne, fără să vă puneți vreo întrebare din cauza conștiinței,
26 căci „al Domnului este pământul cu tot ce este pe el!“
27 Dacă un necredincios vă cheamă la masă și vreți să mergeți, mâncați orice vi se va da, fără să vă puneți vreo întrebare, din cauza conștiinței.
28 Dacă însă cineva vă spune: „Aceasta a fost adusă ca jertfă!“, atunci să nu mâncați, din cauza celui care v-a spus și din cauza conștiinței (, căci „al Domnului este pământul cu tot ce este pe el“);
29 mă refer la conștiința celui alt, nu la a voastră. Căci de ce să fie judecată libertatea mea de conștiința altuia?
30 Dacă eu mulțumesc pentru mâncarea pe care o mănânc, de ce să fiu disprețuit din cauza unui lucru pentru care mulțumesc?
31 Așadar, fie că mâncați, fie că beți sau orice altceva faceți, să le faceți pe toate pentru slava lui Dumnezeu.
32 Să nu fiți pricină de poticnire nici pentru iudei, nici pentru greci, nici pentru biserica lui Dumnezeu,
33 așa cum, de altfel, încerc și eu, în toate lucrurile, să plac tuturor, necăutând folosul meu, ci al multora, pentru a fi mântuiți!

11 **1** Fiți imitatorii mei, așa cum și eu sunt al lui Cristos!

Despre închinare, autoritate și acoperirea capului

2 Vă laud, pentru că întotdeauna vă amintiți de mine și țineți tradițiile așa cum vi le-am încredințat.
3 Dar vreau să știți că Cristos este capul oricărui bărbat, că bărbatul este capul femeii, iar Dumnezeu este capul lui Cristos.
4 Orice bărbat care se roagă sau profețește având ceva pe cap își necinstește Capul.
5 Și orice femeie care se roagă sau profețește cu capul descoperit își necinstește capul ei, pentru că este ca și cum ar fi rasă pe cap.
6 Dacă femeia nu are capul acoperit, ar putea la fel de bine să-și taie părul! Însă dacă este rușinos pentru o femeie să aibă părul tăiat sau să fie rasă, atunci să fie acoperită!
7 Un bărbat nu trebuie să aibă capul acoperit, pentru că el este chipul și slava lui Dumnezeu, iar femeia este slava bărbatului.
8 Nu bărbatul a fost făcut din femeie, ci femeia din bărbat,

9 și nu bărbatul a fost creat pentru femeie, ci femeia pentru bărbat.
10 De aceea, femeia trebuie să aibă pe cap un simbol al autorității, din cauza îngerilor.
11 Cu toate acestea, în Domnul, femeia nu este independentă de bărbat, nici bărbatul față de femeie,
12 pentru că, așa cum femeia a venit din bărbat, la fel și bărbatul vine prin femeie și toate vin de la Dumnezeu.
13 Judecați voi singuri: este potrivit pentru o femeie să se roage lui Dumnezeu fără să fie acoperită?
14 Nu vă învață însăși natura că dacă un bărbat poartă părul lung, este o rușine pentru el,
15 însă dacă o femeie are părul lung aceasta este gloria ei? Pentru că părul i-a fost dat ca învelitoare.
16 Dacă însă cineva vrea să se certe, noi n-avem un astfel de obicei, nici bisericile lui Dumnezeu.

Despre Cina Domnului

17 Vă poruncesc acestea – nu vă laud, pentru că întâlnirile voastre fac mai mult rău decât bine.
18 Mai întâi, când vă adunați ca biserică, aud că între voi sunt dezbinări și, în parte, cred lucrul acesta,
19 căci trebuie să fie și partide între voi, ca să iasă la iveală cei găsiți buni între voi.
20 Când vă adunați, voi nu veniți să mâncați Cina Domnului,
21 pentru că, în timp ce mâncați, fiecare o ia înainte cu cina adusă de el, așa încât unul este flămând, iar altul este beat.
22 Nu aveți case unde să mâncați și să beți? Sau nu aveți respect pentru biserica lui Dumnezeu și îi umiliți pe cei care nu au nimic? Ce să vă spun? Să vă laud? În această privință nu vă laud.
23 Eu am primit de la Domnul ceea ce v-am dat, și anume că Domnul Isus, în noaptea în care a fost trădat, a luat o pâine
24 și, după ce a mulțumit, a frânt-o și a zis: „Acesta este trupul Meu pentru voi; să faceți acest lucru în amintirea Mea!“
25 În același fel, după masă, a luat paharul și a zis: „Acest pahar este Noul Legământ în sângele Meu; ori de câte ori beți din el, să faceți lucrul acesta în amintirea Mea!“
26 Căci ori de câte ori mâncați această pâine și beți acest pahar, vestiți moartea Domnului, până va veni El.
27 De aceea, oricine mănâncă pâinea sau bea paharul Domnului într-un mod nevrednic va fi

vinovat de păcat împotriva trupului și sângelui Domnului.

28 Fiecare trebuie să se cerceteze pe sine și abia apoi să mănânce pâinea și să bea paharul,

29 pentru că acela care mănâncă și bea fără să distingă trupul Domnului mănâncă și bea judecata împotriva lui însuși.

30 De aceea mulți dintre voi sunt slabi și bolnavi, și destul de mulți dorm.

31 Dar dacă ne cercetăm, nu mai suntem judecați.

32 Însă când suntem judecați de către Domnul suntem disciplinați, ca să nu fim condamnați împreună cu lumea.

33 Astfel, frații mei, când vă adunați să mâncați, așteptați-vă unul pe altul!

34 Dacă cineva este flămând, să mănânce acasă, ca să nu vă adunați pentru condamnarea voastră! Celelalte lucruri le voi rezolva când voi veni.

12 Darurile Duhului

1 Cu privire la darurile duhovnicești, fraților, nu vreau să fiți în necunoștință.

2 Voi știți că, atunci când erați păgâni, erați ademeniți și conduși de idolii cei muți.

3 De aceea, vreau să înțelegeți că nimeni care vorbește prin Duhul lui Dumnezeu nu spune: „Isus să fie blestemat!“ și, de asemenea, nimeni nu poate să spună: „Isus este Domn!“ decât prin Duhul Sfânt.

4 Există o diversitate de daruri, dar este Același Duh.

5 Există o diversitate de posibilități de slujire, dar este Același Domn.

6 Există, de asemenea, o diversitate de lucrări, dar este Același Dumnezeu, Cel Care face ca toate acestea să lucreze în fiecare.

7 Prezența Duhului este făcută cunoscută fiecăruia pentru binele tuturor.

8 Unuia îi este dat prin Duhul un cuvânt de înțelepciune, altuia – un cuvânt de cunoaștere, potrivit cu Același Duh,

9 altuia – credință, prin Același Duh, altuia – daruri de vindecare, prin Același singur Duh,

10 altuia – înfăptuirea de minuni, altuia – profeția, altuia – discernerea duhurilor, altuia – felurite limbi, altuia – interpretarea limbilor.

11 Toate acestea sunt făcute de Unul și Același Duh, Care dă fiecăruia în parte, așa cum vrea.

Un singur trup, mai multe mădulare

12 Așa cum trupul este unul și are multe mădulare, iar toate mădularele trupului, deși multe, sunt un trup, la fel este și cu Cristos.

13 Noi toți am fost botezați într-un singur Duh, într-un singur trup, fie iudei, fie greci, fie sclavi, fie oameni liberi, și tuturor ne-a fost dat să bem dintr-un singur Duh.

14 Într-adevăr, trupul nu este alcătuit numai dintr-un singur mădular, ci din mai multe.

15 Dacă piciorul ar spune: „Pentru că nu sunt mână, nu aparțin trupului“, nu este pentru aceasta din trup?

16 Dacă urechea ar spune: „Pentru că nu sunt ochi, nu aparțin trupului“, nu este pentru aceasta din trup?

17 Dacă întreg trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul?

Dacă întreg trupul ar fi auz, unde ar fi mirosul?

18 Dar, de fapt, Dumnezeu a aranjat mădularele în trup, pe fiecare dintre ele așa cum a vrut El.

19 Dacă însă toate ar fi un singur mădular, unde ar fi trupul?

20 Dar sunt multe mădulare și un singur trup.

21 Ochiul nu-i poate spune mâinii: „N-am nevoie de tine!“, iar capul nu le poate spune picioarelor: „N-am nevoie de voi!“,

22 ci, dimpotrivă, acele mădulare ale trupului care par a fi mai slabe sunt absolut necesare,

23 iar acele mădulare ale trupului care ni se par mai puțin vrednice de cinste le îmbrăcăm cu mai multă cinste și mădularele noastre mai puțin plăcute le tratăm cu mai mult respect,

24 pe când mădularele noastre cele mai atractive nu au nevoie de aceasta. Dar Dumnezeu așa a aranjat trupul, dând o mai mare onoare unui mădular inferior,

25 ca să nu fie nici o dezbinare în trup, ci mădularele să aibă grijă unele de altele.

26 Dacă un mădular suferă, toate mădularele trupului suferă împreună cu el; dacă un mădular este onorat, toate mădularele se bucură împreună cu el.

27 Voi sunteți trupul lui Cristos și fiecare este un mădular al lui.

28 Dumnezeu a desemnat în biserică mai întâi apostoli, în al doilea rând profeți, în al treilea rând învățători, apoi pe cei care fac minuni, apoi pe cei care au daruri de vindecare, de ajutorare, de administrare și pe ceice au darul feluritelor limbi.

29 Sunt oare toți apostoli? Sunt toți profeți? Sunt toți învățători? Fac toți minuni?

30 Au toți daruri de vindecare? Vorbesc toți în limbi? Traduc toți?

31 Deci fiți plini de râvnă după cele mai importante daruri. Și vă voi arăta o cale dincolo de orice comparație.

13 *Despre dragoste*

1 Dacă vorbesc în limbi omenești și îngerești, dar nu am dragoste, sunt un gong de aramă zgomotos sau un chimval zăngănitor.

2 Dacă am darul profeției și înțeleg toate tainele și am toată cunoașterea și dacă am toată credința, așa încât să mute munții, dar nu am dragoste, nu sunt nimic.

3 Dacă dau tot ce am și dacă-mi dau chiar și trupul să mă laud, dar nu am dragoste, nu câștig nimic.

4 Dragostea este răbdătoare, dragostea este plină de bunătate, nu este invidioasă, dragostea nu se laudă, nu este mândră,

5 nu se comportă indecent, nu-și urmărește propriile interese, nu se supără, nu se gândește la rău,

6 nu se bucură de nedreptate, ci își găsește bucuria în adevăr,

7 suportă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul.

8 Dragostea nu se sfârșește niciodată. Cât privește profețiile, ele se vor sfârși; cât privește limbile, ele vor înceta, iar cât privește cunoașterea, ea se va sfârși.

9 Căci cunoaștem în parte și profețim în parte,

10 însă, atunci când va veni ce este desăvârșit, ceea ce există doar în parte se va sfârși.

11 Când eram copil, vorbeam ca un copil, judecam ca un copil, gândeam ca un copil; când am devenit adult, am terminat cu lucrurile copilărești.

12 Acum vedem ca într-o reflecție din oglindă, însă atunci vom vedea față în față. Acum cunosc în parte, însă atunci voi cunoaște așa cum am fost și eu cunoscut.

13 Acum deci rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea.

14 *Darul profeției și al vorbirii în alte limbi*

1 Urmăriți dragostea și fiți plini de râvnă după darurile duhovnicești, în special după darul profeției.

2 Căci cel ce vorbește într-o limbă nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu, întrucât nimeni nu-l înțelege, iar în Duhul spune taine.

3 Dar cel ce profetește le vorbește oamenilor, pentru zidire, încurajare și mângâiere.

4 Cel ce vorbește într-o limbă se zidește pe sine, dar cel ce profetește zidește biserica.

5 Eu vreau ca toți să vorbiți în limbi, și încă și mai mult – să profețiți. Cel ce profetește este mai mare decât cel ce vorbește în limbi, afară numai dacă nu este cineva să traducă, pentru ca biserica să poată fi zidită.

6 Acum, fraților, dacă eu vin la voi, vorbind în limbi, cu ce vă voi ajuta, dacă nu vă aduc o descoperire sau o cunoaștere sau o profeție, sau o învățătură?

7 La fel este și cu instrumentele fără viață, fie un fluier, fie o harfă: dacă notele nu se disting clar, cum va ști cineva ce se cântă la fluier sau la harfă?

8 Dacă trâmbița dă un sunet neclar, cine va fi gata pentru bătălie?

9 Așa este și cu voi: dacă nu spuneți cuvinte care să fie înțelese în limba voastră, cum va înțelege cineva ce spuneți? Veți vorbi în vânt!

10 Fără îndoială, există în lume tot felul de limbi diferite și nici una nu este fără sens.

11 Așadar, dacă eu nu înțeleg ceea ce se spune, eu voi fi un barbar pentru cel care vorbește, iar cel care vorbește va fi un barbar pentru mine.

12 La fel și cu voi: întrucât sunteți plini de râvnă pentru daruri duhovnicești, căutați să le manifestați pe deplin, pentru zidirea bisericii.

13 De aceea, cel care vorbește într-o limbă să se roage și pentru puterea de a o traduce.

14 Căci, dacă mă rog într-o limbă, duhul meu se roagă, însă mintea mea este neroditoare.

15 Așadar, ce voi face? Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea, voi cânta laude cu duhul, dar voi cânta laude și cu mintea.

16 Când tu mulțumești doar cu duhul, cum poate cineva, care nu înțelege, să ia parte la întâlnire și să spună „Amin!“ la mulțumirea ta, dacă el nu știe ce spui?

17 Tu poți mulțumi bine, însă celălalt nu este zidit.

18 Eu Îi mulțumesc lui Dumnezeu că vorbesc în limbi mai mult decât voi toți,

19 dar în biserică vreau mai degrabă să spun cinci cuvinte cu mintea mea, pentru a-i învăța pe alții, decât zece mii de cuvinte într-o altă limbă.

20 Fraților, nu fiți copii în gândire, ci fiți copii în ce privește răul, iar în gândire fiți maturi.

21 În Lege este scris: „Într-o altă limbă și prin buze străine voi vorbi acestui popor, dar nici atunci nu Mă vor asculta, zice Domnul.“

22 Astfel, limbile sunt un semn nu pentru credincioși, ci pentru necredincioși, în timp ce profeția nu este un semn pentru necredincioși, ci pentru credincioși.

23 De aceea, dacă se adună întreaga biserică și toți vorbesc în limbi și intră cineva care nu înțelege sau intră niște necredincioși, oare nu vor spune ei că v-ați ieșit din minți?

24 Dar dacă toți profețiți și intră un necredincios sau cineva care nu înțelege, va fi muștrat de toți, va fi judecat de toți,

25 vor fi descoperite gândurile secrete ale inimii lui și astfel va cădea la pământ și I se va închina lui Dumnezeu, spunând: „Într-adevăr, Dumnezeu este în mijlocul vostru!“

O ordine a închinării

26 Deci, ce ar trebui făcut, fraților? Când vă adunați, fiecare are un psalm, un cuvânt de învățătură, o descoperire, o limbă, o interpretare. Toate să fie făcute pentru zidire.

27 Dacă cineva vorbește într-o limbă, să fie doi sau cel mult trei, să fie unul după altul, iar unul să traducă.

28 Dacă însă nu este nimeni care să traducă, atunci să nu vorbească în biserică, ci să-și vorbească lui însuși și lui Dumnezeu.

29 Să vorbească doi sau trei profeți, iar alții să judece cu atenție ce este spus.

30 Dacă însă altuia, care stă jos, i se dă o descoperire, primul să tacă.

31 Toți dintre voi pot profeți pe rând, pentru ca toți să învețe și toți să fie încurajați.

32 Duhurile profeților le sunt supuse profeților, **33** pentru că Dumnezeu nu este un Dumnezeu al dezordinii, ci al păcii. La fel ca în toate bisericile sfinților,

34 femeile să tacă în biserici, pentru că nu le este permis să vorbească, ci să fie supuse, așa cum spune și Legea.

35 Dacă vor să afle ceva, să-și întrebe soții acasă, pentru că este rușinos pentru o femeie să vorbească în biserică.

36 Sau oare Cuvântul lui Dumnezeu a început cu voi? Sau voi sunteți singurii pe care i-a atins?

37 Dacă cineva crede că este profet sau este înzestrat duhovnicește, trebuie să-și dea seama că ceea ce vă scriu este o poruncă a Domnului.

38 Dacă însă cineva nu recunoaște aceasta, nici el nu va fi recunoscut.

39 Astfel, frații mei, fiți plini de râvnă pentru a profeți și nu interziceți vorbirea în limbi.

40 Totul trebuie să fie făcut așa cum se cuvine și în ordine.

15 *Învierea lui Cristos*

1 Fraților, vă reamintesc Evanghelia pe care v-am vestit-o, pe care ați primit-o, în care ați rămas

2 și prin care sunteți mântuiți dacă rămâneți fermi în cuvântul pe care vi l-am vestit; altfel ați crezut degeaba.

3 Ceea ce v-am dat ca fiind de primă importanță este ceea ce eu, la rândul meu, am primit: anume că Cristos a murit pentru păcatele noastre, potrivit Scripturilor,

4 că a fost îngropat, că a fost înviat a treia zi, potrivit cu Scripturile,

5 că i S-a arătat lui Chifa și apoi celor doisprezece,

6 iar după aceea li S-a arătat la peste cinci sute de frați deodată, dintre care cei mai mulți încă trăiesc, iar unii au adormit.

7 După aceea i S-a arătat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor.

8 Ultimului dintre toți, ca unuia născut înainte de vreme, mi S-a arătat și mie.

9 Căci eu sunt cel mai neînsemnat dintre apostoli; eu nu sunt vrednic să fiu numit apostol, pentru că am persecutat biserica lui Dumnezeu,

10 însă prin harul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt, iar harul Lui față de mine n-a fost fără rezultat, ci am trudit mai mult decât oricare dintre ei, dar nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este cu mine.

11 Deci – fie eu, fie ei – noi așa predicăm, iar voi așa ați crezut.

Învierea morților

12 Dar dacă se predică faptul că Cristos a fost înviat din morți, cum pot spune unii dintre voi că nu există învierea morților?

13 Dacă nu există o înviere a morților, nici Cristos nu a fost înviat.

14 Dar dacă Cristos n-a fost înviat, atunci predicarea noastră este zadarnică și, de asemenea, și credința voastră este zadarnică.

15 Mai mult decât atât, noi suntem găsiți ca depunând o mărturie falsă despre Dumnezeu, pentru că am depus mărturie că Dumnezeu L-a înviat pe Cristos, pe Care, dacă este adevărat că morții nu învie, nu L-a înviat.

16 Dacă morții nu învie, nici Cristos n-a fost înviat,

17 iar dacă Cristos n-a fost înviat, atunci credința voastră este zadarnică, iar voi sunteți încă în păcatele voastre.

18 Atunci și cei care au murit în Cristos sunt pierduți.

19 Dacă numai pentru viața aceasta am nădărdit în Cristos, atunci suntem cei mai de plâns dintre oameni!

20 Dar Cristos a fost înviat din morți, El fiind primul rod dintre cei care au adormit.

21 Întrucât moartea a venit printr-un om, învierea morților a venit tot printr-un Om.

22 Așa cum în Adam toți mor, la fel, în Cristos, toți vor fi înviați,

23 însă fiecare la rândul lui; primul rod este Cristos, apoi, la venirea Lui, cei ai lui Cristos.

24 Apoi va veni sfârșitul, când El îi va încredința Împărăția lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi distrus orice conducător, orice autoritate și orice putere.

25 Căci El trebuie să domnească până când îi va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele Sale.

26 Ultimul vrăjmaș care va fi distrus va fi moartea.

27 Căci El „I-a pus totul sub picioare“. Dar când se spune că toate I-au fost supuse, este evident că aceasta nu-L include pe Cel Ce I le-a supus pe toate.

28 Când toate lucrurile Îi vor fi fost supuse, atunci Însuși Fiul I Se va supune Celui Ce I-a supus toate lucrurile, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți.

29 Altfel, ce vor face cei care se botează pentru cei morți? Dacă morții nu sunt înviați nicidecum, de ce mai sunt botezați ei pentru cei morți?

30 Și de ce suntem noi în pericol tot timpul?

31 Sunt în pericol de moarte în fiecare zi. Acest lucru este cert, fraților, întocmai ca lauda pe care o am cu voi în Cristos Isus, Domnul nostru.

32 Dacă doar din motive omenești m-am luptat cu fiarele în Efes, ce-am câștigat, dacă morții nu învie? „Să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri!“

33 Nu vă înșelați: „Tovărășiile rele strică obiceiurile bune.“

34 Veniți-vă în fire cum se cuvine și nu mai păcătuiți; căci sunt unii care trăiesc în ignoranță față de Dumnezeu. Spre rușinea voastră o spun.

Învierea în trup

35 Cineva ar putea întreba: „Cum învie morții? Cu ce fel de trup vor veni?“

36 Ce nebunie! Ceea ce tu semeni, nu vine la viață dacă nu moare,

37 iar ceea ce semeni nu este trupul care va fi, ci doar o sămânță simplă, ca una de grâu sau de altceva.

38 Însă Dumnezeu îi dă fiecărei semințe un trup, așa cum dorește; fiecărei semințe îi dă trupul ei.

39 Nu toate trupurile sunt la fel: unul este trupul oamenilor, altul este trupul animalelor, altul al păsărilor, altul al peștilor.

40 Există trupuri cerești și trupuri pământeste. Există o splendoare a celor cerești și un alt fel de splendoare a celor pământeste.

41 Alta este splendoarea soarelui, alta este splendoarea lunii și alta este splendoarea stelelor, iar o stea diferă de alta în splendoare.

42 La fel este și cu învierea morților. Ceea ce este semănat în putrezire, este înviat în neputrezire.

43 Ceea ce este semănat în necinste, este înviat în slavă. Ceea ce este semănat în slăbiciune, este înviat în putere.

44 Este semănat trup firesc și este înviat trup duhovnicesc. Dacă există un trup firesc, există și unul duhovnicesc.

45 Așa este și scris: „Primul om, Adam, a devenit un suflet viu.“ Ultimul Adam a devenit un duh care dă viață.

46 Dar primul nu este cel duhovnicesc, ci este cel firesc; apoi vine cel duhovnicesc.

47 Primul om a fost făcut din țărâna pământului. Al doilea Om este din cer.

48 Așa cum era cel din țărână, așa sunt și cei din țărână; și așa cum este Cel Ceresc, așa sunt și cei cerești.

49 Și așa cum am purtat chipul celui pământesc, la fel vom purta chipul Celui Ceresc.

50 Ceea ce spun, fraților, sunt următoarele: carnea și sângele nu pot să moștenească Împărăția lui Dumnezeu, și nici putrezirea nu poate moșteni neputrezirea.

51 Iată, vă spun o taină: nu toți vom adormi, dar toți vom fi schimbați

52 într-o clipă, într-o clipire din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Căci trâmbița va suna, iar cei morți vor fi înviați ca nemuritori, și noi vom fi schimbați.

53 Căci ceea ce este supus putrezirii trebuie să se îmbrace în neputrezire, iar ceea ce este muritor trebuie să se îmbrace în nemurire.

54 Când ceea ce este supus putrezirii se va fi îmbrăcat în neputrezire, iar ceea ce este muritor se va fi îmbrăcat în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care a fost scris: „Moartea a fost înghițită în victorie.

55 Moarte, unde îți este victoria? Moarte, unde îți este boldul?“

56 Boldul morții este păcatul, iar puterea păcatului este Legea.

57 Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, Care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos.

58 De aceea, frații mei preaiubiți, fiți fermi, de neclintit, întotdeauna implicați din plin în lucrarea Domnului, pentru că știți că în Domnul strădania voastră nu este zadarnică.

16 Strângerea de ajutoare pentru sfinți

1 Cu privire la strângerea de ajutoare pentru sfinți, faceți și voi ceea ce le-am spus și bisericilor din Galatia să facă:

2 În prima zi a fiecărei săptămâni, fiecare dintre voi să pună deoparte, din ceea ce a câștigat, pentru ca atunci când vin să nu mai fie necesar să se strângă nimic.

3 Când voi sosi, pe cei pe care-i considerați vrednici îi voi trimite cu scrisori să ducă darul vostru la Ierusalim.

4 Dacă mi se va părea potrivit să merg și eu, vor merge cu mine.

Planuri de călătorie

5 Voi veni la voi după ce voi trece prin Macedonia, căci prin Macedonia voi trece.

6 Probabil voi petrece un timp cu voi, poate chiar toată iarna, pentru ca voi să mă puteți trimite mai departe, oriunde aş merge.

7 Nu vreau să vă văd doar în treacăt. Sper să rămân un timp la voi, dacă Domnul îmi va permite.

8 Însă voi rămâne în Efes până în Ziua Cincizecimii,

9 întrucât mi s-a deschis o ușă largă pentru o mare lucrare, dar sunt mulți potrivnici.

10 Dacă vine Timotei, vedeți să se simtă fără frică între voi, pentru că și el face lucrarea Domnului, ca și mine.

11 De aceea, nimeni să nu-l disprețuiască. Trimiteți-l mai departe, ca să poată veni la mine, pentru că eu îl aștept împreună cu frații.

12 Cu privire la fratele Apolo, l-am rugat stăruitor să vină la voi, împreună cu frații. El însă n-a dorit să vină acum, ci va veni atunci când va avea o ocazie potrivită.

Îndemnuri și saluturi finale

13 Vegheați, stați fermi în credință, fiți bărbați, fiți tari!

14 Tot ceea ce faceți să faceți cu dragoste.

15 Vă dau un îndemn, fraților: știți despre cei din casa lui Ștefana, că ei sunt cel dintâi rod al Ahaiei și că s-au dat pe ei înșiși pentru a-i sluji pe sfinți.

16 Supuneți-vă unor astfel de oameni și fiecăruia care lucrează și trudește împreună cu ei!

17 Mă bucur de venirea lui Ștefana, a lui Fortunat și a lui Ahaic, pentru că ei, în lipsa voastră, v-au ținut locul.

18 Ei au înviorat duhul meu și al vostru. Apreciați astfel de oameni!

19 Bisericile din Asia vă salută. Aquila și Prisca, împreună cu biserica din casa lor, vă salută călduros în Domnul.

20 Toți frații vă salută. Salutați-vă unul pe altul cu o sărutare sfântă!

21 Eu, Pavel, scriu acest salut cu mâna mea.

22 Dacă cineva nu-L iubește pe Domnul, să fie blestemat! Marana tha!

23 Harul Domnului Isus să fie cu voi!

24 Dragostea mea este cu voi toți, în Cristos Isus. (Amin.)

2 CORINTENI

1 1 Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei, către biserica lui Dumnezeu care este în Corint, împreună cu toți sfinții care sunt în toată Ahaia:

2 har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos!

Mulțumiri Dumnezeului oricărei încurajări

3 Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl îndurărilor și Dumnezeul oricărei încurajări,

4 Cel Care ne încurajează în toate necazurile noastre, pentru a-i putea încuraja pe cei ce sunt în orice necaz, cu încurajarea cu care noi înșine suntem încurajați de Dumnezeu.

5 Așa cum suferințele lui Cristos abundă în noi, tot astfel, prin Cristos, suntem încurajați din abundență.

6 Dacă noi avem necazuri, este pentru încurajarea și mântuirea voastră; dacă noi suntem încurajați, este pentru încurajarea voastră, care vă ajută să răbdați aceleași suferințe pe care le răbdăm și noi.

7 Nădejdea noastră cu privire la voi este fermă, pentru că știm că, așa cum sunteți părtași cu noi în suferință, tot așa sunteți și în încurajare.

8 Fraților, nu vrem să nu știți despre necazurile pe care le-am avut în Asia, pentru că am avut greutăți dincolo de puterea noastră, așa încât pierduserăm și nădejdea de a mai trăi.

9 Ne-am simțit ca și cum am fi primit condamnarea la moarte, ca să nu ne bazăm pe noi înșine, ci pe Dumnezeu, Care învie morții;

10 El ne-a scăpat dintr-un mare pericol de moarte și va continua să ne scape. În El nădăjduim că încă ne va mai scăpa.

11 Uniți-vă să ne ajutați prin rugăciunile voastre și mulți vor mulțumi pentru noi datorită darului dat nouă ca răspuns la rugăciunile multora.

Schimbarea unora dintre planurile lui Pavel

12 Lauda noastră este mărturia conștiinței noastre, potrivit căreia noi ne-am comportat în lume, și chiar mai mult față de voi, în curăția și sinceritatea care vin de la Dumnezeu, nu cu o înțelepciune firească, ci prin harul lui Dumnezeu.

13 Căci noi nu vă scriem altceva decât ceea ce puteți citi și înțelege. Și nădăjduiesc că până la sfârșit veți înțelege,

14 așa cum ați și înțeles, în parte, că lauda voastră suntem noi, după cum și voi veți fi lauda noastră, în ziua Domnului nostru Isus.

15 Având această încredințare, mi-am propus mai întâi să vin la voi, ca să aveți parte de o a doua favoare.

16 Am vrut să vin la voi în drum spre Macedonia, să mă întorc din Macedonia tot pe la voi și să fiu trimis de voi în Iudeea.

17 Deci, plănuiind aceasta, m-am comportat eu oare cu ușurătate? Sau mi-am făcut planurile în mod firesc, gata să spun și „da, da“ și „nu, nu“?

18 Credincios este Dumnezeu, că vorbirea noastră față de voi nu este și „da“, și „nu“.

19 Căci Fiul lui Dumnezeu, Isus Cristos, pe Care noi L-am predicat printre voi, - eu, Silvan și Timotei -, nu este „da“ și „nu“, ci El este întotdeauna „da“,

20 pentru că în El toate promisiunile lui Dumnezeu sunt „da“. De aceea, prin El spunem „Amin!“, spre slava lui Dumnezeu.

21 Cel Care ne întărește împreună cu voi, în Cristos, și Care ne-a uns, este Dumnezeu.

22 El ne-a și pecetluit și ne-a dat în inimă Duhul ca pe o garanție.

23 Îl chem pe Dumnezeu ca martor al sufletului meu, spunându-vă că n-am mai venit în Corint tocmai ca să vă cruț.

24 Nu că noi domnim peste credința voastră, ci suntem conlucrători cu voi pentru bucuria voastră, căci voi stați fermi în credință.

2 1 Astfel, am hotărât să nu mai vin din nou la voi în durere,

2 pentru că, dacă eu vă întristez, atunci cine mă va mai încuraja pe mine, dacă nu cel pe care l-am întristat?

3 Am scris așa, pentru ca atunci când voi veni să nu fiu întristat de cei care ar trebui să mă bucure, căci sunt încredințat cu privire la voi toți că bucuria mea este bucuria voastră, a tuturor.

4 V-am scris din durerea și din necazul inimii și cu multe lacrimi, nu ca să vă întristez, ci ca să vă dați seama de dragostea pe care o am din belșug față de voi.

Iertarea celui păcătos

5 Dacă cineva a fost o pricină de întristare, nu pe mine m-a întristat, ci, într-o oarecare măsură, ca să nu fiu prea sever, pe voi toți.

6 Este suficient pentru acesta faptul că a fost pedepsit de cei mai mulți dintre voi.

7 Astfel, acum ar trebui să-l iertați și să-l încurajați, ca să nu fie copleșit de prea multă întristare.

8 De aceea, vă îndemn să vă declarați iarăși dragostea față de el.

9 Căci v-am scris și ca să vă pun la încercare și să văd dacă sunteți ascultători în toate.

10 Pe cine iertați voi, îl iert și eu. Ceea ce am iertat, dacă am iertat ceva, a fost de dragul vostru, în prezența lui Cristos,

11 ca să nu dăm câștig de cauză lui Satan, pentru că noi nu suntem în necunoștință de planurile lui.

12 Când am venit la Troa pentru Evanghelia lui Cristos și mi-a fost deschisă o ușă în Domnul,

13 n-am avut liniște în duhul meu, pentru că nu l-am găsit acolo pe Titus, fratele meu. Astfel, mi-am luat rămas bun de la ei și m-am dus în Macedonia.

Lucrarea apostolică

14 Îi mulțumim însă lui Dumnezeu, Care ne conduce întotdeauna la biruință, în Cristos, și răspândește prin noi în orice loc mireasma cunoașterii Lui.

15 Căci, pentru Dumnezeu, noi suntem mireasma lui Cristos printre cei ce sunt mântuiți și printre cei ce pier;

16 pentru aceștia - o mireasmă de la moarte spre moarte, iar pentru aceia - o mireasmă de la viață spre viață. Și cine este destoinic pentru aceste lucruri?

17 Spre deosebire de mulți alții, noi nu facem negustorie cu Cuvântul lui Dumnezeu, ci vorbim ca niște oameni sinceri și, ca unii trimiși de Dumnezeu, vorbim în prezența lui Dumnezeu, în Cristos.

3 **1** Începem oare din nou să ne recomandăm singuri? Oare avem nevoie, așa cum au unii, de scrisori de recomandare către voi sau de la voi?

2 Voi înșivă sunteți scrisoarea noastră de recomandare, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii,

3 arătând că sunteți o scrisoare a lui Cristos, pregătită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu, nu pe table de piatră, ci pe niște table care sunt inimi de carne.

4 O astfel de încredere avem, prin Cristos, înaintea lui Dumnezeu.

5 Nu că prin noi înșine suntem destoinici, pretinzând că ceva vine de la noi, ci destoinicia noastră vine de la Dumnezeu,

6 Care ne-a și făcut destoinici să fim slujitorii Noului Legământ, nu al literei, ci al Duhului, pentru că litera ucide, dar Duhul dă viață.

Slava mai mare a Noului Legământ

7 Dar dacă slujba morții, încrustată în litere, pe table de piatră, a fost cu slavă, astfel încât poporul Israel n-a putut privi la fața lui Moise, din cauza strălucirii trecătoare a feței lui,

8 cu cât mai mult este cu slavă slujba Duhului?

9 Căci, dacă în slujba aducătoare de condamnare era slavă, cu mult mai mult slujba aducătoare de dreptate va abunda de slavă!

10 Fiindcă ceea ce a fost slăvit, nici n-a fost slăvit, din pricina slavei care o întrece cu mult.

11 Într-adevăr, dacă ceea ce era trecător a fost cu slavă, cu mult mai mult este cu slavă ceea ce rămâne.

12 Deci, întrucât avem o astfel de nădejde, lucrăm cu mare îndrăzneală,

13 nu ca Moise, care și-a pus un văl peste față pentru ca fiii lui Israel să nu se uite la sfârșitul a ceea ce era trecător.

14 Însă mințile lor erau împietrite. Până în ziua de astăzi, același văl rămâne neridicat când ei citesc din Vechiul Legământ, pentru că doar în Cristos acest văl este dat la o parte.

15 Până astăzi, oricând este citit Moise, pe mințile lor este un văl,

16 dar atunci când cineva se întoarce la Domnul, vălul este dat la o parte.

17 Domnul este Duhul, iar acolo unde este Duhul Domnului este libertate.

18 Noi toți, cu fețe neacoperite, reflectăm slava Domnului, ca într-o oglindă, și suntem transformați în asemănarea Sa din slavă în slavă; aceasta vine de la Domnul, Care este Duhul.

4 Comori în niște vase de lut

1 De aceea, întrucât prin îndurarea lui Dumnezeu avem această slujbă, nu suntem descurajați,

2 ci respingem lucrurile ascunse și rușinoase, nu ne purtăm cu viclenie, nici nu falsificăm Cuvântul lui Dumnezeu, ci, prin arătarea deschisă a adevărului,

ne recomandăm pe noi înșine în fața conștiinței oricărui om, înaintea lui Dumnezeu.

3 Iar dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce pier,

4 ale căror minți necredincioase le-a orbit dumnezeul acestui veac, ca să nu strălucească lumina Evangheliei slavei lui Cristos, Care este chipul lui Dumnezeu.

5 Noi nu ne predicăm pe noi înșine, ci pe Isus Cristos ca Domn, iar pe noi înșine ca sclavii voștri, datorită lui Isus.

6 Dumnezeu, Care a spus: „Să lumineze lumina din întuneric!“, a luminat și inimile noastre, pentru a ne da lumina cunoașterii slavei lui Dumnezeu strălucind pe fața lui Isus.

7 Dar noi avem această bogăție în niște vase de lut, pentru a arăta că această putere nemaipomenită Îi aparține lui Dumnezeu și nu vine de la noi.

8 Suntem asupriți în orice fel, dar nu zdrobiți, luați prin surprindere, dar nu disperați,

9 persecutați, dar nu părăsiți, trântiți la pământ, dar nu distruși,

10 purtăm întotdeauna în trupul nostru moartea lui Isus, pentru ca și viața lui Isus să fie văzută în trupurile noastre.

11 Căci noi, care suntem vii, suntem întotdeauna dați la moarte datorită lui Isus, pentru ca și viața lui Isus să fie văzută în trupul nostru muritor.

12 Astfel, în noi lucrează moartea, iar în voi viața.

13 Însă, fiindcă avem același duh al credinței, potrivit cu ceea ce este scris: „Am crezut, de aceea am vorbit!“, și noi credem, și de aceea vorbim.

14 Știm că Cel Ce L-a înviat pe Domnul Isus ne va învia și pe noi împreună cu Isus și ne va duce împreună cu voi în prezența Sa.

15 Toate sunt pentru voi, pentru ca harul, atingând mulți oameni, să facă să abunde mulțumirea, spre slava lui Dumnezeu.

16 De aceea, nu suntem descurajați. Dacă omul nostru din afară piere, totuși lăuntru nostru este înnoit din zi în zi.

17 Căci necazul nostru ușor de purtat și temporar, lucrează în noi o greutate veșnică de slavă, dincolo de orice imaginație.

18 Noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele care nu se văd, deoarece cele care se văd sunt trecătoare, dar cele care nu se văd sunt veșnice.

5 *Lăcașul nostru ceresc*

1 Noi știm într-adevăr că, dacă casa cortului nostru pământesc este distrusă, avem o locuință de la Dumnezeu, o casă veșnică în ceruri, care nu este făcută de mâini.

2 Căci gemem în cortul acesta, dorind să ne îmbrăcăm peste el cu lăcașul nostru ceresc,

3 negreșit dacă, după ce vom fi îmbrăcați, nu vom fi găsiți goi.

4 În timp ce suntem în acest cort, gemem și suntem împovărați, nu pentru că dorim să fim dezbrăcați, ci pentru că dorim să fim îmbrăcați, pentru ca ceea ce este muritor să fie înghițit de viață.

5 Și Cel Ce ne-a pregătit pentru aceasta este Dumnezeu, Care ne-a dat Duhul ca pe o garanție.

6 De aceea, întotdeauna suntem plini de încredere chiar dacă știm că, atâta timp cât suntem acasă în trup, suntem departe de Domnul.

7 Căci noi umblăm prin credință, nu prin vedere;

8 avem încredere și ne place mult mai mult să fim departe de trup și să fim acasă cu Domnul.

9 Astfel, fie că suntem acasă, fie că suntem departe de casă, scopul nostru este să-I fim plăcuți,

10 fiindcă toți trebuie să ne înfățișăm înaintea tronului de judecată al lui Cristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata pentru ceea ce a făcut în timp ce era în trup, fie bine, fie rău.

Mesajul împăcării

11 Așadar, cunoscând frica de Domnul, încercăm să-i convingem pe oameni. Noi suntem pe deplin cunoscuți de către Dumnezeu și sper că, de asemenea, suntem cunoscuți și conștiințelor voastre.

12 Noi nu ne recomandăm din nou înaintea voastră, ci vă dăm o ocazie de a vă lauda cu noi, ca să puteți răspunde celor care se laudă cu înfățișarea exterioară, și nu cu inima.

13 Dacă ne-am ieșit din minți, pentru Dumnezeu ne-am ieșit; dacă suntem întregi la minte, pentru voi suntem.

14 Căci dragostea lui Cristos ne constrânge, întrucât suntem convinși că atunci când Unul a murit pentru toți, toți au murit.

15 El a murit pentru toți, pentru ca cei vii să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel Ce a murit și a fost înviat pentru ei.

16 Astfel, de acum, noi nu mai cunoaștem pe nimeni în felul lumii. Chiar dacă odată L-am

cunoscut pe Cristos în felul lumii, acum nu-L mai cunoaștem așa.

17 Astfel, dacă cineva este în Cristos, este o nouă creație. Cele vechi s-au dus; iată, toate au devenit noi!

18 Toate acestea sunt de la Dumnezeu, Care, prin Cristos, ne-a împăcat cu Sine și ne-a dat mesajul împăcării:

19 anume acela că Dumnezeu era în Cristos, împăcând lumea cu Sine, nemaținând în seamă păcatele oamenilor, și ne-a încredințat nouă Cuvântul împăcării.

20 Deci noi suntem ambasadori ai lui Cristos și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm, în Numele lui Cristos, împăcați-vă cu Dumnezeu!

21 El, pentru noi, L-a făcut păcat pe Cel Ce n-a cunoscut păcatul, pentru ca, în El, să devenim dreptatea lui Dumnezeu.

6 **1** Lucrând împreună cu Dumnezeu, vă îndemnăm să nu primiți harul lui Dumnezeu în zadar.

2 Căci El spune: „La vremea îndurării te-am ascultat și în ziua mântuirii te-am ajutat.” **1** Iată că acum este vremea îndurării! Iată că acum este ziua mântuirii!

Slujitorii lui Dumnezeu

3 Nu punem nici un obstacol în calea nimănui, pentru ca slujba noastră să nu fie criticată,

4 ci în toate ne arătăm ca niște slujitori ai lui Dumnezeu, în îndelungă răbdare, în necazuri, în greutate, în strâmtorări,

5 în bătai, în închisori, în răscoale, în osteneli, în nopți nedormite, în posturi,

6 în curăție, în cunoaștere, în răbdare, în bunătațe, în Duhul Sfânt, într-o dragoste fără ipocrizie,

7 în Cuvântul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptății, în mâna dreaptă și în mâna stângă,

8 în glorie și dezonoare, în defăimare și vorbire de bine. Suntem priviți ca niște impostori, deși suntem adevărați;

9 ca niște necunoscuți, deși suntem bine cunoscuți; ca unii care murim, deși iată că trăim; ca niște pedepsiți, deși nu suntem omorâți;

10 ca niște întristați, deși suntem întotdeauna bucuroși; ca niște săraci, deși îmbogățim pe mulți; ca neavând nimic, deși avem toate lucrurile.

11 Am vorbit deschis față de voi, corintienilor, iar inima ne este larg deschisă!

12 Noi nu punem nici un fel de restricții sentimentelor noastre față de voi, dar voi v-ați oprit sentimentele față de noi.

13 Deci, la rândul vostru – vă vorbesc ca unor copii – deschideți-vă și voi larg inimile!

Nu vă înjugați la un jug nepotrivit!

14 Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce parteneriat poate fi între dreptate și fărădelege? Sau ce părtașie poate fi între lumină și întuneric?

15 Ce armonie poate fi între Cristos și Belial? Sau ce parte au în comun cel credincios cu cel necredincios?

16 Ce înțelegere poate fi între Templul lui Dumnezeu și idoli? Noi suntem Templul Dumnezeului celui Viu, așa cum a spus Dumnezeu: „Voi locui în ei, voi umbla printre ei și voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu.”

17 „De aceea, ieșiți din mijlocul lor, separați-vă! zice Domnul. Nu atingeți nimic necurat, iar Eu vă voi primi.”

18 „Eu voi fi Tatăl vostru, iar voi veți fi fiii și fiicele Mele, zice Domnul cel Atotputernic.”

7 **1** Preaiubiților, întrucât avem aceste promisiuni, să ne curățim de orice pângărește trupul și duhul, desăvârșind sfințenia în frică de Dumnezeu.

Bucuria lui Pavel

2 Deschideți-vă inima față de noi! N-am făcut rău nimănui, n-am corupt pe nimeni, n-am exploatat pe nimeni.

3 Nu spun aceasta ca să vă condamn, căci am spus mai înainte că sunteți în inimile noastre, fie că murim împreună, fie că trăim împreună.

4 Am mare încredere în voi; sunt atât de mândru de voi, sunt încurajat și foarte bucuros în fiecare dintre necazurile noastre.

5 Când am venit în Macedonia, trupurile noastre n-au avut odihnă, ci au fost tot felul de greutate, lupte din afară, temeri din lăuntru,

6 însă Dumnezeu, Care-i încurajează pe cei deznădăjduiți, ne-a încurajat prin venirea lui Titus,

7 și nu doar prin venirea sa, ci și prin încurajarea pe care ne-a adus-o vorbindu-ne despre voi, când ne-a spus despre dorința voastră puternică, despre durerea voastră adâncă și despre devotamentul

vostru pentru mine. Astfel, m-am bucurat și mai mult.

8 Chiar dacă scrisoarea mea v-a întristat, nu regret. Și chiar dacă am regretat, căci văd că scrisoarea mea v-a întristat, măcar că numai pentru puțin timp, **9** totuși acum mă bucur, nu pentru că ați fost întristați, ci pentru că întristarea voastră v-a dus la pocăință, pentru că ați fost întristați după voia lui Dumnezeu, ca nimeni să nu sufere nici o pierdere din cauza noastră.

10 Căci întristarea după voia lui Dumnezeu lucrează pocăința care duce la mântuire și în ea nu este regret, dar întristarea lumii produce moarte.

11 Vedeți ce devotament a produs în voi această întristare după voia lui Dumnezeu, ce apărare, ce indignare, ce teamă, ce dorință, ce râvnă, ce dorință de dreptate! În toate v-ați arătat fără vină în această problemă.

12 Astfel, deși v-am scris, n-am făcut-o din cauza celui ce a făcut răul sau din cauza celui ce a suferit răul, ci pentru a vă arăta cât de profund este devotamentul nostru față de voi, înaintea lui Dumnezeu.

13 Prin aceasta suntem încurajați. Pe lângă încurajarea noastră, ne bucurăm și mai mult de bucuria lui Titus, pentru că duhul lui a fost înviorat de voi toți.

14 M-am lăudat lui cu voi și nu m-ați făcut de rușine, ci, așa cum tot ce v-am spus a fost adevărat, tot astfel și lauda noastră cu voi înaintea lui Titus s-a dovedit adevărată.

15 Astfel, dragostea lui pentru voi se întărește când își reamintește de ascultarea voastră, a tuturor, de felul cum l-ați primit cu frică și cutremur.

16 Mă bucur că pot avea deplină încredere în voi.

8 *Încurajarea generozității*

1 Vreau să știți, fraților, despre harul pe care Dumnezeu l-a dat în bisericile din Macedonia, **2** pentru că, fiind încercați deosebit de mult prin necazuri, bucuria lor abundentă și marea lor sărăcie au rezultat într-o manifestare de har abundentă.

3 Eu depun mărturie că ei au dat din proprie inițiativă, după puterea lor și chiar dincolo de puterea lor,

4 rugându-ne cu multă insistență pentru harul de a fi părtași la această slujire pentru sfinți,

5 și nu așa cum ne-am așteptat, ci s-au dedicat pe ei înșiși, mai întâi Domnului, iar apoi, prin voia lui Dumnezeu, nouă.

6 Astfel, l-am îndemnat pe Titus, pentru că el a început mai devreme această lucrare, să ducă la capăt această binefacere a harului din partea voastră.

7 Acum, așa cum vă distingeți în toate – în credință, în vorbire, în cunoaștere, într-o dedicare totală și în dragostea pe care ați învățat-o de la noi – să vă distingeți și în această binefacere a harului.

8 Nu vă spun aceasta ca pe o poruncă, ci verific, prin dedicarea altora, cât de adevărată este dragostea voastră.

9 Voi cunoașteți harul Domnului nostru Isus Cristos, Care, deși a fost bogat, de dragul vostru a devenit sărac, pentru ca voi să vă îmbogățiți prin sărăcia Lui.

10 Vă dau sfatul meu, pentru ceea ce este cel mai bine pentru voi în această problemă: anul trecut ați fost primii nu doar în a face, ci și în a dori să faceți;

11 acum deci terminați lucrarea, pentru ca, tot așa cum ați dorit, tot astfel să și dați, după posibilitățile pe care le aveți.

12 Dacă există dorință, darul este primit potrivit cu ceea ce are cineva, nu cu ceea ce nu are.

13 Aceasta nu este pentru ca alții să fie ușurați, iar voi să fiți împovărați, ci pentru a fi egalitate.

14 Abundența pe care voi o aveți acum îi poate ridica pe cei care sunt în nevoi, pentru ca, la rândul lor, abundența lor să împlinească nevoia voastră. Astfel, va fi egalitate,

15 așa cum este scris: „Celui ce a adunat mai mult, nu i-a rămas în plus, iar cel ce a adunat mai puțin n-a dus lipsă.“

Misiunea lui Titus

16 Îi sunt recunoscător lui Dumnezeu, Care a pus în inima lui Titus aceeași dedicare pentru voi pe care o am și eu.

17 Căci el nu numai că a primit bine apelul vostru, ci vine acum la voi din proprie inițiativă și cu mai mult entuziasm decât oricând.

18 Împreună cu el vi-l trimit și pe fratele care este lăudat de toate bisericile, datorită Evangheliei.

19 Nu doar atât, dar el a fost desemnat de biserici să călătorească împreună cu noi în timp ce administrăm această binefacere a harului, pentru slava Domnului Însuși și pentru a ne arăta bunăvoința.

20 Suntem atenți, ca să nu stârnim vreo plângere cu privire la modul în care administrăm acest dar generos.

21 Căci avem grijă să facem ceea ce este bine nu doar înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.

22 Îl trimitem pe fratele nostru cu ei – frate pe care deseori l-am pus la încercare și l-am găsit dedicat, dar care acum este mai dedicat decât oricând – pentru că are mare încredere în voi.

23 În ce-l privește pe Titus, el este părtaș și conlucrător cu mine pentru voi. În ce-i privește pe frații noștri, ei sunt trimiși ai bisericii, slava lui Cristos.

24 De aceea, în mod deschis, înaintea bisericilor, arătați-le dovada dragostei voastre și motivul nostru de laudă cu privire la voi.

9 *Semănând generozitate*

1 Nu este necesar să vă scriu despre această slujire pentru sfinți,

2 pentru că eu cunosc bunăvoința voastră, cu care mă laud înaintea celor din Macedonia, spunând că Ahaia a fost gata încă de anul trecut. Râvna voastră i-a încurajat pe cei mai mulți dintre ei.

3 Îi trimit însă pe frați pentru ca lauda noastră să nu fie dovedită ca fiind goală – în acest caz, așa cum am spus, să fiți pregătiți.

4 Dacă cei din Macedonia ar veni cu mine și v-ar găsi nepregătiți, ce rușine ne-ar fi – ca să nu mai vorbesc despre rușinea voastră – pentru că am avut o astfel de încredere în voi!

5 Astfel, cred, fraților, că este necesar să vă îndemn, să vin la voi mai înainte, pentru a pregăti darul pe care l-ați promis; atunci, el va fi gata ca un lucru pe care vreți să-l dați și nu ca o constrângere.

6 Reamintiți-vă: cine seamănă puțin va secera puțin, iar cine seamănă mult va secera mult.

7 Fiecare să facă așa cum a hotărât în inima lui, nu cu regret, nici din constrângere, pentru că Dumnezeu îl iubește pe dătătorul voios.

8 Dumnezeu poate să vă dea din abundență orice dar, pentru ca, având întotdeauna lucrurile de care aveți nevoie, să faceți cât mai multe fapte bune,

9 așa cum este scris: „A împărțit, a dăruit celor nevoiași, dreptatea lui rămâne pentru totdeauna.“

10 Cel Ce asigură sămânța pentru semănător și pâine pentru hrană va asigura și va înmulți și sămânța voastră pentru semănat și va crește roadele dreptății voastre.

11 Astfel veți fi îmbogățiți în orice privință, pentru întreaga voastră generozitate care, prin noi, va face să aducă mulțumiri lui Dumnezeu.

12 Căci ajutorul acestei lucrări pe care o faceți voi nu doar că împlinește nevoile sfinților, ci și abundă în mulțumiri aduse lui Dumnezeu.

13 În urma dovezii acestui ajutor, voi îl slăviți pe Dumnezeu prin ascultarea voastră față de mărturisirea Evangheliei lui Cristos și prin generozitatea contribuției față de ei și față de alții,

14 iar ei se vor ruga pentru voi cu dragoste, datorită harului deosebit de mare al lui Dumnezeu, pe care El vi l-a dat vouă.

15 Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul Său nespus de mare!

10 *Lucrarea și autoritatea lui Pavel*

1 Eu însumi, Pavel, vă îndemn, prin blândețea și bunătatea lui Cristos – eu, care sunt blând când sunt cu voi, dar plin de curaj când sunt departe de voi –

2 vă rog ca, atunci când sunt prezent, să nu fie nevoie să-mi arăt curajul de a-i înfrunța pe cei ce consideră că noi trăim după fire!

3 Noi, deși trăim în fire, nu ne luptăm potrivit cu firea.

4 Căci armele noastre de luptă nu sunt firești, ci sunt armele puternice ale lui Dumnezeu, prin care dărâmăm fortărețe. Noi răsturnăm argumentele

5 și orice înălțime semeată care se ridică împotriva cunoașterii lui Dumnezeu, și orice gând îl facem sclav ascultării de Cristos.

6 Suntem gata să pedepsim orice act de neascultare, odată ce ascultarea voastră este deplină.

7 Voi vă uitați la înfățișarea exterioară. Dacă cineva este convins că este al lui Cristos, el însuși ar trebui să ia în considerare faptul că, așa cum el este al lui Cristos, la fel suntem și noi.

8 Chiar dacă mă laud ceva mai mult cu autoritatea noastră, pe care Domnul ne-a dat-o pentru zidirea și nu pentru dărâmarea voastră, nu-mi va fi rușine de ea,

9 pentru că nu vreau să par, prin scrisorile mele, ca unul care vrea să vă înspăimânte.

10 Unii spun: „Scrisorile lui sunt cu greutate și puternice, dar când este prezent, este slab și cuvântul lui este disprețuit.“

11 Astfel de oameni ar trebui să ia în considerare că ceea ce spunem în scrisori, când suntem absenți, este și în faptă când suntem prezenți.

12 Noi n-ar trebui să îndrăznim să ne clasificăm sau să ne comparăm cu cei care se recomandă singuri, însă, când ei se măsoară unul cu altul și se compară unul cu altul, nu dau dovadă de înțelepciune.

13 Noi însă nu ne laudăm peste măsură, ci în măsura limitelor pe care ni le-a încredințat Dumnezeu, măsură care se întinde chiar și până la voi.

14 Nu ne întindem dincolo de ea, ca și cum n-am fi ajuns până la voi, căci am venit primii la voi cu Evanghelia lui Cristos.

15 Nu ne laudăm dincolo de limite, adică cu ostenele altora, ci nădejdea noastră este că, așa cum credința voastră crește, sfera noastră de lucru între voi va fi lărgită și mai mult,

16 ca să putem vesti Evanghelia în țările de dincolo de voi, fără să ne laudăm cu o lucrare deja făcută în sfera de lucru a altuia.

17 Însă „Cel ce se laudă să se laude în Domnul.“

18 Fiindcă nu cel ce se recomandă singur este aprobat, ci cel pe care Domnul îl recomandă.

11 Pavel și falșii profeți

1 Vreau să acceptați puțină nebunie din partea mea și să aveți răbdare cu mine.

2 Sunt gelos cu gelozia lui Dumnezeu, căci v-am logodit cu un bărbat, pentru a vă înfățișa ca pe o fecioară curată lui Cristos.

3 Mi-e teamă însă că, așa cum șarpele a înșelat-o pe Eva cu viclenia lui, gândurile voastre vor fi pervertite de la sinceritatea și curăția față de Cristos.

4 Căci dacă cineva vine și vă predică un alt Isus decât Cel pe Care vi L-am predicat noi, sau dacă voi primiți un alt duh decât Cel pe Care L-ați primit, sau o altă evanghelie decât cea pe care ați primit-o, voi îngăduiți cu ușurință toate acestea!

5 Eu consider că nu le sunt inferior în nici o privință acelor „apostoli deosebiți“.

6 Chiar dacă sunt neinstruit în vorbire, nu sunt însă și în cunoaștere; și v-am arătat aceasta în orice fel și în toate lucrurile.

7 Sau am făcut oare un păcat, umilindu-mă pentru ca voi să fiți înălțați, întrucât v-am vestit Evanghelia lui Dumnezeu în dar?

8 Am împovărat alte biserici, primind plată de la ele, ca să vă slujesc vouă,

9 iar când am fost la voi și eram în nevoi, n-am pus povară asupra nimănui, pentru că nevoile mele au fost împlinite de către frații care au venit din

Macedonia. M-am abținut și mă voi abține de la a fi o povară pentru voi.

10 Așa cum adevărul lui Cristos este în mine, nimeni nu va opri această laudă a mea în regiunile Ahaiei.

11 De ce? Pentru că nu vă iubesc? Dumnezeu știe că vă iubesc.

12 Voi continua să fac ceea ce fac, ca să distrug orice prilej al celor care vor să fie recunoscuți ca egali ai noștri în lucrurile cu care se laudă,

13 pentru că astfel de oameni sunt apostoli falși, lucrători care înșală, deghizându-se în apostoli ai lui Cristos.

14 Nu este de mirare, pentru că însuși Satan se deghizează în înger de lumină.

15 Nu este mare lucru deci dacă slujitorii săi se deghizează în slujitori ai dreptății; sfârșitul lor va fi după faptele lor.

Suferințele lui Pavel pentru Cristos

16 Vă spun din nou: nimeni să nu creadă că sunt nebun, dar, dacă o faceți, atunci acceptați-mă ca și cum aș fi nebun, ca să mă laud și eu puțin!

17 În această încredere laudăroasă, ceea ce spun nu este ceea ce Domnul ar vrea să spun, ci este ca o nebunie.

18 Întrucât mulți se laudă potrivit firii, mă voi lauda și eu.

19 Căci voi sunteți înțelepți și-i răbdați cu bucurie pe nebuni!

20 Voi îngăduiți dacă cineva vă înrobește, dacă cineva vă exploatează, dacă cineva vă abuzează, dacă cineva vă privește de sus, dacă cineva vă lovește peste față.

21 O spun spre rușinea mea, pentru că noi am fost prea slabi pentru aceasta. Dar cu orice altceva ar îndrăzni cineva să se laude – vorbesc ca un nebun – îndrăznesc și eu să mă laud!

22 Sunt ei evrei? Și eu sunt! Sunt ei israeliți? Și eu sunt! Sunt ei urmași ai lui Avraam? Și eu sunt!

23 Sunt ei slujitori ai lui Cristos? – vorbesc ca un ieșit din minți. Eu sunt și mai mult! Am trudit mult mai mult, am fost în închisoare mult mai mult, am fost biciuit mult mai sever, deseori în pericol de moarte;

24 de cinci ori am primit de la iudei patruzeci de lovituri fără una,

25 de trei ori am fost bătut cu nuiiele, o dată am fost împroșcat cu pietre, de trei ori am naufragiat, am fost o zi și o noapte în largul mării,

26 adesea în călătorii, în pericole pe râuri, în pericole din cauza tâlharilor, în pericole din cauza celor din neamul meu, în pericole din cauza neamurilor, în pericole în cetate, în pericole în pustie, în pericole pe mare, în pericole datorită fraților falși,

27 muncind și trudind din greu, deseori neputând dormi, flămând și însetat, deseori fără hrană, în frig și fără haine

28 și, dincolo de alte lucruri, era și preocuparea mea zilnică: îngrijorarea mea pentru toate bisericile.

29 Cine este slab și eu să nu mă simt slab? Cine cade în păcat și eu să nu ard?

30 Dacă trebuie să mă laud, mă voi lăuda cu lucrurile care îmi arată slăbiciunea.

31 Dumnezeu și Tatăl Domnului Isus, Care este binecuvântat în veci, știe că nu mint.

32 În Damasc, guvernatorul regelui Areta a păzit cetatea Damasc ca să mă prindă,

33 dar am fost coborât într-un coș, printr-o fereastră din zid, și am scăpat din mâinile lui.

12 Viziunile și țepușul lui Pavel

1 E nevoie să mă laud, măcar că nu este nimic de câștigat; voi recurge totuși la vedeniile și descoperirile Domnului.

2 Cunosc un om în Cristos, care, acum paisprezece ani – dacă era în trup, nu știu; dacă era în afara trupului, nu știu, Dumnezeu știe – a fost răpit în al treilea cer.

3 Știu că omul acesta – dacă era în trup sau dacă era în afara trupului, nu știu, Dumnezeu știe –

4 a fost răpit în Rai și a auzit lucruri care nu pot fi exprimate în cuvinte, lucruri care nu-i sunt permise omului să le spună.

5 Cu un astfel de om mă voi lăuda; dar cu mine însumi nu mă voi lăuda decât cu slăbiciunile mele.

6 Însă dacă vreau să mă laud nu voi fi un nebun, pentru că voi spune adevărul; dar nu mă voi lăuda, pentru ca nimeni să nu mă considere mai sus decât ceea ce vede în mine sau aude de la mine,

7 chiar având în vedere caracterul nemaipomenit al acestor descoperiri. De aceea, ca să nu mă îngâmf, mi-a fost dat un țepuș în carne, un mesager al lui Satan, ca să-mi facă rău și astfel să nu mă îngâmf.

8 De trei ori l-am cerut Domnului să mi-l ia.

9 Dar El mi-a zis: „Harul Meu îți este de ajuns, căci puterea Mea este făcută desăvârșită în slăbiciune.“ Așadar, mă voi lăuda mult mai bucuros cu

slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Cristos să poată locui în mine.

10 De aceea, eu sunt mulțumit în slăbiciuni, în insulte, în greutăți, în persecuții și necazuri, de dragul lui Cristos, pentru că atunci când sunt slab, sunt puternic.

Grija lui Pavel pentru corintieni

11 Am ajuns nebun; voi m-ați forțat! Eu ar fi trebuit să fiu recomandat de voi, căci nu le sunt cu nimic inferior acestor „apostoli minunați“, măcar că eu sunt nimic.

12 Semnele care arată că sunt apostol au fost făcute între voi, cu toată răbdarea, atât semne, cât și fapte puternice și minuni.

13 Ați fost tratați mai rău decât alte biserici prin faptul că numai pentru voi n-am fost niciodată o povară? Iertați-mi această nedreptate!

14 Sunt gata să vin la voi pentru a treia oară; și nu voi fi o povară, pentru că eu nu lucrurile voastre le vreau, ci pe voi. Nu copiii ar trebui să adune pentru părinți, ci părinții pentru copii.

15 Voi cheltui bucuros tot ce am și mă voi da pe mine însumi pentru sufletele voastre. Oare voi fi iubit mai puțin pentru că v-am iubit atât de mult?

16 Să presupunem că n-am pus greutate asupra voastră, dar, fiind un om viclean, v-am prins prin înșelare.

17 V-am exploatat prin vreunul dintre cei pe care vi i-am trimis?

18 L-am rugat pe Titus să meargă și l-am trimis pe fratele cu el. Oare v-a exploatat Titus? N-am umblat noi în același Duh? N-am călcat noi pe aceleași urme?

19 Credeți că în tot acest timp ne-am apărat pe noi înșine înaintea voastră? Noi vorbim înaintea lui Dumnezeu, în Cristos. Preaiubiților, toate lucrurile pe care le facem sunt pentru zidirea voastră.

20 Mă tem că, atunci când voi veni, nu vă voi găsi așa cum aș vrea să fiți și nici voi nu mă veți găsi așa cum vreți. Mi-e teamă că ar putea fi ceartă, invidie, mânie, ambiții egoiste, calomnie, bârfe, îngâmfare, tulburări.

21 Mă tem că atunci când voi veni din nou, Dumnezeul meu mă va smeri în prezența voastră și mă voi mâhni pentru mulți care au păcătuit în trecut și nu s-au pocăit de necurăția, desfrâul și depravarea pe care le-au practicat.

13 Îndemnuri finale

1 Aceasta este a treia oară când vin la voi. „Orice vorbă trebuie să fie susținută pe baza mărturiei a doi sau trei martori.“

2 Le-am spus mai dinainte celor ce au păcătuit în trecut și tuturor celorlalți, și le spun mai dinainte și acum, când sunt absent, așa cum am făcut atunci când am fost a doua oară la voi, că, dacă voi veni din nou, nu voi cruța deloc,

3 întrucât voi căutați o dovadă a faptului că Cristos vorbește prin mine. El nu este slab față de voi, ci este puternic între voi,

4 pentru că a fost răstignit în slăbiciune, dar trăiește prin puterea lui Dumnezeu. Noi suntem slabi în El, dar trăim împreună cu El, prin puterea lui Dumnezeu, pentru voi.

5 Puneți-vă pe voi înșivă la încercare, pentru a vedea dacă sunteți în credință! Verificați-vă pe voi înșivă! Nu vă dați seama că Isus Cristos este în voi? – doar dacă nu cumva sunteți respinși la test.

6 Sper că vă veți da seama că noi nu suntem respinși la test.

7 Și ne rugăm lui Dumnezeu să nu faceți nimic rău, nu pentru ca noi să fim arătați că am trecut testul, ci pentru ca voi să faceți ceea ce este bine, chiar dacă noi am părea ca fiind respinși la test.

8 Căci noi nu putem face nimic împotriva adevărului, ci numai pentru adevăr.

9 Ne bucurăm când noi suntem slabi, iar voi sunteți puternici. Și ne rugăm pentru desăvârșirea voastră.

10 Motivul pentru care vă scriu acestea, când nu sunt cu voi, este ca atunci când voi veni să nu fiu aspru, ci să folosesc autoritatea pe care mi-a dat-o Domnul pentru zidire, nu pentru dărâmare.

Salutări finale

11 În rest, fraților, bucurați-vă! Fiți desăvârșiți! Încurajați-vă unul pe altul! Fiți de acord unul cu altul! Trăiți în pace, și Dumnezeul dragostei și al păcii va fi cu voi.

12 Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă! Toți sfinții vă salută.

13 Harul Domnului Isus Cristos, dragostea lui Dumnezeu și părtășia Duhului Sfânt să fie cu voi cu toți! (Amin.)

GALATENI

- 1** 1 Pavel, apostol trimis nu de oameni, nici printr-un om, ci prin Isus Cristos și Dumnezeu Tatăl, Care L-a înviat din morți,
2 și toți frații care sunt cu mine, către bisericile Galatiei:
3 har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos,
4 Care S-a dat pe Sine pentru păcatele noastre, ca să ne salveze din acest veac rău, potrivit cu voia lui Dumnezeu, Tatăl nostru.
5 A Lui să fie slava, în vecii vecilor! Amin.

Nici o altă Evanghelie

- 6** Sunt surprins că vă întoarceți atât de repede de la Cel Care v-a chemat prin harul lui Cristos, la o altă Evanghelie.
7 Nu că ar exista o altă Evanghelie, dar sunt unii care vă tulbură și vor să schimbe Evanghelia lui Cristos.
8 Însă, chiar dacă noi sau un înger din cer v-ar vesti o altă Evanghelie decât cea pe care v-am vestit-o, să fie blestemat!
9 Așa cum v-am spus înainte, vă spun din nou: dacă cineva vă vestește o altă Evanghelie decât cea pe care ați primit-o, să fie blestemat!
10 Caut eu oare să câștig bunăvoința oamenilor, sau a lui Dumnezeu? Dacă aș mai încerca să plac oamenilor, atunci n-aș fi un rob al lui Cristos!

Pavel chemat de Dumnezeu

- 11** Vă fac cunoscut, fraților, că Evanghelia vestită de mine nu este de origine umană,
12 pentru că n-am primit-o, nici n-am învățat-o de la vreun om, ci mi-a fost descoperită de Isus Cristos.
13 Voi ați auzit despre felul meu de viață pe când eram în iudaism, ați auzit că am persecutat peste măsură biserica lui Dumnezeu, că am încercat s-o distrug
14 și că eram mai înaintat în iudaism decât mulți din neamul meu, din generația mea, fiind plin de râvnă pentru tradițiile strămoșilor mei.
15 Dar când Dumnezeu, Care m-a pus deoparte încă din pântecul mamei mele și m-a chemat prin harul Său,
16 a dorit să-L descopere pe Fiul Său în mine, ca să-L vestesc printre neamuri, nu am cerut imediat sfatul unui om,

17 nici nu m-am suit la Ierusalim, la cei care au fost apostoli înaintea mea, ci m-am dus în Arabia, iar după aceea m-am reîntors în Damasc.

18 Apoi, după trei ani, m-am suit la Ierusalim să-l vizitez pe Chifa și am rămas la el cincisprezece zile,

19 dar n-am văzut pe nici un alt apostol, în afară de Iacov, fratele Domnului.

20 În legătură cu lucrurile pe care vi le scriu, iată, vă asigur înaintea lui Dumnezeu că nu mint.

21 M-am dus apoi în regiunile Siriei și ale Ciliciei,

22 dar le eram încă necunoscut la față bisericilor din Iudeea, care sunt în Cristos.

23 Ei doar au auzit spunându-se: „Cel care înainte ne persecuta, vestește acum credința pe care încerca s-o distrugă.“

24 Și Îl slăveam pe Dumnezeu din pricina mea.

2 Pavel acceptat de apostoli

1 Apoi, după paisprezece ani, m-am suit din nou la Ierusalim, cu Barnaba, luându-l și pe Titus cu mine.

2 M-am suit acolo, în urma unei descoperiri, și le-am arătat Evanghelia pe care o vestesc eu printre neamuri. Le-am arătat-o, în particular, celor

recunoscuți drept conducători, ca nu cumva să alerg sau să fi alergat în zadar.

3 Dar nici chiar Titus, care era cu mine, n-a fost obligat să se circumcidă, cu toate că era grec,

4 din cauza fraților mincinoși strecurați printre noi, care s-au furișat printre noi ca să ne pândescă libertatea pe care o avem în Isus Cristos și să ne poată înrobi.

5 Nu am cedat lor nici măcar o clipă, pentru ca adevărul Evangheliei să rămână cu voi.

6 Cei ce păreau a fi ceva, – orice ar fi fost ei, nu-mi pasă, pentru că Dumnezeu nu se uită la fața omului –, ei, cei recunoscuți drept conducători, nu mi-au adăugat nimic,

7 ci dimpotrivă, când au văzut că mie mi s-a încredințat Evanghelia pentru cei necircumciși, așa cum lui Petru i s-a încredințat Evanghelia pentru cei circumciși

8 – fiindcă Cel Ce a lucrat în Petru, făcându-l apostol pentru cei circumciși, a lucrat, de asemenea, și în mine, trimițându-mă la neamuri –,

9 deci, când Iacov, Chifa și Ioan, care erau priviți ca stâlpi, au cunoscut harul care mi-a fost dat, au căzut la învoială cu mine și cu Barnaba, ca noi să mergem la neamuri, iar ei la cei circumciși.

10 Au cerut doar un singur lucru: să ne amintim de săraci, lucru pe care m-am și străduit să-l fac.

Pavel îl confruntă pe Petru

11 Însă când Chifa a venit în Antiohia, m-am opus lui pe față, pentru că era de condamnat.

12 Până când au venit niște oameni din partea lui Iacov, el obișnuia să ia masa cu cei dintre neamuri, dar, când au venit ei, n-a mai făcut-o și s-a separat, temându-se de cei circumciși.

13 Și ceilalți iudei s-au unit cu el în această ipocrizie. Chiar și Barnaba a fost dus în rătăcire prin ipocrizia lor.

14 Când am văzut că ei nu trăiesc după adevărul Evangheliei, i-am spus lui Chifa înaintea tuturor:

„Dacă tu, care ești iudeu, trăiești ca unul dintre neamuri și nu ca un iudeu, cum de obligi neamurile să trăiască ca niște iudei?“

15 Noi, care suntem iudei prin naștere, și nu „păcătoși“ dintre neamuri,

16 știm că un om nu este îndreptățit prin faptele Legii, ci prin credința în Cristos Isus. De aceea și noi am crezut în Isus ca să fim îndreptățiți prin credința în Cristos, și nu prin faptele Legii, deoarece nimeni nu va fi îndreptățit prin faptele Legii.

17 Dar dacă, în timp ce căutăm să fim îndreptățiți în Cristos, noi înșine am fost găsiți „păcătoși“, este oare atunci Cristos Unul Care încurajează păcatul? Nicidecum!

18 Însă, dacă eu zidesc din nou lucrurile pe care le-am dărâmat, mă arăt ca unul care încalcă Legea.

19 Căci eu, prin Lege, am murit față de Lege ca să trăiesc pentru Dumnezeu. Am fost răstignit împreună cu Cristos

20 și nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine, iar viața pe care o trăiesc acum în trup o trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, Care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine.

21 Eu nu resping harul lui Dumnezeu, pentru că, dacă dreptatea se primește prin Lege, atunci Cristos a murit degeaba.

3 Prin credință

1 Galateni nesăbuiți! Cine v-a fermecat? Înaintea ochilor voștri Isus Cristos a fost înfățișat ca răstignit!

2 Un singur lucru vreau să aflu de la voi: ați primit Duhul prin faptele Legii sau crezând ceea ce ați auzit?

3 Sunteți chiar atât de nesăbuiți? Ați început prin Duhul, iar acum vreți să sfârșiți în fire?

4 Ați suferit degeaba atâtea? – dacă într-adevăr a fost degeaba!

5 Așadar, El v-a dat Duhul și a făcut minuni între voi pentru că ați făcut faptele Legii sau pentru că ați crezut ceea ce ați auzit?

6 Tot astfel, „Avraam L-a crezut pe Dumnezeu, și El i-a socotit acest lucru dreptate.“

7 Înțelegeți deci că fiii ai lui Avraam sunt aceia care cred!

8 Iar Scriptura, care a prevăzut că Dumnezeu va îndreptăți neamurile prin credință, i-a vestit mai dinainte lui Avraam Evanghelia: „Prin tine vor fi binecuvântate toate neamurile.“

9 Astfel, cei care cred sunt binecuvântați împreună cu Avraam cel credincios.

10 Căci aceia care se bazează pe faptele Legii sunt sub blestem, deoarece este scris: „Blestemat este oricine nu stăruiește să împlinească toate lucrurile scrise în Cartea Legii!“

11 Este clar că nimeni nu este îndreptățit înaintea lui Dumnezeu prin Lege, pentru că „Cel drept va trăi prin credință“,

12 iar Legea nu se bazează pe credință, ci ea spune: „Cel ce face aceste lucruri va trăi prin ele.“

13 Cristos ne-a răscumpărat de sub blestemul Legii, devenind blestem pentru noi – căci este scris:

„Blestemat este oricine e atârnat pe lemn.“ –

14 pentru ca, în Cristos Isus, binecuvântarea lui Avraam să vină asupra neamurilor, ca să primim, prin credință, Duhul promis.

Legea și promisiunea

15 Fraților, să vorbesc în felul oamenilor: așa cum nimeni nu poate anula sau adăuga ceva la un legământ o dată ce a fost stabilit, la fel este și aici.

16 Promisiunile i-au fost făcute lui Avraam și seminței lui; el nu spune „și semințelor“, ca și cum ar fi mai multe, ci se referă la una: „și seminței lui“, care este Cristos.

17 Ceea ce vreau să spun este aceasta: Legea, care a fost dată patru sute treizeci de ani mai târziu, nu poate desființa autoritatea unui legământ, care a fost stabilit mai înainte de către Dumnezeu, și astfel să anuleze promisiunea.

18 Dacă moștenirea ar depinde de Lege, atunci nu ar mai depinde de promisiune; însă Dumnezeu i-a dat-o lui Avraam prin promisiune.

19 Care este, atunci, scopul Legii? Ea a fost adăugată pentru a arăta ce este încălcarea Legii, până când va veni Sămânța celui căruia i-a fost făcută promisiunea. Legea a fost dată prin îngeri, printr-un mijlocitor.

20 Un mijlocitor nu reprezintă o singură parte, însă Dumnezeu este Unul.

21 Aceasta înseamnă oare că Legea este împotriva promisiunilor lui Dumnezeu? Nicidecum! Căci, dacă ar fi fost dată o Lege care să poată da viața, atunci dreptatea ar fi venit prin Lege,

22 însă Scriptura spune că întreaga lume este sub păcat, pentru ca promisiunea să le fie dată celor ce cred în Cristos Isus.

23 Înainte de a veni credința, noi eram sub paza Legii, închiși pentru credința care urma să fie descoperită.

24 Astfel, Legea a fost îndrumătorul nostru spre Cristos, pentru ca noi să fim îndreptățiți prin credință.

25 Dar acum, după ce a venit credința, nu mai suntem sub îndrumătorul acesta.

Copii ai lui Dumnezeu

26 În Cristos Isus, voi toți sunteți copii ai lui Dumnezeu, prin credință.

27 Căci toți câți ați fost botezați în Cristos, v-ați îmbrăcat cu Cristos.

28 Nu este nici iudeu, nici grec, nici sclav, nici om liber, nici bărbat, nici femeie, pentru că voi toți sunteți una în Cristos Isus.

29 Iar dacă voi sunteți ai lui Cristos, atunci sunteți sămânța lui Avraam și moștenitori după promisiunea făcută.

4 **1** Vreau să spun că, atâta timp cât moștenitorul este copil, nu este diferit de un sclav, cu toate că el este proprietarul tuturor lucrurilor, **2** ci el se află sub îngrijirea tutorilor și a administratorilor până la timpul desemnat de tatăl său.

3 Astfel, și noi, când eram copii, eram sub robia principiilor lumii.

4 Dar, la împlinirea vremii, Dumnezeu Și-a trimis Fiul, născut din femeie, născut sub Lege,

5 ca să-i răscumpere pe cei ce sunt sub Lege, pentru ca noi să primim înfierea.

6 Iar pentru că voi sunteți fii, Dumnezeu a trimis Duhul Fiului Său în inimile noastre, Duh care strigă „Abba!“, adică „Tată!“

7 Astfel, tu nu mai ești sclav, ci fiu, iar dacă ești fiu, Dumnezeu te-a făcut și moștenitor.

Grija lui Pavel pentru galateni

8 Atunci când voi nu-L cunoșteți pe Dumnezeu erați sclavii celor ce nu sunt dumnezei.

9 Dar acum, când Îl cunoșteți pe Dumnezeu sau, mai degrabă, sunteți cunoscuți de Dumnezeu, cum de vă întoarceți din nou la acele principii sărace și slabe? Vreți să deveniți din nou sclavii lor?

10 Voi țineți zile, luni, anotimpuri și ani.

11 Mi-e teamă ca, nu cumva, să mă fi ostenit în zadar pentru voi.

12 Fraților, vă rog, fiți ca mine, pentru că și eu sunt ca voi! Nu mi-ați făcut nici un rău.

13 Voi știți că în neputința trupului v-am vestit Evanghelia prima oară.

14 Și n-ați disprețuit, nici nu v-a fost scârbă față de ceea ce era o ispită pentru voi în trupul meu, ci m-ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu, ca pe Cristos Isus.

15 Așadar, unde este acea fericire a voastră? Vă mărturisesc că, dacă ați fi putut, v-ați fi scos până și ochii și mi i-ați fi dat!

16 Acum, pentru că v-am spus adevărul, am devenit oare dușmanul vostru?

17 Ei sunt plini de râvnă față de voi, dar nu spre bine, ci ei vor să vă despartă de noi, ca să fiți plini de râvnă pentru ei.

18 Este bine ca întotdeauna să fiți plini de râvnă pentru un scop bun, nu doar când sunt eu cu voi.

19 Copiii mei, pentru care sufăr din nou durerile nașterii până când Cristos va lua chip în voi,

20 aș vrea să pot fi cu voi și să-mi schimb tonul, pentru că sunt nedumerit cu privire la voi!

Sara și Agar

21 Spuneți-mi voi, care doriți să fiți sub Lege, nu auziți ce spune Legea?

22 Este scris că Avraam a avut doi fii: unul dintr-o sclavă, iar unul dintr-o femeie liberă.

23 Cel din sclavă a fost născut în chip firesc, însă cel din femeia liberă a fost născut prin promisiune.

24 Acest fapt poate fi luat ca o alegorie: aceste două femei reprezintă două legăminte. Unul este cel de pe muntele Sinai, născând copii pentru sclavie – și anume Agar.

25 Agar este muntele Sinai din Arabia și corespunde Ierusalimului de acum, pentru că este în sclavie cu copiii lui;

26 dar Ierusalimul de sus este liber și el este mama noastră.

27 Căci este scris: „Bucură-te, steapo, tu, care nu poți naște! Izbucnește în chiuituri și strigă, tu, care nu ești în durerile nașterii! Căci copiii femeii părăsite vor fi mai mulți decât ai celei care are soț.“

28 Voi, fraților, ca și Isaac, sunteți copii ai promisiunii.

29 Dar așa cum atunci cel născut în chip firească l-a persecutat pe cel născut prin puterea Duhului, la fel este și acum.

30 Ce spune însă Scriptura? „Alung-o pe sclavă și pe fiul ei, pentru că fiul sclavei nu va moșteni împreună cu fiul femeii libere!“

31 Așadar, fraților, noi nu suntem copiii sclavei, ci ai femeii libere.

5 *Libertate în Cristos*

1 Cristos ne-a eliberat ca să fim liberi; rămâneți deci tari și nu vă supuneți din nou jugului sclaviei.

2 Ascultați! Eu, Pavel, vă spun că, dacă voi veți fi circumciși, Cristos nu vă va mai fi de nici un folos.

3 Depun mărturie din nou, pentru orice om care se lasă circumcis: el trebuie să asculte de întreaga Lege.

4 Voi, care vreți să fiți îndreptățiți prin Lege, v-ați înstrăinat de Cristos, ați căzut din har.

5 Căci noi așteptăm prin Duhul, prin credință, dreptatea la care nădăjduim,

6 întrucât, în Cristos Isus, nici circumcizia, nici necircumcizia nu au nici o valoare, ci numai credința care lucrează prin dragoste.

7 Voi alergați bine odinioară! Cine v-a tăiat calea ca să nu mai ascultați de adevăr?

8 Ceea ce v-a convins n-a venit de la Cel Ce v-a chemat.

9 Puțină drojdie face să crească tot aluatul.

10 Sunt încrezător în Domnul că nu veți gândi altfel. Dar cel care vă tulbură va suferi condamnarea, oricine ar fi el.

11 Eu însă fraților, dacă predic circumcizia de ce mai sunt persecutat?! Atunci pricina de poticnire față de cruce s-a dus.

12 Și schilodească-se odată cei ce vă tulbură!

13 Voi ați fost chemați la libertate, fraților, dar nu folosiți libertatea pentru fire, ci, în dragoste, slujiti-vă unul pe altul.

14 Căci întreaga Lege se poate rezuma la o singură poruncă: „Să-l iubești pe semenul tău ca pe tine însuși.“

15 Însă dacă voi vă faceți rău unul altuia și vă mâncați între voi, aveți grijă să nu vă distrugeți unii pe alții!

Trăire în Duhul

16 Vă spun: umblați prin Duhul și astfel nu veți împlini pofta firii.

17 Căci firea pofteste împotriva Duhului, iar Duhul dorește împotriva firii. Acestea sunt lucruri care se opun unul altuia, pentru ca voi să nu faceți ceea ce vreți.

18 Însă, dacă sunteți călăuziți de Duhul, nu sunteți sub Lege.

19 Faptele firii sunt cunoscute ca fiind acestea: desfrâul, necurăția, depravarea,

20 idolatria, vrăjitoria, dușmăniile, cearta, invidia, mâniile, ambițiile egoiste, neînțelegerile, partidele,

21 geloziiile, bețiile, îmbuibările și alte lucruri ca acestea. Vă avertizez, așa cum am făcut-o și înainte, că toți cei ce fac astfel de lucruri nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.

22 Dar roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, răbdarea, bunătatea, generozitatea, credința, **23** blândețea, înfrânarea. Împotriva unor astfel de lucruri nu este lege.

24 Cei ce sunt ai lui Cristos Isus și-au răstignit firea cu poftele și dorințele ei.

25 Dacă trăim prin Duhul, trebuie să și umblăm prin Duhul.

26 Să nu fim îngâmfăți, provocându-ne unii pe alții și invidiindu-ne unii pe alții.

6 *Ajutați-vă unii pe alții!*

1 Fraților, dacă cineva este prins în vreun păcat, voi, care sunteți duhovnicești, ar trebui să-l îndreptați cu blândețe. Păziți-vă, ca să nu fiți și voi ispitiți!

2 Purtați-vă poverile unii altora și veți împlini astfel legea lui Cristos!

3 Dacă cineva crede că este ceva, când el nu este nimic, se înșală singur.

4 Fiecare trebuie să-și cerceteze propria lucrare și atunci va avea pricină de laudă numai cu privire la el însuși, iar nu cu privire la alții.

5 Căci fiecare își va purta propria povară.

6 Cel ce a fost învățat Cuvântul, să-i facă parte din toate lucrurile lui bune și celui ce l-a învățat.

7 Nu vă înșelați! Dumnezeu nu Se lasă batjocorit!

Ce seamănă omul, aceea va secera.

8 Cel care seamănă în firea lui va secera din firea lui putrezirea, dar cel care seamănă în Duhul va secera din Duhul viață veșnică.

9 Să nu obosim făcând binele, pentru că, dacă nu vom cădea de oboseală, va veni și timpul când vom secera.

10 Așadar, cât avem ocazia, trebuie să facem bine tuturor, în special celor din familia credinței.

Încheiere

11 Vedeți cu ce litere mari v-am scris chiar cu mâna mea!

12 Toți cei ce doresc să dea o impresie bună în ce privește trupul lor, vă obligă să fiți circumciși, numai ca să nu fie ei persecutați pentru crucea lui Cristos.

13 Căci nici chiar ei, cei circumciși, nu păzesc Legea, ci ei vor să fiți circumciși ca să se laude cu trupul vostru.

14 Eu nu mă voi lăuda decât cu crucea Domnului nostru Isus Cristos, prin care lumea a fost răstignită față de mine, și eu față de lume.

15 Căci nici circumcizia, nici necircumcizia nu sunt nimic, ci ceea ce contează este a fi o făptură nouă.

16 Pace și îndurare peste cei ce trăiesc după această poruncă și peste Israelul lui Dumnezeu!

17 În rest, nimeni să nu mă mai necăjească, pentru că port în trupul meu semnele lui Isus!

18 Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu duhul vostru, fraților! Amin.

EFESENI

1 1 Pavel, apostol al lui Cristos Isus prin voia lui Dumnezeu, către sfinții care sunt (în Efes) și credincioșii în Cristos Isus:

2 har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos!

Binecuvântări duhovnicești în Cristos

3 Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Care ne-a binecuvântat cu orice fel de binecuvântare duhovnicească în locurile cerești, în Cristos!

4 În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără pată înaintea Lui. În dragoste,

5 El ne-a predestinat pentru înfiere prin Isus Cristos, după buna plăcere a voii Sale,

6 spre lauda harului Său slăvit, pe care ni l-a arătat cu bunătate în Preaiubitul Lui.

7 În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogăția harului Său,

8 pe care l-a revărsat peste noi cu toată înțelepciunea și pricepera.

9 El a binevoit să ne descopere taina voii Sale, potrivit cu ceea ce plănuise în El Însuși, după buna Lui plăcere,

10 ca s-o ducă la îndeplinire la împlinirea vremurilor, și anume să le aducă pe toate împreună, în Cristos: cele din cer și cele de pe pământ.

11 În El am fost și aleși, fiind rânduiți mai dinainte după planul Celui Care le face pe toate după scopul voii Sale,

12 pentru ca noi, cei care am nădărdit primii în Cristos, să slujim de laudă slavei Lui.

13 În El, de asemenea, ați auzit cuvântul adevărului, Evanghelia mântuirii voastre. În El ați și crezut și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt pe Care L-a promis,

14 Care este o garanție a moștenirii noastre până la răscumpărarea celor ce sunt proprietatea lui Dumnezeu, spre lauda slavei Lui.

Mulțumire și rugăciune

15 De aceea, de când am auzit de credința voastră în Domnul Isus și de dragostea voastră pentru toți sfinții,

16 nu încetez să mulțumesc pentru voi, amintindu-vă în rugăciunile mele.

17 Și mă rog ca Dumnezeu Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl slavei, să vă dea un duh de înțelepciune și descoperire în cunoașterea lui,

18 luminând puterea de înțelegere a minții voastre, ca să cunoașteți care este nădejdea la care v-a chemat, care este bogăția slăvită a moștenirii Lui în sfinți

19 și care este nemărginita mărime a puterii Lui pentru noi, cei ce credem, după lucrarea puterii tăriei Lui,

20 pe care a desfășurat-o atunci când L-a înviat pe Cristos din morți și L-a așezat la dreapta Lui în locurile cerești,

21 deasupra tuturor conducătorilor, autorităților, puterilor, domniilor și a oricărui nume dat, nu doar în acest veac, ci și în cel viitor.

22 El l-a pus totul sub picioare și L-a făcut cap peste toate lucrurile, pentru Biserică,

23 care este trupul Lui, plinătatea Celui Care umple totul în toți.

2 Aduși la viață împreună cu Cristos

1 Voi erați morți în greșelile și păcatele voastre,

2 în care trăiați odinioară, urmând căile acestei lumi și pe domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării.

3 Noi toți am trăit odinioară între ei, împlinind poftele firii noastre, urmând dorințele și gândurile firii și eram, din fire, copii ai mâniei, ca și ceilalți.

4 Dar Dumnezeu, Care este bogat în îndurare, datorită dragostei Lui mari cu care ne-a iubit,

5 ne-a adus la viață împreună cu Cristos, cu toate că eram morți în păcatele noastre: prin har ați fost mântuiți.

6 El ne-a înviat împreună cu Cristos și ne-a așezat împreună cu El în locurile cerești, în Cristos Isus,

7 pentru ca, în veacurile care vin, să-Și arate nemărginita bogăție a harului Său, în bunătatea Sa față de noi în Cristos Isus.

8 Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință; și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu;

9 nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.

10 Căci noi suntem lucrarea Lui, creați în Cristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.

Una în Cristos

11 De aceea, amintiți-vă că erați neamuri prin naștere, numiți „necircumciși“ de către cei numiți „circumciși“, – circumcizie făcută în carne de mâini omenești –,

12 că, în acel timp, erați fără Cristos, separați de poporul Israel, străini de legămintele promisiunii, fără nădejde și fără Dumnezeu în lume.

13 Dar acum, în Cristos Isus, voi, care odată erați departe, ați fost aduși aproape, prin sângele lui Cristos.

14 Căci El este pacea noastră, Cel Care din doi a făcut unul, dărâmand, prin trupul Său, zidul care-i despărțea, adică dușmănia.

15 El a înlăturat Legea cu poruncile și regulile ei, pentru a crea din cei doi, în El, un om nou, făcând astfel pace,

16 și i-a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, prin care a nimicit dușmănia.

17 El a venit și v-a vestit pacea, vouă, celor care erați departe, și a adus pace celor care erau aproape,

18 pentru ca, prin El, amândoi să avem acces, într-un singur Duh, la Tatăl.

19 Așadar, acum nu mai sunteți străini sau de alt neam, ci sunteți cetățeni împreună cu sfinții și membri ai casei lui Dumnezeu,

20 fiind zidiți pe temelia pusă de apostoli și de profeți, piatra din capul unghiului fiind Cristos Isus.

21 În El, întreaga clădire, bine încheată, crește până devine un templu sfânt în Domnul.

22 Și, prin El, și voi sunteți zidiți împreună pentru a deveni o locuință în care trăiește Dumnezeu prin Duhul Său.

3 *Pavel, predicator pentru neamuri*

1 De aceea, eu, Pavel, întemnițat al lui Cristos Isus pentru voi, neamurile ...

2 Ați auzit, cu siguranță, de responsabilitatea administrării harului lui Dumnezeu, care mi-a fost dată pentru voi,

3 și despre taina care mi-a fost făcută cunoscută prin descoperire, așa cum v-am scris pe scurt,

4 pentru ca, citind, să puteți pricepe care este înțelegerea pe care o am eu cu privire la taina lui Cristos.

5 În celelalte generații, acest lucru n-a fost făcut cunoscut omenirii așa cum le-a fost descoperit acum sfinților Lui apostoli și profeți, prin Duhul,

6 și anume că neamurile sunt moștenitoare împreună cu noi, fac parte din același trup cu noi și au parte de aceeași promisiune, în Cristos Isus, prin Evanghelie,

7 al cărei slujitor am devenit prin darul harului lui Dumnezeu, care mi-a fost dat potrivit cu lucrarea puterii Sale.

8 Deși eu sunt ultimul dintre toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta: să vestesc neamurilor bogățiile nepătrunse ale lui Cristos

9 și să pun în lumină, înaintea tuturor, administrarea acestei taine, ascunse de veacuri în Dumnezeu, Care a creat toate lucrurile,

10 pentru ca domniile și autoritățile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu,

11 după planul veșnic pe care l-a realizat în Cristos Isus, Domnul nostru.

12 În El și prin credința în El avem libertatea și încrederea să ne apropiem de Dumnezeu.

13 Vă rog, nu fiți descurajați din cauza suferințelor mele pentru voi: acestea sunt gloria voastră.

Rugăciune pentru credincioși

14 De aceea îmi plec genunchii înaintea Tatălui,

15 din Care își primește numele întreaga familie, din cer și de pe pământ,

16 și mă rog ca, potrivit cu bogățiile Sale slăvite, să fiți întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul lăuntric,

17 astfel încât Cristos să locuiască, prin credință, în inimile voastre, pentru ca, fiind înrădăcinați și statorniciți în dragoste,

18 să puteți înțelege, împreună cu toți sfinții, care este lărgimea, lungimea, înălțimea și adâncimea dragostei lui Cristos,

19 să cunoașteți dragostea lui Cristos, care întrece orice cunoaștere, ca astfel să fiți umpluți de toată plinătatea lui Dumnezeu.

20 A Lui, Care poate să facă mult mai mult decât cerem sau gândim, potrivit cu puterea care lucrează în noi,

21 a Lui să fie slava în Biserică și în Cristos Isus, în toate generațiile, în vecii vecilor! Amin.

4 *Unitate în trupul lui Cristos*

1 Așadar, eu, cel întemnițat pentru Domnul, vă îndemn să trăiți într-un mod vrednic de chemarea pe care v-a făcut-o Dumnezeu:

2 cu toată smerenia, blândețea, cu răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții în dragoste!
3 Străduiți-vă să păstrați unitatea pe care o dă Duhul, prin legătura păcii.
4 Este un singur trup și un singur Duh, așa cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde,
5 un Domn, o credință, un botez,
6 un Dumnezeu și Tată al tuturor, Care este deasupra tuturor, prin toți și în toți.
7 Dar fiecăruia dintre noi ne-a fost dat harul după măsura darului lui Cristos.
8 De aceea Scriptura spune: „Când S-a suit în înălțime, a luat în sclavie captivitatea și a dat daruri oamenilor.“
9 Când se spune „S-a suit“, înseamnă că, înainte, El coborâse în părțile mai de jos ale pământului.
10 El, Cel Care a coborât, este Același cu Cel Care S-a suit mai sus de ceruri, ca să umple toate lucrurile.
11 El i-a desemnat pe unii apostoli, pe alții profeți, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători,
12 pentru echiparea sfinților pentru lucrarea de slujire, pentru zidirea trupului lui Cristos,
13 până când vom ajunge toți la unitate în credință și în cunoașterea Fiului lui Dumnezeu, la omul matur și la măsura maturității plinătății lui Cristos,
14 ca să nu mai fim copii duși de valuri și purtați de orice vânt de învățătură dată prin viclenia oamenilor care înșală prin șiretlicurile lor,
15 ci, spunând adevărul în dragoste, să creștem în toate privințele în El, Care este capul, Cristos.
16 Din El, tot trupul, bine încheșat și strâns legat prin toate ligamentele de susținere, crește și se zidește pe sine în dragoste, după cum fiecare parte își face lucrarea.

Îmbrăcați cu omul cel nou

17 Așadar, vă spun aceasta și depun mărturie în Domnul: nu mai trăiți ca păgânii, în deșertăciunea gândirii lor!
18 Ei au mintea întunecată și sunt despărțiți de viața lui Dumnezeu datorită lipsei lor de cunoaștere, care este o urmare a împietririi lor.
19 Ei nu mai au rușine; s-au dedat depravării, trăind cu lăcomie în toate necurățiile.
20 Dar voi nu așa L-ați cunoscut pe Cristos!
21 Cu siguranță, ați auzit despre El și, ca urmași ai Lui, ați fost învățați adevărul care este în Isus.

22 Ați fost învățați, în ce privește felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi, care se pervertește după poftele înșelătoare,
23 să vă înnoiți în atitudinea minții voastre
24 și să vă îmbrăcați cu omul cel nou, care este creat după chipul lui Dumnezeu, în dreptatea și sfințenia care vin din adevăr.
25 Așadar, lăsați-vă de minciună și „fiecare să spună semenului său adevărul“, pentru că suntem mădulare unii altora.
26 „Mâniați-vă și nu păcătuiți!“ Nu lăsați să apună soarele peste mânia voastră!
27 Nu dați ocazie diavolului!
28 Cel care a furat, să nu mai fure, ci mai degrabă să lucreze, ca să-și câștige existența în mod cinstit și să-l poată ajuta pe cel ce este în nevoie.
29 Să nu vă iasă din gură nici un cuvânt stricat, ci numai ceea ce este folositor pentru zidire, după cum este nevoie, ca să dea har celor care-l aud.
30 Să nu-L întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin Care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării!
31 Orice amărăciune, mânie, furie, țipăt și blasfemie și orice răutate să piară dintre voi!
32 În schimb, fiți buni unii cu alții, plini de compasiune, iertându-vă unii pe alții, așa cum v-a iertat și Dumnezeu, în Cristos.

5 **1** Așadar, fiți imitatori ai lui Dumnezeu ca niște copii preaiubiți
2 și trăiți în dragoste, așa cum și Cristos ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi, ca un dar cu miros plăcut și ca o jertfă lui Dumnezeu.
3 Însă desfrâul și necurăția de orice fel sau lăcomia nici n-ar trebui să fie pomenite între voi, așa cum se cuvine sfinților!
4 De asemenea, gesturile nerușinate, vorbirea nesăbuită sau glumele murdare nu sunt potrivite, ci mai degrabă mulțumirile.
5 Să știți sigur că nici un om desfrânat sau necurat sau lacom, care este un idolatru, n-are parte de moștenire în Împărăția lui Cristos și a lui Dumnezeu.
6 Nimeni să nu vă înșele cu vorbe goale, căci datorită acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste cei neascultători.
7 Așadar, nu vă asociați cu ei!
8 Odată erați întuneric, dar acum, în Domnul, sunteți lumină. Trăiți ca niște copii ai luminii.

9 Iar rodul luminii este găsit în tot ce este bun, drept și adevărat.

10 Căutați să descoperiți ceea ce-I este plăcut Domnului.

11 Nu luați parte la faptele nefolositoare ale întunericului, ci mai degrabă demascați-le,

12 căci este rușinos și numai să vorbim despre lucrurile pe care le fac ei în ascuns.

13 Tot ce este demascat de lumină devine vizibil,

14 pentru că lumina face ca totul să se vadă clar. De aceea se spune: „Trezește-te, tu, care dormi, învie din morți, iar Cristos te va lumina!“

15 Fiți atenți deci cum trăiți – nu ca niște neînțelepți, ci ca niște înțelepți.

16 Folosiți orice ocazie pe care o aveți, pentru că zilele sunt rele.

17 Nu fiți neînțelepți, ci înțelegeți care este voia Domnului.

18 Nu vă îmbătați cu vin, căci aceasta duce la destrăbălare, ci fiți plini de Duh.

19 Vorbiți între voi cu psalmi, imnuri și cântece duhovnicești, cântând și laudându-L pe Domnul în inima voastră.

20 Mulțumiți întotdeauna pentru toate lui Dumnezeu Tatăl, în Numele Domnului nostru Isus Cristos.

21 Supuneți-vă unii altora, în frică de Cristos.

Îndemnuri privind relațiile din casa creștinului

22 Soțiilor, supuneți-vă soților voștri ca Domnului,

23 pentru că soțul este capul soției, așa cum Cristos este capul Bisericii, trupul al cărui Mântuitor este El.

24 Și, așa cum Biserica I se supune lui Cristos, la fel și soțiile trebuie să li se supună soților lor în toate.

25 Soților, iubiți-vă soțiile așa cum Și-a iubit Cristos Biserica! El S-a dat pe Sine pentru ea,

26 ca s-o sfințească curățind-o prin spălarea cu apă, prin Cuvânt,

27 pentru a Și-o înfățișa în toată slava, fără pată, zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără cusur.

28 La fel trebuie să-și iubească și soții soțiile, și anume ca pe trupurile lor. Cel care-și iubește soția se iubește pe sine.

29 Fiindcă nimeni nu și-a urât vreodată trupul, ci îl hrănește și are grijă de el, așa cum face și Cristos pentru Biserică.

30 Căci noi suntem mădulare ale trupului Său, („carne din carnea Lui și os din oasele Lui“).

31 „De aceea bărbatul își va lăsa tatăl și mama și se va uni cu soția lui, iar cei doi vor deveni un singur trup.“

32 Taina acesta este mare – mă refer la Cristos și la Biserică.

33 Totuși fiecare dintre voi trebuie să-și iubească soția ca pe sine însuși, iar soția să-și respecte soțul.

6 **1** Copiilor, ascultați în Domnul de părinții voștri, pentru că așa este drept!

2 „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta!“ este prima poruncă însoțită de o promisiune, și anume:

3 „pentru ca să-ți meargă bine și să trăiești mult timp în țară!“

4 Părinților, nu vă provocați la mânie copiii, ci creșteți-i în disciplina și învățătura Domnului!

5 Sclavilor, ascultați de stăpânii voștri pământești cu frică și cutremur, cu o inimă sinceră, așa cum ascultați de Cristos,

6 nu doar când sunteți văzuți de ei, ca niște oameni care caută să placă altora, ci ca niște slujitori ai lui Cristos, făcând din suflet voia lui Dumnezeu.

7 Slujiți cu râvnă, ca și cum ați sluji Domnului, nu unor oameni,

8 știind că fiecare, dacă face ceea ce este bine, va primi la fel de la Domnul, fie că este sclav, fie că este om liber.

9 Stăpânilor, faceți-le și voi la fel! Nu amenințați, știind că Domnul lor și al vostru este în ceruri și înaintea Lui nu este părtinire!

Armura lui Dumnezeu

10 În cele din urmă, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui.

11 Îmbrăcați toată armura pe care v-o dă Dumnezeu, ca să puteți rezista uneltirilor diavolului.

12 Căci noi nu luptăm împotriva cărnii și a sângelui, ci împotriva stăpânilor, a autorităților și a puterilor acestui veac întunecat, împotriva duhurilor rele din locurile cerești.

13 De aceea, luați toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți rezista în ziua cea rea și, după ce ați făcut totul, să rămâneți în picioare.

14 Așadar, țineți-vă tari, având mijlocul încins cu adevărul, fiind îmbrăcați cu platoșa dreptății

15 și încălțați cu râvna Evangheliei păcii.

16 Pe lângă acestea, luați scutul credinței cu care veți stinge toate săgețile aprinse ale celui rău.

17 Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.

18 Rugați-vă întotdeauna în Duhul, cu tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta cu toată stăruința și rugăciunea pentru toți sfinții.

19 Rugați-vă, de asemenea, și pentru mine, pentru ca, atunci când vorbesc, să mi se dea cuvânt, ca să fac cunoscută cu îndrăzneală taina Evangheliei,

20 al cărei ambasador în lanțuri sunt! Rugați-vă s-o pot vesti cu îndrăzneală, așa cum trebuie.

Salutări finale

21 Ca să știți și voi cum sunt și ce fac, Tihic vă va spune totul; el este un frate preaiubit și un slujitor credincios în Domnul.

22 L-am trimis la voi ca să cunoașteți împrejurările în care ne aflăm și ca să vă încurajeze inimile.

23 Pace, fraților, dragoste și credință de la Dumnezeu și de la Domnul Isus Cristos!

24 Harul să fie cu toți cei care-L iubesc cu o dragoste nemuritoare pe Domnul nostru Isus Cristos! (Amin.)

FILIPENI

1 1 Pavel și Timotei, robi ai lui Cristos Isus, către toți sfinții în Cristos Isus care sunt în Filipi, împreună cu supraveghetorii și cu diaconii:
2 har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos!

Mulțumire și rugăciune

3 Îi mulțumesc Dumnezeului meu de fiecare dată când mă gândesc la voi.
4 În toate rugăciunile mele pentru voi toți, mă rog cu bucurie
5 pentru părtașia voastră la Evanghelie, din prima zi și până acum,
6 și sunt sigur că Acela Care Și-a început în voi buna Sa lucrare o va isprăvi până în ziua lui Cristos Isus.
7 Este drept să mă gândesc în acest fel la voi toți, fiindcă vă port în inima mea și, fie că sunt în lanțuri, fie că apăr sau întăresc Evanghelia, toți sunteți părtași ai harului lui Dumnezeu împreună cu mine.
8 Căci martor îmi este Dumnezeu că îmi este dor de voi toți cu o afecțiune ca cea a lui Cristos Isus.
9 Mă rog ca dragostea voastră să crească din ce în ce mai mult în cunoaștere și orice pricepere,
10 ca să puteți deosebi lucrurile de valoare și să fiți curați și fără pată în ziua lui Isus Cristos,
11 plini de rodul dreptății, care vine prin Isus Cristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu.

Lanțurile lui Pavel și înaintarea

Evangheliei

12 Vreau să știți, fraților, că lucrurile care mi s-au întâmplat au ajutat la înaintarea Evangheliei.
13 Astfel, toată garda palatului și toți ceilalți știu că eu sunt închis din pricina lui Cristos,
14 iar cei mai mulți dintre frați, încurajați în Domnul datorită lanțurilor mele, au și mai mare îndrăzneală să vestească fără teamă Cuvântul.
15 Este adevărat că unii Îl predică pe Cristos din invidie și dintr-un spirit de competiție, iar alții din bunăvoință.
16 Aceștia din urmă Îl predică din dragoste, știind că mie mi-a fost încredințată apărarea Evangheliei.
17 Dar ceilalți Îl predică pe Cristos din ambiții egoiste, nu din motive sincere, ci intenționând să-mi mărească necazul, în timp ce sunt în lanțuri.
18 Dar ce contează? Important este că, fie sub un anume pretext, fie cu adevărat, Cristos este predicat și de acest lucru mă bucur și mă voi bucura.

19 Căci știu că lucrul acesta va duce la izbăvirea mea, prin rugăciunile voastre și prin ajutorul Duhului lui Isus Cristos.
20 Dorința mea puternică și speranța mea sunt să nu fiu făcut de rușine cu nimic, ci să am, acum și întotdeauna, destul curaj, astfel încât să-L slăvesc pe Cristos în trupul meu, fie prin viața mea, fie prin moartea mea.
21 Căci pentru mine a trăi este Cristos, iar a muri este un câștig.
22 Însă, dacă trebuie să mai trăiesc în trup, aceasta înseamnă o lucrare roditoare. Nu știu ce să aleg,
23 sunt strâns din două părți: doresc mult să părăsesc această viață și să fiu împreună cu Cristos, pentru că este mult mai bine,
24 însă pentru voi este mai bine să rămân în trup.
25 Fiind convins de aceasta, știu că voi rămâne cu voi toți, pentru înaintarea și bucuria voastră în credință,
26 pentru ca, prin întoarcerea mea la voi, să aveți motive să vă lăudați cu mine în Cristos Isus.
27 Numai trăiți-vă viața într-un mod vrednic de Evanghelia lui Cristos, pentru ca, fie că vin și vă văd, fie că sunt absent, dar aud despre voi, să știu că rămâneți fermi într-un duh, luptând cu un singur gând pentru credința Evangheliei,
28 fără să fiți înspăimântați deloc de potrivnicii voștri. Aceasta este o dovadă pentru ei că vor fi nimiciți, dar voi veți fi mântuiți; și Dumnezeu este Cel Care face aceasta.
29 El v-a dat harul nu doar să credeți în Cristos, ci să și suferiți pentru El, întrucât aveți de dus aceeași luptă pe care ați văzut că am avut-o și eu, iar acum auziți că încă o mai am.

2 *Imitându-L pe Cristos în smerenie*

1 Așadar, dacă este vreo încurajare în Cristos, dacă este vreo mângâiere în dragoste, dacă este vreo părtașie cu Duhul, dacă este vreo afecțiune și vreo îndurare,
2 faceți-mi bucuria deplină și aveți o simțire, o dragoste, un duh și un gând!
3 Nu faceți nimic din ambiție egoistă, nici din îngâmfare, ci, în smerenie, considerați-i pe alții mai presus decât voi înșivă.
4 Fiecare dintre voi ar trebui să fie preocupat nu doar de interesele lui, ci și de ale altora.

5 Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Cristos Isus:

6 El, măcar că avea natura lui Dumnezeu, n-a considerat că a fi una cu Dumnezeu este un lucru de apucat,

7 ci S-a dezbrăcat de Sine, luând natura unui rob și devenind asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om;

8 S-a smerit și a devenit ascultător până la moarte și încă moarte pe cruce.

9 De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespun de mult și I-a dăruit Numele care este mai presus de orice nume,

10 pentru ca în Numele lui Isus să se plece orice genunchi din cer, de pe pământ și de sub pământ,

11 și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Cristos este Domnul.

Strălucind ca niște stele

12 De aceea, preaiubiții mei, așa cum întotdeauna ați ascultat, nu doar în prezența mea, ci mult mai mult acum, în absența mea, duceți la bun sfârșit mântuirea voastră, cu frică și cutremur,

13 pentru că Dumnezeu este Cel Care lucrează în voi; și astfel voi aveți voință și puteți lucra după buna Lui plăcere.

14 Faceți toate lucrurile fără să vă plângeți și fără să vă certați,

15 ca să fiți fără pată și curați, copiii ai lui Dumnezeu în mijlocul unei generații necinstite și pervertite. Străluciți între ei ca niște stele în univers, **16** ținând sus Cuvântul vieții, ca să mă pot lăuda în ziua lui Cristos că n-am alergat în zadar și că nu am trudit degeaba.

17 Și chiar dacă sunt turnat ca o jertfă de băutură peste jertfa și lucrarea credinței voastre, eu mă bucur și îmi împărtășesc bucuria cu voi toți.

18 În același fel, bucurați-vă și voi și împărtășiți-vă bucuria cu mine!

Timotei și Epafrodit

19 Nădăjduiesc în Domnul Isus că vi-l voi trimite în curând pe Timotei, pentru ca și eu să fiu încurajat de veștile despre voi.

20 Căci n-am pe nimeni care să-mi împărtășească simțămintele ca el, fiind cu adevărat preocupat de starea voastră.

21 Toți își urmăresc propriile interese, și nu pe ale lui Cristos.

22 Voi cunoașteți vrednicia lui, și anume că a lucrat cu mine pentru Evanghelie ca un copil slujindu-și tatăl.

23 Sper să vi-l trimit imediat ce aflu cum merg lucrurile cu privire la mine

24 și am încredere în Domnul că voi veni și eu curând.

25 Am considerat că este necesar să vi-l trimit pe fratele Epafrodit, conlucrător și ostaș împreună cu mine, trimisul vostru, cel pe care voi l-ați trimis pentru a sluji nevoilor mele.

26 El a fost foarte tulburat fiindcă ați auzit că a fost bolnav.

27 A fost atât de bolnav încât era aproape să moară, însă Dumnezeu a avut îndurare față de el și nu doar față de el, ci și față de mine, ca să nu fiu întristat peste măsură.

28 Așadar, vi-l trimit în grabă, ca să vă bucurați văzându-l din nou, iar eu să nu mai fiu întristat.

29 Primiți-l deci bine, în Domnul, cu toată bucuria, și cinstiți astfel de oameni!

30 Căci de dragul lucrării lui Cristos era aproape să moară, riscându-și viața pentru a face, în locul vostru, acele lucruri pe care voi nu le-ați putut face pentru mine.

3 Falsa dreptate și adevărata dreptate

1 În cele din urmă, frații mei, bucurați-vă în Domnul! Mie nu-mi este greu să vă scriu aceleași lucruri, iar vouă vă dau siguranță.

2 Feriți-vă de câinii aceia! Feriți-vă de lucrătorii aceia răi, feriți-vă de mutilatorii aceia!

3 Noi suntem cei care am primit adevărata circumcizie: cei care ne închinăm prin Duhul lui Dumnezeu, care ne laudăm în Cristos Isus și care nu ne punem încrederea în lucruri pământești,

4 deși eu aș avea motive să mă laud cu lucrurile pământești. Dacă cineva crede că are motive să se încreadă în lucrurile pământești, eu și mai mult:

5 circumcis în a opta zi, din neamul lui Israel, din seminția lui Benjamin, evreu din evrei, în ce privește Legea – fariseu,

6 în ce privește râvna – persecutor al bisericii, în ce privește dreptatea care se bazează pe Lege – fără vină.

7 Însă toate lucrurile care pentru mine erau un câștig le consider ca o pierdere, de dragul lui Cristos.

8 Mai mult decât atât, le consider pe toate o pierdere față de valoarea deosebită a cunoașterii lui Cristos Isus, Domnul meu, datorită Căruia am suferit pierderea tuturor lucrurilor și datorită Căruia le consider gunoaie, pentru a-L câștiga pe Cristos **9** și pentru a fi găsit în El, nu având o dreptate a mea, care vine din Lege, ci una care vine prin credința în Cristos: dreptatea care vine de la Dumnezeu prin credință.

10 Vreau să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și părtașia suferințelor Lui și să devin ca El în moartea Lui,

11 pentru ca astfel să ajung, cumva, la învierea din morți.

Urmărind premiul

12 Nu că deja am și obținut sau, mai bine zis, că am și fost făcut deja desăvârșit, dar urmăresc să apuc premiul pentru care și eu am fost apucat de Cristos Isus.

13 Fraților, eu însumi nu consider că l-am apucat, însă fac un singur lucru: uitând ce este în urmă și aruncându-mă înainte,

14 urmăresc ținta, alergând spre premiul chemării de sus al lui Dumnezeu, în Cristos Isus.

15 Așadar, toți cei ce suntem maturi să avem același gând! Iar dacă gândiți diferit cu privire la vreun lucru, Dumnezeu vi-l va clarifica.

16 Însă, în lucrurile în care am ajuns de aceeași părere, să trăim la fel!

17 Urmați exemplul meu, fraților, și uitați-vă cu atenție la cei care trăiesc după exemplul pe care vi l-am dat.

18 Căci v-am spus deseori și vă mai spun și acum, plângând, că sunt mulți care trăiesc ca dușmani ai crucii lui Cristos.

19 Sfârșitul lor va fi distrugerea, dumnezeul lor este pântecel, iar gloria lor stă în rușinea lor; ei se gândesc la lucruri pământești.

20 Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde Îl și așteptăm pe Mântuitorul nostru, Domnul Isus Cristos.

21 El va transforma trupul nostru umil și-l va face asemenea trupului Său glorios, folosind puterea prin care-Și poate supune toate lucrurile.

4 **1** De aceea, frații mei preaiubiți și dragi, bucuria și cununa mea, preaiubiților, rămâneți fermi în Domnul!

Îndemnuri

2 Le îndemn pe Evodia și pe Sintichia să aibă același gând în Domnul!

3 Ție, credincios slujitor împreună cu mine, îți cer să le ajuți pe aceste femei! Ele s-au ostenit alături de mine la răspândirea Evangheliei, împreună cu Clement și cu ceilalți conlucrători cu mine, ale căror nume sunt în cartea vieții.

4 Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Vă spun din nou: bucurați-vă!

5 Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii! Domnul este aproape.

6 Nu vă îngrijați de nimic, ci, în orice lucru, prin rugăciune și cerere, cu mulțumire, faceți cunoscute cererile voastre înaintea lui Dumnezeu.

7 Iar pacea lui Dumnezeu, care depășește orice înțelegere, vă va păzi inimile și gândurile în Cristos Isus.

8 În cele din urmă, fraților, tot ce este adevărat, tot ce este nobil, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este plăcut, tot ce este vrednic de admirat, orice faptă măreață, orice este vrednic de laudă, la acestea să vă gândiți!

9 Ceea ce ați învățat, ați primit, ați auzit și ați văzut în mine, aceea să faceți! Iar Dumnezeul păcii va fi cu voi.

Mulțumire pentru daruri

10 M-am bucurat mult în Domnul că acum, din nou, v-ați gândit la mine. Într-adevăr, voi ați fost preocupați de mine, însă n-ați avut ocazia să arătați aceasta.

11 Nu din cauza unei nevoi vă spun aceasta, pentru că eu am învățat să fiu mulțumit în orice împrejurare m-aș afla.

12 Știu ce înseamnă să fii sărac și știu ce înseamnă să ai din belșug. Am învățat secretul de a fi mulțumit în orice situație – fie sătul, fie flămând, fie în belșug, fie în nevoie.

13 Pot totul în Cristos, Care mă întărește.

14 Însă ați făcut bine că ați luat parte cu mine în necaz.

15 Voi știți, filipenilor, că în primele zile ale predicării Evangheliei, când am plecat din Macedonia, nici o biserică n-a fost alături de mine în ce privește darea și primirea, în afară de voi.

16 În Tesalonic mi-ați trimis de mai multe ori ajutor pentru nevoile mele.

17 Nu că eu umblu după daruri, ci eu umblu după câștigul care este în folosul vostru.

18 Mi-am primit plata pe deplin, și chiar mai mult. Sunt foarte mulțumit că am primit de la Epafrodit darurile pe care mi le-ați trimis. Ele sunt ca o mireasmă, ca o jertfă plăcută și primită înaintea lui Dumnezeu.

19 Dumnezeuul meu va împlini toate nevoile voastre după bogăția Lui slăvită, în Cristos Isus.

20 A Dumnezeului și Tatălui nostru să fie slava, în vecii vecilor! Amin.

21 Salutați-i pe toți sfinții în Cristos Isus! Frații care sunt cu mine vă salută.

22 Toți sfinții vă salută, mai ales cei din casa Cezarului.

23 Harul Domnului Isus Cristos să fie cu duhul vostru! (Amin.)

COLOSENI

1 1 Pavel, apostol al lui Cristos Isus, prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei,
2 către sfinții care sunt în Colose, frați credincioși în Cristos: har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru!

Mulțumirea și rugăciunea lui Pavel pentru biserică

3 Îi mulțumim întotdeauna lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, când ne rugăm pentru voi,

4 fiindcă am auzit despre credința voastră în Cristos Isus și despre dragostea pe care o aveți pentru toți sfinții,

5 datorită nădejdiei care există pentru voi în ceruri, nădejde despre care voi ați auzit mai înainte, prin Cuvântul adevărului – Evanghelia,

6 care a ajuns până la voi. Ea crește în toată lumea și aduce roade; la fel se întâmplă și între voi din ziua în care ați auzit și ați cunoscut cu adevărat harul lui Dumnezeu,

7 așa cum ați învățat de la Epafras, preaiubitul nostru slujitor împreună cu noi și slujitor credincios al lui Cristos pentru noi.

8 El ne-a făcut cunoscută dragostea voastră în Duhul.

9 De aceea și noi, din ziua în care am auzit, nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să cerem să fiți umpluți de cunoașterea voii Lui, cu toată înțelepciunea și priceperea duhovnicească,

10 pentru a trăi într-un mod vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în toate, rodind tot felul de fapte bune și crescând în cunoașterea lui Dumnezeu,

11 fiind întăriți cu toată puterea, potrivit cu tăria Lui slăvită, ca să fiți pregătiți să îndurați totul cu răbdare,

12 mulțumindu-I cu bucurie Tatălui, Care ne-a îndreptățit să avem parte de moștenirea sfinților în Împărăția luminii.

13 El ne-a scăpat de sub autoritatea întunericului și ne-a adus în Împărăția Fiului Său iubit,

14 în Care avem răscumpărarea, iertarea păcatelor.

Supremația lui Cristos

15 El este chipul Dumnezeului nevăzut, întâiul născut peste întreaga creație,

16 pentru că prin El au fost create toate lucrurile, în cer și pe pământ, cele vizibile și cele invizibile, fie tronuri, fie domnii, fie conducători, fie autorități. Toate au fost create prin El și pentru El.

17 El este înainte de toate lucrurile și în El se țin toate împreună.

18 El este capul trupului, al Bisericii. El este începutul, întâiul născut dintre cei morți, pentru ca El să aibă primul loc în toate lucrurile.

19 Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea Sa să locuiască în El.

20 Prin El, Dumnezeu a împăcat toate lucrurile cu Sine, fie cele de pe pământ, fie cele din cer, făcând pace prin sângele crucii Lui.

21 Odată, voi erați străini și dușmani în gândurile voastre, așa cum arătau faptele voastre rele,

22 însă acum El v-a împăcat în trupul de carne al lui Cristos, prin moarte, pentru a vă înfățișa sfinți, curați și fără păcat înaintea Lui,

23 dacă rămâneți cu adevărat bine întemeiați și fermi în credință, fără să vă abateți de la nădejdea Evangheliei pe care ați auzit-o, care a fost vestită tuturor oamenilor de pe pământ și al cărei slujitor am devenit eu, Pavel.

Slujba lui Pavel pentru Biserică

24 Acum mă bucur în suferințe pentru voi și împlinesc în trupul meu ceea ce lipsește suferințelor lui Cristos pentru trupul Său, care este Biserica.

25 Am devenit slujitorul ei, prin responsabilitatea pe care Dumnezeu mi-a dat-o mie pentru voi, aceea de a face pe deplin cunoscut Cuvântul lui Dumnezeu,

26 taina care a fost ascunsă de veacuri și de generații, dar care acum a fost descoperită sfinților Lui,

27 căroră Dumnezeu a vrut să le facă cunoscute, între neamuri, bogățiile glorioase ale acestei taine, și anume: Cristos în voi, nădejdea gloriei.

28 El este Cel pe Care noi Îl vestim sfătuind și învățând pe orice om, cu toată înțelepciunea, pentru a putea înfățișa pe orice om desăvârșit în Cristos.

29 Pentru aceasta mă ostenesc, luptându-mă prin puterea Lui, care lucrează cu tărie în mine.

2 1 Vreau să știți cât de mult mă lupt pentru voi, pentru cei din Laodicea și pentru cei care nu m-au văzut față în față,

2 ca inimile lor să fie încurajate, unite în dragoste și să aibă bogățiile depline ale înțelegerii complete, pentru a cunoaște taina lui Dumnezeu, și anume pe Cristos,

3 în Care sunt ascunse toate bogățiile înțelepciunii și ale cunoașterii.

4 Vă spun aceasta pentru ca nimeni să nu vă înșele cu argumente false,

5 întrucât, chiar dacă sunt departe cu trupul, în duh sunt cu voi. Mă bucur să văd rânduiala care este între voi și fermitatea credinței voastre în Cristos.

Trăire în Cristos și libertate față de filozofile omenești

6 Așadar, după cum L-ați primit pe Cristos Isus, Domnul, tot așa să și continuați să trăiți în El,

7 înrădăcinați și zidiți în El, devenind tot mai puternici în credință, cum ați fost învățați, aducând din belșug mulțumire.

8 Vedeți să nu vă înrobească cineva prin vreo filozofie deșartă și înșelătoare care ține de tradiția oamenilor și de principiile acestei lumi, și nu de Cristos.

9 Căci în El locuiește trupește toată plinătatea dumnezeirii

10 și în El, Care este capul oricărei stăpâniri și autorități, sunteți și voi compleți.

11 În El ați fost și circumciși, cu o circumcizie care nu este făcută de mâini omenești, ci cu circumcizia lui Cristos, prin dezbrăcarea de firea păcătoasă,

12 fiind îngropați împreună cu El prin botez și înviați împreună cu El, prin credința în puterea lui Dumnezeu, Care L-a înviat din morți.

13 Pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră necircumcisă, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu Cristos, când ne-a iertat toate greșelile.

14 El a șters însemnarea cu tot cu regulile ei, care era împotriva noastră și ni se opunea, a luat-o și a pironit-o pe cruce.

15 A dezbrăcat de putere stăpânirile și autoritățile și le-a făcut de rușine în văzul tuturor, triumfând asupra lor prin cruce.

16 Așadar, nimeni să nu vă condamne cu privire la ce mâncați și ce beți sau cu privire la o sărbătoare, sau la o lună nouă, sau cu privire la o zi de Sabat,

17 care sunt o umbră a lucrurilor viitoare; trupul însă este al lui Cristos.

18 Nimeni care-și găsește plăcerea într-o falsă smerenie și în închinarea la îngeri să nu vă răpească premiul. Un astfel de om cercetează amănunțit lucrurile pe care pretinde că le-a văzut și se îngâmăfă fără motiv prin gândurile firii lui.

19 El nu se ține strâns de Cap, din Care tot trupul, sprijinit și ținut la un loc prin ligamente și tendoane, își primește creșterea pe care i-o dă Dumnezeu.

20 Dacă ați murit împreună cu Cristos față de principiile lumii, de ce trăiți ca și cum ați aparține acestei lumi, ascultând de porunci ca:

21 „Nu atinge!“, „Nu gusta!“, Nu pune mâna!“?

22 Acestea se referă la lucruri care se consumă odată cu folosirea lor; sunt doar porunci și învățături ale oamenilor.

23 Ele par să fie bazate pe înțelepciune, prin religia autoimpusă și falsa smerenie, prin asprimea față de trup, însă nu au nici o valoare în ce privește înfrânarea dorințelor naturii păcătoase.

3 O nouă viață în Cristos

1 Dacă ați fost înviați împreună cu Cristos, căutați lucrurile de sus, unde Cristos stă la dreapta lui Dumnezeu!

2 Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ,

3 pentru că voi ați murit, iar viața voastră este ascunsă cu Cristos în Dumnezeu.

4 Când Cristos – viața voastră – Se va arăta, atunci și voi vă veți arăta împreună cu El în glorie.

5 De aceea, dați morții tot ceea ce aparține firii voastre pământești: desfrâul, necurăția, patima, pofta rea, lăcomia, care este idolatrie.

6 Din cauza acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu (peste fiii neascultării).

7 Acestea sunt căile pe care ați umblat și voi atunci când trăiați între ei,

8 însă acum lăsați-vă de toate aceste lucruri: de mânie, de furie, de răutate, de blasfemie, de cuvintele murdare care vă ies din gură.

9 Nu vă mințiți unul pe altul, pentru că v-ați dezbrăcat de omul cel vechi și de faptele lui

10 și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care este înnoit în cunoaștere, după chipul Creatorului său.

11 Aici nu mai este nici grec, nici iudeu, nici circumcizie, nici necircumcizie, nici barbar, nici scit, nici sclav, nici liber, ci Cristos este totul și în toți.

12 Așadar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu răbdare!

13 Îngăduiți-vă unul pe altul, iertați-vă unul pe altul ori de câte ori vreunul dintre voi are vreo

nemulțumire împotriva altuia! Cum v-a iertat Domnul, așa iertați-vă și voi!

14 Dar, mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care le leagă pe toate într-o armonie perfectă!

15 Iar pacea lui Cristos să stăpânească în inimile voastre; la ea ați și fost chemați, într-un singur trup. Și fiți mulțumitori!

16 Cuvântul lui Cristos să locuiască în voi din belșug! Învățați-vă și instruiți-vă unul pe altul cu toată înțelepciunea! Cântați-I lui Dumnezeu cu mulțumire în inimile voastre cântece de laudă, imnuri, cântece duhovnicești!

17 Tot ceea ce faceți, cu vorba sau cu fapta, să faceți în Numele Domnului Isus, mulțumind, prin El, lui Dumnezeu Tatăl.

Îndemnuri privind relațiile din casa creștinului

18 Soțiilor, supuneți-vă soților voștri așa cum se cuvine în Domnul!

19 Soților, iubiți-vă soțiile și nu fiți aspri cu ele!

20 Copii, ascultați de părinții voștri în toate, pentru că lucrul acesta Îi place Domnului!

21 Părinți, nu-i întărâtați pe copiii voștri, ca să nu-și piardă curajul!

22 Sclavilor, ascultați în toate de stăpânii voștri pământești, nu doar când sunteți văzuți de ei, ca niște oameni care caută să placă altora, ci cu o inimă sinceră, în frică de Domnul.

23 Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni,

24 știind că veți primi ca răsplată moștenirea de la Domnul. Voi slujiți Domnului Cristos.

25 Căci cel ce face rău va fi răsplătit după răul pe care l-a făcut; și nu va fi nici un fel de părtinire.

4 **1** Stăpânilor, dați-le sclavilor voștri ceea ce li se cuvine, știind că și voi aveți un Stăpân în cer!

Alte instrucțiuni

2 Stăruieți în rugăciune! Vegheați în ea cu mulțumire!

3 Rugați-vă în același timp și pentru noi, ca Dumnezeu să deschidă o ușă pentru Cuvânt, să putem vorbi despre taina lui Cristos, din pricina căreia sunt închis,

4 ca s-o pot face cunoscută așa cum trebuie.

5 Purtați-vă cu înțelepciune față de cei din afară, folosind fiecare ocazie.

6 Vorbirea voastră să fie întotdeauna caracterizată de bunătate, dreașă cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia.

Saluturi finale

7 Tihic vă va face cunoscut totul cu privire la mine. El este un frate preaiubit și un slujitor credincios, slujitor împreună cu mine în Domnul.

8 Vi l-am trimis ca să știți totul despre noi și ca să vă încurajeze inimile,

9 împreună cu Onisim, un frate credincios și preaiubit, care este unul dintre voi. El vă va face cunoscute toate lucrurile de pe aici.

10 Aristarh, închis împreună cu mine, vă trimite salutări; de asemenea și Marcu, vărul lui Barnaba – cu privire la el ați primit porunci; dacă vine la voi, să-l primiți bine –,

11 și Isus, zis și Iustus. Aceștia sunt singurii dintre cei circumciși care sunt conlucrători cu mine pentru Împărăția lui Dumnezeu. Ei au devenit o încurajare pentru mine.

12 Epafras, care este unul dintre voi, slujitor al lui Cristos Isus, vă trimite salutări. El se luptă întotdeauna pentru voi în rugăciune, astfel încât, desăvârșiți și pe deplin încredințați, să puteți rămâne fermi în toată voia lui Dumnezeu.

13 Eu depun mărturie cu privire la el că a lucrat din greu pentru voi, pentru cei din Laodicea și pentru cei din Hierapolis.

14 Luca, doctorul preaiubit, și Dima vă salută.

15 Salutați-i pe frații din Laodicea și pe Nimfa, și biserica din casa ei.

16 După ce va fi citită această scrisoare la voi, faceți în așa fel, încât să fie citită și în biserica din Laodicea. De asemenea, citiți și voi scrisoarea din Laodicea.

17 Spuneți-i lui Arhip: „Ai grijă de slujba pe care ai primit-o în Domnul: să o duci la îndeplinire!”

18 Eu, Pavel, scriu acest salut cu mâna mea. Amintiți-vă de lanțurile mele! Harul să fie cu voi! (Amin.)

1 TESALONICENI

1 1 Pavel, Silvan și Timotei, către biserica tesalonicenilor, care este în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Isus Cristos: har și pace vouă!

Mulțumiri pentru credința tesalonicenilor

2 Întotdeauna Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru voi toți și vă pomenim mereu în rugăciunile noastre,

3 amintindu-ne înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, de lucrarea credinței voastre, de osteneala dragostei voastre și de răbdarea voastră motivată de nădejdea în Domnul nostru Isus Cristos.

4 Noi știm, frați iubiți de Dumnezeu, despre alegerea de care ați avut parte.

5 Căci Evanghelia noastră n-a fost adusă la voi numai prin cuvinte, ci și cu putere, cu Duh Sfânt și cu o siguranță deplină, așa cum, de altfel, știți ce fel de oameni am fost printre voi, de dragul vostru.

6 Și voi ați devenit imitatori ai noștri și ai Domnului când, deși erați în mare necaz, ați primit Cuvântul cu bucuria care vine de la Duhul Sfânt.

7 Astfel, voi ați devenit un exemplu pentru toți credincioșii din Macedonia și Ahaia.

8 Căci Cuvântul Domnului a răsunat nu doar în Macedonia și Ahaia, ci credința voastră în Dumnezeu a ajuns să fie cunoscută peste tot, așa că nu mai este nevoie să vorbim despre ea.

9 Ei înșiși vorbesc despre ce fel de primire am avut parte printre voi și cum, de la idoli, v-ați întors la Dumnezeu, pentru a-I sluji Dumnezeului celui Viu și Adevărat

10 și pentru a-L aștepta din ceruri pe Fiul Lui, pe Care L-a înviat din morți, pe Isus, Care ne scapă de mânia ce vine.

2 Lucrarea lui Pavel în Tesalonic

1 Voi înșivă știți, fraților, că venirea noastră la voi n-a fost în zadar.

2 După ce am suferit și am fost batjocoriți în Filipi, așa cum știți, am venit plini de încredere în Dumnezeul nostru să vă vorbim despre Evanghelia Lui, în ciuda unei mari împotriviri.

3 Căci apelul nostru nu vine dintr-o învățătură greșită, nici din necurăție, nici din viclenie,

4 ci, așa cum Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne încredințeze Evanghelia, tot așa vorbim și noi, căutând să fim plăcuți nu oamenilor, ci lui Dumnezeu, Care ne cercetează inimile.

5 Voi știți că nu ne-am lingușit și nici nu ne-am prefăcut, ca să ascundem vreo lăcomie, – Dumnezeu ne este martor –,

6 nici n-am căutat să fim onorați de oameni – nici de voi, nici de alții.

7 Ca apostoli ai lui Cristos am fi putut fi o povară pentru voi, dar am fost blânzi cu voi, ca o mamă care-și îngrijește copiii.

8 Astfel, datorită afecțiunii noastre pentru voi, am fost gata să împărtășim cu voi nu doar Evanghelia lui Dumnezeu, ci și viețile noastre, pentru că ne-ați devenit atât de dragi.

9 Vă amintiți, fraților, de munca și osteneala noastră, cum, în timp ce v-am predicat Evanghelia lui Dumnezeu, am lucrat zi și noapte, ca să nu fim o povară pentru nici unul dintre voi.

10 Voi sunteți martori – și Dumnezeu de asemenea – că purtarea noastră față de voi, cei care credeți, a fost sfântă, dreaptă și fără pată.

11 Așa cum știți, ne-am ocupat de fiecare dintre voi, ca un tată de copiii săi,

12 încurajându-vă, îndemnându-vă și insistând să trăiți într-un mod vrednic de Dumnezeu, Care v-a chemat în Împărăția și slava Lui.

13 Noi, de asemenea, Îi mulțumim lui Dumnezeu neîncetat pentru că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, pe care l-ați auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe un cuvânt al oamenilor, ci, așa cum și este de fapt, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează în voi, cei ce credeți.

14 Voi, fraților, ați urmat exemplul bisericilor lui Dumnezeu care sunt în Iudeea, și care sunt în Cristos Isus, pentru că și voi ați suferit aceeași persecuție din partea compatrioților voștri, pe care au suferit-o și ele din partea iudeilor,

15 care L-au omorât pe Domnul Isus și pe profeți, iar pe noi ne-au persecutat. Iudeii aceștia nu sunt plăcuți lui Dumnezeu și sunt potrivnici tuturor oamenilor,

16 căci ne împiedică să le vorbim neamurilor pentru a fi mântuite. Astfel, ei întotdeauna umplu măsura păcatelor lor. Dar, în cele din urmă, i-a ajuns mânia lui Dumnezeu.

Dorința lui Pavel de a-i revedea pe tesaloniceni

17 Fraților, atunci când, pentru puțin timp, am fost despărțiți de voi, – în persoană, dar nu cu inima –, am dorit cu și mai mare ardoare să vă vedem.

18 Am vrut să venim la voi, – cel puțin eu, Pavel, am vrut din nou și din nou –, dar Satan ne-a împiedicat.

19 Care este nădejdea sau bucuria, sau cununa cu care ne lăudăm înaintea Domnului nostru Isus, la venirea Lui? Oare nu voi?

20 Într-adevăr, voi sunteți gloria și bucuria noastră!

- 3**
- 1** De aceea, fiindcă n-am mai putut răbda, am hotărât să rămânem singuri în Atena
 - 2** și l-am trimis pe Timotei, fratele nostru și conlucrător cu noi pentru Dumnezeu, în răspândirea Evangheliei lui Cristos, ca să vă întărească și să vă încurajeze în credința voastră,
 - 3** pentru ca nimeni să nu se clatine în aceste necazuri. Căci știți că la aceasta suntem destinați.
 - 4** Când eram la voi v-am spus dinainte că urmează să fim asupriți, așa cum s-a și întâmplat, după cum bine știți.
 - 5** De aceea, când n-am mai putut răbda, l-am trimis ca să afle despre credința voastră, ca nu cumva ispitorul să vă fi ispitit, și osteneala noastră să fi fost în zadar.
 - 6** Însă Timotei a venit chiar acum de la voi și ne-a adus vești bune despre credința și dragostea voastră. Ne-a spus că întotdeauna vă amintiți cu plăcere de noi și că doriți să ne vedeți, așa cum și noi dorim să vă vedem.
 - 7** De aceea, în toate strâmătorările și necazurile noastre, am fost încurajați, fraților, cu privire la voi, datorită credinței voastre.
 - 8** Acum trăim într-adevăr, fiindcă voi rămâneți fermi în Domnul.
 - 9** Cum putem să-I mulțumim îndeajuns lui Dumnezeu cu privire la voi pentru toată bucuria pe care o simțim datorită vouă, înaintea Dumnezeului nostru?
 - 10** Zi și noapte ne rugăm cu ardoare să vă putem vedea din nou și să aducem ceea ce lipsește credinței voastre.
 - 11** Fie ca Însuși Dumnezeu, Tatăl nostru, și Domnul nostru Isus să ne netezească calea spre voi!

12 Domnul să facă să crească și să se reverse dragostea voastră unii față de alții și față de toți, așa cum facem și noi față de voi!

13 El să vă întărească inimile în sfințenie, ca să fiți fără pată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus cu toți sfinții Lui!

4 O viață plăcută lui Dumnezeu

1 În cele din urmă, fraților, fiindcă ați primit învățură de la noi despre cum trebuie să umblați și să-I fiți plăcuți lui Dumnezeu, așa cum, de altfel, și faceți, vă cerem și vă îndemnăm în Domnul Isus să sporiți tot mai mult în privința aceasta.

2 Voi știți ce porunci v-am dat, prin autoritatea Domnului Isus.

3 Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră: să vă feriți de desfrâu.

4 Fiecare dintre voi trebuie să știe să-și țină vasul în sfințenie și cinste,

5 nu în patimi, ca păgânii, care nu-L cunosc pe Dumnezeu.

6 Nimeni să nu-l nedreptățească pe fratele său și nici să nu profite de el, pentru că Domnul îl va pedepsi pentru toate acestea, așa cum v-am spus și v-am avertizat.

7 Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințenie;

8 de aceea, cel ce respinge aceste porunci nu respinge un om, ci pe Dumnezeu, Cel Care vă dă Duhul Sfânt.

9 Cu privire la dragostea frățească, nu aveți nevoie să vă scriem, pentru că voi înșivă ați fost învățați de Dumnezeu să vă iubiți unii pe alții.

10 Și, într-adevăr, îi iubiți pe toți frații din întreaga Macedonie. Însă vă încurajăm, fraților, să sporiți tot mai mult în privința aceasta.

11 Dați-vă toată silința să trăiți liniștiți, să vă vedeți de-ale voastre și să lucrați cu mâinile voastre, așa cum v-am poruncit,

12 ca să trăiți așa cum se cuvine față de cei din afară și să nu depindeți de nimeni.

Venirea Domnului

13 Nu vrem să nu știți, fraților, despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde.

14 Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu îi va aduce împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El.

15 Vă spunem prin Cuvântul Domnului că noi, cei vii, care vom fi rămas până la venirea Domnului, nicidecum nu o vom lua înaintea celor ce au adormit.

16 Căci Domnul Însuși, la un strigăt de poruncă, la sunetul vocii arhanghelului și la sunetul trâmbiței lui Dumnezeu, Se va coborî din cer și, mai întâi, vor învia cei morți în Cristos,

17 apoi noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți împreună cu ei în nori, ca să-L întâlnim pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi întotdeauna cu Domnul.

18 De aceea, încurajați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte.

5 **1** Cât despre vremuri și date, fraților, nu aveți nevoie să vi se scrie,

2 pentru că voi înșivă știți bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea.

3 Când vor spune: „Pace și siguranță!“, atunci un dezastru neașteptat va veni asupra lor, ca durerile nașterii peste pântecul celei însărcinate și nu vor putea nicidecum să scape.

4 Însă voi, fraților, nu sunteți în întuneric, așa încât ziua aceea să vă surprindă ca un hoț.

5 Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem fii ai nopții sau ai întunericului.

6 Așadar, să nu mai dormim, cum fac alții, ci să veghem și să fim treji,

7 pentru că cei ce dorm, dorm noaptea, iar cei ce beau, beau noaptea.

8 Dar noi, care suntem fii ai zilei, să fim treji, să ne punem platoșa credinței și a dragostei și să avem drept coif nădejdea mântuirii.

9 Căci Dumnezeu nu ne-a destinat pentru mânie, ci pentru a primi mântuirea, prin Domnul nostru Isus Cristos,

10 Care a murit pentru noi, pentru ca, fie că suntem treji, fie că dormim, să trăim împreună cu El.

11 De aceea, încurajați-vă unii pe alții și întăriți-vă unii pe alții, așa cum, de fapt, și faceți.

Instrucțiuni finale

12 Vă cerem, fraților, să-i respectați pe cei ce se ostensc între voi, care vă conduc în Domnul și vă sfătuiesc.

13 Prețuiți-i în dragoste, datorită lucrării lor! Trăiți în pace între voi!

14 Vă încurajăm, fraților, să-i muștrați pe cei leneși, să-i încurajați pe cei descurajați, să-i ajutați pe cei slabi, să aveți răbdare cu toți!

15 Aveți grijă ca nimeni să nu întoarcă rău pentru rău, ci urmăriți întotdeauna să faceți binele, atât unul altuia, cât și tuturor.

16 Bucurați-vă întotdeauna!

17 Rugați-vă neîncetat!

18 Mulțumiți în orice împrejurări, pentru că aceasta este voia lui Dumnezeu, în Cristos Isus, pentru voi!

19 Nu stingeți Duhul!

20 Nu disprețuiți profețiile,

21 ci cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun!

22 Feriți-vă de orice rău!

23 Însuși Dumnezeul păcii să vă sfințească în toate și să vă păstreze întreaga ființă – duhul, sufletul și trupul vostru – fără pată la venirea Domnului nostru Isus Cristos.

24 Cel Care v-a chemat este credincios și va face lucrul acesta.

25 Fraților, rugați-vă și pentru noi!

26 Salutați-i pe toți frații cu o sărutare sfântă!

27 Vă cer înaintea Domnului ca această scrisoare să le fie citită tuturor fraților.

28 Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi! (Amin).

2 TESALONICENI

1 1 Pavel, Silvan și Timotei, către biserica tesalonicenilor, care este în Dumnezeu, Tatăl nostru, și în Domnul Isus Cristos:

2 har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos!

Mulțumiri și rugăciuni

3 Suntem datori să-I mulțumim întotdeauna lui Dumnezeu pentru voi, fraților, cum se și cuvine, întrucât credința voastră crește foarte mult, și dragostea voastră unii față de alții sporește în fiecare dintre voi.

4 De aceea, noi înșine ne lăudăm cu voi în bisericile lui Dumnezeu, datorită răbdării și credinței voastre în toate persecuțiile și necazurile pe care le îndurați.

5 Aceasta este dovada faptului că judecata lui Dumnezeu este dreaptă, iar voi veți fi considerați vrednici de Împărăția lui Dumnezeu, pentru care și suferiți.

6 De fapt, este drept din partea lui Dumnezeu să dea înapoi necaz celor ce vă necăjesc

7 și să vă dea alinare, atât vouă, care sunteți necăjiți de alții, cât și nouă, la descoperirea Domnului Isus din cer cu îngerii Lui puternici,

8 într-o flacăra de foc, pentru a-i pedepsi pe cei care nu-L cunosc pe Dumnezeu și pe cei care nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus.

9 Ei vor suferi pedeapsa distrugerii veșnice și vor fi despărțiți de prezența Domnului și de slava puterii Lui,

10 în ziua aceea, când El va veni să fie proslăvit de către sfinții Săi și admirat de către toți cei ce au crezut; căci mărturia noastră față de voi a fost crezută.

11 Tocmai de aceea ne rugăm întotdeauna pentru voi, ca Dumnezeul nostru să vă facă vrednici de chemarea Sa și, prin puterea Lui, să împlinească orice dorință bună a voastră și orice lucrare pornită din credință,

12 astfel încât Numele Domnului nostru Isus să fie proslăvit în voi, iar voi în El, după harul Dumnezeului nostru și al Domnului Isus Cristos.

2 Omul fărădelegii

1 În ce privește venirea Domnului nostru Isus Cristos și întâlnirea noastră cu El, vă cerem, fraților,

2 să nu vă lăsați clătinați sau tulburați așa de repede în mintea voastră de vreun duh sau de vreo

afirmație sau de vreo scrisoare ca venind din partea noastră, care spune că ziua Domnului a și venit.

3 Nimeni să nu vă înșele în nici un fel, pentru că acea zi nu va veni înainte să vină apostazia și înainte să fie descoperit omul fărădelegii, fiul distrugerii,

4 cel care se opune și se înalță pe sine deasupra oricărui așa-zis Dumnezeu sau obiect al închinării. El se va așeza în Templul lui Dumnezeu, declarându-se pe sine însuși Dumnezeu.

5 Nu vă amintiți că v-am spus aceste lucruri când eram cu voi?

6 Voi știți ce-l împiedică să fie descoperit acum, înainte de vremea lui.

7 Căci taina fărădelegii lucrează deja; trebuie doar ca cel care-l împiedică acum să fie dat la o parte.

8 Și atunci va fi descoperit cel fără de lege, pe care Domnul Isus îl va omorî cu suflarea gurii Sale și-l va distruge când Se va arăta la venirea Sa.

9 Venirea celui fără de lege va fi în conformitate cu lucrarea lui Satan, cu tot felul de puteri, semne și miracole mincinoase

10 și cu orice fel de înșelăciune a fărădelegii pentru cei ce pier, având în vedere că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți.

11 De aceea Dumnezeu le trimite o lucrare de rățăcire, pentru ca ei să creadă minciuna,

12 așa încât toți cei care n-au crezut adevărul, ci și-au găsit plăcerea în nedreptate, să fie condamnați.

Rămâneți fermi!

13 Însă noi Îi mulțumim întotdeauna lui Dumnezeu pentru voi, frați iubiți de Domnul, pentru că Dumnezeu v-a ales ca prim rod pentru mântuire, prin lucrarea de sfințire a Duhului și prin credința în adevăr.

14 La aceasta v-a chemat El prin Evanghelia pe care v-am vestit-o, astfel încât să aveți parte de slava Domnului nostru Isus Cristos.

15 Așadar, fraților, rămâneți fermi și păstrați tradițiile în care ați fost învățați, fie prin cuvânt, fie prin scrisoarea noastră.

16 Însuși Domnul nostru Isus Cristos și Dumnezeu, Tatăl nostru, Care ne-a iubit și Care ne-a dat, prin harul Său, o încurajare veșnică și o nădejde bună,

17 să vă încurajeze inimile și să vă întărească în orice faptă și cuvânt bun!

3 *Rugați-vă pentru noi!*

1 În cele din urmă, fraților, rugați-vă pentru noi, ca să se răspândească repede Cuvântul Domnului și să fie onorat, așa cum este între voi,

2 și să fim izbăviți de oamenii neascultători și răi, căci nu toți au credință.

3 Însă Domnul este credincios, El vă va întări și vă va păzi de cel rău.

4 Avem încredere în Domnul că faceți, și veți continua să faceți, lucrurile pe care vi le-am poruncit.

5 Domnul să vă îndrepte inimile către dragostea lui Dumnezeu și răbdarea lui Cristos!

Împotriva leneviei

6 Vă poruncim, fraților, în Numele Domnului nostru Isus Cristos, să vă îndepărtați de orice frate care trăiește în lenevie și nu după tradiția pe care ați primit-o de la noi!

7 Voi înșivă știți că trebuie să urmați exemplul nostru; noi n-am fost leneși când am fost la voi,

8 n-am mâncat pâinea nimănui fără s-o plătim, ci, cu trudă și muncă grea, am lucrat zi și noapte, ca să nu fim o povară pentru nici unul dintre voi.

9 Și aceasta nu pentru că n-am avea acest drept, ci ca să fim un exemplu pe care să-l urmați.

10 Atunci când eram la voi v-am dat această poruncă: „Cine nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce.“

11 Auzim însă că unii dintre voi trăiesc în lenevie; ei nu lucrează nimic și sunt sâcâitori.

12 Unor astfel de oameni le poruncim și îi încurajăm în Domnul Isus Cristos să-și mănânce pâinea, lucrând în liniște.

13 Însă voi, fraților, să nu obosiți făcând binele!

14 Dacă cineva nu ascultă cuvântul nostru din această scrisoare, fiți atenți să nu aveți nimic de-a face cu el, astfel încât să se simtă rușinat.

15 Să nu-l priviți ca pe un dușman, ci sfătuiți-l ca pe un frate.

Cuvinte de încheiere

16 Însuși Domnul păcii să vă dea pace întotdeauna și în orice fel. Domnul să fie cu voi toți!

17 Eu, Pavel, scriu această salutare cu mâna mea – acesta este semnul în fiecare dintre scrisorile mele.

18 Harul Domnului Isus Cristos să fie cu voi toți!
(Amin.)

1 TIMOTEI

1 1 Pavel, apostol al lui Cristos Isus, prin porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și a lui Cristos Isus, nădejdea noastră,

2 către Timotei, adevăratul meu copil în credință: har, îndurare și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Cristos Isus, Domnul nostru!

Atenționări împotriva învățătorilor falși ai Legii

3 Când m-am dus în Macedonia, te-am îndemnat să rămâi în Efes ca să le poruncești unora să nu dea altă învățătură

4 și să nu se țină de mituri și de nesfârșite genealogii, care încurajează mai degrabă la speculații, decât la lucrarea lui Dumnezeu prin credință.

5 Scopul unei astfel de porunci este dragostea, care vine dintr-o inimă curată, dintr-o conștiință bună și dintr-o credință fără ipocrizie.

6 Unii s-au rătăcit de aceste lucruri și s-au întors la flecăreli.

7 Ei vor să fie învățători ai Legii, fără însă să înțeleagă nici ceea ce spun, nici lucrurile asupra cărora insistă.

8 Știm că Legea este bună, dacă cineva o folosește corect.

9 Știm, de asemenea, că Legea nu este făcută pentru cel drept, ci pentru cei fără de Lege și pentru cei răzvrățiți, pentru cei neevlavioși și pentru cei păcătoși, pentru cei lipsiți de sfințenie și pentru cei lumești, pentru ucigașii de tată și pentru ucigașii de mamă, pentru ucigașii de oameni,

10 pentru cei desfrânați, pentru homosexuali, pentru negustorii de sclavi, pentru mincinoși, pentru sperjuri și pentru orice altceva care este împotriva învățaturii sănătoase,

11 potrivit cu Evanghelia slăvită a binecuvântatului Dumnezeu, care mi-a fost încredințată mie.

Harul Domnului arătat lui Pavel

12 Îi sunt recunoscător lui Isus Cristos, Domnul nostru, Care m-a întărit, pentru că m-a considerat credincios și m-a pus în slujba Lui,

13 măcar că înainte am fost un blasfemiator, un persecutor și un om violent. Dar mi s-a arătat milă, întrucât lucram ca un neștiutor, în necredință.

14 Și harul Domnului nostru a fost turnat din abundență peste mine, împreună cu credința și dragostea care sunt în Cristos Isus.

15 Acest cuvânt este demn de încredere și pe deplin vrednic să fie primit: Cristos Isus a venit în lume ca să-i mântuiască pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu.

16 De aceea mi s-a arătat milă, pentru ca în mine, cel dintâi, Cristos Isus să-Și poată arăta toată îndelunga Lui răbdare, făcând din mine un exemplu pentru cei ce urmează să creadă în El pentru viața veșnică.

17 A Împăratului veșnicilor, a nemuritorului, nevăzutului și singurului Dumnezeu să fie onoarea și slava, în vecii vecilor! Amin.

18 Timotei, copilul meu, îți dau această poruncă potrivit cu profețiile rostite mai înainte cu privire la tine, pentru ca, prin ele, să te lupți lupta cea bună,

19 având credință și o conștiință bună, de care unii n-au mai ținut seama și au eșuat în ce privește credința.

20 Printre ei sunt Imeneu și Alexandru, pe care i-am dat pe mâna lui Satan, ca să învețe să nu mai blasfemieze.

2 Sfaturi cu privire la închinare

1 Înainte de toate, te îndemn să faci cereri, rugăciuni, mijlociri și mulțumiri pentru toți oamenii, **2** pentru împărați și pentru toți cei ce sunt în poziții înalte, ca să putem duce o viață pașnică și liniștită, cu toată evlavia și demnitatea.

3 Acest lucru este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru,

4 Care dorește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoașterea adevărului.

5 Căci este un singur Dumnezeu și un singur Mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Cristos Isus,

6 Care S-a dat pe Sine Însuși ca răscumpărare pentru toți – despre aceasta s-a depus mărturie la timpul potrivit.

7 Pentru aceasta am fost pus predicator, apostol – spun adevărul, nu mint – și învățător al neamurilor în credință și adevăr.

8 Vreau deci ca bărbații să se roage în orice loc, ridicând spre cer mâini sfinte, fără mânie și fără ceartă.

9 Femeile, de asemenea, vreau să se îmbrace în haine decente, cu modestie și cumpătate, nu cu împletituri ale părului, nici cu aur sau cu mărgăritare, sau cu haine scumpe,

10 ci cu fapte bune, așa cum se cuvine unor femei care se declară pioase.

11 O femeie să învețe în tăcere, cu toată supunerea.

12 Nu dau voie femeii să învețe sau să aibă autoritate asupra bărbatului, ci să stea în tăcere.

13 Căci Adam a fost întocmit mai întâi, apoi Eva.

14 Și nu Adam a fost înșelat, ci femeia a fost înșelată și a căzut în neascultare.

15 Totuși ea va fi mântuită prin nașterea de copii, dacă rămâne în credință, în dragoste și în sfințenie, alături de cumpătare.

3 *Episcopi și diaconi*

1 Acest cuvânt este vrednic de încredere: dacă dorește cineva să fie supraveghetor, dorește o lucrare bună.

2 Supraveghetorul însă trebuie să fie fără reproș, soț al unei singure femei, demn, cumpătat, respectabil, ospitalier, capabil să dea învățătură,

3 să nu fie bețiv, nici bătauș, ci blând și nu certăreț, nu iubitor de bani,

4 să-și conducă bine propria casă, să-și țină copiii în supunere, cu toată demnitatea –

5 pentru că, dacă cineva nu știe să-și conducă propria casă, cum se va îngriji de biserica lui Dumnezeu? –

6 să nu fie convertit de curând, ca nu cumva să se umfle de mândrie și să cadă sub aceeași condamnare ca și diavolul.

7 Trebuie să aibă și o bună mărturie din partea celor din afară, ca să nu cadă în dispreț și în capcana diavolului.

8 Diaconii, de asemenea, trebuie să fie onorabili, nu cu două fețe, nu băutori de mult vin, nu lacomi de câștig;

9 să păstreze taina credinței cu o conștiință curată.

10 Mai întâi, trebuie să fie verificați și abia apoi, dacă se dovedesc a fi fără pată, să slujească drept diaconi.

11 De asemenea, femeile trebuie să fie onorabile, să nu fie acuzatoare, să fie cumpătate, credincioase în toate.

12 Diaconul trebuie să fie soțul unei singure femei și să-și conducă bine copiii și propria casă.

13 Căci cei ce slujesc bine ca diaconi câștigă o poziție bună pentru ei înșiși și o mare îndrăzneală în credința care este în Cristos Isus.

14 Sper să vin la tine cât de curând, însă îți scriu aceste lucruri pentru ca,

15 dacă întârzii, să știi cum trebuie să te porți în Casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui Viu, stâlpul și temelie adevărului.

16 Și fără îndoială, mare este taina evlaviei. „Cel Ce a fost arătat în trup, a fost dovedit drept prin Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost predicat printre neamuri, a fost crezut în lume, a fost luat în slavă.“

4 *Învățăături pentru Timotei*

1 Duhul spune limpede că, în vremurile din urmă, unii se vor îndepărta de la credință și vor da atenție duhurilor înșelătoare și învățăturilor demonilor.

2 Aceste lucruri vin din ipocrizia mincinoșilor, a căror conștiință a fost însemnată cu fierul roșu.

3 Ei interzic căsătoria și se abțin de la mâncărurile pe care le-a creat Dumnezeu pentru a fi primite cu mulțumire de către cei ce cred și cunosc adevărul.

4 Căci orice faptură creată de Dumnezeu este bună și nimic nu trebuie respins, dacă este luat cu mulțumire,

5 pentru că este sfințit prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

6 Dacă-i vei învăța pe frați aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Cristos Isus, fiind hrănit astfel de cuvintele credinței și ale bune învățăături pe care ai urmat-o îndeaproape.

7 Ferește-te de basmele lumești și băbești! Disciplinează-te în ce privește evlavia!

8 Căci disciplinarea trupului este de puțin folos, dar evlavia este de folos în toate, fiindcă ea are promisiunea vieții de acum și a celei care va să vină.

9 Acest cuvânt este vrednic de încredere și pe deplin vrednic să fie primit.

10 Căci pentru aceasta trudim și ne luptăm, fiindcă ne-am pus nădejdea în Dumnezeul cel Viu, Care este Mântuitorul tuturor oamenilor, mai ales al celor credincioși.

11 Poruncește și învață aceste lucruri!

12 Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea, ci fii un exemplu pentru credincioși în vorbire, în comportament, în dragoste, în credință, în curăție.

13 Până când voi veni eu, dă atenție citirii, încurajării și învățăturii!

14 Să nu neglijezi darul care este în tine, care ți-a fost dat prin profeție, după ce cei sfatul bătrânilor și-au pus mâinile peste tine.

15 Practică aceste lucruri și dedică-te lor, pentru ca progresul tău să fie văzut de toți!

16 Fii atent la tine însuși și la învățătura pe care o dai! Stăruie în aceste lucruri, pentru că, făcând aceasta, te vei salva pe tine și pe cei ce te ascultă!

5 *Atitudinea față de anumite categorii de credincioși*

1 Să nu mustri cu asprime pe un bătrân, ci sfătuiește-l ca pe un tată; pe cei tineri – ca pe niște frați;

2 pe femeile bătrâne – ca pe niște mame; pe cele tinere – ca pe niște surori, cu toată curăția.

3 Cinstește-le pe văduvele care sunt într-adevăr văduve!

4 Însă dacă o văduvă are copii sau nepoți, trebuie mai întâi ca aceștia să învețe să se poarte cu evlavie față de cei din casa lor și să-și răsplătească părinții, pentru că acest lucru este plăcut înaintea lui Dumnezeu.

5 Cea care este într-adevăr văduvă și rămasă singură își pune nădejdea în Dumnezeu și stăruie, zi și noapte, în cereri și rugăciuni,

6 dar cea care trăiește pentru plăceri este moartă, chiar dacă trăiește.

7 Poruncește și aceste lucruri, pentru ca toți să fie fără reproș.

8 Dacă cineva nu are grijă de ai săi, mai ales de cei din familia sa, atunci s-a lepădat de credință și este mai rău decât un necredincios.

9 Să nu fie înscrisă pe listă o văduvă care are mai puțin de șaiszeci de ani și care n-a fost soția unui singur bărbat;

10 ea trebuie să fie vorbită de bine pentru faptele ei bune, să fi fost o mamă care și-a crescut bine copiii, să fie ospitalieră, să fi spălat picioarele sfinților, să-i fi ajutat pe cei necăjiți și să fi stăruit în orice fel de faptă bună.

11 Dar pe văduvele tinere să nu le primești. Căci atunci când poftele lor le îndepărtează de Cristos, vor să se căsătorească

12 și își atrag astfel condamnarea pentru că și-au călcat prima promisiune.

13 Totodată se învață să fie leneșe, umblând din casă în casă, și nu numai că sunt leneșe, ci sunt și guralive și băgăcioase, vorbind ceea ce nu trebuie.

14 Prin urmare, vreau ca văduvele tinere să se căsătorească, să aibă copii, să aibă grijă de casă și să nu dea potrivnicului nici un prilej de insultă.

15 Căci unele s-au întors deja să-l urmeze pe Satan.

16 Dacă o femeie credincioasă are văduve în familie, să le ajute și astfel să nu fie împovărată biserica; în felul acesta biserica le va putea ajuta pe cele care sunt cu adevărat văduve.

17 Bătrânii care cârmuiesc bine să fie considerați vrednici să primească o îndoită onoare, mai ales cei ce se ostenesc în predicare și învățare.

18 Căci Scriptura spune: „Să nu legi gura bouului în timp ce treieră grâu!“ și „Vrednic este lucrătorul de plata lui.“

19 Să nu accepți nici o acuzație împotriva unui bătrân, decât dacă sunt doi sau trei martori.

20 Pe aceia dintre ei care păcătuiesc, muștră-i înaintea tuturor, astfel încât și ceilalți să aibă frică.

21 Te rog solemn înaintea lui Dumnezeu, înaintea lui Cristos Isus și înaintea îngerilor aleși, să păzești aceste învățături fără prejudecată și fără să faci nimic cu părtinire.

22 Să nu-ți pui mâinile peste nimeni cu grabă! Să nu fii părtaș la păcatele altora! Păstrează-te curat!

23 Să nu bei doar apă, ci folosește și puțin vin, din pricina stomacului tău și a deselor tale îmbolnăviri.

24 Păcatele unor oameni sunt evidente și merg înainte la judecată, iar ale altora vin pe urmă.

25 Tot astfel, faptele bune sunt evidente, și chiar și cele ce nu sunt, nu pot să rămână ascunse.

6 **1** Toți cei ce sunt sub jugul sclaviei, să-și considere stăpânii vrednici de toată onoarea, pentru ca Numele lui Dumnezeu și învățătura noastră să nu fie batjocorite.

2 Cei care au stăpâni credincioși să nu-i desconsidere sub motiv că sunt frați, ci să le slujească și mai mult, pentru că cei ce beneficiază de lucrarea lor bună sunt credincioși și preaiubiți. Învață-i pe alții și îndeamnă-i cu privire la aceste lucruri!

Iubirea de bani

3 Dacă cineva învață pe alții o altă doctrină și nu este de acord cu cuvintele sănătoase ale Domnului nostru Isus Cristos și cu învățătura care duce la evlavie,

4 este plin de mândrie și nu înțelege nimic, ci are boala controverselor și a certurilor de cuvinte, din care apar invidia, cearta, blasfemiile, bănuielile rele

5 și ciorovăielile permanente dintre oamenii cu mintea pervertită, lipsiți de adevăr și care cred că evlavia este un mijloc de îmbogățire.

6 Evlavia este, într-adevăr, un mare câștig, dacă este însoțită de mulțumire.

7 Căci noi n-am adus nimic în lume, astfel că nu putem lua nimic din ea.

8 Dacă avem mâncare și îmbrăcăminte, acestea ne vor fi de ajuns.

9 Cei care vor să se îmbogățească vor cădea în ispită, în capcană și în multe pofte nesăbuite și vătămătoare, care-i cufundă pe oameni în ruină și pierzare.

10 Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor, iar unii, care au tânjit după ea, au rătăcit de la credință și s-au străpuns singuri cu multe dureri.

Îndemnuri pentru Timotei

11 Însă tu, om al lui Dumnezeu, fugi de aceste lucruri! Urmărește dreptatea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândețea!

12 Luptă-te lupta cea bună a credinței! Apucă viața veșnică la care ai fost chemat și pentru care ai depus o bună mărturie înaintea multor martori!

13 Ți poruncesc, înaintea lui Dumnezeu, Care dă viață tuturor lucrurilor, și înaintea lui Cristos Isus, Care a depus o bună mărturie înaintea lui Ponțiu Pilat,

14 să păzești fără pată și fără reproș această poruncă până la arătarea Domnului nostru Isus Cristos,

15 pe care binecuvântatul și singurul Suveran, Împăratul împăraților și Domnul domnilor, o va descoperi la timpul potrivit,

16 El, singurul Care are nemurirea, Care locuiește într-o lumină de care nimeni nu se poate apropia și pe Care nici un om nu L-a văzut și nici nu-L poate vedea. A Lui să fie onoarea și puterea veșnică! Amin.

17 Poruncește-le bogaților din veacul de acum să nu se îngâmfe, să nu-și pună nădejdea în bogățiile nesigure, ci în Dumnezeu, Care ne oferă din belșug toate lucrurile, ca să ne bucurăm.

18 Spune-le să facă binele, să fie bogați în fapte bune, să fie generoși, gata să împartă cu alții,

19 adunându-și astfel drept comoară o bună temelie pentru viitor, ca să apuce adevărata viață.

20 Timotei, păzește ceea ce ți s-a încredințat! Evită flecărelile lumești și contradicțiile în legătură cu ceea ce, în mod fals, este numit „cunoaștere“,

21 pe care unii au împărtășit-o și astfel au rătăcit de la credință. Harul să fie cu voi! (Amin).

2 TIMOTEI

1 1 Pavel, apostol al lui Cristos Isus, prin voia lui Dumnezeu, după promisiunea vieții în Cristos Isus,

2 către Timotei, copilul preaiubit: har, îndurare și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Cristos Isus, Domnul nostru!

Mulțumiri și încurajări

3 Îi sunt recunoscător lui Dumnezeu, pe Care-L slujesc cu o conștiință curată, așa cum au făcut-o și strămoșii mei, când îmi aduc aminte mereu de tine în rugăciunile mele, zi și noapte.

4 Îmi amintesc de lacrimile tale și doresc să te văd, ca să mă umplu de bucurie.

5 Îmi aduc aminte de credința ta, care este fără ipocrizie și care a locuit mai întâi în bunica ta, Lois, apoi în mama ta, Eunice, iar acum sunt convins că și în tine.

6 De aceea, îți aduc aminte să înflăcărezi darul lui Dumnezeu, care este în tine prin punerea mâinilor mele.

7 Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de înțelepciune.

8 Așadar, să nu-ți fie rușine să mărturisești despre Domnul nostru și nici despre mine, prizonier de dragul Lui, ci suferă împreună cu mine pentru Evanghelie, prin puterea lui Dumnezeu.

9 El ne-a mântuit și ne-a chemat cu o chemare sfântă, nu datorită faptelor noastre, ci datorită planului și harului Său, pe care ni l-a dat în Cristos Isus înainte de vremurile veșnicilor,

10 dar care a fost descoperit acum prin arătarea Mântuitorului nostru, Isus Cristos, Care a desființat moartea și a adus la lumină viața și nemurirea, prin Evanghelie.

11 Iar eu am fost pus predicatorul, apostolul și învățătorul ei.

12 De aceea sufăr aceste lucruri, dar nu mi-e rușine, pentru că știu în Cine am crezut și sunt convins că El poate să păzească până în ziua aceea ce l-am încredințat.

13 Păstrează modelul cuvintelor sănătoase, pe care le-ai auzit de la mine, împreună cu credința și dragostea care sunt în Cristos Isus!

14 Păzește lucrul acela bun care ți-a fost încredințat prin Duhul Sfânt, Care locuiește în noi!

15 Tu știi că toți cei ce sunt în Asia m-au părăsit, între care sunt și Figel, și Hermogen.

16 Fie ca Domnul să-Și arate îndurarea peste casa lui Onisifor, pentru că, de multe ori, el m-a încurajat și nu i-a fost rușine de lanțul meu.

17 Dimpotrivă, când a fost în Roma, m-a căutat cu mult efort și m-a găsit.

18 Să dea Domnul să găsească îndurare de la Domnul în ziua aceea! Tu știi bine cât de mult mi-a slujit în Efes.

2 1 Așadar, tu, copilul meu, întărește-te în harul care este în Cristos Isus!

2 Ceea ce ai auzit de la mine, înaintea multor martori, încredințează unor oameni de încredere, care să fie în stare să-i învețe pe alții!

3 Ia parte la suferință împreună cu mine, ca un bun soldat al lui Cristos Isus!

4 Nici un soldat nu se implică în treburile vieții, dacă vrea să placă celui ce l-a înscris la oaste.

5 Dacă cineva concurează ca atlet, nu este încununat, dacă nu concurează după reguli.

6 Fermierul care a trudit din greu trebuie să aibă primul parte din roade.

7 Înțelege ce-ți spun! Domnul îți va da pricepere în toate.

8 Amintește-ți de Isus Cristos, din sămânța lui David, Care a înviat din morți, potrivit cu Evanghelia mea,

9 pentru care eu sufăr până acolo, încât sunt legat ca un răufăcător. Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu este legat.

10 Astfel, eu rabd totul pentru cei aleși, pentru ca și ei să obțină mântuirea care este în Cristos Isus, împreună cu slava veșnică.

11 Acest cuvânt este vrednic de încredere: „Căci dacă am murit împreună cu El, vom și trăi împreună cu El.

12 Dacă răbdăm, vom și domni împreună cu El. Dacă ne lepădăm de El, și El se va lepăda de noi.

13 Dacă suntem necredincioși, El rămâne credincios, pentru că nu Se poate nega pe Sine.“

Un lucrător după voia lui Dumnezeu

14 Amintește-le aceste lucruri! Roagă-i solemn, înaintea lui Dumnezeu, să nu se certe cu privire la cuvinte, pentru că aceasta nu este de nici un folos, ci mai degrabă îi ruinează pe cei ce ascultă.

15 Străduiește-te să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care nu

are de ce să-i fie rușine, care explică corect Cuvântul adevărului.

16 Evită vorbăriile goale și lumești, căci cei care se țin de ele vor înainta tot mai mult spre lipsa de evlavie,

17 iar cuvântul lor se va împrăștia precum cangrena. Dintre aceștia sunt și Imeneu, și Filet,

18 care s-au rătăcit în ce privește adevărul, spunând că învierea a avut deja loc și răsturnând astfel credința multora.

19 Cu toate acestea, temelia solidă a lui Dumnezeu rămâne fermă, având sigiliul aceasta: „Domnul îi cunoaște pe cei ce sunt ai Lui“ și „Oricine rostește Numele Domnului trebuie să se îndepărteze de nedreptate.“

20 Într-o casă mare nu sunt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de lut, unele pentru o întrebuințare de cinste, altele pentru o întrebuințare de ocară.

21 Așadar, dacă cineva se curățește de acestea, va fi un vas de cinste, sfințit și folositor Stăpânului, pregătit pentru orice lucrare bună.

22 Fugi de poftele tinereții și urmărește dreptatea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei care-L cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată!

23 Evită disputele nebunești și prostești, știind că ele dau naștere la certuri!

24 Și robul Domnului nu trebuie să se certe, ci să fie blând cu toți, capabil să dea învățătură, să fie îngăduitor și

25 să-i corecteze cu blândețe pe cei ce se împotrivesc, în nădejdea că Dumnezeu le va da pocăința, ca să ajungă la cunoașterea adevărului,

26 să-și vină în fire și să scape din capcana diavolului, în care au fost capturați ca să-i facă voia.

3 Răutatea oamenilor în zilele din urmă

1 Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele.

2 Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, aroganți, blasfemiatori, neascultători de părinți, nemulțumitori, lipsiți de sfințenie,

3 fără afecțiune, neînduplecați, acuzatori, neînfrânați, sălbatici, neiubitori de bine,

4 trădători, nechibzuiți, încrezuți, iubitori mai degrabă de plăceri decât de Dumnezeu,

5 având doar o formă de evlavie, dar negându-i puterea. Îndepărtează-te de astfel de oameni!

6 Între aceștia sunt cei care se furișează în case, pun stăpânire pe femeile ușurate, împovărate de păcate și călăuzite de diferite pofte,

7 care întotdeauna învață, dar nu pot ajunge la cunoașterea adevărului.

8 Așa cum Iane și Iambre i s-au împotrivit lui Moise, tot astfel și acești oameni cu minți pervertite se împotrivesc adevărului, fiind descalificați în ce privește credința.

9 Dar ei nu vor mai înainta mult, pentru că, la fel ca în cazul celor doi, nebunia lor va fi arătată tuturor.

Îndemnuri pentru Timotei

10 Însă tu ai urmărit îndeaproape învățătura mea, purtarea mea, scopul meu în viață, credința mea, răbdarea mea, dragostea mea, fermitatea mea,

11 persecuțiile și suferințele, lucrurile care mi s-au întâmplat în Antiohia, în Iconia, în Listra – toate persecuțiile pe care le-am îndurat; dar Domnul m-a scăpat din toate.

12 Toți cei ce vor să trăiască o viață evlavioasă în Cristos Isus vor fi persecutați,

13 în timp ce oamenii răi și înșelători vor merge din rău în mai rău, înșelându-i pe alții și înșelându-se pe ei înșiși.

14 Însă tu să rămâi în lucrurile pe care le-ai învățat și de care ești deplin încredințat, fiindcă știi de la cine le-ai învățat.

15 Din copilărie cunoști Sfintele Scripturi, care-ți pot da înțelepciunea ce duce la mântuire prin credința în Cristos Isus.

16 Toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu și de folos pentru învățătură, pentru mustrare, pentru îndreptare, pentru instruire în dreptate,

17 pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și pe deplin echipat pentru orice lucrare bună.

4 **1** Te rog solemn înaintea lui Dumnezeu și a lui Cristos Isus, Care urmează să judece viii și morții, și având în vedere arătarea Lui și Împărăția Lui:

2 predică Cuvântul; fii pregătit la timp potrivit sau nepotrivit; mustără, corectează, încurajează cu toată răbdarea și învățătura!

3 Căci va veni vremea când oamenii nu vor mai suporta învățătura sănătoasă, ci își vor îngămădi învățători după poftele lor, ca să audă doar lucruri ce le gâdilă urechile.

4 Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor duce după mituri.

5 Însă tu fii treaz în toate lucrurile, îndură suferințele, fă lucrarea unui evanghelist, împlinește-ți bine slujba!

6 Căci eu sunt gata să fiu turnat ca o jertfă de băutură, și timpul plecării mele este aproape.

7 M-am luptat lupta cea bună, mi-am sfârșit alergarea, am păzit credința.

8 De acum mă așteaptă cununa dreptății, pe care mi-o va da Domnul, Judecătorul cel Drept, în ziua aceea, și nu numai mie, ci tuturor celor care vor fi iubit arătarea Lui.

Instrucțiuni personale

9 Străduiește-te să vii la mine cât de repede!

10 Dima, din dragoste pentru lumea de acum, m-a părăsit și s-a dus la Tesalonic; Crescens s-a dus în Galatia, Titus în Dalmația.

11 Numai Luca este cu mine. Ia-l pe Marcu și adu-l cu tine, pentru că îmi este de folos în slujire!

12 Pe Tihic l-am trimis la Efes.

13 Când vii, adu și mantaua pe care am lăsat-o în Troa, la Carp, precum și sulurile, mai ales pe cele din piele.

14 Alexandru, căldărarul, mi-a făcut mult rău. Domnul îl va răsplăti după faptele lui.

15 Păzește-te de el, pentru că el s-a împotrivit foarte tare cuvintelor noastre.

16 La primul meu răspuns de apărare, nimeni n-a stat alături de mine, ci toți m-au părăsit. Să nu le fie ținut în seamă lucrul acesta!

17 Însă Domnul a stat lângă mine și m-a întărit, pentru ca, prin mine, mesajul să fie pe deplin vestit și toate neamurile să-l audă. Și am fost izbăvit din gura leului.

18 Domnul mă va scăpa de orice lucru rău și mă va mântui pentru Împărăția Lui cerească. A Lui să fie slava, în vecii vecilor! Amin.

19 Salută-i pe Prisca și Aquila și pe cei din casa lui Onisifor!

20 Erastus a rămas în Corint, iar pe Trofim l-am lăsat bolnav în Milet.

21 Străduiește-te să vii înainte de iarnă! Eubulus, Pudens, Linus, Claudia și toți frații te salută.

22 Domnul să fie cu duhul tău! Harul să fie cu voi! (Amin.)

TITUS

1 1 Pavel, rob al lui Dumnezeu și apostol al lui Isus Cristos, după credința aleșilor lui Dumnezeu și după cunoașterea adevărului, care este potrivit cu evlavia,

2 în nădejdea vieții veșnice, pe care Dumnezeu, Care nu minte, a promis-o înainte de vremurile veșnicilor,

3 iar la vremea potrivită Și-a descoperit Cuvântul prin predicarea care mi-a fost încredințată prin porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru,

4 către Titus, adevăratul meu copil în credința pe care o împărtășim împreună: har și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Cristos Isus, Mântuitorul nostru!

Slujba lui Titus în Creta

5 Te-am lăsat în Creta ca să pui în ordine lucrurile care au mai rămas de rânduit și să numești bătrâni în fiecare cetate, așa cum ți-am poruncit.

6 Dar bătrânul trebuie să fie cineva fără pată, soț al unei singure femei, având copii credincioși, care să nu fie acuzați de destrăbălare sau de neascultare.

7 Căci supraveghetorul, ca administrator al lui Dumnezeu, trebuie să fie fără pată, să nu fie arogant, nici mânios, nici bețiv, nici bătăuș, nici lacom de câștig,

8 ci trebuie să fie ospitalier, să iubească binele, să fie cumpătat, drept, sfânt, înfrânat,

9 să se țină de Cuvântul vrednic de încredere, care este potrivit cu învățătura primită, pentru a-i putea încuraja și pe alții prin învățătura sănătoasă și pentru a-i muștra pe cei ce vorbesc împotriva.

10 Sunt mulți răzvrățiți, palavragii și înșelători, îndeosebi printre cei circumciși,

11 care trebuie făcuți să tacă, pentru că buimăcesc case întregi, învățându-i pe oameni ceea ce n-ar trebui, de dragul unui câștig rușinos.

12 Chiar unul dintre ei, un profet de-al lor, a zis: „Cretanii sunt întotdeauna niște mincinoși, niște fiare rele și niște pânțece leneșe.“

13 Mărturia aceasta este adevărată. Din acest motiv, muștră-i cu asprime, ca să fie sănătoși în credință

14 și să nu dea atenție miturilor iudaice și poruncilor oamenilor care se întorc de la adevăr!

15 Pentru cei curați, toate sunt curate, dar pentru cei pângăriți și necredincioși, nimic nu este curat, ci până și mintea, și conștiința le sunt pângărite.

16 Ei pretind că-L cunosc pe Dumnezeu, dar prin faptele lor Îl neagă. Sunt odioși, neascultători, incapabili de orice lucrare bună.

2 *Trăind după învățătura sănătoasă*

1 Tu însă să vorbești lucruri care se potrivesc cu învățătura sănătoasă!

2 Cei vârstnici trebuie să fie demni, onorabili, cumpătați, sănătoși în credință, în dragoste și în răbdare.

3 Tot astfel, și femeile în vârstă trebuie să aibă o purtare respectuoasă, să nu fie acuzatoare, nici înrobite de vin, să fie unele care îi învață pe alții ce este bine,

4 astfel încât să le poată sfătui pe cele tinere să fie iubitoare de soți, iubitoare de copii,

5 cumpătate, curate, bune gospodine, să fie supuse soților lor, astfel încât Cuvântul lui Dumnezeu să nu fie vorbit de rău.

6 Tot astfel, îndeamnă-i și pe cei tineri să fie cu stăpânire de sine.

7 În toate lucrurile, dă-te ca exemplu prin lucrări bune, printr-o învățatură curată, prin demnitate,

8 printr-o vorbire sănătoasă, ireproșabilă, pentru ca aceia care se împotrivesc să fie făcuți de rușine și să nu aibă nimic rău de spus despre noi.

9 Spune-le sclavilor să le fie supuși în toate stăpânilor lor, să le fie plăcuți, să nu le întoarcă vorba,

10 să nu fure, ci să dovedească că, în toate, sunt buni și credincioși, pentru ca astfel să arate în toate frumusețea învățăturii lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru.

11 Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat

12 și ne învață să renunțăm la lipsa de evlavie și la poftele lumești și să trăim în veacul de acum într-un mod cumpătat, drept și evlavios,

13 în timp ce așteptăm fericita nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Cristos.

14 El S-a dat pe Sine Însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege și să-Și curățească un popor care să fie doar al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune.

15 Spune aceste lucruri, îndeamnă și muștră cu toată autoritatea! Nimeni să nu te disprețuiască!

3 *Gata pentru orice faptă bună*

1 Amintește-le să fie supuși conducătorilor și autorităților, să fie ascultători, gata pentru orice faptă bună,

2 să nu insulte pe nimeni, să nu fie certăreți, să fie blânzi, să arate tot respectul față de toți oamenii.

3 Căci și noi eram odată nesăbuiți, neascultători, rătăciți, sclavi ai poftelor și ai diferitelor plăceri, trăind în răutate și invidie, fiind urâți de alții și urându-ne unii pe alții.

4 Dar când s-a arătat bunătatea și dragostea de oameni a lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru,

5 El ne-a mântuit, însă nu datorită faptelor pe care le-am înfăptuit noi în dreptate, ci potrivit cu mila Lui, prin spălarea făcută de nașterea din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt,

6 pe Care L-a turnat peste noi din belșug, prin Isus Cristos, Mântuitorul nostru,

7 pentru ca, fiind îndreptățiți prin harul Lui, să putem deveni moștenitori, având nădejdea vieții veșnice.

8 Acest cuvânt este vrednic de încredere și doresc să insiști asupra acestor lucruri, pentru ca cei ce au crezut în Dumnezeu să caute să fie fruntași în a face fapte bune. Aceste lucruri sunt bune și de folos pentru oameni.

9 Ferește-te de controverse nesăbuite, de genealogii, de certuri și de lupte cu privire la Lege, pentru că sunt fără folos și zadarnice!

10 După primul și al doilea avertisment să nu mai ai nimic de-a face cu cel ce provoacă dezbinări,

11 deoarece știi că un astfel de om este stricat și păcătuiește, fiind de la sine condamnat.

Instrucțiuni finale

12 Când îl voi trimite la tine pe Artemas sau pe Tihic, grăbește-te să vii la mine în Nicopole, căci am hotărât să rămân peste iarnă acolo.

13 Fă tot ce poți pentru a-i ajuta pe legiuitorul Zena și pe Apolo în călătoria lor, ca să nu le lipsească nimic.

14 Ai noștri trebuie să învețe să fie fruntași în fapte bune, pentru a ajuta la nevoile urgente, ca să nu fie neroditori.

15 Toți cei ce sunt împreună cu mine te salută. Salută-i pe cei ce ne iubesc în credință! Harul să fie cu voi toți.

FILIMON

1 Pavel, prizonier de dragul lui Cristos Isus, și fratele Timotei, către preaiubitul Filimon, conlucrător cu noi,
2 către sora Apfia, către Arhip, ostaș împreună cu noi, și către biserica din casa ta:
3 har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos!

Mulțumire și rugăciune

4 Îți mulțumesc Dumnezeului meu ori de câte ori îmi aduc aminte de tine în rugăciunile mele,
5 pentru că am auzit de credința ta în Domnul Isus și de dragostea pe care o ai față de toți sfinții.
6 Mă rog ca această părtășie a ta la credință să fie eficace, astfel încât să ai cunoștință de tot binele care se face între noi în Cristos.
7 Am avut o mare bucurie și încurajare datorită dragostei tale, pentru că simțămintele sfinților au fost înviorate prin tine, frate.

Cererea lui Pavel referitoare la Onisim

8 De aceea, cu toate că am toată libertatea în Cristos să-ți poruncesc ce ar fi potrivit să faci,
9 totuși vreau să-ți fac o rugămintă în numele dragostei, eu, Pavel, un bătrân, și acum și un prizonier de dragul lui Cristos Isus:
10 te rog pentru copilul meu, Onisim, pe care l-am născut în timp ce eram în lanțuri.
11 Cândva, el ți-a fost nefolositor, dar acum îți este folositor atât ție, cât și mie.
12 Ți-l trimit înapoi, pe el, inima mea.
13 Aș fi dorit să-l țin lângă mine, ca să-mi slujească în locul tău, cât timp sunt în lanțuri pentru Evanghelie,
14 dar nu am vrut să fac nimic fără consimțământul tău, pentru ca binele pe care-l faci să nu fie din obligație, ci un lucru făcut de bună voie.
15 Poate că el a fost despărțit de tine pentru un timp tocmai ca să-l ai înapoi pe vecie,
16 dar nu ca pe un sclav, ci mai presus de un sclav, ca pe un frate preaiubit, mai ales de mine și cu atât mai mult de tine, atât în chip firesc, cât și în Domnul.
17 Așadar, dacă mă consideri părtaș alături de tine, primește-l ca pe mine însumi!
18 Iar dacă ți-a făcut ceva rău sau îți datorează ceva, pune aceasta în socoteala mea.
19 Eu, Pavel, scriu aceasta cu mâna mea: eu îți voi plăti înapoi – ca să nu zic că tu însuși mi te datorezi mie.

20 Da, frate, vreau să am un câștig de la tine în Domnul; înviorează-mi simțămintele în Cristos!
21 Îți scriu fiind convins de ascultarea ta, știind că vei face chiar mai mult decât îți spun.
22 Totodată, pregătește-mi un loc de găzduire, pentru că sper ca, prin rugăciunile voastre, să vă fiu dat înapoi.
23 Epafras, prizonier împreună cu mine de dragul lui Cristos Isus, te salută
24 și, de asemenea, și Marcu, Aristarh, Dima și Luca, conlucrători cu mine.
25 Harul Domnului Isus Cristos să fie cu duhul vostru!

1 *Fiul, superior îngerilor*

- 1 În trecut, Dumnezeu le-a vorbit strămoșilor noștri de multe ori și în multe feluri, prin profeți,
- 2 însă în aceste zile de pe urmă El ne-a vorbit prin Fiul, pe Care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin Care a făcut veacurile.
- 3 El este oglindirea Slavei și reprezentarea exactă a naturii Lui. El susține toate lucrurile prin Cuvântul Său puternic. După ce a realizat curățirea de păcate, S-a așezat la dreapta Măreției, în înălțimi.
- 4 A fost făcut cu atât mai mare decât îngerii, cu cât Numele pe care l-a moștenit este mai mare decât al lor.
- 5 Căci căruia dintre îngeri i-a zis vreodată: „Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut!“? Și, din nou: „Eu voi fi Tatăl Lui, iar El va fi Fiul Meu.“
- 6 Și, din nou, când Îl aduce în lume pe întâiul născut, spune: „Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine!“
- 7 Iar despre îngeri spune: „Din vânturi El Își face îngeri și din flăcări de foc – slujitori.“
- 8 Însă despre Fiul zice: „Tronul Tău, Dumnezeule, este pentru veci de veci, iar sceptra Împărăției Tale este un sceptra al dreptății!“
- 9 Tu ai iubit dreptatea și ai urât răutatea; de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu untdelemn de bucurie, mai presus decât pe tovarășii Tăi.“
- 10 Și: „Tu, Doamne, ai întemeiat la început pământul, iar cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale.
- 11 Ele vor pieri, dar Tu rămâi. Toate se vor învechi ca o haină.
- 12 Le vei înfășura ca pe un veșmânt și vor fi schimbate ca pe o haină. Tu însă rămâi Același și anii Tăi nu se vor sfârși.“
- 13 Dar căruia dintre îngeri i-a zis vreodată: „Șezi la dreapta Mea până voi face din dușmanii Tăi așternut al picioarelor Tale!“?
- 14 Nu sunt ei toți duhuri slujitoare, trimise să-i slujească pe cei ce urmează să moștenească mântuirea?

2 *O mântuire atât de mare*

- 1 De aceea, trebuie să dăm și mai multă atenție lucrurilor pe care le-am auzit, ca să nu fim îndepărtați dela ele.

- 2 Căci dacă Cuvântul spus prin îngeri s-a dovedit sigur, iar fiecare greșală și neascultare și-a primit o pedeapsă dreaptă,
- 3 cum vom scăpa noi, dacă suntem nepăsători față de o mântuire atât de mare?! Ea a fost spusă la început de Domnul și ne-a fost adevărată de către cei ce L-au auzit,
- 4 în timp ce Dumnezeu Își întărea mărturia prin semne și diferite minuni și prin darurile Duhului Sfânt, împărțite după voia Lui.

Isus, făcut asemenea fraților Săi

- 5 Nu îngerilor le-a supus El lumea viitoare, despre care vorbim,
- 6 ci cineva a mărturisit solemn undeva, spunând: „Ce este omul ca să-Ți amintești de el și fiul omului ca să-Ți pese de el?“
- 7 Totuși Tu l-ai făcut cu puțin mai prejos decât pe îngeri și l-ai încoronat cu slavă și cu cinste;
- 8 i-ai pus totul sub picioare.“ Dacă i le-a supus pe toate, n-a lăsat nimic care să nu-i fie supus, dar acum încă nu vedem că toate îi sunt supuse.
- 9 Îl vedem însă pe Isus, Care a fost făcut cu puțin mai prejos decât îngerii, încoronat acum cu slavă și onoare datorită morții pe care a suferit-o, pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, să guste moartea pentru toți.
- 10 Cel pentru Care și prin Care sunt toate a considerat potrivit ca, pentru a duce mulți fii la slavă, să-L desăvârșească prin suferințe pe Autorul mântuirii lor.
- 11 Căci atât Cel Ce sfințește, cât și cei ce sunt sfințiți sunt toți din Unul. De aceea, Lui nu-I este rușine să-i numească frați,
- 12 spunând: „Voi vesti Numele Tău fraților Mei; Te voi lăuda în mijlocul adunării!“
- 13 De asemenea El spune: „Îmi voi pune încrederea în El!“ Și, din nou, El spune: „Iată-Mă, Eu și copiii pe care Mi i-a dat Dumnezeu!“
- 14 Așadar, întrucât copiii sunt părtași sângelui și cărnii, El a devenit asemănător cu ei, pentru ca, prin moarte, să-l distrugă pe cel ce are puterea morții, care este diavolul,
- 15 și să-i elibereze pe cei care toată viața lor erau ținuți în sclavie prin frica de moarte.
- 16 Este clar că El n-a venit să-i ajute pe îngeri, ci a venit să ajute sămânța lui Avraam.

17 De aceea, El a trebuit să fie făcut în toate precum frații Lui, ca să poată fi un Mare Preot milos și credincios în slujba lui Dumnezeu și să facă ispășire pentru păcatele poporului.

18 Pentru că El Însuși a fost ispitit prin ceea ce a suferit, El poate să-i ajute pe cei care sunt încercați.

3 *Isus mai mare decât Moise*

1 De aceea, frați sfinți, care aveți parte de chemarea cerească, gândiți-vă cu mare atenție la Isus, Apostolul și Marele Preot al credinței pe care o mărturisim.

2 El a fost credincios Celui Ce L-a desemnat, așa cum și Moise a fost credincios în toată casa Lui.

3 El a fost găsit vrednic de o slavă mai mare decât a lui Moise, așa cum constructorul unei case are mai multă onoare decât casa însăși.

4 Căci orice casă este construită de cineva, însă Cel Ce le-a zidit pe toate este Dumnezeu.

5 Moise a fost credincios ca slujitor în toată casa lui Dumnezeu, ca să depună mărturie despre lucrurile care urmau a fi spuse,

6 dar Cristos a fost credincios peste toată casa lui Dumnezeu ca Fiu, iar casa Lui suntem noi, dacă păstrăm într-adevăr cu fermitate încrederea și lauda care aparțin nădejzii.

Avertizare împotriva necredinței

7 De aceea, așa cum spune Duhul Sfânt: „Astăzi dacă auziți glasul Lui,

8 nu vă împietriți inimile, ca atunci când v-ați răzvrătit, ca în ziua încercării în pustie,

9 când strămoșii voștri M-au pus la încercare și M-au ispitit, deși Îmi văzuseră lucrările

10 timp de patruzeci de ani! De aceea M-am mâniat pe generația aceasta și am zis: «Ei întotdeauna s-au rătăcit în inimile lor și n-au cunoscut căile Mele.»

11 De aceea am jurat în mânia Mea: «Nu vor intra în odihna Mea!»

12 Fiți atenți, fraților, ca nici unul dintre voi să nu aibă o inimă rea, necredincioasă, care să-l întoarcă de la Dumnezeul cel viu,

13 ci încurajați-vă unul pe altul în fiecare zi, atâta timp cât se spune „astăzi“, astfel încât nici unul dintre voi să nu fie împietrit prin înșelarea adusă de păcat!

14 Noi avem parte de Cristos dacă păstrăm cu fermitate, până la sfârșit, încrederea pe care am avut-o la început.

15 Este spus: „Astăzi dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile ca atunci când v-ați răzvrătit!“

16 Cine au fost cei ce au auzit și s-au răzvrătit? Nu toți cei ce au ieșit din Egipt prin Moise?

17 Și pe cine s-a mâniat El timp de patruzeci de ani? Nu pe cei care au păcătuit și ale căror trupuri moarte au căzut în pustie?

18 Cui a jurat El că nu vor intra în odihna Lui, dacă nu celor care nu au ascultat?

19 Vedem că ei n-au putut intra din cauza necredinței.

4 *Odihna promisă de Dumnezeu*

1 De aceea, întrucât promisiunea intrării în odihna Lui rămâne încă deschisă, să avem grijă ca nici unul dintre voi să nu se pomenească venit prea târziu.

2 Și nouă ne-a fost vestită Evanghelia ca și lor, dar lor, cuvântul pe care l-au auzit nu le-a fost de nici un folos, pentru că cei care l-au auzit nu l-au unit cu credința,

3 însă cei care am crezut intrăm în acea odihnă, așa cum a spus: „De aceea am jurat în mânia Mea: «Nu vor intra în odihna Mea!»“ Și totuși lucrările Sale au fost terminate încă de la crearea lumii –

4 pentru că a spus undeva, despre ziua a șaptea, astfel: „Dumnezeu s-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările Lui“

5 și, din nou, în același loc: „Nu vor intra în odihna Mea!“

6 Deci, fiindcă rămâne ca unii să intre în ea, și întrucât cei dintâi, cărora li s-a vestit Evanghelia, n-au intrat din cauza neascultării,

7 El stabilește din nou o zi: „astăzi“, spunând, prin David, după atât de mult timp, așa cum a fost spus mai înainte: „Astăzi dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!“

8 Dacă Iosua le-ar fi dat odihnă, atunci Dumnezeu nu le-ar fi vorbit mai târziu despre o altă zi.

9 Rămâne încă pentru poporul lui Dumnezeu o odihnă de Sabat,

10 pentru că oricine intră în odihna Lui se va odihni de lucrările lui, ca și Dumnezeu de ale Sale.

11 Să ne grăbim deci să intrăm în acea odihnă, pentru ca nimeni să nu cadă printr-o neascultare ca a lor!

12 Într-adevăr, Cuvântul lui Dumnezeu este viu și activ, mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri, străpungând până desparte sufletul și duhul,

încheieturile și măduva, și poate judeca gândurile și intențiile inimii.

13 Nu este nimic care să poată fi ascuns de El, ci totul este gol și descoperit ochilor Lui, ai Celui înaintea Căruia trebuie să dăm socoteală.

Isus, Marele nostru Preot

14 Așadar, fiindcă avem un Mare Preot Care a străbătut cerurile, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să ne ținem tare de mărturisirea noastră.

15 Căci n-avem un Mare Preot Care să nu poată avea milă de slăbiciunile noastre, ci Unul Care a fost ispitit în toate felurile, ca și noi, dar fără să păcătuiască.

16 Așadar, să ne apropiem cu îndrăzneală de tronul harului, ca să primim îndurare și să găsim har care să ne ajute la timpul potrivit.

5 **1** Orice mare preot este ales dintre oameni și desemnat să-I slujească lui Dumnezeu pentru ei, ca să aducă atât daruri, cât și jertfe pentru păcate.
2 El poate fi blând cu cei neștiutori și rătăciți, pentru că el însuși este cuprins de slăbiciune.
3 Și din pricina acestei slăbiciuni el trebuie să aducă jertfe atât pentru păcatele lui, cât și pentru ale poporului.

4 Nu el își ia această onoare, ci este chemat de Dumnezeu, așa cum a fost și Aron.

5 Tot astfel, nici Cristos nu S-a slăvit pe Sine, devenind Mare Preot, ci Dumnezeu I-a spus: „Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut!“

6 așa cum spune și în altă parte: „Tu ești preot în veci după rânduiala lui Melhisedek.“

7 El, în timpul vieții Lui pe pământ, s-a rugat și a făcut cereri, cu strigăte puternice și cu lacrimi, către Cel Care a putut să-L scape de la moarte, și a fost auzit datorită reverenței Sale.

8 Chiar dacă era Fiu, a învățat să asculte prin ceea ce a suferit

9 și, fiind făcut desăvârșit, a devenit sursa unei mântuiri veșnice pentru toți cei care ascultă de El,

10 fiind numit Mare Preot de către Dumnezeu, după rânduiala lui Melhisedek.

Avertizare împotriva apostaziei

11 Cu privire la aceasta avem multe să vă spunem, dar este greu de explicat, pentru că ați ajuns greoi la pricepere.

12 De fapt, cu toate că acum trebuia să fiți învățători, voi aveți din nou nevoie de cineva care să vă învețe adevărurile elementare despre cuvintele

lui Dumnezeu; aveți nevoie de lapte, nu de hrană tare.

13 Oricine se hrănește cu lapte nu este obișnuit cu învățătura despre dreptate, pentru că este copil.

14 Însă hrana tare este pentru cei maturi, care, prin practică, și-au antrenat capacitatea de înțelegere pentru a distinge binele de rău.

6 **1** De aceea, lăsați aspectele elementare ale adevărului despre Cristos și să ne îndreptăm spre maturitate! Să nu mai punem din nou temelia pocăinței de faptele moarte și credința în Dumnezeu,

2 învățătura despre botezuri, punerea mâinilor, învierea morților și judecata veșnică.

3 Vom face aceasta dacă va permite Dumnezeu.

4 Căci este imposibil pentru cei ce odată au fost luminați, au gustat darul ceresc, au devenit părtași ai Duhului Sfânt

5 și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului care va să vină,

6 și care totuși au căzut, să fie aduși înapoi la pocăință, întrucât ei Îl răstignesc din nou pe Fiul lui Dumnezeu și-L fac de ocară.

7 Când pământul absoarbe ploaia care, deseori, cade pe el și dă plante care sunt folositoare celor pentru care este cultivat, el primește binecuvântarea de la Dumnezeu.

8 Dacă însă dă spini și măcăci, atunci nu este de nici un folos și urmează să fie blestemat; sfârșitul lui va fi în foc.

9 Chiar dacă vorbim astfel, preaiubiților, suntem convinși, în ce vă privește, de lucruri mai bune și care însoțesc mântuirea.

10 Căci Dumnezeu nu este nedrept ca să uite lucrarea voastră și dragostea pe care ați arătat-o pentru Numele Lui, faptul că i-ați slujit pe sfinți și continuați s-o faceți.

11 Dorim mult ca fiecare dintre voi să arate aceeași sârguință până la sfârșit, astfel încât să se împlinească ceea ce nădăjduiți.

12 Să nu fiți leneși, ci fiți imitatori ai celor ce, prin credință și răbdare, moștenesc promisiunile!

Garanția promisiunii lui Dumnezeu

13 Când Dumnezeu i-a făcut o promisiune lui Avraam, pentru că nu avea pe nimeni mai mare pe care să jure, a jurat pe Sine Însuși,

14 spunând: „Te voi binecuvânta cu adevărat și-ți voi înmulți foarte mult urmașii.“

15 Și astfel, fiindcă a așteptat cu răbdare, a obținut promisiunea.

16 Oamenii jură pe cineva mai mare decât ei, iar un jurământ, care face cunoscut faptul că un lucru este adevărat și sigur, pune capăt oricăror dispute dintre ei.

17 În același fel, când Dumnezeu a vrut să le arate mai clar moștenitorilor promisiunii caracterul neschimbător al planului Său, El a garantat acest lucru printr-un jurământ,

18 pentru ca, prin două lucruri neschimbătoare, în care este imposibil ca Dumnezeu să fie găsit mincinos, noi să avem siguranță și astfel să fim puternic încurajați să punem mâna pe nădejdea care ne stă înaintea.

19 Avem această nădejde ca pe o ancoră pentru suflet, fermă și sigură, și care pătrunde în partea dinăuntru, dincolo de draperie

20 unde, pentru a ne arăta calea, Isus a intrat pentru noi ca înainte-mergător. El a devenit Mare Preot pentru totdeauna, după rânduiala lui Melhisedek.

7 Melhisedek, preotul Dumnezeului celui Preaînalt

1 Acest Melhisedek, rege al Salemului, preot al Dumnezeului celui Preaînalt, l-a întâlnit pe Avraam când acesta se întorcea de la măcelul regilor și l-a binecuvântat,

2 iar Avraam i-a dat zeciuală din toate. Numele lui înseamnă, în primul rând, „Rege al dreptății“, apoi, de asemenea, el este și „Rege al Salemului“, adică „Rege al păcii“,

3 fără tată, fără mamă, fără genealogie, neavând nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții, și astfel, fiind asemănat cu Fiul lui Dumnezeu, el rămâne preot pentru totdeauna.

4 Înțelegeți deci cât de mare a fost acesta, căruia chiar și patriarhul Avraam i-a dat zeciuală din cea mai bună parte din pradă!

5 Acelora dintre fiii lui Levi, care sunt preoți, li se cere, potrivit Legii, să adune zeciuală de la oameni, adică de la frații lor, chiar dacă ei se trag din Avraam.

6 Însă acest om, deși nu aparținea genealogiei lor, totuși a adunat zeciuală de la Avraam și l-a binecuvântat, pe el, care avea promisiunile.

7 Fără îndoială, cel mai mic este binecuvântat de cel mai mare.

8 Într-un caz, zeciuielile sunt primite de oameni care sunt muritori, în altul – de cel despre care se depune mărturie că trăiește.

9 Și, într-un sens, prin Avraam, chiar Levi, cel care primește zeciuiala, a dat zeciuială,

10 pentru că el urma să fie urmașul lui Avraam, dar încă nu se născuse atunci când Melhisedek l-a întâlnit pe strămoșul său.

Isus, asemenea lui Melhisedek

11 Acum, dacă desăvârșirea ar fi fost posibilă prin preoția levitică, pentru că poporul a primit Legea sub această preoție, ce nevoie ar fi fost să mai vorbim despre un Alt Preot, Care să vină potrivit rânduiei lui Melhisedek?

12 Atunci când este schimbată preoția, este necesară și o schimbare a Legii.

13 Cel despre Care sunt spuse aceste lucruri a aparținut unei alte seminții, din care nimeni n-a slujit la altar.

14 Acum, este clar că Domnul nostru S-a ridicat din Iuda, iar, în legătură cu această seminție, Moise n-a spus nimic cu privire la preoți.

15 Acest lucru este mult mai evident atunci când vine un Alt Preot, la fel ca Melhisedek,

16 Unul Care nu a devenit preot prin porunca unei legi pământești, ci prin puterea unei vieți nepieritoare.

17 Căci este depusă următoarea mărturie: „Tu ești preot în veci după rânduiala lui Melhisedek.“

18 Pe de o parte, porunca veche a fost dată la o parte, deoarece a fost slabă și fără vreun beneficiu, **19** pentru că Legea n-a făcut nimic desăvârșit, iar, pe de altă parte, este asigurată o nădejde mai bună, prin care ne apropiem de Dumnezeu.

20 Și aceasta nu s-a făcut fără jurământ! Căci ei au devenit preoți fără să depună un jurământ,

21 dar El a devenit preot cu jurământ, prin Cel Ce I-a spus: „Domnul a jurat și nu-I va părea rău: «Tu ești preot în veci.»“

22 În consecință, Isus a devenit garantul unui legământ mai bun.

23 Într-adevăr, preoții au fost mulți la număr, pentru că erau împiedicați de moarte să-și continue lucrarea.

24 Dar El, fiindcă rămâne în veci, are o preoție permanentă.

25 De aceea, El poate să-i mântuiască pe deplin pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, întrucât El trăiește veșnic ca să mijlocească pentru ei.

26 Era potrivit să avem un astfel de Mare Preot – sfânt, fără pată, nepângărit, despărțit de păcătoși și înălțat deasupra cerurilor.

27 Spre deosebire de alți mari preoți, El nu are nevoie să aducă jertfe în fiecare zi – mai întâi pentru păcatele Sale, iar apoi pentru ale poporului – pentru că a făcut aceasta o dată pentru totdeauna, atunci când S-a jertfit pe Sine.

28 Legea îi desemnează ca mari preoți pe niște oameni supuși slăbiciunii, însă cuvântul jurământului care a venit mai târziu, după Lege, desemnează un Fiu, Care a fost făcut desăvârșit pentru totdeauna.

8 **1** Lucrul cel mai important din ceea ce am spus este că avem un astfel de Mare Preot, Care S-a așezat la dreapta tronului Măreției, în ceruri, **2** slujitor în Locul Sfânt și în adevăratul Cort, ridicat de Domnul, nu de oameni.

3 Fiecare preot este desemnat să aducă atât daruri, cât și jertfe. Astfel, a trebuit ca și Acesta să aibă ceva să aducă.

4 Așadar, dacă era pe pământ, atunci nu mai era preot, întrucât există preoți care aduc daruri potrivit cu Legea.

5 Ei slujesc într-un sanctuar care este o copie și o umbră a celui ceresc – așa cum i-a fost arătat lui Moise atunci când urma să ridice cortul. Lui i-a spus: „Vezi să faci totul după modelul care ți-a fost arătat pe munte!”

6 Însă acum El a obținut o lucrare mult mai deosebită, în aceeași măsură în care și legământul pe care El îl mijlocește este mai bun, legământ care a fost dat ca o lege, bazat pe promisiuni mai bune.

7 Dacă primul legământ ar fi fost fără cusur, atunci nu s-ar mai fi căutat loc pentru al doilea.

8 Dar El i-a acuzat, zicând: „Iată, vin zile, zice Domnul, când voi încheia cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un nou legământ,

9 nu ca legământul pe care l-am încheiat cu strămoșii lor, în ziua când i-am luat de mână ca să-i scot din Egipt; pentru că n-au rămas în legământul Meu, nici Mie nu Mi-a păsat de ei, zice Domnul.

10 Ci acesta este legământul pe care-l voi încheia cu casa lui Israel, după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor. Eu voi fi Dumnezeuul lor, iar ei vor fi poporul Meu.

11 Și nici unul nu va mai învăța pe vecinul sau pe fratele său, zicând: «Cunoaște-L pe Domnul!», pentru că toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare,

12 căci le voi ierta fărădelegile și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele lor.“

13 Vorbind despre un nou legământ, l-a făcut pe primul învechit, iar ceea ce este învechit și îmbătrânit va dispărea în curând.

9 *Închinarea în Tabernacul*

1 Primul legământ a avut reguli pentru închinare și pentru un Loc Sfânt pe pământ.

2 A fost construit primul cort, în care erau sfeșnicele, masa și pâinea prezentării; acesta a fost numit „Locul Sfânt“.

3 Însă dincolo de a doua draperie era cortul numit „Locul Preasfânt“,

4 în care se aflau altarul de aur pentru tămâie și Chivotul Legământului, tot acoperit cu aur, în care erau vasul de aur cu mană, toiagul lui Aron care înmugurise și Tablele Legământului.

5 Deasupra erau heruvimii Slavei, umbrind locul ispășirii. Nu putem vorbi acum în detaliu despre aceste lucruri.

6 După ce au fost făcute astfel de pregătiri, preoții intrau periodic în primul cort pentru a-și îndeplini sarcinile,

7 însă numai marele preot intra în al doilea, și chiar și el numai o dată pe an, și nu fără sânge, pe care îl aducea pentru el însuși și pentru păcatele pe care poporul le comisesse fără să știe.

8 Duhul Sfânt a arătat prin aceasta că încă nu era deschisă calea către Locul Preasfânt atâta timp cât primul cort încă exista.

9 Aceasta este o ilustrație a timpului prezent, arătând că atât darurile, cât și jertfele care erau aduse nu puteau să ducă la desăvârșire conștiința celui care se închina.

10 Acestea sunt în legătură numai cu mâncarea, cu băutura și cu diferite ceremonii de purificare; sunt reguli exterioare, care există până la vremea stabilirii noii ordini.

Sângele lui Cristos

11 Însă atunci când Cristos, ca Mare Preot al lucrurilor bune care au venit, a intrat în cortul mai mare și perfect care nu este făcut de mâini – adică nu este parte a acestei creații –

12 nu cu sânge de capre și de viței, ci cu propriul Lui sânge, a intrat o dată pentru totdeauna în Locul Preasfânt, obținând astfel o răscumpărare veșnică.

13 Dacă sângele caprelor și al boilor și stropirea cu cenușa unei juninci îi sfințește pe cei păgârșiți (având în vedere curățirea trupului),

14 cu cât mai mult sângele lui Cristos – Care, prin Duhul veșnic, S-a dat pe Sine, fără pată, lui Dumnezeu – va curăți conștiința noastră de faptele moarte, pentru a ne închina Dumnezeului celui Viu!

15 De aceea, El este mijlocitorul unui nou legământ, pentru ca aceia care sunt chemați să poată primi moștenirea veșnică promisă, întrucât a avut loc o moarte care-i răscumpără din neascultările comise sub primul legământ.

16 Unde este un legământ, trebuie să se dovedească faptul că cel care l-a făcut a murit.

17 Căci un legământ intră în vigoare numai când cineva moare, pentru că un legământ nu este în vigoare atâta timp cât cel care l-a făcut este încă viu.

18 De aceea, nici chiar primul legământ n-a intrat în vigoare fără sânge,

19 pentru că, atunci când fiecare poruncă le-a fost spusă de Moise tuturor celor din popor, el a luat sânge de viței și de capre, cu apă, lână cărmăzică și isop, și a stropit sulul însuși și tot poporul,

20 spunând: „Acesta este sângele legământului pe care vi l-a poruncit Dumnezeu.“

21 În același fel a stropit cortul și obiectele folosite la închinare.

22 Potrivit Legii, aproape totul este curățit cu sânge, iar fără vărsare de sânge nu este iertare.

23 Așadar, a fost necesar să fie curățite cu aceste jertfe, copiile lucrurilor cerești, dar lucrurile cerești înseși aveau nevoie de jertfe mai bune decât acestea.

24 Nu este ca și cum Cristos ar fi intrat într-un loc sfânt făcut de om, o imagine a celui adevărat, ci El a intrat chiar în ceruri, ca să Se înfățișeze acum pentru noi în prezența lui Dumnezeu.

25 Nu că El trebuia să Se jertfească din nou și din nou, așa cum marele preot intră în Locul Preasfânt în fiecare an cu sânge care nu este al lui,

26 pentru că atunci El ar fi trebuit să sufere din nou și din nou de la crearea lumii. Însă El S-a arătat acum, o dată pentru totdeauna, la sfârșitul veacurilor, ca să îndepărteze păcatul prin jertfa Lui.

27 Așa cum fiecare dintre oameni trebuie să moară o dată, iar după aceea urmează judecata,

28 la fel și Cristos, fiind jertfit o dată pentru totdeauna pentru a purta păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în legătură cu păcatul, ci pentru a-i mântui pe cei care-L așteaptă cu nerăbdare.

10 *Jertfa lui Cristos, o dată pentru totdeauna*

1 Legea are doar o umbră a lucrurilor bune care urmează să vină, nu înfățișarea propriu-zisă a lucrurilor. De aceea, ea nu poate niciodată, prin aceleași jertfe, care sunt aduse an de an, să-i desăvârșească pe cei care se apropie.

2 Altfel, oare n-ar fi încetat ele să fie aduse, dacă cei care se închină ar fi fost curățiți o dată pentru totdeauna și n-ar mai fi avut conștiința păcatului?

3 Însă aceste jertfe amintesc anual de păcate,

4 pentru că este imposibil ca sângele boilor și al caprelor să îndepărteze păcatul.

5 De aceea când vine în lume, El spune: „Tu nu ai dorit nici jertfă, nici dar de mâncare, ci Mi-ai pregătit un trup.

6 Ție nu Ți-au plăcut nici arderile de tot, nici jertfele pentru păcat.

7 Atunci am zis: «Iată că vin – în sulul cărții este scris despre Mine – vin să fac voia Ta, Dumnezeule.»“

8 După ce a zis, mai sus: „Tu nu ai dorit, nici nu Ți-au plăcut jertfe, daruri de mâncare, arderi de tot și jertfe pentru păcat“ – care sunt aduse potrivit cu Legea –

9 a adăugat: „Iată că vin să fac voia Ta.“ A dat astfel la o parte prima ordine pentru a o instaura pe a doua.

10 Prin acea voie am fost noi sfințiți, și anume prin jertfa trupului lui Isus Cristos, o dată pentru totdeauna.

11 Fiecare preot stă în fiecare zi și își face slujba, aducând din nou și din nou aceleași jertfe, care nu pot niciodată să îndepărteze păcatele,

12 însă după ce Cristos a adus o singură jertfă pentru păcate, pentru totdeauna, S-a așezat la dreapta lui Dumnezeu

13 și de atunci așteaptă până când dușmanii Lui vor fi făcuți așternut al picioarelor Lui.

14 Căci, printr-o singură jertfă, El i-a desăvârșit pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.

15 Duhul Sfânt, de asemenea, depune mărturie înaintea noastră. După ce spune:

16 „Acesta este legământul pe care-l voi încheia cu ei după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în inimile lor și le voi scrie în mintea lor.“,

17 adaugă: „Și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele și fărădelegile lor.“

18 Acolo unde există iertare pentru acestea, nu mai este nevoie de nici o jertfă pentru păcat.

Îndemn la perseverență

19 Așadar, fraților, întrucât îndrăznim să intrăm în Locul Preasfânt prin sângele lui Cristos,

20 prin calea cea nouă și vie pe care El a deschis-o pentru noi prin draperie – care este trupul Său –

21 și întrucât avem un Mare Preot peste casa lui Dumnezeu,

22 să ne apropiem cu o inimă sinceră, în siguranța deplină a credinței, având inimile curățite de conștiința rea și trupurile spălate cu apă curată!

23 Să păstrăm cu fermitate nădejdea pe care o mărturisim, pentru că Cel Care a promis este credincios!

24 Să fim preocupați cum să ne îndemnăm unii pe alții la dragoste și la fapte bune!

25 Să nu renunțăm să ne adunăm laolaltă, așa cum obișnuiesc unii, ci să ne încurajăm unii pe alții, cu atât mai mult cu cât vedeți că Ziua se apropie!

26 Dacă noi păcătuim în mod intenționat, după ce ni s-a făcut cunoscut adevărul, nu mai este nici o jertfă pentru păcat,

27 ci numai o așteptare înfricoșată a judecării și a focului cumplit care-i va mistui pe cei care I se împotrivesc lui Dumnezeu.

28 Oricine n-a ascultat de Legea lui Moise a murit fără îndurare, pe baza mărturiei a doi sau trei martori.

29 Cu cât mai sever credeți că trebuie pedepsit un om care-L disprețuiește pe Fiul lui Dumnezeu, care consideră ca fiind fără valoare sângele legământului prin care a fost sfințit și care-L insultă pe Duhul harului?!

30 Îl cunoaștem pe Cel Care a spus: „A Mea este răzbunarea; Eu voi răsplăti!“ Și, din nou: „Domnul Își va judeca poporul.“

31 Înfricoșător lucru este să cazi în mâinile Dumnezeului celui Viu!

32 Amintiți-vă însă de acele zile de la început, când, după ce ați fost luminați, ați îndurat multă luptă, în suferințe,

33 fiind uneori expuși în mod public abuzului și persecuției, iar alteori fiind părtași cu cei ce au fost tratați astfel.

34 Ați împărtășit suferințele celor închiși și ați răbdat cu bucurie jefuirea bunurilor voastre, știind că voi aveți ceva mai bun și care rămâne.

35 De aceea, să nu vă părăsiți acea încredere, care aduce o mare răsplată!

36 Căci aveți nevoie de răbdare, pentru ca, după ce ați făcut voia lui Dumnezeu, să puteți primi ceea ce a fost promis.

37 „Totuși, încă puțin, foarte puțin, și Cel Ce vine va veni și nu va întârzia!

38 Însă cel drept al Meu va trăi prin credință. Sufletul Meu nu găsește plăcere în cel care dă înapoi.“

39 Însă noi nu suntem dintre cei ce dau înapoi și care astfel sunt pierduți, ci dintre cei ce au credință pentru a-și scăpa sufletul.

11 Prin credință

1 Credința este o încredere în lucrurile nădăjduite, o certitudine cu privire la lucrurile nevăzute.

2 Prin aceasta cei din vechime au fost vorbiți de bine.

3 Prin credință înțelegem că veacurile au fost create prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa încât ceea ce se vede a fost făcut din lucruri care nu se văd.

4 Prin credință I-a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât a lui Cain. Prin aceasta s-a spus despre el că este drept, atunci când Dumnezeu a vorbit de bine despre darurile sale. El a murit, însă prin credința sa, el încă vorbește.

5 Prin credință a fost luat Enoh, ca să nu vadă moartea. Și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu l-a luat. Căci înainte de strămutarea lui s-a depus mărturie că Îi era plăcut lui Dumnezeu.

6 Și fără credință este imposibil să-I fim plăcuți, pentru că oricine se apropie de El trebuie să creadă că El există și că îi răsplătește pe cei ce-L caută.

7 Prin credință a ascultat Noe, când a fost avertizat cu privire la lucruri pe care el încă nu le vedea, și a construit o arcă, pentru a-și salva familia. Prin aceasta el a condamnat lumea și a devenit un moștenitor al dreptății care este potrivit cu credința.

8 Prin credință a ascultat Avraam când a fost chemat să plece și să se ducă într-un loc pe care urma să-l primească drept moștenire și a ieșit fără să știe unde se duce.

9 Prin credință a stat el în țara promisă, ca într-o țară străină, locuind în corturi, cu Isaac și Iacov, care erau moștenitori, împreună cu el, ai aceleiași promisiuni.

10 Căci el aștepta cetatea care are temelii, al cărei arhitect și constructor este Dumnezeu.

11 Prin credință a primit Sara puterea de a avea o sămânță, chiar dacă ea era stearpă, iar Avraam era înaintat în vârstă, deoarece el L-a considerat credincios pe Cel Ce a promis.

12 De aceea, dintr-un singur om – și acesta aproape mort – s-au născut urmași atât de numeroși ca stelele de pe cer și fără număr ca nisipul de pe țărmul mării.

13 Toți aceștia au murit crezând, însă fără să primească lucrurile promise, ci doar le-au văzut de departe, le-au salutat și au mărturisit că sunt străini și peregrini pe pământ.

14 Cei care vorbesc în acest fel arată că sunt în căutarea unei patrii.

15 Dacă ei s-ar fi gândit la țara din care au plecat, ar fi avut ocazia să se întoarcă în ea,

16 însă ei aspirau după o țară mai bună, adică una cerească. De aceea, lui Dumnezeu nu-I este rușine să fie numit Dumnezeu lor, pentru că El a pregătit o cetate pentru ei.

17 Prin credință l-a jertfit Avraam pe Isaac, atunci când a fost pus la încercare; el, cel care a primit promisiunile, a fost gata să-și jertfească singurul fiu,

18 chiar dacă i se spusese: „Prin Isaac își va primi numele sămânța ta.“

19 El s-a gândit că Dumnezeu poate să învie pe cineva din morți și, figurat vorbind, așa l-a primit înapoi.

20 Prin credință i-a binecuvântat Isaac pe Iacov și pe Esau cu privire la viitor.

21 Prin credință i-a binecuvântat Iacov, când era pe moarte, pe fiecare dintre fiii lui Iosif și s-a închinat rezemându-se pe vârful toiagului său.

22 Prin credință a vorbit Iosif la sfârșitul vieții sale despre exodul poporului Israel și a dat porunci cu privire la oasele sale.

23 Prin credință a fost ascuns Moise de către părinții săi timp de trei luni, după ce s-a născut – pentru că au văzut că era un copil frumos și nu s-au temut de porunca împăratului.

24 Prin credință a refuzat Moise, când a crescut, să fie numit „fiul fiicei lui Faraon“,

25 alegând mai degrabă să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu, decât să se bucure de păcat pentru puțin timp.

26 El a considerat abuzul suferit pentru Cristos ca fiind o bogăție mai mare decât bogățiile Egiptului, pentru că el își ațintise privirea la răsplata viitoare.

27 Prin credință a ieșit din Egipt, fără să se teamă de mânia monarhului; el a perseverat, ca și când L-ar fi văzut pe Cel Ce este nevăzut.

28 Prin credință a instaurat Paștele și stropirea cu sânge, pentru ca Nimicitorul să nu-i omoare pe întâii lor născuți.

29 Prin credință a trecut poporul prin Marea Roșie ca pe uscat. Când au încercat însă și egiptenii lucrul acesta, s-au înecat.

30 Prin credință au căzut zidurile Ierihonului, după ce le înconjuraseră timp de șapte zile.

31 Prin credință n-a pierit prostituata Rahav împreună cu cei neascultători, pentru că i-a primit bine pe spioni.

32 Și ce-aș mai putea spune? N-am suficient timp să vorbesc despre Ghedeon, Barak, Samson, Iefta, David, Samuel și despre profeți.

33 Prin credință au cucerit ei regate, au administrat dreptatea, au obținut promisiunile, au închis gurile leilor,

34 au stins furia flăcărilor, au scăpat de tăișul sabiei; din oameni slabi au fost făcuți oameni puternici, au devenit tari în război, au alungat armatele străine;

35 femeile și-au primit morții înviați; unii au fost torturați și au refuzat să fie eliberați, ca să obțină o înviere mai bună,

36 alții au îndurat batjocură și biciuire, și chiar lanțuri și închisoare,

37 au fost împrășcați cu pietre, au fost tăiați în două cu fierăstrăul, au fost uciși cu sabia, au umblat îmbrăcați în piei de oi și de capre; săraci, persecutați, chinuiți,

38 ei, de care lumea nu era vrednică, au pribegit prin pustie și prin munți, prin peșteri și prin gropile pământului.

39 Ei toți au fost vorbiți de bine pentru credința lor, însă n-au primit ceea ce a fost promis,

40 întrucât Dumnezeu a ales dinainte un plan mai bun pentru noi, ca să nu fie ei făcuți desăvârșiți fără noi.

12 *Dumnezeu Își disciplinează fiii*

1 De aceea, întrucât suntem înconjurați de un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice ne-ar putea împiedica și păcatul care ne prinde atât de strâns și să alergăm cu perseverență în cursa care ne stă înaintea.

2 Să ne fixăm atenția asupra lui Isus, Cel Care inițiază și desăvârșește credința, Cel Care, pentru bucuria ce-I stătea înaintea, a îndurat crucea, disprețuindu-i rușinea, și S-a așezat la dreapta tronului lui Dumnezeu!

3 Gândiți-vă cu atenție la Cel Ce a îndurat o astfel de împotrivire față de El Însuși din partea păcătoșilor, ca să nu vă lăsați descurajați și să nu renunțați.

4 Voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge în lupta împotriva păcatului

5 și ați uitat în întregime încurajarea pe care v-o spune ca unor fii: „Fiul meu, nu disprețui disciplinarea Domnului, nu te descuraja când ești muștrat de El,

6 pentru că Domnul îl disciplinează pe cel pe care-l iubește și pedepsește pe orice fiu pe care-l primește.“

7 Răbdați încercările de dragul disciplinării! Dumnezeu se poartă cu voi ca și cu niște fii. Care copil nu este disciplinat de tatăl lui?

8 Însă dacă voi nu aveți parte de disciplina de care au parte toți copiii, atunci sunteți copii nelegitimi, nu fii!

9 Mai mult, în cazul părinților noștri omenești, ei ne-au disciplinat, iar noi i-am respectat; n-ar trebui, cu atât mai mult, să ne supunem Tatălui duhurilor și să trăim?

10 Ei ne-au disciplinat pentru scurt timp, așa cum li s-a părut lor cel mai bine, însă El ne disciplinează pentru ca noi să avem parte de sfințenia Lui.

11 Întotdeauna, orice disciplinare este mai degrabă dureroasă decât plăcută, dar, mai târziu, cei care au fost disciplinați prin ea adună rodul pașnică al dreptății.

12 De aceea, întăriți-vă brațele lipsite de putere și genunchii slăbiți!

13 „Faceți cărări drepte pentru picioarele voastre“, pentru ca cel șchiop să nu-și scrântească piciorul, ci mai degrabă să fie vindecat!

14 Urmăriți cu toții pacea și sfințirea, fără de care nimeni nu-L va vedea pe Domnul!

15 Fiți atenți ca nici unul să nu se întoarcă de la harul lui Dumnezeu, ca nici un lăstar de amărăciune să nu crească și să provoace durere, iar prin el mulți să se pângărească!

16 Fiți atenți ca nimeni să nu fie desfrânat sau lumesc, ca Esau, care, pentru o mâncare, și-a vândut drepturile de întâi născut.

17 Voi știți că, mai târziu, când a vrut să-și moștenească binecuvântarea, a fost respins, chiar dacă a căutat-o cu lacrimi, deoarece n-a găsit loc pentru pocăință.

18 Căci n-ați venit la un munte care poate fi atins și care este cuprins de foc; n-ați venit la întuneric, negură și furtună,

19 nici la sunet de trâmbiță și la un glas ale cărui cuvinte i-au făcut pe cei ce l-au auzit să ceară să nu li se mai vorbească, –

20 pentru că n-au putut îndura porunca dată, și anume: „Chiar dacă un animal atinge muntele, trebuie să fie omorât cu pietre!“;

21 priveliștea aceea era atât de înspăimântătoare, încât Moise a spus: „Sunt înspăimântat și tremur!“ –

22 ci ați venit la muntele Sion, la cetatea Dumnezeului celui Viu, Ierusalimul ceresc, la miile de îngeri adunați pentru sărbătoare,

23 la Biserica întâilor născuți scriși în ceruri, la Dumnezeu, Judecătorul tuturor, la duhurile celor drepti făcuți desăvârșiți.

24 la Isus, Mijlocitorul Noului Legământ, și la sângele stropit, care vorbește mai bine decât sângele lui Abel.

25 Aveți grijă să nu-L respingeți pe Cel Ce vă vorbește! Căci dacă n-au scăpat aceia care n-au vrut să-l asculte pe cel ce le-a adus mesajul divin pe pământ, cu atât mai mult nu vom scăpa noi, dacă ne întoarcem de la Cel Ce ni-l aduce din ceruri!

26 Atunci glasul Lui a clătinat pământul, dar acum a promis că: „Voi clătina încă o dată, nu numai pământul, ci și cerul.“

27 Cuvintele „încă o dată“ arată înlăturarea a ceea ce poate fi clătinat, adică a lucrurilor create, astfel încât să rămână ceea ce nu poate fi clătinat.

28 De aceea, întrucât primim o Împărăție care nu poate fi clătinată, să mulțumim și să ne închinăm lui Dumnezeu într-un mod care-I este plăcut, cu reverență și frică,

29 pentru că „Dumnezeul nostru este un foc mistuitor“.

13 *Îndemnuri finale*

- 1** Stăruți în dragostea frățească!
- 2** Nu neglijați să arătați ospitalitate străinilor, pentru că, prin aceasta, unii au găzduit, fără să știe, îngeri!
- 3** Amintiți-vă de cei care sunt închiși, ca și cum ați fi închiși împreună cu ei, și de cei care sunt torturați, ca și cum voi înșivă ați fi în suferință!
- 4** Căsătoria să fie onorată în toate, iar viața intimă să nu fie pângărită, pentru că Dumnezeu îi va judeca pe cei desfrânați și adulteri!
- 5** Să nu fiți dintre cei care iubesc banii! Fiți mulțumiți cu ceea ce aveți, pentru că El a spus: „Nicidecum nu te voi părăsi, nici nu te voi uita!”
- 6** Astfel, putem spune cu încredere: „Domnul este ajutorul meu; de aceea nu mă voi teme! Ce-mi poate face un om?!”
- 7** Amintiți-vă de conducătorii voștri, care v-au spus Cuvântul lui Dumnezeu! Uitați-vă la sfârșitul felurilor lor de viață și urmați-le exemplul de credință!
- 8** Isus Cristos este același – ieri, astăzi și în veci!
- 9** Să nu fiți duși în rătăcire de tot felul de învățături străine, pentru că este bine pentru inimă să fie întărită prin har, nu prin porunci cu privire la mâncare, porunci care nu i-au ajutat pe cei ce au ascultat de ele!
- 10** Noi avem un altar de unde cei care slujesc la cort nu au dreptul să mănânce.
- 11** Căci sângele animalelor este adus ca jertfă pentru păcate în Locul Preasfânt de către marele preot, iar trupurile animalelor sunt arse afară din tabără.
- 12** De aceea, Isus a suferit dincolo de poarta cetății, ca să sfințească poporul prin sângele Lui.
- 13** Așadar, să ieșim la El, în afara taberei, și să îndurăm rușinea Lui.
- 14** Noi nu avem aici o cetate permanentă, ci suntem în căutarea celei care urmează să vină.
- 15** Prin El deci să-I aducem întotdeauna o jertfă de laudă lui Dumnezeu, adică rodul buzelor noastre care mărturisesc Numele Lui!
- 16** Să nu uitați binefacerea și dărnicia, pentru că lui Dumnezeu astfel de jertfe Îi plac!
- 17** Ascultați de conducătorii voștri și supuneți-vă lor, căci ei au grijă de sufletele voastre și vor fi răspunzători de ele, pentru ca astfel ei să facă aceasta cu bucurie și nu gemând, lucru care nu v-ar fi de nici un folos!

18 Rugați-vă pentru noi! Suntem siguri că avem o conștiință bună, dorind să ne comportăm bine în toate.

19 Vă îndemn tot mai mult să faceți aceasta, ca să vă fiu trimis înapoi repede!

20 Dumnezeuul păcii, Care L-a adus înapoi dintre cei morți pe Domnul nostru Isus, marele Păstor al oilor, prin sângele legământului veșnic,

21 să vă echipeze cu orice lucru bun, pentru a-I face voia, lucrând între noi ceea ce este plăcut înaintea Lui, prin Isus Cristos, Căruia I se cuvine slava în vecii vecilor! Amin.

22 Vă îndemn, fraților, să primiți cuvântul de încurajare pe care vi l-am scris. De aceea v-am scris pe scurt.

23 Vreau să știți că fratele nostru Timotei a fost eliberat. Dacă sosește curând, va fi cu mine când vă voi vedea.

24 Salutați-i pe toți conducătorii voștri și pe toți sfinții! Cei din Italia vă salută.

25 Harul să fie cu voi toți!

IACOV

1 1 Iacov, rob al lui Dumnezeu și al Domnului Isus Cristos, către cele douăsprezece seminții care sunt împrăștiate printre neamuri: salutări!

Încercări și ispite

2 Frații mei, să priviți ca o mare bucurie atunci când vă confrunțați cu felurite încercări,

3 căci știți că încercarea credinței voastre produce răbdare.

4 Dar răbdarea trebuie să-și ducă la desăvârșire lucrarea, ca să fiți desăvârșiți și întregi, fără să vă lipsească nimic.

5 Dacă vreunuia dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, Care dă tuturor cu generozitate și fără să mustre, și ea îi va fi dată.

6 Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască, căci cel ce se îndoiește este ca valul mării, purtat de vânt și dus înapoi și încolo.

7 Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de la Domnul,

8 fiindcă este un om nehotărât și nestatornic în toate căile lui.

9 Fratele care are o situație umilă să se laude cu înălțarea lui.

10 Cel bogat însă să se laude cu smerirea lui, pentru că va trece ca floarea ierbi.

11 Soarele răsare cu căldura lui arzătoare și usucă iarba; floarea ei cade și frumusețea ei piere. Așa se va veșteji și cel bogat în umbletele lui.

12 Ferice de omul care rabdă încercarea! Căci, după ce a trecut încercarea, va primi cununa vieții, pe care a promis-o Dumnezeu celor ce-L iubesc.

13 Nimeni, când este ispitit, să nu zică: „Sunt ispitit de Dumnezeu!“ Căci Dumnezeu nu poate fi ispitit de rău și El nu ispitește pe nimeni.

14 Ci fiecare este ispitit atunci când este atras de propria lui poftă și momit.

15 Atunci pofta concepe dând naștere la păcat, iar păcatul, o dată înfăptuit, dă naștere la moarte.

16 Nu vă lăsați duși în rătăcire, frații mei preaiubiți!

17 Orice dăruire generoasă și orice dar desăvârșit este de sus, coborând de la Tatăl luminilor, la Care nu există schimbare sau umbră din pricina mutării.

18 El ne-a născut prin Cuvântul adevărului, după voia Lui, ca să fim un fel de prim rod între făpturile Lui.

Împlinitori ai Cuvântului

19 Frații mei preaiubiți, să știți următorul lucru: fiecare om să fie grabnic la ascultare, încet la vorbire și încet la mânie;

20 căci mânia omului nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu.

21 De aceea, dați la o parte orice murdărie și orice revărsare de răutate și primiți cu blândețe Cuvântul sădit în voi, care are putere să vă mântuiască sufletele!

22 Fiți împlinitori ai Cuvântului și nu doar ascultători, înșelându-vă singuri!

23 Căci dacă cineva este un ascultător al Cuvântului, dar nu este și un împlinitor, atunci el se aseamănă cu un om care-și privește propria față într-o oglindă,

24 iar, după ce s-a privit, el pleacă și uită imediat cum era.

25 Însă, cel ce se oprește să privească în Legea desăvârșită – Legea libertății – și perseverează în ea, nu ca un ascultător uituc, ci ca un împlinitor prin fapte, acela va fi fericit în lucrarea lui.

26 Dacă cineva crede că este religios, dar nu-și ține în frâu limba, își înșală inima, iar religia lui este fără valoare.

27 Religia curată și nepângărită înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să ai grijă de orfani și de văduve în necazurile lor și să te păstrezi neîntinat de lume.

2 Prejudecățile și Legea împărătească

1 Frații mei, să nu fiți părtinitori în credința voastră în Domnul nostru slăvit Isus Cristos!

2 Căci dacă intră în adunarea voastră un om cu inel de aur și îmbrăcat în haine strălucitoare, și intră și un sărac, îmbrăcat în haine murdare,

3 iar voi îi dați atenție celui îmbrăcat în haine strălucitoare și-i spuneți: „Ia loc aici, te rog!“, pe când celui sărac îi spuneți: „Stai acolo!“ sau „Stai la picioarele mele!“,

4 oare nu faceți voi deosebire între voi și nu deveniți astfel judecători cu gânduri rele?

5 Ascultați, frații mei preaiubiți! Nu i-a ales oare Dumnezeu pe săracii acestei lumi ca să fie bogați în credință și moștenitori ai Împărăției pe care le-a promis-o celor ce-L iubesc?

6 Însă voi l-ați înjosit pe cel sărac! Oare nu cei bogați vă asupresc și vă târăsc prin tribunale?

7 Oare nu ei defăimează Numele bun care este chemat peste voi?

8 Dacă împliniți Legea împărătească, potrivit cu Scriptura: „Să-l iubești pe semenul tău ca pe tine însuși“, bine faceți.

9 Dar dacă dați dovadă de părtinire, săvârșiți un păcat și sunteți condamnați de Lege ca unii care încălcați Legea.

10 Căci oricine păzește întreaga Lege, dar încalcă o singură poruncă, se face vinovat de toate.

11 Căci Cel Ce a spus: „Să nu comiți adulter!“ a spus și: „Să nu ucizi!“ Așadar, dacă nu comiți adulter, dar ucizi, ai devenit unul care încalcă Legea!

12 Vorbiți și purtați-vă ca unii care urmează să fie judecați de legea libertății.

13 Căci judecata va fi fără milă față de cel ce n-a arătat milă. Mila triumfă asupra judecății.

Credința și fapta

14 Frații mei, la ce folos dacă cineva spune că are credință, dar nu are fapte? Poate o astfel de credință să-l mântuiască?

15 Dacă un frate sau o soră sunt goi și lipsiți de hrana zilnică,

16 iar unul dintre voi le spune: „Duceți-vă în pace, încălziți-vă și săturați-vă!“, însă nu le dă cele necesare trupului, ce folos?

17 Tot astfel și credința, dacă nu are fapte este moartă în ea însăși.

18 Dar va zice cineva: „Tu ai credință, iar eu am fapte.“ Arată-mi credința ta fără fapte, iar eu îți voi arăta credința mea prin faptele mele!

19 Tu crezi că Dumnezeu este Unul? Bine faci! Dar și demonii cred – și se înfioară!

20 Of, om fără minte, vrei deci să pricepi că credința fără fapte este zadarnică?

21 Avraam, strămoșul nostru, n-a fost el îndreptățit prin fapte, atunci când l-a oferit pe fiul său, Isaac, pe altar?

22 Vezi deci că credința a lucrat împreună cu faptele lui, și credința a fost făcută desăvârșită prin fapte.

23 Astfel a fost împlinită Scriptura care spune: „Avraam L-a crezut pe Dumnezeu, și El i-a socotit acest lucru dreptate“; și el a fost numit „prietenul lui Dumnezeu“.

24 Vedeți așadar că un om este îndreptățit prin fapte, și nu numai prin credință.

25 În același fel și prostituata Rahav: n-a fost ea îndreptățită prin fapte, atunci când i-a primit bine pe mesageri și i-a trimis apoi pe un alt drum?

26 Așa cum trupul fără duh este mort, tot astfel și credința fără fapte este moartă.

3 *Stăpânirea limbii*

1 Frații mei, să nu fiți mulți învățători, pentru că știți că vom primi o judecată mai aspră!

2 Toți greșim în multe feluri. Dacă cineva nu greșește în vorbire, este un om desăvârșit, capabil să-și țină în frâu tot trupul.

3 Dacă punem zăbale în gura cailor, ca să-i facem să ne asculte, putem să le conducem tot trupul.

4 Iată, chiar și corăbiile, deși sunt atât de mari și sunt duse de vânturi puternice, totuși ele sunt conduse de o cârmă foarte mică oriunde vrea cârmaciul.

5 La fel și limba: ea este un mădular mic, dar se poate lăuda cu lucruri mari. Iată, un foc mic, ce pădure mare aprinde!

6 Și limba este un foc. Limba este o lume a nedreptății pusă între mădularele noastre. Ea pângărește tot trupul și aprinde tot cursul vieții; și ea însăși este aprinsă de focul Iadului.

7 Orice fel de specie de animale sălbatice, păsări, animale mici sau pești, poate fi îmblânzită și a fost îmblânzită de neamul omenesc,

8 dar nimeni nu poate îmblânzi limba unui om. Ea este un rău de nestăpânit, plin de venin aducător de moarte.

9 Cu ea Îl binecuvântăm pe Domnul și Tatăl nostru și tot cu ea îi blestemăm pe oameni, care sunt după asemănarea lui Dumnezeu.

10 Din aceeași gură iese și binecuvântarea și blestemul. Frații mei, aceste lucruri n-ar trebui să fie așa!

11 Oare din aceeași gură de izvor curge și apă dulce și apă amară?

12 Frații mei, poate un smochin să facă măslina sau o viță-de-vie să facă smochine? Nici izvorul de apă sărată nu poate da apă dulce.

Două feluri de înțelepciune

13 Cine este înțelept și priceput între voi? Să-și arate, prin purtarea lui bună, faptele făcute cu blândețea înțelepciunii!

14 Însă dacă în inima voastră aveți invidie, amărăciune și ambiție egoistă, nu vă lăudați cu aceasta și nu mințiți împotriva adevărului!

15 Înțelepciunea aceasta nu vine de sus, ci este pământească, firească, demonică.

16 Căci acolo unde este invidie și ambiție egoistă, acolo va fi dezordine și răutate de orice fel.

17 Însă înțelepciunea care vine de sus este, mai întâi, curată, apoi pașnică, blândă, ascultătoare, plină de îndurare și de roade bune, nepărtinitoare, fără ipocrizie.

18 Iar rodul dreptății este semănat în pace de către cei ce fac pace.

4 *Supuneți-vă lui Dumnezeu!*

1 De unde vin conflictele și luptele între voi? Nu din acestea, din dorințele voastre care se luptă în mădularele voastre?

2 Voi doriți, dar nu aveți; ucideți și râvniți, dar nu puteți obține; vă certați și vă luptați, dar nu aveți, pentru că nu cereți.

3 Sau cereți, dar nu primiți, pentru că cereți ce este rău, ca să risipiți în plăcerile voastre.

4 Adulteri ce sunteți! Nu știți că prietenia cu lumea înseamnă dușmănie față de Dumnezeu? Așa că oricine vrea să fie prieten cu lumea se face dușman al lui Dumnezeu.

5 Sau vi se pare că degeaba spune Scriptura: „Dumnezeu tânjește cu gelozie după duhul pe care l-a pus să locuiască în noi.“?

6 Însă El dă un har și mai mare. De aceea Scriptura spune: „Dumnezeu este împotriva celor mândri, dar celor smeriți El le dă har.“

7 Supuneți-vă deci lui Dumnezeu! Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi.

8 Apropiati-vă de Dumnezeu, și El Se va apropia de voi! Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor! Curățiți-vă inimile, oameni cu două feluri de gândire!

9 Întristați-vă, tânguți-vă și plângeți! Râsul vostru să se transforme în jale, iar bucuria în întristare!

10 Smeriți-vă înaintea Domnului, iar El vă va înălța!

11 Fraților, nu vă vorbiți de rău unii pe alții! Cel care-l vorbește de rău sau îl judecă pe fratele lui vorbește împotriva Legii și judecă Legea. Însă dacă tu judeci Legea, atunci nu ești un împlinitor al Legii, ci un judecător.

12 Unul singur este Dătătorul Legii și Judecătorul, și anume Cel Care poate să mântuiască și să distrugă. Dar tu cine ești să-l judeci pe semenul tău?!

13 Ascultați acum voi care spuneți: „Azi sau mâine ne vom duce într-o anume cetate, vom sta acolo un an, vom face negoț și vom câștiga!“

14 Și nu știți nici măcar ce va aduce ziua de mâine! Căci ce este viața voastră? Sunteți un abur, care apare pentru puțin timp și apoi dispare.

15 În schimb, ar trebui să spuneți: „Dacă Domnul vrea, vom trăi și vom face cutare sau cutare lucru.“

16 Pe când acum vă mândriți cu laudăroșeniile voastre! Orice astfel de laudă este rea.

17 Așadar, cine știe să facă ce este bine, dar nu-l face, este vinovat de păcat.

5 *Ascultați, bogaților!*

1 Ascultați acum voi, bogaților! Plângeți și jeliți-vă din pricina nenorocirilor care vin peste voi!

2 Bogățiile voastre au putrezit, iar hainele voastre sunt mâncate de molii.

3 Aurul și argintul vostru au ruginit, iar rugina lor va fi o măturie împotriva voastră și vă va mânca trupurile ca focul. Ați adunat bogății în zilele de pe urmă.

4 Iată că plata pe care le-ați oprit-o, prin înșelăciune, lucrătorilor care v-au secerat câmpurile strigă, iar strigătele secerătorilor au ajuns la urechile Domnului Oștirilor!

5 Ați trăit pe pământ în lux și în plăceri, v-ați hrănit inimile într-o zi de măcel.

6 L-ați condamnat și l-ați omorât pe cel drept, care nu vi se împotriva.

Răbdare în suferință

7 Prin urmare, fiți răbdători, fraților, până la venirea Domnului! Iată că fermierul așteaptă rodul prețios al pământului, având răbdare cu el, până când primește ploaie timpurie și târzie.

8 Fiți și voi răbdători, întăriți-vă inimile, pentru că venirea Domnului este aproape!

9 Nu murmurați unii împotriva altora, fraților, ca să nu fiți judecați! Iată, Judecătorul stă chiar la uși!

10 Fraților, luați-i ca exemplu de suferință și răbdare pe profeții care au vorbit în Numele Domnului.

11 Iată, noi îi considerăm fericiți pe cei ce au răbdat. Ați auzit de răbdarea lui Iov și ați văzut care a fost scopul Domnului, căci Domnul este plin de îndurare și milostiv.

12 Mai presus de toate, frații mei, să nu jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici printr-un alt fel de

jurământ, ci „Da“ al vostru să fie „Da“, iar „Nu“ să fie „Nu“, ca să nu cădeți sub judecată.

Rugăciunea făcută cu credință

13 Este vreunul dintre voi în suferință? Să se roage! Este vreunul voios? Să cânte cântări de laudă!

14 Este vreunul dintre voi bolnav? Să-i cheme pe bătrânii bisericii, ei să se roage pentru el și să-l unghă cu untdelemn în Numele Domnului.

15 Rugăciunea făcută cu credință îl va face bine pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoși, iar dacă a săvârșit păcat, va fi iertat.

16 Așadar, mărturisiți-vă păcatele unii altora și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Rugăciunea fierbinte a celui drept este foarte puternică.

17 Ilie era un om de aceeași natură cu noi; el s-a rugat cu ardoare să nu plouă și n-a plouat peste țară timp de trei ani și șase luni.

18 S-a rugat apoi din nou și cerul a dat ploaie, iar pământul și-a adus rodul.

19 Frații mei, dacă vreunul dintre voi se rătăcește de la adevăr și este adus înapoi de altul,

20 să știți că acela care aduce înapoi un păcătos din calea lui rătăcită îi va salva sufletul de la moarte și va acoperi o mulțime de păcate.

1 PETRU

1 1 Petru, apostol al lui Isus Cristos, către cei aleși – care locuiesc ca peregrini, împrăștiați în Pont, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia –
2 după preștiința lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea lucrată de Duhul, spre ascultarea și stropirea cu sângele lui Isus Cristos: harul și pacea să vă fie înmulțite!

Născuți din nou la o nădejde vie

3 Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Care, după marea Lui îndurare, ne-a născut din nou la o nădejde vie, prin învierea lui Isus Cristos din morți,
4 și la o moștenire nepieritoare și nepângărită, care nu se ofilește și care este păstrată în ceruri pentru voi.
5 Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea care este gata să fie descoperită în vremea de pe urmă.
6 În ea, voi vă bucurați nespus, măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțin timp prin diferite încercări,
7 pentru ca testarea credinței voastre, cu mult mai valoroasă decât aurul care piere și care totuși este testat prin foc, să aducă laudă, glorie și onoare la descoperirea lui Isus Cristos.
8 Pe El voi Îl iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El, chiar dacă acum nu-L vedeți, și vă bucurați nespus, cu o bucurie de nedescris și glorioasă,
9 pentru că primiți la capătul credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre.
10 Cu privire la această mântuire, profeții care au profețit despre harul ce urma să fie al vostru, au căutat și au cercetat cu atenție,
11 încercând să afle ce vreme sau ce împrejurări le arăta Duhul lui Cristos din ei, atunci când a prezis suferințele lui Cristos și slava care urma după acestea.
12 Lor le-a fost descoperit că nu slujeau pentru ei înșiși, ci pentru voi, cu privire la lucrurile care v-au fost anunțate acum prin cei ce v-au vestit Evanghelia prin Duhul Sfânt trimis din cer – lucruri în care chiar și îngerii doresc să privească.

Fiți sfinți!

13 Prin urmare, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiind treji, puneți-vă pe deplin nădejdea în harul care vă va fi adus la descoperirea lui Isus Cristos!

14 Ca niște copii ascultători, să nu vă conformați poftelor pe care le aveți înaintea, când erați în ignoranță,

15 ci, așa cum Cel Ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră,

16 deoarece este scris: „Fiți sfinți, pentru că Eu sunt sfânt!”

17 Și dacă-L chemați ca Tată pe Cel Ce judecă cu nepărtinire pe fiecare după faptele lui, atunci trăiți cu frică în timpul peregrinării voastre,

18 pentru că știți că nu cu lucruri pieritoare – argint sau aur – ați fost răscumpărați din felul vostru de viață fără rost, moștenit de la strămoșii voștri,

19 ci cu sângele prețios al lui Cristos, ca al unui miel fără meteahnă și fără pată.

20 El a fost ales înainte de întemeierea lumii, dar a fost arătat la sfârșitul vremurilor, pentru voi.

21 Prin El sunteți credincioși în Dumnezeu, Care L-a înviat din morți și I-a dat slavă, astfel încât credința și nădejdea voastră să fie în Dumnezeu.

22 Acum că v-ați curățit sufletele prin ascultarea de adevăr, ca să aveți o dragoste de frați fără ipocrizie, iubiți-vă unii pe alții cu căldură, dintr-o inimă curată!

23 Ați fost născuți din nou, nu dintr-o sămânță pieritoare, ci dintr-una nepieritoare, prin Cuvântul lui Dumnezeu care este viu și care rămâne pe vecie.

24 Căci, „Orice făptură este ca iarba și toată gloria ei este ca floarea de pe câmp! Iarba se usucă, iar floarea cade,

25 însă Cuvântul Domnului rămâne pe vecie!” Și acesta este Cuvântul care v-a fost vestit prin Evanghelie.

2 1 Dați deci la o parte orice răutate, orice înșelăciune, ipocrizie, gelozie și orice fel de calomnii!

2 Ca niște copii nou-născuți, să doriți laptele duhovnicesc cel curat, pentru ca prin el să puteți crește spre mântuire,

3 dacă ați gustat într-adevăr că Domnul este bun.

Piatra cea vie și o spiță aleasă

4 Veniți la El, Piatra vie respinsă de oameni, dar aleasă și prețioasă înaintea lui Dumnezeu.

5 Iar voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca o casă duhovnicească, pentru a fi o preoție sfântă, ca să aduceți jertfe duhovnicești plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Cristos.

6 Căci în Scriptură este spus: „Iată, pun în Sion o Piatră, o Piatră din capul unghiului, aleasă și prețioasă! Oricine crede în El nu va fi făcut de rușine.“

7 Așadar, pentru voi, cei ce credeți, El este Cel Prețios, dar pentru cei ce nu cred, „Piatra pe care au respins-o zidarii, a devenit Piatra din capul unghiului!“

8 și „... o Piatră de poticnire și o Stâncă de cădere.“ Ei se poticnesc pentru că n-au ascultat Cuvântul spre care au fost și ei destinați.

9 Însă voi sunteți o spiță aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor care este posesiunea lui Dumnezeu, ca să puteți proclama faptele mărețe ale Celui Ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată.

10 Cândva nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu. Cândva nu primiserăți îndurare, dar acum ați primit îndurare.

11 Preaiubiților, vă îndemn, ca pe niște străini și peregrini, să vă feriți de poftele carnale, care se luptă împotriva sufletului!

12 Să aveți o purtare bună printre neamuri, pentru ca, deși vă vorbesc de rău ca pe niște răufăcători, totuși, văzând faptele voastre bune, să-L slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării.

Supunere față de autoritățile omenești

13 Fiți supuși oricărei autorități omenești, pentru Domnul, fie împăratului, ca înalt stăpânitor,

14 fie guvernatorilor, ca unii trimiși de el să-i pedepsească pe răufăcători și să-i laude pe cei ce fac binele.

15 Căci este voia lui Dumnezeu ca, făcând lucruri bune, să reduceți la tăcere ignoranța oamenilor proști.

16 Trăiți ca niște oameni liberi, dar fără a folosi libertatea drept acoperământ al răului, ci ca niște robi ai lui Dumnezeu!

17 Dați cinste tuturor oamenilor, iubiți-i pe frați, temeți-vă de Dumnezeu, dați onoare împăratului!

18 Sclavilor, fiți supuși stăpânilor cu toată frica, nu numai celor buni și blânzi, ci și celor aspri,

19 pentru că este o virtute dacă, datorită conștiinței față de Dumnezeu, cineva îndură întristarea, suferind pe nedrept.

20 Căci ce onoare este să îndurați dacă ați păcătuit și sunteți loviți? Dar dacă îndurați atunci când ați făcut binele și astfel suferiți, aceasta este o virtute înaintea lui Dumnezeu.

21 Și la aceasta ați fost chemați, deoarece și Cristos a suferit pentru voi, lăsându-vă un exemplu, astfel ca voi să călcați pe urmele Lui.

22 „El nu a săvârșit nici un păcat, și în gura Lui nu s-a găsit nici o înșelăciune.“

23 Când a fost insultat, n-a insultat înapoi, când a suferit, n-a amenințat, ci S-a încredințat Celui Ce judecă drept.

24 El a purtat păcatele noastre în trupul Lui, pe lemn, pentru ca, murind față de păcate, să trăim pentru dreptate; prin rănile Lui ați fost vindecați.

25 Căci erați ca niște oi rătăcite, dar acum v-ați întors la Păstorul și Supraveghetorul sufletelor voastre.

3 Îndemnuri pentru soții și soți

1 La fel și voi, soțiilor, supuneți-vă soților voștri, astfel încât, chiar dacă unii dintre ei sunt neascultători față de Cuvânt, să fie câștigați fără Cuvânt, prin purtarea soțiilor lor,

2 văzând felul vostru de viață curat și în reverență.

3 Frumusețea voastră să nu conștească în împodobirea exterioară prin împletirea părului, purtarea de bijuterii de aur sau îmbrăcarea de haine fine,

4 ci în omul ascuns al inimii, în caracterul nepieritor al unui duh blând și liniștit, care este foarte prețios înaintea lui Dumnezeu.

5 Căci astfel se împodobeau odinioară sfințele femei, care nădăjduiau în Dumnezeu, fiind supuse soților lor,

6 precum Sara, care a ascultat de Avraam și l-a numit „domn“. Copilele ei ați devenit voi, când faceți binele și nu vă este frică de nici o intimidare.

7 La fel și voi, soților, conviețuiți cu înțelepciune cu acest vas mai slab, femeia, acordându-le onoare ca unora care vor fi moștenitoare ale harului vieții împreună cu voi, pentru a nu fi împiedicate rugăciunile voastre.

A suferi din cauza dreptății

8 În cele din urmă, toți să aveți aceeași gândire, să simțiți unii cu alții, să aveți dragoste de frați, să fiți plini de compasiune, să aveți o gândire smerită,

9 să nu întoarceți rău pentru rău sau insultă pentru insultă, ci, dimpotrivă, binecuvântați, pentru că la aceasta ați fost chemați, să moșteniți binecuvântarea!

10 „Căci cel ce dorește să aibă parte de viață și vrea să vadă zile bune să-și păzească limba de rău și buzele – de cuvinte înșelătoare!

11 Să renunțe la rău și să facă binele! Să caute pacea și s-o urmărească!

12 Căci ochii Domnului sunt peste cei dreپți, iar urechile Lui iau aminte la rugăciunea lor. Fața Domnului însă este împotriva celor ce săvârșesc răul!“

13 Și cine vă va face rău, dacă voi sunteți plini de râvnă pentru bine?

14 Dar, chiar dacă ați suferi din cauza dreptății, este fericite de voi! „Să nu vă temeți de ce se tem ei și nu vă tulburați“,

15 ci sfințiți-L în inimile voastre pe Cristos ca Domn! Fiți întotdeauna pregătiți să răspundeți oricui vă întreabă despre motivul nădejdiei care este în voi,

16 dar cu blândețe și cu teamă, având o conștiință bună, pentru ca, în ceea ce sunteți vorbiți de rău, cei ce vă defăimează să fie făcuți de rușine datorită purtării voastre bune în Cristos.

17 Căci este mai bine, dacă așa cere voia lui Dumnezeu, să suferiți atunci când faceți binele, decât atunci când faceți răul.

18 Căci și Cristos a suferit o dată pentru totdeauna pentru păcate – El, Cel Drept, pentru cei nedreپți – ca să vă aducă la Dumnezeu. El a fost dat la moarte în trup, dar a fost făcut viu prin Duhul,

19 în Care, de asemenea, S-a dus și le-a predicat duhurilor din închisoare,

20 care odinioară nu ascultaseră, atunci când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu era în așteptare, în zilele lui Noe, când era construită arca, în care numai puțini, și anume opt suflete, au fost salvate prin apă;

21 aceasta este o imagine a botezului, care vă mântuiește acum – el nu este o îndepărtare a murdăriei de pe trup, ci răspunsul unei conștiințe bune înaintea lui Dumnezeu – prin învierea lui Isus Cristos,

22 Care este la dreapta lui Dumnezeu și Căruia, după ce S-a dus la cer, I-au fost supuși îngerii, autoritățile și puterile.

4 *Trăind după voia lui Dumnezeu*

1 Așadar, întrucât Cristos a suferit în trup, înarmați-vă și voi cu același fel de gândire, căci cel ce a suferit în trup a sfârșit-o cu păcatul,

2 pentru ca, în vremea care-i mai rămâne de trăit în trup, să nu mai trăiască după poftele oamenilor, ci după voia lui Dumnezeu.

3 Ajunge cât timp a trecut în care ați lucrat după voia neamurilor, trăind în depravare, în pofte, în beții, în petreceri, în orgii și în idolatrii dezgustătoare.

4 De aceea sunt surprinși ei că nu alergați împreună cu ei la același potop de destrăbălare și vă batjocoresc.

5 Ei vor da socoteală Celui Ce este gata să-i judece pe cei vii și pe cei morți.

6 Căci pentru aceasta le-a fost vestită Evanghelia și celor ce acum sunt morți: ca și ei să fie judecați ca oameni, în trup, dar să trăiască potrivit lui Dumnezeu, în duh.

7 Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Fiți deci cu mintea limpede și disciplinați-vă în vederea rugăciunii!

8 Înainte de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, pentru că dragostea acoperă o mulțime de păcate!

9 Fiți ospitalieri unii cu alții, fără să murmurați!

10 Ca niște buni administratori ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare să slujească pe alții potrivit cu darul pe care l-a primit!

11 Dacă cineva vorbește, să vorbească cuvintele lui Dumnezeu! Dacă cineva slujește, să slujească după puterea pe care o dă Dumnezeu, pentru ca Dumnezeu să fie slăvit în toate, prin Isus Cristos, a Căruia este slava și puterea, în vecii vecilor! Amin.

Suferind pentru Cristos

12 Preaiubiților, nu fiți surprinși de încercarea de foc care are loc în mijlocul vostru, ca și cum vi s-ar întâmpla ceva ciudat,

13 ci, în măsura în care aveți parte de suferințele lui Cristos, bucurați-vă, pentru ca și la descoperirea slavei Lui să vă bucurați nespus de mult.

14 Dacă sunteți insultați din pricina Numelui lui Cristos, fericite de voi, pentru că Duhul slavei și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi.

15 Nimeni dintre voi să nu sufere ca ucigaș, hoț, răufăcător sau ca unul care se amestecă în treburile altora.

16 Însă dacă vreunul din voi suferă din pricină că este creștin, să nu-i fie rușine, ci să-L slăvească pe Dumnezeu pentru numele acesta.

17 Căci este timpul să înceapă judecata chiar de la Casa lui Dumnezeu. Și dacă începe cu noi, care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?!

18 Și dacă cel drept este salvat cu greu, ce se va face cel lipsit de evlavie și păcătos?!

19 Așa că cei ce suferă după voia lui Dumnezeu să-și încredințeze sufletele credinciosului Creator, făcând în continuare binele!

5 *Bătrâni și tineri*

1 Așadar, eu, ca un bătrân, martor al suferințelor lui Cristos și părtaș al slavei care urmează să fie descoperită, îi îndemn pe cei bătrâni dintre voi:

2 păstoriți turma lui Dumnezeu care este printre voi, supraveghind-o nu din obligație, ci de bunăvoie, așa cum vrea Dumnezeu, nu fiind lacomi de câștig, ci dornici să slujiți,

3 nu ca unii care stăpâniți peste cei ce v-au fost încredințați, ci fiind exemple pentru turmă.

4 Iar, când Se va arăta Marele Păstor, veți primi o cunună glorioasă care nu se veștejește.

5 La fel și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni! Și toți îmbrăcați-vă cu smerenie unii față de alții, pentru că „Dumnezeu este împotriva celor mândri, dar celor smeriți El le dă har.“

6 Smeriți-vă deci sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru, ca la timpul potrivit, El să vă înalțe!

7 Aruncați toată îngrijorarea voastră asupra Lui, fiindcă Lui Îi pasă de voi!

8 Fiți treji! Vegheați! Dușmanul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care rage, căutând pe cineva să înghită.

9 Împotriviți-vă lui fermi în credință, știind că frații voștri din toată lumea trec prin aceleași suferințe!

10 După ce veți fi suferit pentru puțin timp, Dumnezeul oricărui har, Care v-a chemat la slava Lui veșnică, în Cristos, vă va echipa El Însuși, vă va întări și vă va da putere, vă va face de neclintit.

11 A Lui să fie puterea, în veci! Amin.

12 V-am scris pe scurt aceste lucruri, prin Silvan, pe care-l consider un frate credincios, pentru a vă încuraja și pentru a depune mărturie că acesta este adevăratul har al lui Dumnezeu. Rămâneți în el!

13 Cea din Babilon, aleasă împreună cu voi, vă salută și, de asemenea, și Marcu, fiul meu.

14 Salutați-vă unii pe alții cu un sărut al dragostei. Pace vouă, tuturor celor care sunteți în Cristos.

2 PETRU

1 1 Simon Petru, rob și apostol al lui Isus Cristos, către cei care, prin dreptatea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Cristos, au primit o credință la fel de prețioasă ca a noastră:

2 harul și pacea să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Isus, Domnul nostru!

Chemarea și alegerea creștinului

3 Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit toate lucrurile necesare pentru viață și evlavie, prin cunoașterea Celui Ce ne-a chemat prin slava și virtutea Lui.

4 Prin aceste lucruri, El ne-a dăruit promisiunile Lui prețioase și foarte mari, pentru ca, prin acestea, scăpând de depravarea care este în lume din cauza poftelor, să deveniți părtași ai naturii dumnezeiești.

5 De aceea, dați-vă toată silința să adăugați la credința voastră virtutea, la virtute – cunoașterea,

6 la cunoaștere – înfrânarea, la înfrânare – răbdarea, la răbdare – evlavia,

7 la evlavie – dragostea frățească, iar la dragostea frățească – dragostea de oameni.

8 Căci dacă aceste lucruri sunt într-adevăr ale voastre și abundă printre voi, ele nu vă vor lăsa să fiți nici ineficienți, nici neroditori în ce privește cunoașterea Domnului nostru Isus Cristos.

9 Dar cel căruia îi lipsesc aceste lucruri este orb, sau cel puțin miop; a uitat că a primit curățirea de vechile lui păcate.

10 De aceea, fraților, străduiți-vă chiar mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea voastră, pentru că, făcând aceste lucruri, nu vă veți împiedica niciodată!

11 Căci astfel vă va fi acordată din belșug intrarea în Împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos.

Martori ai slavei lui Cristos

12 De aceea voi fi gata să vă reamintesc întotdeauna aceste lucruri, măcar că le știți și sunteți bine fundamentați în adevărul pe care-l dețineți.

13 Dar consider că este drept ca, atâta timp cât sunt în cortul acesta, să vă reîmprospătez memoria,

14 întrucât știu că mutarea cortului meu este iminentă, după cum mi-a făcut clar Domnul nostru Isus Cristos.

15 Mă voi strădui deci să vă fac să păstrați în amintire aceste lucruri și după plecarea mea.

16 Căci v-am făcut cunoscută puterea și venirea Domnului nostru Isus Cristos, nu urmând niște mituri alcătuite cu îndemânare, ci noi am fost martori oculari ai măreției Lui.

17 El a primit onoare și slavă de la Dumnezeu Tatăl, atunci când, din slava sublimă, I s-a adresat un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în Care-Mi găsesc plăcerea!”

18 Noi înșine am auzit acest glas adresându-se din cer, în timp ce eram cu El pe muntele cel sfânt.

19 Și avem, de asemenea, mesajul profetic demn de încredere, la care bine faceți că luați aminte, pentru că este ca o lampă care luminează într-un loc întunecos, până când zorii și steaua de dimineață vor răsări în inimile voastre.

20 Înainte de toate, trebuie să știți că nici o profeție din Scriptură nu s-a născut din propria imaginație a cuiva.

21 Căci nici o profeție n-a fost adusă vreodată prin voia omului, ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, conduși de Duhul Sfânt.

2 Învățătorii falși și nimicirea lor

1 Însă, în popor, s-au și ridicat profeți falși, cum și între voi vor fi învățătorii falși, care vor strecura erezii distrugătoare și-L vor nega pe Stăpânul Care i-a răscumpărat, aducând astfel asupra lor o distrugere năprasnică.

2 Mulți îi vor urma în depravările lor; din cauza lor calea adevărului va fi batjocorită.

3 În lăcomia lor, vor încerca să profite de voi prin cuvântări născocite. Dar condamnarea lor, dată cu mult timp în urmă, nu stă degeaba, iar distrugerea lor nu dormitează.

4 Căci dacă nu i-a cruțat Dumnezeu pe îngerii atunci când au păcătit, ci i-a aruncat în Iad și i-a lăsat în lanțurile beznei, unde sunt ținuți până la judecată,

5 dacă n-a cruțat El lumea din vechime, ci a adus potopul peste lumea celor neevlavioși, însă l-a păzit pe Noe – un predicator al dreptății – împreună cu alți șapte,

6 dacă a condamnat El cetățile Sodoma și Gomora la distrugere, transformându-le în cenușă și făcându-le astfel un exemplu cu privire la ce urmează pentru cei neevlavioși,

7 însă l-a scăpat pe Lot, un om drept, care era necăjit de felul de viață depravat al celor nelegiuți

8 (căci omul acesta drept, în timp ce trăia în mijlocul lor, era chinuit zi de zi în sufletul său drept de faptele nelegiuite pe care le vedea și auzea),
9 înseamnă că Domnul știe cum să-i scape pe cei evlavioși din încercare și cum să-i țină pe cei nedrepti sub pedeapsă, până în ziua judecării,
10 mai ales pe cei ce umblă după pofta stricată a firii și disprețuiesc autoritatea. Ei sunt îndrăzneți, aroganți și nu se tem să-i batjocorească pe cei glorioși,
11 pe când îngerii, care sunt mai mari în tărie și putere, nu aduc în prezența Domnului vreo condamnare batjocoritoare împotriva acestora.
12 Însă acești oameni, ca niște viețuitoare fără rațiune, care au doar instinctul, născute să fie prinse și ucise, batjocoresc ceea ce nu cunosc, și, prin urmare, vor fi nimiciți în însăși depravarea lor,
13 suferind astfel răsplata pentru nelegiuirea lor. Considerând ca fiind o plăcere să trăiască în chef în timpul zilei, ei sunt ca niște pete și defecte. Astfel, ei chefuiesc dedându-se la plăceri înșelătoare atunci când se ospătează împreună cu voi.
14 Au ochii plini de adulter, sunt nesătuli în ce privește păcatul, momesc sufletele nestatornice, inima le este deprinsă la lăcomie, sunt niște copii blestemați;
15 au părăsit calea cea dreaptă și s-au rătăcit urmând calea lui Balaam, fiul lui Beor, care a iubit răsplata nedreptății.
16 Dar a fost muștrat pentru fărâdelegea lui: o măgăriță necuvântătoare i-a vorbit cu glas omenesc și a împiedicat nebunia profetului.
17 Ei sunt niște izvoare secate, niște cețuri alungate de furtună. Pentru ei a fost păstrat întunericul beznă.
18 Căci ei rostesc laudăroșenii deșarte și îi momesc cu poftele depravate ale firii pe cei ce tocmai au scăpat dintre cei ce trăiesc în rătăcire.
19 Le promit libertatea în timp ce ei înșiși sunt sclavi ai depravării. Căci fiecare este înrobitor de ceea ce este învins.
20 Dacă, după ce au scăpat de murdăriile lumii prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos, se încurcă din nou în ele și sunt învinși, starea lor din urmă devine mai rea decât cea dintâi.
21 Era mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptății, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca sfântă care le-a fost încredințată.

22 Ceea ce li s-a întâmplat lor arată că este adevărat proverbul care spune: „Câinele se întoarce la ceea ce a vomitat.“ și „Scroafa, după ce este spălată, se tăvăleşte iarăși în noroi.“

3 Ziua Domnului

1 Preaiubiților, aceasta este deja a doua scrisoare pe care v-o scriu. În amândouă încerc să vă trezesc mintea sinceră prin a vă atenționa
2 că trebuie să vă amintiți de cuvintele spuse mai înainte de sfinții profeți și de porunca Domnului și Mântuitorului, care v-a fost spusă prin apostoli.
3 Înainte de toate, trebuie să știți că în zilele de pe urmă vor veni batjocoritori plini de batjocură, care vor umbla după poftele lor
4 și vor zice: „Unde este promisiunea venirii Lui? Căci de când au adormit strămoșii noștri, toate rămân așa cum au fost de la începutul creației!“
5 Ei înadins ignoră faptul că prin Cuvântul lui Dumnezeu au existat ceruri cu mult timp în urmă, precum și un pământ scos din apă și întreținut prin apă
6 și că lumea de atunci a fost distrusă tot prin ele, când a fost inundată de apă.
7 Însă cerurile și pământul de acum sunt păstrate pentru foc prin același Cuvânt, fiind ținute până în ziua judecării și a distrugerii oamenilor neevlavioși.
8 Preaiubiților, nu ignorați faptul că, pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, iar o mie de ani sunt ca o zi!
9 Domnul nu este încet în a-Și împlini promisiunea, așa cum înțeleg unii încetineala, ci are răbdare cu voi și nu dorește să piară vreunul, ci toți să ajungă la pocăință.
10 Ziua Domnului va veni ca un hoț. În ziua aceea cerurile vor trece cu trosnet, corpurile cerești vor fi distruse prin ardere, iar pământul cu toate lucrările de pe el vor fi dezvăluite.
11 Având în vedere că toate aceste lucruri vor fi distruse astfel, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, trăind niște vieți sfinte și evlavioase,
12 așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, zi în urma căreia cerurile vor fi distruse prin foc, și corpurile cerești vor fi topite prin ardere.
13 Dar noi, după promisiunea Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui dreptatea.
14 De aceea, preaiubiților, în timp ce așteptați aceste lucruri, străduiți-vă să fiți găsiți de El în pace, fără pată și fără vină!

15 Considerați răbdarea Domnului nostru ca fiind mântuire, așa cum v-a scris și preaiubitul nostru frate Pavel, după înțelepciunea care i-a fost dată,
16 căci așa face în toate scrisorile lui, când vorbește despre aceste lucruri. În ele sunt lucruri greu de înțeles, pe care cei neștiutori și nestatornici le interpretează greșit, ca și pe celelalte Scripturi, spre propria lor distrugere.
17 Voi deci, preaiubiților, pentru că știți mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă, ca să nu fiți duși de rătăcirea acestor nelegiuți și să cădeți din fermitatea voastră,
18 ci creșteți în harul și în cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos! A Lui să fie slava acum și în ziua veșniciei! Amin.

1 IOAN

1 *Cuvântul vieții*

1 Ceea ce era de la început, ceea ce am auzit, ceea ce am văzut cu ochii noștri, ceea ce am privit și ceea ce mâinile noastre au atins cu privire la Cuvântul vieții

2 – căci viața a fost arătată, iar noi am văzut-o și depunem mărturie și vă vestim viața veșnică care era cu Tatăl și care ne-a fost arătată –

3 deci ceea ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți părtășie cu noi. Și părtășia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Cristos.

4 Scriem aceste lucruri pentru ca bucuria noastră să fie deplină.

Umblând în lumină

5 Mesajul pe care l-am auzit de la El și pe care vi-l vestim este că Dumnezeu e lumină și în El nu este întuneric deloc.

6 Dacă spunem că avem părtășie cu El, dar umblăm în întuneric, mințim și nu ne purtăm potrivit cu adevărul.

7 Dacă însă umblăm în lumină, după cum El este în lumină, avem părtășie unii cu alții, iar sângele lui Isus, Fiul Său, ne curățește de orice păcat.

8 Dacă zicem că nu avem păcat, ne înșelăm singuri și adevărul nu este în noi.

9 Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nedreptate.

10 Dacă zicem că n-am păcătuit, Îl facem mincinos, și Cuvântul Lui nu este în noi.

2 1 Copilașii mei, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva păcătuiește, avem la Tatăl un Apărător, pe Isus Cristos cel Drept.

2 El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi.

3 Prin aceasta știm că-L cunoaștem: dacă păzim poruncile Lui.

4 Cel ce zice: „Îl cunosc!“, dar nu păzește poruncile Lui, este un mincinos, iar adevărul nu este în el.

5 Însă, în cel care păzește Cuvântul Lui, dragostea lui Dumnezeu a ajuns într-adevăr desăvârșită. Prin aceasta știm că suntem în El.

6 Cel ce zice că rămâne în El este dator să umble și el așa cum a umblat Isus.

7 Preaiubiților, nu vă scriu o poruncă nouă, ci o poruncă veche, pe care o aveți de la început. Această poruncă veche este Cuvântul pe care l-ați auzit.

8 Totuși vă scriu o poruncă nouă, care este adevărată în El și în voi, pentru că întunericul trece, iar lumina adevărată luminează deja.

9 Cel ce zice că este în lumină, dar îl urăște pe fratele lui, este încă în întuneric.

10 Cel care-l iubește pe fratele său rămâne în lumină și în el nu este nici o pricină de poticnire.

11 Dar cel care-l urăște pe fratele său este în întuneric, umblă în întuneric și nu știe unde se duce, pentru că întunericul i-a orbit ochii.

12 Vă scriu, copilașilor, pentru că păcatele vă sunt iertate datorită Numelui Său.

13 Vă scriu, părinților, pentru că L-ați cunoscut pe Cel Ce este de la început. Vă scriu, tinerilor, pentru că l-ați învins pe cel rău.

14 V-am scris, copilașilor, pentru că L-ați cunoscut pe Tatăl. V-am scris, părinților, pentru că L-ați cunoscut pe Cel Ce este de la început. V-am scris, tinerilor, pentru că sunteți tari, iar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și l-ați învins pe cel rău.

Nu iubiți lumea

15 Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume! Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.

16 Căci tot ce este în lume – pofta firii, pofta ochilor și lăudăroșenia vieții – nu este de la Tatăl, ci este din lume.

17 Iar lumea și pofta ei trec, însă cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.

Ceasul de pe urmă și venirea anticristului

18 Copilașilor, este ceasul de pe urmă! Și după cum ați auzit că vine anticristul, să știți că acum sunt mulți anticriști. Prin aceasta știm că este ceasul de pe urmă.

19 Ei au ieșit dintre noi, dar nu erau dintre noi. Căci, dacă ar fi fost dintre noi, ar fi rămas cu noi, dar, ieșind, au arătat că nu toți sunt dintre noi.

20 Voi aveți ungera de la Cel Sfânt și voi toți aveți cunoaștere.

21 Nu v-am scris fiindcă nu cunoașteți adevărul, ci pentru că-l cunoașteți și pentru că din adevăr nu iese nici o minciună.

22 Cine este mincinosul, dacă nu cel care neagă că Isus este Cristosul? Acela este anticristul: cel care-l neagă pe Tatăl și pe Fiul.

23 Oricine-L neagă pe Fiul nu-L are nici pe Tatăl. Cel care-L mărturisește pe Fiul Îl are și pe Tatăl.

24 Ceea ce ați auzit de la început, să rămână în voi. Dacă rămâne în voi ceea ce ați auzit de la început, atunci și voi veți rămâne în Fiul și în Tatăl.

25 Și promisiunea pe care El ne-a făcut-o este aceasta: viața veșnică.

26 V-am scris aceste lucruri cu privire la cei ce încearcă să vă ducă în rătăcire.

27 Cât despre voi, ungerea pe care ați primit-o de la El rămâne în voi și nu aveți nevoie ca cineva să vă învețe, ci, așa cum ungerea Lui vă învață cu privire la toate lucrurile, iar ea este adevărată și nu este o minciună, rămâneți în El, așa cum v-a învățat ea.

Copii ai lui Dumnezeu

28 Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca, atunci când El Se va arăta, să avem îndrăzneală și să nu fim dați de rușine înaintea Lui, la arătarea Lui.

29 Dacă știți că El este drept, atunci știți că oricine face ceea ce este drept este născut din El.

3 **1** Vedeți ce dragoste mare ne-a dăruit Tatăl: să fim numiți copii ai lui Dumnezeu. Și suntem! De aceea nu ne cunoaște lumea: pentru că nu L-a cunoscut nici pe El.

2 Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, n-a fost arătat încă, dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi asemenea Lui, pentru că-L vom vedea așa cum este.

3 Oricine are nădejdea aceasta în El se curățește, așa cum și El este curat.

4 Oricine săvârșește păcatul săvârșește și fărădelegea; iar păcatul este fărădelege.

5 Știți că El a fost arătat ca să îndepărteze păcatele; și în El nu este păcat.

6 Oricine rămâne în El nu păcătuiește; oricine păcătuiește, nu L-a văzut, nici nu L-a cunoscut.

7 Copilașilor, nimeni să nu vă înșele! Cel ce înfăptuiește dreptatea este drept, așa cum El este drept.

8 Cel ce trăiește în păcat este de la diavolul, pentru că diavolul păcătuiește de la început. Tocmai pentru aceasta a fost arătat Fiul lui Dumnezeu: ca să distrugă lucrările diavolului.

9 Oricine este născut din Dumnezeu nu mai trăiește în păcat, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în

el; și el nu poate trăi în păcat, fiindcă este născut din Dumnezeu.

10 Prin aceasta sunt scoși la iveală copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului: oricine nu înfăptuiește dreptatea nu este de la Dumnezeu, și nici cel ce nu-l iubește pe fratele său.

Să ne iubim unii pe alții

11 Acesta este mesajul pe care l-ați auzit de la început: să ne iubim unii pe alții,

12 nu ca și Cain, care era de la cel rău și care l-a ucis pe fratele lui. Și de ce l-a omorât? Pentru că faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau drepte.

13 Nu vă mirați, fraților, dacă lumea vă urăște.

14 Noi știm că am trecut de la moarte la viață pentru că îi iubim pe frați; cine nu iubește rămâne în moarte.

15 Oricine își urăște fratele este un ucigaș; și știți că nici un ucigaș nu are viața veșnică rămânând în el.

16 Prin aceasta am cunoscut dragostea: că El Și-a dat viața pentru noi. Și noi deci suntem datori să ne dăm viața pentru frați.

17 Dacă însă cineva are bunurile acestei lumi și-l vede pe fratele său în nevoi, dar își închide inima față de el, atunci cum rămâne în el dragostea de Dumnezeu?!

18 Copilașilor, să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci prin faptă și adevăr!

19 Prin aceasta vom cunoaște că suntem din adevăr și ne vom încredința inimile în prezența Lui,

20 oricând ne-ar condamna inimile noastre. Căci Dumnezeu este mai mare decât inimile noastre și cunoaște totul.

21 Preaiubiților, dacă nu ne condamnă inimile noastre, avem îndrăzneală înaintea lui Dumnezeu,

22 iar dacă cerem ceva, primim de la El, pentru că păzim poruncile Lui și facem ce este plăcut înaintea Lui.

23 Iar porunca Lui este aceasta: să credem în Numele Fiului Său, Isus Cristos, și să ne iubim unii pe alții așa cum ne-a poruncit.

24 Cel ce păzește poruncile Lui rămâne în El, iar El în acesta. Prin aceasta cunoaștem că El rămâne în noi: prin Duhul pe Care ni L-a dat.

4 Verificați duhurile

1 Preaiubiților, să nu credeți orice duh, ci verificați duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu sau nu, pentru că în lume au ieșit mulți profeți falși.

2 Prin aceasta cunoașteți Duhul lui Dumnezeu: orice duh care mărturisește că Isus Cristos a venit în trup este de la Dumnezeu,

3 iar orice duh care nu-L mărturisește pe Isus nu este de la Dumnezeu, ci este al anticristului, despre care ați auzit că vine; acum el este deja în lume.

4 Copilașilor, voi sunteți din Dumnezeu și i-ați învins, pentru că Cel Ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.

5 Ei sunt din lume și de aceea ce vorbesc ei este din lume, iar lumea îi ascultă.

6 Noi suntem din Dumnezeu; cel care Îl cunoaște pe Dumnezeu ne ascultă, însă cel care nu este din Dumnezeu nu ne ascultă. Prin aceasta cunoaștem care este Duhul adevărului și care este duhul rătăcirii.

Dragostea este din Dumnezeu

7 Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții, pentru că dragostea este din Dumnezeu și oricine iubește este născut din Dumnezeu și-L cunoaște pe Dumnezeu!

8 Cel ce nu iubește nu L-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste.

9 Prin aceasta a fost arătată dragostea lui Dumnezeu între noi: Dumnezeu L-a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca să trăim prin El.

10 Dragostea constă în aceasta: nu că noi L-am iubit pe Dumnezeu, ci că El ne-a iubit pe noi și L-a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.

11 Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu, atunci și noi suntem datori să ne iubim unii pe alții.

12 Nimeni nu L-a văzut vreodată pe Dumnezeu. Dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi și dragostea Lui este făcută desăvârșită în noi.

13 Prin aceasta cunoaștem că rămânem în El, și El în noi: pentru că ne-a dat din Duhul Său.

14 Iar noi am văzut și depunem mărturie că Tatăl L-a trimis pe Fiul ca Mântuitor al lumii.

15 Dacă cineva mărturisește că Isus este Fiul lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu rămâne în el, iar el în Dumnezeu.

16 Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu în noi. Dumnezeu este dragoste, iar cine rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el.

17 În felul acesta, dragostea lui Dumnezeu este făcută desăvârșită în noi, pentru ca noi să avem îndrăzneală în ziua judecății, fiindcă în lumea aceasta cum este El, așa suntem și noi.

18 În dragoste nu există frică, ci dragostea desăvârșită alungă frica, pentru că frica are de-a face cu pedeapsa. Cel ce se teme n-a fost făcut desăvârșit în dragoste.

19 Noi iubim pentru că El ne-a iubit mai întâi.

20 Dacă cineva spune: „Îl iubesc pe Dumnezeu“, dar își urăște fratele, este un mincinos; căci dacă nu-l iubește pe fratele său, pe care l-a văzut, nu-L poate iubi pe Dumnezeu, pe Care nu L-a văzut.

21 Și porunca pe care o avem de la El este aceasta: cine-L iubește pe Dumnezeu, să-și iubească și fratele!

5 Credința în Fiul lui Dumnezeu

1 Oricine crede că Isus este Cristosul este născut din Dumnezeu și oricine iubește pe Cel Ce l-a născut iubește și pe cel născut din El.

2 Prin aceasta cunoaștem că-i iubim pe copiii lui Dumnezeu: prin faptul că Îl iubim pe Dumnezeu și ascultăm de poruncile Lui.

3 Căci aceasta este dragostea de Dumnezeu: să păzim poruncile Lui; și poruncile Lui nu sunt grele,

4 pentru că oricine este născut din Dumnezeu învinge lumea. Și ceea ce aduce victorie asupra lumii este credința noastră.

5 Cine este cel ce învinge lumea, dacă nu cel ce crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu?!

6 Isus Cristos este Cel Ce a venit cu apă și sânge. Nu doar cu apă, ci cu apă și cu sânge. Duhul este Cel Ce depune mărturie, pentru că Duhul este adevărul.

7 Căci trei sunt cei ce depun mărturie:

8 Duhul, apa și sângele; iar cei trei sunt una în mărturisirea lor.

9 Dacă acceptăm mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu este mai mare, pentru că aceasta este mărturia lui Dumnezeu, pe care El a depus-o cu privire la Fiul Său.

10 Cel ce crede în Fiul lui Dumnezeu are mărturia în el; cel ce nu-L crede pe Dumnezeu L-a făcut mincinos, pentru că n-a crezut mărturia pe care Dumnezeu a depus-o cu privire la Fiul Său.

11 Și mărturia este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viață veșnică, și această viață este în Fiul Său.

12 Cel care-L are pe Fiul are viața; cel care nu-L are pe Fiul lui Dumnezeu nu are viața.

Epilog

13 V-am scris aceste lucruri ca să știți că voi, cei care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, aveți viață veșnică.

14 Și aceasta este îndrăzneala pe care o avem înaintea Lui: dacă cerem ceva după voia Lui, El ne ascultă.

15 Iar dacă știm că ne ascultă, atunci orice Îi cerem, știm că avem lucrurile pe care le-am cerut de la El.

16 Dacă cineva îl vede pe fratele său săvârșind un păcat care nu duce la moarte, să ceară, și Dumnezeu îi va da viață – vorbesc despre cei al căror păcat nu duce la moarte. Există un păcat care duce la moarte; nu pentru acela spun să se roage.

17 Orice nedreptate este păcat, dar este păcat care nu duce la moarte.

18 Știm că oricine este născut din Dumnezeu nu trăiește în păcat, ci pe cel născut din Dumnezeu Acesta îl apără, iar cel rău nu se atinge de el.

19 Știm că suntem din Dumnezeu și că lumea întreagă zace în cel rău.

20 Și știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere ca să-L cunoaștem pe Cel Adevărat. Și noi suntem în Cel Adevărat, în Fiul Său, Isus Cristos. El este adevăratul Dumnezeu și viața veșnică.

21 Copilașilor, feriți-vă de idoli!

2 IOAN

1 Bătrânul, către aleasa doamnă și către copiii ei, pe care-i iubesc în adevăr – nu numai eu, ci toți cei ce cunosc adevărul –,

2 datorită adevărului care rămâne în noi și care va fi cu noi în veac:

3 harul, îndurarea și pacea de la Dumnezeu Tatăl și de la Isus Cristos, Fiul Tatălui, vor fi cu noi, în adevăr și în dragoste!

4 M-am bucurat foarte mult că i-am găsit pe unii dintre copiii tăi umblând în adevăr, așa cum am primit poruncă de la Tatăl.

5 Acum, te rog, doamnă, nu ca și cum ți-aș scrie o poruncă nouă, ci una pe care o aveam de la început: să ne iubim unii pe alții!

6 Iar dragostea este aceasta: să umblăm potrivit cu poruncile Lui. Aceasta este porunca; așa cum ați auzit de la început, să umblați în ea!

7 Căci în lume au ieșit mulți înșelători, care nu recunosc că Isus Cristos a venit în trup. Acesta este înșelătorul și anticristul.

8 Vegheați asupra voastră ca să nu pierdeți lucrurile pentru care am lucrat, ci să primiți răsplată deplină.

9 Oricine o ia înainte și nu rămâne în învățătura lui Cristos, nu-L are pe Dumnezeu. Cel ce rămâne în învățătura aceasta Îl are și pe Tatăl, și pe Fiul.

10 Dacă vine la voi cineva care nu aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă și să nu-i spuneți „Bun venit!“

11 Căci cel ce-i spune „Bun venit!“ se face părtaș la lucrările lui rele.

12 Am multe să vă scriu, dar n-aș vrea să vi le scriu cu cerneală și pe hârtie, ci sper să vin la voi și să vă vorbesc gură către gură, pentru ca bucuria noastră să fie deplină.

13 Copiii surorii tale alese te salută.

3 IOAN

- 1** Bătrânul, către preaiubitul Gaiu, pe care-l iubesc în adevăr.
- 2** Preaiubitule, mă rog să-ți meargă bine în toate și să fii sănătos, așa cum îi merge bine sufletului tău.
- 3** M-am bucurat mult când au venit frați și au depus mărturie cu privire la credințioșia ta față de adevăr, și anume despre cum umbli în adevăr.
- 4** Nu am bucurie mai mare decât aceasta: să aud despre copiii mei că umblă în adevăr.
- 5** Preaiubitule, tu faci cu credințioșie ceea ce lucrezi pentru frați, și chiar pentru străini.
- 6** Ei au depus mărturie înaintea bisericii cu privire la dragostea ta. Și bine vei face să-i trimiți mai departe în drumul lor, într-un mod vrednic de Dumnezeu.
- 7** Căci ei și-au început călătoria de dragul Numelui Lui fără să primească nimic de la neamuri.
- 8** Noi deci suntem datori să sprijinim astfel de oameni, ca să fim conlucrători cu adevărul.
- 9** Am scris ceva bisericii, dar Diotrefus, căruia îi place să fie primul între ei, nu ne bagă în seamă.
- 10** De aceea, dacă vin, îi voi reaminti faptele pe care le face, căci ne discreditează prin vorbe rele. Și nu se mulțumește doar cu acestea, dar nici nu-i primește pe frați, iar pe cei ce vor să facă lucrul acesta îi împiedică și-i alungă din biserică.
- 11** Preaiubitule, nu imita răul, ci binele. Cel ce face binele este din Dumnezeu. Cel ce face răul nu L-a văzut pe Dumnezeu.
- 12** Toți depun o mărturie bună despre Demetrius, chiar și adevărul. Dar și noi depunem mărturie, și știi că mărturia noastră este adevărată.
- 13** Aveam multe să-ți scriu, dar nu vreau să-ți scriu cu cerneală și condei,
- 14** ci sper să te văd curând și atunci vom vorbi gură către gură.
- 15** Pace ție! Prietenii de aici te salută. Salută-i pe prietenii de acolo, pe fiecare pe nume.

IUDA

1 Iuda, rob al lui Isus Cristos și frate al lui Iacov, către cei chemați, care sunt iubiți de Dumnezeu Tatăl și păstrați pentru Isus Cristos:

2 îndurarea, pacea și dragostea să vă fie înmulțite!

Condamnarea falșilor învățători

3 Preaiubiților, în timp ce doream cu toată nerăbdarea să vă scriu despre mântuirea pe care o împărtășim împreună, m-am simțit nevoit să vă scriu și să vă îndemn să luptați pentru credința care le-a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.

4 Căci s-au strecurat între voi unii oameni neevlavioși, a căror condamnare a fost scrisă cu mult înainte, care schimbă harul lui Dumnezeu în desfrâu și-L neagă pe singurul nostru Stăpân și Domn, Isus Cristos.

5 Vreau să vă aduc aminte, deși voi știți toate acestea o dată pentru totdeauna, că Domnul Și-a salvat poporul din țara Egiptului, dar la urmă i-a nimicit pe cei ce n-au crezut.

6 Iar pe îngerii care nu și-au păstrat poziția, ci și-au părăsit propria locuință, pe aceștia El i-a păstrat în lanțuri veșnice, în beznă, pentru ziua cea mare a judecății.

7 Tot astfel, cei din Sodoma și Gomora și cei din cetățile dimprejur, care s-au datat la perversități în același fel ca aceștia și s-au dus după trupul altora, sunt arătați acum ca exemplu, suferind pedeapsa unui foc veșnic.

8 Tot așa, acești visători își pângăresc trupurile, resping autoritatea și îi batjocoresc pe cei glorioși.

9 Însă nici arhanghelul Mihail, când i se împotriva diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să aducă împotriva lui o acuzație batjocoritoare, ci doar a zis: „Domnul să te mustre!“

10 Aceștia însă batjocoresc lucrurile pe care nu le înțeleg și sunt distruși prin lucrurile pe care le înțeleg din instinct, ca viețuitoarele fără rațiune.

11 Vai de ei! Căci au urmat calea lui Cain! S-au aruncat în rătăcirea lui Balaam pentru o răsplată și au fost distruși într-o răzvrătire ca a lui Core.

12 Ei sunt niște pete de murdărie la mesele voastre de dragoste, ospătându-se fără rușine împreună cu voi, hrănindu-se doar pe ei înșiși; sunt niște nori fără apă purtați de vânt, niște pomi tomnatici neroditori, de două ori morți, deznădăcinați,

13 niște valuri sălbatică ale mării, spumegându-și rușinile, niște stele rătăcitoare, cărora le este păstrat pe vecie întunericul beznă.

14 Și despre aceștia a profetizat Enoh, al șaptelea de la Adam, spunând: „Iată, Domnul vine cu zeci de mii de sfinți ai Săi,

15 ca să facă judecată împotriva tuturor și să condamne orice suflet pentru toate lucrările lor nelegiuite, pe care le-au înfăptuit, și pentru toate cuvintele grele, pe care păcătoșii neevlavioși le-au rostit împotriva Lui.“

16 Ei sunt cârtitori, nemulțumiți, umblă după poftele lor; gura lor rostește lăudăroșenii și îi linguesc pe oameni pentru propriul lor beneficiu.

Îndemnuri pentru cei credincioși

17 Însă voi, preaiubiților, aduceți-vă aminte de cuvintele spuse mai dinainte de apostolii Domnului nostru Isus Cristos.

18 Ei vă spuneau că în vremurile din urmă vor fi batjocoritori care vor umbla după poftele lor nelegiuite.

19 Ei sunt aceia care produc dezbinări, sunt lumești și nu au Duhul.

20 Însă voi, preaiubiților, zidiți-vă pe credința voastră cea sfântă și rugați-vă prin Duhul Sfânt.

21 Țineți-vă în dragostea lui Dumnezeu, așteptând îndurarea Domnului nostru Isus Cristos, care vă va duce la viață veșnică!

22 Fiți îndurători cu cei ce se îndoiesc,

23 pe alții salvați-i smulgându-i din foc, iar altora arătați-le îndurare, dar cu teamă, urând până și tunica mânjită de fire!

24 Iar a Celui Ce poate să vă păzească de cădere și să vă facă să stați fără pată și plini de bucurie înaintea slavei Lui,

25 a singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru prin Isus Cristos, Domnul nostru, a Lui să fie slava, măreția, puterea și autoritatea, înainte de toți vecii, acum și pentru toți vecii! Amin.

REVELAȚIA

1 Prolog

1 Descoperirea lui Isus Cristos pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să le arate robilor Lui ce trebuie să se întâmple în curând. Le-a făcut-o cunoscută trimițându-Și îngerul la robul Său Ioan,

2 care a depus mărturie în legătură cu tot ce a văzut cu privire la Cuvântul lui Dumnezeu și la mărturia lui Isus Cristos.

3 Ferice de cel ce citește și aude cuvintele profeției și de cel ce păzește lucrurile scrise în ea, căci vremea este aproape!

4 Ioan, către cele șapte biserici care sunt în Asia: har și pace vouă de la Cel Care este, Care era și Care vine, de la cele șapte duhuri care se află înaintea tronului Său

5 și de la Isus Cristos, Martorul credincios, Întâiul născut dintre cei morți și Conducătorul regilor pământului! A Celui Care ne iubește, Care ne-a eliberat din păcatele noastre prin sângele Lui

6 și ne-a făcut să fim o Împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său, a Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin.

7 Iată, El va veni pe nori și orice ochi Îl va vedea, chiar și cei care L-au străpuns. Toate neamurile pământului se vor jeli din pricina Lui. Da! Amin!

8 „Eu sunt Alfa și Omega, zice Domnul, Dumnezeu, Cel Care este, Care era și Care vine, Cel Atotputernic!“

Cineva ca un fiu al omului

9 Eu, Ioan, fratele vostru, care sunt părtaș împreună cu voi la necazuri, la Împărăție și la răbdarea în Isus, mă aflu pe insula Patmos, din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și a mărturiei lui Isus.

10 În ziua Domnului eram în Duhul și am auzit în spatele meu un glas puternic, ca sunetul unei trâmbițe,

11 care-mi spunea: „Scrie pe un sul ceea ce vezi și trimite-l celor șapte biserici: în Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodicea!“

12 M-am întors să văd ce glas vorbea cu mine; și când m-am întors, am văzut șapte sfeșnice de aur,

13 iar printre sfeșnice, pe „Cineva Care era ca un fiu al omului“. Era îmbrăcat într-o mantie care-I ajungea până la picioare și era încins la piept cu un brâu de aur.

14 Capul și părul Îi erau albe ca lâna albă sau ca zăpada, ochii Îi erau ca flacăra focului,

15 picioarele Îi erau ca bronzul încins, ars în cuptor, iar glasul Îi era asemenea vuietului unor ape mari.

16 În mâna dreaptă avea șapte stele, și din gură Îi ieșea o sabie ascuțită, cu două tăișuri. Fața Lui era ca soarele atunci când strălucește în toată puterea lui.

17 Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui, ca mort. El Și-a pus peste mine mâna dreaptă și mi-a zis: „Nu te teme! Eu sunt Cel Dintâi și Cel De Pe Urmă,

18 Cel Viu! Am fost mort, dar iată că sunt viu în vecii vecilor! Eu am cheile morții și ale Locuinței Morților!

19 Așadar, scrie ce ai văzut, ce este acum și ce urmează să se întâmple după acestea!

20 Cât despre taina celor șapte stele pe care le-ai văzut în mâna Mea dreaptă și a celor șapte sfeșnice de aur, cele șapte stele sunt îngerii celor șapte biserici, iar cele șapte sfeșnice sunt cele șapte biserici.

2 Către îngerul bisericii din Efes

1 Îngerului bisericii din Efes scrie-i: «Acestea sunt cuvintele Celui Ce ține cele șapte stele în mâna Sa dreaptă și umblă printre cele șapte sfeșnice de aur:

2 știi faptele tale, osteneala și răbdarea ta și că nu-i poți suporta pe cei răi, că i-ai pus la încercare pe cei ce spun despre ei înșiși că sunt apostoli, dar nu sunt, și ai descoperit că sunt falși.

3 Știu, de asemenea, că ai răbdare, că înduri pentru Numele Meu și că n-ai obosit.

4 Dar ceea ce am împotriva ta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi.

5 Amintește-ți deci de unde ai căzut, pocăiește-te și fă faptele pe care le făceai la început! Dacă nu, voi veni la tine și-ți voi muta sfeșnicul de la locul lui dacă nu te pocăiești!

6 Ai însă aceasta: urăști faptele nicolaiților, pe care și Eu le urăsc.

7 Cel ce are urechi, să audă ce zice bisericilor Duhul! Celui ce învinge îi voi da să mănânce din pomul vieții, care se află în Raiul lui Dumnezeu.»

Către îngerul bisericii din Smirna

8 Îngerului bisericii din Smirna scrie-i: «Acestea sunt cuvintele Celui Dintâi și Celui De Pe Urmă, Celui Ce a fost mort și a înviat:

9 Știu necazul și sărăcia ta, – dar ești bogat –, știu și defăimarea din partea celor ce spun că sunt iudei, dar nu sunt, ci sunt o sinagogă a lui Satan.

10 Nu te teme de nici unul dintre lucrurile pe care urmează să le suferi! Diavolul urmează să-i arunce pe unii dintre voi în închisoare, ca să fiți încercați, și veți fi în necaz timp de zece zile. Fii credincios până la moarte și îți voi da cununa vieții!

11 Cel ce are urechi, să audă ce zice bisericilor Duhul! Cel ce învinge, nicidecum nu va fi rănit de moartea a doua.»

Către îngerul bisericii din Pergam

12 Îngerului bisericii din Pergam scrie-i: «Acestea sunt cuvintele Celui Ce are sabia ascuțită cu două tăișuri:

13 Știu unde locuiești – acolo unde este tronul lui Satan. Știu că ții Numele Meu, că nu te-ai lepădat de credința Mea nici chiar în zilele când Antipa, martorul Meu credincios, a fost ucis la voi, acolo unde locuiește Satan.

14 Am însă câteva lucruri împotriva ta: ai acolo pe câțiva care țin învățătura lui Balaam, care l-a învățat pe Balak să pună o pricină de poticnire înaintea fiilor lui Israel, și anume să mănânce ceea ce este jertfit idolilor și să se desfrâneze.

15 Tot așa și tu, ai câțiva care țin învățătura nicolaștilor.

16 Pocăiește-te, deci! Dacă nu, în curând voi veni la tine și mă voi război cu ei cu sabia gurii Mele!

17 Cel ce are urechi, să audă ce zice bisericilor Duhul! Celui ce învinge îi voi da mana ascunsă și-i voi da o piatră albă pe care este scris un nume nou, pe care nu-l cunoaște nimeni în afară de cel care-l primește.»

Către îngerul bisericii din Tiatira

18 Îngerului bisericii din Tiatira scrie-i: «Acestea sunt cuvintele Fiului lui Dumnezeu, Care are ochii ca flacăra focului și picioarele asemenea bronzului încins:

19 Știu faptele tale, dragostea, credincioșia, slujirea și răbdarea ta și știu că ultimele tale fapte sunt mai mari decât primele.

20 Însă ce am împotriva ta este că o lași pe Izabela, femeia aceea care spune despre sine că este profetesă, să dea învățătură și să-i înșele pe robii Mei să se desfrâneze și să mănânce ceea ce este jertfit idolilor.

21 I-am dat timp să se pocăiască, dar nu vrea să se pocăiască de desfrânarea ei.

22 O voi arunca la pat, iar peste cei ce comit adulter cu ea voi aduce un necaz mare, dacă nu se pocăiesc de faptele ei;

23 apoi pe copiii ei îi voi lovi cu moartea. Și toate bisericile vor ști că eu sunt Cel Care cercetez gândurile și inimile și că vă voi da fiecăruia după faptele voastre.

24 Vouă însă, celorlalți din Tiatira, tuturor celor ce nu aveți învățătura aceasta și care nu ați cunoscut „adâncimile lui Satan“, cum le zic ei, vă spun: nu pun peste voi altă greutate.

25 Doar țineți cu tărie ceea ce aveți, până voi veni!

26 Celui ce învinge și păzește până la sfârșit lucrările Mele îi voi da autoritate peste neamuri

27 el le va conduce cu un sceptru de fier și le va sfărâma ca pe niște vase de lut

28 tot așa cum am primit și Eu autoritate de la Tatăl Meu; și îi voi da steaua dimineții.

29 Cel ce are urechi, să audă ce zice bisericilor Duhul!»

3 Către îngerul bisericii din Sardes

1 Îngerului bisericii din Sardes scrie-i: «Acestea sunt cuvintele Celui Care are cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele: știu faptele tale; îți merge numele că trăiești, dar ești mort.

2 Trezește-te și întărește ce a mai rămas, care este pe moarte, pentru că n-am găsit faptele tale desăvârșite înaintea Dumnezeului Meu!

3 Amintește-ți deci ceea ce ai primit și ai auzit, ascultă de acestea și pocăiește-te! Dacă însă nu te trezești, voi veni ca un hoț și nu vei ști când voi veni la tine.

4 Ai totuși în Sardes câteva nume care nu și-au întinat hainele; ei vor umbla cu Mine, îmbrăcați în alb, pentru că sunt vrednici.

5 Cel ce învinge va fi îmbrăcat în haine albe și nu-i voi șterge nicidecum numele din Cartea Vieții, ci îi voi mărturisi numele înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui.

6 Cel ce are urechi, să audă ce zice bisericilor Duhul!»

Către îngerul bisericii din Filadelfia

7 Îngerului bisericii din Filadelfia scrie-i: «Acestea sunt cuvintele Celui Sfânt, Celui Adevărat, Celui Care are cheia lui David, Celui Care deschide și nimeni nu va închide și Celui Care închide și nimeni nu va deschide:

8 Știu faptele tale – iată, am pus înaintea ta o ușă deschisă, pe care n-o poate închide nimeni – știu că, deși ai puțină putere, ai ascultat de Cuvântul Meu și nu te-ai lepădat de Numele Meu.

9 Îi voi face pe cei din sinagoga lui Satan – care spun că sunt iudei, dar nu sunt, ci mint – să vină și să se prosterneze la picioarele tale și să-și dea seama că te-am iubit.

10 Pentru că mi-ai ascultat chemarea la răbdare, te voi păzi și Eu de ceasul încercării care urmează să vină peste toată omenirea, pentru a-i pune la încercare pe locuitorii pământului.

11 Eu vin curând; ține ceea ce ai, pentru ca nimeni să nu-ți ia cununa!

12 Pe cel ce învinge îl voi face un stâlp în Templul Dumnezeului Meu și nu va mai pleca din el; și voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu, numele cetății Dumnezeului Meu, Noul Ierusalim, care coboară din cer de la Dumnezeul Meu, și noul Meu Nume.

13 Cel ce are urechi, să audă ce zice bisericilor Duhul!»

Către îngerul bisericii din Laodicea

14 Îngerului bisericii din Laodicea scrie-i: «Acestea sunt cuvintele Celui Care este Amin, Martorul credincios și adevărat, Începutul creației lui Dumnezeu:

15 Știu faptele tale, știu că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot!

16 Dar fiindcă ești căldicel – nici în clocot, nici rece – o să te vărs din gura Mea!

17 Pentru că zici: ‘Sunt bogat, am adunat avere și n-am nevoie de nimic!’ și nu-ți dai seama că ești nenorocit, vrednic de milă, sărac, orb și gol,

18 te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățat prin foc – ca să fii bogat; haine albe – ca să te îmbraci și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale; și alifie pentru ochi – ca să-ți ungi ochii și să poți vedea.

19 Eu îi mustru și-i disciplinez pe cei pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă deci și pocăiește-te!

20 Iată, Eu stau la ușă și bat! Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el și voi mânca cu el, și el cu Mine.

21 Celui ce învinge îi voi da dreptul să șadă împreună cu Mine pe tronul Meu, tot așa cum și Eu am învins și am șezut împreună cu Tatăl Meu pe tronul Lui.

22 Cel ce are urechi, să audă ce zice bisericilor Duhul!»“

4 Tronul din ceruri

1 După toate acestea, m-am uitat și iată că în cer era o ușă deschisă. Glasul, pe care prima oară îl auzisem vorbindu-mi ca sunetul unei trâmbițe, mi-a zis: „Urcă-te aici și-ți voi arăta ce trebuie să se întâmple după acestea!“

2 Imediat am fost în Duhul; și iată că în cer era un tron, iar pe tron ședea Cineva.

3 Cel Ce ședea pe tron era la înfățișare asemenea unei pietre de iaspis și de sardiu, iar de jur împrejurul tronului era un curcubeu, asemenea smaraldului la înfățișare.

4 De jur împrejurul tronului erau douăzeci și patru de tronuri, iar pe aceste tronuri ședeau douăzeci și patru de bătrâni îmbrăcați în haine albe și având pe cap coroane de aur.

5 Din tron ieșeau fulgere, sunete și tunete. Înaintea tronului ardeau șapte lămpi de foc – care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu –

6 și tot înaintea tronului era ceva ca o mare de sticlă, asemenea cristalului. În mijloc, de jur împrejurul tronului, erau patru ființe vii, pline de ochi în față și în spate.

7 Prima ființă vie era asemenea unui leu, a doua ființă vie era asemenea unui vițel, a treia ființă vie avea fața ca a unui om, iar a patra ființă vie era asemenea unui vultur care zboară.

8 Fiecare dintre cele patru ființe vii avea șase aripi și era plină de ochi de jur împrejur și pe dinăuntru. Zi și noapte ele spuneau fără încetare: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul, Dumnezeul cel Atotputernic, Care era, Care este și Care vine!“

9 Ori de câte ori ființele vii îi dădeau slavă, onoare și mulțumire Celui Ce ședea pe tron, Care este viu în vecii vecilor,

10 cei douăzeci și patru de bătrâni cădeau înaintea Celui Ce ședea pe tron, I se închinau Celui Ce este viu în vecii vecilor și își puneau coroanele înaintea tronului, zicând:

11 „Tu ești vrednic, Domnul și Dumnezeul nostru, să primești slava, onoarea și puterea, pentru că Tu le-ai creat pe toate și prin voia Ta ele au existat și au fost create!“

5 *Sulul scris și Mielul*

- 1** În mâna dreaptă a Celui Ce ședea pe tron am văzut un sul scris pe ambele părți și sigilat cu șapte sigilii.
- 2** Am văzut un înger puternic proclamând cu glas tare: „Cine este vrednic să desfacă sulul și să-i rupă sigiliile?”
- 3** Dar nimeni în cer, nici pe pământ, nici sub pământ n-a putut să desfacă sulul și să se uite în el.
- 4** Am plâns mult, pentru că nimeni n-a fost găsit vrednic să desfacă sulul și să se uite în el.
- 5** Dar unul dintre bătrâni mi-a zis: „Nu plânge! Iată că Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, a învins și este vrednic să desfacă sulul și cele șapte sigilii ale lui!”
- 6** M-am uitat și am văzut un Miel, care părea înjunghiat, stând în mijlocul tronului și al celor patru ființe vii și printre bătrâni. Avea șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu, trimise pe întreg pământul.
- 7** El a venit și a luat sulul din mâna dreaptă a Celui Ce ședea pe tron.
- 8** Când Mielul a luat sulul, cele patru ființe vii și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut la pământ înaintea Lui. Fiecare avea o harfă și vase de aur pline cu tămâie – care sunt rugăciunile sfinților –
- 9** și cântau un cântec nou: „Tu ești vrednic să iei sulul și să-i rupi sigiliile, pentru că ai fost înjunghiat și prin sângele Tău ai răscumpărat pentru Dumnezeu oameni din orice seminție, limbă, popor și neam
- 10** și i-ai făcut o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru; și ei vor domni pe pământ!”
- 11** M-am uitat și am auzit glasul multor îngeri care erau împrejurul tronului, al ființelor vii și al bătrânilor. Numărul lor era de zece mii de ori zece mii și de o mie de ori o mie.
- 12** Ei spuneau cu glas puternic: „Vrednic este Mielul Care a fost înjunghiat să primească putere, bogăție, înțelepciune, tărie, onoare, slavă și laudă!”
- 13** Apoi, pe orice făptură care este în cer, pe pământ, sub pământ, pe mare, adică orice făptură ce se află în aceste locuri, am auzit-o zicând: „A Celui Ce șade pe tron și a Mielului să fie lauda, onoarea, slava și puterea, în vecii vecilor!”
- 14** Și cele patru ființe vii au zis: „Amin!”, iar bătrânii au căzut la pământ și s-au închinat.

6 *Cele șapte sigilii*

- 1** Am văzut când Mielul a rupt primul dintre cele șapte sigilii și am auzit-o pe una dintre cele patru ființe vii spunând cu glas ca de tunet: „Vino!”
- 2** M-am uitat și iată că era un cal alb, iar cel care-l călărea avea un arc. I-a fost dată o coroană și, ca un cuceritor, a pornit să cucerească.
- 3** Când Mielul a rupt al doilea sigiliu, am auzit-o pe cea de-a doua ființă vie spunând: „Vino!”
- 4** Și a pornit un alt cal, unul roșu, iar celui ce-l călărea i s-a dat voie să ia pacea de pe pământ, așa încât oamenii să se înjunghie unii pe alții; și i-a fost dată o sabie mare.
- 5** Când Mielul a rupt al treilea sigiliu, am auzit-o pe cea de-a treia ființă vie spunând: „Vino!” M-am uitat și iată că era un cal negru, iar cel care-l călărea avea în mână o balanță.
- 6** Am auzit între cele patru ființe vii ceva ca un glas spunând: „Un choinix de grâu pentru un denar! Trei choiniși de orz pentru un denar! Dar să nu strici măslinii și viile!”
- 7** Când Mielul a rupt al patrulea sigiliu, am auzit glasul celei de-a patra ființe vii spunând: „Vino!”
- 8** M-am uitat și iată că era un cal verde pal, iar numele celui ce-l călărea era Moartea. Împreună cu el, urmându-l, era Locuința Morților. Le-a fost dată autoritate peste a patra parte a pământului, ca să omoare cu sabia, cu foametea, cu molima și prin fiarele sălbatice de pe pământ.
- 9** Când Mielul a rupt al cincilea sigiliu, am văzut sub altar sufletele celor ce fuseseră uciși din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și din pricina mărturiei pe care o avuseseră.
- 10** Ei au strigat cu glas puternic: „Stăpâne peste toate, Tu Care ești sfânt și adevărat, cât mai este până când îi vei judeca pe locuitorii pământului și vei răzbuna sângele nostru?”
- 11** Fiecăruia i s-a dat câte o robă albă și li s-a spus să se mai odihnească încă puțină vreme, până când numărul confrăților și al fraților lor, care urmează să fie uciși ca și ei, va fi completat.
- 12** Am văzut când Mielul a rupt al șaselea sigiliu; și a fost un mare cutremur. Soarele a devenit negru, ca pânda de sac făcută din păr, luna întreagă a devenit ca sângele,
- 13** iar stelele cerului au căzut pe pământ ca smochinele verzi care sunt azvârlite din pom, când acesta este scuturat de un vânt puternic.

14 Cerul a fost strâns ca un sul ce este înfășurat, iar toți munții și toate insulele au fost mișcate de la locul lor.

15 Regii pământului, oamenii de seamă, comandanții, cei bogați, cei puternici, orice sclav și orice om liber s-au ascuns în peșteri și printre stâncile munților.

16 Ei ziceau munților și stâncilor: „Cădeți peste noi și ascundeți-ne de fața Celui Ce șade pe tron și de mânia Mielului,

17 pentru că a venit ziua cea mare a mâniei Lor și cine poate sta în picioare?!“

7 Pecetuirea celor o sută patruzeci și patru de mii

1 După aceea, am văzut patru îngeri care stăteau la cele patru colțuri ale pământului, ținând cele patru vânturi ale pământului, pentru ca nici un vânt să nu mai sufle pe pământ, pe mare sau peste vreun copac.

2 Am văzut un alt înger care urca de la răsăritul soarelui și care avea sigiliul Dumnezeului celui Viu.

El a strigat cu glas puternic spre cei patru îngeri cărora le fusese dat să facă rău pământului și mării, **3** zicând: „Nu faceți rău nici pământului, nici mării, nici copacilor până nu vom pune sigiliul pe fruntea robilor Dumnezeului nostru!“

4 Și am auzit numărul celor ce fuseseră pecetluiți: fuseseră pecetluiți o sută patruzeci și patru de mii din toate semințiile fiilor lui Israel:

5 din seminția lui Iuda au fost pecetluiți douăsprezece mii; din seminția lui Ruben – douăsprezece mii; din seminția lui Gad – douăsprezece mii;

6 din seminția lui Așer – douăsprezece mii; din seminția lui Neftali – douăsprezece mii; din seminția lui Manase – douăsprezece mii;

7 din seminția lui Simeon – douăsprezece mii; din seminția lui Levi – douăsprezece mii; din seminția lui Isahar – douăsprezece mii;

8 din seminția lui Zabulon – douăsprezece mii; din seminția lui Iosif – douăsprezece mii; din seminția lui Beniamin – douăsprezece mii au fost pecetluiți.

Marea mulțime în robe albe

9 După toate acestea, m-am uitat și iată că era o mare mulțime, pe care nimeni n-o putea număra, din toate neamurile, semințiile, popoarele și limbile. Stăteau înaintea tronului și înaintea Mielului, erau

îmbrăcați în robe albe și aveau ramuri de palmier în mâini.

10 Ei strigau cu glas tare: „Mântuirea este a Dumnezeului nostru, Care șade pe tron, și a Mielului!“

11 Toți îngerii stăteau de jur împrejurul tronului, al bătrânilor și al celor patru ființe vii. Ei au căzut cu fețele la pământ înaintea tronului și I s-au închinat lui Dumnezeu,

12 spunând: „Amin! Lauda și slava, înțelepciunea și mulțumirea, onoarea, puterea și tăria să fie ale Dumnezeului nostru în vecii vecilor! Amin.“

13 Unul dintre bătrâni m-a întrebat: – Cine sunt aceștia îmbrăcați în robe albe și de unde au venit?

14 I-am răspuns: – Domnule, tu știi! El mi-a zis: – Aceștia sunt cei care vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului.

15 De aceea sunt ei înaintea tronului lui Dumnezeu și I se închină zi și noapte, în Templul Lui; iar Cel Ce șade pe tron Își va întinde cortul peste ei.

16 Nu le va mai fi nici foame, nici sete și nu va mai cădea peste ei arșița soarelui, nici vreo altă căldură arzătoare,

17 pentru că Mielul din mijlocul tronului îi va păstori și îi va conduce la izvoarele apelor vieții, iar Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.

8 Al șaptelea sigiliu și cădelnița de aur

1 Când Mielul a rupt al șaptelea sigiliu, în cer s-a făcut liniște aproape o jumătate de oră.

2 Și i-am văzut pe cei șapte îngeri care stau înaintea lui Dumnezeu; acestora li s-au dat șapte trâmbițe.

3 Un alt înger, care avea o cădelniță de aur, a venit și a stat înaintea altarului. I-a fost dată multă tămâie, pentru a o aduce împreună cu rugăciunile tuturor sfinților pe altarul de aur care este înaintea tronului.

4 Fumul de tămâie, împreună cu rugăciunile sfinților, s-a ridicat din mâna îngerului înaintea lui Dumnezeu.

5 Îngerul a luat cădelnița, a umplut-o cu foc de pe altar și a aruncat focul pe pământ; și au avut loc tunete, sunete, fulgere și un cutremur.

Cele șapte trâmbițe

6 Cei șapte îngeri care aveau cele șapte trâmbițe erau pregătiți să sune.

7 Primul a sunat din trâmbiță. Și a venit grindină și foc amestecat cu sânge, care au fost aruncate pe pământ. A treia parte a pământului a fost arsă, a

treia parte a copacilor a fost arsă și toată iarba verde a fost arsă.

8 Al doilea înger a sunat din trâmbiță. Și ceva ca un munte mare de foc aprins a fost aruncat în mare. A treia parte din mare s-a transformat în sânge,

9 a treia parte din făpturile care erau în mare și care aveau viață au murit, și a treia parte din corăbii au fost distruse.

10 Al treilea înger a sunat din trâmbiță. Și din cer a căzut o stea mare, aprinsă ca o făclie; a căzut peste a treia parte din râuri și peste izvoarele de apă.

11 Numele stelei era: „Pelin“. A treia parte din ape s-au transformat în pelin și mulți oameni au murit din cauza apelor, pentru că fuseseră făcute amare.

12 Al patrulea înger a sunat din trâmbiță. Și au fost lovite a treia parte din soare, a treia parte din lună și a treia parte din stele, pentru ca a treia parte din ele să fie întunecată și astfel a treia parte din zi și din noapte să nu mai aibă lumină.

13 M-am uitat și am auzit un vultur care zbura în înaltul cerului, spunând cu glas puternic: „Vai, vai, vai de locuitorii pământului, din cauza celorlalte sunete de trâmbiță, ale celorlalți trei îngeri care urmează să sune!“

9 **1** Al cincilea înger a sunat din trâmbiță. Și am văzut o stea care a căzut din cer pe pământ; i-a fost dată cheia pasajului spre Adânc.

2 A deschis pasajul spre Adânc, și din pasaj a ieșit fum, ca fumul dintr-un cuptor mare. Soarele și văzduhul s-au întunecat din cauza fumului din pasaj.

3 Din fum au ieșit pe pământ lăcuste, cărora le-a fost dată o putere ca puterea pe care o au scorpionii pământului.

4 Li s-a spus să nu facă rău nici ierbii de pe pământ, nici vreunei plante verzi și nici vreunui copac, ci doar oamenilor care nu au pe frunțile lor sigiliul lui Dumnezeu.

5 Nu li s-a dat voie să-i omoare, ci doar să-i chinuiască timp de cinci luni. Chinul pe care-l provocau era precum chinul provocat de un scorpion când înțeapă un om.

6 În zilele acelea oamenii vor căuta moartea, dar nu o vor găsi. Vor dori să moară, dar moartea va fugi de ei.

7 Înfrățirea lăcustelor era asemenea unor cai pregătiți pentru război, iar pe capete aveau ceva ca

niște coroane care păreau de aur. Fețele lor erau ca niște fețe de oameni;

8 aveau părul ca părul de femeie și dinții ca de leu, **9** aveau platoșe ca niște platoșe de fier, iar zgomotul făcut de aripile lor era ca zgomotul multor care trase de cai care aleargă în război.

10 Aveau cozi, ca scorpionii, și ace, și în cozile lor le stătea puterea de a face rău oamenilor timp de cinci luni.

11 Îl aveau ca împărat pe îngerul Adâncului. În ebraică, numele lui este „Abaddon“, iar în greacă are numele de „Apolion“.

12 Primul „vai“ s-a dus. Iată că mai vin încă două „vaiuri“.

13 Al șaselea înger a sunat din trâmbiță. Și am auzit un glas venind dintre (cele patru) coarne ale altarului de aur care este înaintea lui Dumnezeu,

14 spunându-i celui de-al șaselea înger care avea trâmbița: „Eliberează-i pe cei patru îngeri care sunt legați la Râul cel Mare, adică Eufrat!“

15 Cei patru îngeri, care erau pregătiți pentru ora, ziua, luna și anul acela, au fost eliberați ca să omoare a treia parte din oameni.

16 Numărul călăreților cavaleriei era de douăzeci de mii de ori zece mii; am auzit numărul lor.

17 Iată cum am văzut în viziune caii și pe cei care-i călăreau: aveau platoșe de un roșu aprins, albastru vinețiu și galben ca pucioasa. Capetele cailor erau ca și capetele de lei, iar din gurile lor ieșeau foc, fum și pucioasă.

18 A treia parte din oameni a fost omorâtă prin aceste trei urgii, și anume prin focul, fumul și pucioasa care ieșeau din gurile cailor.

19 Puterea cailor era în gurile și în cozile lor, căci cozile lor erau asemenea șerpilor, având capete cu care făceau rău.

20 Oamenii care au mai rămas, și anume cei care nu au fost omorâți de aceste urgii, nu s-au pocăit de lucrările mâinilor lor, acelea de a nu se mai închina demonilor și idolilor de aur, argint, bronz, piatră și lemn, care nu pot nici să vadă, nici să audă, nici să umble.

21 Și nu s-au pocăit nici de crimele lor, nici de vrăjitoriile lor, nici de desfrânarea lor și nici de furturile lor.

10 *Îngerul cu sulul cel mic*

1 Am văzut un alt înger puternic care cobora din cer învăluit într-un nor și având deasupra capului un

curcubeu. Fața lui era ca soarele, picioarele îi erau ca niște stâlpi de foc,

2 și în mână avea un sul mic, care era deschis. Și-a pus piciorul drept pe mare, piciorul stâng pe uscat

3 și a strigat cu glas puternic, așa cum rage un leu. Când a strigat el, cele șapte tunete și-au făcut auzite glasurile lor,

4 iar când cele șapte tunete au vorbit, eram gata să scriu, însă din cer am auzit un glas zicând:

„Pecetluiește ceea ce au spus cele șapte tunete și nu scrie!“

5 Îngerul pe care l-am văzut stând pe mare și pe uscat și-a ridicat mâna dreaptă spre cer

6 și a jurat pe Cel Ce trăiește în vecii vecilor, Care a creat cerul și ceea ce este în el, pământul și ceea ce este pe el și marea și ceea ce este în ea că nu va mai fi nici o amânare,

7 ci în zilele când al șaptelea înger va suna din trâmbiță, se va împlini taina lui Dumnezeu, așa cum le-a vestit El robilor Săi, profeții.

8 Glasul pe care l-am auzit din cer mi-a vorbit din nou și mi-a zis: „Du-te și ia sulul deschis din mâna îngerului care stă pe mare și pe uscat!“

9 M-am dus la înger și i-am zis să-mi dea acel sul mic. El mi-a zis: „Ia-l și mănâncă-l! Îți va amări stomacul, dar în gură îți va fi dulce ca mierea.“

10 Am luat sulul din mâna îngerului și l-am mâncat. În gura mea a fost dulce ca mierea, dar când l-am mâncat, stomacul mi s-a făcut amar.

11 Atunci el mi-a zis: „Trebuie să profețezi din nou despre multe popoare, neamuri, limbi și regi!“

11 *Cei doi martori*

1 Mi-a fost dată o trestie asemenea unui băț și mi s-a spus: „Ridică-te și măsoară Templul lui Dumnezeu, altarul și pe cei ce se închină acolo!

2 Curtea exterioară a Templului s-o lași la o parte și să n-o măsoari, pentru că ea a fost dată neamurilor, care vor călca în picioare Cetatea Sfântă timp de patruzeci și două de luni.

3 Le voi da celor doi martori ai mei autoritatea să profețască o mie două sute șaiszeci de zile, îmbrăcați în sac.“

4 Aceștia sunt cei doi măslini și cele două sfeșnice care stau înaintea Domnului pământului.

5 Dacă cineva vrea să le facă rău, din gurile lor iese foc care-i mistuie pe dușmanii lor. Deci, dacă vrea cineva să le facă rău trebuie să fie omorât în acest fel.

6 Ei au autoritatea să închidă cerul, ca să nu mai cadă ploaie în zilele profeției lor. Ei au autoritate peste ape, ca să le transforme în sânge, și să lovească pământul cu orice fel de urgie, cât de des doresc ei.

7 Când își vor fi terminat de depus mărturia, fiara care se ridică din Adânc va purta război cu ei, îi va învinge și-i va omorî.

8 Cadavrele lor vor zăcea pe strada marii cetăți, care, în mod figurat, este numită „Sodoma“ și „Egipt“, unde a fost răstignit și Domnul lor.

9 Oameni din orice popor, seminție, limbă și neam se vor uita la cadavrele lor timp de trei zile și jumătate și nu vor da voie ca acestea să fie puse în mormânt.

10 Locuitorii pământului se vor bucura de ei, vor sărbători și își vor trimite daruri unii altora, căci acești doi profeți îi chinuseră pe locuitorii pământului.

11 Dar după trei zile și jumătate, o suflare de viață de la Dumnezeu a intrat în ei, și ei s-au ridicat în picioare; și o mare frică i-a cuprins pe cei ce i-au văzut.

12 Apoi ei au auzit un glas puternic din cer, care le-a spus: „Suiți-vă aici!“ Și ei s-au suit în cer, într-un nor, în timp ce dușmanii lor se uitau la ei.

13 Chiar în ceasul acela a avut loc un mare cutremur și s-a prăbușit a zecea parte din cetate. Șapte mii de oameni au murit în acel cutremur, iar cei care au rămas s-au înfricoșat și au dat slavă Dumnezeului cerului.

14 Al doilea „vai“ s-a dus. Iată că al treilea „vai“ vine repede.

A șaptea trâmbiță

15 Al șaptelea înger a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice care ziceau: „Împărăția lumii a devenit Împărăția Domnului nostru și a Cristosului Său; iar El va împărăți în vecii vecilor!“

16 Cei douăzeci și patru de bătrâni care ședea pe tronurile lor înaintea lui Dumnezeu au căzut cu fețele la pământ și I s-au închinat lui Dumnezeu,

17 zicând: „Îți mulțumim Ție, Doamne, Dumnezeule Atotputernic, Care ești și Care erai, pentru că Ți-ai luat puterea Ta cea mare și ai început să împărățești!

18 Neamurile erau mânioase, dar a venit mânia Ta, a venit timpul ca morții să fie judecați, a venit timpul să dai răsplată robilor Tăi, profeții, sfinților și celor ce se tem de Numele Tău, celor mici și celor

mari și a venit timpul să-i distrugi pe cei ce au distrus pământul!“

19 Apoi a fost deschis Templul lui Dumnezeu din cer și în interiorul Templului a fost văzut Chivotul Legământului. Și au fost fulgere, sunete, tunete, cutremur și grindină mare.

12 Femeia și balaurul

1 În cer s-a văzut un semn mare: o femeie învăluită în soare, având luna sub picioare, iar pe cap o coroană de douăsprezece stele,

2 era însărcinată și striga în durerile și suferința nașterii.

3 În cer s-a văzut un alt semn: iată că un balaur mare, roșu, cu șapte capete și zece coarne, având pe capete șapte diademe,

4 a târât cu coada lui a treia parte din stelele cerului și le-a aruncat pe pământ. Balaurul a stat înaintea femeii care urma să nască, pentru ca, atunci când copilul se va naște, să-l mănânce.

5 Ea a născut un fiu, un băiat, care are să conducă toate neamurile cu un sceptru de fier. Copilul ei a fost răpit la Dumnezeu, la tronul Său.

6 Iar femeia a fugit în deșert, unde avea un loc pregătit de Dumnezeu, pentru ca acolo să poată fi hrănită timp de o mie două sute șazeci de zile.

7 În cer a avut loc un război. Mihail și îngerii lui s-au războit cu balaurul. Balaurul și îngerii lui s-au războit și ei,

8 dar nu au putut învinge și locul lor nu li s-a mai găsit în cer.

9 Marele balaur a fost aruncat, și anume șarpele cel vechi, numit diavolul și Satan, cel care înșală întreaga omenire, a fost aruncat pe pământ, iar împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.

10 Apoi am auzit în cer un glas puternic spunând: „Acum au venit mântuirea, puterea, Împărăția Dumnezeului nostru și autoritatea Cristosului Său, căci acuzatorul fraților noștri a fost aruncat, a fost aruncat cel care îi acuza înaintea Dumnezeului nostru zi și noapte.

11 Ei l-au învins prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor; ei nu și-au iubit viața, chiar până la moarte.

12 De aceea, bucurați-vă ceruri și voi, cei ce locuiți în ele! Vai de voi, pământ și mare, pentru că diavolul a coborât la voi cuprins de o mare furie, fiindcă știe că are puțin timp!“

13 Când balaurul a văzut că a fost aruncat pe pământ, a urmărit-o pe femeia care născuse băiatul.

14 Femeii i s-au dat două aripi mari de vultur, ca să zboare în deșert, în locul pregătit pentru ea, unde să fie hrănită o vreme, vremi și jumătatea unei vremi, departe de fața șarpelui.

15 Șarpele a aruncat din gura lui apă, ca un râu, după femeie, pentru ca s-o ducă râul,

16 dar pământul a venit în ajutorul femeii; și-a deschis gura și a înghițit râul pe care-l aruncase balaurul din gură.

17 Atunci balaurul s-a mâniat pe femeie și s-a dus să poarte război cu rămășița seminței ei, cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus.

18 Apoi a stat pe țărmul mării.

13 Fiara din mare

1 Am văzut ridicându-se din mare o fiară care avea zece coarne și șapte capete. Pe coarne avea zece diademe, iar pe capete avea nume blasfemiatoare.

2 Fiara pe care am văzut-o era asemenea unui leopard, dar picioarele îi erau ca ale ursului, iar gura – ca gura de leu. Balaurul i-a dat ei puterea lui, tronul lui și o mare autoritate.

3 Unul dintre capetele ei era ca înjunghiat de moarte, dar rana ei de moarte a fost vindecată. Întregul pământ a fost uimit și s-a dus după fiară.

4 Și i s-au închinat balaurului, pentru că el îi dăduse autoritate fiarei. Ei s-au închinat și fiarei, zicând: „Cine este ca fiara și cine se poate război cu ea?!“

5 Fiarei i s-a dat o gură, ca să rostească vorbe mari și blasfemii. I s-a dat să exercite autoritate pentru patruzeci și două de luni.

6 Ea și-a deschis gura blasfemiind împotriva lui Dumnezeu, blasfemiind Numele Său, cortul Său și pe cei ce locuiesc în cer.

7 I s-a dat să poarte război cu sfinții și să-i învingă. Și i s-a dat autoritate peste orice seminție, popor, limbă și neam.

8 Toți locuitorii pământului i se vor închina, și anume aceia ale căror nume nu au fost scrise de la întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului, Care a fost înjunghiat.

9 Cine are urechi, să audă!

10 Cine trebuie să meargă în captivitate, în captivitate va merge! Cine trebuie să fie omorât de sabie, de sabie va fi omorât! Aici este răbdarea și credința sfinților!

Fiara din pământ

11 Am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară. Avea două coarne ca de miel și vorbea ca un balaur.

12 Ea a exercitat toată autoritatea primei fiare, în locul ei. A făcut ca pământul și locuitorii lui să i se închine primei fiare, cea a cărei rană de moarte fusese vindecată.

13 Făcea semne mari și cobora chiar foc din cer pe pământ înaintea oamenilor.

14 Ea îi ducea în rătăcire pe locuitorii pământului prin semnele pe care îi fusese dat să le facă în locul celeilalte fiare, spunându-le locuitorilor pământului să facă o imagine a fiarei care avusese rana cauzată de sabie, și care totuși a trăit.

15 I-a fost dat să dea suflare imaginii fiarei, pentru ca imaginea fiarei să și vorbească și totodată să facă ca toți care nu se închină imaginii fiarei să fie omorâți.

16 Ea a făcut ca la toți – mici și mari, bogați și săraci, liberi și sclavi – să li se dea un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte

17 și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde dacă nu are semnul, adică numele fiarei sau numărul numelui ei.

18 Aici este înțelepciunea! Cel ce are pricepere, să calculeze numărul fiarei, pentru că este numărul unui om. Numărul său este șase sute șazeci și șase.

14 *Mielul și cei o sută patruzeci și patru de mii*

1 M-am uitat și iată că Mielul stătea pe muntele Sion, și împreună cu El erau o sută patruzeci și patru de mii, care aveau scrise pe frunțile lor Numele Lui și Numele Tatălui Său.

2 Și am auzit un glas din cer, ca vuietul multor ape și ca sunetul unui tunet puternic. Sunetul pe care l-am auzit era ca al harpiștilor care cântă la harfele lor.

3 Ei cântau un cântec nou înaintea tronului și înaintea celor patru făpturi vii și a bătrânilor. Nimeni nu putea învăța acel cântec, în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii care fuseseră răscumpărați de pe pământ.

4 Aceștia sunt cei care nu s-au întinat cu femei, căci sunt virgini. Ei Îl urmează pe Miel oriunde merge. Ei au fost răscumpărați dintre oameni ca prime roade pentru Dumnezeu și pentru Miel.

5 Și în gura lor nu s-a găsit minciună; ei sunt fără vină.

Mesajele celor trei îngeri

6 Am văzut un alt înger, care zbură în înaltul cerului. El avea de vestit Evanghelia veșnică celor ce trăiesc pe pământ – la fiecare neam, seminție, limbă și popor.

7 El spunea cu glas puternic: „Fiți temători de Dumnezeu și dați-I slavă, pentru că a sosit ceasul judecății Lui! Închinați-vă Celui Ce a făcut cerul, pământul, marea și izvoarele de apă!“

8 Un alt înger, al doilea, a urmat spunând: „A căzut, a căzut Babilonul cel mare, cel care a dat să bea la toate neamurile din vinul mâniei datorat desfrânării lui!“

9 Un alt înger, al treilea, le-a urmat spunând cu glas puternic: „Dacă i se închină cineva fiarei și imaginii ei și primește un semn pe frunte sau pe mână,

10 va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui, și va fi chinuit în foc și pucioasă înaintea îngerilor sfinți și înaintea Mielului.

11 Fumul chinului lor se ridică în vecii vecilor. Și nu au odihnă nici ziua, nici noaptea, cei ce se închină fiarei și imaginii ei și cei ce primesc semnul numelui ei.“

12 Aici este răbdarea sfinților – a celor ce păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința în Isus.

13 Am auzit un glas din cer spunând: „Scrie: ferice de morții care, de acum, mor în Domnul! Da, zice Duhul, pentru că ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează.“

14 Apoi m-am uitat și iată că era un nor alb, iar pe nor ședea „Cineva Care era ca un fiu al omului“. Avea pe cap o coroană de aur, iar în mână avea o seceră ascuțită.

15 Un alt înger a ieșit din Templu, strigând cu glas puternic Celui Ce ședea pe nor: „Trimite secera Ta și seceră, întrucât a sosit ceasul să seceri, pentru că recolta pământului este coaptă!“

16 Cel Ce ședea pe nor și-a aruncat secera pe pământ și pământul a fost secerat.

17 Un alt înger a ieșit din Templul din cer, având și el o seceră ascuțită.

18 Un alt înger, care are autoritate peste foc, a ieșit de la altar și a strigat cu glas puternic către cel ce avea seceră ascuțită: „Trimite secera ta ascuțită și culege ciorchinii de struguri ai viei pământului, pentru că strugurii ei sunt copti!“

19 Îngerul și-a aruncat secera pe pământ, a cules via pământului și a aruncat strugurii în teascul cel mare al mâniei lui Dumnezeu.

20 Teascul a fost călcat în picioare în afara cetății și din teasc a ieșit sânge până la zăbalele cailor, pe o distanță de o mie șase sute de stadii.

15 *Îngerii cu ultimele șapte urgii*

1 Am văzut în cer un alt semn mare și minunat: erau șapte îngeri, având ultimele șapte urgii, întrucât cu ele ia sfârșit mânia lui Dumnezeu.

2 Am văzut ceva ca o mare de sticlă amestecată cu foc și pe cei ce au învins fiara, imaginea ei și numărul numelui ei, stând lângă marea de sticlă, cu harfele lui Dumnezeu.

3 Ei cântau cântecul lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântecul Mielului, spunând: „Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne, Dumnezeule Atotputernic, drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al neamurilor!

4 Cine nu se va teme, Doamne, și cine nu va slăvi Numele Tău?! Numai Tu ești sfânt, și toate neamurile vor veni și se vor închina înaintea Ta, pentru că faptele Tale drepte au fost descoperite!“

5 După toate acestea, m-am uitat, și în cer era deschis Templul, Cortul Mărturiei.

6 Din Templu au ieșit șapte îngeri care aveau șapte urgii, îmbrăcați în haine de în curat, strălucitor, și fiind încinși împrejurul pieptului cu brâie de aur.

7 Una dintre cele patru ființe vii le-a dat celor șapte îngeri șapte vase de aur, pline cu mânia Dumnezeului Care este viu în vecii vecilor.

8 Templul s-a umplut de fum din slava lui Dumnezeu și din puterea Sa. Nimeni nu putea să intre în Templu, până când nu se vor fi sfârșit cele șapte urgii ale celor șapte îngeri.

16 *Cele șapte vase ale mâniei lui*

Dumnezeu

1 Am auzit un glas puternic spunându-le din Templu celor șapte îngeri: „Duceți-vă și vărsați pe pământ cele șapte vase ale mâniei lui Dumnezeu!“

2 Primul s-a dus și și-a vărsat vasul pe pământ. Și peste oamenii care aveau semnul fiarei și se închinaseră imaginii ei a venit o rană urâtă și dureroasă.

3 Al doilea și-a vărsat vasul în mare. Și ea s-a făcut ca sângele unui om mort, iar toate vietățile care erau în mare au murit.

4 Al treilea și-a vărsat vasul în râuri și în izvoarele apelor. Și ele s-au transformat în sânge.

5 L-am auzit pe îngerul apelor spunând: „Tu ești drept – Tu, Cel Care ești și Care erai, Tu, Cel Sfânt – pentru că ai judecat aceste lucruri.

6 Fiindcă ei au vărsat sângele sfinților și al profeților, le-ai dat și Tu să bea sânge! Sunt vrednici de aceasta!“

7 Și am auzit altarul spunând: „Da, Doamne, Dumnezeule Atotputernic, judecățile Tale sunt adevărate și drepte!“

8 Al patrulea și-a vărsat vasul peste soare. Și soarelui i s-a dat să-i pârjolească pe oameni cu foc.

9 Oamenii au fost pârjoliți de căldura lui arzătoare și au blasfemiat Numele lui Dumnezeu, Cel Care are autoritate peste aceste urgii. Și nu s-au pocăit și nu I-au dat slavă.

10 Al cincilea și-a vărsat vasul peste tronul fiarei. Și împărăția ei a fost acoperită de întuneric. Oamenii și-au mușcat limbile de durere

11 și L-au blasfemiat pe Dumnezeul cerului din cauza durerilor și a bubelor lor. Și nu s-au pocăit de faptele lor.

12 Al șaselea și-a vărsat vasul peste Râul cel Mare, Eufratul. Și apa lui a secat, ca să fie pregătit drumul regilor de la răsărit.

13 Am văzut trei duhuri necurate, ca niște broaște, ieșind din gura balaurului, din gura fiarei și din gura profetului fals.

14 Acestea sunt duhuri de demoni, care fac semne și se duc la regii întregii lumi ca să-i adune pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic.

15 „Iată, Eu vin ca un hoț. Ferice de cel ce veghează și își păzește hainele ca să nu umble gol, și oamenii să-i vadă rușinea.“

16 I-au adunat în locul numit în ebraică „Armagedon“.

17 Al șaptelea și-a vărsat vasul în văzduh. Și din Templu, de la tron, s-a auzit un glas puternic spunând: „S-a terminat!“

18 Au avut loc fulgere, sunete și tunete și a fost un mare cutremur, un cutremur așa de mare cum n-a mai fost de când este omul pe pământ.

19 Cetatea cea mare s-a rupt în trei părți, iar cetățile neamurilor s-au prăbușit. Dumnezeu Și-a amintit de marele Babilon ca să-i dea paharul cu vinul mâniei Lui aprinse.

20 Orice insulă a dispărut, iar munții n-au mai fost găsiți.

21 Din cer a căzut peste oameni o grindină mare, cu boabe care cântăreau aproape un talant. Din cauza urgiei cu grindina, oamenii L-au blasfemiât pe Dumnezeu, pentru că fusese o urgie foarte grea.

17 *Marea prostituată și fiara*

1 Unul din cei șapte îngeri, care au avut cele șapte vase, a venit și a vorbit cu mine, spunându-mi: „Vino! Îți voi arăta pedeapsa mării prostituate, care șade pe ape multe!

2 Regii pământului s-au desfrânat cu ea, iar locuitorii pământului s-au îmbătat de vinul desfrânării ei.“

3 M-a dus, în Duhul, într-un deșert. Și am văzut o femeie care ședea pe o fiară stacojie, plină cu nume blasfemiatoare, având șapte capete și zece coarne.

4 Femeia era îmbrăcată în purpură și stacojiu, fiind împodobită cu aur, pietre prețioase și mărgăritare. Avea în mână un pahar de aur, plin cu urâciunile și necurățiile desfrânării ei.

5 Pe fruntea ei era scris un nume, o taină:

„MARELE BABILON, MAMA
PROSTITUATELOR ȘI A URÂCIUNILOR
PĂMÂNTULUI“.

6 Am văzut femeia îmbătată de sângele sfinților și de sângele martorilor lui Isus. Când am văzut-o m-am mirat foarte tare.

7 Îngerul m-a întrebat: „De ce te miri? Îți voi spune taina femeii și a fiarei care o duce, cea care are șapte capete și zece coarne.

8 Fiara pe care ai văzut-o era și nu mai este. Ea urmează să se ridice din Adânc și va merge spre distrugere. Locuitorii pământului, cei ale căror nume n-au fost scrise în Cartea Vieții de la întemeierea lumii se vor mira văzând fiara, pentru că ea era, nu mai este, dar va veni.

9 Aici este mintea care are înțelepciune! Cele șapte capete sunt șapte munți, pe care șade femeia. De asemenea, ele sunt șapte împărați,

10 dintre care cinci au căzut, unul este, și celălalt n-a venit încă, iar când vine, trebuie să rămână doar puțin.

11 Fiara care era, și nu mai este, e al optulea împărat. El este dintre cei șapte și merge spre distrugere.

12 Cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împărați, care încă n-au primit împărăția. Ei primesc

autoritatea de împărat doar pentru un ceas, împreună cu fiara.

13 Aceștia au un singur scop și își vor da puterea și autoritatea lor fiarei.

14 Ei se vor război cu Mielul, dar Mielul îi va învinge, pentru că El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Și cu El vor fi cei chemați, aleși și credincioși.“

15 Apoi mi-a zis: „Apele pe care le-ai văzut, cele pe care șade prostituata, sunt popoare, mulțimi, neamuri și limbi.

16 Cele zece coarne pe care le-ai văzut și fiara o vor urî pe prostituată și o vor lăsa pustiiță, goală, iar carnea i-o vor mânca și o vor arde în foc.

17 Căci Dumnezeu le-a pus în inimă să-I înfăptuiască scopul prin faptul că ei vor lua decizia să-i dea fiarei împărăția lor până când se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu.

18 Femeia pe care ai văzut-o este cetatea cea mare, care are stăpânire peste împărații pământului.“

18 *Căderea Babilonului*

1 După toate acestea, am văzut un alt înger care cobora din cer și care avea o mare autoritate; pământul a fost luminat de splendoarea lui.

2 El a strigat cu glas puternic: „A căzut, a căzut marele Babilon, a devenit o locuință a demonilor, un adăpost pentru orice duh necurat, un adăpost pentru orice pasăre necurată, un adăpost pentru orice fiară necurată și detestată,

3 pentru că din vinul mâniei datorat desfrânării ei au băut toate neamurile, regii pământului s-au desfrânat cu ea, iar negustorii pământului s-au îmbogățit din puterea senzualității ei!“

4 Am auzit un alt glas din cer spunând: „Ieși afară din ea, poporul Meu, ca să nu fii părtaș păcatelor ei și să nu primești din urgiile ei,

5 pentru că păcatele ei s-au îngrămădit până la cer, iar Dumnezeu Și-a amintit de nelegiuirile ei!

6 Dați-i înapoi după cum a dat ea și plătiți-i înapoi dublu pentru faptele ei; în paharul în care a amestecat ea, amestecați-i o porție dublă!

7 Dați-i tot atâta suferință și jale, pe cât și-a dat ea însăși glorie și viață senzuală! Pentru că zice în inima ei: «Șed ca o împărăteasă, nu sunt văduvă și nu voi vedea niciodată jalea!»

8 De aceea urgiile vor veni asupra ei într-o singură zi – moarte, jale și foamete – și va fi arsă în foc,

pentru că Domnul Dumnezeu, Care o judecă, este puternic.

9 Împărații pământului care s-au desfrânat cu ea și care au dus o viață senzuală o vor plânge și o vor boci când vor vedea fumul arderii ei.

10 Ei vor sta departe, înfricoșați de chinul ei, și vor spune: «Vai, vai, cetatea cea mare, Babilonul, cetatea cea puternică! Într-un ceas a venit condamnarea ta!»

11 Negustorii pământului o vor plânge și o vor jeli, pentru că nimeni nu le va mai cumpăra marfa:

12 marfă de aur, argint, pietre prețioase, mărgăritare; în fin, purpură, mătase și țesătură stacojie; tot felul de lucruri din lemn de lămâi, tot felul de lucruri din fildeș, tot felul de lucruri din lemn prețios; bronz, fier și marmură;

13 scorțișoară, condimente, tămâie, parfum, tămâie scumpă, vin și untdelemn de măslină, făină fină, grâu, animale de povară, oi, cai, care, sclavi și sufletele oamenilor.

14 Rodul după care tânjea sufletul tău s-au dus de la tine; toate lucrurile tale luxoase și strălucitoare sunt pierdute pentru tine și niciodată nu vor mai fi găsite.

15 Cei ce fac comerț cu aceste lucruri, care s-au îmbogățit de pe urma ei, vor sta departe, înfricoșați de chinul ei, plângând, jelindu-se

16 și spunând: «Vai, vai, cetatea cea mare, îmbrăcată în in fin, în purpură și în țesătură stacojie, împodobită cu aur, pietre prețioase și mărgăritare!

17 O bogăție atât de mare a fost distrusă într-un singur ceas!» Orice căpitan de corabie, toți cei ce călătoresc pe mare, marinarii și cei care lucrează pe mare vor sta departe

18 și, văzând fumul arderii ei, vor striga, zicând: «Care cetate a mai fost ca cetatea cea mare?»

19 Își vor arunca țărână pe capete și vor striga plângând și jelindu-se: «Vai, vai, cetatea cea mare, din prosperitatea căreia s-au îmbogățit toți cei ce aveau corăbii pe mare! Într-un ceas a fost pustiită!»

20 «Bucurați-vă de ea, tu, cerule, și voi, sfinților, apostolilor și profeților, pentru că Dumnezeu a rostit judecata împotriva ei, în favoarea voastră!»

21 Un înger puternic a luat o piatră, ca o piatră mare de moară, și a aruncat-o în mare, spunând: „Cu o asemenea violență va fi aruncat Babilonul, marea cetate, și niciodată nu va mai fi găsit!

22 Iar sunetul harpiștilor, al muzicienilor, al flautiștilor și al trompetiștilor nu se va mai auzi niciodată în tine! Nici un meseriaș, de nici o

meserie, nu se va mai găsi vreodată în tine; sunetul morii nu se va mai auzi niciodată în tine;

23 lumina lămpii nu va mai străluci niciodată în tine; glasul mirelui și al miresei nu se vor mai auzi niciodată în tine – întrucât negustorii tăi erau oamenii de seamă ai pământului, întrucât prin vrăjitoria ta au fost înșelate toate neamurile

24 și în tine s-a găsit sângele profeților, al sfinților și al tuturor celor ce au fost uciși pe pământ!“

19 Aleluia!

1 După toate acestea, am auzit în cer ceva ca un glas puternic al unei mari mulțimi, spunând: „Aleluia! Mântuirea, slava și puterea sunt ale Dumnezeului nostru,

2 pentru că judecățile Lui sunt adevărate și drepte! El a judecat-o pe marea prostituată care a pervertit lumea cu desfrânarea ei! A răzbunat sângele robilor Săi, vărsat de mâna ei!“

3 Au spus a doua oară: „Aleluia! Fumul ei se va ridica în vecii vecilor!“

4 Cei douăzeci și patru de bătrâni și cele patru ființe vii au căzut la pământ și i s-au închinat lui Dumnezeu, Care șade pe tron, zicând: „Amin! Aleluia!“

5 Și de la tron s-a auzit un glas, spunând: „Lăudați-L pe Dumnezeul nostru, toți robii Lui și cei ce vă temeți de El, mici și mari!“

6 Am auzit ceva ca glasul unei mari mulțimi, ca vuietul multor ape și ca sunetul unor tunete puternice, spunând: „Aleluia! Pentru că Domnul, Dumnezeul nostru cel Atotputernic împărățește!

7 Să ne bucurăm, să ne veselim și să-I dăm slavă, pentru că nunta Mielului a sosit, iar mireasa Lui s-a pregătit.

8 I s-a dat să se îmbrace în in fin, strălucitor și curat.“ Inul fin reprezintă faptele drepte ale sfinților.

9 Apoi mi-a zis: „Scrie! Ferice de cei chemați la cina de la nunta Mielului!“ Mi-a mai zis: „Acestea sunt cuvintele adevărate ale lui Dumnezeu.“

10 Am căzut la picioarele lui, să mă închin, dar el mi-a zis: „Vezi să nu faci lucrul acesta! Eu sunt slujitor împreună cu tine și cu frații tăi, care țin mărturia lui Isus! Lui Dumnezeu închină-te! Căci mărturia lui Isus este duhul profeției.“

Călărețul de pe calul alb

11 Am văzut cerul deschis și iată că era un cal alb. Cel ce îl călărea era numit „Cel Credincios și Adevărat“. El judecă și se războiește cu dreptate.

12 Ochii Lui erau ca flacăra focului, iar pe cap avea multe diademe. Avea un nume scris pe care nimeni nu-l cunoaște în afară de El.

13 Era îmbrăcat cu o haină înmuiată în sânge, iar numele Lui este „Cuvântul lui Dumnezeu“.

14 Armatele cerului Îl urmau pe cai albi, fiind îmbrăcate în in fin, alb și curat.

15 Din gura Lui iese o sabie ascuțită cu care să lovească neamurile. „El le va conduce cu un sceptru de fier.“ El calcă în picioare teascul mâniei aprinse a Dumnezeului Atotputernic.

16 Pe haina și pe coapsa Lui avea scris un nume: „**ÎMPĂRATUL ÎMPĂRAȚILOR ȘI DOMNUL DOMNILOR**“.

17 Am văzut un înger care stătea în soare și care a strigat cu glas tare către toate păsările ce zboară în înaltul cerului: „Veniți! Adunați-vă pentru ospățul cel mare al lui Dumnezeu,

18 ca să mâncați carnea regilor, carnea comandanților, carnea celor puternici, carnea cailor și a călăreților și carnea tuturor – atât a celor liberi, cât și a sclavilor, atât a celor mici, cât și a celor mari!“

19 Și am văzut fiara, regii pământului și armatele lor adunate ca să poarte război cu Cel Ce călărea pe cal și cu armata Lui.

20 Fiara a fost prinsă, și, împreună cu ea, și profetul fals, care făcuse semne înaintea ei, semne prin care i-a dus în rătăcire pe cei ce au primit semnul fiarei și pe cei ce s-au închinat imaginii ei. Cei doi au fost aruncați de vii în lacul de foc care arde cu pucioasă.

21 Iar ceilalți au fost omorâți de sabia care ieșea din gura Celui Ce călărea pe cal; și toate păsările s-au săturat din carnea lor.

20 *Cei o mie de ani*

1 Am văzut un înger care cobora din cer și care avea cheia Adâncului și un lanț mare în mână.

2 El a înșfăcat balaurul, șarpele cel vechi, care este diavolul și Satan, și l-a legat pentru o mie de ani.

3 El l-a aruncat în Adânc, apoi a încuiat și a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai înșele neamurile până când se vor fi împlinit cei o mie de ani. După aceea, trebuie să fie eliberat pentru puțin timp.

4 Am văzut niște tronuri, iar celor ce ședeau pe ele li s-a dat autoritatea să judece. Am văzut și sufletele celor ce au fost decapitați din pricina mărturiei lui Isus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, care

nu i s-au închinat fiarei, nici imaginii ei și care n-au primit semnul ei pe frunte și pe mână. Ei au înviat și au domnit cu Cristos timp de o mie de ani.

5 (Ceilalți morți n-au înviat până când nu s-au împlinit cei o mie de ani.) Aceasta este prima înviere.

6 Fericiți și sfinți sunt cei care au parte de prima înviere! Asupra acestora a doua moarte nu are autoritate, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Cristos și vor domni cu El timp de o mie de ani.

Condamnarea lui Satan

7 Când se vor fi împlinit cei o mie de ani, Satan va fi eliberat din închisoarea lui

8 și va ieși ca să înșele neamurile care sunt în cele patru colțuri ale pământului – pe Gog și Magog – și să le adune pentru război. La număr, ele sunt ca nisipul mării.

9 Ele s-au ridicat la orizontul pământului și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea iubită. Atunci a coborât foc din cer și i-a mistuit.

10 Diavolul, care-i înșela, a fost aruncat în lacul de foc și pucioasă, unde erau fiara și profetul fals. Ei vor fi chinuți zi și noapte, în vecii vecilor.

Judecarea celor morți

11 Apoi am văzut un tron mare și alb și pe Cel Ce ședea pe el. Pământul și cerul au dispărut din prezența Lui și nu s-a mai găsit loc pentru ele.

12 I-am văzut pe morții mari și mici stând înaintea tronului. Au fost deschise niște cărți și a fost deschisă și o altă carte, care este Cartea Vieții. Morții au fost judecați potrivit cu faptele lor, așa cum erau ele scrise în cărți.

13 Marea i-a dat pe morții care erau în ea, moartea și Locuința Morților i-au dat pe morții care erau în ele și fiecare a fost judecat după faptele lui.

14 Moartea și Locuința Morților au fost aruncate în lacul de foc. Aceasta este a doua moarte: lacul de foc.

15 Oricine n-a fost găsit scris în Cartea Vieții a fost aruncat în lacul de foc.

21 *Un cer nou și un pământ nou*

1 Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou, căci primul cer și primul pământ trecuseră, și nici marea nu mai era.

2 Și am văzut Cetatea Sfântă, Noul Ierusalim, coborând din cer, de la Dumnezeu, pregătită ca o mireasă împodobită pentru soțul ei.

3 Am auzit un glas puternic ieșind de la tron și spunând: „Iată, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii! El va veni să locuiască împreună cu ei, iar ei vor fi poporul Lui. Și Dumnezeu Însuși va fi cu ei (și va fi Dumnezeu lor).

4 El va șterge orice lacrimă din ochii lor și moartea nu va mai fi; nu va mai fi nici jale, nici strigăt, nici durere, pentru că primele lucruri s-au dus.“

5 Cel Ce ședea pe tron a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi!“ A mai zis: „Scrie, pentru că aceste cuvinte sunt demne de încredere și adevărate!“

6 Apoi mi-a zis: „S-a terminat! Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Celui ce îi este sete îi voi da să bea fără plată din izvorul apei vieții.

7 Cel ce învinge, va moșteni aceste lucruri și Eu voi fi Dumnezeul Lui, iar el va fi fiul Meu.

8 Cât despre lași, necredincioși, scârboși, ucigași, desfrânați, vrăjitori, închinători la idoli și toți mincinoșii, partea lor este în lacul care arde cu foc și pucioasă, adică moartea a doua.“

9 Noul Ierusalim Unul din cei șapte îngeri, care au avut cele șapte vase pline cu ultimele șapte urgii, a venit și a vorbit cu mine, spunând: „Vino! Îți voi arăta mireasa, soția Mielului!“

10 M-a dus, în Duhul, pe un munte mare și înalt și mi-a arătat Cetatea Sfântă, Ierusalimul, coborând din cer, de la Dumnezeu.

11 Ea avea slava lui Dumnezeu, iar strălucirea ei era ca a unei pietre deosebit de prețioasă, ca un iaspis, strălucind ca și cristalul.

12 Avea un zid mare și înalt, avea douăsprezece porți, iar la porți – doisprezece îngeri. Pe ele erau scrise numele celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel.

13 Trei porți erau spre răsărit, trei porți spre nord, trei porți spre sud și trei porți spre apus.

14 Zidul cetății avea douăsprezece temelii și pe ele erau numele celor doisprezece apostoli ai Mielului.

15 Cel care a vorbit cu mine avea o trestie de aur pentru măsurat, ca să măsoare cetatea, porțile și zidul ei.

16 Cetatea era așezată în formă de pătrat, lungimea ei fiind la fel ca și lățimea. A măsurat cetatea cu trestia și era de douăsprezece mii de stadii. Lungimea, lățimea și înălțimea erau la fel.

17 A măsurat și zidul și era de o sută patruzeci și patru de coți, după unitatea de măsură a omului, căci pe aceasta o folosea îngerul.

18 Zidul era construit din iaspis, iar cetatea era din aur curat, asemenea sticlei curate.

19 Temeliile zidului cetății erau decorate cu tot felul de pietre prețioase. Prima temelie era de iaspis, a doua – de safir, a treia – de calcedonie, a patra – de smarald,

20 a cincea – de sardonix, a șasea – de sardiu, a șaptea – de hrisolit, a opta – de beril, a noua – de topaz, a zecea – de hrisopraz, a unsprezecea – de iacint, a douăsprezecea – de ametist.

21 Cele douăsprezece porți erau douăsprezece mărgăritare; fiecare poartă era dintr-un singur mărgăritar. Strada cetății era din aur curat, limpede ca sticla.

22 N-am văzut nici un templu în cetate, pentru că Domnul, Dumnezeul cel Atotputernic și Mielul sunt Templul ei.

23 Cetatea nu are nevoie nici de soare, nici de lună, ca să-i dea lumină, pentru că o luminează slava lui Dumnezeu, iar Mielul este sfeșnicul ei.

24 Neamurile vor umbla în lumina ei, iar regii pământului își vor aduce gloria în ea.

25 Porțile ei nu vor fi închise niciodată ziua și acolo nu va mai fi noapte.

26 Gloria și onoarea neamurilor vor fi aduse în ea.

27 Nimic necurat nu va intra în ea și nimeni care trăiește în spurcăciune și minciună, ci doar cei care sunt scriși în Cartea Vieții Mielului.

22 **1** Atunci mi-a arătat râul apei vieții, scânteind ca și cristalul. El ieșea din tronul lui Dumnezeu și al Mielului,

2 trecând prin mijlocul străzii cetății. Pe fiecare mal al râului se afla pomul vieții, care făcea roade de douăsprezece ori, dându-și rodul o dată în fiecare lună. Frunzele pomului erau pentru vindecarea neamurilor.

3 Nu va mai fi nimic blestemat acolo. Tronul lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în cetate, iar robii Lui I se vor închina.

4 Îi vor vedea fața, iar Numele Lui va fi pe frunțile lor.

5 Nu va mai fi noapte, nu vor mai avea nevoie de lumina lămpii și nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina. Ei vor domni în vecii vecilor.

6 Mi-a spus: „Aceste cuvinte sunt demne de încredere și adevărate. Domnul, Dumnezeul duhurilor profeților, Și-a trimis îngerul să le arate

robilor Săi lucrurile care trebuie să se întâmple în curând.“

Isus vine în curând

7 „Iată, Eu vin curând! Ferice de cel ce păzește cuvintele profeției din această carte!“

8 Eu, Ioan, sunt cel care am auzit și am văzut aceste lucruri. Când le-am auzit și le-am văzut, am căzut să mă închin la picioarele îngerului care mi le-a arătat.

9 Dar el mi-a zis: „Vezi să nu faci lucrul acesta! Eu sunt slujitor împreună cu tine, cu frații tăi, profeții, și cu cei ce păzesc cuvintele din cartea aceasta. Lui Dumnezeu să I te închini!“

10 Apoi mi-a zis: „Să nu pecetluiești cuvintele profeției din această carte, căci vremea este aproape.“

11 Cel ce face rău, să facă rău și mai departe; cel întinat să se întineze și mai departe; cel drept să facă dreptate și mai departe; iar cel sfânt să se sfințească și mai departe!“

12 „Iată, Eu vin curând și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui.“

13 Eu sunt Alfa și Omega, Cel Dintâi și Cel De Pe Urmă, Începutul și Sfârșitul.

14 Ferice de cei ce-și spală hainele, ca să aibă dreptul la pomul vieții și să poată intra pe porți în cetate!

15 Afară sunt câinii, vrăjitorii, cei desfrânați, ucigașii, închinătorii la idoli și oricine iubește și practică minciuna.

16 Eu, Isus, l-am trimis pe îngerul Meu ca să vă adeverească aceste lucruri pentru biserici. Eu sunt Rădăcina și Spița lui David, Steaua strălucitoare de dimineață.“

17 Duhul și Mireasa zic: „Vino!“; iar cel ce aude să zică: „Vino!“ Cel însetat, să vină; iar cel ce dorește, să ia fără plată apa vieții!

18 Depun mărturie înaintea oricui aude cuvintele profeției din această carte că, dacă cineva adaugă ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile descrise în această carte;

19 și dacă cineva scoate din cuvintele cărții acestei profeții, Dumnezeu îi va lua partea de la pomul vieții și din Cetatea Sfântă, care sunt descrise în această carte.

20 Cel Ce depune mărturie cu privire la aceste lucruri spune: „Da, Eu vin curând.“ Amin! Vino, Doamne Isuse!

21 Harul Domnului Isus să fie cu toți!